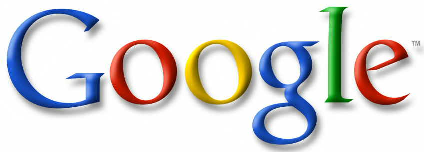

Google

HW 2QHD E

SIGILLVM ACADEMIAE HARVARDIANAE IN NOV ANG
CHRISTO ET ECCLESIAE
VE RI TAS

G. [illegible].
Erlg.

IOH. SIMONIS

HISTOR. S. ET ANTIQVITAT. PROFESS.

LEXICON MANVALE HEBRAICVM ET CHALDAICVM,

IN QVO

OMNIVM TEXTVS S. V. T. VOCABVLORVM HEBR. ET CHALD. SIGNIFICATVS GENERALES ET SPECIALES, PROPRII ITEM ET IMPROPRII SECVNDVM PRIMITIVORVM ET DERIVATIVORVM ORDINEM PER VARIAS EORVNDEM INFLEXIONES, EXPLICANTVR,

OPTIMA QVAEVIS EX ALIIS LEXICIS SCRIPTISQVE PHILOLOGICIS COLLECTA EXHIBENTVR, PLVRIMA VOCVM ETYMA RESTITVVNTVR, INTEGRAE PHRASES ILLVSTRANTVR ET SVBINDE CVM GRAECIS AC LATINIS CONFERVNTVR, NOMINVM DERIVATORVM DISCRIMEN EX IPSORVM FORMIS DEFINITVR, ANOMALIAE, QVANTVM FIERI POTVIT, AD ANALOGIAM REDVCVNTVR, VARIANTES LECTIONES, QVAS KRI ET KETHIBH VOCANT, ENODANTVR, ET MVLTIS DENIQVE VOCIBVS LOCISQVE OBSCVRIS NOVA LVX AFFVNDITVR.

CVM INDICE LATINO.

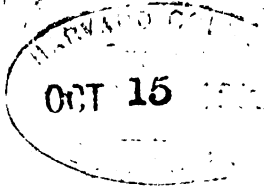

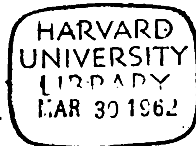
CVM PRIVILEGIO REGIS POLON. ET ELECTORIS SAXON.

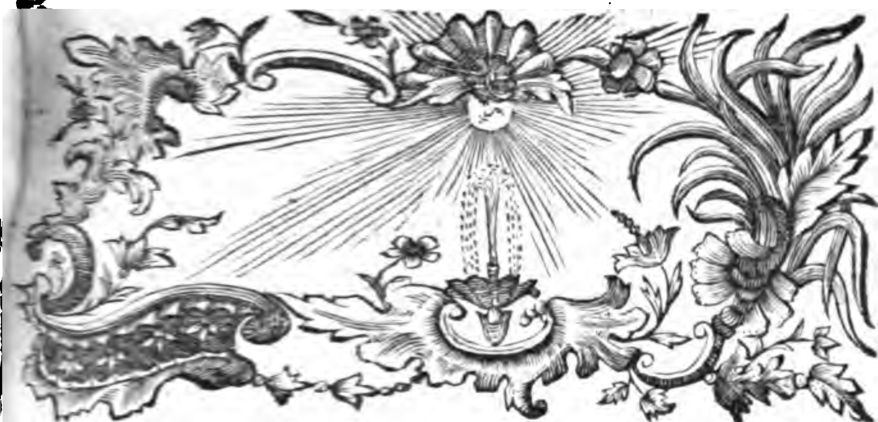
HALAE MAGDEBVRGICAE,

IMPENSIS ET TYPIS IOH. IAC. CVRTII ACAD. TYPOGR.

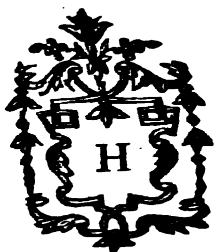
ANNO MDCCLVI.

OCT 15

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY
MAR 30 1962

PRAEFATIO.

Haud vna causa est, quae me a conscribendo *Lexico Hebraico* deterrere poterat. Nam et res est, confitentibus omnibus, improbi plane laboris multisque intricata difficultatibus; et de *Lexicorum*

Hebraicorum non tam defectu, quam copia conquerendum esse videtur; et ea est seculi nostri indoles atque genius, vt potius alia omnia, quam haec studia placeant; et denique, quae vnus atque alter Vir doctus promisit, in lucem publicam aliquando emittenda, meos circa hanc rem conatus multis parasangis post se relinquent. Veruntamen cum viderem, inter linguae Hebr. studiosorum manus potissimum versari IOH. BVXTORFII, IOH. COCCEI et CHRIST. STOCKII Lexica, quorum illud nihil fere nisi Rabbinorum cogitata continet, istud *Manualis* loco commode inseruire nequit, hoc autem pretio maiori constat, quam vt facile comparari queat: iam ante triennium abhinc induxi animum, eiusmodi elaborare Lexicon, quod singulis illis incommodis quodammodo remederetur; quo fine si non plane excidero, vnicum illud laboris praemium mihi satis erit. In concinnando

do autem Lexico, quod iam publicis vsibus expono, ita versatus sum, vt, *Radicibus* cum *Deriuatis* ordine digestis, vbi *Radix* aliqua et Nomina, exinde deriuata, significationes prae se gerebant apparenter inter se discordes, notionem quandam *generalem*, quam *Formalem* vulgo vocant, ope praesertim reliquarum linguarum orientalium erutam, fundamenti loco posuerim, indeque significatus *speciliores* ita deriuarim, vt singuli in *generalem* illum conspirent, adducto simul vocabulorum vsu tam *proprio*, quam *improprio*. Nominum per *Numeros*, *Regimen* et *Affixa*, Verborum item per *Coniugationes*, *Tempora*, *Personas* et *Affixa*, vt et Particularum, inflexionum variarum exempla vbique bene multa et tantum non omnia in medium protuli: vt sic pateat, quot et quam variis *Formis* singulae voces in Textu S. occurrant. In *Chaldaicis* autem omnia exempla Biblica congesta habebis. Qua in re

 cum

cum secutus sim BVXTORFFII *Concordantiis Hebr.* et *Chald.* in iis autem multa loca falso allegentur, quae omnia euoluere ac corrigere, rei infiniti foret laboris; vt plurimum vni exemplo duo vel plura loca Biblica subieci, vt, si vnus locus fallat, alter tamen recte se habeat. Ex Lexicis, hucdum exstantibus, aliisque praestantissimorum Philologorum, maxime recentiorum, scriptis optimas quasque obseruationes collegi, propriis hinc inde auctas, praesertim quod ad vocabula locaque obscuriora et phrases attinebat Hebraismo peculiares; quibus tamen similes non raro ex Auctoribus Graecis ac Latinis notaui. Praeterea permulta vocum etyma, hactenus ignorata, detexisse mihi videor; qua in re tamen an vbique rem acu tetigerim, Eruditi iudicabunt. Quam facile enim sit, circa eiusmodi originationes aberrare nubemque, vt aiunt, pro Iunone amplecti, inter

omnes

omnes constat. Nemini itaque mirum videbitur, si me ipso et ab iis, quae in *Arcano Formarum Nominum Hebr.* hanc in rem attuli, subinde discessero. In Nominibus significationum discrimen ex eorundem *Formis* definire sustinui, vt dudum feci in modo dicto *Arcano Formarum* et in *Onomastico V. T.* Quo etiam anomalorum numerus, quoad eius fieri poterat, minueretur, neglecta vulgari Lexicographorum nostrorum methodo, nonnunquam noua themata constitui, quibus illa ad analogiam reduci queant. *Lectiones* denique Textus S. *Variantes*, quas vulgo *Kri* et *Kethibh* vocant, vbique enotaui atque explicatas dedi; prout idem abs me factum est in *Analysi et Explicatione* illarum *Lectionum*, Bibliorum Hebraicorum editioni meae subiecta. Sic vero inter manus ad maiorem molem accreuit opus, quam quidem initio conceperam. Index Latinus, qui operae ac studio

dio Eruditiſſimi Iuuenis IOH. LVDOV. SCHVLZII, *Seminarii Theologici* Senioris, b. I. H. SCHVLZII, Academiae noſtrae quondam ornamenti, Filii minime indigni, debetur, iis inſeruiet, qui vel in inueniendis *Radicibus* laborant, vel Latinis Hebraice conuertendis operam dare cupiunt; licet id genus exercitii, tanquam inutile, noſtra aetate ex plurimis fere ſcholis exulet. Quod ſi Deus vitam viresque porro conceſſerit, *Onomaſticum Graecum*, iam dudum quidem promiſſum, ſed aliis laboribus retardatum, reſumam et quam primum cum orbe erudito communicabo. Scribebam Halae Magdeburgicae pridie Non. Maii A. C. MDCCLVI.

א

א, prima Alphabeti littera, ab initio in Nominibus *Heemantica*, exprimit *continuitatem*, *stabilitatem firmamque* quandam *subsistentiam*, coll. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. VII. c. 2. §. 17. et *Onomast. V. T.* Sect. VIII. c. 2. §. 11. Eandem, vt apud Arabes, *Superlatiuum* sic formare, sententia est ALB. SCHVLTENSII et, qui eum sequuntur, HACKMANNI, TSEPREGI, I. C. CLODII in *Lexico Hebr. Select.* passim, Celeb. VRIEMOETI in *Annot. ad Dicta Class. V. T.* T. II. p. 65. 108. AGG. HAITSMAE in *Curis Philol.* ad Gen. 4, 25. etc. Sed exempla non conspirant. In Verbis, א est *Praeformans* personae 1. sing. fut. et apud Chaldaeos insuper Coniugationis *Aphel.* In fine, quandoque per *Paragogen* ex Arabismo personae 3. pl. praet. additur; apud Chaldaeos in Nominibus Genus foem. et Statum *Emphaticum* exprimit, rarius est *Paragog.* vt in כְּלָא et עֲלָא, respondens ה *Paragogico* Hebr.

אָבַב radix inusit. cui AVENARIVS sensum *pubescendi*, (coll. Graec. ἥβη, ἡβάω,) MAIVS autem et STOCKIVS notionem *virendi* tribuunt: quomodo conueniunt Syr. הבב *floruit*, Arab. abbon *quicquid viroris terra producit*, Amhar. abäbâ *flos*, etc. Inde sunt

אָבִיב m. Exod. 9, 31. Levit. 2, 14. *spica viridis*, *ari*j *recens*, COCCEIO *frumentum maturescens*, CASTELLO *c*t*mus*, *spica mutica cum calamo*, quo cum conuenit Chald. Syr. אבוב siue אבובא *fistula ex nouarum frugum calamo co*: *fecta*, Germanis inferioribus Pipe, nostratibus Pfeiffe. Hi nomen habet mensis אָבִיב *aristae recentis* siue *maturescenti* alias *Nisan*, partim Martio, partim Aprili nostro responden Exod. 13, 4. c. 23, 15. c. 34, 18. Deut. 16, 1. quem ab *Epapho* siu *Api* Aegyptiorum dictum putat ANDR. MÜLLERVS in *Glo*j *sar. S.* p. 4. seq. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 557. IKENII Differt. de *Lilio Saronitico* p. 18.

אֵב m. *viror*. Cum Affixo אִבּוֹ *viror eius*, Vulgato *flos eiu*. Hiob. 8, 12. pl. אִבִּים *virores*, per Metonymiam *virentia*, *fru* *ctus recentes*, COCCEIO *fructus maturescentes:* vnde in regim אִבֵּי Cant. 6, 11.

אֵב m. Chald. id. Cum Affixo אִנְבֵּהּ, (resoluto Dagesch For ti in Nun,) *fructus recens* siue *maturescens eius*, Dan. 4, 9 11. 18.

אָב *pater*, vid. sub rad. אבה.

אָבַד proprie, vt obseruat SCHVLTENS, *abiit à sui* *sine spe redeundi*; hinc *periit*, *interiit*, *perditus est*, quocunque modo id fiat: vt *morte*, Ies. 57, 1. Ion. 1, 6. Ps. 49, 11. Hiob. 4, 11. Esth. 4, 61. *exeidio*, Deut. 4, 26. Ios. 23, 13. 16. Iud. 5, 31. 2 Reg. 9, 8. Ier. 10, 15. Zach. 9, 5. Ps. 37, 20. Prou. 11, 10. etc. *vastatione et destructione*, Ier. 9, 11. Amos. 3, 15. Ps. 31, 13. *abolitione et cessatione*, Ps. 9, 7. Ps. 41, 6. Ps. 102, 27. Hiob. 3, 3. c. 18. 17. Ier. 18, 18. etc. *euanescendo*, Hiob. 6, 18. Eccles. 5, 13. c. 9, 6. *amissione*, Deut. 22, 3. 1 Sam. 9, 3. 20. Ier. 50, 6. Ezech. 34, 4. 16. *infelici exitu*, Ps. 1, 6. *frustratione conatus*, Psal. 9, 19. Psal. 112, 10. Prouerb. 10, 28. c. 11, 7. Hiob. 8, 13. Ezech. 12, 22. c. 19, 5. *miseria*, Hiob. 29, 13. c. 31, 19. Praet. pl. אָבְדוּ *perierunt*, Ps. 10, 16. Ps. 146, 4. in pausa אָבָדוּ Ier. 48, 36. sic cum Vau Conuers. וְאָבָדוּ *et peribunt*, sec. Kri Ier. 6, 21. sed Kethibh habet יֹאבְדוּ *peribunt*, in fut. Part. praes. אֹבֵד *periens*, *perditus*, *perditum*, Ps. 31, 13. Eccles. 7, 15. *Syrus* siue *Syriensis* אֹבֵד, *perditus*, dicitur Iacobus Deut. 26, 5. h. e. *exul* à domo paterna, instar ouis à grege errabundae, coll. Ps. 119, 176.

et.

et rad. Arab. אבד in 5 Coniug. *à societate alienus euasit*, *diu peregrinatus est*, alias fere باد (media Ie,) *periit*, it. *abiit* ac *a suis diuisus est*: de *erratica* et *pastoritia* Iacobi vita id intelligit VITRINGIVS *Obseruat. Var.* L. II. c. 3. Vulgo tamen exponitur *periens* vel *periturus*, scil. miseria: quo sensu hunc locum optime illustrauit I. H. MAIVS F. *Obseruat. S.* L. III. p. 93. seq. In regim. אֹבַד עֵצוֹת (ad Formam נְטַע Psl. 94, 9.) *periens*, *perditus consiliis* siue *quoad consilia*, Deut. 32, 28. i. e. cui consilia pereunt et irrita fiunt, per *Hypallagen*, vt Psl. 2, 12. *ne pereatis viâ* vel *quoad viam*, pro *ne pereat via vestra*, coll. Psl. 1, 6. (*consilium amittere* dixit TERENT.) vel ex significatione radicis Aethiop. *insanus* siue *stultus consiliis*, vti volunt LUD. de DIEU in *Animaduers.* ad l. c. et IOB. LVDOLFVS in Commentar. ad *Histor. Aethiop.* p. 203. et in *Lex. Aethiop.* p. 651. qui etiam huc refert Ier. 4, 9. Plur. אֹבְדִים *perditi*, i. e. *exules*, Ies. 27, 13. foem. אֹבֶדֶת *perdita*, *perditum*, Ezech. 34, 4. 16. pl. אֹבְדוֹת *perditae*, 1 Sam. 9, 20. Ier. 50, 6. infin. absol. אָבֹד *pereundo*, Deut. 4, 26. c. 8, 19. infin. constr. אֲבֹד *perire*, Deut. 7, 20. Prou. 11, 10. cum Affixo אֲבָדְךָ *perire te*, Deut. 28, 20. in pausa אֲבָדֶךָ Deut. 28, 22. fut. יֹאבַד *perdetur*, *peribit*, *pereat*, Prou. 19, 9. Hiob. 20, 7. et יֹאבַד Hiob. 3, 3. Ier. 4, 9. sic foem. תֹּאבַד Psl. 1, 6. Hiob. 8, 13. et תֹאבַד Deut. 22, 3. Psl. 9, 19. pl. נֹאבֵד *peribimus*, *pereamus*, Ion. 1, 6. c. 3, 9. cum ה *Paragog.* נֹאבֵדָה Ion. 1, 14. תֹּאבְדוּ *peribitis*, *pereatis*, Psl. 2, 12. in pausa תֹּאבֵדוּ Esth. 4, 14. cum Nun Paragog. in pausa תֹּאבֵדוּן Deut. 4, 26. c. 8, 19. 20. c. 30, 18. Pih. praet. אִבַּד *perire fecit*, *perdidit*, 2 Reg. 21, 3. Thren. 2, 9. quocunque modo id fiat: vt *occidendo*, 2 Reg. 13, 7. Psl. 119, 95. Esth. 3, 9. c. 4, 7. *excindendo* et *exstirpando*, Deut. 12, 3. Psl. 21, 11. Hiob. 12, 23. Ier. 12, 17. Ezech. 28, 16. *vastando*, *destruendo* et *euertendo*, Num. 33, 52. Deut. 12, 2. 2 Reg. 19, 18. Ies. 37, 19. Ezech. 6, 3. Thren. 2, 9. *amittendo*, Prou. 29, 3. Ecclesl. 3, 6. *corrumpendo* et *deprauando*, Ecclesl. 7, 7. c. 9, 18. etc. Praet. cum Affixo אִבְּדָם *perdidit eos*, 2 Reg. 13, 7. part. pl. מְאַבְּדִים *perdentes*, Ier. 23, 1. infin. אַבֵּד *perdere*, *perdendo*, Deut. 12, 2. Ier. 12, 17. fut. אֲאַבֵּד *perdam*, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וָאֲבֶּדְךָ *et perdidi te*, Ezech. 28, 16. ex Syrismo, quo א ante se non patitur Scheua, sed in huius locum Vocalem suam transfert et in ea occultatur. יְאַבֵּד *perdet*, *perdit*, Prou. 29, 3.

Zeph. 2, 13. etc. Hiph. praet. הֶאֱבִיד *perdidit*, Num. 24, 19. scil. vel *vastando*, vt 2 Reg. 24, 2. Zephan. 2, 5. vel *abolendo*, vt Ier. 25, 10. vel *irritum reddendo*, Hiob. 14, 19. vel *excindendo* et *exstirpando*, Leuit. 23, 30. Num. 24, 19. Deut. 7, 24. c. 8, 20. 2 Reg. 10, 19. Ps. 143, 12. Ier. 49, 38. הֶאֱבַדְתָּ *perdidisti*, Hiob. 14, 19. part. מַאֲבִיד *perdens*, *perdit*, Deut. 8, 20. infin. הַאֲבִיד *perdere*, Deut. 28, 63. 2 Reg. 10, 19. fut. cum ה Parag. אֹבִידָה *perdam*, Ier. 46, 8. mutata prima radicali א in Vau quiescens in Cholem, ex dialecto Chald.

אֲבַד Chald. id. Fut. pl. יֵאבַדוּ *peribunt*, Ier. 10, 11. Aphel infin. הוֹבָדָה *perdere*, Dan. 2, 12. c. 7, 26. et הוֹבָדָא Dan. 2, 24. fut. תְּהוֹבֵד *perdas*, Dan. 2, 24. pl. יְהוֹבְדוּן *perdant*, Dan. 2, 18. seruata Praeformante Coniugationis. Hophal ex Hebr. praet. הוּבַד *perditum fuit*, Dan. 7, 11.

אֹבֵד m. *perditio*, *interitus*, Num. 24, 20. 24. Verbale ex Coniugatione sic dicta *Pohel*, ad Formam פֹּעַל *merces*, Ier. 22, 13. תֹּאַר *forma*, Ies. 52, 14. etc. Aliis est Participium Benoni, *periens*, *perit*, cum Ellipsi Relatiui אֲשֶׁר vel Particulae כִּי.

אֲבֵדָה f. *perditio*, *exitium*, sec. Kethibh Prou. 27, 20. per Metonymiam *res perdita* siue *amissa*, Exod. 22, 8. Leuit. 5, 22. 23. in regim. אֲבֵדַת Deut. 22, 3.

אֲבַדּוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *exitium* siue *interitus totalis*, Ps. 88, 12. Prou. 15, 11. Hiob. 26, 6. c. 28, 22. c. 31, 12. et sec. Kri Prou. 27, 20.

אַבְדָן m. (cum simili terminatione *augmentatiua*,) *perditio* siue *excisio totalis*, (actiue,) Esth. 9, 5. Est enim Verbale ex Pih. excidente Dagesch Forti, pro אַבְּדָן.

אָבְדָן m. *perditio* siue *excisio totalis*, (passiue,) in regim. אָבְדַן Esth. 8, 6. Verbale ex Pyhal, pro אֻבְּדָן, extruso similiter Dagesch Forti ex littera scheuata.

אָבָה in genere *inclinauit*, *propensus fuit* ad aliquid, specialiter 1) *voluntate* et *assensu*: *voluit*, *assensit*, *acquieuit*. 2) affectu *desiderii et cupiditatis*: *desiderauit*, *concupiuit*; quomodo cum אוה conuenit. 3) affectu *amoris*: *bene affectus*; *beneuolus fuit*, *bene voluit*; quomodo conuenit cum Lat. *faueo*, et Arab. وبا *amore propensus fuit*, proprie in sobolem, et cum أوي *teneriore affectu propensus fuit*. Praet. pl. אָבוּ *acquieuerunt*, *assenserunt*,

ſerunt, Prou. 1, 30. *voluerunt*, Iud. 19, 25. 1 Sam. 15, 9. et cum א Parag. ex Arabiſmo, אָבוּא Ieſ. 28, 12. part. praeſ. אֹבֶה, vnde pl. אֹבִים *volentes*, Ezech. 3, 7. fut. תֹּאבֶה *aſſentias*, *acquieſcas*, Deut. 13, 9. 1 Reg. 20, 8. pro quo recurrit תֹּבֵא Prou. 1, 10. excluſo א et Forma petita ab אבא; יֹאבֶה *volet*, Deut. 29, 19. *acquieſcet*, Prov. 6, 35. etc.

אָב m. *pater*, à *propenſione* et *amore* in libéros, Gen. 44, 19. 20. Pſ. 103, 13. etc. ſynecdochice *auus*, Gen. 28, 13. *proauus*, Num. 18, 1. 2. *abauus*, 1 Reg. 15, 11. 24. metaphorice *auctor*, *inuentor*, Gen. 4, 20. 21. Hiob. 38, 28. *princeps*, *herus*, 1 Sam. 24, 12. 2 Reg. 5, 13. Ieſ. 22, 21. *doctor*, Iud. 17, 10. 2 Reg. 2, 12. c. 6, 21. *curator*, *nutritor*, Gen. 45, 8. Hiob. 29, 16. etc. In regim. אֲבִ Gen. 17, 4. 5. cum Affixo אָבִי *pater meus*, *pater mi!* Gen. 19, 34. Exod. 15, 2. Iud. 11, 36. pl. אָבוֹת *patres*, *maiores*, Exod. 12, 3. Num. 14, 18. ſub terminatione foem. quia non tam *patrum indiuidua*, quam eorum *ſeriem* et *ſucceſſionem* indicat; conf. SCHVLTENS in *Inſtitut. ling. Hebr.* p. 175. Aliter rem expedire tentant S. R. C. B. MICHAELIS in Diſſert. de *Soloeciſmo Generis* p. 31. HILLERVS in *Inſtitut. ling. S.* p. 371. 585. HERM. TARNOVIVS in *Grammat. Hebraeo-Bibl.* p. 87. 88. et Celeb. I. D. MICHAELIS in *Gram. Hebr.* p. 232. In regim. אֲבוֹת Exod. 6, 28. Num. 31, 26. cum Affixis אֲבוֹתֵיכֶם *patres veſtri*, Gen. 48, 21. Num. 32, 8. et ſine Iod אֲבוֹתֵכֶם Deut. 1, 11. אֲבֹתָם *patres eorum* vel *ſui*, Exod. 4, 5. Leuit. 26, 39. 40. et אֲבוֹתֵיהֶם 1 Chron. 4, 38. Eſr. 8, 1. etc. Reliquae Formae ſunt tamquam ab abſoluto אָבִי, (ad Formam נָקִי à נקה,) vt in regim. אֲבִי Gen. 4, 20. 21. Deut. 22, 15. cum Affixis אָבִיךָ *pater tuus*, Gen. 12, 1. in foem. אָבִיךְ Gen. 24, 23. אָבִיו *pater eius* vel *ſuus*, Gen. 2, 24. et אֲבִיהוּ Iud. 14, 19. in foem. אָבִיהָ Gen. 19, 33. אָבִינוּ *pater noſter*, Gen. 31, 14. אֲבִיכֶם *pater veſter*, Gen. 31, 29. in foem. אֲבִיכֶן Gen. 31, 5. 7. 9. אֲבִיהֶם *pater eorum* vel *ſuus*, Gen. 9, 23. in foem. אֲבִיהֶן Gen. 19, 33. 35. 36.

אַב m. Chald. id. vnde cum Affixo אָבִי *pater meus*, Dan. 5, 13. tono praeter morem manente in penultima. Alibi ante Affixa aſſumit י, tanquam abſolutum ſit אֲבִי: vt אֲבוּךְ *pater tuus*, Dan. 5, 11. 18. אֲבוּהִי *pater eius*, Dan. 5, 2. pl. cum terminatione foem. (vt Hebr.) et mutato ו in ה mobile, אֲבָהָן *patres*, *maiores*,

res, vndé cum Affixis אֲבָהָתַי *patres mei*, Dan. 2, 23. אֲבָהָתָךְ *patres tui*, Esr. 4, 15. אֲבָהָתַנָא *patres nostri*, Esr. 5, 12.

אֵבֶה m. Hiob. 9, 26. vulgo *desiderium*, *acquiescentia*; sed sensu longius petito. Aliis est Nomen *Propr*. fluuii, de quo vid. GOLII *Lex. Arab*. p. 2. et BOCHARTI *Hieroz*. P. II. p. 171. qui et aliam coniecturam affert. Optime HILLERVS in Dissert. de *calamitate Aethiopiae* p. 8. et in *Hierophyt*. P. II. p. 202. exponit per *arundinem*, vt Arab. *abaon*, fortassis ab *inclinatione* sic dictam, coll. Ies. 58, 5. HILLERVM quoque sequuntur IKENIVS in praefat. ad nouum *Thesaur. Theol. Philog*. et SCHVLTENS in *Commentar*. ad l. c. Sunt ergo l. c. naues *arundinis* siue *arundineae* eaedem, quae כְּלֵי גֹמֶא Ies. 18, 2. conf. pluribus *Arcan. Formar*. p. 359. et *Onomast. V. T*. p. 630.

אֲבוֹי Prov. 23, 29. proprie *desiderium*; sed in Interiectionem *anxie desiderantis*, *optantis* et *gementis* abit: *ah! heu! vhe!* vel potius est ὀνοματοποιητικὸν, vt אוֹי, הוֹי, הוֹ, Graec. εὐοῖ, Φεῦ, Lat. *euohe! euoe! vae!* German. weh! etc.

אֶבְיוֹן m. *egenus*, *pauper*, Deut. 15, 4. 7. 11. 1 Sam. 2, 8. etc. b. SCHVLTENSIO in *Commentar*. ad Prov. 23, 29. ab *incuruatione*, q. d. κυπτὸς *incuruatus*, *supplex*, cum terminat. *intensiua*; nisi potius sic dictus sit à *desiderio* et *cupiditate* facultatum rerumque ad vitam necessariarum, ex אבה et און vel הון *opes*, *facultates*. Cum Affixo אֶבְיֹנְךָ *pauper tuus*, Exod. 23, 6. Deut. 15, 11. pl. אֶבְיוֹנִים *egeni*, *pauperes*, Ps. 12, 6. Ier. 2, 34. in regim. אֶבְיוֹנֵי Exod. 23, 11. Ies. 29, 19. cum Affixo אֶבְיוֹנֶיהָ *pauperes eius*, Ps. 132, 15.

אֲבִיּוֹנָה f. Eccles. 12, 5. recte quidam Hebraeorum apud ABEN-ESRAM ad h. l. *desiderium concubitus* exponunt: est enim compositum ex אבה et יוֹנָה *oppressio*, *compressio*, vel potius, ex significatione radicis Aethiop. ወነየ: *lusit*, (de *lusu venereo* in Versione Aethiop. Gen. 26, 8. Iud. 19, 26.) *lusus*, specialiter *venereus*. Verba *ludendi* ad *rem veneream* referri solent, conf. *Arcan. Form*. p. 640. et *Onomast. V. T*. p. 640.

אִבְחַה f. in regim. אִבְחַת Ezech. 21, 20. Vulgo *acies*, *mucro*, LVDOVICO *de* DIEU *facultas*, *permissio*, ex Aethiop. quod tamen reiicit LVDOLFVS in *Commentar*. ad *Histor. Aethiop*. p. 204. cui, post CASTELLVM, אִבְחָה idem est cum Arab. abâchaton *exterminium*.

אבטחים

אֲבַטִּחִים pl. m. *pepones*, vid. ſub rad. בטח.

אָבַךְ in Kal. inuſit. Hithpah. הִתְאַבֵּךְ *extulit*, *eleuauit ſe*. Fut. pl. cum Vau Conuerſ. וַיִּתְאַבְּכוּ *et eleuati ſunt*, Ieſ. 9, 17.

אָבַל *luxit*. Metaphorice etiam de *inanimatis* dicitur. Praet. pl. אָבְלוּ *luxerunt*, Ioel. 1, 9. fut. foem. תֶּאֱבַל *lugebit*, Hiob. 14, 22. Ier. 4, 28. Hiph. הֶאֱבִיל *lugere fecit*. Praet. הֶאֱבַלְתִּי *lugere feci*, Ezech. 31, 15. fut. cum Vau Conuers. וַיַּאֲבֶל *et lugere fecit*, Thren. 2, 8. Hithpah. praet. הִתְאַבֵּל *ſe lugentem geſſit* vel *apud ſe luxit*, 1 Sam. 15, 35. part. מִתְאַבֵּל *ſe lugentem gerens*, *apud ſe lugens*, 1 Sam. 16, 1. Dan. 10, 2. pl. מִתְאַבְּלִים *lugentes ſe gerentes*, Ieſ. 66, 10. 2 Chron. 35, 24. foem. מִתְאַבֶּלֶת *lugentem ſe gerens*, 2 Sam. 14, 2. imper. foem. הִתְאַבְּלִי *lugentem te gere*, 2 Sam. 14, 2. fut. אֶתְאַבֵּל, vnde cum ה Paragog. et Vau Conuerſ. וָאֶתְאַבְּלָה *et apud me luxi*, Neh. 1, 4. יִתְאַבֵּל *lugebit, lugeat*, Ezech. 7, 10. 27. et וַיִּתְאַבֵּל *et luxit*, Gen. 37, 34. 2 Sam. 13, 37. pl. וַיִּתְאַבְּלוּ *et luxerunt*, Num. 14, 39. 1 Sam. 6, 19. in pauſa וַיִּתְאַבָּלוּ Exod. 33, 4.

אָבֵל m. *lugens*, Gen. 37, 35. Eſth. 6, 12. In regim. אֲבֵל, et ſequente *Makkeph*, אֲבֶל־ Pſ. 35, 14. pl. אֲבֵלִים *lugentes*, Ieſ. 61, 2. Hiob. 29, 25. in regim. אֲבֵלֵי Ieſ. 61, 3. cum Affixo אֲבֵלָיו *lugentes eius*, Ieſ. 57, 18. foem. pl. אֲבֵלוֹת Thren. 1, 4. Aliud eſt אָבֵל Nomen *Propr*. vt Gen. 50, 11. Num. 33, 48. Iud. 7, 22. c. 11, 33. 1 Sam. 6, 18. etc.

אֵבֶל m. *luctus*, Gen. 27, 41. Deut. 34, 8. 2 Sam. 14, 2. Cum Affixo אֶבְלֵךְ *luctus tuus*, Ieſ. 60, 20.

אֲבָל, (Arab. *bal* et *bali*,) Particula *affirmandi: certe, vtique*, Gen. 17, 19. c. 42, 21. *verum, vero, ſed*, Dan. 10, 7. 21. 2 Chron. 33, 17. etc. Cum radice אבל nihil habet commune: quare potius dictum putem pro אֱוָל, (permutatis ב et ו, ſicut in גַּב pro גַּו *dorſum*, et contra פַּרְוָר pro פַּרְבָּר, רִבְבָן pro רִבְבָן Dan. 7, 10. conf. BOCHARTI *Canaan* p. 451.) à radice inuſit. אול, (Arab. أول,) vnde et eiuſdem ſignificationis Particula אוּלָם, et cuius Deriuata alia Vau habent *mobile*, alia *quieſcens*. Vid. infra rad. אול.

אִיבַל et אֵבַל vid. ſub rad. יבל.

אֶבֶן f. *lapis*, Gen. 31, 45. Num. 35, 23. Deut. 25, 15. etc. Deducunt à rad. Arab. אבן *coaluit*, *concreuit*; alii à rad. Hebr. בנה, *aedificauit*: vt א ſit *Heemanticum*, *firmae conſiſtentiae* nota, quod ex lapidibus *firma* fiat ſtructura. Vt maſc. ſec. quoſdam occurrit

currit Habac. 2, 19. Hiob. 28, 2. Specialiter dicitur de *lapide pretioso* siue *gemma*, Exod. 25, 7. Ezech. 10, 1. Dan. 11, 38. etc. Per Metonymiam notat id, quod ex lapide factum est: vt *vas lapideum*, Exod. 7, 19. *idolum*, Ier. 2, 27. c. 3, 9. *pondus librae*, Deut. 25, 13. 2 Sam. 14, 26. Prou. 20, 10. et *perpendiculi*, Ies. 34, 11. Zach. 4, 10. quomodo per *Catachresin* etiam transfertur ad *pondus plumbeum*, Zach. 5, 8. Metaphorice tribuitur *grandini maiori*, Ios. 10, 11. Ies. 30, 30. Cum Affixo אַבְנוֹ *lapidem suum*, 2 Reg. 3, 25. pl. אֲבָנִים *lapides*, *gemmae*, Gen. 31, 46. 1 Chron. 29, 8. in regim. אַבְנֵי Exod. 25, 7. Leuit. 19, 36. cum Affixis אֲבָנָיו *lapides eius*, Leuit. 14, 45. Prou. 24, 31. אַבְנֵיהֶם *lapides eorum*, Neh. 3, 35.

אֶבֶן f. Chald. id. Dan. 2, 34. 45. c. 6, 18. Esr. 5, 8. c. 6, 4. In Statu Emphat. אַבְנָא Dan. 2, 35. c. 5, 4. 23.

אֹבֶן m. id. vnde Dual. אָבְנַיִם *sella parturientium et figulorum lapidea*, Exod. 1, 16. Ier. 18, 3. sub Forma *Dualis*, ob geminam eius partem. Conf. FVLLERI *Miscell. S.* L. V. c. 19. et CASP. NEVMANNI *Exodus ling. S.* p. 180.

אַבְנֵט *balthеus*, vid. sub rad. בנט.

אבס *saginauit*. Part. Pahul אָבוּס *saginatus*, Prou. 15, 17. pl. אֲבוּסִים *saginata*, 1 Reg. 5, 3.

אֵבוּס m. (ex Syrismo pro אָבוּס,) proprie *saginatio*, metonymice *praesepe*, saginationis *Medium*, Ies. 1, 3. Prou. 14, 4. Cum Affixo in pausa אֲבוּסֶךָ *praesepe tuum*, Hiob. 29, 9. Sed אֵבוּס esse *aream*, contendit GVSSETIVS, quem ex instituto refellit I. C. SCHWARZIVS in *Miscell. Theol. et Philolog.* Dissert. 8. cum CASTELLO *borreum* intelligens, alias מַאֲבוּס: quomodo deriuari potest ab Arab. أبش *collegit*, *coaceruauit*; quia in horreo fruges *collectae coaceruantur*.

מַאֲבוּס m. *locus*, *in quo saginatur* pecus, vel potius *borreum*, *in quo fruges collectae coaceruantur*. Plur. מַאֲבוּסִים *borrea*, cum Affixo מַאֲבֻסֶיהָ *borrea eius*, Ier. 50, 26.

אֲבַעְבֻּעֹת f. pl. *pustulae*, vid. sub rad. בעה.

אָבָק m. *puluis*, proprie *tenuior*, (vt עָפָר *puluis crassior*,) Exod. 9, 9. Deut. 28, 24. Ies. 5, 24. c. 29, 5. sic dictus à *tegendo*, vt עָפָר, coll. Ezech. 26, 10. q. d. *tectio* rerum, eo sensu, quo res copiosae superficiem terrae *tegere* dicuntur, (conf. suo loco

אָבָק, אֲבַק et idem עָפָר,) à rad. Arab. אבק *texit, abdidit, occultauit*, et intransitiue *abdidit se*. In regim. אֲבַק Nah. 1, 3. cum Affixo אֲבָקָם *puluis eorum*, Ezech. 26, 10. Inde formatum est Verbum in Niph. נֶאֱבַק *alter cum altero luctatus est*, proprie in puluere siue *arena*, (vnde VIRGILIVS *Aeneid.* VI. 643. *fulua luctantur arena*, et *arena* ac *puluis* Lat. pro *certamine* dicitur,) vel *puluere et arena se conspersit*, quod faciebant luctantes: OVID. *Metamorph.* IX. 35. seq. STAT. *Thebaid.* VI. 846. quae conspersio *haphe* dicebatur; vnde Graec. κονίζομαι *puluere conspergo*, et *ad pugnam me paro*. Conf. PETRVS FABER *Agonist.* L. III. c. 22. et HIER. MERCVRIALIS de *arte gymnast.* L. I. c. 8. L. II. c. 2. Infin. הֵאָבֵק *luctari*, cum Affixo τὸ הֵאָבְקוֹ *luctari eius*, Gen. 32, 26. fut. cum Vau Conuers. וַיֵּאָבֵק *et luctatus est*, Gen. 32, 25.

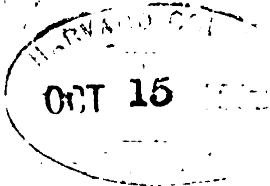
אֲבָקָה vel אֲבָקָה f. *puluis aromaticus*. Constr. אַבְקַת Cant. 3, 6.

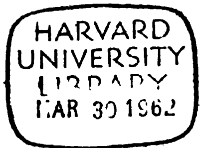
אבר radix inusit. procul dubio sensum *firmitatis*, *roboris* et *potentiae* habuit: quomodo concinit Arab. transpos. ארב *constrinxit firmauitque*, in 4 Coniug. *praeualuit*, in 5 Coniug. *durus fuit*. *Ligandi* scil. Verba ad *robur* et *firmitatem* referuntur, conf. *Arcan. Form.* p. 69. et 276. Inde sunt

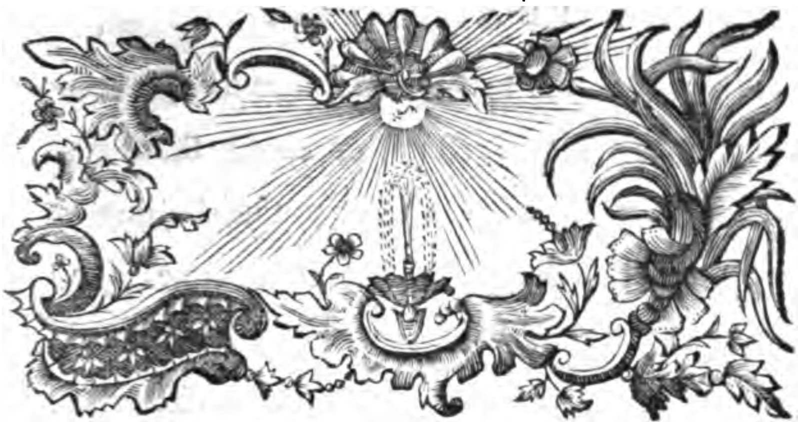
אָבִיר m. *validus*, *fortis*. In regim. אֲבִיר Gen. 49, 24. Ps. 132, 2. 5. Ies. 1, 24. etc. Eius *Intensiuum* est

אַבִּיר m. *valde fortis*, *praeualidus*, *praepotens*, 1 Sam. 21, 8. Hiob. 34, 20. vnde cum Praefixo כְּאַבִּיר *sicut praepotens*, sec. *Kethibh* Ies. 10, 13. sed sec. *Kri* legendum est כַּבִּיר *fortis*, vel aduerbialiter, *fortiter*, *vehementer*. Pl. אַבִּירִים *praepotentes*, Hiob. 24, 22. etiam substantiue sumitur 1) pro *heroibus*, et inde pro *angelis*, sec. quosdam, Ps. 78, 25. qui et alibi *heroes* siue *fortes* vocantur, Ps. 103, 20. quod tamen alii recte negant; 2) pro *animalibus praeualidis* siue *valde robustis*: vt pro *equis*, Iud. 5, 22. Ier. 8, 16. c. 47, 3. c. 50, 11. pro *tauris*, Ps. 22, 13. Ps. 50, 13. Ps. 68, 31. Ies. 34, 7. In regim. אַבִּירֵי Ps. 22, 13. vnde אַבִּירֵי לֵב *fortes corde*, i. e. *animosi*, *audaces*, Ies. 46, 12. Ps. 76, 6. cum Affixo אַבִּירַי *fortes*, *heroes mei*, Thren. 1, 15.

אֵבֶר m. *ala*, Ps. 55, 7. Ies. 40, 31. Ezech. 17, 3. sic dicta, quod auium *robur* in *pennis* consistat: vnde *pennipotentes* pro

OCT 15

HARVARD
UNIVERSITY

PRAEFATIO.

aud vna cauſa eſt, quae me a conſcribendo *Lexico Hebraico* deterrere poterat. Nam et res eſt, confitentibus omnibus, improbi plane laboris multisque intricata difficultatibus; et de *Lexicorum*

 Hebra-

Hebraicorum non tam defectu, quam copia conquerendum esse videtur; et ea est seculi nostri indoles atque genius, vt potius alia omnia, quam haec studia placeant; et denique, quae vnus atque alter Vir doctus promisit, in lucem publicam aliquando emittenda, meos circa hanc rem conatus multis parasangis post se relinquent. Veruntamen cum viderem, inter linguae Hebr. studiosorum manus potissimum versari IOH. BVXTORFII, IOH. COCCEI et CHRIST. STOCKII Lexica, quorum illud nihil fere nisi Rabbinorum cogitata continet, istud *Manualis* loco commode inseruire nequit, hoc autem pretio maiori constat, quam vt facile comparari queat: iam ante triennium abhinc induxi animum, eiusmodi elaborare Lexicon, quod singulis illis incommodis quodammodo remedederetur; quo fine si non plane excidero, vnicum illud laboris praemium mihi satis erit. In concinnan-

do

do autem Lexico, quod iam publicis vſibus expono, ita verſatus ſum, vt, *Radicibus* cum *Deriuatis* ordine digeſtis, vbi *Radix* aliqua et Nomina, exinde deriuata, ſignificationes prae ſe gerebant apparenter inter ſe diſcordes, notionem quandam *generalem*, quam *Formalem* vulgo vocant, ope praeſertim reliquarum linguarum orientalium erutam, fundamenti loco poſuerim, indeque ſignificatus *ſpecialiores* ita deriuarim, vt ſinguli in *generalem* illum conſpirent, adducto ſimul vocabulorum vſu tam *proprio*, quam *improprio*. Nominum per *Numeros*, *Regimen* et *Affixa*, Verborum item per *Coniugationes*, *Tempora*, *Perſonas* et *Affixa*, vt et Particularum, inflexionum variarum exempla vbique bene multa et tantum non omnia in medium protuli: vt ſic pateat, quot et quam variis *Formis* ſingulae voces in Textu S. occurrant. In *Chaldaicis* autem omnia exempla Biblica congeſta habebis. Qua in re

cum secutus sim BVXTORFFII *Concordantias Hebr.* et *Chald.* in iis autem multa loca falso allegentur, quae omnia euoluere ac corrigere, res infiniti foret laboris; vt plurimum vni exemplo duo vel plura loca Biblica subieci, vt, si vnus locus fallat, alter tamen recte se habeat. Ex Lexicis, hucdum exstantibus, aliisque praestantissimorum Philologorum, maxime recentiorum, scriptis optimas quasque obseruationes collegi, propriis hinc inde auctas, praesertim quod ad vocabula locaque obscuriora et phrases attinebat Hebraismo peculiares; quibus tamen similes non raro ex Auctoribus Graecis ac Latinis notaui. Praeterea permulta vocum etyma, hactenus ignorata, detexisse mihi videor; qua in re tamen an vbique rem acu tetigerim, Eruditi iudicabunt. Quam facile enim sit, circa eiusmodi originationes aberrare nubemque, vt aiunt, pro Iunone amplecti, inter

omnes

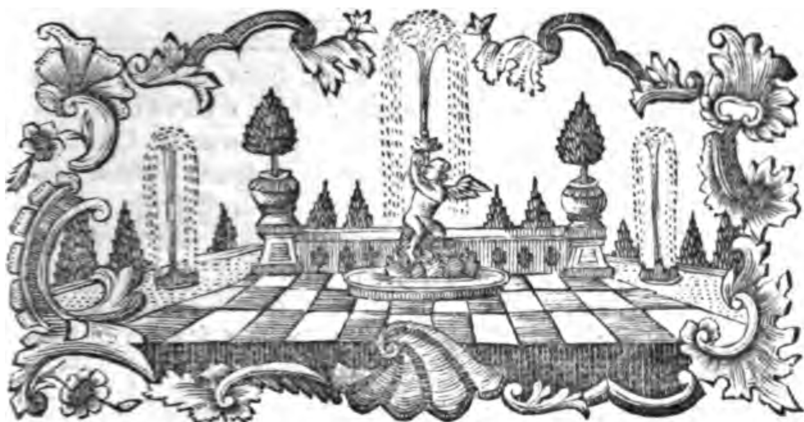
omnes conſtat. Nemini itaque mirum videbitur, ſi à me ipſo et ab iis, quae in *Arcano Formarum Nominum Hebr.* hanc in rem attuli, ſubinde discessero. In Nominibus ſignificationum disſcrimen ex eorundem *Formis* definire ſuſtinui, vt dudum feci in modo dicto *Arcano Formarum* et in *Onomaſtico V. T.* Quo etiam anomalorum numerus, quoad eius fieri poterat, minueretur, neglecta vulgari Lexicographorum noſtrorum methodo, nonnunquam noua themata conſtitui, quibus illa ad analogiam reduci queant. *Lectiones* denique Textus S. *Variantes*, quas vulgo *Kri* et *Ketbibb* vocant, vbique enotaui atque explicatas dedi; prout idem abs me factum eſt in *Analyſi et Explicatione* illarum *Lectionum*, Bibliorum Hebraicorum editioni meae ſubiecta. Sic vero inter manus ad maiorem molem accreuit opus, quam quidem initio conceperam. Index Latinus, qui operae ac ſtudio

dio

dio Eruditiſſimi Iuuenis IOH. LVDOV. SCHVLZII, *Seminarii Theologici* Senioris, b. I. H. SCHVLZII, Academiae noſtrae quondam ornamenti, Filii minime indigni, debetur, iis inſeruiet, qui vel in inueniendis *Radicibus* laborant, vel Latinis Hebraice conuertendis operam dare cupiunt; licet id genus exercitii, tanquam inutile, noſtra aetate ex plurimis fere ſcholis exulet. Quod ſi Deus vitam viresque porro conceſſerit, *Onomaſticum Graecum*, iam dudum quidem promiſſum, ſed aliis laboribus retardatum, reſumam et quam primum cum orbe erudito communicabo. Scribebam Halae Magdeburgicae pridie Non. Maii

A. C. MDCCLVI.

א

א, prima Alphabeti littera, ab initio in Nominibus *Heemantica*, exprimit *continuitatem*, *ſtabilitatem firmamque* quandam *ſubſiſtentiam*, coll. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. VII. c. 2. §. 17. et *Onomaſt. V. T.* Sect. VIII. c. 2. §. 11. Eandem, vt apud Arabes, *Superlatiuum* ſic formare, ſententia eſt ALB. SCHVLTENSII et, qui eum ſequuntur, HACKMANNI, TSEPREGI, I. C. CLODII in *Lexico Hebr. Select.* paſſim, Celeb. VRIEMOETI in *Annot. ad Dicta Claſſ. V. T.* T. II. p. 65. 108. AGG. HAITSMAE in *Curis Philol.* ad Gen. 4, 25. etc. Sed exempla non conſpirant. In Verbis, א eſt *Praeformans* perſonae 1. ſing. fut. et apud Chaldaeos inſuper Coniugationis *Aphel*. In fine, quandoque per *Paragogen* ex Arabiſmo perſonae 3. pl. praet. additur; apud Chaldaeos in Nominibus Genus foem. et Statum *Emphaticum* exprimit, rarius eſt *Paragog.* vt in כְּלָא et עֲלָא, reſpondens ה *Paragogico* Hebr.

אָבַב radix inuſit. cui AVENARIVS ſenſum *pubeſcendi*, (coll. Graec. ἥβη, ἡβάω,) MAIVS autem et STOCKIVS notionem *virendi* tribuunt: quomodo conueniunt Syr. הבב *floruit*, Arab. abbon *quicquid viroris terra producit*, Amhar. abäbâ *flos*, etc. Inde fiunt

אָבִיב m. Exod. 9, 31. Levit. 2, 14. *ſpica viridis*, *ariſta recens*, COCCEIO *frumentum matureſcens*, CASTELLO *culmus*, *ſpica mutica cum calamo*, quo cum conuenit Chald. et Syr. אבוב ſiue אבובא *fiſtula ex nouarum frugum calamo confecta*, Germanis inferioribus Pipe, noſtratibus Pfeiffe. Hinc nomen habet menſis אָבִיב *ariſtae recentis* ſiue *matureſcentis*, alias *Niſan*, partim Martio, partim Aprili noſtro reſpondens, Exod. 13, 4. c. 23, 15. c. 34, 18. Deut. 16, 1. quem ab *Epapho* ſiue *Api* Aegyptiorum dictum putat ANDR. MÜLLERVS in *Gloſſar. S.* p. 4. ſeq. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 557. et IKENII Diſſert. de *Lilio Saronitico* p. 18.

אֵב m. *viror*. Cum Affixo אִבּוֹ *viror eius*, Vulgato *flos eius*, Hiob. 8, 12. pl. אִבִּים *virores*, per Metonymiam *virentia*, *fructus recentes*, COCCEIO *fructus matureſcentes*: vnde in regim. אִבֵּי Cant. 6, 11.

אֵב m. Chald. id. Cum Affixo אִנְבֵּהּ, (reſoluto Dageſch Forti in Nun,) *fructus recens* ſiue *matureſcens eius*, Dan. 4, 9. 11. 18.

אָב *pater*, vid. ſub rad. אבה.

אָבַד proprie, vt obſeruat SCHVLTENS, *abiit à ſuis ſine ſpe redeundi*; hinc *periit*, *interiit*, *perditus eſt*, quocunque modo id fiat: vt *morte*, Ieſ. 57, 1. Ion. 1, 6. Pſ. 49, 11. Hiob. 4, 11. Eſth. 4, 61. *excidio*, Deut. 4, 26. Ioſ. 23, 13. 16. Iud. 5, 31. 2 Reg. 9, 8. Ier. 10, 15. Zach. 9, 5. Pſ. 37, 20. Prou. 11, 10. etc. *vaſtatione* et *deſtructione*, Ier. 9, 11. Amoſ. 3, 15. Pſ. 31, 13. *abolitione* et *ceſſatione*, Pſ. 9, 7. Pſ. 41, 6. Pſ. 102, 27. Hiob. 3, 3. c. 18. 17. Ier. 18, 18. etc. *euaneſcendo*, Hiob. 6, 18. Eccleſ. 5, 13. c. 9, 6. *amiſſione*, Deut. 22, 3. 1 Sam. 9, 3. 20. Ier. 50, 6. Ezech. 34, 4. 16. *infelici exitu*, Pſ. 1, 6. *fruſtratione conatus*, Pſal. 9, 19. Pſal. 112, 10. Prouerb. 10, 28. c. 11, 7. Hiob. 8, 13. Ezech. 12, 22. c. 19, 5. *miſeria*, Hiob. 29, 13. c. 31, 19. Praet. pl. אָבְדוּ *perierunt*, Pſ. 10, 16. Pſ. 146, 4. in pauſa אָבָדוּ Ier. 48, 36. ſic cum Vau Conuerſ. וְאָבְדוּ *et peribunt*, ſec. Kri Ier. 6, 21. ſed Kethibh habet יֹאבֵדוּ *peribunt*, in fut. Part. praeſ. אֹבֵד *periens*, *perditus*, *perditum*, Pſ. 31, 13. Eccleſ. 7, 15. *Syrus* ſiue *Syrienſis* אֹבֵד, *perditus*, dicitur Iacobus Deut. 26, 5. h. e. *exul* à domo paterna, inſtar ouis à grege errabundae, coll. Pſ. 119, 176.

et

et rad. Arab. אבד in 5 Coniug. *à societate alienus euasit*, *diu peregrinatus est*, alias fere باد (media Ie,) *periit*, it. *abiit* ac *a suis diuisus est:* de *erratica* et *pastoritia* Iacobi vita id intelligit WESSELINGIVS *Obseruat. Var.* L. II. c. 3. Vulgo tamen exponitur *periens* vel *periturus*, scil. miseria: quo sensu hunc locum optime illustrauit I. H. MAIVS F. *Obseruat. S.* L. III. p. 93. seq. In regim. אֹבַד עֵצוֹת (ad Formam נֹטַע Ps. 94, 9.) *periens*, *perditus consiliis* siue *quoad consilia*, Deut. 32, 28. i. e. cui consilia pereunt et irrita fiunt, per *Hypallagen*, vt Ps. 2, 12. *ne pereatis viâ* vel *quoad viam*, pro *ne pereat via vestra*, coll. Ps. 1, 6. (*consilium amittere* dixit TERENT.) vel ex significatione radicis Aethiop. *insanus* siue *stultus consiliis*, vti volunt LUD. de DIEU in *Animaduers.* ad l. c. et IOB. LVDOLFUS in Commentar. ad *Histor. Aethiop.* p. 203. et in *Lex. Aethiop.* p. 651. qui etiam huc refert Ier. 4, 9. Plur. אֹבְדִים *perditi*, i. e. *exules*, Ies. 27, 13. foem. אֹבֶדֶת *perdita*, *perditum*, Ezech. 34, 4. 16. pl. אֹבְדוֹת *perditae*, 1 Sam. 9, 20. Ier. 50, 6. infin. absol. אָבֹד *pereundo*, Deut. 4, 26. c. 8, 19. infin. constr. אֲבֹד *perire*, Deut. 7, 20. Prou. 11, 10. cum Affixo אֲבָדְךָ *perire te*, Deut. 28, 20. in pausa אֲבָדֶךָ Deut. 28, 22. fut. יֹאבַד *perdetur*, *peribit*, *pereat*, Prou. 19, 9. Hiob. 20, 7. et יֹאבַד Hiob. 3, 3. Ier. 4, 9. sic foem. תֹּאבֵד Ps. 1, 6. Hiob. 8, 13. et תֹּאבַד Deut. 22, 3. Ps. 9, 19. pl. נֹאבֵד *peribimus*, *pereamus*, Ion. 1, 6. c. 3, 9. cum ה *Paragog.* נֹאבְדָה Ion. 1, 14. תֹּאבְדוּ *peribitis*, *pereatis*, Ps. 2, 12. in pausa תֹּאבֵדוּ Esth. 4, 14. cum Nun Paragog. in pausa תֹּאבֵדוּן Deut. 4, 26. c. 8, 19. 20. c. 30, 18. Pih. praet. אִבֵּד *perire fecit*, *perdidit*, 2 Reg. 21, 3. Thren. 2, 9. quocunque modo id fiat: vt *occidendo*, 2 Reg. 13, 7. Ps. 119, 95. Esth. 3, 9. c. 4, 7. *excindendo* et *exstirpando*, Deut. 12, 3. Ps. 21, 11. Hiob. 12, 23. Ier. 12, 17. Ezech. 28, 16. *vastando*, *destruendo* et *euertendo*, Num. 33, 52. Deut. 12, 2. 2 Reg. 19, 18. Ies. 37, 19. Ezech. 6, 3. Thren. 2, 9. *amittendo*, Prou. 29, 3. Eccles. 3, 6. *corrumpendo* et *deprauando*, Eccles. 7, 7. c. 9, 18. etc. Praet. cum Affixo אִבְּדָם *perdidit eos*, 2 Reg. 13, 7. part. pl. מְאַבְּדִים *perdentes*, Ier. 23, 1. infin. אַבֵּד *perdere*, *perdendo*, Deut. 12, 2. Ier. 12, 17. fut. אֲאַבֵּד *perdam*, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וָאַבֶּדְךָ *et perdidi te*, Ezech. 28, 16. ex Syrismo, quo א ante se non patitur Scheua, sed in huius locum Vocalem suam transfert et in ea occultatur. יְאַבֵּד *perdet*, *perdit*, Prou. 29, 3.

אָבִיב m. Exod. 9, 31. Levit. 2, 14. *ſpica viridis*, *ariſta recens*, COCCEIO *frumentum matureſcens*, CASTELLO *culmus*, *ſpica mutica cum calamo*, quo cum cõuenit Chald. et Syr. אבוב ſiue אבובא *fiſtula ex nouarum frugum calamo confecta*, Germanis inferioribus Pipe, noſtratibus Pfeiffe. Hinc nomen habet menſis אָבִיב *ariſtae recentis* ſiue *matureſcentis*, alias *Niſan*, partim Martio, partim Aprili noſtro reſpondens, Exod. 13, 4. c. 23, 15. c. 34, 18. Deut. 16, 1. quem ab *Epapho* ſiue *Api* Aegyptiorum dictum putat ANDR. MÜLLERVS in *Gloſſar. S.* p. 4. ſeq. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 557. et IKENII Diſſert. de *Lilio Saronitico* p. 18.

אֵב m. *viror*. Cum Affixo אִבּוֹ *viror eius*, Vulgato *flos eius*, Hiob. 8, 12. pl. אִבִּים *virores*, per Metonymiam *virentia*, *fructus recentes*, COCCEIO *fructus matureſcentes*: vnde in regim. אִבֵּי Cant. 6, 11.

אֵב m. Chald. id. Cum Affixo אִנְבֵּהּ, (reſoluto Dageſch Forti in Nun,) *fructus recens* ſiue *matureſcens eius*, Dan. 4, 9. 11. 18.

אָב *pater*, vid. ſub rad. אבה.

אָבַד proprie, vt obſeruat SCHVLTENS, *abiit à ſuis ſine ſpe redeundi*; hinc *periit*, *interiit*, *perditus eſt*, quocunque modo id fiat: vt *morte*, Ieſ. 57, 1. Ion. 1, 6. Pſ. 49, 11. Hiob. 4, 11. Eſth. 4, 61. *exeidio*, Deut. 4, 26. Ioſ. 23, 13. 16. Iud. 5, 31. 2 Reg. 9, 8. Ier. 10, 15. Zach. 9, 5. Pſ. 37, 20. Prou. 11, 10. etc. *vaſtatione* et *deſtructione*, Ier. 9, 11. Amoſ. 3, 15. Pſ. 31, 13. *abolitione* et *ceſſatione*, Pſ. 9, 7. Pſ. 41, 6. Pſ. 102, 27. Hiob. 3, 3. c. 18. 17. Ier. 18, 18. etc. *euaneſcendo*, Hiob. 6, 18. Eccleſ. 5, 13. c. 9, 6. *amiſſione*, Deut. 22, 3. 1 Sam. 9, 3. 20. Ier. 50, 6. Ezech. 34, 4. 16. *infelici exitu*, Pſ. 1, 6. *fruſtratione conatus*, Pſal. 9, 19. Pſal. 112, 10. Prouerb. 10, 28. c. 11, 7. Hiob. 8, 13. Ezech. 12, 22. c. 19, 5. *miſeria*, Hiob. 29, 13. c. 31, 19. Praet. pl. אָבְדוּ *perierunt*, Pſ. 10, 16. Pſ. 146, 4. in pauſa אָבָדוּ Ier. 48, 36. ſic cum Vau Conuerſ. וְאָבָדוּ *et peribunt*, ſec. Kri Ier. 6, 21. ſed Kethibh habet יאבדו *peribunt*, in fut. Part. praeſ. אֹבֵד *periens*, *perditus*, *perditum*, Pſ. 31, 13. Eccleſ. 7, 15. *Syrus* ſiue *Syrienſis* אֹבֵד, *perditus*, dicitur Iacobus Deut. 26, 5. h. e. *exul* à domo paterna, inſtar ouis à grege errabundae, coll. Pſ. 119, 176. et

et rad. Arab. אבד in 5 Coniug. *à societate alienus euasit*, *diu peregrinatus est*, alias fere باد (media Ie,) *periit*, it. *abiit* ac *a suis diuisus est:* de *erratica* et *pastoritia* Iacobi vita id intelligit WESSELINGIVS *Obseruat. Var.* L. II. c. 3. Vulgo tamen exponitur *periens* vel *periturus*, scil. miseria: quo sensu hunc locum optime illustrauit I. H. MAIVS F. *Obseruat. S.* L. III. p. 93. seq. In regim. אֹבַד עֵצוֹת (ad Formam נֹטַע Ps. 94, 9.) *periens*, *perditus consiliis* siue *quoad consilia*, Deut. 32, 28. i. e. cui consilia pereunt et irrita fiunt, per *Hypallagen*, vt Ps. 2, 12. *ne pereatis viâ* vel *quoad viam*, pro *ne pereat via vestra*, coll. Ps. 1, 6. (*consilium amittere* dixit TERENT.) vel ex significatione radicis Aethiop. *insanus* siue *stultus consiliis*, vti volunt LUD. de DIEU in *Animaduers.* ad l. c. et IOB. LVDOLFUS in Commentar. ad *Histor. Aethiop.* p. 203. et in *Lex. Aethiop.* p. 651. qui etiam huc refert Ier. 4, 9. Plur. אֹבְדִים *perditi*, i. e. *exules*, Ies. 27, 13. foem. אֹבֶדֶת *perdita*, *perditum*, Ezech. 34, 4. 16. pl. אֹבְדוֹת *perditae*, 1 Sam. 9, 20. Ier. 50, 6. infin. absol. אָבֹד *pereundo*, Deut. 4, 26. c. 8, 19. infin. constr. אֲבֹד *perire*, Deut. 7, 20. Prou. 11, 10. cum Affixo אֲבָדְךָ *perire te*, Deut. 28, 20. in pausa אֲבָדֶךָ Deut. 28, 22. fut. יֹאבַד *perdetur*, *peribit*, *pereat*, Prou. 19, 9. Hiob. 20, 7. et יֹאבַד Hiob. 3, 3. Ier. 4, 9. sic foem. תֹּאבַד Ps. 1, 6. Hiob. 8, 13. et תֹּאבַד Deut. 22, 3. Ps. 9, 19. pl. נֹאבַד *peribimus*, *pereamus*, Ion. 1, 6. c. 3, 9. cum ה *Paragog.* נֹאבְדָה Ion. 1, 14. תֹּאבְדוּ *peribitis*, *pereatis*, Ps. 2, 12. in pausa תֹּאבֵדוּ Esth. 4, 14. cum Nun Paragog. in pausa תֹּאבֵדוּן Deut. 4, 26. c. 8, 19. 20. c. 30, 18. Pih. praet. אִבַּד *perire fecit*, *perdidit*, 2 Reg. 21, 3. Thren. 2, 9. quocunque modo id fiat: vt *occidendo*, 2 Reg. 13, 7. Ps. 119, 95. Esth. 3, 9. c. 4, 7. *excindendo* et *exstirpando*, Deut. 12, 3. Ps. 21, 11. Hiob. 12, 23. Ier. 12, 17. Ezech. 28, 16. *vastando*, *destruendo* et *euertendo*, Num. 33, 52. Deut. 12, 2. 2 Reg. 19, 18. Ies. 37, 19. Ezech. 6, 3. Thren. 2, 9. *amittendo*, Prou. 29, 3. Eccles. 3, 6. *corrumpendo* et *deprauando*, Eccles. 7, 7. c. 9, 18. etc. Praet. cum Affixo אִבְּדָם *perdidit eos*, 2 Reg. 13, 7. part. pl. מְאַבְּדִים *perdentes*, Ier. 23, 1. infin. אַבֵּד *perdere*, *perdendo*, Deut. 12, 2. Ier. 12, 17. fut. אֲאַבֵּד *perdam*, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וָאַבֶּדְךָ *et perdidi te*, Ezech. 28, 16. ex Syrismo, quo א ante se non patitur Scheua, sed in huius locum Vocalem suam transfert et in ea occultatur. יְאַבֵּד *perdet*, *perdit*, Prou. 29, 3.

Zeph. 2, 13. etc. Hiph. praet. הֶאֱבִיד *perdidit*, Num. 24, 19. ſcil. vel *vaſtando*, vt 2 Reg. 24, 2. Zephan. 2, 5. vel *abolendo*, vt Ier. 25, 10. vel *irritum reddendo*, Hiob. 14, 19. vel *excindendo* et *exſtirpando*, Leuit. 23, 30. Num. 24, 19. Deut. 7, 24. c. 8, 20. 2 Reg. 10, 19. Pſ. 143, 12. Ier. 49, 38. הֶאֱבַדְתָּ *perdidiſti*, Hiob. 14, 19. part. מַאֲבִיד *perdens*, *perdit*, Deut. 8, 20. infin. הַאֲבִיד *perdere*, Deut. 28, 63. 2 Reg. 10, 19. fut. cum ה Parag. אֹבִידָה *perdam*, Ier. 46, 8. mutata prima radicali א in Vau quieſcens in Cholem, ex dialecto Chald.

אֲבַד Chald. id. Fut. pl. יֵאבַדוּ *peribunt*, Ier. 10, 11. Aphel infin. הוֹבָדָה *perdere*, Dan. 2, 12. c. 7, 26. et הוֹבָדָא Dan. 2, 24. fut. תְּהוֹבֵד *perdas*, Dan. 2, 24. pl. יְהוֹבְדוּן *perdant*, Dan. 2, 18. ſeruata Praeformante Coniugationis. Hophal ex Hebr. praet. הוּבַד *perditum fuit*, Dan. 7, 11.

אֹבֵד m. *perditio*, *interitus*, Num. 24, 20. 24. Verbale ex Coniugatione ſic dicta *Pobel*, ad Formam פֹּעַל *merces*, Ier. 22, 13. תֹּאַר *forma*, Ieſ. 52, 14. etc. Aliis eſt Participium Benoni, *periens*, *perit*, cum Ellipſi Relatiui אֲשֶׁר vel Particulae כִּי.

אֲבֵדָה f. *perditio*, *exitium*, ſec. Kethibh Prou. 27, 20. per Metonymiam *res perdita* ſiue *amiſſa*, Exod. 22, 8. Leuit. 5, 22. 23. in regim. אֲבֵדַת Deut. 22, 3.

אֲבַדּוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *exitium* ſiue *interitus totalis*, Pſ. 88, 12. Prou. 15, 11. Hiob. 26, 6. c. 28, 22. c. 31, 12. et ſec. Kri Prou. 27, 20.

אַבְדָן m. (cum ſimili terminatione *augmentatiua*,) *perditio* ſiue *exciſio totalis*, (actiue,) Eſth. 9, 5. Eſt enim Verbale ex Pih. excidente Dageſch Forti, pro אַבְּדָן.

אָבְדָן m. *perditio* ſiue *exciſio totalis*, (paſſiue,) in regim. אָבְדַן Eſth. 8, 6. Verbale ex Pyhal, pro אָבְּדָן, extruſo ſimiliter Dageſch Forti ex littera ſcheuata.

אָבָה in genere *inclinauit*, *propenſus fuit* ad aliquid, ſpecialiter 1) *voluntate* et *aſſenſu*: *voluit*, *aſſenſit*, *acquieuit*. 2) affectu *deſiderii et cupiditatis*: *deſiderauit*, *concupiuit*; quomodo cum אוה conuenit. 3) affectu *amoris*: *bene affectus*; *beneuolus fuit*, *bene voluit*; quomodo conuenit cum Lat. *faueo*, et Arab. وبا *amore propenſus fuit*, proprie in ſobolem, et cum أوي *teneriore affectu propenſus fuit*. Praet. pl. אָבוּ *acquieuerunt*, *aſſenſerunt*,

ſerunt, Prou. 1, 30. *voluerunt*, Iud. 19, 25. 1 Sam. 15, 9. et cum א Paragog. ex Arabiſmo, אָבוּא Ieſ. 28, 12. part. praeſ. אֹבֶה, vnde pl. אֹבִים *volentes*, Ezech. 3, 7. fut. תאבה *aſſentias*, *acquieſcas*, Deut. 13, 9. 1 Reg. 20, 8. pro quo recurrit תֹּבֵא Prou. 1, 10. excluſo א et Forma petita ab אבא; יֹאבֶה *volet*, Deut. 29, 19. *acquieſcet*, Prov. 6, 35. etc.

אָב m. *pater*, à *propenſione* et *amore* in liberos, Gen. 44, 19. 20. Pſ. 103, 13. etc. ſynecdochice *auus*, Gen. 28, 13. *proauus*, Num. 18, 1. 2. *abauus*, 1 Reg. 15, 11. 24. metaphorice *auctor*, *inuentor*, Gen. 4, 20. 21. Hiob. 38, 28. *princeps*, *herus*, 1 Sam. 24, 12. 2 Reg. 5, 13. Ieſ. 22, 21. *doctor*, Iud. 17, 10. 2 Reg. 2, 12. c. 6, 21. *curator*, *nutritor*, Gen. 45, 8. Hiob. 29, 16. etc. In regim. אֲב Gen. 17, 4. 5. cum Affixo אָבִי *pater meus*, *pater mi!* Gen. 19, 34. Exod. 15, 2. Iud. 11, 36. pl. אָבוֹת *patres*, *maiores*, Exod. 12, 3. Num. 14, 18. ſub terminatione foem. quia non tam *patrum indiuidua*, quam eorum *ſeriem* et *ſucceſſionem* indicat; conf. SCHVLTENS in *Inſtitut. ling. Hebr.* p. 175. Aliter rem expedire tentant S. R. C. B. MICHAELIS in Diſſert. de *Soloeciſmo Generis* p. 31. HILLERVS in *Inſtitut. ling. S.* p. 371. 585. HERM. TARNOVIVS in *Grammat. Hebraeo-Bibl.* p. 87. 88. et Celeb. I. D. MICHAELIS in *Gram. Hebr.* p. 232. In regim. אֲבוֹת Exod. 6, 28. Num. 31, 26. cum Affixis אֲבוֹתֵיכֶם *patres veſtri*, Gen. 48, 21. Num. 32, 8. et ſine Iod אֲבוֹתֵכֶם Deut. 1, 11. אֲבוֹתָם *patres eorum* vel *ſui*, Exod. 4, 5. Leuit. 26, 39. 40. et אֲבוֹתֵיהֶם 1 Chron. 4, 38. Eſr. 8, 1. etc. Reliquae Formae ſunt tanquam ab abſoluto אָבִי, (ad Formam נְקִי à נקה,) vt in regim. אֲבִי Gen. 4, 20. 21. Deut. 22, 15. cum Affixis אָבִיךָ *pater tuus*, Gen. 12, 1. in foem. אָבִיךְ Gen. 24, 23. אָבִיו *pater eius* vel *ſuus*, Gen. 2, 24. et אָבִיהוּ Iud. 14, 19. in foem. אָבִיהָ Gen. 19, 33. אָבִינוּ *pater noſter*, Gen. 31, 14. אֲבִיכֶם *pater veſter*, Gen. 31, 29. in foem. אֲבִיכֶן Gen. 31, 5. 7. 9. אֲבִיהֶם *pater eorum* vel *ſuus*, Gen. 9, 23. in foem. אֲבִיהֶן Gen. 19, 33. 35. 36.

אַב m. Chald. id. vnde cum Affixo אָבִי *pater meus*, Dan. 5, 13. tono praeter morem manente in penultima. Alibi ante Affixa aſſumit י, tanquam abſolutum ſit אֲבִי: vt אֲבוּךְ *pater tuus*, Dan. 5, 11. 18. אֲבוּהִי *pater eius*, Dan. 5, 2. pl. cum terminatione foem. (vt Hebr.) et mutato ו in ה mobile, אֲבָהָן *patres*, *maio-*

res,

res, vndê cum Affixis אֲבָהָתַי *patres mei*, Dan. 2, 23. אֲבָהָתָךְ *patres tui*, Esr. 4, 15. אֲבָהָתַנָא *patres nostri*, Esr. 5, 12.

אֵבֶה m. Hiob. 9, 26. vulgo *desiderium*, *acquiescentia*; sed sensu longius petito. Aliis est Nomen *Propr.* fluuii, de quo vid. GOLII *Lex. Arab.* p. 2. et BOCHARTI *Hieroz.* P. II. p. 171. qui et aliam coniecturam affert. Optime HILLERVS in Dissert. de *calamitate Aethiopiae* p. 8. et in *Hierophyt.* P. II. p. 202. exponit per *arundinem*, vt Arab. *abâon*, fortassis ab *inclinatione* sic dictam, coll. Ies. 58, 5. HILLERVM quoque sequuntur IKENIVS in praefat. ad nouum *Thesaur. Theol. Philog.* et SCHVLTENS in *Commentar.* ad l. c. Sunt ergo l. c. naues *arundinis* siue *arundineae* eaedem, quae כְּלֵי גֹמֶא Ies. 18, 2. conf. pluribus *Arcan. Formar.* p. 359. et *Onomast. V. T.* p. 630.

אֲבוֹי Prov. 23, 29. proprie *desiderium*; sed in Interiectionem *anxie desiderantis*, *optantis* et *gementis* abit: *ah! heu! ohe!* vel potius est ὀνοματοποιητικὸν, vt אוֹי, הוֹי, הוֹ, Graec. ἐυοῖ, Φεῦ, Lat. *euohe! euoe! vae!* German. weh! etc.

אֶבְיוֹן m. *egenus*, *pauper*, Deut. 15, 4. 7. 11. 1 Sam. 2, 8. etc. b. SCHVLTENSIO in *Commentar.* ad Prov. 23, 29. ab *incuruatione*, q. d. κυπτὸς *incuruatus*, *supplex*, cum terminat. *intensiua*; nisi potius sic dictus sit à *desiderio* et *cupiditate* facultatum rerumque ad vitam necessariarum, ex אבה et און vel הון *opes*, *facultates*. Cum Affixo אֶבְיֹנְךָ *pauper tuus*, Exod. 23, 6. Deut. 15, 11. pl. אֶבְיוֹנִים *egeni*, *pauperes*, Ps. 12, 6. Ier. 2, 34. in regim. אֶבְיוֹנֵי Exod. 23, 11. Ies. 29, 19. cum Affixo אֶבְיוֹנֶיהָ *pauperes eius*, Ps. 132, 15.

אֲבִיּוֹנָה f. Eccles. 12, 5. recte quidam Hebraeorum apud ABEN-ESRAM ad h. l. *desiderium concubitus* exponunt: est enim compositum ex אבה et יוֹנָה *oppressio*, *compressio*, vel potius, ex significatione radicis Aethiop. ወነየ: *lusit*, (de *lusu venereo* in Versione Aethiop. Gen. 26, 8. Iud. 19, 26.) *lusus*, specialiter *venereus*. Verba *ludendi* ad *rem veneream* referri solent, conf. *Arcan. Form.* p. 640. et *Onomast. V. T.* p. 640.

אִבְחָה f. in regim. אִבְחַת Ezech. 21, 20. vulgo *acies*, *mucro*, LVDOVICO *de* DIEU *facultas*, *permissio*, ex Aethiop. quod tamen reiicit LVDOLFVS in *Commentar.* ad *Histor. Aethiop.* p. 204. cui, post CASTELLVM, אִבְחָה idem est cum Arab. abâchaton *exterminium*.

אבטחים

אֲבַטִּחִים pl. m. *pepones*, vid. ſub rad. בטח.

אָבַךְ in Kal. inuſit. Hithpah. הִתְאַבֵּךְ *extulit*, *eleuauit ſe*. Fut. pl. cum Vau Conuerſ. וַיִּתְאַבְּכוּ *et eleuati ſunt*, Ieſ. 9, 17.

אָבַל *luxit*. Metaphorice etiam de *inanimatis* dicitur. Praet. pl. אָבְלוּ *luxerunt*, Ioel. 1, 9. fut. foem. תֶּאֱבַל *lugebit*, Hiob. 14, 22. Ier. 4, 28. Hiph. הֶאֱבִיל *lugere fecit*. Praet. הֶאֱבַלְתִּי *lugere feci*, Ezech. 31, 15. fut. cum Vau Conuers. וַיַּאֲבֶל *et lugere fecit*, Thren. 2, 8. Hithpah. praet. הִתְאַבֵּל *ſe lugentem geſſit* vel *apud ſe luxit*, 1 Sam. 15, 35. part. מִתְאַבֵּל *ſe lugentem gerens*, *apud ſe lugens*, 1 Sam. 16, 1. Dan. 10, 2. pl. מִתְאַבְּלִים *lugentes ſe gerentes*, Ieſ. 66, 10. 2 Chron. 35, 24. foem. מִתְאַבֶּלֶת *lugentem ſe gerens*, 2 Sam. 14, 2. imper. foem. הִתְאַבְּלִי *lugentem te gere*, 2 Sam. 14, 2. fut. אֶתְאַבֵּל, vnde cum ה Paragog. et Vau Conuerſ. וָאֶתְאַבְּלָה *et apud me luxi*, Neh. 1, 4. יִתְאַבָּל *lugebit*, *lugeat*, Ezech. 7, 10. 27. et וַיִּתְאַבֵּל *et luxit*, Gen. 37, 34. 2 Sam. 13, 37. pl. וַיִּתְאַבְּלוּ *et luxerunt*, Num. 14, 39. 1 Sam. 6, 19. in pauſa וַיִּתְאַבָּלוּ Exod. 33, 4.

אָבֵל m. *lugens*, Gen. 37, 35. Eſth. 6, 12. In regim. אֲבֵל, et ſequente *Makkeph*, אֲבֶל־ Pſ. 35, 14. pl. אֲבֵלִים *lugentes*, Ieſ. 61, 2. Hiob. 29, 25. in regim. אֲבֵלֵי Ieſ. 61, 3. cum Affixo אֲבֵלָיו *lugentes eius*, Ieſ. 57, 18. foem. pl. אֲבֵלוֹת Thren. 1, 4. Aliud eſt אָבֵל Nomen *Propr.* vt Gen. 50, 11. Num. 33, 48. Iud. 7, 22. c. 11, 33. 1 Sam. 6, 18. etc.

אֵבֶל m. *luctus*, Gen. 27, 41. Deut. 34, 8. 2 Sam. 14, 2. Cum Affixo אֶבְלֵךְ *luctus tuus*, Ieſ. 60, 20.

אֲבָל, (Arab. *bal* et *bali*,) Particula *affirmandi: certe, vtique*, Gen. 17, 19. c. 42, 21. *verum*, *vero*, *ſed*, Dan. 10, 7. 21. 2 Chron. 33, 17. etc. Cum radice אבל nihil habet commune: quare potius dictum putem pro אֲוָל, (permutatis ב et ו, ſicut in גַּב pro גֵּו *dorſum*, et contra פַּרְוָר pro פַּרְבָּר, רִבְוָן pro רִבְבָן Dan. 7, 10. conf. BOCHARTI *Canaan* p. 451.) à radice inuſit. אול, (Arab. أول,) vnde et eiusdem ſignificationis Particula אוּלָם, et cuius Deriuata alia Vau habent *mobile*, alia *quieſcens*. Vid. infra rad. אול.

אוּבַל et **אֻבַל** vid. ſub rad. יבל.

אֶבֶן f. *lapis*, Gen. 31, 45. Num. 35, 23. Deut. 25, 15. etc. Deducunt à rad. Arab. אבן *coaluit*, *concreuit*; alii à rad. Hebr. בנה, *aedificauit*: vt א ſit *Heemanticum*, *firmae conſiſtentiae* nota, quod ex lapidibus *firma* fiat ſtructura. Vt maſc. ſec. quosdam occurrit

currit Habac. 2, 19. Hiob. 28, 2. Specialiter dicitur de *lapide pretioso* siue *gemma*, Exod. 25, 7. Ezech. 10, 1. Dan. 11, 38. etc. Per Metonymiam notat id, quod ex lapide factum est: vt *vas lapideum*, Exod. 7, 19. *idolum*, Ier. 2, 27. c. 3, 9. *pondus librae*, Deut. 25, 13. 2 Sam. 14, 26. Prou. 20, 10. et *perpendiculi*, Ies. 34, 11. Zach. 4, 10. quomodo per *Catachresin* etiam transfertur ad *pondus plumbeum*, Zach. 5, 8. Metaphorice tribuitur *grandini maiori*, Ios. 10, 11. Ies. 30, 30. Cum Affixo אַבְנוֹ *lapidem suum*, 2 Reg. 3, 25. pl. אֲבָנִים *lapides*, *gemmae*, Gen. 31, 46. 1 Chron. 29, 8. in regim. אַבְנֵי Exod. 25, 7. Leuit. 19, 36. cum Affixis אֲבָנָיו *lapides eius*, Leuit. 14, 45. Prou. 24, 31. אַבְנֵיהֶם *lapides eorum*, Neh. 3, 35.

אֶבֶן f. Chald. id. Dan. 2, 34. 45. c. 6, 18. Esr. 5, 8. c. 6, 4. In Statu Emphat. אַבְנָא Dan. 2, 35. c. 5, 4. 23.

אֹבֶן m. id. vnde Dual. אָבְנַיִם *sella parturientium et figulorum lapidea*, Exod. 1, 16. Ier. 18, 3. sub Forma *Dualis*, ob geminam eius partem. Conf. FVLLERI *Miscell. S.* L. V. c. 19. et CASP. NEVMANNI *Exodus ling. S.* p. 180.

אַבְנֵט *baltheus*, vid. sub rad. בנט.

אָבַס *saginauit*. Part. Pahul אָבוּס *saginatus*, Prou. 15, 17. pl. אֲבוּסִים *saginata*, 1 Reg. 5, 3.

אֵבוּס m. (ex Syrismo pro אָבוּס,) proprie *saginatio*, metonymice *praesepe*, saginationis *Medium*, Ies. 1, 3. Prou. 14, 4. Cum Affixo in pausa אֲבוּסֶךָ *praesepe tuum*, Hiob. 29, 9. Sed אֵבוּס esse *aream*, contendit GVSSETIVS, quem ex instituto refellit I. C. SCHWARZIVS in *Miscell. Theol. et Philolog.* Dissert. 8. cum CASTELLO *horreum* intelligens, alias מַאֲבוּס: quomodo deriuari potest ab Arab. أبس *collegit*, *coaceruauit*; quia in horreo fruges *collectae coaceruantur*.

מַאֲבוּס m. *locus, in quo saginatur* pecus, vel potius *horreum*, *in quo fruges collectae coaceruantur*. Plur. מַאֲבוּסִים *horrea*, cum Affixo מַאֲבֻסֶיהָ *horrea eius*, Ier. 50, 26.

אֲבַעְבֻּעוֹת f. pl. *pustulae*, vid. sub rad. בעה.

אָבָק m. *puluis*, proprie *tenuior*, (vt עָפָר *puluis crassior*,) Exod. 9, 9. Deut. 28, 24. Ies. 5, 24. c. 29, 5. sic dictus à *tegendo*, vt עָפָר, coll. Ezech. 26, 10. q. d. *tectio* rerum, eo sensu, quo res copiosae superficiem terrae *tegere* dicuntur, (conf. suo loco

סָךְ, עָם et idem עָפָר,) à rad. Arab. אבק *texit*, *abdidit*, *occultauit*, et intransitiue *abdidit se*. In regim. אֲבַק Nah. 1, 3. cum Affixo אֲבָקָם *puluis eorum*, Ezech. 26, 10. Inde formatum est Verbum in Niph. נֶאֱבַק *alter cum altero luctatus est*, proprie in *puluere* siue *arena*, (vnde VIRGILIVS *Aeneid*. VI. 643. *fulua luctantur arena*, et *arena* ac *puluis* Lat. pro *certamine* dicitur,) vel *puluere et arena se conspersit*, quod faciebant luctantes: OVID. *Metamorph*. IX. 35. seq. STAT. *Thebaid*. VI. 846. quae conspersio *baphe* dicebatur; vnde Graec. κονίζομαι *puluere conspergo*, et *ad pugnam me paro*. Conf. PETRVS FABER *Agonist*. L. III. c. 22. et HIER. MERCVRIALIS de *arte gymnast*. L. I. c. 8. L. II. c. 2. Infin. הֵאָבֵק *luctari*, cum Affixo הֵאָבְקוֹ τὸ *luctari eius*, Gen. 32, 26. fut. cum Vau Conuers. וַיֵּאָבֵק *et luctatus est*, Gen. 32, 25.

אֲבָקָה vel אֲבָקָה f. *puluis aromaticus*. Constr. אַבְקַת Cant. 3, 6.

אָבַר radix inusit. procul dubio sensum *firmitatis*, *roboris* et *potentiae* habuit: quomodo concinit Arab. transpos. ארב *constrinxit firmauitque*, in 4 Coniug. *praeualuit*, in 5 Coniug. *durus fuit*. *Ligandi* scil. Verba ad *robur* et *firmitatem* referuntur, conf. *Arcan. Form*. p. 69. et 276. Inde sunt

אָבִיר m. *validus*, *fortis*. In regim. אֲבִיר Gen. 49, 24. Ps. 132, 2. 5. Ies. 1, 24. etc. Eius *Intensiuum* est

אַבִּיר m. *valde fortis*, *praeualidus*, *praepotens*, 1 Sam. 21, 8. Hiob. 34, 20. vnde cum Praefixo כְּאַבִּיר *sicut praepotens*, sec. *Kethibh* Ies. 10, 13. sed sec. *Kri* legendum est כַּבִּיר *fortis*, vel aduerbialiter, *fortiter*, *vehementer*. Pl. אַבִּירִים *praepotentes*, Hiob. 24, 22. etiam substantiue sumitur 1) pro *heroibus*, et inde pro *angelis*, sec. quosdam, Ps. 78, 25. qui et alibi *heroes* siue *fortes* vocantur, Ps. 103, 20. quod tamen alii recte negant; 2) pro *animalibus praeualidis* siue *valde robustis*: vt pro *equis*, Iud. 5, 22. Ier. 8, 16. c. 47, 3. c. 50, 11. pro *tauris*, Ps. 22, 13. Ps. 50, 13. Ps. 68, 31. Ies. 34, 7. In regim. אַבִּירֵי Ps. 22, 13. vnde אַבִּירֵי לֵב *fortes corde*, i. e. *animosi*, *audaces*, Ies. 46, 12. Ps. 76, 6. cum Affixo אַבִּירַי *fortes*, *heroes mei*, Thren. 1, 15.

אֵבֶר m. *ala*, Ps. 55, 7. Ies. 40, 31. Ezech. 17, 3. sic dicta, quod auium *robur* in *pennis* consistat: vnde *pennipotentes* pro

 auibus

auibus dixit LVCRETIVS II. 877. V. 587. vel potius notat *pennam*, et collective, *pennas* alae *fortiores* ac *duriores*, vt נוֹצָה *molliores* et *minutiores* siue *plumas*, כָּנָף autem totam *alam*, obseruante STERRINGA in *Animaduers. Philol. in Pentateuch.* p. 152. ex Ezech. 17, 3. Similiter apud Latinos *penna* saepissime pro *ala* sumitur, etiam in singulari. Inde formatum est Verbum in Hiph. fut. יַאֲבֶר *volabit*, *volat*, Hiob. 39, 26.

אֶבְרָה f. id. Hiob. 39, 13. Cum Affixo אֶבְרָתוֹ *ala sua*, et collective, *alae suae*, Deut. 32, 11. Ps. 91, 4. pl. אֲבָרוֹת, vnde cum Affixo אֶבְרוֹתֶיהָ *alae* vel *pennae* alarum *eius*, Ps. 68, 14.

בִּירָה et בִּירָנִית, *palatium*, quae a quibusdam huc referuntur, vid. infra suo ordine.

אַבְרֵךְ Gen. 41, 43. vid. in rad. ברך.

אֲגֻדָּה f. in regim. אֲגֻדַּת, *colligatio*, *nexus* : *fascis colligatus*, (Graec. ἀγαθὶς,) Exod. 12, 22. a rad. Chald. אגד *colligauit*. Metaphorice notat 1.) *turmam*, *cohortem*, *agmen*, (alias גְּדוּד et חֶבֶל,) 2 Sam. 2, 25. Sic Pers. *band* est *vinculum*, Arab. autem *legio decem millium*, Syr. bando *coetus militaris*, German. eine Bande, lat. *manipulus furum* apud TERENT. et *manipulus militum* passim occurrit, Arab. عصابة *vinculum* et *caterua hominum*, حزق *agmen*, *multitudo hominum*, cuius radix notat *fune constrinxit*, etc. 2.) *aedificium*, Amos. 9, 6. a *firma compagine*; conf. קשר Neh. 3, 38. Sic incolae Malabariae *domum ligare* dicunt pro *aedificare*, conf. *Relat. Malabar.* Continuat. 38. p. 285. Cum Affixo אֲגֻדָּתוֹ *aedificium suum*, Amos. 9, 6. pl. אֲגֻדּוֹת *nexus*, Ies. 58, 6.

אֱגוֹז m. *nux*, Cant. 6, 11. Formam habet ab אגז, sed significationem à גזז vel גזז *auulsit*, *abrupit*, vnde et Arab. sine א scribitur. *Nucis* tamen significationem in dubium vocant CASTELLVS in *Lex.* et NEVMANNVS in *Exodo ling. S.* p. 262. *iuglandem* in specie intelligit OLAVS CELSIVS in *Obseruationum de Herbis Biblicis* Triga, inserta *Actis litterariis* Suec. an. 1731. p. 73. seq. et in *Hierobotan.* P. I. p. 28. seq.

אֵגֶל m. *gutta*, *stilla*, q. d. *collectio* vaporum, à rad. Arab. אגל *collegit*, *congregauit*, in 5 Coniug. *collecta fuit aqua*. Quidam conferunt radicem Hebr. גלל. Inde est pl. construct. אֶגְלֵי *guttae*, Hiob. 38. 28.

אֲגַם m. et אֲגַם Ief. 35, 7. *ſtagnum aqua plenum* ſiue *abundans*, vel q. d. *aquae multitudo*, Pſ. 107, 35. Pſ. 114, 8. Ieſ. 41, 18. Formam habet ab אגם, ſed ſignificationem à גמם Arab. *abundauit, plenus fuit*, (Grae. γέμω) ſpecialiter *aqua*, vnde جمام *ſtagna*. Pl. אֲגַמִּים *ſtagna*, Exod. 8, 1. Ieſ. 42, 15. et אֲגַמִּים, (ad Formam שַׁלְּרִים:) vnde in regim. אַגְמֵי Ieſ. 14, 23. c. 19, 10. et cum Affixo אַגְמֵיהֶם *ſtagna eorum*, Exod. 7, 19. *Iuncum* quoque ſiue *arundinem* ſignificare volunt Ier. 51, 32. vt אַגְמוֹן et גֹּמֶא.

אַגְמֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *iuncus* vel potius *arundo maior*, planta *aquae et humoris plena eiusque amans*, Ieſ. 9, 13. c. 19, 15. c. 58, 5. Hiob. 40, 26. Sed Hiob. 41, 12. rectius exponitur *ſtagnum*, idque (vi Formae vocis) *amplum et ingens*.

אַגָּן *crater*, referimus ad rad. גנן.

אֲגַף vel אֲגַף m. vnde pl. אֲגַפִּים, Chald. אֲגַפִּין in Targum Cant. 5, 11. *alas* ſignificat, alias גַּפִּין, q. d. *concluſiones* ſiue *obtectiones* corporis auis, à rad. Chald. גפף *concluſit, cinxit*, licet Forma Hebr. ſit ab אגף. Metaphorice Hebraeis *turmas militares* notat, vt Lat. *alae*. Vel idem eſt cum Arab. جَفّ *agmen, caterua*, cuius radix גפף *congregauit in vnum*. Occurrit tantum cum Affixis: אֲגַפֶּיךָ *alae* vel *turmae tuae*, Ezech. 38, 9. c. 39, 4. אֲגַפָּיו *turmae eius*, Ezech. 12, 14. c. 17, 21. c. 38, 6. 22. אֲגַפֶּיהָ id. Ezech. 38, 6.

אָגַר *collegit, congeſſit*. Praet. foem. אָגְרָה Prou. 6. 8. part. praeſ. אֹגֵר *colligens*, Prou. 10, 5. fut. תֶּאֱגֹר *colliges*, Deut. 28, 39.

אֲגוֹרָה, in regim. אֲגוֹרַת 1 Sam. 2, 36. vulgo idem putatur eſſe cum גֵּרָה *nummulus, obolus*, moneta minor. Aliis *merces* eſt, ab אגר Chald. Syr. et Arab. *conduxit*.

אִגֶּרֶת f. *epiſtola*, Eſth. 9, 26. 29. Neh. 2, 8. q. d. variarum rerum *collectio*; vel potius ſignificationem habet à נגר Aethiop. *indicauit, annunciauit*, Formis Imperfectis ſic alternantibus, vt dudum obſeruauit ANDR. MÜLLERVS de *quibusdam ad Philologiam Orient. ſpectantibus* Septenar. II. Exercit. 5. Sic ſynonymum סֵפֶר dicitur à ספר *narrauit*. Plur. אִגְּרוֹת *epiſtolae*, 2 Chron. 30, 1. 6. Neh. 2, 7. 9. c. 6, 19. (tanquam à ſing. אִגְּרָה,) cum Affixo אִגְּרֹתֵיהֶם *epiſtolas ſuas*, Neh. 6, 17.

אִגְּרָא f. Chald. id. Eſr. 4, 8. in Statu Emphat. אִגַּרְתָּא Eſr. 4, 11. c. 5, 6.

אֲגַרְטָל m. *peluis*, proprie, vt ABEN ESRA obſeruat, ad *colligendum* et *excipiendum ſanguinem* victimarum, compoſ. ex אגר *collegit*, et inuſit. טָל, Arab. tollon *ſanguis;* aliis ex אֲגר et טַל *ros*, *aqua*. Perſicum eſſe, volunt HOTTINGERVS in *Smegm. Orient*. p. 78. et PFEIFFERVS in *Dubiis vexat*. ad Dan. 3, 2. 3. Plur. אֲגַרְטָלִים *pelues*, vnde in regim. אֲגַרְטְלֵי Eſr. 1, 9.

אַד vid. ſub rad. אוד.

אָדַב *doluit*, *moeruit*, *ſollicitus fuit*, alias דאב: vnde Hiph. infin. לַאֲדִיב (excluſa *Praeformante* ה pro לְהַאֲדִיב,) *ad cruciandum*, 1 Sam. 2, 33. vid. tamen rad. דאב.

אֱדַיִן Chald. Aduerb. Temporis, *tunc*, Hebr. אָז et אֲזַי, (mutato ז in ד,) Dan. 2, 15. 17. 19. 25. 48. c. 3, 24. Eſr. 4, 9. 23. etc. Formam habet Participii pl. q. d. *ſpatia temporis demenſa*, vid. ſuo loco אָז et אֲזַי. Cum Praefixo dicitur בֵּאדַיִן *in tunc*, q. d. *in ſpatiis temporis demenſis*, (per Syncopen pro בְּאֱדַיִן) Dan. 3, 3. 13. 19. 21. 26. 30. Eſr. 4, 24. etc. Cum מִן, מִן אֱדַיִן *à tunc*, *à tempore illo*, Eſr. 5, 16. vt Hebr. מֵאָז.

אָדַם proprie *ſplenduit*: quam ſignificationem ex Arab. vindicauit BOCHARTVS in *Hieroz*. P. II. p. 688. et 694. Cum vero *lux ſuauis* atque *iucunda* ſit oculis, dicente Salomone Eccleſ. 11, 7. hinc Aethiopibus notat *ſuauis*, *iucundus*, *pulcher fuit*, conf. MAII *Diſſertat. S*. Loc. IV. c. 1. §. 14. ſeq. *Splendoris* praeterea vocabula ad *colorem rubrum* referuntur, vt pluribus obſeruaui in *Arcano Form*. p. 102. et in *Onomaſt. V. T*. p. 614. inde אָדַם Hebraeis eſt *rubuit*. Praet. pl. אָדְמוּ *rubuerunt*, vel ſec. BOCHARTVM, *ſplenduerunt*, *lucidi fuerunt*, Thren. 4, 7. Pyh. part. מְאָדָּם *rubefactus*, Nah. 2, 4. de clypeo *rubro colore infecto* vel, vt Celeb. N. W. SCHROEDERVS de *Veſtitu mulierum Hebr*. p. 72. intelligit, *ſplendificato;* pl. מְאָדָּמִים *rubefacti*, *ae*, Exod. 25, 5. c. 35, 7. 23. Hiph. fut. pl. יַאְדִּימוּ *colorem rubrum referent*, Ieſ. 1, 18. Hithpah. fut. יִתְאַדָּם *rubrum ſe exhibet*, Prov. 23, 31.

אָדוֹם m. *ruber*, *rufus*, Gen. 25, 30. Ieſ. 63, 2. Zach. 1, 8. pl. אֲדֻמִּים *rubri*, *ae*, 2 Reg. 3, 22. Zach. 1, 8. foem. אֲדֻמָּה *rufa*, Num. 19, 2.

אֹדֶם m. Exod. 28, 17. c. 39, 10. Ezech. 28, 13. *gemma rubicunda*, vulgo *ſardius* vel *ſardii* ſpecies, quae PLINIO

demius

demius dicitur, gemma *αἱματοειδὴς* EPIPHANIO, et *σάρδιον αἱματόεν* ORPHEO *περὶ λίθων*, coll. דָּם *sanguis*.

אָדָם m. *homo*, sic dictus, quod corpore totus sit *terra*, Gen. 2, 7. c. 3, 19. quomodo masc. אָדָם eiusdem significationis foret cum foem. אֲדָמָה: quae sententia est HILLERI in *Onomast. S.* p. 78. et in *Syntagm. Hermeneut.* p. 295. LVDOLFVS, MAIVS aliique ab *elegantia* et *pulchritudine* nominatum volunt. Aliam coniecturam à *splendore* attuli in *Arcano Form.* p. 156. et in *Onomast. V. T.* p. 619. conf. pluribus I. I. SCHVDT in *Trifolio Hebr.* p. 187. et CRINESIVS in *Exercitat. Hebr.* III. quaest. I. Nomen *Propr.* est primi hominis, Gen. 2, 7. 1 Chron. 1, 1. Hos. 6, 7. metonymice autem quemuis alium *hominem* designat, et vbi τῷ אִישׁ opponitur, *hominem infimae* et *abiectae sortis*, vt Ps. 49, 3. Ies. 2, 9. 11. c. 5, 15. conf. REIMARVS de *Differentiis vocum Hebr.* Dissert. I. p. 55. seq.

אֲדָמָה f. *terra*, *humus*, Gen. 1, 25. Exod. 10, 24. 2 Sam. 15, 32. etc. synecdochice terrae *regio* et *pars*, vt Gen. 4, 14. c. 28, 15. etc. per Metonymiam eius *incolae*, Ioel. 2, 21. et *prouentus*, Ies. 1, 7. Proprie *terram* siue *humum rubram* significare putatur, vel potius, vt recte monet Celeb. VRIEMOET ad *Dicta Class.* T. I. p. 228. *fuscam* et *subnigram*. Sed LVDOLFVS in *Commentar.* ad *Histor. Aethiop.* p. 208. ab *elegantia* et *pulchritudine* sic dictam vult, vt Graec. *κόσμος* et Lat. *mundus*. In regim. אַדְמַת Gen. 47, 20. 22. 26. Exod. 3, 5. cum Affixis אַדְמָתוֹ *terra eius* vel *sua*, Deut. 32, 43. 2 Reg. 17, 23. אַדְמַתְכֶם *terra vestra*, Gen. 47, 23. Ies. 1, 7. pl. אֲדָמוֹת *terrae*, Ps. 49, 12.

אַדְמוֹנִי m. Gen. 25, 25. 1 Sam. 16, 12. c. 17, 42. (cum terminatione quasi *Patronymica* siue *Gentili*, ab inusit. אַדְמוֹן vel אַדְמֹן *valde rubicundus*,) q. d. qui est ex *genere et classe valde rubicundorum*: quales sunt, quos vulgo *sanguineos* vocant; quamuis alii de *rubedine capillorum* id intelligant.

אֲדַמְדָּם m. Leuit. 13, 42. 49. q. d. *ruber ruber*, i. e. *hinc inde ruber*, *rubris maculis varius*: additur enim *album*, Leuit. 13, 19. 24. 42. 43. *punctatum multis maculis rubicundis* exponunt AVENARIVS in *Lex.* et CRINESIVS in *Exercitat. Hebr.* p. 35. quod etiam NEVMANNO placet in *Exodo ling. S. p.* 335. Vulgo *subrubicundum* reddunt; sed vid. *Arcan. Form.* Sect. III.

c. 3,

c. 3. §. 9. BOCHARTVS *summe lucidum* vel *summe candidum:* quod contra NOLDIVM et COCCEIVM defendit MAIVS in *Dissert. S.* Loc. IV. c. 1. §. 18. Foem. אֲדַמְדֶּמֶת *rubris maculis varia*, Leuit. 13, 19. 24. 43. plur. אֲדַמְדַּמּוֹת *rubris maculis variae*, Leuit. 14, 37. tanquam à sing. אֲדַמְדַּמָּה.

דָּם m. *sanguis*, Gen. 37, 22. Exod. 7, 19. Leuit. 3, 17. etc. per Metonymiam *caedes*, (vt Graec. αἷμα. et Lat. *sanguis*, conf. VORSTIVS de *Hebraismis N. T.* P. I. c. 19.) Gen. 37, 26. Iof. 20, 3. et *reatus ex sanguine effuso* siue *ex caede*, Deut. 19, 10. c. 22, 8. Pf. 51, 16. cum eius *poena*, Exod. 22, 1. 2. Leuit. 20, 9. 2 Sam. 1, 16. 1 Reg. 2, 37. Ezech. 33, 4. 5. Metaphorice de *vino* dicitur instar *sanguinis rubente*, Gen. 49, 11. Deut. 32, 14. vt Graec. αἷμα 1 Macc. 6, 34. Sirac. 39, 26. apud ACHILLEM TATIVM L. II. p. 67. et (vti volunt GROTIVS in *Commentar*. I. H. MAIVS F. in *Histor. Crit. Reipubl. litterar*. T. XIV. p. 201. seq. et IAG. HASAEVS in *Biblioth. Brem*. Claff. III. p. 257. 258.) Apoc. 14, 20. c. 19, 13. sic Lat. *sanguis* apud STATIVM *Thebaid*. I. 329. NEMESIANVM *Eclog*. II. 50. PLINIVM XIV. 5. et CASSIODORVM *Epist*. XII. 4. conf. BOCHARTI *Canaan* L. I. c. 18. p. 478. Dicitur autem דָּם a *rubore*, per Aphaeresin pro אדם, vt differat ab אָדָם *homo*, (vnde Chald. et Syr. א retinetur,) obseruante BOCHARTO l. c. L. II. c. 16. p. 852. quem frustra impugnat GVSSETIVS in *Comment. ling. Hebr*. BOCHARTVS enim minime dicere vult, דָּם esse *sanguinem solius hominis*. In regim. דַּם Gen. 9, 6. Exod. 23, 18. cum Affixis דָּמוֹ *sanguis eius*, Gen. 9, 4. Exod. 29, 16. דִּמְכֶם (pro דַּמְכֶם, mutato (-) in Chirek,) *sanguis vester*, Gen. 9, 5. pl. דָּמִים *sanguines*, Exod. 4, 25. 26. Deut. 19, 10. in regim. דְּמֵי Gen. 4, 10. 11. Leuit. 12, 5. cum Affixis דָּמַיִךְ *sanguines tui*, Ezech. 16, 9. et sec. Kethibh 2 Sam. 1, 16. (vbi Kri habet דָּמְךָ *sanguis tuus*, in sing.) דְּמֵיהֶם *sanguines eorum*, Leuit. 20, 11. 12. 13. 16. 27. 1 Reg. 2, 33.

אָדַן radix inusit. quae sensum *roboris, firmitatis et potentiae* habuisse videtur: vnde AVENARIVS recte confert Graec. δύναμαι. Neque etiam abludit radix Arab. אדא *viribus, robore polluit:* Verba enim Quiescentia tertia radicali et habentia tertiam radicalem Nun aliquando eiusdem sunt significationis, notantibus id GVSSETIO ad rad. סאן, HILLERO in *Onomast. S.* p. 361.

p. 361. et ALB. SCHVLTENSIO passim. Conf. *Arcan. Form.* p. 140. et exemplis, ex Arab. ibi adductis, adde עבא et עבן *crassus, pinguis fuit.* Inde sunt

אֶדֶן m. *basis, stylobates,* a *robore* et *firmitate*, Exod. 38, 27. pl. אֲדָנִים *bases, stylobatae*, Exod. 26, 19. 21. c. 36, 26. 30. in regim. אַדְנֵי Exod. 26, 19. 32. 37. c. 36, 24. 36. cum Affixis אֲדָנָיו *stylobatae eius*, Exod. 35, 11. Num. 3, 36. אַדְנֵיהֶם *stylobatae eorum*, Exod. 26, 21. Num. 3, 37.

אָדוֹן m. *dominus*, a *potentia*, Gen. 45, 8. 9. Exod. 23, 17. Ps. 12, 5. Ies. 1, 24. etc. In regim. אֲדוֹן Ios. 3, 11. 13. Ps. 97, 5. cum Affixo אֲדֹנִי *dominus meus*, *domine mi!* Gen. 23, 6. 11. 15. Exod. 21, 5. vnde cum Praefixis בַּאדֹנִי 1 Sam. 24, 11. וַאדֹנִי Gen. 18, 12. לַאדֹנִי Gen. 24, 36. per Syncopen Punctorum (ַ). Plur. אֲדֹנִים *domini*, Ies. 26, 13. saepe per *Enallagen Numeri* et *excellentiae* ergo de *vno domino* dicitur, etiam cum Adiectiuo *singulari*, vt 1 Reg. 22, 17. Ies. 19, 4. etc. sic Graec. *κύριοι* Luc. 19, 33. In regim. אֲדֹנֵי Gen. 39, 20. 1 Reg. 16, 24. cum Affixo אֲדֹנֶיךָ *domini tui* vel *dominus tuus*, Gen. 24, 51. 1 Sam. 26, 15.

אֲדֹנָי Nomen Dei *Proprium*, Gen. 18, 3. Exod. 4, 10. 13. Iud. 6, 15. etc. sub terminatione plur. infrequentiore, qualis est in נֹגְבַי, וַאלֹהַי, שַׁדַּי etc. (de qua vid. plura infra in גוב) idque, vt in praeced. Appellatiuo, *excellentiae* ergo, et cum (ָ), discriminis caussa, vt in aliis Nominibus *Propr.* e. g. בָּחָן pro בַּחַן, אָחָז pro אָחַז etc. Quo minus Iod pro Affixo primae personae habeatur, obstat, quod Deus sibi ipsi hoc nominis tribuit, vt Hiob. 28, 28. Sed HILLERVS, DANZIVS et STOCKIVS compositum esse volunt ex אָדוֹן et inusit. הִי *τὸ ὄν*, *ens*, (conf. de illo הִי nostrum *Onomast. V. T.* p. 550.) q. d. *dominus ὁ ὤν*, i. e. *aeternus* et *per se subsistens*, vel *dominus* omnis *entis*. Cum Praefixis eandem Syncopen Punctorum admittit, ac *Appellatiuum* אָדוֹן: vt בַּאדֹנָי Ies. 49, 14. לַאדֹנָי Gen. 18, 30. Conf. pluribus de h. n. HACKSPANII *Sylloge Dissertat. Theolog. et Philolog.* p. 210. seq. VAL. FRIDERICI Dissert. de *Synonymis Dei Hebraicis* אדני et שדי, VRIEMOETI *Annot. ad Dicta Class. V. T.* T. I. p. 126. G. SCHWARZII, BVXTORFFII, HOTTINGERI, PFEIFFERI, LEVSDENI, MOCHINGERI, IAC. ALTINGII, aliorumque pec. Dissert. de *Nominibus Dei Hebraicis.*

אָדַר *amplus, magnus, magnificus fuit*, in Kal inuſitat. Niph. part. נֶאְדָּר *magnificatus*, Exod. 15, 11. cum Iod *Paragog.* נֶאְדָּרִי Exod. 15, 6. Hiph. fut. יַאְדִּיר *amplificabit, magnificabit*, Ieſ. 42, 21.

אֶדֶר m. 1) *magnitudo, amplitudo*, Zach. 11, 13. 2) *tunica ampla et magna, pallium*, Mich. 2, 8.

אַדִּיר m. *valde amplus et magnus*, vulgo *magnificus*, Pſ. 8, 2. 10. Ieſ. 10, 34. Ezech. 17, 23. Cum Affixo אַדִּירוֹ *magnificus eius*, Ier. 30, 21. pl. אַדִּירִים *valde ampli et magni, magnifici*, Exod. 15, 10. Pſ. 93, 4. et ſubſtantiue, *magnates, principes*, Iud. 5, 25. 2 Chron. 23, 20. Ier. 14, 3. etc. in regim. אַדִּירֵי Ier. 25, 34. 36. Pſ. 16, 3. cum Affixo אַדִּירֵיהֶם *magnates eorum*, Ier. 14, 3. Neh. 3, 5.

אֲדָר m. menſis anni ciuilis *ſextus*, partim Februario, partim Martio noſtro reſpondens, Eſr. 6, 15. Eſth. 3, 7. 13. c. 8, 12. c. 9, 1. 15. 17. 19. 21. Creditur eſſe vox *Perſica:* nam Perſis quoque آذر eſt nomen menſis *noni*. Sed magis conuenit *Adar* Syro-Chaldaeorum et Curdiſtanorum menſis *ſextus*, conf. FABRICII *Menologium* p. 20. 21. vnde 2 Macc. 15, 37. dicitur eſſe vox *Syriaca*.

אִדַּר m. Chald. *area magna et ampla*. Pl. אִדְּרִין *areae*, in regim. אִדְּרֵי Dan. 2, 35.

אַדֶּרֶת f. 1.) *ingens amplitudo* ſiue *magnitudo, magnificentia*, Ezech. 17, 8. 2.) *tunica valde ampla et magna, pallium*, Gen. 25, 25. Ioſ. 7, 21. 24. 2 Reg. 2, 13. Cum Affixis אַדַּרְתּוֹ *pallium ſuum*, 1 Reg. 19, 13. 19. Ion. 3, 6. אַדַּרְתָּם *magnificentia eorum*, Zach. 11, 3.

אֲדַרְגָּזְרִין Chald. pl. m. in Statu Emphat. אֲדַרְגָּזְרַיָּא *iudices primarii et ſuperioris ordinis*, Dan. 3, 2. 3. ex inuſit. אֲדַר *magnus*, et גָּזְרִין *iudices*, quod vid. infra ſuo loco.

אַדְרַזְדָּא Chald. *confeſtim, citiſſime*, Eſr. 7, 23. compoſ. ex אֲדַר *magnum: valde*, et inuſit. אַזְדָּא *cito*, cuius radix אזד *cito effugit* vel *elapſus eſt*, Dan. 2, 5. 8. qua cum conuenit Perſ. زود *celer*.

אֲדַרְכּוֹן m. in pl. אֲדַרְכֹּנִים 1 Chron. 29, 7. Eſr. 8, 27. et דַּרְכְּמוֹן, in pl. דַּרְכְּמוֹנִים Eſr. 2, 69. Neh. 7, 70. 71. 72. vulgo idem

idem putatur esse cum Graec. δραχμὴ, siue, vt quoque apud HESYCHIVM legitur, δαρχμή: quod defendit FVLLERVS in *Miscell. S.* L. VI. c. 12. conf. OTTO SPERLINGIVS de *Nummis non cusis* p. 196. seq. Alii idem esse volunt cum Δαρεικὸς, *Daricus*, moneta à rege *Dario* dicta: quam sententiam pluribus tuetur HARENBERGIVS in *Biblioth. Brem.* Class. VIII. Fasc. 4. SALMASIVS de *Vsuris* p. 246. idem esse putat cum Pers. درهم siue درم. Conf. HOTTINGERI Append. ad *Cippos Hebr.* p. 96. seq. et LACKEMACHERI *Obseruat. Philol.* P. I. p. 328. seq.

אָדוֹשׁ Ies. 28, 28. infin. absol. tanquam ab אדש, vid. in דוש *triturare*.

אָהַב et אָהֵב *dilexit*, *amauit*. Construitur cum Accusat. rarius cum Dat. Praet. m. cum Affixo אֲהֵבְךָ *dilexit te*, Deut. 15, 16. c. 23, 6. foem. אָהֲבָה *dilexit*, Cant. 1, 7. c. 3, 1. cum Affixis אֲהֵבַתֶךְ *dilexit te*, Ruth. 4, 15. אֲהֵבַתְהוּ *dilexit eum*, 1 Sam. 18, 28. etc. part. praes. אֹהֵב *amans*, Deut. 10, 18. Ps. 11, 5. et substantiue, *amicus*, 1 Sam. 18, 16. Ps. 88, 19. Prov. 18, 23. Ier. 20, 4. 6. etc. cum Affixis אֹהֲבִי *diligens me*, Ies. 41, 8. אֹהַבְךָ *diligens te*, 2 Chron. 20, 7. pl. אֹהֲבִים *diligentes*, it. *amici*, Deut. 13, 3. in regim. אֹהֲבֵי Ps. 69, 37. Prou. 14, 20. cum Affixo אֹהֲבַי *amantes me*, Exod. 20, 6. Ps. 38, 12. et sec. Kri Prov. 8, 17. vbi Kethibh habet אֹהֲבֶיהָ *amantes eam*, scil. sapientiam accidentalem, vel timorem Domini, ex v. 13. foem. אֹהֶבֶת *amans*, Gen. 25, 28. et cum Iod *Paragog.* אֹהַבְתִּי Hos. 10, 11. part. Pahul אָהוּב *dilectus*, Neh. 13, 26. foem. אֲהוּבָה *dilecta*, Deut. 21, 15. 16. infin. constr. אֱהֹב *amare*, Eccles. 3, 8. cum ה *Paragog.* אַהֲבָה Deut. 10, 12. 15. Ios. 22, 5. 2 Sam. 19, 6. etc. sed cum Affixo אַהֲבָם τὸ *amare eorum*, Hos. 9, 10. imper. אֱהַב *ama*, Hos. 3, 1. cum Affixo אֱהָבֶהָ *dilige eam*, Prou. 4, 6. plur. אֶהֱבוּ *diligite*, Ps. 31, 24. Amos. 5, 15. in pausa אֱהָבוּ Zach. 8, 19. fut. אֹהַב *diligam*, cum Vau Conuers. וָאֹהַב *et dilexi*, Malach. 1, 2. (vnde cum Affixo אֹהֲבֵם *amabo eos*, Hos. 14, 5.) et ex dialecto Chald. אֵהָב Prou. 8, 17. In reliquis personis regulare est: vt תֶּאֱהַב *diliges*, *diligas*, Prou. 20, 13. et תֶּאֱהָב 2 Chron. 19, 2. יֶאֱהַב *diliget*, *diligit*, Prou. 3, 12. et יֶאֱהָב c. 15, 9. cum Vau Conuers. וַיֶּאֱהַב *et dilexit*, Gen. 25, 28. Iud. 16, 4. vnde cum Affixo וַיֶּאֱהָבוֹ *et dilexit eum*, sec. Kethibh 1 Sam. 18, 1. sed Kri habet

וַיֶּאֱהָבֵהוּ, cum alio Affixo. Plur. in pausa הֶאֱהָבוּ *diligatis*, Zach. 8, 17. et cum Nun Parag. manente (ָ) etiam extra pausam, praeter morem, הֶאֱהָבוּן *diligitis*, Ps. 4, 3. sed הְּאֵהֲבוּ Prov. 1, 22. dictum est pro הְּאֵהֲבוּ, ex Aramaeismo: Chaldaei enim et Syri Hebraeorum (ֵ) mutare solent in (ֶ), vt צֶלֶם pro צֵלֶם. Idem factum est in מוֹצֵאת pro מוֹצְאֵת Cant. 8, 10. שְׂאֵת Deut. 1, 9. etc. Niph. part. pl. נֶאֱהָבִים *dilecti*, 2 Sam. 1, 23. Pih. part. מְאַהֵב *impense amans*, et substantiue, *amator*, pl. מְאַהֲבִים, cum Affixo מְאַהֲבֶיהָ *amantes eam*, *amatores eius*, Ezech. 23, 5. 9. Hos. 2, 7. 10. 13.

אֲהָבִים m. pl. *amores*, Prov. 5, 19. Hos. 8, 9. tanquam à sing. אֹהַב.

אֳהָבִים m. pl. id. Prov. 7, 18. tanquam à sing. אֹהַב vel אֹהַב.

אַהֲבָה f. *amor*, *dilectio*, 2 Sam. 13, 15. Prov. 10, 12. Eccles. 9, 1. etc. metonymice *amoris* Obiectum, Cant. 2, 7. c. 3. 8. c. 7, 7. c. 8, 4. In regim. אַהֲבַת Deut. 7, 8. 1 Sam. 20, 17. cum Affixo אַהֲבָתָם *amor eorum*, Eccles. 9, 15. Huc quoque referunt אַהֲבָתוֹ Gen. 29, 20. 1 Sam. 18, 3. vbi aliis est Infinitiuus cum ה Paragog. ob Affixum in ת mutato, sicut Exod. 40, 32. 2 Sam. 3, 11.

אֲהָהּ *ah! eheu!* Interiectio à sono factitia, Iud. 6, 22. Ier. 1, 6. c. 4, 10. Ioël. 1, 15. per Aphaeresin הָהּ Ezech. 30, 2.

אֱהִי Hos. 13, 10. 14. dictum putatur pro אֵי vel אַיֵּה *vbi?* vid. POCOCKII *Not. Miscell.* ad *Portam Mosis* p. 69.

אָהַל *fixit*, *tetendit tentorium.* Fut. cum Vau Conuers. וַיֶּאֱהַל *et tentorium fixit*, Gen. 13, 12. 18. Hiph. fut. יַאֲהִיל *tentorium figet*, al. *splendet*, significatione petita ab הלל *splenduit*, SCHVLTENS in *Animaduers.* *aptam* siue *dignam iudicat*, ex Arab. qui tamen in *Commentar.* vertit: *tentorium obtinebit*, Hiob. 25, 5. Ex יַאֲהֵל vel, vt eidem videtur, ex fut. Pih. יְאַהֵל aut יְאַהֵל contractum est יַהֵל, vel vt alii legunt, יַהֵל *tentorium figet*, Ies. 13, 20. aut Forma petita est ab הלל, licet significatio sit ab אהל.

אֹהֶל m. *tentorium*, vi Formae vocis sic dictum, quod *nunc huc*, *nunc illuc transfigatur.* Cum Affixo in pausa אָהֳלֶךָ *tentorium tuum*, Iud. 19, 9. pl. אֹהָלִים *tentoria*, Gen. 13, 5. c. 25, 27. Iud. 8, 11. 2 Reg. 7, 10. etc. cum Affixis אֹהָלֶיךָ *tentoria*

ria tua, Num. 24, 5. Deut. 16, 7. c. 33, 18. 1 Reg. 12, 16. etc. אֹהָלָיו *tentoria sua*, Iud. 7, 8. 1 Sam. 4, 10. 2 Sam. 18, 18.

אֹהֶל m. id. Gen. 4, 19. Exod. 28, 44. Leuit. 1, 3. etc. sic sec. Kethibh 1 Reg. 7, 45. (quomodo praeced. כֵּלִים positum est pro כְּלֵי,) sed Kri habet אֵלֶּה *illa*. Cum ה Parag. אֹהֱלָה *in tentorium*, Gen. 18, 6. Exod. 18, 7. cum Affixis אָהָלְךָ (cum (ָ) chateph sub ה, ex (ֳ) conciso,) *tentorium tuum*, Ps. 61, 5. in pausa אָהֳלֶךָ Ps. 15, 1. Ps. 91, 10. Hiob. 5, 24. אָהֳלוֹ *tentorium eius* vel *suum*, Gen. 26, 25. Exod. 33, 8. 10. et pro eo אָהֳלֹה Gen. 9, 21. Iud. 4, 11. pl. אֹהָלִים *tentoria*, in regim. אָהֳלֵי Gen. 9, 27. Num. 16, 26. cum Affixo אָהֳלֵיכֶם *tentoria vestra*, Deut. 1, 27. Ios. 22, 4. 8.

אֲהָלִים m. pl. Num. 24, 6. Prov. 7, 17. et אֲהָלוֹת f. pl. Ps. 45, 9. Cant. 4, 14. genus arboris odoriferae, vulgo ob soni vicinitatem *aloë*, non tamen radix illa purgatoria, sed *aloës lignum* siue *agallochum*: quod pluribus defendunt WEDELIVS in *Exercitat. Med. Philolog.* Cent. I. decad. 8. et OLAVS CELSIVS in *Hierobotan.* P. I. p. 135. seq. *Costum* reddit Arabs ERPENII, Num. 24, 6. quod non displicet CLERICO ad l. c. et CASTELLO in *Lex.* qui tamen in Orat. de *ling. Arab.* p. 29. 30. pro *croco* pugnat. Esse genus *cedri* magnae, à *splendore* i. e. *virore* dictum, pluribus contendit HILLERVS in *Hierophyt.* P. I. c. 42. qui deriuat ab אהל *splenduit*, Hiob. 25, 5. alias הלל.

אוֹ Coniunctio *Disiunctiua*, *vel*, *siue*, Exod. 4, 11. c. 5, 3. etc. Est vel ὀνοματοποιητικὸν, vt Graec. ἤ, vel eiusdem originis cum אִי *insula*, (quod vid.) adeoque proprie *disiunctionem* notat. Interdum simul Coniunctionem *Conditionalem* includit, *aut si*, vt 1 Sam. 20, 10. Ies. 27, 5. etc. Esse quoque Particulam exclamandi, *o!* vt Syr. ܐܘ, contendit LVD. de DIEV, huc referens 2 Sam. 18. 13. Hiob. 22, 11. Ies. 27, 5. Ezech. 21, 15. Malach. 2, 17.

אוֹב m. 1) *vter*, *quo aqua petitur siue hauritur perque itinera ducitur*, vt hodienum in oriente fieri solet, conf. THEVENOT in *Itiner.* P. I. L. II. c. 25. et TAVERNIER P. I. L. II. c. 3. à rad. Arab. آب *aquatum iuit*, *aquam petiuit*, it. *rediit*, *reuersus est*. Pl. אֹבוֹת *vtres*, Hiob. 32, 19. Aliud est 2) vbi de specie quadam *diuinationis* sermo est: vulgo quidem sic *pytho* siue *engastrimythus* i. e. *ventriloquus* intelligitur, cuius

ius venter instar vtris inflatur. Sed ex 1 Sam. 28, 8. Ies. 8, 19. c. 29, 4. patet, non de *engastrimythia*, sed de *necromantia* sermonem esse, vbicunque אוב occurrit: vnde PETRVS IVRIEV in *Histoire Critique des dogmes et des cultes* P. III. c. 5. et DEYLINGIVS in *Obseruat. S.* P. II. obs. 18. §. 15. seq. אוב exponunt de *vase aqua pleno*, Lat. *obba*, voce cognata, (conf. MARTINII *Lex. Philolog.* ad h. v.) in quo manium simulacra apparuerint. Probabilior nobis videtur sententia Cel. DAV. MILLII in *Diss. Select.* VII. cui אוב vel אובות sunt ipsi *manes*, ab inferis *reuocati*, vt, de rebus futuris aut dubiis consulti, responsa darent, ideoque à *redeundo* dicti, vid. Ies. 29, 4. Sic itaque בַּעֲלַת אוב 1 Sam. 28, 7. 8. erit *domina* i. e. *potens manium*, vel, vt MILLIVS explicat, *negotium habens cum manibus*, (cuius masc. בַּעַל אוב aqud Talmudicos occurrit,) sicut בַּעֲלַת כְּשָׁפִים *praestigiarum potens et perita*, Nah. 3, 4. Alibi vero vox בַּעַל siue בַּעֲלַי per Ellipsin omittitur: vt Leuit. 20, 27. 1 Reg. 21, 7. 1 Sam. 28, 3. 10. etc. quemadmodum in Propriis פְּעוֹר dicitur Num. 25, 18. c. 31, 16. Ios. 22, 17. pro בַּעַל פְּעוֹר Num. 25, 3. 5. Deut. 4, 3. Ps. 106, 28. Hos. 9, 10. חֶרְמוֹן Deut. 3, 8. Ios. 11, 3. 17. Ps. 89, 13. etc. pro בַּעַל חֶרְמוֹן Iud. 3, 3. Sunt denique, qui אוב ex lingua Aegyptiaca exponunt per *serpentem*, vt, post KIRCHERVM, BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. L. I. c. 3. et STEPHANVS LE MOYNE in Notis ad *Varia S.* p. 993. seq. idem esse cum Coptico ⲞⲨⲎⲂ *sacrificus, sacerdos*, statuit Celeb. IABLONSKI in Epist. ad LA CROZIVM, vid. *Thesaur. Epist. La Croz.* P. I. p. 183.

אוד radix Hebraeis inusit. quae notionem *fumandi* et *vaporandi* habuisse videtur. Inde enim sunt

אוּד m. *titio*, *lignum fumans*, Amos. 4, 11. Zach. 3, 2. pl. אוּדִים *titiones*, Ies. 7, 4.

אֵד m. *vapor*, Gen. 2, 6. cum Affixo אֵדוֹ *vapor eius*, scil. aquae, Hiob. 36, 27. Aliud est

אֵיד 1) *robur*, *vis*, *potentia*, Hiob. 31, 23. 2) *calamitas dura* vel *infortunium graue*, Prov. 17, 5. Hiob. 18, 12. c. 21, 30. Ier. 48, 16. etc. quod est à rad. Arab. أاد *grauis fuit*, et media Ie, *durus*, *firmus*, *validus fuit*. Cum Affixo אֵידִי *calamitas mea*, 2 Sam. 22, 19. Ps. 18, 19. Inde quoque est

אודות

אֹרְחוֹת pl. f. *res* siue *negotia grauia*; quod tamen LVDOVICVS *de* DIEU ad Gen. 21, 11. deducit à rad. Aethiop. אור, alias דור, *circuiuit*, *vertit se*, quem sequitur HEIDEGGERVS in *Histor. Patriarch.* T. II. Exercit. 6. §. 20. vt אודות proprie sint *conuersiones rerum* siue *occasiones*; sicut סִבָּה est à סבב *circuiuit*, *vertit se*. Semper construitur cum עַל, vnde עַל אודות *super negotia*, i. e. *propter*, Gen. 21, 11. 25. Exod. 18, 8. Iud. 6, 7. Ier. 3, 8. etc. Semel pro עַל legitur אֶל 2 Sam. 13, 16. (vt contra pro אֶל *Kethibh* habet עַל Ezech. 9, 5.) quod quidam exponunt: *non* (sunt) *causae*, alii: *ne* (sint) *causae*; COCCEIVS autem in *Lex.* lectionem var.. subesse putat, vt sec. Litteras legendum sit אֶל, sec. Puncta עַל, licet Masorethae id non annotauerint: qualis permutatio Particularum אֶל et עַל occurrit 1 Sam. 20, 24. Ies. 65, 7. et sec. quosdam codices 1 Reg. 1, 33. vbi tamen addita est crisis Masoretharum. Cum Affixis occurrit עַל אֹדֹתַי *propter me*, Ios. 14, 6. עַל אֹדוֹתֶיךָ *propter te*, Ios. 14, 6.

אָוָה in Kal inusit. in Pih. אִוָּה *voluit*, *desiderauit*, *expetiit*, *concupiuit*. Praet. pers. 1. אִוִּיתִי *expetiui*, cum Affixo אִוִּיתִיהָ *expetiui*, *praeoptaui eam*, Ps. 132, 14. fut. תְּאַוֶּה *desiderabit*, Deut. 12, 20. 1 Sam. 2, 16. Hithpah. praet. הִתְאַוָּה *apud se desiderauit* siue *concupiuit*, Prov. 21, 26. scil. pius, ex v. praeced. (conf. de Verbis *Affectuum* in Hithpah. *Arcan. Form.* p. 524.) הִתְאַוֵּיתִי *concupiui*, Ier. 17, 16. pl. הִתְאַוּוּ *concupiuerunt*, Num. 11, 4. sed וְהִתְאַוִּיתֶם (cum Vau *Conuers.*) Num. 34, 10. ex significatione radicis Arab. אוי, Hebr. נוה, exponendum est: *et habitabitis*, coll. de Verbis *manendi* in Hithpah. l. c. p. 537. Aliis compositum est ex תאר et הוה. Part. מִתְאַוֶּה *apud se concupiscens*, *concupiscit*, vnde pl. מִתְאַוִּים Num. 11, 34. Amos. 5, 18. foem. מִתְאַוָּה Prov. 13, 4. fut. תִּתְאַוֶּה *apud te concupisces*, *concupiscas*, Deut. 5, 21. vnde per Apocopen et cum (ֿ) in fine, (Dagesch Forti sic quasi compensato,) תִּתְאָו Prov. 23, 3. 6. c. 24, 1. sic יִתְאַוֶּה *apud se concupiscit*, Eccles. 6, 2. vnde יִתְאָו Ps. 45, 12. et וַיִּתְאָו 1 Chron. 11, 17. Sed נָאוּ, נָאוָה etc. vid. in נאה.

אַו vel אֵו m. *desiderium*, *concupiscentia*, sec. *Kethibh* Prov. 31, 4. sed *Kri* habet אֵי eodem sensu. Vid. statim אֵי.

אַוָּה f. id. in regim. אַוַּת Deut. 12, 15. 20. 21. 1 Sam. 23, 20. Ier. 2, 24. Cum Affixo אַוָּתִי *desiderium meum*, Hos. 10, 10.

אִי m. proprie *desiderium*, vnde in regim. אֵי sec. *Kri* Prou 31, 4. pro אַו, mutata media Vau in Iod, vt alibi. Per Metonymiam notat *rem desideratam* siue *quae desideratur et quaeritur:* hinc Arab. et Aethiop. significat *quis?* Hebr. *vbi?* q. d. *in quo loco?* In regim. אֵי Gen. 4, 9. Deut. 32, 37. 1 Sam. 26, 16. etc. it. *quomodo, qua ratione?* Ier. 5, 7. Frequenter cum aliis Particulis coniungitur: vt cum כה et פה, vid. אֵיכה et אֵיפה; cum Pronom. זֶה: אֵי זֶה *quisnam, quaenam, quodnam?* 1 Reg. 13, 12. 2 Reg. 3, 8. etc. *vbinam?* 1 Sam. 9, 18. Hiob. 28, 12. Ies. 50, 1. etc. *quonam? quorsum?* 1 Reg. 22, 24. et interposito Praefixo מ, אֵי מִזֶּה *ex quonam* vel *quanam?* 2 Sam. 15, 2. Ion. 1, 8. *ex quonam loco? vnde?* Gen. 16, 8. 2 Sam. 1, 13. Hiob. 2, 2. Ex אֵי cum Affixis fit אַיֶּכָּה (cum Nun *Epenthet.* et ה *Paragog.*) *vbi tu?* Gen. 3, 9. אַיּוֹ *vbi ille?* Exod. 2, 20. 2 Reg. 19, 13. Mich. 7, 10. etc. sic sec. Kethibh Ier. 37, 19. (vbi Kri habet אַיֵּה,) אַיָּם *vbi illi?* Ies. 19, 12. Nah. 3, 17. sic cum ה *Paragog.* (quod interdum τὸ *in loco* significat,) אַיֵּה *vbi?* Gen. 18, 9. c. 19, 5. 2 Sam. 16, 3.

מַאֲוַי m. *desiderium*, metonymice eius *Obiectum* siue *id, in quo affectus desiderii occupatur:* vnde pl. מַאֲוַיִּים *desideria, desiderata*, in regim. מַאֲוַיֵּי Ps. 140, 9.

תַּאֲוָה f. *desiderium, concupiscentia apud se*, Gen. 3, 7. Num. 11, 4. Deut. 9, 23. in regim. תַּאֲוַת Ps. 10, 3. 17. Prov. 11, 23. cum Affixo תַּאֲוָתָם *desiderium, concupiscentia eorum* vel *sua*, Ps. 78, 29. 30. Sed תַּאֲוַת Gen. 49, 26. quidam referunt ad rad. תאה, vbi vid.

אוֹי Interiectio *dolentis*, *eheu! ah!* 1 Sam. 4, 7. 8. Ies. 3, 11. Ier. 4, 31. Thren. 4, 38. et *comminantis*, *vae!* Num. 21, 29. Ier. 13, 27. à sono factitia, vt Graec. οἴ. Occurrit quoque cum ה *Paragog. Intensiuo*, אוֹיָה *vae!* Ps. 120, 5.

אול radix Hebraeis inusitata, Arab. أول *praefuit, praecessit, anterior fuit* vel *euasit*, scil. vel *loco* vel *tempore* vel *robore et firmitate;* hinc *crassus fuit, incrassuit: crassitiei* enim vocabula ad *robur* referuntur, vt Graec. ἁδρὸς *crassus* et *validus*, ἁδρότης *crassities* et *robur*, στιβαρὸς *crassus*, *densus*, it. *firmus, robustus;* χεῖρα παχεῖαν pro *valida* et *robusta* dixit

HOME-

HOMERVS; fic Arab. بدم *craffities* et *robur*, ثخن *craffus fuit*, it. *firmus fuit*, عشاين *craffus* et *validus*, جلب *craffus*, it. *validus*, *robuftus*, etc. vnde בָּרִיא *pinguis*, et אוּל *robur*, coniunguntur Pf. 73, 4. In Nominibus, inde deriuatis, media radicalis nunc quiefcit, nunc mouetur, nunc in Iod mutatur, vt in aliis. Talia funt

אֱוִיל m. proprie *craffus*, hinc *ftupidus*, *ftultus*, Prov. 7, 22. Hiob. 5, 3. Ier. 4, 22. Hof. 9, 7. etc. Vocabula enim *craffitiei* de *ftupiditate* accipi folent: vt טפש *incraffatus eft*, Pf. 119, 70. Chald. *ftupidus*, *ftultus fuit*, conf. Ief. 6, 10. fic Lat. *craffus*, *obefus* et *pinguis* pro *ftupido* et *hebete* dicitur, (vnde *craffa* et *pingui Minerua*,) fic Graec. παχὺς etc. plura vid. in *Arcano Form.* p. 125. conf. ELSNERI *Obferuat. S.* ad Matth. 13, 14. et SCHVLTENSII *Commentar.* ad Hiob. 5, 3. Cum Iod *Parag.* occurrit אֱוִלִי Zach. 11, 15. quale Iod etiam eft feq. v. 17. in רֹעִי et עֹזְבִי, de cuius fignificatione conf. SCHVLTENSII *Animaduerf. Philol.* ad Gen. 49, 11. et *Inftitut. ling. Hebr.* p. 453. 454. nifi potius fit *gentilitium*, q. d. *qui eft ex genere et claffe ftultorum*. Plur. אֱוִילִים *ftolidi*, *ftulti*, Pf. 107, 17. Prov. 1, 7. Aliam fignificationem habet אֱוִיל in Nomine *Propr.* אֱוִיל מְרֹדַךְ, de quo vid. *Onomaft. V. T.* p. 75. et 572.

אִוֶּלֶת f. *ftultitia* vel potius habitus illius vitii, Pf. 96, 6. Prov. 12, 23. c. 13, 16. etc. fic c. 14, 24. vbi bis occurrit, quorum prius SCHVLTENS in *Animaduerf.* per *principatum* exponit, ex radicis notione *praecedendi*, in *Commentar.* autem rectius per *opulentiam*: quomodo et Graec. παχὺς pro *opulento* dicitur, et HESYCHIVS πίειρα ac πίειρη exponit πλούσια; πίονα νηὸν pro *templo diuite* dixit HOMERVS *Iliad.* II. 549. etc. Cum Affixo אִוַּלְתִּי *ftultitia mea*, Pf. 38, 6. Pf. 69, 6.

אוּל m. *robur*, Pf. 73, 4. pl. אוּלִים *robora*, *vires*, vel potius *principatus*, et pofito *Abftracto* pro *Concreto*, *principes*, in regim. אוּלֵי 2 Reg. 24, 15. fec. *Kethibh*, fed *Kri* habet אֵילֵי, vt Ezech. 17, 13. conf. de אולי הארץ ZORNIVS in *Decimis Porufficis* P. XXIV. Sed אוּלַי cum Affixo perf. 1. Particula eft *bene confidentis* et *firmiter fibi perfuadentis*, q. d. *confirmationes mei*, *firmae perfuafiones mei*: vulgo redditur per *fortaffis*, Gen. 16, 2. c. 24, 5. Num. 23, 27. Iof. 9. 7. etc.

 per

per *nisi* quoque exponitur Num. 22, 33. quam vero explicationem recte reiicit Celeb. TYMPIVS ad NOLDII *Concordant. Partic.* p. 5.

אוּלָם m. (cum Mem *Heemantico augmentatiuo*,) *vestibulum*, *porticus*, pars aedificii *omnium prima* siue *anterior*; quo cum conuenit Graec. ἀυλὴ, Lat. *aula*, i. e. *atrium*, 1 Reg. 6, 3. 2 Chron. 8, 12. Ezech. 40, 7. etc. pro quo etiam recurrit אֻלָם 1 Reg. 7, 12. 21. Ezech. 40, 8. et sic quoque 1 Reg. 7, 7. 8. Ezech. 40, 39. 40. c. 41, 15. etc. vbi quidam vitiose legunt אֻלָּם, cum Dagesch Forti. Plur. אֻלַמִּים *vestibula*, *porticus*, in regim. אֻלַמֵּי Ezech. 41, 15. Aliud est

אוּלָם Particula *fortissime affirmandi: cumprimis*, *vtique*, *profecto*, *omnino*, *reuera*, Graec. ἀρχὴν et τὴν ἀρχὴν, Gen. 28, 19. (vbi à nonnullis perperam pro *Proprio* habetur, conf. *Onomast. V. T.* p. 358.) Num. 14, 21. Hiob. 13, 3. etc. Adhibetur quoque in *confirmatione* et *asseueratione* contrarii, notans *verum*, *vero*, *veruntamen*, (sicut Lat. *verum* et *vero* dicitur à *verus*, et *certe* pro *tamen* vel *veruntamen* saepissime venit,) Hiob. 1, 11. c. 2, 5. c. 5, 8. etc. Semel scribitur אֻלָם Hiob. 17, 10. vbi quidam codices male habent אֻלָּם cum Dagesch.

אַיִל m. 1) *aries*, Gen. 15, 9. Exod. 29, 15. Leuit. 5, 15. etc. vulgo à *robore*, frontis scil. et cornuum, dictus putatur, opposite ad ouem, quae Graec. ἀμνὸς q. d. ἄμενος i. e. *debilis*; sed MAIO in *Histor. Animal.* L. II. c. 7. quod gregem ouium ceu *dux praecedat*. Mallem ego nominis rationem deducere à *crassitie* et *pinguedine*, quae passim de arietibus praedicatur, vt Deut. 32, 14. 1 Sam. 15, 22. Ies. 34, 6. etc. In regim. dicitur אֵיל Exod. 29, 22. 26. 31. Leuit. 8, 18. 22. 29. plur. אֵילִים *arietes*, Exod. 25, 5. Leuit. 23, 18. in regim. אֵילֵי Gen. 31, 38. Ies. 60, 7. 2) *Superliminare*, *crassior* et *prominentior* ianuae pars, postibus incumbens, COCCEIO *proiectura* parietis in imo *prominentis*, 1 Reg. 6, 31. Ezech. 40, 14. 16. in regim. אֵיל Ezech. 41, 3. pl. אֵילִים *superliminaria*, Ezech. 40, 10. 14. 38. 49. c. 41, 1. cum Affixo אֵילָיו *superliminaria eius*, Ezech. 40, 9. 21. 24. 26. 29. Sed אֵלֵיהֶמָה Ezech. 40, 16. speciali anomalia pro Affixo הֶם accepit Pronomen *Separatum* הֵם cum ה *Paragog.* et insuper Iod quiesc. deficit. איל

אֱיָל m. *robur*, Pſ. 88, 5.

אֱיָלוּת f. id. cum Affixo אֱיָלוּתִי *robur meum*, Pſ. 22, 20.

אֵיל m. 2) *quercus*, à *craſſitie* et *robore*, et collectiue, *quercetum*, Gen. 14, 6. Alii *ilicem* intelligunt; CLERICVS et OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. I. p. 34. ſeq. *terebinthum*. Pl. אֵלִים (ſine Iod,) *quercus*, Ieſ. 1, 29. et ſec. quosdam c. 57, 5. ſed in regim. אֵילֵי Ieſ. 61, 3. cum Affixo אֵילֵיהֶם *quercus eorum*, Ezech. 31, 14. 2) אֵל (ſine Iod,) *robur*, *fortitudo*, *vires*, quoties poſt ſe habet יָד, vt Gen. 31, 29. Deut. 28, 32. Prov. 3, 27. Mich. 2, 1. Neh. 5, 4. 3) אֵל *fortis*, *potens*, vel potius *princeps*, (ex Verbi ſignificatione *praecedendi*,) pl. אֵילִים, et ſine Iod, אֵלִים *fortes*, *potentes*, vel *principes*, Hiob. 41, 17. et ſec. quosdam Exod. 15, 11. in regim. אֵילֵי Exod. 15, 15. Ezech. 17, 13. et ſec. *Kri* 2Reg. 24, 15. et ſine Iod, אֵלֵי Ezech. 32, 21. vbi אֵלֵי גִבּוֹרִים *fortes heroum* ſunt *fortiſſimi heroës*, aliis *primarii* ſiue *principes heroum*.

אֵל *Deus*, quia habet (..) mutabile, huc non pertinet; vid. ergo infra ſuo ordine.

אַיָּל com. *ceruus*, Deut. 12, 15. c. 14, 5. Ieſ. 35, 6. etc. a maximo cornuum *robore*; niſi potius ſic dictus ſit à *praecedendo* et *praeuertendo*, ob ſummam pedum *celeritatem*: vnde ἔλαφος ταχεῖα et ὠκεῖα apud HOMER. ὠκύπους apud OPPIAN. *cerui celeres* apud STAT. *alipedes* apud LVCRET. etc. Plur. אַיָּלִים *cerui*, Cant. 2, 9. 17. c. 8, 13. Thren. 1, 6.

אַיָּלָה f. *cerua*, Gen. 49, 21. pl. אַיָּלוֹת *ceruae*, 2 Sam. 22, 34. Pſ. 18, 34. in regim. אַיְלוֹת Cant. 2, 7. c. 3, 5.

אַיֶּלֶת f. id. Ier. 14, 5. Prov. 5, 19. ſed אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר Pſ. 22, 1. genus eſſe tibiarum ex *ceruinis* oſſibus, pluribus oſtenderunt THEOD. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Claſſ. I. Faſc. 2. et VRIEMOET in *Obſeruat. Miſcell.* L. I. c. 10. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. L. III. c. 17. A. C. ROTHII Diſſert. de *Cerua aurorae*, et HALLINGII Diſſert. de *Cerua matutina* ad Pſ. 22, 1.

אֵלָה f. idem quod maſc. אֵיל *quercus*; aliis *ilex* vel *terebinthus*, Gen. 35, 4. Iud. 6, 11. 19. et collectiue, *quercetum*, 1 Sam. 17, 2. 19. c. 21, 10.

אַלָּה f. Ioſ. 24. 26. *robur* arbor, vel eadem cum אֵלָה, HILLERO *aeſculus*: ratione ſignificationis huc pertinet, licet Forma ſit ab אלל.

אֻלָם et **אֵילָם** m. id. quod אוּלָם *vestibulum, porticus*, pl. אֵילַמִּים et אֵלַמִּים: vnde cum Affixo אֵילַמָּו *porticus eius*, Ezech. 40, 22. 24. 25. 26. et אֵלַמָּו Ezech. 40, 21. 29. 33. 34. 36. foem. אֵלַמּוֹת Ezech. 40, 16. 30.

אֵלוֹן m. (*Intensiuum* Nominis *Nudi* אֵיל vel אֵלָה,) genus *quercuum* praestantius, quales scil. in monte *Thabor* proueniunt, Iud. 9, 6. 37. 1 Sam. 10, 3. coll. *Onomast. V. T.* p. 301. pl. אֵלוֹנִים *quercus*, in regim. אֵלוֹנֵי Gen. 13, 18. c. 14, 13. c. 18, 1. Deut. 11, 30.

אַלּוֹן m. (*Intensiuum* Nominis *Nudi* אַלָּה,) Gen. 35, 8. Ies. 6, 13. c. 44, 14. Hos. 4, 13. *robur eximium*, h. e. sec. HILLERVM in *Hierophyt.* P. I. c. 37. *aesculus*, sec. OL. CELSIVM *terebinthus*. Sed ob soni vicinitatem *alnum* intelligunt AVENARIVS aliique: quod merito explodit VRSINVS in *Arboreto Bibl.* p. 205. Sunt denique, quibus אַלּוֹן *ilex* est: quam sententiam defendit KROMAYERVS in *Specimine fontium S. S. apertorum* p. 30. seq. Plur. אַלּוֹנִים *robora, ilices* vel *terebinthi*, Ezech. 27. 6. Amos. 2, 9. in regim. אַלּוֹנֵי Ies. 2, 13. Zach. 11, 2.

אִילָן m. Chald. in genere quaeuis *arbor crassa*, Dan. 4, 7. in Statu Emphat. אִילָנָא Dan. 4, 8. 11. 17. 23.

און in genere *deficere*, spec. *viribus*, (vnde Arab. media Ie, notat *lassum esse* vel *fieri*, *defatigari*, vt Syr. אכן,) et petita significatione ab אנן vel אנה, *dolere*, *cum dolore gemere*, *lugere*, *plangere*. Occurrit in solo Hithpah. part. מִתְאוֹנֵן, pl. מִתְאוֹנְנִים *cum dolore inter se gementes*, *quiritantes*, Num. 11, 1. fut. יִתְאוֹנֵן *apud se quiritatur*, Thren. 3, 39.

אָוֶן m. 1) in genere *defectus*: hinc specialiter *vanitas*, *id, quod reuera non est*, *nihil*, Ps. 7, 15. Ies. 59, 4. Hiob. 15, 35. vnde idolum vocatur אָוֶן Ies. 41, 29. c. 66, 3. quo sensu idem dicitur אֱלִיל, quod conf. Saepius notat *defectum moralem*, scil. *iniquitatem*, vt Num. 23, 21. 1 Sam. 15, 23. Ies. 1, 13. Prov. 30, 20. etc. Cum Affixo אוֹנָם *iniquitas eorum*, Ps. 94, 23. pl. אוֹנִים *iniquitates*, sec. quosdam Prov. 11, 7. 2) *Dolor*, *moeror*, *luctus*, Ier. 4, 15. vt seq. און: quo etiam referri potest Ies. 1, 13. vbi per *quietem* exponit IKENIVS in *Dissert. Philol. Theolog.* p. 64. ex Arab.

און m. 1) *dolor, moeror, luctus.* Cum Affixo אוֹנִי *dolor, luctus meus*, Gen. 35, 18. Deut. 26, 14. pl. אוֹנִים *dolores, luctus*, Hos. 9, 4. quod tamen aliis est part. praes. *lugentes*, ad Formam אוֹר Prov. 4, 18. בּוֹס Zach. 10, 5. etc. 2) *facultas*, eaque vel *corporis: vires*, sic dictae, quia *lassantur;* vel *fortunae: opes, facultates*, alias הוֹן, Hos. 12, 9. quibus parandis homines sese *defatigant*, sicut synonym. יְגִיעַ est à יגע *se defatigauit.* Cum Affixis אוֹנִי *vires meae*, Gen. 49, 3. אוֹנוֹ *vires eius*, Deut. 21, 17. Hiob. 40, 16. (quo etiam vulgo referunt Hos. 12, 4. et Hiob. 18, 12. sed IKENIVS l. c. p. 294. prius, alii posterius ad significationem *doloris* referunt,) it. *opes eius*, Hiob. 20, 10. pl. אוֹנִים *vires*, Ps. 78, 51. Ies. 40, 26. 28.

אַיִן m. proprie *defectus, res deficiens:* hinc 1) *nihil, nullus, non, non est, non fuit* etc. Gen. 2, 5. Exod. 17, 7. Leuit. 26, 37. Num. 13, 20. etc. in regim. אֵין Gen. 20, 11. c. 31, 50. Exod. 2, 12. imo et extra regimen, vt Gen. 11, 30. c. 19, 31. c. 28, 17. c. 40, 8. etc. Cum Praefixis בְּאֵין *dum non est* vel *erat*, Prov. 8, 24. c. 29, 18. q. d. *in defectu*, כְּאַיִן *sicut nihil*, Ps. 39, 6. Ies. 40, 17. etc. it. *tantum non, parum abest*, Ps. 73, 2. לְאֵין *ei cui non*, Ies. 40, 29. Neh. 8, 10. *ita vt non esset*, 2 Chron. 20, 25. c. 36, 16. Esr. 9, 14. et *sine, absque*, 1 Chron. 22, 4. מֵאַיִן Ier. 30, 7. et מֵאֵין *eo quod non sit*, q. d. *ob defectum*, Ies. 50, 2. Ier. 7, 32. *adeo vt non sit*, Ies. 5, 9. c. 6, 11. Ier. 10, 6. c. 30, 7. it. מֵאַיִן *ex nihilo*, Ies. 41, 24. מֵאֵין *sine, absque*, Ies. 6, 11. Ier. 34, 22. etc. 2) אַיִן proprie *quis? quae? quid?* vt Syr. *aino:* vnde Chald. אָן, Arab. aina, *vbi?* q. d. *in quo*, scil. *loco?* quod et ipsum rei vel personae et loci *defectum, absentiam* et *ignorationem* inuoluit. Inde Hebr. cum Praefixo מֵאַיִן *vnde?* q. d. *ex quo*, scil. *loco?* Gen. 29, 4. Num. 11, 13. Ios. 2, 4. et sec. *Kri* 2 Reg. 5, 25.

אִין idem quod אַיִן vel אֵין *non;* sed interrogatiue sumitur, 1 Sam. 21, 8.

אָן idem quod אַיִן sensu posteriore, quo aduerbialiter sumitur, notans *vbi?* (Samar. ארן,) vel *quo?* 1 Sam. 10, 14. vnde cum Particulis aliis, מֵאָן *vnde?* q. d. *ex quo*, scil. *loco?* sec. *Ketbibh* 2 Reg. 5, 25. (vbi *Kri* habet מֵאַיִן,) עַד אָן *vsque quo?* Hiob. 8, 2. Cum ה *Paragog. Locali*, אָנָה, et frequen-

quentius אָנָה *quo? quorsum?* Gen. 16, 8. Iud. 19, 17. 2 Sam. 2, 1. it. *vbi?* Ruth. 2, 19. Ies. 10, 3. prout et alibi ה *Parag. Locale* interdum τὸ *in loco* significat. Vtrumque coniungitur, אָנָה וָאָנָה *huc aut illuc*, (citra interrogationem,) 1 Reg. 2, 36. 42. 2 Reg. 5, 25. Sed אָנָה et אָנָּא vid. infra suo ordine.

תְּאֵנָה f. *ficus, arbor* et *fructus*, Gen. 3, 7. Num. 20, 5. Deut. 8, 8. etc. sic dicta, quod *tarde maturescat*, à rad. Arab. اَنَّ *lassus fuit*, alias أني *segnis, lassus fuit*, in 6 Coniug. *cunctatus est*, et ونى in 4 Coniug. *distulit, retardauit*, in 5 Coniug. *cunctatus est:* quod etymon in specie illis ficubus competit, quas *seras* dixit COLVMELLA L. V. c. 9. et *nouissimas*, sub hiemem maturescentes, PLINIVS L. XXIII. c. 7. quasque בנות שוח vocant Talmudici, quae non maturescunt ante tertium annum, vid. LIGTFOOTI *Horae Talmud.* ad Matth. 21, 19. SEB. SCHMIDII Dissert. de *Ficu à Christo arefacta* §. 18. et 21. et CHR. HOFFMANNI *Ficus arbor philologice considerata* c. 2. §. 3. Ad *Formam* vocis autem conf. *Arcan. Form.* p. 537. et 542. Alii, maxime qui credunt, vetitam paradisi arborem fuisse *ficum*, deriuant à rad. Arab. תאן in 3 Coniug. *technam commentus est, dolo circumuenire studuit:* quod ea arbore ad lapsum protoplasti inducti ac *decepti* fuerint. Cum Affixo תְּאֵנָתוֹ *ficus eius* vel *sua*, 1 Reg. 5, 5. Ies. 36, 16. plur. תְּאֵנִים *ficus*, 2 Reg. 20, 7. Ier. 8, 13. in regim. תְּאֵנֵי Ier. 24, 2. cum Affixo תְּאֵנֵיכֶם *ficus vestrae*, Amos. 4, 9.

תְּאֻנִים m. pl. *defatigationes sui*, Ezech. 24, 12. cum ה *Heemantico*, significationis *reciprocae* nota.

אוץ *festinare, vrgere, instare.* Praet. אָץ *festinauit*, Ios. 10, 13. אַצְתִּי *festinaui*, Ier. 17, 16. part. praes. אָץ *festinans*, Prov. 19, 2. c. 21, 5. c. 28, 20. c. 29, 19. it. *instans*, i. e. *propinquus, vicinus*, Graec. ἄσσος, ἄσσον, Ios. 17, 15. pl. אָצִים *vrgentes*, Exod. 5, 13. Hiph. fut. pl. תָּאִיצוּ *instetis*, Ies. 22, 4. וַיָּאִיצוּ *et vrserunt, institerunt*, Gen. 19, 15.

אור *lucere, lucidum esse* vel *fieri, illucescere, illuminari.* Praet. אוֹר *illuxit*, Gen. 44, 3. 1 Sam. 29, 10. pl. אֹרוּ *lucidi facti sunt*, 1 Sam. 14, 29. imper. foem. אוֹרִי *illucesce*, Ies. 60, 1. fut. pl. foem. וַתָּאֹרְנָה *et lucidi, clari facti sunt*, secundum Kri 1 Sam. 14, 27. sed Kethibh habet וַתִּרְאֶנָה *et viderunt*, à ראה. Niph. part. נָאוֹר *lucidus, illustris factus*, Ps. 76, 5. infin.

infin. לָאֹר (per Syncopen pro לְהָאוֹר,) *ad illuſtrari*, i. e. *vt illuſtretur*, Hiob. 33, 30. fut. וַיֵּאֹר *et lucidum factum eſt*, 2 Sam. 2, 32. Hiph. הֵאִיר *lucidum*, *clarum fecit*, *lucere fecit*, *illuſtrauit*, Pſ. 13, 4. Pſ. 18, 29. Pſ. 19, 9. Prov. 29, 13. metaphorice *exhilarauit*, Eccleſ. 8, 1. Eſr. 9, 8. per Metalepſin, *accendit*, Ieſ. 27, 11. Malach. 1, 10 et intranſitiue, *luxit*, *lucem praebuit*, Gen. 1, 15. Exod. 13, 21. Ieſ. 60, 19. Pſ. 139, 12. praet. pl. הֵאִירוּ *illuſtrarunt*, Pſ. 77, 19. Pſ. 98, 4. part. מֵאִיר *illuſtrans*, *claros reddens*, Prov. 29, 13. foem. מְאִירָה, in regim. מְאִירַת Pſ. 19, 9. pl. מְאִירוֹת *accendentes*, Ieſ. 27, 11. infin. הָאִיר *illuminare*, Eſr. 9, 8. Neh. 9, 12. *lucere*, Exod. 13, 21. Neh. 9, 19. imper. הָאֵר *lucidum* vel *lucere fac*, Pſ. 80, 4. 8. 20. Dan. 9, 17. ſed cum ה *Paragog.* הָאִירָה Pſ. 13, 4. Pſ. 31, 17. fut. יָאִיר *lucidam facit*, *illuminat*, Pſ. 119, 130. Hiob. 41, 24. et intranſitive, *lucebit*, Pſ. 139, 12. Ieſ. 60, 19. et יָאֵר *lucere faciat*, Num. 6, 25. Pſ. 67, 2. pl. יָאִירוּ *luceant* vel *lucem praebeant*, Num. 8, 2.

אוֹר m. *lux*, *lumen*, Gen. 1, 3. 4. 5. 18. Iud. 16, 2. etc. metonymice *ſol*, Hiob. 22, 28. Pſ. 37, 6. Prou. 4, 18. etc. et *dies*, Hiob. 17, 12. c. 26, 11. Ieſ. 45, 7. metaphorice *vita*, Hiob. 3, 20. *felicitas* vel *gaudium*, Hiob. 18, 5. 6. Pſ. 97, 11. Ieſ. 45, 7. Amoſ. 5, 18. 20. Thren. 3, 2. etc. *fauor*, *gratia*, Pſ. 4, 7. Pſ. 44, 4. Prov. 16, 15. Cum Affixo אוֹרוֹ *lux*, *lumen eius* vel *ſuum*, Hiob. 29, 3. Ieſ. 13, 10. et אוֹרֵהוּ Hiob. 25, 3. pl. אוֹרִים *lumina*, Pſ. 136, 7. Sed אֹר Amoſ. 8, 8. per *Aphaereſin* dicitur pro יְאֹר, quod vid. ſuo loco. Aliud quoque eſt אוֹר *terror*, Ieſ. 5, 30. ex ſignificatione radicis Arab. et אוֹר *olus*, ſec. quosdam, Ieſ. 18, 4. vid. ſtatim אוֹרָה.

אוּר m. *ignis*, Ezech. 5, 2. non tam *ignis ardorem*, quam eius *flammantem ſplendorem* exprimit: vnde ab אֵשׁ diſtinguitur, Ieſ. 50, 11. et pro ipſa quoque *luce* accipitur, ſaltem in Nominibus *Propr.* ſicut Graeci πῦρ et Φῶς pro eodem vſurpant, conf. *Onomaſt. V. T.* p. 53. Plur. אוּרִים et אֻרִים *ignes* vel *lumina*: vnde cum Praefixo בָּאֻרִים *inter ignes*, i. e. *in templo inter ignes altaris*, *candelabri aurei* et *Vrim* ſummi ſacerdotis, Ieſ. 24, 14. niſi potius אֻרִים ſit nomen gentis, (à ſing. אוּרִי,) *Vrii*, vrbis *Vr* incolae, et per Synecdochen, *Chaldaei* ſiue *Babylonii*. Quid vero fuerint אוּרִים וְתֻמִּים, quibus Deus per ſum-

summum sacerdotem, pectorali indutum, responsa dabat, Exod. 28, 30. Leuit. 8, 8. Num, 27, 21. 1 Sam. 28, 6. Esr. 2, 63. Neh. 7, 65. nemo huc vsque certo definire potuit. Inde cum Affixo אוּרֶיךָ *Vrim tua*, Deut. 33, 8.

אוֹרָה f. id. quod masc. אור, Ps. 139, 12. Esth. 8, 16. Sed pl. אורות *olera*, 2 Reg. 4, 39. Ies. 26, 19. quo etiam quidam referunt masc. אור Ies. 18, 4. dicta sunt à *splendore* i. e. *virore:* vocabula enim *splendoris* ad *virorem* referri, multis exemplis ostendi in *Arcano Form.* p. 352. conf. et *Onomast. V. T.* p. 617. et 629.

אֻרָה vid. sub rad. ארה.

מָאוֹר m. (cum מ *Heemantico*, *Loci et Instrumenti* nota,) 1) *locus lucidus et clarus*, qualis est in conspectu Dei, Ps. 90, 8. 2) *id, quo aliquid illuminatur et lucidum redditur*, Prov. 15, 30. speciatim *luminare*, Exod. 25, 6. c. 27, 20. c. 35, 14. 28. c. 39, 37. etc. *astrum*, *sol*, *luna*, Gen. 1, 16. Ps. 74, 16. etc. In regim. מְאור Ps. 90, 8. Prou. 15, 30. pl. מְארות *luminaria*, Gen. 1, 15. 16.

מְאוּרָה f. *foramen*, proprie *per quod lux illabitur*, per Synecdochen quoduis *foramen: cauerna*, *spelunca*, in regim. מְאוּרַת Ies. 11, 8. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. p. 404.

אות vel אוֹת *conuenire*, *consentire*, Arab. alia Forma אתי in 3 Coniug. *conuenit*, *consensit*, *adstipulatus est*, *obsecutus est*, etc. in 5 Coniug. *socium se praebuit*, *se accommodauit.* Inde est Niph. (sensu *reciproco*, vt alibi,) fut. pl. נֵאות *consentientes*, *obsequentes nos praebebimus*, *accommodabimus nos*, Gen. 34, 15. cum ה Paragog. נֵאוֹתָה Gen. 34, 23. יֵאתוּ *consentientes*, *obsequentes se praebebunt*, *accommodabunt se*, Gen. 34, 22.

אוֹת com. *signum*, Gen. 4, 14. Exod. 31, 13. 17. Deut. 13, 2. etc. à *conueniendo* et *consentiendo:* oportet enim *signum aequari* rei, cuius signum est, dicente SCALIGERO de *Caussis ling. Lat.* c. 93. et de illo inter plures *conuenitur.* Sic *signum conuenit*, pro, *de signo conuentum est*, dixerunt LIVIVS et SVETONIVS. Plur. אותות *signa*, Exod. 4, 9. 17. 28. 30. Deut. 4, 34. cum Affixo אֹתֹתֵינוּ *signa nostra*, Ps. 74, 9.

אָת com. Chald. id. pl. אָתִין *signa*, Dan. 6, 28. in Statu Emphat. אָתַיָּא Dan. 3, 32. אָתוֹהִי *signa eius*, Dan. 3, 33. אז

אָז, et ter אֲזַי Pſ. 124, 3. 4. 5. (ad Formam דְּדַי,) proprie *certa et demenſa temporis praeteriti et futuri à praeſenti diſtantia*, coll. rad. Arab. אזי, alias ודי, *aequali ſitu* ſiue *diſtantia ex aduerſo reſpondit, commenſus et par fuit*. Sed Aduerbii *Temporis* naturam induit, notans *tunc:* idque vel temporis *futuri*, vt Pſ. 96, 12. Zeph. 3, 9. vel *praeteriti*, vt Gen. 4, 26. c. 12, 6. etc. Cum Praefixo, מֵאָז *ex tunc*, i. e. *ex illo tempore*, Ieſ. 45, 21. ſic מִן אָז Ier. 44, 18. it. *à tempore quo, poſtquam*, Exod. 5, 23. Ioſ. 14, 10. Pſ. 76, 8. *antea, olim*, 2 Sam. 15, 34. Ieſ. 48, 5.

אֲזָא vel אֲזָה Chald. *accendit, ſuccendit*. Part. Pehil אֵזֵה (ex Syriſmo pro אֲזֵה,) *accenſus, ſuccenſus*, Dan. 3, 22. infin. מֵזֵא (pro מֵאזֵא et hoc quaſi per Contractionem pro מֶאֱזֵא,) *accendere*, Dan. 3, 19. vnde cum Affixo מֵזְיֵהּ (mutata tertia radicali א in Iod mobile,) *accendere eam*, Dan. 3, 19.

אֵזוֹב m. (ex Syriſmo pro אֱזוֹב,) Exod. 12, 22. Leuit. 14, 4. 6. 21. 49. Num. 19, 6. 18. Pſ. 51, 9. etc. vulgo ob ſoni vicinitatem *byſſopus:* quod pluribus defendunt BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 587. ſeq. et OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. I. p. 407. ſeq. Frequenter eam prouenire in Galilaea, teſtantur RADZIVILIVS in *Itiner.* et DAPPERVS. De *roſmarino* accipiunt PISCATOR, RIVETVS, FESSELIVS, RAVANELLVS, TARNOVIVS aliique: quod abſurdum videtur GVSSETIO. *Mentham* intelligunt LVDOVICVS *de* DIEU, HOTTINGERVS et IOBVS LVDOLFVS, vt Aethiop. አዛብ ፡ quod Matth. 23, 23. reſpondet Graeco ἡδύοσμον. Qui *rutam murariam* vel *capillum Veneris* exponunt, vt SCHINDLERVS in *Lex.* LEMNIVS de *Herbis Bibl.* c. 26. et DEODATIVS in *Notis* ad Verſ. Ital. 1 Reg. 5, 13. iis fauet 1) nominis origo à rad. Arab. אזב *birſutus, intonſus fuit*, alias זבב et דבב *piloſus, longis copioſisque pilis fuit;* 2) deſcriptio : eſt enim herba in muris et parietibus creſcens, 1 Reg. 5, 13. 3) vſus: eſt enim ob *piloſitatem* apta adſperſionibus. Plura vid. in *Arcano Form.* p. 151. 152. et in *Onomaſt. V. T.* p. 618. quibus add. COHLREIFFII Diſſert. de *Hyſſopo Biblica*.

אֲזַד Chald. *cito elapſus eſt, cito abiit*. Praet. foem. אַזְדָּא *cito elapſa eſt*, Dan. 2, 5. 8. cum Afformante ad Formam Hebr. pro אָזְדָה. Alii aliter.

אֲזָה vid. antea אזא.

אזל

אָזַל *abiit, discessit*, 1 Sam. 9, 7. Praet. foem. אָזְלַת *abiit*, Deut. 32, 36. ex Chaldaismo pro אָזְלָה. Part. praes. אֹזֵל *abiens, abit*, Prov. 20, 14. fut. foem. תֵּזְלִי *abis*, Ier. 2, 36. similiter ex Chaldaismo pro תֶּאֶזְלִי. Sed Pyh. part. מְאוּזָּל (pro מְאֻזָּל) Ezech. 27, 19. *netum, textum*, ex *nendi* et *texendi* significatione radicis apud Talmudicos, alias גזל et עזל, Arab. غزل, conf. BOCHARTI *Phaleg* p. 132. seq..

אֲזַל Chald. id. Dan. 2, 17. 24. c. 6, 19. 20. Praet. pl. אֲזַלוּ *abierunt*, Esr. 4, 23. אֲזַלְנָא *abiuimus*, Esr. 5, 8. imper. אֱזַל־ *abi*, Esr. 5, 15. ablato tono pro אֱזֵל, et hoc ex Syrismo pro אֱזַל.

אֶזֶל m. *abitus, discessus*, 1 Sam. 20, 19. Aliis est Nomen *Propr.*

אָזַן in Kal inusit. notionem *acuendi* habuisse videtur: vnde Aethiop. መአዝነት: *angulus*, q. d. *locus acutus, in acutum desinens*. Coniugationes autem Pih. אִזֵּן et Hiph. הֶאֱזִין potius à Nomine אֹזֶן deflexae sunt. Inde sunt

אָזֵן m. pl. אֲזֵנִים, quaeuis *instrumenta acuta, arma*, vt Chald. et Syr. זינין. Cum Affixo אֲזֵנֶךָ *arma tua*, Deut. 23, 14. Sed *ornamenta* intelligit ALB. SCHVLTENS in *Animaduers. Philol.* ad Prov. 17, 4. coll. rad. Chald. Syr. et Arab. זין *ornauit*. *Ornamenta* tamen etiam pro *armis* apud profanos venire, obseruant SALMASIVS ad SOLINVM p. 26. et SCHVLTENS l. c.

אֹזֶן f. *auris*, Exod. 29, 20. Leuit. 8, 23. 1 Sam. 9, 15. etc. ab *acuendo*; sicut Graec. ἀκούω dicitur ab ἀκὴ, et ἀκροάομαι ab ἄκρον: vnde Lat. *aures acutae*, i. e. *ad audiendum arrectae*, LVCIANO ὀξεῖς, et OVIDIVS dixit *cacuminare aures*; German. die Ohren spitzen, i. e. *attente audire*; contrà *aures hebetes* dixit CICERO. Cum Affixo אָזְנִי *auris mea*, 1 Sam. 20, 2. et sec. Kri c. 22, 17. vbi Kethibh habet אָזְנוֹ *auris eius*: quomodo verba forent sacri scriptoris, in tertia persona de Saule loquentis. Dual. אָזְנַיִם *vtraque auris*, Deut. 29, 3. Ps. 40, 7. in regim. אָזְנֵי Gen. 23, 13. 16. Exod. 10, 2. cum Affixo אָזְנֶיךָ *aures tuae*, 1 Sam. 20, 12. 13. Ies. 30, 21. Inde formatum est Pih. praet. אִזֵּן *auribus auscultauit* vel *attendit*, Eccles. 12, 9. et Hiph. praet. הֶאֱזִין id. Deut. 3, 45. וְהַאֲזַנְתָּ *et auscultabis, auscultes*, Exod. 15, 26. part. מֵזִין, irregulariter pro מַאֲזִין, SCHVLTENS deducit à זון vel זין Arab. *ornauit, comsit*: vnde מֵזִין *ornans*,

nans, *fucans*, scilicet mendacium, quod praecedit. Imper. cum ה *Parag.* הַאֲזִינָה *ausculta*, *auribus percipe*, Num. 23, 19. Ps. 5, 2. pl. הַאֲזִינוּ *auscultate*,. Deut. 32, 1. Iud. 5, 3. sed foem. הַאְזֵנָּה (pro הַאֲזֵנָּה,) Gen. 4, 22. Ies. 32, 9. fut. אזין (contract. pro אַאֲזִין,) *attendo* vel *attendebam*, Hiob. 32, 11. יַאֲזִין *auribus percipiet*, Hiob. 9, 16. Ies. 42, 23.

מֹאזֶן m. vnde dual. מֹאזְנַיִם *bilanx*, Ies. 40, 12. 15. Ier. 32, 10. Ps. 62, 10. etc. sub Forma *Dualis*, ob *geminam* eius *partem*. Litteras habet tanquam ab אזן, sed Puncta et significationem ab inusit. וזן, Arab. וזן, *librauit*, *ponderauit*, pro מוֹזְנַיִם, q. d. *instrumentum librationis:* quo *ponderandi* sensu etiam Pih. אִזֵּן Eccles. 12, 9. a quibusdam exponitur. In regim. מֹאזְנֵי Leuit. 19, 36. Prou. 11, 1. Quid differat à פֶּלֶס, docet H. S. REIMARVS de *Differentiis vocum Hebr.* Dissert. I. p. 62. seq.

מֹאזְנַיִן Chald. dual. id. vnde Stat. Emphat. מֹאזַנְיָא Dan. 5, 27.

אֲזִקִּים pl. *catenae*, vid. sub rad. זקק.

אָזַר *cinxit*, *accinxit*, it. *accinxit se*. Simili modo tam Graeci quam Latini Verba Actiua interdum sensu *passiuo* siue *reciproco* vsurpare solent: exempla vid. apud VECHNERVM in *Hellenolex.* L. I. P. I. c. 6. Praet. pl. אָזְרוּ *accinxerunt se*, 1 Sam. 2, 4. part. Pahul אָזוּר *accinctus*, 2 Reg. 1, 8. imp. אֱזָר *accinge*, Hiob. 38, 3. c. 40, 7. fut. תֶּאְזֹר *accinges*, *accingas*, Ier. 1, 17. sed cum Affixo יַאַזְרֵנִי *cingit me*, Hiob. 30, 18. Niph. part. נֶאְזָר *accinctus*, Ps. 65, 7. Pih. part. מְאַזֵּר *firmiter accingens*, cum Affixo מְאַזְּרֵנִי *accingens me*, Ps. 18, 33. sed pl. מְאַזְּרִים, in regim. מְאַזְּרֵי Ies. 50, 11. commodius exponitur *accendentes*, *accensores*, coll. Nom. آذر et آتش Pers. *ignis*, et rad. Arab. cognat. זור *arsit*, *incensus fuit:* statim enim per בער explicatur; quomodo et KIMCHIVS in *Libro Rad.* ex R. IONA exposuit. Fut. אֶאֱזָר *accingam*, cum Affixo אֲאַזֶּרְךָ *accingam te*, Ies. 45, 8. וַתְּאַזְּרֵנִי *et accinxisti me*, Ps. 18, 40. Ps. 30, 12. pro quo recurrit וַתְּזְרֵנִי 2 Sam. 22, 40. א per Syrismum excluso; nisi potius sit fut. Hiph. à זרה, quod pariter *cingendi* notionem habet. Hithpah. praet. הִתְאַזָּר *accinxit se*, Ps. 93, 1. imper. plur. הִתְאַזְּרוּ *accingite vos*, Ies. 8, 9.

אֵזוֹר m. (ex Syrismo pro אֱזוֹר,) *cincturae Medium* siue *cingulum*, Ies. 5, 27. Ier. 13, 1. 2. 4. 6. 7. 10. 11. Hiob. 12, 18. etc.

אחים pl. m. Ief. 13, 21. genus animalium vel auium, a *clamore gemebundo* fiue *vlulatu* dictum, vt funt *vlulae, ftriges* etc. fed BOCHARTVS, CASTELLVS aliique ipfos *clamores, rugitus, vlulatus,* quibus deferta perfonant ferae, intelligunt, coll. אָח *ah!* et rad. Arab. אחח et אחאח *vocem* ah *iterato et frequentius extulit.* Conuenit German. Uhu.

אָח 1) Interiectio *dolentis* et *gementis, ah!* à fono factitia, Ezech. 6, 11. c. 21, 20. fed cum Articulo ה *vocandi,* הֶאָח, eft Interiectio *gaudentis, euax! euge!* Ief. 44, 16. Ezech. 25, 3. Pf. 35, 21. 25. 2) foem. *focus,* Ier. 36, 22. 23. à rad. Arab. אחח *excanduit, exarfit,* alias אגג *arfit, flagrauit* ignis, et אכך *vehemens fuit aeftu, aeftuauit*; conf. NEVMANNI *Exodus ling.* S. p. 30. feq. 3) m. *frater,* Gen. 24, 29. Pf. 49, 8. Ecclef. 4, 8. etc. q. d. alteri fratri *affociatus,* a rad. Chald. אחה *confociauit,* Arab. أخى *colligauit,* de qua rad. conf. pluribus SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. 1, 4. Per Synecdochen, vt et feq. אֲחִי, notat quemuis *cognatum* et *confanguineum,* vt Gen. 13, 8. c. 14, 14. c. 24, 27. Iud. 9, 1. metaphorice quacunque ratione *coniunctum:* vt *focium,* Neh. 4, 13. *vicinum,* Exod. 10, 23. *amicum,* 2 Sam. 1, 26. *collegam,* 1 Chron. 25, 7. *fimilem, fimile,* (ficut Graec. ἀδελφὸς et ἀδελφὴ, et Lat. *geminus* ac *gemellus,*) Prou. 18, 9. Hiob. 30, 29. Ezech. 18, 10. et poft אִישׁ, *vnum ad alterum adiunctum,* Exod. 25, 20. Ier. 23, 35. c. 25, 26. Ioel. 2, 8. etc. Cum Affixo אָחִי *frater meus, frater mi!* Gen. 4, 9. c. 33, 9. pl. אַחִים *fratres,* vnde in regim. אֲחֵי Gen. 34, 25. Num. 27, 4. cum Affixis אֲחֵיכֶם *fratres veftri,* Leuit. 10, 4. Num. 18, 6. אֲחֵיהֶם *fratres eorum* vel *fui,* Gen. 48, 6. Deut. 18, 18. Sed faepius (ֵ) fuum in (ַ) et Dagefch Forte implicitum refoluit: vt אַחִים *fratres,* Gen. 13, 8. Num. 27, 10. cum Affixo אַחַי *fratres mei,* Gen. 19, 7. Exod. 4, 18. in paufa אָחָי 1 Sam. 20, 28. Pf. 22, 23. mutato (ַ) ante (ָ) in (ָ), ob Euphoniam, vt alibi faepiffime. Sic cum reliquis Affixis, אַחֵינוּ, אַחֶיךָ, אַחַיִךְ, אֶחָיו, אַחֶיהָ.

אֲחִי m. id. vnde in regim. אֲחִי Gen. 10, 21. Leuit. 18, 14. cum Affixis אָחִינוּ *frater nofter,* Gen. 31, 32. Num. 36, 2. אָחִיךָ *frater tuus,* Gen. 4, 9. 10. 11. in foem. אָחִיךְ Gen. 20, 16. 2 Sam. 13, 7. 20. אֲחִיכֶם *frater vefter,* Gen. 42, 15. Iud. 9, 18. אָחִיו *frater eius* vel *fuus,* Gen. 4, 2. Exod. 10, 23. et אָחִיהוּ 2 Chron. 31, 12. Ier. 34, 9. f. אָחִיהָ id. Gen. 24, 53. 55. 2 Sam. 13, 8. אֲחִיהֶם *frater eorum* vel *fuus,* 2 Sam. 3, 30. Neh. 2, 9.

אַח m. Chald. id. in pl. אַחִין, vnde cum Affixo אַחָיךְ *fratres tui*, Esr. 7, 18. mutato (ָ ante (ֵ) in (ָ), vt apud Hebraeos.

אָחָה foem. *soror*, in sing. inusit. vnde plur. אֲחוֹת *sorores*, cum Affixis אַחוֹתַיִךְ *sorores tuae*, Ezech. 16, 55. 61. et sec. Kri Ezech. 16, 51. אַחוֹתֵיכֶם *sorores vestrae*, Hos. 2, 3. sic אַחוֹתַי sec. Kethibh Ios. 2, 13.

אָחוֹת foem. sing. id. 2 Sam. 13, 1. Ier. 22, 18. Cant. 8, 8. etc. per Synecdochen *cognata*, *consanguinea*, Gen. 24, 59. 60. Ier. 22, 18. metaphorice *similis*, Ier. 3, 7. Ezech. 16, 45. et praecedente אִשָּׁה, *vna ad alteram adiuncta*, Exod. 26, 3. 5. 6. 17. Ezech. 1, 9. 23. c. 3, 13. In regim. אֲחוֹת Gen. 4, 22. Exod. 6. 23. cum Affixo אֲחוֹתִי *soror mea*, Gen. 12, 13. 19. Cant. 4, 9. אֲחֹתוֹ *soror eius* vel *sua*, Gen. 24, 30. Exod. 2, 4. pro quo semel recurrit אֲחוֹתוֹ Num. 6, 7. Sic cum reliquis Affixis אֲחוֹתֵנוּ, אֲחוֹתְךָ, אֲחוֹתָם, אֲחוֹתָהּ, אֲחוֹתֵךְ.

אֲחָיָה vel אֲחָיָה f. id. vnde pl. אֲחָיוֹת, cum Affixis אַחְיוֹתַי *sorores meae*, sec. Kri Ios. 2, 13. אֲחָיוֹתֵךְ *sorores tuae*, Ezech. 16, 52. cum Affixo Nominum sing. pro אַחְיוֹתָיִךְ, irregulariter et ex Chaldaismo; אַחְיוֹתָיו *sorores eius*, Hiob. 42, 11. אַחְיוֹתֵיהֶם *sorores eorum* vel *suae*, Hiob. 1, 4. 1 Chron. 2, 16.

אָחַד (in Kal inusit.) *solus*, *vnicus*, *vnus fuit* vel *factus est*, *vnitus*, *adunatus est*, alias יָחַד. Hithpah. imper. foem. הִתְאַחֲדִי *vni te*, i. e. vno loco ac statu te contine, nec anceps huc illuc vacilla, Ezech. 21, 21. conf. יחד Ps. 86, 11. aliis *exacue te*, petita significatione à חדד.

אֶחָד m. (ob Euphoniam pro אַחַד,) *vnus*, Gen. 1, 9. Exod. 8, 27. Num. 1, 41. etc. in regim. אַחַד Gen. 21, 15. 2 Sam. 6, 20. 2 Reg. 18, 24. Dan. 10, 13. etc. quod tamen etiam extra Regimen vsurpatur, vt Leuit. 13, 2. Num. 16, 15. Deut. 25, 5. etc. Valet praeterea idem ac *vnicus*, vt Exod. 33, 5. Deut. 17. 6. *solus*, Gen. 19, 9. Iud. 21, 8. *primus*, Gen. 1, 5. c. 2, 11. Exod. 12, 18. (quemadmodum et reliqua Numeralia *Cardinalia* pro *Ordinalibus* venire solent, et Latini *vnus* pro *primo* dixerunt, vt CICERO de *Senect.* c. 5. imo et Graeci, vid. *Biblioth. Brem.* Class. V. p. 428.) et continuo repetitum, *primus*, *secundus*, *tertius*, 1 Sam. 10, 3. c. 13, 17. 18. duplicatum saltem, *vnus*, *alter*, (distributiue,) Exod. 17, 12. Leuit. 5, 7. Num. 6, 14. Iud. 16, 29. *vnusquisque*, Num. 13, 2. c. 34, 18. *quidam*, *aliquis*,

 (vt

(vt German. einer,) Gen. 21, 15. Leuit. 13, 2. Num. 16, 15. Deut. 12, 14. *vnitus, coniunctus*, Gen. 2, 24. Exod. 26, 6. Ezech. 37, 17. *idem*, Gen. 11, 1. Leuit. 22, 28. Num. 15, 16. Eccleſ. 2, 14. *paucus*, Gen. 27, 44. c. 29, 20. Dan. 11, 20. Cum Praefixo כ ſumitur adverbialiter, כְּאֶחָד *ſimul, vna, pariter*, Ieſ. 65, 25. Eccleſ. 11, 6. Eſr. 6, 20. Sed אַחַד vel ſec. Kri אַחַת Ieſ. 66, 17. quibusdam nomen eſt deaſtri, de quo conf. DAV. MILLII *Diſſert. Select.* V. I. C. SCHRAMMII Diſſ. de *vno Deo Aſſyriorum Achad*, ZORNII *Biblioth. antiquar.* p. 1058. ſeq. LACKEMACHERI Diſſ. de *Gad et Meni* §. 13. PFEIFFERI *Dub. vex.* ad l. c. SCHEDII *Syngram.* de *Diis German.* p. m. 142. etc. Per Aphaereſin pro eo dicitur חַד (vt Chald.) Ezech. 33, 30. et ſec. quosdam per Apocopen אַח Ezech. 18, 10. quod tamen rectius per *ſimile* exponitur, vid. ſupra אַח. In pl. facit אֲחָדִים *vni, iidem*, Gen. 11, 1. it. *pauci*, Gen. 27, 44. c. 29, 20. tanquam à ſingulari אֶחָד, Formae דָּבָר.

Foem. אַחַת *vna, vnum*, Gen. 2, 21. Exod. 12, 49. Leuit. 4, 13. 22. etc. per Syncopen pro אַחֶדֶת, vt לַת pro לֶדֶת, conf. *Arcan. Form.* p. 316. vnde in pauſa אֶחָת Gen. 11, 1. Exod. 23, 29. Deut. 24, 5. etc. Caeterum easdem ſignificationes habet ac maſc. et praeterea quoque adverbialiter interdum ſumitur pro *ſemel*, (per Ellipſin Nominis פַּעַם,) idque vel nude, vt 2 Reg. 6, 10. Pſ. 62, 12. Hiob. 40, 5. etc. vel cum בְּ, בְּאַחַת Num. 10, 4. Hiob. 33, 14. it. *ſimul, pariter*, Ier. 10, 8.

חַד m. Chald. id. cum Hebr. אֶחָד vel אַחַד, per Aphaereſin, Dan. 2, 31. c. 6, 3. c. 7, 5. 16. חַד שִׁבְעָה *vnum ſeptem*, i. e. *ſeptuplo*, Dan. 3, 19. foem. חֲדָא *vna, quaedam, prima*, Dan. 4, 16. c. 6, 18. Eſr. 4, 8. et חֲדָה Dan. 2, 9. c. 7, 1. Eſr. 5, 13. c. 6, 3. cum Praefixo כ ſumitur aduerbialiter pro *ſimul, pariter*, (vt Hebr.) Dan. 2, 35.

אֲחִידָן f. pl. Chald. *aenigmata*, vid. ſub rad. חוד.

אחה radix Hebraeis inuſit. Chald. *conſociauit*, Arab. أخي *colligauit*. Inde ſunt

אָח m. *frater*, vid. ſupra p. 34.

אָחוּ m. *iuncus*, Gen. 41, 2. 18. Hiob. 8, 11. ſic dictus, quia ad *ligandum* et *iungendum* adhibetur; ſicut ſynonym. סוּף dicitur à יסף, Lat. *iuncus* à *iungo*, et *ſirpus*, alias *ſcirpus*, à *ſirpo* i. e. *ligo*, conf. OL. CELSII *Hierobotan.* P. I. p. 340. ſeq.

SCHVL-

SCHVLTENSII *Commentar.* ad Hiob. 8, 11. et quae hanc in rem congessi in *Onomast. V. T.* p. 614.

אַחֲוָה f. *consociatio,* Zach. 11, 14. Sed אַחֲוָה *indicatio,* Hiob. 13, 17. pertinet ad rad. חָוָה.

אַחֲוָיָה f. Chald. *indicatio,* vid. sub rad. חָוָה.

אָחַז *cepit, tenuit, possedit, prehendit, comprehendit, deprehendit, apprehendit,* it. *adhaesit:* quicquid enim rem aliquam *apprehendit et tenet,* id illi *adhaeret.* Sic Graec. ἔχεσθαι etiam significat *adhaerere, coniunctum, contiguum esse.* Construitur cum Accusatiuo vel cum Praefixo ב. Praet. foem. אֲחָזָה *cepit, prehendit,* Hiob. 23, 11. Ies. 33, 14. cum Affixis אֲחָזַתְנִי *cepit me,* Ps. 119, 53. אֲחָזַתָּה *cepit eam,* Ier. 49, 24. אֲחָזָתַם *cepit eos,* Ps. 48, 7. part. praes. אֹחֵז *tenens,* 2 Chron. 25, 6. foem. אֹחֶזֶת Gen. 25, 26. part. Pahul אָחוּז et אָחֻז *deprehensus, apprehensus, comprehensus,* Num. 31, 30. 47. 1 Chron. 24, 6. it. *quod adhaesit,* vel *adhaerens factum,* Esth. 1, 6. pl. אֲחוּזִים *apprehensi, qui adhaeserunt,* Ezech. 41, 6. in regim. אֲחֻזֵי חֶרֶב *comprehensi* i. e. *accincti gladio,* vel *qui adhaeserunt, adiuncti gladio,* per Hypallagen, pro, *quibus gladius adhaesit* siue *adiunctus est,* Cant. 3, 8. foem. pl. אֲחֻזוֹת *captae,* Eccles. 9, 12. infin. constr. אֱחֹז *adhaerere,* 1 Reg. 6, 6. sed cum Praefixis, בֶּאֱחֹז *in comprehendendo,* i. e. *cum comprehenderent,* Ps. 56, 1. לֶאֱחֹז *ad prehendendum, ad capiendum,* Hiob. 38, 13. 1 Chron. 13, 9. Eccles. 2, 3. imper. אֱחֹז *cape, prehende,* Exod. 4, 4. 2 Sam. 2, 21. foem. אֶחֱזִי (pro אִחֲזִי, ad insinuandum Cholem masculini originarium,) Ruth. 3, 15. pl. אֶחֱזוּ *prehendite, capite,* Cant. 2, 15. in pausa אֱחֹזוּ *tenete,* scil. *clausas,* Neh. 7, 3. coll. Ps. 77, 5. fut. cum Vau Conuers. וָאֹחֵז *et comprehendi,* Iud. 20, 6. cum ה Paragog. אֹחֲזָה *prehendam,* Cant. 7, 8. sed תֶּאֱחֹז *teneas,* Eccles. 7, 18. יֹאחֵז *prehendet, tenebit, teneat,* Hiob. 17, 9. c. 18, 9. sed וַיֶּאֱחֹז *et comprehendit,* i. e. *contignauit,* scil. Salomo, al. *et adhaesit,* scil. substructio, 1 Reg. 6, 10. conf. 2 Chron. 9, 18. foem. תֹּאחֵז Deut. 32, 41. pl. cum Nun Paragog. et in pausa יֹאחֵזוּן *capient,* Ies. 13, 8. cum Affixis יֹאחֲזוּנִי *prehendunt me,* Hiob. 30, 16. יֹאחֲזוּךָ *capient te,* Ier. 13, 21. Niph. praet. נֶאֱחַז *possidens, possessor factus est.* Pl. נֶאֶחֲזוּ *possessores facti sunt,* Ios. 22, 9. sed part. נֶאֱחָז *comprehensus, captus,* Gen. 22, 13. pl. נֶאֱחָזִים *capti, qui capiuntur,* Eccles. 9, 12. imp. pl. הֵאָחֲזוּ

 posses-

possessores euadite, Gen. 34, 10. Ios. 22, 19. fut. pl. וַיֵּאָחֲזוּ *et possessores facti sunt*, Gen. 47, 27. Pih. part. מְאַחֵז *firmiter continens*, Hiob. 26, 9. Hoph. part. pl. מָאֳחָזִים *comprehensa, contenta*, 2 Chron. 9, 18.

אֲחֻזָּה f. *possessio*, Gen. 47, 11. Leuit. 14, 34. Num. 27, 4. in regim. אֲחֻזַּת Gen. 23, 4. Leuit. 25, 34. cum Affixis אֲחֻזַּתְכֶם *possessio vestra*, Leuit. 14, 34. Ios. 22, 4. אֲחֻזָּתָם *possessio eorum* vel *sua*, Gen. 36, 43. Leuit. 25, 32. 33.

אחח rad. inusit. vnde אָח *focus*, et pl. אַחִים, vid. supra p. 34.

אֲחִירָן f. pl. Chald. vid. sub rad. חוד.

אַחְלַי m. in pl. אַחְלָים, cum KOERBERO in *Lexico Particul.* confero cum rad. Arab. חלא *suauis, gratus fuit*, it. *placuit*, licet Forma sit tanquam ab אחל. Inde cum Affixo אַחְלַי proprie *suauitates meae, ea quae placent mihi*, scil. sunt; sed vulgo per Aduerbium *Optandi, vtinam!* exponi solet, Ps. 119, 5. in regim. אַחְלֵי אֲדֹנִי *suauitates domini mei*, scil. forent, i. e. *suaue ac bonum foret domino meo*, vulgo *vtinam dominus meus esset!* 2 Reg. 5, 3. Alii deducunt ab Hebr. חלה, in Pih. *precatus est, enixe rogauit.*

אַחְלָם vid. sub rad. חלם.

אַחְמְתָא Esr. 6, 2. vulgo *scrinium* vel *capsa;* sed potius Nomen *Propr.* est, de quo vid. *Onomast. V. T.* p. 578.

אָחַר *posterior fuit, retromansit, moratus est.* Fut. cum Vau Conuers. וָאֵחַר *et moratus sum*, Gen. 32, 5. ex Chaldaismo, vti volunt; sed potius est à יחר, quod vid. Pih. praet. אֵחַר (compensato Dagesch Forti,) *diu moratus est*, Gen. 34, 19. et transitiue, *morari fecit, retardauit, distulit*; pl. אֵחֲרוּ (pro אִחֲרוּ, Dagesch Forti non compensato,) *diu morati sunt*, Iud. 5, 28. part. pl. מְאַחֲרִים *diu morantes*, Prov. 23, 30. in regim. מְאַחֲרֵי Ies. 5, 11. fut. תְּאַחֵר *diu moraberis* vel *moreris*, Deut. 23, 21. Eccles. 5, 3. it. *retardes, differas*, Exod. 22, 29. in pausa תְּאַחַר Ps. 40, 18. Ps. 70, 6. Dan. 9, 19. יְאַחֵר *diu morabitur*, Deut. 7, 10. Habac. 2, 3. foem. תְּאַחֵר Ies. 46, 13. pl. תְּאַחֲרוּ *retardetis*, Gen. 24, 56. Sed יוֹחֶר sec. Kri 2 Sam. 20, 5. vid. in יחר.

אָחוֹר m. *posterum, posterius*, idque ratione vel *loci* vel *temporis:* vnde לְאָחוֹר *ad partem posteriorem, retrorsum*, Ier. 7, 24. Ps. 114, 5. it. *in posterum, tandem*, Ies. 41, 23. c. 42, 23.

באחור

בְּאָחוֹר *tandem*, Prou. 29, 11. מֵאָחוֹר *à parte posteriore, à tergo*, 2 Sam. 10, 9. Per Synecdochen אָחוֹר sumitur pro *occidente*, (sicut קֶדֶם est *oriens*,) Ief. 9, 11. Sed saepius in Aduerbium *loci* abit, significans *retro, à tergo*, vt Ezech. 2, 10. 1 Chron. 19, 10. 2 Chron. 13, 14. etc. *retrorsum*, vt Gen. 49, 17. 2 Sam. 1, 22. Ief. 1, 4. Thren. 1, 8. etc. Plur. אֲחוֹרִים *posteriora, partes posteriores*, in regim. אֲחוֹרֵי Exod. 26, 12. cum Affixis אֲחוֹרַי *posteriora mea*, Exod. 33, 23. אֲחוֹרֵיהֶם *posteriora eorum*, 1 Reg. 7, 25. 2 Chron. 4, 4. Ezech. 8, 16.

אַחֵר m. *alter, alius*, q. d. *primo posterior*, sicut Lat. *secundus* dicitur à *sequor*: vnde pl. אֲחֵרִים *alii*, Gen. 8, 10. 12. Exod. 20, 3. etc. et more Chald. אֲחֵרִין Hiob. 31, 10. Foem. אֲחֶרֶה, vnde pl. אֲחֵרוֹת *aliae, alia*, Gen. 29, 27. 30. c. 41, 3. 19. Leuit. 14, 42.

אַחֵר m. id. (Formae dagessandae,) Gen. 4, 25. Exod. 22, 4. Leuit. 14, 42. etc. foem. אַחֶרֶת *altera, alia, aliud*, Gen. 26, 21. 22. Exod. 21, 10. Num. 14, 24. etc.

אַחַר (quasi in regim. ab אַחֵר,) proprie *posterius, pars posterior* siue *postica*: vnde מֵאַחַר *à parte postica*, 2 Sam. 7, 8. Pf. 78, 71. Ief. 59, 13. Sed in Praepositionem et Aduerbium *loci* ac *temporis* abit, notans *post*, it. *retro*, Gen. 9, 28. c. 22, 13. c. 37, 17. Num. 25, 8. 1 Reg. 13, 33. Cant. 2, 9. Eccles. 12, 2. *postea*, Exod. 5, 1. Leuit. 14, 8. Num. 5, 26. *postquam*, Leuit. 14, 43. Num. 6, 19. Hiob. 19, 26. c. 42, 7. (alias אַחַר אֲשֶׁר Ezech. 40, 1.) *vltra, praeter*, Neh. 5, 15. אַחַר כֵּן *postea*, q. d. *post sic*, i. e. *post rem sic gestam*, Leuit. 14, 36. Deut. 21, 13. 1 Sam. 10, 5. Plur. אַחֲרִים proprie *posteriora, partes posteriores*, in regim. אַחֲרֵי 2 Sam. 2, 23. sic cum Affixis אַחֲרַי *posteriora mea*, 2 Reg. 9, 18. מֵאַחֲרֶיךָ *à partibus posterioribus tuis, a tergo tuo*, Ief. 30, 21. מֵאַחֲרָיו *ex partibus posterioribus eius, è tergo eius*, 2 Sam. 2, 23. אַחֲרֵיהֶם *posteriora eorum*, 2 Sam. 5, 23. Sed et sic saepissime fit Praepositio et Aduerbium, vel *loci*, vt Gen. 19, 6. Num. 3, 23. Iof. 8, 20. vel *temporis*, vt Gen. 22, 20. Iof. 10, 14. 2 Chron. 35, 20. Sic cum Affixis אַחֲרַי *post me*, Num. 14, 24. Iud. 3, 28. quo etiam pertinet Prou. 28, 23. (quod tamen SCHVLTENS vertit: *postea mihi*,) אַחֲרֶיךָ *post te*, Gen. 17, 7. Deut. 4, 40. אַחֲרָיו *post eum*, Gen. 17, 19. Exod. 28, 43. et sec. Kri Neh. 3, 30. 31. (vbi Kri habet אַחֲרַי *postea*,) etc. Verbum הלך sic cum eo constructum, sensum habet *sequendi*, vt Deut. 13, 5. 2 Reg. 17, 15. Ier. 2, 5. quod Verbum subinde subintelligitur, vt Exod.

Exod. 23, 2. Deut. 12, 30. 1 Sam. 15, 31. 2 Sam. 2, 10. etc. Cum aliorum Verborum Temporibus, maxime Infinitiuis, אַחֲרֵי vertitur *poſtquam*, vt Gen. 50, 14. Leuit. 25, 48. Num. 30, 16. Deut. 1, 4. etc. alias אַחֲרֵי אֲשֶׁר Deut. 24, 4. Ioſ. 9, 16. Iud. 11, 36. etc. אַחֲרֵי כֵן *poſtea*, Gen. 6, 4. Exod. 3, 20. vt אַחַר כֵּן.

אַחֲרֵי pl. conſtr. Chald. id. quod Hebr. vnde אַחֲרֵי דְנָה *poſt hoc, poſtea*, Dan. 2, 29. 45. cum Affixo אַחֲרֵיהֹן *poſt illos*, Dan. 7, 24.

אָחֳרִי f. Chald. per Apocopen pro אָחֳרִית *altera, alia, aliud*, Dan. 2, 39. c. 7, 5. 6. 8. 20.

אַחֲרִית f. proprie *ſtatus rei poſterioris* ſiue *poſtremae*, (conf. de Nominibus Deriuatiuis in יתָ et ות *Arcan. Form.* p. 234. et 562.) idque vel ratione *temporis*: quomodo vulgo redditur *finis, exitus, euentus*, vt Num. 23, 10. Deut. 11, 12. *Prou.* 5, 4. Dan. 8, 19. etc. vel ratione *loci: extremitas*, *Pſ.* 139, 9. Poſito *Abſtracto* pro *Concreto*, notat ipſum *poſtremum* ſiue *id, quod in ſtatu poſterioritatis verſatur*, e. g. *poſteros* ſiue *poſteritatem*, vt *Pſ.* 109, 13. Amoſ. 4, 2. Dan. 11, 4. homines *poſterioris ordinis* ſiue *inferioris conditionis*, vt Ezech. 23, 25. *poſtremum actionis* moralis, ſcil. vel *praemium*, vt *Prou.* 23, 18. c. 24, 14. et ſec. quosdam *Pſ.* 37, 37. vel *poenam*, vt Thren. 1, 9. Cum Affixo אַחֲרִיתָן *finis, exitus eorum*, Ieſ. 41, 22.

אַחֲרִית f. Chald. *finis, extremitas*, Dan. 2, 28.

אַחֲרוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *poſtremus, poſtremum*, ſiue ratione *ordinis*, vt Gen. 33, 2. Exod. 4, 8. Deut. 24, 3. ſiue ratione *temporis* et *aetatis*, vt *Pſ.* 48, 14. 2 Chron. 9, 29. c. 12, 15. Hiob. 18, 20. c. 19, 25. Eccleſ. 4, 16. ſiue ratione *loci*: quomodo in ſpecie ſumitur pro *occidentali* ſiue *eo, quod eſt verſus occidentem*, vt Deut. 11, 24. c. 34, 2. Ioel. 2, 20. Zach. 14, 8. quo SCHVLTENS etiam refert Hiob. 18, 20. *Plur.* אַחֲרֹנִים *poſtremi*, Gen. 33, 2. 2 Sam. 19, 12. 13. Eſr. 8, 13. foem. אַחֲרוֹנָה *poſtremum*, Dan. 11, 29. quod cum *Praefixis* ב et ל aduerbiaſcit, ſignificans *poſtremo*, vt Num. 2, 31. Deut. 13, 10. 1 Sam. 29, 2. Eccleſ. 1, 11.

אָחֳרָיִן vel ſec. Kri אָחֳרֵן m. Chald. id. cum Hebr. אַחֲרוֹן: vnde עַד אָחֳרֵין *usque ad poſtremum, tandem*, Dan. 4, 5. Conuenit haec terminatio *augmentatiua* cum terminatione *Pronominum* pl. אִלֵּין vel אִלֵּן, אִנּוּן vel הִנּוּן, et אַנְתּוּן, Hebr. אַתֶּן; ſicut termi-

terminatio Hebr. *augmentatiua* ון conuenit cum terminatione Pronominis Chald. pl. הִמּוֹן, (ab Hebr. הֵם,) et altera in ן ֵ cum terminatione Nominum Chald. pl. foem. et denique terminatio *augmentatiua* in ון, Nominibus *Propr.* fere propria, cum terminatione *Pronominum* Chald. pl. אַנְחְנָא vel אֲחוּן, הִנּוּן vel אִנּוּן, et cum terminatione Nominum plur. masc. apud Arabes.

אָחֳרָן m. Chald. *alius*, Dan. 2, 11. 44. c. 3, 29. c. 5, 17. c. 7, 24.

אֲחֹרַנִּית f. proprie *status eius, quod est postremum*, tanquam ab אֲחֹרָן synonymo inusit. דֹּס אַחֲרוֹן. Sed vbique per Ellipsin *Praefixi* ל in Aduerbium abit, notans *retrorsum*, vt Gen. 9, 23. 1 Sam. 4, 18. 1 Reg. 18, 37. 2 Reg. 20, 10. 11. Ies. 38, 8.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים m. pl. Esth. 8, 9. c. 9, 3. in regim. אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי Esth. 3, 12. Esr. 8, 36. vox origine *Persica*, compos. ex آخش *pretium, dignitas, praecellentia*, (Graec. ἄγος *veneratio*,) et sec. PFEIFFERVM ex ستراب *satrapa*, q. d. *archisatrapae*, sec. HOTTINGERVM, LVD. *de* DIEU, DANZIVM aliosque ex آخش et دربان *ianuae custos*, vel sec. CASTELLVM سربند *seruus*, German. Trabant: vt sint *praefecti satellitum*.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִין m. pl. Chald. id. in Statu Emph. אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא Dan. 3, 2. 3. 27. c. 6, 2. 3. 4. 7. 8.

אֲחַשְׁתְּרָנִים m. pl. *muli praestantiores*, Esth. 8, 10. 14. vox similiter Persica, ex eodem آخش et استار *mulus*. CASTELLO altera compositionis pars est شتر *camelus*, vt intelligendi sint *cameli praestantiores*; sed, vt recte monet BOCHARTVS in *Hieroz. P.* I. L. II. c. 20. animalia illa vocantur *filii equarum* Esth. 8, 10. ergo non possunt esse *cameli*. *Asturcones* intelligit I. G. SCHELHORNIVS in *Miscell. Lipsiens.* T. X. p. 231. seq.

אָטָד m. *rhamnus*, Gen. 50, 10. 11. Iud. 9, 14, 15. Ps. 58, 10. à *firmitate* radicum, à rad. Arab. אטד *stabilis, firmus fuit*: est enim, vt PROSPER ALPINVS eum describit, frutex *radicibus multis, duris, lignosis, oblique incedentibus*, longitudine 3 cubitorum et plus obseruatis.

אָטַט radix Hebraeis inusit. Arab. *leuem sonum edidit, murmurauit.* Inde est

אַט m. *leuis ſtrepitus euntis* vel *aquae fluentis:* vnde cum Praefixo ל, לְאַט *cum leui ſtrepitu* ſiue *leni inceſſu*, i. e. *leniter*, *lente*, 2 Sam. 18, 8. Ieſ. 8, 6. (quo etiam quidam referunt לְאַט, quod ſit pro לְהָאַט Hiob. 15, 11. vid. tamen rad. לאט,) et ſine ל, aduerbialiter, 1 Reg. 21, 27. cum Affixo לְאִטִּי (mutato Patach in Chireck, vt in aliis,) *cum leni inceſſu meo*, Gen. 33, 14. Sed pl. אִטִּים *incantatores*, q. d. *leuiter murmurantes*, Ieſ. 19, 3, conf. ſuo loco לחש.

אָטַם *clauſit*, *obturauit*. Part. praeſ. אֹטֵם *claudens*, *obturans*, Prov. 17, 28. c. 21, 13. Ieſ. 33, 15. part. Pahul אָטוּם *clauſus*, pl. אֲטֻמִים *clauſi*, 1 Reg. 6, 4. foem. pl. אֲטוּמוֹת *clauſae*, Ezech. 40, 16. c. 41, 16. 26. vbi feneſtrae *clauſae* et proiecturarum *clauſarum* ſunt feneſtrae *extrorſum anguſtiores*, *introrſum* autem *latiores*, vel, vt alii volunt, vice verſa; IKENIVS autem in *Antiquit. Iudaic.* P. I. c. 8. §. 43. intelligit feneſtras velis vel clathris *clauſas*. Hiph. fut. יַאְטֵם *obturat*, Pſ. 58, 5.

אֵטוּן m. (ex Syriſmo pro אֶטוּן,) *filum*, metonymice *linteum ex filis contextum*, Graec. ὀθόνη, Prov. 7, 16. confero cum rad. Aethiop. אצן *ligauit*, vnde Arab. ozonon *funes*, *quibus inferiores tentorii partes ad paxillos alligari ſolent*. Phoenices צ Hebr. mutarunt in ט, et filorum illud genus fortaſſis per Phoenices ex Aegypto ad Iſraelitas allatum fuit, coll. Prov. l. c. Sed CASTELLVS in *Lex.* et IOBVS LVDOLFVS in Commentar. ad *Hiſtor. Aethiop.* p. 204. אֵטוּן idem eſſe volunt cum Aethiop. ዕጣን: *thus*, *ſuffitus*.

אָטַר *clauſit*, *concluſit*. Fut. foem. תֶּאְטַר *concludat*, Pſ. 69, 16.

אִטֵּר *contractus*, *curuus*, Iud. 3, 15. c. 20, 16. ex ſignificatione radicis Arab. אטר *curuauit*, in 5 Coniug. *cohibitus eſt*.

אִי 1) Particula *comminantis*, à ſono facta, *vae!* Eccleſ. 4, 10. c. 10, 16. 2) m. *inſula*, Ieſ. 20, 6. c. 23, 2. 6. Ier. 25, 22. c. 47, 4. dicta videtur, per Aphaereſin litterae Nun vel per Formarum Imperfectarum alternationem, pro נְאִי, à rad. Arab. نأى *diſceſſit*, in 8 Coniug. *longe abſuit*, *remotus fuit*, et cum Media Waw quieſc. ناء *longe abſuit*, *remotus*, *diſiunctus fuit:* quia à terra firma *diſiuncta* eſt et *remota*. Plur. אִיִּים *inſulae*, Ieſ. 40, 15. Pſ. 72, 10. metonymice earum *incolae*, Pſ. 97, 1. Ieſ. 41, 1. 5. c. 42, 4. c. 51, 5. cum terminat. Chald. אִיִּין Ezech. 26, 18. in regim.

gim. אִי Gen. 10, 5. Ier. 2, 10. Indidem descendit 3) Particula אִי *non*, (Rabbinis et Aethiopibus vsitatior,) 1 Sam. 4, 21. Hiob. 22, 30. q. d. *absentia*, *remotio*, *defectus*; nisi potius eiusdem originis sit cum אֵי. 4) אִיִּים m. pl. Ies. 13, 22. genus animalium, BOCHARTO *thôes*, Arabibus *filiae awi*: vox à sono et nocturno vlulatu facta, quo personant agros Syriae, cum turmatim ibi cursitant.

אִי, in regim. אֵי, cum Affixis suis, vid. supra sub rad. אוה.

אָיַב *inimicatus est*, *hostiliter persecutus est*. Praet. cum Vau Conuers. וְאָיַבְתִּי et *inimicabor*, Exod. 23, 22. part. praes. אֹיֵב *inimicans*, et nominaliter, *inimicus*, Exod. 15, 6. 9. Leuit. 26, 25. cum Affixis אֹיְבִי *inimicus meus*, 1 Sam. 19, 17. Ps. 13, 3. 5. אֹיִבְךָ *inimicus tuus*, Exod. 23, 4. 2 Sam. 4, 8. et sec. Kri Prov. 24, 17. (sed Kethibh habet אֹיְבֶיךָ *inimici tui*,) pl. אֹיְבִים *inimici*, Ps. 127, 5. Thren. 1, 2. in regim. אֹיְבֵי 1 Sam. 20, 15. Esth. 9, 1. cum Affixo אֹיְבָיו *inimici eius*, Gen. 22, 17. Num. 24, 19. foem. אֹיֶבֶת *inimica*, vnde cum Iod Paragog. אֹיַבְתִּי Mich. 7, 8. 10.

אֵיבָה f. *inimicitia*, Gen. 3, 16. Num. 35, 21. 22. in regim. אֵיבַת Ezech. 25, 15. c. 35, 5. Magis de *actionibus* hostilibus dicitur, vt שִׂנְאָה magis de *animo*.

אֵיד m. vid. supra sub rad. אוד.

אַיֵּה vid. in אֵי sub rad. אוה.

אַיָּה f. Leuit. 11, 14. Deut. 14, 13. Hiob. 28, 7. BOCHARTO *accipitris* genus, *aesalo*, Arab. *juju*, vox à sono factitia.

אֵיכֹה vel sec. Kri אֵיכוֹ *vbi?* 2 Reg. 6, 13. compos. ex אֵי *interrogatiuo*, et ex כֹּה *hic* vel *illic*, it. *sic*, *ita*.

אֵיכָה ex eodem אֵי et כָּה Chald. pro Hebr. כֹּה, 1) *vbi?* vt אֵיכֹה, Cant. 1, 7. 2) *quomodo?* Deut. 1, 12. Ps. 73, 11. Ies. 1, 21. Ier. 8, 8. etc. vnde per Apocopen factum אֵיךְ *quomodo?* Gen. 26, 9. Ios. 9, 7. 1 Sam. 16, 2. etc. Sed

אֵיכָכָה vid. in כָּךְ vel כָּכָה.

אַיִל, אֵיל, אַיָּל, אֱיָל, אֵילָם etc. vid. supra sub rad. אול.

אָיַם radix inusit. *terribilis fuit*, Chald. in Pahel *terruit*, specialiter *forma corporis magna et insolita*, coll. rad. Arab. media Wau in 2 Coniug. *corporis molem auxit*. Inde sunt

אים

אָיֹם m. *terribilis formâ magnâ et inſolitâ*, Hab. 1, 7. f. אֲיֻמָּה *terribilis*, Cant. 6, 4. 10. Nomina Formae פִּקֵּד, quae in incremento Dageſch Forte accipiunt, de *colore* et *forma* vſurpari ſolent.

אֵימָה f. *terribilitas*, *terror*, Gen. 15, 12. Deut. 32, 25. Ieſ. 33, 18. etc. in regim. אֵימַת Prov. 20, 2. cum ה Parag. *Intenſiuo* אֵימָתָה *terribilitas ſumma*, *terror maximus*, Exod. 15, 16. cum Affixis אֵימָתִי *terribilitas mea*, *terror meus*, Exod. 23, 27. Hiob. 33, 7. אֵימַתְכֶם *terribilitas veſtra*, *terror veſter*, Ioſ. 2, 9. pl. maſc. אֵימִים, et ſine Iod אֵמִים *terrores*, Hiob. 20, 25. metonymice *res terribiles*: vt 1) *idola*, *deaſtri*, qui à cultoribus ſuis habentur *terribiles* et *formidabiles*, Ier. 50, 38. conf. מִפְלֶצֶת. 2) *gigantes*, à Moabitis ſic dicti à *forma formidabili*, Gen. 14, 5. Deut. 2, 11. cum Affixo אֵימֶיךָ *formidines tui*, (quibus tu reformidaris,) Pſ. 88, 16. pl. foem. אֵימוֹת *formidines*, *Pſ.* 55, 5.

אֵימְתָנִי Chald. quia habet (ְ), rectius ad rad. מתן refertur, vbi vid.

אַיִן et אֵין vid. ſupra ſub rad. און.

אֵיפֹה *vbinam?* Gen. 37, 16. 1 Sam. 19, 22. Ieſ. 49, 21. etc. it. *quomodo?* Iud. 8, 18. ex אֵי *vbi?* quod vid. ſub rad. אוה, et ex פֹּה *hic*, *illic*. Interdum in interrogatione eſt mere Expletiuum et vulgo redditur per *nunc*, *igitur*: quomodo fere ſcribitur אֵיפוֹא Iud. 9, 38. it. אֵפוֹא Gen. 27, 33. 37. c. 43, 11. Exod. 33, 16. 2 Reg. 10, 10. Ieſ. 19, 12. Hoſ. 13, 10. et אֵפוֹ Hiob. 9, 24. c. 17, 15. c. 19, 6. 23. c. 24, 25. prout quoque pro פֹּה interdum ſcribitur פֹּא et פוֹ.

אֵיפָה f. *Epha*, menſurae nomen, tantum in aridis continentis, quantum *batus* in liquidis, Ezech. 45, 11. nimirum *tres ſeas* ſiue *ſata*, Exod. 16, 35. Num. 5, 15. Deut. 25, 14. 15. etc. et ſine Iod אֵפָה Leuit. 5, 11. c. 6, 13. Exinde dictum videtur, quod *corruptelae* et *defraudationi* maxime fuerit obnoxium, coll. rad. Arab. איף *corruptelam paſſus eſt*: vnde toties eius *rectitudo* inculcatur, vt Leuit. 19, 36. Deut. 25, 14. 15. *Prou.* 20, 10. Ezech. 45, 10. Mich. 6, 10. אֵיפָה וְאֵיפָה *Epha et Epha*, i. e. *Ephae diuerſae*, Deut. 25, 14. *Prov.* 20, 10. In regim. אֵיפַת Leuit. 19, 36. Iud. 6, 19.

אִישׁ *vir*, vid. ſub rad. אשש.

אִישׁוֹן vid. ſub rad. אשן.

אִיתַי Chald. vid. ſub rad. יתא vel יתה.

אֵיתָן pertinet ad rad. יתן.

אִיתֹן pro אִתִּיוֹן, vid. ſub rad. אתה.

אַךְ proprie *reſtrictionem* et quaſi *compreſſionem* ſiue *coarctationem* in ſermone notat, à rad. Arab. אכך *compreſſit*, it. *compreſſus*, *coanguſtatus eſt*; ſed in Particulam *exceptiuam* et *reſtrictiuam* abit, notans *tantummodo*, *ſaltem*, vt Gen. 7, 23. Exod. 10, 17. Leuit. 11, 21. *ſed*, *verum*, (quo ſenſu et Germani dicunt allein,) Gen. 20, 12. 1 Sam. 29, 9. Pſ. 49. 16. *tamen*, *veruntamen*, vt Gen. 34, 15. 2 Reg. 23. 26. etc. Ad tres illos *reſtringendi* et *excipiendi* ſignificatus etiam referri poſſunt loca, vbi vulgo אַךְ aliter exponi ſolet, e. g. per *vix*, vt Gen. 27, 30. Iud. 7, 19. *valde*, *plurimum*, vt Deut. 16, 15. Ieſ. 16, 7. *vtinam! ah!* Iud. 10, 15. *nam*, Pſ. 39, 12. *quaeſo*, *age!* 1 Sam. 18, 17. Ier. 28, 7. *fortaſſis*, Iud. 3, 24. Pſ. 139, 11. *vtique*, *omnino*, Gen. 44, 28. Thren. 2, 16. quae ſingula ſenſui illi reſtituit GVSSETIVS in *Lex.*

אַכְזָר *crudelis*, vid. ſub rad. כזר.

אָכַל proprie *abſcidit*, *concidit*, maxime de *gladio* dictum, vt 2 Sam. 2, 26. Ieſ. 1, 20. etc. hinc *comedit*, *conſumſit*, ſicut גזר Ieſ. 9, 19. et Arab. גרז, גזם, כהסר etc. Praet. cum Affixo אֲכָלַנִי *conſumſit me*, Gen. 31, 40. et ſec. Kri Ier. 51, 34. ſed Kethibh habet אֲכָלָנוּ *conſumſit nos*. Foem. אָכְלָה Num. 21, 29. 2 Sam. 18, 8. in pauſa אָכָלָה Ezech. 19, 14. cum Affixis אֲכָלָתְנִי *conſumſit me*, Pſ. 69, 10. אֲכָלַתְךָ *conſumſit te*, Ezech. 28, 18. אֲכָלַתְהוּ *conſumſit illum*, Ezech. 15, 5. אֲכָלָתַם *conſumſit illos*, Ier. 5, 14. Hoſ. 2, 14. part. praeſ. אוֹכֵל *comedens*, *comedit*, Gen. 39, 6. Exod. 12, 15. et ſubſtantiue, *comeſtor*, Iud. 14, 14. et ſec. quosdam אוֹכִיל Hoſ. 11, 4. pl. אוֹכְלִים *comedentes*, Ioſ. 24, 13. 1 Sam. 30, 16. in regim. אֹכְלֵי 1 Reg. 18, 19. Pſ. 14, 4. cum Affixo אוֹכְלָיו *comedentes illum* vel *illud*, Leuit. 19, 8. Ier. 2, 3. foem. אֹכְלָה *conſumens*, Deut. 4, 24. Ier. 12, 12. et אוֹכֵלָה Ieſ. 29, 6. c. 30, 30. c. 33, 14. et אוֹכֶלֶת Exod. 24, 17. Num. 13, 32. infin. abſol. אָכוֹל *comedendo*, Gen. 2, 16. 1 Sam. 14, 30. *comedendo mel multiplicare*, i. e. multum mellis comedere, *non eſt bonum*, Prov. 25, 27. infin. conſtr. אֱכֹל *comedere*, Gen. 3, 11. Deut. 12, 23. ſed cum Praefixo ל ſemper אֱכֹל, vt Gen. 24, 33. Exod. 16, 8. cum Affixis אֲכָלְךָ *τὸ comedere tuum*, Gen. 2, 17. אָכְלוֹ *τὸ comedere eius*, 1 Reg.

13, 23.

13, 23. Ezech. 33, 27. et אָכְלָה 1 Sam. 1, 9. imper. אֱכוֹל *comede*, 1 Sam. 9, 24. 1 Reg. 18, 41. cum ה *Paragog.* אִכְלָה Gen. 27, 19. pl. אִכְלוּ *comedite*, Gen. 45, 18. Cant. 5, 1. et ſec. Kri Ieſ. 37, 30. (vbi Kethibh habet אָכוֹל *comedendo*, ſcil. *comedite*,) in pauſa אֱכֹלוּ Ieſ. 55, 1. fut. אֹכַל *comedam*, Ieſ. 44, 19. et אֹכַל Gen. 24, 33. Iud. 13, 16. cum ה *Paragog.* אֹכְלָה Gen. 27, 25. Deut. 12, 20. in pauſa אֹכֵלָה Gen. 27, 4. תֹּאכַל *comedes*, Gen. 2, 16. Deut. 12, 27. et תֹּאכַל Gen. 2, 17. Exod. 13, 6. et ſic reliquae perſonae promiſcue vel in (..) vel in (_) terminantur. Pl. יֹאכְלוּ *comedent*, Gen. 32, 33. Exod. 12, 7. in pauſa יֹאכֵלוּ Deut. 18, 8. Eccleſ. 10, 16. 17. cum Nun *Paragog.* יֹאכְלוּן Deut. 4, 28. et ſimul in pauſa יֹאכֵלוּן Deut, 18, 1. Huc quoque pertinet יֹכְלוּ Ezech. 42, 5. (pro יֹאכְלוּ, vt תֹמְרוּ pro תֹּאמְרוּ 2 Sam. 19, 14.) quod quidam exponunt: *demordebant*, rectius *abſcindebant*, i. e. *deminuebant*, *abbreuiabant*, coll. Arab. أَكْلٌ *rei imminutio*, et rad. cognat. كال in 6 Coniug. *breuitatem prae ſe tulit*, in 10 Coniug. *breuis fuit*. Niph. praet. cum Vau Conuerſ. וְנֶאֱכַל *et conſumetur*, Exod. 22, 6. part. foem. נֶאֱכֶלֶת *quod comeditur*, Leuit. 11, 47. infin. הֵאָכֹל *comedendo*, Leuit. 7, 18. c. 19, 7. fut. יֵאָכֵל *comedetur*, *comeditur*, Gen. 6, 21. Exod. 12, 16. 46. foem. תֵּאָכֵל Leuit. 6, 9. 16. 19. 23. etc. Pyh. praet. אֻכַּל *conſumtus eſt*, Exod. 3, 2. pl. אֻכְּלוּ *conſumti ſunt*, Neh. 2, 3. 13. Nah. 1, 10. fut. pl. תְּאֻכְּלוּ *conſumemini*, Ieſ. 1, 20. Huc referri poteſt תְּאָכְלֵהוּ, exponendum: *reddetur conſumens eum*, pro תְּאָכְלֵהוּ, Hiob. 20, 26. coll. ſimili fut. *Pyh.* cum Affixo יְחָבְרְךָ *Pſ.* 94, 20. vel legendum eſt cum (ָ) longo, licet abſit Accentus *Metheg*, qui ſaepiſſime deſideratur, conf. *Introductio* noſtra *in ling. Hebr.* p. 123. quomodo ad Coniugationem illam referendum foret, quae reſpondet Arabum et Aethiopum Coniugationi Actiuae tertiae, et cuius veſtigia quaedam alibi quoque obſeruantur, vid. de illa *Onomaſt. V. T.* Sect. XI. §. 5. vnde תְּאָכְלֵהוּ *conſumet eum*. Hiph. הֶאֱכִיל *edere fecit*, *cibauit*, it. *conſumſit*, vt Kal. Praet. הֶאֱכַלְתִּי *cibaui*, Exod. 16, 32. ſed cum Vau Conuerſ. וְהַאֲכַלְתִּי *et comedere faciam*, Ieſ. 49, 26. part. מַאֲכִיל *cibans*, Ier. 23, 15. infin. לְהָכִיל *ad conſumendum*, per Syncopen pro לְהַאֲכִיל, vel petita Forma a כּוּל, Ezech. 21, 33. imper. הַאֲכִיל, cum Affixo הַאֲכִילֵהוּ *ciba eum*, Prov. 25, 21. fut. אֹכִל *conſumam*, per Syncopen pro אַאֲכִל, vnde cum Affixo אֹכִלְךָ *conſumam te*, Exod. 33, 3. תַּאֲכִל *cibabis*, *cibes*, Ezech. 3, 3.

ſed

sed יָאכִל, vnde cum Affixo יַאֲכִילֵנוּ *cibabit nos*, *comedendum dabit nobis*, Num. 11, 4. 18. etc.

אֲכַל Chald. id. Part. praes. foem. אָכְלָה *comedens, comedebat*, Dan. 7, 7. 19. imper. foem. אֲכֻלִי *comede*, Dan. 7, 5. fut. יֵאכֻל *comedat*, Dan. 4, 33. תֵּאכֻל *consumet*, Dan. 7, 23. Singularis phrasis est, qua calumniator dicitur *comedere* vel *concidere frusta* alicuius, quod Latinis est *proscindere*, *rodere*, *mordere*, *lacerare*, etc. coll. prima Verbi notione *concidendi*, vid. supra in rad. Hebr. et conf. *Arcan. Form.* p. 174. et 473. Sed ex *Persismo* hanc phrasin illustrant CASTELLVS in *Lex.* p. 109. et HAENERVS in *Obseruat. Philol.* §. 15. vid. suo loco Chald. קְרַץ: vt אֲכַלוּ קַרְצוֹהִי *comederunt* vel *conciderunt frusta eius*, i. e. *calumniati sunt eum*, Dan. 6, 25.

אֹכֶל m. *esca*, *cibus*, *qui comeditur*, Gen. 41, 35. 48. Deut. 2, 5. 28. etc. cum Affixo אָכְלוֹ *cibus eius* vel *suus*, Exod. 12, 4. Hiob. 20, 21.

אָכְלָה f. id. Gen. 1, 29. 30. Exod. 16, 15. Leuit. 11, 39. etc.

אֲכִילָה f. *comestio*, *comestum*, 1 Reg. 19, 8.

מַאֲכָל m. *cibus*, *de quo comeditur*, Gen. 6, 21. Leuit. 19, 23. Deut. 20, 20. in regim. מַאֲכַל Gen. 40, 17. Hiob. 33, 20. cum Affixis מַאֲכָלוֹ *cibus eius*, Habac. 1, 16. מַאֲכַלְכֶם *cibus vester*, Dan. 1, 10.

מַאֲכֹלֶת f. id. Ies. 9, 4. 18.

מַכֹּלֶת f. id. 1 Reg. 5, 11. per Syncopen ex Syrismo pro מְאַכֹּלֶת, ex Pih.

מַאֲכֶלֶת f. *culter*, proprie *cibarius*, *quo comeditur*; vel potius *quo conciditur*, Gen. 22, 6. 10. Iud. 19, 29. pl. מַאֲכָלוֹת *cultri*, Prou. 30, 14.

אָכֵן vid. sub rad. כּוּן.

אָכַף Prou. 16, 26. vulgo exponitur *incuruauit se*, vt cognatum כפף; sed sensu coacto: malim itaque ex significatione radicis Syr. *sollicitauit*, Arab. *constrinxit*, *ligauit*, l. c. sic vertere: *anima*, i. e. homo, *laborans laborat sibi*, h. e. in commodum suum, *quia sollicitauit* siue *obligauit* (SCHVLTENS *clitellas imposuit*) *ad id os eius*, h. e. necessitas victus eum ad laborem coegit.

אֶכֶף m. *vola manus*, per Synecdochen *manus*, vid. sub rad. כפף.

אִכָּר m. *fossor terrae*, i. e. *agricola*, Ier. 51, 23. Amos. 5, 16. à rad. Arab. אכר in 5 Coniug. *fodit*, proprie *terram*, Hebr. כרה, כור, קור et נקר. Plur. אִכָּרִים *agricolae*, 2 Chron. 26, 10. Ier. 14, 4. cum Affixo אִכָּרֵיכֶם *agricolae vestri*, Ies. 61. 5.

אַל *ne*, *non*, vid. infra sub rad. אלל.

אֶל, et sequente linea Makkeph, אֶל־; quomodo tamen etiam scribitur sine Makkeph, tum quia rarius sine illa occurrit, tum ob arctiorem eius cum sequente voce cohaerentiam, tum denique distinctionis causa. Proprie *contiguam* quandam *propinquitatem* et *adiunctionem* notat, Formam quidem habens ab אלה, (vnde et אֵלֶיהָ) sed significationem à rad. inusit. ילה, Arab. ولي *propinquus et contiguus fuit*, *adhaesit*, Hebr. לוה; sed in Praepositionem abit, significans *ad*, vt Gen. 1, 9. Exod. 3, 13. Deut. 14, 25. etc. *apud*, *prope*, *iuxta*, Gen. 24, 11. Ier. 41, 12. Ps. 109, 14. *contra*, Gen. 4, 8. Ios. 10, 6. Ies. 2, 4. *coram*, Iud. 11, 36. 2 Reg. 5, 25. *cum*, Num. 25, 1. Ios. 11, 19. 2 Sam. 18, 27. *vna cum*, Gen. 42, 28. Num. 14, 14. Thren. 3, 41. *de*, 2 Reg. 19, 32. Ier. 40, 16. 2 Chron. 32, 19. sic cum Infinitiuo, 1 Sam. 4, 19. *erga*, 2 Sam. 3, 8. 2 Chron. 16, 9. *in*, cum Accusatiuo, Ier. 32, 18. Ion. 1, 5. Prov. 16, 3. *in*, cum Ablatiuo, Gen. 6, 6. Iud. 6, 39. *inter*, Ios. 13, 22. 1 Sam. 10, 22. Ies. 7, 6. Ier. 4, 3. *per*, Ier. 33, 4. Ezech. 44, 7. *pro*, 1 Reg. 14, 5. *propter*, Iud. 21, 6. 1 Sam. 4, 21. 2 Sam. 21, 1. *secundum*, Ios. 17, 4. *super*, Leuit. 14, 50. *versus*, Exod. 25, 20. Ios. 17, 7. 1 Reg 7, 5. Aduerbialiter sumtum videtur pro *prope*, Hiob. 5, 5. Interdum Casum notat, quem Verbum regit, Lat. omittendum, vt cum גלה 1 Sam. 2, 27. Pluralis eius foret אֱלִים, vnde in regim. אֱלֵי Hiob. 3, 22. c. 5, 26. c. 15, 22. c. 29, 19. et cum Affixis, אֵלַי *ad me*, Gen. 4, 10. אֵלֵינוּ *ad nos*, Gen. 19, 5. אֲלֵיכֶם *ad vos*, Gen. 19, 8. etc. Aliud est

אֵל Pronomen *Demonstratiuum* vtriusque Generis et Numeri, denotans Obiectum *contiguum* et *propinquum*: *hic*, *hi*, *haec*, *ille*, *illa*, *illud*, *illi*, *illae*, *illa*, 1 Chron. 20, 8. cum Articulo הָאֵל Gen. 19, 8. 25. c. 26, 3. 4. Leuit. 18, 27. Deut. 4, 42. etc. Sed frequentius ה Paragog. et Dagesch Forte Euphonicum accipit, ad insinuandam maioris *demonstrationis* vehementiam, אֵלֶּה Gen. 2, 4. Exod. 6, 14. Leuit. 11, 13. etc. Vt singulare occurrit Ezech. 46, 24. Esr. 1, 9. 1 Chron. 4, 3. c. 11, 11. 2 Chron. 3, 3. c. 17, 4. etc.

אֵל Chald. id. sec. Kri Esr. 5, 15. cum ה Paragog. אֵלָּה Ier. 10, 11. et sec. Kethibh Esr. 5, 11.

אֵל m. *Deus*, Gen. 14, 20. 22. Exod. 20, 5. Num. 12, 13. etc. cum Affixo אֵלִי *Deus meus*, *Deus mi!* Exod. 15, 2. Ps. 18, 3. Ies. 44, 17. pl. אֵלִים *dii*, Dan. 11, 36. Vulgo ad rad. אול vel איל referunt, vt proprie *fortem* significet. Sed obstat, 1) quod nunquam cum Iod scriptum occurrat, 2) quod non vt epitheton diuinum, sed vt nomen ipsius naturae adhibeatur, e. g. Ps. 22, 1. Ps. 140, 7. Neh. 1, 15. vt dudum monuerunt DEYLINGIVS in *Obseruat. S.* P. I. p. 40. et SEB. SCHMIDIVS de *Circumcisione* p. 9. 3) quod ei epitheton גִּבּוֹר, *fortis*, addatur Ies. 9, 5. c. 10, 21. 4) quod habeat (ֵ) mutabile, ceu videre est ex Nominibus *Propr.* e. g. אֶלְיָדָע, אֱלִיעֶזֶר etc. vt iam GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.* et HILLERVS in *Onomast. S.* p. 464. obseruarunt. Idem ergo esse puto cum Pronomine אֵל *ille*, quicquid contra excipiat DEYLINGIVS l. c. Scilicet Orientales, de Deo loquentes, saepissime tantum Pronomen tertiae personae adhibent: vnde et הוּא refertur inter Nomina diuina, et Pers. خُدا, *Deus*, dicitur à خُود *ille*. Conf. quae hanc in rem notaui in *Onomast. V. T.* p. 167. 549. 628. 629. Consentiunt mecum PLACAEVS *Oper.* T. II. p. 894. GVSSETIVS l. c. et Celeb. VRIEMOET in *Annotat. ad Dicta Classica* T. I. p. 118. seq. et T. II. p. 177. seq.

אֵל *robur*, it. *fortis*, אֵלָה et אֵלוֹן *quercus*, vid. supra sub rad. איל.

אֶלְגָּבִישׁ m. *grando*, Ezech. 13, 11. 13. c. 38, 22. q. d. *gutta sicca*, i. e. *congelata*, compos. ex אֶגֶל *gutta*, et יבש *siccus fuit, exsiccatus est*; vel sec. HILLERVM ex אֶגֶל et בִּישׁ Chald. et Syr. *malus*, q. d. *gutta maligna* et *nociua*.

אַלְגּוּמִּים pl. m. vid. sub rad. לגם.

אָלָה *iurauit*, proprie, obseruante COCCEIO, *exsecrationem* vel *quoad se pronunciauit*, vel *alteri proposuit*; hinc simpliciter *exsecratus*, *imprecatus est*, *deuouit*: quomodo conuenit Aethiop. ፀለወ: *auersatus est*. Praet. בָּא אָלָה *venit et iurauit*, (cum Ellipsi Praefixi ו,) 1 Reg. 8, 31. 2 Chron. 6, 22. foem. 2 pers. אָלִית *exsecrata es*, *deuouisti*, scil. furem, Iud. 17, 2. infin. absol. אָלֹה *iurando cum exsecratione*, *exsecrando*, Hos. 4, 2. et אָלוֹת Hos. 10, 4. quod tamen aliis est Nomen plur. à sing.

à ſing. אָלָה. Sed imperat. foem. אֱלִי *eiula*, Ioel. 1, 8. ſignificationem habet à ילל, vel à rad. Chald. et Syr. אלא *eiulauit*. Hiph. fut. cum Vau Conuers. וַיֹּאֶל *et iurare fecit*, *adiurauit*, Forma petita à יאל, 1 Sam. 14, 24. infin. הַאֲלוֹת, cum Affixo הַאֲלֹתוֹ *adiurare eum*, 1 Reg. 8, 31. 2 Chron. 6, 22.

אָלָה f. *exſecratio*, *imprecatio iuramento addita*, Gen. 26, 28. Leuit. 5, 1. Pſ. 10, 7. etc. cum Affixis (ָ) ſuum retinet, vt אָלָתִי *exſecratio mea*, iuramento ſcil. addita, Gen. 24, 41. אָלָתוֹ *exſecratio eius*, Deut. 29, 12. Ezech. 17, 16. pl. אָלוֹת *exſecrationes*, Num. 5, 23. Deut. 29, 21.

אֵלָה et אַלָּה vid. ſupra ſub rad. אול.

אַלְיָה f. *cauda*, Exod. 29, 22. Leuit. 3, 9. c. 7, 3. c. 8, 25. c. 9. 19. q. d. corporis animalis *appendix*, Formam habet ab אלה, ſed ſignificationem à לוה vel ליה *adhaeſit*, vt Particula אֶל. Conf. *Arcan. Form.* p. 368. et *Onomaſt. V. T.* p. 630.

תַּאֲלָה (f. cum ת Heemant. notionis *reciprocae*,) *exſecratio apud ſe ipſum.* Cum Affixo תַּאֲלָתְךָ *exſecratio tua*, Thren. 3, 65.

אֱלוֹהַּ m. *numen*, *quod colitur*, *Deus*, Deut. 32, 15. 17. Hiob. 3, 4. 23. Pſ. 18, 32. etc. à rad. Arab. אלה *coluit*, *adorauit*. it. *ſtupuit*, *pauuit*: quam deriuationem quidem impugnant GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.* et HILLERVS in *Onomaſt. S.* p. 253. ſed pluribus defendunt HOTTINGERVS in Diſſ. de *Nominibus Dei Orientalibus*, et in *Hiſtoria creationis* Quaeſt. X. p. 19. ſeq. DANZIVS in Diſſert. ad Gen. 1, 26. p. 13. DEYLINGIVS in *Obſeruat. S.* P. II. p. 12. SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. 1, 1. et REINECCIVS in *Praefat.* ad POCOCKII *Notas Miſcell.* Cum Praefixo לֶאֱלוֹהַּ *Deo*, Hiob. 12, 4. Dan. 11, 38. ſed accedente Affixo, לֵאלֹהוֹ (per Contractionem,) *Deo ſuo*, Habac. 1, 11. Plur. אֱלֹהִים non tantum adhibetur de *diis falſis* ſiue *idolis*, vt Exod. 20, 3. 20. Deut. 4, 28. Ioſ. 24, 20. Iud. 2, 12. etc. ſed etiam de *Deo vero*, ad inſinuandam perſonarum diuinarum *pluralitatem*, vt Gen. 1, 1. Exod. 20, 12. 17. Pſ. 45, 7. etc. quod tamen alii, maxime Iudaei, negant; conf. GLASSII *Gram. S.* Can. XV. DEYLINGII *Obſeruat. S.* l. c. p. 11. IOH. MEISNERI Diſſert. de *pluralitate perſonarum ex voce* אלהים, GERH. BODINI Diſſert. de *vocabulo* אלהים, SAVBERTI *Opera Poſthuma* p. 155. ſeq. SENNERTI Diſſert. de *diuino*

Nomi-

Nomine אלהים, VAL. FRIDERICI Differt. de *Synonymis Dei Hebraicis, potentiam eius arguentibus*, DANZII Diff. de *pluralitate personarum diuin.* p. 4. seq. LVD. CAPPELLI Differt. de *Nomine* אלהים, fubiecta eius *Criticae S.* HIER. ALPHENII *Commentar.* ad Dan. 9. p. 106. feq. VRIEMOET ad *Dicta Claff.* T. I. p. 121. feq. HILLERI *Onomaft.* p. 253. 254. aliorumque de *Nominibus Dei Hebraicis* tractationes. Propter fimilitudinem aliquam cum Deo etiam tribuitur *angelis*, vt Pf. 8, 6. Pf. 97, 7. (coll. Hebr. 1, 6.) et *magiftratibus*, vt Exod. 4, 61. c. 7, 1. c. 21, 6. c. 22, 27. 1 Sam. 2, 25. c. 28, 13. Pf. 82, 1. 6. Pf. 138, 1. Cum Praefixis per Syncopen Punctorum dicitur בֵּאלֹהִים (pro בֶּאֱלֹהִים,) *per Deum*, Gen. 21, 23. כֵּאלֹהִים *ficut Deus*, Gen. 3, 5. לֵאלֹהִים *in Deum*, Gen. 17, 7. etc. In regim. eft אֱלֹהֵי Gen. 9, 26. Exod. 3, 6. 13. 15. 16. 18. et fec. Kri 2 Reg. 17, 31. (vbi Kethibh habet אֱלוֹהַּ in fing.) cum Affixo אֱלֹהֵיכֶם *Deus vefter*, Gen. 43, 22. Exod. 6, 7. Aliis Nominibus additum, fignificationem *intendit:* vt *luctationes Dei*, i. e. *vehementiffimae*, Gen. 30, 8. fic c. 23, 6. 1 Sam. 14, 15. Ion. 3, 3. etc.

אֱלָהּ m. Chald. id. Dan. 2, 18. c. 3, 15. c. 6, 8. Efr. 5, 1. c. 6, 14. etc. cum Praefixo לֶאֱלָהּ *Deo*, Dan. 2, 19. Efr. 6, 9. 10. in Statu Emphat. אֱלָהָא Dan. 2, 20. c. 3, 26. 32. Efr. 4, 24. etc. cum Praefixis per Syncopen וֵאלָהָא *et Deus*, Efr. 6, 12. לֵאלָהָא *Deo*, Dan. 5, 23. cum Affixis אֱלָהִי *Deus meus*, Dan. 6, 23. אֱלָהַנָא *Deus nofter*, Dan. 3, 17. אֱלָהָךְ *Deus tuus*, Dan. 6, 17. 21. Efr. 7, 14. 19. 25. 26. אֱלָהֲכֹם *Deus vefter*, Efr. 7, 17. 18. et pro eo אֱלָהֲכוֹן Dan. 2, 47. אֱלָהֵהּ *Deus eius*, Dan. 6, 6. 11. 12. 17. et cum Praefixo בֵּאלָהֵהּ *in Deum fuum*, Dan. 6, 24. אֱלָהֲהֹם *Deus eorum*, Dan. 5, 5. Efr. 7, 16. et pro eo אֱלָהֲהוֹן Dan. 3, 28. 29. cum Praefixo לֵאלָהֲהוֹן *Deum fuum*, Dan. 3, 28. pl. אֱלָהִין *dii*, Dan. 2, 11. 47. c. 3, 25. c. 5, 11. 14. in Statu Emphat. אֱלָהַיָּא Ier. 10, 11. in regim. cum Praefixo לֵאלָהֵי *deos*, Dan. 5, 4. 23.

אֲלוּ Chald. *ecce!* Dan. 2, 31. c. 4, 7. 10. c. 7, 8. pro אֲרוּ, (permutatis ל et ר,) quod occurrit Dan. 7, 2. 5. 6. 7. 13. et hoc per Metathefin pro רְאוּ *videte!*

אִלּוּ *quod fi, fi*, Ecclef. 6, 6. Efth. 7, 4. conflatum putatur ex אִם et לוּ.

אָלַח *putuit, foetuit*, in Kal inufit. Niph. praet. plur. in paufa נֶאֱלָחוּ *putidi, foetidi facti funt*, Pf. 14, 3. Pf. 53, 4. part. נֶאֱלָח *putidus, foetidus factus*, Hiob. 15, 16.

אֱלִית *cauda*, vid. ſupra ſub rad. אלה.

אֵלֵּךְ Pronomen *Demonſtratiuum* Chald. vtriusque Numeri et Generis, ab אֵלֶּה, cum Caph *formatiuo*, Chaldaeis vſitatiſſimo, mutato (..) penultimo in (.), ob deductum accentum. In ſolo maſc. plur. occurrit Dan. 3, 12. 13. c. 6, 6. Eſr. 4, 21. c. 5, 9. c. 6, 8. etc.

אָלַל radix inuſit. *defecit*, *eſſe deſiit*, coll. rad. Arab. آلَ *defecit*, אלא *defuit*, et אלל *cito abiit*. Inde ſunt

אַל proprie *defectus: nihilum, res nihili*, 1 Sam. 1, 21. c. 27, 16. 2 Sam. 13, 16. Hiob. 24, 25. ſed frequentiſſime fit Aduerbium, idque vel *negandi: non*, vt 2 Reg. 6, 27. vel *prohibendi: ne*, Gen. 19, 17. Exod. 3, 5. 1 Sam. 26, 9. etc. et *deprecandi*, Gen. 18, 3. Num. 16, 15. Ioſ. 10, 6. 1 Sam. 22, 15. vel *imprecandi*, vt Gen. 49, 4. 2 Sam. 1, 21. Hiob. 4, 6. 7. Semel ſumitur interrogatiue, *an non?* 1 Sam. 27, 10. vt Arab. *ala*. Semel quoque pro eo in Kethibh occurrit עַל, Ezech. 9, 5. cum Ellipſi Relatiui אשר exponendum: *ſupra quam vt parcat* etc.

אַל Chald. *ne*, Dan. 2, 24. c. 4, 16. c. 5, 10.

אֵלָה et **אֵלוֹן**, Formam hinc habentia, vid. ſub rad. אול.

אֱלוּל m. menſis ſextus, Neh. 6, 15. q. d. *finis anni ciuilis*, vt תִּשְׁרִי i. e. *initium*, ſcil. *anni ciuilis*, dicitur à שרא vel שרה Chald. *incepit*. Semel in Kethibh occurrit אֱלוּל pro eo, quod Kri habet אֱלִיל Ier. 14, 14.

אֱלִיל m. *nihilum, res nihili*, Zach. 11, 17. Hiob. 13, 4. it. *idolum*, quod eſt *nihil*, ſec. illud Apoſtoli 1 Cor. 8, 4. pl. אֱלִילִים *idola*, Leuit. 19, 4. c. 26. 1. Pſ. 96, 5. etc. in regim. אֱלִילֵי Ieſ. 2, 20. c. 19, 1. c. 31, 7. cum Affixo אֱלִילָיו *idola eius*, Ieſ. 10, 11.

אַלְלַי m. *eiulatio, lamentatio, gemitus*, ſignificationem habet à ילל *eiulauit*, vel potius ab Arab. אלל *gemuit*, *exclamauit prae dolore*, Syr. אלא *eiulauit, lamentatus eſt*. Plur. אַלְלִים, vnde cum Affixo et excidente Dageſch Forti, אַלְלַי לִי *lamentationes meae de me*, ſcil. ſunt; ſed vulgo per Interiectionem *dolentis* et *lamentantis* exponitur, *vae mihi!* Graec. ἐλελεῦ, Mich. 7, 1. Hiob. 10, 15.

אָלַם *ligauit, colligauit*, in Kal inuſit. Niph. praet. foem. in pauſa נֶאֱלָמָה *obmutuit*, q. d. *linguâ ligata eſt*, Ieſ. 53, 7. (conf.

(conf. δεσμὸς τῆς γλώσσης Marc. 7, 35.) perf. 1. נֶאֱלַמְתִּי *obmutui*, Pf. 39, 3. 10. Ezech. 33, 22. fut. תֵּאָלֵם *obmutesces*, Ezech. 24, 27. pl. foem. תֵּאָלַמְנָה *obmutescant*, Pf. 31, 19. Pih. part. pl. מְאַלְּמִים *firmiter colligantes*, Gen. 37, 7.

אֵלֶם q. d. *mutitas*: vnde אֵלֶם צֶדֶק *mutitas iustitiae*, i. e. *iustitia* hactenus inter oppreſſiones inſtar *viduae muta*, vel potius *obiectiue*, (vt infra אַלְמֹנִי) *ſilentio diſſimulata*, Pf. 58, 2. Sed de אֵלֶם יוֹנַת רְחֹקִים in inſcriptione Pſalmi LVI. vide coniecturam noſtram in אֵלֶם.

אֵילִם, אֵלִם, אֵילָם et אֵלָם pertinent ad rad. אול.

אִלֵּם m. *mutus*, q. d. *linguâ ligatus*, Exod. 4, 11. Pf. 38, 14. Prov. 31, 8. Ieſ. 35, 6. pl. אִלְּמִים *muti*, Ieſ. 56, 10. Habac. 2, 18.

אֲלֻמָּה f. *manipulus*. Cum Affixo אֲלֻמָּתִי *manipulus meus*, Gen. 37, 7. pl. m. אֲלֻמִּים *manipuli*, Gen. 37, 7. pl. foem. אֲלֻמּוֹת, cum Affixo אֲלֻמֹּתָיו *manipulos ſuos*, Pf. 126, 6.

אַלְמוֹן m. *viduitas*, proprie *mutitas omnimoda*, metaphorice *deſolatio*, Ieſ. 47, 9. Sic *vrbem viduare ciuibus*, pro *deſolare*, dixit VIRGILIVS.

אַלְמָן m. *viduus*, Ier. 51, 5. ſic dictus, quod quaſi *mutus* ſit, in ſolitudine ſua non habens ſociam, qua cum *colloquatur*. Sic Arab. בכם *mutus fuit*, it. *à coniugio abſtinuit*. Vel à *ſummo dolore*, ob amiſſam coniugem, ex ſignificatione radicis Arab. אלם *doluit*: Vocabula enim *ligandi* et *conſtringendi* ad *dolores* referuntur; conf. ſuo loco חֶבֶל. Inde per Motionem fit

אַלְמָנָה f. *vidua*, Gen. 38, 11. Exod. 22, 21. Leuit. 21, 14. Num. 30, 10. etc. pl. אַלְמָנוֹת *viduae*, Exod. 22, 23. Pf. 68, 6. cum Affixo אַלְמְנוֹתָיו *viduae eius*, Ieſ. 9, 17. Ier. 15, 8. Sed Ieſ. 13, 22. dictum putatur pro אַרְמְנוֹתָיו, permutatis ר et ל: quomodo tamen LVD. de DIEU deducit à Chald. אלם *fortis fuit*, q. d. *fortalitia eius*.

אַלְמָנוּת f. *ſtatus vidui* et *viduae*, *viduitas*. In regim. אַלְמְנוּת 2 Sam. 20, 3. cum Affixo אַלְמְנוּתָהּ *viduitas ſua*, Gen. 38. 14. 19. pl. אַלְמְנוּתִים, vnde cum Affixo אַלְמְנוּתַיִךְ *viduitates tuae*, Ieſ. 54, 4.

אַלְמֹנִי m. (cum terminatione quaſi *Gentilitia*,) *qui eſt ex genere plane mutorum*, *obiectiue* ſcil. i. e. *qui retinetur*, cuius

 nomen

nomen *silentio dissimulatur*, *ὁ δεῖνα*. Dicitur de *homine* Ruth. 4, 1. et de *loco* 1 Sam. 21, 2. 2 Reg. 6, 8.

אַלּוֹן *quercus*, et אִילָן Chald. *arbor*, vid. sub rad. אול.

אִלֵּין Pronomen *Demonstrat*. Chald. pl. gen. com. Dan. 2, 44. c. 6, 3. c. 7, 17. et sine Iod, אִלֵּן Dan. 6, 7. à sing. אֵל vel אֵלֶּה, mutato (..) in (.), ob deductum accentum. Terminatio plur. eadem est, quae in אֲנַחְנָן vel אֲנַחְנִין, אִנּוּן vel הִנּוּן etc.

אָלַף Arab. *coniunxit*, *copulauit*, *adiunxit*, alias לפת, (Chald. לפה,) et intransitiue, *coniunxit se*, *adiunxit se*, *adsueuit*, *mansuefactus est*: inde Hebr. *didicit*. Fut. תֶּאֱלַף *discas* vel *assuescas*, Prov. 22, 25. Pih. אִלֵּף *discere fecit*, *docuit*. Part. מַלֵּף, ex Syrismo pro מְאַלֵּף, vnde cum Affixo מַלְּפֵנוּ *docens nos*, Hiob. 35, 11. Fut. אֲאַלֵּף, vnde cum Affixo אֲאַלֶּפְךָ *docebo te*, Hiob. 33, 33. יְאַלֵּף *docebit*, Hiob. 15, 5. Sed Hiph. part. foem. pl. מַאֲלִיפוֹת *millesicantes*, Ps. 144, 13. formatum est à seq. Nomine אֶלֶף *mille*.

אֶלֶף m. 1) *mille*, q. d. *coniunctio* et *combinatio* numerorum maxima, Gen. 20, 16. Exod. 12, 36. Num. 1, 21. etc. pl. אֲלָפִים *millia*, Gen. 18, 21. 25. Exod. 38, 22. אֶלֶף אֲלָפִים *millies mille*, 1 Chron. 21, 5. c. 22, 14. 2 Chron. 14, 8. in regim. אַלְפֵי Exod. 32, 28. Iud. 4, 10. cum Affixo אֲלָפָיו *mille suos*, 1 Sam. 18, 7. c. 21, 11. c. 29, 5. dual. אַלְפַּיִם *duo millia*, *bis mille*, Num. 7, 85. c. 35, 5. Iud. 20, 45. etc. 2) *Familia*, homines sanguine *coniuncti* et *coniunctim viuentes*: cum Affixo אַלְפִּי *familia mea*, Iud. 6, 15. pl. in regim. אַלְפֵי *familiae*, 1 Sam. 23, 23. Mich. 5, 1. etc. cum Affixo אַלְפֵיכֶם *familiae vestrae*, 1 Sam. 10, 19. 3) pl. אֲלָפִים *boues mansuefacti iugoque adsueti*, Ps. 8, 8. Prov. 14, 4. Ies. 30, 24. cum Affixo אֲלָפֶיךָ *boues tui*, Deut. 7, 13. c. 28, 4. 18. 51.

אֲלַף m. Chald. *mille*, Dan. 7. 10. et אֲלַף c. 5, 1. plur. more Hebraeorum אֲלָפִים sec. Kethibh Dan. 7, 10. sed Kri habet אַלְפִין regulariter.

אַלּוּף m. 1) in genere *familiaris*, *amicus*, *socius*, alterius consuetudine *assuetus*, Prov. 16, 28. Mich. 7, 5. cum Affixo אַלּוּפִי *amicus*, *socius meus*, Ps. 55, 14. specialiter respectu *uxoris*, *maritus*, Ier. 3, 4. Prov. 2, 17. sicut רֵעַ Ier. 3, 20. Hos. 3, 1. sed כֶּבֶשׂ אַלּוּף Ier. 11, 19. *ouis mansuefacta*, quam quis à teneris educatam

tam sibi *assuefecit*; conf. BOCHARTI *Hieroz*. P. I. p. 520. 2) *bos*, vt אַלֻּף, pl. אַלּוּפִים, cum Affixo אַלּוּפֵינוּ *boues n* Ps. 144, 14. 3) *dux*, *praefectus*, *princeps*, Gen. 36, 15. 17 28. 29. 39. 40. 41. de cuius nominis ratione conf. SCHVLT in *Animaduers. Philolog.* ad Prov. 2, 17. Ab אֶלֶף, *mille*, sic scendere et proprie *chiliarchum* notare, contendit BOCH TVS in *Canaan* p. 742. Pro eo etiam scribitur אַלֻּף Zach. 9, 7 אַלֻּפִים *duces*, Ier. 13, 21. (vbi tamen alii *amicos* intellig in r... אַלּוּף Gen. 36. 15. 16. 17. 18. Exod. 15, 15. Zach. 12, cu... ...xo אַלּוּפֵיהֶם *duces eorum*, Gen. 37, 19. 29.

אַלְקוּם vid. sub rad. קום.

אָלַץ in Kal inusit. Pih. אִלֵּץ *moleste vrsit*, *coarct* Fut. תְּאַלֵּץ, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וַתְּאַלְצֵהוּ *et leste vrsit eum*, Iud. 16, 16.

אָמָה f. *ancilla*, Gen. 21, 10. 13. Exod. 21, 7. 30. L 25, 44. pro אֲמָהָה, sic dicta, quod *inito pacto se operan suam hero addicat*, à rad. Arab. אמה *inito pacto addixit*. (Affixo אֲמָתִי *ancilla mea*, Gen. 30, 3. Hiob. 31, 13. In plur. ה clusum redit, אֲמָהוֹת *ancillae*, Gen. 31, 33. 2 Sam. 6, 22. in re אַמְהוֹת 2 Sam. 6, 20. cum Affixo אַמְהֹתֵיהֶם *ancillae eorum*, 2, 65. Neh. 7, 66. Apud Targumistas ה etiam in sing. serua vbi at emphat. אַמְהָתָא cum Affixo occurrit אַמְהָתִי Hiob. 31 et אַמְהָתֵהּ, vnde per Apocopen אַמְתֵהּ Gen. 29, 24.

אַמָּה vid. sub seq. rad. אמם.

אָמַל *fessus fuit*, *defecit*, *languit*, vt Arab. מלל. Conu Graec. ἀμαλὸς *debilis*, *imbecillis*. Part. Pahul foem. אֲמֻלָה *guidum*, Ezech. 16, 30. In Pyh. loco Dagesch Fortis tertia r calis geminatur: vt in praet. אֻמְלַל *languefactus est*, Hos. 4 Ioël. 1, 10. Nah. 1, 4. quo etiam referri potest Ies. 16, 8. vbi est propter accentum Geresch, sicut Ezech. 40, 4. foem. לָה *languefacta est*, Ies. 24, 4. 7. c. 33, 9. Ier. 15, 9. in pausa לָה 1 Sam. 2, 5. Ioël. 1, 12. pl. אֻמְלְלוּ *languefacti, ae, sunt*, Ies. 24 Ier. 14, 2. in pausa אֻמְלָלוּ Ies. 19, 8. Thren. 2, 8.

אֻמְלָל m. *valde languidus*, Ps. 6, 3. et cum (ֻ) sec. rimos codices, אֻמְלַל Ies. 16, 8. vid. tamen antea in rad.

אֻמְלָל m. id. vnde pl. אֲמֵלָלִים Neh. 3, 34.

אָמַם radix Hebraeis inusit. Arab. *praeiuit exemplo praecessit*, *praefuit* etc. Inde sunt

אֵם f. *mater*, Gen. 3, 20. Exod. 2, 8. Iud. 5, 7. 28. etc. quae progeniem ſuam et tempore et exemplo, tanquam *cauſa* et *dux*, *praecedit*; ſynecdochice *auia*, 1 Reg. 15, 10. 13. metaphorice *metropolis*, 2 Sam. 20, 19. et *mater viae* Ezech. 21, 26. eſt *principium biuii* ſiue *uia in biuium exiens*, vt ſtatim l. c. explicatius dicitur. Sequente linea Makkeph אֶם־ dictum eſſe et per *maternum ſolum* Hiob. 8, 18. exponi poſſe, cenſet SCHVLTENS in *Commentar.* quo ſenſu et Graec. μήτηρ interdum ſumitur. Cum Affixo אִמִּי *mater mea*, Gen. 20, 12. Ioſ. 2, 13. pl. אִמּוֹת *matres*, vnde cum Affixo אִמּוֹתָם *matres eorum* vel *ſuae*, Ier. 16, 3. Thren. 2, 12.

אִם Particula, proprie *praeceſſionem* ſiue *praeſuppoſitum* aliquod cauſae et conditionis exprimens, ſic ſcribitur pro אֵם, tum diſtinctionis cauſa, tum quia fere ſemper cum linea Makkeph occurrit, tum denique ob arctiſſimum eius cum ſeq. voce nexum. Exprimit autem 1) *Coniunctiones:* vt *Conditionalem*, *ſi*, *quod ſi*, q. d. *praeſuppoſito*, vt Gen. 4, 7. Exod. 4, 8. 9. Leuit. 25, 28. *ſi quidem*, *quandoquidem*, Gen. 43, 11. Prov. 3, 34. Ezech. 20, 39. c. 35, 6. Hiob. 14, 5. etc. *Conceſſiuam*, *etſi*, (vt Lat. *ſi*, Graec. ἐάνπερ et κἄν interdum,) Num. 22, 18. Deut. 30, 4. Iud. 13, 16. et quoties repetitur, *Diſiunctiuam*, *ſiue*, (vt Lat. *ſi*, e. g. *ſi deo*, *ſi deae*, apud GELLIVM II. 28. et Graec. ἐάντε, κἄν et εἴτε,) Exod. 19, 13. Leuit. 3, 1. Deut. 18, 3. etc. 2) *Aduerbia:* vt *Interrogandi*, *an? num? vtrum? annon? nonne?* (vt itidem Lat. *ſi* et Graec. εἰ,) Gen. 17, 1. 2 Sam. 19, 36. 2 Reg. 1, 2. Prov. 24, 11. *Temporis*, *quando*, *cum*, *poſtquam*, (vt German. wenn,) Gen. 38, 9. Num. 36, 4. Hiob. 14, 14. Ieſ. 24, 13. Amoſ. 7, 2. Mich. 5, 7. *Optandi*, *o ſi!* (vt Lat. *ſi*, et Graec. εἰ atque εἴθε,) Pſ. 81, 9. Pſ. 139, 19. vti quidam volunt; vbi tamen *interrogatiue* accipi poteſt pro *nonne? annon?* 3) In *iuramentis* abſolute poſitum, *negat*, vt 1 Reg. 1, 51. c. 17, 1. 12. Pſ. 89, 36. vt εἰ Marc. 8, 12. coll. Math. 16, 4. ſed addito לֹא, *affirmat*, vt Num. 14, 28. Ieſ. 5, 9. c. 14, 24. Extra iuramenta autem אִם־לֹא exponendum eſt *ſed*, *verum*, vt Pſ. 131, 2. Ier. 22, 6. Sic cum כִּי אִם *ſed*, *verum*, Pſ. 1, 2. 4. Prou. 18, 2. etc. quod alicubi per *niſi* explicatur, vt Gen. 28, 17. c. 32, 27. Eſth. 2, 14. Ieſ. 55, 10. c. 65, 6.

אֻמָּה m. *gens*, *natio*, proprie *αὐτόχθων*, quae *mater* est et quasi *radix* aliorum populorum. Pl. אֻמִּים *nationes*, Pſ. 117, 1. et אֻמּוֹת Num. 25, 15. cum Affixo אֻמֹּתָם *nationes ſuas*, Gen. 25, 16. Huc quoque vulgo referunt לְאֹם, quaſi ל ſit Heemanticum vel Prostheticum; vid. tamen infra ſuo ordine.

אֻמָּה f. Chald. id. Dan. 3, 29. plur. maſc. אֻמִּין *nationes*, vnde in Statu Emphat. אֻמַּיָּא Dan. 3, 4. 7. 31. c. 5, 19. c. 6, 26. c. 7, 14. Eſr. 4, 10.

אַמָּה f. 1) id. quod אֵם *metropolis*, 2 Sam. 8, 1. vbi per *frenum metropoleos* intelligitur *dominium vrbis Gath:* ſic bene explicat GVSSETIVS; nec opus eſt, cum DANZIO in Coroll. 13. ad Diſſert. de *diuina inter co-aequales deliberatione* ad Gen. 1, 26. ſollicitatis Punctis, legere אֻמָּה *gens*, quod apud Hebraeos in ſing. plane non occurrit. 2) *anterior brachii pars*, *cubitus*, *vlna*, Deut. 3, 11. et *menſura*, vt Lat. *cubitus* et *vlna*, Gen. 6, 15. 16. c. 7, 20. Exod. 27, 12. 13. etc. in regim. אַמַּת Deut. 3, 11. Ier. 51, 13. pl. אַמּוֹת *cubiti*, Exod. 26, 16. Deut. 3, 11. et ſec. Kri 2 Reg. 25, 17. (vbi Kethibh habet אַמָּה in ſing.) et ſec. Kethibh Ezech. 42, 16. vbi Kri habet מֵאוֹת *centum*; dual. אַמָּתַיִם *duo cubiti*, Exod. 25, 10. Num. 11, 31. 3) *anterior ianuae pars*, *poſtis*, Ieſ. 6, 4.

אַמָּה f. Chald. *cubitus*, pl. m. אַמִּין *cubiti*, Dan. 3, 1. Eſr. 6, 3.

אָמַן Verbum *Praegnans*, praeter *Qualitatem* etiam *Actum*; Qualitatis *Effectum*, exprimens, (conf. *Arcan. Form.* Sect. I. §. 8. et I. M. SONTAGII Diſſert. de *Verbis Hebraeorum Praegnantibus*,) ſcil. *firmus*, *conſtans*, *verus*, *fidus fuit*, et *fideliter egit*, *nutriendo* et *educando*. Vel ſignificationem *tranſitiuam* mutuatur ab inuſit. מון, Arab. مان *curauit*, *ſuſtentauit*, *aluit*, *nutriuit*. In Kal occurrunt part. praeſ. אֹמֵן *nutriens*, et ſubſtantiue, *nutritor*, *tutor*, Num. 11, 12. Eſth. 2, 7. plur. אֹמְנִים *nutritores*, 2 Reg. 10, 1. 5. cum Affixo אֹמְנַיִךְ *nutritores tui*, Ieſ. 49, 23. foem. אֹמֶנֶת, pl. אֹמְנוֹת *poſtes*, aliis *columnae*, à *firmitate*, vel à *ſuſtentando*, 2 Reg. 18, 16. ſed אֹמֶנֶת *nutrix*, Ruth. 4, 16. cum Affixo אֹמַנְתּוֹ *nutrix eius*, 2 Sam. 4, 4. part. Pahul אָמוּן *nutritus*, pl. אֱמֻנִים *nutriti*, *educati*, Thren. 4, 5. aliud vid. infra inter Nomina. Niph. praet. נֶאֱמַן *firmus*, *verus*, *certus*, *ſtabilis factus eſt*, *ſtabilitus*, *confirmatus eſt*, 2 Sam. 7, 16. Prov. 11, 13. foem. נֶאֶמְנָה Pſ. 78, 8. pl. נֶאֶמְנוּ *confirmati*,

mati, *ſtabiliti ſunt*, Pſ. 78, 37. *verificata ſunt*, Pſ. 93, 5. in pauſa נֶאֱמָנוּ *conſtantes*, *fideles repertae ſunt*, de aquis *perennibus* Ier. 15, 18. part. נֶאֱמָן *confirmatus*, *verificatus*, *verus*, *fidelis*, *fidus repertus*, *um*, Num. 12, 7. 1 Sam. 2, 35. 1 Reg. 11, 38. pl. נֶאֱמָנִים Pſ. 111, 7. Prov. 27, 6. in regim. נֶאֶמְנֵי Pſ. 101, 6. foem. נֶאֱמָנָה Pſ. 19, 8. Ieſ. 1, 21. Hoſ. 5, 9. et נֶאֱמֶנֶת Pſ. 89, 29. pl. נֶאֱמָנוֹת Deut. 28, 59. fut. יֵאָמֵן *confirmabitur*, *confirmetur*, 1 Reg. 8, 26. 1 Chron. 17, 23. 24. plur. יֵאָמְנוּ *confirmentur*, Gen. 42, 20. ſed foem. in pauſa תֵּאָמַנָה (excidente Dageſch Forti, pro תֵּאָמַנָּה, ad inſinuandam rei *diuturnitatem* ſiue *conſtantiam*, coll. *Introduct.* noſtr. *in ling. Hebr.* p. 160.), *ſtabilientur*, Ieſ. 60, 4. Hiph. praet. הֶאֱמִין *verum*, *certum*, *fidum habuit*, Iud. 11, 20. *credidit*, *fiſus eſt*, Gen. 15, 6. Ieſ. 53, 1. הֶאֱמַנְתִּי *credidi*, 1 Reg. 10, 7. Pſ. 27, 13. part. מַאֲמִין *credens*, Ieſ. 28, 16. pl. מַאֲמִינִים *credentes*, Deut. 1, 32. imper. plur. הַאֲמִינוּ *credite*, 2 Chron. 20, 20. fut. אַאֲמִין *credo*, *fido*, Hiob. 9, 16. תַּאֲמִין *credes*, *fides*, Deut. 28, 66. et תַּאֲמֵן Ier. 12, 6. vnde ablato accentu, תַּאֲמֶן־ Prov. 26, 25. יַאֲמִין *credet*, *credit*, *fidit*, *audet*, Hiob. 4, 18. c. 15, 15. 22. c. 24, 22. ſed וַיַּאֲמֵן *et credidit*, Exod. 4, 31. 1 Sam. 27, 12. etc.

אֲמַן Chald. id. vnde Aphel praet. mutato א in Iod, הֵימִן *credidit*, *fiſus eſt*, Dan. 6, 24. part. praet. מְהֵימַן *creditus*, *fidus* ſiue *verus habitus*, it. *credendus*, *credibilis*, *fide dignus*, Dan. 2, 45. c. 6, 5. Sic quoque Participia Niph. Hebr. nonnunquam exprimunt *id*, *quod fieri debet* vel *conuenit*, vt נוֹרָא *verendus*, נִלְעָג *ſubſannabilis*, *ridiculus*, etc.

אָמָּן m. *artifex*, *firmus* in arte ſua, Cant. 7, 2.

אָמֵן m. *certus*, *verus*, *verum:* vnde אֱלֹהֵי אָמֵן *Deus veri* i. e. *veritatis*, vel, vt COCCEIVS intelligit, *Deus τȣ̃ Amen*, h. e. cui poſtulanti gratiarum actionem et gloriam, conuenit reſponderi: *Amen!* Ieſ. 65, 16. Alibi in Particulam *affirmandi* et *approbandi* abit: *vere*, *reuera*, *certo*, *ita*, vt Deut. 27, 15-27. 1 Reg. 1, 36. etc. et maioris affeuerationis ergo, geminatum, Num. 5, 22. Pſ. 41, 14. etc. Conf. E. VEIELII, G. MEIERI et I. P. TREFFENTLICHII pec. Diſſert. de h. v.

אָמוֹן m. *alumnus*, Prov. 8, 30. et ſec. quoſdam Ier. 46, 25. vbi aliis eſt Nomen *Proprium* Iouis *Ammonii*, conf. *Onomaſt.*

V. T.

V. T. p. 82. et 593. Sed Ier. 52, 15. dicitur pro הָמוֹן *turba, multitudo*, coll. 2 Reg. 25, 11. permutatis א et ה.

אָמֹן vel אֵמוּן m. (ex Syrismo pro אֱמוּן,) *fides, veritas, fidelitas*, Deut. 32, 20. pl. אֱמוּנִים *fidelitates, veritates*, Prou. 13, 17. c. 14, 5. c. 20, 6. et אֱמֻנִים Ies. 26, 2. et, posito *Abstracto* pro *Concreto, fideles*, sec. quosdam, Ps. 12, 2. Ps. 31, 24. sic in regim. אֱמוּנֵי 2 Sam. 20, 19. Sed אֱמֻנִים *educati, nutriti*, vid. in ipsa rad. אמן.

אֹמֶן m. *firmitas, certitudo*, Ies. 25, 1. vbi coniungitur cum foem. אֱמוּנָה, ad insinuandam *firmitatem omnibus numeris perfectam.*

אֱמוּנָה f. 1) *firmitas*, Exod. 17, 12. 2) *veritas*, Ps. 40, 11. Ps. 88, 12. Ps. 119, 30. Prou. 12, 22. Thren. 3, 23. 3) *fides, fidelitas*, Deut. 32, 4. Ies. 33, 6. Ier. 5, 1. Ps. 89, 25. 1 Chron. 9, 22. 4) *fiducia, securitas*, vel aduerbialiter, *fidenter, secure*, Ps. 37, 3. In regim. אֱמוּנַת Ies. 33, 6. cum Affixo אֱמוּנָתְךָ *fides, veritas tua*, Ps. 36, 6. Ps. 89, 2. 3. 6. et אֱמֻנָתְךָ Ps. 143, 1. in pausa אֱמוּנָתֶךָ Ps. 40, 11. Ps. 89, 49. pl. אֱמוּנוֹת *fidelitates*, Prou. 28, 20.

אֲמָנָה f. 1) *foedus firmum et fidele*, vel *foedus securitatis*, vt Arab. أمانة, Neh. 10, 1. 2) *constitutio firma*, aliis *cura, curatela*; potius idem cum Arab. amânon *foedus*, it. *securitatis libellus*, Neh. 11, 23. Alibi est Nomen *Propr.* vt 2 Reg. 5, 12. Cant. 4, 8. de quo vid. *Onomast. V. T.* p. 105.

אֹמְנָה f. *columna*, vid. supra in ipsa rad.

אָמְנָה f. 1) *veritas*, et aduerbialiter, *vere, reuera*, Gen. 20, 12. Ios. 7, 20. 2) *cura; curatela, educatio*, Esth. 2, 20.

אָמְנָם m. (*Intensiuum* Nominis *Nudi* אֹמֶן,) *veritas certissima*, Hiob. 12, 2. Ruth. 3, 12. Alibi aduerbiascit, notans *verissime, certissime*, 2 Reg. 19, 17. Hiob. 9, 2. Ies. 37, 18. Sic cum (ֻ).

אֻמְנָם id. Gen. 18, 13. Num. 22, 36. 1 Reg. 8, 27. Ps. 58, 2.

אֱמֶת f. (per Syncopen pro אֱמֶנֶת,) *veritas, fides*, Gen. 24, 48. Exod. 18, 21. Deut. 13, 14. etc. cum Affixo אֲמִתּוֹ, mutato (ֶ) in (ְ), *veritas eius* vel *sua*, Gen. 24, 27. Ps. 57, 4.

אָמַץ *firmus, robustus, fortis fuit*, et seq. מִן vel מ, *praeualuit*. Praet. pl. אָמְצוּ *praeualuerunt*, 2 Sam. 22, 18. Ps. 18, 18. Ps. 142, 7. imp. אֱמַץ *fortis esto*, Deut. 31, 7. 23. Ios. 1, 6. 9. 18. pl. אִמְצוּ *fortes estote*, Deut. 31, 6. Ios. 10, 25. fut. יֶאֱמַץ *praeualebit*,

lebit, Gen. 25, 23. Pih. praet. אִמֵּץ *firmum fecit*, *firmauit*, *confirmauit*, *obfirmauit*, *roborauit*, Deut. 2, 30. אִמַּצְתָּ *firmasti*, *confirmasti*, Pf. 80, 16. 18. part. מְאַמֵּץ *roborans*, *confirmans*, *confirmat*, *intendit*, Prou. 24, 5. infin. cum Affixo אַמְּצוֹ τὸ *firmare eius*, Prou. 8, 28. imper. cum Affixo אַמְּצֵהוּ *confirma eum*, Deut. 3, 28. pl. in pausa אַמֵּצוּ *confirmate*, Ief. 35, 3. fut. אֲאַמֵּץ, cum Affixo אֲאַמִּצְכֶם *confirmabo vos*, Hiob. 16, 5. יְאַמֵּץ *confirmabit*, Amof. 2, 14. etc. Hiph. fut. יַאֲמֵץ *fortiter agat*, Pf. 27, 14. Pf. 31, 25. Hithpah. praet. הִתְאַמֵּץ *roborauit se*, *vires suas excitauit*, *contendit*, 1 Reg. 12, 18. 2 Chron. 10, 18. part. foem. מִתְאַמֶּצֶת *obfirmans se*, *obfirmabat se*, Ruth. 1, 18. fut. pl. cum Vau Conuerf. וַיִּתְאַמְּצוּ *et roborarunt*, *fortificarunt se*, 2 Chron. 13, 7.

אֹמֶץ m. *robur*, Hiob. 17, 9.

אָמֹץ m. Formam habet ab אמץ, fed fignificationem ab inufit. ימץ, Arab. ومض *leuiter fplenduit*, adeoque *palluit*; vnde pl. אֲמֻצִּים *pallidi*, Paraphraftae Chald. *cinerei*, τοῖς LXX ψαροὶ, i. e. *cinerei coloris*: de *equis* dicitur Zach. 6, 3. 7. qui iunguntur cum equis *verficoloribus*, aut quod eidem curruí equi *verficolores* et *cinerei* fiue *pallidi* iuncti effent, vnde v. 6. et 7. diftingui videntur; aut quod ipfi illi equi *cinerei* fimul *maculis variegati* effent. Huic colori Apoc. 6, 8. refpondet χλωρὸς, quo idem color *pallidus* exprimitur.

אַמִּיץ m. *valde firmus* et *robuftus*, *praeualidus*, 2 Sam. 15, 12. Hiob. 9, 4. 19. Ief. 28, 2. c. 40, 26. Amof. 2, 16. Nah. 2, 2.

אַמְצָה f. *robur*, Zach. 12, 5.

מַאֲמָץ m. vnde pl. מַאֲמַצִּים, in regim. מַאֲמַצֵּי כֹחַ *corroborationes* fiue *intentiones* et *contentiones virium*, Hiob. 36, 19. conf. Prou. 24, 5.

אָמַר in genere *extulit*, *exaltauit*, (quomodo conueniunt מרא, ראם, רום et רמם *extulit fe*, *elatus*, *exaltatus eft*, Arab. כמר *afcendit*, etc.) in fpecie *extulit vocem*, (vt נשׂא,) idque vel *abfolute*: *dixit*, vt Gen. 1, 3. c. 2, 18. *locutus eft*, Gen. 4, 8. c. 22, 7. Exod. 19, 25. 2 Chron. 32, 24. vt Graec. εἶπω Matth. 17, 13. Ioh. 18, 16. vel *modificate*: *mandauit*, *iuffit*, Leuit. 17, 12. 1 Reg. 11, 2. Efth. 1, 17. etc. *promifit*, Deut. 6, 3. c. 26, 17. 1 Reg. 8, 11. (fic etiam Graeci *dicendi* Verbis in fenfu *promittendi* vtuntur, vt exemplis probatum VORSTIVS in *Hellenolex*. L. II.

c. 2.

c. 2. et ELSNER in *Obseruat. S.* ad Luc. 1, 70.) *addixit*, 1 Reg. 11, 18. *doctus est*, *praedicauit*, Ps. 29, 9. Ps. 40, 11. Ps. 145, 6. 11. Ies. 3, 10. *vocauit*, *nominauit*, Ies. 4, 3. c. 61, 6. c. 62, 4. Adhibetur quoque de *sermone animi* siue *cogitatione: cogitauit*; idque vel *absolute*, vt Gen. 26, 9. Exod. 2, 14. Num. 14, 10. 2 Sam. 21, 16. etc. quo etiam quidam referunt Gen. 4, 8. vel addito לֵבָב, vt Ps. 4, 5. et לֵב, vt Ps. 10, 6. 11. 13. Eccles. 2, 15. etc. Construitur autem cum ל, אֶל et עַל. Praet. cum Articulo ה *Relatiuo*, הָאָמַר *qui dixit*, al. cum ה *interrogat. an dixit* vel *dixerit?* Hiob. 34, 31. אָמַרְתְּ *dixisti*, Iud. 17, 2. 2 Sam. 6, 22. Ps. 16, 2. (in quem locum postremum conf. WOKENII Diss. de אמרת,) pl. אָמְרוּ *dixerunt*, Gen. 38, 22. Exod. 12, 33. sic sec. Kri 1 Sam. 13, 19. vbi Kethibh habet אָמַר *dixit*, (quiuis Philistaeorum,) part. praes. אוֹמֵר *dicens*, Exod. 2, 13. 1 Reg. 5, 19. pl. אֹמְרִים *dicentes*, Gen. 37, 17. Exod. 5, 16. foem. אֹמְרָה Ies. 47, 8. Mich. 7, 10. et אֹמֶרֶת 1 Reg. 3, 22. 23. 27. pl. אֹמְרוֹת Ier. 38, 22. Amos. 4, 1. part. Pahul אָמוּר *dictus*, Mich. 2, 7. infin. absol. אָמוֹר *dicendo*, Exod. 21, 5. Iud. 15, 2. infin. constr. אֱמֹר *dicere*, Prou. 25, 7. sic Hiob. 34, 18. (vbi tamen Infin. pro Gerundio venit, *dicendum est*, *dicere conuenit*, vt apud Graecos, e. g. *ἀντιστῆναι resistendum est*, Matth. 5, 39. etc.) et אֱמֹר Ezech. 25, 8. et sic cum Praefixis, בֶּאֱמֹר *in dicendo*, *dum dixit* vel *dicit*, Deut. 4, 10. Ps. 42, 4. כֶּאֱמֹר *cum diceret*, Ios. 6, 8. sed cum ל, לֵאמֹר (per Syncopen,) *dicendo*, Gen. 1, 22. Exod. 1, 22. cum Affixis אָמְרִי *τὸ dicere meum*, Ios. 6, 10. Ezech. 3, 17. אֲמָרְכֶם *τὸ dicere vestrum*, Ier. 23, 37. sed cum Praefixo בֶּאֱמָרְכֶם *dum dicitis*, Malach. 1, 7. 12. c. 2, 17. imper. אֱמֹר *dic*, Gen. 45, 17. Exod. 6, 6. pl. אִמְרוּ *dicite*, 2 Sam. 20, 16. 1 Reg. 20, 9. fut. אֹמַר *dicam*, Gen. 24, 14. Exod. 3, 13. cum ה Paragog. אֹמְרָה Ps. 42, 10. תֹּאמַר *dices*, Gen. 14, 23. et תֹּאמַר 1 Reg. 5, 6. יֹאמַר *dicet*, Gen. 31, 8. Exod. 8, 27. sed וַיֹּאמֶר *et dixit*, Gen. 1, 3. Exod. 1, 9. sic sec. Kethibh 1 Sam. 12, 10. et Kri Ios. 6, 7. c. 9, 7. 1 Sam. 15, 16. (vbi altera lectio habet וַיֹּאמְרוּ, in pl.) in pausa וַיֹּאמַר Gen. 14, 19. Exod. 2, 14. et sic in reliquis personis geminum terminale punctum obtinet. Pl. יֹאמְרוּ *dicent, dicunt*, Exod. 4, 1. Num. 21, 28. et excidente א, et cum Affixo, יֹמְרוּךָ *dicunt*, *loquuntur de te* vel *contra te*, (pro יֹמְרוּ אֵלֶיךָ,) Ps. 139, 20. תֹּאמְרוּ *dicetis*, Gen. 34, 11. Leuit. 25, 20. et sine א, תֹּמְרוּ 2 Sam. 19, 14. cum Nun Paragog. תֹּאמְרוּן Gen. 32, 4. 1 Sam. 11, 9. vel תֹּאמְרֻן Ier. 21, 3.

21, 3. foem. תֹּאמַרְנָה *dicent*, Esth. 1, 18. Pſ. 35, 10. et ſine ה, תֹּאמַרְןָ *et dixerunt*, Exod. 1, 19. c. 2, 19. 1 Sam. 18, 7. Niph. praet. נֶאֱמַר *dictum eſt*, Dan. 8, 26. fut. יֵאָמֵר *dicetur*, *dicitur*, Gen. 10, 9. Pſ. 87, 6. et יֵאָמֵר Gen. 22, 14. Num. 23, 23. Huc HILLERVS in *Arcano Kri et Kethibh* refert Kethibh וַיֵּאָמַר *et dictum eſt*, ſcil. abs me, 2 Sam. 1, 8. Zach. 4, 2. Neh. 5, 9. c. 7, 3. vbi Kri habet וָאֹמַר *et dixi*. Hiph. praet. cum Affixo הֶאֱמִירְךָ *dicere fecit te*, *ad dicendum et promittendum permouit te*, *conteſtatus eſt te*, aliis *extulit te*, Deut. 26, 18. הֶאֱמַרְתָּ *dicere feciſti*, *ad dicendum et promittendum permouiſti*, Deut. 26, 17. Hithpah. fut. pl. יִתְאַמְּרוּ *ſe ipſos efferunt*, Pſ. 94, 4. ex prima Verbi notione.

אֲמַר Chald. id. Dan. 2, 12. 24. 25. 46. c. 3, 13. 20. Eſr. 5, 15. etc. Praet. foem. אֲמַרַת (irregulariter pro אַמְרַת,) *dixit*, Dan. 5, 10. אַמְרֵת *dixi*, Dan. 4, 5. pl. אֲמַרוּ *dixerunt*, Dan. 4, 23. אֲמַרְנָא *diximus*, Eſr. 5, 4. part. praeſ. אָמַר *dicens*, *dicit*, *dicebat*, Dan. 2, 5. 8. 15. 26. c. 3, 24. 25. 26. etc. pl. אָמְרִין *dicentes*, *dicunt*, *dicebant*, Dan. 2, 7. 10. c. 3, 4. 9. 16. etc. infin. cum Praefixo לְמֵאמַר *dicendo*, Dan. 2, 9. et ſine א, לְמֵמַר Eſr. 5, 11. imper. אֱמַר *dic*, Dan. 2, 4. c. 4, 6. 15. pl. אֱמַרוּ *dicite*, Dan. 2, 9. fut. יֵאמַר *dicet*, *dicat*, Dan. 2, 7. c. 3, 29. c. 4, 32. pl. נֵאמַר *dicemus*, Dan. 2, 36. תֵּאמְרוּן *dicetis*, Ier. 10, 11.

אֹמֶר m. *verbum*, *dictum*, *ſermo*, Pſ. 19, 3. 4. Pſ. 68, 12. etc. it. *res*, (vt דָּבָר,) Hiob. 22, 28.

אֵמֶר m. id. vnde cum Affixo אִמְרוֹ *ſermo eius*, *addictio eius*, coll. rad. 1 Reg. 11, 18. vnde haereditas *addictionis eius*, i. e. *ei addicta*, Hiob. 20, 29. pl. אֲמָרִים *dicta*, *ſermones*, Prov. 19, 7. c. 22, 21. in regim. אִמְרֵי Num. 24, 4. 16. Deut. 32, 1. Sed Gen. 49, 21. Doctiſſ. VRIEMOET in *Obſeruat. Miſcell.* L. I. c. 15. §. 8. *agnos* intelligit, à Chald. אִמַּר, excidente Dageſch, pro אִמְּרֵי: vnde *agni pulchritudinis* l. c. ſint *agni pulchri*; BOCHARTVS denique in *Hieroz.* P. I. L. III. c. 18. ipſa punctatione ſollicitata, legere mauult אֲמִרֵי *rami*, praecedens autem אַיָּלָה, *cerua*, vertit in אֵילָה, ab אֵילָה *quercus* vel *arbor* in genere. Cum Affixis אִמְרֵיכֶם *dicta*, *ſermones veſtri*, Hiob. 32, 14. Ieſ. 41, 26. אֲמָרָיו *dicta eius* vel *ſua*, Prou. 17, 27. Hiob. 22, 22.

אִמְרָה f. id. vnde in regim. אִמְרַת 2 Sam. 22, 31. Ieſ. 5, 24. cum Affixo אִמְרָתִי *ſermo meus*, Gen. 4, 23. Deut. 32, 2. pl. אֲמָרוֹת *dicta*, *eloquia*, Pſ. 12, 7. in regim. אִמְרוֹת ibid. אמרה

אִמְרָה f. id. vnde cum Affixo אִמְרָתוֹ *verbum ſuum*, Thren. 2, 17.

אָמִיר m. *cacumen arboris*, *ramus elatior*, (ex prima et generali Verbi notione,) Ieſ. 17, 6. 9.

אִמַּר m. Chald. *agnus*, *a foecunditate*, vt Hebr. צאן, ex ſignificatione radicis Arab. אמר *multiplicauit*, it. *multiplicatus eſt*, conf. Pſ. 144, 13. pl. אִמְּרִין *agni*, Eſr. 6, 9. 17. c. 7, 17.

מַאֲמָר m. *ſermo*, *edictum*, *mandatum*, in regim. מַאֲמַר Eſth. 1, 15. c. 2, 20. c. 9, 32.

מֵאמַר m. Chald. id. Dan. 4, 14. Eſr. 6, 9.

אֶמֶשׁ m. *tempus* vel *nox praeterita*, et aduerbialiter, *heri*, *nocte praeterita*, Gen. 19, 34. c. 31, 29. 42. 2 Reg. 9, 26. Aliud eſt אֹמֶשׁ *deſolatio*, *ſolitudo*, Hiob. 30, 3. quae explicatio optime cum praeced. צִיָּה et ſeq. שׁוֹאָה וּמְשׁוֹאָה conuenit. Vtrumque per Metatheſin, Hebraeis frequentiſſimam, referendum videtur ad rad. אשם in genere *praeteriit*, *tranſiit*, *transgreſſus eſt*, quo ſenſu explicari poſſet Habac. 1, 11. hinc *deliquit*, (vt עבר et Arab. עדא,) it. *deſolatus eſt*, Ezech. 6, 6. c. 25, 12. Hoſ. 14, 1. petita ſignificatione à cognatis יָשַׁם et שָׁמַם.

אֱמֶת vid. ſupra ſub rad. אמן.

אָן, cum ה Paragog. אָנָה et אָנָה, vid. ſupra ſub rad. און.

אֲנָא Pronom. Chald. *ego*, vid. ſtatim ſub rad. אנה.

אָנָּא (cum gemino accentu, vt alia Compoſita, vnde legendum *anna*, non *onna*,) Particula *precandi*, conflata videtur ex אָהּ *ah!* et נָא *quaeſo*, q. d. *ah quaeſo!* Gen. 50, 17. Exod. 32, 31. Pſ. 118, 25. Dan. 9, 4. Neh. 1, 5. 11, Pro eo quoque ſcribitur אָנָּה 2 Reg. 20, 3. Ieſ. 38, 3. Ion. 1, 14. c. 4, 2. Pſ. 116, 4. 16.

אִנְבֵּךְ Chald. cum Affixo, pro אִבֵּךְ, vid. ſupra ſub rad. אבב.

אָנָה 1) *moeruit*, *luxit:* quae ſignificatio ab אנן petita eſt. Praet. pl. cum Vau Conuerſ. וְאָנוּ *et moerebunt*, *lugebunt*, Ieſ. 3, 26. c. 19, 8. 2) *praeſens fuit* vel *factus eſt*, *adfuit*, *acceſſit*, Arab. אני *appropinquauit*, *aduenit*. Hinc in Pih. praet. אִנָּה *aduenire*, *obuenire fecit*, *praeſentem ſtitit*, *obiecit*, Exod. 21, 13. Pyh. fut. יְאֻנֶּה *praeſens ſiſtetur*, *obiicietur*, *obtinget*, Prou. 12, 21. foem. תְאֻנֶּה id. Pſ. 91, 10. Hithpah. part. מִתְאַנֶּה *ſe ipſum obiiciens* vel *ingerens*, vulgo *occaſionem quaerens*, (quaſi ſignificationem acceperit à תֹּאֲנָה *occaſio*,) 2 Reg. 5, 7.

אֲנִי Pronom. *Perſonale* 1 perſ. ſing. com. *ego*; Gen. 9, 12. Exod. 6, 2. Leuit. 11, 44. etc. in pauſa אָנִי Gen. 27, 24. Exod. 22, 26. Leuit. 11, 44. 45. Num. 14, 21. 28. etc. Subiectum ſeu perſonam *praeſentem* exprimit. Plur. אֲנוּ ſec. Kethibh Ier. 42, 6. Sed frequenter pro אֲנִי recurrit אָנֹכִי, vt Gen. 7, 4. Exod. 3, 6. Iud. 17, 9. 1 Sam. 1, 15. etc. et pro אֲנוּ alibi ſemper אֲנַחְנוּ, vt Gen. 19, 13. Num. 9, 7. Deut. 1, 28. 41. Ioſ. 2, 17. ſic ſec. Kri Ier. 42, 6. vel pereunte א per Aphaereſin, נַחְנוּ Gen. 42, 11. Exod. 16, 7. 8. Num. 32, 32. 2 Sam. 17, 12. Thren. 3, 42. quod vtrumque ſic coaluiſſe videtur cum נֹכַח *coram*, (vnde Chald. נִכְבֹּת *praeſens*,) per Metatheſin et eliſionem litterarum quodammodo cognatarum: ſcil. אָנֹכִי ex אֲנִי נֹכַח *ego qui coram* vel *praeſens ſum*, omiſſo ח et praecedente (ַ), et אֲנַחְנוּ ex אֲנוּ נֹכַח *nos qui coram* vel *praeſentes ſumus*, omiſſo כ et praecedente Cholem. Sed אָנֹכִי eſſe vocem Aegyptiacam, Coptis ⲀⲚⲞⲔ, cum Iudaeis credit HAENERVS in *Obſeruat. Philol.* §. 18. At Aethiopem lauabit, qui omnia Pronomina ad viuum reſecare velit. Terminatio plur. ו in אֲנוּ et אֲנַחְנוּ eadem eſt cum terminatione ן vel ו in perſonis Verborum plur. in Pronominibus item Chald. אֲנַחְנָא vel אֲנַחְנָן, אִנּוּן vel הִנּוּן, Syr. ܚܢܰܢ, ܐܶܢܽܘܢ vel ܗܶܢܽܘܢ, in Nominibus plur. maſc. Arab. Formae *Sanae* in *vn* vel *vna*, et in Nominibus Hebr. *Augmentatiuis* in ון vel ו, de quibus conf. *Arcan. Form.* p. 582. et *Onomaſt. V. T.* p. 350. 351. terminatio quae decerpta eſt ex integro נון *augmentatio*, à rad. נון *augeſcere*. Indidem deſcendit

אַתָּה Pronomen *Perſonale* 2 perſ. ſing. maſc. *tu*, Gen. 3, 14. Exod. 33, 1. Iud. 12, 5. etc. ex אַנְתָּה, et hoc pro אַנְכָּה ex כָּה, alias כֹּה *hic*, (vid. ſuo loco אֵיכָה,) q. d. *tu qui hic praeſens es*: vnde כ originarium redit tum in Affixis Hebr. tum in Affirmantibus Verborum apud Aethiopes, ortum inde ducentibus. Litteras *k* et *t* etiam alibi ſubinde permutari, obſeruat BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. p. 739. Occurrit et ſine ה, אַתְּ ſec. Kethibh 1 Sam. 24, 19. Pſ. 6, 4. Hiob. 1, 10. Eccleſ. 7, 22. Neh. 9, 6. Foem. אַתְּ Gen. 24, 23. 47. 60. Num. 5, 20. Iud. 9, 10. 1 Reg. 2, 15. etc. (pro אַנְתְּ, vltima ſyllaba maſculini הָ abiecta, ſicut in אֵיךְ pro אֵיכָה,) quod tamen vt maſc. occurrit Num. 11, 15. Deut. 5, 24. Ezech. 28, 14. Aramaeiſmo hoc tribuit I. D. KIESLINGIVS de *Dialectis Hebraeorum puris* Diſſ. II. §. 2. Archaiſmo Celeb. C. B. MICHAE-

LIS

lis in Dissert. de *Soloecismo Generis* §. 40. Aliquoties in Kethibh occurrit cum Iod Paragog. אַתִּי, vt Iud. 17, 2. 1 Reg. 14, 2. 2 Reg. 4. 16. 23. Ier. 4, 30. etc. quod legendum est אַתְּ, vnde et Affixum Chald. כִי desumtum est. Plur. masc. אַתֶּם *vos*, Gen. 29, 4. Exod. 5, 11. Leuit. 18, 26. etc. pro אַנְתֶּם, et hoc pro אַנְתֶּן, cum Mem *multitudinis* nota, de quo vid. quae disseruimus in *Arcano Form*. Sect. VIII. §. 5. et 6. et in *Onomast. V. T.* p. 638. conf. et infra Pronomen הֵם. Semel vt foem. vsurpatur Ezech. 13, 20. Foem. אַתֵּן Ezech. 34, 31. cum ה Paragog. אַתֵּנָה Gen. 31, 6. Ezech. 13, 11. 20. c. 34, 17. De Nun finali, *augmenti* indice, vid. *Arcan. Form.* et *Onomast.* l. c. et conf. supra Chald. אָחֳרִין vel אָחֳרָן.

אֲנָא Pronomen *Personale* Chald. 1 pers. sing. com. *ego*, Dan. 2, 8. Esr. 6, 12. et cum ה, אֲנָה Dan. 2, 23. 30. c. 3, 25. c. 4, 1. 4. 6. etc. plur. אֲנַחְנָא *nos*, Dan. 3, 16. 17. et cum ה, אֲנַחְנָה Esr, 4, 16. c. 5, 11.

אַנְתְּה Pronomen *Personale* Chald. 2 pers. sing. masc. *tu*, Dan. 2, 29. 31. 37. 38. c. 3, 10. c. 4, 15. c. 5, 13. 18. 22. 23. c. 6, 17. 21. secundum Litteras legendum אַנְתָּה, sec. Puncta autem אַנְתְּ.

אִנּוּן et אִנִּין Pronomina Chald. alias הִנּוּן et הִנִּין, quae huc referri posse videntur, vid. sub rad. הִן.

אֵת Praepos. *cum*, quomodo à rad. אנה descendat, vid. infra suo ordine.

אֲנָה vid. supra אֲנָא.

אֳנִי com. *nauis*, Ies. 33, 21. et collectiue, *classis nauium*, 1 Reg. 9, 26. 27. c. 10, 11. 22. significationem habet à rad. cognata נוא *elongare*, *elongare se*, Arab. נאא et נאי *elongauit se*, *longe abiit*, *longe peregrinatus est:* cui vocis Hebr. origini propius respondet Graec. ναῦς et Lat. *nauis*.

אֳנִיָּה f. id. Prov. 30, 19. Ion. 1, 3. 4. 5. pl. אֳנִיּוֹת *naues*, Gen. 49, 13. Deut. 28, 68. Sed 2 Chron. 8, 18. Kethibh habet אוניות, Forma participiali, vt הוֹמִיָּה, פּוֹרִיָּה etc. Cum Affixo אָנִיּוֹתֵיהֶם *classes suae*, Ezech. 27, 29.

אֲנִיָּה f. *moeror*, *luctus*, Ies. 29, 2. Thren. 2, 5.

תַּאֲנָה f. *occursus*, (cum ת significationis *reciprocae*,) q. d. *oblatio* siue *obiectio sui*. Cum Affixo תַּאֲנָתָהּ *occursus eius*, Ier. 2, 24. Sed

תֹּאֲנָה f. (pro תַּאֲנָה, ficut in Verbis הֶעֱלָה pro הֶעְלָה, עֵמָה pro וְעֵמָה etc.) *occaſio ſemet offerens* et *praeſentem ſiſtens*, Iud. 14, 4.

תַּאֲנִיָּה f. *moeror apud ſe ipſum*, vel *contriſtatio ſui ipſius*, Ieſ. 29, 2. Thren. 2, 5.

אָנַח *gemuit*, *ſuſpirauit*. Sed in Kal non occurrit. In Niph. נֶאֱנַח q. d. *ad gemendum compulſus eſt*, vel ſenſu *reciproco*, in Niph. haud inſolito, *apud ſe gemuit* vel *ſuſpirauit*. Praet. foem. נֶאֶנְחָה Thren. 1, 8. 21. Ioel. 1, 18. pl. נֶאֶנְחוּ *apud ſe gemuerunt*, Ieſ. 24, 7. part. נֶאֱנָח *apud ſe gemens*, Ezech. 21, 12. pl. נֶאֱנָחִים *apud ſe gementes*, Ezech. 9, 4. Thren. 1, 4. 11. imper. הֵאָנַח *apud te ſuſpira*, Ezech. 21, 11. fut. תֵּאָנַח *apud te gemas*, Ezech. 21, 11. יֵאָנַח *apud ſe gemit*, Prov. 29, 2. plur. cum Vau Conuerſ. וַיֵּאָנְחוּ *et apud* vel *inter ſe gemuerunt*, Exod. 2, 23.

אֲנָחָה f. *gemitus*, *vox gementis*, Pſ. 31, 11. Ieſ. 35, 10. c. 51, 11. cum Affixis אַנְחָתִי *gemitus meus*, Pſ. 6, 7. Hiob. 3, 23. pl. אַנְחוֹת *ſuſpiria*, cum Affixo אַנְחוֹתַי *ſuſpiria mea*, Thren. 1, 22.

אֲנָךְ m. *plumbum*, à *craſſitie* ſic dictum, quae cauſa eſt grauitatis eius, à rad. Arab. אנך *craſſus fuit*. Sed ſumitur metonymice pro *libella* ſiue *perpendiculo plumbeo*, Amoſ. 7, 7. 8. conf. BOCHARTI *Canaan* L. I. c. 39.

אָנַן *moeruit*, *luxit*, (Arab. *gemuit*,) in Kal inuſit. in Hithpah. fut. יִתְאוֹנֵן *apud ſe luget*, *gemit*, *quiritatur*, Thren. 3, 39. part. plur. מִתְאוֹנְנִים *apud* vel *inter ſe gementes* ſiue *quiritantes*, Num. 11, 1.

אִנּוּן et **אִנִּין**, alias הִנּוּן et הִנִּין, vid. ſub rad. הֵן.

אָנַס in genere *moleſtiam fecit* ſiue *negotium faceſſiuit*, ſpecialiter *cogendo*. Part. praeſ. אֹנֵס *cogens*, Eſth. 1, 8.

אֲנַס Chald. id. Part. praeſ. אָנֵס *negotium faceſſens*, ſcil. difficultate ſua, Dan. 4, 6.

אָנַף *ſpirauit*, et metaphorice *iratus fuit*, conf. Act. 9, 1. in eumque locum RAPHELII et ELSNERI *Obſeruat.* Conſtruitur vel *abſolute* vel cum ב *Obiecti*. Praet. אָנַפְתָּ *iratus fuiſti*, Ieſ. 12, 1. Pſ. 60, 3. fut. תֶּאֱנַף *iraſceris*, Pſ. 79, 5. Eſr. 9, 14. יֶאֱנַף *iraſcatur*, Pſ. 2, 12. Hithpah. praet. הִתְאַנַּף *iratum ſe exhibuit*, German. ſich erzürnen, Deut. 1, 37. c. 9, 20. fut. וַיִּתְאַנַּף *et iratum ſe exhibuit*, Deut. 9, 8. 1 Reg. 11, 9.

אַף (per Syncopen pro אֶנֶף, vid. *Arcan. Form.* p. 321.) *nasus*, *spirationis* Medium, Num. 11, 20. Pſ. 115, 6. Ieſ. 65, 5. quo b. SCHVLTENS de *Defect. ling. Hebr.* p. 240. etiam refert Pſ. 27, 9. Pſ. 56, 8. per Synecdochen totus *vultus*, iuxta quosdam, Cant. 7, 5. per Metonymiam *ira*, quae ſe maxime in *naſo* prodit, (vid. quae notauimus in *Onomaſt. V. T.* p. 626. et conf. DILHERRI *Diſputat. Acad.* T. I. p. 293.) Gen. 27, 45. Exod. 4, 14. Num. 11, 10. etc. Cum Affixo אַפִּי *ira mea*, Exod. 22, 23. Deut. 31, 17. Dual. אַפַּיִם *ambas nares* deſignat, Gen. 2, 7. c. 7, 22. Exod. 15, 8. Prov. 30, 33. etc. per Synecdochen, totum *vultum*, Gen. 3, 19. c. 19, 1. c. 42, 6. 1 Sam. 24, 8. etc. et porro per Metonymiam, *iram, indignationem, triſtitiam, taedium*, quae ſe in *vultu* exſerunt, 1 Sam. 1, 5. Dan. 11, 20. (quomodo conuenit Verbum Arab. inde formatum, אנף *moerore* ſiue *triſtitia grauatus eſt, taeduit*,) in priore tamen loco per *portionem geminam* vulgo exponitur: quomodo conuenit Arab. anfon *fruſtum*, ſpec. *panis*, it. *pars prima et exſtantior*; quo laudatus SCHVLTENS etiam refert Pſ. 16, 6. אֶרֶךְ אַפַּיִם *longus ira*, i. e. *tardus ad iram*, Exod. 34, 6. Num. 14, 18. cui opponitur קְצַר אַפַּיִם *breuis ira*, i. e. *praeceps ad iram*, Prov. 14, 17. Cum Affixo אַפָּיו *nares eius*, Gen. 2, 7. c. 7, 22.

אֲנַף m. Chald. id. vnde dual. אַנְפִּין *ambas nares*, per Synecdochen, totus *vultus*. Cum Affixo אַנְפּוֹהִי *vultus eius*, Dan. 2, 46. c. 3, 19.

אֲנָפָה f. nomen auis, ab *iracundia* dictae, Leuit. 11, 19. Deut. 14, 18. vulgo *ardea*, BOCHARTO *aquilae* ſpecies, Arab. זנד, ſimiliter ab *iracundia*, Graec. voce cognata ἀνόπαια apud HOM. quod nominis maxime quadrare idem obſeruat in *falsonem montanum*, quem ALBERTVS apud GESNERVM deſcribit vt auem ſummopere *iracundam*. Alii aliter.

אָנַק *clamauit cum gemitu*, *acutum clamorem edidit*, alias נאק. Plus eſt quam אנח, vt ק littera fortior eſt quam ח. Infin. conſtr. אֱנֹק *clamare cum gemitu*, Ezech. 26, 15. fut. יֶאֱנֹק *cum gemitu clamabit*, Ier. 51, 52. Niph. נֶאֱנַק *apud ſe cum gemitu clamauit*, vel *ad clamandum cum gemitu compulſus eſt*. Part. pl. נֶאֱנָקִים *cum gemitu apud* vel *inter ſe clamantes*, Ezech. 9, 4. imperat. הֵאָנֵק *apud te cum gemitu clama*, Ezech. 24, 17.

אֲנָקָה f. 1) BOCHARTO *stellionis* genus, ab *acuto stridore* sic dictum, (de quo vid. PLINIVS L. XXIX. c. 4.) Leuit. 11, 30. 2) *clamor cum gemitu*, Malach. 2, 13. in regim. אֶנְקַת Pf. 12, 6. Pf. 79, 11. Pf. 102, 21. nisi hoc potius peculiaris sit Formae, ab absoluto אֲנָקָה.

אָנַשׁ *grauiter aeger* vel *infirmus fuit*, idque vel *corpore* vel *animo*. Part. Pahul אָנוּשׁ *graui morbo affectus* eoque *aegre curabilis*: dicitur de *corde*, *malitia* veluti *morbo* graui et aegre curabili *affecto*, Ier. 17, 9. metonymice de *dolore aegre curabili*, Ief. 17, 11. Ier. 30, 15. sic de *vulnere* Hiob. 34, 6. et de *die admodum moesto* et *tristi*, Ier. 17, 16. qui alias יוֹם נַחֲלָה eodem sensu, Ief. 17, 11. Foem. אֲנוּשָׁה de *plaga aegre curabili*, Ier. 15, 18. Mich. 1, 9. quae alias מַכָּה נַחְלָה eodem sensu; vid. suo loco חלה. Sed fut. אָנוּשׁ, cum ה Paragog. אָנוּשָׁה Pf. 69, 21. ad נוש pertinet. Niph. fut. in pausa et cum Vau Conuers. וַיֵּאָנַשׁ *et morbo graui affectus est*, 2 Sam. 12, 15.

אֱנוֹשׁ m. *homo*, Deut. 32, 26. Pf. 8, 5. Hiob. 5, 17. etc. ab *infirma* et *aegra* corporis animique *conditione*. Sed ab Arab. أنس *societatem* *iniit*, deducunt HOTTINGERVS in *Smegmate Orient.* L. I. p. 123. DANZIVS in *Litterat.* p. 188. aliique. Plur. אֲנָשִׁים Gen. 12, 20. Exod. 2, 13. etc. est tanquam à sing. אֲנָשׁ, vnde in regim. אַנְשֵׁי Gen. 6, 4. Exod. 18, 21. 25. et non solum *homines* significat, vt Gen. 32, 29. Num. 32, 14. 2 Sam. 7, 14. etc. sed per Synecdochem frequentius de *maribus* siue *viris* in specie sumitur, vt Gen. 6, 4. c. 13, 8. c. 47, 2. etc. et de *maritis*, Ier. 29, 6. Ezech. 16, 45. In plur. cum aliis Nominibus constructum, exprimit *Concreta Denominatiua* et *Possessiua*: vt *viri nominis*, i. e. *celebres*, Gen. 6, 4. *viri domus eius*, h. e. *domestici eius*, Gen. 17, 27. *viri nauium*, h. e. *nautae*, 1 Reg. 9, 27. *viri belli*, h. e. *bellatores* siue *bellici*, 1 Reg. 9, 22. Ief. 38, 5. Ioël. 2, 7. *viri foederis*, h. e. *confoederati*, Obad. 1, 7. *viri Bethlehemi*, h. e. *Bethlehemitae*, Neh. 7, 26. etc. Cum Affixis אֲנָשֶׁיךָ *homines* siue *viri tui*, Iud. 8, 15. אַנְשֵׁיהֶם *homines*, *viri eorum*, 2 Reg. 25, 23. 24. Ier. 18, 21. Huc quoque referendum est

נָשִׁים pl. foem. *foeminae*, *mulieres*, Gen. 4, 19. Leuit. 26, 26. Deut. 17, 17. &c. quod א per Aphaeresin amittit, distinctionis vel, vt alii volunt, diminutionis & extenuationis causa: quia mulier non debeat esse *caput*. Arabes tamen א illud reti-

retinent, quod indicio eſt, נָשִׁים non eſſe à rad. נשה *oblitus eſt*, vt vulgo putant. In regim. נְשֵׁי Gen. 7, 13. Num. 31, 9. cum Affixis נָשֵׁינוּ *mulieres noſtrae*, Num. 14, 3. Ier. 35, 8. נְשֵׁיהֶם *mulieres illorum*, Gen. 34, 29. Num. 16, 27.

אֱנָשׁ m. Chald. *homo*, Dan. 2, 10. c. 3, 10. c. 5, 5. 7. c. 6, 8. 13. Eſr. 4, 11. c. 6, 11. &c. in Statu Emphat. אֲנָשָׁא Dan. 5, 21. c. 7, 8. et אֲנָשָׁא Dan. 2, 38. 43. c. 4, 22. 30. et אֲנוֹשָׁא (tanquam ab אֱנוֹשׁ,) ſec. Kethibh Dan. 4, 13. ſed Kri habet אֲנָשָׁא. Pl. אֲנָשִׁים *homines*, (Forma Hebraica,) Dan. 4, 14.

אַנְתְּה Pronomen *Perſonale* Chald. vid. ſupra ſub rad. אנה.

אסה radix Hebraeis inuſit. Arb. أسا, alias سوا *male fecit, afflixit*, quocum conuenit Arab. أسي *laeſus fuit, damnum percepit*, et tranſitiue, *noxa affecit, laeſit*. Inde eſt

אָסוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *damnum* ſiue *noxa ingens*, Gen. 42, 4. 38. c. 44, 29. Exod. 21, 22. 23.

אָסָם *horreum*, vid. ſub rad. שום.

אסף duas habet ſignificationes ſibi fere contrarias: alteram *colligendi* ſiue *recipiendi*, eamque propriam, vt Gen. 6, 21. Exod. 3, 16. Num. 19, 9. &c. alteram *auferendi* ſiue *abſumendi*, à radicibus cognatis כפה vel סוף mutuatitiam, vt Gen. 30, 23. Iud. 18, 25. Pſ. 85, 4. Ier. 16, 5. etc. conf. Ier. 8, 13. Zeph. 1, 2. Senſum quoque habere *ſepeliendi*, vt 2 Reg. 22, 20. Ier. 8, 2. monet SCHVLTENS in *Animaduerſ.* ad Hoſ. 9, 6. Praet. 2 perſ. אָסַפְתָּ *abſtuliſti, finiiſti*, Pſ. 85, 4. cum ה Parag. et Vau Conuerſ. וְאָסַפְתָּה *et auferas, tollas*, Iud. 18, 25. cum Affixo וַאֲסַפְתּוֹ *et recipias eum*, Deut. 22, 2. *et recolligas eum*, 2 Reg. 5, 6. part. praeſ. אֹסֵף *colligens*, Num. 19, 10. cum Affixis אֹסִפְךָ *colligens te*, 2 Reg. 22, 20. 2 Chron. 34, 28. אֹסְפָם *abſumens ea, abſumit ea*, Pſ. 39, 7. part. Pahul אָסוּף *abſumtus*, pl. אֲסֻפִים *abſumti*, in regim. אֲסֻפֵי Ezech. 34, 29. infin. abſol. אָסֹף *auferendo, abſumendo*, Ier. 8, 13. Zeph. 1, 2. it. *colligendo*, Mich. 2, 12. infin. conſtruct. אֱסֹף *colligere, recolligere*, 2 Reg. 5, 7. Ieſ. 10, 14. cum Affixo אָסְפְּךָ τὸ *colligere tuum*, Exod. 23, 16. Deut. 16, 13. imper. אֱסֹף *collige, congrega*, Num. 21, 17. 2 Sam. 12, 28. Ezech. 24, 4. *aufer, abſtrahe*, 1 Sam. 14, 20. Ieſ. 4, 1. cum ה Parag. אֶסְפָה Num. 11, 16. foem. אִסְפִּי Ier. 10, 17. fut. אֶאֱסֹף *colligam*, Mich. 2, 12. et cum א quieſc. אֹסֵף, vnde cum ה Parag. אֹסְפָה Mich. 4, 6. ſic תֶּאֱסֹף *colliges*, Deut. 28, 38. *auferas*, Pſ. 26, 9. foem. תַּאַסְפִי *colliges, colligas, congreges*, Ioſ. 2, 18. יֶאֱסֹף *colliget*,

liget, recolliget, aufert, 2 Reg. 5, 3. Hiob. 34, 14. c. 39, 12. ſe cum Affixo יַאַסְפֵנִי *recipit me,* Pſ. 27, 10. ſic pl. cum Vau Cor uerſ. וַיַּאַסְפוּ *et collegerunt, congregarunt,* Exod. 4, 29. Num. 11, 3 Niph. praet. נֶאֱסַף *collectus eſt,* Num. 27, 13. *ablatus eſt,* Ie 57, 1. foem. נֶאֶסְפָה *ablata eſt,* Ier. 48, 33. pl. נֶאֶסְפוּ *collecti congregati ſunt,* Iud. 2, 10. 1 Sam. 13, 5. in pauſa נֶאֱסָפוּ Pſ. 35, 15 Pſ. 47, 10. part. נֶאֱסָף *collectus, aggregatus,* Gen. 49, 29. pl. נֶאֱסָפִים *collecti, congregati,* 1 Sam. 13, 11. Ieſ. 13, 4. *ablati,* Ieſ. 57, 1. in fin. הֵאָסֵף *colligi, congregari,* Gen. 29, 7. *recolligi,* Num. 12, 15. e הֵאָסֵף *congregando,* 2 Sam. 17, 11. imp. הֵאָסֵף *aggregator,* Deut 32, 50. fut. תֵּאָסֵף *aggregaberis,* Num. 31, 2. Ezech. 29, 5. יֵאָסֵף *colligetur, congregabitur, recipietur,* Exod. 9, 19. Num. 11, 22. etc Pih. part. מְאַסֵּף *recipiens,* Iud. 19, 15. 18. *colligens,* Ier. 9, 21 ſed Num. 10, 25. Ioſ. 6, 9. 13. מְאַסֵּף exponendum eſt *finiens, agmen claudens,* ex radicum cognatarum כפה, סוף et אפס ſignificatione *finiendi:* vnde cum Affixo מְאַסִּפְכֶם *agmen veſtrum claudens,* Ieſ. 52, 12. Peculiaris Formae eſt pl. cum Affixo מְאַסְפָיו *colligentes illud,* Ieſ. 62, 9. referendum ad Coniugationem illam, quae reſpondet Arabum et Aethiopum Coniugationi tertiae, de qua conf. *Onomaſt. V. T.* Sect. IX. §. 5. Simile habes ſupra in אכל. Pyh. praet. cum Vau Conuerſ. וְאֻסַּף *et colligetur,* Ieſ. 33, 4. Zach. 14, 14. pl. וְאֻסְּפוּ *et colligentur,* Ieſ. 24, 22. Hoſ. 10, 10. part. מְאֻסָּף *collectus,* Ezech. 38, 12. Sed אֹסִפְךָ 1 Sam. 15, 6. תֹּסֵף Pſ. 104, 29. et וַיֹּסֶף 2 Sam. 6, 1. pertinent ad Hiph. Verbi יסף, licet ſignificatio ſit ab אסף: vt contra תֹאסִפוּן *addetis,* Exod. 5, 7. ſignificationem habet à יסף. Hithpah. infin. הִתְאַסֵּף *congregare ſe,* Deut. 33, 5.

אֹסֶף m. 1) *collectio frugum,* Ieſ. 32, 10. pl. אֳסָפִים *collectiones,* vnde in regim. אָסְפֵּי Mich. 7, 1. 2) *abſumtio,* Ieſ. 33, 4.

אָסִיף m. *tempus colligendi fruges,* Exod. 23, 16. c. 34, 22. conf. de eiusmodi *Temporis* Nominibus *Arcan. Form.* p. 103.

אֲסֻפִּים pl. m. *collectiones, collectae pecuniarum,* 1 Chron. 26, 15. 17. in regim. אֲסֻפֵּי Neh. 12, 25.

אֲסֻפָּה f. *collectio, congregatio,* Ieſ. 24, 22.

אֲסֻפּוֹת pl. foem. *collectiones, collectanea,* Eccleſ. 12, 11. conf. WOKENII Diſſert. de *Magiſtris collectionum* ad l. c.

אספסף

אסַפְסֻף m. *collectio varia, turba ex variis hominum generibus collecta*, עֵרֶב רַב *miscella multa*, vt exstat Exod. 12, 38. Cum Articulo dicitur הָאסַפְסֻף, א quiescente, Num. 11, 4.

אָסַר *vinciuit, ligauit*, Gen. 40, 5. Iud. 16, 5. etc. *alligauit, iunxit*, vt *vaccas currui*, 1 Sam. 6. 7. 10. et vice versa, *currum equis*, Gen. 46, 29. Exod. 14, 6. vnde *alligare* vel *iungere bellum*, est *iungere currus et equos ad bellum, praelium incipere, aciem instruere*, German. mit einem anbinden, 1 Reg. 20, 14. 2 Chron. 13, 3. Metaphorice ad *homines* relatum, significat *coërcere, imperio continere*, Ps. 105, 22. *ligare obligationem in animam suam*, est *voto se obstringere*, Num. 30, 3. seq. Praet. cum Affixo אֲסָרָם *vinciuit eos*, Hiob. 36, 13. part. praes. אֹסֵר *ligans*, cum Iod Parag. אֹסְרִי Gen. 49, 11. part. Pahul אָסוּר *vinctus*, Gen. 40, 3. 2 Reg. 7, 10. pl. אֲסוּרִים *vincti*, Gen. 39, 20. Neh. 4, 12. et sec. Kri Iud. 16, 21. 25. (vbi Kethibh habet אֲסִירִים,) cum Articulo הָאֲסוּרִים Iud. 16, 21. 25. et א per Syncopen excluso, הָסוּרִים Eccles. 4, 14. in regim. אֲסוּרֵי sec. Kethibh Gen. 39, 20. (sed Kri habet אֲסִירֵי ab אָסִיר,) pl. foem. אֲסוּרוֹת *vinctae*, 2 Sam. 3, 34. infin. absol. אָסוֹר *vinciendo*, Iud. 15, 13. c. 16, 11. infin. constr. cum ל, לֶאְסֹר *ad ligandum*, Iud. 15, 10. et לֶאְסֹר Num. 30, 3. Ps. 105, 22. Ps. 149, 8. cum Affixis אֲסָרְךָ *ligare te*, Iud. 15, 12. בְּאָסְרָם *in to vincire eos*, i. e. *dum vinciuntur* et (coll. Arab.) *in captiuitatem abducuntur*, Hos. 10, 10. imper. אֱסֹר *alliga*, 1 Reg. 18, 44. pl. אִסְרוּ *ligate*, Ier. 46, 4. Ps. 118, 27. fut. יֶאְסֹר *alligabit*, 1 Reg. 20, 14. וַיֶּאְסֹר *et vinxit*, Gen. 42, 24. et וַיֶּאְסֹר Gen. 46, 29. Exod. 14, 6. Hiob. 12, 18. etc. sed cum Affixo וַיַּאַסְרֵהוּ *et vinciuit eum*, 2 Reg. 17, 4. Ier. 39, 7. et sic in reliquis personis cum Affixis et Vau Conuers. Niph. imper. pl. הֵאָסְרוּ *vincti estote*, Gen. 42, 16. fut. תֵּאָסֵר *vincieris*, Iud. 16, 6. 13. יֵאָסֵר *vincietur*, Gen. 42, 19. Pyh. praet. pl. אֻסְּרוּ *firmiter vincti sunt*, Ies. 22, 3. in pausa אֻסָּרוּ ibid.

אָסִיר m. *vinctus*, Ps. 79, 11. Ps. 102, 21. pl. אֲסִירִים *vincti*, Gen. 39, 22. Ps. 68, 7. in regim. אֲסִירֵי Ps. 107, 10. et sec. Kri Gen. 39, 20. (vbi Kethibh habet אֲסוּרֵי,) cum Affixo אֲסִירַיִךְ *vincti tui*, Zach. 9, 11.

אסוּר m. (ex Syrismo pro אֵסוּר,) *vinculum*: vnde *domus vinculi*, i. e. *carcer*, Ier. 37, 15. pl. אֱסוּרִים, cum Affixo אֱסוּרָיו *vincula eius*, Iud. 15, 14.

אֱסוּר m. Chald. id. Dan. 4, 12. 20. pl. אֱסוּרִין *vincula*, Esr. 7, 26.

אִסָּר m. *obligatio*, metaphorice *votum*. Cum Affixo אֱסָרָהּ *votum eius*, Num. 30, 5. pl. אֱסָרִים *vota*, cum Affixo אֱסָרֶיהָ *vota eius*, Num. 30, 6. 8. 15.

אֱסָר m. Chald. id. metaphorice *interdictum*, Dan. 6, 8. 13. 16. in Statu Emphat. אֱסָרָא Dan. 6, 9. 10. 14.

אַסִּיר m. *firmiter vinctus*, *captiuus*, Ies. 10, 4. c. 24, 22. c. 42, 7.

אִסָּר m. *obligatio firma*, metaphorice *votum strictum*, Num. 30, 3. 4. 5. 11. 13. 14.

מָסֹרֶת f. contracte pro מַאֲסֹרֶת, *vinculum*, *quo ligatur*, Ezech. 20, 37.

אָע m. Chald. *lignum*, Esr. 5, 8. c. 6, 4. 11. in Statu Emphat. אָעָא Dan. 5, 4. 23. factum volunt ab Hebr. עֵץ, mutato ע in א, (sicut in זְרָא *semen*, ab Hebr. זֶרַע, in צַלָּא *coriarius*, pro צַלָּע,) et צ in ע, sicut in יְעָא ab Hebr. יָצָא, in אֲרַע *terra*, ab Hebr. אֶרֶץ, in בֵּיעָא *ouum*, ab Hebr. בֵּיצָה etc.

אַף m. *nasus*, it. *ira*, vid. supra sub rad. אנף; sed אַף *etiam*, infra sub rad. אפף.

אֵפוֹא et **אֵפוֹ** vid. supra in אֵיפֹה.

אָפַד *accinxit*, *amiciuit*. Praet. cum Vau Conuers. וְאָפַדְתָּ *et accinges*, Exod. 29, 5. fut. cum Vau Conuers. וַיֶּאְפֹּד *et amiciuit*, Leuit. 8, 7.

אֵפוֹד m. (ex Syrismo pro אֵפֹד,) *Ephod*, *amiculum sacerdotale*, Exod. 28, 4. Leuit. 8, 7. 2 Sam. 6, 14. Hos. 3, 4. etc.

אֲפֻדָּה f. *amictus*, in regim. אֲפֻדַּת Ies. 30, 22. cum Affixo אֲפֻדָּתוֹ; *amictus eius*, Exod. 28, 8. c. 39, 5.

אַפֶּדֶן m. *aulaeum*, vel potius *cinctura tentorii*, quae fit *aulaeis*, compos. ex rad. אפד et ex Syr. אפן vel אפנא *velum*. Cum Affixo אַפַּדְנוֹ *aulaeum suum*, Dan. 11, 45. In Targum sumitur haec vox pro Hebr. שַׁפְרִיר Ier. 43, 10.

אָפָה *coxit*, proprie *panem* et similia *farinacea*, Gen. 19, 3. Ies. 44, 15. Praet. אָפִיתִי *coxi*, Ies. 44, 19. part. praes. אֹפֶה *coquens*, et substantiue, *coquus* vel *pistor*, (*coquum* enim et *pistorem* apud antiquos eundem fuisse, testis est FESTVS L. III.) Gen. 40, 1. 5. 17. Hos. 7, 4. cum Affixo Nominum plur. irregulariter

riter אֹפֵהֶם *piſtor eorum*, Hoſ. 7, 6. niſi ſit ipſe pluralis pro אֹפֵיהֶם, *diſtributiue* exponendus: *quiuis piſtor eorum.* Plur. אֹפִים *coqui, piſtores*, Gen. 40, 2. 17. 20. 22. Ier. 37, 21. foem. אֹפָה *coquens*, et ſubſtantiue, *coqua*, pl. אֹפוֹת *coquae*, 1 Sam. 8, 13. imper. pl. אֵפוּ (ex Syriſmo pro אֱפוּ,) *coquite*, Exod. 16, 23. fut. foem. cum Vau Conuerſ. et Affixo וַתֹּפֵהוּ (deficiente א pro וַתֹּאפֵהוּ,) *et coxit eum*, 1 Sam. 28, 24. pl. יֹאפוּ *coquent*, Ezech. 46, 20. Niph. fut. f. תֵּאָפֶה *coquetur*, *coquatur*, Leuit. 6, 10. c. 7, 9. plur. תֵּאָפֶינָה *coquantur*, Leuit. 23, 17.

מַאֲפֶה m. *coctum*, in regim. מַאֲפֵה Leuit. 2, 4.

תֻּפִינֵי pl. m. quod vulgo inuita analogia huc referunt, vid. ſub rad. יפן.

אֵפָה f. vid. ſupra in אֵיפָה.

אָפַל radix inuſit. videtur ſignificaſſe *ſerus*, *ſerotinus fuit*, et conſequenter *tenebroſus fuit*, vnde Arab. *occidit ſol.* Inde ſunt

אָפֵל m. *tenebroſus*, *caliginoſus*, Amoſ. 5, 20.

אָפִיל m. vnde foem. אֲפִילָה *ſerum*, *ſerotinum*, pl. אֲפִילוֹת *ſera*, *ſerotina*, Exod. 9, 32.

אֹפֶל m. *caligo*, *tenebrae*, Pſ. 11, 2. Hiob. 3, 6. Ieſ. 29, 18. etc.

אֲפֵלָה f. id. Exod. 10, 22. Deut. 28, 29. Ieſ. 8, 22. etc. cum Affixo אֲפֵלָתְךָ *caligo tua*, Ieſ. 58, 10. pl. אֲפֵלוֹת *tenebrae*, Ieſ. 59, 9.

מַאֲפֵל m. id. vel potius tale quid, *quo ſit caligo*, ſcil. *nubes caliginoſa*, (coll. Exod. 14, 20.) Ioſ. 24, 7.

מַאְפֵּלְיָה m. *caligo Domini*, i. e. *caligo maxima*, Ier. 2, 31. ex מַאֲפֵל *caligo*, et Nomine diuino יָהּ, quod aliis Nominibus additum, vim habere *Intenſiuam* creditur; conf. *Introductio in noſtra linguam Hebr.* p. 174.

אוֹפַן m. *rota*, *continuo ſe vertens*, 1 Reg. 7, 32. Prou. 20, 25. Nah. 3, 2. pro quo quidam codices male habent אוֹפֶן Ezech. 1, 15. 16. c. 10, 10. Formam habet ab אפן, ſed ſignificationem à פנה *vertit ſe.* In regim. אֹפַן Exod. 14, 25. Ieſ. 28, 27. pl. אֹפַנִּים *rotae*, 1 Reg. 7, 32. 36. Ezech. 1, 17. 19. 22. in regim. אֹפַנֵּי 1 Reg. 7, 30. cum Affixo אֹפַנֵּיהֶם *rotae eorum*, Ezech. 10, 12.

אֹפֶן m. id. vnde dual. אָפְנַיִם *vtraque currus rota*, cum Affixo דָּבָר דָּבֻר עַל אָפְנָיו q. d. *verbum ductum ſuper rotis ſuis*, i. e. conuenienter et ſuo tempore dictum, (coll. Arab. effànon

tempus opportunum,) Prou. 25, 11. Alluditur ad etymon voc דָּבָר *verbum.*

אָפֵס *esse desiit, defecit, finitus est,* Gen. 47, 15. 16. Ie 16, 4. c. 29, 20. Ps. 77, 9.

אֶפֶס m. 1) *finis, extremitas,* pl. אַפְסִים *fines,* in regim אַפְסֵי Ps. 2, 8. Ps. 59, 14. Ies. 45, 22. Zach. 9, 10. etc. dual. אָפְסַיִם specialiter *vtramque pedum extremitatem* i. e. *talos* notat Ezech. 47, 3. 2) *defectus,* Hiob. 7, 6. Prou. 14, 28. Ies. 5, 8 Dan. 8, 25. hinc 3) *nullus, nemo,* Ies. 45, 6. c. 46, 9. Amos. 6, 10. *nihilum, nihil;* Deut. 32, 36. 2 Reg. 14, 26. Ies. 34, 12. c. 41, 29. c. 45, 6. c. 52, 4. 4) Abit in Particulam *negatiuam: non,* 2 Sam. 9, 3. et *exceptiuam: praeter, excepto,* Ies. 45, 14. *tantummodo,* Num. 22, 35. c. 23, 13. quomodo plerumque post se habet כִּי, vt Num. 13, 28. Deut. 15, 4. Iud. 4, 9. 2 Sam. 12, 14. Amos. 9, 8. et interdum simul *negationem* includit, vnde cum Affixo אַפְסִי *nemo* siue *nihil praeter me,* Ies. 47, 8. 10. Zeph. 2, 15.

אֶפְעֶה et אֶפַע *vipera,* vid. sub rad. פעה.

אָפַף *conclusit, inclusit, comprehendit, circumdedit,* LXX περιέχειν. Praet. pl. אָפְפוּ *concluserunt, circumdederunt,* Ps. 40, 13. cum Affixo אֲפָפוּנִי *concluserunt, circumdederunt me,* 2 Sam. 22, 5. Ps. 18, 5. Ps. 116, 3. Ion. 2, 6.

אַף proprie *inclusionem, comprehensionem* siue *inclusum* quid significat; sed in Particulam *Inclusiuam* abit, qua dicenda antea dictis *includuntur,* scil. *et, etiam,* Leuit. 26, 16. 28. Num. 16, 14. 1 Sam. 2, 7. etc. אַף הוּא *etiam ille?* oratio est abrupta, vt in interrogationibus affectuosis fieri solet, 2 Reg. 2, 14. Cum Particula כִּי coniunctum, אַף כִּי, in sermone *affirmatiuo* notat *quanto magis,* vt Deut. 31, 27. 1 Sam. 14, 30. c. 23, 3. Prou. 15, 11. c. 21, 27. Hiob. 15, 16. sed in oratione *negatiua, quanto minus,* vt 1 Reg. 8, 27. Prou. 17, 7. c. 19, 10. Ezech. 15, 5. etc. Interdum tamen vtraque Particula separatim exponenda est, אַף כִּי *etiam quando,* Ezech. 14, 21. Neh. 9, 18. *etiam* (scil. verum est,) *quod, itane?* Gen. 3, 1. Sed

אַף *nasus,* it. *ira,* vid. supra sub rad. אנף.

אַף Chald. *etiam,* (vt Hebr.) Dan. 6, 23. Esr. 5, 10. c. 6, 5.

אָפַק *robustus, validus fuit.* Occurrit tantum in Hithpah. vt praet. pl. הִתְאַפְּקוּ *corroborarunt* siue *obfirmarunt se, continuerunt*

nuerunt se, Ief. 63, 15. infin. הִתְאַפֵּק *continere se*, Gen. 45, 1. fut. אֶתְאַפָּק *continebo me*, Ief. 42, 14. cum Vau Conuerf. וָאֶתְאַפַּק *et obfirmaui me*, *vim mihi feci*, 1 Sam. 13, 12. הִתְאַפַּק *continebis te*, Ief. 64, 11. etc.

אָפִיק m. *robuftus, validus:* vnde plur. אֲפִיקִים *validi, robufti*, Hiob. 12, 21. et fubftantiue, *torrens*, *alueus* aquae *validus*, in regim. אֲפִיק Hiob. 6, 15. fic in plur. Pf. 126, 4. Ezech. 6, 3. c. 32, 6. c. 34, 13. c. 36, 4. 6. in regim. אֲפִיקֵי 2 Sam. 22, 16. Cant. 5, 12. etc. Sed Ezech. 31, 12. אֲפִיק idem videtur effe cum Arab. ofkon *tractus terrae*, *plaga*, τοῖς LXX πεδίον.

אָפִיק m. (Nomen *Abftracti*,) *robur*, *firmitas*, pl. in regim. אֲפִיקֵי *robora*, *firmitates*, Hiob. 40, 18. c. 41, 7.

אֵפֶר m. *cinis*, Gen. 18, 27. Num. 19, 9. 2 Sam. 13, 19. etc. q. d. *pinguefactio agrorum*, à rad. Arab. אפר, alias וּפר, *pinguefactus eft*. Etymi rationem habes ad eius fynonymum דֶשֶׁן.

אֲפֵר m. 1 Reg. 20, 38. 41. quibusdam idem cum אֵפֶר *cinis;* fed potius transpofitum eft ex פְּאֵר *cidaris*.

אַפִּרְיוֹן m. genus *vehiculi celerioris*, Cant. 3, 9. compofitum ex 2 fynonymis, אפר Arab. *cucurrit*, *latus eft*, et ex Chald. פרא *cucurrit*, *latus eft*. Conuenit Arab. firfâron *genus vehiculi muliebris*. Quibusdam idem eft cum Graeco Φορεῖον.

אַפְּתֹם m. Efr. 4, 13. putatur effe peregrinum, et quidem Graecum. Vulgo exponitur *aerarium* fiue *thefaurus:* quomodo decurtatum videri queat ex Graeco ἀποταμεῖον, alias ταμεῖον *aerarium*, vel ex ἀπόθημα, alias θῆμα et ἀποθήκη *repofitorium*, fpecialiter *nummorum*.

אָצַל *feparauit*, *fubtraxit*, *fepofuit*, *repofuit*. Praet. אָצַלְתִּי *fubtraxi*, *referuaui*, Ecclef. 2, 10. וְאָצַלְתִּי *et feparabo*, *feponam*, Num. 11, 17. Niph. praet. נֶאֱצַל *fubtractum fuit*, Ezech. 42, 6. Hiph. fut. cum Vau Conuerf. וַיָּאצֶל *et feparauit*, *fepofuit*, (per Crafin pro וַיַּאֲצֵל,) Num. 11, 25.

אָצִיל m. *optimas*, ex plebe *feparatus* et *selectus*. Pl. אֲצִילִים *optimates*, in regim. אֲצִילֵי Exod. 24, 11. cum Affixo אֲצִילֶיהָ *optimates eius*, Ief. 41, 9.

אֵצֶל m. proprie *coniunctio*, *propinquitas:* *locus coniunctus et vicinus*, *latus*, 1 Sam. 20, 41. Ezech. 40, 7. fignificationem

nem habet ab inusit. יצל, Arab. וצל *iunxit*, *coniunxit*. Cum Affixis et Praefixo מֵאֶצְלִי *à latere meo*, 1 Reg. 3, 20. 2 Reg. 3, 20 מֵאֶצְלוֹ *à latere eius*, 1 Sam. 17, 30. 1 Reg. 20, 36. מֵאֶצְלָם *à latere eorum*, Ezech. 10, 16. Sed saepius fit Praepositio, *iuxta*, *apud*, *penes*, *ad*, *prope*, vt Gen. 41, 3. Leuit. 1, 16. Ier. 41, 17. Dan 8, 7. etc. vnde cum Affixo אֶצְלִי *apud me*, Gen. 39, 15. Ab eadem radice est

אַצִּיל m. *axilla*, thoraci et dorso *firmiter iuncta*, (conf. כָּתֵף,) cum ה Paragog. אַצִּילָה *ad axillam vsque*, Ezech. 41, 8. vbi metaphorice vsurpatur, vt Lat. *ala*. Pl. masc. אַצִּילִים *axillae*, in regim. אַצִּילֵי Ezech. 13, 18. pl. foem. אַצִּילוֹת Ier. 38, 12.

אָצַר *recondidit*, *reposuit*. Praet. pl. אָצְרוּ *reconditerunt*, 2 Reg. 20, 17. Ies. 39, 6. part. praes. אוֹצֵר, plur. אוֹצְרִים *recondentes*, *thesaurizantes*, Amos. 3, 10. Niph. fut. יֵאָצֵר *recondetur*, Ies. 23, 18. A part. אוֹצֵר formatur nouum Verbum in Hiph. fut. אוֹצַר, ex Chaldaismo, (quo prima radicalis א mutari solet in ו, quiesc. in Cholem,) vel, vt alii volunt, in Kal, vnde cum ה Paragog. et Vau Conuers. וָאוֹצְרָה *et thesaurarios constitui*, Neh. 13, 13.

אוֹצָר m. *thesaurus*, *continua collectione et repositione factus*, Prov. 21, 20. Ier. 38, 11. Malach. 3, 10. Neh. 10, 39. it. *locus* eiusmodi *repositionis thesaurorum*, *reconditorium*, (vti volunt,) Deut. 28, 12. Ier. 50, 25. etc. In regim. אוֹצַר Ios. 6, 19. 24. Hos. 13, 15. cum Affixo אוֹצָרוֹ *thesaurus eius* vel *suus*, Deut. 28, 12. Ies. 33, 6. pl. אוֹצָרוֹת *thesauri*, Prou. 21, 6. Ier. 51, 13. in regim. אוֹצְרוֹת 1 Reg. 14, 26. 2 Reg. 24, 13. cum Affixo אֹצְרוֹתֶיךָ *thesauri tui*, Ier. 15, 13. Ezech. 28, 4.

אֲקוֹ vid. sub rad. נקה.

אר *riuus*, vid. in יְאֹר.

אֶרְאֶלָּם vid. infra post אֲרִיאֵל.

אָרַב *prospexit*, *speculatus est*, proprie ad *insidiandum*, coll. Arab. רבא *speculator*, *obseruator exstitit aliis*. Praet. cum Vau Conuers. וְאָרַב *et insidiabitur*, *insidiatus fuerit*, Deut. 19, 11. part. praes. אוֹרֵב *insidians*, *insidiator*, Ios. 8, 2. 12. 14. Iud. 20, 33. pl. אֹרְבִים *insidiantes*, *insidiatores*, Ios. 8, 4. Ier. 51, 12. infin. constr. אֱרֹב *insidiari*, Prov. 12, 6. imper. אֱרֹב *insidiare*, Iud. 9, 32. fut. תֶּאֱרֹב *insidieris*, Prov. 24, 15. יֶאֱרֹב *insidiatur*, Ps. 10, 9. pl.

cum

cum ה Paragog. נֶאֶרְבָה *insidiabimur*, *insidiemur*, Prov. 1, 11. יֶאֱרֹבוּ (in pausa,) *insidiantur*, Prov. 1, 18. Mich. 7, 2. Pih. part. pl. מְאָרְבִים *studiose insidiantes*, Iud. 9, 25. 2 Chron. 20, 22. Hiph. fut. cum Vau Conuers. וַיָּרֶב *et insidiari fecit*, *insidias posuit*, 1 Sam. 15, 5. contracte pro וַיַּאֲרֵב, vel petita Forma à רוב.

אֶרֶב m. *insidiatio*, *insidiae*, Hiob. 38, 40. it. *insidiarum locus*, *latibulum*, Hiob. 37, 8.

אֹרֶב m. id. vnde cum Affixis אָרְבּוֹ *insidias suas*, Ier. 9, 7. אָרְבָּם *insidiae eorum* vel *suae*, Hos. 7, 6.

אָרְבָּה f. in pl. אֲרֻבּוֹת, in regim. אָרְבּוֹת Ies. 25, 11. *robora*, coll. rad. Arab. ארב *constrinxit*, *firmauit*: Verba enim *ligandi* ad *robur* referuntur, conf. suo loco קשר; SCHVLTENS autem intelligit *nexus manuum firmiter nodatos*.

אֲרֻבָּה f. *foramen*, *fenestra*, *per quam prospicitur*, Hos. 13, 3. pl. אֲרֻבּוֹת *fenestrae*, Gen. 7, 11. 2 Reg. 7, 19. Eccles. 12, 3. cum Affixo אֲרֻבֹּתֵיהֶם *fenestrae ipsorum*, Ies. 60, 8.

מַאֲרָב m. *locus insidiarum*, Ios. 8, 9. Iud. 9, 35. in regim. מַאְרַב Ps. 10, 8. Metonymice sumitur pro ipsis *insidiatoribus*, 2 Chron. 13, 13.

אַרְבֶּה *locusta*, vid. sub rad. רבה.

ארג *texuit*. Part. praes. אֹרֵג *texens*, et substantiue, *textor*, Exod. 28, 32. Ies. 38, 12. pl. אֹרְגִים *texentes*, Ies. 19, 9. *textores*, 1 Sam. 17, 7. 2 Sam. 21, 19. pl. foem. אֹרְגוֹת *texentes*, *texunt*, *texebant*, 2 Reg. 23, 7. fut. foem. תַּאַרְגִי *texes*, Iud. 16, 13. sed pl. in pausa, יֶאֱרֹגוּ *texent*, Ies. 59, 8.

אֶרֶג m. 1) *textura*, Iud. 16, 14. 2) *radius textorius*, quo mediante *texitur*, vt vulgo intelligunt Hiob. 7, 6.

אַרְגְּוָן *purpura*, vid. statim אַרְגָּמָן.

אַרְגָּז m. *arcula*, *cistula pro colligendis gazis*, 1 Sam. 6, 8. 11. 15. compos. ex ארה *collegit*, (vnde et אָרוֹן,) et גז Syr. *gaza*, *thesaurus*.

אַרְגָּמָן m. *purpura*, genus coloris, metonymice *illo colore infectum*, Exod. 26, 1. Num. 4, 13. Cant. 7, 6. etc. pro quo semel dicitur אַרְגְּוָן 2 Chron. 2, 6. Compositum putatur ex אֲרָם *Syria*, et גַּוָן Syr. *color*, q. d. *Syriae color*: quomodo conf. Ezech. 27, 16. Sed HILLERVS in *Onomast*. *S*. p. 410. et in *Syntagm. Hermeneut*. p. 134. 197. אַרְגְּוָן componit ex אֶרֶג גַּוָן *textura coloris*

loris, et אַרְגָּמָן ex אֶרֶג et אָמָן *textura artificis*. Quidam idem esse volunt cum Graec. *ἀμόργη*, *ἀμόργινον*. Conf. BOCHARTVS in *Hieroz*. P. II. p. 740. seq. BRAVNIVS de *Vestitu sacerdot. Hebr*. L. I. p. 211. seq. et LVNDIVS in *Antiquit. Iudaic*. L. I. c. 3. n. 17. seq.

אַרְגְּוָן m. Chald. id. in Statu Emphat. אַרְגְּוָנָא Dan. 5, 7. 16. 29.

אָרָה *collegit*, *congregauit*, proprie *decerpendo*, vt Aethiop. ארי et ארר, Arab. ארי *compulit*, *coegit*, it. *consociatum est in eodem stabulo iumentum cum iumento*. Praet. אָרִיתִי *decerpsi*, *collegi*, Cant. 5, 2. pl. cum Affixo אָרוּהָ *collegerunt*, *vindemiarunt eam*, Ps. 80, 13.

אֲרוּ Chald. *ecce! videte!* per Metathesin pro Hebr. רְאוּ, Dan. 7, 5. 6. 7. 13.

אֻוֵרוֹת pl. foem. 2 Chron. 32, 28. BOCHARTO l. c. P. I. p. 155. *loculi* siue *stationes iumentorum in stabulo*, per Metathesin pro אֻרְוֹת, mutata tertia radicali ה in ר, q. d. *congregationes* siue *consociationes iumentorum*.

אֻרְוֹת pl. foem. id. 2 Chron. 32, 28. in regim. אֻרְוֹת 1 Reg. 4, 26.

אֻרָיוֹת pl. foem. id. in regim. אֻרְיוֹת 2 Chron. 9, 25.

אֲרִי m. *leo*, Num. 23, 24. 1 Sam. 17, 34. Prov. 22, 13. etc. sic sec. Kri 2 Sam. 23, 20. Thren. 3, 10. vbi Kethibh habet אַרְיֵה. VOSSIO et BOCHARTO dictus videtur à ראה *vidit*, vt אֲרִי sit pro רְאִי, sicut אֲרוּ pro רְאוּ: est enim animal *ὀξυδερκέστατον*, vnde et Graec. *λέων* à *λάω* vel *λεύσσω video*, et Arab. *mubsir*, i. e. *videns*, vocatur. Posset quoque nomen traxisse ab *aestu*, coll. rad. Arab. ארי *aestuauit*, spec. *irâ*, vnde et אֲרִי *focus*, in אֲרִיאֵל: est enim animal et *igneae naturae*, adeo, vt etiam ex ossibus eius *ignis* elici queat, et oculos habet *igneos*, vnde *αἴθων* vocatur HOMERO, *ὄμμασιν αἴθοψ* et *πυρίγληνος* OPPIANO, *πυριφλέγων* EVRIPIDI, et summae est *iracundiae* ac *saeuitiae*: vnde symbolum est hominis *truculenti* et *saeui*, Ps. 22, 22. Prou. 28, 15. Hiob. 4, 10. Ies. 35, 9. etc. et apud Profanos *solis*, qua de re vid. pluribus *Onomast. V. T.* p. 568. Plur. m. אֲרָיִים *leones*, 1 Reg. 10, 20. pl. foem. אֲרָיוֹת Iud. 14, 5. Cant. 4, 5. Ier. 50, 17. etc. Vsurpatur et de *leonibus artefactis*, vt 1 Reg. 7, 29. 36. c. 10, 19. 2 Chron. 9, 18. 19.

אַרְיֵה m. id. Gen. 49, 9. Deut. 33, 22. Ps. 22, 14. Ies. 15, 14. etc. cum ה Paragog. *Intensiuo*, quo forsitan insinuatur genus leonum

maius

maius et *praestantius*: sunt enim leonum genera duo, alterum *breuius*, *crispiore pilo et ignauius*, alterum *longius*, *pilo probiore et generosius*, teste ARISTOTELE in *Histor. Animal.* L. IX. c. 44.

אֲרְיֵה m. Chald. id. Dan. 7, 4. pl. foem. אַרְיָוָן (mutato ה in ו,) *leones*, vnde in Statu Emphat. אַרְיָוָתָא Dan. 6, 8.

אֲרִיאֵל et defectiue אֲרִאֵל, (in cuius signum Iod scriptionis plenae à Masorethis in Textu traiectum est, Ezech. 43, 15. 16. vt alibi,) m. 1) *leo Dei*, i. e. *vir fortis*, 2 Sam. 23, 20. 1 Chron. 11, 22. compos. ex אֲרִי *leo*, et אֵל *Deus*. Hodienum *virum fortem* Arabibus et Persis dici *leonem Dei*, obseruat BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 716. et 757. conf. b. SCHVLTENS ad *Excerpta ex Amamoddino* p. 4. 2) *Focus Dei*, ex Arab. ارة pro ارى *focus*, (à rad. ארי *aestuauit*, *exarsit*,) et אֵל *Deus*: quo nomine vocatur *altare holocaustorum*, Ezech. 43, 15. 16. et *vrbs Hierosolyma*, Ies. 29, 1. 2. Pro eodem dictum putatur הַרְאֵל Ezech. 43, 15. Conf. I. D. SCHRAMMII Diss. de אריאל et אוב in *Biblioth. Brem.* Class. III. p. 333. seq.

אַרְאֶלָּם m. *virorum fortium complexus* siue *copia*, Ies. 33, 7. cum Mem *Collectiuo* et *Comprehensiuo*. Aliis Mem est Affixum.

אֲרוֹן com. *cista maior*, *arca*, in quam res *colliguntur*, (ab ארה *collegit*, cum terminatione וֹן *augmentatiua*,) Gen. 50, 16. Exod. 25, 14. 15. 16. 21. Deut. 10, 2. 5. etc. Nun esse radicale, contendunt HOTTINGERVS in *Smegm. Orient.* p. 124. CELLARIVS de *vsu Arabismi Etymologico*, GVSSETIVS in *Lex. Hebr.* et SCHVLTENS in *Claue Dialect.* p. 208. sed conf. HEESERVS in *Lapide Adiutor.* p. 335. In regim. אֲרוֹן Exod. 25, 10. 22. Num. 4, 5.

אָרַז Arab. *firmus*, *stabilis fuit*, specialiter *radicibus in terram firmiter defixis*. Inde est part. Pahul אָרוּז *firmatus*, pl. אֲרֻזִים *firmati*, vel sec. SCHVLTENSIVM in *Specim. Obseruat.* ad Genes. c. 3. *constricti*, Ezech. 27, 24.

אֶרֶז m. *cedrus*, à *firmitate* et *stabilitate radicum*, Leuit. 14, 4. Num. 19, 6. 1 Reg. 6, 18. etc. conf. Ies. 44, 14. Hodienum *cedrum* Libani ab incolis huius montis *ars* vocari, testis est PHILIPPVS a S. TRINIT. in *Itinerar.* L. III. c. 2. *Pinum* tamen

liget, recolliget, aufert, 2 Reg. 5, 3. Hiob. 34, 14. c. 39, 12. ſed cum Affixo יַאַסְפֵנִי *recipit me,* Pſ. 27, 10. ſic pl. cum Vau Conuerſ. וַיַּאַסְפוּ *et collegerunt, congregarunt,* Exod. 4, 29. Num. 11, 32. Niph. praet. נֶאֱסַף *collectus eſt,* Num. 27, 13. *ablatus eſt,* Ieſ. 57, 1. foem. נֶאֶסְפָה *ablata eſt,* Ier. 48, 33. pl. נֶאֶסְפוּ *collecti, congregati ſunt,* Iud. 2, 10. 1 Sam. 13, 5. in pauſa נֶאֱסָפוּ Pſ. 35, 15. Pſ. 47, 10. part. נֶאֱסָף *collectus, aggregatus,* Gen. 49, 29. pl. נֶאֱסָפִים *collecti, congregati,* 1 Sam. 13, 11. Ieſ. 13, 4. *ablati,* Ieſ. 57, 1. infin. הֵאָסֵף *colligi, congregari,* Gen. 29, 7. *recolligi,* Num. 12, 15. et הֵאָסֹף *congregando,* 2 Sam. 17, 11. imp. הֵאָסֵף *aggregator,* Deut. 32, 50. fut. תֵּאָסֵף *aggregaberis,* Num. 31, 2. Ezech. 29, 5. יֵאָסֵף *colligetur, congregabitur, recipietur,* Exod. 9, 19. Num. 11, 22. etc. Pih. part. מְאַסֵּף *recipiens,* Iud. 19, 15. 18. *colligens,* Ier. 9, 21. ſed Num. 10, 25. Ioſ. 6, 9. 13. מְאַסֵּף exponendum eſt *finiens, agmen claudens,* ex radicum cognatarum כפה, סוף et אפס ſignificatione *finiendi:* vnde cum Affixo מְאַסִּפְכֶם *agmen veſtrum claudens,* Ieſ. 52, 12. Peculiaris Formae eſt pl. cum Affixo מְאַסְפָיו *colligentes illud,* Ieſ. 62, 9. referendum ad Coniugationem illam, quae reſpondet Arabum et Aethiopum Coniugationi tertiae, de qua conf. *Onomaſt. V. T.* Sect. IX. §. 5. Simile habes ſupra in אכל. Pyh. praet. cum Vau Conuerſ. וְאֻסַּף *et colligetur,* Ieſ. 33, 4. Zach. 14, 14. pl. וְאֻסְּפוּ *et colligentur,* Ieſ. 24, 22. Hoſ. 10, 10. part. מְאֻסָּף *collectus,* Ezech. 38, 12. Sed אֹסִףְ 1 Sam. 15, 6. תֹּסֵף Pſ. 104, 29. et וַיֹּסֶף 2 Sam. 6, 1. pertinent ad Hiph. Verbi יסף, licet ſignificatio ſit ab אסף: vt contra תֹאסִיפוּן *addetis,* Exod. 5, 7. ſignificationem habet à יסף. Hithpah. infin. הִתְאַסֵּף *congregare ſe,* Deut. 33, 5.

אֹסֶף m. 1) *collectio frugum,* Ieſ. 32, 10. pl. אֳסָפִים *collectiones,* vnde in regim. אָסְפֵּי Mich. 7, 1. 2) *abſumtio,* Ieſ. 33, 4.

אָסִיף m. *tempus colligendi fruges,* Exod. 23, 16. c. 34, 22. conf. de eiusmodi *Temporis* Nominibus *Arcan. Form.* p. 103.

אֲסֻפִּים pl. m. *collectiones, collectae pecuniarum,* 1 Chron. 26, 15. 17. in regim. אֲסֻפֵּי Neh. 12, 25.

אֲסֻפָּה f. *collectio, congregatio,* Ieſ. 24, 22.

אֲסֻפּוֹת pl. foem. *collectiones, collectanea,* Eccleſ. 12, 11. conf. WOKENII Diſſert. de *Magiſtris collectionum* ad l. c.

אֲסַפְסֻף m. *collectio varia, turba ex variis hominum generibus collecta*, עֵרֶב רַב *miscella multa*, vt exstat Exod. 12, 38. Cum Articulo dicitur הָאסַפְסֻף, א quiescente, Num. 11, 4.

אָסַר *vinciuit, ligauit*, Gen. 40, 5. Iud. 16, 5. etc. *alligauit, iunxit*, vt *vaccas currui*, 1 Sam. 6. 7. 10. et vice versa, *currum equis*, Gen. 46, 29. Exod. 14, 6. vnde *alligare* vel *iungere bellum*, est *iungere currus et equos ad bellum, praelium incipere, aciem instruere*, German. mit einem anbinden, 1 Reg. 20, 14. 2 Chron. 13, 3. Metaphorice ad *homines* relatum, significat *coërcere, imperio continere*, Ps. 105, 22. *ligare obligationem in animam suam*, est *voto se obstringere*, Num. 30, 3. seq. Praet. cum Affixo אֲסָרָם *vinciuit eos*, Hiob. 36, 13. part. praes. אֹסֵר *ligans*, cum Iod Parag. אֹסְרִי Gen. 49, 11. part. Pahul אָסוּר *vinctus*, Gen. 40, 3. 2 Reg. 7, 10. pl. אֲסוּרִים *vincti*, Gen. 39, 20. Neh. 4, 12. et sec. Kri Iud. 16, 21. 25. (vbi Kethibh habet אֲסִירִים,) cum Articulo הָאֲסוּרִים Iud. 16, 21. 25. et א per Syncopen excluso, הַסּוּרִים Eccles. 4, 14. in regim. אֲסוּרֵי sec. Kethibh Gen. 39, 20. (sed Kri habet אֲסִירֵי ab אָסִיר,) pl. foem. אֲסוּרוֹת *vinctae*, 2 Sam. 3, 34. infin. absol. אָסוֹר *vinciendo*, Iud. 15, 13. c. 16, 11. infin. constr. cum ל, לֶאְסֹר *ad ligandum*, Iud. 15, 10. et לֶאְסֹר Num. 30, 3. Ps. 105, 22. Ps. 149, 8. cum Affixis אֲסָרְךָ *ligare te*, Iud. 15, 12. בְּאָסְרָם *in τῷ vincire eos*, i. e. *dum vinciuntur* et (coll. Arab.) *in captiuitatem abducuntur*, Hos. 10, 10. imper. אֱסֹר *alliga*, 1 Reg. 18, 44. pl. אִסְרוּ *ligate*, Ier. 46, 4. Ps. 118, 27. fut. יֶאְסֹר *alligabit*, 1 Reg. 20, 14. וַיֶּאְסֹר *et vinxit*, Gen. 42, 24. et וַיֶּאְסֹר Gen. 46, 29. Exod. 14, 6. Hiob. 12, 18. etc. sed cum Affixo וַיַּאַסְרֵהוּ *et vinciuit eum*, 2 Reg. 17, 4. Ier. 39, 7. et sic in reliquis personis cum Affixis et Vau Conuers. Niph. imper. pl. הֵאָסְרוּ *vincti estote*, Gen. 42, 16. fut. תֵּאָסֵר *vincieris*, Iud. 16, 6. 13. יֵאָסֵר *vincietur*, Gen. 42, 19. Pyh. praet. pl. אֻסְּרוּ *firmiter vincti sunt*, Ies. 22, 3. in pausa אֻסָּרוּ ibid.

אָסִיר m. *vinctus*, Ps. 79, 11. Ps. 102, 21. pl. אֲסִירִים *vincti*, Gen. 39, 22. Ps. 68, 7. in regim. אֲסִירֵי Ps. 107, 10. et sec. Kri Gen. 39, 20. (vbi Kethibh habet אֲסוּרֵי,) cum Affixo אֲסִירַיִךְ *vincti tui*, Zach. 9, 11.

אֱסוּר m. (ex Syrismo pro אֵסוּר,) *vinculum:* vnde *domus vinculi*, i. e. *carcer*, Ier. 37, 15. pl. אֲסוּרִים, cum Affixo אֲסוּרָיו *vincula eius*, Iud. 15, 14.

אֱסוּר m. Chald. id. Dan. 4, 12. 20. pl. אֱסוּרִין *vincula*, Esr. 7, 2

אֱסָר m. *obligatio*, metaphorice *votum.* Cum Affix אֱסָרָהּ *votum eius*, Num. 30, 5. pl. אֱסָרִים *vota*, cum Affixo אֱסָרֶיהָ *vota eius*, Num. 30, 6. 8. 15.

אֱסָר m. Chald. id. metaphorice *interdictum*, Dan. 6, 8 13. 16. in Statu Emphat. אֱסָרָא Dan. 6, 9. 10. 14.

אָסִיר m. *firmiter vinctus*, *captiuus*, Ies. 10, 4. c. 24, 22 c. 42, 7.

אִסָּר m. *obligatio firma*, metaphorice *votum strictum*, Num. 30, 3. 4. 5. 11. 13. 14.

מָסֹרֶת f. contracte pro מַאֲסֹרֶת, *vinculum*, *quo ligatur*, Ezech. 20, 37.

אָע m. Chald. *lignum*, Esr. 5, 8. c. 6, 4. 11. in Statu Emphat. אָעָא Dan. 5, 4. 23. factum volunt ab Hebr. עֵץ, mutato ע in א, (sicut in זְרָא *semen*, ab Hebr. זֶרַע, in צַלָּא *coriarius*, pro צַלָּע,) et צ in ע, sicut in יְעָא ab Hebr. יָצָא, in אֲרַע *terra*, ab Hebr. אֶרֶץ, in בֵּיעָא *ouum*, ab Hebr. בֵּיצָה etc.

אַף m. *nasus*, it. *ira*, vid. supra sub rad. אנף; sed אַף *etiam*, infra sub rad. אפף.

אֵפוֹא et אֵפוֹ vid. supra in אֵיפֹה.

אָפַד *accinxit*, *amiciuit*. Praet. cum Vau Conuers. וְאָפַדְתָּ *et accinges*, Exod. 29, 5. fut. cum Vau Conuers. וַיֶּאְפֹּד *et amiciuit*, Leuit. 8, 7.

אֵפוֹד m. (ex Syrismo pro אֵפֹד,) *Ephod*, *amiculum sacerdotale*, Exod. 28, 4. Leuit. 8, 7. 2 Sam. 6, 14. Hos. 3, 4. etc.

אֲפֻדָּה f. *amictus*, in regim. אֲפֻדַּת Ies. 30, 22. cum Affixo אֲפֻדָּתוֹ *amictus eius*, Exod. 28, 8. c. 39, 5.

אַפֶּדֶן m. *aulaeum*, vel potius *cinctura tentorii*, quae fit *aulaeis*, compos. ex rad. אפד et ex Syr. אפן vel אפנא *velum*. Cum Affixo אַפַּדְנוֹ *aulaeum suum*, Dan. 11, 45. In Targum sumitur haec vox pro Hebr. שַׁפְרִיר Ier. 43, 10.

אָפָה *coxit*, proprie *panem* et similia *farinacea*, Gen. 19, 3. Ies. 44, 15. Praet. אָפִיתִי *coxi*, Ies. 44, 19. part. praes. אֹפֶה *coquens*, et substantiue, *coquus* vel *pistor*, (*coquum* enim et *pistorem* apud antiquos eundem fuisse, testis est FESTVS L. III.) Gen. 40, 1. 5. 17. Hos. 7, 4. cum Affixo Nominum plur. irregulariter

riter

tier אֹפֵהֶם *pistor eorum*, Hos. 7, 6. nisi sit ipse pluralis pro אֹפֵיהֶם, *distributiue* exponendus: *quiuis pistor eorum*. Plur. אֹפִים *coqui, pistores*, Gen. 40, 2. 17. 20. 22. Ier. 37, 21. foem. אֹפָה *coquens*, et substantiue, *coqua*, pl. אֹפוֹת *coquae*, 1 Sam. 8, 13. imper. pl. אֵפוּ (ex Syrismo pro אֱפוּ,) *coquite*, Exod. 16, 23. fut. foem. cum Vau Conuers. et Affixo וַתֹּפֵהוּ (deficiente א pro וַתֹּאפֵהוּ,) *et coxit eum*, 1 Sam. 28, 24. pl. יֹאפוּ *coquent*, Ezech. 46, 20. Niph. fut. f. תֵּאָפֶה *coquetur*, *coquatur*, Leuit. 6, 10. c. 7, 9. plur. תֵּאָפֶינָה *coquantur*, Leuit. 23, 17.

מַאֲפֶה m. *coctum*, in regim. מַאֲפֵה Leuit. 2, 4.

תֻּפִינֵים pl. m. quod vulgo inuita analogia huc referunt, vid. sub rad. יפן.

אֵפָה f. vid. supra in אֵיפָה.

אָפַל radix inusit. videtur significasse *serus*, *serotinus fuit*, et consequenter *tenebrosus fuit*, vnde Arab. *occidit sol*. Inde sunt

אָפֵל m. *tenebrosus*, *caliginosus*, Amos. 5, 20.

אָפִיל m. vnde foem. אֲפִילָה *serum*, *serotinum*, pl. אֲפִילוֹת *sera*, *serotina*, Exod. 9, 32.

אֹפֶל m. *caligo*, *tenebrae*, Ps. 11, 2. Hiob. 3, 6. Ies. 29, 18. etc.

אֲפֵלָה f. id. Exod. 10, 22. Deut. 28, 29. Ies. 8, 22. etc. cum Affixo אֲפֵלָתְךָ *caligo tua*, Ies. 58, 10. pl. אֲפֵלוֹת *tenebrae*, Ies. 59, 9.

מַאֲפֵל m. id. vel potius tale quid, *quo fit caligo*, scil. *nubes caliginosa*, (coll. Exod. 14, 20.) Ios. 24, 7.

מַאְפֵּלְיָה m. *caligo Domini*, i. e. *caligo maxima*, Ier. 2, 31. ex מַאֲפֵל *caligo*, et Nomine diuino יָה, quod aliis Nominibus additum, vim habere *Intensiuam* creditur; conf. *Introductio in nostra linguam Hebr.* p. 174.

אוֹפָן m. *rota*, *continuo se vertens*, 1 Reg. 7, 32. Prou. 20, 25. Nah. 3, 2. pro quo quidam codices male habent אופן Ezech. 1, 15. 16. c. 10, 10. Formam habet ab אפן, sed significationem à פנה *vertit se*. In regim. אֹפַן Exod. 14, 25. Ies. 28, 27. pl. אֹפַנִּים *rotae*, 1 Reg. 7, 32. 36. Ezech. 1, 17. 19. 22. in regim. אֹפַנֵּי 1 Reg. 7, 30. cum Affixo אֹפַנֵּיהֶם *rotae eorum*, Ezech. 10, 12.

אֹפֶן m. id. vnde dual. אָפְנַיִם *vtraque currus rota*, cum Affixo דָּבָר דָּבֻר עַל אָפְנָיו q. d. *verbum ductum super rotis suis*, i. e. conuenienter et suo tempore dictum, (coll. Arab. effânon

tempus opportunum,) Prou. 25, 11. Alluditur ad etymon voc דָּבָר *verbum*.

אָפֵס *esse desiit*, *defecit*, *finitus est*, Gen. 47, 15. 16. Ie 16, 4. c. 29, 20. Ps. 77, 9.

אֶפֶס m. 1) *finis*, *extremitas*, pl. אַפְסִים *fines*, in regim אַפְסֵי Ps. 2, 8. Ps. 59, 14. Ies. 45, 22. Zach. 9, 10. etc. dual. אָפְסַיִם specialiter *vtramque pedum extremitatem* i. e. *talos* notat Ezech. 47, 3. 2) *defectus*, Hiob. 7, 6. Prou. 14, 28. Ies. 5, 8 Dan. 8, 25. hinc 3) *nullus*, *nemo*, Ies. 45, 6. c. 46, 9. Amos. 6, 10. *nihilum*, *nihil*; Deut. 32, 36. 2 Reg. 14, 26. Ies. 34, 12. c. 41, 29. c. 45, 6 c. 52, 4. 4) Abit in Particulam *negatiuam*: *non*, 2 Sam. 9, 3. e *exceptiuam*: *praeter*, *excepto*, Ies. 45, 14. *tantummodo*, Num 22, 35. c. 23, 13. quomodo plerumque post se habet כִּי, vt Num. 13, 28. Deut. 15, 4. Iud. 4, 9. 2 Sam. 12, 14. Amos. 9, 8. et interdum simul *negationem* includit, vnde cum Affixo אַפְסִי *nemo* siue *nihil praeter me*, Ies. 47, 8. 10. Zeph. 2, 15.

אֶפְעֶה et אֶפַע *vipera*, vid. sub rad. פעה.

אָפַף *conclusit*, *inclusit*, *comprehendit*, *circumdedit*, LXX περιέχειν. Praet. pl. אָפְפוּ *concluserunt*, *circumdederunt*, Ps. 40, 13. cum Affixo אֲפָפוּנִי *concluserunt*, *circumdederunt me*, 2 Sam. 22, 5. Ps. 18, 5. Ps. 116, 3. Ion. 2, 6.

אַף proprie *inclusionem*, *comprehensionem* siue *inclusum* quid significat; sed in Particulam *Inclusiuam* abit, qua dicenda antea dictis *includuntur*, scil. *et*, *etiam*, Leuit. 26, 16. 28. Num. 16, 14. 1 Sam. 2, 7. etc. אַף הוּא *etiam ille?* oratio est abrupta, vt in interrogationibus affectuosis fieri solet, 2 Reg. 2, 14. Cum Particula כִּי coniunctum, אַף כִּי, in sermone *affirmatiuo* notat *quanto magis*, vt Deut. 31, 27. 1 Sam. 14, 30. c. 23, 3. Prou. 15, 11. c. 21, 27. Hiob. 15, 16. sed in oratione *negatiua*, *quanto minus*, vt 1 Reg. 8, 27. Prou. 17, 7. c. 19, 10. Ezech. 15, 5. etc. Interdum tamen vtraque Particula separatim exponenda est, אַף כִּי *etiam quando*, Ezech. 14, 21. Neh. 9, 18. *etiam* (scil. verum est,) *quod*, *itane?* Gen. 3, 1. Sed

אַף *nasus*, it. *ira*, vid. supra sub rad. אנף.

אַף Chald. *etiam*, (vt Hebr.) Dan. 6, 23. Esr. 5, 10. c. 6, 5.

אָפַק *robustus*, *validus fuit*. Occurrit tantum in Hithpah. vt praet. pl. הִתְאַפְּקוּ *corroborarunt* siue *obfirmarunt se*, *continuerunt*

∗ruunt ſe, Ieſ. 63, 15. infin. הִתְאַפֵּק *continere ſe*, Gen. 45, 1. fut. אֶתְאַפַּק *continebo me*, Ieſ. 42, 14. cum Vau Conuerſ. וָאֶתְאַפַּק *et obfirmaui me*, *vim mihi feci*, 1 Sam. 13, 12. תִּתְאַפַּק *continebis te*, Ieſ. 64, 11. etc.

אָפִיק m. *robuſtus*, *validus*: vnde plur. אֲפִיקִים *validi*, *robuſti*, Hiob. 12, 21. et ſubſtantiue, *torrens*, *alueus* aquae *validus*, in regim. אֲפִיק Hiob. 6, 15. ſic in plur. Pſ. 126, 4. Ezech. 6, 3. c. 32, 6. c. 34, 13. c. 36, 4. 6. in regim. אֲפִיקֵי 2 Sam. 22, 16. Cant. 5, 12. etc. Sed Ezech. 31, 12. אֲפִיק idem videtur eſſe cum Arab. ofkon *tractus terrae*, *plaga*, τοῖς LXX πεδίον.

אֲפִיק m. (Nomen *Abſtracti*,) *robur*, *firmitas*, pl. in regim. אֲפִיקֵי *robora*, *firmitates*, Hiob. 40, 18. c. 41, 7.

אֵפֶר m. *cinis*, Gen. 18, 27. Num. 19, 9. 2 Sam. 13, 19. etc. q. d. *pinguefactio agrorum*, à rad. Arab. אפר, alias ופר, *pinguefactus eſt*. Etymi rationem habes ad eius ſynonymum דֶּשֶׁן.

אֲפֵר m. 1 Reg. 20, 38. 41. quibusdam idem cum אֵפֶר *cinis*; ſed potius transpoſitum eſt ex פְּאֵר *cidaris*.

אַפִּרְיוֹן m. genus *vehiculi celerioris*, Cant. 3, 9. compoſitum ex 2 ſynonymis, אפר Arab. *cucurrit*, *latus eſt*, et ex Chald. פרא *cucurrit*, *latus eſt*. Conuenit Arab. firfâron *genus vehiculi muliebris*. Quibusdam idem eſt cum Graeco Φορεῖον.

אַפְּתֹם m. Eſr. 4, 13. putatur eſſe peregrinum, et quidem Graecum. Vulgo exponitur *aerarium* ſiue *theſaurus*: quomodo decurtatum videri queat ex Graeco ἀποταμεῖον, alias ταμεῖον *aerarium*, vel ex ἀπόθημα, alias θῆμα et ἀποθήκη *repoſitorium*, ſpecialiter *nummorum*.

אָצַל *ſeparauit*, *ſubtraxit*, *ſepoſuit*, *repoſuit*. Praet. אָצַלְתִּי *ſubtraxi*, *reſeruaui*, Eccleſ. 2, 10. וְאָצַלְתִּי *et ſeparabo*, *ſeponam*, Num. 11, 17. Niph. praet. נֶאֱצַל *ſubtractum fuit*, Ezech. 42, 6. Hiph. fut. cum Vau Conuerſ. וַיָּאצֶל *et ſeparauit*, *ſepoſuit*, (per Craſin pro וַיַּאֲצֵל,) Num. 11, 25.

אָצִיל m. *optimas*, ex plebe *ſeparatus* et *ſelectus*. Pl. אֲצִילִים *optimates*, in regim. אֲצִילֵי Exod. 24, 11. cum Affixo אֲצִילֶיהָ *optimates eius*, Ieſ. 41, 9.

אֵצֶל m. proprie *coniunctio*, *propinquitas*: *locus coniunctus et vicinus*, *latus*, 1 Sam. 20, 41. Ezech. 40, 7. ſignificationem

nem habet ab inusit. יצל, Arab. וצל *iunxit*, *coniunxit*. Cu Affixis et Praefixo מֵאֶצְלִי *à latere meo*, 1 Reg. 3, 20. 2 Reg. 3, 2 מֵאֶצְלוֹ *à latere eius*, 1 Sam. 17, 30. 1 Reg. 20, 36. מֵאֶצְלָם *à late eorum*, Ezech. 10, 16. Sed saepius fit Praepositio, *iuxta*, *apu penes*, *ad*, *prope*, vt Gen. 41, 3. Leuit. 1, 16. Ier. 41, 17. Da 8, 7. etc. vnde cum Affixo אֶצְלִי *apud me*, Gen. 39, 15. A eadem radice est

אַצִּיל m. *axilla*, thoraci et dorso *firmiter iuncta*, (con כָּתֵף,) cum ה Paragog. אַצִּילָה *ad axillam vsque*, Ezech. 41, vbi metaphorice vsurpatur, vt Lat. *ala*. Pl. masc. אַצִּילִים *axilla* in regim. אַצִּילֵי Ezech. 13, 18. pl. foem. אַצִּילוֹת Ier. 38, 12.

אָצַר *recondidit*, *reposuit*. Praet. pl. אָצְרוּ *recondide runt*, 2 Reg. 20, 17. Ies. 39, 6. part. praes. אוֹצֵר, plur. אוֹצְרִים *recondentes*, *thesaurizantes*, Amos. 3, 10. Niph. fut. יֵאָצֵר *re condetur*, Ies. 23, 18. A part. אוֹצֵר formatur nouum Verbum in Hiph. fut. אוֹצֵר, ex Chaldaismo, (quo prima radicalis א mutari solet in ה, quiesc. in Cholem,) vel, vt alii volunt, in Kal, vnde cum ה Paragog. et Vau Conuers. וָאוֹצְרָה *et thesaurarios constitui*, Neh. 13, 13.

אוֹצָר m. *thesaurus*, *continua collectione et repositione factus*, Prov. 21, 20. Ier. 38, 11. Malach. 3, 10. Neh. 10, 39. it. *locus* eiusmodi *repositionis thesaurorum*, *reconditorium*, (vti volunt,) Deut. 28, 12. Ier. 50, 25. etc. In regim. אוֹצַר Ios. 6, 19. 24. Hos. 13, 15. cum Affixo אוֹצָרוֹ *thesaurus eius* vel *suus*, Deut. 28, 12. Ies. 33, 6. pl. אוֹצָרוֹת *thesauri*, Prou. 21, 6. Ier. 51, 13. in regim. אוֹצְרוֹת 1 Reg. 14, 26. 2 Reg. 24, 13. cum Affixo אֹצְרוֹתֶיךָ *thesauri tui*, Ier. 15, 13. Ezech. 28, 4.

אֶקּוֹ vid. sub rad. נקה.

אֹר *riuus*, vid. in יְאֹר.

אֶרְאֶלָּם vid. infra post אֲרִיאֵל.

אָרַב *prospexit*, *speculatus est*, proprie ad *insidiandum*, coll. Arab. רבא *speculator*, *obseruator exstitit aliis*. Praet. cum Vau Conuers. וְאָרַב *et insidiabitur*, *insidiatus fuerit*, Deut. 19, 11. part. praes. אוֹרֵב *insidians*, *insidiator*, Ios. 8, 2. 12. 14. Iud. 20, 33. pl. אֹרְבִים *insidiantes*, *insidiatores*, Ios. 8, 4. Ier. 51, 12. infin. constr. אֱרֹב *insidiari*, Prov. 12, 6. imper. אֱרֹב *insidiare*, Iud. 9, 32. fut. תֶּאֱרֹב *insidieris*, Prov. 24, 15. יֶאֱרֹב *insidiatur*, Ps. 10, 9. pl. cum

cum ה Paragog. נֶאֶרְבָה *insidiabimur*, *insidiemur*, Prov. 1, 11. יֶאֱרֹבוּ (in pausa,) *insidiantur*, Prov. 1, 18. Mich. 7, 2. Pih. part. pl. מְאָרְבִים *studiose insidiantes*, Iud. 9, 25. 2 Chron. 20, 22. Hiph. fut. cum Vau Conuersi. וַיָּרֶב *et insidiari fecit*, *insidias posuit*, 1 Sam. 15, 5. contracte pro וַיַּאֲרֵב, vel petita Forma à רוב.

אֶרֶב m. *insidiatio*, *insidiae*, Hiob. 38, 40. it. *insidiarum locus*, *latibulum*, Hiob. 37, 8.

אֹרֶב m. id. vnde cum Affixis אָרְבּוֹ *insidias suas*, Ier. 9, 7. אָרְבָּם *insidiae eorum* vel *suae*, Hos. 7, 6.

אָרְבָּה f. in pl. אֲרֻבּוֹת, in regim. אָרְבּוֹת Ies. 25, 11. *robora*, coll. rad. Arab. ארב *constrinxit*, *firmauit*: Verba enim *ligandi* ad *robur* referuntur, conf. suo loco קשר; SCHVLTENS autem intelligit *nexus manuum firmiter nodatos*.

אֲרֻבָּה f. *foramen*, *fenestra*, *per quam prospicitur*, Hos. 13, 3. pl. אֲרֻבּוֹת *fenestrae*, Gen. 7, 11. 2 Reg. 7, 19. Eccles. 12, 3. cum Affixo אֲרֻבֹּתֵיהֶם *fenestrae ipsorum*, Ies. 60, 8.

מַאֲרָב m. *locus insidiarum*, Ios. 8, 9. Iud. 9, 35. in regim. מַאְרַב Ps. 10, 8. Metonymice sumitur pro ipsis *insidiatoribus*, 2 Chron. 13, 13.

אַרְבֶּה *locusta*, vid. sub rad. רבה.

אָרַג *texuit*. Part. praes. אֹרֵג *texens*, et substantiue, *textor*, Exod. 28, 32. Ies. 38, 12. pl. אֹרְגִים *texentes*, Ies. 19, 9. *textores*, 1 Sam. 17, 7. 2 Sam. 21, 19. pl. foem. אֹרְגוֹת *texentes*, *texunt*, *texebant*, 2 Reg. 23, 7. fut. foem. תַּאַרְגִי *texes*, Iud. 16, 13. sed pl. in pausa, יֶאֱרֹגוּ *texent*, Ies. 59, 8.

אֶרֶג m. 1) *textura*, Iud. 16, 14. 2) *radius textorius*, quo mediante *texitur*, vt vulgo intelligunt Hiob. 7, 6.

אַרְגְּוָן *purpura*, vid. statim אַרְגָּמָן.

אַרְגָּז m. *arcula*, *cistula pro colligendis gazis*, 1 Sam. 6, 8. 11. 15. compos. ex ארה *collegit*, (vnde et אָרוֹן,) et גז Syr. *gaza*, *thesaurus*.

אַרְגָּמָן m. *purpura*, genus coloris, metonymice *illo colore infectum*, Exod. 26, 1. Num. 4, 13. Cant. 7, 6. etc. pro quo semel dicitur אַרְגְּוָן 2 Chron. 2, 6. Compositum putatur ex אֲרָם *Syria*, et גְּוַן Syr. *color*, q. d. *Syriae color*: quomodo conf. Ezech. 27, 16. Sed HILLERVS in *Onomast*. *S*. p. 410. et in *Syntagm*. *Hermeneut*. p. 134. 197. אַרְגְּוָן componit ex אֶרֶג גְּוַן *textura coloris*

loris, et אַרְגָּמָן ex אָרַג et אָמָן *textura artificis*. Quidam idem esse v lunt cum Graec. *ἀμόργη*, *ἀμόργινον*. Conf. BOCHARTVS in *H roz*. P. II. p. 740. seq. BRAVNIVS de *Vestitu sacerdot. Hebr*. L p. 211. seq. et LVNDIVS in *Antiquit. Iudaic*. L. I. c. 3. n. 17. se

אַרְגְּוָן m. Chald. id. in Statu Emphat. אַרְגְּוָנָא Dan. 5, 7. 16.

אָרָה *collegit*, *congregauit*, proprie *decerpendo*, Aethiop. ארי et אור, Arab. ארי *compulit*, *coegit*, it. *consociatum in eodem stabulo iumentum cum iumento*. Praet. אָרִיתִי *dece psi*, *collegi*, Cant. 5, 2. pl. cum Affixo אָרוּהָ *collegerunt*, *vindemi runt eam*, Ps. 80, 13.

אֲרוּ Chald. *ecce! videte!* per Metathesin pro Hebr. ראו Dan. 7, 5. 6. 7. 13.

אֻרְוֹת pl. foem. 2 Chron. 32, 28. BOCHARTO l. c. P. p. 155. *loculi* siue *stationes iumentorum in stabulo*, per Metathe sin pro אֻרְוֹת, mutata tertia radicali ה in ו, q. d. *congregatione* siue *consociationes iumentorum*.

אֻרָוֹת pl. foem. id. 2 Chron. 32, 28. in regim. אֻרְוֹת 1 Reg. 4, 26

אֻרְיוֹת pl. foem. id. in regim. אֻרְיוֹת 2 Chron. 9, 25.

אֲרִי m. *leo*, Num. 23, 24. 1 Sam. 17, 34. Prov. 22, 13. etc sic sec. Kri 2 Sam. 23, 20. Thren. 3, 10. vbi Kethibh habet אַרְיֵה. VOSSIO et BOCHARTO dictus videtur à ראה *vidit*, vt אֲרִי si pro רְאִי, sicut אֲרוּ pro רְאוּ: est enim animal *ὀξυδερκέστατον*, vnde et Graec. *λέων* à *λάω* vel *λεύσσω video*, et Arab. *mubsir* i. e. *videns*, vocatur. Posset quoque nomen traxisse ab *aestu* coll. rad. Arab. ארי *aestuauit*, spec. *irâ*, vnde et אֲרִי *focus*, in אֲרִיאֵל: est enim animal et *igneae naturae*, adeo, vt etiam ex ossibus eius *ignis* elici queat, et oculos habet *igneos*, vnde *αἴθων* vocatur HOMERO, *ὄμμασιν αἴθοψ* et *πυργλήνος* OPPIANO, *πυριφλέγων* EVRIPIDI, et summae est *iracundiae* ac *saeuitiae*: vnde symbolum est hominis *truculenti* et *saeui*, Ps. 22, 22. Prou. 28, 15. Hiob. 4, 10. Ies. 35, 9. etc. et apud Profanos *solis*, qua de re vid. pluribus *Onomast. V. T.* p. 568. Plur. m. אֲרָיִים *leones*, 1 Reg. 10, 20. pl. foem. אֲרָיוֹת Iud. 14, 5. Cant. 4, 5. Ier. 50, 17. etc. Vsurpatur et de *leonibus artefactis*, vt 1 Reg. 7, 29. 36. c. 10, 19. 2 Chron. 9, 18. 19.

אַרְיֵה m. id. Gen. 49, 9. Deut. 33, 22. Ps. 22, 14. Ies. 15, 14. etc. cum ה Paragog. *Intensiuo*, quo forsitan insinuatur genus leonum

maius

mior et *praestantius:* sunt enim leonum genera duo, alterum breuius, *crispiore pilo et ignauius*, alterum *longius*, *pilo prolixiore et generosius*, teste ARISTOTELE in *Histor. Animal.* L. II. c. 44.

אַרְיֵה m. Chald. id. Dan. 7, 4. pl. foem. אַרְיָוָן (mutato ה in *leones*, vnde in Statu Emphat. אַרְיָוָתָא Dan. 6, 8.

אֲרִיאֵל et defectiue אֲרִאֵל, (in cuius signum Iod scriptionis plenae à Masorethis in Textu traiectum est, Ezech. 43, 15. 16. et alibi,) m. 1) *leo Dei*, i. e. *vir fortis*, 2 Sam. 23, 20. 1 Chron. 11, 22. compos. ex אֲרִי *leo*, et אֵל *Deus*. Hodienum *virum fortem* Arabibus et Persis dici *leonem Dei*, obseruat BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 716. et 757. conf. b. SCHVLTENS ad *Excerpta ex Amamoddino* p. 4. 2) *Focus Dei*, ex Arab. أرة pro أري *focus*, (à rad. ארי *aestuauit*, *exarsit*,) et אֵל *Deus:* quo nomine vocatur *altare holocaustorum*, Ezech. 43, 15. 16. et *vrbs Hierosolyma*, Ies. 29, 1. 2. Pro eodem dictum putatur הַרְאֵל Ezech. 43, 15. Conf. I. D. SCHRAMMII Diss. de אריאל et אוב in *Biblioth. Brem.* Class. III. p. 333. seq.

אַרְאֶלָּם m. *virorum fortium complexus* siue *copia*, Ies. 33, 7. cum Mem *Collectiuo* et *Comprehensiuo*. Aliis Mem est Affixum.

אָרוֹן com. *cista maior*, *arca*, in quam res *colliguntur*, (ab ארה *collegit*, cum terminatione וֹן *augmentatiua*,) Gen. 50, 16. Exod. 25, 14. 15. 16. 21. Deut. 10, 2. 5. etc. Nun esse radicale, contendunt HOTTINGERVS in *Smegm. Orient.* p. 124. CELLARIVS de *vsu Arabismi Etymologico*, GVSSETIVS in *Lex. Hebr.* et SCHVLTENS in *Claue Dialect.* p. 208. sed conf. HEESERVS in *Lapide Adiutor.* p. 335. In regim. אֲרוֹן Exod. 25, 10. 22. Num. 4, 5.

אָרַז Arab. *firmus*, *stabilis fuit*, specialiter *radicibus in terram firmiter defixis*. Inde est part. Pahul ארוז *firmatus*, pl. ארזים *firmati*, vel sec. SCHVLTENSIVM in *Specim. Obseruat.* ad Genes. c. 3. *constricti*, Ezech. 27, 24.

אֶרֶז m. *cedrus*, à *firmitate* et *stabilitate radicum*, Leuit. 14, 4. Num. 19, 6. 1 Reg. 6, 18. etc. conf. Ies. 44, 14. Hodienum *cedrum* Libani ab incolis huius montis *ars* vocari, testis est PHILIPPVS a S. TRINIT. in *Itinerar.* L. III. c. 2. *Pinum* tamen

tamen intelligit OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. I. p. 106.
Per Metonymiam sumitur pro *tabulato cedrino*, 1 Reg. 6,
1 Chron. 17, 1. Ier. 22, 15. et sic cum Affixo אַרְזָה (excidente M
pik pro אַרְזָהּ,) *tabulatum cedrinum eius*, Zeph. 2, 14.
אֲרָזִים *cedri*, 2 Sam. 5, 11. 1 Reg. 5, 6. 8. in regim. אַרְזֵי Iud. 9
Ps. 29, 5. cum Affixo אֲרָזָיו *cedri eius*, 2 Reg. 19, 23. Ies. 37,

אָרַח *iter fecit, profectus est*, Arab. *statuit, determi*
uit: ad quam vtramque significationem conciliandam conf. qu
de Verbis *secandi*, ad sensum *eundi* et *decernendi* siue *defini*
di relatis, passim obseruauimus. Praet. cum Vau Conuers. ח
et iter faciet, Hiob. 34, 8. part. praes. אֹרֵחַ *proficiscens, viat*
Iud. 19, 17. 2 Sam. 12, 4. pl. אֹרְחִים *viatores*, Ier. 9, 1.

אֹרַח 1) *gressus, progressus, profectio, iter*, Ps. 119,
Ps. 139, 3. Prov. 4, 18. etc. 2) *via, qua itur, semita*, Ge
49, 17. Iud. 5, 6. 7. Hiob. 6, 19. etc. metaphorice *viuendi* v
agendi ratio, Ps. 17, 4. Prov. 1, 15. Hiob. 8, 13. et *consuetud*
Gen. 18, 11. Hiob. 22, 15. 3) *viator*, Hiob. 31, 32. nisi hic אֹרַח
exponere mavelis: *versus viam*. Cum Affixo אָרְחִי *semita me*
Ps. 139, 3. Hiob. 19, 8. pl. foem. אֳרָחוֹת *itinera, viae*, Iud. 5, 6.
in regim. אָרְחוֹת Ps. 8, 9. Prov. 1, 19. Hiob. 6, 18. in quo poste
riore loco SCHVLTENS intelligit *cateruas, turmas proficiscen*
tes; cui expositioni tamen et vsus vocis et constructio cum sec
דַּרְכָּם per Regimen obstat. Cum Affixo אָרְחוֹתֶיךָ *semitae tua*
Ps. 25, 4. Prov. 3, 6.

אֹרַח m. Chald. id. vnde pl. foem. אָרְחָן, cum Affixi
אָרְחָתָךְ *viae tuae*, Dan. 5, 32. אָרְחָתֵהּ *viae eius*, Dan. 4, 34.

אֹרְחָה f. (Verbale ex Coniugatione sic dicta *Pòhel*,) 1) *gres*
sus, progressus, profectio, iter; 2) *turma proficiscens*, quan
Orientales *Carauane* vocant. In regim. אֹרְחַת Gen. 37, 25. pl. אֹרְחוֹת
gressus, Ies. 3, 12. Prov. 9, 15. it. *turmae proficiscentes*, Ies. 21, 13

אֲרֻחָה f. *determinatio cibi, cibus determinatus, commea*
tus, (ex significatione radicis Arab.) Ier. 40, 5. in regim. אֲרֻחַת
2 Reg. 25, 30. Prou. 15, 17. cum Affixo אֲרֻחָתוֹ *determinatus ci*
bus eius, 2 Reg. 25, 30. Ier. 52, 34.

אֲרָיוֹת, אֲרִי etc. vid. supra sub rad. ארה.

אָרַךְ *longus fuit* vel *factus est, prolongatus, in longum*
extensus est. Praet. pl. אָרְכוּ *longi fuerunt, prolongati sunt*,
Gen.

Gen. 26, 8. fut. pl. יַאַרְכוּ *prolongabuntur*, Ezech. 12, 22. sed foem. cum Vau Conuers. וַתֶּאֱרַכְנָה *et in longum extensi sunt*, Ezech. 31, 5. Hiph. praet. הֶאֱרִיךְ *prolongauit, prorogauit*, Prov. 19, 11. וְהַאֲרַכְתִּי *et prolongabo*, 1 Reg. 3, 14. sed וְהַאֲרַכְתָּ *et prolonges*, Deut. 22, 7. pl. וְהַאֲרַכְתֶּם *et prolongetis*, Deut. 5, 33. part. מַאֲרִיךְ *prolongans, prorogans*, Eccles. 7, 17. c. 8, 12. infin. הַאֲרִיךְ *prolongare*, Num. 9, 19. 22. imper. foem. הַאֲרִיכִי *prolonga*, Ies. 54, 2. fut. אַאֲרִיךְ *prolongabo*, Hiob. 6, 11. Ies. 48, 9. יַאֲרִיךְ *prolongabit, prolonget*, Deut. 17, 20. Prov. 28, 16. et intransitiue Prou. 28, 2. sic in pl. Exod. 20, 12. Deut. 5, 16. c. 25, 15. 1 Reg. 8, 8. 2 Chron. 5, 8. Saepius in Hiph. post se habet יָמִים *dies*, quod aliquando per Ellipsin omittitur, vt Num. 9, 19. 22. Prou. 28, 2. Eccles. 7, 15. c. 8, 12. etc.

אֲרַךְ Chald. *prolongauit*, et intransitiue, *prolongatus est*. Part. Pahul אֲרִיךְ *prolongatum*, it. *prolongandum, tardandum, longius differendum*, Esr. 4, 14. conf. supra notata ad Chald. אמן sub הֵימִן.

אֶרֶךְ m. 1) *longitudo*, siue *rei*, siue *temporis*, Ier. 15, 15. Ezech. 17, 3. 2) *longus*: vnde frequentissima phrasis אֶרֶךְ אַפַּיִם *longus irâ*, i. e. *tardus ad iram, longanimus*, Exod. 34, 6. Num 14, 18. etc. sic אֶרֶךְ רוּחַ *longus spiritu*, i. e. *longanimus*, Eccles. 7, 8. conf. האריך נפש Hiob. 6, 11. et האריך אף Prov. 19, 11. Ies. 48, 9.

אֹרֶךְ m. *longitudo*, Gen. 6, 15. Exod. 26, 2. Ps. 21, 5. etc. cum Affixo אָרְכּוֹ *longitudo eius*, Exod. 25, 10. 23. 1 Reg. 6, 2. 3.

אָרֹךְ m. *longus*, vnde cum COCCEIO et aliis deduco foem. אֲרֻכָּה *longa, longum*, 2 Sam. 3, 1. Hiob. 11, 9.

אֲרוּכָה f. 2 Chron. 24, 13. Neh. 4, 7. et אֲרֻכָה Ier. 30, 17. c. 33, 5. *prolongatio*, scil. *vitae*; vel potius *sanatio, redintegratio*, ex significatione radicis Arab. ארך *sanatum est vulnus*. Sed vbique metaphorice vsurpatur. In regim. אֲרֻכַת Ier. 8, 22. cum Affixo אֲרֻכָתְךָ *sanatio tua*, Ies. 58, 8.

אַרְכָא f. Chald. *prolongatio, prorogatio*, Dan. 4, 24. pro quo recurrit אַרְכָה c. 7, 12.

אַרְמוֹן m. *palatium, aedificium valde excelsum*, 1 Reg. 16, 18. Prov. 18, 19. Ies. 25, 2. etc. à rad. inusit. ארם *elatus, altus fuit*, (vnde et Nomen *Propr*. אֲרָם,) alias ראם, רום et רמם. Plur. אַרְמְנוֹת

(pereunte Cholem praeter morem,) *palatia*, Ier. 17, 27. Am 1, 4. 12. cum Affixo אַרְמְנוֹתָיו *palatia eius*, Amos. 6, 8. pro c sec. quosdam recurrit אַלְמְנוֹתָיו Ies. 13, 22. mutato ר in ל, vt lusio fiat ad אַלְמוֹן *viduitas*, sicque insinuentur *palatia vidu* et *deserta*, vid. supra אַלְמָנָה. Sed הַרְמוֹן vid. infra suo loco.

אָרוֹן *arca*, vid. supra sub rad. ארה.

אֹרֶן m. Ies. 44, 14. vulgo ob soni vicinitatem *ornus*, v SINO *acer*, BOCHARTO, HILLERO aliisque *pinus* vel *p* species. Arborem *spinis obsitam*, Arab. *aran*, intelligit et ABVL FADLI describit OL. CELSIVS in *Actis litterar. Su* an. 1732. p. 107. et in *Hierobotan.* P. I. p. 192. Vi originis arb est *laete et alacriter crescens*, à rad. Arab. ארן *laetus, agilis fu*

אַרְנֶבֶת f. *lepus*, Leuit. 11, 6. sec. BOCHARTVM comp ex ארה *carpsit*, *decerpsit*, et ניב *prouentus*; potius ex ארה ex inusit. נֶבֶת *germen*, *planta*, *herba*, Arab. *nabton*.

אֲרַע Chald. 1) *terra*, à seq. Hebr. אֶרֶץ, mutato צ in ע literam figura similem: quae permutatio non potuit esse ex pronunciatione, sed potius ex scriptione, vnde deinde in sermonem transiit. In Statu Emphat. אַרְעָא Ier. 10, 11. Dan. 2, 35. 39 c. 3, 31. Esr. 5, 11. etc. 2) *inferior*, *inferius*, it. *infra*, vnd foem. אַרְעָא *inferius*, sec. Kethibh Dan. 2, 39. vt sit *Adiectiuum* sed Kri habet אֲרַע *infra*, vt sit *Praepositio*.

אַרְעִית f. Chald. *inferius*, al. *fundus*, Dan. 6, 25.

אֶרֶץ com. sed foem. saepius, *terra*, Gen. 1, 10. 24. Exod. 3, 8 Ps. 2, 2. 8. 10. etc. ab *humilitate* sic dicta, à rad. Arab. ארץ *humilis*, *depressus fuit:* quo ALTINGIVS in *Gram. Hebr.* §. 128 etiam refert exempla Hebraica in Hiph. Ier. 49, 19. c. 50, 44. Ps 68, 32. contra quem vid. GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.* Ad hanc terrae, vt et coeli etymologiam respicere Salomonem Prov. 25, 3. obseruat SAM. KOENIGIVS in *Specim. Arabismi in Prouerbiis Salomonis* §. 6. Metonymice אֶרֶץ sumitur pro *terrae incolis*, vt Gen. 6, 11. 12. 1 Sam. 14, 29. 1 Reg. 2, 2. etc. per Synecdochen autem pro *regione*, *prouincia* siue *terrae parte*, vt Gen. 13, 6. c. 47, 6. 13. Exod. 13, 17. etc. Cum ה Paragog. *Locali*, אַרְצָה *in terram*, Gen. 11, 31. c. 12, 5. c. 18, 2, etc. cum Affixo אַרְצִי *terra mea*, Gen. 20, 15. Num. 10, 30. pl. אֲרָצוֹת *terrae*, Gen. 26, 3. 4. Ier. 28, 8. in regim. אַרְצוֹת Leuit. 26, 36. 39. Ps 105, 44. cum Affixo אַרְצֹתָם *terrae eorum* vel *suae*, Gen. 10, 5. 20. 31.

ארק

ארק f. Chald. *terra*, pro ארץ, mutato צ (quod veteres subinde vt *g* pronunciarunt,) in ק: vnde in Statu Emphat. ארקא Ier. 10, 11.

ארר *maledixit*, *exsecratus est*. Praet. defect. cum Vau Camets, וְאָרוֹתִי *et maledicam*, Malach. 2, 2. cum Affixo וְאָרוֹתִיהָ *et maledicam ei*, ibid. part. praes. pl. אוֹרְרִים *maledicentes*, in regim. אֹרְרֵי Hiob. 3, 7. (in quem locum conf. WICHMANSHAVSENII Dissert. I. et II. de אוררי יום,) cum Affixo אֹרְרֶיךָ *maledicentes tibi*, Gen. 26, 29. Num. 24, 9. part. Pahul אָרוּר *maledictus*, Gen. 3, 14. Ios. 6, 26. pl. אֲרוּרִים *maledicti*, Ios. 9, 23. Ps. 119, 21. foem. אֲרוּרָה *maledicta*, Gen. 3, 17. 2 Reg. 9, 34. infin. absol. אָרוֹר *maledicendo*, Iud. 5, 23. imper. אָר, vnde cum ה Paragog. אָרָה *maledic*, Num. 22, 6. c. 23, 7. et אֹור, vnde pl. אוֹרוּ *maledicite*, Iud. 5, 23. fut. אָאֹר *maledicam*, Gen. 12, 3. תָאֹר *maledices*, Exod. 22, 27. Num. 22, 6. 12. Niph. part. pl. נֵאָרִים *maledicti*, Malach. 2, 9. media radicali deficiente compensata in prima, more Chald. vid. tamen quoque rad. נאר. Pih. אֵרַר *maledixit*, *maledictionem intulit*. Praet. cum Affixo אֵרְרָהּ *maledixit ei*, Gen. 5, 29. part. pl. מְאָרְרִים *maledictionem inferentes*, Num. 5, 18. 19. 22. 24. 27. Hoph. fut. יוּאַר *maledictus erit*, Num. 22, 6.

אר m. *riuus*, *fluuius*, vid. in יאר.

מְאֵרָה f. *maledictio*, Deut. 28, 20. Malach. 2, 2. c. 3, 9. in regim. מְאֵרַת Prov. 3, 33. pl. מְאֵרוֹת *maledictiones*, Prov. 28, 27.

אֲרֶשֶׁת f. Ps. 21, 3. vulgo *pronunciatum*, rectius *petitum*, *expetitum*, à rad. Arab. ארש, alias ורש, *expetiuit*, *concupiuit*.

ארש in Kal inusit. in Pih. praet. אֵרַשׂ *desponsauit*, Deut. 20, 7. אֵרַשְׂתִּי *desponsaui*, 2 Sam. 3, 14. fut. תְּאָרֵשׂ *desponsabis*, Deut. 28, 30. Puh. praet. foem. אֹרָשָׂה, in pausa אֹרָשָׂה *desponsata est*, Exod. 22, 15. Deut. 22, 28. part. foem. מְאֹרָשָׂה *desponsata*, Deut. 22, 23. 25. 27.

אש *ignis*, vid. infra sub rad. אשש.

אֶשֶׁד m. *effusio*, Num. 21, 16. à rad. Chald. et Syr. אשד *effudit*. Vel potius idem est cum seq.

אֲשֵׁדָה *decliuitas*, *praecipitium*, q. d. *inclinatio terrae*, Formam habet ab אשד, sed significationem à שדא Chald. *effudit*, (vt אשד,) Syr. *praecipitauit*, it. *inclinauit*, vt Arab. שדא:

F 2 oppo-

opponitur enim *planitiei* Iof. 10, 40. c. 12, 8. pl. אַשְׁדּוֹת *d*
uitates, Iof. 10, 40. c. 12, 8. in regim. אַשְׁדּוֹת Deut. 3, 17. Iof.

אִשֶּׁה m. vulgo *ignitum*, i. e. *facrificium igne accen*
dum, quafi fit ab אֵשׁ *ignis;* fed vnde fic ה? Malumus ita referre ad rad. inufit. אשה, Lat. vocibus cognatis, *vffit*,
uit, Arab. *affauit*, Chald. אזא *incendit:* vt אִשֶּׁה fit *aff*
id, quod affatur. Occurrit Exod. 29, 18. Leuit. 2, 11. et 24
Num. 15, 3. etc. in regim. אִשֵּׁה Leuit. 1, 9. 13. 17. Num. 15,
pl. אִשִּׁים *affa*, *quae affantur*, in regim. אִשֵּׁי Leuit. 2, 3. 10. De
18, 1. cum Affixo אִשַּׁי *affa mea*, Leuit. 6, 17. Num. 28, 2.

אֲשִׁיָּה f. *fundamentum*, *fulcimentum*, vt Arab.
Formam habet tanquam ab אשה, fed fignificationem ab שׁ
vnde et אֲשִׁישִׁים *fundamenta*, Ief. 16, 7. et Chald. אֻשִּׁין id. E
4, 12. Plur. אָשְׁיוֹת *fundamenta*, vnde cum Affixo אָשְׁיוֹתֶיהָ *fu*
damenta eius, fec. Kri Ier. 50, 15. fed Kethibh habet אשויתיה
tanquam a fing. אֲשׁוּיָה.

אֶשֶׁךְ m. *tefticulus*, *indicium virilitatis*, Leuit. 21, 2
fignificationem habet ab Aethiop. ሰከፐ: *indicauit*, *argu*
fed Forma eft tanquam ab אשך.

אֶשְׁכֹּל *vua*, vid. fub rad. שׁכל.

אֶשְׁכָּר *donum*, vid. fub rad. שׁכר.

אֶשֶׁל m. *arbuftum*, vel *nemus*, vt Graec. ἄλσος, Ge
21, 33. 1 Sam. 22, 6. c. 31, 13. fec. OPITIVM ab *arboribus recti*
à rad. Arab. أسل *planus*, *aequalis fuit*, vnde afalon *arbuftum*
Conf. de h. n. Celeb. C. B. MICHAELIS Diff. I. de *Antiquit. oec*
nom. patriarch. §. 9. et VRIEMOETI Differt. de *Schilo* p. 66. fe

אָשַׁם Leuit. 5, 19. Num. 5, 7. et אָשֵׁם Leuit. 4, 22. 2
c. 5, 3. 4. 17. 23. etc. *deliquit*, *reus fuit* vel *factus eft*, *luit*, i
defolatus eft, petita fignificatione à שׁמם, Ezech. 6, 6
Hof. 14, 1. Ioel. 1, 18. etc. conf. fupra אָשַׁם. Praet. 2 perf. f
אָשַׁמְתְּ *rea facta es*, Ezech. 22, 4. pl. in paufa cum Vau Conver
וְאָשֵׁמוּ *et rei fiant*, Leuit. 4, 19. Ezech. 25, 12. infin. abfol. אָשׁוֹם
reum fe faciendo, Leuit. 5, 19. Ezech. 25, 12. fut. יֶאְשַׁם *reu*
erit, *reus fiet*, Leuit. 5, 5. Hof. 4, 15. תֶּאְשַׁם *defolabitur*
Hof. 14. 1. pl. יֶאְשְׁמוּ *rei fient*, *rei fiant*, 2 Chron. 19, 10. Pf
34, 23. it. *defolabuntur*, Ezech. 6, 6. in paufa יֶאְשָׁמוּ Pf. 34, 22
Ier. 2, 3. Niph. praet. pl. in paufa נֶאְשָׁמוּ *defolati facti funt*, Ioel.
1, 18.

[illegible] Hiph. imper. הַאֲשִׁימִם, cum Affixo הַאֲשִׁימֵם *reos fac illos*, [illegible]

אָשֵׁם m. *reus*, 2 Sam. 14, 13. Alia loca, quae vulgo [illegible]ferruntur, potius ad Verbum pertinent. Pl. אֲשֵׁמִים *rei*, al. [illegible], Gen. 42, 21. Esr. 10, 19.

אָשָׁם *reatus*, *culpa delinquendo contracta*, Gen. 26, 10. [illegible] 14, 9. Ier. 51, 5. etc. metonymice *sacrificium pro reatu*, Leuit. 5, 15. 1 Sam. 6, 3. Ies. 53, 10. etc. cum Affixo אֲשָׁמוֹ *sacrificium suum pro reatu*, Leuit. 5, 6. 7. 15. 24. pl. אֲשָׁמִים, cum Affixo אֲשָׁמָיו *reatus sui*, *delicta sua*, Ps. 68, 22.

אַשְׁמָה f. *delictum*, *reatus*, Leuit. 22, 16. 1 Chron. 21, 3. 2 Chron. 28, 13. Esr. 9, 7. etc. metonymice *sacrificium pro reatu*, Leuit. 5, 25. in regim. אַשְׁמַת Leuit. 4, 3. Esr. 10, 10. cum Affixo אַשְׁמָתֵנוּ *reatus noster*, 2 Chron. 28, 13. Esr. 9, 6. 13. 15. pl. אַשְׁמוֹת *reatus*, *delicta*, 2 Chron. 28, 10. cum Affixo אַשְׁמוֹתַי *reatus*, *delicta mea*, Ps. 69, 6.

אַשְׁמָן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *desolatio magna*: *locus valde desolatus*. Pl. אַשְׁמַנִּים *desolationes magnae*: *loca valde desolata*, Ies. 59, 10.

אֱשׁוּן m. sec. Kri Prov. 20, 20. sed Kethibh habet אישון, (ad Formam קִיטוֹר,) vt Deut. 32, 10. Ps. 17, 8. Prov. 7, 2. *pupilla*, medium oculi et *visus* organon, à rad. inusit. אשן *vidit*, vnde Arabes per Metathesin fecerunt أنس in 4 Coniug. *vidit*, *spectauit*. Metaphorice sumitur pro *medio noctis*, Prou. 7, 9. c. 20, 20. sicut Arab. يؤيؤ, *pupilla*, notat quoque *medium praecipuumque omnis rei*, obseruante SCHVLTENSIO de *Defectibus ling. Hebr.* c. 1. §. 260. et 261. Sic *noctis oculum* pro ipsa *nocte* dixerunt EVRIPIDES *Iphigen. Taur.* v. 110. et AESCHYLVS in *Pers.* v. 427. Vulgo ad איש referunt, cuius אישון *Diminutiuum* sit, q. d. *virunculus*, in oculo scil. apparens; sed vid. *Arcan. Form.* p. 423.

אַשְׁכָּב vid. sub rad. שכב.

אשף radix inusit. in genere sensum *tegendi*, *occultandi* et *recondendi* habuisse videtur, indeque Syr. in specie est *incantare*, q. d. *tecte agere*, *artibus occultis vti*; conf. suo loco לָט et לַהַט, it. rad. כשף. Inde sunt

אַשָּׁף m. *incantator*, artibus *occultis* vtens. Pl. אַשָּׁפִים *incantatores*, Dan. 1, 20. c. 2, 2. vbi cum *magis* et *praestigiatoribus* coniunguntur.

אָשַׁף m. Chald. id. Dan. 2, 10. Sed pl. אָשְׁפִין *incantantes*, *incantatores*, Dan. 2, 27. c. 5, 15. est à sing. אָשֵׁף, forma participiali, vnde in Statu Emphat. אָשְׁפַיָּא Dan. 4, 4. c. 5, 7. 15.

אַשְׁפָּה f. *pharetra*, in qua sagittae *occultantur* siue *reconduntur:* ad quod etymon alluditur Ies. 49, 2. Occurrit Hiob 39, 23. Ies. 22, 6. et cum Affixo אַשְׁפָּתוֹ *pharetra eius* vel *sua*, Ps. 127, 5. Ies. 49, 2. Ier. 5, 16. *filii pharetrae* Thren. 3, 13. vocantur *sagittae*, quomodo et HORATIVS *pharetram sagittis grauidam* dixit.

אַשְׁפֹּת et אַשְׁפּוֹת vid. sub rad. שפת.

אֶשְׁפָּר m. 2 Sam. 6, 19. 1 Chron. 16, 3. recte *Vulgatus* reddit *assaturam bubulae carnis*, quem etiam CASTELLVS sequitur: est enim compos. ex rad. inusit. אשה *assauit*, (vid. supra אִשֶּׁה,) et פַּר *taurus*, *bos*.

אָשַׁר *recta incessit* siue *processit*, (conuenit enim cum ישר: hinc *felix fuit*, (sicut et Lat. *succedere* de *prosperitate* dicitur, Arab. *laetus fuit*, *laetitia exsultauit*, metaphorice *laetior in altum sese extulit arbor*. Imperat. pl. אִשְׁרוּ *recta incedite* Prov. 9, 6. Pih. אִשֵּׁר *recta incedere fecit*, *direxit*, it. *felicem* siue *beatum praedicauit*, semel intransitiue, *recta incessit*, Prou. 4, 14. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְאִשְּׁרוּ *et beatos praedicabunt* Malach. 3, 12. cum Affixo אִשְּׁרוּנִי *beatam praedicarunt me*, Gen. 30, 13. part. pl. מְאַשְּׁרִים *beatos praedicantes*, Malach. 3, 15. in regim. מְאַשְּׁרֵי *beatum praedicantes*, aliis *dirigentes*, Ies. 9, 17. cum Affixo מְאַשְּׁרַיִךְ *beatum praedicantes te*, Ies. 3, 12. imp. אַשֵּׁר *recta incedere fac*, *dirige*, Prov. 23, 19. fut. תְּאַשֵּׁר *incedas* Prou. 4, 14. sed וַתְּאַשְּׁרֵנִי *et beatum praedicauit me*, Hiob. 29, 11. pl. cum Affixo יְאַשְּׁרוּהוּ *beatum praedicabunt eum*, Ps. 72, 17. Pyh. part. מְאֻשָּׁר (pro מְאֻשָּׁר,) *beatus factus*, *beatificatus*, Prou. 3, 18. pl. cum Affixo מְאֻשָּׁרָיו *beati praedicati* vel *beatificati eius* aliis *directi eius*, Ies. 9, 15. fut. יְאֻשַּׁר *beatus reddetur*, Ps. 41, 3. sec. Kethibh, sed Kri habet וְאֻשַּׁר *et beatus reddetur*, in praet. cum Vau Conuers.

אֹשֶׁר m. *felicitas*, *beatitudo*. Cum Affixo אָשְׁרִי *felicitas mea*, Gen. 30, 13.

אַשֶׁר m. id. in ſing. inuſit. in dual. אַשְׁרַיִם *gemina* i. e. *magnificitas*, prout et alias geminatio ſubinde ſignificationem auget. quod Graeci et Latini imitati, (vlterius tamen progreſſi,) dicunt τρισευδαίμων, τρισμακάριστος, τρισόλβιος, *terque quaterque beatus*. Niſi potius, vt alii volunt, ſing. ſit אֹשֶׁר (Verbale ex Pih.) q. d. *beatificatio*, pl. אַשְׁרִים excidente, Dageſch Forti: vnde in regim. אַשְׁרֵי, vt אַשְׁרֵי הָאִישׁ *o beatitates viri!* Pſ. 1, 1. Pſ. 112, 1. אַשְׁרֵי עֲבָדֶיךָ *o beatitates ſeruorum tuorum!* 1 Reg. 10, 8. etc. cum Affixis אַשְׁרֶיךָ *o beatitates tuas!* Deut. 33, 29. Pſ. 128, 2. אַשְׁרֵהוּ *o beatitates illius!* Prov. 29, 18. deficiente Iod *multitudinis*, pro אַשְׁרָיו, ſicut 1 Sam. 30, 26. Ezech. 43, 17. etc.

אַשּׁוּר f. 1) *greſſus*, *inceſſus*: vnde cum Affixo אַשֻּׁרוֹ *greſſus eius* vel *ſuus*, Prov. 14, 15. Hiob. 23, 11. pl. אֲשֻׁרִים *greſſus*, metaphorice hominis *actiones*, cum Affixo אֲשֻׁרַי *greſſus mei*, Pſ. 17, 8. Pſ. 40, 3. Pſ. 73, 2. Sed *inceſſus Medium* ſiue *viam* notare videtur Hiob. 23, 11. 2) בַּת אֲשֻׁרִים Ezech. 27, 6. *filia ſtriarum*, i. e. *habens ſtrias eleganter inciſas*, (de *dente elephanti* ſiue *ebore*,) ex ſignificatione radicis Arab. אשר *ſtriatim incidit*, vnde aſchron *ſtriata dentium et crenata ſuperficies*, et oſchron *pulchritudo dentium*.

אֹשֶׁר m. *greſſus*, *inceſſus*. Cum Affixo אֹשְׁרִי *greſſus meus*, Hiob. 31, 7.

אֲשֶׁר Pronomen *Relatiuum* vtriusque Generis et Numeri, *qui*, *quae*, *quod*, et pl. *qui*, *quae*, *relationem* praecedentis ad ſequens *recta tendentem* exprimens. Cum Praefixis בַּאֲשֶׁר *in quo*, ſcil. loco, *vbi*, Ruth. 1, 17. *ad quem*, ſcil. locum, *quo*, 1 Sam. 23, 13. *propter quid*, Ion. 1, 8. *eo quod*, Gen. 39, 9. 23. Eccleſ. 7, 2. לַאֲשֶׁר *ei qui*, Gen. 43, 16. Ieſ. 8, 23. Ier. 27, 5. מֵאֲשֶׁר *ab eo qui*, 1 Chron. 17, 13. *ex illis quae*, Gen. 31, 1. *à quo*, ſcil. loco, *vnde*, Exod. 5, 11. *ex quo*, ſcil. tempore, Ieſ. 43, 4. *quam vt*, Eccleſ. 3, 22. Alioquin notas Caſuum reſpuit, qui deſignantur per Particulas ſubſequentes, cum Affixis conſtructas: vt אֲשֶׁר בּוֹ *in quo*, pro בַּאֲשֶׁר, Gen. 1, 11. 12. etc. Particulis quibusdam praemiſſum, illas *relatiue* explicandas eſſe indicat: vt אֲשֶׁר שָׁם *vbi*, Gen. 2, 11. Praeterea etiam ipſum ſaepiſſime Particulas exprimit, vt *Aduerbia Temporis*: *cum*, *quando*, *poſtquam*, idque vel *nude*, vt Gen. 30, 38. Leuit. 6, 3. Num. 5, 29. Deut. 11, 6. vel *cum Praefixo* כ, vt Gen. 12, 10. c. 18, 33. Exod. 17, 11. Deut.

Deut. 2, 16. *Intendendi: immo, quin etiam*, Pſ. 10, 6. Pſ. 144, 1 Hiob. 5, 5. *Similitudinis: quemadmodum*, Exod. 14, 13. Ier. 33, 2 Mich. 7, 10. 2 Chron. 6, 29. maxime cum כ, vt Gen. 7, 9. Nur 2, 17. Ioſ. 8, 6. etc. quo etiam pertinet Ezech. 9, 11. ſec. Kethib (ſed Kri habet כְּכֹל אֲשֶׁר *ſecundum omne, quod,*) et *Coniuncti nes:* vt *Cauſales, nam, quia,* Gen. 31, 49. Deut. 3, 24. Iud. 9, 1 Ier. 13, 25. Pſ. 8, 2. *quod*, Exod. 11, 7. Leuit. 5, 5. Deut. 1, 3 *vt*, Gen. 11, 7. Exod. 20, 23. Deut. 4, 10. 40. Ruth. 3, 1. *Cond tionalem, ſi*, Leuit. 4, 22. Deut. 11, 27. etc.

אֲשֵׁרָה f. Deut. 16, 21. Iud. 6, 25. 2 Reg. 17, 16. etc. ſem אֲשֵׁירָה 2 Reg. 21, 4. *nemus, lucus*, qualis *laetiſſimus* dicitu VIRGILIO *Aeneid.* I. 445. vel à *felici arborum prouentu*, ve ſec. MEIBOMIVM in *Interpretat. nov. Specim.* III. p. 14. ſec ab *arboribus rectis* et *proceris*, conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 38 Nonnunquam etiam per Metonymiam ſumi pro *ſimulacro* ſiu *ſtatua in luco erecta*, vt 2 Reg. 23, 7. quorundam eſt ſententia vid. ibid. p. 39. et *Onomaſt. V. T.* p. 612. et conf. ZORNIVS ad HECATAEVM p. 161. ſeq. Plur. m. אֲשֵׁרִים *luci*, 1 Reg. 14, 23. Ieſ 17, 8. cum Affixo אֲשֵׁרֵיהֶם *luci eorum*, Deut. 7, 5. 1 Reg. 14, 15 pl. foem. אֲשֵׁרוֹת Iud. 3, 7. 1 Chron. 19, 3.

אֻשַּׁרְנָא m. Chald. *murus*, Eſr. 5, 3. à *firmitate*, ex ſignificatione radicis Chald. in Pah. *firmauit, corroborauit*, cum Nun, quale eſt in Hebr. בְּשְׁנָה etc.

תְּאַשּׁוּר m. Ieſ. 41, 19. c. 60, 13. (cum ת Heemantico notionis *reciprocae*,) arbor creſcendo *recta in altum ſe erigens et aſſurgens:* quod omnium optime quadrat in *cupreſſum*, vnde ἰσοζυγής, i. e. *aequalis*, in *Epigram.* vocatur, et *rectos cupreſſos* dixit ENNIVS apud NONIVM III. 34. Vulgo *buxum* intelligunt conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. L. II. c. 24. et VRSINI *Arboret. Bibl.* c. 9. Sed de *acere* accipit HILLERVS in *Hierophyt.* P. I. c. 43. Huc quoque BOCHARTVS l. c. L. III. c. 35. et in *Phaleg* L. III. c. 5. cum R. SALOMONE refert Ezech. 27, 6. pro בַּת אֲשֻׁרִים ibi legens vna voce בִּתְאַשּׁוּרִים *in buxis;* ſed non opus eſt ſollicitare Textum S. Vid. ſupra אָשׁוּר.

אָשַׁשׁ *firmus, fortis, robuſtus fuit*, Arab. أُسّ *fundauit, firmauit:* vnde Hithpah. imper. pl. in pauſa הִתְאֹשָׁשׁוּ *fortes vos gerite*, Ieſ. 46, 8. Alii vero hoc Verbum à Nomine אִישׁ formatum eſſe volunt, q. d. ἀνδρίζεσθε, *viros vos praeſtate.*

אֹשׁ vel אָשִׁישׁ m. *fundamentum*, (vt Arab. أسّ et أساس,) a *firmitate*: vnde pl. אֲשִׁישִׁים *fundamenta*, in regim. אֲשִׁישֵׁי Ies. 16, 7. Sunt tamen, qui etiam hunc locum ad sequentis Formae foem. significatum referunt.

אֲשִׁישָׁה f. *lagena*, proprie *vini*, 2 Sam. 6, 19. 1 Chron. 16, 3. a *firmitate materiae*, opposite ad נֶבֶל simile vas, a *fragilitate* nomen habens. Chald. scribitur שישׁ, Syr. ܫܝܫܐ, quod praeter *lagenae* significationem etiam *alabastrum* notat. Plur. masc. אֲשִׁישִׁים *lagenae*, in regim. אֲשִׁישֵׁי Hos. 3, 1. pl. foem. אֲשִׁישׁוֹת Cant. 2, 5. quod quidam ad praecedentem *fundamenti* siue *fulcimenti* notionem referunt.

אִישׁ m. *vir*, a *viribus* et *robore*, vt synonymum גֶּבֶר et Lat. *vir*: quomodo conueniunt Arab. أيس *vis*, *robur*, Graec. ἴς, et Lat. *vis*. Forma autem est tanquam ab אוּשׁ. In foem. tamen אִשָּׁה Dagesch Forte Compensatiuum redit. Bis defectiue scriptum putatur, אִשׁ, 2 Sam. 14, 19. Mich. 6, 10. Cum Affixis אִישִׁי *vir meus*, Gen. 29, 32. 34. 2 Sam. 14, 7. אִישֵׁךְ *vir tuus*, Gen. 3, 17. Num. 5, 19. pl. אִישִׁים *viri*, Ps. 141, 4. Prou. 8, 4. Ies. 53, 3. pro quo alibi semper vsurpatur pl. אֲנָשִׁים. Caeterum in oppositione 1) ad *foeminam*, אִישׁ notat *marem*, siue in *hominibus*, vt Gen. 2, 23. siue in *brutis*, vt Gen. 7, 2. 2) ad *coniugem*, significat *maritum*, vt Gen. 3, 6. 16. Num. 5, 15. Iud. 14, 15. 1 Sam. 1, 8. 3) ad *puerum*, exprimit *hominem virilis aetatis*, vt Gen. 4, 23. 1 Sam. 2, 33. 4) ad אָח, עָמִית, רֵעַ etc. designat *vnum*, *alterum*, vt Gen. 11, 3. c. 26, 31. Exod. 25, 20. Leuit. 19, 11. Constructum cum aliis Nominibus, in relatione *Accidentis*, saepe exprimit *Concretum Denominatiuum* et *Possessiuum*: vt *vir verborum*, i. e. *eloquens*, *facundus*, Exod. 4, 10. *vir belli*, i. e. *bellicosus*, Exod. 15, 3. 1 Sam. 16, 18. *vir mortis*, h. e. *mortis reus*, 1 Reg. 2, 26. *vir terrae*, h. e. *agricola*, Gen. 9, 20. *vir dolorum*, i. e. *doloribus affectus*, Ies. 53, 3. Aliquoties, respectu habito ad originem vocis, connotat *fortem* et *strenuum*, (vt Lat. *vir*,) 1 Sam. 26, 15. 1 Reg. 2, 2. Ps. 49, 3. Per Synecdochen sumitur pro *quouis homine*, tam *mare* quam *foemina*, vt Exod. 11, 7. Ps. 1, 1. Ps. 32, 1. Ps. 39, 7. Hiob. 2, 4. et sic interdum *distributiue* per *vnusquisque*, *quilibet*, exponendum est, vt Gen. 10, 5. c. 40, 5. maxime si geminetur, vt Leuit. 20, 2. c. 24, 15. Num. 9, 10. Esth. 1, 8. Denique etiam *indefinite* significat, *aliquis*

quis, *quidam*, vt Gen. 45, 1. Exod. 2, 1. 1 Sam. 24, 20. Prou. 27. 28. Ecclef. 6, 3. Plura de vfu huius Nominis collegit H. STARCKIVS in *Ebraifmis Etymolog*. p. 255. feq.

אִישׁוֹן vid. fupra אֱשׁוּן.

אִשָּׁה f. *foemina*, *mulier*, q. d. *vira*, Gen. 2, 23. c. 12, Exod. 2, 7. etc. Foemininum eft a mafc. אִישׁ, compenfata media radicali deficiente per Dagefch Forte. Sed אִשָּׁה dici pro אִנְשָׁה, a mafc. אֱנָשׁ vel אֱנֹשׁ, videtur HILLERO in Differt. de *Salamitidis deliciis ruralibus* p. 2. ex KIMCHII *Libro Radicum* ad voc. אֱנוֹשׁ: vnde et Aethiop. dicitur አንስት፡ *foemina*. Occurrit in folo Statu abfoluto fing. fed alibi pro eo adhibetur feq. Forma Segolata,

אֵשֶׁת f. Gen. 11, 29. 31. Exod. 18, 2. Leuit. 18, 8. etc. Dagefch Forti fic per (..) compenfato, vt Formae Segolatae valor fuus conftet: vnde cum Affixis אִשְׁתִּי *mulier* fiue *vxor mea*, Gen. 20, 11. Exod. 25, 5. אִשְׁתְּךָ *vxor tua*, Gen. 6, 18. Amof. 7, 17. et אֶשְׁתְּךָ Pf. 128, 3. אִשְׁתּוֹ *vxor eius* vel *fua*, Gen. 3, 21. Exod. 4, 20. Denotat autem אִשָּׁה et אֵשֶׁת 1) oppofite ad *marem*, *foemellam*, tam in *hominibus*, vt Gen. 2, 23. quam in *brutis*, vt Gen. 7, 2. 2) oppofite ad *maritum*, *vxorem*, vt Gen. 2, 24. c. 7, 13. 3) conftructum cum aliis Nominibus, in relatione *Accidentis*, conftituit *Concretum Denominatiuum* fiue *Poffeffiuum*: vt *mulier gratiae*, i. e. *gratiofa*, Prou. 11, 16. *mulier ftultitiae*, h. e. *ftulta*, Prou. 9, 13. 4) relatum ad אָחוֹת *foror*, et רְעוּת *focia*, fignificat *vnam*, *alteram*, vt Exod. 26, 3. Zach. 11, 9. 5.) *diftributiue* fumitur pro *vnaquaque* fiue *qualibet*, vt Exod. 3, 22. Amos. 4, 3. et *indefinite* pro *quadam* fiue *aliqua*, vt 1 Reg. 7, 14.

אֵשׁ com. fed faepius foem. *ignis*, Gen. 15, 17. Exod. 3, 2. Leuit. 1, 7. Num. 3, 4. etc. fic dictus a *robore* et *vi*, cui omnia cedunt: vnde *πῦρ ἀκάματον* et *μένος πυρὸς δεινὸν* apud HOMER. *ἀνίκητον* apud MVSAEVM, *κρατερὸν* apud CALABRVM, *στερεὸν* apud PINDAR. *μεγασθενὲς* apud NONN. *Vulcani violentia* apud PLAVT. Vel fignificationem habet ab inufit. אשה, de quo vid. in אִשֶּׁה et אֶשְׁפָּר, licet Forma fit tanquam ab אשש. Cum Affixis occurrit אִשּׁוֹ *ignis eius*, Deut. 4, 36. Hiob. 18, 5. אֶשְׁכֶם *ignis vefter*, (excidente Dagefch Forti,) Ief. 50, 1. et אִשָּׁם *ignis eorum*, Ief. 66, 24.

אֵשׁ

אָשׁ com. Chald. id. vnde in Statu Emphat. אֶשָּׁא Dan. 7, 11.

אֶשָּׁה quod vulgo huc referunt, vid. supra suo loco.

אֶשָּׁה f. id. quod masc. אֵשׁ *ignis*, vnde deduci et legi posset אֶשָּׁתָם *ignis eorum*, sec. Kethibh Ier. 6, 29.

אֻשִּׁין pl. m. Chald. *fundamenta*, vt Hebr. אֲשִׁישִׁים: vnde in Statu Emphat. אֻשַּׁיָּא Esr. 4, 12. c. 5, 16. cum Affixo אֻשּׁוֹהִי *fundamenta eius*, Esr. 6, 3.

אָת m. Chald. *signum*, Hebr. אוֹת, vid. supra sub rad. אות.

אֵת pro diuersa origine diuersimode significat. Est enim

I) *Nomen*, designans *ligonem*, ab *auferendo* et *remouendo* dictum, a rad. Aethiop. אתה *abstulit*, *remouit*: vnde pl. אִתִּים *ligones*, Ies. 2, 4. Mich. 4, 3. cum Affixo אִתֵּיכֶם *ligones vestri*, Ioel. 4, 10. Sed Auctor prioris libri Samuelis illud sine Dagesch Forti flexit: vt אֵתוֹ *ligonem suum*, 1 Sam. 13, 20. et pl. אֵתִים *ligones*, 1 Sam. 13, 21. quasi radix sit אות vel אתה.

II) *Particula*, *nota Accusatiui*, vnde ablato tono אֶת־. Proprie tamen et ipsum *Nomen* est, notans *essentiam*, *substantiam*, vel *ipsummet*, *ipsammet*, *illam ipsam*, etc. (vt Syr. ܝܳܬ) a rad. Arab. אתי *venit*, *aduenit*, (Hebr. אתה,) it. *fuit*, *exstitit*: quemadmodum Graec. *γίνομαι* atque *ἔω* et *venio* et *sum* significant, et sensu *veniendi* quoque sumitur הוה Hiob. 37, 6. Cum Affixis occurrunt אֶתְכֶם *vos*, Deut. 11, 13. c. 13, 4. אֶתְהֶם *illos*, Gen. 32, 1. אֶתְהֶן *illas*, Gen. 19, 8. Leuit. 14, 40. c. 20, 14. Num. 35, 7. Ios. 21, 7. Iud. 11, 13. etc. Alias cum Affixis pro eo frequentius dicitur אוֹת, ex alia Forma: vnde sunt אוֹתִי *me*, Deut. 32, 50. אוֹתְךָ *te*, Exod. 9, 15. in pausa אוֹתָךְ (transpositis Punctis,) Deut. 28, 48. Iud. 13, 15. (probe distinguendum ab אֹתָךְ cum Affixo foem. vt 2 Sam. 14, 18.) cum ה Paragog. אֹתְכָה Num. 22, 33. in pausa אֹתָכָה Exod. 29, 35. אוֹתוֹ *eum*, Gen. 2, 3. אֹתָנוּ *nos*, Gen. 42, 30. אֶתְכֶם *vos*, Exod. 3, 16. 19. 20. אֹתָם *illos*, Gen. 1, 27. et אוֹתָהֶם Ezech. 23, 46. אֹתָן *illas*, Ezech. 16, 54. cum ה Paragog. אֹתָנָה Exod. 35, 26. et אוֹתְהֶן Ezech. 23, 47. Vt *Nomen* exponendum est אֵת, quoties construitur 1) cum Verbo *Passiuo*: vt *forte diuidetur* אֶת־הָאָרֶץ *substantia* q. d. *ipseitas terrae*, Num. 26, 55. אוֹתוֹ *substantia eius*, *ipse ille* (ducetur,) Hos. 10, 6. sic Gen. 17, 5. c. 21, 5. Exod. 10, 8. Ier. 35, 14. c. 36, 22, etc. 2) cum Verbo *Neutro*: vt *ne mala sit in oculis vestris* אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה *sub-*

substantia huius rei, ipsa haec res, 2 Sam. 11, 25. sic Iud. 2
44. 46. Neh. 35, 10. 3) cum Verbo *Substantiuo*, siue *express*
vt Ezech. 35, 10. siue *subintelligendo*, vt. Ios. 22, 17.

III) Similis *Particula*, eaque *Praepositio*, ablato tono, -את
quae tamen et ipsa proprie *Nomen* est, designans *praesentian*
propinquitatem et *coniunctionem*, per Syncopen ortum e
אֶנֶת, (sicut אֱמֶת ex אֱמֶנֶת, חֵךְ ex חֶנֶךְ, חֵת ex חָנֶת etc.) à ra
אנה, vnde et Pronomen אַתָּה etc. vid. supra אנה. Affixa re
cipit more Nominum sing. media radicali deficiente per Da
gesch Forte compensata: vt אִתִּי *mecum*, Gen. 14, 24. אִתְּךָ *te*
cum, Exod. 17, 5. in pausa אִתָּךְ Gen. 6, 18. probe distinguendum
à foem. אִתָּךְ Gen. 20, 16. (sed cum Praefixo מֵאִתָּךְ *à te*, Ies. 54
10.) אִתּוֹ *cum eo*, Gen. 7, 7. אִתָּהּ *cum ea*, Ruth. 1, 18. אִתָּנוּ *no*
biscum, Gen. 42, 30. אִתְּכֶם *vobiscum*, Gen. 9, 9. 11. אִתָּם *cum*
illis, Gen. 7, 13. Aliquoties tamen cum אֵת, *nota Accusatiui*
confunditur eiusque punctationem accipit, vt Leuit. 15, 18. 24
Ios. 14, 12. 2 Reg. 1, 15. c. 3, 12. 26. etc. vnde subinde dubium est
vtrum sit *Praepositio?* an alterum אֵת, *nota Accusatiui?* Cae-
terum variarum *Praepositionum* vicem sustinet: notat enim *cum*,
vt Gen. 15, 18. vnde אֶת־בַּיַּרְדֵּן *cum illis*, *qui apud Iordanem*,
(sec. Kethibh 2 Sam. 19, 32. omisso Pronom. אשר,) *vna cum*,
Gen. 39, 6. 8. Exod. 1, 14. *praeter*, Exod. 20, 20. 1 Reg. 11, 1. *apud*,
prope, Leuit. 19, 13. Num. 1, 5. *coram*, 2 Sam. 7, 27. c. 16, 21.
Ps. 16, 11. *inter*, Gen. 43, 16. Num. 35, 6. *quoad*, *quod attinet*,
1 Sam. 12, 7. Ezech. 44, 3. *ad*, Num. 4, 19. Iud. 19, 18.
1 Sam. 9, 18. *erga*, 2 Sam. 16, 17. Ruth. 2, 20. Ies. 66, 14. Zach.
7, 9. et per Ellipsin Praefixi מ, *a*, *ab*, Gen. 49, 25. 2 Reg. 23, 35.
quo etiam quidam referunt Gen. 4, 1. Construitur quoque
cum Praefixo מ, מֵאֵת, denotans *a*, *ab*, *ex*, q. d. *à propinquitate*,
Deut. 18, 3. Ios. 11, 20. c. 21, 16. Hiob. 2, 10. Ezech. 33, 30. Zach.
14, 17. etc. Cum Affixis מֵאִתִּי *à me*, Gen. 44, 28. 1 Reg. 22, 24.
et מֵאוֹתִי Ies. 54, 15. מֵאִתְּךָ *à te*, 2 Reg. 2, 10. et מֵאוֹתְךָ 1 Reg. 20,
25. (retracto tono pro מֵאִתְּךָ et מֵאוֹתְךָ,) sed cum Affixo foem.
מֵאִתָּךְ id. Ies. 54, 10. מֵאִתּוֹ *ab illo*, *a se*, Gen. 8, 8. Leuit. 25, 36. 2 Reg.
4, 5. et מֵאוֹתוֹ 1 Reg. 22, 7. 2 Reg. 3, 11. מֵאִתְּכֶם *à vobis*, *ex vobis*,
Gen. 26, 27. Exod. 35, 5. Num. 31, 3. מֵאִתָּם *ab illis*, Gen. 42, 24.
Exod. 25, 3. Num. 18, 26. Deut. 3, 4. etc. Inde descendit

אתמול

אֶתְמוֹל *heri, antea*, q. d. *praesentiae* siue *praesentis abscissio* siue *resectio* i. e. *transitus*, (conf. infra rad. גזר,) compos. ex את *praesentia*, *praesens*, et מול *abscindere*, *resecare*, ...p. 33. Mich. 2, 8. Occurrit quoque cum ו, אֶתְמוֹל 1 Sam. 4, 7. c. 14, 21. c. 19, 7. 2 Sam. 5, 2. Ps. 90, 4. vtrobique excidente Resch pro אֶתְמוֹל et אֶתְמוֹל, quod asseruatur in אֶתְמוֹל 1 Sam. 10, 11. Pro eo, per Aphaeresin litterae א, saepius recurrit תְּמוֹל Gen. 31, 2. 5. Exod. 5, 7. 8. 14. Deut. 4, 42. Ios. 3, 4. 1 Sam. 20, 27. etc. sicut זְרוֹעַ dicitur pro אֶזְרוֹעַ.

אַתְּ vel אַתָּה, אַתֶּם etc. Pronomina *Personalia*, vid. supra sub rad. אנה.

אתא Deut. 33, 2. et אָתָה Ies. 21, 12. *venit*, *aduenit*. Praet. plur. אָתָנוּ *aduenimus*, (ad Formam מָצָאנוּ, sed excluso א,) Ier. 3, 22. part. praes. אוֹתֶה *veniens*, foem. אוֹתִיָּה (mutata tertia radicali ה in Iod, vt alibi,) vnde pl. אוֹתִיּוֹת *venientia*, *ventura*, Ies. 41, 22. c. 44, 7. c. 45, 11. imper. אֵתָיוּ *venite*, Ies. 21, 12. c. 56, 9. 12. ex Syrismo pro אֵתָיוּ, et hoc pro אֵתוּ, ad Formam בְּעָיוּ Ies. 21, 12. fut. יֶאֱתֶה *veniet*, *venit*, Prou. 1, 27. Hiob. 37, 22. sed cum Vau Conuers. וַיֵּתֵא *et venit*, (per Crasin vel Chaldaismum, et cum terminali Puncto (ָ) etiam ex Chaldaismo,) Deut. 33, 21. et וַיֵּת (per Crasin et Apocopen pro וַיֶּאֱתֶה,) Ies. 41, 25. simulque cum Affixo et mutata tertia radicali ה in Iod, וַיֶּאֱתָיֵנִי *et venit mihi*, Hiob. 3, 25. foem. תֵּאתֶה (pro תֶּאֱתֶה,) *veniet*, Mich. 4, 8. pl. יֶאֱתָיוּ *aduenient*, (mutata tertia radicali in Iod, vt in imperat.) Ps. 69, 32. Hiob. 16, 22. c. 30, 14. cum Vau Conuers. et Nun Paragog. וַיֶּאֱתָיוּן *et aduenerunt*, Ies. 41, 5. Hiph. imper. pl. הֵתָיוּ (per Crasin pro הַאֲתָיוּ, et hoc pro הַאֲתָיוּ, coll. simili punctatione imperatiui 2 Reg. 2, 3. 5. Ier. 49, 8. 30. retractoque accentu ob vicinitatem sequentis,) *aduenire facite*, *adducite*, Ies. 21, 14. Ier. 12, 9. in quo posteriore loco vulgo dictum putatur pro אֵתָיוּ, vt sit imperat. Kal, *venite!*

אֲתָה Chald. id. Dan. 7, 22. Esr. 5, 3. 17. Praet. pl. אֲתוֹ *venerunt*, Esr. 4. 12. part. praes. אָתֵה *adueniens*, Dan. 7, 13. infin. מֵתֵא (per Syncopen pro מֶאֱתֵא) *venire*, Dan. 3, 2. imper. pl. אֱתוֹ *venite*, Dan. 3, 16. Aphel praet. הַיְתִי (mutata prima radicali א in Iod,) *aduenire fecit*, *adduxit*, Dan. 5, 13. pl. הַיְתִיוּ *adduxerunt*, Dan. 6, 17. 25. infin. הַיְתָיָה *adducere*, Dan. 3, 13. c. 5, 2. Hophal ex Hebr. adscititium, sed anomalon, praet. 3 pers. sing.

ſing. foem. הֵיתָיִת (pro הַיְתָיִת et hoc pro הוּתְיַת,) *adductus e* (lapis), Dan. 6, 18. pl. הֵיתָיו *adducti ſunt*, Dan. 3, 13.

אִיתוֹן m. (pro אִתְיוֹן, ad Formam קִיצוֹן pro קִצְיוֹן à קצה cum terminatione *augmentatiua*,) *aduentus* ſiue *ingreſſus amplus*: vnde *porta* אִיתוֹן *ingreſſus ampli*, i. e. *porta maior*, ſec Kethibh Ezech. 40, 15. ſed Kri habet אתון, cum Chirek defectiu ſcripto, in cuius ſignum Maſorethae Iod ſcriptionis plenae in Textu traiecerunt.

אָתוֹן f. *aſina*, Num. 22, 23-33. 2 Reg. 4, 24. à *tarditate greſſus*, à rad. Arab. אתן *contracto breuique greſſu inceſſit, ſtetit, ſubſtitit*: vnde *lente gradiens* OVIDIO dicitur. Cum Affixo אֲתֹנְךָ *aſina tua*, Num. 22, 30. 32. pl. אֲתוֹנוֹת *aſinae*, Gen. 32, 15. Hiob. 1, 3. 14.

אַתּוּן m. Chald. *fornax*, Dan. 3, 6. 11. 15. 17. 20. 21. 23. 26. à *fumo continuo*, à rad. Arab. חתן *fumauit*, media radicali deficiente in prima compenſata, (more Chaldaeis ſolenni,) cum א Heemantico, *continuitatis* indice. Conf. Hebr. תַּנּוּר. In Statu Emphat. אַתּוּנָא Dan. 3, 19. 22.

אֶתְנָה, et **אֶתְנַן** Formam habent tanquam ab אתן, ſed ſignificationem à תנה, vbi vid.

אַתִּיק m. genus *columnatum*, vulgo *periſtylium*, Ezech. 42, 3. ſic dictum à *firmitate* et *ſtabilitate*, tum quod ipſum *firmum* ſit atque *ſtabile*, tum quod aedificium *firmet* et *ſuſtentet*. Formam habet tanquam ab אתק, ſed ſignificationem à rad. inuſit. יתק, Arab. وثق *firmus, ſtabilis fuit, firmo nexu cohaeſit*; in 2 Coniug. *firmauit, ſtabiliuit*. Plur. אַתִּיקִים *periſtylia*, Ezech. 41, 16. c. 42. 5. cum Affixo אַתִּיקֶיהָא, (cum א pro ה Paragog. ne duo ה concurrant, quod tamen Arabiſmo tribuit SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 450.) *periſtylia eius*, Ezech. 41, 15. vbi Kethibh habet אַתּוּקֶיהָא, tanquam à ſing. אַתּוּק. Vulgo ad נתק referunt; ſed rationem denominationis ſic non video.

אֲתַר m. *ſpatium*, *locus*, ab *extenſione*, coll. rad. Arab. אתר, Hebr. יתר proprie *tetendit*, *extendit*: vnde deduci poteſt pl. אֲתָרִים *ſpatia*, vt *via ſpatiorum* ſit *ſpatioſa et lata*, *via regia*, Num. 21, 1. coll. v. 22. et c. 20, 17.

אֲתַר m. Chald. 1) id. Dan. 2, 35. Eſr. 6, 3. cum Affixo אַתְרֵהּ *locus eius* vel *ſuus*, Eſr. 5, 15. c. 6, 5. 7. 2) *veſtigium*, vt Arab.

Arab. أَثَرَ, cuius radix est أثر *rem rei subiunxit, fecit vt vna alteram sequeretur*, vel à rad. Hebr. אשר *incessit, gressus* [illegible], mutato ש in ת, vt alibi. Inde cum Praefixo ב, (sicut Arab. cum Praeposit. في et علي,) בָּאתַר (per Crasin pro בְּאַתַר,) pl. q. d. *in vestigio*, Dan. 7, 6. 7. cum Affixo, (excluso א,) בָּתְרָךְ *post te*, Dan. 2, 39.

ב.

ב Particula *Inseparabilis*, Nominibus, Particulis, etiam *Affixis*, et Infinitiuis praefigi solet, variasque *Praepositiones* exprimit, nonnunquam etiam plane otiari videtur. Cum *Affixis* e. g. occurrit in בִּי Gen. 22, 16. בְּךָ Gen. 12, 3. et in pausa, בָּךְ m. Cant. 1, 4. Ante Affixa ךְ foem. כֶם, כֶן, הֶן, נוּ, requirit (ָ): vt בָּךְ foem. Gen. 3, 16. בָּכֶם Exod. 12, 13. בָּנוּ Exod. 1, 10. etc. Simili modo aliquando Particulas *Paragogicas* siue *Expletiuas* מִי et מוֹ adsciscit: vt בְּמִי *in*, Ier. 51, 58. בְּמוֹ *in*, Ps. 11, 2. et sec. Kethibh Hiob. 9, 30. vbi Kri habet בְּמֵי *aquâ:* contrarium exstat Ies. 25, 10. Aliquando in Kethibh et Kri cum Praefixo מ permutatur, vt Ios. 3, 16. c. 22, 7. c. 24, 15. 2 Reg. 12, 10. c. 23. 33. Aliquando in Kri deficit, vbi in Kethibh exstat, vt 2 Sam. 10, 9. 2 Reg. 22, 5. Ier. 52, 11. Prov. 28, 8. et vice versa 2 Sam. 21, 9. Significat autem 1) *in*, cum *Ablatiuo*, siue *Temporis*, vt Gen. 1, 1. siue *Loci* et *Subiecti*, *in quo*, vt Gen. 9, 7. Exod. 10, 2. 2 Reg. 4, 40. Ies. 42, 22. 2) *in*, cum *Accusatiuo*, significans *motum ad locum*, vt Leuit. 16, 22. Ps. 19, 6. Mich. 7, 19. 3) *ad*, Exod. 5, 9. 1 Sam. 16, 3. Ps. 18, 7. 4) *à*, *ab*, 2 Reg. 14, 13. Ezech. 9, 6. 5) *apud*, *prope*, Ios. 10, 10. Iud. 16, 4. 1 Sam. 16, 19. 1 Reg. 17, 3. 5. etc. 6) *contra*, *aduersus*, Gen. 16, 12. Exod. 1, 10. Num. 12, 1. Ios. 22, 16. etc. 7) *cum*, notans vel *auxilium*, vt Ps. 18, 30. Ps. 44, 6. Ps. 60, 14. Prou. 8, 15. vel *modum actionis*, vt Gen. 34, 13. Prou. 24, 3. vel *consociationem*, vt Exod. 10, 9. Iud. 11, 34. 1 Sam. 1, 24. Ies. 1, 22. etc. 8) *de*, exprimens vel *Obiectum*, *de quo agitur*, vt 1 Sam. 19, 3. Ps. 87, 3. Cant. 8, 8. vel *partem rei*, vt Num. 11, 17. Ps. 139, 16. Prou. 9, 5. Hiob. 20, 20. c. 21, 25. 9) *è*, *ex*, Amos. 6, 6. Dan. 5, 2. (idque ex Arabismo, vt obseruat SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Hiob. 23, 13.) etiam ratione

tione *materiae*, vt Exod. 35, 32. c. 38, 8. 1 Chron. 18, 8. 10) *ter*, Deut. 4, 27. Iof. 24, 27. 2 Reg. 18, 5. etc. 11) *post*, Exod. 2, Eccleſ. 11, 1. Ieſ. 16, 14. 12) *per*, denotans vel *cauſam inſtrumen lem*, vt Num. 12, 2. 2 Sam. 23, 2. vel *modum actionis*, vt 78, 2. vel *per quem iuratur*, vt Gen. 22, 16. Ioſ. 2, 12. Ieſ. 45, 13) *propter*, vt Gen. 18, 28. 2 Reg. 14, 6. Pſ. 32, 3. 14) *pro*, dicans vel *vice*, *loco*, vt Deut. 19, 21. vel *pretium rei*, vt G 23, 9. Deut. 2, 6. Ieſ. 2, 22. Eſth. 4, 7. Thren. 5, 4. 15) *iuxta*, *cundum*, Leuit. 5, 15. Num. 14, 34. Hoſ. 10, 10. Comparatic ſic interdum inſeruire, monet SCHVLTENS in *Animaduerſ.* Hiob. 34, 36. (ſicut Arab. في,) vt Pſ. 39, 7. Hiob. l. c. 16) *ve ſus*, Num. 13, 17. Eccleſ. 11, 3. 17) *vsque in*, *vsque ad*, Ge 11, 4. Deut. 1, 28. c. 9, 1. c. 30, 4. 1 Sam. 8, 2. c. 26, 8. Ieſ. 5, Pſ. 36, 6. quo in ſpecie pertinet בִּיהוּדָה Ioſ. 19, 34. 18) *Infiniti* praefixum, exponendum eſt per *cum*, *dum*, ipſe autem In nitiuus in Tempus *Finitum* reſoluendus, vt Gen. 2, 4. Exo 16, 7. Deut. 4, 46. 2 Reg. 5, 18. Pſ. 4, 2. etc. vel exprimit *Geru dium* in *do*, vt Eſr. 3, 11. Aliquoties ſic in Kethibh et Kri cu Praefixo כ permutatur, eodem manente ſenſu, vid. de Praefix כ infra ab initio litterae כ. Saepius quoque 19) notat *Inſtru mentum*, *Medium* vel ſimile quid, *quo aliquid fieri ſole* ſicque ב *Inſtrumenti* dici, Germanice autem per mit expor ſolet, (conf. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. VIII. §. 6. p. 472.) v Gen. 48, 22. Exod. 2, 3. Leuit. 1, 9. Prov. 6, 13. Ezech. 34, 18. et Aliquando 20) ſolum *Obiectum* exprimit, *in quod agitur*, ſic que ב *Obiecti* vel potius *Occupationis* dici poteſt, Latine aute ſic omittitur, vt Exod. 5, 9. 1 Reg. 2, 23. Pſ. 27, 13. Pſ. 31, 8. P 127, 1. Hiob. 16, 10. Ruth. 2, 16. etc. conf. ibidem §. 8. Deni que 21) varias phraſes facit, Hebraeiſmo fere proprias: vt 1) *Ad iectiuo* poſtpoſitum, illi aliquando vim *Superlatiui* addit: v *fortis in beſtiis*, i. e. *fortiſſima beſtiarum*, Prou. 30, 30. *pulchr in mulieribus*, h. e. *pulcherrima mulierum*, Cant. 1, 8. 2. *Subſtantiuo* praefixum; quandoque *Adiectiuum* vel *Aduerbiun* circumſcribit: vt *conſiliarius in intelligentia*, i. e. *intelligens* 1 Chron. 26, 14. *opus in fide*, h. e. *fidele*, Pſ. 33, 4. *in tranquil litate*, i. e. *tranquille*, 2 Sam. 3, 27. *in gloria*, h. e. *glorioſe* Ieſ. 14. 18. etc. 3) Aliquando, vbi pleonaſtice praefixum videtu ipſam rei *veritatem* exprimit: ב *Veritatis* et *Identitatis* ſic vo

ca

…ETIVS: quo pertinent loca Exod. 6, 3. c. 32, 22. Prou. …26, 4. c. 40, 10. Eccles. 7, 12. Ps. 55, 19. Ps. 68, 5. Hiob. 23, … Eadem locutio frequentissima est Arabibus: vt *Deus est* … i. e. *potens*, *ego sum in credente* h. e. *credens*, etc. … re vid. pluribus HACKSPANIVS in *Miscell. S.* L. I. c. 5. … FRANC. TSEPREGI in Diss. I. de *Authentia selectiorum* … §. 35. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Hiob. 23, 13. … Exod. 32, 22. HACKMANNVS in *Praecidan. S.* p. 74. seq. … LETTE in *Symbolis Brem.* T. III. p. 567. 568. vid. quoque, … pacto eiusmodi exempla explicet Celeb. C. B. MICHAELIS in Differt. de *Soloecismo Casuum* §. 30. Simili ratione Graecos Praepositione ἐν quandoque vti, obseruat PFOCHENIVS de *Ling. Graec. N. T. puritate* §. 85.

בָּאַר (in Kal inusit.) proprie *eruit*, Arab. *fodit*, *effodit*. Pih. praet. בֵּאֵר *explicauit*, *sensum eruit*, Deut. 1, 5. sed infin. בָּאֵר *characteres infodiendo*, *inscribendo*, Deut. 27, 8. (vbi alii legunt בַּאֵר) imperat. בָּאֵר *inscribe*, Hab. 2, 2. Verba *fodiendi* ad *scriptionem* referuntur, coll. infra suo loco כְּרוּב.

בְּאֵר f. *puteus effossus*, Gen. 21, 30. c. 26, 19. 20. 21. Num. 20, 17. 2 Sam. 17, 18. Cant. 4, 15. etc. it. *fouea effossa*, Ps. 55, 24. Ps. 69, 16. Cum ה Locali, בְּאֵרָה *ad puteum*, Num. 21, 16. cum Affixo in pausa בְּאֵרֶךָ *puteus tuus*, Prou. 5, 15. plur. בְּאֵרוֹת *putei*, Gen. 26, 15. 18. in regim. בְּאֵרֹת Gen. 14, 10. vbi geminatur, ad designandos *plures puteos*.

בֹּאר m. (ex Syrismo pro בְּאֵר,) sec. Kethibh 2 Sam. 23, 15. 16. 20. sed Kri habet בּוֹר, sine א, vt alibi, 1) *puteus*, 2 Reg. 18, 31. *Ies. 36, 16.* et sec. Kethibh Ier. 6, 7. 2) *fouea*, Gen. 37, 22. 24. 28. Ps. 7, 16. 1 Chron. 11, 22. etc. metaphorice *carcer subterraneus*, Gen. 40, 15. Exod. 12, 29. Ies. 24, 22. Ier. 37, 16. etc. *sepulcrum*, Ps. 28, 1. Ps. 30, 4. Ies. 14, 19. etc. Cum ה *Locali*, בֹּרָה *in foueam*, Gen. 37, 24. cum Affixo בּוֹרוֹ *puteus eius* vel *suus*, 2 Reg. 18, 31. Ies. 36, 16. plur. בֹּארוֹת (pro בְּאֵרוֹת) *putei*, it. *foueae*, Ier. 2, 13. et sine א, בֹּרוֹת, Gen. 37, 20. Deut. 6, 11. 1 Sam. 13, 6. etc.

בָּאַשׁ *putruit*, *foetuit*. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּבְאַשׁ *et foetuit*, Exod. 7, 21. c. 16, 20. תִּבְאַשׁ *foetebit*, *foetet*, Ies. 50, 2. Niph. praet. נִבְאַשׁ *foetidus factus est*, metaph. *abominabilis*, *odiosus factus est*, 1 Sam. 13, 4. נִבְאַשְׁתָּ *foetidus* i. e. *odiosus factus es*, 2 Sam. 16, 21. Hiph. praet. הִבְאִישׁ *foetere fecit*, *foetidum reddidit*,

didit, et intransit. *foetuit*, Exod. 16, 24. 1 Sam. 27, 12. pl. בָּאֲשְׁתֶּם *foetere fecistis*, Exod. 5, 21. infin. הַבְאִשׁ *foetidum reddendo* 1 Sam. 27, 12. sed cum Affixo הַבְאִישֵׁנִי *foetere facere me*, Gen 34, 30. fut. יַבְאִישׁ *foetere facit*, Prou. 13, 5. (vbi repetendum e praeced. דְּבַר שֶׁקֶר,) Eccles. 10, 1. Hithpah. praet. pl. הִתְבָּאֲשׁוּ *ipsos foetidos* i. e. *odiosos fecerunt*, 1 Chron. 19, 6.

בְּאֵשׁ Chald. *malus, malum fuit* vel *visum est, displicuit* Dan. 6, 15.

בְּאֻשִׁים pl. m. *vuae putidae* vel *malae: labruscae*, Ies. 5 2. 4. Aliter HILLERVS in *Hierophyt*. P. I. p. 293. qui *vuas tardas ad maturitatem* intelligit, pro בְּשׁוּשִׁים ex Syrismo, à rad בעש *tardus fuit*.

בְּאשׁ m. *foetor*, Amos. 4, 10.

בְּאשׁ m. id. vnde cum Suffixis בָּאְשׁוֹ *foetor eius*, Ioël. 2, 20. et בָּאְשָׁם *foetor illorum*, Ies. 34, 3.

בָּאְשָׁה f. Hiob. 31, 40. *herba* vel *fructus foetidus*, aliis *herba mala* et *noxia*. HILLERVS cum GROTIO *aegilopem, festucam*, VRSINVS *vstilaginem*, alii *labruscam* intelligunt, Conuenit Arab. bisch *napellus* vel *aconitum*, *herba venenata*.

בְּאוּשׁ m. Chald. *malus, malignus:* vnde foem. בְּאוּשָׁא, in Statu Emphat. בְּאוּשְׁתָּא *maligna*, Esr. 4, 12.

בָּבָה f. vid. infra sub rad. בוב.

בַּג m. *cibus*, vox peregrina esse videtur. HOTTINGERVS et PFEIFFERVS idem esse volunt cum Pers. بياه *cibus*, vid. CASTELLI *Lex. Heptaglott*. col. 265. et eiusdem *Lex. Pers.* col. 91. Conuenit quoque Graec. Φάγομαι *edo*, et Phrygicum βέκκος *panis*, quod confert CASTELLVS. Semel occurrit in Kethibh Ezech. 25, 7. (vbi Kri habet בַּז *praeda*,) et aliquoties in Daniele sec. quosdam codices, vt Dan. 1, 5. 8. 13. 15. 16. c. 11, 26. vbi alii vt vnam vocem legunt פַּתְבַּג, quod vid. suo loco.

בָּגַד proprie *texit*, hinc *tecte, fraudulenter et perfide egit, praeuaricatus est;* (sicut קבע Arab. *texit, abscondidit*, Hebr. significat *defraudauit, spoliauit*, proprie *per occultas tectasque fraudes*, vel *oculis capitique iniecto* quasi *operimento*, כפר Arab. *texit*, et *impie egit*, etc.) vel, vt NEVMANNVS vult in *Exodo linguae S.* p. 143. *variis finibus et flexibus à recto* et

et iusto *deflexit:* quomodo conf. בגד de *fluuio* Hiob. 6, 15. Construitur vel absolute, vel interuenientibus ב et מ. Praet. בָּגַדְתָּה (cum ה Paragog.) *perfide egisti*, Malach. 2, 14. pl. בָּגְדוּ *perfide egerunt*, Hiob. 6, 15. Ies. 33, 1. in pausa בָּגָדוּ Ies. 24, 16. Hos. 5, 7. part. praes. בּוֹגֵד *perfide agens, perfide agit*, Prou. 21, 18. Ies. 21, 2. pl. בּוֹגְדִים *perfide agentes*, Ps. 119, 158. Prou. 11, 3. 6. in regim. בֹּגְדֵי Ps. 59, 6. Ier. 12, 1. foem. בֹּגֵדָה Ier. 3, 8. 11. infin. absol. בָּגוֹד *praeuaricando*, Ies. 48, 8. Ier. 5, 11. infin. constr. בְּגוֹד *praeuaricari*, Ies. 33, 1. cum Affixo בִּגְדוֹ τὸ *praeuaricari eius*, Exod. 21, 8. fut. תִּבְגּוֹד *perfide agis*, Ies. 48, 8. יִבְגֹּד *perfide agat*, Malach. 2, 15. plur. in pausa תִּבְגֹּדוּ *perfide agatis*, Malach. 2, 16.

בֶּגֶד m. 1) *perfidia, praeuaricatio*, Ies. 24, 16. Ier. 12, 1. 2) in genere *tegumentum*, (quomodo Generis Communis est,) spec. *stragula*, Num. 4, 6–13. 1 Sam. 19, 13. 1 Reg. 1, 1. et *vestis*, Gen. 28, 20. Leuit. 11, 32. Deut. 24, 17. etc. sicut et Lat. *vestis* nomen est generale, quoduis *tegumentum* denotans, et Graec. *ἱμάτιον* atque Lat. *pallium* etiam pro *stragulis lectorum* sumi, obseruat FERRARIVS de *re vestiar*. P. II. L. IV. c. 2. et 3. Vulgo *vestis* sic dicta putatur, quod sit *praeuaricationis* protoplastorum signum; rectius vel à *tegendo*, vel à variis *finibus et flexibus*. Cum Affixis בִּגְדִי *vestis mea*, Esr. 9, 3. 5. בִּגְדוֹ *vestis eius* vel *sua*, Gen. 39, 12. 13. 15. Prou. 20, 16. pl. בְּגָדִים *stragulae, vestes*, Gen. 24, 53. 1 Reg. 1, 1. in regim. בִּגְדֵי Gen. 27, 15. Exod. 28, 2. 3. 4. cum Affixis בְּגָדֵינוּ *vestes nostrae*, Neh. 4, 17. בִּגְדֵיכֶם *vestes vestrae*, Leuit. 10, 6. Num. 31, 24. pl. foem. בְּגָדוֹת, vnde cum Affixo בִּגְדוֹתַיִךְ *vestes tuae*, Ps. 45, 9.

בֹּגְדוֹת pl. f. *ingentes perfidiae*, ex Coniugatione sic dicta *Pohel*, Zeph. 3, 4.

בָּגוֹדָה f. *perfida*, Ier. 3, 7. 10. cum (ֹ) immutabili, indice vel originis ex Coniugatione, quae respondet Arabum et Aethiopum Coniugationi tertiae, (de qua vid. pluribus *Onomast. V. T.* Sect. XI. §. 5.) vel compositionis ex duobus synonymis, *intensionis* ergo, scil. ex inusit. בגה, de quo statim, et בגד.

בָּגָה radix Hebraeis inusit. Arab. بغا *exorbitauit, modum transgressus est, à vero et iusto deflexit*, Lat. voce cognat. *peccauit:* vnde quidam deducunt Nomen

בָּגוֹי m. (mutata tertia radicali ה in Iod,) pl. בֹּגְוִים *transgressores*, Hab. 1, 5. coll. Act. 13, 41. conf. pluribus *Arcan. Form. Hebr.* p. 420.

בַּר vid. ſtatim ſub rad. ברר.

בָּרָא proprie *mendax fuit*, (Arab. بدو *modum exceſſi iniquus fuit in ſermone*,) hinc tranſitiue *finxit, commentus mentitus eſt*, 1 Reg. 12, 33. part. praeſ. בֹּרֵא, vnde cum Suffix בּוֹרְאָם, (ex Syriſmo pro בֹּרְאָם,) *fingens, comminiſcens ea*, Neh 6, 8. Verbum *Praegnans* eſt, praeter *Qualitatem* etiam *Actum* Qualitatis *Effectum*, exprimens, conf. *Arcan. Form.* p. 15.

בַּדָּא m. 1) *valde mendax, vaniloquus;* 2) *mendacium, vaniloquentia:* vnde plur. foret בַּדָּאִים, ſed ex Syriſmo fit בַּדָּאִים et excluſo א, בַּדִּים, (ſicut נֹשִׁים pro נֹשְׁאִים Neh. 5, 10. 11. שֵׁלָה pro שְׁאֵלָה 1 Sam. 1, 17. שֵׁרִית pro שְׁאֵרִית 1 Chron. 12, 38. etc.) niſi potius Forma ſit tanquam à ſequenti בָּדָד. Priori ſenſu occurrit Ieſ. 44, 25. Ier. 50, 36. quo etiam referri poteſt Hoſ. 11, 6. poſteriori, cum Affixis בַּדֶּיךָ *mendacia, vaniloquentiae tuae*, Hiob. 11, 3. בַּדָּיו *mendacia, vaniloquentiae eius*, Ieſ. 16, 6. Ier. 48. 30.

בָּדַד Arab. *ſeparauit*, Hebr. intranſit. *ſeparauit ſe, ſolitarie vixit*. Part. praeſ. בּוֹדֵד *ſolitarie viuens*, Pſ. 102, 8. Ieſ. 14, 31. Hoſ. 8, 9. In Ieſaiae tamen loco MOERLIVS in *Scholiis Philol.* exponere mauult per *defeſſum*, coll. c. 5, 27. ex ſignificat. radicis Arab. ברד *defeſſus fuit*.

בָּדָד m. *ſeparationis Effectus*, i. e. *ſolitudo*. *Subſtantiuum* eſſe, non *Adiectiuum*, iam dudum obſeruarunt KIMCHIVS in *Libro Radicum* et Auctor *Michlal Iophi* ad Deut. 32, 12. conf. DANZII *Interpres Hebraeo-Chald.* p. 180. ſeq. Sed aduerbiaſcit, praemiſſo vel ſaltim ſubintellecto לְ: *ſeorſim, ſolitarie*, innuitque vel *ſeparationem ab aliis*, vt Num. 23, 9. Deut. 33, 28. Ier. 15, 17. c. 49, 31. Mich. 7, 14. vel *excluſionem aliorum ſociorum*, vt Deut. 32, 12. Pſ. 4, 9. vel *deſolationem* et *deſertionem*, vt Thren. 1, 1.

בַּד m. 1) id. Hiob. 17, 16. cum Praefixo לְ, לְבַד, q. d. *in ſtatu ſolitario, in ſolitudine*, et aduerbialiter, *ſeorſim*, Exod. 26, 9. c. 36, 16. Iud. 7, 5. Zach. 12, 12. 13. 14. etc. *ſolum, ſolummodo*, Eccleſ. 7, 29. Ieſ. 26, 13. it. *excepto, praeter*, ſi vel poſt ſe habet עַל, vt Eſr. 1, 6. vel ſi מִן ſiue מ ipſi aut ſequenti voci praemittitur, vt Gen. 26, 1. c. 46, 26. Exod. 12, 37. Leuit. 9, 17. Num. 5, 8. c. 29, 39. Deut. 3, 5. Iud. 8, 26. etc. Sed מִלְּבַד ſec. Kethibh 1 Reg. 12, 33. exponendum eſt *ſeorſim, ſeparatim*, vbi Kri habet מִלִּבּוֹ *ex corde ſuo*. Accedente autem Suffixo ו, exprimit Adiecti-

Adiectiuum *solus*, *a*, *um*: vt לְבַדְּךָ *tu solus*, Pſ. 51, 6. לְבַדְּנָה (cum ה Paragog. pro לְבַדָּן) *illae solae*, Gen. 21, 29. et לְבַדְּהֶן Gen. 21, 28. 2) quicquid *separatum* eſt et *solitarium*: vnde בַּד בְּבַד *solum cum solo*, i. e. *vnum quodque seorſim*; alii ex Arab. *partem cum parte*, Exod. 30, 34. ſpeciatim α) *ramus*, pars arboris ab ea *se separans* et *diffundens*: vnde pl. בַּדִּים *rami*, Ezech. 17, 6. cum Affixo בַּדֶּיהָ *rami eius*, Ezech. 19, 14. β) pl. בַּדִּים *vectes*: quia ſiunt ex *ramis arborum*, vel quia *separati* ſunt et *separari* poſſunt, Exod. 25, 14. 15. 28. c. 27, 6. c. 40, 20. 1 Reg. 8, 8. etc. in regim. בַּדֵּי Exod. 25, 13. c. 30, 4. γ) pl. בַּדִּים *artus*, *membra corporis*, à corpore inſtar *ramorum se separantia*, (ſicut contra Lat. *membra* de *arboribus* dicuntur, vid. *de la* CERDA ad VIRG. *Georg*. II. 19. et BARTHIVS ad STAT. *Theb*. I. 361.) vel potius *venae*, *nerui* et *tendines*, inſtar *ramorum* per corpus *se diffundentes*, Hiob. 18, 13. c. 41, 4. δ) *linum*, ſic dictum, quod contritum, à caule *separetur*, vel quod conſtet filo *simplici* et *solitario*; aliis, quod *solum crescat*, ex quolibet ſcil. grano ſeminis vnicus tantum culmus, Exod. 28, 42. Leuit. 6, 3. 1 Sam. 2, 18. 2 Sam. 6, 14. etc. in plur. metonymice pro *vestibus lineis* vſurpatur, Ezech. 9, 2. 3. 11. c. 10, 2. 6. 7. Dan. 10, 5. c. 12, 6. 7. Aliud בַּדִּים vid. ſupra ſub rad. ברא.

בָּדַל *separauit*, in Kal inuſit. Niph. praet. plur. נִבְדְּלוּ *separati sunt*, *separarunt se*, Eſr. 9, 1. 1 Chron. 12, 8. part. נִבְדָּל *separatus*, Eſr. 6, 21. Neh. 10, 29. imperat. plur. הִבָּדְלוּ *separate vos*, Num. 16, 21. Eſr. 10, 11. fut. יִבָּדֵל *separabitur*, Eſr. 10, 8. Hiph. praet. הִבְדִּיל *separauit*, *distinxit*, Num. 16, 9. Deut. 10, 8. הִבְדַּלְתִּי *separaui*, Leuit. 20, 24. 25. part. מַבְדִּיל *distinguens*, Gen. 1, 6. מַבְדִּילִים *distinguentes*, Ieſ. 59, 2. infin. abſol. הַבְדֵּל *distinguendo*, *discernendo*, Ieſ. 56, 3. infin. conſtr. הַבְדִּיל *distinguere*, Gen. 1, 14. 18. Leuit. 10, 9. fut. cum Vau Conuerſ. וָאַבְדִּיל *et separaui*, *discreui*, Leuit. 20, 26. cum ה Paragog. וָאַבְדִּילָה Eſr. 8, 24. יַבְדִּיל *separabit*, *separabat*, Leuit. 1, 17. Deut. 4, 41. ſed וַיַּבְדֵּל *et distinxit*, *separauit*, Gen. 1, 4. 7. 1 Chron. 25, 1. etc.

בָּדָל m. *pars*, *particula*, ſeparationis *Effectus*: vnde in regim. בְּדַל אֹזֶן *particula* ſiue *lobus auris*, *auricula*, Amoſ. 3, 12.

בְּדִיל m. *stannum*, ab argento in fornace *separatum*, vel vt alii ex ISIODORO L. XVI. c. 22. volunt, quod ſit *dissociationis* metallorum *Medium*, quo mixta et adulterata inter ſe metalla

talla per ignem *dissociantur* et ab auro atque argento aes plu-
bumque *secernitur*. Occurrit Num. 31, 22. Ezech. 22, 18. 20. c.
7. 12. plur. בְּדִילִים *stanna*, cum Affixo בְּדִילָיִךְ *stanna tua*, Ies. 1, 2
מִבְדָּלוֹת pl. foem. *loca separata*, Ios. 16, 9. מ *Heemanti-
cum* format Nomina *Locorum*.

בְּדֹלַח m. Gen. 2, 12. Num. 11, 7. *bdellium*, Graec. βδέλλιο-
alias βδόλχον, vt legendum apud DIOSCORIDEM, it. μαδε-
κὸν, vel, vt PLINIVS habet, *maldacon*, (mutato Hebr. ב in μ
lacryma arboris Arabicae: quam explicationem defendunt SAL-
MASIVS in *Exercitat.* ad SOLINVM p. 809. seq. et in *Homo-
nym. Hyles Iatric.* c. 109. CLERICVS ad Gen. 2, 12. et ad Num.
11, 7. OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. I. p. 324. seq. Compo-
situm videtur ex 2 synonymis, Arab. ברע et דלח *pinguis fuit*
est enim *pinguedo*, sec. DIOSCORIDEM L. I. c. 77. et PLINI-
VM L. XII. c. 9. notabilis eius proprietas. Sed בְּדֹלַח *margari-
tam* esse, pluribus contendit BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. L. V
c. 5. contra quem vid. GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr*
sub h. v. et CLERICVS l. c. Quidam *crystallum* intelligunt
quam sententiam RELANDVS tuetur in *Diss. Miscell.* P. I. p. 27.
seq. conf. VRSINVS in *Herbario* p. 203. seq.

בָּדַק proprie *fidit*, *diffidit*, hinc *inquisiuit*, *inuestigauit*:
Verba enim *findendi* apud Orientales etiam sensum habent *in-
quirendi* et *explorandi*, vt בקר Arab. *fidit*, Hebr. *inquisiuit*,
בחר Arab. *fidit*, Chald. *explorauit*, etc. Occurrit in solo In-
finitiuo constr. בְּדֹק *inquirere*, *rimari*, 2 Chron. 34, 10.

בֶּדֶק m. *fissura*, *rima*, 2 Reg. 12, 6. 7. 8. 9. 13. c. 22, 5. cum
Affixo בִּדְקֵךְ *fissura*, *rima tua*, Ezech. 27, 9. 27.

בְּדַר Chald. idem quod Hebr. בָּזַר *sparsit*, *dispersit*: vnde
Pah. imperat. pl. בַּדַּרוּ *spargite*, Den. 4, 11.

בֹּהוּ m. *vacuitas*, *inanitas*, Gen. 1, 2. Ies. 34, 11. Ier. 4, 23.
à rad. Arab. בהא *vacuus et inanis fuit*.

בַּהַט m. *marmoris* species, Esth. 1, 4. à *grauitate*, à rad.
Arab. בהט *grauis fuit*, *grauauit*.

בָּהַל in Kal inusit. in genere notionem *praecipitis*, *subita-
nei* et *confusanei motus* inuoluit; siue ille sit *corporis*: vnde
significatio *festinationis*; siue animi: vnde sensus *perturbationis*
et *terroris*. Niph. praet. נִבְהַל *perturbatus est*, 1 Sam. 28, 21.
foem.

foem. נִבְהֲלָה *perturbata est*, Pſ. 6, 4. pl. נִבְהֲלוּ *perturbati ſunt*, Exod. 15, 15. Pſ. 6, 3. part. נִבְהָל *perturbatus*, Pſ. 30, 8. Prou. 28, 22. fut. אֶבָּהֵל *perturbor*, Hiob. 23, 15. תִּבָּהֵל *perturberis*, Eccleſ. 8, 3. plur. יִבָּהֲלוּ *perturbentur*, Pſ. 6, 11. Pſ. 83, 18. cum Nun Paragog. et in pauſa יִבָּהֵלוּן *perturbantur*, Pſ. 104, 29. foem. תִּבָּהַלְנָה *perturbabuntur*, Ezech. 7, 27. Pih. בִּהֵל *perturbauit*, it. *feſtinare fecit*, *accelerauit*, et intranſit. *vehementer feſtinauit:* vnde part. מְבַהֵל *turbans*, pl. מְבַהֲלִים *turbantes*, ſec. Kri Eſr. 4, 4. ſed Kethibh habet מְבַלְּהִים litteris tranſpoſitis. Infin. cum Affixis בַּהֲלֵנִי *feſtinare facere me*, 2 Chron. 35, 21. ſed בַּהֲלָם *perturbare eos*, 2 Chron. 32, 18. fut. תְּבַהֵל *feſtines*, Eccleſ. 5, 1. c. 7, 9. ſed cum Affixo תְבַהֲלֵם *perturbabis eos*, Pſ. 83, 16. וַיְבַהֵל *et feſtinare fecit*, *accelerauit*, Eſth. 2, 9. cum Affixis יְבַהֶלְךָ *perturbat te*, Hiob. 22, 10. יְבַהֲלֵמוֹ *perturbabit eos*, Pſ. 2, 5. Pyhal part. מְבֹהָל *feſtinare factus* ſiue *iuſſus*, *acceleratus*, vnde plur. מְבֹהָלִים *feſtinare iuſſi*, Eſth. 8, 14. foem. מְבֹהֶלֶת *accelerata*, ſec. Kri Prou. 20, 21. vid. infra בחל. Hiph. הִבְהִיל *perturbauit*, it. *feſtinare fecit*, et intranſitiue, *feſtinauit*. Praet. cum Affixo הִבְהִילָנִי *perturbauit me*, Hiob. 23, 16. fut. pl. וַיַּבְהִילוּ *et feſtinarunt*, Eſth. 6, 14. ſed וַיַּבְהִלֻהוּ *et feſtinare fecerunt* ſiue *coëgerunt eum*, 2 Chron. 26, 20.

בְּהַל Chald. id. Pahel fut. יְבַהֵל, vnde cum Affixo יְבַהֲלָךְ *perturbet te*, Dan. 4, 16. plur. יְבַהֲלוּן, vnde cum Affixis יְבַהֲלֻנַּנִי *perturbabant me*, Dan. 4, 2. c. 7, 15. 28. יְבַהֲלוּךְ *perturbent te*, Dan. 5, 10. יְבַהֲלֻנֵּהּ *perturbabant eum*, Dan. 4, 16. c. 5, 6. Ithpah. part. מִתְבַּהַל *perturbatus*, Dan. 5, 9.

בֶּהָלָה f. *terror*, *perturbatio*, Leuit. 26, 16. Pſ. 78, 33. Ieſ. 65, 23. pl. בֶּהָלוֹת *terrores*, Ier. 15, 8. Pro eodem per Metatheſin dicitur בַּלָּהָה Ieſ. 17, 14. pl. בַּלָּהוֹת Pſ. 73, 19. Hiob. 18, 11. 14. c. 27, 20. c. 30, 15. Ezech. 26, 21. c. 27, 36. c. 28, 19. in regim. בַּלְהוֹת (excidente Dageſch Forti,) Hiob. 24, 17.

בְּהִילוּ (per Apocopen pro בְּהִילוּת) f. *feſtinatio*, Eſr. 4, 23.

הִתְבְּהָלָה f. id. Dan. 2, 25. c. 3, 24. c. 6, 20.

בְּהֵמָה et בְּהֵמֹת f. *brutum*, ſiue ſit *ferum*, vt Deut. 28, 26. Ieſ. 18, 6. Ier. 7, 33. Ioël. 1, 20. etc. ſiue *cicur* et *domeſticum*, vt Gen. 1, 25. Exod. 20, 10. Leuit. 25, 7. Pſ. 148, 10. etc. ſic dictum à *loquelae defectu*, à rad. Aethiop. et Arab. בהם in 10 Coniug. *obmutuit*. *Mutum* quoque de *brutis* dixerunt et S. PETRVS 2 Epiſt. 2, 16. et CICERO, SALLVSTIVS, IVVENALIS, STA-

TIVS, HORATIVS, VIRGILIVS. Prius בְּהֵמָה vſitatum e in ſtatu abſoluto et in regimine: vnde בֶּהֱמַת Num. 3, 41, 4 Deut. 28, 26. Ieſ. 18, 6. etc. in plur. בְּהֵמוֹת *bruta, beſtiae, iu menta*, Deut. 32, 24. Hiob. 12, 7. Pſ. 49, 13. etc. in regim. בַּהֲמוֹת Pſ. 8, 8. Ieſ. 30, 6. Ioël. 1, 20. etc. poſterius בְּהֶמָה in Affixione: vn de בְּהֶמְתְּךָ *iumentum tuum*, Leuit. 19, 19. c. 25, 7. בְּהֶמְתֵּנוּ *iu mentum noſtrum*, Num. 32, 26. Neh. 9, 37. etc. Sed

בְּהֵמוֹת com. Hiob. 40, 15. *animalis* nomen ſpeciale eſt ſub terminatione plurali, (vti volunt, ad indicandam eius *ma gnitudinem*,) vel, vt BOCHARTO videtur, Aegyptiaca. Vul go *elephantem*, animalium terreſtrium *maximum*, (qui Graecis κατ᾽ ἐξοχὴν dicitur θηρίον, Lat. *bellua*,) intelligunt: quam ſen- tentiam tuentur COCCEIVS, SEB. SCHMIDIVS, PFEIFFERVS, CLERICVS, SCHEVCHZERVS, SCHVLTENS, aliique apud CYPRIANVM in Continuat. FRANZII *Hiſtor. animal.* p. 498. BOCHARTO autem in *Hieroz.* P. II. L. V. c. 15. eſt *hippopota- mus*, quem ſequitur LVDOLFVS in *Hiſtor. Aethiop.* L. I. c. 11. et porro in *Commentar.* p. 156. ſeq. MAIVS P. in *Hiſtor. ani- mal.* et MAIVS F. in *Obſeruat. S.* L. I. p. 150. ſeq. aliique, quo- rum rationes examinauit CYPRIANVS l. c. p. 2212. ſeq. De vtrius- que ſententiae certitudine dubitat GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.* p. 118. Plura dabunt I. W. BAIERVS, S. G. KIRCH- MAIERVS, CASP. LOESCHERVS, NIC. WINTER et CLEM. SCHADE in pec. Diſſert. de h. v. Quidam apud THEOD. HA- SAEVM in *Sylloge Diſſert. et Obſeruat.* n. 7. §. 37. *Behemoth* pu- tarunt eſſe animal *Manmuth*, ipſe vero in Diſſert. IX. nouam ſen- tentiam profert de animali, quod *Manathi* vocant.

בֹּהֶן m. *pollex*, ſiue *manus*, Exod. 29, 20. ſiue *pedis*, Exod. 29. 20. Leuit. 8, 23. c. 14, 14. etc. dictus videtur à בון, Arab. بان *ſegregatus, disiunctus fuit, diſtitit*, mutata media radicali ו in ה, ſicut in מֹהֵל *circumciſor*, מָהוּל *circum- ciſus*, à מוּל *circumcidere*, et multis aliis exemplis, adductis in *Arcano Form.* p. 177. *Diſtat* enim et *disiunctus* eſt *pollex* à reli- quis digitis: vnde et Graec. ἀντίχειρ vocatur; ſicut etiam *di- gitus index* λιχανὸς dictus putatur ἀπὸ τοῦ λίαν χαίνειν, quod *multum hiet* ſiue *diſtet* à pollice.

בְּהוֹנָה f. id. vnde plur. בְּהֹנוֹת *pollices*, Iud. 1, 6. 7.

בֹּהַק m. Leuit. 13, 39. *pustula lucida* vel *alba*, *vitiligo*, Graec. λεύκη, à rad. Chald. ברק *splenduit*, *luxit*.

בָּהִיר m. *nitidus*, *candidus*, Hiob. 37, 21. à rad. Arab. בהר, Aethiop. litteris transpositis ברה, *clarus fuit*, *luxit*, *splenduit*.

בַּהֶרֶת f. *papula* vel *pustula* ex cute *effulgens* et *promicans*, Leuit. 13, 2. 4. 19. 23. 24. 28. plur. בֶּהָרוֹת *papulae*, Leuit. 13, 38. 39.

בוא pro constructione varie significat: vt 1) *venire*, Gen. 19, 1. c. 37, 23. Exod. 20, 21. etc. 2) *nasci*, *in mundum venire*, Eccles. 1, 4. c. 5, 14. 15. 3) *euenire*, *obtingere*, *fieri*, (quomodo fere cum Accusatiuo construitur,) Deut. 13, 3. c. 18, 22. Iud. 9, 57. Ps. 44, 18. Ezech. 32, 11. etc. 4) *aduenire*, *accedere*, Hagg. 2, 7. Malach. 3, 1. 5) *ingredi*, *intrare*, Gen. 6, 18. c. 43, 21. 1 Reg. 13, 22. etc. *intrare* autem et *exire*, est *conuersari*, *res suas gerere*, Num. 27, 17. Deut. 31, 2. 1 Sam. 18, 16. c. 29, 6. 1 Reg. 3, 7. etc. 6) cum בְּרִית, *foedus inire*, Ier. 34, 10. Ezech. 16, 8. 7) *coire*, *inire*, *concumbere*, Gen. 19, 31. c. 29, 23. Deut. 22, 13. 2 Sam. 3, 7. Ruth. 4, 13. etc. 8) *peruenire*, *pertingere*, *attingere*, Ier. 32, 24. 9) de *sole*, *occidere*: quod oceanum *subire* videatur, Gen. 15, 17. c. 28, 11. Iud. 19, 14. Eccles. 1, 5. etc. 10) *venire* בַּיָּמִים *in dies*, est *prouehi aetate*, *senescere*, Gen. 18, 11. c. 24, 1. Ios. 13. 1. c. 23, 1. 1 Reg. 1, 1. et sine יָמִים, 1 Sam. 17, 12. 11) adhibetur de *reditibus* et *prouentibus*, 1 Reg. 10, 14. 2 Chron. 9, 13. etc. Inde in Kal sunt: praet. בָּא *venit*, *intrauit*, etc. Gen. 6, 13. Exod. 15, 19. cum Affixo et Vau Conuers. וּבָאָהּ *et ingredietur eam*, sec. Kethibh Ier. 43, 11. sed Kri habet וּבָא *et veniet*, sine Affixo. Foem. בָּאָה *venit*, etc. Gen. 15, 17. Exod. 3, 9. sic sec. Kethibh Ier. 15, 9. (vbi Kri habet בָּא in masc. quia שֶׁמֶשׁ est gen. com.) cum Affixo בָּאָתְנוּ *euenit nobis*, Ps. 44, 18. בָּאתָ *venisti*, Ios. 13, 1. Iud. 11, 12. cum ה Paragog. בָּאתָה 2 Sam. 3, 7. foem. בָּאת id. Gen. 16, 8. Ruth. 2, 12. cum Vau Conuers. וּבָאתָ *et venies*, *accedes*, Ruth. 3, 4. 1 Reg. 14, 3. 2 Reg. 4, 4. Mich. 4, 10. et cum (ִ) sub ת, praeter morem, וּבָאתִ 2 Sam. 14, 3. pl. בָּאוּ *venerunt*, Gen. 7, 9. 16. Exod. 1, 1. et בּאוּ Ier. 27, 18. cum Vau Conuers. וּבָאוּ *et venient*, *ingredientur* etc. Exod. 8, 3. Num. 5, 22. 24. sed cum Vau nude Copulat. וָבָאוּ *et venerunt*, vel *postquam venerunt*, i. e. *nati sunt*, al. *et occiderunt*, (instar solis,) Eccles. 8, 9. sicut in sing. 1 Sam. 18, 16. 1 Reg. 15, 17. et contra Leuit. 13, 16. Num. 4, 5. etc. בָּאנוּ *venimus*, Gen. 32, 6.

Num. 13, 27. et א exſpirante, בָּנוּ 1 Sam. 25, 8. part. praeſ. בָּא ve-
niens etc. Gen. 33, 1. Exod. 3, 13. ſic ſec. Kri Ezech. 14, 4.
Kethibh habet בָּהּ *in eo;* ſic 2 Reg. 13, 20. בָּא dictum eſt pro בָּהּ
eo, vt כָּלָא pro כָּלָה Ezech. 36, 5. conf. Dan. 3, 6. 7. 8.
בָּאִים *venientes*, Gen. 18, 11. Num. 34, 2. in regim. בָּאֵי Gen. 23, 10.
2 Reg. 11. 5, 9. cum Affixo בָּאֶיהָ *ingredientes ad eam*, Pro
2, 19. Foem. בָּאָה *veniens*, Gen. 29, 6. 1 Sam. 6, 14. pl. באות
venientes, *venientia*, *euenientia*, Gen. 41, 29. Ieſ. 41, 22. infi
בּוֹא *venire*, *veniendo* etc. Gen. 39, 16. Leuit. 14, 48. cum Affix
בֹּאֲךָ τὸ *venire* ſiue *intrare tuum*, Gen. 19, 22. 1 Sam. 29, 6.
pauſa בֹּאֶךָ 1 Sam. 16, 4. Pſ. 121, 8. cum ה Paragog. בֹּאֲכָה Ge
10, 19. 30. 1 Reg. 18, 46. בֹּאָן τὸ *venire earum*, Gen. 30, 38. Ezec
42, 12. cum ה Paragog. בֹּאָנָה Ruth. 1, 19. Ier. 8, 7. imper. בּוֹא *ven*
accede etc. Gen. 7, 1. Exod. 6, 11. cum ה Paragog. בֹּאָה 1 Sam
20, 21. 1 Reg. 13, 7. pl. cum Praefixo וּבֹאוּ *et venite*, Gen. 45, 18
Deut. 1, 7. et בֹּאוּ Ieſ. 45, 20. Ezech. 39, 17. Ioël. 4, 11. fut. אָבוֹא
veniam, Gen. 33, 14. Exod. 20, 24. cum ה Paragog. אָבֹאָה Gen
29, 21. Iud. 15, 1. תָּבוֹא *venies*, *venis*, *venias*, Gen. 15, 15. Exod
23, 27. foem. תָּבוֹאִי id. Ruth. 3, 17. Cant. 4, 8. ſed וַתָּבֹאת (ſec. Kri,)
vel וַתָּבֹאתִי (ſec. Kethibh) *et veniſſes*, 1 Sam. 25, 34. compoſitum
eſt ex fut. תָּבוֹאִי et praet. בָּאת aut cum Iod Paragog. (etiam
in aliis Verbis in hac perſona ſatis frequente,) בָּאתִי; vel potius
ex 2 ſynonymis תָּבוֹאִי et תֵּאתִי (ab אתה,) q. d. *omnino veniſſes*;
SCHVLTENS denique in *Gram. Hebr.* p. 309. ת poſterius ori-
ginem referre ex תָּבֹא אָתִי exſtimat. יָבוֹא vel יָבֹא *veniet*, *venit*,
veniat etc. Gen. 32, 8. 11. Exod. 18, 15. 23. ſic ſec. Kethibh Prou.
18, 17. (vbi Kri habet וּבָא *et veniet*, *venerit*, in praet. cum Vau
Conuerſ.) et ſine א, וַיָּבֹו *et venit*, ſec. Kethibh 1 Reg. 12, 12.
cum Affixo et Nun Epenthet. יְבֹאֶנּוּ *eueniet illi*, Prou. 28, 22.
Hiob. 15, 21. foem. תָּבוֹא id. Gen. 41, 50. Exod. 1, 19. cum Affixo
in pauſa תְּבוֹאֶךָּ *eueniet tibi*, vel *accedet*, *inuadet te*, Ezech.
32, 11. cum ה Paragog. תָּבוֹאָה Ieſ. 5, 19. vnde vulgo deducunt
תְּבוֹאָתְךָ (mutato ה Paragog. ante Affixum in ת,) *eueniet tibi*,
Hiob. 22, 21. ſed poteſt eſſe à Nom. תְּבוּאָה, alias תְּבוּאָה *pro-
uentus*, vt ſenſus ſit: *prouentus tuus* (erit) *bonus*, coll. Iud.
9, 11. Aliter ſe habet תָּבֹאתָה, compoſ. ex 2 ſynon. בוא et
אתה, q. d. *omnino veniat*, Deut. 33, 16. pl. יָבֹאוּ *venient*, *veni-
unt*, *veniant*, *veniebant*, etc. Gen. 6, 20. Exod. 35, 10.
ſic

sic sec. Kethibh Iud. 6, 5. (vbi Kri habet וּבָאוּ *et venerunt*, in praet. cum Vau Copulat.) cum Nun Paragog. יְבֹאוּן Ps. 95, 11. cum Vau Conuers. וַיָּבֹאוּ *et venerunt*, Gen. 7, 15. Exod. 2, 17. sic sec. Kethibh Ios. 6, 7. c. 9, 7. 1 Sam. 15, 16. (vbi Kri habet וַיָּבֹא *et venit*, in sing.) cum Affixo יְבֹאוּנִי *euenient mihi*, Ps. 119, 77. et יְבֹאֻנִי Ps. 119, 41. foem. תָּבֹאנָה *venient* etc. 1 Reg. 3, 16. Ies. 44, 7. et sine ה, תָּבֹאןָ Gen. 30, 38. cum Epenthesi, ad Formam Verborum Defectiuorum media radicali, תְּבוֹאֶינָה Ps. 45, 16. Ier. 9, 17. et sec. Kethibh 1 Sam. 10, 7. Esth. 4, 4. vbi Kri habet תָּבֹאנָה sine Epenthesi. Hiph. הֵבִיא *venire fecit, adduxit*, Gen. 26, 9. 10. c. 39, 14. 17. Iud. 18, 3. 1 Reg. 14, 10. etc. *attulit*, Gen. 43, 5. 26. Exod. 32, 3. 1 Sam. 9, 7. etc. *obtulit*, Exod. 35, 21. 23. Leuit. 4, 23. 28. c. 5, 6. 7. Num. 15, 25. *introduxit*, Gen. 43, 17. Iud. 19, 21. Ies. 58, 7. Ezech. 41, 1. etc. *reduxit*, Gen. 42, 37. c. 44, 32. 2 Sam. 5, 2. Ezech. 20, 42. c. 32, 9. Praet. cum Affixo הֱבִיאוֹ *adduxit eum*, Leuit. 17, 4. Ps. 78, 71. pers. 1. הֵבֵאתִי *adduxi* etc. Gen. 31, 39. Deut. 26, 10. cum Vau Conuers. וְהֵבֵיאתִי *et adducam*, Num. 14, 31. et sine Iod, וְהֵבֵאתִי Gen. 27, 12. Leuit. 26, 25. 36. 41. sic sec. Kri Ier. 25, 13. (vbi Kethibh habet וְהֵבֵאוֹתִי,) cum Affixo et ו Epenthetico וַהֲבִיאוֹתִים *et adducam, reducam eos*, Ies. 56, 7. Ier. 25, 9. Ezech. 34, 13. et וַהֲבִיאֹתִים sec. Kri Neh. 1, 9. (vbi Kethibh habet וַהֲבֵאוֹתִים, cum Cholem pleno et Chirek defectiue scripto, in cuius signum Masorethae ו cum א in Textu S. transposuerunt, vt alibi,) et sine Epenthesi וַהֲבֵאתִים Ezech. 23, 23. pl. הֲבֵאתֶם *adduxistis*, Num. 20, 4. 1 Sam. 21, 15. cum Vau Conuers. וַהֲבֵאתֶם *et afferetis*, Leuit. 23, 10. Deut. 12, 6. et cum ו Epenthet. וַהֲבִיאֹתֶם 1 Sam. 16, 17. part. מֵבִיא *adducens*, *afferens*, *introducens*, Gen. 6, 17. Exod. 10, 4. sic sec. Kri Ezech. 42, 9. (vbi Kethibh habet מֵבוֹא *introitus*,) et sine א, מֵבִי 2 Sam. 5, 2. 1 Reg. 21, 21. Ier. 19, 15. pl. מְבִיאִים *adducentes*, *afferentes* etc. 1 Reg. 10, 25. Ier. 17, 26. in regim. מְבִיאֵי Ier. 17, 26. cum Affixo מְבִיאֶהָ *adducentes eam*, Dan. 11, 6. infin. absol. הָבֵא *afferendo*, Hagg. 1, 6. infin. constr. הָבִיא *adducere*, *afferre* etc. Gen. 18, 19. Deut. 6, 23. cum Praefixo ל, לְהָבִיא *ad adducendum* etc. Gen. 27, 5. Exod. 35, 29. et excluso ה, לָבִיא Ier. 39, 7. 2 Chron. 31, 10. imper. הָבִי (sine א,) *affer*, Ruth. 3, 15. et הָבֵא *introduc*, Gen. 43, 16. Exod. 4, 6. et cum Iod, הָבִיא 1 Sam. 20, 40. cum ה Paragog. הָבִיאָה Gen. 27, 4. 7. Prov. 23, 12. pl. הָבִיאוּ *adducite*, *af-*

ferte

ferte etc. Gen. 42, 19. 34. Exod. 32, 2. ſic ſec. Kethibh Ieſ. 16
vbi Kri habet הָבִיאִי *affer*, in ſing. foem. Fut. אָבִיא *adduca*
afferam etc. Exod. 11, 1. 1 Reg. 21, 29. et ſine א, אָבִי 1 Reg. 21, :
Mich. 1, 15. (quo etiam quidam referunt Hiob. 34, 36.) cum V
Conuerſ. וָאָבִיא *et adduxi*, Exod. 19, 4. Iud. 2, 1. ſic ſec. Kri I
24, 8. (vbi Kethibh habet וָאָבִיאָה cum ה Paragog.) וַיָּבִיא *et a*
duxit, Neh. 8, 3. et וַיָּבֵא Gen. 2, 19. Exod. 4, 6. et cum Io
וַיְבִיא Ezech. 40, 3. pl. יָבִיאוּ *adducent*, *afferent* etc. Exod. 16,
Leuit. 10, 15. cum Nun Paragog. יְבִיאוּן Exod. 18, 26. foem. תְּבִיאֶינָה
id. Leuit. 7, 30. Hoph. praet. הוּבָא *adductus eſt*, Leuit. 10, 1
c. 16, 27. foem. more Chaldaico הֻבָאת *allata eſt*, Gen. 33, 1
הֻבָאתָה (cum ה Paragog. pro הֻבָאתָ,) *adductus es*, Ezech. 40, 4
pl. הוּבְאוּ *adducti ſunt*, Gen. 43, 18. part. מוּבָא *adductus, um*, et
2 Reg. 12, 10. 14. 2 Chron. 34, 19. 14. pl. מוּבָאִים *adducti*, Ger
43, 18. Ezech. 23, 42. pl. foem. מוּבָאוֹת *adductae*, *adducuntur*
Pſ. 45, 15. fut. יוּבָא *adducetur*, *afferetur*, Leuit. 6, 23. 1 Reg
12, 5. pl. יוּבָאוּ (in pauſa,) *adducentur*, Ier. 27, 22.

בּוֹא m. *introitus*, *ingreſſus*, Num. 13, 21. 1 Reg. 8, 65.
2 Reg. 23, 11. Ezech. 48, 1. Amoſ. 6, 14. etc.

בִּיאָה f. id. Ezech. 8, 5.

מָבוֹא m. *aduentus*, *introitus*, *ingreſſus*, Ezech. 33, 31.
it. *locus introitus*, *locus introeundi*, (vt LVDOLFVS exponit
in *Lex. Aethiop.* col. 245.) *locus*, *per quem intratur*, Iud.
1, 24. 25. Ier. 38, 14. Ezech. 26, 10. c. 44, 5. etc. ſpec. *locus occa-*
ſus ſolis, Deut. 11, 30. Ioſ. 1, 4. Pſ. 50, 1. Malach. 1, 11. etc. In
regim. מְבוֹא Deut. 11, 30. Ioſ. 1, 4. cum Affixo מְבֹאוֹ *locus occa-*
ſus eius, Pſ. 50, 1. Malach. 1, 11. pl. מְבוֹאִים *introitus*, in regim.
מְבוֹאֵי Ezech. 26, 10. pl. foem. מְבֹאוֹת Ezech. 27, 3.

מוֹבָא m. id. (petita Forma tanquam à יבא,) cum Affixo in
pauſa מוֹבָאֶךָ *ingreſſus tuus*, ſec. Kri 2 Sam. 3, 25. (ſed Kethibh habet
מְבוֹאֶךָ,) pl. מוֹבָאִים, cum Affixo מוֹבָאָיו *introitus eius*, Ezech. 43, 11.

תְּבוּאָה (cum ה Continuitatis nota,) f. *prouentus* (terrae)
continuus, Leuit. 25, 22. Pſ. 107, 37. Eccleſ. 5, 9. conf. Verbum
1 Reg. 10, 14. 2 Chron. 9, 13. In regim. תְּבוּאַת Leuit. 13, 39. Deut.
14, 22. cum Affixo תְּבוּאָתוֹ *prouentus eius*, Leuit. 19, 25. et תְּבוּאָתֹה
Ier. 2, 3. pl. תְּבוּאוֹת *prouentus*, Leuit. 25, 15. 16. Deut. 33, 14.
cum Affixo תְּבוּאֹתֵיכֶם *prouentus veſtri*, Ier. 12, 13.

בוב *cauum* eoque *vacuum esse*, in Kal inusit. Niph. participium נָבוּב (cum ו pro ו, vt in נָבוֹךְ etc.) *excauatus*, *euacuatus*, Ier. 52, 21. in regim. נְבוּב Exod. 27, 8. c. 38, 7. Metaphorice de homine *inani* vel *inflato*, Hiob. 11, 12. Quidam radicem ponunt נבב.

בָּבָה f. proprie *cauitas* siue *cauum* illud, cui pupilla oculi inest, metonymice *pupilla*; aliis id. cum בָּבָה Chald. et Talmud. *ostium*, quod per illud, tanquam per *ostium*, Obiecta externa ad cerebrum intrent. Occurrit in solo regimine בָּבַת Zach. 2, 12. pro quo terminatione Segolata dicitur בֶּבֶת, et hinc per Syncopen litterarum similium, בַּת Thren. 2, 18. Ps. 17, 8. sicut אַחַת pro אַחְדַת, לַת pro לֶדֶת, מִשְׁבַּת pro מִשְׁבֶּתֶת etc. Alii בַּת ex notione *filiae* exponunt, sicut et apud Arabes *pupilla* dicitur *filia oculi*.

בוז *spernere*, *contemnere*. Construitur cum Dat. Praet. בָּז *spreuit*, Zach. 4, 10. (pro בַּז, petita Forma à בזז,) foem. בָּזָה id. Ies. 37, 22. pl. בָּזוּ *spreuerunt*, Prou. 1, 7. part. בָּז *spernens*, Prou. 11, 12. c. 13, 13. infin. absol. בּוֹז *spernendo*, Cant. 8, 7. fut. יָבוּז *spernet*, Prou. 23. 9. foem. תָּבוּז id. Prov. 30, 17. pl. יָבוּזוּ *spernent*, *spernunt*, Prou. 6, 30. Cant. 8, 7. et יָבֻזוּ Cant. 8, 1.

בוּז m. *contemtus*, siue *actiue*, vt Ps. 123, 4. Hiob. 31, 34. siue *passiue*, vt Gen. 38, 23. Ps. 119, 22. Prou. 12, 8. Hiob. 12, 21.

בּוּזָה f. id. sed pro *Obiecto contemtus* sumitur, Neh. 3, 36.

בוך in Kal inusit. Niph. praet. נָבוֹךְ *perplexus fuit*, *turbatus est*: vnde foem. נָבוֹכָה *turbata*, *perplexa fuit*, Esth. 3, 15. pl. נָבוֹכוּ *perplexi sunt*, Ioël. 1, 18. part. נָבוּךְ (pro נָבוֹךְ) *perplexus*, vnde plur. נְבֻכִים *perplexi*, Exod. 14, 3.

מְבוּכָה f. *perplexitas*, *perturbatio*, Ies. 22, 5. cum Affixo מְבוּכָתָם *perplexitas eorum*, Mich. 7, 4.

בוּל per Aphaeresin pro יְבוּל, vid. sub rad. יבל.

בום rad. inusit. cui sensum *elationis* et *altitudinis* tribuunt: Avenarius confert German. **bäumen**, **aufbäumen**, i. e. *exaltare*, *aggerere*, cui conuenit Pers. bâm *supremum* cuiusque rei, it. *supra*, Graec. βῶμος *altare*, (q. d. *alta ara*,) βῆμα *suggestus*, βῆμι *ascendo*. Inde est

בָּמָה f. *excelsum*, *locus excelsus*, Deut. 32, 13. c. 33, 29. 2 Sam. 1, 19. 25. Ies. 58, 14. Ier. 26, 18. Amos. 4, 12. etc. in specie *delubrum excelsum*, in colle religionis causa constitutum, 1 Sam. 9, 14. 19. 1 Reg. 3, 4. 2 Chron. 1, 3. 13. etc. metapho-

taphorice de *fluctibus maris* dicitur Hiob. 9, 8. ſicut HOMEI dixit *κύματα ἶσα ὄρεσσιν*, et VIRGILIVS *praeruptum aq montem*. Cum ה *Locali* בָּמָתָה *in excelſum*, 1 Sam. 9, 13. בָּמוֹת *excelſa*, Num. 21, 20. 1 Reg. 12, 31. etc. cum Affixis בָּמוֹתָם *exce ſua*, Pſ. 78, 58. בָּמוֹתֵימוֹ *excelſa eorum*, Deut. 33, 29. Eſt quoque וֹת terminatio *ſing.* vt in אָחוֹת, בְּהֵמוֹת, חָכְמוֹת etc. vnde plur. ma בָּמֹתִים, ת aſſeruato, quaſi ſit radicale, vt in aliis foemininis וֹת et וּת: vnde in regim. בָּמוֹתֵי ſec. Kethibh Deut. 32, 13. Hio 9, 8. Ieſ. 14, 15. c. 58, 15. Amoſ. 4, 13. Mich. 1, 3. ſed Kri habet מֳתֵי mutato Cholem vltimo in (ֳ), ſicut in צִפֳּרִים à צִפֹּר, in סֻבֳּלוֹ Ie 9, 3. à סֹבֶל etc. vel a ſing. בֹּמֶת, vt (ֶ) breue ſit, ad Formam יְהֱלֵי

בון et (vt addit b. SCHVLTENS in *Claue Dialect.* p. 247 בִּין *intelligere*, proprie *diſtinguere*, coll. rad. Arab. (media Io *diſtincta fuit res à re.* Conſtruitur vel abſolute, vel cum אֵת ל, אֶל et עַל. Praet. בַּנֹּתָה (cum He Paragog.) *intellexiſti*, P 139, 2. part. praeſ. בָּן *intelligens*, pl. בָּנִים *intelligentes*, Ier. 49, 7 Niph. praet. cum Cholem Epenthet. נְבֻנוֹתִי *intelligentia inſtru ctus ſum*, Ieſ. 10, 13. part. נָבוֹן *intelligentia inſtructus* ſiue *prae ditus*, Gen. 41, 33. 39. Deut. 4, 6. in regim. נְבוֹן 1 Sam. 16, 18 Ieſ. 3, 3. pl. נְבוֹנִים *intelligentia inſtructi*, Deut. 1, 13. Ieſ. 5, 21. cum Affixo נְבוֹנָיו *intelligentes eius*, Ieſ. 29, 14. Pih. fut. cum Affixo יְבוֹנְנֵהוּ. *intelligentem reddebat*, *erudiebat*, *inſtruebat eum*, Deut. 32, 10. Hiph. praet. הֵבִין *intelligere fecit*, *intelligentem reddidit*, *intelligendum dedit*, it. *intellexit*, *diſtincte cognouit*, (vt in Kal,) Hiob. 28, 23. Ieſ. 29, 16. Dan. 1, 17. vnde בִּינֹתִי *intellexi*, vel, vt alii exponunt, *conſideraui*, *attendi*, per Metonymiam, vt *actus* ponatur pro *ſtudio* et *conatu*, Dan. 9, 2. cum ו Epenthetico, vt alibi in his Verbis, et abiecta Praeformante ה, pro הֲבִינוֹתִי; quod tamen quidam negant, eiusmodi Tempora, Aphaereſin Praeformantis ה paſſa, ad Kal peculiarium Verborum Quieſcentium media radicali Iod referentes, conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 128. et *Introduct. in ling. Hebr.* p. 211. et 212. Plur. הֵבִינוּ *intellexerunt*, Mich. 4, 12. Neh. 8, 12. הֲבִינוֹתֶם *intellexiſtis*, Ieſ. 40, 21. part. מֵבִין *intelligens*, Pſ. 119, 130. Prov. 17. 24. plur. מְבִינִים *intelligentes*, Eſr. 8, 16. Neh. 8, 3. in regim. מְבִינֵי Dan. 1, 4. infin. הָבִין *intelligere*, 1 Reg. 3, 9. 11. Pſ. 32, 9. et per Aphaereſin Praeformantis ה, בִּין *intelligendo*, Prou. 23, 1. ſed הֲבִינְךָ *intelligere facere te*, Dan. 10, 14. imper.

הבן

הָבֵן *intelligere fac*, Dan. 8, 16. it. *intellige* vel *attende*, Dan. 8, 17. c. 9, 23. c. 10, 11. et הָבִין, vnde cum Affixo הֲבִינֵנִי *intelligere fac me*, Pſ. 119, 27. 34. 73. 125. 144. 169. et cum Aphaereſi, בִּין *intellige, attende*, Dan. 9, 23. c. 10, 1. cum ה Paragog. בִּינָה Pſ. 5, 2. pl. הָבִינוּ *intelligere facite, intelligendum date*, Hiob. 6, 24. Prou. 8, 5. it. *intelligite*, Prou. 8, 5. ſed בִּינוּ *attendite, conſiderate*, Deut. 32, 7. Pſ. 50, 22. Pſ. 94, 8. fut. אָבִין *intelligam, intelligebam, intelligerem, animaduerto, animaduertebam, attendo, attendebam*, Hiob. 9, 11. c. 23, 8. c. 42, 3. Dan. 12, 8. cum ה Paragog. אָבִינָה Pſ. 73, 17. Prou. 7, 7. יָבִין *intelliget, intelligit* etc. Pſ. 19, 13. Hiob. 6, 30. (ſed Hiob. 36, 29. b. I. H. MICHAELIS exponit *diuidit, diſtinguit*, ex Arab. coll. Gen. 1, 6.) et יָבֵן Ier. 9, 12. Hoſ. 14, 10. pl. תָבִינוּ *intelligetis, intelligatis*, Ieſ. 6, 9. c. 43, 10. *attendatis*, Hiob. 18, 2. vbi tamen Doctiſſ. SCHVLTENS in *Animaduers.* explicat: *abſoluetis, finietis*, ſimiliter ex Arab. Hithpah. praet. הִתְבּוֹנֵן q. d. *ſe intelligentem exhibuit*, vel *ſe ipſum intelligere fecit*, i. e. *animaduertit, conſiderauit, perpendit*, Ieſ. 1, 3. et הִתְבּוֹנָן, vnde pl. in pauſa הִתְבּוֹנָנוּ *animaduerterunt, attenderunt*, Ieſ. 52, 15. imper. הִתְבּוֹנֵן *animaduerte*, Hiob. 37, 14. fut. אֶתְבּוֹנָן *me intelligentem facio*, Pſ. 119, 104. *me intelligentem exhibeo*, Pſ. 119, 100. it. *animaduerto, perpendo*, Pſ. 119, 95. et אֶתְבּוֹנֵן *animaduerterem*, Hiob. 31, 1. et ex ſignificatione Arab. *cunctor*, q. d. *cogitabundus haereo*, Hiob. 23, 15. c. 32, 12. ſic וַתִּתְבּוֹנֵן *et cunctatus es*, Hiob. 30, 20. יִתְבּוֹנָן *perpendit*, Hiob. 26, 14. it. *cunctabitur, cunctatur*, Hiob. 11, 11. etc.

בִּינָה f. *intelligentia, prudentia*, Prou. 2, 3. Hiob. 28, 12. 20. Ieſ. 11, 2. Ier. 23, 20. etc. In regim. בִּינַת Prou. 30, 2. Ieſ. 14, 29. cum Affixis בִּינָתִי *intelligentia mea*, Hiob. 20, 3. בִּינַתְכֶם *intelligentia veſtra*, Deut. 4, 6. pl. בִּינוֹת *intelligentiae*, Ieſ. 27, 11. Sed penacutum בִּינָה Hiob. 34, 16. eſt infin. Hiph. nominaſcens, cum ה Paragog.

מֵבִין m. *intelligentia*, metonymice *intelligens*: vnde pl. מְבוֹנִים *intelligentes (in* vel *de vniuerſo Iſraele,)* ſec. Kethibh 2 Chron. 35, 3, ſed Kri habet מְבִינִים in part. Hiph.

תָּבוּן (Verbale eiusdam notionis cum Hithpah. conf. *Arcan. Form. Hebr*. p. 545.) m. *perpenſio, penſitatio, meditatio*, vulgo *intelligentia*: vnde cum Affixo תְּבוּנָם *intelligentia ſua*, Hoſ. 13, 2.

תְּבוּנָה f. id. Exod. 31, 3. Deut. 32, 28. Prou. 3, 13. Hi 12, 12. etc. cum Affixo תְּבוּנָתוֹ *intelligentia sua* vel *eius*, 40, 28. Ier. 10, 12. et תְּבֻנָתוֹ sec. Kri Hiob. 26, 12. vbi Kethi habet תְּבוּנָתוֹ, in cuius signum Masorethae ו cum ב in Te traiecerunt. Plur. תְּבוּנוֹת *intelligentiae*, Ps. 49, 4. Prou. 11, cum Affixo תְּבוּנוֹתֵיכֶם *intelligentiae vestrae*, Hiob. 32, 11.

בֵּין proprie Nomen est, significans *medium* siue *mediet tem*, q. d. *discrimen* et *distinctionem* vnius ab altero vel rei aequales partes: vnde cum Particulis בְּבֵין *in medio*, Ies. 44, מִבֵּין *è medio*, Gen. 49, 10. Num. 17, 2. אֶל־בֵּין *ad medium*, Ezec 31, 10. 14. עַל־בֵּין id. Ezech. 19, 11. Dual. בֵּנַיִם (sine Iod,) *vtrum que medium*, *vtriusque* (exercitus) *medium*: vnde Goliath vocatur vir בֵּנַיִם, qui erat *medius inter duas partes*, monomachi litem diremturus, 1 Sam. 17, 4. Plur. בֵּינִים et בֵּינוֹת *medietates*. Se frequentius in Praepositionem abit, significans *inter*, vt Gen 1, 6. 7. Exod. 11, 7. Ios. 22, 25. Prou. 6, 19. Hiob. 30, 7. etc. *intra*, vt Hiob. 24, 11. Neh. 5, 18. *in*, vt Prou. 26, 13. Zach. 13, 6. Inde בֵּין cum Affixis בֵּינִי *inter me*, Gen. 9, 12. 13. 15. 17. Exod. 31, 13. 17. בֵּינְךָ *inter te*, Gen. 3, 15. in pausa בֵּינֶךָ Gen. 13, 8. c. 17, 7. בֵּינוֹ *inter se* vel *eum*, Gen. 30, 36. Leuit. 26, 46. quo etiam referri potest Kethibh Ios. 3, 4. c. 8, 11. vbi Kri habet בֵּינָיו ex Forma plur. Sic pl. בֵּינִים cum Affixis, בֵּינֶיךָ *inter te*, Gen. 16, 5. 1 Reg. 15, 19. בֵּינֵינוּ *inter nos*, Gen. 26, 28. et sine Iod, בֵּנֵינוּ Ios. 22, 25. בֵּינֵיכֶם *inter nos*, Gen. 9, 12. 15. Exod. 31, 13. et sine Iod, בֵּנֵיכֶם Ios. 22, 25. etc. Plur. foem. בֵּינוֹת cum Affixis, בֵּינוֹתֵינוּ *inter nos*, Gen. 26, 28. Iud. 11, 10. בֵּינוֹתָם *inter eos*, Gen. 42, 23. 2 Sam. 21, 7.

בֵּין Chald. *inter*, Dan. 7, 5. pl. בֵּינֵין, vnde cum Affixo est בֵּינֵיהוֹן *inter illa*, sec. Kethibh Dan. 7, 8. sed Kri habet בֵּינֵיהֵן, cum Affixo *foem.*

בּוּס *conculcare*, *conculcando conterere*. Part. praes. בּוֹס *conculcans*, vnde pl. בּוֹסִים *conculcantes*, Zach. 10, 5. fut. אָבוּס *conculco*, Ies. 63, 6. cum Affixo et Nun Epenthet. אֲבוּסֶנּוּ *conculcabo eum*, Ies. 14, 26. יָבוּס *conculcabit*, Ps. 60, 14. Ps. 108, 14. pl. נָבוּס *conculcabimus*, Ps. 44, 6. Pih. praet. plur. בּוֹסְסוּ *penitus conculcarunt*, Ies. 63, 18. Ier. 12, 10. Hoph. part. מוּבָס *conculcatum*, Ies. 14, 20. Hithpah. part. foem. מִתְבּוֹסֶסֶת *mutua attritione et collisione conculcata*, (conf. *Arcan. Form.* p. 514.) aliis *conculcandam se praebens*, Ezech. 16, 6. 22.

מְבוּסָה

מְבוּסָה f. *conculcatio*, Ief. 18, 2. 7. c. 22, 5.

תְּבוּסָה (cum ת Heemantico, nota *mutuitatis*,) f. *conculcatio, mutua attritione et collisione facta*, metaphorice *interitus, exitium*. In regim. תְּבוּסַת 2 Chron. 22, 7.

בּוּץ m. *byssus*, 1 Chron. 15, 27. 2 Chron. 5, 12. 13. Esth. 1, 6. Ezech. 27, 16. semel בֻּץ 1 Chron. 4, 21. *lini candidissimi* species, à rad. Arab. باص *nitido colore fuit*, et per Dad, *superauit albedine*, alias وصا *nitidus, mundus fuit, superauit nitore*. Conuenit German. weiß. Serioris vsus esse, vt שֵׁשׁ synonymum antiquioris, obseruat HILLERVS in *Hierophyt*. P. II. p. 132. *Gossypium* intelligit OLDERMANNVS in Diss. de *Vestibus byssinis Pontificis M*. §. 4. seq.

בֵּיץ m. *ouum*, ab *albedine*. Pl. בֵּיצִים *oua*, Deut. 22, 6. Ies. 10, 14. in regim. בֵּיצֵי Ies. 59, 5. cum Affixo בֵּיצֵיהֶם *oua eorum*, Ies. 59, 5.

בוק *vacuare*, *euacuare*, vnde Pih. fut. pl. יְבֹקְקוּ *euacuabunt*, Ier. 51, 2. Alia tempora ex Niphal, quae huc referri possent, vid. in בקק.

בּוּקָה f. *euacuatio*, i. e. *depopulatio*, Nah. 2, 10.

מְבוּקָה f. *euacuatio* siue *depopulatio*, Nah. 2, 10. sed plus dicit, quam בּוּקָה, ob מ *Occupationis*, de quo conf. *Arcan. Form. Hebr*. Sect. VII. c. 1. §. 8.

בּוֹר m. idem quod בְּאֵר, א sic exspirante, vid. sub rad. באר. Semel pro eo in Kri Ier. 6, 7. occurrit בַּיִר, tanquam radix sit בור, quomodo et Arab. bîron *puteus* dicitur, cum simili Iod.

בּוֹשׁ vel בּוּשׁ *pudere, erubescere, pudefieri*. Praet. בּוֹשׁ *erubuit*, Ier. 48, 39. foem. בּוֹשָׁה id. Ier. 15, 9. c. 49, 23. perf. 2 foem. בֹּשְׁתְּ *erubuisti*, Ier. 2, 36. pl. בּוֹשׁוּ *erubuerunt*, Pf. 22, 6. Hiob. 6, 20. cum Vau Conuerf. וּבֹשׁוּ *et erubescent*, Ief. 19, 9. Ier. 12, 13. sed in pausa וָבֹשׁוּ Ief. 20, 5. c. 37, 27. part. praef. בּוֹשׁ *erubescens*, pl. בּוֹשִׁים *erubescentes*, Ezech. 32, 30. infin. בּוֹשׁ *erubescendo*, Ier. 6, 15. c. 8, 12. עַד בּוֹשׁ *vsque ad erubescendum*, i. e. *ita vt eos puderet*, al. *vsque ad tarditatem*, h. e. *diutissime*, à בשׁשׁ, Iud. 3, 25. 2 Reg. 2, 17. c. 5, 11. imper. f. בּוֹשִׁי *erubesce*, Ief. 23, 4. Ezech. 16, 52. fut. אֵבוֹשׁ (mixta Forma ex בושׁ et יבשׁ *exaruit*, sicut in Hiph.) *erubescam*, Pf. 25, 20. Ief. 50, 7. cum ה Paragog. אֵבוֹשָׁה Pf. 25, 2. Ier. 17, 18. יֵבוֹשׁ *erubescet*, Ief. 29, 22. Hof. 10, 6. sed Hof. 13, 15. magis respi-

respicitur sensus *arescendi*. Hiph. praet. trifariam formatur: 1) gulariter הֵבִישׁ *pudefecit*, vnde הֲבִישׁוֹתָ *pudefecisti*, Ps. 44, 8 cum ה Paragog. הֲבִישֹׁתָה Ps. 53, 6. 2) mixta Forma ex בוש et הוֹבִישׁ *pudefecit*, et intransitiue, *pudefactus est*, *erubuit*, 10, 14. c. 48, 20. c. 50, 2. Ioel. 1, 12. metaphorice de *musto* et *f mento* dicitur, (quomodo tamen magis significatio *arescendi* spicitur,) Ioel. 1, 10. 17. sic in foem. de *vite*, הוֹבִישָׁה Ioel. 1, 12. *pudenda fecit*, *turpiter egit*, Hos. 2, 7. הוֹבַשְׁתָּ *pudefecisti*, 2 Sa 19, 6. etc. 3) cum א otioso, הִבְאִישׁ *erubuit*, Ies. 30, 5. Part. מֵבִישׁ *pudefaciens*, Prou. 29, 15. it. *pudenda faciens*, *turpiter agen* Prou. 10, 5. c. 14, 35. c. 17, 2. c. 19, 26. foem. מְבִישָׁה *turpiter age* Prou. 12, 4. fut. cum Affixo תְּבִישֵׁנִי *pudefacias me*, Ps. 119, 31. pl. תָבִישׁוּ *pudefacitis*, Ps. 14, 6. Hithpah. fut. pl. in pausa יִתְבֹּשָׁשׁוּ *inter se erubescebant*, Gen. 2, 25.

בּוּשָׁה f. *pudor*, Ps. 89, 46. Ezech. 7, 18. Obad. 1, 10. Mich. 7, 1

בָּשְׁנָה f. id. Hos. 10, 6. Formae est insolitae, ad insinua dum *pudorem plane insolitum*. Nun creditur esse *Epenthe* sicut in יֶשְׁנוֹ et קָבְנוֹ.

בֹּשֶׁת f. *pudor*, *in facie se prodens*, 1 Sam. 20, 30. Ier. 7, 19 Ps. 44, 16. Dan. 9, 7. 8. Esr. 9, 7. 2 Chron. 32, 21. Est enim No men *Effectus*. Metonymice dicitur de *idolo*, Ier. 3, 24. c. 11, 1 Hos. 9, 10. Cum Suffixo בָּשְׁתִּי *pudor meus*, Ps. 69, 20. בָּשְׁתֶּךָ *pudor tuus*, 1 Sam. 20, 30. etc.

מְבוּשׁ m. in pl. מְבֻשִׁים *pudenda*, q. d. *loca pudoris*, sec KIMCHIVM in *Libro Radic.* et Auctorem Libri *Michlal Iophi* a Deut. 25, 11. Sic Turcae dicunt اوب يري *verecundiae locum* pr *pudendis*. Plura vid. in *Arcan. Form.* p. 452. Cum Affixo בִּמְבֻשָׁיו *pudenda eius*, Deut. 25, 11.

בּוּת vel בִּית Chald. in genere *manere*, *commorari*, v Arab. et Aethiop. spec. *per noctem*: *pernoctare*. Praet. בָּת *pernoctauit*, Dan. 6, 19. Inde sunt

בַּת (per Syncopen pro בַּתָּה, ad Formam בֹּשֶׁת,) c. quae uis *mansio* siue *locus*, *spatium* aut *receptaculum*, quo aliquid continetur, spec. *domus*, et metonymice *familia*, vid. seq. בַּיִת. Inde in plurali, compensato ה deficiente per Dagesch Forte et deducto tono, fit בָּתִּים *receptacula*, Exod. 25, 27. c. 26, 29. c. 36, 34. c. 37, 14. c. 38, 5. Ies. 3, 20. spec. *domus*, Exod. 8, 9. Deut. 6, 11. Iud.

18, 14

18,14.22. etc. metonymice *familiae*, Gen. 42,19.33. c. 45,18. Exod. 1,21. Ies. 3,14. etc. In regim. בָּתֵּי Exod. 8, 21. Leuit. 25,32.33. cum Affixo בָּתֵּיהֶם *domus eorum*, Num. 16,32. Deut. 11, 6. Conf. de h. n. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 156.

בַּת c. Chald. id. vnde pl. בָּתִּין, cum Affixo בָּתֵּיכוֹן *domus vestrae*, Dan. 2, 5.

בַּיִת m. semel foem. sec. quosdam Prou. 2,18. quaeuis *mansio* siue *locus*, *spatium*, *receptaculum*, *Continens*, vt Gen. 39, 20. c. 40, 3. 5. 1 Reg. 18, 32. 2 Chron. 16, 10. Hiob. 8, 17. Neh. 2, 3. etc. vnde *locus tramitum*, i. e. vbi tramites concurrunt, *biuium* vel *triuium*, Prou. 8, 2. Specialiter *domus*, Gen. 17, 12. 27. Leuit. 18, 9. Deut. 20, 5. etc. metonymice *familia*, Gen. 7, 1. Exod. 12, 4. Ios. 2, 12. 1 Sam. 3, 14. 2 Sam. 7, 11. etc. quomodo et Graecos loqui, obseruat PFOCHENIVS de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 120. Metaphorice 1) *templum*, *domus Dei*, 2 Sam. 7, 5. 6. 1 Reg. 6, 1. c. 7, 12. 40. etc. hinc porro *ecclesia Dei*, Ps. 27, 4. Ps. 36, 9. Ps. 84, 5. Ps. 92, 14. Ies. 56, 5. etc. 2) *habitaculum animalium*, Ps. 104, 17. Prou. 30, 26. 3) *sepulcrum*, Ies. 14, 18. Hiob. 17, 13. c. 30, 23. Ecclef. 12, 5. Simili modo profanos *sepulcrum* vocare *domum*, obseruant DOVGTAEVS in *Analect. S.* ad Ecclef. l. c. LAMPIVS in Differt. de *Descensu Christi ad inferos* §. 12. et SCHEDIVS de *Diis German.* Syngram. II. c. 47. conf. et SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. 17, 13. Synecdochice exprimit *partem interiorem*, cui opponitur חוּץ: quomodo commode per Particulam *intus*, *interne*, *intra*, vertitur; vnde מִבַּיִת וּמִחוּץ *ab interiore et exteriore parte*, Gen. 6, 14. Exod. 25, 11. sic in regim. Num. 18, 7. Ezech. 1, 27. etc. Cum ה *Locali* בַּיְתָה *in domum*, Gen. 19, 10. Exod. 9, 19. *in domo*, Ps. 68, 7. it. aduerbialiter, *introrsum*, Exod. 28, 26. c. 39, 19. 2 Sam. 5, 9. 1 Reg. 7, 25. *intus*, Ezech. 44, 17. et cum מ, מִבַּיְתָה q. d. *ab introrsum* siue *ab intus*, 1 Reg. 6, 15. In regim. בֵּית Gen. 12, 15. Exod. 6, 14. sic sec. Kethibh Ies. 10, 32. (vbi Kri habet בַּת *filia*,) et simul cum ה *Locali*, בֵּיתָה *in domum*, Gen. 28, 2. c. 43, 17. 24. Exod. 8, 20. cum Praefixis לְמִבֵּית q. d. *inde à parte interiore*, i. e. *intus*, Num. 18, 7. cum Affixo בֵּיתוֹ *domus eius* vel *sua*, Gen. 12, 17. Exod. 7, 23.

בַּיִת m. Chald. *domus*: vnde in Statu Emphat. בַּיְתָא Esr. 5, 3. 9. 11. c. 6, 3. et בַּיְתָה Esr. 5, 12. c. 6, 15. in regim. בֵּית Dan. 5, 3. Esr.

 4, 24.

4, 24. c. 5, 2. 13. 14. 16. etc. cum Affixis בֵּיתִי *domus mea*, Dan. בֵּיתֵהּ *domus eius*, Dan. 3, 29. c. 5, 23. Esr. 6, 11.

בִּיתָן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *domus magnifica*, *palatium*, Esth. 7, 7. 8. in regim. בִּיתַן Esth. 1, 5.

בָּזָא, Arab. بزأ *extulit se superbius*, it. *subiecit sibi*: vnde praet. pl. בָּזְאוּ *subiecerunt sibi*, i. e. *inundarunt*, Ies. 18, 2. 7. Vulgo ad בזז referunt, per Syrismum, quod recte reiicit SCHULTENS in *Gram. Hebr.* p. 491.

בָּזָה *contemsit*, *vilipendit*, vt בוז. Construitur cum Accusatiuo, vel cum לְ, אֶל et עַל. Praet. בָּזִיתָ *spreuisti*, 2 Sam. 12, 9. foem. בָּזִית id. Ezech. 16, 59. c. 22, 8. part. praes. בּוֹזֶה *spernens*, *spernit*, Prou. 15, 20. c. 19, 16. pl. בּוֹזִים *spernentes*, 2 Chron. 36, 16. in regim. בּוֹזֵי Malach. 1, 6. cum Affixo בּוֹזַי *spernentes me*, 1 Sam. 2, 30. Pahul בָּזוּי *contemtus*, Ier. 49, 15. Obad. 1, 2. constr. בְּזוּי עָם *contemtus populi* i. e. *à populo*, Ps. 22, 7. f. בְּזוּיָה *contemta*, Ecclef. 9, 16. fut. תִבְזֶה *spernes*, Ps. 51, 19. Ps. 73, 20. יִבְזֶה, vnde per Apocopen וַיִּבֶז *et spreuit*, Gen. 25, 34. Esth. 3, 6. foem. תִבְזֶה, vnde per Apocopen וַתִּבֶז id. 2 Sam. 6, 16. 1 Chron. 15, 29. Niph. part. נִבְזֶה *contemtus*, Ps. 15, 4. Ies. 53, 3. pl. נִבְזִים *contemti*, Malach. 2, 9. Hiph. infin. הַבְזוֹת *spernere*, Esth. 1, 17.

בְּזֹה Infinitiuus nominascens, *contemtus*, metonymice *Obiectum contemtus*: vnde בְּזֹה־נֶפֶשׁ *contemtus animae*, i. e. *contemtus ab anima*, Ies. 49, 7. Sic COCCEIVS in *Lex. Hebr.* alii aliter. Conf. Doctiss. OEDERI *Obseruat. S.* n. 17.

בִּזָּיוֹן m. *contemtus magnus*, Esth. 1, 18.

נִמְבְזָה *summe contemtus*, 1 Sam. 15, 9. compos. ex Particip. Niph. נִבְזֶה et ex Nomine inusit. מִבְזָה *contemtus*, *Obiectum contemtus*.

בָּזַז *diripuit*, *praedatus est*, *spoliauit*. Praet. pl. בָּזְזוּ *diripuerunt*, Num. 31, 32. 53. Ios. 8, 27. (in pausa בָּזָזוּ Num. 31, 9.) pro quo per Syrismum dictum putatur בָּזְאוּ Ies. 18, 2. 7. sed vid. antea בזא. בָּזַזְנוּ *praedati sumus*, Deut. 2, 35. et imperfecte בַּזֹּנוּ Deut. 3, 7. part. praes. בּוֹזֵז, pl. בּוֹזְזִים *diripientes*, Ies. 42, 24. 2 Chron. 20, 25. cum Affixo בּוֹזְזֵינוּ *diripientes nos*, Ies. 17, 14. Pahul בָּזוּז *direptus*, Ies. 42, 22. infin. בֹּז *diripere*, Ies. 10, 6. Ezech. 38, 12. imperat. pl. בֹּזּוּ *diripite*, Neh. 2, 9. fut. תָּבוֹז *diripies*, Deut. 20, 14. pl. נָבֹז, cum ה Paragog. נָבֹזָּה *praedemur*, 1 Sam. 14, 36.

fine

sine Dagesch Forti, petita Forma à בזז, vel potius ad insinuandam praedationis *diuturnitatem*, coll. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 160. יָבֹזּוּ *diripient*, *diripiunt*, Ies. 10, 2. Ps. 109, 11. cum Affixo יְבָזּוּם *diripient eos*, Zeph. 2, 9. Niph. praet. plur. cum Vau Conuers. וְנָבֹזּוּ *et diripientur*, Amos. 3, 11. infin. הִבּוֹז *diripiendo*, Ies. 24, 3. fut. תִּבּוֹז *diripietur*, ibid. Pyh. praet. pl. in pausa cum Vau Conuers. וּבֻזָּזוּ *et diripientur*, Ier. 50, 37.

בַּז m. *praeda*, Num. 14, 3. 31. Deut. 1, 39. Ies. 10, 6. etc. sic sec. Kri Ezech. 25, 7. vbi Kethibh habet בַּג *cibus*. Cum Affixo בַּזָּהּ *praeda eius*, Ezech. 29, 19.

בִּזָּה f. *direptio*, *depraedatio*, Dan. 11, 33. Esr. 9, 7. it. *praeda*, *res*, *quae diripitur*, Esth. 9, 10. 15. 16. Dan. 11, 24. 2 Chron. 14, 14. c. 28, 14.

בָּזָק m. *fulgur*, *fulmen*, Ezech. 1, 14. q. d. *dissipatio* et *contritio* rerum obuiarum, à rad. Chald. et Syr. בזק *sparsit*, *dispersit*, *contriuit*; vel à *splendore*, ex significatione radicis Arab. בזק *sol ortus est*.

בָּזַר *dispersit*, *dissipauit*. Fut. יִבְזוֹר *disperget*, Dan. 11, 24. Pih. praet. בִּזַּר *penitus dissipauit*, Ps. 68, 31. quod tamen SCHVLTENSIO in *Gram. Hebr.* p. 282. est Imperatiuus irregularis pro בַּזֵּר vel בַּזַּר *dissipa*.

בָּחַל *fastidiuit*, *fastidium concepit*. Construitur cum ב *Obiecti*. Praet. foem. בָּחֲלָה *fastidiuit*, *fastidium concepit*, Zach. 11, 8. Pyh. part. foem. מְבֻחֶלֶת vel potius מְבֻחָלָה, sec. Kethibh Prou. 20, 21. explicandum mihi videtur ex significatione radicis Chald. siue Talmud. בחל *maturescere coepit*, vnde בֹּחַל *res quaeuis nondum plane matura*: Kri enim habet מְבֹהֶלֶת *festinata*, *accelerata*, i. e. *ante tempus iustum occupata*, cui consonabit Kethibh מְבֻחֶלֶת q. d. *praematurata*, eodem sensu. Alii aliter.

בָּחַן *explorauit*, *probauit*, *tentauit*. Praet. cum Affixo בְּחָנַנִי *probauit me*, Hiob. 23, 10. pl. בָּחֲנוּ *probarunt*, *tentarunt*, Malach. 3, 15. cum Affixo בְּחָנוּנִי *tentarunt me*, Ps. 95, 9. part. praes. בֹּחֵן *probans*, Ier. 11, 20. Ps. 7, 10. infin. constr. בְּחוֹן *probare*, Zach. 13, 9. imper. בְּחַן, vnde cum Affixo בְּחָנֵנִי *proba me*, Ps. 26, 2. pl. בַּחֲנוּ, vnde cum Affixo בְּחָנוּנִי *probate me*, Malach. 3, 10. fut. אֶבְחַן, cum Affixo אֶבְחָנְךָ *probabo te*, Ps. 81, 8. יִבְחַן *probat*, Ps. 11, 5. etc. Niph. fut. יִבָּחֵן *probetur*, Hiob. 34, 36. pl. in pausa תִּבָּחֵנוּ *probabimini*, Gen. 42, 15.

בֹּחַן m. *probatio*, Ies. 28, 16. Ezech. 21, 18.

בַּחַן m. *explorationis* Medium, *specula exploratoria*, Ies. 32,

בַּחוּן m. id. in pl. בַּחוּנִים, cum Affixo בַּחוּנָיו *speculae ei* Ies. 23, 13. sed Kethibh habet בַּחִינָיו, alia Forma.

בָּחוֹן m. (Formae בַּחוֹן, Dagesch F. per (ָ) compensato,) Ier. 6, 27.

בָּחַר *elegit*, *selegit*, it. *probauit*, *examinauit*, *explorau* (vt Chald. et Syr.) Ies. 48, 10. et sec. Kethibh Eccles. 9, 2 Chron. 34, 6. Construitur vel cum Accus. vel cum ב *Obiecti*. Pra בָּחַרְתָּ *elegisti*, 1 Reg. 3, 8. Neh. 9, 7. Sed Hiob. 36, 21. בָּחַרְתָּ SCHV TENS in *Gram. Hebr.* p. 133. legit *bocharta*, (cum (ָ) *chatuph* Pyh.) *electus es* vel *fueris*; in *Animaduers.* tamen ad l. c. exp nit: *laeto animo fuisti*, *gaudium concepisti*, ex significat. ra Arab. Part. praes. בֹּחֵר *eligens*, 1 Sam. 20, 30. Zach. 3, 2. Pah בָּחוּר *electus*, *selectus*, i. e. *optimus*, Exod. 14, 7. Iud. 20, 1 pl. בְּחוּרִים *selecti*, in regim. בְּחוּרֵי 1 Sam. 26, 2. 2 Sam. 10, 9 Aliud vid. inter Nomina. Infin. absol. בָּחוֹר *eligendo*, 1 Sam 2, 28. Ies. 7, 15. 16. infin. constr. בְּחוֹר, vnde cum Suffix בָּחֳרִי τὸ *eligere meum*, Ezech. 20, 5. imper. בְּחַר *elige*, Exod. 17, 9 2 Sam. 24, 12. pl. בַּחֲרוּ *eligite*, Ios. 24, 15. 1 Reg. 18, 25. fut. אֶבְחַר *eligam*, Num. 17, 20. Ies. 66, 4. it. *eligebam*, Hiob. 29, 25. cum Paragog. אֶבְחֲרָה 2 Sam. 17, 1. Hiob. 9, 14. תִּבְחַר *eliges*, *eligis*, 2 Sam 19, 39. Ps. 65, 5. יִבְחַר *eliget*, Num. 16, 5. 7. Deut. 12, 5. 11. 14. it. *explorabit*, *examinabit*, sec. Kethibh Eccles. 9, 4. cuius loci sic sensus est: *nam quicunque examinabit* siue *explorabit*, (vt ego v. 1.) *ille inueniet*, *quod apud omnes viuos sit confidentia* siue *securitas magna*; quomodo ratio redditur, cur cor filiorum hominis plenum fiat malitia et stultitia in vita ipsorum, v. 3. Sed Kri habet יְחֻבַּר *consociabitur*, quod sic exponendum puto: *nam quicunque consociabitur* (cum illis filiis hominis, quorum cor plenum est malitia et stultitia), *per omnem vitam* (illi) *est confidentia* siue *securitas magna*. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִבְחַר *et eligetur*, Ier. 8, 3. part. נִבְחָר *electus*, *selectus*, i. e. *optimus*, *um*, Prou. 8, 10. 19. c. 10, 20. etc.

בְּחֻרִים m. pl. *iuuentus*, *anni aetatis selecti et optimi*, vnde cum Affixo בְּחֻרָיו *iuuentus sua*, Num. 11, 28.

בְּחוּרוֹת f. pl. id. cum Affixo בְּחוּרוֹתֶיךָ *iuuentus tua*, Eccles. 11, 9. et בְּחֻרוֹתֶיךָ Eccles. 12, 1.

בָּחִר m. *electus*, vnde in regim. בְּחִיר 2 Sam. 21, 6. cum Affixo בְּחִירִי *electus meus*, Ies. 42, 1. c. 43, 20. pl. בְּחִירִים *electi* cum Affixo בְּחִירֶיךָ *electi tui*, Ps. 106, 5.

בָּחוּר (Formae dagessandae, compensato Dagesch Forti per Kamez,) m. *iuuenis*, homo *selectae* et *optimae aetatis*, (conf. seq. מִבְחָר et contra Eccles. 12, 1.) Deut. 32, 25. 1 Sam. 9, 2. Eccles. 11, 9. etc. Compensatio illa negligitur in pl. בַּחוּרִים *iuuenes*, Ps. 148, 12. Prou. 20, 29. cum Affixo בַּחוּרֵיהֶם *iuuenes eorum*, Ier. 18, 21. 2 Chron. 36. 17. et בַּחֻרֵיהֶם 2 Reg. 8, 12.

מִבְחָר m. (semel מִבְחַר Ezech. 31, 16.) *selectio*, metonymice *selectum*, i. e. *optimum*. In regim. מִבְחַר Deut. 12, 11. Ies. 22, 7. pl. מִבְחָרִים *selectiones*, vnde cum Affixo מִבְחָרָיו (populus) *selectionum eius*, i. e. *populus eius selectissimus*, Dan. 11, 15.

מִבְחוֹר m. id. 2 Reg. 3, 19. c. 19, 23.

בָּטָא *effutiuit*, *pronunciauit*. Part. praes. בּוֹטֶה (petita Forma à Quiescentibus tertia radicali ה, pro בּוֹטֵא,) *effutiens*, Prou. 12, 18. Pih. infin. בַּטֵּא *pronunciare*, Leuit. 5, 4. fut. יְבַטֵּא *pronunciat*, ibid.

מִבְטָא m. *pronuntiatio*, *pronunciatum*, Num. 30, 7. 9.

בָּטַח proprie *innixus est*; hinc *confisus est*, *securus fuit*; semel impersonaliter, *fiducia fuit*, Hiob. 6, 20. Construitur vel absolute, vel cum Particulis בְּ, אֶל et עַל. Praet. foem. in pausa בָּטָחָה *innixa*, *confisa est*, Zeph. 3, 2. part. praes. בּוֹטֵחַ *confidens*, *securus*, Deut. 28, 52. Iud. 18, 10. pl. בּוֹטְחִים *confidentes*, 2 Reg. 18, 21. 2 Chron. 32, 10. foem. בּוֹטְחָה *confidens*, Ier. 49, 4. בּוֹטְחוֹת *confidentes*, Ies. 32, 9. 10. 11. Pahul בָּטוּחַ *innixus*, *confisus*, Ps. 112, 7. Ies. 26, 3. infin. constr. בְּטוֹחַ *confidere*, Ps. 118, 8. 9. sed cum Affixo בִּטְחֲךָ τὸ *confidere tuum*, Ier. 48, 7. imperat. בְּטַח *confide*, Ps. 37, 2. Prou. 3, 5. fut. אֶבְטַח *confidam*, *confido*, Ps. 44, 7. Ies. 12, 2. תִּבְטַח *confides*, Hiob. 39, 11. יִבְטַח *confidet*, *confidit*, *confidat*, Ies. 50, 10. Prov. 28, 1. pl. foem. in pausa תִּבְטָחוּ *confident* vel *confidant*, Ier. 49, 11. pro תִּבְטַחְנָה, quod *Archaismo* tribuit Celeb. C. B. MICHAELIS in Dissert. de *Soloecismo Generis* p. 9. Hiph. praet. הִבְטַחְתָּ *confidere fecisti*, *securum fecisti*, Ier. 28, 15. part. cum Affixo מַבְטִיחִי *securum faciens me*, Ps. 22, 10. fut. יַבְטַח *confidere faciat*, 2 Reg. 18, 30. Ies. 36, 15.

בֶּטַח m. *fiducia*, *securitas*, Ies. 32, 17. it. *securus*, *confidens*, Gen. 34, 25. Iud. 8, 11. Ezech. 30, 9. Sumitur quoque ad-

תְּבוּנָה f. id. Exod. 31, 3. Deut. 32, 28. Prou. 3, 13. Hiob. 12, 12. etc. cum Affixo תְּבוּנָתוֹ *intelligentia ſua* vel *eius*, Ieſ. 40, 28. Ier. 10, 12. et תְּבֻנָתוֹ ſec. Kri Hiob. 26, 12. vbi Kethibh habet תבונתו, in cuius ſignum Maſorethae ו cum ב in Textu traiecerunt. Plur. תְּבוּנוֹת *intelligentiae*, Pſ. 49, 4. Prou. 11, 12. cum Affixo תְּבוּנוֹתֵיכֶם *intelligentiae veſtrae*, Hiob. 32, 11.

בֵּין proprie Nomen eſt, ſignificans *medium* ſiue *medietatem*, q. d. *diſcrimen* et *diſtinctionem* vnius ab altero vel rei in aequales partes: vnde cum Particulis בְּבֵין *in medio*, Ieſ. 44, 4. מִבֵּין *è medio*, Gen. 49, 10. Num. 17, 2. אֶל־בֵּין *ad medium*, Ezech. 31, 10. 14. עַל־בֵּין id. Ezech. 19, 11. Dual. בֵּנַיִם (ſine Iod,) *vtrumque medium*, *vtriusque* (exercitus) *medium*: vnde Goliathus vocatur vir בֵּנַיִם, qui erat *medius inter duas partes*, monomachia litem diremturus, 1 Sam. 17, 4. Plur. בֵּינִים et בֵּינוֹת *medietates*. Sed frequentius in Praepoſitionem abit, ſignificans *inter*, vt Gen. 1, 6. 7. Exod. 11, 7. Ioſ. 22, 25. Prou. 6, 19. Hiob. 30, 7. etc. *intra*, vt Hiob. 24, 11. Neh. 5, 18. *in*, vt Prou. 26, 13. Zach. 13, 6. Inde בֵּין cum Affixis בֵּינִי *inter me*, Gen. 9, 12. 13. 15. 17. Exod. 31, 13. 17. בֵּינְךָ *inter te*, Gen. 3, 15. in pauſa בֵּינֶךָ Gen. 13, 8. c. 17, 7. בֵּינוֹ *inter ſe* vel *eum*, Gen. 30, 36. Leuit. 26, 46. quo etiam referri poteſt Kethibh Ioſ. 3, 4. c. 8, 11. vbi Kri habet בֵּינָיו ex Forma plur. Sic pl. בֵּינִים cum Affixis, בֵּינֶיךָ *inter te*, Gen. 16, 5. 1 Reg. 15, 19. בֵּינֵינוּ *inter nos*, Gen. 26, 28. et ſine Iod, בֵּנֵינוּ Ioſ. 22, 25. בֵּינֵיכֶם *inter nos*, Gen. 9, 12. 15. Exod. 31, 13. et ſine Iod, בֵּנֵיכֶם Ioſ. 22, 25. etc. Plur. foem. בֵּינוֹת cum Affixis, בֵּינוֹתֵינוּ *inter nos*, Gen. 26, 28. Iud. 11, 10. בֵּינוֹתָם *inter eos*, Gen. 42, 23. 2 Sam. 21, 7.

בֵּין Chald. *inter*, Dan. 7, 5. pl. בֵּינַיִן, vnde cum Affixo eſt בֵּינֵיהוֹן *inter illa*, ſec. Kethibh Dan. 7, 8. ſed Kri habet בֵּינֵיהֵן, cum Affixo *foem.*

בּוּס *conculcare*, *conculcando conterere*. Part. praeſ. בּוֹס *conculcans*, vnde pl. בּוֹסִים *conculcantes*, Zach. 10, 5. fut. אָבוּס *conculco*, Ieſ. 63, 6. cum Affixo et Nun Epenthet. אֲבוּסֶנּוּ *conculcabo eum*, Ieſ. 14, 26. יָבוּס *conculcabit*, Pſ. 60, 14. Pſ. 108, 14. pl. נָבוּס *conculcabimus*, Pſ. 44, 6. Pih. praet. plur. בּוֹסְסוּ *penitus conculcarunt*, Ieſ. 63, 18. Ier. 12, 10. Hoph. part. מוּבָס *conculcatum*, Ieſ. 14, 20. Hithpah. part. foem. מִתְבּוֹסֶסֶת *mutua attritione et colliſione conculcata*, (conf. *Arcan. Form.* p. 514.) aliis *conculcandam ſe praebens*, Ezech. 16, 6. 22.

מבוסה

מְבוּסָה f. *conculcatio*, Ief. 18, 2. 7. c. 22, 5.

תְּבוּסָה (cum ת Heemantico, nota *mutuitatis*,) f. *conculcatio, mutua attritione et collisione facta*, metaphorice *interitus, excidium*. In regim. תְּבוּסַת 2 Chron. 22, 7.

בּוּץ m. *byssus*, 1 Chron. 15, 27. 2 Chron. 5, 12. 13. Esth. 1, 6. Ezech. 27, 16. semel בֻּץ 1 Chron. 4, 21. *lini candidissimi* species, à rad. Arab. باص *nitido colore fuit*, et per Dad, *superauit albedine*, alias وبص *nitidus, mundus fuit, superauit nitore*. Conuenit German. weiß. Serioris vsus esse, vt שֵׁשׁ synonymum antiquioris, obseruat HILLERVS in *Hierophyt.* P. II. p. 172. *Gossypium* intelligit OLDERMANNVS in Diss. de *Vestibus byssinis Pontificis M.* §. 4. seq.

בֵּיץ m. *ouum*, ab *albedine*. Pl. בֵּיצִים *oua*, Deut. 22, 6. Ief. 10, 14. in regim. בֵּיצֵי Ief. 59, 5. cum Affixo בֵּיצֵיהֶם *oua eorum*, Ief. 59, 5.

בּוּק *vacuare, euacuare*, vnde Pih. fut. pl. יְבֹקְקוּ *euacuabunt*, Ier. 51, 2. Alia tempora ex Niphal, quae huc referri possent, vid. in בקק.

בּוּקָה f. *euacuatio*, i. e. *depopulatio*, Nah. 2, 10.

מְבוּקָה f. *euacuatio* siue *depopulatio*, Nah. 2, 10. sed plus dicit, quam בּוּקָה, ob מ *Occupationis*, de quo conf. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. VII. c. 1. §. 8.

בּוֹר m. idem quod בְּאֵר, א sic exspirante, vid. sub rad. באר. Semel pro eo in Kri Ier. 6, 7. occurrit בַּיִר, tanquam radix sit ביר, quomodo et Arab. bîron *puteus* dicitur, cum simili Iod.

בּוֹשׁ vel בּוּשׁ *pudere, erubescere, pudefieri*. Praet. בּוֹשׁ *erubuit*, Ier. 48, 39. foem. בּוֹשָׁה id. Ier. 15, 9. c. 49, 23. perf. 2 foem. בֹּשְׁתְּ *erubuisti*, Ier. 2, 36. pl. בּוֹשׁוּ *erubuerunt*, Pf. 22, 6. Hiob. 6, 20. cum Vau Conuerf. וּבוֹשׁוּ *et erubescent*, Ief. 19, 9. Ier. 12, 13. fed in pausa וָבֹשׁוּ Ief. 20, 5. c. 37, 27. part. praef. בּוֹשׁ *erubescens*, pl. בּוֹשִׁים *erubescentes*, Ezech. 32, 30. infin. בּוֹשׁ *erubescendo*, Ier. 6, 15. c. 8, 12. עַד בּוֹשׁ *vsque ad erubescendum*, i. e. *ita vt eos puderet*, al. *vsque ad tarditatem*, h. e. *diutissime*, à בשש, Iud. 3, 25. 2 Reg. 2, 17. c. 5, 11. imper. f. בּוֹשִׁי *erubesce*, Ief. 23, 4. Ezech. 16, 52. fut. אֵבוֹשׁ (mixta Forma ex בּוֹשׁ et יבשׁ *exaruit*, ficut in Hiph.) *erubescam*, Pf. 25, 20. Ief. 50, 7. cum ה Paragog. אֵבוֹשָׁה Pf. 25, 2. Ier. 17, 18. יֵבוֹשׁ *erubescet*, Ief. 29, 22. Hof. 10, 6. fed Hof. 13, 15. magis

H respi-

respicitur sensus *arescendi.* Hiph. praet. trifariam formatur: 1) regulariter הֵבִישׁ *pudefecit*, vnde הֱבִישׁוֹתָ *pudefecisti*, Pſ. 44, 8. cum ה Paragog. הֱבִישֹׁתָה Pſ. 53, 6. 2) mixta Forma ex בוש et יבש הוֹבִישׁ *pudefecit*, et intransitiue, *pudefactus est*, *erubuit*, Ier. 10, 14. c. 48, 20. c. 50, 2. Ioel. 1, 12. metaphorice de *musto* et *frumento* dicitur, (quomodo tamen magis significatio *arescendi* respicitur,) Ioel. 1, 10. 17. sic in foem. de *vite*, הוֹבִישָׁה Ioel. 1, 12. it. *pudenda fecit*, *turpiter egit*, Hoſ. 2, 7. הוֹבַשְׁתָּ *pudefecisti*, 2 Sam. 19, 6. etc. 3) cum א otioso, הִבְאִישׁ *erubuit*, Ieſ. 30, 5. Part. מֵבִישׁ *pudefaciens*, Prou. 29, 15. it. *pudenda faciens*, *turpiter agens* Prou. 10, 5. c. 14, 35. c. 17, 2. c. 19, 26. foem. מְבִישָׁה *turpiter agens* Prou. 12, 4. fut. cum Affixo תְּבִישֵׁנִי *pudefacias me*, Pſ. 119, 31. 116 pl. תָּבִישׁוּ *pudefacitis*, Pſ. 14, 6. Hithpah. fut. pl. in pausa יִתְבֹּשָׁשׁוּ *inter se erubescebant*, Gen. 2, 25.

בּוּשָׁה f. *pudor*, Pſ. 89, 46. Ezech. 7, 18. Obad. 1, 10. Mich. 7, 10.

בָּשְׁנָה f. id. Hoſ. 10, 6. Formae est insolitae, ad insinuandum *pudorem plane insolitum.* Nun creditur esse *Epenthet.* sicut in יֶשְׁנוֹ et קָבְנוֹ.

בֹּשֶׁת f. *pudor*, *in facie se prodens*, 1 Sam. 20, 30. Ier. 7, 19. Pſ. 44, 16. Dan. 9, 7. 8. Esr. 9, 7. 2 Chron. 32, 21. Est enim Nomen *Effectus.* Metonymice dicitur de *idolo*, Ier. 3, 24. c. 11, 13. Hoſ. 9, 10. Cum Suffixo בָּשְׁתִּי *pudor meus*, Pſ. 69, 20. בָּשְׁתְּךָ *pudor tuus*, 1 Sam. 20, 30. etc.

מָבוּשׁ m. in pl. מְבֻשִׁים *pudenda*, q. d. *loca pudoris*, sec. KIMCHIVM in *Libro Radic.* et Auctorem Libri *Michlal Iophi* ad Deut. 25, 11. Sic Turcae dicunt ادب يري *verecundiae locum* pro *pudendis.* Plura vid. in *Arcan. Form.* p. 452. Cum Affixo מְבֻשָׁיו *pudenda eius*, Deut. 25, 11.

בּוּת vel בִּית Chald. in genere *manere*, *commorari*, vt Arab. et Aethiop. spec. *per noctem: pernoctare.* Praet. בָּת *pernoctauit*, Dan. 6, 19. Inde sunt

בַּת (per Syncopen pro בַּתְּה, ad Formam בֹּשֶׁת,) c. quaeuis *mansio* siue *locus*, *spatium* aut *receptaculum*, quo aliquid continetur, spec. *domus*, et metonymice *familia*, vid. seq. בַּיִת. Inde in plurali, compensato ת deficiente per Dagesch Forte et deducto tono, fit בָּתִּים *receptacula*, Exod. 25, 27. c. 26, 29. c. 36, 34. c. 37, 14. c. 38, 5. Ieſ. 3, 20. spec. *domus*, Exod. 8, 9. Deut. 6, 11. Iud.

18, 14.

18,14 22. etc. metonymice *familiae*, Gen. 42, 19. 33. c. 45, 18. Exod. 1, 21. Ies. 8, 14. etc. In regim. בָּתֵּי Exod. 8, 21. Leuit. 25, 32. 33. cum Affixo בָּתֵּיהֶם *domus eorum*, Num. 16, 32. Deut. 11, 6. Conf. de h. n. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 156.

בַּת c. Chald. id. vnde pl. בָּתִּין, cum Affixo בָּתֵּיכוֹן *domus vestrae*, Dan. 2, 5.

בַּיִת m. semel foem. sec. quosdam Prou. 2, 18. quaeuis *mansio* siue *locus*, *spatium*, *receptaculum*, *Continens*, vt Gen. 39, 20. c. 40, 3. 5. 1 Reg. 18, 32. 2 Chron. 16, 10. Hiob. 8, 17. Neh. 2, 3. etc. vnde *locus tramitum*, i. e. vbi tramites concurrunt, *biuium* vel *triuium*, Prou. 8, 2. Specialiter *domus*, Gen. 17, 12. 27. Leuit. 18, 9. Deut. 20, 5. etc. metonymice *familia*, Gen. 7, 1. Exod. 12, 4. Iof. 2, 12. 1 Sam. 3, 14. 2 Sam. 7, 11. etc. quomodo et Graecos loqui, obseruat PFOCHENIUS de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 120. Metaphorice 1) *templum*, *domus Dei*, 2 Sam. 7, 5. 6. 1 Reg. 6, 1. c. 7, 12. 40. etc. hinc porro *ecclesia Dei*, Ps. 27, 4. Ps. 36, 9. Ps. 84, 5. Ps. 92, 14. Ies. 56, 5. etc. 2) *habitaculum animalium*, Ps. 104, 17. Prou. 30, 26. 3) *sepulcrum*, Ies. 14, 18. Hiob. 17, 13. c. 30, 23. Eccles. 12, 5. Simili modo profanos *sepulcrum* vocare *domum*, obseruant DOVGTAEVS in *Analect. S.* ad Eccles. l. c. LAMPIVS in Differt. de *Descensu Christi ad inferos* §. 12. et SCHEDIVS de *Diis German.* Syngram. II. c. 47. conf. et SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. 17, 13. Synecdochice exprimit *partem interiorem*, cui opponitur חוּץ: quomodo commode per Particulam *intus*, *interne*, *intra*, vertitur; vnde מִבַּיִת וּמִחוּץ *ab interiore et exteriore parte*, Gen. 6, 14. Exod. 25, 11. sic in regim. Num. 18, 7. Ezech. 1, 27. etc. Cum ה *Locali* בַּיְתָה *in domum*, Gen. 19, 10. Exod. 9, 19. *in domo*, Ps. 68, 7. it. aduerbialiter, *introrsum*, Exod. 28, 26. c. 39, 19. 2 Sam. 5, 9. 1 Reg. 7, 25. *intus*, Ezech. 44, 17. et cum מ, מִבַּיְתָה q. d. *ab introrsum* siue *ab intus*, 1 Reg. 6, 15. In regim. בֵּית Gen. 12, 15. Exod. 6, 14. sic sec. Kethibh Ies. 10, 32. (vbi Kri habet בַּת *filia*,) et simul cum ה *Locali*, בֵּיתָה *in domum*, Gen. 28, 2. c. 43, 17. 24. Exod. 8, 20. cum Praefixis לְמִבֵּית q. d. *inde à parte interiore*, i. e. *intus*, Num. 18, 7. cum Affixo בֵּיתוֹ *domus eius* vel *sua*, Gen. 12, 17. Exod. 7, 23.

בַּיִת m. Chald. *domus*: vnde in Statu Emphat. בַּיְתָא Esr. 5, 3. 9. 11. c. 6, 3. et בַּיְתָה Esr. 5, 12. c. 6, 15. in regim. בֵּית Dan. 5, 3. Esr. 4, 24.

4, 24. c. 5, 2. 13. 14. 16. etc. cum Affixis בֵּיתִי *domus mea*, Dan. 4, בֵּיתֵהּ *domus eius*, Dan. 3, 29. c. 5, 23. Esr. 6, 11.

בִּיתָן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *domus magnifica*, *palatium*, Esth. 7, 7. 8. in regim. בִּיתַן Esth. 1, 5.

בָּזָא, Arab. بزا *extulit se superbius*, it. *subiecit sibi*: vnde praet. pl. בָּזְאוּ *subiecerunt sibi*, i. e. *inundarunt*, Ies. 18, 2. 7. Vulgo ad בזז referunt, per Syrismum, quod recte reiicit SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 491.

בָּזָה *contemsit*, *vilipendit*, vt בוז. Construitur cum Accusatiuo, vel cum לְ, אֶל et עַל. Praet. בָּזִיתָ *spreuisti*, 2 Sam. 12, 9. foem. בָּזִית id. Ezech. 16, 59. c. 22, 8. part. praes. בּוֹזֶה *spernens*, *spernit*, Prou. 15, 20. c. 19, 16. pl. בּוֹזִים *spernentes*, 2 Chron. 36, 16. in regim. בּוֹזֵי Malach. 1, 6. cum Affixo בּוֹזַי *spernentes me*, 1 Sam. 2, 30. Pahul בָּזוּי *contemtus*, Ier. 49, 15. Obad. 1, 2. constr. בְּזוּי עָם *contemtus populi* i. e. *à populo*, Ps. 22, 7. f. בְּזוּיָה *contemta*, Eccles. 9, 16. fut. תִּבְזֶה *spernes*, Ps. 51, 19. Ps. 73, 20. יִבְזֶה, vnde per Apocopen וַיִּבֶז *et spreuit*, Gen. 25, 34. Esth. 3, 6. foem. תִּבְזֶה, vnde per Apocopen וַתִּבֶז id. 2 Sam. 6, 16. 1 Chron. 15, 29. Niph. part. נִבְזֶה *contemtus*, Ps. 15, 4. Ies. 53, 3. pl. נִבְזִים *contemti*, Malach. 2, 9. Hiph. infin. הַבְזוֹת *spernere*, Esth. 1, 17.

בְּזֹה Infinitiuus nominascens, *contemtus*, metonymice *Obiectum contemtus*: vnde בְּזֹה־נֶפֶשׁ *contemtus animae*, i. e. *contemtus ab anima*, Ies. 49, 7. Sic COCCEIVS in *Lex. Hebr.* alii aliter. Conf. Doctiss. OEDERI *Obseruat. S.* n. 17.

בִּזָּיוֹן m. *contemtus magnus*, Esth. 1, 18.

נִמְבְזָה *summe contemtus*, 1 Sam. 15, 9. compos. ex Particip. Niph. נִבְזֶה et ex Nomine inusit. מִבְזָה *contemtus*, *Obiectum contemtus*.

בָּזַז *diripuit*, *praedatus est*, *spoliauit*. Praet. pl. בָּזְזוּ *diripuerunt*, Num. 31, 32. 53. Ios. 8, 27. (in pausa בָּזָזוּ Num. 31, 9.) pro quo per Syrismum dictum putatur בָּזְאוּ Ies. 18, 2. 7. sed vid. antea בזא. בָּזַזְנוּ *praedati sumus*, Deut. 2, 35. et imperfecte בַּזּוֹנוּ Deut. 3, 7. part. praes. בּוֹזֵז, pl. בּוֹזְזִים *diripientes*, Ies. 42, 24. 2 Chron. 20, 25. cum Affixo בּוֹזְזֵינוּ *diripientes nos*, Ies. 17, 14. Pahul בָּזוּז *direptus*, Ies. 42, 22. infin. בֹּז *diripere*, Ies. 10, 6. Ezech. 38, 12. imperat. pl. בֹּזּוּ *diripite*, Neh. 2, 9. fut. תָּבוֹז *diripies*, Deut. 20, 14. pl. נָבֹז, cum ה Paragog. נָבֹזָּה *praedemur*, 1 Sam. 14, 36. sine

sine Dagesch Forti, petita Forma à בזז, vel potius ad insinuandam praedationis *diuturnitatem*, coll. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 160. יָבֹזּוּ *diripient*, *diripiunt*, Ies. 10, 2. Ps. 109, 11. cum Affixo יְבָזּוּם *diripient eos*, Zeph. 2, 9. Niph. praet. plur. cum Vau Conuers. וְנָבֹזּוּ *et diripientur*, Amos. 3, 11. infin. הִבּוֹז *diripiendo*, Ies. 24, 3. fut. תִּבּוֹז *diripietur*, ibid. Pyh. praet. pl. in pausa cum Vau Conuers. וּבֻזָּזוּ *et diripientur*, Ier. 50, 37.

בַּז m. *praeda*, Num. 14, 3. 31. Deut. 1, 39. Ies. 10, 6. etc. sic sec. Kri Ezech. 25, 7. vbi Kethibh habet בַּג *cibus*. Cum Affixo בַּזָּהּ *praeda eius*, Ezech. 29, 19.

בִּזָּה f. *direptio*, *depraedatio*, Dan. 11, 33. Esr. 9, 7. it. *praeda*, *res*, *quae diripitur*, Esth. 9, 10. 15. 16. Dan. 11, 24. 2 Chron. 14, 14. c. 28, 14.

בָּזָק m. *fulgur*, *fulmen*, Ezech. 1, 14. q. d. *dissipatio* et *contritio* rerum obuiarum, à rad. Chald. et Syr. בזק *sparsit*, *dispersit*, *contriuit*; vel à *splendore*, ex significatione radicis Arab. בזק *sol ortus est*.

בָּזַר *dispersit*, *dissipauit*. Fut. יִבְזוֹר *disperget*, Dan. 11, 24. Pih. praet. בִּזַּר *penitus dissipauit*, Ps. 68, 31. quod tamen SCHVLTENSIO in *Gram. Hebr.* p. 282. est Imperatiuus irregularis pro בַּזֵּר vel בַּזַּר *dissipa*.

בָּחַל *fastidiuit*, *fastidium concepit*. Construitur cum ב *Obiecti*. Praet. foem. בָּחֲלָה *fastidiuit*, *fastidium concepit*, Zach. 11, 8. Pyh. part. foem. מְבֹחֶלֶת vel potius מְבֻחֶלֶת, sec. Kethibh Prou. 20, 21. explicandum mihi videtur ex significatione radicis Chald. siue Talmud. בחל *maturescere coepit*, vnde בֹּחַל *res quaeuis nondum plane matura*: Kri enim habet מְבֹהֶלֶת *festinata*, *accelerata*, i. e. *ante tempus iustum occupata*, cui consonabit Kethibh מְבֻחֶלֶת q. d. *praematurata*, eodem sensu. Alii aliter.

בָּחַן *explorauit*, *probauit*, *tentauit*. Praet. cum Affixo בְּחָנַנִי *probauit me*, Hiob. 23, 10. pl. בָּחֲנוּ *probarunt*, *tentarunt*, Malach. 3, 15. cum Affixo בְּחָנוּנִי *tentarunt me*, Ps. 95, 9. part. praes. בֹּחֵן *probans*, Ier. 11, 20. Ps. 7, 10. infin. constr. בְּחוֹן *probare*, Zach. 13, 9. imper. בְּחַן, vnde cum Affixo בְּחָנֵנִי *proba me*, Ps. 26, 2. pl. בַּחֲנוּ, vnde cum Affixo בְּחָנוּנִי *probate me*, Malach. 3, 10. fut. אֶבְחַן, cum Affixo אֶבְחָנְךָ *probabo te*, Ps. 81, 8. יִבְחַן *probat*, Ps. 11, 5. etc. Niph. fut. יִבָּחֵן *probetur*, Hiob. 34, 36. pl. in pausa תִּבָּחֵנוּ *probabimini*, Gen. 42, 15.

בֹּחַן m. *probatio*, Ies. 28, 16. Ezech. 21, 18.

בַּחַן m. *explorationis* Medium, *specula exploratoria*, Ies. 32, 1

בַּחוּן m. id. in pl. בַּחוּנִים, cum Affixo בַּחוּנָיו *speculae eiu*. Ies. 23, 13. sed Kethibh habet בַּחִינָיו, alia Forma.

בָּחוֹן m. (Formae בָּחוּק, Dagesch F. per (ָ) compensato,) id Ier. 6, 27.

בָּחַר *elegit*, *selegit*, it. *probauit*, *examinauit*, *explorauit* (vt Chald. et Syr.) Ies. 48, 10. et sec. Kethibh Eccles. 9, 4 2 Chron. 34, 6. Construitur vel cum Accus. vel cum ב *Obiecti*. Praet בָּחַרְתָּ *elegisti*, 1 Reg. 3, 8. Neh. 9, 7. Sed Hiob. 36, 21. בָּחַרְתָּ SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 133. legit *bocharta*, (cum (ָ) *chatuph* ex Pyh.) *electus es* vel *fueris*; in *Animaduers.* tamen ad l. c. exponit: *laeto animo fuisti*, *gaudium concepisti*, ex significat. rad. Arab. Part. praes. בֹּחֵר *eligens*, 1 Sam. 20, 30. Zach. 3, 2. Pahul בָּחוּר *electus*, *selectus*, i. e. *optimus*, Exod. 14, 7. Iud. 20, 15. pl. בְּחוּרִים *selecti*, in regim. בְּחוּרֵי 1 Sam. 26, 2. 2 Sam. 10, 9. Aliud vid. inter Nomina. Infin. absol. בָּחוֹר *eligendo*, 1 *Sam.* 2, 28. Ies. 7, 15. 16. infin. constr. בְּחוֹר, vnde cum Suffixo בָּחֳרִי τὸ *eligere meum*, Ezech. 20, 5. imper. בְּחַר *elige*, Exod. 17, 9. 2 Sam. 24, 12. pl. בַּחֲרוּ *eligite*, Ios. 24, 15. 1 Reg. 18, 25. fut. אֶבְחַר *eligam*, Num. 17, 20. Ies. 66, 4. it. *eligebam*, Hiob. 29, 25. cum ה Paragog. אֶבְחֲרָה 2 Sam. 17, 1. Hiob. 9, 14. תִּבְחַר *eliges*, *eligis*, 2 Sam. 19, 39. Ps. 65, 5. יִבְחַר *eliget*, Num. 16, 5. 7. Deut. 12, 5. 11. 14. it. *explorabit*, *examinabit*, sec. Kethibh Eccles. 9, 4. cuius loci sic sensus est: *nam quicunque examinabit* siue *explorabit*, (vt ego v. 1.) *ille inueniet*, *quod apud omnes viuos sit confidentia* siue *securitas magna*; quomodo ratio redditur, cur cor filiorum hominis plenum fiat malitia et stultitia in vita ipsorum, v. 3. Sed Kri habet יְחֻבַּר *consociabitur*, quod sic exponendum puto: *nam quicunque consociabitur* (cum illis filiis hominis, quorum cor plenum est malitia et stultitia), *per omnem vitam* (illi) *est confidentia* siue *securitas magna*. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִבְחַר *et eligetur*, Ier. 8, 3. part. נִבְחָר *electus*, *selectus*, i. e. *optimus*, *um*, Prou. 8, 10. 19. c. 10, 20. etc.

בְּחֻרִים m. pl. *iuuentus*, *anni aetatis selecti et optimi*, vnde cum Affixo בְּחֻרָיו *iuuentus sua*, Num. 11, 28.

בְּחוּרוֹת f. pl. id. cum Affixo בְּחוּרוֹתֶיךָ *iuuentus tua*, Eccles. 11, 9. et בְּחֻרוֹתֶיךָ Eccles. 12, 1.

בָּחִר m. *electus*, vnde in regim. בְּחִיר 2 Sam. 21, 6. cum Affixo בְּחִירִי *electus meus*, Ies. 42, 1. c. 43, 20. pl. בְּחִירִים *electi* cum Affixo בְּחִירֶיךָ *electi tui*, Ps. 106, 5.

בָּחוּר (Formae dagessandae, compensato Dagesch Forti per Kamez,) m. *iuuenis*, homo *selectae* et *optimae aetatis*, (conf. seq. מִבְחָר et contra Eccles. 12, 1.) Deut. 32, 25. 1 Sam. 9, 2. Eccles. 11, 9. etc. Compensatio illa negligitur in pl. בַּחוּרִים *iuuenes*, Ps. 148, 12. Prou. 20, 29. cum Affixo בַּחוּרֵיהֶם *iuuenes eorum*, Ier. 18, 21. 2 Chron. 36. 17. et בַּחֻרֵיהֶם 2 Reg. 8, 12.

מִבְחָר m. (semel מִבְחַר Ezech. 31, 16.) *selectio*, metonymice *selectum*, i. e. *optimum*. In regim. מִבְחַר Deut. 12, 11. Ies. 22, 7. pl. מִבְחָרִים *selectiones*, vnde cum Affixo מִבְחָרָיו (populus) *selectionum eius*, i. e. *populus eius selectissimus*, Dan. 11, 15.

מִבְחוֹר m. id. 2 Reg. 3, 19. c. 19, 23.

בָּטָא *effutiuit*, *pronunciauit*. Part. praes. בּוֹטֶה (petita Forma à Quiescentibus tertia radicali ה, pro בּוֹטֵא,) *effutiens*, Prou. 12, 18. Pih. infin. בַּטֵּא *pronunciare*, Leuit. 5, 4. fut. יְבַטֵּא *pronunciat*, ibid.

מִבְטָא m. *pronuntiatio*, *pronunciatum*, Num. 30, 7. 9.

בָּטַח proprie *innixus est*; hinc *confisus est*, *securus fuit*; semel impersonaliter, *fiducia fuit*, Hiob. 6, 20. Construitur vel absolute, vel cum Particulis בְּ, אֶל et עַל. Praet. foem. in pausa בָּטָחָה *innixa*, *confisa est*, Zeph. 3, 2. part. praes. בּוֹטֵחַ *confidens*, *securus*, Deut. 28, 52. Iud. 18, 10. pl. בּוֹטְחִים *confidentes*, 2 Reg. 18, 21. 2 Chron. 32, 10. foem. בּוֹטְחָה *confidens*, Ier. 49, 4. בּוֹטְחוֹת *confidentes*, Ies. 32, 9. 10. 11. Pahul בָּטוּחַ *innixus*, *confisus*, Ps. 112, 7. Ies. 26, 3. infin. constr. בְּטוֹחַ *confidere*, Ps. 118, 8. 9. sed cum Affixo בִּטְחֲךָ τὸ *confidere tuum*, Ier. 48, 7. imperat. בְּטַח *confide*, Ps. 37, 2. Prou. 3, 5. fut. אֶבְטַח *confidam*, *confido*, Ps. 44, 7. Ies. 12, 2. תִּבְטַח *confides*, Hiob. 39, 11. יִבְטַח *confidet*, *confidit*, *confidat*, Ies. 50, 10. Prov. 28, 1. pl. foem. in pausa תִּבְטָחוּ *confident* vel *confidant*, Ier. 49, 11. pro תִּבְטַחְנָה, quod *Archaismo* tribuit Celeb. C. B. MICHAELIS in Dissert. de *Soloecismo Generis* p. 9. Hiph. praet. הִבְטַחְתָּ *confidere fecisti*, *securum fecisti*, Ier. 28, 15. part. cum Affixo מַבְטִיחִי *securum faciens me*, Ps. 22, 10. fut. יַבְטַח *confidere faciat*, 2 Reg. 18, 30. Ies. 36, 15.

בֶּטַח m. *fiducia*, *securitas*, Ies. 32, 17. it. *securus*, *confidens*, Gen. 34, 25. Iud. 8, 11. Ezech. 30, 9. Sumitur quoque ad-

uerbialiter, praefixa Particula ל, לָבֶטַח *secure*, q. d. *in securitate*, Leuit. 25, 18. Deut. 33, 12. Iud. 18, 7. 1 Reg. 4, 25. etc. omiſſo ל, Deut. 12, 10. 1 Sam. 12, 11. Prou. 1, 33. Mich. 2, 8. etc.

בִּטְחָה f. *fiducia*, Ieſ. 30, 15.

בִּטָּחוֹן m. *confidentia magna*, *fiducia firma*, 2 Reg. 18, 19. Ieſ. 36, 4. Eccleſ. 9, 4.

בַּטֻּחָה f. *securitas magna*: vnde plur. בַּטֻּחוֹת *securitates magnae*, Hiob. 12, 6.

מִבְטָח m. *fiducia*, vel potius, vi Formae, *id, in quo confiditur*, Ezech. 29, 16. in regim. מִבְטַח Pſ. 65, 6. Prou. 14, 26. In Affixione accipit Dageſch Forte implicitum, (ָ) in (ַ) correpto: vt מִבְטַחִי *fiducia mea*, Pſ. 71, 5. Hiob. 31, 24. מִבְטַחוֹ *fiducia eius* vel *sua*, Hiob. 8, 14. c. 18, 14. etc. quod (ַ) ſequente (ָ) propter Euphoniam in (ֶ) abit, vt מִבְטֶחָה *fiducia eius*, Prou. 21, 22. מִבְטֶחָם *fiducia eorum*, Ier. 48, 13. plur. מִבְטָחִים *fiduciae*, *securitates*, Ieſ. 32, 18. cum Affixo מִבְטָחַיִךְ *fiduciae tuae*, Ier. 2, 37.

אֲבַטִּחִים pl. m. (cum א Heemantico, *firmitatis* indice,) *melones*, Num. 11, 5. ſic dicti, quod terrae *firmiter innitantur*: vnde et ἠδόγαιοι vocantur ATHENAEO.

בָּטֵל vel potius בָּטַל *ceſſauit*: vnde ſemel praet. plur. cum Vau Conuerſ. וּבָטְלוּ *et ceſſabunt*, Eccleſ. 12, 3.

בְּטֵל Chald. id. vnde praet. foem. בְּטֵלַת *ceſſauit*, Eſr. 4, 24. part. praeſ. foem. בָּטְלָא *ceſſans*, Eſr. 4, 24. Pahel praet. בַּטֵּל *ceſſare fecit*, *inhibuit*, *impediuit*, vnde plur. בַּטִּלוּ *ceſſare fecerunt*, *inhibuerunt*, Eſr. 4, 23. c. 5, 5. infin. בַּטָּלָא *impedire*, *inhibere*, Eſr. 4, 21. c. 6, 8.

בֶּטֶן f. *venter*, *tumida* et *protuberantior* corporis pars, à rad. Arab. בטן *diſtentus fuit*, *tumuit*, it. *intimus fuit*; niſi potius ſic dictus ſit, quod cingulo *ligari* et *adſtringi* ſoleat, coll. infra אַבְנֵט ſub rad. בנט. Occurrit Num. 5, 22. Prou. 18, 8. c. 20, 27. 30. etc. Per Synecdochen ſumitur pro *vtero*, vbi foetus concipitur, Gen. 30, 2. Iud. 13, 5. Ieſ. 13, 18. Pſ. 127, 3. etc. metonymice *cor* et quaeuis *interiora* hominis, *animam*, *cogitationes* etc. notat, vt Hiob. 15, 35. Prou. 22, 18. Habac. 3, 16. Semel metaphorice eſt *protuberantia*, *prominentia*, 1 Reg. 7, 20. Cum Affixis בִּטְנִי *venter*, *vterus meus*, Pſ. 31, 10. Hiob. 3, 9. בִּטְנְךָ *venter*, *vterus tuus*, Deut. 28, 4. Pſ. 132, 11. in pauſa בִּטְנֶךָ Prou. 22, 18.

בטנה

בָּטְנָה m. vnde HILLERVS in *Institut. Ling. S.* p. 396. deduci pl. בָּטְנִים, *pistacia*, Gen. 43, 11. Exprimit autem ה illud Paragog. quod in Nominibus *Locorum motum ad locum* designat, in Nominibus *colorum*, *formarum* etc. ex eiusdem HILLERI mente in *Hierophyt.* P. I. p. 366. *imitationem* siue *accessionem* quandam ad *similitudinem* Nominis Primitiui, conf. *Onomast. V. T.* p. 124. vnde *pistacia*, nucleis quasi *grauida*, sic dicta sunt, quod forma sua *ventrem*, intestinis distentum, siue *vterum* foetu grauidum *imitentur*. *Pistacia* autem l. c. intelligenda esse, defendunt BOCHARTVS in *Canaan* L. I. c. 10. SALMASIVS in *Homonym. Hyles Iatr.* c. 104. VRSINVS in *Arboreto Bibl.* c. 30. et OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. I. p. 24. seq. Sed de *auellanis* cum aliis accipit HILLERVS in *Hierophyt.* P. I. p. 224. seq. quas sic dictas volunt à similitudine *vteri*, vtpote in quibus non solum secundinas, sed ipsum quoque ductum vmbilicalem Physici obseruent.

בִּי Particula *obsecrandi* vel potius *veniam petendi*, semper cum אֲדֹנִי vel אֲדֹנָי occurrit, Gen. 43, 20. c. 44, 18. Exod. 4, 10. 13. Num. 12, 11. Ios. 7, 8. Iud. 6, 13. 15. 1 Sam. 1, 26. 1 Reg. 3, 17. 26. Missis aliorum sententiis, KOERBERO in *Lexico Particul.* accedo, cui בִּי propriè est Imperatiuus Hiph. (pro הָבִי) ad Formam בִּין Dan. 9, 23. c. 10, 1. sine א, vt Mich. 1, 15. etc. Neque tamen cum illo quoad eius explicationem consentio. Puto autem בִּי sensum habere *veniam petendi*, q. d. *admitte! concede!* sic enim et Arabes obsecrare solent, dicentes à Verbo باء (quod idem est cum Hebr. בוא,) in 2 Coniugat. (quae Transitiua est, vt Hebraeorum Hiphil,) بوا الله ذلك *id Deus concedat!* Indidem explicari posset אָבִי Hiob. 34, 36.

בֵּן et בִּינָה vid. sub rad. בין.

בֵּיץ *ouum*, vid. sub rad. בוץ.

בִּיר vid. supra in בור.

בִּירָה f. *palatium*, *arx*, q. d. *habitatio excelsa*, per Aphaeresin pro בְּבִירָה vel יְבִירָה, deriuo à rad. Aethiop. נבר, Arab. ובר, *habitauit*, specialiter *in sublimi*, vnde et Nomen Aethiop. mänbâr *sedes regia*. Vsurpatur de *palatio regio* 1 Chron. 29, 1. Neh. 1, 1. Esth. 1, 2. 5. c. 2, 3. 5. 8. c. 3, 15. etc. et de *templo* Hierosolymitano, *palatium regium* referente, Neh. 2, 8.

בִּירָה f. Chald. id. vnde in Statu Emphat. בִּירְתָא Esr. 6, 2.

בִּירָנִית f. (cum terminatione *augmentatiua*,) *arx magna et firma, castellum:* vnde plur. בִּירָנִיּוֹת *arces, castella*, 2 Chron. 17, 12. c. 27, 4.

בַּיִת et **בִּיתָן** vid. supra sub rad. בות.

בָּכָה *fleuit, defleuit.* Construitur vel absolute, vel cum Accusatiuo, vel cum Particulis לְ, אֶל, עַל et בַּעֲבוּר. Praet. pl בְּכִיתֶם *fleuistis*, Num. 11, 18. בָּכִינוּ *fleuimus*, Ps. 137, 1. part. praes. בֹּכֶה *flens*, Exod. 2, 7. Num. 11, 10. pl. בּוֹכִים *flentes*, Num. 25, 6. Esr. 3, 12. foem. בּוֹכִיָּה *flens*, (mutata tertia radicali ה in Iod,) Thren. 1, 16. infin. absol. בָּכוֹ *flendo*, Ies. 30, 19. Ier. 22, 10. et בָּכֹה 1 Sam. 1, 10. 2 Sam. 3, 16. infin. constr. בְּכוֹת *flere*, Gen. 43, 30. 1 Sam. 30, 4. imperat. pl. בְּכוּ *flete*, Ier. 22, 10. Ioël. 1, 5. foem. בְּכֶינָה id. 2 Sam. 1, 24. fut. אֶבְכֶּה *flebo, fleo*, Iud. 11, 37. Ies. 16, 9. תִּבְכֶּה *flebis*, Ies. 30, 19. Ezech. 24, 16. cum Vau Conuers. וַתִּבְכֶּה *et fleuisti*, 2 Reg. 22, 19. et וַתֵּבְךְּ 2 Sam. 12, 21. 2 Chron. 34, 27. pers. 3. וַיֵּבְךְּ *et fleuit*, Gen. 27, 38. c. 37, 35. f. תִּבְכֶּה *flebit, flet*, 1 Sam. 1, 10. Ier. 13, 17. cum Vau Conuers. וַתִּבְכֶּה *et fleuit*, 1 Sam. 1, 7. et וַתֵּבְךְּ Gen. 21, 16. Iud. 11, 38. pl. יִבְכּוּ *flebunt, flent, fleant*, Leuit. 10, 6. Num. 11, 13. cum Nun Paragog. et in pausa יִבְכָּיוּן Ies. 33, 7. Hiob. 31, 38. foem. תִּבְכֶּינָה id. Ps. 78, 64. Hiob. 27, 15. Pih. part. foem. מְבַכָּה *deflens, deflet*, Ier. 31, 15. pl. מְבַכּוֹת *deflentes*, Ezech. 8, 14. Sed נִבְכֵי pl. constr. Hiob. 38, 16. quod quidam huc referunt, pertinet ad rad. נבך.

בָּכָא m. (mutata tertia radicali ה in א,) *fletus*, vel *lacrymae*, fletus *Effectus*, Ps. 84, 7. Aliis בָּכָא *morus* est, vnde sit pl. בְּכָאִים, sed inuita Formae significatione, si arbor illa à *fletu* dicta sit, et sensu non admodum commodo, conf. GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.* ad h. v. Potius ergo בְּכָאִים est à seq.

בֶּכָא m. *morus*, sic vocata, quod nullum ferat aestate fructum, nisi vere largas emiserit *lacrymas*, dicente HILLERO in *Hierophyt*. P. I. p. 172. vel à sanguineis *lacrymis*, quas ipsae baccae fundunt compressae, vt videtur VRSINO in *Arboreto Bibl.* p. 75. OL. CELSIVS in *Hierobotan*. P. I. p. 338. seq. arborem intelligit, quae Arab. *bacàon* vocatur: haec prope Meccam et in tractibus vicinis crescit, cuius cum folium resecatur, *lacryma* quaedam inde destillat alba, calida et acris. Inde est plur. בְּכָאִים *mori*, 2 Sam. 5, 24. c. 8, 23. 1 Chron. 14, 14. 15.

בְּכֶה m. *fletus*, Esr. 10, 1.

בְּכִי m. id. Deut. 34, 8. 2 Sam. 13, 36. Ps. 30, 6. Ies. 38, 3. etc. Metaphorice *fluxus riuorum*, Hiob. 28, 11. coll. cognat. נבך *fluxit*, *manauit*; prout et Lat. *flere* pro *rorare* siuè *fluere* dixit LVCRETIVS I. 351. In pausa בֶּכִי Ies. 15, 3. Ier. 31, 16. cum Affixo בִּכְיִי *fletus meus*, Ps. 6, 9.

בָּכוּת f. id. Gen. 35, 8.

בְּכִית f. id. cum Affixo בְּכִיתוֹ *fletus eius*, Gen. 50, 4.

בָּכַר in Kal inusit. apud Arabes significat *properauit*, in 5 Coniug. *praecessit*. Inde Pihel בִּכֵּר *primogenitum fecit*, (quod tamen potius à Nomine בְּכוֹר, *primogenitus*, formatum est,) it. *praecoces fructus tulit*. Infin. בַּכֵּר *primogenitum facere*, Deut. 21, 16. fut. יְבַכֵּר *praecoces et quasi primogenitos fructus fert*, Ezech. 47, 12. Pyh. fut. יְבֻכַּר *primogenitum fiet* vel *edetur*, Leuit. 27, 26. Hiph. part. foem. מַבְכִּירָה *primogenitum pariens* vel *primum pariens*, Ier. 4, 31.

בְּכוֹר m. *primogenitus*, qui alios natiuitate *praecedit*: tam de *hominibus* quam de *brutis* dicitur, Gen. 25, 13. Exod. 11, 5. Leuit. 27, 26. Num. 1, 20. etc. *primogenitus mortis* est *morbus* durissimus, mortem certissime post se trahens, Hiob. 18, 13. vt *primogeniti pauperum* sunt *maxime pauperes*, Ies. 14, 30. et Arab. *filiae fati* siue *mortis* vocantur *febres*. Sed PINEDA intelligit *mortem praecocem* et *praematuram*, coll. seq. Nom. בְּכוּרָה et בִּכּוּרָה. Cum Affixo בְּכוֹרִי *primogenitus meus*, Gen. 49, 3. Exod. 4, 22. pl. בְּכוֹרִים *primogeniti*, in regim. בְּכוֹרֵי Ps. 135, 8. Ies. 14, 30. cum Affixo בְּכוֹרֵיהֶם *primogeniti eorum*, Ps. 136, 10. Neh. 10, 37. Ps. 135, 8. Foem. בְּכוֹרָה *primogenitum*, vnde pl. בְּכֹרוֹת *primogenita*, Gen. 4, 4. Deut. 12, 6. 17. c. 14, 23. Neh. 10, 37. Aliud est

בְּכוֹרָה f. *primogenitura*, Gen. 25, 34. Deut. 21, 17. 1 Chron. 5, 1. 2. cum Affixo בְּכֹרָתִי *primogenitura mea*, Gen. 27, 36.

בְּכִירָה f. *primogenita*, Gen. 19, 31. 33. 34. 37. c. 29, 26. 1 Sam. 14, 51. ab inusit. masc. בָּכִיר.

בִּכְרָה f. *dromas*, camelus cursu concitato alia animalia praeuertens, vnde בכרה קלה Ier. 2, 23. Conuenit Arab. وَاكِر *velox camela*. BOCHARTO in *Hieroz.* et MAIO in *Histor. animal.* est nomen *aetatis* camelorum, scil. *camelus* vel *camela iunior*.

iunior. Plur. (cum terminat. masc.) בְּכָרִים, (non בְּכָרִים, vt qui dam male habent,) *dromades*, vnde in regim. בִּכְרֵי Ief. 60, 6.

בִּכּוּר m. *fructus primus*, reliquos maturitate *praeueni tens:* vnde cum Affixo בִּכּוּרָהּ *fructus primus eius*, fcil. valli pinguedinum, (quod praecedit,) Ief. 28, 4. pl. בִּכּוּרִים *fructus primi*, *primitiae* vel potius *primitiua*, (vid. RELANDI *Antiquit. Hebr.* P. III. c. 8. §. 1.) Leuit. 2, 14. c. 23, 17. 2 Reg. 4, 42 Nah. 3, 12. etc. et בִּכֻּרִים Leuit. 23, 20. in regim. בִּכּוּרֵי Exod. 23 16. 19. Num. 13, 20. cum Affixo בִּכּוּרֶיךָ *primitiua tua*, Leuit. 2, 14.

בִּכּוּרָה f. *fructus primus* et *praecox*, Hof. 9, 10. Mich. 7, 1.

בַּכּוּרָה f. *praecocitas*, q. d. *praecessio* in maturescendo, vnde ficus בַּכֻּרוֹת *praecocitatum* i. e. *praecoces*, Ier. 24. 2.

בָּל m. Chald. Dan. 6, 15. *animus*, *mens*, proprie *cogitatio*, vt Syr. *bolo* et Arab. *bálon*, eaque *sollicita* siue *cura*, (vt idem Arab.) à rad. Arab. בלא *sollicitudine affectus est*, in 3 Coniug. *curauit*.

בַּל *non*, *ne*, vid. infra sub rad. בלה.

בְּלָא rad. Chald. vid. sub Hebr. בלה.

בָּלַג in Kal inusit. vnde Hiph. הִבְלִיג, quocum per Metathesin conuenit Lat. *focillo*: *focillandi* enim siue *refocillandi* notionem vulgo ei tribuunt. Sed SCHVLTENS in *Origin. Hebr.* T. I. p. 31. seq. et in *Vindiciis* p. 48. seq. confert radicem Arab. בלג *nituit*, *fulsit*, (quae cum Lat. *fulgeo* consonat,) in 4 Coniug. (quae Hebraeorum Hiphil respondet,) *laetitia perfudit.* Sumitur autem הִבְלִיג tam transitiue, *refocillauit*, *laetitia perfudit*, quam intransitiue, *refocillauit se*: vnde part. מַבְלִיג *refocillans*, Amos. 5, 9. fut. אַבְלִיג et cum ה Paragog. אַבְלִיגָה *refocillabo me*, Pf. 39, 13. Hiob. 9, 27. c. 10, 20.

מַבְלִיגִית f. *refocillatio*, vel potius (vi Formae) *id*, *quo quis se refocillat*: vnde cum Affixo מַבְלִיגִיתִי *o refocillatio mea!* Ier. 8, 18.

בַּלָּהָה per Metathesin pro בהלה, vid. sub rad. בהל.

בָּלָה in genere *defecit*, *consumtus est*, spec. vel *vetustate*: *senuit*, *veterauit*; vel vsu: *attritus*, *detritus*, *consumtus est*, vt *vestis*, *calceus* etc. Praet. foem. בָּלְתָה *veterauit*, Deut. 8, 4. c. 29, 5. pl. בָּלוּ *veterauerunt*, Deut. 29, 5. Iof. 9, 13. *consumta sunt*, *contabuerunt*, Pf. 32, 3. infin. construct. cum Affixo

Affixo בְּלֹתִי τὸ *senescere meum*, Gen. 18, 12. fut. יִבְלֶה *consumitur, ateritur*, Hiob. 13, 28. תִּבְלֶה *veterascet*, Ies. 51, 6. etc. Pih. praet. בִּלָּה *veterascere fecit*, it. *consumsit*, *attriuit*, Thren. 3, 4. infin. construct. cum Praefixo לְבַלּוֹת (et formam eorum) *ad consumendum* i. e. *consumere debet* (sepulcrum,) Ps. 49, 15. cum Affixo בַּלֹּתוֹ *atterere eum*, 1 Chron. 17, 9. fut. pl. יְבַלּוּ *consument*, *consumunt*, Ies. 65, 22. et sec. Kethibh Hiob. 21, 13. vbi Kri habet יְכַלּוּ, sensu eodem, a כלה.

בְּלָא Chald. id. vnde Pahel fut. יְבַלֵּא *atteret*, *affliget*, Dan. 7, 25.

בָּלֶה m. *vetus*, *attritus*: vnde pl. בָּלִים *veteres*, *attriti*, Ios. 9, 4. foem. בָּלָה *vetula*, *attrita*, Ezech. 23, 43. pl. בָּלוֹת *vetustae*, *attritae*, Ios. 9, 5.

בְּלוֹיִם m. pl. (mutata tertia radicali ה in י mobile,) et בְּלוֹאִים (mutata tertia ה in א,) *veteramenta*, alte Lumpen: vnde in regim. בְּלוֹיֵ Ier. 38, 11. et בְּלוֹאֵי ib. vers. 12.

בְּלוֹ m. Chald. proprie *consumtio*, metonymice *tributum de consumtilibus*, *Consumtions-Accise*, Esr. 4, 13. 20. c. 7, 24.

תַּבְלִית (cum ת notionis *reciprocae*,) f. *consumtio sui*. Cum Affixo תַּבְלִיתָם *consumtio illorum*, Ies. 10, 25.

בַּל proprie *defectus*; sed in Particulam abit, (conf. suis locis אַיִן, אַל et לֹא,) notans *non*, vt Ps. 49, 13. Prou. 9, 13. c. 10, 30. Ies. 26, 10. 14. etc. sic sec. Kri Hos. 9, 16. (vbi Kethibh habat בְּלִי) *ne*, vt Ies. 14, 21. Ps. 10, 18. Ps. 17, 5. Ps. 96, 10. etc.

בְּלִי proprie *defectus*, *consumtio*, vt Deut. 4, 2. Ies. 38, 17. Ps. 72, 7. Hiob. 24, 7. Malach. 3, 10. etc. vnde מִבְּלִי אֵין *ex defectu defectus*, i. e. *ex defectu omnimodo*, Exod. 14, 11. 2 Reg. 1, 3. 6. 12. it. *nihil*, Ies. 14, 6. Sed saepius in Particulam abit, significans *non*, vt 2 Sam. 1, 21. Hiob. 41, 18. Ies. 32, 10. Hos. 8, 7. etc. it. *absque*, *sine*, idque vel *nude*, vt Hiob. 8, 11. c. 24, 10. c. 30, 8. c. 31, 39. Ies. 28, 8. vel praefixo ל, vt Ies. 5, 14. Hiob. 38, 41. c. 41, 25. מִבְּלִי אֲשֶׁר *ex eo quod non*, q. d. *ex defectu quod*, Eccles. 3, 11. עַל בְּלִי *eo quod non*, Gen. 31, 20.

בְּלִיַּעַל m. *nequam*, *qui est nullius frugis*, German. ein Taugenicht, componunt ex בְּלִי *sine*, et inusit. יַעַל *commodum*, *vsus*, à יעל. Quia construi solet cum Nominibus אָדָם, אִישׁ, בֵּן etc. hinc GVSSETIVS concludit, proprie esse nomen *diaboli*, coll.

coll. 2 Cor. 6, 15. . Caeterum de omnis generis hominibus *fla*
tiosis dicitur, vt Deut. 13, 14. c. 15, 9. Iud. 19, 22. 1 Sam. 1,
c. 2, 12. etc.

בְּלִימָה Hiob. 26, 7. quod quidam ex בְּלִי et מָה comp
nunt et exponunt; potius Simplex est, pertinens ad rad. לם

בִּלְעֲדֵי et בַּלְעֲדֵי vid. in עַד sub rad. עוד.

בֶּלֶת, cum ת foeminino ad Formam צֶפֶת à צפה, et cu
Iod Paragog. בִּלְתִּי, proprie *defectus*, *consumtio*, vt בַּל et לִי
Num. 14, 16. Hiob. 14, 12. Ief. 14, 6. Similiter, vt illa, in Pa
ticulam abit, denotans *non*, Num. 21, 35. 1 Sam. 20, 26. Ief. 10,
absque, *sine*, *praeter*, *praeterquam*, et per Ellipsin Pronom
nis אֲשֶׁר, *praeterquam quod:* idque vel *nude*, vt Gen. 21, 2
c. 43, 3. c. 47, 18. Iof. 11, 9. Dan. 11, 18. vel praefixo ל, vt בִּלְתִּי
הוֹעִיל *sine prodesse*, i. e. *sine vtilitate*, *frustra*, Ier. 7, 8. בִּלְתִּי
נָגְעֵךְ *absque tangere te*, i. e. *sine tactu tui*, Ruth. 2, 9. v
denique cum Affixis: quomodo Iod Paragog. abiicitur, vt לְתִי
absque me, *praeter me*, Hof. 13, 4. et fec. quosdam Ief. 10, 4
בִּלְתֶּךָ *praeter te*, (in pausa,) 1 Sam. 2, 2.

בָּלַל *miscuit*, *confudit*, *perfudit*, semel intransit. *per*
fusus est, *perfudit se*, Arab. *humidus fuit*, *maduit*. Praet
defect. בַּלּוֹתִי *perfudi me*, *perfusus sum*, Pf. 92, 11. part. Pahu
בָּלוּל *mixtus*, *um*, Exod. 29, 40. Leuit. 14, 21. Num. 15, 4. 9
foem. בְּלוּלָה *mixta*, Leuit. 2, 5. c. 7, 10. Num. 7, 13. 19. 25. 31. etc
pl. בְּלוּלוֹת *mixtae*, Exod. 29, 2. Leuit. 2, 4. fut. cum Vau Con-
uerf. וַיָּבָל *et miscuit*, fcil. pabulum, Iud. 19, 21. fec. Kri, fed
Kethibh habet וַיָּבוֹל, accentu in vltima manente; perf. 1 pl. cum
ה Paragog. et neglecta compenfatione fecundae radicalis per Da-
gesch Forte, נָבְלָה *confundamus*, Gen. 11, 7. Hithpah. fut. יִתְבּוֹלָל
miscebit, *permiscebit se*, Hof. 7, 8.

בְּלִיל m. *farrago*, *pabulum mixtum*; aliis *pabulum humi-*
dum, *foenum recens*, vt Arab. *abalon*, Ief. 30, 24. Cum Affixo
בְּלִילוֹ *pabulum suum*, Hiob. 6, 5. c. 24, 6.

תֶּבֶל (cum ת notionis *reciprocae* et *mutuitatis*,) m. *confusio*
vnius cum altero, Leuit. 18, 23. c. 20, 12.

תְּבַלֻּל m. vitium oculi, Leuit. 21, 20. vulgo *suffusio*, potius
confusio vnius cum altero, *albi* fcil. *cum nigro*; vel ex figni-
ficatione radicis Arab. *continuus oculi fluxus*, *lippitudo*, Graec.
voce

voce cognata *βαλία*. ONKELOS transtulit per חיליז, quod R. SALOMO ſcribit eſſe morbum, qui vocatur לימון: atqui hoc BVXTORFFIO videtur eſſe Graec. *λήμων lippus, gramioſus*, à *λήμη lippitudo, oculi lippientes*.

בָּלַם *obturauit, conſtrinxit*. Infin. conſtruct. cum ל, לִבְלוֹם *conſtringendum eſt*, Pſ. 32, 9.

בְּלִימָה f. *conſtrictio*, h. e. *centrum*, vel *refrenatio*, ſcil. aquarum, Hiob. 26, 7. Vulgo compoſitum eſſe volunt ex בְּלִי מָה *nihil quicquam*.

בּוֹלֵס m. part. Benoni, *colens ficus* vel *ſycomoros*, Amoſ. 7, 14. formatum à *balas*, Arab. et Aethiop. *ficus* et *fructus vt ficus*, obſeruantibus BOCHARTO in *Hieroz*. P. I. p. 384. et LVDOLFO in Commentar. ad *Hiſtor. Aethiop*. p. 204. vnde et pro *ſycomoro* occurrit in Verſ. Aethiop. Pſ. 77, 52. Fructus enim *ſycomori* ſimilis eſt *ficui*, ſed foliis *morum* refert, ideoque *ficus Aegyptia* vocatur. Conf. OL. CELSII *Hierobot*. P. I. p. 312. ſeq.

בָּלַע *deglutiuit, abſorpſit, abſorbendo perdidit*. Praet. cum Affixo בְּלָעַנִי *abſorpſit me*, ſec. Kri Ier. 51, 34. (ſed Kethibh habet בְּלָעָנוּ *abſorpſit nos*,) f. cum Vau Conuerſ. וּבָלְעָה *et abſorbebit*, Num. 16, 30. infin. conſtr. בְּלוֹעַ *deglutire*, Ion. 2, 1. et בְּלֹעַ, vnde cum Affixo בִּלְעִי *τὸ deglutire meum*, Hiob. 7, 19. fut. יִבְלָע *deglutiet*, Hiob. 20, 18. foem. cum Affixo תִּבְלָעֵמוֹ *deglutiebat eos*, Exod. 15, 13. pl. f. cum Vau Conuerſ. וַתִּבְלַעְנָה *et deglutiuerunt*, Gen. 41, 7. 24. Niph. praet. נִבְלַע *abſorptus eſt*, Hoſ. 8, 8. pl. נִבְלְעוּ *abſorpti ſunt*, Ieſ. 28, 7. Pih. praet. בִּלַּע *penitus abſorpſit*, Ieſ. 25, 8. Thren. 2, 2. 5. pl. בִּלַּעְנוּ *abſorpſimus*, Thren. 2, 16. ſed cum Affixo בִּלַּעֲנוּהוּ *abſorpſimus eum*, Pſ. 35, 25. part. pl. cum Affixo מְבַלְּעָיִךְ *abſorbentes te*, Ieſ. 49, 19. infin. בַּלַּע *abſorbere*, Thren. 2, 8. et בַּלֵּע Habac. 1, 13. כְּבַלַּע *ſecundum deglutire*, i. e. *quaſi deglutire vellent*, de hominibus aliquid *auide* et *curioſe adſpectantibus*, Num. 4, 20. cum Affixo בַּלְּעוֹ *abſorbere, perdere eum*, Hiob. 2, 3. imper. בַּלַּע *abſorbe*, Pſ. 55, 10. fut. אֲבַלַּע *abſorbebo*, 2 Sam. 20, 20. et אֲבַלֵּעַ Ieſ. 19, 3. יְבַלַּע *abſorbet, deglutit*, Prou. 18, 28. cum Affixo et Nun Epenthet. יְבַלְּעֶנּוּ *abſorbebit, perdet eum*, Hiob. 8, 18. *deglutit illud*, Prou. 21, 20. Pyh. part. pl. מְבֻלָּעִים *abſorpti*, Ieſ. 9, 15. fut. יְבֻלַּע *abſorbebitur, abſorbeatur*, 2 Sam. 17, 16. Hiob. 37, 20. Hitpah. fut. foem. תִּתְבַּלָּע *abſorbet ſe, abſorbetur in ſe*, Pſ. 107, 27.

בֶּלַע m. *abſorptio*, *deglutitio*, in pauſa בָּלַע Pſ. 52, 6. vbi *verba abſorptionis* ſunt *verba perditionis* ſiue *nociua*. Metonymice notat *deglutitum*: vnde cum Affixo בִּלְעוֹ *deglutitum eius* i. e. *ab eo*, Ier. 51, 44.

בִּלְעֲדֵי et בַּלְעֲדֵי vid. in עַד ſub rad. עדה.

בָּלַק *exinaniuit*. Part. praeſ. בּוֹלֵק, cum Affixo בּוֹלְקָהּ *exinaniens eam*, Ieſ. 24, 1. Pyh. part. foem. מְבֻלָּקָה *exinanita*, Nah. 2, 10.

בִּלְתִּי vid. ſupra בֶּלֶת ſub rad. בלה.

בָּמָה vid. ſub rad. בום.

בָּנָה *ſtruxit*, *exſtruxit*, *aedificauit*, metaphorice *liberos procreauit*, Deut. 25, 9. Ruth. 4, 11. (ſic *procreationem liberorum* cum *aedificatione* comparat PLAVTVS *Moſtell.* Act. I. 2.) *creauit*, *produxit*, Gen. 2, 22. *ſtabiliuit*, *firmauit*, Pſ. 89, 3. 5. *inſtaurauit*, *reſtaurauit*, *ſtatui priſtino feliciori reſtituit*, Hiob. 22, 23. Ieſ. 58, 12. Ier. 12, 16. c. 31, 4. c. 33, 7. c. 42, 10. *liberis* ſiue *familia* et *re familiari auxit*, Gen. 16, 2. c. 30, 3. Exod. 1, 21. Malach. 3, 15. etc. Praet. בָּנִיתָ *aedificaſti*, Deut. 6, 10. cum ה Paragog. בָּנִיתָה 1 Reg. 9, 3. foem. בָּנִית id. Ezech. 16, 28. בָּנִיתִי *aedificaui*, 1 Reg. 8, 13. Eccleſ. 2, 4. ſic ſec. Kri 1 Reg. 8, 48. vbi Kethibh habet בָּנִיתָ *aedificaſti*, ſcil. tu, o Deus! Part. praeſ. בּוֹנֶה *aedificans*, *exſtruens*, Gen. 4, 17. 1 Reg. 6, 12. in regim. בּוֹנֵה Pſ. 147, 2. pl. בּוֹנִים *aedificantes*, Eſr. 4, 1. Neh. 3, 33. 35. in regim. בֹּנֵי 1 Reg. 5, 18. cum Affixo בּוֹנָיו *aedificantes eam*, Pſ. 127, 1. part. Pahul בָּנוּי *aedificatus*, *exſtructus*, *um*, Iud. 6, 28. Cant. 4, 4. pl. בְּנוּיִים *aedificati*, *ae*, Neh. 7, 4. foem. בְּנוּיָה, *aedificata*, Pſ. 122, 3. infin. abſol. בָּנֹה *aedificando*, 1 Reg. 8, 13. infin. conſtr. בְּנוֹת *aedificare*, Gen. 11, 8. Ier. 35, 9. cum Affixo בְּנוֹתֵיךְ τὸ *aedificare tuum*, Ezech. 16, 31. irregulariter pro בְּנוֹתֵךְ more pluralium, vt c. 6, 8. imper. בְּנֵה *exſtrue*, Num. 23, 1. 29. 1 Reg. 2, 36. pl. בְּנוּ *exſtruite*, Num. 32, 24. Ier. 29, 5. fut. אֶבְנֶה *aedificabo*, 2 Sam. 7, 27. Ier. 22, 14. יִבְנֶה *aedificabit*, *aedificabat*, *exſtruebat*, Deut. 25, 9. Ioſ. 8, 30. cum Vau Conuerſ. וַיִּבֶן *et exſtruxit*, *aedificauit*, Gen. 2, 22. Exod. 1, 11. ſic ſec. Kri 2 Chron. 33, 16. (vbi Kethibh habet וַיָּכֶן *et parauit*,) cum Affixo יִבְנֵהוּ *aedificabit eum*, Hiob. 20, 19. et ſimul cum Nun Epenthet. יִבְנֶנּוּ *aedificabat eam*, Neh. 3, 14. 15. etc. Niph. praet. נִבְנָה *aedificatus*,

tus, a, est, 1 Reg. 3, 2. c. 6, 7. f. נִבְנְתָה *exstructa est*, 1
13, 23. Neh. 7, 1. perf. 2 foem. cum Vau Conuers. וְנִבְנֵית *et*
ficaberis, Ier. 31, 4. part. נִבְנֶה *aedificatus, a*, 1 Chron. 2
infin. הִבָּנוֹת *aedificari*, Hagg. 1, 2. Zach. 8, 9. fut. אִבָּנֶה *ae*
bor, Gen. 16, 2. c. 30, 3. יִבָּנֶה *aedificabitur, exstruetur,*
ficatur, Ps. 89, 3. Prou. 24, 3. pl. foem. תִּבָּנֶינָה *aedificab*
Ies. 44, 26. Ezech. 36, 10.

בְּנָא vel בְּנָה Chald. id. Praet. cum Affixo בְּנָהִי *aedi*
eam, Esr. 5, 11. בְּנַיְתַהּ *aedificaui eam*, Dan. 4, 27. pl
aedificarunt, Esr. 6, 14. part. praes. בָּנֵא, pl. בָּנַיִן *aedific*
Esr. 4, 12. c. 5, 4. 11. c. 6, 14. Pehil בְּנָה *aedificatus*, Es
infin. constr. cum ל, לְמִבְנֵא *ad aedificandum*, Esr. 5, 2. 17.
et quasi in Statu Emphat. mutata tertia א in Iod, לְמִבְנְיָה E
et sine ם, לִבְנֵא Esr. 5, 3. 13. fut. pl. יִבְנוֹן *aedificent*, Esr. 6, 7. It
part. מִתְבְּנֵא *aedificatur*, Esr. 5, 8. 16. fut. יִתְבְּנֵא *aedifi*
Esr. 5, 15. c. 6, 3. foem. תִּתְבְּנֵא id. Esr. 4, 13. 21.

בֵּן m. *filius*, q. d. *exstructio familiae*, Gen. 4, 25. 26. 1
1, 16. Num. 27, 4. Deut. 21, 18. Iud. 8, 31. etc. sequente Mak
בֶּן־ Gen. 15, 2. c. 17, 12. Exod. 10, 2. etc. bis sine Makkeph G
17. Esth. 2, 5. sic semper cum Praefixis, לְבֵן, בְּבֵן et מִבֵּן, et
(-), בֶּן־ Deut. 25, 2. Ion. 4, 10. et sic semper sequente Nomine P
נון, vt Exod. 33, 11. Num. 11, 28. Deut. 1, 38. Ios. 1, 1. etc. quod
cto tribus Iudae tribuit KIESLINGIVS in Dissert. de *Dialecti*
buum Iudae, Ephraim et Beniamin §. 8. Cum Iod Parago
Gen. 49, 11. cum Affixis בְּנִי *filius meus, fili mi!* Gen. 21, 10
7, 19. sic sec. Kri 1 Chron. 22, 7. (vbi Kethibh habet בנו *f*
suum, vt cohaereat cum praeced. שְׁלֹמֹה,) בִּנְךָ *filius tuus*,
22, 2. 12. Exod. 4, 23. in pausa בִּנֶךָ Iud. 8, 22. 2 Sam. 16, 8. Plur.
(quod potius deducendum est à sing. inusit. בְּנֵן,) *filii*, Gen.
Exod. 20, 5. in regim. בְּנֵי Gen. 6, 2. 4. Exod. 1, 1. 9. 12. 13. sic
Kri 1 Chron. 6, 11. vbi Kethibh habet בנו *filius eius:* vt
ὁμώνυμος patri Elkanae fuerit; sed SCHVLTENS in *Gram. I*
p. 501. Kethibh בנו legi vult בְּנוּ, quod sit plur. constr. Fo
Arab. ab absoluto בְּנוּן. Cum Affixis בָּנַיִךְ *filii tui*, Ps. 147, 13
49, 17. sic sec. Kri 2 Reg. 4, 3. vbi Kethibh habet בָּנַיְכִי, cum A
Chaldaico. Caeterum hoc Nomen praeter propriam *filii* s
ficationem etiam per Synecdochen designat *liberos* in ge
sine *filii* sint, siue *filiae*, vt Gen. 3, 16. Deut. 4, 10. Ies. 13, 1

127, 3. etc. et *posteros*, Exod. 1, 7. Ier. 31, 29. in iisque *nepotes* Gen. 29, 5. c. 32, 1. vel c. 31, 55. 2 Sam. 19, 24. et *pronepotes*, vt Ios 7, 24. Metaphorice sumitur 1) de *filiis adoptiuis*, Exod. 2, 10. quo pertinet, quando angeli boni vocantur *filii Dei*, Hiob. 1, 6. c. 2, 1 c. 38, 7. vt et homines pii ac fideles, Ps. 73, 15. Prou. 14, 26. vel saltem verae Ecclesiae associati, Gen. 6, 2. Exod. 4, 22. Deut. 14, 1 Ies. 1, 2. Ier. 3, 19. Hos. 11, 1. 2) de *discipulis*, 1 Reg. 20, 35. 2 Reg 2, 3. c. 4, 38. Prou. 1, 8. 3) de *ciuibus*, *incolis* etc. Gen. 23, 11 2 Chron. 35, 13. Ps. 149, 2. 4) de brutorum *pullis*, Gen. 49, 11 Exod. 29, 1. Leuit. 1, 14. Hiob. 39, 16. Simili ratione Graecos τέκος, τέκνον et θυγάτηρ vsurpare, obseruat GATAKERVS in Dissertat. de *stylo N. T.* c. 16. 5) de arborum *surculis*, sec. quosdam, Gen. 49, 22. Ps. 80, 16. 6) de aliis rebus inanimatis, quocunque loco contentis: vt sagittae dicuntur *filii pharetrae*, Thren. 3, 13. et *filii arcus*, Hiob. 41, 20. frumentum *filius areae*, Ies. 21, 10. 7) בֵּן constructum cum nomine *poenae* aut *praemii*, notat *reum* aut *dignum*: vt *filius percussionis*, i. e. *dignus percussione*, Deut. 25, 2. *filius mortis*, h. e. *morte dignus*, 1 Sam. 20, 31. 2 Sam. 12, 5. Ps. 79, 11. Ps. 102, 21. 8) constructum cum aliis, saepe constituit *Concretum Denominatiuum* et *Possessiuum*: vt *filius strenuitatis*, i. e. *strenuus*, *fortis*, Deut. 3, 18. 1 Sam. 18, 17. 2 Sam. 2, 7. c. 13, 28. *filius noctis*, i. e. *vnam noctem durans*, Ion. 4, 10. *filius olei*, i. e. *oleosus*, *pinguis*, Ies. 5, 1. *filius domus*, h. e. *domesticus*, Gen. 15, 3. *filius anni*, i. e. *anniculus*, Exod. 12, 5. *filius iniquitatis*, i. e. *iniquus*, *peruersus*, Ps. 89, 23. *filii afflictionis*, h. e. *afflicti*, Prou. 31, 5. *filius aurorae* vocatur *lucifer*, i. e. *summo mane exoriens*, Ies. 14, 12. quo sensu etiam MOSCHVS *Idyll.* III. 43. eundem παῖδα τῆς Ἀοῦς dixit. Plura de *Idiotismis* huius vocis habent H. B. STARCKIVS in *Ebraismis Etymolog.* p. 258. seq. et DAV. CLERICVS in *Quaest. S.* XXII.

בֵּנַיִם vid. supra in בֵּין sub rad. בון.

בֵּן m. Chald. id. Pl. בְּנִין *filii*, in regim. בְּנֵי Dan. 2, 25. 38. c. 5, 13. 21. Esr. 6, 9. 16. cum Suffixis בְּנוֹהִי *filii eius*, Esr. 6, 10. c. 7, 23. בְּנֵיהוֹן *filii eorum*, Dan. 6, 25.

בַּת f. *filia*, Gen. 11, 29. c. 20, 12. c. 24, 13. etc. contractum ex בְּנָה: cuius contractionis caussam explicat MORINVS de *Lingua prim.* p. 160. vnde accedente Suffixo accipit Dagesch Forte Compensatiuum: vt בִּתִּי *filia mea*, Deut. 22, 16. 17. Ios. 15, 16.

בתר

בִּתָּהּ *filia eius* vel *sua*, Gen. 29, 6. 23. 24. 28. 29. Leuit. 21, 2. etc. Sed pl. בָּנוֹת *filiae*, Gen. 19, 8. c. 29, 16. c. 30, 13. etc. est à sing. inusit. בָּנָה, vt בָּנִים tanquam à בֵּן. Praeter propriam *filiae* significationem etiam per Synecdochen notat *neptem*, vt Gen. 24, 48. Metaphorice sumitur 1) de *filia adoptiua*, vt Esth. 2, 7. 2) de brutorum *pullo*, vt Ies. 13, 21. c. 34, 13. 3) de arborum *surculo*, sec. quosdam, et quidem *minore*, ex obseruatione Celeb. C. B. MICHAELIS in Dissert. de *Soloecismo Generis* p. 3. vt Gen. 49, 22. 4) Constructum cum nomine *regionis* vel *urbis*, de toto *populo*, *regione* vel etiam *ciuitate*: vt *filia Tyri*, i. e. *regio Tyri*, Ps. 45, 13. *filia Babelis*, h. e. *regnum Babylonicum*, Ps. 137, 8. etc. 5) de *oppidulo*, *pago* et *villa*, quae sunt quasi maiorum vrbium et metropolium *filiae*, Num. 21, 25. 32. Ios. 15, 45. Iud. 11, 26. etc. 6) Cum aliis constructum, aliquando constituit *Concretum Denominatiuum* et *Possessiuum*: vt *filia 90 annorum*, i. e. *annos 90 nata*, Gen. 17, 17.

בִּנְיָה f. *structura*, Ezech. 41, 13.

בִּנְיָן m. (Nomen *Intensiuum*,) *aedificium magnum*, quale erat templum Hierosolymitanum, Ezech. 40, 5. c. 41, 12. 15. c. 42, 1. 5. 10.

בִּנְיָן m. Chald. id. in Statu Emphat. בִּנְיָנָא Esr. 5, 4.

מִבְנֶה m. *structura*, vnde in regim. מִבְנֵה Ezech. 40, 2.

תַּבְנִית f. (cum ת Heemantico ab initio, notionis *reciprocae* et *mutuitatis* indice,) *structura vnius ad alterum* siue *mutua*, adeoque vel *exemplar et πρωτότυπον*, Germ. ein Modell, *ad quod aliquid exstruitur et formatur*, Exod. 25, 9. 40. 2 Reg. 16, 10. Ies. 44, 13. Ps. 144, 12. 1 Chron. 28, 11. 12. 19. vel ipsa *structura* et *forma*, illi congrua siue ad illud facta: vt *simulacri* ad formam hominis vel animantis, Deut. 4, 16. 17. 18. Ezech. 8, 10. Ps. 106, 20. *altaris*, Ios. 22, 28. *currus* siue *sedilis*, 1 Chron. 28, 18. *manus* ad instar humanae, Ezech. 8, 3. c. 10, 8. Conf. תְּמוּנָה sub rad. מון.

בנט radix Hebraeis inusit. videtur habuisse notionem *ligandi* et *adstringendi*, coll. rad. Arab. transpos. בטן in 4 Coniug. *adstrinxit sub ventre cingulum*, Pers. band *vinculum*, banden *ligare*, German. binden, etc.

אַבְנֵט m. (cum א Heemantico, *firmitatis* nota,) *baltheus*, Talmud. בָּטְנָן, Arab. *betânon*, sic dictus, quod *firmiter adstrin-*

ſtringatur, Exod. 28, 5. c. 29, 9. Leuit. 8, 7. 13. etc. Cum A
fixo אַבְנֵטְךָ *baltheus tuus*, Ieſ. 22, 21. pl. אַבְנֵטִים *balthei*, Exo
28, 41. Hinc etiam ſymbolum eſt *firmitatis* ac *fortitudini*
Ieſ. 22, 21.

בְּנַס *iratus*, *indignatus eſt*, Dan. 2, 12.

בֹּסֶר m. *omphax*, *labruſca*, *vua intempeſtiuá* ſiue *imm.*
tura et *auſtera*, Ieſ. 18, 5. Ier. 31, 29. 30. Ezech. 19, 2. à ra
Arab. בסר *auſterus fuit*, it. *intempeſtiue aliquid fecit*.

בֶּסֶר m. id. vnde cum Affixo בִּסְרוֹ *omphax eius* vel *ſuu*
Hiob. 15, 33.

בְּעַד et בַּעַד Particula Separabilis, ſignificans 1) *poſt*, (v
Arab. بعد, cuius radix eſt בער *diſtitit*, *receſſit*,) Iud. 3, 22
2 Reg. 4, 4. 5. 33. cum Affixis בַּעֲדוֹ *poſt eum*, Gen. 7, 6. Iud
3, 23. 2 Reg. 4, 21. בַּעֲדָהּ *poſt ſe*, 2 Reg. 4, 5. בַּעֲדֶךָ (in pauſa) *poſ*
te, Ieſ. 26, 20. alias בַּעַדְךָ Gen. 20, 7. Leuit. 9, 7. בַּעֲדָם *poſt ſe*
Iud. 9, 51. 2) *pro*, vt Gen. 20, 7. Exod. 32, 30. 1 Sam. 7, 9. cum
Affixis בַּעֲדִי *pro me*, Exod. 8, 24. בַּעֲדֵנוּ *pro nobis*, Ier. 21, 2.
בַּעַדְכֶם (ex בַּעֲדְכֶם) *pro vobis*, 1 Sam. 7, 5. 3) *circum*, *circa*, Hiob.
1, 10. Pſ. 139, 11. Thren. 3, 7. Ion. 2, 7. etc. 4) *per*, vt Gen. 26, 8.
Ioſ. 2, 15. 2 Reg. 1, 2. Ioël. 2, 9. etc. 5) *in*, *ad*, 1 Sam. 4, 18.
Ieſ. 32, 14. Ioël. 2, 8. Cum Praefixo מ occurrit in tertia ſignificatione, מִבַּעַד q. d. *ex circa*, *ex ambitu*, i. e. *inter*, Cant.
4, 1. 3. c. 6, 7.

בָּעָה 1) *inflauit*, *intumeſcere* ſiue *ebullire fecit*: quae ſignificatio petita videtur à נבע, vel ab inuſit. אבע, vnde et ſequens Nomen אֲבַעְבֻּעוֹת. Fut. 3 perſ. foem. תִּבְעֶה *ebullire facit*, de *igne*, *aquam ebullire faciente*, Ieſ. 64, 1. 2) *quaeſiuit*, *petiit*, vt Chald. et Syr. בעא, et Arab. بغا: vnde imperat. pl. בְּעָיוּ *quaerite*, (in pauſa, mutata tertia radicali ה in Iod,) Ieſ. 21, 12. fut. perſ. 2 pl. m. cum Nun Paragog. תִּבְעָיוּן *quaeſituri eſtis*, *quaerere vultis*, Ieſ. 21, 12. cum (ְ) extra pauſam, praeter morem, ſicut in תֶּאֱהָבוּן Pſ. 4, 3. Niph. praet. pl. נִבְעוּ *quaeſiti*, *perquiſiti ſunt*, Obad. 1, 6. part. נִבְעֶה *inflatus*, i. e. *ebulliens*, *erumpens*, *prominens*, vel *obſeruatus*, (coll. rad. Arab. بغا *obſeruauit*,) dicitur de ruptura muri alti, Ieſ. 30, 13.

בְּעָא Chald. *quaeſiuit*, *petiit*, Dan. 2, 16. 49. pl. בְּעוֹ *quaeſiuerunt*, Dan. 2, 13. בְּעֵינָא *quaeſiuimus*, *petiuimus*, Dan. 2, 23. part. praeſ. בָּעֵא *petens*, *rogans*, *orans*, Dan. 6, 12. 14. pl. בָּעַיִן *quae-*

quaerentes, Dan. 6, 5. infin. מִבְעֵא petere, Dan. 2, 18. fut. אֶבְעֵא quaerebam, Dan. 7, 16. יִבְעֵא petet, c. 6, 8. Pah. fut. pl. יְבַעוֹן quaerebant, Dan. 4, 33.

בְּעִי m. petitio, deprecatio, Hiob. 30, 24. Aliis ב rectius seruile est et ipsum Nomen עִי acervus, tumulus.

בָּעוּ f. Chald. (per Apocopen pro בָּעוּת) petitio, oratio, Dan. 6, 8. cum Affixo בָּעוּתֵהּ orationem suam, Dan. 6, 14.

אֲבַעְבֻּעֹת pl. f. pustulae continuo et copiose hinc inde in cute propullulantes, Exod. 9, 9. 10. vnde Verbum Chald. בעבע bullas copiosas excitauit. Formam habet tanquam ab אבע, sed significationem à בעה vel נבע, geminatis radicalibus.

בָּעַט calcitrauit, recalcitrauit. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּבְעַט et recalcitrauit, Deut. 32, 15. pl. תִּבְעֲטוּ recalcitratis, 1 Sam. 2, 29.

בָּעַל dominus fuit, (COCCEIO in genere ἔχων, possessor fuit,) isque vel ciuilis, et sic dominatus est; vel maritalis, et sic uxorem duxit vel habuit. Construitur vel cum ב et ל, vel cum Accusatiuo. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וּבְעָלָהּ et uxorem habebit eam, Deut. 24, 1. בְּעָלְתָּ, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וּבְעַלְתָּהּ et maritabis eam, Deut. 21, 13. בָּעַלְתִּי vt maritus dominatus sum, aliis ex Arab. fastidiui, Ier. 3, 14. c. 31, 32. coll. Hebr. 8, 9. conf. pluribus POCOCKII Not. Miscell. ad Portam Mosis p. 2. seq. pl. בָּעֲלוּ dominati sunt, 1 Chron. 4, 22. cum Affixo בְּעָלוּנוּ dominati sunt nobis, Ies. 26, 13. part. praes. בֹּעֵל vxorem habens, maritus, plur. cum Affixo בֹּעֲלַיִךְ mariti tui, singulariter de Deo triuno adhibetur Ies. 54, 5. Pahul foem. בְּעוּלָה coniugata, maritata, Ies. 54, 1. c. 62, 4. in regim. בְּעֻלַת Gen. 20, 3. Deut. 22, 22. fut. יִבְעַל vxorem ducit, Ies. 62, 5. pl. יִבְעֲלוּ, cum Affixo יִבְעָלוּךְ maritabunt te, Ies. 62, 5. alii rectius: possidebunt te, conf. GATAKERI Aduersar. Miscell. posthum. c. 24. Niph. fut. foem. תִּבָּעֵל vxor fiet, maritabitur, Prou. 30, 23. et metaphorice de regione Ies. 62, 4.

בַּעַל m. in genere sec. COCCEIVM ὁ ἔχων, spec. dominus, Exod. 21, 28. 34. c. 22, 7. Ios. 19, 22. 23. etc. it. maritus, Gen. 20, 3. Exod. 21, 3. 22. Deut. 22, 22. 2 Sam. 11, 26. Prou. 12, 4. etc. Cum Affixis בַּעְלִי maritus meus, Hos. 2, 18. בַּעְלָהּ maritus eius, Deut. 24, 4. 2 Sam. 11, 26. etc. Sed de deastris בַּעַל, בַּעַל בְּרִית, בַּעַל זְבוּב, בַּעַל פְּעוֹר, vid. nostrum Onomast. V. T. p. 159. 160.

Cum aliis constructum, subinde constituit *Concretum Denon natiuum* et *Possessiuum*, vel quamcunque *relationem* ad aliq habens: vt *dominus rerum* siue *causarum*, i. e. *litem habe* Exod. 24, 14. *dominus alae*, i. e. *alatus*, Prou. 1, 17. *domin pili*, h. e. *pilosus*, 2 Reg. 1, 8. *dominus scelerum*, i. e. *scelest scelera moliens*, Prou. 24, 8. *dominus irae*, i. e. *iracund* Prou. 22, 24. *dominus somniorum*, h. e. *somniator*, Ge 37, 19. *dominus aculeorum*, i. e. *aculeatus*, Ies. 41, 15. Plur. ...לים *domini, possessores, mariti*, saepius *excellentiae* ergo de *vn domino* dicitur, vt Exod. 21, 29. 34. 36. c. 22, 10. 11. 13. 14. Ie 1, 3. etc. In regim. בַּעֲלֵי Gen. 14, 13. Ies. 16, 8. cum Affixo ...עָלָיו *domini* vel *dominus eius* vel *suus*, Exod. 21, 29. Ies. 1, 3. ...עָלֶיהָ *mariti sui*, Esth. 1, 17. 20. *domini vrbis* dicuntur *ciues*, Io 24, 11. Iud. 9, 2. 46. 47. 51. *domini foederis*, h. e. *confoederati* Gen. 14, 13. *domini sagittarum*, i. e. *sagittarii*, Gen. 49, 23 *domini collectionum*, i. e. *sententiarum sapientum collectores* metonymice ipsa *collectorum scripta*, Eccles. 12, 11. etc.

בַּעֲלָה f. *domina*, in regim. בַּעֲלַת, similiter *Concretum Denominatiuum* et *Possessiuum* constituit: vt *domina domus*, i. e. *hera*, 1 Reg. 17, 17. *domina praestigiarum*, h. e. *praestigiatrix* vel *praestigiarum perita*, Nah. 3, 4. prout masc. בעל apud Aethiopes etiam *peritum* alicuius rei notat, conf. LVDOLFI *Lex. Aethiop.* col. 246. Plura de Nom. בַּעַל et בַּעֲלָה dabit H. B. STARCKIVS in *Ebraismis Etymolog.* p. 261. seq. de בַּעֲלַת אוֹב 1 Sam. 28, 7. vid. supra in אוֹב.

בְּעֵל m. Chald. *dominus*: vnde בְּעֵל טְעֵם *dominus consilii*, i. e. *consiliarius*, Esr. 4, 8. 9. 17.

בָּעַר in genere *consumsit, absumsit, depauit*, spec. de *igne ardente* dicitur, vt אכל passim: et sic *arsit, exarsit*, et de *materia ignem alente*, passiue, *accensus, incensus, combustus est*; denique petita significatione à sequenti Nomine בְּעִיר *brutum*, *brutuit, brutus fuit, obbrutuit*. Praet. foem. בָּעֲרָה *arsit, exarsit*, Num. 11, 3. Esth. 1, 12. plur. בָּעֲרוּ *arserunt, exarserunt*, 2 Sam. 22, 9. 13. it. *accensi sunt, conflagrarunt*, Iud. 15, 14. Ies. 1, 31. part. praes. בֹּעֵר *incensus, ardens*, Exod. 3, 2. Deut. 4, 11. Ies. 30, 27. Malach. 3, 19. cum ה Paragog. *Intensiuo* בֹּעֵרָה *vehementissime ardens*, Hos. 7, 4. sed pl. בֹּעֲרִים *bruti*, Ps. 94, 8. Ezech. 21, 31. foem. בֹּעֶרֶת *incensa, ardens*, Ies. 34, 9. et pere-

unte

fine(,), בֹּעֲרָה Ies. 30, 33. aliaque terminatione foem. בֹּעֶרֶת Ier. 20, 9. pl. foem. בֹּעֲרוֹת *incensae, ardentes*, Ezech. 1, 13. fut. יִבְעַר *incenditur, ardebit, incenditur, ardet*, Ps. 2, 12. Ies. 62, 1. it. *igne consumetur, consumitur* vel *comburitur*, Exod. 3, 3. foem. תִּבְעַר *incendetur, ardebit, incenditur, ardet*, Ps. 39, 4. Ps. 79, 8. Ps. 99, 46. it. actiue, sequente ב *Obiecti*, (sicut post אכל Leuit. 22, 4. 11. 12. Iud. 13, 16. etc.) *consumet, consumit*, Ies. 43, 2. sic cum Vau Conuers. Hiob. 1, 16. et sine ב, Ps. 83, 15. sed pl. יִבְעֲרוּ *obbrutescunt, bruti sunt*, Ier. 10, 8. Niph. praet. נִבְעַר *brutus, stultus factus est*, Ier. 10, 14. c. 51, 17. pl. נִבְעֲרוּ *bruti, stulti facti sunt*, Ier. 10, 21. part. foem. נִבְעָרָה *bruta, stulta facta*, aliis *absumta*, Ies. 19, 11. Pih. praet. בִּעֵר *consumsit, depauit, absumsit, abstulit*, 1 Reg. 22, 47. 2 Reg. 23, 24. it. *incendit, accendit, ardere fecit*, Leuit. 6, 12. בִּעַרְתָּ *abstulisti*, 2 Chron. 19, 3. sic cum Vau Conuers. Deut. 13, 5. בִּעַרְתִּי *abstuli*, Deut. 26, 13. 14. it. *incendi*, Ezech. 21, 4. pl. cum Vau Conuers. וּבִעֲרוּ *et incendent*, Ezech. 39, 9. בִּעַרְתֶּם *absumsistis, depauistis*, Ies. 3, 14. it. *incendistis*, Ies. 50, 11. part. pl. מְבַעֲרִים *incendentes*, Ier. 7, 18. infinit. בַּעֵר *incendere*, Num. 24, 22. Ies. 5, 5. c. 6, 13. c. 44, 15. 2 Chron. 13, 11. Neh. 10, 35. sed cum Affixo בַּעֲרָם *accendere eas*, 2 Chron. 4, 20. fut. תְּבַעֵר *auferes*, Deut. 21, 9. יְבַעֵר *auferet, aufert*, 1 Reg. 14, 10. pl. cum ה Paragog. נְבַעֲרָה *auferemus, auferamus*, Iud. 20, 13. תְּבַעֲרוּ *accendetis, accendatis*, Exod. 35, 3. יְבַעֲרוּ *accendent*, Ezech. 39, 10. Pyh. part. foem. מְבֹעֶרֶת *incensa*, Ier. 36, 22. Hiph. praet. הִבְעִיר, vnde cum Vau Conuers. וְהִבְעַרְתִּי *et incendam*, Nah. 2, 14. part. מַבְעִיר *auferens*, 1 Reg. 16, 3. it. *incendens*, Exod. 22, 6. fut. תַּבְעִיר *igne consumi facies, combures*, Ezech. 5, 2. יַבְעֶר *depasci faciet* siue *sinet*, Exod. 22, 4. sed וַיַּבְעֶר *et accendit*, Iud. 15, 5. *et consumi fecit, combussit*, 2 Chron. 28, 3.

בְּעִיר m. *brutum, pecus*, à *depascendo* et *vorando*: tantum cum Suffixis occurrit, בְּעִירֵנוּ *pecus nostrum*, Num. 20, 4. בְּעִירָם *pecus eorum*, Num. 20, 8. Ps. 78, 48. etc.

בַּעַר m. *brutus, stupidus*, ex Verbi significatione *obbrutescendi*, Ps. 49, 11. Ps. 73, 22. Ps. 92, 7. Prou. 12, 1. c. 30, 2.

בַּעֵר Infinitiuus Pih. nominascens, vel Verbale ex Pih. *accensio, incensio*, aliis *consumtio*, Ies. 4, 4.

בְּעֵרָה f. *incendium*, Exod. 22, 5.

תַּבְעֵרָה (cum ת Heemantico sensus *reciproci,*) f. *accen*
sui, exarsio, Num. 11, 3. sed ad Nomina *Propria* pertinet.

בָּעַת *terruit,* in Kal inusit. Niph. praet. נִבְעַת *territus e*
Esth. 7, 6. 1 Chron. 21, 30. נִבְעַתִּי (pro נִבְעַתְתִּי) *territus sum,* D
8, 17. Pih. praet. בִּעֵת *perterruit,* vnde foem. בִּעֲתָה, cum Af
xis בִּעֲתַתְנִי (in pausa pro בִּעֲתַתְנִי) *perterruit me,* Ies. 21, 4. תוּ
(ex בִּעֲתַתְהוּ) *perterruit eum,* 1 Sam. 16, 14. pl. בִּעֲתוּ, cum Af
xo בִּעֲתֻהוּ *perterruerunt eum,* Hiob. 18, 11. part. foem. עַת
per Syncopen pro מְבַעֶתֶת, vnde cum Affixo מְבַעִתֶּךָ (in paus
perterrens, perterret te, 1 Sam. 16, 15. fut. pers. 2 m. תְּבַעֵת, vn
de cum Affixo et Nun Epenthet. תְּבַעֲתַנִּי *perterres me,* Hio
7, 14. c. 13, 21. pers. 3 foem. תְּבַעֵת *perterret,* Hiob. 13, 11
cum Affixo et Nun Epenthet. in pausa, תְּבַעֲתֶךָּ *perterrebit te*
Hiob. 33, 7. pl. cum Affixo יְבַעֲתֻהוּ *perterrebunt, perterreant*
eum, Hiob. 3, 4. c. 15, 24.

בְּעָתָה f. *terror,* metonymicè *res, qua quis terretur,* Ier
8, 15. c. 14, 19.

בִּעוּתִים m. plur. *terrores vehementes,* in regim. בִּעוּתֵי
Hiob. 6, 4. cum Affixo בִּעוּתֶיךָ *terrores tui,* Ps. 88, 17.

בָּצָל m. *cepa,* sic dicta, quod *decorticari* possit, à rad.
Arab. بصل *decorticauit,* Hebr. פצל, vnde Chald. פִּיצוּלַיָּא, *cepae,*
per פ scribitur. Occurrit in solo plurali בְּצָלִים *cepae,* Num. 11, 5.

בָּצַע *secuit, abscidit,* metaphorice *quaestum fecit,* q. d.
de facultatibus aliorum *abscidit* siue *exsecuit,* quo sensu HO-
RATIVS *Sat.* I. 2. 14. verbum *exseco* vsurpat, conf. suo loco
נָשַׁךְ. Part. praes. בּוֹצֵעַ *quaestum faciens, vsurarius,* Ps. 10, 3. Prou.
1, 19. infin. constr. בְּצוֹעַ *lucrifacere,* Ezech. 22, 27. imperat. בְּצַע
abscinde, vnde cum Affixo irregulariter בְּצָעֵם *abscinde, abrum-
pe ea,* (pro בְּצָעֵם,) Amos. 9, 1. fut. יִבְצַע Hiob. 27, 8. *quae-
stum fecerit,* coll. seq. v. 16. scil. hypocrita, aliis *abscindet*
instar fili, (coll. Ies. 38, 12.) scil. Deus animam eius, quod se-
quitur. Pl. in pausa יִבְצָעוּ *abscindunt, abrumpunt,* scil. viam,
(quod praecedit,) Ioël. 2, 8. Alii aliter. Pih. praet. בִּצַּע *quae-
stum fecit,* it. *abscidit, abrupit,* metaphorice *finiuit, absol-
uit,* Thren. 2, 17. fut. foem. cum Vau Conuers. וַתְּבַצְּעִי *et quae-
stum fecisti,* Ezech. 22, 12. sed יְבַצַּע *absoluet,* Ies. 10, 12. cum
Affixo יְבַצְּעֵנִי *abscindet, abrumpet, abrumpat me,* Ies. 38, 12.
Hiob. 6, 9. plur. foem. תְּבַצַּעְנָה *absoluent,* Zach. 4, 9.

בֶּצַע m. *lucrum*, *quaestus*, Gen. 37, 26. Iud. 8, 19. Hiob. 22, 3. Ps. 30, 10. etc. in pausa בָּצַע Exod. 18, 21. 1 Sam. 8, 3. cum Affixis בִּצְעוֹ *quaestus eius* vel *suus*, Ies. 57, 17. בִּצְעָם *quaestus eorum* vel *suus*, Ezech. 33, 31. etc.

בִּץ m. *coenum*, Ier. 35, 22. à *mollitie*, (vt יָוֵן,) à rad. Arab. بض *mollis fuit*.

בִּצָּה f. *coenum*, *vligo*, Hiob. 8, 11. c. 40, 21. pl. בִּצֹּאת (cum א loco ו,) et cum Affixo בִּצֹּאתָו *coena*, *vligines eius*, Ezech. 47, 11.

בָּצֵק *intumuit*. Praet. foem. in pausa בָּצֵקָה *intumuit*, Deut. 8, 4. pl. בָּצֵקוּ *intumuerunt*, Neh. 9, 21.

בָּצֵק m. *massa*, farina subacta, fermento *intumescens*, Exod. 12, 39. 2 Sam. 13, 8. Ier. 7, 18. Hos. 7, 4. cum Affixo בְּצֵקוֹ *massam suam*, Exod. 12, 34.

בְּצֶקֶת Hiob. 38, 38. pertinet ad יצק, cum Praefixo ב.

בָּצַר in genere *secuit*, *abscidit*, specialiter *vuas*: *vindemiauit*; metaphorice 1) *cobibuit*, q. d. *praecidit*, 2) *muniuit*, q. d. *praecidit ab accessu*. Part. praes. בּוֹצֵר *vindemians*, *vindemiator*, Ier. 6, 9. pl. בּוֹצְרִים *vindemiatores*, Ier. 49, 9. Obad. 1, 5. Pahul בָּצוּר *munitus*, sec. Kethibh Zach. 11, 2. sed Kri habet בָּצִיר, quod vid. inter Nomina. Foem. בְּצוּרָה *munita*, *munitum*, Ies. 20, 15. Ier. 15, 20. pl. בְּצוּרוֹת *munitae*, *munita*, Deut. 1, 28. Ezech. 36, 35. et בְּצֻרוֹת Num. 13, 28. Deut. 3, 5. fut. תִּבְצֹר *vindemiabis*, Leuit. 25, 5. Deut. 24, 21. יִבְצֹר *abscindit*, i. e. *cobibet*, Ps. 76, 13. pl. תִּבְצְרוּ *vindemiabitis*, Leuit. 25, 11. וַיִּבְצְרוּ *et vindemiarunt*, Iud. 9, 27. Niph. fut. יִבָּצֵר *cobibebitur*, *cobibetur*, Gen. 11, 6. Hiob. 42, 2. Pih. infin. בַּצֵּר *munire*, Ies. 22, 10. fut. תְּבַצֵּר *munias*, Ier. 51, 53.

בָּצִיר m. 1) *munitus*, vel substantiue, *munimentum*, sec. Kri Zach. 11, 2. sed Kethibh habet בָּצוּר *munitus*. 2) *vindemia*, proprie *tempus abscindendarum vuarum*, (vid. *Arcan. Form. Hebr.* p. 103.) Leuit. 26, 5. Iud. 8, 2. Ies. 24, 13. c. 32, 10. Mich. 7, 1. cum Affixo בְּצִירֵךְ *vindemia tua*, Ier. 48, 32.

בֶּצֶר m. *aurum*, sec. quosdam, Hiob. 36, 19. ab *acuto* et *secante splendore*, conf. quae ad synonymum חָרוּץ obseruauimus in *Arcano Form. Hebr.* p. 66. et in *Onomast. V. T.* p. 613. Sed ב in בְּצַר l. c. potius seruile est et ipsum Nomen צַר *angustia*, vt

 sensus

ſenſus ſit: *Num aeſtimabit* (Deus) *clamorem tuum ſine anguſtia* i. e. qui non ſit *in anguſtia*, ſed ex mero zelo in improbos.

בֶּצֶר m. *aurum*, in pauſa בָּצֶר Hiob. 22, 24. pl. בְּצָרִים cum Affixo בְּצָרֶךָ *aura tua*, i. e. *copioſiſſimum aurum tuum* Hiob. 22, 25.

בִּצָּרוֹן (cum terminat. *augmentat.*) m. *munimentum firmum*, Zach. 9, 12.

בַּצֹּרֶת f. *ſiccitas*, q. d. *cohibitio pluuiae*, Ier. 17, 8. et ſec. quosdam בַּצָּרָה, quo referunt Pſ. 9, 10. Pſ. 10, 1. Inde ſaltem eſt plur. בַּצָּרוֹת *ſiccitates*, Ier. 14, 1. Conuenit Arab. transpos. برض *pauca fuit aqua*.

מִבְצָר m. *locus munitus*, *munimentum*, Num. 32, 36. Ioſ. 19, 35. 1 Sam. 6, 18. Pſ. 108, 11. etc. in regim. מִבְצַר Ioſ. 19, 29. Ieſ. 25, 12. pl. מִבְצָרִים *munimenta*, Num. 13, 19. Dan. 11, 24. in regim. מִבְצְרֵי Thren. 2, 2. Dan. 11, 39. cum Affixis מִבְצָרָיו *munimenta eius*, Pſ. 89, 40. Thren. 2, 5. מִבְצְרֵיהֶם *munimenta eorum*, 2 Reg. 8, 12. plur. foem. מִבְצָרוֹת *munimenta*, Dan. 11, 15.

בָּקַע *fidit*, *diffidit*, *rupit*, *disrupit*, *perrupit*, et ſenſu praegnanti, *findendo* ſiue *rumpendo eduxit*. Praet. foem. cum Vau Conuerſ. וּבָקְעָה *et rupto ouo edet*, ſcil. *pullos*, Ieſ. 34, 15. בָּקַעְתָּ *diffidiſti*, Neh. 9, 11. it. *rupta terra* vel *petra eduxiſti*, Pſ. 74, 15. part. praeſ. בּוֹקֵעַ *findens*, Pſ. 141, 6. Ieſ. 43, 12. Eccleſ. 10, 9. infin. בְּקֹעַ, vnde cum Affixo בִּקְעָם *diffindere eos*, Amoſ. 1, 13. ſed לְבִקְעָם אֵלָיו *ad perrumpendum illas* (vrbes) *pro ſe*, 2 Chron. 32, 1. conf. Ieſ. 7, 6. imper. בְּקַע, vnde cum Affixo בְּקָעֵהוּ *finde illud*, Exod. 14, 16. fut. cum Vau Conuerſ. וַיִּבְקַע *et fidit*, Iud. 15, 19. Ieſ. 48, 21. pl. וַיִּבְקְעוּ *et perruperunt*, 2 Sam. 23, 16. 1 Chron. 11, 19. cum Affixo וַיִּבְקָעוּהָ *et perruperunt eam*, *irruperunt in eam*, 2 Chron. 21, 17. Niph. נִבְקַע *fiſſus eſt*, Hiob. 26, 8. plur. נִבְקְעוּ *rupta terra* vel *petra eductae ſunt*, Gen. 7, 11. Ieſ. 35, 6. in pauſa נִבְקָעוּ Prou. 3, 20. it. *diſrupti ſunt*, *crepuerunt*, 2 Chron. 25, 12. infin. הִבָּקַע *perrumpi*, Ezech. 30, 16. fut. יִבָּקֵעַ *findetur*, *rumpetur*, Hiob. 32, 18. it. *perrumpendo educitur*, Ieſ. 58, 8. foem. תִּבָּקַע *rupto ouo educitur* vel *excluditur*, Ieſ. 59, 5. וַתִּבָּקַע *et fiſſa eſt*, Num. 16, 31. et hyperbolice 1 Reg. 1, 40. it. *perrupta eſt*, 2 Reg. 25, 4. Ier. 52, 7. pl. וַיִּבָּקְעוּ *et diffiſſae* ſiue *diſciſſae ſunt*, Exod. 14, 21. Pih. praet. בִּקַּע *diffidit*, *diſcidit*, 2 Reg. 15, 16. it. *fiſſis rupibus eduxit*

xit, Hiob. 28, 10. cum Vau Conuerſ. וּבִקַּעְתִּי *et rupto quaſi dextre educam*, aliis *perrumpere faciam*, Ezech. 13, 13. pl. in pauſa בִּקֵּעוּ *eduxerunt*, *excluſerunt*, Ieſ. 59, 5. fut. תְּבַקֵּעַ *diffindes*, 2Reg. 8, 12. יְבַקַּע *findebat*, Pſ. 78, 15. cum Vau Conuerſ. וַיְבַקַּע *et fidit*, Gen. 22, 3. תְּבַקֵּעַ *disrumpet*, Ezech. 13, 11. ſed תְּבַקַּע *educet*, Habac. 3, 9. cum Affixo תְּבַקְּעֵם *diſrumpet*, *discerpet eos*, Hoſ. 13, 8. pl. וַיְבַקְּעוּ *et diffiderunt*, 1Sam. 6, 14. foem. וַתְּבַקַּעְנָה *et disruperunt*, *diſcerpſerunt*, 2Reg. 2, 24. Pyh. part. מְבֻקָּע *ruptus*, pl. מְבֻקָּעִים *rupti*, Ioſ. 9, 4. foem. מְבֻקָּעָה *perrupta*, Ezech. 26, 10. fut. in pauſa יְבֻקָּעוּ *diffindentur*, *diſſecabuntur*, Hoſ. 14, 1. Hiph. infin. הַבְקִיעַ *perrumpere*, *irrumpere*, 2Reg. 3, 26. fut. pl. cum Affixo et Nun Epenthet. נְבַקְעֶנָּה *perrumpamus eam*, Ieſ. 7, 6. Hoph. praet. f. הָבְקְעָה *perrupta eſt*, Ier. 39, 2. Hithpah. praet. pl. in pauſa הִתְבַּקָּעוּ *diffiderunt ſe*, *rupti ſunt*, (conf. *Arcan. Form. Hebr*. p. 524.) Ioſ. 9, 13. fut. pl. in pauſa יִתְבַּקָּעוּ *diffindent ſe*, Mich. 1, 4.

בְּקִיעַ m. *fiſſura*, *ruptura*: vnde pl. בְּקִיעִים *fiſſurae*, Amoſ. 6, 11. in regim. בְּקִיעֵי Ieſ. 22, 9.

בֶּקַע m. *dimidium*, *Effectus diſſectionis*, ſpecialiter *dimidium ſicli*, Gen. 24, 22. Exod. 38, 26. coll. c. 30, 13.

בִּקְעָה f. *vallis*; q. d. *montium diſſectio*, (conf. Mich. 1, 4. Zach. 14, 4.) Gen. 11, 2. Deut. 8, 7. Ezech. 3, 23. etc. in regim. בִּקְעַת Deut. 34, 3. Ioſ. 11, 8. 17. pl. בְּקָעוֹת *valles*, Deut. 11, 11. Ieſ. 41, 18. Pſ. 104, 8.

בִּקְעָא vel בִּקְעָה f. Chald. id. vnde in regim. בִּקְעַת Dan. 3, 1.

בָּקַק *vacuauit*, *euacuauit*, metaphorice *depopulatus eſt*. Praet. defect. cum Vau Conuerſ. וּבַקֹּתִי *et euacuabo* (inſtar lagenae,) Ier. 19. 7. coll. v. 1. pl. cum Affixo בְּקָקוּם *euacuarunt eos*, Nah. 2, 3. part. praeſ. בּוֹקֵק *euacuans*, Ieſ. 24, 1. ſpecialiter de *vite fructum euacuante* i. e. *perdente*, aliis rectius *foecunda*, (ex ſignificatione radicis Arab. בקק *multam prolem peperit*,) Hoſ. 10, 1. pl. בֹּקְקִים *euacuantes*, *depopulantes*, Nah. 2, 3. Niph. praet. f. cum Vau Conuerſ. וְנָבְקָה (pro נָבַקָּה) *et euacuabitur*, Ieſ. 19, 3. compenſatione mediae radicalis neglecta: ſimile vid. in בלל. Infin. הִבּוֹק *euacuando*, et fut. f. תִּבּוֹק *euacuabitur*, Ieſ. 24, 3. Pih. בּוֹקֵק vid. in בוק.

בַּקְבֻּק m. *lagena*, à ſono, quem inter euacuandum edit, vnde Verbum Arab. בקבק *ſonum edidit amphora*, *dum aqua ex illa effunderetur*. Occurrit 1Reg. 14, 3. Ier. 19, 1. 10. בקר

בָּקַר Arab. *fidit:* Verba autem *findendi* et *secandi* meta-phorice referuntur 1) ad *inquisitionem* rei, cuius exempla plu-rima adduximus in *Arcano Form. Hebr.* p. 62. et 618. 2) ad *aratio-nem:* exempla dedimus ibidem p. 36. 3) ad *ortum* et *eruptio-nem* rei, specialiter *lucis*, vid. ibid. p. 296. et conf. SCHVL-TENS in *Animaduers.* ad Hiob. 38, 4. et c. 39, 3. Hinc Verbum Hebr. in Pih. בִּקֵּר *quaesiuit, inquisiuit, disquisiuit.* Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וּבִקַּרְתִּים *et quaeram eas*, Ezech. 34, 11 infin. בַּקֵּר *inquirere, disquirere*, 2 Reg. 16, 9. Ps. 27, 4. Prou. 20, 25. Ezech. 34, 12. fut. אֲבַקֵּר *quaeram*, Ezech. 34, 12. יְבַקֵּר *dis-quiret*, Leuit. 13, 36. c. 27, 33.

בַּקַּר Pahel Chald. id. Praet. בַּקַּרוּ *inquisiuerunt*, Esr. 4, 19. c. 6, 1. infin. בַּקָּרָה *inquirere*, Esr. 7, 14. fut. יְבַקַּר *quaerat*, Esr. 4, 15. Ithpah. fut. יִתְבַּקַּר *perquiratur*, Esr. 5, 17.

בָּקָר com. *bos*, vtriusque sexus, sic dictus, quod terram *aratro findat*, conf. חרשׁ de *bobus* Hiob. 1, 14. Sed à *maxi-me fissis vngulis* dictum vult HILLERVS in *Hierophyt.* P. II. p. 220. seq. Saepius collectiue de *integro boum grege* vsurpatur, vt Gen. 12, 16, c. 13, 5. c. 20, 14. etc. vti et interdum de *bobus artefactis*; vt 1 Reg. 7, 29. Ier. 52, 20. In regim. בְּקַר Num. 7, 88. cum Affixis בְּקָרֵנוּ *bos noster*, Exod. 10, 9. בְּקָרְךָ *bos tuus*, Gen. 45, 10. Deut. 12, 17. in pausa בְּקָרֶךָ Exod. 20, 24. pl. בְּקָרִים *boues*, Amos. 7, 12. 2 Chron. 4, 3. cum Affixo בְּקָרֵינוּ *boues nostri*, Neh. 10, 37.

בּוֹקֵר m. vulgo *bubulcus*, Amos. 7, 14. vt formatum sit à בָּקָר *bos*. Quia vero Amosus propheta non *bubulcus* fuit, sed *opilio*, coll. v. seq. et c. 1, 1. cum Celeb. C. B. MICHAELIS in Diss. de *Vaticinio Amosi* §. 13. in genere *pastorem* explicare ma-lo, sic dictum ex Verbi notione *inquirendi, curandi, inspi-ciendi*, coll. Ezech. 34, 11. 12.

בֹּקֶר m. *diluculum*, *lux mane exoriens* et *erumpens*, vid. Gen. 44, 3. Iud. 16, 2. 1 Sam. 14, 37. c. 25, 36. 2 Sam. 17, 22. c. 23, 4. 2 Reg. 7, 9. Mich. 2, 1. etc. Aliquando aduerbialiter vsurpa-tur pro *mane*, omissa Praepos. ב, vt Exod. 16, 7. Ps. 5, 4. בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר *mane mane*, i. e. *singulis horis matutinis*, Exod. 16, 21. c. 30, 7. Leuit. 6, 5. Ies. 28, 19. pl. בְּקָרִים, vnde cum ל, לִבְקָרִים *per horas matutinas*, i. e. *singulis horis matutinis*, Hiob. 7, 18. sic לַבְּקָרִים Ps. 73, 14. Ps. 101, 8. Ies. 33, 2. Thren. 3, 23.

בַּקָּרָה f. *inquisitio:* vnde in regim. בַּקָּרַת Ezech. 34, 12.

בִּקֹּרֶת f. *flagellatio*, Leuit. 19, 20. formatum à בָּקָר *bos:* quia fiebat *loro bouino*. Alii de *inquisitione* siue *animaduersione* exponunt.

בָּקַשׁ in Kal inusit. in Pih. בִּקֵּשׁ *quaesiuit*, specialiter ad *vindicandum* et *puniendum*, vt Ios. 22, 23. 1 Sam. 20, 16. sic addito דָּם 2 Sam. 4, 11. Ezech. 3, 18. 20. sed cum נֶפֶשׁ, *anima, vita*, constructum, *vitae* alicuius *insidias struxit*, vt Exod. 4, 19. 2 Sam. 4, 8. Ps. 35, 4. etc. quae phrasis tamen in bonam partem sumitur Prou. 29, 10. vt alia similis Ps. 142, 5. Praet. foem. בִּקְשָׁה *quaesiuit*, Eccles. 7, 28. cum Affixo et Vau Conuers. וּבִקְשָׁתַם *et quaeret eos*, Hos. 2, 7. pl. בִּקַּשְׁתֶּם *quaesiuistis*, Ezech. 34, 4. part. מְבַקֵּשׁ *quaerens*, Gen. 37, 16. Exod. 33, 7. pl. מְבַקְשִׁים (excidente Dagesch) *quaerentes*, Exod. 10, 11. Thren. 1, 11. in regim. מְבַקְשֵׁי Ps. 24, 6. Ies. 51, 1. cum Affixo מְבַקְשֶׁיךָ *quaerentes te*, Ps. 40, 17. Ps. 70, 5. infin. בַּקֵּשׁ *quaerere*, 1 Sam. 10, 2. 14. Ps. 104, 21. cum Affixo בַּקֶּשְׁךָ *quaerere te*, 1 Reg. 18, 10. imper. בַּקֵּשׁ *quaere*, 1 Sam. 9, 3. Ps. 34, 15. fut. אֲבַקֵּשׁ *quaeram*, Ruth. 3, 1. Ps. 27, 4. 5. cum ה Paragog. אֲבַקְשָׁה Ps. 122, 9. Cant. 3, 2. תְּבַקֵּשׁ *quaeres, quaeris, quaeras*, Gen. 37, 15. Hiob. 10, 6. plur. תְּבַקְשׁוּ *quaeritis, quaeratis*, Leuit. 19, 31. Ps. 4, 3. et cum Nun Paragog. in pausa תְּבַקֵּשׁוּן 2 Reg. 6, 19. Pyh. fut. pers. 2 foem. תְּבֻקְשִׁי *quaereris*, (cum (ֻ) sub ת non-gutturali, et excidente Dagesch,) Ezech. 26, 21. pers. 3 m. יְבֻקַּשׁ *quaeretur*, Ier. 50, 20. etc.

בַּקָּשָׁה f. *petitio*, q. d. *quaesitio*. Cum Affixis בַּקָּשָׁתִי *petitio mea*, Esth. 5, 7. 8. c. 7, 3. בַּקָּשָׁתֵךְ *petitio tua*, Esth. 5, 3. c. 9, 12. בַּקָּשָׁתוֹ *petitio eius*, Esr. 7, 6.

בָּרָא proprie *secuit, excîdit, succidit:* Verba autem *secandi* et *exsecandi* sensum quoque habent *formandi* et *parandi*, cuius rei plurima exempla dedimus in *Arcano Form. Hebr.* p. 112. Praet. cum Affixo בְּרָאָם *parauit, creauit eos*, Gen. 5, 2. בְּרָאתִי *creaui*, Gen. 6, 7. part. praes. בּוֹרֵא *creans, creator*, Ies. 40, 28. Amos. 4, 13. cum Affixo בֹּרַאֲךָ *creator tuus*, Ies. 43, 1. pl. cum Affixo בּוֹרְאֶיךָ de *Deo triuno* dicitur Eccles. 12, 1. infin. בְּרֹא *creare*, Gen. 5, 1. imper. בְּרָא *crea*, Ps. 51, 12. fut. יִבְרָא *creabit*, Num. 16, 30. Niph. praet. pers. 2 foem. נִבְרֵאת *creata fuisti*, Ezech. 21, 30. pl. נִבְרְאוּ *creata sunt*, Exod. 34, 10. Ies. 48, 7. part. נִבְרָא *creatus, qui creatur*, Ps. 102, 19. infin. הִבָּרֵא *creari*, cum

cum Affixis הִבָּרַאֲךָ *τὸ creari tuum*, Ezech. 28, 15. pro הִבָּרַאֲךָ (vt occurrit v. 13.) ex Chaldaiſmo. Fut. pl. cum Nun Paragog. in pauſa יִבָּרֵאוּן *creantur*, Pſ. 104, 30. Pih. praet. perſ. 2 cu Vau Conuerſ. וּבֵרֵאתָ *et ſuccides*, Ioſ. 17, 15. cum Affixo בֵּרֵאתוֹ *et ſuccides eam*, Ioſ. 17, 18. infin. בָּרֵא *diſſecando*, *exſcindendo* Ezech. 23, 47. ſed imper. בָּרֵא *para*, *fac*, Ezech. 21, 24. Hiph infin. cum Affixo הַבְרִיאֲכֶם *ſaginare vos*, 1 Sam. 2, 29. ſignifica tionem accipit à ſeq. Nomine בָּרִיא *pinguis*.

בָּרִיא m. *pinguis*, Iud. 3, 17. Pſ. 73, 4. proprie *exſectus*, *τομίας* animalia enim *exſecta* facilius *pingueſcunt*. Pl. בְּרִיאִים *pingues* 1 Reg. 5, 3. in regim. בְּרִיאֵי Dan. 1, 15. foem. בְּרִיאָה *pinguis*, Ezech 34, 3. Hab. 1, 16. pl. בְּרִיאוֹת *pingues*, Gen. 41, 2. 4. 5. 7. 18. 20 Aliud vid. ſtatim.

בָּרִי m. id. vnde foem. בְּרִיָּה *pinguis*, Ezech. 34, 20. Forma petita à ברה. Aliud vid. ſub ברה.

בְּרִיאָה f. *creatio*, *res creata*, Num. 16, 30.

בָּרַד in genere *ſparſit*, vt Chald. et Syr. ברד, in ſpecie *ſparſit grandinem: grandinauit*. Praet. cum Vau Conuerſ. וּבָרַד *et grandinabit*, Ieſ. 32, 19.

בָּרָד m. *grando*, Exod. 9, 18. Ieſ. 28, 2. 17. c. 30, 30. Pſ. 18, 13. 14.

בָּרֹד m. vnde pl. בְּרֻדִּים *ſparſi*, *reſperſi*, i. e. *maculis variegati*, Gen. 31, 10. 12. Zach. 6, 3. 6. Sic Lat. *ſparſas albo pelles* dixit VIRGILIVS *Eclog.* II. 41. *ſpargere coloribus* id. *Aeneid.* VII. 191. *maculis ſpargere* TACITVS de *moribus German.* XVII. 4. Sic Graec. *πάσσω* et *διαπάσσω* praeter *ſpargendi* ſignificationem etiam *variegandi* ſenſum habent, vnde *χρυσόπαστος auro ſparſus* i. e. *variegatus*, etc. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 110. et 479.

בָּרָה proprie *diſſecuit*, (fere vt antecedens בָּרָא,) *diuiſit*, *ſeparauit*, (vt ברר,) hinc *ſelegit*, quod fit *ſeparatione* vnius ab altero, it. *edit*, *comedit*, Exod. 12, 17. 2 Sam. 13, 6. 10. Verba enim *concidendi* etiam ſenſum habent *edendi:* cuius rei plurima exempla adduximus in *Arcan. Form. Hebr.* p. 174. quibus adde קטם Arab. *concîdit*, Aethiop. *edit*, conf. rad. אכל et גזר. Fut. אֶבְרֶה *comedam*, 2 Sam. 13, 6. 10. Pih. infin. בָּרוֹת *comedere*, Thren. 4, 10. aliis eſt Nomen ſing. *cibus*, ad Formam אָחוֹת *ſoror*, חָמוֹת *ſocrus*. Hiph. הִבְרָה *comedere fecit*, *cibauit:* vnde infin. הַבְרוֹת *cibare*

dum, 2 Sam. 3, 35. fut. perf. 3 foem. תַּבְרֶה, vnde cum Affixo תַּבְרֵנִי *cibet me*, 2 Sam. 13, 5.

בַּר m. *filius*, proprie *selectus* et *dilectus*, Prou. 31, 2. Pf. 2, 12. cum Affixo בְּרִי *fili mi!* Prou. 31, 2. Aliud vid. fub rad. ברר.

בַּר m. Chald. id. Dan. 3, 25. c. 6, 1. c. 7, 13. Efr. 5, 1. 2. c. 6, 14. cum Affixo בְּרֵהּ *filius eius*, Dan. 5, 22.

בְּרִי m. *separatio*, *disiectio*, de *nubibus densis*, Hiob. 37, 11.

בִּרְיָה f. *cibus*, 2 Sam. 13, 5. 7. 10. Aliud vid. antea fub rad. ברא.

בָּרוּת f. id. cum Affixo בָּרוּתִי *cibus meus*, Pf. 69, 22.

בְּרִית f. *foedus*, Gen. 9, 13. 16. Ier. 3, 16. Ezech. 16, 59. etc. cum Affixis בְּרִיתִי *foedus meum*, Gen. 6, 18. Ier. 11, 10. בְּרִיתוֹ *foedus eius* vel *suum*, Exod. 2, 24. 2 Reg. 13, 23. etc. fic dicitur à *dissectione* animalium, in pangendis foederibus vfitata, Gen. 15, 10. feq. Ier. 34, 18. vid. hanc in rem *Arcan. Form. Hebr.* p. 375. et *Onomast. V. T.* p. 631. et add. DOVGTAEI *Analecta S.* ad Gen. 15, 10. et FEITHII *Antiquitat. Homer.* L. IV. c. 17. §. 2. Per Metonymiam notat 1) *promissionem*, Num. 18, 19. 2 Sam. 23, 5. *constitutionem* fiue *statutum*, Ier. 33, 20. et *praeceptum*, Ier. 34, 15. quae fingula foederibus adiungi folent. 2) *Decalogum*, Num. 10, 33. Deut. 4, 13. c. 9, 9. 11. 3) *signum foederis*, Gen. 17, 13.

בַּרְזֶל m. *ferrum*, Num. 35, 16. Deut. 3, 11. 1 Sam. 17, 7. etc. fic dictum, quod fit *metallum vile*, ex inufit. בַּר, alias בֹּר *metallum*, (vid. בֹּר fub rad. ברר,) et זלל *vilis fuit*, quod fpeciatim de *metallis* dicitur Ier. 15, 19. Metonymice fumitur pro *eo, quod ex ferro factum est*, vt 2 Reg. 6, 5. Eccleſ. 10, 10. Pf. 105, 18. etc.

בָּרַח in genere *è loco ad locum latus* fiue *transmissus est*, *pertransiit*, vel fec. VITRINGAM, *in rectum extensus est*: hinc *fugit*. Praet. pl. בָּרְחוּ *fugerunt*, Hiob. 9, 25. in paufa בָּרָחוּ Ief. 22, 3. part. praef. בֹּרֵחַ *fugiens*, Gen. 31, 2. 1 Sam. 22, 17. f. בֹּרַחַת Gen. 16, 8. Ier. 4, 29. infin. abfol. בָּרוֹחַ *fugiendo*, Hiob. 27, 22. infin. conftr. בְּרֹחַ *fugere*, Gen. 31, 27. 1 Sam. 23, 6. it. *transmitti*, *pertransire*, Exod. 36, 33. cum Affixis בָּרְחִי τὸ *fugere meum*, 1 Reg. 2, 7. בָּרְחוֹ τὸ *fugere eius*, Gen. 35, 7. imper. בְּרַח *fuge*, Gen. 27, 43. Num. 24, 11. pl. בִּרְחוּ *fugite*, Ief. 48, 20. fut. אֶבְרַח *fugiam*, Pf. 139, 7. יִבְרַח *fugiet*, Hiob. 27, 22. Neh. 6, 11. pl. cum ה Paragog. in paufa נִבְרָחָה *fugiamus*, 2 Sam. 15, 14. etc.

Hiph.

Hiph. הִבְרִיחַ *fugauit*, et intranſit. *pertranſiit*. Praet. pl. ריחו
fugarunt, 1 Chron. 8, 13. part. מַבְרִיחַ *pertranſiens, transmiſſi*
Exod. 26, 28. fut. אַבְרִיחַ, cum Affixo et Vau Conuerſ. בְרִיחֵהוּ
et fugaui eum, Neh. 13, 28. יַבְרִיחַ *fugat*, Prou. 19, 26. cum A
fixo et Nun Epenthet. יַבְרִיחֶנּוּ *fugabit eum*, al. *pertranſil*
eum, Hiob. 41, 20.

בָּרִיחַ m. *qui ſe fugae dedit, fugitiuus*, vnde pl. cum Affi
בְּרִיחֶהָ *fugitiui eius*, Ieſ. 15, 5. Aliud eſt *ſerpens* בָּרִיחַ Hiob. 26,
Ieſ. 27, 1. h. e. *oblongus, extenſus*: per quem BOCHARTVS intellig
zygaenam, q. d. *ſerpentem vectem*, quod caput habeat in l
tera *extenſum* atque *transuerſum*, inſtar *vectis*, vnde et Grae
ζύγαινα vocatur à *iugo* ſiue *transuerſo librili*, ex quo lanc
dependent; cui tamen contradicit VITRINGA ad Ieſ. 27,
SCHVLTENS in *Animaduerſ. Philoſog.* ad Hiob. 26, 13. et a
Cant. 8, 14. exponit de *ſerpente mali ominis*, ex ſignificatio
radicis Arab. ברח *infauſto apparuit*: quo nomine *Leuiathan*
i. e. *diabolus*, iure inſigniatur Ieſ. 27, 1. ſed Hiob. 26, 13. inte
ligit *ſidus* aliquod *coeleſte infauſti ominis*. Pro *crocodilo* ſum
THEOD. HASAEVS in Disquiſit. de *Leuiathan* p. 107. Aliud e

בְּרִיחַ m. (Formae dageſſandae,) *qui ſe celeriter fugae de*
dit, (*Intenſiuum* Nominis *Leuis* בָּרִיחַ,) vnde plur. בָּרִיחִים *fugi*
tiui, Ieſ. 43, 14. Alii tamen *vectes* ibi intelligunt.

בְּרִיחַ m. *vectis*, lignum *transuerſum*, ab vno latere a
alterum per annulos *traiectum*, (coll. Exod. 26, 28.) Exod. 36, 3
Deut. 3, 5. Iud. 16, 3. etc. pl. בְּרִיחִים *vectes*, Exod. 26, 26. 2
2 Chron. 14, 6. in regim. בְּרִיחֵי Exod. 36, 31. Pſ. 107, 13. cum A
fixo בְּרִיחָיו *vectes eius*, Exod. 35, 11. Num. 3, 36.

מִבְרָח m. proprie *fuga*, vt bene AVENARIVS in *Lex.* me
tonymice *fugitiuus*. Pl. מִבְרָחִים *fugitiui*, cum Affixo מִבְרָחָיו *fu*
gitiui eius, Ezech. 17, 21.

בָּרַךְ in genere *deflexit ſe*, *demiſit ſe*, vt Arab. بَرَخَ, ſpe
cialiter *flexis genibus demiſit ſe*, *flexis genibus ſalutauit* ſiue *ho*
norem exhibuit, idque vel in *acceſſu* ad aliquem: vbi vulgo pe
benedixit exponitur, et per Metonymiam *bene precatus eſt*
it. *laudauit*, *depraedicauit*, et vbi Deus *benedicere* dicitur
idem eſt, ac *omnis generis bonis ditauit*; vel in *diſceſſu*: vb
ſenſum habet *valedicendi*, vt Pſ. 10, 3. Part. Pahul בָּרוּךְ *bene*
dictus, Gen. 9, 26. Exod. 18, 10. in regim. בְּרוּךְ Gen. 24, 31
c. 26,

c. 26, 29. pl. בְּרוּכִים *benedicti*, 1 Sam. 23, 21. Pf. 115, 15. et בְּרֻכִים 1 Sam. 2, 5. in regim. בְּרוּכֵי Ief. 65, 23. foem. בְּרוּכָה *benedicta*, 1 Sam. 25, 32. Ruth. 3, 10. infin. abfol. בָּרוֹךְ *benedicendo*, Iof. 24, 10. fut. cum Vau Conuerf. וַיִּבְרַךְ *et fe demifit*, 2 Chron. 6, 13. pl. cum ה Paragog. נִבְרְכָה *demittamus nos*, vel *genu flectamus*, Pf. 95, 6. Niph. praet. pl. cum Vau Conuerf. וְנִבְרְכוּ *et benedicentur*, Gen. 12, 3. c. 18, 18. Pih. praet. בֵּרַךְ *benedixit*, Gen. 24, 1. 35. Exod. 20, 11. it. *valedixit*, i. e. *abdicauit, renunciauit*, 1 Reg. 21, 13. cum Affixis בֵּרַכְךָ *benedixit tibi*, Deut. 2, 7. fimulque cum Vau Conuerf. et Nun Epenthet. וּבֵרַכְךָ *et benedicet tibi*, Deut. 24, 13. בֵּרַכְתָּ *benedixisti*, Num. 23, 11. Hiob. 1, 10. it. *valedixisti*, 1 Reg. 21, 10. pl. בֵּרְכוּ *benedixerunt*, 2 Chron. 20, 26. *valedixerunt*, Hiob. 1, 5. part. מְבָרֵךְ *benedicens*, Prou. 27, 14. Ief. 66, 3. pl. cum Affixo מְבָרְכֶיךָ *benedicentes tibi*, Gen. 12, 3. c. 27, 29. infin. בָּרֵךְ *benedicere*, *benedicendo*, Gen. 22, 17. Num. 24, 1. cum Affixo בָּרְכוֹ τὸ *benedicere eius*, Gen. 28, 6. fed בָּרְכוֹ *benedicere ei*, 1 Sam. 13, 10. 2 Sam. 8, 10. imperat. בָּרֵךְ *benedic*, Deut. 33, 11. Pf. 28, 9. it. *valedic*, Hiob. 2, 9. foem. בָּרְכִי *benedic*, Pf. 103, 1. Pf. 104, 1. pl. בָּרְכוּ *benedicite*, Iud. 5, 2. et בָּרְכוּ Iud. 5, 9. fut. אֲבָרֵךְ *benedicam*, Gen. 24, 48. cum ה Paragog. אֲבָרְכָה Gen. 12, 3. Pf. 34, 2. cum Affixo אֲבָרֶכְךָ *benedicam tibi*, Gen. 12, 2. Pf. 63, 5. fimulque cum Nun Epenth. אֲבָרְכֶךָּ Pf. 145, 2. et cum ה Paragog. אֲבָרֶכְכָה Gen. 27, 7. יְבָרֵךְ *benedicet*, *benedicit*, *benedicat*, Gen. 28, 3. 1 Sam. 9, 13. cum Affixo et Nun Epenthet. יְבָרֲכֶנְהוּ *benedicet ei*, Pf. 72, 15. foem. תְּבָרֵךְ, vnde cum Affixo תְּבָרֶכְךָ *benedicat tibi*, Gen. 27, 4. 25. et fimul cum Nun Epenthet. תְּבָרֲכַנִּי *benedicat mihi*, Gen. 27, 19. 31. etc. Pyh. part. מְבֹרָךְ *benedictus*, Num. 22, 6. Pf. 113, 2. plur. מְבֹרָכִים, cum Affixo מְבֹרָכָיו *benedicti eius*, Pf. 37, 22. foem. מְבֹרֶכֶת *benedicta*, Deut. 33, 13. fut. יְבֹרַךְ *benedicetur*, 2 Sam. 7, 29. Pf. 112, 2. Hiph. imperat. אַבְרֵךְ *genu flecte*, *in genua procumbe*, Gen. 41, 43. optime huc refertur, vt fit Imperatiuus more Chaldaico et forfitan etiam Aegyptiaco, pro הַבְרֵךְ. Aliorum huius vocis explicationes vid. in *Arcan. Form. Hebr.* p. 640. et in *Onomast. V. T.* p. 640. quibus addantur A. C. WERNER in *Parergis Goettingens.* T. I. L. IV. p. 131. feq. CRINESIVS in *Exercitat. Hebr.* II. quaeft. 2. SCHEDIVS de *Diis German.* Syngram. I. c. 4. G. I. LETTE in *Symbolis Bremens.* T. III. p. 580. feq. TROMLER ad S. R. AM-ENDE in Diff. de *Abrech* ad Gen. 41, 43. I. C. KLEMMIVS de *Nominibus*

nibus Hebr. א *Praeformatiuo auctis* Diss. I. p. 13. seq. etc. Fut. cum Vau Conuers. וַיַּבְרֵךְ *et genua flectere fecit*, Gen. 24, 11. Hithp. praet. cum Vau Conuers. וְהִתְבָּרֵךְ *et sibi benedicet, benedictionem applicabit*, Deut. 29, 19. part. מִתְבָּרֵךְ *benedicens sibi*, Ies. 65, 16. יִתְבָּרֵךְ *benedicat sibi*, Ies. 65, 16. pl. יִתְבָּרְכוּ *sibi benedicent, benedictionem sibi applicabunt*, Ps. 72, 17.

בְּרַךְ Chald. id. Part. praes. בָּרֵךְ *se demittens*, Dan. 6, Pehil בְּרִיךְ *benedictus*, Dan. 3, 28. Pahel praet. בָּרֵךְ *benedixit* Dan. 2, 9. pers. 1. בָּרְכֵת *benedixi*, Dan. 4, 31. part. praet. מְבָרַךְ *benedictus*, Dan. 2, 20.

בֶּרֶךְ f. *genu*, à *flectendo*, vel quod *demissionis* et *inclinationis* Medium sit, Ies. 45, 23. dual. בִּרְכַּיִם *vtrumque genu* Deut. 28, 35. Hiob. 3, 11. in regim. בִּרְכֵּי Gen. 50, 3. cum Affix בִּרְכָּיו *genua eius*, Gen. 48, 12. Iud. 7, 5.

בְּרֵךְ f. Chald. id. Plur. cum Affixo בִּרְכוֹהִי *genua eius* Dan. 6, 11.

בְּרָכָה (semel בְּרָכָה Gen. 27, 38.) f. *benedictio*, Gen. 27 12. 36, Exod. 32, 29. Deut. 11, 26. etc. Metonymice 1) *Obiectum benedictionis*, Gen. 12, 2. Ps. 21, 7. Zach. 8, 13. 2) *Effectus benedictionis*, i. e. *beneficium, munus, donum*, Gen. 33, 11. Iud. 1, 15. 1 Sam. 25, 27. c. 30, 26. In regim. בִּרְכַּת Gen. 28, 4. Deut. 33, 23. cum Affixo בִּרְכָתִי *benedictio mea*, Gen. 27, 26. Leuit. 25, 21. plur. בְּרָכוֹת *benedictiones*, Deut. 28, 2. Ps. 21, 7. in regim. בִּרְכוֹת Gen. 49, 25. 26. Ps. 21, 4. cum Affixo בִּרְכוֹתֵיכֶם *benedictiones vestrae*, Malach. 2, 2.

בְּרֵכָה f. *piscina*, 2 Sam. 2, 13. c. 4, 12. Neh. 3, 16. Ies. 7, 3. etc. q. d. *demissio* et *inclinatio* terrae, vel *demissio* aquae, i. e. quo aquae *se demittunt*. In regim. בְּרֵכַת 2 Sam. 2, 13. 1 Reg. 22, 38. pl. בְּרֵכוֹת *piscinae*, Eccles. 2, 6. Cant. 7, 5.

בְּרוֹם m. in pl. בְּרֹמִים genus *vestium*, Ezech. 27, 24. Arab. *barimon* et *mobrumon*, cuius radix ברם *firmauit*, *stabiliuit*, it. *contorsit*. Sed HILLERO in *Onomast. S.* p. 175. Mem seruile est et radix ברה *selegit*, vnde בְּרֹמִים sint quaeuis *selectissima*. Ab eadem radice Arab. est

בְּרַם Particula Chald. *confirmandi* et *asseuerandi*: *certe, profecto, vtique*, it. *verum, veruntamen*, Dan. 2, 25. c. 4, 12. 20. c. 5, 17. Esr. 5, 13.

בָּרַק *fulgurauit*. Imper. בְּרוֹק *fulgura*, Ps. 144, 6.

בָּרָק m. *fulgur*, 2 Sam. 22, 15. Ezech. 1, 13. Dan. 10, 6. etc. Metaphorice *lamina lanceae* et *gladii* instar *fulguris* micans, Ezech. 21, 15. Nah. 3, 3. In regim. בְּרַק Deut. 32, 41. Habac. 3, 10. plur. בְּרָקִים *fulgura*, Exod. 19, 16. Ier. 10, 13. c. 51, 16. cum Affixo בְּרָקָיו *fulgura eius*, Pf. 97, 4.

בָּרֶקֶת f. Exod. 28, 17. c. 39, 10. *smaragdus*, (Graec. *μάραγδος*, permutatis *b* et *m*,) à *fulgurante splendore:* sic LXX. et BRAVNIVS de *Vestitu Sacerdotum Hebr*. p. 518. seq. Sed *chrysolithum* post GROTIVM, MERCERVM aliosque intelligit HILLERVS in *Syntagm. Hermeneut*. p. 15. seq. pro *carbunculo* pugnat LVDOVICVS *de Dieu* ad Exod. 28. et 39. Pro eodem recurrit בָּרְקַת Ezech. 28, 13. terminatione, vt videtur, peregrina, de qua vid. quae differui in *Arcano Form. Hebr*. p. 436. et in *Onomast. V. T.* Sect. XI. §. 5.

בַּרְקָן m. in pl. בַּרְקָנִים Iud. 8, 7. 17. genus *fruticis* à *fulgurando* dictum. Quam bene id *iunipero* conueniat, ostendi in *Arcano Form. Hebr*. p. 566. Vulgo tamen genus *spinarum* vel *tribulos* intelligunt.

בָּרַר *separauit*, et quidem vel *malum a bono* et vice versa, i. e. *elegit* siue *selegit;* vel *impurum à puro:* quomodo *purgauit*, *expurgauit* significat; vel *falsum à vero* et vice versa: quomodo sensum habet *probandi* et *explorandi*. Praet. defect. cum Vau Conuers. וּבָרוֹתִי *et separabo*, Ezech. 20, 38. Pahul בָּרוּר *purificatus*, de *sagitta* ab aerugine *purgata* et *polita*, Ies. 49, 2. conf. Ier. 51, 11. et de *sermone* ab omni fuco et hypocrisi *purificato*, Hiob. 33, 3. (vbi quidam aduerbialiter sumunt, *purificate*, *pure*,) pl. בְּרוּרִים *selecti*, 1 Chron. 7, 40. c. 9, 22. c. 16, 41. foem. בְּרוּרָה de *labio purificato*, Zeph. 3, 9. cuius contrarium exstat Ies. 6, 5. pl. בְּרוּרֹת *selectae*, Neh. 5, 15. infin. בּוּר *explorare*, Eccles. 9, 1. et alia terminatione, בַּר, (ad Formam דַּר à דור, שַׁךְ à שכך,) vnde cum Affixo בָּרָם *explorare illos*, Eccles. 3, 18. Niph. part. נָבָר *purificatus*, 2 Sam. 22, 27. Pf. 18, 27. imper. pl. הִבָּרוּ *purgamini*, vel potius sensu *reciproco*, *purificate vos*, Ies. 52, 11. Pih. infin. בָּרֵר *purificare*, Dan. 11, 35. Hiph. infin. הָבַר *purgare*, Ier. 4, 11. imper. pl. הָבֵרוּ *purificate*, *polite*, Ier. 51, 11. Hithpah. fut. תִּתְבָּרָר *purum te exhibes*, Pf. 18, 27. pro quo, Forma irregulari et Chaldaica simulque (ָ) et Dagesch Forti in (ַ) contracto, תִּתָּבַר, pro תִּתְבַּר, recurrit 2 Sam. 22, 27. Aliter il-

lud resoluit SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 482. pl. יִתְבָּרְרוּ *purificabunt*, *se puros praestabunt*, Dan. 12, 10.

בַּר m. 1) *expurgatus*, i. e. *euacuatus*, Prou. 14, 4. (' per (ָ) scribitur ob pausam,) *purificatus*, *purus*, Hiob. 11, 4. 24, 4. pl. בָּרִים *puri*, in regim. בָּרֵי Ps. 73, 1. foem. בָּרָה *purifica pura*, *nitida*, *um*, Cant. 6, 9. 10. Ps. 19, 9. 2.) substantiue

בַּר m. *far*, *frumentum* à palea *separatum* et *purgatu* (conf. Ier. 4, 11.) Amos. 5, 11. c. 8, 6. Ps. 72, 16. pro quo alibi se per scribitur בָּר, vt Gen. 41, 35. 49. c. 42, 3. 25. Prou. 11, 26. et Aliud est בַּר *filius*, quod vid. sub rad. ברה; aliud quoque

בַּר m. proprie *separatio*: *separatum*, in specie *ager*, *d sertum*, locus ab vrbibus et pagis *separatus*, Hiob. 39, 4.

בַּר m. Chald. id. vnde in Statu Emphat. בָּרָא Dan. 2, 3 c. 4, 18. 20. 22. 29.

בֹּר m. *purificatio*, vulgo *puritas*: dicitur de *manibus* a iniustitia *purificatis*, 2 Sam. 22, 21. Ps. 18, 21. 25. Hiob. 22, 30. Cu Affixo בֹּרִי *puritas mea*, 2 Sam. 22, 25. Sed בּוֹר Hiob. 9, 30. qu scribitur cum Cholem pleno, pertinet ad significationem *putei* opponitur enim l. c. *aquae niuali*, vid. illud sub rad. באר. Aliu quoque est בֹּר Ies. 1, 29. vbi vulgo *saponem* intelligunt; sed ser mo est de *purificatione* et *defaecatione scoriarum*, in qua nullu vsus est *saponis*. Explicem potius בֹּר de *metallo à scoriis purga to*, coll. rad. ברר de *metallis* Dan. 11, 35. et Arab. borton *securi* et *sagitta ferrea*, Aethiop. bərur *argentum*, bərt *aes*, Amhar bər *argentum*, brät *ferrum*, Pers. pur *chalybs*, Lat. *ferrum*, etc

בֹּרִית f. Ier. 2, 22. Malach. 3, 2. *smegma*; quibusdam *herb saponaria*, qua vestimenta *emundantur*, de qua conf. HILLE RI *Hierophyt*. P. II. c. 16. et ex instituto I. M. LANGII Disser tationes III. de *herba Borith*, atque OL. BORRICHII Dissert de *Borith fullonum*. Contra vero de *purpura* explicat OL RVDBECKIVS in *Ichthyologia Bibl.* P. II. cuius sententiam exa minauit Celeb. C. B. MICHAELIS in Epist. ad FRID. HOFF MANNVM de *herba Borith*, edit. Halae an. 1728. Ei respondi RVDBECKIVS, sententiam suam pluribus stabilire conatus, ir pec. *Dissertatione* edit. Vpsal. an. 1733.

בַּרְבֻּרִים pl. *animalia selectissima* vel *varii generis selecta*, 1 Reg 4, 23. conf. Neh. 5, 18. et vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. L. I. c. 19.

בְּרוֹשׁ m. *abies*: quam explicationem pluribus defendun

HEESERVS in *Lapide Adiutorii*, KROMAYERVS in *Specim. fontium S. S. apertorum* ad Hoſ. 14, 9. et OL. CELSIVS in *Hierobot*. P. I. p. 74. ſeq. qui tamen poſterior *abietem Libani* intelligit, quae ipſi eadem eſt cum *cedro*. Aliis vero *fraxinus* eſt, voce cognata. Denique pro *cupreſſo* pugnant WICHMANSHAVSEN in Diſſertat. de *naue Tyria* p. 18. LAMPIVS in *Syntagmate Diſſert. Philolog. Theolog*. P. I. p. 574. ſeq. et I. C. BIEL in Exercitat. de *lignis ex Libano ad templum aedificandum petitis* §. 14. ſeq. quorum ſententiae fauet origo vocis ab Arab. برس *durus fuit*. Occurrit Ieſ. 41, 19. Hoſ. 14, 9. Zach. 11, 2. Pl. בְּרוֹשִׁים *abietes*, 2 Sam. 6, 5. 1 Reg. 5, 8. 10. Ieſ. 37, 24. Nah. 2, 4. in quo poſteriori loco Celeb. SCHROEDERVS de *Veſt. mulier. Hebr*. p. 76. ſeq. intelligit *haſtas fraxineas* ſiue *abietinas*, per Metonym. vt Graec. μελία ſiue μελίη et ἐλάτη, et Lat. *fraxinus* apud STAT. *Thebaid*. VI. 102. et *abies* apud VIRG. *Aeneid*. XI. 667. ſic Arab. شوحط *fraxinus*, metonymice *haſta*, cuius ſignificationis exemplum vid. apud SCHVLTENSIVM ad *Monumenta vetuſt. Arab*. p. 22. Cum Affixo בְּרוֹשָׁיו *abietes eius*, 2 Reg. 19, 23. Ieſ. 37, 24.

בְּרוֹת m. pro eadem arbore habetur cum בְּרוֹשׁ; mutato tantummodo ש in ת, ex dialecto Phaenicum vel Syrorum. Alii ob ſoni vicinitatem *brutam* intelligunt, arborem cupreſſo fuſae ſimilem, odorem proximum cedro prodentem, vt PLINIVS eam L. XII. c. 18. deſcribit, conf. SALMASIVS ad SOLINVM p. 669. ſeq. Sed בְּרוֹת *ſabinam* eſſe, pluribus contendit WEDELIVS in *Exercitat. Medico-Philol*. Cent. II. Dec. II. Exercit. 6. Occurrit in ſolo plurali, בְּרוֹתִים Cant. 1, 17. Sed

בָּרוּת vid. in rad. ברה.

בָּרֻת et בְּרִית vid. ſub ead. rad.

בָּשֵׁל *coctus, elixatus eſt*, metaphorice *maturuit*, Ioël. 4, 13. quia, quae *matura* ſunt, ſolis calore et aeſtu *cocta* ſunt. Sic Graec. πέπτω cum Deriuatis ſuis de *coctione* et *maturatione* dicitur; ſic quoque Lat. *coquo* et *coquor*. Praet. pl. בָּשְׁלוּ *cocta, elixata ſunt*, Ezech. 24, 5. Pih. praet. בִּשֵּׁל *coxit*, cum Affixo בִּשְּׁלָם *coxit ea*, 1 Reg. 19, 21. וּבִשַּׁלְתָּ *et coques*, Exod. 29, 31. Deut. 16, 7. pl. בִּשְּׁלוּ *coxerunt*, Num. 11, 8. 2 Chron. 35, 13. part. מְבַשֵּׁל, plur. מְבַשְּׁלִים *coquentes*, et ſubſtantiue, *coqui*, Ezech. 46, 24. infin. בַּשֵּׁל *coquere*, 1 Sam. 2, 13. imperat. בַּשֵּׁל *coque*, 2 Reg. 4, 38. pl. in pauſa

pausa בַּשֵּׁלוּ *coquite*, Exod. 16, 23. fut. תְּבַשֵּׁל *coques*, Exod. 23, 1 Deut. 14, 21. pl. יְבַשְּׁלוּ *coquent*, Ezech. 46, 20. 24. etc. Pyh. prae foem. in pausa בֻּשָּׁלָה *coctum est*, Leuit. 6, 21. part. מְבֻשָּׁל *coctus*, c *ctum*, Exod. 12, 9. 1 Sam. 2, 15. fut. תְּבֻשַּׁל *coquetur*, Leuit. 6, Hiph. praet. pl. הִבְשִׁילוּ *coxerunt*, *maturarunt*, Gen. 40, 10.

בָּשֵׁל m. *coctum*, *coctile*, Exod. 12, 9. f. בְּשֵׁלָה Num. 6, 1

מְבַשְּׁלוֹת pl. foem. *loca*, *vbi coquitur*, *foci*, aliis *culina* Ezech. 46, 23.

בָּשָׂם m. *aroma*, à *suauitate odoris*, à rad. בשם v בסם Chald. et Syr. *suauis*, *gratus fuit*. Speciatim *opobals* *mum* intelligit MAIVS Fil. in *Obseruat. S.* L. II. p. 37. 38. Oc currit tantum cum Affixo, בְּשָׂמִי *aroma meum*, Cant. 5, 1.

בֶּשֶׂם m. id. Exod. 30, 23. pl. בְּשָׂמִים *aromata*, Exo 25, 6. 1 Reg. 10, 2. Cant. 4, 10. 14. cum Affixo בְּשָׂמָיו *aromata eiu* Cant. 4, 16.

בֹּשֶׂם m. id. Exod. 30, 23. c. 35, 28. Ies. 3, 24. Ezech. 27, 2 Cant. 5, 14. etc.

בּוֹשֵׁס Verbum mixtum ex 2 cognatis, בוס, Arab. باس (media Ie,) *superbum se gessit contra alios*, et שוס, Arab. ساس *limis oculis adspexit prae superbia*, ad Formam Coniug. Pohel vnde infin. בּוֹשַׁסְכֶם *τὸ superbe agere vestrum*, Amos. 5, 11.

בָּשַׂר radix in Kal inusit. eiusdem significationis est cum rad. Arab. بشر, (mutato Hebr. *Sin* in Arab. *Schin*, more soli to,) quae praeter notionem *nunciandi* etiam sensum habet *lae titiae*, et, vt ex Deriuatis liquet, *pulchritudinis*, fere vt Hebr Verbum טוב: inde enim sunt baſcharon *externa* hominis *cutis* it. *caro*, baschîron *laetus nuncius*, it. *pulcher*, *formosus*, ba scharatọn *pulchritudo*, *elegantia formae*, etc. Hinc Pih. Hebr בִּשֵּׂר *laeto nuncio exhilarauit*, *euangelizauit*, *laeta nunciauit* Catachrestice tamen etiam de *annunciatione rei tristis* vsurpatur vt 1 Sam. 4, 17. 2 Sam. 18, 20. sicut Arab. Praet. בִּשַּׂרְתִּי *annunciaui* Ps. 40, 10. part. מְבַשֵּׂר *nuncians*, 1 Sam. 4, 17. 2 Sam. 18, 26. Ies 41, 27. foem. מְבַשֶּׂרֶת Ies. 40, 9. pl. מְבַשְּׂרוֹת *laeta nunciantes*, *euan gelizantes*, Ps. 68, 12. infin. בַּשֵּׂר *nunciare*, 1 Sam. 31, 9. imp. pl. בַּשְּׂרוּ *nunciate*, Ps. 96, 2. fut. cum ה Parag. אֲבַשְּׂרָה *nunciabo*, 2 Sam. 18, 19 תְּבַשֵּׂר *nunciabis*, 2 Sam. 18, 21. 1 Reg. 1, 42. etc. Hithpah. fut. יִתְבַּשֵּׂר *bono nuncio se exhilaret*, *laetum nuncium sibi audiat*, 2 Sam. 18, 31

בָּשָׂר m. proprie *externa corporis cutis*, 1 Reg. 21, 27. Ps 102, 6

zon, 6. Hiob. 19, 20. (vbi distinguitur ab עור *cuti interiore*,) à *pulchritudine* dicta: quia cutis cum carne omnem corpori *pulchritudinem* conciliat; cum contra corpus, cuti et carne nudum, illa plane destituatur. Alibi per Metonymiam *carnem*, cuti subiectam, notat, vt Gen. 2, 21. 1 Sam. 2, 13. 15. Ezech. 39, 19. etc. Hinc porro per Synecdochen sumitur 1) pro *toto homine*, vt Gen. 6, 12. Deut. 5, 26. Ps. 65, 3. Hiob. 10, 4. etc. 2) pro *omni animali*, Gen. 6, 13. c. 7, 15. 16. c. 8, 17. Ps. 136, 25. 3) pro *toto corpore*, Gen. 2, 24. c. 17, 13. Leuit. 15, 16. Num. 8, 7. quomodo et Graec. χρώς, *cutis*, pro *toto corpore* venit, obseruante TVRNEBO *Aduersar*. L. XXIV. c. 28. vt et σάρξ, notante PFOCHENIO de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 56. 4) per Euphemismum, pro *pudendo*, Gen. 17, 11. 13. 23. Exod. 28, 42. Leuit. 15, 2. 3. 7. 19. Ezech. 11, 19. c. 16, 26. c. 23, 20. 5) pro *cognato* vel *affini*, qui eiusdem *carnis* est cum altero, Gen. 29, 14. c. 37, 27. Iud. 9, 2. 2 Sam. 19, 13. Ies. 58, 7. In regim. בְּשַׂר Gen. 17, 11. Exod. 28, 42. cum Affixis בְּשָׂרִי *caro mea*, Ps. 16, 9. Eccles. 2, 3. בְּשַׂרְכֶם *caro vestra*, Gen. 17, 13. Iud. 8, 7. pl. בְּשָׂרִים *carnes*, Prou. 14, 30.

בְּשַׂר m. Chald. *caro*, Dan. 7, 5. in Statu Emphat. בִּשְׂרָא Dan. 2, 11. c. 4, 9.

בְּשׂרָה f. *nuncium laetum*, 2 Sam. 18, 21. 22. 25. 27. 2 Reg. 7, 9. Metonymice *laeti nuncii praemium*, 2 Sam. 4, 10. vt Graec. εὐαγγέλιον.

בֹּשֵׁשׁ *tardatus, cunctatus est*. Part. praes. מְבשֵׁשׁ *cunctans, morans, cunctatur*, Exod. 32, 1. Iud. 5, 28. Aliis est praet. Pih.

בָּתַת radix Hebraeis inusit. Arab. *scidit, secuit, resecuit*. Inde sunt

בַּת *bathus*, nomen mensurae, q. d. *sectio* et *diuisio* Totius sui, scil. Chomeri, 1 Reg. 7, 26. 38. Ies. 5, 10. Ezech. 45, 10. 11. 14. Pl. בַּתִּים *bathi*, 2 Chron. 2, 10. c. 4, 5. Ezech. 45, 14. Sed בַּת f. *filia*, vid. sub rad. בנה.

בַּת m. Chald. id. in pl. בַּתִּין *bathi*, Esr. 7, 22.

בָּתָה f. *excidium, desolatio*, vnde plur. בַּתּוֹת *desolationes*, Ies. 7, 19.

בַּתָּה f. id. Ies. 5, 6. sed Forma petita est à בות vel בתה.

בְּתוּלָה f. *virgo*, Gen. 24, 16. Exod. 22, 15. Leuit. 21, 14. etc. q. d. à virorum consortio *separata* et *seclusa*, à rad. Arab. בתל *segregauit*, conf. 2 Macc. 3, 19. 3 Macc. 1, 18. et quae hanc in rem notaui

notaui in *Arcano Form. Hebr.* p. 61. et in *Onomast. V. T.* p. 6
613. Metaphorice sumitur pro *vrbe* aut *gente intacta* et *inc*
rupta, i. e. in hostium potestatem nondum redacta, Ies. 23,
c. 37, 22. c. 47, 1. Ier. 18, 13. c. 31, 4. c. 46, 11. In regim. בתולת De
22, 19. 2 Reg. 19, 21. pl. בְּתוּלוֹת *virgines*, Ps. 45, 15. Esth. 2, 2.
Ies. 23, 4. et בְּתֻלֹת Thren. 5, 11. cum Affixo בְּתוּלֹתָיו *virgines ei*
Ps. 78, 63.

בְּתוּלִים m. pl. *virginitas*, Leuit. 21, 13. Iud. 11, 37. M
tonymice signa *virginitatis*, Deut. 22, 14. 15. 17. 20. In regi
בְּתוּלֵי Deut. 22, 15. 17. cum Affixo בְּתוּלֶיהָ *virginitas eius*, Leu
21, 13. Ezech. 23, 8.

בָּתַק in Kal inusit. Pih. בִּתֵּק *confodit*, *transfixit*: vnde p
cum Affixo et Vau Conuers. וּבִתְּקוּךְ *et confodient te*, Ezech. 16, 4

בָּתַר *dissecuit*, Gen. 15, 10. Pih. fut. cum Vau Conuer
וַיְבַתֵּר *et dissecuit*, Gen. 15, 10.

בֶּתֶר m. *sectio*, aliis *scissura*, *fissura*: vnde montes בֶּתֶר
scissurae, i. e. *habentes terrae scissuras* ex imbrium violentia, v
BOCHARTVS intelligit, Cant. 2, 17. it. *pars*, *sectionis Effectus*
cum Affixo בִּתְרוֹ *partem suam*, Gen. 15, 10. pl. בְּתָרִים *partes*
in regim. בִּתְרֵי Ier. 34, 19. cum Affixo בְּתָרָיו *partes eius*, Ier. 34, 18

בָּתַר et בָּאתַר Chald. *post*, vid. in אתר.

ג

גָּאָה *extulit se*, Exod. 15, 1. 21. metaphorice *in altum excre-
uit*, (vt עלה,) Hiob. 8, 11. et sec. quosdam c. 10, 16. pl. גָּאוּ *extule-
runt se*, Ezech. 47, 5. infin. absol. גָּאֹה *efferendo se*, Exod. 15, 1. 21. fut.
יִגְאֶה *efferet se*, *effert se*, scil. caput meum, ex v. praeced. sub-
intellecto אִם *si*, Hiob. 10, 16. al. *crescit*, (vt c. 8, 11.) scil. *afflictio
mea*, similiter ex v. praeced.

גֵּאֶה m. (Formae dagessandae אִלֵּם,) *qui se animo effert*, *ani-
mo elatus*, *fastuosus*, Hiob. 40, 11. 12. Ies. 2, 12. Ier. 48, 29. pl. גֵּאִים
fastuosi, Ps. 94, 2. Ps. 140, 6. Prou. 15, 25. etc.

גֵּא m. (Formae בֵּן,) *elatio animi*, it. *animo elatus*, Ies. 16, 6.
pl. גֵּאִים *elationes*, vnde in regim. גֵּאֵי sec. Kri Ps. 123, 4. vid.
statim גָּאוֹן.

גַּאֲוָה f. *elatio*, *fastus*, Prou. 8, 13.

גֵּאוּת f. (mutata tertia rad. ה in ו,) *elatio*, *eminentia*, Deut. 33, 26. 29. Hiob. 41, 6. it. *elatio animi*, *fastus*, Pf. 10, 2. Prou. 29, 23. Ief. 13, 11. etc. In regim. גַּאֲוַת Pf. 10, 2. Ief. 13, 11. cum Affixo גַּאֲוָתוֹ *elatio eius*, Pf. 46, 4. Ief. 16, 6.

גֵּוָה f. (mutata media radicali א in ו, vel à Samar. גוה, quod idem est cum Hebr. גאוה,) *exaltatio*, Hiob. 22, 29. fpec. *elatio animi*, *fastus*, c. 33, 17. Ier. 13, 17.

גֵּוָה f. Chald. *fastus*, Dan. 4, 34.

גֵּאוּת f. *elatio*, de Deo Pf. 93, 1. Ief. 12, 5. c. 26, 10. de *mari aestuante* Pf. 89, 10. de *fumo in altum se extollente* Ief. 9, 18. it. *elatio animi*, *fastus*, Pf. 17, 10. Ief. 28, 1. 3.

גָּאוֹן m. *elatio magna*, Exod. 15, 7. Ief. 24, 14. Mich. 5, 3. Hiob. 37, 4. c. 38, 11. *magna animi elatio*, *fastus ingens*, Hiob. 35, 12. Pf. 59, 13. Prou. 8, 13. Ief. 14, 11. Ier. 13, 9. etc. Metonymice *id, quo quis se effert* et *gloriatur*, Ezech. 24, 21. c. 32, 12. Amos. 8, 7. In regim. גְּאוֹן Leuit. 26, 19. Pf. 47, 5. cum Affixo גְּאוֹנְכֶם *fastus eorum*, Zeph. 2, 10. Pf. 59, 13. pl. גְּאוֹנִים, vnde cum Affixo גְּאוֹנַיִךְ *fastus* fiue *superbiae tuae*, Ezech. 16, 56. Sed

גַּאֲיוֹן m. *valde fastuosus*: vnde pl. גַּאֲיוֹנִים fec. Kethibh Pf. 123, 4. fed Maforethae legendum volunt גְּאֵי יוֹנִים *elationes opprimentium*, à fing. גֵּא.

גָּאַל *vendicauit*, *vindicauit*, *redemit*, *liberauit*, fpeciatim *iure cognationis*. Sed fignificatio *contaminandi* fiue *polluendi* mutuata eft à Chald. אגל *inquinauit*, (quod CASTELLVS habet; fed non adducta auctoritate,) litteris fic transpofitis, vel à Nomine גָּלָל *stercus*, mutata media radicali in א, more Syrorum. Praet. cum Affixo גְּאָלָם *redemit eos*, Pf. 107, 2. Ief. 63, 9. גְּאַלְתִּיךָ *redemi te*, Ief. 43, 1. c. 44, 22. part. praef. גֹּאֵל *redimens*, et fubftantiue, *redemtor*, *vindex*; fpec. *iure cognationis*, Leuit. 25, 26. Num. 5, 8. Ief. 49, 7. Ruth. 3, 9. etc. cum Affixis גֹּאֲלִי *redemtor meus*, Pf. 19, 15. Hiob. 19, 25. גֹּאַלְכֶם *redemtor vester*, Ief. 43, 14. pl. גֹּאֲלִים, vnde cum Affixo גֹּאֲלָיו *redemtores* i. e. *cognati eius*, 1 Reg. 16, 11. Pahul גָּאוּל *redemtus*, pl. גְּאוּלִים *redemti*, Ief. 35, 9. c. 51, 10. in regim. גְּאוּלֵי Pf. 107, 2. Ief. 62, 12. cum Affixo גְּאוּלַי *redemti mei* i. e. *abs me*, Ief. 63, 4. infin. abfol. גָּאוֹל *redimendo*, Leuit. 27, 13. 19. 31. inf. conftruct. גְּאוֹל *redimere*, Ruth. 4, 4. 6. cum Affixo גָּאֳלֵךְ *redimere*, *vindicare te*, Ruth. 3, 13. imperat. גְּאַל *redime*, Ruth. 4, 4. 6. fut. אֶגְאַל *redimam*, Ruth. 4, 4. cum Affixo

אֶגְאָלֵם *redimam eos*, Hos. 13, 14. תִּגְאַל *redimes*, *redimere vi* Ruth. 4, 4. יִגְאַל *redimet*, *redimat*, Leuit. 25, 33. Ruth. 3, 13. p cum Affixo יִגְאָלֻהוּ *vindicent sibi eum*, al. *polluant eum*, re ctius forsan *tegant eum*, pro יְגַלְלֻהוּ Hiob. 3, 5. ex Syrismo, גלל Arab. *texit*, *operuit*. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִגְאַל *et redimet se*, Leuit. 25, 49. sed pl. נְגֹאֲלוּ *contaminati sunt*, mix tum est ex praet. Niph. נִגְאֲלוּ et ex praet. Pyh. גֹּאֲלוּ, ad insinuan dam *summam pollutionem*, Ies. 59, 3. Thren. 4, 14. part. foem נִגְאָלָה *contaminata*, Zeph. 3, 1. fut. יִגָּאֵל *redimetur*, Leuit. 25, 30. 54 c. 27, 20. 27. pl. in pausa תִּגָּאֵלוּ *redimemini*, Ies. 52, 3. Pih. praet. pl גֵּאַלְנוּ *polluimus*, vnde cum Affixo גֵּאַלְנוּךָ *polluimus te*, Malach 1, 7. Pyh. part. מְגֹאָל *pollutus*, Malach. 1, 7. 12. fut. plur. cum Vau Conuers. וַיְגֹאֲלוּ *et vt impuri reiecti sunt*, Esr. 2, 62. Neh. 7, 64. coll. rad. Syr. cognat. גול in Aph. *reiecit*, in Ethpeh. *reiectus est*. Hiph. praet. pers. 1 sing. אֶגְאָלְתִּי *contaminaui*, Ies. 63, 3. cum א pro ה, ex dialecto Chaldaeorum, et cum (ֶ) pro (ִ), sicut in הֶרְאָה Gen. 41, 28. הֶגְלָה Esth. 2, 6. הֶכְלִים 1 Sam. 25, 7. etc. Aliis compositum est ex praet. Kal גָּאַלְתִּי et fut. אֶגְאַל, q. d. *contaminaui et porro contaminabo*. Hithpah. fut. יִתְגָּאַל *pollueret se*, Dan. 1, 8.

גֹּאַל m. *pollutio*. Pl. גְּאָלִים *pollutiones*, vnde in regim. גָּאֳלֵי Neh. 13, 29.

גְּאֻלָּה f. *redemtio*, *vindiciae*, Leuit. 25, 24. 31. 48. Ruth. 4, 7. Ier. 32, 7. 8. it. *cognatio*, Ezech. 11, 15. in regim. גְּאֻלַּת Leuit. 25, 32. cum Affixo גְּאֻלָּתִי *redemtio mea*, Ruth. 4, 6.

גֵּב et גֶּב vid. statim post גֶּבֶא.

גֶּבֶא m. *fossa*, *lacuna*, *palus*, Ies. 30, 34. q. d. *collectio aquae*, à rad. גבא Chald. *collegit*, Arab. *congregauit deduxitque aquam*. Plur. גְּבָאִים, vnde cum Affixo גְּבָאָיו *paludes eius*, Ezech. 47, 11.

גֵּב m. id. vnde plur. גֵּבִים *lacunae*, *fossae*, Ier. 14, 3. Formam habet à גבה, vt בֵּן à בנה etc. Sed

גֵּב *asser*, *tabula*, גֵּב et גוב *locusta*, גַּב *agricola*, vid. sub rad. גוב.

גַּב m. in genere *eminentia cum conuexitate coniuncta* siue *figura* quaeuis *in gibbum flexa*, vt obseruat NEVMANNVS in *Exodo linguae S.* p. 241. à rad. Chald. גבב *eminuit*, Syr. גבף, Samar. גוה. Hinc 1) *proiectura* siue *vmbo* q. d. *dorsum clypei*, Hiob. 15, 26. vbi cum *dorsis* siue *vmbonibus clypeorum occurrere*, est *adversarium se gerere*, phrasi Arabibus vsitata, de qua vid. SCHVL-

TENS

Animaduers. ad h. l. 2) *dorsum* animalis, Ezech. 10, 12. et hominis, (alias גַּו et גֵּו,) Pf. 129, 3. Hiob. 13, 12. vbi *dorsa* metaphorice fumuntur pro *roboribus* et *praesidiis*, vt Arab. *dorsa* autem *lutea* funt *dorsa infirma nulliusque roboris*. 3) *fornix*, *aedes fornicatae*, Ezech. 16, 24. 31. 39. 4) *supercilium oculorum*, Leuit. 14, 9. 5) *apsis*, *circumferentia rotae*, 1 Reg. 7, 33. Ezech. 1, 18. et fec. quosdam c. 10, 12. 6) *proiectura fundamenti altaris*, Ezech. 43, 13. Cum Affixis גַּבִּי *dorsum meum*, Pf. 129, 3. גַּבֵּךְ *fornix tua*, Ezech. 16, 31. 39. pl. mafc. גַּבִּים *dorsa*, it. *apsides*, *umbones*, in regim. גַּבֵּי Hiob. 13, 12. c. 15, 26. cum Affixo גַּבֵּיהֶם *apsides eorum*, 1 Reg. 7, 33. et fine Iod, גַּבֵּהֶם Ezech. 10, 12. pl. foem. גַּבֹּת *supercilia*, Leuit. 14, 9. fed cum Affixo גַּבֹּתָם *apsides eorum*, Ezech. 1, 18.

גַּב m. Chald. *dorsum*: vnde cum Affixo גַּבַּיהּ *dorsum eius*, Dan. 7, 6. cum Iod otiofo.

גֹּב m. Chald. *fossa*, *fovea*, Dan. 6, 8. 13. 25. eaque *fornicata*, conf. GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.* ad h. v. vel à rad. Chald. גבב *collegit*, q. d. *collectio aquae*, vt Hebr. גֶּבֶא et גֵּב. In Statu Emphat. גֻּבָּא Dan. 6, 13. 18. 20. 21. 24. 25.

גָּבַהּ *elatus*, *altus fuit*, *extulit se*, fpec. de *elatione animi* vfurpatur, vt 2 Chron. 26, 16. Pf. 131, 1. Ief. 3, 16. Ezech. 28, 2. 5. 17. etc. hinc *efferre se* aliqua re dicitur, qui *ea gloriatur* et *confidit*, vt Zeph. 3, 11. 2 Chron. 17, 6. Praet. cum Vau Conuerf. וְגָבַהּ *et altus erit*, Ief. 52, 13. f. גָּבְהָא (pro גָּבְהָה) *extulit se*, Ezech. 31, 5. infin. conftr. גְּבֹהַּ *altum esse*, *efferre se*, Pf. 103, 11. cum ה Paragog. גָּבְהָה Zeph. 3, 11. fut. יִגְבַּהּ *effert se*, Prou. 18, 12. pl. in paufa תִּגְבָּהוּ *efferatis vos*, Ier. 13, 15. perf. 3 foem. cum Vau Conuerf. וַתִּגְבְּהֶינָה *et extulerunt se*, Ezech. 16, 50. pro תִּגְבַּהְנָה ad Formam Quiefcentium tertia radicali ה. Hiph. praet. הִגְבַּהְתִּי *exaltaui*, *extuli*, Ezech. 17, 24. part. מַגְבִּיהַּ *exaltans*, *altum faciens*, Prou. 17, 19. cum Iod Paragog. מַגְבִּיהִי לָשָׁבֶת *exaltans ad habitandum* vel *habitando*, i. e. *alte habitans*, Pf. 113, 5. infin. הַגְבֵּהַּ *exaltando*, Ezech. 21, 31. vnde *exaltando pete*, i. e. *ex alto pete*, Ief. 7, 11. fut. תַּגְבִּיהַּ *exaltaueris*, Ier. 49, 16. Obad. 1, 4. יַגְבִּיהַּ *exaltabit se*, Hiob. 39, 27. (intranfitiue,) pl. יַגְבִּיהוּ עוּף *altum faciunt volare* fiue *volatum*, i. e. *alto volant*, Hiob. 5, 7.

גָּבֹהַּ m. *altus*, *elatus*, *excelsus*, *um*, Ief. 2, 15. Ier. 3, 6. Ezech. 17, 22. 24. etc. it. *elatus animo*, *fastuosus*, Pf. 138, 6,

Ezech.

Ezech. 21, 34. pl. גְּבֹהִים *alti*, *elati*, Gen. 7, 19. Ief. 5, 15. Eccle 5, 7. foem. גְּבֹהָה *alta*, *elata*, *um*, Deut. 3, 5. 1 Reg. 14, 23. P גְּבֹהוֹת *altae*, *elatae*, *a*, Deut. 28, 52. Ier. 17, 2.

גָּבֹהַּ m. id. vnde in regim. גְּבַהּ Pf. 101, 5. Prou. 16, 4. Ezec 31, 3. Ecclef. 7, 8.

גֹּבַהּ m. *altitudo*, 1 Sam. 16, 7.

גֹּבַהּ m. id. Ezech. 1, 18. c. 40, 42. Amof. 2, 9. etc. fic P 10, 4. vbi *elatio nafi* eft *fuperbia*, *faftus*, qua phrafi etiam Ara bes vtuntur, (vid. SCHVLTENS in *Animaduerfion.* ad h. l.) e ipfi Germani noftri. Hoc fenfu et fine addito אַף occurrit, Prou 16, 18. Ier. 48, 29. Cum Affixis גָּבְהוֹ *altitudo eius*, 1 Sam. 17, 4 Amof. 2, 9. *elatio*, *faftus eius*, Ier. 48, 29. Ezech. 31, 10. גָּבְהָם *al titudo* fiue *elatio eorum*, Ezech. 31, 14. plur. conftruct. גָּבְהֵי *al titudines*, Hiob. 11, 8.

גַּבְהוּת f. *ftatus animo elati*, *elatio animi*, *faftus*, Ief. 2, 11. 17

גִּבֵּחַ m. *recaluus*, *recaluafter*, Leuit. 13, 41. Cognationem habet cum praeced. Verbo גָּבַהּ *altus*, *elatus fuit*, pro quo Samaritani dicunt גבח, quod apud Arabes fpeciatim de *fronte alta* et *magna* adhibetur, vnde أجبه *fronte magna praeditus*. *recaluo* enim, fincipite capillis deftituto, vtique frons folito *altior* et *maior* apparet.

גַּבַּחַת f. *recaluatio*, Leuit. 13, 42. cum Suffixo גַּבַּחְתּוֹ *recaluatio eius*, Leuit. 13, 42. 43. 55.

גָּבַל *terminauit*, *determinauit*. Praet. pl. גָּבְלוּ *determinarunt*, Deut. 19, 14. fut. יִגְבּוֹל *terminabit*, Iof. 18, 20. foem. תִּגְבַּל־ id. Zach. 9, 2. Hiph. הִגְבִּיל *terminum pofuit*, *termino circumfcripfit*, vnde praet. cum Vau Conuers. וְהִגְבַּלְתָּ *et termino circumfcribes*, Exod. 19, 12. imperat. הַגְבֵּל *termino circumfcribe*, Exod. 19, 23.

גְּבוּל et גְּבֻל m. *terminus*, Gen. 10, 19. c. 47, 21. Deut. 3, 16. 2 Sam. 21, 5. etc. fic feq. Kethibh Iof. 15, 47. vbi Kri habet גָּדוֹל *magnum*. Metonymice fumitur pro tota *regione certis terminis inclufa*, vt Exod. 13, 7. Num. 20, 16. 17. 21. Iud. 11, 22. Pf. 105, 31. 33. Pf. 147, 14. Cum Affixo גְּבוּלְכֶם *terminus vefter*, Iof. 1, 4. et גְּבֻלְכֶם Deut. 11, 24. pl. גְּבוּלִים *termini*, vnde cum Affixis גְּבוּלַיִךְ *termini tui*, Ier. 15, 13. c. 17, 3. גְּבוּלֶיהָ *termini eius*, 1 Sam. 5, 6. 2 Reg. 15, 16.

גְּבוּלָה et גְּבֻלָה f. id. vnde cum Affixo גְּבֻלָתוֹ *terminus eius*, Ief. 28, 25. pl. גְּבוּלֹת *termini*, Pf. 74, 17. Hiob. 24, 2. Ief. 10, 13.

10,13. et גְּבוּלֹת Num. 32, 33. Deut. 32, 8. cum Affixo גְּבוּלֹתֶיהָ *termini eius* vel *sui*, Num. 34, 2. 12. Ios. 18, 20.

גַּבְלֻת vel גַּבְלֻת f. *determinatio:* vnde catenae גַּבְלֻת *determinationis*, Exod. 28, 22. c. 37, 15. i. e. non tantum vna ad alteram aequali mensura *determinata*, ne vna longior aut breuior esset altera, sed et vtraque ad distantiam pectoralis et fundularum onychum accurate *definita*, ne alterutra iusto vel longior esset vel breuior.

מִגְבָּלָה f. id. in plur. מִגְבָּלוֹת *determinationes: determinatae*, de iisdem catenis, eadem de causa, dicitur Exod. 28, 14.

גָּבַן radix Hebraeis inusit. Syr. in Ethpeh. *coagulatus, condensatus est*, Arab. in 4 Coniug. *coagulauit*, in 5 Coniug. *coagulatum fuit* lac. Inde sunt

גְּבִינָה f. *caseus*, q. d. *coagulatio lactis* vel *lac coagulatum*, Hiob. 10, 10.

גִּבֵּן m. *gibbosus*, q. d. *condensatus* et *concretus*, Germani dicunt zusammen gewachsen, Leuit. 21, 2.

גַּבְנֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) vnde pl. גַּבְנֻנִּים *gibbositates summae*, et mons גַּבְנֻנִּים *gibbositatum summarum*, (cum Dagesch Euphonico, sicut à גֵּרְשׁוֹן fit Patronymicum גֵּרְשֻׁנִּי,) Ps. 68, 16. 17.

גָּבַע radix inusitat. notionem *tegendi* et *operiendi* habuisse videtur, vt cognata קָבַע. Inde sunt

גָּבִיעַ m. *scyphus*, *crater*, proprie *operculo tectus*, (quomodo eius figuram ex mente Iudaeorum exhibet DASSOVIVS in Dissert. ad Tit. *Celim*,) vt synonyma כְּפוֹר; כּוֹס et אַגָּן. In regim. גְּבִיעַ Gen. 44, 2. 12. 16. 17. cum Affixo גְּבִיעִי *scyphus meus*, Gen. 44, 2. pl. גְּבִעִים *scyphi*, *crateres*, Exod. 25, 33. 34. Ier. 35, 5. cum Affixo גְּבִעֶיהָ *crateres eius*, Exod. 25, 31. c. 37, 17.

גִּבְעָה f. *collis*, q. d. *tectio loci humilioris*, (conf. suo loco גַּיְא,) Exod. 17, 9. 2 Sam. 2, 25. Ies. 30, 25. etc. In regim. גִּבְעַת Ies. 10, 29. 32. Cant. 4, 6. cum Affixo גִּבְעָתִי *collis meus*, Ezech. 34, 27. pl. גְּבָעוֹת *colles*, Hiob. 15, 7. Ps. 65, 13. Ies. 2, 2. etc. in regim. גִּבְעוֹת, Gen. 49, 26. Deut. 33, 15. cum Affixo גִּבְעוֹתֶיךָ *colles tui*, Ezech. 38, 8.

מִגְבָּעָה f. in pl. מִגְבָּעוֹת *tiarae*, *quibus capita operiuntur*, Exod. 28, 40. c. 29, 9. c. 39, 28. Levit. 8, 13.

גִּבְעֹל m. *culmus*, *arista*, Exod. 9, 31. secundum HILLE-

RVM

RVM compositum ex duobus cognatis גבה et עלה, quod *cul crescendo sursum ascendant*, coll. עלה de *terrae nascentil* Gen. 49, 10. Ies. 53, 2. Hos. 10, 8. etc. Vocem esse Aegyptiaca contendit ANDR. MVLLERVS in *Glossario S.* p. 9.

גָּבַר et גָּבֵר *valuit, inualuit, praeualuit:* idque vel *copia et multitudine*, vt Gen. 7, 18, 19. 20. 24. vel *magnitudi* vt Ps. 103, 11. Ps. 117, 2. vel *robore* et *viribus*, vt Exo 17, 11. 2 Sam. 11, 23. Thren. 1, 16. etc. vel *dignitate* et *auctorita* vt 1 Chron. 5, 2. Construitur vel absolute, vel cum ב, עַל, siue מ. Praet. pl. in pausa, גָּבָרוּ *praeualuerunt, fortiores fu runt*, 2 Sam. 1, 23. alibi גָּבְרוּ *inualuerunt*, Gen. 7, 19. 20. fut. יִגְבַּר *valebit, valet*, 1 Sam. 2, 9. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְגִבַּרְתִּי *et corroborabo*, Zach. 10, 6. fut. יְגַבֵּר *validas faciet, inten det*, Eccles. 10, 10. Hiph. praet. cum Vau Conuers. וְהִגְבִּיר *corroborabit, confirmabit*, Dan. 9, 27. fut. pl. נַגְבִּיר *praeualer faciemus*, al. *praeualebimus*, Ps. 12, 5. Hithpah. fut. יִתְגַּבָּר *vali dum se exhibet*, Ies. 42, 13. Hiob. 15, 25. pl. in pausa יִתְגַּבָּרוּ *praeuali dos* vel (coll. rad. Arab.) *insolentes se gesserint*, Hiob. 36, 9. e sic quoque in sing. sec. SCHVLTENSIVM c. 15, 25.

גֶּבֶר m. *vir, mas*, à *viribus*, vt synonymum אִישׁ, Deut 22, 5. Iud. 5, 30. Hiob. 3, 2. etc. per Synecdochen *homo* in genere vt Ps. 34, 9. Hiob. 4, 17. c. 14, 10. 14. sic vero interdum *distributiu* significat: *vnusquisque, quiuis*, vt Hiob. 33, 29. Ier. 17, 5. 7. Ioel 2, 8. et *indefinite: aliquis, quidam*, vt Hiob. 22, 2. Plur. גְּבָרִים *viri*, Ios. 7, 14. 17. 19. Ier. 41, 16. c. 43, 6. etc.

גְּבַר m. id. sed Forma magis Chaldaica, Ps. 18, 26.

גְּבַר m. Chald. id. Dan. 2, 25. c. 5, 11. Pluralem facit גֻּבְרִין *viri*, (tanquam à sing. גֻּבַר,) Dan. 3, 8. 12. 20. 24. 25. in Statu Emphat. גֻּבְרַיָּא Dan. 3, 12. 13. 21. 22. c. 6, 6. 12. 16. 23. 25. 27. Esr. 4, 21. c. 5, 4. 10.

גְּבִיר m. *herus, dominus*, sic dictus, quia aliis auctoritate et dominio *praepollet*, Gen. 27, 28. 37.

גְּבִירָה f. *hera, domina*, 1 Reg. 11, 19. c. 15, 13. 2 Reg. 10, 13. etc. et terminatione Segolata

גְּבֶרֶת f. Ies. 47, 5. 7. cum Affixis גְּבִרְתִּי *hera mea*, Gen. 17, 8. גְּבִרְתֵּךְ *hera tua*, Gen. 16, 9. etc.

גִּבּוֹר m. *valde validus, praeualidus, valde fortis* et *strenuus*, Gen. 10, 8. 9. Deut. 10, 17. Iud. 11, 1. Ruth. 3, 1. etc. et

-et substantiue, *vir fortis* et *strenuus*, 2 Sam. 22, 26. (pro quo in loco parallelo Pf. 18, 26. recurrit גְּבַר,) *heros*, 1 Reg. 1, 8. 1 Chron. 11, 10. c. 28, 1. Ier. 48, 41. etc. sed Pf. 52, 3. potius sumitur sensu malo pro *superbo*, ex significatione Arab. Cum Affixo גִּבּוֹרָם *vir fortis* siue *heros illorum*, 1 Sam. 17, 51. Plur. גִּבֹּרִים *fortes*, *strenui*, *heroës*, Iof. 10, 2. Ief. 5, 22. in regim. גִּבּוֹרֵי Iof. 1, 14. 2 Reg. 15, 20. cum Affixo גִּבּוֹרָיו *fortes*, *heroës eius*, 2 Chron. 32, 3. et גִּבּוֹרֵיהוּ Nah. 2, 4.

גִּבָּר m. Chald. *praeualidus*, *valde fortis*, *strenuus*. Plur. גִּבָּרִין *fortes*, *strenui*, in regim. גִּבָּרֵי Dan. 3, 20.

גְּבוּרָה f. *praepollentia*, *robur*, *fortitudo*, Pf. 89, 14. Hiob. 12, 13. 1 Chron. 29, 11. 12. Ief. 11, 2. etc. eaque vel *corporis*, vt Eccles. 9, 16. c. 10, 17. vel *animi*, vt Mich. 3, 8. vel *vtriusque*, vt Iud. 8, 21. 2 Reg. 18, 20. Ief. 36, 5. Per Metonymiam 1) *Caussae* pro *Effecto*, designat *facta strenua* et *fortia*, 1 Reg. 15, 23. c. 16, 5. 27. c. 22, 46. 2 Reg. 10, 34. c. 13, 12. 1 Chron. 29, 30. etc. speciatim *victoriam*, Exod. 32, 18. Ief. 30, 15. 2) *Abstracti* pro *Concreto*, sumitur pro *viris fortibus*, Ief. 3, 25. Cum Affixis occurrit גְּבוּרָתִי *robur meum*, *fortitudo mea*, Ief. 33, 13. Ier. 16, 21. גְּבוּרָתוֹ *robur* siue *fortitudo eius* vel *sua*, Iud. 5, 31. Pf. 66, 7. pl. גְּבוּרוֹת *robora*, *vires*, *opera fortia*, Pf. 20, 7. Pf. 147, 10. cum Affixo גְּבוּרֹתֶיךָ *robora*, *opera fortia tua*, Deut. 3, 24. Pf. 145, 4.

גְּבוּרָה f. Chald. id. vnde in Statu Emphat. גְּבוּרְתָא Dan. 2, 20. 23.

גָּבִישׁ m. Hiob. 28, 18. vulgo *gemma*, vel *vnio*, rectius *vestis versicolor* siue *polymita*, à rad. Arab. غبش, alias غبش *vario colore distinctus fuit*.

גַּג m. *tectum*, suprema aedificii pars, Iof. 2, 6. 8. Iud. 16, 27. 2 Sam. 11, 2. etc. cuius radix inusit. fuisse videtur אגג vel יגג *altus*, *elatus fuit*, (pereunte prima radicali per Aphaeresin,) coll. Arab. et Perf. أوج *altitudo*, it. *altus*, *sublimis*, Turc. يوجه *altus*, Lat. *iugum*, (de monte,) *cacumen*, *gigas*, Germ. *hoch*, etc. vnde et Nomen Propr. regis Amalekitarum אֲגַג, à *proceritate*, quae in regibus maxime placebat, sic dicti, quo alluditur Num. 24, 7. In regim. גַּג Iud. 9, 21. 2 Sam. 11, 2. cum ה Paragog. גַּגָּה *in tectum*, Iof. 2, 6. et sec. Kri 1 Sam. 9, 26. Sed cum Affixis et in plur. accipit Dagesch Forte Euphonicum, vt multa alia Kamezata, e. g. אַמָּה, דֶּרֶךְ, עָקֵב etc. vnde

גַּגּוֹ *tectum eius*, Exod. 30, 3. c. 37, 26. גַּגֶּךָ (in pausa) *tectum tuum*, Deut. 22, 8. pl. גַּגּוֹת *tecta*, 2 Reg. 19, 26. Pf. 129, 6. cum Affixo גַּגּוֹתֵיהֶם *tecta eorum*, Ier. 19, 13. c. 32, 29.

גַּרְבָּר Chald. vnde plur. emphat. גַּדְבְּרַיָּא, vid. infra in בַּר

גָּדַד *excîdit*, *succîdit*, *incîdit*. Fut. pl. יָגוֹדּוּ Pf. 94, vide infra in Nomine גְּדוּד. Hithpah. part. מִתְגֹּדֵד *incidens* in pl. מִתְגֹּדְדִים *incidentes se*, Ier. 41, 5. fut. perf. 2 foem. in pausa, תִּתְגֹּדָדִי *incides te*, Ier. 47, 5. יִתְגֹּדָד *incidet se*, Ier. 16, 6. pl. תִּתְגֹּדְדוּ *incidetis vos*, Deut. 14, 1. cum Vau Conuers. וַיִּתְגֹּדְדוּ *inciderunt se*, 1 Reg. 18, 28. Sed fut. Kal יָגוּד vel יָגֻד ad rad. גוד pertinet, תִּתְגֹּדְדִי autem Mich. 4, 14. et יִתְגֹּדָדוּ Ier. 5, 7. vid. statim in Nomine גְּדוּד.

גְּדַד Chald. id. vnde imperat. גֹּדּוּ *succidite*, Dan. 4, 11. 20

גְּדוּד m. *incisio*, Ier. 48, 37. specialiter *incisio terrae*, i. e. *sulcus*, *porca*, *lira*. Plur. masc. גְּדוּדִים, cum Affixo גְּדוּדֶיהָ *sulci eius*, Pf. 65, 11. pl. foem. גְּדֻדֹת *incisiones*, *caesurae*, Ier. 48, 37. Aliud est גְּדוּד *turma*, *agmen*, (vt אֲגֻדָּה,) Gen. 49, 19. 2 Sam. 22, 30. 1 Reg. 11, 24. Pf. 18, 30. etc. quod significationem suam accepit à rad. אגד Chald. *ligauit*, *colligauit*, vid. sub loco אֲגֻדָּה. Plur. גְּדוּדִים *agmina*, *turmae*, 2 Sam. 4. 2. 2 Reg. 5, 2. Hos. 6, 10. in regim. גְּדוּדֵי 2 Reg. 6, 23. 1 Chron. 7, 4. cum Affixo גְּדוּדָיו *turmae eius*, Hiob. 19. 12. c. 25, 3. Exinde vero significationem mutuatur fut. Kal יָגוֹדּוּ *turmatim conueniunt*, vt vulgo exponitur Pf. 94, 21. et Hithpah. fut. perf. 2 foem. תִּתְגֹּדְדִי *turmatim te congregabis*, Mich. 4, 14. pl. in pausa יִתְגֹּדָדוּ *turmatim se congregant*, Ier. 5, 7.

גָּד m. *agmen*, *turma*: vnde cum Praefixo בְּגָד *cum turma*, sec. Kethibh Gen. 30, 11. sed Kri habet בָּא גָד *venit turma*. Aliud est

גַּד m. *coriandrum*, (Africanis γοίδ, teste DIOSCORIDE vel eius locupletatore L. III. c. 71.) Exod. 16, 31. Num. 11, 7. ex mente HILLERI in *Hierophyt.* P. II. p. 50. sic dictum, quod *striatum* sit lineolisque pluribus parallelis per superficiem ad duo centra concurrentibus distinctum, inter quas paruae quasi *lirae*, quae *excisae* vel *incisae* videantur. Aliud est

גַּד Ies. 65, 11. deastri incerti vel, vt alii volunt, sideris nomen, de quo confer auctores magno numero laudatos in *Arcan. Form. Hebr.* p. 322. et in *Onomast. V. T.* p. 627. iisque adde CLERICVM ad HESIODI *Theogon.* v. 411. IVRIEVM in *Histoire*

Histoire Critique des dogmes et des cultes p. 701. STELLWAGIVM in Diss. de *Manna Christi typo* §. 17. PVLLERVM in *Misc.* S. L. V. c. 17. POCOCKIVM ad ABVLPHARAII *Specimen Histor. Arab.* p. 92 seq. et ZORNIVM in *Biblioth. antiquar.* p. 1059. seq.

גָּדָה radix Hebraeis inusit. Arab. جدا *auulsit*. Inde sunt

גְּדִי m. *baedus*, Gen. 38. 17. 20. 23. Exod. 23, 19. Deut. 14, 21. Iud. 6, 19. etc. sic dictus, quod herbas arborumque frondes *auellat et carpat*, vnde et Lat. *capra*, q. d. *carpa*, à *carpendis virgultis*, secundum VARRONEM. Plur. גְּדָיִים *baedi*, 1 Sam. 10, 3. in regim. גְּדָיֵי Gen. 27, 9. 16.

גְּדִיָּה f. *capella*, pl. גְּדִיּוֹת *capellae*, vnde cum Affixo גְּדִיֹּתַיִךְ *capellae tuae*, Cant. 1, 8.

גָּדָה f. *ripa*, sic dicta, quia continuo aquae affluxu *abluitur et auellitur:* quomodo et Graec. ἀκτὴ et ἄγη, *ripa*, dicitur ab ἄγω *frango*, αἰγίαλος ab ἄγω et ἅλς *mare*, ῥηγμὶν et ῥαχία id. a ῥηγνύω *frango*. Similiter Arab. جَلَم *baedus* est et *ripa*, cuius radix significat *resecuit*. In plur. גְּדוֹת *ripae*, cum Suffixo גְּדוֹתָיו *ripae eius* vel *suae*, Ios. 3, 15. c. 4, 18. Ies. 8, 7. sic sec. Kri 1 Chr. 12, 15. sed Kethibh habet גְּדִיתָיו, tanquam à sing. גְּדִיָּה.

גָּדַל, semel גָּדֵל Hiob. 31, 18. *magnus fuit* vel *factus est*, *creuit:* idque vel ratione *quantitatis*, vt *statura* et *aetate*, Gen. 21, 8. c. 25, 27. Exod. 2, 10. 11. Iud. 11, 2. Ruth. 1, 13. etc. *opibus*, Gen. 24, 35. c. 26, 13. 1 Reg. 10, 23. Ecclef. 2, 9. etc. *copia* et *multitudine*, Esr. 9, 6. Thren. 4, 6. vel ratione *qualitatis*, vt *dignitate*, *honore*, *excellentia*, *aestimio*, 1 Sam. 26, 24. 2 Sam. 7, 22. 26. Ps. 104, 1. Praet. cum Affixo גְּדֵלַנִי *creuit*, *adoleuit apud me*, (pro גָּדַל עִמָּדִי,) Hiob. 31, 18. f. גָּדְלָה *magna fuit*, 1 Sam. 26, 24. infin. absol. גָּדוֹל *crescendo*, Esth. 9, 4. fut. אֶגְדַּל *magnus*, *maior ero*, Gen. 41, 40. יִגְדַּל *magnus erit* vel *fiet*, *adolescet*, *magnificetur* etc. Gen. 38, 11. Num. 14, 17. Ps. 35, 27. pl. in pausa יִגְדָּלוּ *magni erunt* vel *fient*, *adolescent*, Ruth. 1, 13. Pih. praet. גִּדֵּל Ies. 49, 21. et גִּדַּל Ios. 4, 14. Esth. 3, 1. *magnum fecit*, *magnificauit*, *extulit*, *magni fecit*, it. *educauit*, *crescere fecit* vel *fiuit*. Part. מְגַדֵּל *educans*, pl. מְגַדְּלִים *educantes*, 2 Reg. 10, 6. inf. גַּדֵּל *crescere finendo*, Num. 6, 5. it. *magnum facere*, *magnificare*, 1 Chron. 29, 12. cum Affixo גַּדֶּלְךָ *magnificare te*, Ios. 3, 7. imp. pl. גַּדְּלוּ *magnificate*, Ps. 34, 4. fut. אֲגַדְּלָה (cum ה Parag.) *magnificabo*, Gen. 12, 2. תְּגַדְּלֶנּוּ *magni*

facis eum, Hiob. 7, 17. יְגַדֵּל *crescere facit*, Ies. 44, 14. sed גִּדֵּל *magnum fecit*, 1 Reg. 1, 37. 47. 1 Chron. 29, 25. etc. Pyh. p מְגֻדָּל, pl. מְגֻדָּלִים *educati*, Ps. 144, 12. Hiph. הִגְדִּיל *magnum* *cit*, *magnificauit*, Ies. 28, 29. it. *magnifice egit*, idque vel *bonam partem*, vt 1 Sam. 12, 24. vel *in malam partem*: quor do notat *fastuose*, *insolenter egit*, Germani dicunt gros th vt Thren. 1, 9. Dan. 8, 11. Ps. 38, 17. Hiob. 19, 5. Sequente Inf tiuo עֲשׂוֹת *facere*, abit in Aduerbium, *magnifice*, it. *insolent* *fastuose*, vt Ps. 126, 2. 3. Ioël. 2, 20. 21. Praet. הִגְדַּלְתָּ *magnum* *cisti*, Ps. 138, 2. Ies. 9, 2. part. מַגְדִּיל *magnas faciens*, *magnifica* Ps. 18, 51. et sec. Kethibh 2 Sam. 22, 51. (vbi Kri habet מִגְדּוֹל *ti* *ris*,) infin. הַגְדִּיל *magnum facere*, Amos. 8, 5. 1 Chron. 22, fut. אַגְדִּיל *magnum faciam*, Ezech. 24, 9. תַּגְדֵּל פִּיךָ *magnum* *cias os tuum*, vel *insolenter agas ore tuo*, Obad. 1, 12. e Hithpah. praet. cum Vau Conuers. וְהִתְגַּדִּלְתִּי *et magnificabo n* *magnum me exhibebo*, Ezech. 38, 23. fut. יִתְגַּדֵּל *magnificabit*, *efferet se*, Ies. 10, 15. Dan. 11, 36. 37.

גָּדֵל m. *crescens*, Gen. 26, 13. 1 Sam. 2, 26. 2 Chron. 17, 1

גָּדֵל m. *magnus*, pl. גְּדֵלִים *magni*, in regim. גִּדְלֵי Ezech. 16, 2

גָּדוֹל m. *magnus*: idque vel *quantitate*, vt *extensio* Gen. 1, 16. 21. c. 29, 7. Ios. 7, 26. c. 22, 10. 2 Reg. 16, 15. etc. *intensi* *ne*, Gen. 4, 13. c. 39, 14. 2 Reg. 18, 28. 1 Chron. 29, 9. *numero* *multitudine*, Gen. 12, 2. Exod. 32, 10. 1 Sam. 17. 25. 2 Reg. 7, *aetate* et *statura*, Gen. 27, 1. 1 Sam. 17, 28. 1 Reg. 2, 22. Ion. 3, *opibus* et *diuitiis*, 1 Sam. 25, 2. 2 Sam. 19, 33. Hiob. 1, 3. vel *quali* *tate*, vt *viribus* et *potentia*, 1 Reg. 19, 11. 2 Reg. 18, 19. 28. Ies. 3 4. 13. Ion. 1, 4. 12. *praestantia*, *dignitate*, *honore* et *aestimi* Exod. 11, 3. c. 18, 11. 2 Sam. 7, 9. 2 Reg. 5, 1. Zach. 6, 11. inde in plur denotat *magnates*, vt 2 Reg. 10, 6. 11. Ion. 3, 7. Nah. 3, 10. In regim גְּדוֹל Ier. 32, 19. Ezech. 17, 3. 7. et sec. Kethibh Ps. 145, 8. Nah. 1, 3 (vbi Kri habet גְּדָל־, cum Makkeph,) cum Affixo גְּדוֹלָם *magn* siue *maximus illorum*, Ier. 6, 13. Ion. 3, 5. pl. גְּדֹלִים *magni*, *ma* *gnates*, Gen. 12, 17. Prou. 25, 6. in regim. גְּדֹלֵי 2 Reg. 10, 6. cum Affixo גְּדֹלָיו *magnates eius*, 2 Reg. 10, 11. Ion. 3, 7. foem. גְּדֹלָה *ma* *gna*, *magnum*, Exod. 12, 30. Num. 22, 18. pl. גְּדֹלוֹת *magnae*, *ma* *gna*, Deut. 1, 28. Hiob. 37, 5.

גֹּדֶל m. *magnitudo*, eaque vel *quantitatis*, vt Ezech. 31, 7. vel *qualitatis*, vt Deut. 3, 24. Ps. 150, 2. Ezech. 31, 2. 18. sed

magni-

magnitudo cordis Ies. 9, 8. c. 10, 12. in malam partem sumitur pro elatione et fastu, vid. supra in rad. Cum Affixo גָּדְלוֹ magnitudo eius vel sua, Deut. 5, 24. Ezech. 31, 7. et גֻּדְלוֹ Ps. 150, 2.

גֹּדֶל m. magnitudo, Exod. 15, 16.

גְּדוּלָה et גְּדֻלָּה f. magnitudo, magnificentia, dignitas, 2 Sam. 7, 23. Esth. 6, 3. 1 Chron. 17, 19. c. 29, 11. in regim. גְּדֻלַּת Esth. 10, 2. cum Affixo גְּדוּלָּתוֹ magnificentia eius vel sua, Esth. 1, 4. et גְּדֻלָּתְךָ Ps. 145, 3. pl. גְּדֻלּוֹת metonymice sumitur pro magnitudinis Effectis siue operibus magnis et eximiis, 1 Chron. 17, 19. 21. cum Affixo גְּדוּלֹּתֶיךָ magna opera tua, sec. Kethibh Ps. 145, 6. vbi Kri habet גְּדֻלָּתְךָ magnitudo tua, in sing.

גְּדִיל m. in pl. גְּדִלִים fila contorta, filamenta, Deut. 22, 12. 1 Reg. 7, 17. ex significatione radicis Chald. Syr. et Arab. גדל contorsit, intricauit, plexuit.

מִגְדָּל, semel מִגְדּוֹל sec. Kri 2 Sam. 22, 51. (cum מ Heemantico, Nomina Locorum formante,) in genere locus siue structura magnitudinis in altum extensae, locus editus, (coll. rad. Arab. جذل erectus stetit, vnde جاذل locus excelsus,) spec. suggestus, Neh. 8, 4. et turris, Gen. 11, 4. 5. Iud. 9, 51. 52. 2 Reg. 9, 17. etc. quam tamen à firmitate dictam putat HOTTINGERVS in Smegm. Orient. L. I. c. 7. ex significatione rad. Arab. גדל durus, firmus fuit. Metaphorice Deus et nomen Dei dicitur turris, i. e. praesidium, 2 Sam. 22, 51. Ps. 61, 4. Prou. 18, 10. quo sensu etiam Graec. πύργος vsurpari, obseruát IOH. ALBERTI in Periculo Critico p. 7. In regim. מִגְדַּל Iud. 8, 17. Ios. 15, 37. Plur. מִגְדָּלִים turres, 2 Chron. 14, 6. Ies. 30, 25. cum Affixo מִגְדָּלֶיהָ turres eius, Ps. 48, 13. Ezech. 26, 4. pl. foem. מִגְדָּלוֹת 1 Chron. 27, 25. 2 Chron. 32, 5. Cant. 8, 10. in regim. מִגְדְּלוֹת Cant. 5, 13. cum Affixo מִגְדְּלוֹתַיִךְ turres tuae, Ezech. 26, 9. c. 27, 11. Sed Cant. 5, 13. designat loca terrae elatiora, h. e. areolas, vel sec. COCCEIVM, loca, in quibus crescunt aromata et herbae pigmentariorum, ex radicis גדל notione crescendi.

גָּדַע succîdit, excîdit, resecuit, amputauit, proprie vt frangatur aut corruat, Thren. 2, 3. Praet. cum Vau Conuers. וְגָדַעְתִּי et frangam, 1 Sam. 2, 31. part. Pahul גָּדוּעַ, pl. גְּדֻעִים excisi, succisi, Ies. 10, 33. fut. cum Vau Conuers. וָאֶגְדַּע et fregi, Zach. 11, 10. 14. Niph. praet. נִגְדַּע excisus est, Iud. 21, 6. fractus est, Ier. 50, 23. foem.

foem. נִגְדְּעָה *fractum est*, Ier. 48, 25. נִגְדַּעְתָּ *excisus es*, Ies. 14,
pl. cum Vau Conuers. וְנִגְדְּעוּ *et succidentur* siue *frangent*
Ezech. 6, 6. Amos. 3, 14. Pih. praet. גִּדַּע *succidit*, *fregit*, Ps. 107,
2 Chron. 34, 4. et גִּדַּע 2 Chron. 34, 7. fut. אֲגַדֵּעַ *frangam*, Ies. 4
Ps. 75, 11. וַיְגַדַּע *et succidit*, *excidit*, 2 Chron. 14, 2. pl. cum N
Paragog. תְּגַדְּעוּן *succidetis*, *frangetis*, Deut. 7, 5. c. 12, 3. P
praet. pl. in pausa גֻּדָּעוּ *excisae*, *succisae sunt*, Ies. 9, 10.

גָּדַף in Kal inusit. in Pih. גִּדֵּף *conuitiis proscidit*, *prob*
affecit, *blasphemauit*. Praet. גִּדַּפְתָּ *blasphemasti*, 2 Reg. 19,
Ies. 37, 23. pl. גִּדְּפוּ *blasphemarunt*, 2 Reg. 19, 6. Ies. 37, 6. Eze
20, 27. part. מְגַדֵּף *blasphemans*, Num. 15, 30. Ps. 44, 17.

גִּדּוּף m. in pl. גִּדּוּפִים *conuitia*, Ies. 43, 28. in regim. גִּדּוּפֵי Zeph
2, 8. pl. foem. גִּדּוּפוֹת, cum Affixo גִּדּוּפֹתָם *conuitia illorum*, Ies. 51, 7

גִּדּוּפָה f. *conuitium*, Ezech. 5, 15.

גָּדַר *sepsit*, *maceriem struxit*, (Arab. *parietem circumduxit*, *pariete circumducto muniuit*,) Hiob. 19, 8. Thren. 3, 7. 9. Praet. cum Vau Conuers. וְגָדַרְתִּי *et obsepiam*, *maceriem struam*, Hos. 2, 6. Amos. 9, 11. part. praes. גֹּדֵר *obsepiens*, *maceriem struens*, Ies. 58, 12. Ezech. 22, 30. pl. גֹּדְרִים substantiue vsurpatur pro *fabris murariis*, 2 Reg. 12, 13. fut. pl. cum Vau Conuers. וַתִּגְדְּרוּ *et obsepsistis*, *maceriem struxistis*, Ezech. 13, 5.

גֶּדֶר com. *septum*, *maceries*, *murus*, horto, vineae, aedificio *circumductus*, Ezech. 42, 10. Prou. 24, 31.

גָּדֵר com. id. Num. 22, 24. Ps. 62, 4. Ezech. 13, 5. etc. cum Affixo גְּדֵרוֹ *maceries eius*, Ies. 8, 5. pl. גְּדֵרִים, cum Affixis גְּדֵרַיִךְ *maceriae tuae*, Mich. 7, 11. גְּדֵרֶיהָ *maceriae*, *septa eius*, Ps. 80, 13.

גְּדֵרָה f. id. Hos. 2, 6. 1 Chron. 4, 23. pl. גְּדֵרוֹת *maceriae*, *septa*, Num. 32, 24. Ier. 49, 3. in regim. גִּדְרוֹת Num. 32, 16. 36. 1 Sam. 24, 3. sed cum Affixo גְּדֵרֹתָיו *maceriae*, *septa eius*, Ps. 89, 41.

גֶּדֶרֶת f. id. Ezech. 42, 12.

גָּדִישׁ m. *cumulus collectus* et *congestus*, Exod. 22, 6. Iud. 15, 5. Hiob. 5, 26. à rad. Chald. גדש *collegit*, *coaceruauit*. Semel sumitur pro *sepulcro*, Hiob. 21, 32. vt Arab. جَدَثٌ, secundum plurimos interpretes.

גֵּה m. in regim. גֵּה, (Formae שֶׂה, in regim. שֵׂה) *amplitudo*, Ezech. 47, 13. à rad. Arab. גהי *patuit*, *apertus fuit*, in 2 Coniug. *dilatauit* et *ampliorem fecit plagam* siue *regionem*.

גהה

... נָהָה *sanauit, curauit*. Fut. יִנְהֶה *curabit, medebitur*, Hos. 5, 13.

נֵהָה f. *medicina*, Prou. 17, 22.

נָהַר *pronum se expandit, toto corpore procubuit*. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּגְהַר *et pronum se expandit*, 1 Reg. 18, 42. 2 Reg. 4, 34. 35.

גֵּוא m. Chald. *medium*, vid. paulo post sub rad. גוה.

גּוּב *secare, findere, lacerare*, vt Arab. جاب, vnde part. praes. pl. גֹּבִים *sectores*, i. e. *aratores*, sec. Kethibh 2 Reg. 25, 12. sed Kri habet יוֹגְבִים . Verba *secandi* ad *arationem* referuntur, conf. *Arcan. Form.* p. 36. et 618.

גּוֹב m. *locustae* species, sic dicta, quod herbas et gramina *abscindat*, (vt synonymum גָּזָם,) Nah. 3, 17. Plur. Formae rarioris גֹּבַי *locustae*, Amos. 7, 1. vnde גּוֹב גֹּבַי *locusta locustarum*, i. e. *praegrandes* vel *plurimae locustae*, Nah. 3, 17. coll. simili phrasi Hos. 10, 15. et sec. Kethibh 2 Reg. 19, 23. Caeterum de terminatione illa plur. in ַי diuersimode sentiunt Grammatici, conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 49. et *Onomast. V. T.* p. 612. Procul dubio proxime exinde orta est 1) Forma pluralium per Regimen constructorum in ֵי, mutato Iod mobili in quiescens, sicut in sing. ex דְּדַי in regim. fit דְּדֵי, ex בַּי fit בֵּי etc. Syri è contrario illud *ai* in Regimine retinent. 2) Status Emphaticus pl. Chald. (addito א, vt in sing.) e. g. חַכִּימַיָּא. Dialecto tribus Iudae hanc terminationem tribuit KIESLINGIVS de *Dialectis ling. S.* Differt. III. p. 7. COCCEIO in *Lex.* ad voc. שַׁדַּי et ABICHTIO in *Methodo Hebr.* p. 42. et in *Arte distincte legendi S. S.* p. 135. eiusmodi Nomina sunt pluralia cum Iod Paragog. HILLERVS in *Onomast. S.* p. 938. et Celeb. VRIEMOET ad *Dicta Class.* T. I. p. 128. 129. *Collectiua*, alii, mere esse *Singularia* peculiaris Formae, existimant: quam vltimam sententiam pluribus adornauit VERBRVGGE in *Obseruat. Philolog.* de *Nominibus Hebr. Num. Plur.* Obs. 2.

גֵּב m. id. in plur. גֵּבִים *locustae*, Ies. 33, 4. Aliud est

גֵּב m. *asser, tabula*, Syr. *gubto*, q. d. *trabs dissecta* et *dississa*. Plur. גֵּבִים *asseres, tabulae*, 1 Reg. 6, 9. Sed גֵּב *fossa, fouea*, vid. supra post גֶּבֶא.

גּוּד *exscindere, succidere, incidere*, (vt Chald.) hinc *vastare, depopulari*: Vocabula enim *secandi* et *exscindendi* ad *vastatio-*

stationem referuntur, cuius rei exempla dedimus in *Arca Form. Hebr.* p. 32. Inde est fut. יָגוּד vel יָגֻד *depopulabitur*, Ge 49, 19. et cum Affixo יְגוּדֶנּוּ *depopulabitur eum*, ibid.

גָּוָה vel גָּוָה, (vt הָיָה et הָוָה, לָיָה et לָוָה, נָיָה et כָּוָה, et רָוָה,) radix inusit. sensum habuisse videtur *concludendi, continendi, tegendi, operiendi:* quomodo conuenit Arab. *operuit, texit, continuit.* Inde sunt

גּוֹא (pro גְּוֹא, vt Hebr. בִּי pro בְּוִי, רִי pro רְוִי etc.) Chald. *medium*, pars rei vndique *conclusa* et *obtecta*, Dan. 6. 11. 15. 21. 23. 24. 25. 26. et sine א, גּוֹ Dan. 7, 15.

גֵּו m. id. vnde cum Suffixis גַּוֵּהּ *medium eius*, Esr. 5, f. גַּוַּהּ id. Esr. 4, 15. c. 6, 2. Aliud est Hebraicum

גֵּו m. *dorsum*, quod scribitur pro גַּב, vid. supra גב vnde cum Affixis גֵּוֶךָ (in pausa) *tergum tuum*, 1 Reg. 14, 9 f. גַּוֵּךְ id. Ezech. 23, 35, גַּוָּם *tergum suum*, Neh. 9, 26. Eadem *dorsi* significatione etiam dicitur

גֵּו (pro גֵּב) m. Prou. 10, 13. c. 19, 29. c. 26, 3. cum Affixis גֵּוִי *dorsum meum*, Ies. 50, 6. גֵּוְךָ *dorsum tuum*, Ies. 38, 17. f. גֵּוֵךְ id. Ies. 51, 23. Aliud est

גֵּו m. *medium*, (vt Chald. גֵּו,) Hiob. 30, 5.

גֵּוָה f. *elatio*, vid. supra sub rad. גאה. Sed

גֵּוָה f. Hiob. 20, 25. quibusdam est *vagina*, scil. *gladii*, aliis rectius *corpus*, alias

גְּוִיָּה f. q. d. *conclusio* siue *clausura animae*. Sic Chald. נִדְנֶה *vagina*, de *corpore* dicitur Dan. 7, 15. Vsurpatur autem גְּוִיָּה tam de *corpore viuo*, siue *hominis*, vt Gen. 47, 18. Neh. 9, 37. siue *animalis*, vt Ezech. 1, 11. 23. quam de *corpore mortuo* siue *cadauere*, vel *hominis*, vt 1 Sam. 31, 10. 12. Ps. 110, 6. vel *bruti*, vt Iud. 14, 5. 9. In regim. גְּוִיַּת Iud. 14, 8. 9. 1 Sam. 31, 12. cum Affixo גְּוִיָּתֵנוּ *corpus nostrum*, Gen. 47, 18. pl. גְּוִיּוֹת *corpora*, Ps. 110, 6. cum Affixo simulque cum ה Paragog. גְּוִיֹּתֵיהֶנָה *corpora eorum*, Ezech. 1, 23. Pro eodem quoque dicitur גַּף et גּוּפָה, quae vide suis locis.

גּוֹי m. *populus*, Gen. 15, 14. c. 20, 4. c. 35, 11. Deut. 4, 7. etc. q. d. *tectio terrae*, h. e. cuius *copia* terrae superficies *tegitur*, vt synonym. סַף et עַם, conf. Exod. 8, 2. c. 10, 5. 15. c. 16, 13. Num. 22, 5. 11. Ies. 60, 6. Ier. 46, 8. Iudith. 2, 11. et contra גָּלָה. Sic

Arab.

Arab. جنان *turba numeroſa*, dicitur à גנן *texit*, طبن *ingens hominum multitudo*, ſimiliter à *tegendo*, Hebr. דגה *multiplicatus eſt*, *multiplicauit ſe*, proprie *operuit*, vt Arab. דגא, obſeruante SCHVLTENSIO ad HARIRII *Conſeſſum* V. p. 117. Metaphorice גוֹי de *locuſtis* dicitur, Ioël. 1, 6. Accedente alio Iod radicale Iod excidit, vt גּוֹי *populus meus*, pro גּוֹיִי; Zeph. 2, 9. pl. גּוֹיִם, pro גויים *populi*, Gen. 14, 1. c. 17, 4. 5. Exod. 34, 24. etc. ſemel גֹּיִים ſec. Kethibh Gen. 25, 23. ſic ſemper in regim. redit Iod, גּוֹיֵי Gen. 18, 18. c. 22, 18. Deut. 28, 1. etc. cum Affixis גּוֹיֶךָ pro גּוֹיֶיךָ *populi tui*, Pſ. 106, 5. ſed גּוֹיַךְ Ezech. 36, 13. 14. 15. ſec. Kri legendum eſt גּוֹיַיִךְ *populi tui*, ſec. Kethibh autem גּוֹיֵךְ *populus tuus*, (in ſing.) גּוֹיֵהֶם *gentes ſuae*, Gen. 10, 5. 20. 31. 32.

גַּיְא m. Ieſ. 40, 4. et גֵּיא Zach. 14, 4. (pro גַּיְא et גֵּיְא, vt בֶּרֶךְ pro בֶּרֶךְ, קֹשֶׁט pro קֹשְׁטְ,) *vallis*, montibus *tecta* et *concluſa*.

גַּיְא com. id. (pro גַּיְא ad Formam בַּיִת, vt שָׁוְא dicitur pro שָׁוְא,) Num. 21, 20. Deut. 3, 29. c. 4, 46. 1 Sam. 17, 52. etc. in regim. גֵּיא (vt בֵּית à בַּיִת,) Ieſ. 22, 1. Ier. 7, 32. Ezech. 39, 11. 15. Zach. 14, 5. etc. in plur. גֵּיאוֹת *valles*, ſec. Kethibh 2 Reg. 2, 16. Ezech. 6, 3. (ſed Kri habet גֵּאָיוֹת, vid. ſtatim גֵּאָיָה,) cum Affixo גֵּיאוֹתֶיךָ *valles tuae*, Ezech. 35, 8.

— **גַּי** m. id. (abiecto א,) Deut. 34, 6. Ioſ. 8, 11. Mich. 1, 6. in regim. גֵּי Ioſ. 15, 8. c. 18, 16. 1 Sam. 13, 18. Ezech. 39, 11. etc.

גֵּאָיָה f. id. (ex Forma dageſſanda, pro גיאה, mutata tertia radicali in א,) in pl. גֵּאָיוֹת *valles*, Ezech. 7, 16. c. 31, 12. c. 32, 5. et ſec. Kri 2 Reg. 2, 16. Ezech. 6, 3.

גּוּז *ſecare*, *abſcindere*, *euellere*, Samar. et Arab. *tranſire*, *pertranſire*: Verba enim *ſecandi celeritatis* quoque et *tranſeundi* habent notionem, cuius rei exempla attuli in *Arcano Form. Hebr.* p. 129. 204. etc. conf. et *Onomaſt. V. T.* p. 622. Vnde praet. גָּז *tranſiit*, Pſ. 90, 10. Particip. praeſ. גּוֹז *euellens*, cum Affixo גּוֹזִי *euellens me*, *euulſor meus*, Pſ. 71, 6. ſed ALB. SCHVLTENS ad rad. גזה, Arab. גזא *retribuit*, refert et per *retributorem* ſiue *benefactorem meum* exponit.

גּוּחַ *eripere*, *educere*, Arab. גחח *emittere*, et intranſitiue, (vt Lat. *erumpo*,) *eripere ſe*, *erumpere*, *prodire*. Imperat. foem. גֹּחִי *educ*, ſcil. foetum, Mich. 4, 10. part. praeſ. גֹּחַ *educens*, *eductor*, cum Affixo גֹּחִי *eductor meus*, Pſ. 22, 10. Nihil

tamen obſtat, quo minus ſec. COCCEIVM et SCHVLTENSI: exponatur *eruptio mea*, vt ſit Nomen *Verbale*, et Verb ipſum nude *Intranſitiuum*. Hiph. part. מֵגִיחַ *erumpens*, I 20, 33. infinit. cum Affixo בְּגִיחוֹ *τὸ erumpere* i. e. *eruptio ei* (Praeformante ה per Aphaereſin abiecta, vti vulgo volun Hiob. 38, 8. fut. 2 perſ. cum Vau Conuers. וַתָּגַח *et erupiſ* Ezech. 32, 2. ſed יָגִיחַ *erumpet*, *erupturus ſit*, Hiob. 40, 23.

גּוּחַ Chald. id. vnde Aphel part. מְגִיחַ *erumpens*, in foem. מְגִיחָן *erumpentes*, *erumpebant*, Dan. 7, 2.

גִּיל et (vt SCHVLTENS monet in *Claue Dialect.* p. 247.) *exſultare*, proprie *ſaltando* ac *tripudiando laetari*, (Arab. *ol re.*, *circuire*,) per Metaphoram etiam *inanimatis* tribuitu vt Ieſ. 35, 1. Pſ. 51, 10. Pſ. 96, 11. 1 Chron. 16, 31. Praet. וְגַלְתִּי *et exſu tabo*, Ieſ. 65, 19. infin. abſol. גּוֹל *exſultando*, ſec. Kethibh Prou 23, 24. ſed Kri habet גִּיל in Hiph. per Aphaereſin pro הָגִיל. Fu יָגוּל *exſultat*, ſec. Kethibh Prou. 23, 24. ſed Kri habet יָגִיל e Hiph. Hiph. imperat. foem. גִּילִי *exſulta*, Ieſ. 49, 13. Ioël. 2, 21 Zach. 9, 9. (per Aphaereſin pro הָגִילִי,) pl. גִּילוּ *exſultate*, Ieſ. 65, 18. Ioël. 2, 23. etc. fut. (cum ה Paragog.) אָגִילָה *exſultabo*, Pſ. 9, 15. Pſ. 31, 8. תָּגִיל *exſultabis*, Ieſ. 41, 16. יָגִיל *ex ſultabit*, *exſultet*, Hab. 1, 15. et יָגֵל Pſ. 13, 6. Prou. 24, 17. vnde retracto tono fit יָּגֶל ſec. Kri Pſ. 21, 2. (ſed Kethibh habet יָגִיל) f. תָּגִיל ill. Pſ. 35, 9. et תָּגֵל Ieſ. 35, 1. 2. c. 61, 10. pl. יָגִילוּ *exſultabunt*, *exſultant*, Pſ. 13, 5. Prou. 2, 14. cum Nun Paragog. יְגִילוּן Pſ. 89, 17. f. תְּגֵלְנָה id. Pſ. 48, 12. Pſ. 51, 10.

גִּיל m. 1) *exſultatio*, Pſ. 45, 16. Prou. 23, 24. Hiob. 3, 22. etc. etiam *collibus* tribuitur, Pſ. 65, 13. cum Affixo גִּילִי *exſultatio mea*, Pſ. 43, 4. 2) *aetas*, *temporis periodus* et *circulatio*, vt דּוֹר, (ex ſignificatione radicis Arab.) cum Affixo גִּילְכֶם *aetas veſtra*, Dan. 1, 10.

גִּילָה f. *exſultatio*, Pſ. 65, 18. in regim. גִּילַת Ieſ. 35, 2.

גָּוַע *exſpirauit*, *mortuus eſt*, Num. 20, 29. Ioſ. 22, 20. Praet. pl. in pauſa גָּוָעוּ *exſpirarunt*, Thren. 1, 19. part. praeſ. גֹּוֵעַ *exſpirans*, Pſ. 88, 16. infin. conſtruct. גְּוֹעַ *exſpirare*, Num. 17, 13. et גְּוַע Num. 20, 3. fut. אֶגְוַע *exſpirabo*, Hiob. 10, 18. c. 27, 5. יִגְוַע *exſpirabit*, Gen. 6, 17. Hiob. 34, 15. pl. יִגְוְעוּ *exſpirabunt*, Hiob. 36, 12. in pauſa יִגְוָעוּ Zach. 13, 8. et ſimul cum Nun Paragog. יִגְוָעוּן *exſpirant*, Pſ. 104, 29.

גוף

גוף *claudere, concludere*, in Kal inusit. in Hiph. fut. pl. יָגִיפוּ *claudent, claudant*, Neh. 7, 3.

גופה f. *corpus*, q. d. *conclusio* siue *clausura animae*, (conf. *supra* גְוִיָּה,) in regim. גופת 1 Chron. 10, 12. pl. גופות *corpora*, ibid.

גור per se notat *commorari, manere, habitare*, siue *constanter et diu*, vt Ps. 5, 5. Ps. 15, 1. Hiob. 19, 15. Ies. 11, 6. c. 16, 4. c. 33, 14. etc. siue *ad breue tempus*: quomodo *peregrinari* significat, vt Gen. 12, 10. c. 19, 9. Leuit. 19, 33. Ios. 20, 9. Iud. 19, 16. Ruth. 1, 1. etc. Praeterea etiam ab אגר mutuo accipit significationem *colligendi* siue *congregandi*, vt Habac. 1, 15. et intransit. *congregandi se*, vt Ps. 56, 7. Ps. 59, 4. etc. à יגר autem notionem *timendi*, vt Num. 22, 3. Deut. 1, 17. c. 18, 22. c. 32, 27. 1 Sam. 18, 15. Hiob. 19, 29. Ps. 22, 24. Ps. 33, 8. Praet. גָּר *peregrinatus est*, Gen. 35, 27. Iud. 17, 7. גַּרְתָּה (cum ה Paragog.) *peregrinatus es*, Gen. 21, 23. part. praes. גָּר *peregrinans*, Exod. 12, 49. Leuit. 17, 29. it. *habitans, inquilinus*, Hiob. 19, 15. (aliud vid. sub rad. נכר,) pl. גָּרִים *peregrinantes*, Leuit. 25, 6. 45. 2 Sam. 4, 3. in regim. גָּרֵי *inquilini*, Hiob. 19, 15. f. גָּרָה *habitans, inquilina*, in regim. גָּרַת Exod. 3, 22. infin. absol. גּוֹר *peregrinando*, al. *metuendo*, Ies. 54, 15. infin. constr. גּוּר *peregrinari*, Gen. 11, 10. Ruth. 1, 1. etc. imperat. גּוּר *peregrinare*, Gen. 26, 3. f. גּוּרִי id. 2 Reg. 8, 1. sed pl. גּוּרוּ *timete*, Hiob. 19, 29. Ps. 22, 24. fut. אָגוּר *metuerem*, Deut. 32, 27. sed cum ה Paragog. אָגוּרָה *commorabor*, Ps. 61, 5. תָּגוּרוּ *timebis*, Deut. 18, 22. sed foem. תָּגוּרִי *peregrinaberis* vel *peregrinari poteris*, 2 Reg. 8, 1. יָגוּר *peregrinabitur*, Exod. 12, 48. *commorabitur*, Ps. 15, 1. Ies. 33, 14. cum Affixo יְגֻרְךָ *commorabitur tecum*, pro יָגוּר עִמְּךָ, Ps. 5, 5. quod tamen etiam explicari potest: *habitabit te, tanquam habitaculum*, coll. Deut. 33, 27. Ps. 90, 1. sed יָגוֹר *colliget, congregabit*, cum Affixo יְגֹרֵהוּ *congregabit eum*, Hab. 1, 15. nisi hoc sit à גרר *traxit, attraxit*; cum Vau Conuers. וַיָּגָר *et peregrinatus est*, Gen. 20, 1. c. 21, 34. it. *et timuit*, Num. 22, 3. 1 Sam. 18, 15. pl. יָגוּרוּ *commorentur*, Ies. 16, 4. it. *timebunt, timent*, Hos. 10, 5. Hiob. 41, 17. Ps. 33, 8. it. *congregant se*, Ps. 56, 7. Ps. 59, 4. sed Ps. 140, 3. sec. CLERICVM significationem mutuatur à גרה, *concitant*. Hithpah. part. מִתְגּוֹרֵר *continuo commorans, permanens*, 1 Reg. 17, 20. Ier. 30, 23. fut. יִתְגּוֹרֵר, vnde pl. in pausa יִתְגּוֹרָרוּ *congregant se*, Hos. 7, 14.

גֵּר m. semel גֵּיר 2 Chron. 2, 16. *peregrinus, aduena, inquilinus*

linus, Gen. 15, 13. Exod. 2, 22. Leuit. 19, 33. Deut. 10, 18. etc. c Affixo גֵּרְךָ *peregrinus tuus*, Exod. 20, 10. Deut. 5, 14. pl. *peregrini*, Exod. 22, 20. Leuit. 19, 34. etc. Inde est

גֵּרוּת f. proprie Nomen *status peregrini* et *aduenae* *peregrinatio*, metonymice *peregrinationis locus*, *hospitii* Ier. 41, 17.

גּוּר m. *catulus*, sic dictus, quia *se ad matrem congreg* Gen. 49, 9, Deut. 33, 22. Nah. 2, 12. pl. גּוּרִים, cum Affixo *catuli eius*, Ezech. 19, 3. 8. et גּוּרֶיהָ v. 2.

גּוֹר m. id. vnde pl. in regim. גֹּרֵי Ier. 51, 38. pl. foem. וֹת cum Affixo גֹּרוֹתָיו *catuli eius* vel *sui*, Nah. 2, 13.

מָגוֹר m. 1) *commoratio*, *habitatio*, *peregrinatio*, Ge 17, 8. c. 28, 4. c. 36, 7. c. 37, 1. c. 47, 7. 9. Exod. 6, 4. 119, 54. Ezech. 20, 38. 2) *locus commorationis*, *habitaculum* Ps. 55, 16. Hiob. 18, 19. 3) *timor*, *metus*, Thren. 2, 22. Pl. מְגוּרִים in regim. מְגוּרֵי *formidines*, sec. quosdam, Ezech. 21, 17. it. *peregrinationes*, Gen. 37, 1. cum Affixo מְגוּרַי *peregrinationes meae* Gen. 47, 9. Ps. 119, 54. *formidines meae*, Thren. 2, 22.

מָגוֹר m. *timor*, *metus*, Ps. 31, 14. Ies. 31, 9. Ier. 6, 2 c. 20, 3. 4. 10.

מְגוֹרָה f. id. metonymice *timoris Obiectum*: vnde in regim. מְגוֹרַת Prou. 10, 24. pl. מְגוּרוֹת *formidines*, *timores*, cum Affixo מְגוּרוֹתַי *formidines meae*, Ps. 34, 5.

מְגוּרָה f. 1) id. in pl. מְגוּרוֹת, cum Affixo מְגוּרֹתָם *formidines eorum*, Ies. 66, 4. 2) *granarium*, *horreum*, *locus collectionis frugum*, Hagg. 2, 19. Inde formatum est nouum Nomen Loci

מַמְּגֻרָה f. in pl. מַמְּגֻרוֹת *loca* siue *aedificia*, in quibus fun מַמְּגֻרוֹת *granaria*, Ioel. 1, 17. Imprimitur posteriori מ Dagesch Forte, vt eius ( ) mobile maneat eoque originem magis referat Sed HILLERVS in *Institut. ling. S.* p. 462. compositum puta ex masc. מָגוֹר et foem. מְגוּרָה, q. d. *omnis generis granaria*: coll. simili phrasi Ies. 3, 1.

גּוּשׁ m. *spurcities* vel, vt Vulgatus habet, *sordes*, per Aphaeresin dicitur pro בְּגוּשׁ, à rad. Arab. نجس *impurus*, *spurcus fuit*. Alii aliter. Semel occurrit in Kri Hiob. 7, 5. sed Kethibh habet גִּישׁ.

גִּזְבָּר m. *thesaurarius*, *quaestor*, Esr. 1, 8. vox origine Persica, à גַּז, Syr. ܓܙܐ vel ܓܙܐ *gaza*, (quo nomine *pecuniam regiam*

[illegible] Persis appellatam fuisse, testatur CVRTIVS III, 13.) cum terminatione בַּר, pro communiori דָר, Germanis bar, (vt in acht-bar,) Subiecti *Denominatiui* et *Possessiui* nota, conf. GRAVII *Elementa ling. Pers.* p. 21. LVDOVICI *de* DIEV *Rudimenta ling. Pers.* p. 61. CASTELLI *Lexicon Pers.* col. 545. et 548. et quae nos hinc in rem annotauimus in *Arcan. Form. Hebr.* p. 646.

גִּזְבָּר vel גְּזַבַּר m. (assumto Dagesch Forti Compensatiuo,) Chald. id. in pl. גִּזַבְרִין *thesaurarii*: vnde vlterius descendente tono et hinc vtroque (ְ) in (ַ), horumque priore in Vocalem breuem mutato, fit pl. emphat. גִּזַּבְרַיָּא *thesaurarii*, Esr. 7, 21. Pro eo magis Chaldaice, mutato ז in ד, dictum putatur גְּדָבָר, sine compensatione litterae deficientis, vnde plur. emphat. גְּדָבְרַיָּא *thesaurarii*, Dan. 3, 2. 3.

גָּזָה radix apud Hebraeos inusitata, Chald. et Syr. גזא vel גזי *amputauit*, *abscidit*, *dolauit*, it. Chald. *retribuit*, vt Arab. جزى, vnde ALB. SCHVLTENS deducit part. praes. cum Affixo גֹּזִי *retributor*, *benefactor meus*, Ps. 71, 6. vid. supra in גזה. Inde vero est

גָּזִית f. *dolatio*, *laeuigatio*, 1 Reg. 5, 17. 1 Chron. 22, 2. Ezech. 40, 42. Metonymice *lapis laeuigatus* siue *ferro politus*, Exod. 20, 25. 1 Reg. 6, 36. c. 7, 9. 11. 12. Ies. 9, 10. Amos. 5, 11. Thren. 3, 9.

גָּזַז *euulsit*, *abscidit*, *resecuit*, *totondit*. Part. praes. גֹּזֵז *tondens*, *tondebat*, 1 Sam. 25, 4. pl. גֹּזְזִים *tondentes*, et substantiue, *tonsores*, 1 Sam. 25, 7. 2 Sam. 13, 23. 24. in regim. גֹּזְזֵי Gen. 38, 12. cum Affixo גֹּזְזַי *tonsores mei*, 1 Sam. 25, 11. infin. construct. גְּזֹז *tondere*, Gen. 31, 19. c. 38, 13. 1 Sam. 25, 2. imperat. foem. גָּזִּי *tonde*, Ier. 7, 29. Mich. 1, 16. fut. תָּגֹז *tondebis*, Deut. 15, 19. וַיָּגָז *et euulsit*, Num. 11, 31. it. *et totondit*, aliis *euulsit* (capillos), Hiob. 1, 20. *Vellendi* notionem huius Verbi negant BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 480. seq. et SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. 1, 20. Niph. praet. pl. נָגֹזּוּ *abscissi*, *excisi sunt*, Nah. 1, 12.

גֵּז m. 1) *tonsura*, Deut. 18, 4. 2) *foeniseccium*, Amos. 7, 1. 3) *gramen* vel *pratum detonsum*, Ps. 72, 6. 4) *vellus*, quod *tonderi* solet, sicut Lat. *vellus* dicitur à *vellendo*; metonymice *vestis ex vellere* siue *lana detonsa* facta, Hiob. 31, 20. Plur. גִּזִּים *foeniseccia*, in regim. גִּזֵּי Amos. 7, 1.

גִּזָּה f. *vellus*, Iud. 6, 37. 38. 39. 40. in regim. גִּזַּת Iud. 6, 37.

גָּזַל cum Accusatiuo *rei*, *rapuit*, *abripuit*, cum Accu-

satiuo

ſatiuo vero *perſonae*, *diripuit*, *ſpoliauit*. Praet. גָּזַלְתִּי *ra*
Pſ. 69, 5. pl. גָּזְלוּ *rapuerunt*, Gen. 21, 25. Hiob. 24, 2. in pauſa
Iud. 21, 23. part. praeſ. גּוֹזֵל *diripiens*, *ſpolians*, Prou. 28, 24. c
Affixo גֹּזְלוֹ *diripiens eum*, Pſ. 35, 10. pl. גֹּזְלִים *rapientes*, in
gim. גֹּזְלֵי Mich. 3, 2. part. Pahul גָּזוּל *raptus*, Deut. 28, 31. it.
reptus, *ſpoliatus*, Deut. 28, 29. Ier. 21, 12. c. 22, 3. infin. conſtr.
rapere, i. e. *interuertere*, Ieſ. 10, 2. fut. תִּגְזוֹל *rapies*, *rapi*
Gen. 31, 31. Leuit. 19, 13. it. *diripias*; Prou. 22, 22. יִגְזוֹל *rap*
Ezech. 18, 7. Niph. praet. foem. cum Vau Conuers. וְנִגְזְלָה *et*
pietur, Prou. 4, 16.

גֵּזֶל m. *rapina*, *id*, *quod rapitur*, *raptum*, Ezech. 18,
Eccleſ. 5, 7.

גָּזֵל m. id. Leuit. 5, 20. Ieſ. 61, 8. Ezech. 22, 29. Pſ. 62, 11.

גְּזֵלָה f. id. Leuit. 5, 22. Ezech. 18. 7. 16. in regim. גְּזֵלַת Ieſ. 3, 1
pl. גְּזֵלוֹת *rapinae*, Ezech. 18, 12.

גּוֹזָל m. *pullus auium*, *continuis nunc hominum*, *nunc beſti*
rum rapinis expoſitus. Sed à *pipitu* ex Arab. dictum put
BOCHARTVS, contra quem vid. NEVMANNVS in *Exodo ling*.
p. 263. Occurrit Gen. 15, 9. in plur. גּוֹזָלִים, cum Affixo גֹּזָלָיו
pullos ſuos, Deut. 32, 11.

גָּזָם m. Ioël. 1, 4. c. 2, 25. Amoſ. 4, 9. BOCHARTO *locuſta*
ſpecies; aliis *eruca*: quam ſententiam defendunt FVLLERVS i
Miſcell. S. L. V. c. 20. et IAC. HASAEVS in *Biblioth. Brem*
Claſſ. VII. Faſc. 5. à rad. גזם Chald. Arab. et Aethiop. *abſcidit*
amputauit. Conuenit Hebr. כסם *detondit*.

גֶּזַע m. *truncus*, *ſtirps ſucciſa*, Ieſ. 11, 1. à rad. Arab. גזע *ſ*
cuit, *ſuccidit*, Hebr. גדע. Cum Affixis גִּזְעוֹ *truncus eius*
Hiob. 14, 8. גִּזְעָם *truncus eorum*, Ieſ. 40, 24.

גָּזַר *ſecuit*, *abſcidit*, *diſcidit*, *excîdit*, *concîdit*, metapho-
rice *decidit*, *decreuit*, vt alia *ſecandi* vocabula, conf. *Arcan*
Form. Hebr. p. 37. 66. 119. et *Onomaſt. V. T.* p. 625. Part. praeſ.
גֹּזֵר *ſcindens*, Pſ. 137, 13. imper. pl. גִּזְרוּ *ſecate*, *diſcindite*, 1 Reg.
3, 25. in pauſa גְּזֹרוּ 1 Reg. 3, 26. fut. תִּגְזַר *decernes*, Hiob. 22, 28.
וַיִּגְזֹר *et conciderit*, i. e. *comederit*, (vt Arab. גזר, conf. ſupra
rad. אכל et ברה, et infra גרר,) Ieſ. 9, 19. pl. וַיִּגְזְרוּ *et ceciderunt*,
abſciderunt, 2 Reg. 6, 4. Niph. praet. נִגְזַר *exciſus eſt*, Ieſ. 53, 8.
2 Chron. 26, 21. it. *decretum eſt*, Eſth. 2, 1. נִגְזַרְתִּי *exciſus ſum*,
Thren. 3, 54. pl. נִגְזָרְנוּ *exciſi ſumus*, Ezech. 37, 11.

גְּזַר Chald. id. Part. praes. nominascens pl. גָּזְרִין Dan. 2, 27. c. 5, 11. in Statu Emphat. גָּזְרַיָּא Dan. 4, 4. c. 5, 7. proprie *sectores*, i. e. *aruspices*, à *secandis* inspiciendisque victimarum extis, al. *iudices*, q. d. *secantes* lites; rectius *augures*, sic dicti, quod coelum in certas partes *diuidant*, vnde et Hebr. הֹבְרִים Ies. 47, 13. Ithpeh. praet. foem. אִתְגְּזֶרֶת *abscissus est* (lapis), Dan. 2, 25. et cum ה, הִתְגְּזֶרֶת c. 2, 34.

גֶּזֶר *segmentum, pars*, pl. גְּזָרִים *partes*, Gen. 15, 17. Ps. 136, 13.

גְּזֵרָה f. *excisio*, i. e. *deuastatio*, *desolatio*, vt Paraphrastes IONATHAN exponit, Leuit. 16, 22. pro quo ibid. recurrit מִדְבָּר *desertum*. Conf. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad l. c.

גִּזְרָה f. 1) *excisio*, i. e. *formatio, forma*, cum Affixo גִּזְרָתָם *forma illorum*, Thren. 4, 7. Vocabula enim *secandi* et *resecandi* sensum quoque habent *formandi*, conf. supra rad. בָּרָא. 2) *structura separata* à reliquo aedificio, vt exponi solet Ezech. 41, 12. 13. 14. 15. c. 42, 1. 10. 13.

גְּזֵרָה f. Chald. *decretum*, in regim. גְּזֵרַת Dan. 4, 14. 21.

מַגְזֵרָה f. *securis*, *qua ligna dissecantur*. Plur. constr. מַגְזְרוֹת *secures*, 2 Sam. 12, 31.

גַּחַל (pro גֵּאֶל,) m. *pruna, carbo ardens* adeoque *rubri coloris*, I. C. CLODIVS in *Lexico Hebr. Selecto* ad h. v. non incommode confert radicem Arab. transpositam חגל (per *Cha*) proprie *rubuit*, hinc *erubuit, pudore affectus est:* quo respexisse videtur Salomo Prou. 25, 22. si ibi per *prunas in capite inimici* cum multis interpretibus *erubescentiam* seu *pudorem inimici* intelligamus. Plur. גֶּחָלִים *prunae*, 2 Sam. 22, 9. Hiob. 41, 13. Ps. 18, 9. Prou. 6, 28. etc. in regim. גַּחֲלֵי Leuit. 17, 12. 2 Sam. 22, 13. Ezech. 10, 2. etc. cum Affixo גֶּחָלָיו *prunae eius*, Ies. 44, 19.

גַּחֶלֶת f. id. Ies. 47, 14. cum Affixo גַּחַלְתִּי *pruna mea*, 2 Sam. 14, 7.

גָּחוֹן m. *venter reptilium*, Leuit. 11, 42. pars corporis *infima*, à rad. Chald. גחה *inclinauit*, Arab. جنخ in 2 Coniug. *inclinatus est*. Cum Affixo גְּחֹנְךָ *venter tuus*, Gen. 3, 14.

גַּיְא, גַּיְא, גֵּי et גֵּי *vallis*, vid. supra sub rad. גוה.

גִּיד m. *neruus*, *tendo*, vel potius quoduis *ossium ligamentum*, Gen. 32, 32. Ies. 48, 4. significationem habet ab אגד Chald. *ligauit*, sed Formam à גוד, vnde et deduci potest גַּד *turma*, alias אֲגֻדָּה, Plur. גִּידִים *nerui*, *tendines*, *ligamenta*, Ezech. 37, 6. 8. Hiob. 10, 11. in regim. גִּידֵי Hiob. 40, 17.

גִּיל et גִּילָה vid. ſupra ſub rad. גול.

גִּיר m. *calx*, Ieſ. 27, 9. q. d. *obductio parietis*, à rad. Ar جار (media Ie) *obduxit*, *obleuit*, ſpecialiter *calce*, quod in V ſione Arab. *Erpen*. Deut. 27, 2. vſurpatur pro Hebr. שׂיד.

גִּיר m. Chald. id. in Statu Emphat. גִּירָא Dan. 5, 5.

גִּישׁ vid. ſupra גוש.

גְּלָא Chald. vid. poſt rad. Hebr. גלה.

גַּלָּב m. *tonſor*, à rad. Arab. גלף *raſit*, *abraſit*, permu tis פ et ב. Conuenit quoque Arab. גלם *reſecuit*, *totondit*, Arab. עלב *ſculpſit*, *ſecuit*, Chald. קלף *raſit*, *abraſit*, etc. Pl גַּלָּבִים *tonſores*, Ezech. 5, 1.

גֶּלֶד m. *cutis*, *pellis*, *denſior* ac *durior* carnis pars, à ra גלד Arab. *durus fuit*, Chald. et Syr. *condenſatus*, *coagulat eſt*. Cum Affixo גִּלְדִי *cutis mea*, Hiob. 16, 15.

גָּלָה ex obſeruatione COCCEI et SCHVLTENSII in gene *nudum fecit*: vnde 1) *migrauit*, ſpecialiter *in captiuitate* q. d. *ſedem ſuam nudam fecit* ſiue *reliquit*; 2) *retexit*, *reu lauit*: quomodo vel abſolute conſtruitur, vel cum Particul אֶל, עַל, ל, nec non ſequente אֹזֶן, *auris*, cum אֶת *coram*, vt vu go exponunt; quod tamen de *retectione* et *nudatione* ipſius *auri* intelligi poteſt, vt אֶת nota ſit Accuſatiui, deſumta locutione a eo, qui arcani quid alterius in aurem inſuſurraturus, hanc, re motis capillis et tegmine capitis, *retegere* et *nudare* ſole Hinc praet. גָּלִיתָ אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ *reuelaſti coram aure ſerui tui* proprie *nudaſti aurem ſerui tui*, ſcil. ad *reuelandam* rem arca nam, 2 Sam. 7, 26. 1 Chron. 17, 23. ſed cum Vau Conuers. וְגָלִיתָ e *migrabis*, Ezech. 12, 3. part. praeſ. גּוֹלֶה *migrans*, 2 Sam. 15, 19 2 Reg. 24, 14. it. *reuelans*, 1 Sam. 22, 8. pl. גּוֹלִים *migrantes*, Amoſ 6, 7. foem. גּוֹלָה *migrans*, Ieſ. 49, 21. Pahul גָּלוּי *reuelatus*, *rete ctus*, *apertus*, Ier. 32, 11. 14. Eſth. 3, 14. c. 8, 13. in regim. גְּלוּי עֵינָיִם *retectus oculis*, Num. 24, 2. 14. infin. abſol. גָּלֹה *migrando* Amoſ. 5, 5. c. 7, 11. 17. infin. conſtruct. גְּלוֹת *migrare*, Iud. 18, 30 Ier. 1, 3. imperat. גְּלֵה *migra*, Ezech. 12, 3. fut. יִגְלֶה *reuelabit* 1 Sam. 20, 2. Hiob. 33, 16. it. *migrabit*, Amoſ. 5, 5. c. 11. 17. pe Apocopen tertiae radicalis ה, יִגֶל *reuelabit*, *reuelat*, *retegit* Hiob. 36, 15. *migrabit*, *abducetur*, Hiob. 20, 28. Niph. praet נִגְלָה *reuelatus eſt*, *reuelauit ſe*, 1 Sam. 3, 21. Ieſ. 23, 1. it. *migrare factus*, *deportatus eſt*, Ieſ. 38, 12. נִגְלֵיתִי *reuelatus ſum*, *reue lau*

Lumi me, 1 Sam. 2, 27. pl. cum Vau Conuers. וְנִגְלִינוּ *et reuelabimur, nudabimus nos*, 1 Sam. 14, 8. part. נִגְלֶה *reuelatus*, f. נִגְלָה, vnde pl. נִגְלוֹת *reuelata*, Deut. 29, 29. infin. הִגָּלוֹת *retegi*, 2 Sam. 6, 20. Ies. 56, 1. et irregulariter, deficiente ה Characteristico, נִגְלֹת *reuelando*, 1 Sam. 2, 27. et בִּגְלוֹת *retegendo, nudando*, 2 Sam. 6, 20. imper. pl. הִגָּלוּ *reuelamini*, Ies. 49, 9. fut. יִגָּלֶה *reuelaretur*, 1 Sam. 3, 7. f. תִגָּלֶה *retegetur*, Exod. 20, 26. et per Apocopen תִּגָּל Ies. 47, 3. Pih. praet. גִּלָּה *retexit*, Leuit. 20, 11. 17. 20. 21. גִּלִּית *retexisti*, Ies. 57, 8. גִּלִּיתִי *reuelaui*, vel *deuolui*, (petita significatione à גלל,) Ier. 11, 20. c. 20, 12. coll. Ps. 22, 9. Ps. 37, 5. et גִּלֵּיתִי *retexi*, Ier. 49, 10. part. מְגַלֶּה *reuelans*, Hiob. 12, 22. Prou. 11, 13. infin. גַּלּוֹת *retegere, nudare*, Leuit. 18, 6. 17. 18. 19. imperat. per Apocopen גַּל *reuela, retege*, Ps. 119. 18. 22. foem. גַּלִּי id. Ies. 47, 2. fut. תְּגַלֶּה *reteges*, Leuit. 18, 7. 9. 10. 11. 15. et תְּגַלֵּה ex Chaldaismo, Leuit. 18, 7. 8. 12-17. et per Apocopen תְּגַל Prou. 25, 9. יְגַלֶּה *reteget*, Deut. 22, 30. per Apocopen וַיְגַל *et retexit*, Num. 22, 31. Ies. 22, 8. etc. Pyh. praet. foem. גֻּלְּתָה *retecta est*, Nah. 2, 7. Hiph. praet. הִגְלָה *migrare fecit, deportauit*, 2 Reg. 24, 14. cum Affixo הִגְלָם *deportauit eos*, Ier. 20, 4. alibi הֶגְלָה, vt 2 Reg. 17, 11. c. 25, 11. Esr. 2, 1. Neh. 6, 7. etc. cum Affixo הֶגְלָם 1 Chron. 8, 7. הִגְלִיתָ *deportasti*, 2 Reg. 17, 26. הִגְלֵיתִי *deportaui*, Ier. 29, 4. 7. 14. infin. הַגְלוֹת *deportare*, Ier. 24, 1. c. 43, 3. fut. cum Vau Conuers. וַיַּגְלֶה *et deportauit*, 2 Reg. 16, 9. et cum Apocope וַיֶּגֶל 2 Reg. 17, 6. c. 28, 11. c. 24, 15. Hoph. praet. הָגְלָה *deportatus est*, Esth. 2, 6. f. הָגְלְתָה *deportata est*, Esth. 2, 6. et ex Chaldaismo הָגְלַת Ier. 13, 19. part. מֻגְלֶה *deportatus*, vnde pl. מֻגְלִים *deportati*, Ier. 40, 1. Hithpah. infin. הִתְגַּלּוֹת *reuelare se*, Prou. 18, 2. fut. per Apocopen וַיִּתְגַּל *et retexit se*, Gen. 9, 21.

גְּלָא Chald. id. Part. praes. גָּלֵא *reuelans, reuelat*, Dan. 2, 22. 29. et cum ה, גָּלֵה Dan. 2, 28. Pehil גְּלִי *reuelatum*, Dan. 2, 19. et גֱּלִי Dan. 2, 30. ad Formam קְרִי Esr. 4, 18. 23. (pro regularioribus גְּלֵא et קְרֵא,) infin. מִגְלֵא *reuelare*, Dan. 2, 27. Aphel praet. הַגְלִי *migrare fecit, deportauit*, Esr. 4, 10. c. 5, 12.

גּוֹלָה f. *migratio*, Ier. 46, 7. Ezech. 12, 3. specialiter *in captiuitatem: captiuitas*, Ier. 29, 16. c. 48, 7. 11. Ezech. 12, 11. Amos. 1, 15. Metonymice ipsa *captiuorum turba*, vt Ier. 28, 6. c. 29, 1. 4. 20. 31. Ezech. 1, 1. c. 3, 11. 15. Zach. 6, 10.

גָּלוּת et semel גָּלֻת Obad. 1, 20. f. *migratio*, Ezech. 33, 21. specia-

ſpeciatim *in captiuitatem: captiuitas*, 2 Reg. 25, 27. Ier. 52, 3 Ezech. 1, 2. Metonymice ipſa *captiuorum turba*, Ieſ. 45, 13. Ie 24, 5. c. 28, 4. c. 29, 22. etc. Cum Affixis גָּלוּתִי *turba mea ca ptiua*, Ieſ. 45, 13. גָּלוּתֵינוּ *captiuitas noſtra*, (cum Iod otioſo Ezech. 33, 21. et ſine illo Iod, c. 40, 1.

גָּלוּת f. Chald. id. in Statu Emphat. גָּלוּתָא Dan. 2, 25. c. 5, 13 c. 6, 14. Eſr. 6, 16.

גִּלָּיוֹן m. *volumen magnum*, Formam habet à גלה, ſed ſigni ficationem à גלל, vbi vid. Sed

גִּלְיוֹנִים pl. m. quibusdam *ſpecula*, aliis genus *veſtimenti maioris*, *pallia*, Ieſ. 3, 23. ſignificationem accepit ab Aethiop ገለወ: *velauit*, vel ab Hebr. גלל *conuoluit*, *inuoluit*. Con ueniunt Chald. גילא, גוליא et גלתא *toga*, *pallium*, *veſtimentum exterius*, Syr. ܓܠܝܐ *tegumentum*, etc. Sed genus *veſtis tenuioris* et *pellucidae* intelligendum eſſe, à גלה *nudauit*, quod corporis *nuditatem* magis *reuelaret*, quam tegeret, poſt FVLLERVM, GVSSETIVM et VITRINGAM pluribus oſtendunt C. L. HOHEISEL in *Obſeruat. S. ad Ieſaiam* p. 36. ſeq. et Cl. SCHROEDERVS de *Veſt. mulier. Hebr.* c. 18. de quo veſtium genere vid. SCHEDIVS de *Diis German.* Syngr. am. I. c. 4. aliique apud IARKIVM ibi in notis p. 127.

גָּלַח in Kal inuſit. in Piel גִּלַּח *raſit, abraſit*, vel *barbam* vel *pilos capitis*, Leuit. 14, 8. Num. 6, 9. 18. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְגִלְּחָה *et radet*, Deut. 21, 12. infin. cum Affixo גַּלְּחוֹ *τὸ radere eius*, 2 Sam. 14, 26. fut. יְגַלַּח *radet*, Leuit. 13, 33. 2 Sam. 14, 26. et יְגַלֵּחַ Leuit. 14, 9. Ieſ. 7, 20. foem. cum Vau Conuers. וַתְּגַלַּח *et abraſit*, Iud. 16, 19. Pyh. praet. in pauſa גֻּלָּח *raſus eſt*, Iud. 16, 22. גֻּלַּחְתִּי *raſus ſum*, Iud. 16, 17. part. מְגֻלָּח *raſus*, vnde plur. conſtr. מְגֻלְּחֵי *raſi*, Ier. 41, 5. Hithpah. praet. cum Vau Conuers. in pauſa וְהִתְגַּלָּח et *radet ſe*, Leuit. 13, 33. infin. cum Affixo הִתְגַּלְּחוֹ q. d. *τὸ radere eius ſui ipſius*, vel *τὸ abradere eius ſibi ipſi*, Num. 6, 19.

גָּלַל *volvit*, *conuoluit*, *deuoluit*. Praet. defect. גַּלּוֹתִי *deuolui*, Ioſ. 5, 9. pl. וְגָלְלוּ *deuoluerunt*, Gen. 29, 3. 8. part. praeſ. גּוֹלֵל *deuoluens*, Prou. 26, 27. infin. גֹּל *deuoluendo*, ſcil. *deuoluat*, Pſ. 22, 9. imper. גֹּל *deuolue*, Pſ. 37, 8. Prou. 16, 3. pl. גֹּלּוּ *voluite*, Ioſ. 10, 18. 1 Sam. 14, 34. Niph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְנָגֹלּוּ *et conuoluentur*, Ieſ. 34, 4. fut. יִגַּל *voluetur*, Amoſ. 5, 24. Pih. praet.

Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וְגִלְגַּלְתִּיךָ *et deuoluam te*, Ier. 51, 25. Pyh. part. f. מְגוֹלָלָה *volutata, volutatur*, Ies. 9, 4. Hiph. fut. cum Vau Conuers. וַיָּגֶל *et deuoluit*, Gen. 29, 10. Hithpah. praet. pl. in pausa הִתְגַּלְגָּלוּ *volutarunt se*, Hiob. 30, 14. sed part. מִתְגּוֹלֵל *volutans se, volutabat se*, 2 Sam. 20, 12. infin. הִתְגּוֹלֵל *volutare se*, Gen. 43, 18.

גֵּל m. proprie *stercus* animalis *globosum*, vt Arab. جُلَّةٌ; et dehinc *quoduis stercus*, 1 Reg. 14, 10.

גָּלָל m. id. vnde cum Affixo גְּלָלוֹ *stercus eius*, vt vulgo incommode exponunt; potius *elatio*, *dignitas eius*, (coll. rad. Arab. גלל *dignitate eminuit*,) Hiob. 20, 7. pl. גְּלָלִים *stercora*, Zeph. 1, 7. in regim. גֶּלְלֵי Ezech. 4, 12. 15.

גְּלָל m. *occasio*, *causa*, q. d. *rerum reuolutio*, (vt סִבָּה,) vel vt RHENFERDIO placet in *Gram. Harmon.* §. 87. idem est cum Arab. جَلَل *negotium*; sed cum ב vt Particula vsurpatur: vt בִּגְלַל יוֹסֵף *in causa Iosephi* vel *propter Iosephum*, Gen. 39, 5. cum Affixis בִּגְלָלֶךָ (in pausa) *in causa tua*, *propter te*, Gen. 30, 27. בִּגְלַלְכֶם *propter vos*, Deut. 1, 37. etc.

גְּלָל m. Chald. *politura*, significationem mutuatur ab Arab. גלא *nitidum reddidit*, *detersit*, *poliuit*: vnde lapis גְּלָל *politurae* i. e. *politus*, Esr. 5, 8. c. 6, 4. Conuenit Hebr. קָלָל *tersum*, *laeue*, Ezech. 1, 7. Dan. 10, 6. Syr. נקל *purgauit*, *mundauit*, alias חלל *tersit*, *purificauit*, etc.

גָּלִיל m. et גְּלִילָה f. in genere *in rotundum flexum* et *conuolutum* quid, specialiter 1) *circulus*, *tractus* terrae *rotundior*, limitibus *in circuitum circumscriptus*, German. ein Kreys, quo sensu etiam Nomen Proprium est *Galilaeae*, (de quo vid. *Onomast. V. T.* p. 60.) alias cum ה Paragogico גָּלִילָה *in circuitum*, scil. sita, 2 Reg. 15, 29. Vt *Appellatiuum* occurrit foem. גְּלִילָה Ezech. 47, 8. plur. גְּלִילוֹת *tractus*, *limites*, *in circuitum* scil. *circumscripti*, Ios. 13, 2. c. 22, 10. 11. Ioël. 4, 4. 2) *annulus*, in plur. גְּלִילִים *annuli*, Cant. 5, 14. Esth. 1, 6. *annuli ianuae*, i. e. *cardines*, 1 Reg. 6, 34. cuius loci sensus est: *duae valuae ianuae vnius et cardines*, (omissa Coniunctione ו, sec. GUSSETIUM,) vel *cum cardinibus*, (omissa Praepositione,) *et duas valuas ianuae alterius et cardines* vel *cum cardinibus*. Explicatio enim vocis גְּלִילִים per *volubiles*, Formae eius repugnat. In regim. גְּלִילֵי Cant. 5, 14. Esth. 1, 6.

גִּלּוּלִים pl. m. *idola*, 1 Reg. 15, 12. c. 21, 26. 2 Reg. 17, Ezech. 18, 12. c. 22, 3. etc. q. d. *ex stercore facta*, *stercorea*, fa allusione ad גֵּלֶל *stercus*, quamuis ex idololatrarum mente e radix potuerit esse Arab. גלל *magnus*, *illustris fuit*, *dignit* *eminuit*, in 4 Coniug. *magnum et illustrem habuit*, *reuerit est*, *magnificauit*; conf. pluribus de h. v. ZORNII Dissert. et II. in *Miscell. Duisburg.* T. II. p. 655. seq. et in *Miscell. Gr ning.* T. III. p. 194. seq.

גַּל m. 1) *aceruus*, *cumulus*, *in rotundum aggestus*, v à *colligendo*, coll. rad. Arab. גלל *collegit*, Gen. 31, 46. 48. 51. 52. Io 7, 26. 2 Sam. 18, 17. etc. plur. גַּלִּים *cumuli*, 2 Reg. 19, 25. Ies. 37, 2 Ier. 9, 10. Hos. 12, 11. 2) *scaturigo*, à *prouolutione aquae*, (conf. ל de *aqua*, Amos. 5, 24.) Cant. 4, 12. 3) in plur. גַּלִּים *fluctus*, e dem de causa, Zach. 10, 11. in regim. גַּלֵּי Ies. 48, 18. cu Affixis גַּלֶּיךָ *fluctus tui*, Ps. 42, 9. Ion. 2, 4. גַּלָּיו *fluctus eius*, P 89, 10. Ies. 51, 15. Ier. 5, 22. etc.

גֹּל m. *lecythus*, à *rotunditate*, vnde cum Affixo גֻּלָּהּ *lecythus eius*, Zach. 4, 2.

גֻּלָּה f. 1) *scaturigo*, vt praeced. גַּל. Occurrit in solo plur. גֻּלֹּת *scaturigines*, Ios. 15, 19. Iud. 1, 15. 2) *lecythus*, Zach. 4, 3. in regim. גֻּלַּת, Eccles. 12, 6. 3) pl. גֻּלֹּת *cauitates rotundae* coronamentorum columnarum aenearum, ambientes et complectentes summitatem columnarum, 1 Reg. 7, 41. 42. 2 Chron. 4, 12. 13.

גַּלְגַּל m. *res volubilis*, *quae continuo voluitur*: hinc 1) *rota*, Ezech. 10, 2. 6. 13. c. 23, 24. c. 26, 10. spec. *rota putei* siue *trochlea*, Eccles. 12, 6. Pl. גַּלְגַּלִּים, vnde cum Affixo גַּלְגִּלָּיו (posteriori (ַ) in (ִ) mutato,) *rotae eius*, Ies. 5, 28. Ier. 47, 3. 2) *sphaera coeli*, vt exponi solet Ps. 77, 19. 3) *stipula*, *palea*, vel alia res leuis, quae à turbine *continuo in orbem agitur*, Chald. et Syr. גלא, Ps. 83, 4. Ies. 17, 13.

גִּלְגָּל m. *rota*, Ies. 28, 28.

גַּלְגַּל m. Chald. id. pl. cum Affixo גַּלְגִּלּוֹהִי *rotae eius*, Dan. 7, 9.

גֻּלְגֹּלֶת f. *cranium*, *caput*, proprie *humanum*, Exod. 16, 16. c. 38, 26. Num. 3, 47. 2 Reg. 9, 35. sic dictum, quod *vndequaque rotundum* sit, ob summam hominis perfectionem, cum reliquorum animalium capita hac forma perfecta careant, obseruantibus PASCHALIO de *Coronis* L. V. c. 3. et I. C. DIETERICO in *Antiquit. Bibl. V. T.* p. 778. *Capitis volubilitatem* pro *rotunditate*

ditate dixit OVIDIVS *Metamorph.* XII. 534. Cum Affixo גֻּלְגָּלְתּוֹ *cranium eius*, Iud. 9, 53. 1 Chron. 10, 10. pl. גֻּלְגְּלֹת *crania*, *capita*, vnde cum Affixo גֻּלְגְּלֹתָם *crania* siue *capita eorum* vel *sua*, Num. 1, 2. 18. 20. 22. 1 Chron. 23, 6. 24.

גִּלָּיוֹן m. *volumen magnum*, Ies. 8, 1. Formam habet à גלה, sed significationem à גלל.

מְגִלָּה f. *volumen*, *liber*, Ier. 36, 6. 14. 20. Ezech. 3, 1. 2. 3. etc. in regim. מְגִלַּת Ps. 40, 8. Ezech. 2, 9.

מְגִלָּה f. Chald. id. Esr. 6, 2.

גָּלַם *inuoluit*, *conuoluit*. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּגְלֹם *et conuoluit*, 2 Reg. 2, 8.

גְּלוֹם m. *pallium*, Graec. χλαμὺς, q. d. *inuolucrum corporis*, coll. synonym. תַּכְרִיךְ, vel quod *conuoluatur*, coll. rad. 2 Reg. 2, 8. pl. גְּלוֹמִים *pallia*, in regim. גְּלוֹמֵי Ezech. 27, 24.

גֹּלֶם m. *massa conuoluta*, q. d. *glomus*, vel potius *membrana* illa, cui tanquam *amiculo* embryo *inuolutus* est, constans ex chorio, Anatomicis *camisia foetus*, et ex amnio, quod iidem *amiculum* et *indusium* vocant. Cum Affixo גָּלְמִי *massa mea*, *glomus meus*, Ps. 139, 16.

גַּלְמוּד m. *valde durus*, Hiob. 30, 3. metaphorice *valde sterilis*, *vastus*, Hiob. 3, 7. c. 15, 34. coll. Arab. גלמד et גלמוד *saxum*, it. *homo durus*, composs. ex 2 synonymis Arab. גלד *durus fuit*, (alias גרל et עלד,) et ex גמר *durus fuit*, sicut قسي est *durum esse*, metaphor. *sterilem esse*, שדיד *durus* et *sterilis*, شظف *durum esse*, it. *sterilem esse*, etc. Foem. גַּלְמוּדָה *sterilis*, Ies. 49, 21.

גָּלַע in Kal inusit. in Hithpah. infin. הִתְגַּלֵּעַ vulgo *se immiscere*, rectius, (vt Arab. גלע in 3 Coniug.) *aperta fronte cum altero concertare* et *contendere*, Prou. 17, 14. fut. יִתְגַּלָּע (*de omni substantia* siue *re*) *cum altero litigat* siue *disceptat*, Prou. 19, 1. c. 20, 3. Hithpah. *actionem* altercantium *reciprocam* siue *mutuam* exprimit, quomodo et Germani dicunt sich zanken. Pluribus hanc Radicem illustrauit b. SCHVLTENS de *Defectibus ling. Hebr.* p. 72. seq. et in *Animaduers.* ad Prou. 17, 14.

גָּלַשׁ BOCHARTO in *Hieroz.* P. I. p. 626. seq. *ascendit*, vt Arab. جلس; sed quia de monte non *ascenditur*, sed *descenditur*, malumus cum SCHVLTENSIO exponere *mane aquatum iuit*, Arab. غلس in 2 Coniug. *sub auroram ad aquam accessit*, *potandi*

ergo, in 4 Coniug. *mane quid fecit*. In solo praet. plur. occu
גָּלְשׁוּ *mane aquatum iuerunt*, Cant. 4, 1. c. 6, 5.

גַּם *etiam*, vid. infra sub rad. גמם.

גָּמָא *absorpsit, exhausit*, in Kal inusit. in Pih. fut. יְגַמֶּא *sorbet*, Hiob. 39, 24. Dicitur de *equo* ita celeriter currente, quasi terram *absorbere* videatur: qua de phrasi pluribus BOCHA TVS in *Hieroz*. P. I. p. 142. seq. Simili sensu Arabes suum ם *deglutiuit*, vsurpare solent, obseruantibus eodem L. c. SCHVLTENSIO in *Commentar*. ad Hiob. l. c. Hiph. imper הַגְמִיא *sorbere fac, pota*, foem. הַגְמִיאִי, cum Affixo הַגְמִיאִינִי *s bere me sine, pota me*, Gen. 24, 17.

גֹּמֶא m. *iuncus*, vel potius, vt pluribus ostendit OL. CE SIVS in *Hierobotan*. P. II. p. 137. seq. *papyrus*, sic dicta, qu *aquam* semper *sorbet* et *imbibit*: vnde etiam *bibula* dicitur L CANO IV. 136. et *bibula teneritudine spongeum lignum* CA SIODORO L. XI. *Epist*. 38. Occurrit Exod. 2, 3. c. 8, 11. Ie 18, 20. c. 35, 7.

מְגַמָּה f. Habac. 1, 9. quod vulgo huc referunt, pertinet a rad. גמם.

גֹּמֶד m. *cubitus minor*, Iud. 3, 16. q. d. *cubitus decurtatu et contractus*, demtis scil. digitis, coll. rad. Chald. גמד *constri ctus, contractus est*, Arab. et Aethiop. *amputauit*, alias Chald Syr. et Arab. גרם *amputauit, truncauit, mutilauit, contraxit*

גַּמָּד m. in pl. גַּמָּדִים Ezech. 27, 11. τοῖς LXX φύλακες, LVTHE RO Wächter, *custodes portae, excubitores*, vel *milites praesidia rii*, deriuo à rad. Arab. غمد *obdidit pessulum, seram* vel *re pagulum*, in 2 et 5 Coniug. *texit, protexit*. Vulgo pro *Pro prio* vel de *pygmaeis* accipiunt. Conf. pluribus FVLLERI *Mi scell. S*. L. VI. c. 3. DIETERICI *Antiquitates Bibl*. ad l. c. LV DOLFI Commentar. ad *Histor. Aethiop*. p. 73. seq. PFEIFFE RI *Dubia Vex*. ad l. c. ANTHINGII Differt. de *sublesta τῶν* גמדים *per* pygmaeos *interpretatione*, etc.

גָּמַל in genere *retribuit, alterum pro altero contulit*, (quomodo cum Accusatiuo vel Datiuo vel sequente עַל construitur,) vt 1) *bonum pro bono*, 2 Sam. 19, 37. Ioël. 4, 4. Prou. 31, 12. quo pertinet, quando Deus piis dicitur *retribuere*, quod fit, cum eorum preces, fidem et fiduciam patientiamque benefactis compensat, 2 Sam. 22, 21. Ps. 13, 6. Ps. 18, 21. Ps.

Pf. 116, 7. Pf. 119, 17. Pf. 142, 8. Ief. 63, 7. fic *vir mifericors animae fuae* i. e. *fibi ipfi* pro beneficiis in alios collatis *bonum retribuit* eorumque compenfationem in femet ipfo reportat, Prou. 11, 17. 2) *bonum pro malo*, vt Dauid Saulı, 1 Sam. 24, 18. 3) *malum pro bono fibi exhibito*, Deut. 32, 6. 1 Sam. 24, 18, Pf. 7, 5. Prou. 3, 30. 2 Chron. 20, 11. vel faltim *loco boni exhibendi*, vt Iofepho fratres eius, Gen. 50, 15. 17. fic Iudaei improbi fibi ipfis *malum inferebant loco boni*, quod fibi conferre poterant et debebant, Ief. 3, 9. Specialis 4) Verbi vfus eft ratione infantum, quibus pro lacte cibi fubftituuntur folidiores: quomodo *ablactandi* notionem habet, vt Gen. 21, 8. 1 Sam. 1, 22. 23. 1 Reg. 11, 20. Pf. 131, 2. Ief. 28, 9. Hof. 1, 8. hinc porro metaphorice de arborum fructibus, qui quafi earum infantes lactantes funt, *maturandi* fignificationem adfcifcit, vt Num. 17, 23. Ief. 18, 5. quia fructus collata maturitate quafi *ablactantur*. Praet. mafc. cum Affixo גְּמָלָנוּ *retribuit nobis*, Ief. 63, 7. foem. cum Affixo גְּמָלַתְהוּ *retribuit ei*, (ex גָּמְלָה) Prou. 31, 12. fed breuius גְּמָלַתּוּ *ablactauit eum*, 1 Sam. 1, 24. part. praef. גֹּמֵל *bonum retribuens* vel *retribuit*, Prou. 11, 17. fed בֹּסֶר גֹּמֵל *omphax ablactans*, i. e. *maturans*, fcil. acinos fuos, (qui exinde vocantur עוֹלְלוֹת *lactentes*,) aliis intranfitiue, *maturans fe*, *maturefcens*, Ief. 18, 5. Pahul גָּמוּל *ablactatus*, Ief. 11, 8. pro quo fcribitur גָּמֻל Pf. 131, 2. plur. conftruct. pro abfoluto גְּמוּלֵי *ablactati*, Ief. 28, 9. imperat. גְּמֹל *retribue*, Pf. 119, 17. infin. cum Affixo גָּמְלֵךְ τὸ *ablactare tuum*, 1 Sam. 1, 23. fut. תִּגְמֹל *retribues*, Pf. 142, 8. יִגְמְלֵנִי *retribuit mihi*, 2 Sam. 22, 21. Pf. 18, 21. fed וַיִּגְמֹל *et maturauit*, Num. 17, 23. etc. Niph. infin. הִגָּמֵל *ablactari*, Gen. 21, 8. fut. יִגָּמֵל *ablactabitur*, 1 Sam. 1, 22. in paufa et cum Vau Conuers. וַיִּגָּמַל *et ablactatus eft*, Gen. 21, 8.

גָּמָל com. *camelus*, Gen. 24, 64. c. 31, 34. Leuit. 11, 4. Deut. 14, 7. etc. fec. BOCHARTVM à *retribuendo* dictus, quod fit animal iram diu feruans et *mala rependens*; fed fec. LEIGHIVM, OPITIVM et MAIVM, quod hominibus plurima *bona tribuat*. CELLARIVS denique de *Vfu Arabifmi Etymologico* deduci poffe putat ab Arab. חמל portauit, *geftauit onus*, (vnde et حمول *cameli*,) ג et ח permutatis, quae in Arabica fcriptura folo puncto diacritico differunt. Plur. גְּמַלִּים *cameli*, Gen. 24, 10. 63. 1 Reg. 10, 2. in regim. גְּמַלֵּי Gen. 24, 10. cum Affixo גְּמַלֶּיךָ *cameli tui*, Gen. 24, 14. 19. 44. 46.

גְּמוּל m. *retributio*, *collatio*, eaque vel *boni*, vt Pſ. 10
Prou. 19, 17. 2 Chron. 32, 25. vel *mali*, vt Pſ. 28, 4. Pſ. 94, 2.
3, 11. c. 59, 18. c. 66, 6. Ioël. 4, 4. 7. Thren. 3, 64. vel *vtriusq*
vt Prou. 12, 14. Cum Affixo גְּמֻלְכֶם *retributio veſtra*, Ioël. 4, 4
pl. גְּמוּלִים *retributiones*, vnde cum Affixo גְּמוּלָיו *retributio*
eius, Pſ. 103, 2.

גְּמוּלָה f. id. 2 Sam. 19, 37. pl. גְּמוּלוֹת *retributiones*, Ieſ. 59,
Ier. 51, 56.

תַּגְמוּל m. (cum ת Heemantico, actionis *reciprocae* et *m*
tuae, qualis eſt *retributio*, indice,) *retributio*, quae fit *ſubſ*
tutione vnius in locum alterius. Pl. תַּגְמוּלִים, vnde cum Su
fixo Chald. תַּגְמוּלוֹהִי *retributiones eius*, Pſ. 116, 12.

גָּמַם radix inuſit. apud Arabes *addidit*, *auxit adiect*
tumulo, it. *prope fuit*, *inſtitit*. Inde ſunt

גַּם proprie *additio*; ſed in Particulam abit, ſignificar
etiam, *et*, Gen. 3, 6. Exod. 11, 3. Thren. 4, 15. Eccleſ. 2, 8. et
et tamen, Pſ. 95, 9. Pſ. 129, 2. *etiamne?* 1 Sam. 22, 7. Zach. 8, 6
וְאַף גַּם *ac inſuper etiam*, per Pleonaſmum, Leuit. 26, 44. v
Lat. *etiam quoque*, *quoque etiam*, *quoque et*, *etiam et*, conf
VECHNERI *Hellenolex*. L. I. P. II. c. 6. Repetitum, redditu
per *tam*, *quam*, vt Gen. 24, 25. 44. Exod. 12, 31. Num. 18, 3
Deut. 32, 25. etc. Sed Prou. 19, 2. vt Nomen accipit et per *vigo*
rem currendi ſeſe animantem (coll. ſeq. מְגַמָּה) explicat SCHVL-
TENS in *Commentar*. ad h. l. - בְּשַׁגָּם Gen. 6, 3. quod vulgo hu
referunt, quaſi compoſitum ſit ex Praefixis ב et ש, et ex גַּם, cum
GVSSETIO, MARCKIO et Cl. I. F. BERNDIO in pec. Diſſ. de
hac voce, refero ad שגה, tum quia ש ſerioris vſus eſt, tum quia
in fine adeſt (ָ), tum denique quia repugnat accentuatio.

מְגַמָּה f. in regim. מְגַמַּת פְּנֵיהֶם Habac. 1, 9. q. d. *tendentia*
faciei, COCCEIO *intentio faciei*, *inſtantia*. Sic quoque SCHVL-
TENS intelligit in Notis ad *Florilegium ſententiarum Arab*. p. 174.

גּוּמָץ m. (pro גֻּמָּץ) *foſſa*, Eccleſ. 10, 8. à rad. גמץ Chald. et
Syr. *fodit*, *effodit*, SCHVLTENSIO in *Claue Dialect*. p. 199.
ab Arab. غمض *depreſſior fuit terra*.

גָּמַר *perfecit*, *abſoluit*, *conſummauit*, *finiuit*, et intranſi-
tiue, *finitus eſt*, *ceſſauit*, Pſ. 12, 12. Pſ. 77, 9. Part. praeſ. גֹּמֵר
perfi-

perficiens, absoluens, perficit, Ps. 57, 3. fut. יִגְמֹר perficiet, consummabit, Ps. 138, 8. et ablato tono, יִגְמַר finiatur, cesset, Ps. 7, 10.

גְּמַר Chald. id. vnde part. Pehil גְּמִיר perfectus, consummatus, Esr. 7, 12.

גָּנַב furatus est, furtim abstulit, metaphorice aliquem vel cor eius furari, (vt Gen. 31, 26. 27. 2 Sam. 15, 6.) dicitur eo clam ire eumque ita deceptum, securum et excordem tenere, vt non sentiat, quid fiat: quomodo et HOMERVS dixit κλέπτλειν νόον Iliad. XIV. 217. vnde Mercurius κλεψίφρων apud eund. Hymn. in Mercur. v. 413. Praet. foem. cum Affixis גְּנָבָתַם furata erat illos, Gen. 31, 32. גְּנָבַתּוּ surripuit illum, Hiob. 21, 18. c. 27, 20. (ex גָּנְבָה) pl. cum Affixo גְּנָבוּךָ furati sunt te, 2 Sam. 19, 42. part. praes. גֹּנֵב furans, Deut. 24, 7. Zach. 5, 3. Pahul גָּנוּב furto ablatum, furtiuum, Gen. 30, 33. pl. גְּנוּבִים furtiuae, Prou. 9, 17. f. גְּנוּבָה, in regim. et cum Iod Paragog. גְּנֻבְתִי furto ablatum, Gen. 31, 39. infin. absol. גָּנֹב furando, Exod. 22, 11. Hos. 4, 2. fut. יִגְנֹב furabitur, Exod. 21, 37. Prou. 6, 30. etc. Niph. fut. יִגָּנֵב furto auferetur, Exod. 22, 11. Pih. part. praes. מְגַנֵּב, vnde pl. construct. מְגַנְּבֵי suffurantes, Ier. 23, 30. fut. וַיְגַנֵּב et furatus est, 2 Sam. 15, 7. Pyh. praet. cum Vau Conuers. וְגֻנַּב et furto ablatum fuerit, Exod. 22, 6. גֻּנַּבְתִּי furto ablatus sum, Gen. 40, 15. infin. גֻּנֹּב furando, Gen. 40, 15. fut. אֵלַי יְגֻנַּב ad me furtim perferebatur, Hiob. 4, 12. Hithpah. fut. יִתְגַּנֵּב furtim se subducit, 2 Sam. 19, 4.

גַּנָּב m. fur, Exod. 22, 1. 6. 7. Deut. 24, 7. Ps. 50, 18. etc. plur. גַּנָּבִים fures, Ies. 1, 23. Ier. 48, 27. etc.

גְּנֵבָה f. furtum, furto ablatum, Exod. 22, 3. cum Affixo גְּנֵבָתוֹ furtum eius, Exod. 22, 2.

גֶּנֶז m. thesaurus, à rad. גנז Chald. Syr. et Arab. collegit, reposuit, recondidit, Hebr. כנס. Plur. גְּנָזִים thesauri, vnde in regim. גִּנְזֵי Ezech. 27, 24. Esth. 3, 9. c. 4, 7.

גְּנַז vel גֶּנֶז m. Chald. id. pl. גִּנְזִין thesauri, in Statu Emphat. גִּנְזַיָּא Esr. 5, 17. c. 6, 1. in regim. גִּנְזֵי Esr. 7, 20.

גַּנְזַךְ m. gazophylacium, cum כ formatiuo ex Chaldaismo, quale est in אֶלָּךְ, (ab אֵל vel אֵלָּה,) שָׂרָךְ (à שַׂר,) et in Propriis אַרְיוֹךְ, בִּדְקַר, מַרְבֵּךְ, נִסְרֹךְ, שָׁרָךְ, שֵׁשַׁךְ etc. conf. Arcan. Form. Hebr. p. 646. Plur. גַּנְזַכִּים, vnde cum Affixo גַּנְזַכָּיו gazophylacia eius, 1 Chron. 28, 11.

גָּנַן *texit, protexit*. Construitur cum אֶל et עַל. Pra[et.] cum Vau Conuers. וְגַנּוֹתִי *et protegam*, 2 Reg. 19, 34. c. 20, 7. [Ies.] 37, 35. c. 38, 6. infin. absol. גָּנוֹן *protegendo*, Ies. 31, 5. Hiph. f[ut.] יָגֵן *proteget*, Ies. 31, 5. Zach. 9, 15. c. 12, 8.

גַּן com. *hortus, septo tectus*, Gen. 2, 8. Cant. 4, 12. Thre[n.] 2, 6. in pausa גָּן, Gen. 2, 10. c. 3, 8. 10. 2 Reg. 9, 27. etiam cum S[a]keph minore, Gen. 2, 9. Segolta, Gen. 3, 3. et Tiphcha, Ge[n.] 3, 2. 8. id enim asserere malo, quam peculiarem Formam Kamez[a]tam ponere, vt in *Arcano Form. Hebr.* p. 187. feci: quia eiu[s]modi Formae à Verbis *Transitiuis* non *Obiectum*, sed *Effectu[m] Actionis* exprimere solent. Cum Affixo גַּנִּי *hortus meus*, Ca[nt.] 4, 16. c. 5, 1. pl. גַּנִּים *horti*, Cant. 4, 15. c. 6, 2. c. 8, 13.

גַּנָּה f. id. Ies. 1, 30. c. 61, 11. pl. גַּנּוֹת *horti*, Num. 24, 6. Ec[c]clef. 2, 5. cum Affixo גַּנּוֹתֵיכֶם *horti vestri*, Amos. 4, 9.

גִּנָּה f. id. in regim. גִּנַּת Esth. 1, 5. c. 7, 7. 8. Cant. 6, 11. cum Affixo גִּנָּתוֹ *hortus eius*, Hiob. 8, 16.

אַגָּן m. (cum א Heemantico, *firmitatis* indice, compensata secunda radicali in prima, more Chaldaico,) Cant. 7, 3. vulgo *crater* siue *scyphus*, potius *lagena*, vel simile *vas*, quod *operculo firmiter tegitur* et *clauditur*, *clauoque appendi* potest, coll. Ies. 22, 24. pl. אַגָּנוֹת *lagenae*, Exod. 24, 6. Ies. 22, 24.

מָגֵן masc. bis foem. 1 Reg. 10, 17. 2 Chron. 9, 16. *clypeus, quo quis se protegit*, (sicut Lat. *clypeus* est à Graec. *καλύπτω tego*,) Gen. 15, 1. Deut. 33, 29. 2 Sam. 22, 31. etc. Cum Affixis מָגִנִּי *clypeus meus*, 2 Sam. 22, 3. Ps. 7, 11. Ps. 18, 3. מָגִנֵּנוּ *clypeus noster*, Ps. 33, 20. Ps. 59, 12. etc. Pl. m. מָגִנִּים *clypei*, 1 Reg. 10, 17. Neh. 4, 10. metaphorice de *squamis* crocodili, corpus eius instar *clypei* tegentibus, Hiob. 41, 7. in regim. מָגִנֵּי 1 Reg. 14, 26. 27. Ps. 47, 10. cum Affixo מָגִנָּיו *clypei sui*, Hiob. 15, 26. Pl. foem. מָגִנּוֹת 2 Chron. 23, 9.

מְגִנָּה f. in regim. מְגִנַּת Thren. 3, 65. vulgo huc refertur et per *tegumen* exponitur, coll. *κάλυμμα τῆς καρδίας* 2 Cor. 3, 15. et similibus phrasibus Arab. apud SCVLTENSIVM in *Animaduers.* ad Thren. 3, 65. vid. tamen sub rad. מגן.

גָּעָה *mugiit, boauit*. Infin. absol. גָּעוֹ *mugiendo*, 1 Sam. 6, 12. fut. יִגְעֶה *mugiet*, Hiob. 6, 5.

גָּעַל *fastidiuit, nauseauit, cum fastidio reiecit*. Praet. foem. גָּעֲלָה *fastidiuit*, Leuit. 26. 30. 43. Ier. 14, 19. pers. 1 cum Affixo

געלתים

געלתים *fastidiui eos*, Leuit. 26, 44. part. praes. foem. גֹּעֶלֶת *fastidiens*, Ezech. 16, 45. fut. foem. תִּגְעַל *fastidiet*, Leuit. 26, 11. 15. Niph. praet. נִגְעַל *cum fastidio reiectus est*, 2 Sam. 1, 21. Hiph. fut. יַגְעִל vulgo *fastidit*, sed naturae Coniugationis Hiphil conuenientius, *fastidium parit*, *fastidire facit* siue *sinit*, scil. taurus vaccam, Hiob. 21, 10. Sermo est de *tauro*, vaccam ad mutuam libidinem incendente eoque impraegnante, cum contra interueniente *fastidio* conceptus non sequatur. Vid. infra in rad. עבר.

גֹּעַל m. *fastidium*, Ezech. 16, 5.

גָּעַר *increpauit*, idque vel *verbaliter*, vel *realiter*, quomodo significat *coercuit*, *compescuit*, vt Ps. 9, 6. Ps. 68, 31. Ps. 106, 9. Nah. 1, 4. Zach. 3, 2. Malach. 2, 3. c. 3, 11. etc. Construitur vel absolute, vel cum ב et את. Praet. cum Vau Conuers. וְגָעַר *et increpabit*, Ies. 17, 13. גָּעַרְתָּ *increpasti*, Ier. 29, 27. Ps. 9, 6. Ps. 119, 21. part. praes. גּוֹעֵר *increpans*, Nah. 1, 4. Malach. 2, 3. infin. constr. גְּעֹר, vnde cum Makkeph גְּעָר־ *increpare*, Ies. 54, 9. imperat. גְּעַר *increpa*, Ps. 68, 31. fut. יִגְעַר *increpet*, Zach. 3, 2. etc.

גְּעָרָה f. *increpatio*, *verba increpantis*, Prou. 13, 1. 8. c. 17, 10. in regim. גַּעֲרַת 2 Sam. 22, 16. Ies. 30, 17. Ps. 80, 17. cum Affixo גַּעֲרָתוֹ *increpatio eius*, Ies. 66, 15. Hiob. 26, 11.

מִגְעֶרֶת f. id. Deut. 28, 20.

גָּעַשׁ *commotus*, *concussus est*. Fut. foem. cum Vau Conuers. וַתִּגְעַשׁ *et commota est*, Ps. 18, 8. et sec. Kethibh 2 Sam. 22, 8. vbi Kri habet וַיִּתְגָּעַשׁ in Hithpah. et in masc. ob seq. אֶרֶץ, quod est gen. com. Pyh. fut. יְגֹעֲשׁוּ *commouentur*, Hiob. 34, 20. Hithpah. praet. הִתְגָּעַשׁ *commouit se*, pl. cum Vau Conuers. וְהִתְגֹּעֲשׁוּ *et commouebunt se*, *titubabunt*, Ier. 25, 16. fut. alia Forma, וַיִּתְגָּעַשׁ *et commouit se*, sec. Kri 2 Sam. 22, 8. pl. יִתְגָּעֲשׁוּ *commouent se*, Ier. 46, 7. 8. et sic cum Vau Conuers. 2 Sam. 22, 8. Ps. 18, 8.

גַּף vid. statim sub rad. גפף.

גֶּפֶן com. *vitis*, Gen. 40, 9. 2 Reg. 4, 39. Ps. 80, 9. 15. etc. à *putando*: quia nulla alia arbor, vt fructum ferat, *putatione* magis indiget, quam *vitis*, (vnde et זְמוֹרָה *palmes*, et כֶּרֶם *vinea*, à *putando* dicuntur,) à rad. Arab. גפן *amputauit*, spec. *iugulum* siue *ceruicem*, pro quo alias קפן in 2 Coniug. *amputauit*. Metonymice *fructum vitis* notat, 2 Reg. 18, 31. Ies. 36, 16. metaphorice de *gente* aliqua dicitur, vt Deut. 32, 32. Ps. 80, 9.

Ief. 5, 2. 7. Ier. 2, 21. et de *familia*, Ezech. 19, 10. Cum Affi[x]
גַּפְנִי *vitis mea*, Ioël. 1, 7. גַּפְנוֹ *vitis sua*, 1 Reg. 4, 25. 2 Reg. 18, [.]
etc. pl. גְּפָנִים *vites*, Cant. 2, 13. Habac. 3, 16.

גָּפַף radix apud Hebraeos inusit. apud Chaldaeos *claus[it]* *conclusit*, *cinxit*. Inde vero est

גַּף m. 1) *corpus*, q. d. *clausura animae*, (conf. supra בזה (גְּוִיָּה,) cum Affixo גַּפּוֹ *corpus suum*, Exod. 21, 3. 4. 2) *eminenti[a]* vt גַּב, permutatis ב et פ; aliis vero *ala*, (vt seq. Chald.) meta- phorice *fastigium*, *pinna*, vt Graec. πτερύγιον. Pl. גַּפִּים *emi- nentiae* vel *alae*, *pinnae*, in regim. גַּפֵּי Prou. 9, 3.

גַּף m. Chald. *ala*, vt Hebr. אֲגַף vel אֲנַף, q. d. *conclusio obtectio corporis*. Pl. גַּפִּין *alae*, Dan. 7, 4. 6. cum Affixo גַּפַּיהּ *alae eius*, Dan. 7, 4.

גֹּפֶר m. Gen. 6, 14. vulgo de vna arboris specie exponitur vt vel de *pinu*, vel de *cupressu*: quam posteriorem sententiam tuentur FVLLERVS in *Miscell. S.* L. IV. c. 5. BOCHARTVS in *Phaleg* L. I. c. 4. BVXTORFFIVS in *Catalect*. p. 117. et OL. CEL- SIVS in *Hierobotan*. P. I. p. 328. seq. Quaedam tamen in contra- rium recte excipiunt I. H. VRSINVS in *Arboreto Bibl.* c. 22. §. 1. et HILLERVS in *Hierophyt*. P. I. p. 376. Arcae Noachi vnius ar- boris speciem non suffecisse, dudum visum est viris doctis, KIR- CHERO, PERERIO, DEODATIO, NOLDIO, VOSSIO, VRSINO, HILLERO, CONRADO MEL, etc. Itaque cum HIERONYMO, VOS- SIO de LXX *Interpretum translatione* c. 12. et VRSINO l. c. §. 3. per עֲצֵי גֹפֶר Gen. 6, 14. malumus intelligere *ligna resinae* siue *pi- cis*, i. e. *resinosa*, alibi עֲצֵי שֶׁמֶן *ligna pinguedinis* siue *oleosa*, 1 Reg. 6, 23. 31. 33. Ies. 41, 19. (sic *pinguem taedam* VIRGILIVS et SCRIBONIVS dixerunt, *pinguem pinum* MANTVANVS,) qualia sunt *pinus* siue *picea* et *pinaster*, (German. voce cognata Kyfern, quocum conuenit Graec. κύπαρος, i. e. προάνθησις quaedam *piceae* et *pini*,) *abies*, *terebinthus*, *oxycedrus*, *taeda*, *larix*, *cu- pressus*, (q. d. עֵץ כֹּפֶר *picis arbor*,) et quaecunque sunt aliae ar- bores *resiniferae* eoque cariem non facile sentientes et nauibus exstruendis aptae. Putamus autem cum VRSINO, גֹּפֶר idem es- se cum כֹּפֶר *pix*, ג et כ permutatis, vt alibi interdum, e. g. in גבר et כבר *valuit*, etc.

גָּפְרִית f. *sulphur*, (Chald. per כ, כּוּפְרִית et כּוּבְרִית, vnde no- uum Verbum Arab. כברת *sulphure illeuit*,) Gen. 19, 24. Deut.

29, 23.

29, 23. Ies. 30, 33. Ps. 11, 6. etc. cum terminatione *gentilitiae* aemula, q. d. *quod est ex genere picum* siue *resinarum:* quod enim in *arboribus* est *resina*, id in *aquis bitumen*, in *terra sulphur* est; *resina* magis *aëreae*, *bitumen aqueae*, *sulphur terreae* est naturae, obseruante VRSINO in *Arboreto Bibl.* c. 22. §. 3. *Bituminis* naturam *sulphuri* esse vicinam eandemque vim, iam PLINIVS obseruauit L. XXXV. c. 15. vnde veterum nonnulli *sulphur* cum *bitumine* confuderunt, vid. BOCHARTI *Phaleg* p. 48. et recentiorum quoque nonnulli vt *resinam terrae cum vitriolo mixtam* describunt.

גֵּר vid. sub rad. גור.

גֵּר vid. sub rad. גור.

גָּרָב m. *scabies*, vel potius *porrigo*, (quod vocabulum Lat. cum Hebr. per Metathesin conuenit,) Leuit. 21, 20. c. 22, 22. Deut. 28, 27. à rad. גרב Syr. *leprosus factus est*, Arab. *scabiosus fuit*.

גָּרַד *scabit*, in Kal inusit. in Hithpah. infin. הִתְגָּרֵד *scabere se*, Hiob. 2, 8.

גָּרָה in Kal inusit. in Pih. גֵּרָה vulgo *miscuit*, potius *concitauit*, *incitauit*, coll. Chald. et Syr. גרי *concitauit, incitauit*, Arab. غرا *plus satis indulsit irae*, in 2 Coniug. *incitauit*, in 4 Coniug. *instigauit, excitauit inimicitias*. Fut. יְגָרֶה *concitat, excitat*, Prov. 15, 18. c. 28, 25. c. 29, 28. Hithpah. הִתְגָּרָה *se ipsum incitauit*, specialiter ad *litem* et *bellum*, *contendit*, *bellum iniit cum altero*. Construitur sic sequente ב, per *cum* explicando. Praet. הִתְגָּרִית *ad bellum te incitasti, bellum iniisti*, Ier. 50, 25. imperat. cum Apocope הִתְגָּר *contende*, Deut. 2, 24. fut. תִּתְגָּרֶה *contendes*, (בְּרָעָה *cum malo* siue *infortunio* tanquam *cum hoste*,) 2 Reg. 14, 10. 2 Chron. 25, 19. et cum Apocope תִּתְגָּר *contendas*, Deut. 2, 9. 19. יִתְגָּרֶה *excitabit se* (ad bellum), *contendet bello*, Dan. 11, 25. et sec. Kri v. 10. vti Kethibh habet יִתְגָּרוּ *contendent*, in pl. (scil. Antiochus M. et frater eius Ceraunus vel socii eius,) vt Prou. 28, 4. תִּתְגָּרוּ *contendatis*, Deut. 2, 5.

תִּגְרָה f. (Verbale conueniens cum Hithpah.) *concitatio sui ad pugnam*, vel *conflictus mutuus*. In regim. תִּגְרַת Ps. 39, 11.

גֵּרָה f. *rumen*, it. *obolus*, vid. infra sub rad. גרר.

גָּרוֹן m. *guttur*, (cum (ָ) mutabili,) Formam habet à גרה, sed significationem à גרר, vbi vid.

גָּרַז *fecuit, refecuit, excidit, fuccidit*, (alias גזר,) in K inufit. Niph. praet. נִגְרַזְתִּי *excifus fum*, Pf. 31, 23.

גַּרְזֶן m. *fecuris*, Deut. 19, 5. c. 20, 19. 1 Reg. 6, 7. Ief. 10, 15. co pof. ex גרז et inufit. אזן *acuit*, vid. fuo loco אָזַן. Nun non Heemanticum, quippe quod femper ante fe (ָ) vel (י) habet.

גּוֹרָל m. *calculus, lapillus fortibus adhiberi folitus*, vti volu pro רוֹגָל à רגל *explorauit*, à *repetita inter fortiendum eius pr iectione*. Sed femper per Metonymiam ipfam *fortem* fignific vt Leuit. 16, 9. Num. 33. 54. Ief. 34, 17. Prou. 16, 33. etc. et noua Meto nymia, *rem per fortem obtingentem*, Deut. 3, 4. Iof. 15, 8. Iud. 1, Ier. 13, 25. Dan. 12, 13. etc. In regim. גּוֹרַל Pf. 125, 3. fic fec. Kethib Prou. 19, 19. (fecundum quam lectionem pro feq. נֹשֵׂא legendum eft נְשׂא,) fed Kri habet גְּדָל, à גָּדוֹל *magnus*. Cum Affixo גּוֹרָלִי *fors mea*, Pf. 16, 5. in pl. גּוֹרָלוֹת *fortes*, Leuit. 16, 8. 1 Chron 24, 5, 29. Neh. 10, 25. etc.

גָּרַם Verbum *Praegnans*, (conf. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. I. §. 8.) fignificationem habens *roboris, duritiei* et *firmitatis*, apud Chaldaeos fuperftitem, vbi fignificat *roboratus eft*, apud Hebraeos autem in *Tranfitiuum* abiit, denotans *duriter tractauit*, vt fit *conterendo, confringendo, rodendo*, etc. Praet. pl. גָּרְמוּ *roferunt*, vulgo *exoffarunt*, Zeph. 3, 3. Pih. fut. 2 perf. foem. in paufa, תְּגָרֵמִי *confringes*, Ezech. 23, 34. יְגָרֵם *conteret*, Num. 24, 8.

גֶּרֶם m. 1) *robur, durities*, de *afino*, Gen. 49, 14. de *gradibus lapideis*, (vbi vulgo aliter exponitur,) 2 Reg. 9, 13. de *animo*, Prou. 25, 15. 2) *os*, *durior* corporis pars, Prou. 17, 22. plur. גְּרָמִים, cum Affixo גְּרָמָיו *offa eius*, Hiob. 40, 18.

גְּרַם m. Chald. *os*. Pl. גַּרְמִין, vnde cum Affixo גַּרְמֵיהוֹן *offa eorum*, Dan. 6, 25.

גֹּרֶן foem. in genere *locus complanatus* et *laeuigatus*, qualis intelligendus 1 Reg. 22, 10. 2 Chron. 18, 9. fpecialiter *area*, vbi fruges triturantur, Gen. 50, 10. Num. 15, 20. c. 18, 30. 2 Sam. 6, 6. Ruth. 3, 2. etc. à rad. Arab. גרן *laeuigatus eft*. Metonymice fumitur pro ipfo *frumento in area*, Deut. 15, 14. Hiob. 39, 12. Cum ה Paragog. גֹּרְנָה *in aream*, Mich. 4, 12. cum Affixis בֶּן־גָּרְנִי *fili areae meae!* h. e. *in area mea inftar frumenti titurande!* Ief. 21, 10. גָּרְנְךָ *area tua*, Deut. 15, 14. c. 16, 13. *frumentum areae tuae*, Hiob. 39, 12. plur. גְּרָנוֹת *areae*, 1 Sam. 23, 1. Ioël. 2, 24. in regim. גָּרְנוֹת Hof. 9, 1.

גָּרַם *fractus, comminutus, contusus est.* Praet. foem. גָּרְסָה *fracta est*, Pſ. 119, 20. Hiph. fut. cum Vau Converſ. וַיַּגְרֵס *et fregit*, Thren. 3, 16.

גֶּרֶשׂ m. *contusum, comminutum*, Leuit. 2, 14. permutatis ס et ש. Cum Affixo גִּרְשָׂהּ *contusum eius*, Leuit. 2, 16.

גָּרַע *minuit, diminuit, ademit, subtraxit*, ſpec. ex vſu radicis Syr. *radendo ademit, abraſit:* vnde Pahul foem. גְּרוּעָה *radendo demta, raſa*, Ier. 48, 37. infin. conſtr. cum ל, לִגְרוֹעַ *diminuendum eſt*, Eccleſ. 3, 14. fut. אֶגְרַע *diminuam*, Ezech. 5, 11. תִגְרַע *diminues, ſubtrahes*, Deut. 12, 32. Ier. 26, 2. etc. ſed Hiob. 15, 8. SCHVLTENS exponit *hauriebas, deglutiebas*, ex ſignif. rad. Arab. Niph. praet. cum Vau Conuerſ. וְנִגְרַע *et ſubtrahetur*, Leuit. 27, 18. foem. וְנִגְרְעָה *et diminuetur*, Num. 36, 3. part. נִגְרָע *diminutum*, Exod. 5, 11. fut. יִגָּרַע *diminuetur, ſubtrahetur*, Num. 36, 3. et יִגָּרַע Num. 27, 4. c. 36, 4. pl. נִגָּרַע *ſubtrahemur*, Num. 9, 7. Pih. fut. יְגָרַע *minuit, minutum facit*, SCHVLTENS *haurit*, Hiob. 36, 27.

מִגְרָעוֹת pl. foem. *diminutiones, contracturae*, Abſäße, 1 Reg. 6, 6.

גָּרַף *conuoluit, deuoluit, voluendo abluit.* Praet. cum Affixo גְּרָפָם *deuoluit, abluit eos*, Iud. 5, 21.

אֶגְרֹף m. (cum א Heemantico, *firmitatis* indice,) *pugnus, manus firmiter conuoluta*, (vnde german. greiffen, quod fit *conuolutis manibus*,) Exod. 21, 18. Ieſ. 58, 4. Apud poſteriores Hebraeos ſymbolum *roboris* eſt, vid. BVXTORFFII *Lex. Talmud.* col. 483.

מֶגְרָפָה f. (cum מ Heemantico, *Nominum Locorum* formatiuo,) *locus, ager, vbi terra abluta eſt; ager terra per abluuium nudatus*, Arab. جرف, (vid. *Arcan. Form. Hebr.* p. 453.) vnde plur. cum Affixo מֶגְרְפֹתֵיהֶם *agri ſui per abluuia nudati*, Ioël. 1, 17.

גָּרַר *diſſecuit, concîdit*, hinc *ruminauit*, q. d. *cibum retractum in minutiores partes concîdit*, Chald. *traxit, attraxit, retraxit*, in Pahel *ſorpſit*. Fut. יָגֵר, in pauſa יָגָּר *ruminabit*, Leuit. 11, 7. media radicali deficiente compenſata in prima radicali, more Chaldaico, pro quo regulariter dicitur יָגוֹר, vnde cum Affixo יְגֹרֵהוּ *trabit* vel *abripit eum*, Habac. 1, 15. יְגוֹרֵם *diſſe-*

dissecabit eos, Prou. 21, 7. aliis rectius *abripiet eos*, ex signif tione radicis נרר Syr. et Arab. *abripuit*. Pyh. part. foem. מְגוֹרָרוֹת *dissectae*, 1 Reg. 7, 9. Sed part. Hithpah. מִתְגּוֹרֵר pe net ad נור.

גֵּרָה f. 1) *rumen*, *cibus*, *qui ruminatur*, Leuit. 11, 3. 4 6. 7. 26. c. 14, 7. Deut. 14, 6. 7. 9. 2) *obolus*, moneta minor, q *segmentum* et *pars* monetae maioris, Exod. 30, 13. Leuit. 27, Num. 3, 47. c. 18, 16. Ezech. 45, 12.

אֲגוֹרָה f. 1 Sam. 2, 36. vulgo *obolus*, vt גֵּרָה, vid. sub rad. גר

גַּרְגַּר m. vulgo *granum*, *bacca*, rectius *sorbitio*, *deglu tio*, vt Arab. جرجر, NEVMANNO in *Exodo ling. S.* p. 291. e Schlung. Plur. גַּרְגְּרִים *sorbitiones*, Ies. 17, 6.

גַּרְגָּרָה f. *guttur*, *faux*, qua fit eiusmodi *sorbitio*, NE MANNO à *repetitis* et *valde multis motibus*, *quibus spiritus hu illuc trahitur atque iteratur*: vnde et Arab. غرغر *gargar zauit*. In plur. cum Affixo גַּרְגְּרֹתֶיךָ *fauces tuae*, *guttura tua* Prou. 1, 9. c. 3, 3. 22. c. 6, 21. De *plurali* pro *singulari*, vbi ser mo est de *partibus* et *membris corporis*, conf. quae infra nota uimus ad צַוָּאר.

גָּרוֹן m. id. Ies. 3, 16. c. 58, 1. cum (ָ) mutabili, Forma petita à גרה, quod et ipsum sec. quosdam significationem *ruminandi* habet Deut. 14, 8. vbi גֵּרָה aliis Nomen est. Cum Affixis גְּרוֹנִי *guttur meum*, Ps. 69, 4. גְּרֹנֵךְ *guttur tuum*, cum Cholem defe ctiuo, sec. Kri Ier. 2, 24. in cuius signum Masorethae ו scriptionis plenae in Kethibh, pro more suo, traiecerunt.

מְגֵרָה f. *serra*, *qua ligna dissecantur*, 2 Sam. 12, 31. 1 Reg. 7, 9. 1 Chron. 20. 3. sed pl. מְגֵרוֹת *secures*, 1 Chron. 20, 3. coll. 2 Sam. 12, 31.

גָּרַשׁ *pepulit*, *expulit*, *propulit*, *protrusit*, *extrusit*, *eiecit*. Part. praes. גֹּרֵשׁ *expellens*, Exod. 34, 11. Pahul foem. גְּרוּשָׁה *expulsa*, Leuit. 21, 14. c. 22, 13. Num. 30, 3. Ezech. 44, 22. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּגְרְשׁוּ *et eiecerunt*, Ies. 57, 20. Niph. praet. foem. cum Vau Conuers. וְנִגְרְשָׁה *et propelletur*, Amos. 8, 8. נִגְרַשְׁתִּי *expulsus sum*, Ion. 2, 5. part. נִגְרָשׁ *propulsum*, Ies. 57, 20. Pih. praet. foem. cum Vau Conuers. וְגֵרְשָׁה *et expellet*, Exod. 23, 28. גֵּרַשְׁתָּ *expulisti*, Gen. 4, 14. cum Suffixo et Vau Conuers. וְגֵרַשְׁתָּמוֹ *et expelles eos*, Exod. 23, 31. infin. גָּרֵשׁ *expellendo*, *expellere*, Exod. 11, 1. 1 Chron. 17, 21.

imper.

Imper. גָּרֵשׁ *expelle*, Gen. 21, 10. Prou. 22, 10. fut. אֲגָרֵשׁ *expellam*, Iud. 2, 3. c. 6, 9. יְגָרֵשׁ *expellet*, Exod. 11, 1. pl. cum Nun Parag. תְּגָרְשׁוּן *expelletis*, Mich. 2, 9. Puh. praet. pl. גֹּרְשׁוּ *expulsi sunt*, Exod. 12, 39. fut. pl. in pausa יְגֹרָשׁוּ *expellebantur*, vel *expelluntur*, Hiob. 30, 5.

גֶּרֶשׁ m. *protrusum*, i. e. *productum*, Deut. 33, 14. Sed גֶּרֶשׂ vid. supra sub rad. גרס.

גְּרֻשָׁה f. *expulsio*, vnde pl. cum Affixo גְּרֻשֹׁתֵיכֶם *expulsiones vestrae*, Ezech. 45, 9.

מִגְרָשׁ m. *expulsio*, Ezech. 36, 5. Alibi semper *suburbium* notat, vt Leuit. 25, 34. Num. 35, 2. Ezech. 48, 15. 17. etc. proprie *locum extra vrbem, quo pecudes ad pascendum expelluntur*, coll. Num. 35, 3. Ios. 21, 2. et rad. Arab. transpos. גשר *pastum eduxit iumenta, ita vt non redierint vesperi.* Per Catachresin vel Metaphoram sic dicitur *pomoerium templi*, Ezech. 45, 2. quomodo et ipsum *templum* nomine *vrbis* venit 2 Reg. 10, 25. In regim. מִגְרַשׁ Leuit. 25, 34. 2 Chron. 31, 19. plur. מִגְרָשִׁים *suburbia*, in regim. מִגְרְשֵׁי Num. 35, 4. 5. 1 Chron. 5, 16. cum Affixo מִגְרָשֶׁיהָ *suburbia eius*, Ios. 21, 11. 13. 14. 15. etc.

מִגְרָשָׁה f. *suburbium*, semel in pl. occurrit, מִגְרְשׁוֹת *suburbia*, Ezech. 27, 28.

גָּשַׁם proprie *crassus fuit*, vt Arab. جسم. Sed part. Hiph. pl. מַגְשִׁימִים *pluentes, pluere facientes*, Ier. 14, 22. à seq. Nomine significationem accepit.

גֶּשֶׁם m. *pluuia crassa, imber*, (vt מָטָר pluuia est *tenuior*,) Gen. 7, 2. c. 8, 2. 1 Reg. 17, 7. 14. 2 Reg. 3, 17. etc. Pl. גְּשָׁמִים *pluuiae, imbres*, Esr. 10, 9. 13. in regim. גִּשְׁמֵי Ezech. 34, 26. cum Affixo גִּשְׁמֵיכֶם *pluuiae vestrae*, Leuit. 26, 4. etc.

גֹּשֶׁם m. id. vnde cum Affixo גָּשְׁמָהּ *pluuia eius*, Ezech. 22, 24.

גְּשֵׁם m. Chald. *corpus*, à *crassitie.* Cum Affixis גִּשְׁמֵהּ *corpus eius*, Dan. 4, 30. c. 5, 21. f. גִּשְׁמַהּ id. Dan. 7, 11. cum (ֻ) גֻּשְׁמְהוֹן *corpus eorum* vel *suum*, Dan. 3, 27. 28. sed in posteriore loco Kethibh habet גֶּשְׁמֵיהוֹן *corpora sua*, in plur.

גָּשַׁשׁ *palpauit, contrectauit*, proprie *explorandi* causa, Arab. تجسس *scrutatus est, peruestigauit*, in Kal inusit. Pih. fut. pers. 1 pl. cum ה Parag. נְגַשְׁשָׁה (excidente Dagesch *palpamus*, Ies. 59, 10. Huc referri potest fut. Hiph. יַגִּשׁ (more Chald. media radicali in prima compensata,) *palpat, contrectat*: sequitur חַרְבּוֹ *barpen* i. e. *dentes acutos eius*, Hiob. 40, 19. vid. suo loco חֶרֶב.

גַּת f. *torcular*, Iud. 6, 11. Ief. 63, 2. Ioël. 4, 13. Thren. 1, 15. fe HILLERVM in *Onom. S.* p. 808. et in *Hierophyt.* P. I. p. 293. p Syncopen litterae Nun et per Aphaerefin primae radicalis Io pro יְגֶנֶת, à rad. Arab. وجن *contudit, fubegit, preſſit*, vt Lat. *pr lum* dicitur quafi *premulum* à *premo*. Plur. גִּתּוֹת (mutato (ַ) in (vt in aliis Defectiuis,) *torcularia*, Neh. 13, 15.

גִּתִּית f. Pf. 8, 1. Pf. 81, 1. genus *inſtrumenti Muſici*, termina tione *gentilitia:* vnde non dubium, quin denominatum fit fiu ab vrbe *Gath* Philiftaeorum, fiue à *Gath Rimmon*, vrbe Leuica rum in tribu Manaffitarum, Iof. 21, 25. vbi forfitan inuentum maxime frequentatum fuit.

ד

דָּא *haec, hoc, iſta, iſtud*, Pronomen Chald. *Demonſtrati-uum* fing. foem. Dan. 4, 27. c. 5, 6. c. 7, 3. 8. דָּא לְדָא *hoc ad illud, inuicem*, Dan. 5, 7. Ortum eft ex Pronom. Hebr. זֹה vel זוֹ, mutato ז in ד et (וֹ) in (ָ), more folito.

דָּאַב *doluit, moeruit*. Praet. foem. דָּאֲבָה *doluit*, Pf. 88, 10. infinit. cum ה Parag. דַּאֲבָה *dolere*, Ier. 31, 12. Hiph. infin. cum Praefixo ל, לַאֲדִיב (exclufa Praeformante ה pro לְהַאֲדִיב,) *ad dolere faciendum, ad cruciandum*, 1 Sam. 2, 33. per Metathefin pro לְהַדְאִיב. Vid. quoque rad. אדב. Particip. plur. foem. מְדִיבֹת *cruciantes, moerore afficientes*, Leuit. 26, 16. pro מַדְאִיבוֹת, excluſo א ex Syrifmo.

דְּאָבָה f. *dolor, moeror*, Hiob. 41, 14.

דְּאָבוֹן m. (Nomen *Intenſiuum*,) *dolor* fiue *moeror magnus*. In regim. דַּאֲבוֹן Deut. 28, 65.

דָּאַג *ſollicitus fuit, ſollicite et anxie timuit*. Conftruitur fequentibus ל, מ et אֶת. Praet. cum Vau Conuerf. וְדָאַג *et ſollicitus erit*, 1 Sam. 9, 5, c. 10, 2. perf. 2 foem. דָּאַגְתְּ *anxie metuiſti*, Ief. 57, 11. part. praef. דֹּאֵג *anxie timens*, Ier. 38, 19. pl. דֹּאֲגִים *anxie timentes*, Ier. 42, 16. fut. אֶדְאַג *ſollicitus ſum*, Pf. 38, 19. יִדְאַג *ſollicitus erit, anxie timebit*, Ier. 17, 8.

דְּאָגָה f. *ſollicitudo*, Iof. 22, 24. Ier. 49, 23. Ezech. 4, 16. c. 12, 18. Prou. 12, 25.

דָּאָה *volauit*. Fut. יִדְאֶה *volabit, volat*, Deut. 28, 49. Ier. 48, 40. c. 49, 22. cum Vau Conuerf. וַיֵּדֶא *et volauit*, Pf. 18, 11. Hiph.

Hiph. fut. per Apocopen וַיֵּרֶא *et auolare fecit*, vel (ex significatione radicis Arab. (ناي) וַיַּדַּא (in Kal) *et depulit, propulit*, sec. Kethibh 2 Reg. 17, 21. sed Kri habet וַיַּדַּח, à נדח, eodem sensu.

דָּאָה f. *miluus*, Leuit. 11, 14. à *volatu*, qui in eo eximius est: altissime enim volat nec facile delassatur. Pro רָאָה, Deut. 14, 13. recurrit רָאָה, à ראה *vidit*, ob *visus* acumen, vnde *miluini oculi* apud APVLEIVM pro *acutis*, litteris ד et ר permutatis. Priorem lectionem praefert BOCHARTVS, ob rationes ab ipso adductas. Litterae ר vt ד ob figurae similitudinem saepius permutantur, conf. LVD. CAPPELLI *Critica S.* L. III. c. 8. §. 5. seq. et BOCHARTI *Hieroz.* P. II. p. 191.

דֹּבֶא m. *quies*, à rad. Arab. דבא *quieuit*. HOTTINGERVS in *Smegm. Orient.* per Arab. ونبي *opes, facultates*, MAIVS autem ad COCCEI *Lex.* p. 21. per *affluentiam* exponit, ex significatione radicis Chald. דבא *fluere fecit*. Occurrit cum Suffixo in pausa, דָּבְאֶךָ *quies tua*, Deut. 33, 25.

דָּבַב *vulgo submisse* siue *leniter locutus est*, *murmurauit*, vnde דּוֹבֵב de *vino* Cant. 7, 9. quod tamen, si Participium praes. Kal est, non *loqui faciens*, sed potius *loquens* significabit; quare aliis potius habetur pro Praet. Pihel, cum Ellipsi Relatiui אֲשֶׁר, (quod) *loqui fecit* vel *facit*. Malo ego accedere sententiae SCHVLTENSII in *Notis* ad HARIRIVM p. 20. in *Comment.* ad Prou. 25, 10. et in *Claue Dialectorum* p. 202. et I. C. CLODII in *Lexico Hebr. Selecto* ad h. v. Arabibus scil. דבב significat *leniter incessit, paulatim fluxit, porrepsit, irrepsit*, et specialiter de *vino in cerebrum irrepente* dicitur: vnde *vinum* דּוֹבֵב l. c. est *vinum leniter irrepens* siue *perrepens labia dormientium*, i. e. ita suaue, vt etiam dormientium labia suauitate sua afficiat, quod antea dicitur הוֹלֵךְ לְמֵישָׁרִים *ingrediens recta* vel *molliter*, vid. suo loco מֵישָׁרִים.

דֹּב et cum Cholem pleno, דּוֹב com. *vrsus*, 1 Sam. 17, 34. 36. 37. 2 Sam. 17, 8. Prou. 17, 12. c. 18, 15. etc. à *lento incessu* sic dictus, quo *repere* magis, quam gradi videtur, sec. MAIVM et SCHVLTENSIVM, vel, vt BOCHARTO placet, quod animal sit *maxime villosum*, coll. rad. Arab. דבב *pilosus fuit*, vnde et Graec. δασύλλις vocatur; nisi potius haec radicis Arab. significatio ab *vrso* petita sit. Plur. דֻּבִּים *vrsi*, 2 Reg. 2. 24. Ies. 59, 11.

דֹּב com. Chald. id. Dan. 7, 5.

דִּבָּה *diffamatio*, q. d. *reptatio*, i. e. *clandestina obtrectat* coll. Arab. dabubon *reptitius*, *lente incedens*, it. *qui clancul* *obtrectat ac nocet*, vnde prouerbium Arab. *reptant scorpion* *eius* i. e. *calumniae* et *obtrectationes*. Sumitur tam *actiue*, דִּבַּת רַבִּים *obtrectatio multorum*, quam scil. multi in me prop lant, Ier. 20, 10. Pſ. 31, 14. quam *passiue*, de *diffamatione* siue *famia*, quae de aliquo spargitur, vt Gen. 37, 2. Num. 13, 32. 14, 36. Prou. 10, 18. c. 25, 10. Metonymice designat *diffamation* *Obiectum*, *is*, *qui diffamatur*, *cui obtrectatur*, Ezech. 36, 16. Cu Affixo דִּבָּתְךָ *infamia tua*, Prou. 25, 10.

דְּבַח Chald. *sacrificauit*, ab Hebr. זבח. Part. praeſ. plu דָּבְחִין *sacrificantes*, *sacrificant*, Esr. 6, 3.

דְּבַח m. Chald. *sacrificium*, vnde plur. דִּבְחִין *sacrificia*, Esr. 6,

מַדְבַּח m. Chald. *altare*, *in quo sacrificatur*. In Statu Em phat. מַדְבְּחָה Esr. 7, 17.

דִּבְיוֹנִים pl. m. *stercora columbarum*, sec. Kri 2 Reg. 6, 2 vulgo compositum esse volunt ex Chald. דּוּב *fluxus* (à דוב *fluere*, et יוֹנִים *columbae*; alii Formae conuenientius ex inusit. דִּבָא *fluxus*, *profluuium*, à rad. inusit. דבא *affluxit*, *profluxit*, Chald *fluere fecit*, (vnde et דִּבָא quidam deducunt,) quocum conueni Arab. דבב *paulatim fluxit*, et נדב *effluxit*. Sed Kethibh habe חֲרֵי יוֹנִים, quod vid. sub rad. חרא.

נִדְבָּךְ Chald. *structura*, *strues*, vid. in littera Nun.

דְּבֵלָה f. *palatha*, *massa ficuum aridarum compressa*, 1 Sam 30, 12. à rad. Arab. דבל *in vnum coëgit*, idque *rotundiore forma* Sed ab Arab. ذبل *flaccuit*, *marcuit*, deriuant BOCHARTVS in *Canaan* p. 705. et POCOCKIVS ad TOGRAI *Carmen Arab.* p. 3 Pro eo in regim. occurrit דְּבֶלֶת 2 Reg. 20, 7. plur. דְּבֵלִים *palathae*, 1 Sam. 25, 18. 1 Chron. 12, 40.

דָּבַק et דָּבֵק *adhaesit*, *agglutinatus est*. Construitur vel cum accuſ. vel sequentibus Particulis אַחֲרֵי, אֶל, עִם, ב, et ל. Praet. cum Vau Conuerſ. וְדָבַק *et adhaerebit*, Gen. 2, 24. f. דָּבְקָה *adhaesit*, Pſ. 44, 26. Pſ. 63, 9. Ruth. 1, 14. in pausa דָּבֵקָה Hiob. 19, 20. c. 29, 10. pl. דָּבְקוּ *adhaeserunt*, 2 Sam. 20, 2. in pausa דָּבֵקוּ Hiob. 41, 15. infin. constr. cum ה Paragog. דָּבְקָה *adhaerere*, Deut. 11, 22. c. 30, 20. Ioſ. 22, 5. fut. תִּדְבַּק *adhaerebis*, *adhaereas*, Deut. 10. 20. foem. cum

Nun

Nun Paragog. et in pausa תִּדְבָּקִין id. Ruth. 2, 8. 21. יִדְבַּק *adhaerebit, adhaeret,* Deut. 13, 17. Pſ. 101, 3. f. cum Affixo תִּדְבָּקֵנִי *adhaereat mihi, assequatur me,* Gen. 19, 19. pl. in pausa תִּדְבָּקוּ *adhaerebitis, adhaereatis,* Ioſ. 23, 8. et ſimul cum Nun Paragog. תִּדְבָּקוּן Deut. 13, 4. Pyh. fut. pl. in pauſa יְדֻבָּקוּ *conglutinantur, conglutinentur,* Hiob. 38, 38. c. 41, 9. Hiph. הִדְבִּיק *adhaerere fecit,* et intranſitiue, *adhaeſit, aſſecutus eſt.* Praet. cum Affixo in pauſa הִדְבִּיקַתְהוּ *adhaeſit* ſiue *aſſecutum eſt illum* vel *vnumquemque illorum,* Iud. 20, 42. הִדְבַּקְתִּי *adhaerere feci,* Ier. 13, 11. Ezech. 29, 4. pl. cum Affixo הִדְבִּיקֻהוּ *aſſecuti ſunt illum,* 2 Sam. 1, 6. fut. אַדְבִּיק *adhaerere faciam,* Ezech. 3, 25. יַדְבֵּק *adhaerere faciet,* Deut. 28, 21. ſed וַיַּדְבֵּק *et aſſecutus eſt,* Gen. 31, 23. pl. וַיַּדְבִּיקוּ *et aſſecuti ſunt,* Iud. 18, 22. c. 20, 45. et וַיַּדְבְּקוּ 1 Sam. 14, 22. c. 31, 2. 1 Chron. 10, 2. ex terminatione ſing. יַדְבֵּק, vel ex Chaldaiſmo. Hoph. part. מֻדְבָּק *adhaerere factus, agglutinatus,* Pſ. 22, 17.

דְּבַק Chald. id. vnde part. praeſ. pl. דָּבְקִין *adhaerentes, cohaerentes,* Dan. 2, 43.

דָּבֵק m. *adhaerens,* 2 Reg. 3, 3. Prou. 18, 24. pl. דְּבֵקִים *adhaerentes,* Deut. 4, 4. foem. דְּבֵקָה *adhaerens,* 2 Chron. 3, 11.

דֶּבֶק m. *iunctura, commiſſura,* Ieſ. 41, 7. plur. דְּבָקִים *iuncturae, commiſſurae,* 2 Reg. 22, 34. 2 Chron. 18, 33.

דָּבַר in genere *duxit,* (vt Chald.) Arab. intranſit. *ductus eſt,* it. *ſucceſſit, ſecutus eſt, pone fuit,* deſumta locutione à paſtore, qui gregem ducens hunc ſequi ſolet, (vnde lucem accipit Ieſ. 30, 21.) ſpecialiter *locutus eſt, ſermonem habuit,* proprie *ſermonem duxit,* Germ. eine Rede führen, ita vt verbum verbum ſequatur: quomodo ab אמר differt. Sic Lat. *dico,* q. d. *duco.* Significat autem *loqui* non tantum *abſolute,* vt Num. 12, 2. Pſ. 115, 5. Pſ. 135, 16. Hiob. 32, 7. 16. ſed etiam *modificate:* vt 1) *cum facundia,* Exod. 4, 14. Hiob. 7, 11. Ier. 1, 6. 2) *cum παῤῥησία.* Pſ. 66, 14. Pſ. 116, 10. Prou. 21, 28. Hiob. 9, 35. Ezech. 24, 27. etc. 3) *blande* et *iucunde:* quomodo conſtruitur cum עַל לֵב, Gen. 34, 3. c. 50, 21. 2 Sam. 19, 8. Ieſ. 40, 2. Hoſ. 2, 16. Ruth. 2, 13. Sed 1 Sam. 1, 13. eadem phraſis notat *loqui ad* vel *apud animum ſuum,* i. e. *cogitare.* 4) *loqui promiſſionem boni: promittere,* Gen. 21, 1. c. 24, 7. Exod. 12, 25. Num. 10. 29. Deut. 1, 11. 1 Reg. 2, 4. 2 Chron. 23, 3. etc. 5) *loqui comminationem* in aliquem, Exod. 32, 14. 1 Sam. 28, 17. 1 Reg. 14, 11. Ier. 16, 10. etc. 6) *loqui mandatum: man-*

dare, Gen. 12, 4. Exod. 1, 17. Leuit. 10, 5. Num. 5, 4. Deut. 2, 1. 1 Sa 16, 4. etc. 7) *loqui cum celebratione: celebrare*, Pſ. 40, 6. 8) *loq conuitia: conuitiari, murmurare, obtrectare;* quomodo cu ב et עַל conſtruitur, vt Num. 12, 1. c. 21, 5. Pſ. 50, 20. Hiob. 19, 1 9) *litigare, diſceptare in foro iudiciali*, Pſ. 127, 5. Sumitur pra terea quoque in ſenſu *compoſito*, 10) pro *alloqui*, Gen. 37, 4. Ie 6, 10. etc. 11) pro *colloqui, loqui inter ſe*, Gen. 45, 15. Iud. 7, 1 2 Reg. 2, 14. Pſ. 119, 23. Ezech. 33, 30. praeſertim in Niphal, (qua aliquando actionem *mutuam* notat: vt נִפְתַּל *colluctari*, לְחַם *bello concertare*, etc.) Malach. 3, 13. 16. 12) pro *eloqui* ſiue *prolo qui*, Ieſ. 32, 6. Pſ. 40, 7. etc. Ad *animum* porro relatum, nota *cogitare*, vt Prou. 23, 33. quo etiam referunt Pſ. 15, 2. Deniqu ſemel in Pih. ſignificat *occidit*, petita ſignificatione à דֶּבֶר *mors* 2 Chron. 22, 10. bis quoque in Hiph. *ſubiecit*, q. d. *ſequi fecit* (ex ſignificatione radicis Arab.) Pſ. 18, 48. Pſ. 47, 4. Particip praeſ. in Kal דּוֹבֵר *loquens*, Exod. 6, 29. Num. 32, 27. etc. pl. דֹּבְרִים *loquentes*, Num. 36, 5. Pſ. 109, 20. in regim. דֹּבְרֵי Pſ. 5, 7. Pſ. 28, 3 foem. pl. דֹּבְרוֹת Num. 27, 7. Pſ. 31, 18. Aliud vid. inter Nomina. Pahul דָּבֻר *dictum*, Prou. 25, 11. infin. conſtr. דְּבֹר, vnde cum Affixo in pauſa דָּבְרֶךָ τὸ *loqui tuum*, Pſ. 51, 6. Niph. praet. pl. נִדְבְּרוּ *collocuti ſunt, locuti ſunt inter ſe*, Malach. 3, 16. in pauſa נִדְבָּרוּ Pſ. 119, 23. נִדְבַּרְנוּ *collocuti ſumus*, Malach. 3, 13. part. pl. נִדְבָּרִים *loquentes inter ſe, colloquentes*, Ezech. 33, 30. Pih. praet. דִּבֵּר et ſaepius irregulariter cum (ֶ), דִּבֶּר *locutus eſt*, Gen. 12, 4. c. 17, 23. Exod. 1, 17. Leuit. 10, 3. Num. 5, 4. etc. f. דִּבְּרָה *locuta eſt*, Gen. 39, 19. 2 Reg. 5, 4. דִּבַּרְתָּ *locutus es*, Gen. 18, 5. Exod. 10, 29. f. דִּבַּרְתְּ *locuta es*, Ier. 3, 5. part. מְדַבֵּר *loquens*, Gen. 27, 6. Deut. 4, 33. pl. מְדַבְּרִים *loquentes*, Exod. 6, 27. Eſth. 6, 14. f. מְדַבֶּרֶת 1 Sam. 1, 13. 1 Reg. 1, 14. pl. מְדַבְּרוֹת Ieſ. 19, 18. infin. דַּבֵּר *loqui*, Gen. 24, 3. Exod. 4, 14. cum Affixo דַּבְּרוֹ, pro דַּבֵּר עִמּוֹ, *loqui cum eo*, Gen. 37, 4. conf. ſimiles conſtructiones Iud. 16, 3. Pſ. 5, 5. Pſ. 94, 20. Pſ. 109, 3. Hiob. 31, 18. cum Praefixo מִדַּבֵּר *à loquendo*, Gen. 31, 29. Exod. 34, 33. imper. דַּבֵּר *loquere*, Gen. 24, 33. Exod. 6, 11. pl. דַּבְּרוּ *loquimini*, Gen. 50, 4. Exod. 12, 3. in pauſa דַּבֵּרוּ Iud. 19, 30. fut. אֲדַבֵּר *loquar*, Exod. 23, 22. Num. 12, 6. cum ה Paragog. אֲדַבְּרָה 1 Sam. 14, 15. Hiob. 7, 11. in pauſa אֲדַבֵּרָה Hiob. 16, 4. Pſ. 50, 7. וַיְדַבֵּר *et locutus eſt*, Gen. 8, 18. Exod. 4, 30. ſic ſec. Kethibh 1 Reg. 12, 7. vbi Kri habet וַיְדַבְּרוּ *et locuti ſunt*, in pl. ſed Gen. 34, 13. וַיְדַבְּרוּ

SCHVL-

SCHVLTENS ex Arab. explicat, *et machinas struxerunt*, qui etiam huc trahit 2 Chron. 22, 10. et Hos. 10, 14. f. וְתְּדַבֵּר *et locuta est*, Gen. 39, 17. Num. 12, 1. it. *et occidit*, 2 Chron. 22, 10. pl. תְּדַבְּרוּ *loquemini*, *loquimini*, *loquamini*, 1 Sam. 2, 3, Ps. 75, 6. cum Nun Paragog. תְּדַבְּרוּן Gen. 32, 19. et simul in pausa תְּדַבֵּרוּן Ps. 58, 2. Pyh. part. מְדֻבָּר *quod dicitur*, Ps. 87, 3. fut. יְדֻבַּר *sermo fiet*, Cant. 8, 8. Hiph. fut. יַדְבֵּר *subjicit*, proprie *sequi facit*, Ps. 47, 4. sic cum Vau Conuers. Ps. 18, 48. Hithpah. part. מִדַּבֵּר (pro מִתְדַּבֵּר) *sermocinans*, *colloquens cum altero*, Num. 7, 89. 2 Sam. 14, 13. Ezech. 2, 2. c. 43, 6.

דָּבָר m. (Nomen *Effectus*,) in genere *id*, *quod ore vel alio modo producitur causarumque efficientium ductum sequitur*, specialiter 1) *verbum*, idque vel *absolute*, vt Gen. 44, 18. Num. 23, 5. 16. Deut. 18, 20. Ios. 6, 10. etc. vel *mandantis*, vt Ios. 1, 13. 1 Sam. 15. 23. c. 21, 9. 2 Sam. 12, 9. 1 Reg. 12, 24. etc. vel *promittentis*, vt 2 Reg. 7, 1. c. 15, 12. Ps. 119, 28. 49. 74. vel *comminantis*, vt 1 Reg. 2, 27. c. 16, 1. 7. 2 Reg. 9, 36. *reprehendentis*, Ies. 1, 10. *precantis*, vt 2 Sam. 14. 15, 22. 1 Reg. 8, 58. 2) ad *animum* relatum, *cogitatio*, Deut. 15, 9. 3) *res*, *negotium*, *aliquid*, Gen. 18, 14. c. 19, 8. 22. Exod. 5, 11. c. 18, 16. Leuit. 4, 13. c. 5, 2. Num. 31, 23. Iud. 18, 7. 27. etc. Simili sensu Graec. λόγος et ἔπος apud profanos venire, obseruat PFOCHENIVS de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 54. quod tamen negat GATAKERVS de *Stylo N. T.* c. 14. Hinc דְּבַר יוֹם בְּיוֹם *res diebus singulis conueniens* siue *facienda*, Exod. 5, 13. 19. c. 17, 4. Leuit. 23, 37. 1 Reg. 8, 59. 2 Reg. 25, 30. Esr. 1, 1. c. 3, 4. 2 Chron. 8, 13. 14. sic דְּבַר שָׁנָה בְּשָׁנָה *res quotannis facienda* vel *fieri solita*, 2 Chron. 9, 24. עַל־דְּבַר *propter rem*, i. e. *causâ*, Gen. 12, 17. c. 20, 11. 18. c. 43, 18. Exod. 8. 8. c. 22, 8. Num. 17, 4. c. 25, 18. c. 31, 16. Deut. 22, 24. etc. Cum Affixis דְּבָרִי *verbum meum*, Num. 11, 23. 2 Sam. 19, 44. sic secundum Kethibh Ier. 23, 18. (quomodo Deus ipse loquens introducitur,) sed Kri habet דְּבָרוֹ *verbum eius*: quomodo Propheta de Deo loquitur. דְּבָרְךָ *verbum tuum*, 1 Sam. 9, 10. Ps. 119, 89. sic sec. Kri 1 Reg. 18, 36. Ps. 119, 147. 161. Esr. 10, 12. vbi Kethibh habet דְּבָרֶיךָ *verba tua*. Plur. דְּבָרִים *verba*, it. *res*, Gen. 15, 1. Exod. 4, 15. in regim. דִּבְרֵי Gen. 24, 30. Exod. 4, 28. cum Affixo דִּבְרֵיכֶם *verba vestra*, Gen. 42, 16. 20. Deut. 1, 34.

דֶּבֶר m. *pestis*, proprie *mors*, Arab. *dabron*, sicut Hebr. מָוֶת interdum de *peste* sumitur, (à LXX Interpretibus fere sem-

 per

per redditur per *θάνατος*,) Exod. 9, 3. Leuit. 26, 25. 2 Sam. 24,
1 Reg. 8, 37. etc. Vulgo dictam volunt ab *abducendo*, ex v
scil. ex significatione radicis Chald. quae aliquando significat *a*
duxit, vt in Targum Gen. 31, 18. 26. sed potius nomen habet
pone sequendo: quia *mors* non tantum omnes indiuulse *à tergo* j
quitur, sed etiam, dicente HORATIO, *vltima linea rerum* e
Aliter NEVMANNVS in *Claue domus Hebr.* P. II. p. 192. cui *p*
stis sic dicta videtur, quod sit *productio* siue *protrusio bubonum*
carbunculorum et *vibicum exitialium.* In pl. semel occurı
דְּבָרֶיךָ *mortes* siue *pestes tuae*, Hos. 13, 14. al. *stimuli tui*, coll. c
gnat. דָּרְבָן *stimulus:* sic LXX et Apostolus 1 Cor. 15, 55.

דְּבִיר m. *adytum* Tabernaculi Mosaici et Templi, alias *Sa*
ctum sanctorum, 1 Reg. 6, 5. 19. 20. 21. 22. c. 8, 7. 8. 2 Chron. 3, 1
c. 4, 20. c. 5, 7. 9. Ps. 28, 2. Vulgo à *loquendo* siue *productione* or
culorum diuinorum dictum putatur; sed aliud etymon dedi i
Arcano Form. Hebr. p. 113. ex significatione radicis Arab. דבר
pone fuit, vnde dobron *postica* siue *postrema pars* rei: erat enii
Tabernaculi et Templi pars *postica*, versus occidentem posit
quam situs *occidentalis* notionem radix Arab. in specie habet
sicut et אַחֲרוֹן *postremus*, de situ *occidentali* vsurpatur Deut. 11, 24
c. 34, 2. Ioël. 2, 20. Zach. 14, 8. et אָחוֹר Ies. 9, 11. Hiob. 23, 8. et con
tra situs *orientalis* dicitur *anterior.* Comprobarunt idem ety
mon Celeb. C. B. MICHAELIS in Dissert. de *locorum diffe*
rentia ratione anticae, posticaè etc. p. 31. et pluribus b. IKENIV
in *Dissertationibus Philolog. Theolog.* p. 213. seq.

דֹּבֶר m. *caula*, vel potius *pascuum*, quo pecudes *ducuntur*
vnde sec. KIMCHIVM in *Libro Radic.* cum Affixo הַדָּבְרוֹ *pascuum*
suum, Mich. 2, 12. irregulariter cum Metheg, (qui tamen no
semper (ָ) longum arguit,) et Articulo ה, sicut in הָעָיֵו Ios. 8, 33
nisi potius compositum sit, vt Chald. הַדִּבְרִין, quod vid. in lit
tera ה. Indidem cum Affixo plur. est דָּבְרָם *pascuum suum*, Ies. 5, 17

דִּבֵּר m. *verbum*, Ier. 5, 13. cum Makkeph - דְּבַר Hos. 1, 2.

דִּבְרָה f. 1) idem, quod דָּבָר *res, negotium:* vnde in regim
עַל־דִּבְרַת (vt עַל דְּבַר) *propter rem*, i. e. *causa*, Eccles. 3, 18. c. 7, 14
c. 8, 2. cum Affixo דִּבְרָתִי *res* siue *causa mea*, Hiob. 5, 8. 2) *ductus*
sequela, ordo, (ex significatione radicis Arab.) vnde cum Iod
Paragog. עַל־דִּבְרָתִי *secundum sequelam* siue *ordinem*, Ps. 110, 4
pro quo Paulus Hebr. 5, 6. dixit *κατὰ τὴν τάξιν.*

דִּבְרָה f. Chald. id. quod Hebr. in sensu priori: vnde עַל־דִּבְרַת *propter rem*, i. e. *causa*, *propterea*, Dan. 2, 30. c. 4, 14.

דְּבוֹרָה f. *apis*, Ies. 7, 18. sic dicta, quia a regulo suo *ducitur* eumque iudiuulse *sequitur*, more sibi plane peculiari. Plur. masc. דְּבֹרִים *apes*, Deut. 1, 44. Iud. 14, 8. Ps. 118, 12.

דֹּבְרוֹת *rates*, quae per mare et flumina *ducuntur*, 1 Reg. 5, 9. Verbale ex Coniugatione sic dicta *Pobel*.

דִּבְּרוֹת vel דִּבְּרֹת pl. foem. *verba*, vnde cum Affixo דַּבְּרֹתֶיךָ *verba tua*, Deut. 33, 3.

מִדְבָּר m. 1) *sermo*, *loquela*, Cant. 4, 3. et secundum quosdam 1 Sam. 4, 8. sed *linguam*, loquelae *organon*, intelligunt b. SCHVLTENS in *Animaduers. Philol.* ad Cant. 4, 3. et FRANC. TSEPREGI in Dissert. de *Authentia selectiorum Kethibhim* P. I. p. 25. 2) *desertum*, locus hominibus vacuus, Hiob. 38, 26. sec. DAV. KIMCHIVM aliosque, quod eo pecudes in pascua *ducantur*, coll. Exod. 3, 1. 1 Sam. 17, 28. Ioël. 1, 19. 20. c. 2, 22. etc. vid. RELANDI *Palaestina* p. 276. Sed HOTTINGERVS, LVDOVICVS *de* DIEU, DAV. et IOH. CLERICI etc. deriuant ab Aethiop. ደብር፡ *mons*, q. d. *locus montium siue montosus: desertum* enim et *montes* quandoque promiscue accipiuntur, vt Matth. 18, 12. coll. Luc. 15, 4. Matth. 3, 1. coll. Luc. 1, 39. In regim. מִדְבַּר Exod. 15, 22. Num. 33, 26. Cum ה Paragog. מִדְבָּרָה *versus* siue *in desertum*, 1 Chron. 12, 8. et simul cum Articulo Exod. 4, 27. Leuit. 16, 10. 21. Num. 21, 24. c. 33, 8. Deut. 1, 40. etc. atque in regim. מִדְבְּרָה Ios. 18, 12. 1 Reg. 19, 15. Cum Affixo מִדְבָּרָהּ *desertum eius*, Ies. 51, 3.

דָּבַשׁ radix inusit. sensum *portandi* et *comportandi* habuisse videtur, cui interueniente Metathesi congruit Graec. βαστάζω, dempta terminatione aduentitia άζω. Inde sunt

דְּבַשׁ m. *mel*, Gen. 43, 11. Leuit. 2, 11. Deut. 32, 13. 1 Sam. 14, 26. 27. 30. 45. 1 Reg. 14. 3. etc. quod apes ex variis floribus in cellulas *comportant*. PLINIVS L. XI. c. 10. de *apibus*: *Aggerunt flores* (i. e. mel ex floribus) *pedibus et comportant* etc. quod ARISTOTELES in *Histor. Animal.* L. IX. c. 14. ἀνθοφορεῖν dixit. Cum Affixo דִּבְשִׁי *mel meum*, Cant. 5, 1.

דַּבֶּשֶׁת f. *tuber* siue *gibbus*, *dorsum cameli* vel *pars dorsi*, qua onus *portatur*, Ies. 30, 6. vbi thesauri *portari* dicuntur *super dorso camelorum*. Poëta Latinus de *camelo*:

 Edita

Edita procurrunt ſummo duo tubera dorſo,
Quo magnum grauitatis onus portare *valet*.

דָּגָה *multiplicatus eſt*, *multiplicauit ſe.* Fut. plur. יִדְגּוּ *multiplicentur*, Gen. 48, 16.

דָּג, ſemel דָּאג Neh. 13, 16. m. *piſcis*, Ion. 2, 1. 11. mirifice *multiplicans*, vid. PLINIVS L. IX. c. 20. et conf. BOMPARTIVS *Parallelis ſacris et profanis* ad Gen. 48, 16. et LEVWENHOEK in *Bibliotheque Vniuerſelle* T. I. p. 474. Habet (ָ) mutabile, quod arguit radicem דגה, non דוג. Plur. דָּגִים *piſces*, 1 Reg. 4, Hiob. 40, 31. Neh. 3, 3. in regim. דְּגֵי Gen. 9, 2. Num. 11, Pſ. 8, 9.

דָּגָה f. id. Deut. 4, 18. Ion. 2, 2. alibi fere *collectiue* ſumitur (vid. ſuo loco סוּסָה) vt Exod. 7, 18. 21. Num. 11, 5. Ezech. 47, 9. in regim. דְּגַת Gen. 1, 26. 28. Ezech. 29, 4. 5. cum Affixo דְּגָתָם *piſces eorum*, Pſ. 105, 29. Ieſ. 50, 2. Ezech. 47, 10.

דָּגוֹן m. Nomen *Proprium* deaſtri Philiſtaeorum, de quo vid. *Arcan. Form.* p. 572. et *Onomaſt. V. T.* p. 638. add. F. L. GOETZII Diſſert. de *Ichthyolatria* p. 22.

דָּגָן m. (cum terminatione Heemantica *augmentatiua*,) *frumentum*, Gen. 27, 28. 37. Num. 18, 26. Deut. 28, 51. c. 33, 28. etc. mirum in modum *ſe multiplicans*, conf. Gen. 26, 12. Luc. 8, 8. et vid. PLINIVS in *Hiſtor. Nat.* L. XVIII. c. 10. Metonymice ſumitur pro *pane* Pſ. 78, 24. Thren. 2, 12. In regim. דְּגַן Pſ. 78, 24. cum Affixis דְּגָנִי *frumentum meum*, Hoſ. 2, 11. דְּגָנְךָ *frumentum tuum* Deut. 7, 13. c. 11, 14. etc.

דֶּגֶל m. *vexillum*, Num. 2, 3. 10. 18. 25. c. 10, 18. 14. 22. 25. à rad. דָּגַל, quae notionem *elationis* et *erectionis* habuiſſe videtur, coll. cognat. גדל, (quod vid.) et Arab. جدل *erectus ſtetit*; ſicut ſynonymum נֵס dicitur à נסס *extulit*. Cum Affixo דִּגְלוֹ *vexillum eius* vel *ſuum*, Num. 1, 52. c. 2, 2. Cant. 2, 4. pl. דְּגָלִים *vexilla*, cum Affixo דִּגְלֵיהֶם *vexilla ſua*, Num. 2, 17. 31. 33. Inde formata ſunt part. Pahul דָּגוּל *pro vexillo* vel *inſtar vexilli* ſupra alios *erectus* Cant. 5, 11. fut. נִדְגֹּל *vexillum erigemus*, Pſ. 20, 6. Niph. part. pl. foem. נִדְגָּלוֹת *vexillis inſtructae* ſiue *diſtinctae*, Cant. 6, 4. 10.

דָּגָן *frumentum*, vid. antea ſub rad. דגה.

דָּגַר, in pauſa דָּגָר Ier. 17, 11. *collegit*, *congregauit*, fere vt אגר Praet. foem. דָּגְרָה *congregauit*, Ieſ. 34, 15.

דַּד *mamma*, vid. ſub rad. ידד.

דָּדָה *leniter, lente motus est* vel *incessit*, (vt Arabic. ראדא in 2 Coniug.) in Kal inusit. in Hithpah. fut. אֶדַּדֶּה (pro אֶתְדַּדֶּה) *lente me mouebo, lente incedam*, Ies. 38, 15. cum Affixo אֶדַּדֵּם *lente incedam cum illis*, (pro אֶדַּדֶּה עִמָּם,) Ps. 42, 2.

דְּהַב m. Chald. *aurum*, (ab Hebr. זָהָב,) Dan. 2, 32. c. 3, 1. Esr. 7, 15. 16. in Statu Emphat. דַּהֲבָא Dan. 2, 38. c. 3, 5. 7. 10. 12. 14. 18. c. 5, 2. 3. 4. 7. 16. 29. Esr. 5, 14. 23. c. 6, 5. semel דַּהֲבָה Esr. 7, 18.

מַדְהֵבָה f. Ies. 14, 4. si à דְּהַב Chald. *aurum*, deflexum est, (vti vulgo putant, quia sermo sit de Babylone, vrbe *Chaldaica*,) vi Formae notabit *locum auri* siue *auro plenum*. Aliter sentit SCHVLTENS in *Animaduers. Philolog.* ad h. l. qui deriuat à rad. Arab. دهب *abegit, abstulit*, spec. *praedam*, it. *periit:* vnde מַדְהֵבָה ipsi est *exitio dans, perdens*, vel *spolia agens*, quasi sit particip. Hiph. sed inuita analogia Grammatica: quia Participium illud vel in Chirek longum desinit, vel si (ֵ) ex Chaldaismo assumitur, hoc deducto Accentu perit: quare Formae conuenientius exponeretur *abactio praedae, depraedatio*, collatis similibus in *Arcano Form. Hebr.* p. 509. seq.

דָּהַם radix in Kal inusit. vnde part. Niph. נִדְהָם Ier. 14, 9. quod vulgo *defatigatus* exponitur, I. H. MAIO ex Arab. *infortunio circumuentus et obrutus*, SCHVLTENSIO in *Animaduers. Phil.* ad l. c. *hostibus vndique cinctus et oppressus.*

דָּהַר *sonuit, strepuit*, proprie *pedibus:* de *equo* dicitur, vnde equus דֹּהֵר *pedibus* siue *vngulis sonans, quadrupedans*, Nah. 3, 2. *sonipedem* Poëtae fere substantiue pro *equo* dixerunt: quia, dicente VIRGILIO *Aeneid.* VIII. 596. vngula eius campum *sonitu quadrupedante* quatit.

דַּהֲרָה vel דַּהֲרָה f. *sonitus* ille *equorum quadrupedans*. Pl. דַּהֲרוֹת *sonitus, strepitus*, in regim. דַּהֲרוֹת Iud. 5, 22.

תִּדְהָר m. (cum ת Heemantico *Continuitatis*,) Ies. 41, 19. c. 60, 13. *pinus:* in quam conspirant 1) locus natalis, Libanus, Ies. 60, 13. ibi enim hodienum *pinum* prouenire, ex itinerariis constat; 2.) affinitas vocis Lat. *teda*, abiecto solo R; 3.) etymon nominis, siue id deriues cum HILLERO ab Arab. dahron *perpetuitas*, siue cum aliis à rad. זהר Arab. *viguit, floruit*, Hebr. *splenduit*, mutato ז in ד: est enim *pinus* arbor *perpetuo vigens* et, vt COLVMELLAE dicitur, *semper virens;* siue potius ab ipsa radice Hebr. דהר *sonuit, strepuit:* quia ventis agitata conti-

 nuo

nuo *ſonat* atque *ſtridet*, ideoque VIRGILIO *Eclog.* VIII. *loquens*, NEMESIANO *garrula*, NICANDRO γοερὴ vocatu Conf. חָרָן, i. e. *abies*, ſub rad. רזה.

דוב *vrſus*, vid. ſupra ſub rad. דבב.

דוג *piſcari.* Occurrit ſemel in praet. Hiph. cum Vau Co uerſ. et Affixo וְדִיגוּם *et piſcabuntur eos*, Ier. 16, 16. per Apha reſin Praeformantis ה, vt vulgo volunt, pro הֵדִיגוּם.

דָּג *piſcis*, vid. antea ſub rad. דגה.

דַּיָּג m. *piſcator.* Pl. דַּיָּגִים *piſcatores*, Ieſ. 19, 8. et ſec. K Ier. 16, 16.

דַּוָּג m. id. in pl. דַּוָּגִים *piſcatores*, Ezech. 47, 10. et ſec. Ke thibh Ier. 16, 16.

דוּגָה f. *piſcatio*, Amoſ. 4, 2.

דוד radix inuſit. eiusdem ſignificationis cum ידד et ידה, ſcil in genere, *iacere, coniicere, proiicere*, (Aethiop. ወደየ: *indidit, iniecit, impoſuit*, vnde mudai *vas* quodlibet, *repoſitorium*, Graec. τίθημι,) ſpec. *amorem coniicere* in aliquem: (quae phraſis Germanis frequentatur,) *amare, diligere*, Arab. وَدّ. Inde ſunt

דוד m. in genere *vas*, in quod aliquid *coniicitur*, ſiue ad coquendum, ſiue ad portandum, (*coniicere in vaſa* COLVMELLA et PLINIVS dixerunt, *in cacabum* SCRIBONIVS, etc.) ſpecialiter 1) *olla*, Hiob. 41, 11. *lebes* ſiue *cacabus*, 1 Sam. 2, 14. 2 Chron. 35, 13. 2) *corbis* ſiue *calathus*, 2 Reg. 10, 7. Ieſ. 24, 2. quo etiam pertinet Pſ. 81, 7. vbi ſumitur de *corbe*, in quam lutum vel lateres ad portandum *coniiciuntur.* Pluralem trifariam format: regulariter quidem דוּדִים *corbes*, 2 Reg. 10, 7. irregulariter autem vel per Vau mobile, דְּוָדִים 2 Chron. 35, 13. niſi hoc potius ſit tanquam à ſing. דָּוַד; vel denique

דּוּדָאִים, Formâ *Implicite Geminatâ*, vbi א aſſumitur, vt eiusmodi Formae ſic reſpondeat, et ad inſinuandam *continuam repetitamque* rerum in eas *iniectionem*, vnde in regim. דּוּדָאֵי Ier. 24, 1. Aliud eſt דּוּדָאִים genus *florum* vel *fructuum*, Gen. 30, 14. 15. 16. Cant. 7, 17. figuram eiusmodi vaſis referens, (effigiem *calathi* lilio tribuit PLINIVS L. XXI. c. 5.) vel, vti vulgo volunt, ab *amando* dictum. Quinam vero *flores* vel

fru-

fructu intelligendi sint, haud facile quis dixerit, neque vllam aliam vocem Textus S. Hebr. tot explicationibus diuexatam videas. Intelligunt enim *mandragoras, lilia, violas, flores amabiles* in genere, *balsamum, mala citrea, nuces iuglandes, tubera,* (Gallice *truffes,*) *melonis* genus, *halicacaba, cerasa, ficus*, specialiter *ficus Indicas, amomum, mora rubi, iasminum, samsuchum, satyrion, origanum, fraga* etc. Quas diuersas sententias pluribus recensui in peculiari Dissertatione de h. v. *Arcano Form. Hebr.* subiecta, vbi IOBI LVDOLFI aliorumque expositionem de *ficu Indica* defendere sustinui, et in *Onomast. V. T.* p. 643. quibus addendi sunt OLAVS RVDBECKIVS (filius) in Differt. de *Dudaim Rubenis*, edit. Vpsal. an. 1733. qui *fraga* vel *mora rubi Idaei* intelligit, BONDE HVMERVS, Suecus, de *Rubenis Dudaim*, MAVNDRELLVS in *Itinerar.* p. 83. (verf. german.) H. W. GOEREE de *Republica Hebr.* P. II. p. m. 488. seq. qui *Dudaim* de *ficu Indica* exponit, PHIL. GROSGEBAVER in Differt. de *mandragora Rachelis*, Celeb. OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. I. p. 1. seq. qui *Dudaim* pro *sidra* siue *loto Cyrenaica* habet, IKENIVS ad Tract. *Tamid* p. 44. I. I. SCHMIDIVS in *Physico Biblico* p. 354. 355. CHR. THEOD. WALTHERVS in *Relat. Malabar.* Continuat. XLIII. p. 877. seq. qui de specie quadam *mandragorae* spinosa, Melanzenfrucht, Arab. *medongena*, sumit, aliique apud LILIENTHALIVM in *Archivar. Bibl.* ad Gen. 30, 14.

דּוֹד m. 1) *amor, dilectio:* quo sensu in solo plurali occurrit, Prou. 7, 18. Cant. 1, 2. 4. c. 4, 10. c. 5, 1. Ezech. 16, 8. c. 23, 17. 2) *amoris Obiectum, dilectus, amicus:* quo significatu saepissime in Cantico Canticorum de Ecclesiae sponso, Christo, dicitur, vt Cant. 1, 13. 14. 16. c. 2, 3. 8. 9. 10. 16. 17. c. 4, 16. etc. specialiter *patruus, amicus consanguineus*, (vt Chald. חביבא *dilectus*, it. *patruus*,) Leuit. 10, 4. 1 Sam. 10, 14. 15. c. 14, 52. 1 Chron. 27, 32. Esth. 2, 15. etc. quo etiam referunt Ief. 5, 1. Cum Affixis דּוֹדִי *dilectus meus*, Cant. 1, 13. c. 5, 4. it. *patruus meus*, Ier. 32, 8. 9. 12. דֹּדוֹ *patruus eius*, Leuit. 20, 20. 1 Sam. 10, 16. דּוֹדָהּ *dilectus eius* vel *suus*, Cant. 8, 5. Pl. דֹּדִים *amores*, Prou. 7, 18. Cant. 5, 1. Ezech. 16, 8. etc. cum Affixis דֹּדֶיךָ *amores tui*, Cant. 1, 2. 4. c. 4, 10. דֹּדֵיהֶן *patrui eorum* vel *sui*, Num. 36, 11.

דּוֹדָה f. *amita.* Cum Affixis דֹּדָתְךָ *amita tua*, Leuit. 18, 14. דֹּדָתוֹ *amita eius*, Exod. 6, 20. Leuit. 20, 20.

דָּוָה *languit*, Syr. *doluit*, Arab. et Aethiop. *infirmus*, *ae grotus fuit*, it. Arab. *pellicula obductus est.* Inde est infin construct. nominascens, cum Affixo, דְּוֹתָהּ *τὸ languere eius languor eius* vel *suus*, Leuit. 12, 2.

דָּוֶה m. *languidus*, Thren. 5, 17. foem. דָּוָה *languida*, pro prie *ex menstruo* vel *ex partu*, Leuit. 15, 33. c. 20, 18. Ies. 30, 2 Thren. 1, 13.

דְּוַי m. 1) *languor*, *morbus*, Ps. 41, 4. 2) *corruptio*, *mucor* vnde in regim. דְּוֵי לַחְמִי *corruptio* siue *mucor panis mei*, Hiob 6, 7. ex significatione radicis Arab. vnde دوى *corruptus.* Illud דְּוַי non est plur. vt quidam volunt, sed sing. sicut à גַּי *vallis* in regim. fit גֵּי, à חַי *vita*, חֵי, à דַּי *sufficientia*, דֵּי etc.

דַּוָּי m. *valde languidus et infirmus*, Ies. 1, 5. Ier. 8, 18 Thren. 1, 22.

דְּוֹת f. *languor*, vnde cum Affixo דְּוֹתָהּ *languor eius* vel *suus*, Leuit. 12, 2. ad Formam חֲזוֹת 2 Chron. 9, 29. חֲצוֹת Exod. 11, 4. Ps. 119, 62. פְּנוֹת Ezech. 43, 17. et רְאוֹת 2 Chron. 26, 5. Aliis tamen est infinit. vid. antea in rad.

מַדְוֶה m. *languor*, *morbus*. In regim. מַדְוֵה Deut. 28, 60. pl. מַדְוִים *languores*, *morbi*, in regim. מַדְוֵי Deut. 7, 15. Sed מַדְוֵיהֶם *vestes eorum*, pertinet ad rad. מדר vel potius מדה, vbi vid.

דוח in Kal inusit. in Hiph. הֵדִיחַ *pepulit*, *dispulit*, metaphorice *abluit*, *dispulit sordes*; nisi potius significatio *pellendi* et *trudendi* petita sit à דחה vel נדח. Praet. cum Affixo הֱדִיחַנִי *pepulit*, *trusit me*, sec. Kri Ier. 51, 34. sed Kethibh habet הֱדִיחָנוּ *trusit nos*. Fut. יָדִיחַ *abluet*, Ies. 4, 4. pl. יָדִיחוּ *abluent*, Ezech. 40, 38. 2 Chron. 4, 6.

דּוּךְ *tundere*, *contundere*. Praet. pl. דָּכוּ *contuderunt*, Num. 11, 8.

מְדֹכָה f. *mortarium*, *in quo res contundi solent*, Num. 11, 8.

דּוּכִיפַת m. Leuit. 11, 19. Deut. 14, 18. τοῖς LXX, LVTHERO, BOCHARTO aliisque *vpupa*, eidem BOCHARTO compositum videtur ex inusit. דוּךְ *gallus*, Arab. ديك, et Syr. כיפא *rupes*, q. d. *gallus rupis*. Sed vnde sic ת finale praecedente (ַ)? malo itaque compositum dicere ex דּוּךְ *gallus*, (interueniente Iod *compaginis*, vt HILLERVS vocat, in Nominibus maxime *Propriis* solemne

solenne, de quo vid. nostrum *Onomast. V. T.* Sect. I. §. 8.) et ex insit. פַּה *stercus*, à rad. Arab. אנב *stercus excreuit*, q. d. *gallus stercoris*, German. Kothhahn, quo nomine *vpupam* vocari, notat CYPRIANVS in *Continuat.* FRANZII *Histor. animal.* p. 1422. quia *stercoribus* vescitur ex iisque nidum exstruit, conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. col. 348.

דוּם *silere*. Pih. דּוֹמֵם *silere fecit*, vid. in דמם.

דּוּמָה f. *silentium*, metaphorice de *sepulcro* vel *statu mortuorum* dicitur Ps. 94, 17. Ps. 115, 17.

דּוּמִיָּה et דֻּמִיָּה f. *omnimodum silentium*, Ps. 22, 3. Ps. 39, 3. Ps. 62, 2. Ps. 65, 2. compositum ex 2 synonymis דום et דמה *siluit*, vt bene iudicant OPITIVS et STOCKIVS in *Lex. Hebr.*

דּוּמָם m. (cum Mem Heemantico *augmentatiuo*,) *penitus silens*, *plane mutus*, Habac. 2, 19. Thren. 3, 26. et aduerbialiter, *penitus tacite*, Ies. 47, 5.

דּוּן et (vt monet SCHVLTENS in *Claue Dialect.* p. 247.) דִּין in genere *litem* vel *causam agere*, siue *propriam*: quomodo *disceptare* significat, vt in Kal Gen. 6, 3. in Niph. (vbi *mutuam disceptationem* exprimit,) 2 Sam. 19, 10. in Hiph. Eccles. 6, 10. siue *alterius*, eam cognoscendo, insontes absoluendo, sontes vero condemnando et puniendo: vno verbo, *iudicare*, vt Gen. 15, 14. Deut. 32, 36. Ps. 54, 3. Ps. 135, 14. Hiob. 36, 31. Ier. 5, 28. c. 22, 16. c. 30, 13. etc. Praet. דָּן *iudicauit*, Ier. 22, 16. cum Affixo et Nun Epenthet. דָּנַנִּי *iudicauit me*, Gen. 30, 6. part. praes. דָּן *iudicans*, Gen. 15, 14. Ier. 30, 13. fut. יָדוֹן *disceptabit*, Gen. 6, 3. Niph. part. נָדוֹן *mutuo disceptans*, 2 Sam. 19, 10. Hiph. infin. cum ל, לָדִין (exclusa Praeformante ה pro לְהָדִין) *ad iudicandum*, Ps. 50, 4. Ies. 3, 13. it. *disceptare*, Eccles. 6, 10. imperat. דִּין (per Aphaeresin, vt vulgo volunt, pro הָדִין,) *iudica*, Prou. 31, 9. pl. דִּינוּ *iudicate*, Ier. 20, 12. fut. תָּדִין *iudicabis*, Zach. 3, 7. יָדִין *iudicabit*, Gen. 49, 16. Deut. 32, 36. 1 Sam. 2, 10. etc.

דּוּן Chald. id. vnde part. praes. plur. דָּאְנִין vel sec. Kri דַּיָּנִין *iudicantes*, Esr. 7, 25.

דּוּן m. *iudicium*, sec. Kri Hiob. 19, 29. sed Kethibh habet דִּין, alia Forma.

דִּין m. id. Ps. 76, 9. Prou. 20, 8. Hiob. 35, 14. c. 36, 17. etc. Metonymice eius *Obiectum*, siue *causa, quae diiudicatur*, Deut. 17, 8.

17,8. Pſ.140,13. Prou.29,7. c.31,8. Ier.5,20. c.22,6. etc. Cu
Affixis דִּינִי *cauſa mea*, Pſ. 9,5. דִּינֵךְ *cauſa tua*, Ier.30,13.

דִּין m. Chald. id. Dan. 4,37. in Statu Emphat. דִּינָא Dan. 10. 22.26. et דִּינָה Eſr.7,26.

דַּיָּן m. *iudex*, 1 Sam.24,16. in regim. דַּיַּן Pſ.68,6.

דַּיָּן m. Chald. id. vnde pl. דַּיָּנִין *iudices*, Eſr.7,25.

מָדוֹן m. *disceptatio*, *contentio*, *lis*, 2 Sam. 21, 20. Pro 15,18. c.16,28. c.17,14. Ier. 15,10. Habac.1,3. etc. Metonymic *contentionis Obiectum* et *materia*, Pſ.80,7. vbi tamen MOER LIVS in *Scholiis Philolog.* mauult exponere per *contemtum*, e ſignificatione radicis Arab. In plur. Vau fit mobile, (ſicut i שְׁוָרִים à שׁוֹר, in חֲוָחִים à חוֹחַ etc.) מִדְוָנִים *lites*, ſec. Kethibl Prou. 18, 19. c. 21, 9. 19. c. 23, 29. c. 25, 24. c. 26, 21. c. 27, 15 (quod tamen etiam legi poteſt מְדוֹנִים, cum Vau quieſc. et mutato Vau in Iod, מִדְיָנִים Prou. 18, 18. et ſec. Kri c. 6, 14 c.18, 19. c. 21, 9. etc. vnde in regim. מִדְיְנֵי Prou. 19, 13. Sed מָדוֹן ſec. Kri 2 Sam. 21, 20. malumus referre ad rad. מדה, vt מ radicale ſit.

מְדָן m. id. vnde plur. מְדָנִים *lites*, *contentiones*, Prou. 6, 19. c. 10, 12. et ſec. Kethibh c. 6, 14.

מְדִינָה f. *iudicium*, *iurisdictio*; ſed metonymice ſumitur pro *prouincia*, *ditione*, *territorio*, quod *iurisdictioni* ſubeſt, Eccleſ. 3, 7. Eſth. 1, 1. 22. c. 3, 12. 14. Dan. 11, 24. Eſr. 2, 1. Neh. 1, 3. etc. Pl. מְדִינוֹת *prouinciae*, Ezech. 19, 8. Thren. 1, 1. Eccleſ. 2, 8. Eſth. 1, 16. etc. Sic ab Aethiop. ኰነነ: *iudicauit*, eſt ምኵናን: *territorium*, *diſtrictus*, et à Lat. *rego* eſt *regio*.

מְדִינָה f. Chald. id. in Statu Emphat. מְדִינְתָּא Eſr. 5, 8. c. 6, 2. in regim. מְדִינַת Dan. 2, 48. c. 3, 1. 12. 30. Eſr. 7, 16. plur. מְדִינָן *prouinciae*, Eſr. 4, 15. in Statu Emphat. מְדִינָתָא Dan. 3, 2. 3.

דּוּץ *ſaltare*, *exſultare*, German. tanzen, interpoſito N. Fut. perſ. 3 foem. תָּדוּץ *ſaltat*, *exſultat*, Hiob. 41, 14.

דּוּק Chald. *comminuere*, vt דקק, et intranſit. *comminui*. Praet. pl. דָּקוּ *comminuta ſunt*, Dan. 2, 35.

דָּיֵק m. proprie *contundens*, *comminuens*, (vt inuentione forſitan, ita Forma atque ſignificatione Chaldaicum:) *machina* ad *contundendos* et *comminuendos* muros, *aries*, vel, quia Ezech. 4, 2. à כַּר diſtinguitur, alia ſimilis *machina*, qualis Grae-

cis

cis funt ἑλέπολις 1 Macc. 13, 43. βελέςασις et σκορπίδιον c. 6, 51. (in quae loca conf. DIETERICI *Antiquit. Bibl.*) Lat. *scorpio*, etc. vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. p. 645. Occurrit 2 Reg. 25, 1. Ier. 52, 4. Ezech. 4, 2. c. 17, 17. c. 21, 27.

דור proprie *circuire*, *gyrum agere*, *rotundum esse*, *gyrari*, vt Arab. hinc *habitare*, et porro *aetatem agere*, *in terra habitare*, coll. Dan. 4, 32. Lat. *durare*: quia primae habitationes fuere *rotundae* siue *in rotundum exstructae*, vt hodienum Americanorum; vnde et Lat. *vrbs* sec. VARRONEM et ISIDORVM ab *orbe*, et Graec. πόλις à πολέω, Arab. دار *oppidum*, *vicus*, et كورة *vrbs*, similiter à *rotunditate*, etc. conf. suo loco חַוּה. Occurrit tantum in infinit. דור *habitare*, *aetatem agere*, Ps. 84, 11.

דור Chald. *habitare*. Part. praes. pl. דָארִין vel sec. Kri דָיְרִין *habitantes*, *habitatores*, *habitant*, Dan. 2, 38. c. 3, 31. c. 6, 26. in regim. דָארֵי vel דָיְרֵי Dan. 4, 32. fut. תְּדוּר *habitabat*, Dan. 4, 18. pl. יְדוּרוּן vel sec. Kri in foem. יְדֻרָן *habitabant*, Dan. 4, 9.

דור m. in genere *rotunditas*, *orbis*: *rotundum*, Ies. 29, 3. spec. 1) *pila rotunda* quaeque *in gyrum agi* solet, Ies. 22, 18. 2) *rogus*, *pyra*, strues lignorum *rotunda*, Ezech. 24, 5.

דּוֹר m. *aetas*, annorum vitae *periodus*, Ies. 38, 12. c. 42, 11. cum Affixo דּוֹרוֹ *aetas eius*, Ies. 53, 8. 2) *generatio* hominum, *à temporis periodo ad periodum viuens*, Gen. 6, 9. Num. 32, 13. Deut. 1, 35. c. 2, 14. Ios. 22, 27. Ps. 12, 8. etc. Nam inter eos decedentes et succedentes fit quaedam *reuolutio* quasi et *circulatio*, dicente b. SCHVLTENSIO in *Animaduersion. Philolog.* ad Ies. 22, 18. Quoties geminatur, *continuationem* quandam ac *perpetuitatem* denotat, vt Exod. 3, 15. Ps. 10, 6. Ps. 33, 11. Ps. 85, 6. Ies. 13, 20. c. 51, 8. etc. Plur. דּוֹרִים *generationes*, Ps. 72, 5. Ps. 102, 25. Ies. 51, 8. et דּוֹרוֹת Gen. 9, 12. Iud. 3, 2. Ies. 41, 4. etc. cum Affixis דֹּרֹתֵיכֶם *generationes vestrae*, Gen. 17, 12. Exod. 12, 14. דֹּרֹתָם *generationes suas*, Gen. 17, 7. 9. Exod. 12, 42. etc.

דָּר m. Chald. id. Dan. 3, 33. c. 4, 31.

מְדוֹר m. Chald. *locus habitationis*, *habitaculum*. Cum Affixis מְדוֹרָךְ *habitaculum tuum*, Dan. 4, 22. 29. מְדוֹרֵהּ *habitaculum eius*, Dan. 5, 21.

מְדָר m. Chald. id. cum Affixo מְדָרְהוֹן *habitaculum eorum*, Dan. 2, 11.

מדורה

מְדוּרָה f. *locus, in quo est* דור i. e. *pyra*, Ezech. 24, 9. cu Affixo מְדֻרָתָהּ *locus pyrae eius*, Ies. 30, 33.

תְּדִירָא f. (cum ת *Continuitatis* nota,) Chald. *gyratio te· poris continua:* vnde cum Praefixo בִּתְדִירָא *continuo, iugit* Dan. 6, 17. 21.

דּוּשׁ in genere *conculcare*, Ies. 25, 10. Hiob. 39, 15. specialit *triturare*, quod fiebat *pedibus* iumentorum, Deut. 25, 4. Ie 27, 28. Amos. 1, 3. metaphorice *subigere, vincere*, Ies. 25, 10. Ho 10, 11. Mich. 4, 13. it. *male tractare, castigare, punire*, Iud. 8, Amos. 1, 3. Habac. 3, 11. Praet. דָּשׁ *tituravit*, 1 Chron. 21, 2 וְדַשְׁתִּי *et triturabo*, Iud. 8, 7. part. praes. דָּשׁ *triturans*, foen דָּשָׁה vel (vt plurimi codices habent,) דָּשָׁא (cum א pro ה,) Ie 50, 11. infinit. absol. אָדוֹשׁ *triturando*, (tanquam ab אדש,) Ie 28, 28. infinit. construct. דוּשׁ *triturare*, 2 Reg. 13, 7. Hos. 10, 11 cum Affixo דוּשָׁם *τὸ triturare eorum*, Amos. 1, 3. imperat. foem דּוּשִׁי *tritura*, Mich. 4, 13. fut. תָּדוּשׁ *triturabis*, Ies. 41, 15. Ha bac. 3, 11. יָדוּשׁ *triturabit*, cum Affixo et Nun Epenthet. יְדֻשֶׁנּוּ *triturabit eum*, Ies. 28, 28. Niph. praet. cum Vau Conuers וְנָדוֹשׁ *et triturabitur*, Ies. 25, 10. infin. הִדּוֹשׁ (cum ו pro י, sicu in part. נָבוּךְ pro נָבוֹךְ à בּוּךְ,) *triturari*, Ies. 25, 10. Hiph. infin. cum Affixo et Praefixo בְּדִישׁוֹ *in τῷ triturare eius*, i. e. *dum triturat*, (pereunte ה Praeformante per Aphaeresin, vti vulgo volunt,) Deut. 25, 4. Hoph. fut. יוּדַשׁ *triturabitur*, Ies. 28, 27.

דּוּשׁ Chald. id. Fut. f. תְּדוּשׁ *conculcabit*, cum Affixo et Nun Epenthet. תְּדוּשִׁנַּהּ *conculcabit eam*, Dan. 7, 23.

דַּיִשׁ m. *trituratio*, metonymice eius *Obiectum* siue *id, quod trituratur*, vnde cum Affixo מְדֻשָׁתִי *trituratio mea*, h. e. *id, quod abs me trituratur*, Ies. 21, 10.

דִּישׁוֹן m. genus *dorcadis* siue *capreae*, quod *platyceros* vocatur, i. e. *dama*, Deut. 14, 5. nomen habet à *timiditate*, coll. Arab. نوسة *fuga:* vnde *timidi damae* apud VIRGIL. *Eclog.* VIII. 28. *Georg.* III. 539. et apud STATIVM ACHILL. L. II. *pavidae damae* apud HORAT. *Carm.* L. I. Od. 2. et Arab. *dorcas* vocatur ابن بريح *filius fugae.* Chald. et Syr. pro eo dicitur ריץ, per צ, quod est ab Arab. ناص *se subduxit, fugit.* BOCHARTVS à דֶּשֶׁן, *cinis*, deducit.

דחה

דָּחָה *pepulit, impulit, trusit*, alias דוח et נדח, spec. ad labendum, it. *dispulit* siue *expulit, extrusit*, vt Ps. 147, 2. Ies. 11, 12. c. 56, 8. Praet. cum Affixo דְּחִיתַנִי *impulisti, trusisti me*, Ps. 118, 13. part. praes. דֹּחֶה *impellens*, Ps. 35, 5. Pahul foem. דְּחוּיָה *impulsa*, Ps. 62, 4. infin. absol. דָּחֹה *impellendo, trudendo*, Ps. 118, 13. inf. construct. דְּחוֹת *impellere, trudere*, Ps. 140, 5. Niph. part. נִדָּחָה *expulsus*, pl. נִדָּחִים *expulsi*, in regim. נִדְחֵי Ps. 147, 2. Ies. 11, 12. c. 56, 8. fut. יִדָּחֶה *impelletur, impellitur*, Prou. 14, 32. sed plur. יִדַּחוּ *impelluntur*, Ier. 23, 12. Formam suam mutuatur ab inusit. דחח, ad Formam יִשַּׁמּוּ Ies. 13, 16. etc. Pyh. praet. pl. דֹּחוּ *impulsi sunt*, Ps. 36, 13.

דֶּחִי m. *impulsio*, scil. ad lapsum, in pausa דֶּחִי Ps. 56, 14. Ps. 116, 8.

דַּחֲוָה vel דַּחֲוָא f. Chald. vnde plur. דַּחֲוָן *instrumenta Musica* xrusta siue *pulsatilia*, Dan. 6, 19. SCHVLTENS intelligit *suffimenta*, à rad. Arab. دخن *fumauit*, in 2 Coniug. *suffiuit*; sed vnde sic Vau mobile?

מַדְחֶה m. *impulsio*, Prou. 26, 28.

דְּחַל Chald. *timuit*. Part. praes. plur. דָּחֲלִין *timentes*, Dan. 5, 19. Pehil דְּחִיל *timendus, terribilis*, Dan. 2, 31. (conf. similia in הֵימַן sub אמן, et in ארך,) foem. דְּחִילָה Dan. 7, 7. Pahel fut. יְדַחֵל, vnde cum Suffixo et Nun Epenthet. יְדַחֲלִנַּנִי *terrebat me*, Dan. 4, 2.

דֹּחַן m. *milium*, vel potius *panicum*, vt Arab. *dachnon*, Ezech. 4, 9. dictum à *maligniore alendi indole*, à rad. دخن *praua fuit indoles eius*.

דָּחַף *impulit, ad motum celeriorem concitauit*. Pahul pl. דְּחוּפִים *impulsi*, Esth. 3, 15. c. 8, 14. Niph. praet. נִדְחַף *impulsus est*, 2 Chron. 26, 20. Esth. 6, 12.

מַדְחֵפוֹת pl. foem. *impulsiones*, Ps. 140, 12.

דָּחַק *arctauit, pressit*. Part. praes. דֹּחֵק *arctans, premens*, vnde plur. cum Suffixo דֹּחֲקֵיהֶם *prementes eos*, Iud. 2, 15. fut. pl. cum Nun Paragog. et in pausa יִדְחָקוּן *prement*, Ioël. 2, 8.

דַּי m. *sufficientia: sufficiens*, et aduerbialiter *satis, affatim*, Formam habet tanquam à דיה, sed significationem ab inusit. אדה, Arab. أدي *multus fuit*, proprie *ita plenus fuit et abundauit, vt nihil supra*, vnde أدي السقا *ita plenus fuit vter, vt iactari vix possit* ad eliciendum butyrum. עַד בְּלִי דָי *vsque ad*

defectum sufficientiae, i. e. vltra quam sufficit, Malach. 3, 10. בְּדֵי *secundum sufficientiam*, h. e. satis superque, Esth. 1, 18. מִדֵּי *ad id* vel *pro eo, quod sufficiens erat*, (ex Praef. לְ, מָה et דַּי, 2 Chron. 30, 3. Cum Affixis דַּיֶּךָּ (in pausa) *sufficientia tua* quantum tibi satis est, Prou. 25, 16. דַּיָּם *sufficientia eorum*, i. e quantum satis habent, Exod. 36, 7. Ier. 49, 9. Obad. 1, 5. in regim דֵּי, vnde דֵּי שֶׂה *sufficientia agni*, i. e. quot sufficiunt ad agnum comedendum, Leuit. 5, 7. c. 12, 8. דֵּי הָשִׁיב *sufficientia reddend* siue *soluendi*, h. e. quantum satis est ad soluendum, Leuit 25, 28. דֵּי חֲלֵב *sat lactis*, Prou. 27, 27. כְּדֵי *secundum sufficientiam quantum requirit*, Leuit. 25, 26. Deut. 25, 2. בְּדֵי *in* ve *pro sufficientia*, Nah. 2, 13. מִדֵּי *prae sufficientia*, i. e. supra quam requirit, Exod. 36, 5. Alibi דֵּי vulgo habetur pro syllaba Paragogica mere otiosa siue Expletiua: vnde כְּדֵי idem sit cum nudo כ *similitudinis*, בְּדֵי idem cum nudo ב, מִדֵּי idem quod nudum Praefixum מ. Neque tamen sic omnis *copiae* et *multitudinis*, quae radici inest, aut *sufficientiae* notio deficit: vt כְּדֵי *secundum copiam*, Iud. 6, 5. בְּדֵי אֵשׁ *pro sufficientia ignis*, i. e. quantum ignis in pabulum requirit, Ier. 51, 59. Habac. 2, 13. conf. Nah. 2, 13. בְּדֵי שֹׁפָר *in copia buccinae* vel *soni buccinae*, i. e. quando multum buccinatur, Hiob. 39, 28. בְּדֵי רִיק *pro sufficientia inanitatis*, h. e. quantum requiritur, vt aliquid frustra sit, Ier. 51, 59. Habac. 2, 13. מִדֵּי Verbis iunctum, *multitudinem actionis* inuoluit, reddendum per *quoties, quotiescunque*, vt 1 Sam. 1, 7. 1 Sam. 18, 30. 1 Reg. 14, 28. 2 Chron. 12, 11. Ies. 28, 19. Ier. 20, 8. c. 31, 20. sic cum Nomine, מִדֵּי דְבָרֶיךָ *quoties verba tua*, scil. sunt, Ier. 49, 27. Alibi מִדֵּי Nominibus praemissum, per *quiuis* vel *singuli* exponitur: vt מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה *à quouis anno in annum, quotannis*, 1 Sam. 7, 16. Zach. 14, 16. 2 Chron. 24, 5. sic cum חֹדֶשׁ et שַׁבָּת Ies. 66, 23

די Pronomen Chald. vtriusque Generis & Numeri, ab Hebr. זֶה vel זוּ, mutato ז in ד, vt alibi, et ה vel ו in Quiescentem aliam, Iod. Diuersimode sumitur: vt 1.) pro *Relatiuo, qui, quae, quod, qui, quae*, (sicut Hebr. זֶה Ps. 74, 2. Ps. 104, 8. 26. Prou. 23, 22. Ies. 25, 9. et זוּ Exod. 15, 13. 16. Ies. 43, 21. Ps. 9, 16. Ps. 142, 4. etc.) vt Dan. 2, 10. 11. 14. 20. c. 3, 2. 3. c. 4, 5. c. 5, 23. Esr. 4, 10. 11. 17. etc. cum Praefixis כְּדִי *sicut, perinde ac*, it. *cum, quando*, (vt Hebr. כַּאֲשֶׁר) Dan. 2, 43. c. 3, 7. c. 5, 20. c. 6, 11. 15. וְדִי *et quod*, sec. Kri

Kri Dan. 2, 23. (ſed in Kethibh deeſt Praefixum ו,) עַד דִּי, vid. in עַד. 2) pro *Coniunctione Cauſali, quod, quia,* Dan. 2, 8. 9. c. 3, 18. 28. c. 4, 6. Eſr. 4, 13. 15. 16. c. 5, 8. c. 7, 24. vnde דִּי הֵן *quod ſi,* Dan. 2, 9. it. *vt,* Dan. 2, 16. 18. c. 3, 10. 29. Eſr. 6, 11. c. 7, 13. 21. etc. ſicut Hebr. אֲשֶׁר. 3) nota eſt *Genitiui*, quae tamen ipſa quoque in Pronominis *Relatiui* ſignificationem reſolui poteſt: vt שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא *nomen Dei,* proprie *nomen, quod eſt Dei,* Dan. 2, 20. דִּי מַלְכָּא *regis*, proprie *qui erat regis,* Dan. 2, 15. et ſic in aliis.

דְּיוֹ m. *atramentum,* Ier. 36, 18. dictum videtur pro דְּהוֹי vel חֲוֹי, à rad. Chald. דהה vel דהא *obſcurus fuit*, et conſequenter *ater fuit*, vnde Arab. דהא metaphor. *infelix fuit;* ſicut Lat. *atra dies* pro *infauſta* et *infelice, atra ſigna* pro *infauſtis*, conf. infra ſuo loco חֶלְכָה vel חֶלְכָּא. Neque etiam abludit Arab. דהם in 2 Coniug. *denigrauit*, in 9 Coniug. *colore nigro fuit*, etc. Verba enim terminata in Mem et Quieſcentia tertia radicali aliquando eiusdem ſunt ſignificationis: vt Chald. גזא, Arab. גזם *amputauit*, Hebr. רנה, Arab. רנם *ſonuit*, Chald. תוה, Arab. תוהם *ſtupuit, attonitus fuit*, etc.

דַּיָּה f. Deut. 14, 13. BOCHARTO *vultur niger.* Pl. דַּיּוֹת *vultures*, Ieſ. 34, 15.

דִּין et דַּיָּן vid. ſub rad. דון.

דָּיֵק m. vid. ſupra ſub rad. דוק.

דַּיִשׁ *trituratio*, vid. ſupra ſub rad. דוש.

דִּישֹׁן vid. ſupra ſub rad. דוש.

דָּךְ m. *hic, iſte*, Pronomen *Demonſtratiuum* Chald. Eſr. 5, 16. 17. c. 6, 7. 8. 12. in foem. דָּךְ *haec, iſta, iſtud*, Eſr. 4, 15. 16. 18. 21. c. 5, 8. quorum prius דָּךְ ortum eſt ex Hebr. זֶה, (cuius (ֶ) eſt pro (ָ), vt in aliis tertia radicali ה Quieſcentibus, e. g. in Particip. praeſ.) cum Caph *formatiuo*, in vocibus Chald. vſitatiſſimo; poſterius דָּךְ ex דָּא, (excidente א,) quod vide ſupra ſuo loco, et ex ſimili Caph *formatiuo*.

דִּכֵּן ſimile Pronomen Chald. vid. infra ſuo loco.

דָּכָא *attritus, contritus eſt*, in Kal inuſit. Niph. part. נִדְכָּא *contritus*, pl. נִדְכָּאִים *contriti*, Ieſ. 57, 15. Pih. praet. דִּכָּא *attriuit*, Pſ. 143, 3. דִּכֵּאתָ *contriuiſti*, (petita punctatione à ſynonymo דכה,) Pſ. 89, 11. infin. דַּכֵּא *conterere*, Thren. 3, 34. cum Affixo דַּכְּאוֹ *conterere eum*, Ieſ. 53, 10. fut. תְּדַכֵּא *conteras*, Prou. 22, 22. יְדַכֵּא *conteret*, Pſ. 72, 4. pl. cum Affixo תְּדַכְּאוּנַנִי *conteritis me*, Hiob.

 19, 2.

19, 2. more Syrorum cum Nun Epenthet. ante Affixum, etc. Pyh. praet. pl. דֻּכְּאוּ *attriti sunt*, Ier. 44, 10. part. מְדֻכָּא *attritus*, Ief. 53, 5. pl. מְדֻכָּאִים *contrita*, c. 19, 10. fut. יְדֻכָּא *conteretur*, Hiob. 22, 9. Hithpah. fut. pl. יִדַּכְּאוּ (pro יִתְדַּכְּאוּ) *mutua attritione conterentur*, Hiob. 5, 4. in pausa יִדַּכָּאוּ c. 34, 25. conf. de Verbis *conterendi* in Hithpah. *Arcan. Form. Hebr.* p. 524.

דַּכָּא m. *contritus, contusus, comminutus:* de *mortuo* dicitur Pf. 90, 3. et *poenitente*, Ief. 57, 15. pl. דַּכָּאִים *contriti*, in regim. דַּכְּאֵי Pf. 34, 19. Sed Deut. 23, 2. legendum est דַּכָּה, quod pertinet ad rad. דכך.

דָּכָה *attritus, contritus est.* Praet. cum Vau Conuers. וְדָכָה *et atteretur* vel *atteritur*, sec. Kethibh Pf. 10, 10. sed Kri habet יִדְכֶּה *atteretur, atteritur*, in fut. Niph. praet. נִדְכֵּיתִי *attritus sum*, Pf. 39, 9. part. נִדְכֶּה *attritum, contritum*, Pf. 51, 19. Pih. praet. דִּכִּיתָ *contriuisti*, Pf. 51, 10. cum Affixo דִּכִּיתָנוּ *contriuisti nos*, Pf. 44, 20.

דֳּכִי m. *illisio, contusio*. Cum Affixo דָּכְיָם *illisionem suam*, Pf. 93, 3.

דַּכִּיו m. id. fere quod דַּכָּא, *attritus, afflictus*, Prou. 26, 28. mutata tertia radicali ה in ו, cum Iod otioso, sicut in עָנָיו Num. 12, 3. שָׁלֵיו, שְׁלֵיו Ier. 49, 31. etc. vt sensus l. c. sit: *lingua mendax odit* siue *hostiliter tractat attritum* siue *afflictum*, adeoque afflicto addit afflictionem. Sic ABEN ESRA, KIMCHIVS, MERCERVS, PAGNINVS, SCHINDLERVS, COCCEIVS in *Notis-Lexicis*, aliique intellexerunt.

דָּכַךְ Hebraeis inusit. apud Arabes idem significat cum Hebr. דכא et דכה. Inde sunt

דַּךְ, in pausa דָּךְ m. *attritus, miser, afflictus*, Pf. 9, 10. Pf. 10, 18. Pf. 74, 21.

דַּכָּה f. *contritio, contusio*, Deut. 23, 2.

דִּכֵּן m. Pronomen *Demonstratiuum* Chald. compositum ex duobus Pronominibus, דָּךְ *hic*, et הֵן *ipse, ille*, (cuius plur. est דִּכֵּנוּ,) q. d. *hic ipse, is ipse*, Dan. 2, 31. c. 7, 20. 21.

דְּכַר Chald. id. quod Hebr. זָכַר *recordatus est, meminit*. Inde sunt

דְּכַר m. in genere *mas*, vt Hebr. זָכָר, in specie *mas ouium* siue *aries:* vnde plur. דִּכְרִין *arietes*, (HOMERO ἄρσενα μῆλα,) Efr. 6, 9. 17. c. 7, 17.

דכרון

דִּכְרוֹן m. Chald. *memoriale, monumentum,* vt Hebr. זִכְרוֹן, vnde in Statu Emphat. דִּכְרוֹנָה Esr. 6, 2.

דְּכַר m. Chald. id. vnde pl. דִּכְרִין *monumenta,* in Statu Emphat. דִּכְרַיָּא Esr. 4, 15.

דָּלַג *saliit, transiliit.* Part. praes. דּוֹלֵג *saliens,* Zeph. 1, 9. Pih. part. מְדַלֵּג *saliens, subsiliens,* Cant. 2, 9. fut. אֲדַלֶּג *transiliam,* 2 Sam. 22, 30. Ps. 18, 30. יְדַלֵּג *saliet,* Ies. 35, 6.

דָּלָה *sustulit, in altum traxit et euexit,* Ps. 30, 2. specialiter *aquam ex puteo: hausit,* Exod. 2, 16. 19. hinc metaphorice Prou. 20, 5. Infin. absol. דָּלֹה *hauriendo,* Exod. 2, 29. fut. יִדְלֶה *exhaurit,* cum Affixo et Nun Epenthet. יִדְלֶנָּה *exhaurit illud,* Prou. 20, 5. pl. f. cum Vau Conuers. וַתִּדְלֶנָה *et hauserunt,* Exod. 2, 16. Pih. praet. cum Affixo in pausa דִּלִּיתָנִי *euexisti me,* Ps. 30, 2. imper. plur. דַּלְיוּ (pro דַּלּוּ, mutata tertia radicali ה in Iod, et extruso Dagesch F. ex littera scheuata,) *tollite, auferte,* (tanquam rem inutilem,) Prou. 26, 7. coll. rad. cognat. Chald. דלל *detraxit, subtraxit, auulsit,* et Arab. דלו *hausit, attraxit ex puteo,* it. *surripuit.* Sic Graec. *αἴρω* et *ἐξαίρω in altum tollo, euebo,* et *aufero.* Sed SCHVLTENSIO est Verbum *Denominatiuum* à דְּלִי *situla,* vnde דַּלְיוּ *situlas agunt,* quo sensu etiam Arab. دال et سجل vsurpari solet. Sic tamen potius dicendum erat דְּלִיוּ.

דַּל m. *valua ianuae* vel *portae,* et quidem talis, quae, dum aperitur, *attolli* solet, conf. Ps. 24, 7. sed metaphorice vsurpatur de *labiis oris,* Ps. 141, 2. collata simili phrasi Mich. 7, 5. Hiob. 41, 5. Eccles. 12, 4. et secundum quosdam Prou. 17, 19. Sic *ἐν πύλαις στόματος* dixit EVRIPIDES in *Hippol.* v. 882. et contra *στόμα ἀπύλωτον* ARISTOPHANES in *Ran.* v. 861. Aliud vid. sub rad. דלל.

דֶּלֶת (Formae בְּרֵה, גָּרָה etc.) vel דְּלָה (Formae סְאָה,) f. id. vnde cum Affixo דַּלְתְּךָ *valua* (ianuae) *tua,* sec. Kri Ies. 26, 20. sed Kethibh habet דְּלָתֶיךָ *valuae tuae,* in Duali. Dual. דְּלָתַיִם (quod vulgo à דֶּלֶת deducitur, sed inuita analogia Grammatica,) *valuae binae,* Deut. 3, 5. 1 Sam. 23, 7. Eccles. 12, 4. Ies. 45, 1. Ier. 49, 31. etc. in regim. דַּלְתֵי Ios. 2, 19. Iud. 11, 31. 1 Reg. 7, 50. Ps. 78, 23. cum Affixis דְּלָתַי *valuae* (ianuae) *meae,* Hiob. 31, 32. דְּלָתֶיךָ *valuae tuae,* Zach. 11, 1. et sec. Kethibh Ies. 26, 20. דְּלָתֶיהָ *valuae eius,* Ios. 6, 26. 1 Reg. 16, 34.

דְּלִי m. *situla,* qua aqua ex puteo *hauritur,* Ies. 40, 15.

דְּלִי m. id. vnde secundum BVXTORFFIVM est Dualis דְּלָיִם et cum Affixo דָּלְיָו *situlae* siue *haustra eius*, quae bina esse solent Num. 24, 7. cum (ָ) breui ex (ֱ) conciso, licet adsit Accentu Metheg, qui non semper (ָ) longum arguit, conf. DAV. KIMCHIVS in *Libro Rad.* ad h. v. DANZIVS in *Litterat.* pag 87. seq. et *Var. Lect.* Bibl. Hebr. Halens. ad Ps. 16, 1.

דָּלִית f. vnde plur. דָּלִיּוֹת *propagines*, *palmites*, Ier. 11, 16 Ezech. 17, 6. 23. c. 19, 11. c. 31. 7. 9. 12. à *tenuitate*, petita significatione à דלל. Cum Affixo דָּלִיּוֹתָיו *palmites suos*, Ezech. 17, 7.

דֶּלֶת com. id. quod antecedens דַּל *valua*, per Synecdochen *tota ianua*, Gen. 19, 9. 10. Exod. 21, 6. Iud. 19, 22. etc. duplici sensu, pro *valuis* et pro *foribus*, occurrit Ezech. 41, 24. Cum Affixo דַּלְתּוֹ *ianua eius*, 2 Reg. 12, 10. vbi metaphorice *operculum arcae* significat. Similis Metaphora est, quando de *folio* siue *columna libri* accipitur, Ier. 26, 23. it. de *nubibus*, Ps. 78, 22. *labiis oris*, Hiob. 41, 6. et *vtero matris*, Hiob. 3, 10. Plur. דְּלָתוֹת *valuae*, *ianuae*, Neh. 6, 1. Ier. 36, 22. Ezech. 41, 23. 24. etc. in regim. דַּלְתוֹת Iud. 3, 23. 24. 25. 1 Sam. 3, 15. cum Affixo דַּלְתֹתָיו *valuae eius*, Neh. 3, 1. 2 Chron. 3, 7.

דָּלַח *turbauit*, *conturbauit*, *lutulentum fecit*. Fut. cum Vau Conuers. וַתִּדְלַח *et conturbasti*, Ezech. 32. 2. foem. 3 pers. cum Affixo תִּדְלָחֵם *conturbet eas*, Ezech. 32, 13.

דָּלַל *eleuatus*, *in altum tractus*, *exhaustus est*, it. *minutus*, *extenuatus est*, specialiter *viribus* et *opibus*, (quem *minuendi* sensum etiam Lat. *eleuo* habet,) desumta phrasi ab *aquis*, quae, *exhausta* earum parte, *minuuntur* et *attenuantur*. Praet. defect. דַּלּוֹתִי *exhaustus*, *attenuatus sum viribus*, Ps. 116, 6. Ps. 142, 7. pl. דָּלְלוּ *exhausti*, *minuti*, *attenuati sunt*, Ies. 19, 6. et defectiue דַּלּוּ id. Hiob. 28, 4. it. *eleuati sunt*, Ies. 38, 14. דַּלּוֹנוּ *attenuati sumus*, Ps. 79, 8. Niph. fut. יִדַּל *minuetur*, *attenuabitur*, Ies. 17, 4.

דַּל m. *exhaustus* siue *attenuatus opibus*, *tenuis sorte*, *pauper*, 1 Sam. 2, 8. Ps. 82, 3. Prou. 14, 31. c. 19, 4. c. 22, 16. 22. Ies. 25, 4. Amos. 5, 11. Sed aliud est דַּל Exod. 23, 3. Leuit. 19, 15. scil. *elatus supra alios*, *diues*, *praepotens*, ex prima Verbi notione, coll. Arab. דלל *superior fuit*, *praeualuit*, alias دال *superior euasit*, in 3 Coniug. *diuitias* aut *felicitatem concessit* Deus, Aethiop. דלו *felix fuit*. Vulgo ex *pauperis* significatione exponunt; sed eius-

eiusmodi praecepto de *non bonorando pauperi* opus non erat, et in loco posteriori cum דַּל permutatur גָּדוֹל.

דַּל m. 1) *exhaustus, attenuatus corporis viribus, macilentus*, Gen. 41, 19. 2 Sam. 13, 14. 2) *exhaustus, attenuatus opibus, tenuis sorte, pauper*, Leuit. 14, 21. c. 19, 15. Iud. 6, 15. 1 Sam. 2, 8. Ies. 26, 6. Ier. 5, 4. etc. Pl. דַּלִּים *exhausti, attenuati, tenues, pauperes*, Hiob. 20, 10. Prou. 10, 15. Ies. 10, 2. etc. Foem. דַּלָּה, vnde pl. דַּלּוֹת *tenues, macilentae*, Gen. 41, 19. Aliud vid. supra sub rad. דלה.

דַּלָּה f. 1) *tenuitas sortis, paupertas*, et posito *Concreto* pro *Abstracto*, *plebs paupercula*, q. d. *tenuitas populi* siue *ex populo*: vnde in regim. דַּלַּת 2 Reg. 24, 14. c. 25, 12. Ier. 40, 7. pl. דַּלּוֹת *tenuitates: turbae pauperculae*, Ier. 51, 15. 16. 2) *tenuitas filorum, filum tenue, licium*, Ies. 38, 12. 3) *tenuitas capilli, capillus tenuis*, Cant. 7, 6.

דָּלַף *stillauit, perstillauit*. Praet. foem. דָּלְפָה *stillauit*, scil. lacrymis, de *oculo* Hiob. 16, 20. et de *anima*, *diffluxit, liquefacta est*, Ps. 119, 28. fut. יִדְלֹף *perstillat*, Eccles. 10, 18.

דֶּלֶף m. *stillatio, perstillatio*, Prou. 18, 13. c. 27, 15.

דָּלַק (Verbum *Praegnans*,) *arsit*, et *ardenter* siue *flagranti impetu persecutus est*. Praet. דָּלַקְתָּ *ardenter persecutus es*, Gen. 31, 36. pl. cum Vau Conuers. וְדָלְקוּ בָהֶם *et ardebunt in illis*, veluti ignis in materia combustibili, Obad. 1, 18. cum Affixo דְּלָקֻנוּ *ardenter persecuti sunt nos*, Thren. 4, 19. part. praes. plur. דֹּלְקִים *ardentes*, Ps. 7, 14. metaphor. de *labiis promtis* et *disertis*, (quo sensu et Arab. دلق sumi solet,) Prou. 26, 23. infin. construct. דְּלֹק *ardenter persequi*, 1 Sam. 17, 53. fut. יִדְלַק *ardenter persequitur*, vel potius intransit. *exagitatur*, coll. eadem rad. Arab. دلق, Aethiop. דלקלק, *irrequietus fuit, commotus est*, Ps. 10, 2. Hiph. infin. הַדְלֵק *ardere faciendo, accendendo*, Ezech. 24, 10. fut. cum Affixo יַדְלִיקֵם *incendit illos*, Ies. 5, 11.

דְּלַק Chald. *arsit*. Part. praes. דָּלִק *ardens*, Dan. 7, 9.

דַּלֶּקֶת f. *febris ardens*, Deut. 28, 22.

דֶּלֶת vid. supra sub rad. דלה.

דָּם *sanguis*, vid. sub rad. אדם, et aliud sub seq. rad. דמה.

דָּמָה triplici significatu venit. *Propria* eius significatio est *assimilauit*, et intransit. *assimilauit se, similem se exhibuit, similis fuit* vel *factus est*. Mutuatur insuper à Verbo cognato

דום notionem *silendi*, à דמם autem significationem *excisionis*. A primam, eamque *propriam* notionem pertinent sequentia exem pla: Praet. Kal דָּמָה *assimilatus est, similis fuit*, Ps. 144, 4. Ezech 31, 8. f. דָּמְתָה Cant. 7, 8. דָּמִיתָ *similis factus es*, Ezech. 31, 2. it. דָּמִיתִי *assimilaui*, (transitiue) Ier. 6, 2. it. *assimilatus sum, simili factus sum*, Ps. 102, 7. pl. דָּמוּ *similes fuerunt*, Ezech. 31, 8. דָּמִינוּ *similes facti essemus*, Ies. 1, 9. part. praes. דּוֹמֶה *assimilatus, simili* Cant. 2, 9. imperat. דְּמֵה *similis esto*, Cant. 2, 17. c. 8, 14. fut. יִדְמֶה *assimilabitur*, Ps. 89, 7. pl. נִדְמֶה *similes simus*, Ies. 46, 5. Niph praet. נִדְמֵיתָ *similis factus es*, Ezech. 32, 2. Pih. דִּמָּה *assimilauit* it. *cogitauit, imaginatus est*, q. d. rei alicuius sibi finxit *imaginem, similitudinem* rerum mente concepit; sicut Lat. *imaginor* est ab *imago*. Praet. דִּמִּיתָ *imaginatus es*, Ps. 50, 21. דִּמִּיתִי *imaginatus sum*, Num. 33, 56. Ies. 14, 24. cum Affixo דִּמִּיתִיךְ *assimilaui te*, Cant 1, 9. pl. דִּמּוּ *cogitarunt*, Iud. 20, 5. דִּמִּינוּ *cogitauimus*, Ps. 48, 10 fut. אֲדַמֶּה *assimilabo*, Thren. 2, 13. it. *similitudines facio* siue *propono*, Hos. 12, 11. תְּדַמִּי *imagineris*, Esth. 4, 13. יְדַמֶּה *imaginatur, cogitat*, Ies. 10, 7. pl. תְּדַמְּיוּן (mutata tertia radicali ה in Iod,) *assimilabitis*, Ies. 40, 18. et cum Affixo Ies. 40, 25. c. 46, 5. Hithpah. fut. אֶדַּמֶּה (pro אֶתְדַּמֶּה) *similem me faciam*, Ies. 14, 14. Ex significatione *silendi* sunt saltem haec duo exempla: Fut. foem. תִּדְמֶה *silet*, i. e. *quiescit*, Thren. 3, 49. pl. תִּדְמֶינָה *sileant*, h. e. *quiescant, cessent*, Ier. 14, 17. Ex notione *excisionis* sunt: Kal praet. cum Vau Conuers. וְדָמִיתִי *et exscindam*, Hos. 4, 5. Pih. praet. דִּמָּה *exscindere conatus est, excidium intendit*, 2 Sam. 21, 5. Verba *actionis* subinde nudum *conatum actionis* exprimunt. Niph. praet. נִדְמָה *excisus est*, Ies. 15, 1. Hos. 10, 15. Zeph. 1, 11. foem. נִדְמְתָה *excisa est*, Ier. 47, 5. נִדְמֵיתָה (cum ה Paragog.) *excisus es*, Obad. 1, 5. נִדְמֵיתִי *excisus sum*, Ies. 6, 5. pl. נִדְמוּ *excisi sunt*, Hos. 4, 6. Ps. 49, 13. 21. part. נִדְמֶה *excisus, exscinditur*, Hos. 10, 7. quem tamen locum ad primam significationem refert KROMAYERVS in *Specim. fontium S. S. apertorum* ad h. l. vnde נִדְמֶה sit *assimilatus*. Infin. נִדְמֹה (deficiente ה characteristico, vt in aliis nonnunquam,) *exscindendo*, Hos. 10, 15. Sed תִּדְּמוּ et יִדְּמוּ pertinent ad Niphal Verbi דמם.

דְּמָה Chald. *similis fuit*, vnde part. praes. דָּמֵה *similis*, Dan. 3, 5. foem. דָּמְיָה Dan. 7, 5.

דְּמוּת m. *assimilatio, similitudo*, (Nomen *Effectus*, ex Verbi signi-

significatione *transitiua*, ad Formam Nominis *Perfecti* מְשַׁל *similitudo*, à מָשַׁל *assimilauit*,) vnde cum Affixo דָּמְךָ *assimilatio tui* siue *similitudo tua*, Ezech. 19, 10. coll. Gen. 5, 1. Alii tamen ad דָּם, *sanguis*, referunt, quod vid. sub rad. אדם.

דֳּמִי m. *excisio*, Ies. 38, 10.

דֳּמִי m. *silentium*, Ies. 62, 6. 7. Ps. 83, 2.

דּוּמָה f. vid. sub rad. דום.

דְּמוּת foem. (non masc. vti vulgo volunt, vid. Celeb. c. b. MICHAELIS Dissert. de *Soelocismo Generis* p. 27.) *similitudo*, *species*, Gen. 5, 1. Ies. 13, 4. Ezech. 1, 5. 10. 13. 16. 22. 26. 28. c. 10, 1. 10. etc. cum Affixis דְּמוּתוֹ *similitudo eius*, Gen. 5, 3. דְּמוּתֵנוּ *similitudo nostra*, Gen. 1, 26.

דִּמְיוֹן m. *similitudo exacta*, (cum terminatione Heemantica *augmentatiua*,) vnde cum Affixo דִּמְיוֹנוֹ *exacta similitudo eius*, Ps. 17, 12.

דָּמַם *excidit*, *abscidit*, *succidit*, it. *siluit*, *conticuit*, q. d. *vocem* siue *sermonem abscidit* et *abrupit*, vt חרש et כחד. Sic חמא *excidit*, *abscidit*, Syr. et Arab. est *siluit*. Sic Homericum illud *Odyss.* III. 34. τάμνετε γλώσσας Scholiastes APOLLONII ad *Argonaut.* I. 55. et auctor veteris Commentarii apud EVSTATHIVM de *silentio* intellexerunt. Praet. pl. דַּמּוּ, in pausa דָּמּוּ *conticuerunt*, Ps. 35, 15. Hiob. 30, 27. imper. דֹּם *sile*, *quiesce*, Ios. 10, 12. Ps. 37, 7. Ezech. 24, 17. f. דֹּמִּי id. Ps. 62, 6. pl. דֹּמּוּ *silete*, *quiescite*, 1 Sam. 14, 9. Ies. 23, 2. Ps. 4, 5. fut. cum Vau Conuers. וָאִדֹּם *et silui*, Hiob. 31, 34. media radicali deficiente compensata in prima radicali, more Chaldaico; sic יִדֹּם *silebit*, *silet*, Thren. 3, 28. Ps. 30, 13. Amos. 5, 13. cum Vau Conuers. וַיִּדֹּם *et siluit*, *quieuit*, Leuit. 10, 3. Ios. 10, 13. תִּדֹּם *sileat*, *quiescat*, Thren. 2, 18. pl. cum ה Paragog. נִדְּמָה *silebimus*, *quiescemus*, *sileamus*, Ier. 8, 14. יִדְּמוּ *silebunt*, *conticescent*, Exod. 15, 16. Ps. 31, 18. Hiob. 29, 21. Thren. 2, 10. Niph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְנָדַמּוּ *et exscindentur*, *deuastabuntur*, Ier. 25, 37. fut. foem. תִּדֹּמִּי *exscinderis*, Ier. 48, 2. pers. 2 pl. (cum terminatione Patach,) תִּדַּמּוּ *exscindamini*, Ier. 51, 6. יִדַּמּוּ *exscindentur*, 1 Sam. 2, 9. Ier. 49, 26. c. 50, 30. Pih. praet. דּוֹמַמְתִּי *silere* siue *quiescere feci*, *compescui*, Ps. 131, 2. Hiph. praet. הֵדַם, vnde cum Affixo הֲדִמָּנוּ *silere fecit nos*, *excidit nos*, Ier. 8, 14.

דּוּמָם vid. supra sub rad. דום.

דְּמָמָה f. *filentium*, 1 Reg. 19, 12. Pf. 107, 29. Hiob. 4, 16.

דֻּמָּה f. *excifio*, metonymice *excifa*, Ezech. 27, 32.

דֹּמֶן m. *fimus*, proprie *quo ftercoratur*, (à rad. Arab. דמן *ftercorauit*,) 2 Reg. 9, 37. Ief. 5, 25. Ier. 8, 2. c. 16, 4. c. 25, 33. Pf. 83, 11.

מַדְמֵנָה f. *locus fimi* fiue *ftercoris*, *fterquilinium*, Ief. 25, 10.

דָּמַע *lacrymatus eft*: vnde infin. abfol. et fut. דָּמֹעַ תִּדְמַע *lacrymando lacrymabitur*, Ier. 13, 17.

דֶּמַע m. *lacryma*, metaphorice *humor* fiue *fuccus arborum*, fpecialiter *vitium* et *olearum*, isque fponte fluens adeoque praeftantior, ficut Graec. *δάκρυα* et Lat. *lacrymae*: *τῶν δένδρων τὰ δάκρυα* THEOPHRASTVS, *arborum lacrymas* PLINIVS L. XI. c. 6. dixerunt. Cum Affixo דִּמְעֲךָ *lacryma tua*, i. e. vinum fiue muftum et oleum tuum, Exod. 22, 23. vbi tamen *medullam*, *optimam* et *praeftantiffimam partem* cuiusque rei, fiue *portionem opimam*, ex Samar. et Arab. exponit GVISIVS ad Cod. Talmud. *Demai* c. 1. §. 3.

דִּמְעָה f. *lacryma*, Pf. 80, 6. Pf. 116, 8. Ief. 25, 8. Ier. 9, 16. c. 13, 17. c. 14, 17. in quibus Ieremiae locis oculus vel oculi dicuntur *defcendere lacrymâ*, per Hypallagen, pro *lacryma defcendit ex oculis*. In regim. דִּמְעַת Ecclef. 4, 1. cum Affixo דִּמְעָתִי *lacryma mea*, Pf. 6, 7. pl. דְּמָעוֹת *lacrymae*, Pf. 80, 6. Thren. 2, 11.

דְּמֶשֶׁק *angulus*, Amof. 3, 12. compof. ex 2 fynonymis דמה Hebr. et שקק Arab. *abfcidit*. Conf. fuis locis פֵּאָה, פֵּן et מִקְצוֹעַ.

דֵּן m. Pronomen Chald. *Domonftratiuum*, apud Targumiftas obuium: vnde in Statu Emphatico דְּנָה Dan. 2, 18. 28. 30. 36. 47. c. 4, 15. c. 5, 7. 15. 24. 26. etc. fic foem. דְּנָה Dan. 2, 43. c. 5, 22. c. 6. 4. etc. *ille*, *a*, *ud*, *ifte*, *a*, *ud*. Proprie exprimit perfonam vel rem *propinquam*, *quae praefto eft*, coll. rad. דנא Syr. in Ethpeh. *acceffit*, *appropinquauit*, *adftitit*, *praefto fuit*, Arab. *acceffit*, *appropinquauit*. Conftruitur quoque cum aliis Particulis: vt כִּדְנָה *fecundum hoc*, i. e. *fic*, *eiusmodi*, Ier. 10, 11. Dan. 2, 10. c. 3, 29. Efr. 5, 7. עַל־דְּנָה *de hoc*, *propter hoc*, *propterea*, Dan. 3, 16. Efr. 4, 14. 15. 22. c. 5, 5. 17. c. 6, 11. אַחֲרֵי דְנָה *poftbac*, Dan. 2, 29. 45. בָּאתַר דְּנָה id. Dan. 9, 6. 7. כָּל־קֳבֵל דְּנָה, vid. קֳבֵל, מִן־קַדְמַת דְּנָה, vid. קַדְמָה.

דּוֹנַג m. *cera*, Pf. 97, 5. alibi, vt Pf. 22, 15. Pf. 68, 5. Mich. 1, 4. vulgo contra Formae analogiam legitur דּוֹנַג, (per Patach,) fed vid.

vid. BIRCKLINI *Obseruationes* ad I. H. MAII *Biblia Hebr.* p. 5. et 6. Dicitur autem *cera* à *flexibilitate*, qua *iteratis vicibus* indurata, in varias formas *emollitur*, à rad. inusit. דנג, Arab. transpos. غلس *flexus fuit*, alias نعن *emollitus est.* Consentit NEVMANNVS in *Exodo ling. S.* p. 343.

דָּעַךְ *exstinctus est*, proprie de *ardentibus* et *lucidis*, metaphorice autem de aliis quoque rebus. Praet. pl. דָּעֲכוּ *exstincti sunt*, Ief. 43, 17. fut. יִדְעָךְ *exstinguetur*, Prou. 13, 9. Hiob. 18, 5. 6. Niph. praet. pl. נִדְעֲכוּ *exstincti sunt*, Hiob. 6, 17. Pyh. דֹּעֲכוּ *exstincti sunt*, Pf. 118, 12.

דֳּפִי m. in pausa דֹּפִי Pf. 50, 20. vulgo *ignominia, opprobrium*; aliis rectius *offendiculum*, coll. cognat. נדף, Aethiop. דפא, *impulit, propulit*, Arab. דפי *trusit, obruit:* et sic quoad phrasin conf. Leuit. 19, 14.

דָּפַק *pepulit, pulsauit, impulit, trusit*, treiben, stossen, fortstossen. Praet. pl. cum Affixo et Vau Conuerf. וּדְפָקוּם *et impellent, impulerint eos*, Gen, 33, 13. part. praef. דּוֹפֵק *pulsans*, Cant. 5, 2. Hithpah. part. pl. מִתְדַּפְּקִים *continuo pulsantes*, Iud. 18, 22. conf. de Verbis *mutuae collisionis* in Hithp. *Arcan. Form. Hebr.* p. 524.

דָּקַק *comminuit, contriuit*, it. *comminuit se, comminutus, contritus est*. Praet. defect. דַּק *comminutum est*, Deut. 9, 21. in pausa דָּק Exod. 32, 20. fut. תָּדֹק *comminues*, Ief. 41, 15. יָדֹק, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. יְדֻקֶּנּוּ *comminuit eum*, Ief. 28, 28. Hiph. praet. הֵדַק *comminuit*, 2 Reg. 23, 15. f. 2 perf. cum Vau Conuers. וַהֲדִקּוֹתָ *et comminues*, Mich. 4, 13. infin. הָדֵק *comminuendo*, Exod. 30, 36. 2 Chron, 34, 4. et asseruato puncto Praeteriti sub ה, הֵדַק *comminuere*, 2 Chron. 34, 7. fut. אָדִיק, vnde cum Affixo אֲדִיקֵם *comminuam eos*, 2 Sam. 22, 43. tanquam à דוק; sed וַיָּדֶק *et comminuit*, 2 Reg. 23, 6. 2 Chron. 15, 16. Hoph. fut. יוּדַק *comminuitur*, Ief. 28, 28.

דְּקַק Chald. id. Aphel praet. foem. הַדֶּקֶת *comminuit*, Dan. 2, 34. 45. pl. הַדִּקוּ *comminuerunt*, Dan. 6, 25. part. מְהַדֵּק *comminuens*, Dan. 2, 40. et exclusa Praeformante ה, מַדֵּק, vnde foem. מַדְּקָה Dan. 7, 7. 19. fut. תַּדִּק *comminuet*, Dan. 2, 40. 44. et תַּדֵּק, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. תַּדְּקִנַּהּ *comminuet eam*, Dan. 7, 23. Sed Praet. Pehal pl. דָּקוּ Dan. 2, 35. pertinet ad דוק.

דַּק m. *minutus, tenuis, gracilis*, Exod. 16, 14. Leuit. 21, 20. Ief. 29, 5. in pausa דָּק Leuit. 13, 30. cum Articulo הַדַּק *minutissimum*,

mum, Ies. 40,15. foem. דַּקָּה Leuit. 16,12. 1 Reg. 19,12. pl. דַּקּוֹת *tenues*, *graciles*, Gen. 41,3. 4. 6. 7. 23. 24.

דֹּק m. *pannus* siue *cortina tenuis*, Ies. 40, 22.

דָּקַר *confixit*, *confodit*. Praet. pl. in pausa דָּקָרוּ *confoderunt*, Zach. 12, 10. cum Affixis et Vau Conuers. וּדְקָרֻנִי *et confodiant me*, 1 Sam. 31, 4. וּדְקָרֻהוּ *et confodient eum*, Zach. 13, 3. imperat. דְּקֹר, vnde cum Affixo דָּקְרֵנִי *confode me*, 1 Sam. 31, 4. 1 Chron. 10, 4. fut. cum Vau Conuers. וַיִּדְקֹר *et confodit*, Num. 25, 8. Niph. fut. יִדָּקֵר *confodietur*, Ies. 13, 15. Pyh. part. pl. מְדֻקָּרִים *confossi*, Ier. 37, 10. c. 51, 4. Thren. 4, 9.

מַדְקְרוֹת f. pl. *confossiones*, in regim. מַדְקְרוֹת Prou. 12, 18.

דַּר vid. sub rad. דרר.

דְּרָאוֹן m. *auersatio* siue *contemtus magnus*: vnde in regim. דִּרְאוֹן Dan. 12, 2. à rad. Arab. דרא *repulit*.

דֵּרָאוֹן m. id. (ex Forma dagessanda,) Ies. 66, 24. vbi per Metonymiam pro *Obiecto contemtus* et *auersationis* sumitur.

דָּרְבָן m. *stimulus valde acutus*, 1 Sam. 13, 21. à rad. Arab. ذرب *acutus fuit*. BOCHARTI compositionem ex דור vel דר et בנה merito explodit WOKENIVS in Differt. de *magistris collectionum* p. 7. seq.

דָּרְבוֹנָה f. id. (Formae dagessandae,) vnde pl. דָּרְבֹנוֹת *stimuli*, *aculei*, Ecclef. 12, 11.

דָּרַג radix Hebraeis inusit. Syr. et Arab. *gradatim progressus est*, *gradatim adscendit*. Inde est

מַדְרֵגָה f. *locus accliuis*, *ad quem gradatim ascenditur*: *praecipitium*, Cant. 2, 14. Plur. מַדְרֵגוֹת *praecipitia*, Ezech. 38, 20. conf. FVLLERI *Miscell.* S. L. IV. c. 6.

דַּרְדַּר vid. sub rad. דרר.

דָּרַךְ in genere *pressit*, German. voce cognat. drücken, drecken, specialiter 1) *pedibus calcando*: et quidem vel *terram*, eundo et procedendo, Deut. 11, 24. 25. Ios. 1, 5. c. 14, 9. Mich. 5, 5. sic *limen*, 1 Sam. 5, 5. *viam*, Ies. 59, 8. *mare*, Hiob. 9, 8. vel alias res, vt *torcular*, Neh. 13, 15. Hiob. 24, 11. Ies. 16, 10. c. 63, 2. *oliuas*, Mich. 6, 15. et *vuas*, Iud. 9, 27. ad exprimendum vinum et oleum, it. *fruges*, Ier. 51, 33. ad exprimenda grana. Sic VIRGILIVS dixit *Aeneid.* II. 379. *pressit*, pro *calcauit*, et τὸ *premere* NONIVS IV, 353. definit, quod sit *calcare et alicui rei inniti cum pon-*

pendere; contra *calcare manibus*, pro *premere* vel *comprimere manibus*, dixit CATO de *re rust*. 2) *manibus*, vel etiam, si arcus praegrandis sit, *pedibus*, arcum tendendo, 1 Chron. 5, 18. c. 8, 40. 2 Chron. 14, 8. Ies. 5, 28. c. 21, 15. Ier. 46, 9. etc. Praet. דָּרַךְ *processit*, Num. 24, 17. *calcauit*, Deut. 1, 36. Thren. 1, 15. it. *tetendit*, Ps. 7, 13. Thren. 2, 4. c. 3, 12. cum Vau Conuers. וְדָרַךְ *et calcabit*, *incedet*, Mich. 1, 3. דָּרַכְתִּי *calcaui*, Ies. 63, 3. it. *tetendi*, Zach. 9, 13. pl. דָּרְכוּ *calcarunt*, Hiob. 22, 15. c. 24, 11. it. *tetenderunt*, Ps. 37, 14. Ps. 64, 4. part. praes. דֹּרֵךְ *incedens*, Hiob. 9, 8. Amos. 4, 13. it. *calcans*, Ies. 16, 10. c. 63, 2. it. *tendens*, Ier. 51, 3. Pahul דָּרוּךְ *intensus*, foem. דְּרוּכָה Ies. 21, 15. pl. דְּרֻכוֹת *intensi*, (de *arcubus*) Ies. 5, 28. fut. אֶדְרֹךְ, cum Affixo אֶדְרְכֵם *calcabo eos*, Ies. 63, 3. יִדְרֹךְ *calcabit*, Ies. 16, 10. Ier. 48, 33. Mich. 5, 4. 5. it. *tendet*, vnde אֶל יִדְרֹךְ *contra eum*, *qui tendit*, (per Ellipsin Pronominis *Relatiui*,) Ier. 51, 3. etc. Hiph. הִדְרִיךְ *incedere fecit*, *deduxit*, it. *calcauit*, *tetendit*. Praet. cum Vau Conuers. וְהִדְרִיךְ *et incedere faciet*, Ies. 11, 15. cum Affixo הִדְרִיכָהּ (veluti ad aream, tempus) *duxit eam*, Ier. 51, 33. sic bene Celeb. OEDERVS in *Centur. Coniectur.* p. 202. plur. cum Affixo הִדְרִיכֻהוּ *calcarunt eum*, Hiob. 28, 8. it. *conculcarunt eum* vel *vnumquemque illorum*, Iud. 20, 43. part. מַדְרִיךְ *deducens*, Ies. 48, 17. fut. יַדְרִיךְ, vnde cum Affixo יַדְרִיכֵנִי *deducet me*, *deducit me*, Habac. 3, 19. et יַדְרֵךְ Ps. 26, 8. pl. וַיַּדְרְכוּ *et tetenderunt* (instar arcus), Ier. 9, 2. ex Chaldaismo pro יַדְרִיכוּ.

דֶּרֶךְ com. *via*, *qua inceditur*, Gen. 3, 24. c. 38, 14. Exod. 13, 18. Num. 14, 18. Deut. 1, 8. etc. metaphorice *vita*, Iud. 22, 21. *viuendi ratio*, *mos*, *consuetudo*, Gen. 31, 35. Ps. 49, 14. Hiob. 3, 23. Ies. 8, 11. *actiones*, *opera*, *studia*, Ps. 1, 1. 6. Ps. 35, 5. Prou. 12, 26. 2 Chron. 6, 23. etc. vnde *via omnis terrae* dicitur *mors*, Ios. 23, 14. 1 Reg. 2, 2. *via Dei* est vel *ratio* eius *agendi*, vt Deut. 32, 4. 2 Sam. 22, 31. Ps. 67, 3. vel *ratio viuendi* et *lex ab eo praescripta*, vt Exod. 32, 8. Deut. 9, 12. Ps. 5, 9. Ps. 25, 4. 8. etc. *via Beersebae* est *cultus* siue *religio Beersebae*, Amos. 8, 14. coll. Act. 19, 23. c. 22, 4. Simili sensu γνώμης ὁδὸν dixit EVRIPIDES in *Hippol.* obseruante PFOCHENIO de *linguae Graec. N. T. puritate* c. 101. plura exempla addit GATAKERVS de *Stylo N. T.* c. 32. Cum Affixo דַּרְכִּי *via mea*, Gen. 24, 42. 2 Sam. 22, 33. vbi Kethibh habet דַּרְכּוֹ *via eius*, (scil. integri,) pl. דְּרָכִים *viae*, Deut. 28, 7. 25. Ies. 49, 9. in regim. דַּרְכֵי 2 Sam. 22, 22. Hiob. 34, 21. cum Affixis דְּרָכָיו *viae eius* vel *suae*, Deut. 8, 6. Ios. 22, 5.

22, 5. ſic ſec. Kethibh Prou. 21, 29. (vbi Kri habet דַּרְכּוֹ *via eius* vel *ſua*, in ſing. דַּרְכֵיהֶם *viae eorum* vel *ſuae*, Ier. 15, 7. 2 Chron. 7, 14.

דֶּרֶךְ id. vnde dual. דְּרָכַיִם *viae duae, biuium*, Prou. 28, 6. 18.

מִדְרָךְ m. *locus, qui calcatur*, Deut. 2, 5. cuius circumſcriptionem habes Deut. 11, 24. Ioſ. 1, 3.

דַּרְכְּמוֹן vid. ſuo loco אֲדַרְכּוֹן.

דָּרוֹם *meridies*, vid. ſtatim ſub rad. דרר.

דְּרָע com. Chald. *brachium*, (ab Hebr. זְרוֹעַ) pl. cum Affixo דְּרָעוֹהִי *brachia eius*, Dan. 2, 32.

אֶדְרָע c. id. (ab Hebr. אֶזְרוֹעַ) Eſr. 4, 23.

דָּרַר Hebraeis in genere ſignificaſſe videtur *liber fuit* vel *libere egit*, vnde Arab. ſpec. *libere* i. e. *ſine inciſione fluxit, copioſe ſtillauit*, it. *libere* i. e. *ſine cultura creuit, abundauit, luxuriauit* herba, it. *clare luxit, ſplenduit*, alias דרא. Inde ſunt

דְּרוֹר m. 1) *libertas*, Leuit. 25, 10. Ieſ. 61, 3. Ier. 34, 8. 15. 17. Ezech. 46, 17. *myrrha libertatis* dicitur, quae *libere* et *ſine inciſione* ex arbore ſtillat, Exod. 32, 23. ſed *myrrham ſinceram* et *puram* intelligit SALMASIVS in *Homonym. Hyles Iatr.* c. 87. 2) auis, vulgo *hirundo*, Pſ. 84, 4. Prou. 26, 2. ex Iudaeorum mente ſic dicta, quia tam *libere* verſatur in domo, ac in agro: quam explicationem contra BOCHARTVM, qui *columbam feram* ſine *palumbem* intelligit, defendit GEIERVS ad Pſ. 84, 4.

דַּר m. Eſth. 1, 8. genus *marmoris nitidum* et *ſplendens*, BOCHARTO in *Hieroz.* P. II. L. V. c. 8. *margarita*, à *nitore* et *ſplendore*. Conf. FVLLERI *Miſcell.* S. L. V. c. 6.

דַּרְדַּר m. *carduus, libere* et *ſine cultura copioſe creſcens*, Gen. 3, 18. Hoſ. 10, 8.

דָּרוֹם m. (cum Mem Heemantico *augmentatiuo*,) *meridies, auſter*, regio coeli *lucidiſſima*, Ezech. 40, 24. 27. 28. 44. 45. c. 42, 12. 13. 18. Hiob. 37, 16. Eccleſ. 1, 6. c. 11, 3.

דָּרַשׁ in genere *triuit*, vt Arab. درس, hinc 1) *ſtudioſe tractauit*, 2) *frequenter et ſtudioſe quaeſiuit, perquiſiuit, disquiſiuit, inquiſiuit, requiſiuit, ſcrutatus eſt, interrogauit.* Deus *quaerere* dicitur facinus, cum illud punit, Deut. 18, 19. 2 Chron. 24, 22. Pſ. 10, 13. ſic vbi additur דָּם *ſanguis* ſiue *caedes*, vt Gen. 9, 5. c. 42, 22. Pſ. 9, 13. Praet. Kal foem. דָּרְשָׁה *ſtudioſe tractauit*, Prou. 31, 13. וְדָרַשְׁתָּ *et inquires*, Deut. 13, 14. c. 17, 4. it. *et interrogabis, conſules*, Deut. 17, 9. 2 Reg. 8, 8. part. praeſ. דֹּרֵשׁ *quaerens*,

reus, 1 Chron. 28, 9. Esth. 10, 3. Pſ. 14, 2. etc. it. *ſtudioſe tractans*, *curans*, *curam gerens*, Deut. 11, 12. Pſ. 142, 5. Ier. 30, 17. *requirens*, *requirit*, Mich. 6, 8. *interrogans*, *conſulens*, Deut. 18, 11. Ezech. 14, 10. Pahul דָּרוּשׁ, pl. דְּרוּשִׁים *quaeſita*, Pſ. 111, 2. foem. דְּרוּשָׁה *quaeſita*, Ieſ. 62, 12. infin. abſol. דָּרוֹשׁ *quaerendo*, Leuit. 10, 16. Deut. 23, 22. infin. conſtruct. דְּרשׁ *quaerere*, Deut. 22, 2. cum Affixo דָּרְשׁוֹ *τὸ quaerere eius*, 2 Chron. 26, 5. imper. דְּרשׁ, et ablato Accentu, דְּרָשׁ־ *conſule*, 1 Reg. 22, 5. Ier. 21, 2. 2 Chron. 18, 4. fut. אֶדְרשׁ *quaeram*, Hiob. 5, 8. it. *requiram*, Gen. 9, 5. Deut. 18, 19. Ezech. 33, 6. cum ה Paragog. אֶדְרְשָׁה *conſulam*, 1 Sam. 28, 7. etc. Niph. particip. vel praet. in pauſa נִדְרָשׁ *requiritur*, Gen. 42, 22. נִדְרַשְׁתִּי *quaeſitus ſum*, CASTELLO *inuentus ſum*, Ieſ. 65, 1. pl. in pauſa נִדְרָשׁוּ *quaeſiti ſunt*, 1 Chron. 26, 31. infin. אִדָּרֵשׁ (irregulariter pro הִדָּרֵשׁ) *conſulendo*, Ezech. 14, 3. fut. אִדָּרֵשׁ *conſular*, Ezech. 14, 3. c. 20, 3. 31. c. 36, 37.

דַּרְיוֹשׁ m. *inquiſitio accuratiſſima*, Eſr. 10, 16. compoſ. ex duobus cognatis Arab. דרא *ſciuit*, *intellexit*, et ex דרש *inquiſiuit*. Compoſitionem ſi ſciuiſſet, non *monſtro ſimile* dixiſſet SPINOZA in *Gram. Hebr.* p. 63. Iod decerptum eſſe ex nomine diuino, putat IAC. ALTINGIVS in Diſſert. de *Kabbala Scripturae* §. 77.

מִדְרָשׁ m. proprie *inquiſitio*, *diſquiſitio*, hinc *commentarius* ſiue *liber*. In regim. מִדְרַשׁ 2 Chron. 13, 22. c. 24, 27.

דָּשָׁא *germinauit*. Praet. pl. דָּשְׁאוּ *germinarunt*, Ioël. 2, 22. Hiph. fut. foem. תַּדְשֵׁא *germinare* ſiue *herbaſcere faciat*, *producat*, Gen. 1, 11.

דֶּשֶׁא m. *herba tenera*, *gramen*, Gen. 1, 11. 12. Deut. 32, 2. 2 Sam. 23, 4. 2 Reg. 19, 26. etc.

דָּשֵׁן *pinguis fuit* vel *factus eſt*, Deut. 31, 22. Pih. דִּשֵּׁן *pinguefecit*. Praet. דִּשַּׁנְתָּ *pinguefeciſti*, *vnxiſti*, Pſ. 23, 5. fut. יְדַשֶּׁן *pinguefacit*, Prou. 15, 30. Alia ſignificatio ſtatim recurret ſub Nomine דֶּשֶׁן. Pyh. fut. יְדֻשַּׁן, in pauſa יְדֻשָּׁן *pinguis reddetur*, Prou. 28, 25. Ieſ. 34, 7. foem. תְּדֻשַּׁן, in pauſa תְּדֻשָּׁן id. Prou. 11, 28. c. 13, 4. Sed הֻדַּשְּׁנָה Ieſ. 34, 6. mixtum eſt ex Hophal et Hithpahel, q. d. *pinguefacta eſt et ſe ipſam pinguefecit*.

דָּשֵׁן m. *pinguis*, Ieſ. 30, 23. pl. דְּשֵׁנִים *pingues*, Pſ. 92, 15. in regim. דִּשְׁנֵי Pſ. 22, 30.

דֶּשֶׁן m. 1) *pinguedo*, Ief. 55, 2. Ier. 31, 14. Pf. 36, 9. Pf. 63, Pf. 65, 12. metonymice *cibus pinguis* et *lautus*, Hiob. 36, 1 cum Affixo דִּשְׁנִי *pinguedo mea*, Iud. 9, 9. 2) *cinis*, Leuit. 1, 1 1Reg. 13, 3. 5. Ier, 31, 39. etc. q. d. *pinguefactio agrorum:* veter enim *cinere* ad arua et prata *fructificanda* vfos effe, docet PLI NIVS L. XVII. c. 9. conf. COCCEIVS in *Lex. Hebr.* ad h. 1 DEYLINGIVS in *Obferuat. S.* P. I. p. 183. Celeb. VRIEMOE in *Obferuat. Mifcell.* L. I. c. 2. §. 14. feq. et *De la* CERDA a VIRGIL. *Georg.* I. 81. A דֶּשֶׁן, *cinis*, formatur Verbum i Pih. **דִּשֵּׁן**, duplici refpectu *Denominatiuum:* fignificat enin et *cinerem auferre*, *decinerare*, et *in cinerem redigere*, *incine rare.* Praet. pl. cum Vau Conuers. וְדִשְּׁנוּ *et decinerabunt* Num. 4, 13. infin. cum Affixo לְדַשְּׁנוֹ *decinerare illud*, Exod. 27 3. fed fut. יְדַשְּׁנֶה (cum ה Paragog.) *incineret*, Pf. 20, 4.

דִּישׁוֹן vid. fub rad. דוש.

דָּת f. pertinet ad rad. ידה.

ה

Litera ה, quoties *feruilis* eft nec ad Radicem facit, vocibus additur vel *ab initio*, vel *in medio*, vel *à fine*. *Ab initio* vocum varii vfus eft atque fignificatus. Eft enim

I.) *Heemantica*, formans Nomina *Aucta*: eaque vel a) ex Coniugatione Hiphil, eiusdem adeo cum Coniugatione illa naturae, fed infrequentiora et recentiora, (conf. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. VII. c. 3.) ut הַצָּלָה *ereptio, liberatio*, Efth. 4, 14. ex Hiph. הִצִּיל *eripuit, liberauit.* Vel b) ex Coniugatione Hithpah. cuius rei tamen in Hebraifmo duo faltem fuppetunt exempla, vt הִשְׁתַּחֲוָיָה *incuruatio fui, adoratio*, 2 Reg. 3, 18. alterum exftat Dan. 11, 23.

II.) *Praeformans* Verborum, formans Coniugationes Hiphil & Hophal, vt et Infinitiuos ac Imperatiuos Niphal, et ת feruili praemiffa, Coniugationem Hithpahel, qua de re in Grammatica.

III.) *Articulus*, refpondens Graecorum vel *Articulo Praepofitiuo* et *Poftpofitiuo*, vel *Aduerbio vocandi* ὦ. Primo fenfu praefigitur Nominibus, Pronominibus et Participiis, vfum habens *Demonftratiuum*, vnde et *He Demonftratiuum* vocatur: vt הַשָּׂדֶה *hic, ifte ager*, ὁ ἀγρός, Gen. 23, 17. 20. הַהוּא *illa*, Gen. 10, 11.

10, 11. Saepe sic in Kethibh deficit, vbi in Kri adest: vt 1 Sam. 14, 32. 1 Reg. 7, 20. c. 15, 18. 2 Reg. 11, 20. c. 14, 7. c. 15, 25. Ies. 32, 15. Ier. 17, 19. c. 40, 3. c. 52, 32. Ezech. 18, 20. c. 42, 9. Thren. 1, 18. Contra in Kri deficit, vbi in Kethibh adest: vt 1 Sam. 26, 22. 1 Reg. 21, 8. 2 Reg. 7, 13. Ies. 29, 11. Ier. 25, 20. c. 38, 11. Eccles. 6, 10, c. 10, 3. 20. Secundo sensu praefigitur Verbis, sicque significationem *Relatiuam* habet: vt הַנִּמְצְאוּ *qui inuenti sunt*, 1 Chron. 1, 4. rarius Particulis: vt הֶעָלֶיהָ *quod supra eam*, 1 Sam. 9, 24. Addunt vulgo, ה etiam Nominibus et Participiis sic praefigi; sed citra necessitatem: nam e. g. הַטּוֹב *bonum*, *τὸ ἀγαθόν*, Gen. 16, 6. Deut. 12, 28. הָרֹמֵשׂ *reptans*, *τὸ ἕρπον*, Gen. 1, 26. et similia, commode sensu *demonstratiuo* exponi queunt. He *vocandi* vocibus, etiam per Regimen constructis, praemittitur: vt הַצְּבִי *o decus!* 2 Sam. 1, 19. הַבַּת *o filia!* Thren. 2, 13. Addunt quidam quartam significationem *Loci*, qua *motus ad locum* designetur: e. g. הָעִיר *in vrbem*, 1 Sam. 20, 40. 43. eoque sensu ה etiam vocibus per Regimen constructis praefigi volunt: vt הָאֹהֱלָה *in tentorium*, Gen. 24, 67. הַלִּשְׁכּוֹת *ad conclauia*, Esr. 8, 29. Conf. CHR. MVNDENII pec. Dissert. de *He Demonstratiuo*.

IV.) *Interrogatiuum*, (de cuius diuersa punctatione consulendi sunt Grammatici,) innuens vel simplicem *interrogationem dubitantis* aut *ignorantis*: vt הַאַתָּה *an tu sis?* Gen. 27, 21. vel *interrogationem* cum *negatione* subintellecta: vt הֲשֹׁמֵר *num custos?* Gen. 4, 9. vel *interrogationem* cum *affirmatione* subintellecta: vt הֲמִן *nonne de?* Gen. 3, 11. vel *admirationem*: vt הַלְּבֶן *num nato?* Gen. 17, 17. Caeterum haud facile quis probauerit, quod b. SCHVLTENS hoc ה vbique fere per *ecce* reddit.

In medio vocum ה *seruile* mere est *Emphaticum*, vt cum ante ם et ן Affixo interdum inseritur: e. g. כֻּלָּהֶם pro כֻּלָּם *omnes illi*, 2 Sam. 23, 6. לְכֻלָּהְנָה *omnibus illis*, 1 Reg. 7, 37. vbi simul ה *Paragogicum* accessit, pro לְכֻלָּהֶן; sic in בְּתוֹכֵהְנָה *in medio earum*, Ezech. 16, 53.

In fine vocum est vel I) *Afformatiuum foem.* tam 1 *Nominibus*: vt חָכְמָה *sapientia*; quam in *Verbis*: vt בָּכְתָה *fleuit*, Deut. 21, 13. vel II) *Paragogicum*: idque 1) vel mere *otiosum*, accedens Verborum Futuris 1 pers. Infinitiuis item et Imperatiuis, Pronominibus 2 pers. masc. sing. et plur. foem. vt et Pronominibus 3 pers. plur. vtriusque Generis, et Afformantibus atque Affi-

xis exinde ortis: vt הָמָּה, אַתָּה, בְּנַדָּתָהּ Malach. 2, 14. יָדְכָה, (pr
יָדְךָ,) Exod. 13, 16. rarius Nominibus: vt לַיְלָה. Vel 2) *Locat*
additum Nominibus *Locorum*, notans *motum ad locum:* vt אַרְצָה
in terram, Gen. 19, 1. rarius τὸ *in loco.* Vel 3) *Intensiuum*
subiectum vel *Nominibus:* vt מְוְתָה *mors acerbissima*, Ps. 116, 1
אֵימָתָה *formido maxima*, Exod. 15, 15. vel *Participiis*, vt בֹּעֵרָה
ardens vehementissime, Hos. 7, 4. vel, vt quidam volunt, *Futuri*
2 et 3 pers. sing. vt יָחִישָׁה *celerrime festinet*, Ies. 5, 19. raro *Prae*
teritis 3 pers. sing. foem. vt הֶחְבְּאָתָה *sollicite abscondidit*, Ios. 6, 17

הָא et Chald. הָא *ecce*, vid. infra sub rad. הוא.

הַבְהָבִים pl. vid. sub rad. יהב.

הָבַל *euanuit*, proprie instar *corporis instabilis* nec *solid*
quid habentis. Fut. pl. in pausa תֶּהְבָּלוּ *vanescitis*, Hiob. 27, 12
vanescatis, Ps. 62, 11. וַיֶּהְבָּלוּ *et vani facti sunt*, 2 Reg. 17, 15
Ier. 2, 5. Hiph. part. pl. מַהְבִּילִים *vanos facientes*, Ier. 23, 16.

הֶבֶל m. 1) *vapor, cito euanescens*, Ps. 62, 10. (secundum quosdam,) Ps. 144, 4. Prou. 21, 6. 2) *vanitas*, *res vana et inanis*, Ps. 39, 6. Ps. 94, 11. Hiob. 7, 16. Eccles. 1, 2. 14. etc. specialiter de *idolis* dicitur, Deut. 32, 21. 1 Reg. 16, 26. 2 Reg. 17, 15. Ier. 2, 5. c. 10, 15. etc. Sumitur quoque aduerbialiter pro *vane*, *inaniter*, *frustra*, Hiob. 9, 29. c. 21, 34. Cum Affixis הֶבְלִי *vanitas mea*, Eccles. 7, 15. הֶבְלוֹ *vanitas eius* vel *sua*, Eccles. 6, 12. pl. הֲבָלִים *vanitates*, Eccles. 1, 2. 14. c. 5, 6. Ier. 10, 8. in regim. הַבְלֵי Ps. 31, 7. Ier. 8, 19. Ion. 2, 9. cum Affixo הַבְלֵיהֶם *vanitates* i. e. *idola sua*, Deut. 32, 21. 1 Reg. 16, 13. 26.

הֲבֵל m. *vanitas*, Eccles. 1, 2. c. 12, 8.

הָבְנִי m. vnde pl. הָבְנִים vel secundum Kethibh הוֹבְנִים, *ligna ebena*, Ezech. 27, 15. terminationem *gentilitiam* prae se fert: vnde procul dubio à nomine *loci*, nobis ignoti, descendit. Plura dabunt BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. L. I. c. 20. FVLLERVS in *Miscell. S.* L. VI. c. 14. et HILLERVS in *Hierophyt.* P. I. p. 437. seq.

הֹבֵר m. in pl. הֹבְרִים *augures*, q. d. *sectores* regionum coeli, (vid. COCCEIVS in *Lex.*) à rad. Arab. הבר *secuit.* In regim. הֹבְרֵי Ies. 47, 13. secundum Kri, sed Kethibh habet הָבְרוּ *secuerunt, diuiserunt.* Conf. Chald. גָּזְרִין Dan. 2, 27.

הָגָה in genere *propulit*, *protrusit*, vel, vt SCHVLTENSIO placet, (coll. Arab.) *aestuauit*, *exaestuauit*, *cum aestu eiectauit*,

uit, (Graec. βεάσσειν, ἐκβεάσσειν,) et quidem vel *rem ex loco*, sicque *amouit, remouit*, 2 Sam. 20, 13. Prou. 25, 4. 5. Ies. 27, 8. vel *vocem ex ore, loquendo* siue *enunciando*, Ies. 59, 3. Ps. 35, 28. Ps. 37, 30. Ps. 71, 24. Prou. 8, 7. Hiob. 27, 4. *mussitando* et *murmurando*, Ies. 8, 19. c. 31, 4. *gemendo*, Ies. 38, 14. c. 59, 11. et de *animo, cogitauit, meditatus est*, (quod *cogitatio* sit quidam *animi sermo*,) Ps. 1, 2. Ps. 2, 1. Ps. 38, 13. Ps. 63, 7. Ps. 143, 5. Prou. 15, 28. c. 24, 2. Ies. 33, 18. c. 59, 13. Ier. 48, 31. Praet. Kal cum Vau Conuers. וְהָגִיתָ *et meditaberis*, Ios. 1, 8. וְהָגִיתִי *et meditabor*, Ps. 77, 13. Ps. 143, 5. infin. absol. הָגֹה *gemendo*, Ies. 59, 11. sed הָגוֹ *remouendo*, Prou. 25, 4. 5. fut. יֶהְגֶּה *eloquetur*, Prou. 8, 7. Hiob. 27, 4. *eloquitur*, Ps. 37, 30. *meditabitur*, Ies. 33, 18. *meditatur*, Ps. 1, 2. Prou. 15, 28. c. 24, 2. *gemit*, Ier. 48, 31. *mussitat, murmurat*, Ies. 31, 4. foem. תֶּהְגֶּה *eloquetur*, Ps. 35, 28. Ps. 71, 24. *eloquitur*, Ies. 59, 3. etc. Pihel vel potius *Pohel*, praet. הֹגָה (ad Formam שׁוֹשֵׁה Ies. 10, 13. שֹׁרֵשׁ Ies. 40, 24. etc.) *amouit, remouit*, scil. aliquis, *impersonaliter*, 2 Sam. 20, 13. vulgo praet. Pyh. (pro הֻגָּה) esse volunt; sic infinit. הֹגוֹ *meditando*, Ies. 59, 13. Hiph. part. pl. מַהְגִּים *mussitantes*, Ies. 8, 19.

הֲגִיג m. *gemitus*, it. *meditatio*, petita Forma ab הגג. Cum Affixo הֲגִיגִי *gemitus meus*, Ps. 5, 2. it. *meditatio mea*, Ps. 39, 4.

הֶגֶה m. 1) *eloquium, sermo*, vel potius *cogitatio*, Ps. 90, 9. vbi anni vitae consumi dicuntur *instar cogitationis*, qua phrasi etiam HOMERVS *Hymn. in Mercur.* v. 43. et THEOGNIS v. 979. vtuntur. Sed *vaporem aestuantem* intelligit SCHVLTENS. 2) *gemitus, suspirium*, Ezech. 2, 9. 3) *murmur*, (de *tonitru*,) aliis *eloquium*, Hiob. 37, 2.

הָגוּת f. *meditatio*, Ps. 49, 4.

הֶגְיוֹן (cum terminat. *augmentat.*) m. *meditatio attenta*, Ps. 19, 15. Thren. 3, 62. in quo posteriore tamen loco b. SCHVLTENS *contumeliosam insectationem* siue *irrisionem* intelligit, ex Arab.

הִגָּיוֹן m. id. Ps. 9, 17. Ps. 92, 4. al. *carmen bene meditatum*, SCHVLTENSIO *carmen triumphale*, quo hosti insultatur, ex Arab.

הָגִין m. inusit. vnde foem. הֲגִינָה *recta, apta, decens*, Ezech. 42, 12. Conueniunt Chald. הָגֵן et מְהַגַּן *rectum, decens, conueniens, decorum, aptum, idoneum*, et הִגָּן *decentia*.

הַדָּבְרִין m. pl. Chald. q. d. *duces ducum, duces supremi*:

vnde in Statu Emphat. הַדָּבְרַיָּא Dan. 6, 8. compoſ. ex 2 ſyn nymis, Syr. הדא, Arab. הדי *duxit*, et ex דבר Chald *du xit*. In regim. הַדָּבְרֵי Dan. 3, 27. cum Affixis הַדָּבְרַי *suprem duces mei*, Dan. 4, 33. הַדָּבְרוֹהִי *supremi duces eius*, Dan. 3, 24 Kamez manet immutabile, ad insinuandum originarium א ſiu Verbi, ſiue Nominis inde deriuati הָדָא *ductor, dux*. Sed Hebr הַדָּבְרוֹ Mich. 2, 12. vid. in דָּבָר ſub rad. דבר.

הֵידָד m. *celeuſma, vox ouantium continuo ingeminata*, Ies 16, 9. 11. Ier. 25, 31. c. 48, 33. à rad. Arab. הדד *ſonum* vel *vocem edidit*, proprie *fregit, rupit*.

הֵד m. id. Ezech. 7, 7.

הָדָה *miſit, immiſit*, Ieſ. 11, 8.

הָדַךְ *diruit, euertit, deſtruxit*, vt Arab. vnde imperat. הֲדֹךְ *euerte, deſtrue*, Hiob. 40, 12.

הֲדֹם m. *ſcabellum*, proprie *rotundum*, coll. rad. Arab. הדם *rotundus fuit, in gyrum circuiuit*, vid. quoque *Arcan. Form. Hebr.* p. 150. Vbique metaphorice vſurpatur, 1 Chron. 28, 2. Ieſ. 66, 1. Pſ. 99, 2. Pſ. 110, 1. Pſ. 132, 7. Thren. 2, 1.

הַדָּם m. Chald. *fruſtum*, pl. הַדָּמִין *fruſta*, Dan. 2, 5. c. 3, 29. à rad. הֲדַם Chald. *diſcidit, diſcerpſit*, Arab. הדם *diruit, deſtruxit*, it. *fregit*.

הֲדַס m. *myrtus*, Neh. 8, 15. Ieſ. 41, 19. c. 55, 13. à *celeri et alacri incremento*, à rad. הדס Chald. *ſaliit*, Rabbin. *feſtinauit*, Syr. *alacris fuit*. Sic Lat. *ſalix* et *ſaltus* dicuntur à *ſalio*. Plur. הֲדַסִּים *myrti*, Zach. 1, 8. 10. 11.

הָדַף *truſit, pepulit, depulit, impulit, expulit*. Praet. cum Affixo הֲדָפוֹ *truſit, impulit eum*, Num. 25, 22. Ier. 46, 15. הֲדַפְתִּיךָ *depuli te*, Ieſ. 22, 19. infinit. conſtruct. הֲדוֹף *expellere*, Deut. 6, 19. c. 9, 4. cum Affixo הָדְפָהּ *depellere eam*, 2 Reg. 4, 27. fut. יֶהְדֹּף *depellet*, Prou. 10, 3. cum Affixis יֶהְדָּפֶנּוּ *impellet, trudet illum*, Num. 35, 20. יֶהְדָּפֵם *expellet eos*, Ioſ. 23, 5. pl. in pauſa תֶּהְדֹּפוּ *truditis, impellitis*, Ezech. 34, 21. יֶהְדְּפֻהוּ *trudent, depellent eum*, Hiob. 18, 18.

הָדַר in genere *ornauit, decorauit*, ſpecialiter *ornauit honore, honorauit*; vt Graeci dicunt τιμαῖς κοσμεῖν et ἀγάλλειν, Latini *honoribus decorare* et *ornare*, *gloria decorare, gloriae inſignibus ornare, gloria exornare, honoris ornamenta*, et

et *ornamenta* abſolute pro *honoribus*. Praet. cum Vau Conuers. וְהָדַרְתָּ *et honorabis*, Leuit. 19, 32. Pahul הָדוּר *ornatus*, Ieſ. 63, 1. pl. הֲדוּרִים *honorata*, *honore* et *gloria conſpicua*, quae Deus dicit ſe *complanaturum* i. e. *humiliaturum*, Ieſ. 45, 2. fut. תֶּהְדַּר *honorabis*, Exod. 23, 3. Leuit. 19, 15. Niph. praet. pl. in pauſa נֶהְדָּרוּ *honorati ſunt*, Thren. 5, 12. Hithpah. fut. תִּתְהַדַּר *te ipſum honorabis*, *tibi honorem ſumes*, *gloriaberis*, Prou. 25, 6.

הֲדַר Chald. id. Pahel praet. הַדַּרְתָּ *honoraſti*, Dan. 5, 23. הַדְּרֵת *honoraui*, Dan. 4, 31. part. praeſ. מְהַדַּר *honorans*, Dan. 4, 34.

הָדָר m. (Nomen *Effectus*,) *honor*, quo quis ornatus eſt vel alium exornat, *decor*, *ornatus*, Deut. 33, 17. Pſ. 8, 6. Pſ. 21, 6. Pſ. 29, 4. Pſ. 96, 6. Ieſ. 53, 2. vnde עֵץ הָדָר *arbor decoris*, i. e. *decora* et *ſpecioſa*, Leuit. 23, 40. In regim. הֲדַר Pſ. 145, 5. 12. Ieſ. 2, 10. 19. 21. cum Affixis הֲדָרִי *ornatus meus*, quo ſcil. ego ornaui, Ezech. 16, 14. הֲדָרֵךְ *honor* vel *decus tuum*, quo ſcil. ornata es, Ezech. 27, 10. etc. pl. הֲדָרִים *decora*, *ornatus*, *ornamenta*, in regim. הַדְרֵי Pſ. 110, 3.

הֶדֶר m. id. Dan. 11, 20.

הֲדָרָה vel הַדְרָה f. id. vnde in regim. הַדְרַת Pſ. 29, 2. Pſ. 96, 9. Prou. 14, 29. 1 Chron. 16, 29. 2 Chron. 20, 21.

הדוש vid. in דוש.

הָהּ *ah!* Interiectio *dolentis*, à *ſono* factitia, Ezech. 30, 2. alias אֲהָהּ.

הו vid. infra הוי.

הוא radix inuſit. Arab. هاء (media *Ie*,) *paratus fuit*, in 5 Coniugat. *praeſto fuit*, vnde hiaton *repraeſentatio*. Hinc ſunt

הוּא Pronomen 2 perſ. ſing. maſc. *Perſonale*, *ille*, *ipſe*, *hic*, *illud*, *ipſum*, *hoc:* proprie perſona vel res *praeſens*, quam tanquam *praeſentem* digitis quaſi monſtramus, Gen. 2, 13. 14. 19. c. 3, 15. c. 4, 20. Exod. 6, 27. Leuit. 21, 8. Deut. 7, 26. etc. Aliquando de *Deo* κατ' ἐξοχὴν dicitur, vt Pſ. 44, 5. Pſ. 102, 28. 1 Chron. 17, 26. Neh. 9, 6. 7. Ieſ. 43, 13. c. 48, 12. ideoque à quibusdam inter Nomina *diuina* refertur, conf. *Onomaſt. V. T.* p. 549. et Auctoribus, ibi laudatis, add. IOH. ALBERTI in *Periculo Critico* p. 2. MARACCIVS in *Refutat. Alcor.* p. 201. a. VRIEMOET in *Annot. ad Dicta Claſſica* T. I. p. 119. 120. et T. II. p. 178. HOTTINGERVS in Differt. de *Nominibus Dei Orient.* §. 17. *Relationes Malabar.* Continuat. XXXVII. p. 74. Saepe pro Verbo Sub-

Substantiuo, sum, es, est, fuit, erit, etc. vsurpatur, vt Gen. 3, Exod. 1, 16. Leuit. 1, 13. 17. Deut. 1, 17. etc. Cum Articulo ההוא Gen. 15, 18. c. 19, 35. Exod. 1, 6. Leuit. 7, 4. Num. 6, 11. etc. cu ה Interrogatiuo הַהוּא *an ille?* Num. 23, 19. Sed plur. הֵם הֵמָּה vid. infra suo loco.

הוּא Chald. id. Dan. 2, 21. 22. 28. 32. 39. 47. c. 4, 19. Esr. 5, 8. et Sed pl. המו et המון vid. sub Hebr. הֵם.

הִיא Pronomen 3 pers. sing. foem. *Personale, illa, ipsa haec, illud, ipsum, hoc,* Gen. 14, 2. Leuit. 2, 15. Ios. 10, 2. 1 1 Sam. 20, 33. etc. Saepius quoque pro Verbo *Substantiuo* venit, vt Leuit. 11, 39. Cant. 6, 9. Prou. 3, 18. etc. In Pentateucho vndecim locis exceptis, semper, alibi rarius pro הִיא scriptum occurrit הִוא, secundum litteras legendum הוא: vnde Mosis aetate הוא fuisse Generis *Commun.* recte monent ALTINGIVS in *Fundament. Punctat. Hebr.* §. 93. DANZIVS in *Litterat. Hebraeo-Chald.* p. 320. B. H. STARCKIVS in *Luce Gram. Hebr.* p. 133. Celeb. HEVMANNVS in *Poecile* T. II. p. 520. et Doctiss. TYMPIVS in *Notis* ad NOLDII *Concordant. Partic.* p. 250. Contra pro הִיא interdum legitur הִיא, secundum Masorethas efferendum הוּא, in masc. vt 1 Reg. 17, 15. 1 Chron. 29, 16. Ps. 73, 16. Hiob. 31, 11. Eccles. 5, 8. Sed pl. הֵן et הֵנָּה vid. infra suo loco.

הִיא Chald. id. Dan. 2, 9. 20. 21. 27. 44. c. 7, 7. Esr. 6, 15.

הֵא (Formae קֵא à קוֹא,) proprie res, quam tanquam *praesentem* digito quasi monstramus; sed in Particulam *demonstrandi* rem *praesentem, en, ecce!* abit, Gen. 47, 23. Ezech. 16, 43. conf. eius synonym. הֵן et הֵנָּה sub rad. הנן.

הֵא Chald. id. Dan. 2, 43.

הָא Chald. id. Dan. 3, 25.

הֲוָא Chald. idem quod הֲוָה, quod vide paulo inferius.

הוֹד m. *eminentia, praestantia, praestantia, gloria, dignitas,* 1 Chron. 16, 27. c. 29, 25. Hiob. 37, 22. Ps. 21, 6. Ies. 30, 30. Zach. 6, 13. etc. per Aphaeresin pro נְהוֹד, à rad. Arab. נהד *praestantissimus fuit, eminuit.* Cum Affixis הודי *praestantia mea,* i. e. *forma praestans mea,* Dan. 10, 8. הודו *gloria eius,* Ps. 148, 13. Hos. 14, 7. Hab. 3, 2. Zach. 10, 3. pro quo recurrit הודה Ier. 22, 18. Conf. pluribus de h. n. BOOTII *Animaduers.* L. III. c. 7. et L. IV. c. 4.

הָוָה *fuit* vel *factus est*, *exstitit*, *accidit*, Arab. הוי *decidit*. Part. praes. הֹוֶה *ens*, *es*, *est*, Eccles. 2, 22. Neh. 6, 6. imperat. הֱוֵה *esto*, Gen. 27, 29. et cum א, הֱוֵא Hiob. 37, 6. foem. הֱוִי Ies. 16, 4. Sed יְהוּא Eccles. 11, 3. quod vulgo huc referunt, potius Nomen est, referendum ad rad. inusit. יהא, vbi vid.

הֲוָה et הֲוָא Chald. id. Dan. 4, 26. c. 5, 19. c. 6, 4. 11. 15. c. 7, 13. Esr. 5, 11. Praet. foem. הֲוָת *fuit*, Dan. 7, 19. Esr. 4, 24. c. 5, 5. et cum (ַ), הֲוַת Dan. 2, 35. הֲוַיְתָ *fuisti*, Dan. 2, 31. 34. הֲוֵית *fui*, Dan. 4, 1. 7. 10. c. 7, 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 13. 21. pl. הֲווֹ *fuerunt*, Dan. 2, 35. c. 5, 19. c. 6, 5. Esr. 4, 20. infin. constr. cum ל, (deficiente מ characteristico,) לֶהֱוֵה q. d. *ad τὸ esse*, i. e. *vt sit*, *sit*, *erit*, Dan. 4, 22. et cum א, לֶהֱוֵא Dan. 2, 20. 28. 41. c. 3, 18. Esr. 4, 12. c. 5, 8. c. 6, 3. 9. c. 7, 23. 26. Alii Futurum esse volunt, cum Praefixo ל, exclusa Praeformante Iod: quales Formae Futurorum Rabbinis sunt frequentissimae, et ipsi quoque Arabes ל Futuro, ad designandum Coniunctiuum, praefigere solent. Sic cum Affixis irregularibus לֶהֱוֹן *vt sint*, *sint*, *erunt illi* vel *illa*, Dan. 2, 43. c. 6, 2. 3. 27. Esr. 6, 10. 25. foem. לֶהֶוְיָן Dan. 5, 17. quae aliis Futura sunt in pl. sine Affixis. Imper. plur. הֱווֹ *estote*, Esr. 4, 22. fut. foem. תֶּהֱוֵה *erit*, *sit*, Dan. 2, 40. 41. 42. c. 4, 24. et cum א, תֶּהֱוֵא Dan. 7, 23. Esr. 6, 8.

הֹוָה f. *accidens*, *casus*, *qui accidit*, specialiter *casus aduersus*, *calamitas*, *infortunium*, (German. ein Unfall, Arab. هوة, per א,) Ies. 47, 11. Ezech. 7, 26.

הַוָּה f. id. Hiob. 6, 2. c. 30, 13. Ps. 57, 2. Ps. 91, 3. Prou. 19, 13. etiam *calamitas* siue *infortunium actiue* sumta, i. e. quae aliis infertur, vt Ps. 5, 10. Ps. 38, 13. Ps. 52, 4. Ps. 94, 20. Prou. 17, 4. Sed Ps. 52, 9. Prou. 10, 3. per הַוָּה potius *substantia* siue *opes* intelligendae sunt, dictae à τῷ *esse* siue *adesse*, vt Lat. *substantia*, et Graec. οὐσία, ὕπαρξις, τὰ ὄντα, τὰ ὑπάρχοντα etc. Denique Prou. 10, 3. c. 16, 6. et Mich. 7, 3. ALB. SCHVLTENSIO הַוָּה est *desiderium*, idque *prauum*, à rad. Arab. הוי *voluit*, *cupiuit*, quod conuenit cum Hebr. אוה. In regim. est הַוַּת Prou. 10, 3. c. 11, 6. Mich. 7, 3. cum Affixo הַוָּתוֹ *opes eius*, Ps. 52, 9. pl. הַוּוֹת *calamitates*, *infortunia*, Ps. 5, 10. Hiob. 6, 30.

הַיָּה f. *calamitas*, vnde cum Affixo הַיָּתִי *calamitas mea*, sec. Kethibh Hiob. 6, 2. c. 30, 13. sed Kri habet הַוָּתִי.

יְהֹוָה Nomen Dei *Proprium*, vi Formae *Aeternum* significat, tum propter Iod Heemanticum, *Continuitatis* et *Durationis* indicem, tum propter eius compositionem, vti vulgo volunt, ex triplici Tempore: ex *Futuro*, cuius nota in Verbis Iod est, ex *Participio Praesente*, cuius Vocalis characteristica ֹ, et ex *Praeterito*, quod in Verbis Quiescentibus tertia radicali ה in (ָ) terminatur. *Nomen Aeternitatis* ideo vocat AVGVSTINVS. Optime itaque Galli in Versione Bibliorum reddiderunt per *l'Eternel*. Sic enim ipse Deus explicat Exod. 3, 14. אהיה אשר אהיה *ero*, semper scil. et in aeternum, *qui sum*, vel, vt PASOR vertit, *ero qui eram*, et Iohannes Apoc. 1, 4. 8. ὁ ὢν, ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, vel, vt BEZA ex Mscr. restituit, ὁ ἐσόμενος. Auctor libelli *Baruch* pro eo reponit ὁ αἰώνιος, vt c. 4, 10. 14. 20. 22. 24. 35. c. 5, 2. Vulgo quoque credunt, יְהֹוָה non habere Puncta propria, vid. *Arcan. Form. Hebr.* p. 545. et conf. pluribus de h. n. Auctores, magno numero à nobis excitati in *Onomast. V. T.* p. 315. 316. et in *Addendis*, quibus addantur SELNECCERVS in *Paedagog. Christ.* P. II. p. 45. seq. VAL. FRIDERICI de *Synonymis Dei Hebraicis* Dissert. I. CANINIVS in *Locis N. T.* c. 1. SCHEDIVS de *Diis German.* Syngram. I. c. 12. ZELTNERVS in *Enneade Quaest. Philolog.* n. 4. et in *Euangelio Tetragrammato ex N. T. exulante*, CRINESIVS in *Exercitat. Hebr.* V. quaest. I. DAV. CLERICVS in *Quaest. S.* XI. DRVSIVS in *Tetragrammato*, IAC. ALTINGIVS in Exercitat. de *Nominibus diuin.* COLHANS in *Exercitat. Glotticis* p. 249. seq. ZVLLICHIVS in *Explicat. Nominis* יהוה, DANZIVS in Praefat. ad *Paradigmata Nom. et Verb.* IOH. BOHEMVS in Erklärung des Namens *Iehoua*, MASCHIVS in *Noua Bibliotheca Lubec.* Vol. IV. n. 3. DASERVS in Append. ad Tractat. de *Augustiniana Decalogi diuisione*, DIETERICVS in *Antiquit. Bibl.* ad Exod. 6, 6. 7. HILLERVS in *Onomast. S.* p. 249. VRIEMOET ad *Dicta Class.* T. I. p. 137. seq. ANDREAS MYLIVS, PAVLVS BVRGENSIS, ERPENIVS, C. M. WILLICHIVS, VALLANDVS, PERINGERVS, PASCHIVS, HILDEBRANDVS, GRIESINGERVS, I. R. OSIANDER, A. RHELINGEN et IOH. SNOILSHIK in peculiaribus Dissertationibus et Tract. de h. n. aliique apud FABRICIVM in *Bibliograph. Antiquar.* p. 244. et Celeb. I. D. WINCKLERVM in *Animaduers. Philolog.* P. II. p. 369. seq.

Id

Id certum est, יְהֹוָה cum Praefixis sequi punctationem Nominis אֲדֹנָי: vt לַיהוָה *Aeterno*, Ps. 16, 2. הַיהוָה *an Aeternus?* Ier. 8, 17. etc. et vbi cum אֲדֹנָי occurrit, recipere puncta Nominis אֱלֹהִים: vt יֱהוִה 2 Sam. 7, 18. 19. 20. 29. Ezech. 5, 5. etc. vnde cum Praefixo לֵיהוִה Ps. 68, 21. Singulare est הַלְיהוָה Deut. 32, 16. vbi quidam codices habent הַל יְהוָה, vid. infra הַל.

הוֹי Interiectio, à *sono* facta, eaque vel *exclamantis*, *heus! eheu!* vt Ies. 1, 4. c. 17, 12. c. 55, 1. Ier. 47, 6. Zach. 2, 10. vel *dolentis*, *ah! heu!* vt 1 Reg. 13, 30. Ier. 22, 18. c. 30, 7. c. 34, 5. vel *comminantis* et *exsecrantis*, *vae!* Ies. 5, 8. 11. 18. 20. 21. 22. c. 10, 1. Ier. 22, 13. c. 23, 1. Ezech. 34, 2. etc. Pro eo per Aphaeresin dicitur הוֹ Amos. 5, 16.

הוּךְ Chald. *ire*, *abire*. Infin. מְהָךְ *ire*, *abire*, Esr. 6, 13. fut. יְהָךְ *eat*, *abeat*, *abiret*, Esr. 5, 5. c. 6, 5. c. 7, 13.

הוּם *commouere*, *quassare*, *turbare*. Praet. הָם, cum Affixo הָמָם *turbauit eos*, Deut. 7, 23. Niph. fut. foem. cum Vau Conuers. וַתֵּהֹם *et commota est*, 1 Sam. 4, 5. 1 Reg. 1, 45. Ruth. 1, 19. Hiph. fut. אָהִים, cum ה Paragog. אָהִימָה *strepitum faciam*, Ps. 55, 3. (petita significatione à rad. cognata המה *strepuit*,) sic pl. תְּהִימֶנָה (deficiente Iod Epenthetico, pro תְּהִימֶינָה,) *strepitum edent*, Mich. 2, 12. vbi quidam codices habent תְּהִמֶּנָה, cum Dagesch Forti irregulari, vt c. 7, 10.

מְהוּמָה f. *commotio*, *turbatio*, *conturbatio*, Deut. 7, 23. c. 28, 20. 1 Sam. 5, 9. c. 14, 2. Ies. 22, 5. Ezech. 7, 7. c. 22, 5. Prou. 15, 16. In regim. מְהוּמַת 1 Sam. 5, 11. vbi *conturbatio mortis* est, quam timor mortis incutit, vt Zach. 14, 13. *conturbatio Domini*, quam Dominus immittit. Plur. מְהוּמוֹת *commotiones*, *turbationes*, *perturbationes*, Amos. 3, 9. 2 Chron. 15, 5.

הוּן radix in Kal inusit. videtur significasse *paratum esse*, *praesto esse*, *adesse*, vt cognat. הכן: vnde Hiph. fut. pl. cum Vau Conuers. וַתָּהִינוּ *et parati fuistis*, (ad ascendendum,) Deut. 1, 41. pro quo in loco parallelo Num. 14, 40. recurrit הִנֶּנּוּ וְעָלִינוּ *ecce nos! et ascendemus*, vel *vt ascendamus*. Alii aliter.

הוֹן m. *diuitiae*, *opes*, Ps. 44, 13. Ps. 112, 3. Prou. 1, 13. c. 6, 31. Cant. 8, 7. etc. Ad etymi rationem conf. supra הַוָּה, et עֲתִידוֹת i.e. *parata*, *ea quae adsunt*, pro *thesauris* siue *diuitiis*, Ies. 10, 13.

הִין m. *Hin*, *vasis* genus, mensuram liquidorum constituens, continensque 12 logos siue 72 oua, Exod. 30, 24. Leuit. 19, 36. c. 23,

c. 23, 13. Num. 15, 4. 5. 6. 7. 9. 10. etc. Eius figuram ex ment Iudaeorum exhibet DASSOVIVS in Differt. ad Tit. *Celim.* Si dictum videtur, quod *semper ad manus haberetur*, ad appor tandas vel recipiendas res liquidas (vt aquam, lac, oleum, etc. maxime commodum et necessarium. Sic apud Romanos *am phora*, *vrna*, *congius*, *cyathus* etc. nomina *vasorum* fuerunt e *mensurarum*.

הות in Kal inusit. vnde Pihel הוֹתֵת, quod varie exponitur: quidam conferunt cum Arab. هات in 2 Coniug. *clamauit*, *inclamauit;* ego potius cum هاث (media Ie,) in 10 Coniug. *intulit malum*, *grassatus est*, vnde هَيْثٌ *nocendo inferre malum*, quo cum conuenit Graec. ἄτη *damnum*. Inde est Pihel siue Pohel fut. pl. תְּהוֹתְתוּ *malum* siue *damnum infertis*, *grassamini*, Psf. 62, 4.

הָזָה *delirauit*, vt Arab. هذا et هذي: vnde part. praes. הֹזֶה, pl. הֹזִים *delirantes*, Ies. 56, 10.

הִי m. *planctus*, vid. infra sub rad. נהה.

הִיא Pronomen *Personale* foem. vid. supra sub rad. הוא.

הָיָה *fuit* et *esse coepit* siue *factus est*, *exstitit*, vt alia Verba *Qualitatis* et *Status*, quae praeter τὸ *esse* etiam τὸ *fieri* denotant, conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 16. Frequens est Verbi huius constructio sequente ל, quod Lat. omittitur, aliquando autem reddi potest per *loco*, *vice*, *pro:* vt Gen. 2, 24. *erunt in carnem vnam*, i. e. *erunt* vel *fient caro vna*, Exod. 4, 4. *facta est in baculum*, pro *facta est baculus*, Exod. 4, 16. *eris illi in Deum*, i. e. *pro Deo*, Num. 10, 31. *eris nobis in oculos*, h. e. *loco oculorum;* sic Gen. 17, 4. Deut. 28, 44. Hiob. 30, 9. etc. Praet. cum Vau Conuers. וְהָיָה *et erit*, Deut. 12, 11. Ies. 3, 24. sic sec. Kri Ezech. 45, 5. (vbi Kethibh habet יִהְיֶה,) foem. הָיְתָה *fuit*, *factum est*, Gen. 1, 2. Iud. 21, 3. et ex Chaldaismo הֲוָת sec. Kethibh 2 Reg. 9, 37. הָיִיתָ *fuisti*, Deut. 23, 7. foem. הָיִית Iud. 11, 35. et cum Iod Paragog. הָיִיתִי sec. Kethibh Ezech. 16, 31. cum Vau Conuers. et (ְ) sub ה, וְהָיִית *et eris*, 2 Sam. 14, 2. pl. הֱיִיתֶם *facti estis*, Hiob. 6, 21. sed cum Praefixo, וִהְיִיתֶם Gen. 3, 5. Exod. 19, 5. הָיוּ *fuerunt*, Gen. 25, 3. Ezech. 27, 10. cum Vau Conuers. וְהָיוּ *et erunt*, Gen. 2, 24. Ezech. 14, 14. sic sec. Kri Num. 34, 4. Ios. 15, 4. c. 18, 12. 14. 19. Ier. 50, 6. vbi Kethibh habet וְהָיָה, in sing.

sing. Part. praes. foem. הֹוָה *existens*, Exod. 9, 3. infin. absolut. הָיֹה 1 Reg. 13, 14. inf. construct. הֱיוֹת *esse*, Gen. 18, 18. Ruth. 1, 12. (cum Praefixis בִּהְיוֹת Exod. 19, 16. לִהְיוֹת Gen. 17, 7. etc.) more autem Chaldaico הֱוֵה Ezech. 21, 15. imperat. הֱוֵה *esto*, Exod. 18, 19. sed foem. הֲוִי Gen. 24, 60. pl. הֱיוּ *estote*, Num. 16, 16. et cum Praefixo וִהְיוּ 1 Sam. 4, 9. fut. אֶהְיֶה *ero*, Exod. 3, 12. *essem*, Hiob. 10, 19. et per Apocopen אֱהִי Hos. 13, 14. Ezech. 11, 16. יִהְיֶה *erit*, 1 Reg. 13, 32. Ies. 2, 2. et per Apocopen יְהִי *sit*, Gen. 1, 3. sic sec. Kethibh 1 Reg. 1, 37. pl. נִהְיֶה *erimus*, Gen. 44, 9. per Apocopen נְהִי Num. 13, 24. יִהְיוּ *erunt*, Exod. 7, 17. c. 25, 31. et sec. Kri Ezech. 37, 22. (vbi Kethibh habet יִהְיֶה *erit*, (scil. Israel, in sing.) et Ier. 18, 23. vbi Kethibh וְהָיוּ *et erunt*, in praet. cum Vau Conuers. Contrarium occurrit Ios. 19, 29. Niph. נִהְיָה *factus*, *effectus est*, it. *factus fuit*, eo sensu, quo Lat. dicitur *actum est de illo*, German. es ist um ihn geschehen, i. e. *confectus*, *finitus est*, et quo rem, quae esse desiit, *fuisse* tam Graeci quam Latini dicunt, conf. VECHNERI *Hellenolex*. L. II. c. 5. foem. נִהְיְתָה *confectus*, *finitus erat* (somnus eius), Dan. 2, 1. נִהְיֵיתִי *confectus sum*, Dan. 8, 27. part. נִהְיָה *factus*, *effectus*, vnde foem. נִהְיָה *facta*, *effecta*, Prou. 13, 19.

הַוָּת f. *calamitas*, vid. supra sub rad. הָוָה.

אֶהְיֶה (cum א *Continuitatis*,) Nomen Dei *Proprium*, Exod. 13, 14. synonymum *Tetragrammati* יְהֹוָה, coll. ib. v. 15. vi Formae notat *eum*, *qui semper est*, siue *Aeternum*: sic Arabs ERPENII reddit, LXX ὁ ὤν, IONATHAN exponit: *ego ille*, *qui sum et qui futurus sum*, et in *Schemoth Rabba* explicatur: *ego*, *qui fuit*, *ego idem nunc*, *et ego idem in futurum*. Quidam negant esse Nomen *Proprium*, contra quos vid. DRVSIVS in *Tetragammato* c. 3. conf. quoque G. SCHWARZII Dissert. de *Nominibus diuinis* אהיה et יה, Celeb. WOLLII Dissert. de *ignoto Iudaeorum et Atheniensium Deo* אהיה ad Exod. 3, 14. et Act. 17, 23. aliique, qui de *Nominibus Dei Hebraicis* tradiderunt.

הֵיךְ idem quod אֵיךְ *quomodo?* א et ה permutatis, 1 Chron. 13, 12. Dan. 10, 17. vid. suo loco אֵיךְ.

הֵיכָל m. *aedificium valde sublime et magnificum*, *palatium*, 2 Reg. 20, 18. Ps. 144, 12. Prou. 30, 28. Ies. 39, 7. Dan. 1, 4. à rad. Arab. הכל *magnus*, *procerus fuit*. Specialiter adhibetur de *Tabernaculo Mosis*, 1 Sam. 1, 9. c. 3, 3. 2 Sam. 7, 2. c. 22, 7. Ps. 5, 8. Ps. 29, 9. Ps. 38, 2. et

et de *Templo*, 2 Reg. 23, 4. c. 24, 13. 2 Chron. 3, 17. Ier. 50, 28. Hagg 2, 15. Zach. 6, 14. 15. Malach. 3, 1. metaphorice de *coelo*, Pſ. 11, 4 Pſ. 18, 7. Mich. 1, 2. In regim. הֵיכַל Pſ. 144, 12. Eſr. 4, 1. cum Affix הֵיכָלוֹ *templum eius* vel *ſuum*, Ier. 50, 28. Malach. 3, 1. Pſ. 27, 4 plur. הֵיכָלִים *palatia, templa*, in regim. הֵיכְלֵי Prou. 30, 28. Ieſ. 13, 22 ſed Pſ. 45, 9. *veſtiaria* (Graec. voce cognat. χηλοὶ) intellig CLERICVS. Cum Affixo הֵיכְלֵיכֶם *templa veſtra*, Ioël. 4, 5. plur foem. הֵיכָלוֹת Hoſ. 8, 14.

הֵיכַל m. Chald. id. Dan. 4, 26. in Statu Emphat. הֵיכְלָא Dan 5, 2. 3. 5. Eſr. 4, 14. c. 5, 14. 15. c. 6, 5. cum Affixis הֵיכְלִי *palatium meum*, Dan. 4, 1. הֵיכְלֵהּ *palatium ſuum*, Dan. 6, 19.

הֵימִן Chald. vid. in אמן.

הִין vid. ſub rad. הון.

הָכַר ex mente SCHVLTENSII in genere *obriguit*, *diriguit*, deinde ad *ſtuporem*, vel, vt alii volunt, ad *obfirmationem mentis* refertur. Fut. plur. תֶּהְכְּרוּ *ſtupetis*, al. *obfirmatis vos*, Hiob. 19, 3.

הַכָּרַת f. *ſtupor* vel *obfirmatio*, in regim. הַכָּרַת Ieſ. 3, 9. Non poteſt eſſe à נכר, cum He *Heemantico*, vti vulgo volunt: quia eiusmodi Nomina *Aucta* cum He *Heemantico* vſus ſunt recentioris, conf. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. VII. §. 20.

הַל Particula *interrogandi, an? num?* vt Arab. هل: vnde הַל יְהוָה *num Domino* (retribuitis?) vt quidam codices habent Deut. 32, 6.

הָלָא *abſceſſit, receſſit, ſe elongauit*, vt Arab. cognatum הלל, vnde Syr. Geminatum in Pah. הלהל *elongauit*. Niph. particip. foem. נַהֲלָאָה *elongata, procul remota et pulſa*, Mich. 4, 7.

הֵלֶא m. *diſſitum, remotum*, cum ה *Paragogico* ſiue *Locali* in Particulam abit, הָלְאָה, in pauſa הָלְאָה *vltra, vlterius, porro*: eſtque vel *Loci*, vt Gen. 19, 9. 1 Sam. 10, 3. c. 20, 22. 37. Ieſ. 18, 2. 7. Amoſ. 5, 27. etc. vel *Temporis*, vt Leuit. 22, 26. Ezech. 39, 22. c. 43, 27. etc. Vulgo ad Formam originariam הֹלֶא referunt; ſed haec Forma ſolis Quieſcentibus media propria eſt, vid. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. V. §. 8. vel ad הֶלֶא, vt (ָ) in הָלְאָה *breue* ſit; ſed haec Forma cum ה Paragog. Cholem ſuum retinere ſolet: vt חֹרְשָׁה à חֹרֶשׁ, אֹהֱלָה ab אֹהֶל. Noſtrae vero ſententiae non obſtat, quod הָלְאָה etiam extra pauſam ſic occurrat, vt Amoſ. 5, 27. Nam 1) etiam cum Accentibus *Seruis* interdum (ָ) pro (ַ) venit, velut in

pauſa:

pausa: vt in שָׁמֵכוּ, secundum multos codices, Ies. 28, 15. in יִצְלַח Ezech. 17, 15. שְׁמַע Ezech. 40, 4. שָׁפָט 1 Sam. 7, 17. שָׁגָג Leuit. 5, 18. סְעָר Iud. 19, 5. יָרֵד 1 Sam. 22, 14. יָחֲאֵר 1 Chron. 11, 17. Ps. 45, 12. etc. 2) etiam אֶרֶץ cum Articulo extra pausam semper habet (ֶ). 3) Dantur quaedam Particulae, quae Formae originariae mutationem retinent, etiam vbi causae illius mutationis cessant, ob frequentissimum scil. Formae mutatae vsum, vt אִם, אֶל, מִן etc. quasi cum linea Makkeph, etiamsi haec non adsit.

הָלַךְ *iuit, ambulauit, profectus est, abiit;* sequente אַחַר vel אַחֲרֵי *secutus, obsecutus est, paruit;* sequente אֶל *adiit, accessit;* cum מִן vel מ *abiit;* cum לִפְנֵי *praecessit.* Metaphorice notat *actionem studiorumque* quasi *cursum* et *sectam* aut *rationem perpetuam.* Interdum per Euphemismum de *morte* adhibetur, (vt Arab.) Gen. 15, 2. Ios. 23, 14. Hos. 9, 6. Ps. 58, 5. Ps. 109, 23. Hiob. 14, 20. Eccles. 1, 4. c. 12, 5. Simili ratione loquuntur profani. FESTVS: *Abitionem antiqui dicebant mortem*, conf. DOVGTAEI *Analecta S.* ad 1 Reg. 2, 2. Celeb. SCHLICHTERI *Decim. S.* p. 25. seq. b. SCHVLTENSII *Animaduers.* ad Hos. 9, 6. Plenior phrasis exstat Gen. 25, 32. Aliis vocibus subiectum, interdum *incrementum* et *continuitatem* notat, vt Gen. 12, 9. Exod. 19, 19. 2 Sam. 3, 1. etc. Praet. foem. הָלְכָה *abiit*, Deut. 24, 2. Nah. 3, 10. in pausa הָלָכָה Ies. 46, 2. הָלַכְתְּ *ambulasti*, Ezech. 16, 47. c. 23, 31. et cum Iod Paragog. sec. Kethibh הָלַכְתִּי Ier. 31, 21. pl. הָלְכוּ *iuerunt*, Gen. 14, 24. Exod. 14, 29. cum ה Relatiuo et א Paragog. ex Arabismo, הֶהָלְכוּא *qui iuerunt*, Ios. 10, 24. part. praes. הֹלֵךְ *abiens, incedens*, Gen. 15, 2. c. 18, 16. Exod. 13, 21. pl. הֹלְכִים *euntes, ambulantes*, Gen. 32, 19. Exod. 10, 8. in regim. הֹלְכֵי Iud. 5, 10. Prou. 2, 7. foem. הֹלְכָה Ier. 3, 6. et הֹלֶכֶת Gen. 32, 20. Leuit. 11, 27. et cum Iod Paragog. sec. Kethibh הֹלַכְתִּי 2 Reg. 4, 23. pl. הֹלְכוֹת *euntes, ambulantes*, Exod. 2, 5. Neh. 6, 17. infin. absol. הָלוֹךְ *eundo, ambulando*, Gen. 8, 3. 5. Ios. 6, 13. Iud. 4, 9. et sec. Kri Ios. 6, 13. vbi Kethibh habet הוֹלֵךְ *incedens:* quo etiam pertinet Ier. 2, 2. c. 3, 12. (vbi subest Ellipsis Verbi Finiti,) infin. construct. הֲלוֹךְ *ire, ambulare*, Num. 22, 14. 16. Exod. 3, 19. imper. הֲלוֹךְ *ambula*, sec. Kethibh Prou. 13, 20. sed Kri habet הֹלֵךְ *ambulans;* pl. הִלְכוּ *abite*, Ier. 51, 50. fut. אֶהֱלֹךְ *abibo*, Hiob. 16, 22. c. 23, 8. יַהֲלֹךְ *it, abit*, Ps. 91, 6. Hiob. 16, 6. sed foem. תִּהֲלַךְ *vadit*, (irregulariter pro תֵּלֵךְ,) Ps. 73, 9. Exod. 9, 23. Niph. praet. נֶהֱלָכְתִּי *abire factus* siue *coactus sum, abductus sum*, Ps. 109, 23. Pih. הִלֵּךְ *ire,*

ire fecit, it. *ambulauit*, ſenſu *frequentatiuo* et *intenſo*. Prae הִלַּכְתִּי *ambulaui*, Pſ. 38, 7. Pſ. 131, 1. Hiob. 30, 28. pl. הִלְּכוּ *ire feci runt*, Hiob. 24, 10. it. *ambularunt*, Thren. 5, 18. part. מְהַלֵּךְ *am bulans*, Pſ. 104, 3. *proficiſcens*, et ſubſtantiue, *viator*, SCHVL TENSIO *graſſator*, (coll. Verbo הלך Pſ. 73, 9. Thren. 5, 18. Zach 1, 10. Pſ. 12, 9. etc.) Prou. 6, 11. pl. מְהַלְּכִים *ambulantes*, Eccleſ. 4, 1 imperat. הַלֵּךְ *ambula*, Eccleſ. 11, 9. fut. אֲהַלֵּךְ *ambulabo*, Pſ. 86, 1 Pſ. 142, 4. pl. in pauſa יְהַלֵּכוּ *ambulabunt*, *ambulant*, *ambulabant* Pſ. 115, 7. Eccleſ. 8, 10. Habac. 3, 10. et ſimul cum Nun Paragog יְהַלְּכוּן Pſ. 89, 16. Pſ. 104, 10. 26. Hithpah. praet. הִתְהַלֵּךְ *continuo* e *indeſinenter ambulauit*, q. d. *ſe ipſum ambulare fecit* ſiue a *ambulandum incitauit*, Gen. 6, 9. Exod. 21, 19. 1 Sam. 2, 3 הִתְהַלַּכְתִּי *indeſinenter ambulaui*, Gen. 24, 40. 1 Sam. 12, 2. part. מִתְהַלֵּךְ *indeſinenter ambulans*, Gen. 3, 8. Deut. 23, 15. pl. מִתְהַלְּכִים *indeſi nenter ambulantes*, 1 Sam. 25, 27. foem. מִתְהַלֶּכֶת Ezech. 1, 13. infin הִתְהַלֵּךְ *indeſinenter ambulare*, Zach. 1, 10. c. 6, 7. imper. הִתְהַלֵּךְ *inde ſinenter ambula*, Gen. 13, 17, c. 17, 1. fut. אֶתְהַלֵּךְ *indeſinenter ambula bo* vel *ambulo*, Pſ. 43, 2. יִתְהַלֵּךְ *indeſinenter ambulabit* vel *ambulat* Pſ. 39, 7. Prou. 23, 31. et יִתְהַלָּךְ Hiob. 18, 8. c. 22, 14. pl. יִתְהַלְּכוּ *inde ſinenter ambulabunt*, *ambulant* vel *ambulabant*, 2 Sam. 2, 30. in pauſa יִתְהַלָּכוּ 1 Sam. 23, 13. Pſ. 76, 18. Pſ. 82, 5. et ſimul cum Nun Pa ragog. יִתְהַלְּכוּן Pſ. 12, 9.

הֲלַךְ Chald. id. vnde Pahel part. מְהַלֵּךְ *ambulans*, Dan. 4, 26. Aphel part. מַהְלֵךְ id. pl. מַהְלְכִין *ambulantes*, Dan. 3, 25. c. 4, 34.

הֵלֶךְ m. 1) *itio*, et de re *fluida*, *fluxus*, 1 Sam. 14, 26. conf. Verbum Gen. 2, 14. Ieſ. 8, 6. Sic OVIDIVS: *Iam flumina nectaris ibant*, conf. BOCHARTI *Hieroz*. P. II. L. IV. c. 22. 2) *ambulans* ſiue *proficiſcens viator*, 2 Sam. 12, 4.

הֲלָךְ m. Chald. proprie *ambulatio*, *profectio*, *iter*, meto-nymice *vectigal*, quod à *proficiſcentibus per viam regiam* exi-gitur, Eſr. 4, 13. 20. c. 7, 24.

הָלִיךְ m. *ambulatio*, metonymice *via*, *qua itur*, vnde plur. הֲלִיכִים *viae*, cum Affixo הֲלִיכַי *viae meae*, Hiob. 29, 6.

הֲלִיכָה foem. id. in pl. הֲלִיכוֹת *inceſſus*, *progreſſus*, *viae*, meta-phor. *agendi rationes*, Hiob. 6, 19. Pſ. 68, 25. et cum Chirek defectiue ſcripto הֲלִכוֹת, (in cuius ſignum Maſorethae Iod ſcri-ptionis *plenae* in Textu traiecerunt,) Prou. 31, 27. Cum Affixis

הֲלִיכוֹתֶיךָ

הֲלִיכוֹתֶיךָ *processus* siue *viae tuae*, Ps. 68, 25. הֲלִיכֹתָם *processus* siue *viae suae*, Nah. 2, 8. vbi Kri habet הֲלִיכָתָם in sing.

מַהֲלָךְ m. *profectio, iter*, in regim. מַהֲלַךְ Ion. 3, 3. 4. it. *locus, in quo ambulatur, ambulacrum*, Ezech. 42, 4. Cum Affixo מַהֲלָכְךָ *iter tuum*, Neh. 2, 6.

מַהֲלָךְ m. *ambulatio*, vnde pl. מַהְלְכִים *ambulationes*, Zach. 3, 7. quod aliis est part. Hiph. more Chald.

תַּהֲלוּכָה f. (Verbale eiusdem naturae cum coniugat. Hithpah.) *processio continua*. Pl. תַּהֲלֻכוֹת *processiones*, Neh. 12, 31.

הָלַל *gloriatus est*, proprie *splenduit*, *splendidum* (German. voce cognata hell) *se exhibuit*; sicut Lat. *splendor* passim pro *gloria*, vnde *fulgor gloriae* apud VALER. MAX. et contra δόξα, *gloria*, pro *splendore*, Act. 22, 11. 1 Cor. 15, 14. 2 Cor. 3, 7. etc. Sic כרר *splenduit*, Aethiop. *gloriatus est*. Quia vero *gloriatio* et *laus* propria pro *stolida* recte habetur, dicente Paulo 2 Cor. 11. 16. seq. c. 12, 6. 11. hinc הלל etiam ad *stultitiam refertur*; nisi potius haec significatio petita sit ab inusit. יהל, Arab. وهل *errauit*. Part. praes. הוֹלֵל *stolide glorians*, pl. הוֹלְלִים *stolide gloriantes*, Ps. 5, 6. Ps. 73, 3. Ps. 75, 5. fut. pl. תָּהֹלּוּ *gloriemini*, aliis *insaniatis*, Ps. 75, 5. Pih. הִלֵּל 1) *laudauit*, *celebrauit*, q. d. *splendidum* et *gloriosum fecit*: (*celebrare laude illustri* et *laudibus illustrare* dixit CICERO,) quomodo vel cum Accusat. vel cum Particulis בְּ, לְ, אֶל, עַל, construitur. 2) *intransit*. simulque *intensiue*, (pro natura Coniug. Pih.) *magnopere gloriatus est*. 3) alia Forma, הוֹלֵל *stolidum* siue *insanum reddidit*, *infatuauit*. Ex hac postrema Forma est: Fut. יְהוֹלֵל *infatuat*, Hiob. 12, 17. Eccles. 7, 7. Ies. 44, 25. Ex priore Forma sequentia exempla adducimus: Praet. הִלֵּל *magnopere gloriatus est*, Ps. 10, 3. pl. הִלַּלְנוּ *gloriati sumus*, Ps. 44, 9. part. מְהַלֵּל *laudans*, plur. מְהַלְלִים *laudantes*, 1 Chron. 23, 5. c. 29, 13. infin. הַלֵּל *laudare*, *laudando*, 1 Chron. 16, 36. c. 25, 3. Esr. 3, 11. etc. imper. foem. הַלְלִי *lauda*, Ps. 146, 1. Ps. 147, 12. pl. הַלְלוּ *laudate*, Ps. 113, 1. Ps. 117, 1. Ps. 135, 1. vnde frequentissimum illud in Psalmis הַלְלוּ־יָהּ *laudate Dominum*, Ps. 104, 35. Ps. 105, 45. etc. excidente Dagesch Forti. Fut. אֲהַלֵּל *laudabo*, Ps. 56, 5. 11. cum ה Paragog. אֲהַלְלָה Ps. 69, 31. Ps. 146, 2. et sic porro. Pyh. הֻלַּל *laudatus*, *celebratus est*; sed alia Forma ac significatione, הוֹלַל *ad insaniam redactus*, *infatuatus est*. Ex posteriore Forma est: Part. מְהוֹלָל *infatuatus*, Eccles.

2,2. pl. cum Affixo מְהוֹלָלַי *insani facti in me*, vel *stulti habit me*, quos ego stultos reputo, Ps. 102, 9. alii actiue, *insanientes me*. Ex priore Forma sunt: Praet. foem. in pausa cum Artic lo ה *Relatiuo*, הַהֻלָּלָה *quae celebrata est*, Ezech. 26, 17. plur. pausa הוּלָּלוּ (pro הֻלָּלוּ) *laudatae, celebratae sunt*, scil. epitha miis, Ps. 78, 63. part. מְהֻלָּל *laudatus, celebratus*, 2 Sam. 22, 4. 18, 4. fut. יְהֻלַּל *laudabitur*, Prou. 12, 8. Hiph. הֵהֵל *splendere fec* et intransit. *splenduit*. Infin. cum Affixo et Praefixo בְּהִלּוֹ (excl sa Praeformante ה pro בְּהַהִלּוֹ,) *in τῷ splendere facere eius*, i. cum ille splendere faceret, Hiob. 25, 5. fut. יָהֵל *splenderet*, Hio 31, 26. sed f. תָּהֵל *splendere facit*, Hiob. 41, 9. pl. יָהֵלּוּ *splendere f cient*, Ies. 13, 10. Hithpah. הִתְהַלֵּל *se ipsum laudauit* siue *iactaui gloriatus est;* sed alia Forma et significatione, הִתְהוֹלֵל *insanu se gessit*. Ex posteriore Forma sunt: Praet. plur. in pausa cu Vau Conuers. וְהִתְהוֹלָלוּ *et insanos se gerent*, Ier. 25, 16. impe plur. הִתְהוֹלְלוּ *insanos vos gerite*, Ier. 46, 9. fut. cum Vau Con uers. וַיִּתְהוֹלֵל *et insanum se gessit*, 1 Sam. 21, 14. plur. יִתְהוֹלְלוּ *insano se gerent*, Ier. 51, 7. Nah. 2, 4. in pausa יִתְהוֹלָלוּ Ier. 50, 38. Ex prior Forma: Part. מִתְהַלֵּל *se iactans, glorians*, Ier. 9, 23. Prou. 25, 14 plur. מִתְהַלְלִים *se iactantes, gloriantes*, Ps. 97, 7. infin. הִתְהַלֵּל *glo riari*, Ps. 106, 5. fut. תִּתְהַלֵּל *gloriaris, glorieris*, Ps. 52, 3 Prou. 27, 1. et cum (ַ), in pausa cum (ָ), תִּתְהַלָּל Ies. 41, 16 יִתְהַלֵּל *gloriatur*, (quod scil. mercem, simulate abs se contemtum tam vili pretio obtinuerit,) Prou. 20, 14. et sic in reliqui personis terminale punctum mox (ֵ) est, mox (ַ), in paus mutandum in (ָ).

הֵילֵל m. *lucifer*, Ies. 14, 12. non habet Formam Nominibu *Simplicibus* consuetam, ideoque HILLERO recte pro composito habetur ex הֵל לֵיל i. e. *splendor noctis*.

הִלּוּלִים (Verbale ex Pih.) pl. m. *laudes, celebrationes*, Leuit. 19, 24. Iud. 9, 27.

הוֹלֵלוֹת pl. f. *stultitiae, insaniae.*, Eccles. 1, 17. c. 2, 12. c. 7, 25. c. 9, 3.

הוֹלֵלוּת f. *Status* τοῦ הוֹלֵל *insani*, i. e. *insania, stultitia*, Eccles. 10, 13.

מַהֲלָל m. vulgo *laus*, potius *gloriatio:* non enim Verbale est ex Pihel. Inde cum Suffixo est מַהֲלָלוֹ *gloriatio sua*, Prou. 27, 21. cuius loci sensum hunc esse putamus: *vas liquatorium* est

pro

pro argento et catinus pro auro, ſcil. probando; *vir autem per os gloriationis ſuae*, i. e. per os gloriabundum ſuum, ſubintellige: *probatur et cognoſcitur.* Sicut itaque in loco parallelo c. 17, 3, de probatione *interna* et *diuina*, ſic hoc loco de *externa* et *humana* agitur, qua viri gloriabundi ſtultitia detegitur: de qua *ſtultitia* verſus quoque ſequens porro tractat.

תְּהִלָּה f. ſemel תְּהִלַּת, alia terminatione foem. ſec. Kri Ier. 49, 25. Verbale eiusdem naturae cum coniugat. Hithpah. proprie *gloriatio*, *gloria*, qua quid *ſe ſplendidum exhibet:* quo referri poſſunt ſeq. loca, Pſ. 9, 15. Pſ. 71, 6. Pſ. 106, 47. Pſ. 148, 13. Ieſ. 42, 8. 12. c. 43, 21. Ier. 48, 2. Habac. 3, 2. 1 Chron. 16, 35. etc. vnde *amictus gloriae* i. e. *glorioſus et ſplendidus*, Ieſ. 61, 3. Metonymice *res*, *qua quis gloriatur*, vt Deut. 10, 21. Ier. 13, 11. c. 17, 14. c. 33, 9. c. 51, 41. Pſ. 22, 26. Pſ. 109, 1. etc. Aliquando tamen *actiue* ſumitur pro *laudatione* ſiue *laude*, vt alia *dicendi* et *loquendi* vocabula, de quibus vid. *Arcan. Form. Hebr.* p. 537. et 541. quo pertinent Neh. 9, 5. c. 12, 46. Pſ. 33, 1. Pſ. 100, 4. Pſ. 119, 171. Pſ. 145, 1. Pſ. 147, 1. 2 Chron. 20, 22. etc. Cum Affixis תְּהִלָּתִי *gloria mea*, Pſ. 22, 26. Pſ. 71, 6. תְּהִלָּתְךָ *gloria tua*, Deut. 10, 21. in pauſa תְּהִלָּתֶךָ Pſ. 38, 28. Pſ. 48, 11. Pſ. 51. 17. etc. et cum Iod otioſo תְּהִלָּתֶיךָ Pſ. 9, 15. quod tamen SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 172. et 460. Chaldaiſmo tribuit. Pl. תְּהִלּוֹת *laudes*, Exod. 15, 11. Pſ. 22, 4. Pſ. 78, 4. Ieſ. 60, 6. c. 63, 7.

תָּהֳלָה Hiob. 4, 18. huc nón pertinet, ſed ad rad. הלל.

הָלַם *tutudit*, *contudit*, *obtudit*, et metaphorice *bebetauit*, *languidum fecit*, *vires fregit;* ſicut Lat. *obtundere* pro *hebetare* dicitur: vnde *obtuſus animi vigor* apud LIVIVM, *obtuſae vires* apud LVCRETIVM etc. Praet. foem. הָלְמָה *contudit*, Iud. 5, 26. pl. הָלְמוּ *contuderunt*, Iud. 5, 22. Ieſ. 16, 8. cum Affixo הֲלָמוּנִי *contuderunt* ſiue *percuſſerunt me*, Prou. 23, 35. Pahul הָלוּם *obtuſus*, i. e. *hebetatus*, *eneruatus*, vnde pl. in regim. הֲלוּמֵי יָיִן *obtuſi*, *hebetati*, *eneruati vino*, Ieſ. 28, 1. vel eadem locutio eſt cum Lat. *vino ſauciatus* apud LIVIVM, *mero ſaucius* apud MARTIALEM, et ſimpliciter *ſaucius* pro *ebrio* apud eundem et PETRONIVM, *percuſſus tempora Baccho* apud TIBVLLVM, (vbi tamen vulgo legitur *perfuſus*,) Graec. οἰνοπλήξ, etc. quo SCHVLTENS in *Commentar.* etiam refert Prou. 23, 35. et Ieſ. 16, 8. Infin. conſtruct. הֲלוֹם 1 Sam. 14, 16. quem locum vulgo ſic intelligunt: *iuit*

et contundendo, i. e. *continuo contudit*; ſed Verbum ילך hoc ſenſu poſt ſe habere ſolet Infinitiuum abſolutum cum (ֵ) ſub prima radicali; neque etiam ſic additur, quem contuderit. Potius itaque הֲלוֹם cum COCCEIO pro *Nomine* habemus, vt ſenſus ſit: *iuit et contuſio* ſiue *colliſio*, ſcil. *fuit*. Conf. cognatum הַמְלָה. Fut. יֶהֱלֹם, cum Affixo יֶהֶלְמֵנִי *contundat me*, ſcil. plagis; vel *obtundat me*, eo ſenſu, quo Latini *obtundere* dicunt pro *ſaepius repetendo inculcare*, Pſ. 141, 5. ſed plur. cum Nun Paragog. et in pauſa יֶהֱלֹמוּן *contundunt*, Pſ. 74, 6.

הוֹלֵם (cum Cholem pleno, vt קוֹדֶשׁ Dan. 11, 30. שׁוֹבֵךְ 2 Sam. 18, 9. etc.) m. *tuſio*, vel potius *id, quod malleo tunditur*, Ieſ. 41, 7.

הֲלוֹם m. 1) *contuſio*, *colliſio*, 1 Sam. 14, 16. 2) Aduerbium *Loci*, *hic*, *huc*, q. d. *in hoc loco*, vel *ad hunc locum*, *qui pedibus tunditur*, Gen. 16, 13. Exod. 3, 5. Iud. 18, 3. 1 Sam. 10, 22. 2 Sam. 7, 18. 1 Chron. 17, 16. etc.

הַלְמוּת f. proprie *contuſio*, metonym. *malleus*, *quo tunditur* vel *contunditur*, Iud. 5, 26. ſicut Lat. *tudes* dicitur à *tundo*.

יַהֲלֹם m. (cum Iod Heemantico, *Firmitatis* et *Conſiſtentiae* nota,) vi Formae notat *Obiectum contuſionis firmum*, i. e. quod, licet contundatur, tamen *firmum* et *illaeſum* manet. Talis autem eſt *adamas*, gemma *duriſſima*, vnde et Graec. ἀδάμας, i. e. *indomitus*, dicitur, et *adamantinus* pro *firmiſſimo*, conf. VECHNERI *Hellenolex*. L. II. c. 4. PLINIVS L. XXXVII. c. 4. *Adamantes Arabici ita reſpuunt ictum, vt ferrum vtrinque diſſultet incudesque etiam ipſae diſſiliant*. Plura de eius *duritie* vid. apud RVEVM de *Gemmis* L. II. c. 15. et DIETERICVM in *Antiquit. Bibl.* ad Ezech. 28, 13. p. 676. יַהֲלֹם tamen *adamantem* eſſe, haud abs re negat GVSSETIVS in *Comment. ling. Hebr.* *Beryllum* ergo intelligit HILLERVS in *Syntagm. Hermeneut.* p. 35. ſeq. Conf. quae de hoc lapide diſſerit HENR. AINSWORTH in Append. III. ad *Annotat.* in Pentateuchum. Occurrit iſta vox Exod. 28, 18. c. 39, 11. Ezech. 28, 13.

מַהֲלֻמּוֹת pl. f. *contuſiones*, *percuſſiones*, Prou. 18, 6. c. 19, 29.

הֵם Pronomen, vid. infra ſub rad. המם, et הֵם *ſtrepitus*, ſtatim ſub rad. המה.

הָמָה *commotus est, cum strepitu* siue *sonitu* quodam *tumultuatus est, strepuit, fremuit.* Conuenit cum נהם. Praet. plur. הָמוּ *tumultuati sunt, fremuerunt,* Ps. 46, 7. Cant. 5, 4. part. praes. הֹמֶה *tumultuans, strepens,* Prou. 20, 1. Ier. 4, 19. foem. הוֹמָה 1 Reg. 1, 41. et mutata tertia radicali ה in Iod, הוֹמִיָּה Prou. 7, 11. c. 9, 13. plur. הֹמוֹת *strepentes, frementes,* Ezech. 7, 16. sed הוֹמִיּוֹת (substantiue) *loca strepentia,* hominum scil. *turba* et *frequentia,* Prou. 1, 21. infin. construct. הֲמוֹת *strepere, fremere,* Ies. 17, 12. fut. אֶהֱמֶה *strepam, fremam, ingemiscam,* Ps. 55, 18. et cum ה Paragog. (mutata tertia rad. ה in Iod,) atque in pausa אֶהֱמָיָה Ps. 77, 4. f. תֶּהֱמִי *commoueris cum strepitu, strepis,* Ps. 42, 6. 12. pl. יֶהֱמוּ *strepent, frement, fremunt,* Ps. 46, 4. Ps. 59, 7. 15. et cum Nun Paragog. simulque in pausa, mutata tertia radicali ה in Iod, יֶהֱמָיוּן Ps. 39, 7. Ps. 83, 3. Ies. 17, 12.

[illegible]ה m. *strepitus, tumultuatio:* vnde pl. cum Affixo הֶמְהֶם (deficiente Iod *Multitudinis,*) *strepitus, tumultuationes eorum,* Ezech. 7, 11. Sed Pronomen [illegible] vid. sub rad. [illegible]ה.

הֶמְיָה f. *strepitus,* vnde in regim. הֶמְיַת Ies. 14, 11.

הָמוֹן (cum terminatione *augmentatiua,*) com. 1) *commotio magna cum strepitu coniuncta,* Ies. 63, 15. coll. Ier. 31, 20. 2) *strepitus* et *tumultuatio magna,* Ps. 65, 8. Amos. 5, 23. 3) *turba, copia,* proprie *hominum, magnum strepitum* faciens, 2 Chron. 13, 8. c. 20, 2. Hiob. 31, 34. Ps. 42, 5. Ies. 13, 4. etc. Sicut Lat. *turba,* Graec. ὄχλος, et Arab. هوش *populus* est siue *multitudo hominum* et *strepitus.* Catachrestice tamen etiam de aliis rebus dicitur: vt de *copia facultatum,* Ps. 37, 16. Eccles. 5, 9. 1 Chron. 29, 16. et *imbris,* cum *strepitu* decidentis, 1 Reg. 18, 41. Pro eo semel dicitur אָמוֹן (א et ה permutatis,) Ier. 52, 15. In regim. הֲמוֹן Gen. 17, 4. 5. 1 Sam. 4, 14. et seq. Kri 2 Reg. 7, 13. vbi Kethibh habet הֶהָמוֹן, posito statu *absol.* pro *construct.* Cum Affixo הֲמוֹנוֹ *multitudo eius,* Iud. 4, 7. Ezech. 31, 2. pro quo alibi recurrit הֲמוֹנֹה, vt Ezech. 31, 18. c. 32, 31. 32. c. 39, 11. pl. הֲמֹנִים *turbae, copiae,* Ioël. 4, 14. cum Affixo הֲמוֹנֶיהָ *copiae eius,* Ezech. 32, 20.

הֲמֻלָּה f. *contusio, collisio, strepitus ex collisione,* Ezech. 1, 24. et הֲמוּלָּה Ier. 11, 16. dictum videtur per Metathesin pro הֲלֻמָּה, ab הָלַם *contudit, collisit.*

[illegible]ה *agitauit, quassauit, turbauit, exturbauit,* vt

הום. Praet. cum Affixo הֲמָמַנִי *quassauit me*, Ier. 51,34. sec. Kri, sed Kethibh habet הֲמָמָנוּ *quassauit nos;* cum Vau Conuers. וְהַמֹּתִי *et exturbabo*, Exod. 23, 27. infin. constr. cum Affixo הֻמָּם *exturbare eos*, Deut. 2, 15. Esth. 9, 24. fut. יָהֹם, cum Affixo תְהֻמֵּם *turbes, exturbes eos*, Pf. 144, 6. וַיָּהָם *et turbauit*, Exod. 14, 24. Iud. 4, 15. et manente Accentu in vltima propter pausam, וַיָּהֹם sec. Kri 2 Sam. 22, 15. sed Kethibh habet וַיְהֻמֵּם *et turbauit eos*, cum Affixo, vt Iosf. 10, 10. 1 Sam. 7, 10. Pf. 18, 15.

הֵם Pronomen *Personale* 3 perf. pl. m. *illi, illa*, Gen. 3, 7. c. 34, 23. Exod. 5, 7. Leuit. 8, 28. Num. 1, 16. etc. sic sec. Kethibh 2 Sam. 21, 9. (vbi Kri habet הֵמָּה,) cum ה Paragog. et Dagesch Forti הֵמָּה Gen. 6, 4. Exod. 19, 13. Leuit. 11, 28. Num. 1, 50. Deut. 1, 39. etc. cum Praefixis הָהֵם Gen. 6, 4. Exod. 2, 11. Num. 14, 38. et הָהֵמָּה Num. 9, 7. 1 Reg. 18, 4. Ier. 3, 16. וְהֵם Gen. 14, 13. Exod. 24, 2. et semel וָהֵם Num. 16, 16. וְהֵמָּה Num. 11, 26. Ruth. 1, 22. etc. Formam habet ab המם, sed significationem ab המה, et proprie idem significat cum הָם in Nom. *Propr.* אַבְרָהָם; cuius *Augmentatiuum* est הָמוֹן *multitudo:* est enim Pronomen *plurale* adeoque *multitudinem* inuoluit; nisi potius Dagesch Forte nude Euphonicum sit et Emphaticum, ad maiorem vim *demonstrationis* insinuandam. Aliquoties הֵמָּה vt foem. adhibetur, vt Zach. 5, 10. Cant. 6, 8. Ruth. 1, 22. Sed foem. הֵן et הֵנָּה vid. infra sub rad. הנן.

הִמּוֹן Chald. id. Dan. 2, 34. 35. c. 3, 22. et abiecto Nun, הִמּוֹ Esr. 4, 10. 23. c. 5, 8. 11. 12. 14. 15. c. 7, 17. Conf. de simili Apocope vltimi Nun ex terminatione וֹן in Nominibus *Propriis*, *Onomast. V. T.* Sect. VIII. §. 4.

הָמַן vulgo *multiplicauit* vel *multiplicatus est*, quasi *Denominatiuum* sit ab הָמוֹן *multitudo;* sed sine simili in vniuersa lingua Hebr. exemplo. Alii melius conferunt radicem cognat. המה *strepuit, tumultuatus est:* Verba enim Quiescentia tertia radicali ה et terminata in Nun interdum eiusdem sunt significationis, cuius rei exempla dedi in *Arcano Form. Hebr.* p. 140. conf. supra rad. יארן. Occurrit saltem in infin. construct. cum Affixo יַעַן הֲמָנְכֶם *eo quod multiplicatis*, scil. mala, aliis *eo quod multiplicati estis*, vel *eo quod tumultuamini*, Ezech. 5, 7. Paraphrastes Chaldaeus reddidit: *eo quod peccastis* siue *deliquistis*, à qua explicatione, vtpote et antiquissima et contextui conuenientissima,

ſima, non eſt quod recedamus: cum alia omnia incerta ſint et longius petita.

הַמְנִיךְ vel ſec. Kethibh הַמּוֹנִיךְ, (cum ה, non *Articulo*, ſed *Prosthetico*, vt in aliis vocibus peregrinis,) et accedente Statu Emphatico הַמְנִיכָא vel הַמּוֹנְכָא *torques*, Dan. 5, 7. 16. 29. vox eſt peregrina, ſcil. vel *Graeca*, (vt alia plura in Daniele,) eademque cum *μανίσκος* vel *μανιάκης*, quorum illud *Diminutiuum* eſt à *μήνη luna*, hoc à *μάνος ornamenti collaris* ſpecie, de qua POLLVX L. V. c. 16. (ad Formam *πυῤῥάκης* à *πυῤῥὸς*, *καμψάκης* à *κάμψα*, etc.) vel *Perſica*, à *man*, *manah*, *maneh*, *mine*, *meihena*, in linguis Orient. *luna*, (conf. Celeb. MILLII *Diſſert. Select.* IV. §. 16. ſeq.) Graec. *μήνη*, Hebr. מְנִי Ieſ. 65, 11. (quo et forſitan referendum Graec. *μάνος*,) cum כ *Diminutiuo*, de quo conf. GRAVII *Gram. Perſ.* p. 20. et LVD. *de* DIEU *Gram. Perſ.* p. 54. cui reſpondent Graecorum terminationes *Diminutiuae ισκος*, *ακος*. *αχος*, *ηκος*. *ιχος*, *υχος*, *ακης*, *ηκης*, *αξ*, *ηξ*, *ιξ*, *υξ*, *ιγξ* et *υγξ*, et German. ke, ken, che, chen.

הֶמֶס m. *ſtramen*, vel *caulis fractus*, i. e. *ſtipula*, *feſtuca*, vt Arab. tranſpoſitum هشيم, cuius radix notat *fregit*, quocum etiam conuenit Arab. hamuſon *fractio*. Plur. הֲמָסִים *feſtucae*, *ſtipulae*, *cremia*, Ieſ. 64, 2.

הָמַר radix Hebraeis inuſit. Arab. *fluxit aqua*. Inde eſt

מַהֲמוֹרָה f. *foſſa*, *per quam aqua fluit*, Graec. *ἀμάρα*. Plur. מַהֲמוֹרוֹת *foſſae*, Pſ. 140, 1.

הָנַן radix inuſit. eiuſdem ſignificationis fuiſſe videtur cum הִין *paratum*, *praeſto eſſe*, *adeſſe*. ceu ex Deriuatis colligitur. Inde enim ſunt

הֵן Pronomen *Perſonale* tertiae perſonae plur. foem. *illae*, *illa*, proprie dicit Subiectum *praeſens quodque praeſto eſt*, ſed collectiue de pluribus dicitur, conf. ſupra ſing. הִיא. Cum Praefixis tantum occurrit: vt בָּהֵן *in illis*, Gen. 19, 29. Exod. 25, 29. etc. כָּהֵן *ſecundum illa*, Ezech. 18, 14. לָהֵן *propter illa*, *propter ea*, Ruth. 1, 13. מֵהֵן *prae illis*, Ezech. 16, 47. 52. Cum ה Paragog. הֵנָּה Gen. 6, 2. Exod. 1, 19. Leuit. 18, 10. 17. Num. 31, 16. etc. Aliud vid. paulo inferius. Inde cum Praefixis dicitur הֵנָּה 1 Sam. 17, 28. בָּהֵנָּה *in illis*, Leuit. 5, 22. Num. 13, 1. מֵהֵנָּה *ex illis*, Leuit. 4, 2. Ieſ. 34, 16. it. *prae illis*, Ezech. 16, 51. etc. Bis הֵנָּה vt maſc. adhibetur, Ruth. 1, 13.

הִנֵּה

הִמּוֹן Pronom. *Personale* Chald. 3 perf. masc. *illi*, f. הִמִּין *illae* Paraphrastis vsitat. sed apud Danielem per א scribitur, אִנּוּן Dan. 2, 44. et אִנִּין c. 7, 17. De terminationibus *pluralitatis* in ין et ון conf. supra אַחֲרִין et Pronom. Hebr. אֲנִי sub rad. אנה.

הֵן in genere notat rem, locum et tempus *praesens, id quod praesto est* vel *adest*. Vnde varie emergunt Particularum significationes speciales. Significat enim 1) *si*, q. d. *re praesente, re sic existente*, Exod. 4, 1. c. 8, 22. Leuit. 13, 5. Ier. 3, 1. Hiob 13, 15. c. 40, 23. 2 Chron. 7, 13. hinc porro (vt synonymum אִם,) *an? utrum?* Ier. 2, 10. *siquidem*, Leuit. 25, 20. 2) *en! ecce!* Particula *demonstrandi* rem *praesentem*, (conf. synonym. הָא sub rad. הוא,) Gen. 3, 22. c. 4, 14. Exod. 5, 5. 6. Leuit. 10, 18. 19. Num. 17, 27. et sec. Kethibh Ies. 54, 16. cum linea Makkeph הֶן־ Num. 23, 24. etc. Sed frequentius ei additur ה Paragog. cum (ֵ) et Accentu in vltima, (vt differat à seq. הֵנָּה,) הִנֵּה Num. 18, 6. Ios. 9, 12. 1 Sam. 9, 29. 2 Reg. 4, 25. rarius cum (ֶ), הִנֶּה Gen. 19, 2. Cum Affixis הִנְנִי (excidente Dagesch,) *ecce ego*, Gen. 6, 17. in pausa הִנֵּנִי Gen. 22, 1. 11. c. 27, 1. Ies. 65, 1. et cum Nun Epenthetico הִנֵּנִי Gen. 22, 7. c. 27, 18. הִנְּךָ *ecce tu!* Gen. 20, 3. Deut. 31, 16. semel cum ה Paragog. הִנְּכָה 2 Reg. 7, 2. cum Nun Epenthet. הִנֶּךָּ Ps. 139, 8. f. הִנָּךְ id. Gen. 16, 11. Cant. 4, 1. הִנּוֹ *ecce ille*, Num. 23, 17. 1 Chron. 11, 25. et הִנֵּהוּ sec. Kethibh Ier. 18, 3. sed Kri habet הִנֵּה הוּא, vt Ruth. 3, 2. הִנְנוּ (excidente Dagesch,) *ecce nos*, Ios. 9, 25. 2 Sam. 5, 2. Ier. 3, 22. in pausa הִנֵּנוּ Hiob. 38, 35. et cum Nun Epenthet. הִנֶּנּוּ Gen. 44, 16. c. 50, 18. Num. 14, 40. הִנְּכֶם *ecce vos*, Deut. 1, 10. Ier. 16, 12. הִנָּם *ecce illi*, Gen. 47, 1. 1 Sam. 12, 2. etc. *ecce illa*, 2 Reg. 15, 11. 15. 26. Ies. 41, 27. etc. 3) cum ה *Locali* siue *Paragog*. הֵנָּה *hic*, q. d. *in loco praesente*, (nam ה *Locale* etiam interdum τὸ *in loco* significat,) Gen. 21, 23. 29. et repetitum, *hic*, *illic*, 1 Reg. 20, 40. Dan. 12, 5. it. *huc*, *horsum*, q. d. *ad locum praesentem*, Gen. 45, 8. Ios. 3, 9. 1 Sam. 20, 21. 2 Sam. 4, 6. etc. et repetitum, *huc*, *illuc*, Ios. 8, 20. 2 Reg. 2, 8. c. 4, 35. etc. עַד הֵנָּה *hactenus*, *huc vsque*, Gen. 15, 6. 1 Sam. 7, 12. 2 Sam. 20, 16. vid. suo loco עַד.

הֵן Chald. 1) *si*, Dan. 2, 5. 6. c. 3, 15. 16. 18. c. 4, 24. c. 5, 16. Esr. 5, 26. vnde דִּי הֵן *quod si*, Dan. 2, 9. Esr. 4, 13. 17. it. *an*, *num?* Esr. 5, 17. *si forte*, Dan. 4, 24. et repetitum, *siue*, Esr. 7. 26. vt Hebr. אִם. 2) *ecce!* aliis *siquidem*, (vt Hebr.) Dan. 3, 17.

הָסָה *filuit*, in Kal inusit. conuenit cum חָשָׁה. Pih. imper. הַס *file*, (per Apocopen pro הַסֵּה) Habac. 2,20. Zephan. 1,7. Zach. 2,17. in pausa הָס Iud. 3,19. Amos. 6,10. pl. הַסּוּ *filete*, Neh. 8,11. Hiph. fut. cum Vau Conuers. וַיַּהַס *et filere fecit*, *fedauit*, Num. 13,30.

הַס m. *filentium*, et aduerbialiter *filenter*, *tacite*, secundum quosdam Amos. 6,10. Aliis est imperat. Pihel in pausa, sed *materialiter* quasi adhibitus, q. d. *cum* הַס, *st!*

הֶפְגֵּת vid. in rad. פוג.

הָפַךְ *vertit*, *conuertit*, *fubuertit*, *euertit*, *peruertit*, *inuertit*, *mutauit*, siue quoad *qualitatem* et *ftatum*, siue quoad *fitum* et *locum*, it. (intransit.) *vertit fe*, *conuertit fe*, *verfus*, *mutatus eft*. Praet. cum Affixo הֲפָכָם *fubuertit eos*, Hiob. 9,5. הָפַכְתִּי *fubuerti*, Amos. 4, 11. pl. הָפְכוּ *verterunt fe*, Ps. 78, 9. part. praes. הֹפֵךְ *conuertens*, Amos. 5,8. cum Iod Paragog. הֹפְכִי Ps. 114,8. Pahul foem. הֲפוּכָה *verfa*, Hos. 7,8. it. *fubuerfa*, Thren. 4,6. infin. absol. הָפוֹךְ *euertendo*, scil. *euertentur*, Prou. 12,7. inf. constr. הֲפֹךְ *fubuertere*, *euertere*, Gen. 10,29. 1 Chron. 19,3. cum Affixo הָפְכִּי τὸ *fubuertere meum*, Gen. 19, 21. imper. הֲפֹךְ *verte*, 1 Reg. 22, 34. 2 Chron. 18, 33. fut. אֶהְפֹּךְ *vertam*, *conuertam*, Zeph. 3, 9. יַהֲפֹךְ *vertet*, *vertit*, *mutabit*, Thren. 3, 3. Ier. 13, 23. cum Affixo et Vau Conuers. וַיַּהַפְכֵהוּ *et fubuertit illud*, Iud. 7, 13. pl. יַהַפְכוּ *fubuertent*, Hiob. 12, 15. sed וַיַּהַפְכוּ *et conuerterunt fe*, 1 Sam. 28, 12. Niph. praet. נֶהְפַּךְ *verfus eft*, Exod. 7,15. Leuit. 13, 17. 25. Ios. 8, 20. et alia Forma cum Vau Conuers. וְנַהֲפוֹךְ *et vertetur*, Esth. 9, 1. foem. נֶהְפְּכָה *verfa eft*, Thren. 5,2. וְנֶהְפַּכְתָּ *et conuerteris*, *mutaberis*, 1 Sam. 10, 6. part. foem. in pausa נֶהְפָּכֶת *fubuerfa*, Ion. 3, 4. fut. יֵהָפֵךְ *vertetur*, Ies. 60,5. Ioel. 3, 4. etc. Hoph. הָהְפַּךְ *conuerfus eft*, Hiob. 30, 15. Hithpah. part. מִתְהַפֵּךְ *continuo vertens fe*, Iud. 7, 13. Hiob. 37, 12. foem. מִתְהַפֶּכֶת id. Gen. 3,24. fut. foem. תִּתְהַפֵּךְ *conuertet*, *mutabit fe*, Hiob. 28, 14.

הֶפֶךְ m. *inuerfio*, *inuerfum*, *contrarium*, Ezech. 16, 34.

הֹפֶךְ m. *peruerfio*, *peruerfitas*: vnde cum Affixo הַפְכְּכֶם *o peruerfitas veftra!* Ies. 29, 16. Aliis est Infinitiuus nominascens.

הֲפֵכָה f. *euerfio*, *fubuerfio*, Gen. 19, 29.

מַהְפֵּכָה f. id. in regim. מַהְפֵּכַת Deut. 29, 23. Ies. 1, 7. c. 13, 19. Ier. 49, 18. c. 50, 40. Amos. 4, 11.

מַהְפֶּכֶת f. *carcer*, *ergastulum*, *locus peruersorum*, i. e *mente captorum*, German. ein Tollhauß, Ier. 20, 2. 3. c. 29, 26 2 Chron. 16, 10. coll. rad. Arab. אפך *vertit*, (vt Hebr. הפך, mutato ה in א,) it. *mentis inopem reddidit*, in pass. *mutatus est*, priore ratione, *mentis inops fuit*, vnde هبنكي *stulta* vel *stulti*

תַּהְפּוּכָה (Verbale eiusdem naturae cum Coniugat. Hithpah. f. *peruersio sui ipsius*, *peruersitas*. Pl. תַּהְפֻּכוֹת *peruersitates*, Deut. 32, 20. Prou. 2, 11. 14. c. 6, 14. etc.

הֲפַכְפַּךְ m. *varie inuersus*, *tortuosus*, *curuus*, Prou. 21, 8.

הֹצֶן m. Ezech. 23, 24. Talmudicis *fascem* significat, e. g. lini viridis, (quomodo conuenit radix Aethiop. אצן *ligauit*,) sed Ezech. l. c. *collectiue* (vt alia Nomina sing. ibidem obuia) sumitur pro *fascibus*, scil. rerum ad bellum necessariarum etc. Vulgo tamen habetur pro *armorum* specie. IOBVS LVDOLFVS in Commentar. ad *Histor. Aethiop.* p. 205. de *ferro* siue *falce ferrea* exponit, coll. Aethiop. ሐጺን: *ferrum*, quod spec. pro *gladio* sumitur Iud. 4, 15. 16. et in plur. quaeuis *ferramenta* siue *instrumenta ferrea* significat.

הָרַג *occîdit*, metaphorice *perdidit*, *destruxit*, Ps. 78, 47. Praet. cum Affixo הֲרָגוֹ *occidit eum*, Gen. 4, 25. foem. cum Affixo et Vau Conuers. וַהֲרָגָתַם *et occidit eos*, Amos. 9, 4. pl. הָרַגְנוּ *occidimus*, cum Affixo et Vau Conuers. וַהֲרַגְנוּם *et occidemus eos*, Neh. 4, 5. part. praes. הֹרֵג *occidens*, Gen. 4, 15. Exod. 4, 23. pl. הֹרְגִים *occidentes*, 2 Reg. 17, 25. Ier. 4, 31. Pahul הָרוּג *occisus*, pl. הֲרוּגִים *occisi*, Ies. 10, 4. Ezech. 37, 9. et הֲרֻגִים Ies. 14, 20. Ier. 18, 21. infin. absol. הָרוֹג *occidendo*, Num. 11, 15. Deut. 13, 9. inf. construct. הֲרֹג *occidere*, Exod. 2, 15. Iud. 9, 24, 56. cum Affixis הָרְגוֹ *occidere eum*, Exod. 21, 14. הָרָגְךָ *occidere te*, 1 Sam. 24, 10. sed in pausa הָרְגֶךָ Gen. 27, 43. Neh. 6, 10. imperat. הֲרֹג *occide*, Iud. 8, 20. pl. הִרְגוּ *occidite*, Num. 25, 5. c. 31, 17. in pausa הֲרֹגוּ Num. 31, 17. fut. אֶהֱרֹג *occidam*, Amos. 2, 3. c. 9, 1. sed cum ה Paragog. אַהַרְגָה Gen. 27, 41. cum Affixo et Vau Conuers. וָאֶהֶרְגֵהוּ *et occidi eum*, 2 Sam. 4, 10. vbi alii codices habent וָאַהַרְגֵהוּ, vt 2 Reg. 10, 9. תַּהֲרֹג *occides*, Gen. 20, 4. יַהֲרֹג *occidet*, *occidit*, Ps. 10, 8. Ies. 15, 3. Ezech. 26, 8. 11. it. *perdebat*, Ps. 78, 47. etc. Niph. infin. cum ב, בְּהָרֵג (exclusa Praeformante ה pro בְּהֵהָרֵג) *dum occiditur* vel *caedes peragitur*, Ezech. 26, 15. fut. יֵהָרֵג *occidetur*, Thren. 2, 20. pl. foem.

foem. תֵּהָרַגְנָה *occidentur*, Ezech. 26, 6. Hoph. praet. in pausa הֹרָג *occisus est*, Ies. 27, 7. pl. הֹרַגְנוּ *occisi sumus*, Ps. 44, 23.

הֶרֶג m. *occisio, caedes*, Prou. 24, 11. Ies. 27, 7. c. 30, 25. Ezech. 26, 15. Esth. 9, 8.

הֲרֵגָה f. id. Ier. 7, 34. c. 12, 3. c. 19, 6. Zach. 11, 4. 7.

הָרָה *concepit*, metaphorice *cogitauit, meditatus est*, q. d. *mente concepit*, Ps. 7, 15. Hiob. 15, 35. Ies. 33, 11. Praet. foem. in pausa הָרָתָה *concepit*, Gen. 16, 5. pers. 2 foem. cum Vau Conuers. וְהָרִית *et concipies*, Iud. 13, 3. הָרִיתִי *concepi*, Num. 11, 12. הָרִינוּ *concepimus*, Ies. 26, 18. part. praes. הוֹרָה *concipiens, conceptor*, catachrestice *genitor*, vnde plur. cum Affixo הוֹרַי *genitores mei*, Gen. 49, 26. foem. הוֹרָה *concipiens, conceptrix*, hinc *genitrix*, cum Affixis הוֹרָתִי *genitrix mea*, Cant. 3, 4. הוֹרָתָם *genitrix eorum*, Hos. 2, 5. infin. absol. הָרֹה *concipiendo*, Hiob. 15, 35. et הָרוֹ Ies. 59, 4. fut. foem. תַּהֲרֶה, vnde cum Vau Conuers. וַתַּהַר *et concepit*, Gen. 4, 1. 17. c. 16, 4. c. 21, 2. pl. תַּהֲרוּ *concipitis*, Ies. 33, 11. foem. וַתַּהֲרֶיןָ *et conceperunt*, Gen. 19, 36. Pihel vel potius *Pohel* הוֹרָה, vnde infin. הוֹרוֹ *concipiendo*, Ies. 59, 13. conf. simile supra in הגה. Pyh. הֹרָה *conceptus est*, Hiob. 3, 2.

הָרֶה m. inusit. vnde foem. הָרָה *grauida*, Gen. 16, 11. c. 39, 24. 25. Exod. 21, 22. Iud. 13, 5. 7. etc. in regim. הֲרַת Ier. 20, 17. pl. הָרוֹת *grauidae*, Ier. 20, 17. et ex Forma dagessanda cum Affixis הָרוֹתֶיהָ *grauidae eius*, 2 Reg. 15, 14. הָרוֹתֵיהֶם *grauidae eorum*, 2 Reg. 8, 12.

הָרִי (Formae dagessandae) m. inusit. vnde foem. pl. cum Affixo הָרִיּוֹתָיו *grauidae eius*, Hos. 14, 1.

הֵרָיוֹן m. (ex Forma dagessanda) *conceptus, magna* vteri *intumescentia*, Ruth. 4, 13. Hos. 9, 11.

הֵרוֹן m. id. cum Affixo הֵרֹנֵךְ *conceptus tuus*, Gen. 3, 16.

הַרְהֹר m. Chald. *cogitatio*, cujus radix הרהר *cogitauit, meditatus est*, conuenit cum sensu metaphorico radicis Hebr. הרה. Pl. הַרְהֹרִין *cogitationes*, Dan. 4, 2.

הַרְמוֹן m. *palatium, arx, aedificium valde elatum*, alias אַרְמוֹן, à rad. Arab. ארם *magnifecit, extulit*, vnde et haramon *pyramis*. Cum ה *Locali* הַרְמוֹנָה *in palatium*, Amos. 4, 3. Quibusdam est Nomen *Propr*.

הָרַס *diruit, destruxit, demolitus est*, it. *irruit*, Exod. 19, 21. 24. Quomodo à חרב et שמם differat, pluribus docet

RHENFERDIVS in Differt. de *ratione obſeruandi genuinam vocabulorum Hebr. ſignificationem* §. 33. ſeq. Praet. cum Vau Conuers. וְהָרַסְתִּי *et diruam*, Ezech. 13, 14. Mich. 5, 10. pl. in pauſa הָרָסוּ *deſtruxerunt*, 1 Reg. 19, 10. 14. part. praeſ. הֹרֵס *deſtruens*, Ier. 45, 4. Pahul הָרוּס *dirutus, deſtructus*, 1 Reg. 18, 30. infin. conſtr. הֲרוֹס *diruere, deſtruere*, Ier. 1, 10. imper. הֲרֹס, cum linea Makkeph הֲרָס־ *deſtrue*, Pſ. 58, 7. cum Affixo הָרְסָה *deſtrue eam*, 2 Sam. 11, 25. fut. אֶהֱרֹס *deſtruam*, Ier. 24, 6. c. 42, 10. Malach. 1, 4. תַּהֲרֹס *deſtrues*, Exod. 15, 6. ſed יֶהֱרֹס *deſtruet*, Hiob. 12, 14. cum Affixo in pauſa יֶהֶרְסֶךָּ *deſtruet te*, Ieſ. 22, 19. pl. יֶהֶרְסוּ *deſtruent, deſtruant*, Exod. 19, 21. 24. in pauſa יֶהֱרֹסוּ 2 Reg. 3, 25. Niph. praet. foem. in pauſa נֶהֱרָסָה *deſtructa erat*, Prou. 24, 31. pl. נֶהֶרְסוּ *deſtructi ſunt*, Ier. 50, 15. Ioël. 1, 17. part. נֶהֱרָס *deſtructus*, vnde pl. foem. נֶהֱרָסוֹת *deſtructae*, Ezech. 36, 35. 36. fut. יֵהָרֵס *diruetur*, Ier. 31, 39. pl. cum Nun Paragog. et in pauſa יֵהָרֵסוּן *diruuntur*, Pſ. 11, 3. Pih. part. מְהָרֵס *penitus deſtruens*, vnde plur. cum Affixo מְהָרְסַיִךְ *deſtruentes te, deſtructores tui*, Ieſ. 49, 17. infin. הָרֵס *diruendo*, et fut. cum Affixo תְּהָרְסֵם *dirues eos*, Exod. 23, 24.

הֶרֶס m. *deſtructio*, Ieſ. 18, 19. conf. *Onomaſt. V. T.* p. 144. Sed IKENIO in *Differt. Philol. Theol.* XVI. הֶרֶס eſt *leo*, vt Arab. هرس, et l. c. עִיר הֶרֶס *Leontopolis*, vrbs Aegypti.

הֲרִיסָה f. id. vnde pl. cum Affixo הֲרִיסֹתָיו *deſtructiones* ſiue *deſtructa eius*, Amoſ. 9, 11.

הֲרִיסוּת f. id. cum Suffixo הֲרִיסֻתֵךְ *deſtructio tua*, Ieſ. 49, 19.

הָרַר m. *mons*, à *moleſtia aſcenſus*, coll. rad. Chald. et Syr. הרר *moleſtus fuit;* vel potius ab *elatione*, coll. rad. cognat. Hebr. הרה *concepit*, proprie *intumuit*, et rad. Chald. יהר *extulit ſe, elatus fuit*. Semel occurrit cum Affixo הֲרָרִי *o mons mi!* Ieſ. 17, 3.

הֶרֶר m. id. vnde cum Affixis הֲרָרִי *mons meus*, Pſ. 30, 8. הַרְרָם *mons eorum*, Gen. 14, 6. pl. הֲרָרִים *montes*, in regim. הַרְרֵי Num. 23, 7. Deut. 33, 15. Pſ. 50, 10. cum Affixo הֲרָרֶיהָ *montes eius*, Deut. 8, 9.

הַר m. id. Exod. 3, 12. c. 19, 2. 3. 14. 16. 17. 18. 20. 23. Num. 13, 17. Deut. 2, 3. Ioſ. 10, 6. 40. etc. cum ה *Locali*, הָהָרָה *in montem, verſus montem*, Gen. 12, 8. c. 19, 17. 19. Exod. 24, 12. Deut. 1, 24. 41. Ioſ. 2, 16. 22. etc. ſemel cum (ָ), הֶרָה Gen. 14, 10. quaſi ſequens ר ſit littera gutturalis Kamezata. Plur. הָרִים *montes*, quod tamen etiam à ſequente הַר eſſe poteſt.

הַר m. id. Gen. 10, 30. Deut. 33, 19. Ioſ. 17, 18. Hiob. 14, 28. Pſ. 78, 45.

78,54. Ief. 13, 2. etc. cum Affixo הַרְכֶם *in montem vestrum*, (omissa Praepositione,) Ps. 11, 1. pl. הָרִים *montes*, Gen. 7, 18. 20. c. 8, 5. c. 22, 2. etc. semel Forma inusitatiore הֲרָרֵי, quod tamen aliis plur. est cum Affixo, *montes mei*, Zach. 14, 5. in regim. הָרֵי Gen. 8, 4. Cant. 2, 17. cum Affixis הָרַי *montes mei*, Ief. 14, 25. c. 49, 11. הָרָיו *montes eius*, Ezech. 35, 8. Malach. 1, 3.

הָתַל in Kal inusit. Pih. praet. irregulariter הֵתֵל (pro הִתֵּל) *illusit, delusit, ludificauit*, vnde retracto Accentu הֵתֶל Gen. 31, 7. הֵתַלְתָּ *delusisti*, Iud. 16, 10. 13. 15. infin. הָתֵל (pro הַתֵּל) *illudere*, Exod. 8, 29. Hiob. 13, 9. fut. regulariter וַיְהַתֵּל *et illusit*, 1 Reg. 18, 27. sed pl. cum Dagesch Euphon. et in pausa, תְּהַתֵּלּוּ *illudetis*, Hiob. 13, 9. יְהָתֵלּוּ (similiter in pausa) *illudunt*, Ier. 9, 4. Pyh. praet. הוּתַל *illusum, seductum est*, Ief. 44, 20. Dagesch Forte omittitur ad rei *leuitatem* et *contemtum* insinuandum, sicut interdum in קבב et קלל, conf. *Introductio* nostra *in ling. Hebr.* Sect. IV. §. 5.

הֲתֻלִּים m. pl. *ludificationes*, *illusiones*, Hiob. 17, 3.

מַהֲתַלּוֹת f. pl. id. Ief. 30, 10.

הוֹתַת vid. supra הות.

ו

ו ab initio vocum *Particula* est *Inseparabilis* siue *Praefixum*, de cuius diuersa punctatione consulendi sunt Grammatici. Significatio eius adeo variat, vt fere omnium Particularum vicem sustineat, quamuis NOLDIVS et alii eius significationes citra necessitatem multiplicauerint. Exprimit itaque

I.) *Coniunctiones:* vt a) *Copulatiuas*, *et*, Gen. 1, 1. 2. 3. etc. *etiam*, Gen. 9, 12. c. 12, 3. Prou. 24, 27. c. 28, 16. Ier. 10, 23. b) *Conclusiuas* siue *Ratiocinatiuas*, *itaque*, *quare*, *propterea*, Gen. 2, 1. c. 3, 6. 7. c. 4, 11. Exod. 1, 9. Ps. 2, 10. etc. c) *Aduersatiuas*, *sed*, *vero*, Gen. 1, 10. 30. c. 2, 17. Exod. 1, 12. Ps. 5, 8. *atqui*, Deut. 9, 29. Ps. 49, 13. Hiob. 31, 30. *tamen*, *veruntamen*, Gen. 17, 21. c. 20, 4. Exod. 4, 8. Ps. 44, 18. d) *Disiunctiuas*, *aut*, *vel*, *siue*, Gen. 19, 12. Exod. 21, 17. Deut. 17, 9. Iud. 11, 31. e) *Caussales*, *nam*, *enim*, Gen. 6, 17. Exod. 3, 22. Ps. 7, 10. *quia*, Gen. 18, 13. Ps. 60, 12. Ief. 39, 1. *siquidem*, Iud. 16, 15. Ps. 65, 10. *quod*, Gen. 30, 27. Ief. 29, 8. Ezech. 13, 11. *vt*, maxime ante Futura et post Verbum היה, Num. 23, 19. Gen. 4, 8. Ios. 1, 1. idque vel

τελικῶς, vt innuatur *causa finalis*, Gen. 18, 19. Exod. 4, 18. 23. Io
24, 9. Iud. 14, 15. Ruth. 1, 6. Pſ. 85, 7. vel *ἐκβατικῶς*, vt designet
euentus, Gen. 24, 35. Exod. 2, 23. Ruth. 1, 1. *ita vt*, Gen. 11,
Exod. 10, 5. Hiob. 31, 7. f) *Concessiuas*, *etsi*, *quamuis*, Eccle
9, 16. Ezech. 14, 18. Esr. 3, 6. *quidem*, Gen. 50, 20. Exod. 3,
Num. 8, 26. Ezech. 7, 16. g) *Conditionales*, *si*, *quod si*, Gen. 3
13. Leuit. 10, 19. Iud. 6, 13. Ruth. 2, 9. *modo*, Gen. 23, 15.

II.) *Aduerbia:* vt a) *Ordinis*, *praeterea*, *insuper*, Gen. 1, 29
Num. 8, 1. 1 Sam. 28, 19. Ief. 9, 8. *iterum*, *rursus*, Zach. 2, 5. *de
inde*, *postea*, Leuit. 5, 25. Num. 5, 23. Deut. 1, 19. *porro*, Leuit
5, 14. 1 Reg. 9, 2. Zach. 4, 11. *caeterum*, Gen. 3, 20. c. 9, 18. c
16, 1. 2 Sam. 24, 1. *denique*, *tandem*, Gen. 1, 26. Leuit. 4, 12
2 Reg. 4, 35. b) *Negandi*, post aliam *negationem*, *neque*, Exod
20, 4. Deut. 33, 6. Ief. 42, 8. c) *Temporis*, *tum*, *tunc*, Gen.
16, 5. 13. c. 16, 15. Exod. 3, 5. Ruth. 1, 6. c. 4, 5. Pſ. 39, 12. Pſ. 45,
12. Pſ. 78, 34. Hiob. 19, 26. d) *Similitudinis*, *sic*, Num. 1, 19.
1 Sam. 30, 18. Zach. 2, 13. *vt*, Iud. 5, 15. 1 Sam. 12, 15. Prou. 11, 19.
Hiob. 5, 7. e) *Corrigendi*, *immo*, 1 Reg. 8, 27. Prou. 6, 16. f)
Optandi, 2 Sam. 24, 3. g) *Comparandi*, *sic*, *ita*, Prou. 10, 23.
Hiob. 14, 19. Eccleſ. 5, 6. *imprimis*, *praecipue*, *praesertim*, Iof.
2, 1. 2 Sam. 2, 30. 2 Chron. 26, 10. Neh. 8, 15. Pſ. 18, 1. Ier. 4, 3.
Zeph. 1, 4.

III.) *Praepositionem*, *cum*, *vna cum*, וְכַלֹּתֶיהָ *vna cum nuribus suis*, Ruth. 1, 6.

IV.) Particulas *Explanandi*, *nempe*, *nimirum*, *inquam*, *id est*, *idque*, Gen. 9, 11. c. 13, 15. Exod. 1, 16. c. 12, 41. Iud. 6, 25. 1 Sam. 17, 40. c. 28, 3. Ief. 10, 23. c. 32, 7. Ioël. 2, 12. etc.

V.) Pronomen *Relatiuum*, quando ו extat inter Verba *Finita* diuersorum Temporum, quorum posterioris Subiectum reticetur: vt וּפִנָּה *qui parabit*, Malach. 3, 1. sic Gen. 15, 6. c. 21, 14. c. 22, 11. c. 49, 25. Hiob. 19, 25. etc.

Caeterum ו Praefixum alios quoque Idiotismos facit. Nam 1) positum inter duo Substantiua repetita, *diuersitatem* siue *varietatem*, nec non *distributionem* designat: vt *corde et corde*, i. e. *diuerso corde*, Pſ. 12, 3. *per vrbem et vrbem*, i. e. *per singulas vrbes*, 2 Chron. 19, 5. conf. quae hanc in rem notaui in *Arcano Form. Hebr.* Sect. III. §. 5. et in *Onomast. V. T.* p. 621. 2) Si duo Nomina vel Verba copulat, quandoque est omittendum, ita vt

vt posterius Nomen per Genitiuum, Verbum autem per Infinitiuum reddatur: vt *dolorem tuum et conceptum tuum*, i. e. *dolorem conceptus tui*, Gen. 3, 16. *et addidit Abrahamus et duxit vxorem*, i. e. *addidit ducere* vel *iterum duxit*, Gen. 25, 1. 3.) Saepissime significationem *Praeteriti* in significationem *Futuri* conuertit: vt וְאָכַלְתָּ *et comedes*, Gen. 3, 18. et vice versa, significationem *Futuri* in significationem *Praeteriti*: vt וַיֹּאמֶר *et dixit*, Gen. 1, 3. quomodo Vau *Conuersiuum* vocatur. Vide, quae de illo disserui in *Introduct. in ling. Hebr.* Sect. VII. §. 21. seq.

Aliquando ו in Kethibh deficit, vbi in Kri adest: vt Ies. 55, 13. Dan. 2, 43. Prou. 23, 24. c. 27, 24. Hiob. 2, 7. Thren. 2, 2. c. 5, 3. 5. 7. et vice versa, 2 Sam. 16, 10. 2 Reg. 11, 1. c. 16, 17. Ier. 4, 5. c. 5, 5. 24. c. 8, 1. Prou. 23, 24. Thren. 4, 12. Dan. 9, 5. Neh. 9, 17.

In fine ו vel *Affixum* 3 perf. sing. masc. constituit, vel *Afformantem* pl. Verborum, vel *Paragog.* est, de quo Grammatici tradunt.

וָו m. *clauus, vncinus, paxillus*, pl. וָוִים *claui, vncini, paxilli.* Deriuant à rad. Arab. ורי, cui falso significationem *ligandi* tribuunt, cum potius notet *vxorem duxit*; nisi dicendum, eam in genere inuoluere notionem *coniunctionis*, q. d. *vxorem sibi iunxit*: quomodo conuenit Syr. ארא in Pahel *coniunxit*. In regimine וָוֵי Exod. 27, 10. 11. c. 38, 10. 11. 12. 17. cum Affixo וָוֵיהֶם *vncini eorum*, Exod. 26, 32. 37. c. 27, 17. c. 36, 36. 38. c. 38, 19.

וָזָר Prou. 21, 8. vid. sub rad. יזר.

וָלָד et וֶלֶד *proles*, vid. sub rad. ילד.

ז

זְאֵב m. *lupus*, Gen. 49, 27. Ies. 11, 6. c. 65, 25. Ier. 5, 6. sec. HILLERVM pro זְבַב ex Syrismo, à *diuagando*, scil. à rad. Arab. ذاب *incertis sedibus diuagatus est nec in vno loco constitit*, sec. MAIVM autem et ALB. SCHVLTENSIVM in *Claue Dialectorum* p. 190. ab Arab. ذأب *terruit, abegit gregem*: quomodo conf. Ioh. 10, 12. Plur. זְאֵבִים *lupi*, Ezech. 22, 20. in regim. זְאֵבֵי Habac. 1, 8. Zeph. 3, 3. vbi *lupi vesperi* sunt, qui vesperi et noctu praedae inuigilant, sec. illud VIRGILII *Georg.* III. 538. IV. 434. 435. *Aeneid.* IX. 59-61. vnde νυκτερινοὶ vocantur OPPIANO *Cyneget.* III. 266. et νυκτιπόροι I. 440.

זֹאת Pronomen, vid. infra sub rad. זוה.

זְבוּב m. *musca*, Ies. 7, 18. eiusdam originis cum זָאַב, *inconstantia sedis*, vnde prouerbium Arab. *musca inconst[an]tior*, apud BOCHARTVM in *Hieroz*. P. II. L. IV. c. 9. pl. [זְבוּ]בִים *muscae*, in regim. זְבוּבֵי Eccles. 10, 1. vbi *muscae mortis* dicu[n]tur *muscae mortuae*, vel, vt alii volunt, *mortiferae* et *noxi[ae]* quomodo conf. Sapient. 16, 9.

זָבַד *donauit*. Praet. cum Affixo זְבָדַנִי *donauit me*, Gen. 30, [20].

זֶבֶד m. *donum*, Gen. 30, 10.

זָבַח in genere *mactauit*, (vt cognatum טבח,) Gen. 31, 5[4]. 1 Sam. 28, 24. 1 Reg. 13, 2. c. 19, 21. in specie *mactauit ad sacri[fi]candum*, 1 Sam. 1, 4. Ezech. 16, 20. hinc per Metonymiam *sacri[fi]ficauit*. Praet. זָבַחְתִּי *sacrificaui*, Ezech. 39, 17. part. praes. [זֹבֵ]חַ *sacrificans*, Exod. 13, 15. Ps. 50, 23. pl. זֹבְחִים *sacrificantes*, Leui[t]. 17, 5. Ies. 65, 3. in regim. זֹבְחֵי Deut. 18, 3. Hos. 13, 2. infin. consti[r]. זְבֹחַ *sacrificare*, Exod. 8, 25. 1 Sam. 15, 15. cum Affixo זָבְחוֹ. τὸ *sa*crificare eius, 2 Sam. 15, 12. imper. זְבַח *sacrifica*, Ps. 50, 14. fut. אֶזְבַּח *sacrificabo*, Ps. 116, 17. cum ה Paragog. אֶזְבְּחָה Ps. 54, 8. Ion[.] 2, 10. תִּזְבַּח *sacrificabis*, Exod. 23, 18. Deut. 12, 15. foem. תִּזְבְּחִי vnde cum Vau Conuers. et Affixo וַתִּזְבָּחִים *et mactasti eos*, Ezech. 16, 20. pl. נִזְבַּח *sacrificabimus*, Exod. 8, 26. cum ה Paragog. נִזְבְּחָה Exod. 3, 18. c. 5, 3. 8. 17. Pihel praeter. זִבַּח *sacrificauit*, 2 Chron. 33, 22. pl. זִבְּחוּ *sacrificarunt*, Ps. 106, 38. in pausa זִבֵּחוּ Hos. 12, 12. part. מְזַבֵּחַ *sacrificans*, 1 Reg. 3, 3. pl. מְזַבְּחִים *sacrificantes*, 1 Reg. 3, 2. 2 Reg. 12, 4. foem. מְזַבְּחָה, pl. מְזַבְּחוֹת 1 Reg. 11, 8. infin. זַבֵּחַ *sacrificare*, 1 Reg. 12, 32. fut. אֲזַבֵּחַ *sacrificabo*, 2 Chron. 28, 23. יְזַבֵּחַ *sacrificat*, Habac. 1, 16. etc.

זֶבַח m. proprie *mactatio*, metonym. 1) *caro mactatorum animalium*, Prou. 17, 1. 2.) *sacrificium*, Gen. 46, 1. 1 Sam. 1, 21. 1 Reg. 8, 62. etc. cum *conuiuio sacrificiali*, 1 Sam. 9, 12. 13. c. 16, 3. Cum Affixo זִבְחִי *sacrificium meum*, Exod. 23, 18. Ezech. 39, 17. pl. זְבָחִים *sacrificia*, Gen. 46, 1. Exod. 10, 25. in regim. זִבְחֵי Leuit. 17, 5. Num. 10, 10. cum Affixis זִבְחֵיכֶם *sacrificia nostra*, Ios. 22, 27. זִבְחֵימוֹ *sacrificia eorum*, Deut. 32, 38. pl. foem. זְבָחוֹת, vnde cum Affixo זִבְחוֹתָם *sacrificia sua*, Hos. 4, 19.

מִזְבֵּחַ m. *altare, locus, in quo sacrificatur*, Gen. 8, 20. Exod. 17, 15. Ios. 8, 30. etc. cum ה Paragog. מִזְבֵּחָה *in altare*, Exod. 29, 13. 18. 25. Leuit. 1, 9. 13. 15. Num. 5, 26. etc. in regim. מִזְבַּח Exod. 20, 24. 25. Leuit. 4, 7. 10. 18. 25. 30. 34. cum Affixis מִזְבְּחִי *alta*re

re meum, Exod. 20, 26. 1 Sam. 2, 28. 33. מִזְבַּחֲךָ *altare tuum*, 1 Reg. 8, 31. Pſ. 26, 6. in pauſa מִזְבְּחֶךָ Deut. 33, 10. pl. מִזְבְּחוֹת *altaria*, Num. 23, 1. 14. 29. 2 Reg. 21, 3. 4. 5. cum Affixo מִזְבְּחֹתָם *altaria illorum*, Exod. 34, 13. Deut. 12, 3. et ſec. Kri 2 Chron. 34, 5. vbi Kethibh habet מִזְבְּחוֹתִים *altaria*, tanquam à ſing. מזבחה *altare*, ad Formam רַאֲשֹׁתֵיהֶם.

זָבַל *habitauit, cohabitauit*. Fut. cum Affixo יִזְבְּלֵנִי *cohabitabit mihi*, Gen. 30, 20.

זְבוּל m. proprie *habitatio*, metonymice *habitaculum*, 1 Reg. 8, 13. Ieſ. 63, 15. pro quo recurrit זְבֻל Pſ. 49, 15. 2 Chron. 6, 2. cum ה Paragog. זְבֻלָה *in habitaculum* vel potius *in habitaculo*, Habac. 3, 11. Nam ה Paragog. interdum τὸ *in loco* ſignificat.

זְבַן Chald. *emit, redemit*. Part. praeſ. זָבֵן, pl. זָבְנִין *redimentes*, Dan. 2, 8.

זָג m. *cortex*, Num. 6, 4. q. d. *tectio partium interiorum*, à rad. Arab. זגג *texit, obduxit*, alias דגג et דגא. Sic Graec. *κέλυφος, cortex, putamen*, dicitur à *καλύπτω tego*.

זֶה Pronomen *Demonſtratiuum*, vid. infra ſub rad. זוה.

זָהָב m. *aurum*, Gen. 24, 22. 53. c. 36, 39. Exod. 3, 22. Ioſ. 7, 21. Iud. 8, 24. 26. etc. dictum à *ſplendore*, coll. rad. Chald. cognat. צהב *ſplenduit*, ſicut Lat. *aurum*, eſt ab Hebr. אור. Per Metonymiam ſumitur pro *rebus ex auro confectis*, vt 2 Reg. 5, 5. 1 Chron. 28, 2. Pſ. 118, 4. etc. et per Metaphoram pro *oleo puriſſimo*, ſplendore *auro* fluido non abſimili, Zach. 4, 12. Denique Hiob. 37, 22. זָהָב quibusdam eſt Nomen *Effectus, ſplendor*; ſed vulgarem *auri* ſignificatum retinendum iudicant SEB. SCHMIDIVS in *Commentar*. et RELANDVS in *Diſſert. Miſcell*. I. §. 10. conf. WASERVS de *antiquis nummis Hebr*. L. I. c. 5. Aliis l. c. *aurum* per Metaphoram eſt *aureus fulgor*, quo ſenſu et VAL. FLACCVS V. 370. *aurum* pro *fulgore* dixit, et Arabes eodem modo loqui, obſeruat SCHVLTENS in *Commentar*. ad l. c. In regim. זְהַב Exod. 35, 24. Num. 7, 86. Pſ. 72, 15. etc. ſemel cum Scheua Compoſito ſub littera non-gutturali, זֲהַב Gen. 2, 12. cum Affixo זְהָבִי *aurum meum*, 1 Reg. 20, 7. Ioël. 4, 5.

זָהַם in Kal inuſit. Chald. *foetuit*, Arab. *ſorduit*, vnde Pih. זִהֵם *foetidum habuit, nauſeauit*. Praet. foem. זִהֲמָה, cum Affixo זִהֲמַתּוּ (pro זִהֲמַתְהוּ) *nauſeauit* ſiue *faſtidiuit eum*, ſcil. panem, Hiob. 33, 20. cum Pleonaſmo Affixi, more Syrorum, vt Exod. 2, 6.

זָהַר in Kal inusit. in Niph. praet. נִזְהַר *commonefactus est* Ps. 19, 12. part. נִזְהָר *commonefactus*, *admonitus*, Ezech. 3, 2c c. 33, 4. 5. 6. infin. הִזָּהֵר *admoneri*, Eccles. 4, 13. imper. הִזָּהֵר *monitus esto*, Eccleles. 12, 12. Hiph. praet. הִזְהִיר *splenduit*, it. *commonefecit*, *in memoriam reuocauit*, Ezech. 33, 3. cum Affixo הִזְהִירוֹ *commonefecit eum*, 2 Reg. 6, 10. הִזְהַרְתָּ *commonefecisti* Ezech. 3, 18. c. 33, 9. cum ה Paragog. et Vau Conuers. וְהִזְהַרְתָּה *et commonefacies*, Exod. 18, 20. infinit. הַזְהִיר *commonefacere* Ezech. 3, 17. c. 33, 8. fut. pl. יַזְהִירוּ *splendebunt*, Dan. 12, 3. Significatio *commonefaciendi*, quae cum *splendore* nihil habet commune, petita videtur à Verbo cognato זכר *recordatus est*, vnde in Niph. foret, *recordari factus*, *memor factus*, *commonefactus est*, in Hiph. *recordari fecit*, *in memoriam reuocauit*. Verba enim sono cognata aliquando confundi, plurimis exemplis ostendi in *Arcano Form. Hebr.* Sect. I. §. 8. p. 17. 18. et in *Onomast. V. T.* p. 611.

זְהַר Chald. id. vnde particip. Pehil pl. זְהִירִין *recordati*, *commonefacti*, Esr. 4, 22.

זֹהַר m. *splendor*, Ezech. 8, 2. Dan. 12, 3.

זוֹ et זוּ, Pronomina *Demonstratiua*, vid. infra sub rad. זוה.

זִו (per Syncopen pro זִיו, mutata insuper tertia radicali ה in ו, vt in עָנָו etc.) m. mensis, Aprili nostro ex parte respondens, 1 Reg. 6, 1. c. 6, 37. sic dictus à *splendore* h. e. *virore plantarum*: זִיו enim Chaldais *splendor* est, à rad. זהא Chald. Syr. et Arab. *splenduit*, vnde et زهو *flos plantae*. De *splendore*, ad *virorem* referri solito, vid. supra in אוֹרָה ab אור, Sic idem mensis Chaldaeis et Arabibus vocatur אייר, similiter à *splendore*, et German. Lentz, priscioribus Glentz, i. e. *ver*, dicitur à glåntzen, h. e. *splendere*. Aliam nominis rationem habet FVLLERVS in *Miscell. S.* L. VI. c. 5.

זוּב *fluere*, *profluere*, *effluere*: proprie de *fluxu humoris* dicitur, vt de *aqua*, Ps. 78, 20. Ps. 105, 41. Ies. 48, 21. de *sanguine menstruo*, Leuit. 15, 25. metonymice autem de *illis rebus*, *in quibus aliquid fluit*: vt de *terra Canaan*, lacte et melle *affluente*, Exod. 3, 8. 17. Leuit. 20, 24. etc. de *valle*, Ier. 49, 4. de homine *fluxu laborante*, Leuit. 15, 2. 19. c. 22, 4. Particip. praes. זָב *fluens*, *fluit*, scil. sanguine, Ier. 49, 4. *fluxu laborans*, Leuit. 15, 2. 4. 6. 7. etc. foem. זָבָה id. Leuit. 15, 19. in regim. זָבַת Exod. 3, 8.

3, 8. 17. c. 13, 5. c. 33, 3. fut. יָזוּב *fluet*, Leuit. 15, 25. foem. זָבָה Leuit. 15, 25. plur. יָזֻבוּ *fluebant*, Thren. 4, 9. cum Vau Conuers. וַיָּזוּבוּ *et fluxerunt*, Pf. 78, 20. Pf. 105, 41.

זוֹב m. *fluxus*, vt *feminis*, Leuit. 15, 2. 3. 15. *sanguinis*, Leuit. 15, 19. 25. 26. 28. 30. cum Affixo זוֹבוֹ *fluxus eius*, Leuit. 15, 2. 3.

זוּד proprie *vi ignis ebullire*, *efferuescere*, German. voce cognat. sieden, metaphorice autem de *animo*, *tumere*, *efferre se*, *superbire*. Praet. foem. זָדָה *superbiuit*, Ezech. 50, 29. pl. זָדוּ *superbiuerunt*, Exod. 18, 11. Hiph. הֵזִיד *efferuescere fecit siue coxit*, it. *superbe*, *insolenter egit*. Praet. pl. הֵזִידוּ *superbe egerunt*, Neh. 9, 10. 16. 29. fut. יָזִיד *superbe*, *insolenter aget*, Exod. 21, 14. Deut. 18, 25. sed וַיָּזֶד *et coxit*, Gen. 25, 29. pl. cum Vau Conuers. וַתָּזִידוּ *et superbe egistis*, Deut. 1, 43. יְזִידוּן (cum Nun Paragog.) *superbe agunt*, Deut. 17, 13.

זוּד Chald. id. vnde Aphel infin. הֲזָדָה *superbe agere*, Dan. 5, 20.

זֵד m. *tumor*, *superbia*, vt quidam accipiunt Pf. 19, 14. it. *superbus*, Prou. 21, 24. plur. זֵדִים *tumidi*, *inflati*, *superbi*, Pf. 119, 21. 51. 69. Ief. 13, 11.

זֵידוֹן m. *valde tumidus* et *fastuosus*, pl. זֵידוֹנִים *tumidi*, at, de *aquis* dicitur Pf. 124, 5.

זָדוֹן m. 1) *tumor* siue *superbia magna*, *insolentia ingens*, *temeritas*, Deut. 17, 12. c. 18, 22. Prou. 11, 2. c. 13, 10. 2) *fastuosus*, Ier. 50, 31. 32. significationem habet à זוד, sed Formam tanquam à זדה, vnde (ָ) suum mutat: vt in regim. זְדוֹן Ier. 49, 16. Obad. 1, 3. et cum Affixo זְדֹנְךָ *superbia tua*, 1 Sam. 17, 28.

זָוָה vel זָיָה radix Hebraeis inusit. Arab. زوى *abdidit*, *collegit*, *congessit*, et intransitiue, *se collegit* ad aliquid, i. e. *tendit*, *vergit* ad aliquid, in 2 Coniug. et aliquot Deriuatis pro Waw assumit Ie, in 7 Coniug. *in se contractus fuit*, it. *prope accessit*. Inde sunt Hebr.

זֶה Pronomen *Demonstratiuum*. 3 perf. sing. masc. *hic*, *iste*, *hoc*, *istud*, Gen. 3, 1. c. 6, 15. c. 7, 13. etc. per Syncopen dicitur pro זָוֶה vel זָיֶה, ad Formam Nominum פֶּה et שֶׂה, de quibus vid. *Arcan. Form. Hebr*. p. 380. notatque personam aut rem *propinquam*, ad quam oratio *vergit* et *tendit*. Semel vt foemin. occurrit Iof. 2, 17. et bis pluralibus iungitur 1 Sam. 29, 3. Hiob. 19, 19. quo etiam referri possunt Gen. 31, 38. 41. Zach. 1, 12. c. 7, 5. etc. quod Archaismo tribuit Celeb. c. b. MICHAELIS in Differt. de

Soloecismo Generis §. 40. In eadem sententia repetitum, *dis tributiue* intelligendum est: vt זֶה אֶל־זֶה *hic ad hunc*, i. e. *alter ad alterum*, Ies. 6, 3. Aliquando simul Pronomen *Relatiuum* includit, *iste qui*, *istud quod*, vt Ps. 74, 2. Ps. 104, 8. Hiob. 19, 19 Prou. 23, 22. Praemissum *Numeralibus*, et postpositum Imperatiuo רְאֵה ac Particulis אֵי, הִנֵּה, עַתָּה, מַה et לָמָּה, otiari videtur, vel per *nunc*, *iam*, *modo*, *tandem* etc. reddi potest: vt Num. 14, 22 Eccles. 1, 10. c. 7, 27. 29. 1 Sam. 9, 18. Ies. 50, 1. 1 Reg. 19, 5. Ies. 21, 5. Gen. 18, 13. 1 Reg. 17, 24. 2 Reg. 1, 5. c. 5, 22. etc. Construitur quoque cum Particulis, tam *Separatis*: vt אַחַר זֶה *post hoc*, *postea*, 2 Chron. 32, 9. אֶת־זֶה *hoc*, Leuit. 11, 4. 9. 21. מַה־זֶּה *quid? quare?* Gen. 27, 20. vnde coaluit מַזֶּה Exod. 4, 2. quam cum *Inseparabilibus*: quomodo saepissime Ellipsis quaedam Nominis subest, vt בָּזֶה *in hoc*, scil. loco, *hic*, Gen. 38, 21. it. *isto tempore*, *tunc*; vel *hoc modo*, *sic*, Esth. 2, 13. כָּזֶה *sicut hic*, i. e. *talis*, *tale*, Gen. 41, 38. Iud. 18, 4. 1 Reg. 14, 5. etc. לָזֶה *huic*, 1 Sam. 21, 12. c. 25, 21. (aliud est לָזֶה Pronomen integrum, quod vid. sub rad. לזה) הַזֶּה *hic*, Gen. 28, 20. Num. 14, 2. etc. מִזֶּה *ex hoc*, scil. loco, *inde*, Gen. 37, 14. Deut. 9, 12. et repetitum, *hinc*, *illinc*, vt Num. 22, 24.

זה (per Syncopen pro זוּ, vel זִיו,) Pronomen *Demonstratiuum* 3 pers. sing. foem. *haec*, *ista*, *hoc*, *istud*, in solo Ecclesiaste occurrit: vt c. 2, 2. c. 5, 15. 18. c. 7, 23. c. 9, 13.

זו et זוּ similia Pronomina *Demonstratiua* sing. com. *hic*, *haec*, *hoc*, *iste*, *a*, *ud*, Hos. 7, 16. Ps. 12, 8. Ps. 62, 12. Hab. 1, 11. et incluso simul Pronomine *Relatiuo*, (vt masc. זֶה,) *iste qui*, *ista quae*, *istud quod*, Exod. 15, 13. 16. Ps. 9, 16. Ps. 10, 2. Ps. 17, 9. Ps. 132, 12. Ps. 142, 4. Ies. 42, 24. c. 43, 16. etc.

זאת (ex Syrismo pro זָאת, mutata media radicali in Quiescentem aliam א,) Pronomen *Demonstratiuum* 3 pers. singul. foem. (ad Formam Nominum רְאוֹת, פְּבוֹת, חֲצוֹת etc.) *haec*, *hoc*, *ista*, *istud*, Gen. 2, 23. c. 3, 13. Exod. 12, 43. Leuit. 6, 2. 18. etc. Cum ה Paragog. זֹאתָה (quale ה etiam in aliis Pronominibus frequens est,) sec. Kethibh Ier. 26, 6. Repetitum, *distributiue* significat, *haec*, *illa*, vel *vna*, *altera*, vt 1 Reg. 3, 23. 26. Interdum otiari videtur, (vt masc. זֶה,) vt הִנֵּה זֹאת *ecce!* Hiob. 5, 27. quo etiam referri potest c. 19, 26.

זָוִית f. *angulus*, ad quem murus vel paries vtrinque *se colligit*

ligit siue *contrahit*, ad quem paries vtrinque *tendit* et *vergit*: vnde pl. זָוִיּוֹת *anguli*, Ps. 144, 12. Zach. 9, 15.

מָזוֹ (ad Formam מַעַל pro מַעַל, ab עלה,) m. vnde pl. מְזָוִים *promtuaria*, *penuaria*, *loca*, *in quibus opes colliguntur* et *congeruntur*. Cum Affixo מְזָוֵינוּ *penuaria nostra*, Ps. 144, 13.

זוז Chald. *se mouere*, *moueri*. Inde sunt Hebr.

זִיז m. 1) *splendor*, Ies. 66, 11. q. d. *tremulus motus* et *vibratio lucis*; conf. similes Latinorum et Arabum locutiones de *splendore* et *rebus lucidis*, à *commotione* et *tremore* petitae, in *Arcano Form. Hebr.* p. 132. et in *Onomast. V. T.* p. 617. 2) *bestia*, proprie *fera*, quae quoquo versum praedabunda *discurrit*, Ps. 50, 11. Ps. 80, 14. Sic Aethiopibus ansasâ, *animal*, dicitur à *facultate loco motiua*, obseruante IOBO LVDOLFO in *Lex. Aethiop.* col. 177. Nisi potius זיז, *fera*, dicta sit à *commotione*, i. e. *terrore* siue *metu*, quem incutit, q. d. *terrifica*, vt gigantes זוזים, de quibus vid. *Onomast. V. T.* p. 56. vnde *ferae horriferae* apud LVCRET. *terribiles* apud OVID. *horridae* apud SENECAM, et *fera ταρβαλέη* apud NONNVM in *Dionysiac.*

מְזוּזָה f. *postis*, *in qua valuae ianuae se mouent*, Exod. 21, 6. Ies. 57, 8. In regim. מְזוּזַת 1 Sam. 1, 9. Ezech. 41, 21. cum Affixo מְזוּזָתִי *postis mea*, Ezech. 43, 8. pl. מְזוּזוֹת *postes*, Exod. 12, 7. Deut. 11, 20. Iud. 6, 3. et מְזֻזוֹת Deut. 6, 9.

זול *vilipendere*, *negligere*, *tanquam rem vilem prodigere*, Arab. *amouere*, *remouere*, et media Ie, *separare*. Part. praes. זָל, vnde plur. זָלִים *vilipendentes*, *prodigentes*, Ies. 46, 6. Hiph. praet. pl. cum Affixo הִזִּילוּהָ *vilipenderunt eam*, Thren. 1, 8. pro הֵבְזִילוּהָ, petita Forma à בזל, vel potius à זלל, media radicali deficiente compensata in prima, more Chaldaeorum.

זוּלָה f. *neglectio*, *remotio*, *separatio*, in Particulam abit, significans *praeter*, q. d. *neglecto*, *remoto*, *separato*, *excepto*. Semper occurrit in regim. vt זוּלַת 2 Reg. 24, 14. et cum Affixis, vt זוּלָתִי *praeter me*, q. d. *separato*, *excepto me*, Ies. 45, 5. 21. Hos. 13, 4. זוּלָתְךָ *praeter te*, Ruth. 4. 4. Ies. 64, 4. in pausa זוּלָתֶךָ 2 Sam. 7, 22. Ies. 26, 13. 1 Chron. 17, 20. זוּלָתָהּ *praeter eam*, 1 Sam. 21, 9. nec non cum Iod Paragog. זוּלָתִי *praeter*, Deut. 1, 36. c. 4, 12. Ios. 11, 13. 1 Reg. 3, 18. c. 12, 20. Ps. 18, 32.

זון *alere*, *cibare*, *pascere*. Semel in Hophal occurrit part. pl.

pl. מוּזָנִים *pasti*, sec. Kethibh Ier. 5, 8. sed Kri habet מְיֻזָּנִים *bene pasti*, (intensiue,) quod est part. Pyh. tanquam à יזן, Formis Verborum Imperfectorum sic alternantibus.

זוּן. Chald. id. vnde Ithpehel fut. יִתְּזִין *aletur*, Dan. 4, 9.

זוֹנָה f. à quibusdam huc refertur et *caupona* siue *hospita* exponitur, q. d. *cibatrix*, vt sit part. praes. foem. ad Formam חוֹלָה *parturiens*, Ier. 4, 31. à חול. Explicant sic Ios. 2, 1. c. 6, 17. 22. 25. quibus locis Cl. OEDERVS in *Obseruat. S.* p. 104. seq. addit Iud. 16, 1. Sed rectius זוֹנָה vbique ad radicem זנה refertur et de *meretrice* intelligitur, praeter Ioël. 4, 3. vbi *cibum* siue *alimentum* notat. Conf. BVXTORFFII *Catalect.* p. 151. 152. et PFEIFFERI *Dub. vex.* ad Ios. 2, 1. De plur. זֹנוֹת 1 Reg. 22, 8. vid. in זנה.

מָזוֹן m. *cibus*, *esca*, *qua alitur*, Gen. 45, 23. 2 Chron. 11, 23.

מָזוֹן m. Chald. id. Dan. 4, 9. c. 7, 18.

זוּעַ *mouere se*, *commouere se*, *commoueri*. Praet. זָע *mouit se*, Esth. 5, 9. fut. pl. יָזֻעוּ *commouebunt se*, *commouebuntur*, *trement*, Eccles. 5, 9. Pih. part. מְזַעְזֵעַ, vnde pl. cum Affixo מְזַעְזְעֶיךָ *commouentes*, *inquietantes*, *diuexantes te*, Hab. 2, 7.

זוּעַ Chald. *commoueri*, *tremere*, *terreri*. Part. praes. pl. זָאֲעִין vel sec. Kri זָיְעִין *trementes*, Dan. 5, 19. c. 6, 27.

זְוָעָה f. (cum ו mobili,) *commotio*, *terror*, Ies. 28, 19. alibi semper per Metathesin legitur זַעֲוָה et de *inquieta diuagatione* à quibusdam intelligitur, vt Deut. 28, 25. Ezech. 23, 46. et sec. Kri Ier. 15, 4. c. 24, 9. c. 29, 18. c. 34, 17. 2 Chron. 29, 8. vbi Kethibh habet זַוְעָה.

זֵעָה f. *sudor*, *motionis Effectus*. In regim. זֵעַת Gen. 3, 19.

זוּר geminam significationem habet: alteram *propriam*, alteram *adscititiam*. *Propria* est, *peregrinum*, *alienum*, *remotum esse* vel *fieri*, *abalienari*, *recedere*, Arab. *diuertere*; *adscititia* autem à radice cognata צור, *premere*, *comprimere*, it. *comprimi*: quomodo conuenit radix Arab. זרר, quae sensum habet *adstringendi*, *constringendi* et *comprimendi*. Praet. foem. (spiritus meus) זָרָה *alienus factus est*, Hiob. 19, 17. pl. זָרוּ *abalienati sunt*, Hiob. 19, 13. it. *recesserunt*, Ps. 78, 30. et alia Forma cum Cholem, (vt אֹרוּ 1 Sam. 14, 29. etc.) זֹרוּ *compressa sunt*, Ies. 1, 6. it. *recesserunt*, Ps. 58, 4. fut. cum Vau Conuers. וַיָּזַר *et compressit*, Iud. 6, 38. (ad Formam וַיָּסַר Ruth. 4, 1. ob vltimam radicalem ר,) foem.

foem. זוּרָה, vnde cum Affixo הֲזוּרֶהָ *comprimat illud*, Hiob. 39, 15. Niph. praet. pl. נָזֹרוּ *retrouersi* vel *abalienati sunt*, Ies. 1, 4. Ezech. 14, 5. Pih. זוֹרֵר *sternutauit*, quod fit vehementi pectoris musculorumque abdominis *compressione*. Fut. cum Vau Conuers. וַיְזוֹרֵר *et sternutauit*, 2 Reg. 4, 35. Hoph. part. מוּזָר *alienus factus*, *abalienatus*, Ps. 69, 9.

זָר m. *peregrinus*, *alienus*, *alius*, *extraneus*, Exod. 30, 33. Leuit. 22, 10. 12. 13. Num. 17, 5. Deut. 25, 8. 1 Reg. 3, 18. etc. pl. זָרִים *peregrini*, *extranei*, 2 Reg. 19, 24. Ps. 54, 5. etc. quo etiam pertinet Ier. 51, 2. foem. זָרָה *aliena*, *extranea*, Exod. 30, 9. Leuit. 10, 1. specialiter de *muliere aliena* siue *alterius mariti* dicitur, sed quidam de *meretrice* intelligunt, vt Prou. 2, 16. c. 5, 3. 20. 27. sicut et Lat. *peregrina* pro *meretrice* venit: quia *meretrices* plurimum *peregrinae* erant, obseruante DONATO ad TERENT. *Andr.* I. 1. et III. 1. conf. DRVSII *Quaest.* II. 37. Plur. זָרוֹת *alienae*, *peregrinae*, Prou. 22, 14. c. 23, 33. Sed וָזָר Prou. 21, 8. vid. sub rad. יזר.

זֵר *cinctura*, *limbus*, זָרָא *fastidium*, et זוּרֶה *compressum*, vid. sub rad. זרה.

מָזוֹר m. *compressio*, qualis fit in curandis vulneribus et vlceribus, ad *exprimendam* scil. saniem, Ier. 30, 13. it. *vulnus*, *vlcus*, quod eo modo *comprimitur* et a sanie purgatur, Hos. 5, 13. Cum Affixo מְזֹרוֹ *vlcus suum*, Hos. 5, 13. Aliud est מָזוֹר *fastidium*, q. d. *abalienatio animi*, metonymice *res fastidiosa* siue *quae fastidio est*, Obad. 1, 7. quod conuenit cum זָרָא *fastidium*, et cum rad. Arab. زور *fastidiuit*, *abhorruit*.

מְזָר (ad Formam Perfectam מַחְשָׁךְ) m. vnde plur. מְזָרִים Hiob. 37, 9. *loca remota et ignota*, LXX. ἀλλοδαπὰ, recte à COCCEIO huc refertur, coll. Arab. زور *terrae longinquae*, زور *dissitus locus*, etc. Est ergo sensus loci citati: *Ex loco abdito* siue *secreto* (חֶדֶר) *venit turbo*, (conf. Ps. 135, 7. Eccles. 11, 5. et Ioh. 3, 8.) *et ex locis dissitis*, (qualis est vterque polus,) *frigus*.

זָחַח *remouit*, *dimouit*, vt Arab. vnde Niph. fut. יִזַּח *dimoueatur*, Exod. 28, 28. c. 39, 21.

זָחַל in genere *tardo fuit incessu*, *lente processit*, vt Arab. hinc in specie 1) *cunctatus est*: vnde praet. זָחַלְתִּי *cunctatus sum*, Hiob. 32, 6. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 59. et POCOCKII *Not. Miscell.* ad *Portam Mosis* p. 38. 2) *serpsit*, vnde part. praes.

זחל *serpens*, *repens*, pl. in regim. זחלי *repentia*, *serpentia*, Deu 32, 24. Mich. 7, 17.

זו m. (distinctionis causa defectiue scriptum pro זיו,) nome mensis Hebraeorum, vid. supra suo ordine. Aliud est

זיו (per Syncopen pro זהיו,) m. Chald. *splendor*, cuius ety mon vid. in Hebr. זו. Cum Affixis זיוי *splendor meus*, Dan. 4, 33. זיוה *splendor eius*, Dan. 2, 31. Pl. זיוין *splendores*, de faciei *bilaritate*, *ni tore* ac *pulchritudine*: quomodo conf. Arab. זהא *pulcher fuit*, e زهو *pulchritudo eaque nitens vultus*. Inde cum Affixis זיוי *splen dores mei*, Dan. 7, 28. זיויך *splendores tui*, Dan. 5, 10. זיוהי *splen dores eius*, Dan. 5, 6. 9.

זיז m. *splendor*, it. *fera*, vid. supra sub rad. זוז.

זיקה f. *scintilla* vel *flamma*, q. d. *exarsio* siue *accensio ignis*, pro נזיקה, per Aphaeresin vel Formarum Imperfectarum alternationem, à rad. Arab. נזק *ferbuit*, *exarsit*, qua cum conuenit Hebr. נשק in Hiph. *accendit*. In pl. זיקות *scintillae* vel *flammae*, Ies. 50, 11. Sed זקים vid. sub rad. זנק.

זית com. *olea arbor*, Gen. 8, 11. Exod. 27, 20. c. 30, 24. Deut. 28, 40. Ies. 17, 6. etc. metonymice eius fructus, *oliua*, Deut. 24, 20. Mich. 6, 15. sec. J. H. VRSINVM aliosque dicta pro צית à צות, alias יצת, Arab. זאת, *accendit*, *combussit*, *accensus*, *combustus est*: quod tam de *ligno* quam de *fructu oleae* dici posse, obseruauit HILLERVS in *Hierophyt*. P. I. c. 18. Sed ex Aegyptiaco siue Coptico ϪⲰⲒⲦ formatum esse, iudicat Celeb. P. E. IABLONSKIVS, vid. *Thesaur. Epistol. La Crozian*. T. I. p. 184. In regim. dicitur זית Deut. 8, 8. cum Affixo זיתך *olea tua*, Deut. 24, 20. in pausa זיתך Exod. 23, 11. Deut. 28, 40. pl. זיתים *oleae*, Deut. 6, 11. c. 28, 40. Ps. 128, 3. etc.

זכה *purus*, *mundus fuit*. Fut. אזכה *purus fuero* (ego et quiuis alius), Mich. 6, 11. תזכה *purus sis*, Ps. 51, 6. יזכה *purus sit*, Prou. 25, 4. Hiob. 15, 14. Pih. זכה *purum fecit*, *mundauit*. Praet. זכיתי *mundaui*, Ps. 73, 13. Prou. 20, 9. fut. יזכה *purificabit*, Ps. 119, 9. Hithpah. imperat. plur. הזכו (pro התזכו) *mundate vos ipsos*, Ies. 1, 16.

זך m. *purus*, *mundus*, Exod. 27, 20. Leuit. 24, 2.

זכות f. Chald. *puritas*, per Apocopen litterae ת, זכו Dan. 6, 23.

זכך *purus*, *mundus fuit*. Praet. pl. זכו *mundi*, *nitidi fuerunt*

puri Hiob. 15, 15. c. 25, 5. Thren. 4, 7. Hiph. הֵזַךְ *mundum fecit, mundauit.* Praet. cum Vau Conuers. וַהֲזִכּוֹתִי *et mundabo,* Hiob. 9, 30.

זַךְ m. *purus, mundus,* Prou. 16, 2. c. 20, 11. c. 21, 8. Hiob. 8, 6. Foem. זַכָּה *pura,* Exod. 30, 34. Leuit. 24, 7. Hiob. 16, 17.

זְכוּכִית f. Hiob. 28, 17. varie exponunt. Quidam *adamantem,* gemmam *nitidissimam,* intelligunt, LXX. ὕαλον reddiderunt: ὕαλον autem et *vitrum* et *crystallum* et *succinum* (quae vox cum Hebr. conuenit,) denotare, obseruat FVLLERVS in *Miscell. S.* L. IV. c. 9. vnde ab HIERONYMO aliisque vertitur *vitrum,* (Chald. et Syr. זְגוּגִיתָא,) ab aliis *crystallus,* quo sensu Arab. زُجَاجٌ interdum sumi, notat ALB. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Hiob. 28, 17.

זָכַר *memor fuit, meminit, recordatus est.* Construitur vel cum accus. vel cum ל, et in Hiph. cum ב. Praet. cum Affixo זְכָרָנוּ *recordatus est nostri,* Ps. 115, 12. וְזָכַרְתָּ *et recordaberis,* Deut. 5, 15. c. 15, 15. foem. זָכַרְתְּ *recordata es,* Ies. 17, 10. c. 47, 7. et cum Iod Paragog. זָכַרְתִּי sec. Kethibh Ezech. 16, 22. 43. part. praes. זֹכֵר *recordans,* vnde pl. in regim. זֹכְרֵי *recordantes,* Ps. 103, 14. Pahul זָכוּר *recordatus,* HILLERO *recordans* siue *memor factus,* Ps. 103, 14. infin. absol. זָכוֹר *recordando,* Deut. 7, 18. Ier. 31, 20. quo etiam pertinet Exod. 13, 3. c. 20, 8. Deut. 24, 9. c. 25, 17. Ios. 1, 13. vbi subest Ellipsis Verbi *Finiti.* Infin. construct. זְכֹר *recordari,* Gen. 9, 16. Ier. 17, 2. cum Affixo זָכְרֵנוּ τὸ *recordari nostrum,* Ps. 137, 1. imperat. זְכוֹר *recordare,* Exod. 32, 13. Deut. 9, 6. 25. cum ה Paragog. זָכְרָה 2 Chron. 6, 42. Neh. 5, 19. pl. זִכְרוּ *recordamini,* Ps. 105, 5. Ies. 46, 8. in pausa זְכֹרוּ Neh. 4, 8. fut. אֶזְכֹּר *recordabor,* Leuit. 25, 42. Ies. 43, 25. cum ה Paragog. אֶזְכְּרָה Ps. 42, 5. Ps. 77, 4. 12. cum Affixo more Chald. אֶזְכְּרֵכִי *recordabor tui,* Ps. 137, 6. etc. Niph. נִזְכַּר *commemoratus est, in memoriam reuocatus est, mentio facta est,* it. *masculus factus* siue *natus est,* petita significatione à Nomine זָכָר *mas.* Praet. pl. cum Vau Conuers. וְנִזְכַּרְתֶּם *et in remoriam reuocabimini,* Num. 10, 9. part. pl. נִזְכָּרִים *in memoriam reuocati, commemorati,* Esth. 9, 28. infin. הִזָּכֵר *commemorari,* cum Affixo הִזָּכֶרְכֶם *in memoriam reuocari vos,* Ezech. 21, 24. fut. 2 pers. foem. in pausa תִּזָּכֵרִי *commemoreris,* Ies. 23, 16. Ezech. 21, 37. יִזָּכֵר *commemorabitur,* Ps. 83, 8. Ps. 109, 14. foem. תִּזָּכֵר *mentio fiet,* Ezech. 25, 10. sed תִּזָּכָר, in pausa תִּזָּכָר *masculum nascetur,* Exod. 34, 19. pl.

f. תִּזָּכַרְנָה *commemorabuntur*, Ief. 65, 17. Ezech. 18, 24. et fine ה תִּזָּכַרְן Ezech. 3, 20. Hiph. הִזְכִּיר *recordari fecit*, *commonefecit*, *in memoriam reuocauit*, *memorauit*, *commemorauit mentionem fecit*. Semel notat *in facrificium memoriale adoleuit*, Ief. 66, 3. petita fignificatione ab אַזְכָּרָה, quod vid. infra inter Deriuata. Praet. cum Vau Conuers. וְהִזְכַּרְתַּנִי *et mentionem mei facies*, Gen. 40, 14. part. מַזְכִּיר *in memoriam reuocans*, Gen. 41, 9. Ezech. 21, 28. c. 29, 16. it. *adolens*, Ief. 66, 3. Fuit quoque nomen dignitatis in aula regia: *Secretarius* fiue *Cancellarius*, *libellis praefectus*, q. d. caufarum apud regem *memorator*, al. *magifter fcriniorum*, vel *magifter memoriae*, (vt in Imperio Romano tempore Arcadii, Honorii et deinceps vocabatur,) i. e. *actis publicis* fiue *annalibus regni praefectus*, 2 Sam. 8, 16. c. 20, 24. 1 Reg. 4, 3. 2 Reg. 18, 18. 37. 1 Chron. 18, 15. 2 Chron. 34, 8. Ief. 36, 3. 22. Plur. מַזְכִּירִים *commemorantes*, Ief. 62, 6. f. מַזְכֶּרֶת *in memoriam reuocans*, Num. 5, 15. infin. הַזְכִּיר *in memoriam reuocare*, *commemorare*, *mentionem facere*, 2 Sam. 18, 18. 1 Reg. 17, 18. vnde pfalmus לְהַזְכִּיר Pf. 38, 1. Pf. 70, 1. h. e. *ad reuocandum Deo in memoriam*, vt ne Dauidis obliuifceretur, fed fine mora ad opem ipfi ferendam feftinaret, coll. Pf. 38, 22. 23. cum Pf. 70, 2. 6. cum Affixis בְּהַזְכִּירוֹ *τὸ mentionem facere eius*, 1 Sam. 4, 18. הַזְכַּרְכֶם *τὸ in memoriam reuocare veftrum*, Ezech. 21, 24. ex הַזְכַּר, cum terminali (ַ), more Chaldaeorum. Imperat. cum Affixo הַזְכִּירֵנִי *fac me recordari*, *in memoriam mihi reuoca*, Ief. 43, 26. pl. הַזְכִּירוּ *commemorate*, Ief. 12, 4. Ier. 4, 16. fut. אַזְכִּיר *recordari fecero*, *commemorari iuffero*, Exod. 20, 21. it. *commemorabo*, Pf. 71, 16. Pf. 87, 4. Ief. 63, 7. et fec. Kethibh Pf. 77, 12. (vbi Kri habet אֶזְכֹּר *recordabor*, ex Kal,) cum ה Paragog. אַזְכִּירָה Pf. 45, 18. יַזְכִּיר *mentionem faciet*, Ief. 19, 17. pl. נַזְכִּיר *in memoriam reuocamus*, *commemoramus*, Ief. 16, 13. et cum ב Obiecti Pf. 20, 8. cum ה Paragog. נַזְכִּירָה Cant. 1, 4. תַזְכִּירוּ *mentionem facietis*, *commemorabitis*, Exod. 23, 13. et cum ב Obiecti Iof. 23, 7. יַזְכִּירוּ *mentionem faciunt*, *commemorant*, cum ב Obiecti Ief. 48, 1.

זֵכֶר m. Exod. 17, 14. Ief. 26, 14. Pf. 145, 7. Prou. 10, 7. (fecundum multos codices,) et זֶכֶר m. Pf. 30, 5. Pf. 97, 12. et fec. plurimos codices Deut. 25, 19. Pf. 111, 4. Pf. 112, 6. *recordatio*, *memoria*, Exod. 17, 14. Deut. 25, 19. c. 32, 26. Pf. 6, 6. Pf. 102, 13. Prou. 10, 7.

10,7. etc. Metonymice, *memoriale*, *recordationis* Medium ius beneficio alicuius rei *recordamur:* quo sensu nomen De citur *memoriale* eius, Exod. 3, 15. Ps. 30, 5. Ps. 97, 12. Ies. 26, 8. 12, 6. Cum Affixis זִכְרוֹ *memoria eius*, Hiob. 18, 17. sed Hos. 14 quibusdam exponitur *odor eius*, coll. Nom. אַזְכָּרָה. זִכְרָם *me ria eorum*, Deut. 32, 26. Ps. 9, 7. etc.

זָכָר m. *mas, masculus*, per quem *memoria* parentum pr gatur, q. d. *memoria* parentum, (conf. 2 Sam. 18, 18.) Gen. c. 5, 2. Exod. 12, 8. Leuit. 1, 3. 10. Num. 1, 2. etc. pl. זְכָרִים *m.* Exod. 13, 12. 15. Ios. 5, 4. Esr. 8, 4. 5. etc.

זָכוּר m. id. Cum Affixis זְכוּרְךָ *masculus tuus*, Exod. 2 c. 34, 23. Deut. 16, 16. זְכוּרָהּ *masculus eius*, Deut. 20, 13.

זִכָּרוֹן (cum terminat. *augmentat.*) m. *memoria* siue *reco tio firma* et *constans*, siue *id*, *quo mediante aliquid firmit constanter in memoriam reuocatur:* *monumentum*, Leuit. 2 Eccles. 1, 11. Cum Affixo זִכְרוֹנֵךְ *monumentum tuum*, Ies. 57, 8. זִכְרֹנִים, cum Affixo זִכְרֹנֵיכֶם *monumenta vestra*, quibus scil ma et *memoria* ad posteros propagatur, Hiob. 13, 12. pl. f זִכְרֹנוֹת *monumenta*, Esth. 6, 1.

זִכָּרוֹן m. id. Exod. 12, 14. c. 13, 9. c. 17, 14. c. 28, 12. 29. N 5, 15. 18. c. 10, 10. etc.

אַזְכָּרָה f. (cum א Heemantico, *Continuitatis firma Consistentiae* indice,) *memoriale*, siue *id*, *quo mediante ali in memoriam perpetuam reuocatur:* sic dicebatur id, quo fertis in altari adolebatur, maxime vero *thus*, fertis adiungi tum, quod incensum et in altum ascendens, Deo *in memo reuocabat* sacrificia, quibus ferta illa subiungi solebant, cor 20, 4. et Num. 5, 18. cum v. 26. Occurrit Leuit. 24, 7. et cum fixo אַזְכָּרָתָהּ *sacrificium memoriale eius*, Leuit. 2, 2. 9. 16. c. c. 6, 8. Num. 5, 26.

זָלַג radix inusit. quae significationem *hauriendi* et *extr di* habuisse videtur, coll. Arab. زلج *hausit*, Chald. זלח et זלג id. Inde sunt

מַזְלֵג m. *fuscina*, *qua caro ex aheno extrahitur*, 1 Sa 2, 14. Vulgo deriuant à rad. גזל *abstulit*, *abripuit*, per thesin litterarum, sicut Graec. ἅρπαξ et ἁρπάγη *harpag* pl. ἁρπάγια genus *vasis*, dicuntur ab ἁρπάζω *aufero pio*, *abripio*.

מִזְלָגָה f. id. in pl. מִזְלָגוֹת *fuscinae*, Exod. 38, 3. Num. 4, 14 1 Chron. 28, 17. 2 Chron. 4, 16. Affixo מִזְלְגֹתָיו *fuscinae eius* Exod. 27, 3.

זָלַל propria *tenuis fuit*, (vnde Syr. ܙܠܠ *arundo gracilis et tenuis*,) Chald. *vilis fuit, vilipensus est*, Syr. id. et *diminutus est*, it. *intemperans fuit, luxuriatus est*. Part. praes. זוֹלֵל *vilis* Ier. 15, 19. it. *intemperans, luxurians* vel *prodigus*, (petita significatione à rad. cognata זול *prodigere tanquam rem vilem*,) hinc substantiue *epulo, comessator*, Deut. 21, 20. Prou. 23, 21. pl. זוֹלְלִים *comessatores*, Prou. 28, 7. in regim. זוֹלְלֵי Prou. 23, 20. foem. זוֹלֵלָה *vilis, vilipensa*, Thren. 1, 11. Huc refero Niph. praet. pl. נָזֹלּוּ *tenues facti, attenuati sunt*, vel ex significatione radicis Arab. *loco moti sunt*, Ies. 63, 19. c. 64, 2. ad Formam נָבֹזּוּ à בזז, נָגֹלּוּ à גלל etc.

זֻלּוּת f. *vilitas*, Ps. 12, 9.

זַלְזַלִּים m. pl. *flagella*, i. e. summae partes *vitium, copiose propullulantes*, Ies. 18, 5. dictae vel à *tenuitate*, vel à *luxuriando*.

זַלְעָפָה et זִלְעָפָה f. *aestus vehemens*, siue *irae* et *zeli*, siue *famis*, siue *venti*, compos. ex 2 synonymis זלע Arab. *cremauit*, et זעף *iratus fuit, exarsit irâ*, Chald. *flauit*, Syr. in Ethp. *combustus, aestu percitus fuit*. Conuenit Arab. زلعب in 8 Coniug. *ambusta et vstulata fuit* cutis, et زعغل *accendit*. Primo sensu occurrit Ps. 119, 53. secundo sensu pl. in regim. זַלְעֲפוֹת *aestus, ardores* siue *adustiones*, Thren. 5, 10. quia, dicente GVSSETIO, fames viscera instar fornacis ita *exurit* et *inflammat*, (vnde Lat. *ignea fames* apud QVINTILIAN. et *gulae flamma* apud OVID.) vt etiam cutis nigrescat, vnde Graec. λιμὸς αἴθοψ apud HESIOD. λιμὸς αἴθων apud CALLIMACH. Lat. *atra fames* apud CLAVDIAN. Postremo significatu in pl. cum (.) sub ז occurrit, זִלְעָפוֹת *aestus*, Ps. 11, 6. quomodo conf. quae de eiusmodi *vento aestuum* siue *ardente* notaui in *Arcan. Form. Hebr.* p. 264. et in *Onomast. V. T.* p. 625. atque adde THEVENOTI *Itinerar.* P. I. L. II. c. 34. et P. II. L. I. c. 12. et 16.

זָמַם proprie *ligauit, colligauit*, vt Arab. (quo SCHVLTENS refert Ps. 17, 3.) metaphor. *cogitauit, excogitauit, meditatus, machinatus, molitus* est, conf. pluribus *Arcan. Form.* p. 543. Praet. foem. זָמְמָה *cogitauit*, Prou. 31, 16. זַמּוֹתִ *machinatus*

tus es, rectius SCHVLT. *superbiisti, te extulisti*, ex Arab. Prou. 30, 32. זַמּוֹתִי *cogitaui, decreui, destinaui*, Deut. 8, 14. 15. et defectiue זַמֹּתִי Pſ. 17, 3. Ier. 4, 28. pl. in pauſa זָמָמוּ *meditati ſunt*, Pſ. 31, 14. part. praeſ. זֹמֵם *meditans, machinans*, Pſ. 37, 12.

זָמָם m. (Nomen *Effectus*,) *cogitatum, machinamentum*. Cum Affixo זְמָמוֹ *machinamentum eius*, Pſ. 140, 9.

זִמָּה f. *cogitatio, machinatio*, Hiob. 17, 11. Prou. 24, 9. it. *ſcelus excogitatum* et *praemeditatum*, Leuit. 18, 17. Iud. 20, 6. Pſ. 26, 10. Prou. 10, 23. Hiob. 31, 11. etc. in regim. זִמַּת Prou. 24, 9. Ier. 13, 27. cum Affixis זִמָּתֵךְ *ſcelus tuum*, Ezech. 16, 58. c. 23, 27. 29. 35. זִמַּתְכֵנָה (cum ה Paragog.) *ſcelus veſtrum*, Ezech. 23, 48. 49. pl. זִמּוֹת *cogitationes*, cum Affixo זִמֹּתַי *cogitationes meae*, Hiob. 17, 11.

מְזִמָּה (cum מ *Occupationis*,) f. *cogitatio, meditatio, machinatio*, in *bonam* et *malam* partem, Prou. 1, 4. c. 12, 2. c. 14, 17. Hiob. 21, 27. Pſ. 10, 2. 4. Ier. 23, 20. c. 30, 24. Metonymice *ſcelus excogitatum*, Pſ. 21, 12. Pſ. 37, 7. Pſ. 139, 20. Cum ה Paragog. *Intenſiuo*, מְזִמָּתָה *ſcelus grauiſſimum*, Ier. 11, 15. cum Affixo מְזִמָּתוֹ *cogitatio eius*, Ier. 51, 11. pl. מְזִמּוֹת *cogitationes, cogitata*, Pſ. 10, 2. Prou. 5, 2. c. 8, 12. Ier. 23, 20. c. 30, 24. et in *malam* partem, *ſcelera*, Pſ. 37, 7. Prou. 12, 2. c. 14, 17. c. 24, 8. cum Affixo מְזִמּוֹתָיו *cogitationes eius*, Pſ. 10, 4.

זָמַן *parauit, praeparauit, ſtatuit, praefiniuit*, in Kal inuſit. Pyhal part. מְזֻמָּן *ſtatutus, praefinitus*, pl. מְזֻמָּנִים *ſtatuta, praefinita*, Eſr. 10, 14. Neh. 10, 35. foem. מְזֻמָּנוֹת Neh. 13, 31.

זְמַן Chald. id. vnde Aphel praet. 2 perſ. pl. m. הַזְמִנְתּוּן vel הִזְמַנְתּוּן *paraſtis, ſtatuiſtis*, ſec. Kethibh Dan. 2, 9. ſed Kri habet הִזְדְּמִנְתּוּן *parati eſtis*, ex Ithpahal, pro הִתְזַמִּנְתּוּן.

זְמָן m. *tempus ſtatutum* ſiue *praefinitum*, Eccleſ. 3, 1. Neh. 2, 6. cum Affixo זְמַנָּם *tempus ſtatutum eorum*, Eſth. 9, 27. pl. זְמַנִּים, vnde cum Affixo זְמַנֵּיהֶם *tempora ſtatuta eorum*, Eſth. 9, 31.

זְמָן Chald. id. Dan. 2, 16.

זְמַן m. id. (Forma magis Chaldaica,) Dan. 7, 12. in Statu Emphat. זִמְנָא Dan. 3, 7. 8. c. 4, 33. c. 7, 22. Eſr. 5, 3. plur. זִמְנִין *tempora ſtatuta*, Dan. 6, 11. c. 7, 25. in Statu Emphat. זִמְנַיָּא Dan. 2, 21.

זָמַר *putauit, amputauit, abſcidit, praecidit*. Fut. תִּזְמֹר *putabis, amputabis*, Leuit. 25, 3. 4. Niph. fut. יִזָּמֵר *putabitur, amputabitur*, Ieſ. 5, 6. Pih. זִמֵּר *cecinit, canendo celebrauit, pſallit, modula-*

dulatus est, siue *voce* siue *instrumentis musicis:* construitur v cum acc. vel sequentibus ל et אֶל, et proprie de *Musica Figur*ata dicitur, quae constat artificiosa quadam modorum *caesura* quod Arabes vocant הזג, conf. פרט Amos. 6, 5. Infin. זַמֵּר *psallere* Ps. 92, 2. imperat. pl. זַמְּרוּ *psallite*, Ps. 9, 12. Ps. 30, 5. Ies. 12, 1 Chron. 16, 9. in pausa זַמֵּרוּ Ps. 33, 2. Ps. 47, 7. Ps. 98, 4. fu אֲזַמֵּר *psallam*, Iud. 5, 3. 2 Sam. 22, 50. cum ה Paragog. אֲזַמְּרָה Ps. 9, 3. Ps. 61, 9. in pausa אֲזַמֵּרָה Ps. 18, 50. Ps. 57, 8. cum Affixo אֲזַמֶּרְךָ *canendo celebrabo te*, Ps. 57, 10. Ps. 108, 4. in pausa et cum Nun Epenthet. אֲזַמְּרֶךָּ Ps. 138, 1. et sic in reliquis personis.

זֶמֶר m. Deut. 14, 5. vulgo *camelopardalis*, BOCHARTO *capreae* vel *rupicaprae* species, à *saltu* dicta, ex significatione radicis Arab. זמר, alias רמז, *saliit caprea*.

זָמִיר m. Cant. 2, 12. *tempus cantillationis auium*, hoc est *ver;* aliis rectius *tempus amputandarum vitium*, LXX *καιρὸς τῆς τομῆς*, SYMMACHO *καιρὸς τῆς κλαδεύσεως*, Vulgato *tempus putationis*. Conf. de Nominibus *Temporis* sub hac Forma *Arcan. Form. Hebr.* p. 103.

זְמִיר m. *cantio*, *cantus*, Ies. 25, 5. vbi cum שָׁאוֹן iungitur. Explicatio per *propaginem* siue *palmitem* cum Forma vocis minime conuenit.

זְמִירָה f. id. in pl. זְמִירוֹת *cantiones*, 2 Sam. 23, 1. Ps. 95, 2. Ps. 119, 54. Hiob. 35, 7. Ies. 24, 17.

זְמוֹרָה f. *palmes*, sic dictus, quod *putari* soleat, Num. 13, 23. Ezech. 15, 2. sic c. 8, 17. vbi ad morem gentilium respici quidam putant, quo supplices, dum dextram simulacro deastri admouerent, sinistra simul tenebant *ramos ἱκετηρίας*, conf. DILHERRI *Disput. Academ.* T. II. p. 655. seq. AMELII Erörterung der schwersten Schriftstellen A. T. P. II. p. 157. seq. Celeb. I. C. HEBENSTREITI Dissert. de *βάκχοις* ad illustrandum זמורה Ezech. 8, 17. GREG. MICHAELIS *Not.* ad GAFFARELLI *Curiositates inaudit.* p. 35. seq. GATAKERI *Aduersar. Miscell, Posthum.* c. 48. In regim. זְמֹרַת Ies. 17, 10. in plur. זְמֹרִים, (terminatione masc.) cum Affixo זְמֹרֵיהֶם *palmites eorum*, Nah. 2, 3.

זִמְרָה f. et ter alia terminatione foem. זִמְרָת Exod. 15, 2. Ps. 118, 14. Ies. 12, 2. (de qua terminatione conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 238.) *cantio*, *cantus*, *modulatio*, *carmen*, Ps. 98, 5. Ps. 147, 1. Ies. 51, 3. Amos. 5, 23. Metonymice 1) *Obiectum cantionis*, *id*, quod

quod carmine celebratur, vt Exod. 15, 2. Pſ. 118, 14. Ieſ. 12, 2. quo etiam referunt Gen. 43, 11. vbi *cantio* ſiue *celebratio terrae* eſt *fructus celebratiſſimus:* quomodo conf. שור Ezech. 27, 25. et Graec. ἀοίδιμος pro *celebri*. Alii intelligunt fructum, qui *amputatur* ſiue *abſcinditur*. 2) *Medium* ſiue *inſtrumentum cantionis*, Pſ. 8, 3. ſec. quosdam. In regim. זִמְרַת Pſ. 98, 5. Pſ. 147, 1. Ieſ. 15, 3.

זְמָר m. Chald. *cantio*, *modulatio*, *Muſica*. In Statu Emphat. זְמָרָא Dan. 3, 5. 7. 10. 15.

זַמָּר m. Chald. *cantor*. Pl. זַמָּרִין *cantores*, in Statu Emphat. זַמָּרַיָּא Eſr. 7, 24.

מִזְמוֹר m. *cantus*, *carmen*, *pſalmus*, Pſ. 3, 1. Pſ. 4, 1. Pſ. 5, 1. Pſ. 6, 1. etc.

מַזְמֵרוֹת f. pl. *falces*, *cultri*, *quibus vites putantur*, Ieſ. 2, 4. c. 18, 5. Mich. 4, 3. cum Affixo מַזְמְרוֹתֵיכֶם *falces veſtrae*, Ioël. 4, 10.

מְזַמְּרוֹת f. pl. *pſalteria*, inſtrumenta, quibus *pſallitur*, 1 Reg. 7, 50. 2 Reg. 12, 14. 2 Chron. 4, 22. Ier. 52, 18.

זַן *ſpecies*, vid. infra ſub rad. זנה.

זָנָב m. *cauda animalis*, Iud. 15, 4. dicta à *pinguedine*, à rad. Arab. זנב *pinguis fuit*, conf. quae notauimus ad ſynonymum אַלְיָה ſub rad. לוה. Metaphorice notat quoduis *extremum* ſiue *poſtremum:* vt *titionum*, Ieſ. 7, 4. *populi* ſiue *populorum*, Deut. 13, 44. Ieſ. 9, 14. c. 19, 15. Cum Affixo זְנָבוֹ *cauda eius*, Exod. 4, 4. it. *proboſcis ſua*, vt exponunt GVSSETIVS, SCHVLTENS aliique Hiob. 40, 17. pl. זְנָבוֹת *caudae*, Iud. 15, 4. in regim. זַנְבוֹת Ieſ. 7, 4. Inde formatum eſt Verbum in Pih. זִנֵּב *decaudicauit*, metaphorice *extremum exercitus cecidit*. Praet. cum Vau Conuers. וְזִנַּבְתֶּם *et decaudicabitis*, Ioſ. 10, 19. fut. וַיְזַנֵּב *et decaudicauit*, Deut. 25, 18.

זָנָה in genere *miſcuit*, *miſcuit ſe*, vel ſec. CASP. NEVMANNVM, *variauit*, *quoscunque appetiit*, hinc *ſcortatus eſt*. Saepiſſime cum Deriuatis ſuis de *idololatria* vſurpatur. Conſtruitur vel abſolute, vel ſequentibus ב, אֵת, אֶל, עַל et אַחֲרֵי. Praet. f. זָנְתָה *ſcortata eſt*, Gen. 38, 24. Ezech. 23, 19. זָנִיתָ *ſcortatus es*, Hoſ. 9, 1. foem. זָנִית *ſcortata es*, Ier. 3, 1. part. praeſ. זוֹנֶה *ſcortans*, Pſ. 73, 27. Ezech. 6, 9. pl. זֹנִים *ſcortantes*, Leuit. 17, 7. Num. 15, 39. foem. זוֹנָה *ſcortans*, et ſubſtantiue *ſcortum*, *meretrix*, Leuit. 21, 7. 14. Deut. 23, 19. Ioſ. 2, 1. etc. pl. זֹנוֹת *ſcortantes*, Ezech. 6, 9. et ſubſtantiue, *meretrices*, 1 Reg. 3, 16. Prou.

29, 3.

29, 3. Hos. 4, 14. sed 1 Reg. 22, 37. quibusdam idem est cum זַנִּים *arma*, conf. MAVR. CASTEN in Dissert. de *meretricibus currum Achabi abluentibus*. Aliud זוֹנָה vid. sub rad. זון. Infin absol. זָנֹה *scortando*, Hos. 1, 2. infin. constr. זְנוֹת *scortari*, Levit. 20, 5. 6. Num. 25, 1. Cum Affixo זְנוּתֵךְ *scortari tuum* Ezech. 23, 30. fut. 2 pers. foem. תִּזְנִי *scortaberis*, Hos. 3, 3. cum Affixo et Vau Conuers. וַתִּזְנִים *et scortata es cum illis*, Ezech. 16, 28. foem. 3 pers. תִּזְנֶה *scortatur, scortetur*, Leuit. 19, 29. Hos. 1, 2. וַתִּזְנֶה *et scortata est*, Iud. 19, 2. Ies. 57, 3. cum Apocope וַתִּזֶן Ier. 3, 8. Ezech. 23, 5. et cum Iod Paragog. וַתִּזְנִי Ier. 3, 6. יִזְנֶה *fornicabitur*, scil. quiuis amasiorum, sec. Kethibh, Ezech. 23, 43. sed Kri habet יִזְנוּ *fornicabuntur*. Pyh. praet. זוּנָּה (pro זֻנָּה) *scortatio facta est*, Ezech. 16, 34. Hiph. הִזְנָה *scortari fecit*, it. *scortatus est*. Praet. הִזְנִיתָ *scortari fecisti*, Hos. 5, 3. pl. הִזְנוּ *scortati sunt*, Hos. 4, 10. 18. sed cum Vau Conuers. וְהִזְנוּ *et scortari faciant*, Exod. 34, 16. infin. הַזְנוֹת *scortari*, 2 Chron. 21, 13. sed cum Affixo הַזְנוֹתָהּ *scortari facere* siue *prostituere illam*, Leuit. 19, 29. infinit. more Chaldaico הַזְנֵה *scortando*, Hos. 4, 18. fut. cum Apocope וַיֶּזֶן *et scortari fecit*, 2 Chron. 21, 11. foem. וַתַּזְנֶה id. 2 Chron. 21, 13.

זַן, in pausa זָן, m. *species*, à *mixtione* vel *variatione*, Ps. 144, 13. pl. זְנִים *species*, 2 Chron. 17, 14.

זַן m. Chald. id. pl. זְנִין *species*, in regim. זְנֵי Dan. 3, 5. 7. 10. 15.

זְנוּן m. *scortatio*, (Forma petita tanquam à זנן,) vnde pl. זְנוּנִים *scortationes*, Gen. 38, 24. Hos. 1, 2. c. 2, 6. etc. in regim. זְנוּנֵי 2 Reg. 9, 22. Ezech. 23, 11. cum Affixis זְנוּנַיִךְ *scortationes tuae*, Ezech. 23, 29. זְנוּנֶיהָ *scortationes eius*, Hos. 2, 4. Nah. 3, 4.

זְנוּת f. id. Hos. 4, 11. c. 6, 10. cum Affixo זְנוּתָם *scortatio eorum*, Ezech. 43, 7. 8. pl. זְנוּתִים, cum Affixis זְנוּתַיִךְ *scortationes tuae*, Ier. 3, 2. זְנוּתֵיכֶם *scortationes vestrae*, Num. 14, 33.

תַּזְנוּת f. (Verbale eiusdem naturae cum Coniugat. Hithpah.) *scortatio*, q. d. *mixtio cum inuicem*. Cum Affixis תַּזְנוּתֵךְ *scortatio tua*, Ezech. 16, 26. 29. et sec. Kethibh Ezech. 16, 25. (vbi Kri habet תַּזְנוּתָיִךְ *scortationes tuae*, in plur.) תַּזְנוּתָהּ *scortationem suam*, Ezech. 23, 8. pl. תַּזְנוּתִים, vnde cum Affixis תַּזְנוּתַיִךְ *scortationes tuae*, Ezech. 16, 15. 20. 22. c. 23, 25. 29. תַּזְנוּתֶיהָ *scortationes eius* vel *suae*, Ezech. 23, 7. 11. 14. 18. 19. 43.

זָנַח *reiecit, repulit, missum fecit*. Praet. זָנַחְתָּ *reiecisti*, Ps.

Pf. 44, 10. Pf. 74, 1. cum Affixo זְנַחְתָּנוּ *reiecifti nos*, Pf. 60, 3. 12. Pf. 108, 12. fut. תִּזְנַח *reiicies*, Pf. 44, 24. Pf. 88, 15. יִזְנַח *reiiciet*, Pf. 77, 8. Thren. 3, 31. Hiph. praet. הִזְנִיחַ 2 Chron. 29, 19. LXX et Vulgatus reddunt *polluerat*, Targum *profanauerat et abominabilia fecerat:* quae explicatio conuenit cum rad. Arab. زنخ *corruptus fuit, foetuit*, (vnde in Hiph. Hebr. foret, *corrupit, foetidum reddidit*,) et magis quadrat in l. c. quam fignificatio *reiiciendi* vel *abiiciendi*. Sed cum Affixo הִזְנִיחָם *repulit, miffos fecit eos*, 2 Chron. 11, 14. In plur. cum Vau Conuers. occurrit וְהֶאֶזְנִיחוּ *et miffos facient*, vel (ex fignificatione Arab.) *et corruptos, foetidos habebunt*, Ief. 19, 6. vbi gemina Praeformans Coniugationis, tam Hebraica ה, quam Chaldaica א, adeft, cui vtrique (ְ) tribuitur, ficut ה in הָרְאָה, הָגְלָה, etc. Fut. יַזְנִיחַ, vnde cum Affixo יַזְנִיחֲךָ *reiiciet te*, 1 Chron. 28, 9.

זָנִין vid. fupra fub rad. זנה.

זָנַק in Kal inufit. Syr. *iecit, eiecit, proiecit fagittam*. Pih. זִנֵּק *profiliit, exfiliit, affiliit*, vt Arab. transpof. נזק, Aethiop. קִנַז, Germanice diceres ſchieſſen, hervorſchieſſen. Fut. יְזַנֵּק *profilit, exfilit*, Deut. 33, 22.

זִק m. *fagitta*, (Arab. زنق *cufpis fagittae*,) contract. pro זֶנֶק, vnde pl. זִקִּים *fagittae*, Prou. 26, 18.

זֵעָה f. *fudor*, et זַעֲוָה f. *commotio*, vid. fub rad. זוע.

זָעַךְ, vnde Niph. praet. pl. in paufa נִזְעָכוּ *excifi funt*, aliis *exftincti funt*, Hiob. 17, 1. quafi idem fit cum דָּעַךְ *exftinctus eft*. KROMAYERVS confert Arab. זעבך *breuis*, vnde ipfi נִזְעָכוּ *abbreuiati funt*.

זָעַם proprie *fpumauit*, (vt קָצַף,) Arab. زغم, hinc *indignatus eft*, fi vel abfolute vel cum עַל conftruitur, it. *deteftatus eft*, fi Accufatiuo iungitur, vt Num. 23, 8. Malach. 1, 4. Praet. cum Vau Conuers. וְזָעַם *et indignabitur*, Ief. 66, 14. Dan. 11, 30. זָעַמְתָּה (cum ה Paragog.) *indignatus es*, Zach. 1, 12. part. praef. זֹעֵם *indignans*, Pf. 7, 12. Pahul זָעוּם *exofus, deteftabilis*, in regim. זְעוּם Prou. 22, 14. f. זְעוּמָה *exofa*, Mich. 6, 10. Sed imper. זֹעֲמָה (cum ה Paragog.) *deteftare*, Num. 23, 7. quod vulgo dictum volunt pro זָעֳמָה, poteft effe ex Coniugatione fic dicta *Pohel*, quae in Verbis quidem *Perfectis* rarior, in *Quiefcentibus*

bus vero et *Defectiuis secunda radicali* frequentior est, conf. de illa *Arcan. Form. Hebr.* p. 396. et *Introduct. in Ling. Hebr.* p. 198. Fut. אֶזְעֹם *detestabor*, Num. 23, 8. sed pl. cum Affixo יִזְעָמוּהוּ *detestabuntur eum*, Prou. 24, 24. est à sing. יִזְעַם. Niph. נִזְעַם *ad indignationem concitatus est*, q. d. *indignans factus est:* vnde part. pl. נִזְעָמִים *indignatione affectae*, *ad indignationem concitatae*, Prou. 25, 23.

זַעַם m. *spumatio*, *despumatio*: sic SCHVLTENS Hos. 7, 16. hinc *indignatio*, *ira*, Ies. 10, 25. Ier. 15, 17. Ezech. 22, 24. Dan. 11, 36. etc. Aliis Hos. 7, 16. est *subsannatio* siue *irrisio*, vt Syr. זרעמא, vel *falsiloquentia*, *mendacium*, coll. rad. Arab. זעם in 5 Coniug. *falsum dixit*, *mentitus est*. Cum Affixis זַעְמִי *indignatio mea*, Ies. 10, 5. Ezech. 21, 36. זַעַמְךָ *indignatio tua*, Ps. 102, 11. in pausa זַעְמֶךָ Ps. 38, 4. Ps. 69, 25. etc.

זָעַף *indignatus est*, vt praecedens זָעַם. Part. praes. pl. זֹעֲפִים *indignabundi, tetrici*, Gen. 40, 6. Dan. 1, 10. infin. constr. זְעֹף, vnde cum Affixo זַעְפּוֹ τὸ *indignari eius*, 2 Chron. 26, 19. fut. יִזְעַף *indignabitur*, Prou. 19, 3. 2 Chron. 26, 19.

זָעֵף m. *indignabundus*, 1 Reg. 20, 43. c. 21, 4.

זַעַף m. *indignatio*, *ira*, Ies. 30, 30. Mich. 7, 9. Prou. 19, 12. etc. metaphorice de *aestu maris* vsurpatur. Cum Affixo זַעְפּוֹ *ira*, *aestus eius*, Ion. 1, 15. Sic Lat. *ira maris* OVIDIO, *Adria iracundior* et *iratum mare* dicitur HORATIO, etc.

זָעַק *clamauit* et *clamando vocauit*, vt Graec. βοάω et Lat. *clamo* etiam significat *voco*, German. ruffen *clamare* est et *vocare*. Construitur vel cum acc. vel sequentibus לְ, אֶל et עַל. Praet. זָעַקְתִּי *clamaui*, Ps. 142, 6. pl. זָעֲקוּ *clamarunt*, Iud. 6, 7. Ps. 22, 6. Hos. 7, 14. infin. constr. זְעֹק *clamare*, 1 Sam. 7, 8. 2 Sam. 19, 29. imp. זְעַק *clama*, Ezech. 21, 12. foem. זַעֲקִי Ies. 15, 4. Ier. 48, 20. pl. זַעֲקוּ *clamate*, Iud. 10, 14. Ier. 25, 34. in pausa זְעָקוּ sec. Kri Ier. 48, 20. (vbi Kethibh habet זְעָקִי in sing. foem.) fut. אֶזְעַק *clamabo*, Ier. 20, 8. Thren. 3, 8. sed וָאַזְעִק *et clamando vocaui*, *inclamaui*, Iud. 12, 2. תִּזְעַק *clamabis*, Ier. 30, 15. pl. יִזְעֲקוּ *clamabunt*, Ezech. 27, 30. Hos. 8, 2. sed cum Affixo et Vau Conuers. וַיִּזְעָקוּךָ *et inclamarunt*, *clamando vocarunt te*, Neh. 9, 29. Niph. נִזְעַק *clamore conuocatus est*. Praet. נִזְעָקְתָּ (in pausa) *conuocatus es*, scil. cum vicinis tuis, Iud. 18, 23. pl. נִזְעֲקוּ *conuocati sunt*, Iud. 18, 22. fut. cum Vau Conuers. וַיִּזָּעֵק *et conuocatus est*, Iud. 6, 34. 35.

1 Sam.

1 Sam. 14, 20. Hiph הִזְעִיק *clamauit*, it. *vocauit*, *conuocauit*. Infin. הַזְעִיק *conuocare*, 2 Sam. 20, 5. imper. הַזְעֵק *conuoca*, 2 Sam. 20, 4. fut. cum Vau Conuers. וַיַּזְעֵק *et clamauit*, Ion. 3, 7. it. *et vocauit*, Zach. 6, 8. *et conuocauit*, Iud. 4, 10. 13. sed pl. יַזְעִיקוּ *clamabunt*, *clamant*, Hiob. 35, 9.

זְעִק Chald. *clamauit*, Dan. 6, 21.

זַעַק m. *clamor:* vnde cum Affixo in pausa זַעֲקֵךְ *clamor tuus*, Ies. 30, 19.

זְעָקָה f. id. Ies. 65, 19. Ier. 18, 22. Esth. 4, 1. etc. in regim. זַעֲקַת Gen. 18, 20. Ies. 15, 10. cum Affixo זַעֲקָתָם *clamor eorum*, Neh. 5, 6. Esth. 9, 31.

זָעַר radix Hebr. inusit. (alias צָעַר,) Chald. *parum fuit* vel *factum est*, *diminutum est*. Inde sunt

זְעֵיר m. *paruum*, *parum*, et aduerbialiter *paulisper*, de *tempore* tantum dicitur, Ies. 28, 10. 13. Hiob. 38, 2.

זְעֵירָה f. Chald. *paruum*, Dan. 7, 8.

מִזְעָר m. *diminutio: minutum*, *paruum*, de *tempore paruo*, Ies. 10, 25. c. 29, 16. de *re parua*, Ies. 16, 14. c. 24, 6.

זֶפֶת f. *pix*, Exod. 2, 3. Ies. 34, 9. (tanquam à masc. זֶף, Syris vsitato,) vel pro זֶבֶת à זוב *fluere*, (vnde et Syr. זבתא scribitur, vel sec. HILLERVM pro צֶפֶת, à צוף *fluere:* quia *pix* non tantum ex arboribus *effluit*, (vnde *arbores manantes picem* apud PLINIVM,) sed et calescens statim *diffluit*.

זָקֵן *senex fuit* vel *factus est*, *senuit*, Gen. 24, 1. c. 27, 1. 1 Sam. 8, 1. etc. Praet. foem. זָקֵנָה *senuit*, Prou. 23, 22. זָקַנְתָּ *senuisti*, 1 Sam. 8, 5. et cum ה Paragog. זָקַנְתָּה Ios. 13, 1. fut. cum Vau Conuers. וַיִּזְקַן *et senuit*, 2 Chron. 24, 15. Hiph. fut. יַזְקִין *senescet*, *senuerit*, Prou. 22, 6. Hiob. 14, 8.

זָקֵן m. *senex*, *senior*, Gen. 19, 4. Leuit. 19, 32. Ios. 6, 21. etc. in regim. זְקַן Gen. 42, 2. pl. זְקֵנִים *senes*, *seniores*, Gen. 18, 11. Ps. 148, 12. Prou. 17, 6. etc. in regim. זִקְנֵי Exod. 3, 16. c. 4, 29. Leuit. 4, 15. cum Affixis זְקֵנַי *seniores mei*, Thren. 1, 19. זְקֵנֵינוּ *seniores nostri*, Ios. 9, 11. et Iod deficiente Exod. 10, 9. Saepe *superiores* siue *optimates populi* notat, vt Gen. 50, 7. Exod. 3, 16. 1 Sam. 4, 3. Iud. 11, 5. 2 Reg. 19, 2. etc. Foem. זְקֵנָה *vetula*, vnde plur. זְקֵנוֹת *vetulae*, Zach. 8, 4.

זָקָן com. (Nomen *Effectus*,) *barba*, effectus *senii*, Leuit. 13, 30. Ies. 7, 20. Ier. 41, 5. etc. in regim. זְקַן Ps. 133, 2. 2 Sam. 20, 9.

cum Affixis זְקָנִי *barba mea*, Esr. 9, 3. זְקַנְכֶם *barba vestra*, 2 Sam. 10, 5. 1 Chron. 19, 5. etc.

זֹקֶן m. *senium*, *senectus*, Gen. 48, 10.

זִקְנָה f. id. Ies. 46, 4. Ps. 71, 9. 18. in regim. זִקְנַת 1 Reg. 11, 4. cum Affixo זִקְנָתוֹ *senectus eius* vel *sua*, 1 Reg. 15, 23.

זְקֻנִים m. pl. id. Gen. 37, 3. c. 44, 20. cum Affixo זְקֻנָיו *senectus eius*, Gen. 21, 2. 7.

זָקַף *erexit*. Part. praes. זֹקֵף *erigens*, *erigit*, Ps. 145, 14. Ps. 146, 8.

זְקַף Chald. id. Part. Pehil זְקִיף *erectus*, i. e. *suspensus*, Esr. 6, 11.

זָקַק *liquauit* et *liquefactum fudit* siue *effudit*, (Verbum Praegnans,) Chald. *vinxit*, *ligauit*. Fut. pl. יָזֹקּוּ *liquant* Hiob. 28, 1. *effundunt*, Hiob. 36, 27. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְזִקַּק *et studiose liquabit*, scil. ad purgandum, *liquando purgabit*, Malach. 3, 3. Pyh. part. מְזֻקָּק *liquando purgatum* siue *defaecatum*, 1 Chron. 28, 18. c. 29, 4. Ps. 12, 7. plur. מְזֻקָּקִים *purgatae*, *expurgatae*, Ies. 25, 6.

זֵק m. *catena*, *compes*, à *ligando*, ex significatione radicis Chald. Pl. זִקִּים *catenae*, *compedes*, Ps. 149, 8. Ies. 45, 14. Nah. 3, 10. Hiob. 36, 8. Sed זִקִּים *sagittae*, Prou. 26, 18. vid. sub rad. זנק.

אֵזֶק m. (cum א Heemantico, *Firmitatis* indice,) *catena firma*, qua *firmiter ligatur*. Pl. אֲזִקִּים *catenae firmae*, vnde cum Praefixis בָּאזִקִּים (pro בָּאֲזִקִּים) *catenis firmis*, Ier. 40, 1. הָאזִקִּים, (contracte pro הָאֲזִקִּים) Ier. 40, 4.

זָרָא *contemtus*, *fastidium*, vid. sub rad. זרה.

זָרַב eiusdem significationis esse putatur cum צָרַב *adussit*. Occurrit tantum in Pyh. fut. pl. יְזֹרְבוּ *aestu adurentur* siue *aduruntur*, Hiob. 6, 17.

זָרָה *sparsit*, *dispersit*, *ventilauit*, semel *auersatus est*, *contemsit*, *fastidiuit*, Ies. 30, 22. quod conuenit cum זור *abalienari*, Syr. et Arab. זרא *contemsit*, *vilipendit*, et cum Arab. ذرى *fastidiuit*, *abhorruit*. Part. praes. זֹרֶה *ventilans*, *ventilat*, Ruth. 3, 2. quo etiam referri potest Ies. 30, 24. sed impersonaliter sumendum, subintellecto אִישׁ *quisquam*. Infin. constr. זְרוֹת *ventilare*, Ier. 4, 11. imper. זְרֵה *disperge*, Num. 17, 2. fut. אֶזְרֶה, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וָאֶזְרֵם *et dispersi eos*, Ier. 15, 10. תִּזְרֶה *disperges*, Ezech. 5, 2. cum Affixo תִּזְרֵם *disperges ea*, Ies. 41, 16. it. *fastidies* siue *auersaberis ea*, Ies. 30, 22. וַיִּזֶר *et dispersit*, Exod. 32, 20. Niph. infin. הִזָּרוֹת *dispergi*, cum Affixo הִזָּרוֹתֵיכֶם *disper-*

dispergi vos, more Nominum pluralium, pro הֵזָּרוֹתְכֶם, Ezech. 6,8. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּזָּרוּ *et dispersi sunt*, Ezech. 36,18. Pih. זֵרָה *dispersit*, it. *cinxit*, petita significatione ab אזר. Praet. cum Affixo זֵרָם *dispersit eos*, 1 Reg. 14, 15. זֵרִיתָ *cinxisti*, vel potius *intellexisti*, (ex significatione radicis Arab. ذرى *intellexit*,) Pf. 139, 3. sed cum Affixo זֵרִיתָנוּ *dispersisti nos*, Pf. 44, 12. etc. part. מְזָרֶה *dispergens*, Prou. 20, 8. 26. Ier. 31, 10. infin. זָרוֹת *dispergere*, Ezech. 20, 23. fut. אֱזָרֶה (cum (ֱ) pro (ֲ),) *dispergam*, Leuit. 26, 33. Ezech. 5, 12. c. 12, 14. Pyh. זֹרָה *dispersus est*. Praet. pl. זרו *dispersi sunt*, Pf. 58, 4. part. foem. מזֹרָה *sparsum*, *spargitur*, i. e. *expanditur*, Prou. 1, 17. fut. יְזֹרֶה *spargetur*, Hiob. 18, 15. Hiph. fut. תְּזָרֶה *cinges*, petita significatione ab אזר, vnde cum Affixo וַתְּזָרֵנִי *et cinxisti, accinxisti me*, 2 Sam. 22, 40.

זֵר m. *cinctura, limbus*, (ex Verbi significatione *cingendi*,) Exod. 25, 11. 24. 25. c. 30, 3. c. 37, 2. 11. 12. 26. cum Affixo זֵרוֹ *limbus eius*, Exod. 30, 4. c. 37, 27.

זָרָא m. *contemtus*, *vilipendium*, *fastidium*, Num. 11, 20. ex Verbi notione *fastidiendi*, Ief. 30, 22. mutata tertia radicali ה in א, ficut in בָּכָא à בכה, רָפָא à רפה etc.

זוּרֶה m. Ief. 59, 5. *in varias partes dispersum* et *confractum*, LXX. ἐῤῥηξαν, coll. rad. Arab. ذرى *dispersit*, it. *confregit*. Est Formae Perfectae יַעְגֹשׁ, כּוּמָז, עוּגָב etc. sed cum (ֶ) in fine, ficut in Participiis praef. Kal, Niphal et Pyhal atque in Futuris Verborum Quiefc. tertia radicali ה semper pro (ֵ) est (ֶ). Aliud est

זֹרֶה Ief. 30, 24. vel part. praef. Kal, vid. antea in Radice, vel Verbale ex Pyhal Formae dagessandae, *id, quod ventilatur*, ad Formam סַבַּב, vel אֻכָּל, לֻקָּח, מוֹרָט etc. cum fimili (ֶ) in fine.

זֶרֶת f. *spithama*, q. d. *sparsio* i. e. *expansio digitorum*, Exod. 28, 16 c. 39, 9. 1 Sam. 17, 4. Ief. 40, 12. Ezech. 43, 13. Simili modo Lat. *spargere* dicitur pro *expandere* et *diducere*.

מִזְרֶה m. *ventilabrum*, Ief. 30, 24. Ier. 15, 7.

זַרְזִיף m. *sparsio copiosa*, Pf. 72, 6. compof. ex 2 fynonymis זרה Hebr. *sparsit*, et זוף Chald. *sparsit*, it. *stillauit*.

זַרְזִיר m. vnde nomen animalis זַרְזִיר מָתְנַיִם Prou. 30, 31. vi Formae notans *cinctum cinctum* h. e. *varie cinctum lumbis* fiue *varias habens zonas circa lumbos*, coll. radicibus cognatis אזר vel זרה Hebr. *cinxit*, et זרז (vltimo ר abiecto pro זרזר) Chald. Syr. et Samar. *accinxit*, licet Forma fit tanquam à זור,

vnde

vnde et Syr. זירא *torques*, *collare*, et forſitan quoque Hel זֵר *cinctura*, *limbus*. Quam bene vero illa denominatio quadr in *Zecoram*, animal in Habeſſinia frequens, quae ſententia fu IOBI LVDOLFI, pluribus oſtendi in pec. Exercitatione, *Arcan Formarum Hebr*. p. 677. ſeq. ſubiecta, conf. Celeb. I. D. WINCK LERI Theologiſche und Philologiſche Abhandlungen P. I. n. 2.

זָרַח proprie *micuit*, *ſplenduit*, *ſplendere coepit*, *emicuit* hinc *ortus*, *exortus eſt*. Praet. f. זָרְחָה *orta eſt*, Exod. 22, 3. 2 Reg 3, 22. 2 Chron. 26, 19. part. praeſ. זֹרֵחַ *oriens*, *oritur*, Eccle 1, 5. inf. conſtr. זְרֹחַ *oriri*, Iud. 9, 33. Ion. 4, 8. fut. יִזְרַח *orie tur*, *oritur*, 2 Sam. 23, 4. Hiob. 9, 7. foem. תִּזְרַח Pſ. 104, 22.

זֶרַח m. *ortus*. Cum Affixo זַרְחֵךְ *ortus tuus*, Ieſ. 60, 3.

אֶזְרָח m. (cum א Heemantico, *Continuitatis* et *Durationis* nota,) *indigena*, q. d. *continuo vigens* progeniemque *continua ſerie* in eadem terra inſtar arboris *perpetuo virentis* propagans Leuit. 16, 29. c. 18, 26. Num. 15, 13. 29. 30. In regim. אֶזְרַח Exod. 12, 19. 48. Num. 9, 14. Sed Pſ. 37, 35. intelligitur *arbor non aliunde transplantata* et quaſi *indigena*; quibusdam vero certa ſpecies arboris, τοῖς LXX *cedrus*, aliis *laurus*, quae ſic dicta videri poſſet à *perpetuo ſplendore* h. e. *virore*, quia, dicente OVIDIO, *viret ſemper nec fronde caduca carpitur*.

מִזְרָח m. *plaga coeli*, *vbi ſol oritur*, *oriens*, Ioſ. 11, 3. Pſ. 107, 3. Ieſ. 41, 2. 1 Chron. 5, 10. etc. cum ה Paragog. מִזְרָחָה *orientem verſus*, Exod. 27, 13. Num. 2, 3. Deut. 3, 17. in regim. מִזְרַח Deut. 4, 47. Ioſ. 1, 15. Iud. 11, 18. et ſimul cum ה Paragog. (vltimo Patach pereunte,) מִזְרְחָה *orientem verſus*, Deut. 4, 41. Ioſ. 12, 1. Iud. 21, 19.

זָרַם *inundauit*. Praet. 2 perſ. זָרַמְתָּ *inundaſti*, cum Affixo זְרַמְתָּם *inundaſti eos*, h. e. *inſtar torrentis eos abripuiſti*, Pſ. 90, 5. Pihel vel potius Pohel זֹרֵם *inundare fecit*, i. e. *copioſe effudit*. Praet. plur. זֹרְמוּ *copioſe effuderunt*, Pſ. 77, 18.

זֶרֶם m. *inundatio*, Ieſ. 4, 6. c. 25, 4. c. 28, 2. Habac. 3, 9. Hiob. 24, 8. etc.

זִרְמָה f. id. ſed ſumitur pro *ſeminis fluxu copioſo*. In regim. זִרְמַת Ezech. 23, 20. cum Affixo זִרְמָתָם *fluxus eorum*, ibid.

זָרַע in genere *ſparſit*, *diſperſit*, Zach. 10, 9. ſpecialiter 2) *ſparſit ſemen*, *ſeminauit*, *ſeuit*, Gen. 26, 12. Leuit. 25, 22. c. 26, 16. Deut. 11, 10. 2 Reg. 19, 29. etc. metaphorice de *exercitio* ope-

operum, vel *bonorum*, vt Prou. 11, 18. Hos. 10, 12. Ps. 126, 5. vel *malorum*, vt Hiob. 4, 8. Prou. 22, 8. Ier. 4, 3. Hos. 8, 7. 2) *consemit*, quando de *aruo* dicitur, in quod *semen spargitur*, vt Gen. 47, 23. Exod. 23, 10. Leuit. 19, 19. c. 25, 3. 4. Deut. 22, 9. Iud. 9, 45. etc. metaphorice de *multiplicatione* et *foecundatione hominum* dicitur, Ier. 31, 27. Hos. 2, 25. 3) *seminificauit*, cum de *planta* vel *arbore* dicitur, *semen ex se spargente*, Gen. 1, 29. Praet. cum Vau Conuers. וְזָרַעְתִּי *et conseram*, Ier. 31, 27. cum Affixo וּזְרַעְתִּיהָ *et conseram eam*, Hos. 2, 25. Part. praes. זֹרֵעַ *serens*, *seminans*, Prou. 22, 8. Ier. 50, 16. it. *seminificans*, Gen. 1, 29. pl. זֹרְעִים *seminantes*, Ps. 126, 5. in regim. זֹרְעֵי Ies. 32, 2. Hiob. 4, 8. Pahul זָרוּעַ *sparsus*, i. e. *diffusus*, *a*, (conf. seq. Nomen זֵרוּעַ,) Ps. 97, 11. f. זְרוּעָה *consita*, Ier. 2, 2. infin. constr. זְרֹעַ *seminare*, Ies. 28, 24. imper. זְרַע *semina*, Eccles. 11, 6. fut. אֶזְרַע, cum ה Paragog. אֶזְרְעָה *seram*, Hiob. 31, 8. sed cum Affixo אֶזְרָעֵם *spargam*, *dispergam eos*, Zach. 10, 9. תִּזְרַע *seminabis*, Deut. 11, 10. Mich. 6, 15. it. *conseres*, Exod. 23, 10. Leuit. 19, 19. c. 25, 3. 4. Ies. 30, 23. etc. Niph. praet. foem. cum Vau Conuers. וְנִזְרְעָה *et conseretur*, i. e. *foecundabitur*, Num. 5, 28. pl. וְנִזְרַעְתֶּם *et conseremini*, Ezech. 36, 9. fut. יִזָּרֵעַ *seminabitur*, Leuit. 11, 37. it. *conseritur*, Deut. 21, 4. sed יִזָּרַע *seretur*, metaphorice *propagabitur* vel *generabitur*, Nah. 1, 14. foem. תִּזָּרַע *conseretur*, Deut. 29, 22. Pyh. praet. pl. in pausa זֹרָעוּ *sati sunt*, Ies. 40, 24. Hiph. part. מַזְרִיעַ *seminificans*, Gen. 1, 11. 12. fut. תַּזְרִיעַ *seminificabit* vel *semen concipiet*, Leuit. 12, 2.

זֶרַע m. et ablato tono -זְרַע Num. 11, 7. (nisi haec peculiaris Forma sit, eaque Chaldaica,) 1) *satio*, *sementis*, Gen. 8, 22. Leuit. 26, 5. Zach. 8, 12. 2) *semen*, tum *plantae* et *arboris*, Gen. 1, 11. 12. 29. Leuit. 26, 16. Deut. 22, 9. Eccles. 11, 1. etc. tum *hominis*, Leuit. 15, 16. seq. 3) Metonymice *res ex semine nata* et *producta*: vt *frumentum*, Gen. 47, 19. *soboles* ac *posteri*, vt Gen. 4, 25. Leuit. 18, 21. Num. 14, 24. Deut. 1, 8. 1 Sam. 2, 20. 1 Reg. 18, 32. etc. Simili modo Graec. *σπέρμα* pro *prole* etiam apud profanos venire, obseruat PFOCHENIVS de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 109. Cum Affixis זַרְעִי *semen meum*, 1 Sam. 20, 42. c. 24, 21. זַרְעֲךָ *semen tuum*, Gen. 3, 15. c. 17, 7. 10. in pausa זַרְעֶךָ Gen. 15, 5. c. 48, 11. etc. pl. זֵרְעִים *semina*, cum Affixo זַרְעֵיכֶם *semina vestra*, 1 Sam. 8, 15.

זְרַע m. Chald. id. Dan. 2, 43.

occultaui, 1 Reg. 18, 13. וַתַּחְבִּיאֵ *et abscondidit*, 2 Reg. 6, 29. et Hoph. praet. pl. in pausa הָחְבָּאוּ *absconditi sunt*, Ies. 42, 22. Hithpah. praet. pl. הִתְחַבְּאוּ *absconderunt se*, 1 Sam. 14, 11. part. מִתְחַבֵּא *se abscondens*, 2 Reg. 11, 3. 2 Chron. 22, 9. 12. pl. מִתְחַבְּאִים *abscondentes se*, 1 Sam. 14, 22. 1 Chron. 21, 10. fut. יִתְחַבֵּא *abscondet se*, 1 Sam. 23, 23. sed pl. in pausa יִתְחַבָּאוּ *abscondunt se*, Hiob 38, 30. etc.

מַחֲבֵא m. *latibulum*, Ies. 32, 2.

מַחֲבוֹא m. id. in pl. מַחֲבֹאִים *latibula*, 1 Sam. 23, 23.

חָבַב *fouit*, *amore complexus est*. Part. praes. חֹבֵב *fouens*, *amore complectens*, Deut. 33, 3.

חֹב m. *sinus*, *gremium*, quo res *fouemus*: vnde cum Affixo חֻבִּי *sinus meus*, Hiob. 31, 33.

חָבָה *latuit*, vid. antea חָבָא.

חֶבְיוֹן m. Habac. 3, 4. vulgo *absconsio*, *occultatio*; sed forsitan contextui conuenientius, *ardor magnus*, ex significatione radicis Arab. خبا *saeviit*, *arsit*, Syr. חבב *accensus*, *incensus fuit*, *exarsit*: vt חביון עז l. c. sit *ardor vehementiae*, i. e. *ardor vehemens*, pro quo Ps. 90, 11. dicitur עז אף *vehementia irae*, et per Figuram *Hendiadys* dictam, עז ואף Esr. 8, 22.

חָבַט *excussit*, *decussit*. Part. praes. חֹבֵט *excutiens*, Iud. 6, 11. fut. תַּחְבֹּט *decuties*, Deut. 24, 20. יַחְבֹּט *excutiet*, Ies. 27, 12. foem. cum Vau Conuers. וַתַּחְבֹּט *et excussit*, Ruth. 2, 17. Niph. fut. יֵחָבֶט *excutietur*, Ies. 28, 27.

חָבַל geminam significationem habet, alteram *propriam*, *perdidit*, *corrupit*; alteram *mutuatitiam* à Verbo cognato כָּבַל, *constrinxit*, *obstrinxit*, *ligauit*, *obligauit*, specialiter *pignore*, *pigneratus est*, *in pignus accepit*, q. d. *debitorem obstrinxit*. Praet. plur. חָבַלְנוּ *corrupimus*, *corrupte egimus*, aliis *pigneraui-mus*, Neh. 1, 7. Part. praes. חֹבֵל *pignerans*, *in pignus accipiens*, Deut. 24, 6. it. *nauta*, q. d. *ligator mali nautici*, (חִבֵּל) pl. חֹבְלִים *nautae*, in regim. חֹבְלֵי Ezech. 27, 29. cum Affixo חֹבְלַיִךְ *nautae tui*, Ezech. 27, 8. 27. 28. Aliud vide infra inter Nomina. Pahul חָבוּל *in pignus acceptus*, pl. חֲבֻלִים *in pignus acceptae*, Amos. 2, 8. infin. absol. חָבֹל *pignerando*, Exod. 22, 25. imperat. חֲבֹל, vnde cum Affixo חַבְלֵהוּ *pignore accepto obliga eum*, Prou. 20, 16. c. 27, 13. fut. אֶחְבֹּל *perdebam* vel *perdo*, i. e. *perdite agebam* vel *ago*, al. aliter, Hiob. 34, 31. sed תַּחְבֹּל *pignerabetis*, *in pignus*

pignus accipies, Exod. 22, 25. Deut. 24, 17. *pignore accepto obstringebas*, *pignus accipiebas*, Hiob. 22, 6. יַחְבֹּל *pignerabitur*, Deut. 24, 9. pl. יַחְבֹּלוּ *in pignus capient*, Hiob. 24, 3. in pausa יַחְבֹּלוּ Hiob. 24, 9. Niph. fut. יֵחָבֵל *perdetur*, Prou. 13, 13. Pih. חִבֵּל *penitus perdidit* siue *corrupit*, it. *parturiit*, *peperit cum dolore*, petita significatione à Nom. חֵבֶל *dolor*. Praet. cum Vau Conuers. וְחִבֵּל *et perdet*, Eccles. 5, 5. foem. חִבְּלָה *parturiuit*, Cant. 8, 5. cum Affixo חִבְּלָתְךָ *peperit te*, Cant. 8, 5. sed SCHVLTENS vtrobique sensum *concipiendi* tuetur. Part. מְחַבֵּל, plur. מְחַבְּלִים *perdentes*, Cant. 2, 15. infin. חַבֵּל *perdere*, Ies. 13, 5. c. 32, 7. c. 54, 16. fut. יְחַבֵּל *parturiet*, SCHVLTENSIO *concipit*, Ps. 7, 15. f. תְּחַבֵּל *parturiet*, Mich. 2, 10. Pyh. praet. cum Vau Conuers. וְחֻבַּל *et corrumpetur*, Ies. 10, 27. foem. in pausa חֻבָּלָה *constrictus est*, SCHVLTENSIO ex Arab. *alienatus*, *mente captus est*, Hiob. 17, 1.

חֲבַל Chald. id. vnde in Pahul חַבֵּל *perdidit*. Praet. pl. cum Affixo חַבְּלוּנִי *perdiderunt me*, Dan. 6, 23. infin. חַבָּלָה *perdere*, Esr. 6, 12. imper. pl. cum Affixo חַבְּלוּהִי *perdite eam*, Dan. 4, 20. Ithpah. fut. תִּתְחַבַּל *perdetur*, Dan. 2, 44. c. 6, 27. c. 7, 14.

חֶבֶל m. 1) *funis*, *funiculus*, quo *ligatur*, Ios. 2, 15. 2 Sam. 17, 13. Eccles. 12, 6. etc. specialiter *funiculus mensorius*, quo mensurabatur, 2 Sam. 8, 2. Ps. 78, 55. Amos. 7, 17. Mich. 2, 7. Zach. 2, 1. etc. *funiculus aucupatorius* siue *pedica*, *laqueus*, Hiob. 18, 10. c. 40, 25. metonymicè *portio haereditaria*, cuius diuisio per *funes* fiebat: *tractus*, Deut. 3, 4. 13. 14. c. 32, 9. 1 Chron. 16, 18. Ps. 105, 11. Zeph. 2, 7. etc. (semel sic vt foem. occurrit Zeph. 2, 6.) quomodo et Lat. *fines* dicti sunt quasi *funes*, eo quod agros *funiculis* diuiderent, dicente ISIDORO *Etymol.* L. XV. c. 14. Sic σχοῖνος, *funis*, fuit quoque *mensura* quaedam 60 stadia capiens, Arab. أشل proprie *funis*, vt Chald. et Syr. אשלא, genus *mensurae* fuit apud Basrenses, scil. 60 cubitorum, conf. RELANDI Differt. de *vet. lingua Pers.* §. 133. et *Relat. Malabar.* Continuat. XIV. p. 1008. 3) *cohors*, *caterua*, à *colligando*, (conf. אֲגֻדָּה) 1 Sam. 10, 8. 10. Sed Mich. 2, 10. חֶבֶל secundum quosdam est *perditio*, aliis rectius *dolor*, vt seq. חֵבֶל. Cum Affixo חַבְלוֹ *funiculus* i. e. *laqueus eius*, Hiob. 18, 10. pl. חֲבָלִים *funes*, 2 Sam. 8, 2. 1 Reg. 20, 31. 32. Ps. 140, 6. in regim. חַבְלֵי Ios. 17, 5. Esth. 1, 6. cum Affixo חֲבָלָיו *funes eius*, Ies. 33, 20.

חֵבֶל m. *dolor*, speciatim *parturientium*, Ies. 66, 7. à *con-*

ſtringendo, vt ſynonyma ציר et עָצַב. Sic אלם *ligauit*, Arab. eſt *doluit*, Lat. *tormentum* à *torqueo*. Sic OVIDIVS dixit *pectora dolore adſtricta*, et contra τὰς τῶν ὠδύνων λῦσαι δεσμὰς AELIANVS, conf. SCHVLTENSII *Obſeruat. Philolog.* ad Gen. 30. p. 193. Sed Hiob. 39, 3. חֶבֶל eſt *foetus*, *cum dolore editus*, vt Arab. حبلة. Sic Graec. ὠδὶν metonymice pro *foetu* vſurparunt EVRIPIDES in *Ion.* V. 45. et AESCHYLVS in *Agamemn.* V. 1428. Lat. *dolor* eodem ſenſu PLAVTVS in *Trucul.* II. 2. Plur. חֲבָלִים *dolores*, Hiob. 21, 17. Ieſ. 13, 8. Ier. 13, 21. etc. in regim. חֶבְלֵי 2 Sam. 22, 6. Pſ. 18, 5. 6. Hoſ. 13, 13. cum Affixo חֲבָלֶיהָ *dolores eius*, Ieſ. 26, 17.

חֲבֹל m. *pignus*, q. d. *obligatio debitoris*, Ezech. 18, 12. 16. c. 33, 15. ſemel ſecundum quosdam *corruptio*, Neh. 1, 7.

חֲבֹלָה f. id. vnde cum Affixo חֲבֹלָתוֹ *pignus eius*, Ezech. 18, 7.

חֲבַל m. Chald. *corruptio*, *laeſio*, *noxa*, Dan. 3, 25.

חֲבָל m. Chald. id. in Statu Emphat. חֲבָלָא Eſr. 4, 22.

חֲבוּלָה f. Chald. *actio corrupta*, i. e. *delictum*, Dan. 6, 23.

חִבֵּל m. *malus nauticus*, ſic dictus, quod *funibus firmiter ligetur*, Prou. 23, 34.

חֹבְלִים pl. m. nomen *baculi paſtoralis* propheticum, Zach. 11, 7. 14. explicandum vel per *perditiones*: vt ſit Verbale ex Coniugatione ſic dicta *Pobel*; vel, vt alii volunt, *ligantes*, *colligantes*: quomodo ad formam Participii praeſ. Kal pertinet. Aliud vid. ſupra in rad.

תַּחְבֻּלוֹת f. pl. *conſilia excogitata* et quaſi *inter ſe nexa*, *ſollertiae*, Prou. 1, 5. c. 11, 14. c. 12, 5. c. 20, 18. c. 24, 6. Vnde radix חבל, *ligauit*, Aethiop. in 7 Coniug. notat *dolo vſus eſt*, conf. rad. Pſ. 7, 15. צמד Pſ. 50, 19. et טפל ſuo loco. Sic זמם proprie eſt *ligauit*, vt Arab. hinc *excogitauit*, *machinatus eſt*, Aethiop. צפר *nexuit*, it. *dolum ſtruxit*, פתל *torſit*, *contorſit*, Arab. *fraudem meditatus eſt*, etc. Latini dicunt *nectere dolos*. Plura vid. in *Arcano Form. Hebr.* p. 543.

חֲבַצֶּלֶת f. Ieſ. 35, 1. Cant. 2, 1. vulgo *lilium*; aliis rectius *roſa*, ſic dicta à *compreſſo* et *conglobato bulbo*, compoſ. ex חבץ Chald. *compreſſit*, *conglobauit*, et בָּצָל *bulbus*, *cepa*; vulgo ex חבב *dilexit*, et צֵל *vmbra*, vt ſit *flos amans vmbram*: quod pluribus defendit IKENIVS in Diſſ. de *Lilio Saronitico* p. 11. ſeq.

חָבַק in genere *arcte applicauit* vel *ſe rei*, vel *rem rei*, hinc *impli-*

implicuit, *complicauit*, it. *complexus est*. Part. praes. חֹבֵק *complicans*, *complicat*, Eccles. 4, 5. foem. חֹבֶקֶת *amplexans*, 2 Reg. 4, 16. infin. constr. חֲבוֹק *amplexari*, Eccles. 3, 5. Pih. praet. plur. חִבְּקוּ *amplexati sunt*, Hiob. 24, 8. Thren. 4, 5. infin. חַבֵּק *amplexari*, Eccles. 3, 5. fut. תְּחַבֵּק *amplexaberis*, Prou. 5, 20. cum Affixo et Nun Epenthet. תְּחַבְּקֶנָּה *amplexaberis eam*, Prou. 4, 8. וַיְחַבֵּק *et amplexatus est*, Gen. 29, 13. c. 48, 10. etc.

חִבֻּק m. *complicatio*, Prou. 6, 10. c. 24, 33.

חָבַר *coniunxit*, *consociauit*, *associauit*, et intransitiue, *coniunxit se*, *consociauit* siue *associauit se*, *consociatus est*, it. *incantauit*: vel quod *incantatio* certa quadam verborum *consociatione* siue *compositione* fieret, (conf. Hiob. 16, 9.) vnde et ea Lat. *carmen* dicitur; vel quod vim *ligandi* habere crederetur, vnde eadem Graece καταδεσμος dicitur, conf. BOCHARTVS in *Hieroz*. P. II. col. 389. LVDOLFVS in Commentar. ad *Histor. Aethiop*. p. 216. SALMASIVS ad SOLINVM p. 766. SPENCERVS de *Legibus Hebr. ritual*. L. IV. c. 4. sect. 2. et Celeb. DAV. MILLIVS in *Dissertat. Select*. VIII. §. 8. seq. Praet. pl. חָבְרוּ *coniunxerunt se*, Gen. 14, 3. part. praes. חֹבֵר *incantans*, Deut. 18, 11. Ps. 58, 6. foem. חֹבְרָה, vnde pl. חֹבְרוֹת *coniungentes* siue *consociantes se*, *coniunctae*, Exod. 26, 3. c. 28, 7. c. 39, 4. Ezech. 1, 9. 11. et alia terminatione foem. חֹבֶרֶת *coniungens*, *socians se*, *coniuncta*, *cohaerens*, vbi subintelligitur Substantiuum חֶלְקָה *pars*, (quod et alibi saepissime subauditur,) vulgo sic redditur *iunctura*, Exod. 26, 4. 10. c. 36, 17. Pahul חָבוּר *coniunctus*, *associatus*, in regim. חֲבוּר Hos. 4, 17. Pih. praet. חִבֵּר *arcte coniunxit*, Exod. 36, 10. וְחִבַּרְתָּ *et coniunges*, Exod. 36, 6. 9. 11. infin. חַבֵּר *coniungere*, Exod. 36, 18. fut. cum Vau Conuers. וַיְחַבֵּר *et coniunxit*, Exod. 36, 10. 13. 16. cum Affixo וַיְחַבְּרֵהוּ *et consociauit eum*, 2 Chron. 20, 36. Pyh. praet. חֻבַּר *arcte coniunctum est*, Exod. 39, 4. foem. חֻבְּרָה *coniuncta*, *consociata est*, Ps. 122, 3. fut. יְחֻבַּר *consociatur*, sec. Kri Eccles. 9, 4. (sed Kethibh habet יְבֻחַר, quid vid. in rad. בחר,) cum Affixo et (ְ) chatuph, יְחָבְרְךָ (excidente Dagesch Forti,) *consociabitur tibi*, pro יְחֻבַּר עִמְּךָ, Ps. 94, 20. Hiph. fut. cum ה Paragog. אַחְבִּירָה *coniungerem*, *construerem*, (בְמִלִּים *verba*, cum ב *Obiecti*,) Hiob. 16, 4. Hithpah. praet. אֶתְחַבַּר (ex Chaldaismo pro הִתְחַבֵּר) *consociauit se*, 2 Chron, 20, 35. infin. cum Affixo הִתְחַבֶּרְךָ τὸ *consociare tuum temet ipsum*, 2 Chron. 20, 37. fut. plur. in pausa יִתְחַבָּרוּ *consociabunt se*, Dan. 11, 6.

חָבֵר m. *socius*, *sodalis*, Pf. 119, 63. Prou. 28, 24. cum Affixo חֲבֵרוֹ *socius eius*, Eccles. 4, 10. pl. חֲבֵרִים *socii*, Iud. 20, 11. Cant. 8, 13. in regim. חַבְרֵי Ies. 1, 23. cum Affixo חֲבֵרֶיךָ *socii tui*, Cant. 1, 7. Pf. 45, 8. Inde per Motionem est

חֲבֶרֶת f. *socia*, cum Affixo חֲבֶרְתְּךָ *socia* i. e. *vxor tua*, Malach. 2, 14.

חַבַר m. Chald. id. quod Hebr. חָבֵר *socius*. Plur. cum Affixo חַבְרוֹהִי *socii eius*, Dan. 2, 13. 17. 18. Inde per Motionem est

חַבְרָה f. *socia*, pl. חַבְרָן *sociae*, cum Affixo חַבְרָתַהּ *sociae eius*, Dan. 7, 20.

חֶבֶר m. 1) *consociatio*, *societas*, Hos. 6, 9. in pausa חָבֶר Prou. 21, 9. c. 25, 24. 2) *incantatio*, (vid. supra in rad.) Deut. 18, 11. pl. חֲבָרִים *incantationes*, Pf. 58, 6. cum Affixo חֲבָרַיִךְ *incantationes tuae*, Ies. 47, 9. 12.

חֶבְרָה f. *consociatio*, *societas*, Hiob. 34, 8.

חַבּוּרָה f. *vibex*, q. d. *consociatio* et *coagulatio* sanguinis, vnde cum Affixo חֲבֻרָתוֹ *vibex eius*, Ies. 53, 5.

חַבָּר m. in pl. חַבָּרִים *consociatores*, *qui societates inire solent*, scil. vel *mercatores* vel *piscatores*, Hiob. 40, 30.

חַבּוּרָה f. *Intensiuum* Nominis *Leuis* חֲבוּרָה *vibex*, Exod. 21, 25. Ies. 1, 6. cum Affixo חַבּוּרָתִי *vibex mea*, Gen. 4, 23. pl. חַבּוּרוֹת *vibices*, Prou. 20, 30. cum Affixo חַבּוּרֹתָי *vibices meae*, Pf. 38, 6.

חֲבַרְבֻּרוֹת pl. *notae* siue *maculae variae* et *copiosae*, ex significatione radicis Arab. in 4 Coniug. *signauit*, *vestigio notauit*, conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. col. 786.

מַחְבֶּרֶת f. *locus* siue *pars* rei, *vbi ea cum altera coniungitur*, vulgo *iunctura*, rectius *juncturae locus*, Exod. 26, 4. 5. c. 36, 11. 17. cum Affixo מַחְבַּרְתּוֹ *iunctura eius*, Exod. 28, 28. c. 39, 20.

מְחַבְּרוֹת pl. foem. (Verbale ex Pihel,) *confibulae*, *retinacula*, *quibus res firmiter coniunguntur*, vulgo *commissurae*, 1 Chron. 22, 3. 2 Chron. 34, 11.

הִתְחַבְּרוּת f. (Verbale Hithpahelicum,) *consociatio sui* siue *mutua*, Dan. 11, 23.

חָבַשׁ in genere *ligauit*, *alligauit*, *colligauit*, *obligauit*: in specie vsurpatur 1) de *alligatione* siue *circumligatione tiararum* ad caput, Exod. 29, 5. Leuit. 8, 13. Ezech. 24, 17. et *vestis*, Ezech. 16, 10. etc. 2) de *obligatione* et *curatione vulneris*, Pf.

145, 3.

145,3. Hiob. 5,18. Ies. 1,6. c. 30,26. etc. et 3) de *iumentis*, *strauit*, *instrauit*, quod fit *alligatione* cingulorum, clitellarum, frenorum etc. Gen. 22,3. Num. 22,21. Iud. 19,10. etc. et metaphorice 4) *coërcuit*, *continuit*, *retinuit*, vt Arab. حبس, Hiob. 28,11. c. 40,13. Praet. cum Vau Conuers. וְחָבַשְׁתָּ *et alligabis*, Exod. 29, 9. part. praes. חֹבֵשׁ *obligans*, Ies. 3,7. Pahul חָבוּשׁ *alligatus*, i. e. *substratus*, Ion. 1,7. pl. חֲבוּשִׁים *strati*, Iud. 19,10. pro quo חֲבֻשִׁים 2 Sam. 16,1. it. *colligati*, Ezech. 27,24. infin. construct. חֲבוֹשׁ *obligare*, Ies. 30,26. c. 61,1. cum Affixo חָבְשָׁהּ *obligare illud*, Ezech. 30,21. imper. חֲבוֹשׁ *alliga*, *circumliga*, Ezech. 24,17. it. *obliga* (facies eorum) i. e. constrictas tene, Hiob. 40,13. fut. אֶחֱבֹשׁ *obligabo*, Ezech. 34,36. sed cum ה Paragog. אֶחְבְּשָׁה *sternam*, 2 Sam. 19,27. יַחֲבֹשׁ *obligabit*, i. e. *curabit*, *medicabitur*, vel potius *iure defraudabit*, *inique debiti reum faciet*, (ab Arab. خبس *defraudauit iure*, *inique debiti reum fecit*,) Hiob. 34,17. cum Vau Conuers. וַיַּחֲבֹשׁ *et obligauit*, *circumligauit*, Leuit. 8,13. it. *et strauit*, Gen. 22,3. Num. 22,21. 2 Sam. 17,23. et alia Forma, יַחְבֹּשׁ *obligat*, Hiob. 5,18. וַתַּחֲבֹשׁ *et strauit*, 2 Reg. 4,24. etc. Pih. praet. חִבֵּשׁ *ligauit*, it. *coërcuit*, *cobibuit*, Hiob. 28,11. part. מְחַבֵּשׁ *obligans*, *obligat*, Ps. 147,7. Pyh. praet. foem. חֻבְּשָׁה *obligatum est*, Ezech. 30,21. pl. in pausa חֻבָּשׁוּ *obligata sunt*, Ies. 1,6.

חבת radix inusit. quae habuisse videtur sensum *coquendi* et *frigendi*: quomodo conueniunt Graeca ἅπτω *accendo*, πέπτω *coquo*, ὀπτάω *coquo*, *torreo*, *asso*, ὀπτὸς *tostus*, *assatus*, *coctus*, ἕψω *coquo*, ἑφθὸς *coctus*, etc. et Arab. خبز *coxit*, Aethiop. ኅብስት፡ *panis*. Inde sunt

חֲבִית m. *coctio*, *frixio*, aliis *craticula*, *sartago*, *frixionis* Medium. Pl. חֲבִתִּים, cum Dagesch Forti, quale est in בְּלָּהָה, קְהִלָּה etc.) *frixiones* vel *sartagines*, 1 Chron. 9,31.

מַחֲבַת (contractum ex מַחֲבָתָה, vnde et gen. foem. est,) *frixorium*, *sartago*, Leuit. 2,5. c. 6,14. c. 7,9. Ezech. 4,3. 1 Chron. 23,29.

חָגָא vid. statim sub rad. חגג.

חָגָב m. *locustae* species, Leuit. 11,22. 2 Chron. 7,13. sic dicta, quod solem et terrae superficiem *tegat*, à rad. Arab. חגב *texit*, *velauit*. Le BRVIN in *Itinerario Orient.* c. 46. de *locustarum* agmine: *qui couvrent tellement la terre, qu'a peine la peut on voir.* Alio sensu accipitur Eccles. 12,5. vbi vulgo idem esse volunt cum Arab. حاجب *caput coxae* siue *extremitas femoris*. Plur. חֲגָבִים *locustae*, Num. 13,34. Ies. 40,22.

חגג

חָגַג in genere *huc illuc* vel *in gyrum commotus est*: quomodo conuenit cum חוג *gyrum facere*, et cum Arab. حَجَّ *inflexus, contortus fuit*, حَجْحَجَ *commouit, agitauit huc illuc:* hinc in specie 1) *titubauit*, Pſ. 107, 27. 2) *tripudiauit, ſaltauit*, 1 Sam. 30, 16. et, quia feſta *tripudiis* et *choreis* celebrari ſolebant, (vt videre eſt ex Exod. 32, 5. 19. Iud. 21, 19. 21. etc.) hinc metonymice notat *feſtum celebrauit, feriatus eſt*. Praet. cum Vau Conuers. וְחַגֹּתֶם *et celebrabitis*, Exod. 12, 14. Leuit. 23, 41. part. praeſ. חוֹגֵג *ferians*, Pſ. 42, 5. pl. חֹגְגִים *tripudiantes*, 1 Sam. 30, 16. infin. חֹג *celebrare*, Zach. 14, 16. 18. 19. imper. foem. חָגִּי *celebra*, Nah. 1, 15. fut. תָּחֹג *feriaberis*, Exod. 23, 14. Deut. 16, 15. pl. תָּחֹגּוּ *celebrabitis*, Leuit. 23, 39. c. 27, 41. cum Affixo תְּחָגֻּהוּ *celebrabitis eum*, Exod. 12, 14. יָחֹגּוּ *feriabuntur, feſtum celebrabunt*, Exod. 5, 1. it. *titubant*, Pſ. 107, 27.

חָג m. *feſtum*, 1 Reg. 12, 32. Neh. 8, 18. alibi ſemper cum Articulo ſic occurrit, vt 1 Reg. 8, 65. 2 Chron. 7, 8. 9. Ezech. 45, 23. et excluſo illo, בֶּחָג *in feſto*, 1 Reg. 8, 2. 2 Chron. 5, 3. Neh. 8, 14. Ezech. 45, 25. כֶּחָג *ſicut feſtum*, 1 Reg. 12, 32.

חַג m. id. Exod. 10, 9. c. 12, 14. Leuit. 23, 10. Num. 29, 12. etc. metonymice *ſacrificium feſtiuum*, Exod. 23, 18. Malach. 2, 3. et ſecundum quosdam Pſ. 118, 27. Ieſ. 29, 1. Cum Affixo חַגֵּנוּ *feſtum noſtrum*, Pſ. 81, 4. pl. חַגִּים *feſta*, Ieſ. 29, 1. Ezech. 45, 17. etc. cum Affixo חַגֵּיכֶם *feſta veſtra*, Amoſ. 5, 21. c. 8, 10.

חָגָּא f. Ieſ. 19, 17. *commotio*, i. e. *tremor, pauor:* Vocabula enim *commotionis* ad *tremorem* et *pauorem* referuntur. Dicitur autem חָגָּא pro חָגָּה, cum (ָ) chatuph, ſicut in מָרָּה Prou. 14, 10. et cum א pro ה, ſicut in שָׂגָּא pro שָׂגָּה etc.

חֲגָוִים. pl. *fiſſurae*, Formam habet tanquam à חגה, mutata tertia radicali ה in ו, ſed ſignificationem ab Arab. حَجَّ *fidit*. Inde in regim. eſt חַגְוֵי Ier. 49, 16. Obad. 1, 3. Cant. 2, 14.

חָגַר *accinxit*, it. *accinxit ſe*. Praet. pl. חָגְרוּ *accinxerunt*, Ieſ. 15, 2. Thren. 2, 10. part. praeſ. חֹגֵר *accingens*, 2 Reg. 3, 21. it. *accingens ſe*, 1 Reg. 20, 11. Pahul חָגוּר *accinctus*, Iud. 18, 11. 17. 1 Sam. 2, 18. pl. חֲגוּרִים *accincti*, Exod. 12, 11. Iud. 18, 16. f. חֲגוּרָה *accincta*, in regim. חֲגֻרַת Ioel. 1, 8. infin. conſtr. חֲגוֹר *accingere*, Ieſ. 22, 12. imp. f. חִגְרִי *accinge*, Ier. 7, 26. pl. foem. חֲגֹרְנָה *accingite*, Ier. 49, 3. fut. יַחְגֹּר *accinget*, Leuit. 16, 4. pl. יַחְגְּרוּ *accingent ſe*, Ezech.

Ezech. 44, 18. it. *prodibunt*, 2 Sam. 22, 46. per Metathesin pro יַחְרְגוּ, quod exstat in loco parallelo Ps. 18, 46.

חָגוּר m. *accinctus*, vnde pl. in reg. חֲגוּרֵי *accincti*, Ezech. 23, 15.

חֲגוֹר m. *cingulum*, 2 Sam. 20, 8. Prou. 31, 24. cum Affixo חֲגֹרוֹ *cingulum eius*, 1 Sam. 18, 4.

חֲגוֹרָה f. id. 2 Sam. 18, 12. 2 Reg. 3, 21. Ies. 3, 24. cum Affixo חֲגֹרָתוֹ *cingulum suum*, 1 Reg. 2, 8. pl. חֲגֹרוֹת *cingula*, *subligacula*, Gen. 3, 8.

מַחֲגֹרֶת f. *cinctura*, *amictus*, Ies. 3, 24.

חַד m. Chald. *vnus*, per Aphaeresin pro אַחַד, vid. sub Hebr. אֶחָד.

חָדַד *acutus fuit*, *exacutus est*, it. *celer fuit*: Vocabula enim *acuminis* sensum quoque habent *celeritatis*, cuius rei exempla dedi in *Arcano Form. Hebr.* p. 65. 67. 129. 158. Sic Graec. ὀξὺς et θοὸς et *acutum* et *celerem* notat. Praet. pl. חַדּוּ *acuti* i. e. *celeres sunt*, Habac. 1, 8. in quem locum conf. BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 825. 826. et SCHVLTENS in *Animaduers. Philol.* Fut. יָחַד, in pausa יָחַד *acuitur*, vt vulgo vertitur, Prou. 27, 17. quasi petita Forma à חדה *gauisus est*, per Apocopen pro יֶחְדֶּה. Hiph. fut. foret יָחַד *acuit*, i. e. *excitat ad studium* vel *ad iram*, coll. rad. Arab. חרד *vehemens fuit in ira*; sed pro eo ibidem occurrit יַחַד, simili Formarum Verborum Imperfectorum permutatione. Vtrumque tamen GVSSETIVS et SCHVLTENS ad rad. חדה, *exhilaratus est*, referunt et citra anomaliam per Metaphoram de *nitore* explicant: vt contra Lat. *renidere* dicitur pro *ridere* et *gaudere*, *serenus* pro *laeto*; terram ab aeris *splendore ridere* dixit HOMERVS *Iliad.* XIX. 362. sic γάνυμαι apud HESYCH. est *gaudere* et *nitidum reddi*, γάνος *gaudium* et *splendor*, etc. Ipsa quoque *lux* symbolum est *laetitiae*, conf. *Onomast. V. T.* p. 231. Hoph. praet. foem. הוּחַדָּה (de gladio) *exacutus est*, Ezech. 21, 14. 15. 16.

חַד m. *acutus*, foem. חַדָּה de *gladio*, Ps. 57, 5. Prou. 5, 4. Ies. 49, 2. Ezech. 5, 1.

חֲדוּדִים m. pl. *acumina*, in regim. חַדּוּדֵי Hiob. 41, 22.

חָדָה *gauisus*, *laetatus est*. Fut. per Apocopen יִחַדְּ (cum (ַ) Furtiuo sub ח,) *laetabitur*, *laetetur*, Hiob. 3, 5. sic Exod. 18, 9. Pih. fut. תְּחַדֶּה *exhilarabis*, *exhilares*, cum Affixo תְּחַדֵּהוּ *exhilares eum*, Ps. 21, 7.

חֶדְוָה f. (mutata tertia radicali ה in ו,) *laetitia*, *gaudium*, 1 Chron. 16, 27. in regim. חֶדְוַת Neh. 8, 10.

חֲדִיָה f. Chald. id. Esr. 6, 16.

חֲדִין m. pl. Chald. *pectus*, ab Hebr. חָזֶה: vnde cum Affixo חֲדוֹהִי *pectus eius*, Dan. 2, 32. Nomina *partium* et *membrorum corporis* saepissime Numero plurali efferuntur: vt apud Hebraeos גַּרְגְּרוֹת *guttur*, צַוָּארִים *collum*, Gen. 27, 16. c. 33, 4. c. 45, 14. etc. Sic apud Latinos *colla*, *ceruices*, *fauces*, *ora*, *pectora*, *terga*, etc. de *vno* vsurpantur; *guttura* pro *gutture* OVIDIVS dixit, *a frontibus* pro *à fronte* IVSTINVS, etc. conf. suo loco צַוָּאר.

חָדַל et **חָדֵל** *cessauit*, *desiit*, *destitit*, scil. vel *existere* vel *agere*. Praet. plur. חָדְלוּ *desierunt*, Iud. 5, 6. 7. Hiob. 3, 16. in pausa חָדֵלּוּ Iud. 5, 7. 1 Sam. 2, 5. infin. constr. חֲדֹל *cessare*, 1 Sam. 12, 23. imper. חֲדַל *desine*, *desiste*, Exod. 14, 12. Prou. 19, 27. sic sec. Kri cum ו, וַחֲדַל *cessa ergo*, Hiob. 10, 20. (vbi Kethibh habet יַחְדַּל *cesset*, scil. Deus, vel *cessabit*, scil. paucitas dierum meorum, quod praecedit,) pl. חִדְלוּ *desistite*, Ies. 1, 16. c. 2, 22. in pausa חֲדָלוּ Zach. 11, 12. fut. אֶחְדַּל *desistam*, Iud. 15, 7. c. 20, 28. 1 Reg. 22, 6. etc. sed cum ה Paragog. אֶחְדְּלָה Hiob. 16, 6. (sicut ex אֶהֱרֹג fit אַהַרְגָה Gen. 27, 41.) יֶחְדַּל *cessabit*, *desinet*, Deut. 15, 11. 1 Sam. 9, 5. pl. יֶחְדְּלוּ, in pausa יֶחְדָּלוּ *desistant*, Ezech. 2, 5. 7. c. 3, 11. simulque cum Nun Paragog. יֶחְדָּלוּן *cessabunt*, Exod. 9, 29. sed cum Vau Conuersiuo וַיַּחְדְּלוּ *et desierunt*, Gen. 11, 8. Exod. 9, 33. Hophal הָחֳדַל *dimittere coactus sum*. Praet. cum ה *Interrogatiuo*, (per quod alterum ה, *Praeformans* Coniugationis, excluditur,) הֶחֳדַלְתִּי (pro הֲהָחֳדַלְתִּי, ne tres *Gutturales* concurrant,) *num dimittere cogerer?* Iud. 9, 9. 11. 13. ה *Interrogatiuum* ante *Gutturales* imitatur punctationem *Articuli*, qui ante חָ per (ֶ) praefigitur, vt הֶחֳדָשִׁים, הֶחֳרָבוֹת etc. *Praeformans* autem ה etiam alibi interdum perit, vt in Infinitiuis Niphal, in Hiphil Quiescentium media radicali Vau, maxime vbi ב et ל insuper praefiguntur, vt לָאוֹר pro לְהָאוֹר, בְּהִלּוֹ pro בְּהַהִלּוֹ etc.

חָדֵל m. *cessans*, *desinens*, scil. vel *existere*, vt Ps. 39, 5. vel *agere*, vt Ezech. 3, 26. Sed constructum Ies. 53, 3. חֲדַל אִישִׁים malim exponere *desertum à viris* siue *hominibus*, coll. rad. Arab. خذل *desertus fuit*.

חֶדֶל m. in pausa חָדֶל *mundus*, Ies. 38, 11. per Paronomasiam, vt COCCEIO videtur, pro חֶלֶד.

חֵדֶק m. genus *spinae*, quo *sepimenta* fieri hortique et agri *circumdari* et *circumuallari* quasi solebant, Mich. 7, 4. coll. rad. Arab.

Arab. חרק *circumdedit*, *circumuallauit*. Vulgo *paliurum* intelligunt, DRVSIVS in *Quaest. Hebr.* L. I. quaest. 2. et *Le* MOYNE in Notis ad *Varia S.* P. II. p. 705. *lycium*; sed insigni errore, vt ostendit OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. II. p. 38. seq. HILLERO in *Hierophyt.* P. I. p. 485. est *prunus syluestris*, qui deriuat à rad. Arab. حذق *stimulauit*, *pupugit*, quo cum conuenit حذق *acutus fuit*. Sed idem esse cum Arab. حدق *melongena spinosa*, pluribus ostendit CELSIVS l. c. p. 40. seq. et in duabus *Dissertationibus* de h. n.

חֵרֶק, in pausa חָרֶק, m. Prou. 15, 19.

חָדַר Aethiop. *habitauit*, *commoratus est*, *requieuit*, *mansit*, Arab. *substitit*, it. *post velamentum custoditus est* siue *latuit*, in 6 Coniug. *abditus*, *occultatus est*. Hinc Hebr. part. praes. foem. (gladius) חֹדֶרֶת *latens*, *clam repositus*, Ezech. 21, 19.

חֶדֶר m. *penetrale*, *cubiculum*, *conclaue*, in quo quis *commoratur* et *habitat*. In regim. חֲדַר Exod. 7, 28. Iud. 3, 24. 2 Sam. 4, 7. etc.

חֻדֵּר m. id. vnde cum Affixo חֻדּוֹ *cubiculum suum*, Ioël 2, 16.

חֶדֶר m. id. metaphorice 1) *plaga coeli australis*, Hiob. 9, 9. c. 37, 9. 2) *intimum ventris*, h. e. *cor*, *animus*, Prou. 18, 8. c. 20, 27. 30. c. 26, 22. 3) *sepulcrum* siue *status mortuorum*, Prou. 7, 27. quo quidam etiam referunt Ies. 26, 20. Cum ה Paragog. חֶדְרָה *in cubiculum*, Gen. 43, 30. 1 Reg. 1, 15. in pausa חֶדְרָה Iud. 15, 1. 2 Sam. 13, 10. pl. חֲדָרִים *conclauia*, *penetralia*, Deut. 32, 25. Prou. 24, 4. in regim. חַדְרֵי Prou. 7, 27. Eccles. 10, 20. cum Affixo חֲדָרֶיךָ *cubicula tua*, Ies. 26, 20.

חָדַשׁ *nouus fuit*, in Kal. inusit. vnde Pihel חִדֵּשׁ *nouum fecit*, *innouauit*, *renouauit*, *restaurauit*. Praet. plur. cum Vau Conuers. וְחִדְּשׁוּ *et renouabunt*, *instaurabunt*, Ies. 61, 4. infin. חַדֵּשׁ *instaurare*, 2 Chron. 14, 4. imper. חַדֵּשׁ *innoua*, *instaura*, Ps. 51, 12. Thren. 5, 21. fut. תְּחַדֵּשׁ *renouas*, Ps. 104, 30. Hiob. 10, 17. וַיְחַדֵּשׁ *et restaurauit*, 2 Chron. 15, 8. pl. נְחַדֵּשׁ *renouabimus*, 1 Sam. 11, 14. Hithpah. fut. תִּתְחַדֵּשׁ *renouat se*, cum Enallage Numeri et Generis, (ob seq. plur. m. נְעוּרָיְכִי) Ps. 103, 5.

חָדָשׁ m. *nouus*, *recens*, Exod. 1, 5. Leuit. 26, 10. Deut. 20, 5. Ps. 33, 3. etc. pl. חֲדָשִׁים *noui*, *noua*, Deut. 32, 17. Ios. 9, 13. foem. חֲדָשָׁה *noua*, *nouum*, Leuit. 23, 16. Num. 28, 26. Deut. 24, 5. etc. pl. חֲדָשׁוֹת *noua*, Ies. 42, 9. c. 48, 6.

חֹדֶשׁ m. *nouilunium*, q. d. *innouatio lunae*, Num. 29, 6. 1 Sam. 20, 5. 18. 24. 2 Reg. 4, 23. Ief. 1, 13. etc. per Synecdochen Partis pro Toto, *menfis*, Gen. 8, 5. Exod. 23, 15. Deut. 1, 13. etc. חֹדֶשׁ יָמִים *menfis dierum*, per Hypallagen pro *dies menfis*, Gen. 29, 14. Num. 9, 22. c. 11, 20. 21. Cum Affixo חָדְשׁוֹ *nouilunium* vel *menfis eius*, Num. 28, 14. 1 Reg. 4, 27. pl. חֳדָשִׁים *nouilunia*, Neh. 10, 34. Ief. 47, 13. Ezech. 45, 17. it. *menfes*, Gen. 38, 24. Exod. 12, 2. Iud. 11, 37. 38. 39. etc. in regim. חָדְשֵׁי *menfes*, Exod. 12, 2. Num. 28, 14. cum Affixis חֳדָשָׁיו *menfes eius*, Hiob. 14, 5. Ezech. 47, 12. חָדְשֵׁיכֶם *nouilunia veftra*, Ief. 1, 14. *menfes veftri*, Num. 10, 10. c. 28, 11.

חֲדַת m. Chald. *nouus, nouum*, Efr. 6, 4. ab Hebr. חָדָשׁ, mutato ש in ת.

חוב radix in Kal inufit. Chald. Syr. et Arab. *peccare*, *delinquere*, *reum effe* vel *fieri*, *debere*. Inde vero eft Pih. Hebr. חִיֵּב *debitorem* fiue *reum fecit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְחִיַּבְתֶּם *et reum facietis*, Dan. 1, 10.

חוֹב m. *debitum*, Ezech. 18, 7.

חוג *circumfcribere*, *circinare*. Praet. חָג *circinauit*, Hiob. 26, 10.

חוּג m. *circulus*, *orbis circinando defcriptus*, Prou. 28, 27. Hiob. 22, 14. Ief. 40, 22.

מְחוּגָה f. *circinus*, Ief. 44, 13.

חוד *aenigma proponere*, proprie, vti volunt, *acute loqui*, coll. rad. cognat. חדד, SCHVLTENSIO proprie *flectere*, *deflectere*, *intorquere*, vt Arab. حاد (media Ie,) coll. infra לוץ. Semper poft fe habet Nomen חִידָה *aenigma*. Praet. חַדְתָּה (cum ה Paragog. pro חַדְתָּ,) *propofuifti* (aenigma), Iud. 14, 16. imper. חוּד *propone*, Ezech. 17, 2. cum ה Paragog. חוּדָה Iud. 14, 13. fut. cum ה Paragog. אָחוּדָה *proponam*, Iud. 14, 12.

חִידָה f. *aenigma*, Iud. 14, 12. 14. 15. 16. 17. 19. Ezech. 17, 2. cum Affixis חִידָתִי *aenigma meum*, Iud. 14, 18. Pf. 49, 5. חִידָתְךָ *aenigma tuum*, Iud. 14, 13. plur. חִידוֹת *aenigmata*, Num. 12, 8. 1 Reg. 10, 1. cum Affixo חִידֹתָם *aenigmata eorum*, Prou. 1, 6.

אֲחִידָה f. Chald. id. pl. אֲחִידָן *aenigmata*, Dan. 5, 12.

חָוָה in Kal inufit. in Pih. חִוָּה *indicauit*. Infin. חַוּוֹת *indicare*, Hiob. 32, 6. fut. אֲחַוֶּה *indicabo*, Hiob. 32, 10. 17. cum Affixo אֲחַוְךָ *indi-*

indicabo tibi, Hiob. 15, 17. et interueniente Nun Epenthetico per Dagesch Forte inserto, אֲחַוְּךָ Hiob. 36, 2. יְחַוֶּה *indicat*, Ps. 19, 3.

חַוָּא vel חַוֵּי Pahel Chald. id. Fut. אֲחַוֵּא *indicabo*, Dan. 2, 34. 3 pers. יְחַוֵּא, cum Affixis, intercedente Nun Epenthetico cum Dagesch Forti, יְחַוִּנַּנִי *indicabit mihi*, Dan. 5, 7. יְחַוִּנַּהּ *indicabit eam*, Dan. 2, 11. pl. נְחַוֵּא *indicabimus*, Dan. 2, 4. Aphel infin. הַחֲוָיָה *indicare*, Dan. 2, 10. 16. 27. c. 5, 15. imperat. pl. הַחֲווֹ, cum Affixo הַחֲוֹנִי *indicate mihi*, Dan. 2, 7, fut. יְהַחֲוֵה *indicabit*, Dan. 5, 12. pl. נְהַחֲוֵה *indicabimus*, Dan. 2, 7. תְּהַחֲווּן *indicabitis*, Dan. 2, 6. cum Affixo et Nun Epenthetico per Dagesch Forte inserto, תְּהַחֲוֻנַּנִי *indicabitis mihi*, Dan. 2, 9.

חַוּוֹת pl. foem. *villae*, Num. 32, 41. Deut. 3, 14. Ios. 13, 30. Iud. 10, 4. 1 Reg. 4, 13. dictae vel à *collectione* hominum, vt קִרְיָה et קֶרֶת, vel à *rotunditate*, (quomodo conf. supra rad. דור,) ex significatione radicis Arab. חוי *collegit*, it. *ambiit*, in 5 Coniug. *rotundus fuit*. Cum Affixo חַוֹּתֵיהֶם *villae eorum*, Num. 32, 41.

אַחֲוָה f. *indicatio*, Formam habet tanquam ab אחה. Cum Affixo אַחֲוָתִי *indicatio mea*, Hiob. 13, 17. Sed

אַחֲוָה *coniunctio*, vid. sub rad. אחה.

אַחֲוָיָה f. Chald. *indicatio*, in regim. אַחֲוָיַת Dan. 5, 12.

חוז radix Hebraeis inusit. Aethiopice notat *iucundum, gratum esse*. Inde est

מָחוֹז m. *portus*, q. d. *locus gratus*. In regim. מְחוֹז Ps. 107, 30. vbi addito חֶפֶץ ad etymon alludi videtur.

חוח si vnquam in vsu fuit, videtur significasse *acutum esse*: quomodo conuenit Graec. ἀκὴ et Lat. *acuo*. Inde sunt

חוֹחַ m. in genere *acutum* quid, spec. 1) *hamus acutus*, Hiob. 40, 26. 2) *spina aculeata*, 2 Reg. 14, 9. Ies. 34, 13. Hos. 9, 6. Prou. 26, 9. etc. pl. חוֹחִים *spinae*, vel collectiue, *spineta*, Cant. 2, 2. 2 Chron. 33, 11. et cum Vau mobili, חֲוָחִים 1 Sam. 13, 6.

חָח m. in genere *acutum* quid, specialiter 1) *fibula*, al. *acus*, Exod. 35, 22. 2) *hamus*, alias חַכָּה, 3) *vncinus*. Cum Affixo חַחִי (Vocali longa in Dagesch Forte Euphonicum implicitum et in Vocalem breuem resoluta,) *vncinus meus*, 2 Reg. 19, 28. Ies. 37, 29. pl. חַחִים *vncini*, Ezech. 19, 4. 9. c. 38, 4. it. *hami*, Ezech. 29, 4. vbi Kethibh habet חַחִיִּים vel חַחְיִים, tanquam à sing. חַחִי, Formâ ex Quiescentibus tertia radicali ה petitâ. Conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 764.

חוּט Chald. *suere*, *consuere*, (alias חטט) vnde Aphel fut. pl. יְחִיטוּ *consuunt*, *sarciunt*, *resarciunt*, Esr. 4, 12. conf. Hebr. רפא proprie *consuit*, *sarciuit*, *resarciuit*, de *restauratione* altaris 1 Reg. 18, 30. Inde descendit Hebr.

חוּט m. *filum*, *quo consuitur*, *funiculus*, Gen. 14, 23. Ios. 2, 18. Iud. 16, 12. 1 Reg. 7, 15. Ier. 52, 21. Eccles. 4, 12. Cant. 4, 3.

חוּל et חִיל diuersas significationes habet, *propriam* et *mutuatitiam*. *Propria* eaque *generalis* eius notio est *torqueri*, *intorqueri*, *contorqueri*, *circumuoluendo* et *circumtorquendo ligari* et *constringi*, quomodo conuenit Arab. حال *versus*, *distortus est*, et Graec. ἴλλω *constringo*, *vincio*, *voluo*, *torqueo*, *circumago*, *verso*: vnde porro enascuntur significationes *speciales*, conf. b. SCHVLTENS ad *Excerpta ex Hamasa* p. 361. 362. et Cl. I. W. SCHROEDERVS in *Comment. Philol.* in Ps. 10. p. 97. seq. Vocabula *torquendi*, *constringendi* et *compingendi* in linguis orientalibus adhibentur 1) de *doloribus*, maxime *parturientium*, vt Lat. *doloribus torqueri*, et *tormina* pro *doloribus*, vid. supra חֶבֶל; 2) de *formatione*, ducta metaphora à *figulo*, conf. Hiob. 10, 8. et infra suo loco עצב; 3) de *robore* et *firmitate*, vt multis exemplis ostenderunt BOCHARTVS in *Hieroz*. P. I. col. 514. et SCHVLTENS in *Obseruat. Philolog.* ad Gen. 30. conf. suo loco קשר: inde Aethiop. חיל et Arab. حال *robore polluit*, *valuit*. Vocabula porro *roboris* et *valoris* etiam ad *numerum* et *copiam* referuntur, vt גבר, עצם etc. Sic Lat. *opes validae* i. e. *multae*. Haec *roboris* significatio in Deriuatis חול, חַיִל et חֵל obtinet. 4) de *exspectatione* et *praestolatione*: quomodo Lat. *exspectatione torqueri* dixit CICERO. Sed haec significatio potius petita est à rad. cognat. יחל. 5) Significatus *commotionis*, specialiter *tripudiandi*, fluxit ex notione *se torquendi*, *circumtorquendi*, *circumuoluendi* et *circumagitandi*, cui conuenit Hebr. גול *exsultare*, Chald. et Syr. חלחל *commouit*, *huc illuc agitauit*, Arab. حال *commotus est*, it. *assiliuit*, *insiliuit*. Sed iam singulas Coniugationes cum Temporibus suis ordine adducemus: Praet. Kal 3 sing. foem. חָלָה *doluit*, *indoluit*, Mich. 1, 12. it. *cum dolore peperit*, Ies. 54, 1. c. 66, 8. sed cum Vau Conuers. וְחָלָה *et torquebitur*, vel vt alii, *irruet*, ex Chald. et Arab. (vnde etiam exponunt 2 Sam. 3, 29. Thren. 4, 6.) Hos. 11, 6. חַלְתִּי *parturiui*, Ies. 23, 4. pl. חָלוּ *doluerunt*, Ier. 5, 3. it. *mouerunt se*, Thren. 4, 7. וְחָלוּ *et commoue-*

mouebuntur, Deut. 2, 25. חַלְנוּ *doluimus*, Ies. 26, 18. infin. חול *commoueri*, aliis *dolere*, Ezech. 30, 16. it. *saltare*, *tripudiare*, Iud. 21, 21. imper. foem. חולי *parturi*, Mich. 4, 10. it. *commouere*, Ps. 114, 7. fut. יָחוּל *intorquebitur*, *irruet*, Ier. 23, 19. c. 30, 23. fut. תָּחוּל *commouebitur*, aliis *dolebit*, sec. Kri Ezech. 30, 16. Kethibh autem habet תָּחִיל ex Hiph. sed וַתָּחֹל *et commota est*, Ier. 51, 29. pl. יָחֻלוּ *intorquebuntur*, *irruent*, 2 Sam. 3, 29. Pih. praet. f. חֹלְלָה *formauit*, Hiob. 26, 13. part. מְחוֹלֵל *dolore afficiens*, al. *commouens*, i. e. *perterrens*; quidni potius *confodiens*, *vulnerans*, à חלל, (vid. suo loco רַב,) Prou. 26, 10. sed cum Affixo in pausa מְחֹלְלֶךָ *formator tuus*, Deut. 32, 18. foem. מְחוֹלֶלֶת *dolore afficiens*, al. *vulnerans*, Ies. 51, 9. sed pl. מְחוֹלְלוֹת *tripudiantes*, Iud. 21, 23. infinit. חוֹלֵל *pariendi*, (repetito ex antecedenti עֵת *tempus*,) Hiob. 39, 1. fut. תְּחוֹלֵל *praestoleris*, *exspectes*, Hiob. 35, 14. sed וַתְּחוֹלֵל *et formasti*, Ps. 90, 2. יְחוֹלֵל *commouet*, i. e. *perterret*, Ps. 29, 9. foem. תְּחוֹלֵל *parturit*, *parit*, Prou. 25, 23. cum Affixo תְּחוֹלֶלְכֶם *pariebat vos*, Ies. 52, 2. Pyh. praet. חוֹלָלְתָּ *formatus es*, aliis *partu editus es*, Hiob. 15, 7. חוֹלָלְתִּי *formatus* vel *partu editus sum*, Ps. 51, 7. Prou. 8, 24. 28. Part. מְחוֹלָל *dolore affectus*, vel *vulneratus*, (à הלל,) Ies. 53, 5. fut. pl. in pausa יְחוֹלָלוּ *dolore afficiuntur*, *cruciantur*, Hiob. 26, 5. Hiph. imperat. pl. חִילוּ *commouemini*, (cum Aphaeresi Praeformantis ה, vbi vulgo volunt,) Ps. 96, 9. 1 Chron. 16, 30. fut. 2 pers. foem. cum Nun Paragog. תְּחִילִין *parturis*, *paris*, Ies. 45, 10. יָחִיל *commouet*, Ps. 29, 8. et intransitiue, *commouetur*, Ps. 55, 5. it. *consumet*, ex Arab. Hiob. 20, 21. sed cum Vau conuers. וַיָּחֶל *et commotus est*, i. e. *territus est*, *contremuit*, 1 Sam. 31, 3. 1 Chron. 10, 3. it. *et praestolatus est* siue *exspectauit*, Gen. 8, 10. foem. תָּחִיל *commouebitur*, *contremiscet*, Zach. 9, 5. it. *parturit*, Ies. 26, 17. c. 66, 7. sed cum Vau Conuers. וַתָּחֶל *et commota est*, Ps. 97, 4. pl. תָּחִילוּ *commouebimini*, Ier. 5, 22. יָחִילוּ *commouebuntur*, Ies. 23, 5. Ioel. 2, 6. *commouebantur*, Ps. 77, 17. Habac. 3, 9. it. *torquentur*, *intorquentur*, Ps. 10, 5. de *viis* improbi, (sicut Lat. dicitur *iter* et *vestigia torquere*,) et cum Nun Paragog. יְחִילוּן *dolebunt*, Ies. 13, 8. cum Vau Conuers. וַיָּחִילוּ *et exspectarunt*, Iud. 3, 25. Sed וַיָּחֵלּוּ Hos. 8, 10. pertinet ad rad. חלל, אוֹחִיל autem et אוֹחִילָה ad rad. יחל. Hoph. fut. יוּחַל *parietur* vel *gignetur*, Ies. 66, 8. Hithpah. part. מִתְחוֹלֵל *dolore semet afficiens*, *se crucians*

vel *cruciat*, Hiob. 15, 20. it. (vt bene exponit Cl. I. W. SCHROEDERVS in *Commentar.* in Pſ. 10. p. 100.) *itentidem ſe torquens*, *in gyrum ſe agens*, Ier. 23, 19. imperat. הִתְחוֹלֵל *continuo, indeſinenter exſpecta*, Pſ. 37, 7. fut. alia Forma וַיִּתְחַלְחַל *et dolore ſe excruciauit*, Eſth. 4, 4.

חוֹל m. *arena*, à *copia* ſic dicta, (*numero carens* dicitur HORATIO,) vnde et ſymbolum *copiae* eſt ac *multitudinis*, Gen. 22, 17. c. 32, 12. Ioſ. 11, 4. Iud. 7, 12. 1 Sam. 13, 8. etc. ſicut apud Graecos κόνις et ψάμμος. Huc quoque pertinet Hiob. 29, 18. vbi quidam *phoenicem* auem vel *palmam* intelligunt, in quem locum conſ. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. L. VI. c. 5. et SCHVLTENSII *Animaduerſ. Philolog.* atque *Commentar.* Sed חֹל *profanum*, vid. in radice חלל, foem. autem חוּלָה Ier. 4, 31. referimus ad חלה.

חַיִל m. 1) *robur*, idque vel *corporis*, vt Pſ. 76, 6. Eccleſ. 10, 10. c. 12, 3. vel *animi*, h. e. *virtus*, *ſtrenuitas*, vt Exod. 18, 21. 25. Ruth. 2, 1. c. 3, 11. 1 Sam. 22, 40. 1 Reg. 1, 42. Prou. 12, 4. hinc metonymice *actiones ſtrenuae* et *fortes*, Num. 24, 18. Deut. 8, 18. 1 Sam. 14, 48. Pſ. 60, 14. Pſ. 108, 14. Pſ. 110, 3. Pſ. 118, 15. 16. 2) *copia*, (ſicut Lat. *vis* etiam *copiam* ſignificat,) eaque vel *facultatum*, i. e. *opes*, *diuitiae*, vt Gen. 34, 29. Deut. 8, 17. Hiob. 31, 25. Pſ. 49, 11. etc. vel *militum*, h. e. *exercitus*, (Lat. *copiae*, Graec. voce cognat. εἴλη et ἴλη,) Exod. 14, 28. 1 Sam. 17, 20. 2 Sam. 24, 2. 4. 1 Reg. 18, 9. etc. ſic Graec. δύναμις etiam pro *exercitu* dicitur, Lat. *vis militum*; vel *fructus*: quo ſenſu de *vite* et *ficu* occurrit Ioël. 2, 22. Addit SCHVLTENS 3) *machinatio*, *dolus*, vt Arab. חיל et חילה, quo ille refert Hiob. 20, 18. In regim. חֵיל Exod. 14, 28. 2 Sam. 8, 9. 2 Reg. 25, 5. Prou. 13, 22. cum Affixis חֵילִי *opes meae*, Hiob. 31, 25. it. *exercitus meus*, Ioël. 2, 25. חֵילוֹ *opes eius*, Deut. 33, 11. Hiob. 15, 29. it. *exercitus eius*, Exod. 14, 4. 17. 1 Reg. 20, 1. Ier. 34, 1. etc. pl. חֲיָלִים *vires*, 1 Chron. 7, 5. 7. 11. 40. Eccleſ. 10, 10. etc. it. *exercitus*, 1 Reg. 15, 20. 2 Reg. 25, 23. 26. Ier. 40, 7. 13. etc. cum Affixo חֵילֵיהֶם *opes ſuas*, Ieſ. 30, 6.

חֵיל et ſine Iod, חֵל, m. 1) *exercitus*, vt חַיִל, 2 Reg. 18, 17. Ieſ. 36, 2. 2) *copia*, vnde גָּלֻת הַחֵל *captiuitas copiae*, i. e. *captiui copioſi*, Obad. 1, 20. 3) *antemurale*, *propugnaculum validum* et *firmum*, Graec. εἶλαρ, 2 Sam. 20, 15. 1 Reg. 21, 23. Ieſ. 26, 1. Thren. 2, 8. Metaphorice de Deo dicitur, Habac. 3, 19. Cum Affixis חֵילִי *propugnaculum* ſiue *praeſidium meum*, Habac. 3, 19.

3, 19. חֵילֵךְ *antemurale tuum*, Pſ. 122, 7. Ezech. 27, 10. חֵילָהּ *antemurale, propugnaculum eius*, ſec. quosdam Zach. 9, 4. et ſine Mappik, חֵילָה Pſ. 48, 14.

חַיִל m. Chald. 1) *robur*, *ſtrenuitas*, Dan. 3, 20. Eſr. 4, 23. בְּחַיִל *cum robore*, i. e. *vehementer*, Dan. 3, 4. c. 4, 11. c. 5, 7. 2) *exercitus*, in regim. חֵיל Dan. 4, 32. cum Affixo חֵילֵהּ *exercitus eius*, Dan. 3, 20.

חִיל m. *dolor*, proprie *parturientium*, Exod. 15, 14. Pſ. 48, 7. Ier. 6, 24. c. 22, 23. c. 50, 43. Mich. 4, 9.

חִילָה f. id. Hiob. 6, 10.

חַלְחָלָה f. *dolor vehementiſſimus*, Ieſ. 21, 3. Ezech. 30, 4. 9. Nah. 2, 10.

יָחִיל m. (cum Iod Heemantico, *Continuitatis* indice,) *continuo, indeſinenter exſpectans*, Thren. 3, 26.

מָחוֹל m. *tripudium*, *chorea*, Pſ. 30, 12. Pſ. 149, 3. Pſ. 150, 5. Ier. 31, 4. 13. cum Affixo מְחוֹלֵנוּ *chorea noſtra*, Thren. 5, 15. Addunt vulgo ſignificationem *tibiae* ſiue *fiſtulae*, ſed et citra neceſſitatem et inuita Forma vocis.

מְחוֹלָה f. id. in regim. מְחֹלַת Cant. 7, 1. pl. מְחֹלוֹת *tripudia, choreae*, Exod. 15, 20. c. 32, 19. Iud. 11, 34. c. 21, 21. 1 Sam. 18, 6. c. 21, 12. c. 29, 5.

חוּם m. *fuſcum*, *nigrum*, proprie ex *aeſtu ſolis*, Formam habet à חוּם, ſed ſignificationem à חמם *caleſactus eſt*, *incaluit*, *aeſtuauit*, Arab. *niger fuit;* ſicut Graec. ab αἴθω deſcendit αἴθινος et αἴθοψ *niger*. Occurrit Gen. 30, 32. 33. 35. 40.

חוֹמָה foem. *murus*, Exod. 14, 22. 29. Leuit. 25, 29. Deut. 3, 5. etc. q. d. *cinctura*, à rad. Arab. حام *circuiuit*, *circumdedit*. In regim. חוֹמַת Ioſ. 6, 5. Ier. 51, 44. Neh. 2, 17. cum Affixo חוֹמָתָהּ *murus eius*, Nah. 2, 5. c. 3, 5. Pro eo quoque vt ſingulare occurrit חוֹמוֹת *murus*, Ier. 1, 18. (coll. c. 15, 20.) c. 51, 58. vnde et dual. חֹמֹתַיִם *murus duplex*, *duo muri*, (pro חוֹמָתַיִם,) 2 Reg. 25, 4. Ieſ. 22, 11. Ier. 39, 4. c. 52, 7. Alias חוֹמוֹת eſt pl. *muri*, 2 Reg. 25, 10. Ieſ. 26, 1. etc. cum Affixo חֹמֹתַיִךְ *muri tui*, Deut. 28, 52. Ieſ. 25, 12. etc.

חוּס *miſereri*, *condolere*, *indoleſcere* vel *rei iacturae*, vel *perſonae miſeriae* ac *malis:* hinc *parcere*, *conniuere*. Eſt ergo Verbum *Praegnans*, conſtrui ſolitum ſequente עַל et frequenter ſibi

sibi iungens Nomen עַיִן *oculus:* quia *conniuentia* fit *oculis*. **Praet.** foem. חָסָה *misertus erat* vel *conniuerat* (oculus), Ezech. 16, 5. חַסְתָּ *indoluisti*, Ion. 4, 10. imperat. cum ה Paragog. חוּסָה *parce, conniue*, Ioël. 2, 17. Neh. 13, 22. fut. אָחוּס *parcam, conniuebo*, Ier. 13, 14. Ezech. 24, 14. Ion. 4, 11. יָחֹס *parcet, conniuebit*, Pf. 72, 13. et יָחוּס Ier. 21, 7. תָּחוֹס *parcat, conniueat*, Deut. 7, 16. Ief. 13, 18. it. *indoleat*, Gen. 45, 20. cum Vau Conuers. וַתָּחָס *et pepercit, conniuit*, 1 Sam. 24, 10. Ezech. 20, 17.

חוֹף *portus*, vid. sub rad. חפף.

חוץ radix Hebraeis inusit. Syris in Pahel חַיֵּץ *cinxit*, Aethiop. חיץ *circumdedit*, Arab. حاص *circumiuit, obiuit*, alias חוט Syr. et Arab. id. Inde sunt

חוּץ m. 1) *platea*, in qua *circumitur* et *ambulatur*, Ief. 42, 2. c. 51, 20. Hiob. 18, 17. pl. חוצות *plateae*, 2 Sam. 22, 43. Hiob. 5, 10. et חֻצוֹת Ier. 11, 13. 1 Reg. 20, 34. cum Affixis חוּצֹתֵינוּ *plateae nostrae*, Pf. 143, 13. חוּצוֹתָם *plateae eorum*, Zeph. 3, 6. 2) *pars* rei *exterior*, *quicquid extra est*, q. d. *cinctura* et *ambitus* rei, (vnde pl. חוצות Prou. 8, 26. *circuitus*, *ambitus*, exponit SCHVLTENS in *Commentar.*) sed sic in Particulam abit, idque vel sine Praefixis: quomodo notat *foris*, *foras*, vt Leuit. 18, 9. Deut. 23, 13. 14. Ezech. 47, 2. etc. it. *praeter*, *excepto*, addito sequenti voci Praefixo מ, vt חוץ מִמֶּנִּי *praeter me*, *excepto me*, Eccles. 2, 25. vel cum Praefixis ב, מ, ל, אֶל, מִן: quomodo significat *foris*, *foras*, *extrinsecus*, *extra*, *extrorsum*, vt בַּחוּץ *foris*, Deut. 24, 1. Cant. 1, 8. Ezech. 7, 15. מִחוּץ *extrinsecus*, *extra*, Gen. 6, 14. c. 19, 16. c. 24, 11. Leuit. 14, 40. Deut. 32, 25. etc. pro quo etiam dicitur מֵהַחוּץ Ezech. 41, 25. et מִן הַחוּץ Iud. 12, 9. 2 Reg. 4, 3. אֶל־הַחוּץ *extrorsum*, Ezech. 41, 9. לַחוּץ *foras*, Pf. 41, 7. Ezech. 41, 17. c. 42, 7. vel cum solo Articulo ה, הַחוּץ: quomodo significat *foris, foras*, vt Iud. 19, 25. 2 Sam. 13, 18. Neh. 13, 8. Ezech. 47, 2. vel cum ה *Locali*, חוּצָה *foras*, Exod. 12, 46. Num. 35, 4. 1 Reg. 6, 6. Prou. 5, 16. etc. vel חֻצָה Ief. 33, 7. etc. et addito simul Articulo, הַחוּצָה Gen. 15, 5. c. 19, 17. Deut. 24, 11. Iof. 2, 19. Iud. 12, 9. et ל, לַחוּצָה *extrorsum*, *foras*, 2 Chron. 32, 5. et מ, מִחוּצָה q. d. *ab extrorsum, foris, extrinsecus*, Ezech. 40, 40. 44.

חַיִץ m. *maceries*, q. d. *cinctura*, Ezech. 13, 10.

חִיצוֹן m. (Adiectiuum *Denominatiuum* à חוץ *extra*, *foris*, cum terminatione *augmentatiua*,) *extimus*, *extimum*, Ezech.

44. [illegible] Praefixis בַּחִיצוֹן *in extimo*, Ezech. 21, 17. לַחִיצוֹן *ad extimum* [illegible]*trorsum*, 1 Reg. 6, 29. 30. sic cum ה *Locali* et Articulo הַחִיצֹנָה id. 2 Reg. 16, 18. sed foem. חִיצֹנָה 1 Chron. 26, 29. 2 Chron. 33, 14. Neh. 11, 16. Esth. 6, 4. Ezech. 10, 5. etc.

חָוַר *albuit*. Fut. pl. in pausa יֶחֱוָרוּ *albescent*, i. e. *pallescent*, Ies. 29, 22. Sed Syr. cum media radicali quiescente notat *videre*, *prospicere*. Sic Chald. in Pahel.

חוּר m. genus *lini candidi*, quibusdam *sericum album*, Esth. 1, 6. c. 8, 15. Aliud est חֹר *foramen*, vnde pl. חוֹרִים *foramina*, secundum quosdam, Ies. 42, 22. pro quo recurrit חֻר Ies. 11, 8. dictum à *prospiciendo*, vt synonymum אֲרֻבָּה. Sic Graec. ὀπὴ, *foramen*, dicitur ab ὄπτομαι. Alii deducunt à Talmudico חרר *perforauit*, *excauauit*; nisi hoc potius à Nomine חוּר formatum sit.

חֹור m. *foramen*, 2 Reg. 12, 10. Cant. 5, 4. Ezech. 8, 7. pl. חֹרִים *foramina*, 1 Sam. 14, 11. in regim. חוֹרֵי Hiob. 30, 6. cum Affixis חֹרָיו *foramina sua*, Nah. 2, 13. חֹרֵיהֶן id. Zach. 14, 12. Sed חֲרָאֵיהֶם Ies. 36, 12. vid. sub rad. חרא. Aliud est חוֹר, vnde plur. irregul. חוֹרָי Ies. 19, 9. idem quod חוּר genus *lini candidi* vel *sericum album*, Aethiop. ሐሪር: Arab. حرير. Sed חֹרִים plur. *nobiles*, *liberi*, *ingenui*, pertinet ad rad. חרר.

חֹרִי m. (cum terminatione quasi *gentilitia*,) q. d. *quod est ex genere operis pistorii* siue *panificii candidi*, German. Kuchenwerk, vel *factum ex farina alba* siue *similagine*, *similagineum*, Gen. 40, 16. Conuenit Arab. حواري *panis albus* siue *similagineus*, et Chald. חֲרָר *placenta*.

חִוָּר m. Chald. *albus*, *candidus*, Dan. 7, 9.

חוּשׁ *festinare*. Praet. חַשְׁתִּי *festinaui*, Ps. 119, 60. part. praes. חָשׁ *festinans*, *festinat*, Deut. 32, 35. Ies. 8, 1. 3. Habac. 1, 8. imper. cum ה Paragog. חוּשָׁה *festina*, 1 Sam. 20, 37. Ps. 22, 20. sic sec. Kri Ps. 71, 12. vbi Kethibh habet חִישָׁה, ex Hiph. Fut. יָחוּשׁ *crescit* vel *crescebat*, *augebatur*, scil. opibus, Eccles. 2, 25. ex significatione radicis Arab. (media Ie,) *properauit*, it. *creuit*, *auctus fuit*, alias חשׁשׁ *accelerauit*, it. *parauit multas opes*. Sed foem. cum Vau Conuers. וַתַּחַשׁ *et festinauit*, Hiob. 31, 5. per Apocopen ex תַּחְשֶׁה, Formam habet tanquam à חשה. Hiph. הֵחִישׁ *festinare fecit*, *accelerauit*, et intransitiue, *festinauit*. Praet. plur. הֵחִישׁוּ *festinarunt*, Iud. 20. 37. fut. cum ה Paragog. אָחִישָׁה *accelerabo*, *accelerarem*, Ps. 55, 9. cum Affixo et Nun Epenthet.

אָחִישֶׁנָּה *accelerabo illud*, Ies. 60, 22. יָחִישׁ *festinabit*, ve[illegible]gnificat. rad. Arab. حاش, media Ie, *expauit*, *territu*[illegible], et media Waw in 5 Coniugat. *recessit*, it. *erubuit*, in 7 Coniug. *territus fugit*,) *erubescet*, LXX καταισχυνθῇ, Ies. 28, 16. conf. pluribus POCOCKII *Not. Miscell.* ad *Portam Mosis* p. 10. seq. cum ה Paragog. יָחִישָׁה *acceleret*, Ies. 5, 19.

חוּשׁ m. *festinatio*; vnde cum Affixo חוּשִׁי *festinatio*, *promtitudo mea*, vel, vt GVSSETIVS explicat, *inquietudo mea*, Hiob. 20, 2. pl. חֻשִׁים *festinationes*, (expediti erimus *festinationibus*, i. e. *festinanter*,) Num. 32, 17.

חִישׁ m. id. sed aduerbialiter sumitur pro *festinanter*, *cito*, (omissa Praeposit. ב) Ps. 90, 10.

חָזָה *vidit*, *adspexit*, *respexit*, *dispexit*, *contemplatus est*, et quidem, sequente ב *Obiecti*, *cum studio* et *voluptate*. Praet. חָזִיתָ *vidisti*, Prou. 22, 29. c. 29, 20. foem. חָזִית *dispexisti*, Ies. 57, 8. חָזִיתִי *vidi*, Hiob. 15, 17. cum Affixo חֲזִיתִיךָ *vidi te*, Ps. 63, 3. part. praes. חֹזֶה *videns*, *videt*, Ezech. 12, 27. et substantiue, *propheta*, Amos. 7, 12. 1 Chron. 29, 29. 2 Chron. 9, 29. etc. in regim. חֹזֵה 1 Chron. 21, 9. c. 25, 5. 2 Chron. 29, 25. c. 35, 15. semel חֹזֶה in regim. manet, 2 Sam. 24, 11. pl. חֹזִים *videntes*, *contemplantes*, Ies. 47, 13. Ezech. 13, 9. 17. *prophetae*, 2 Chron. 33, 18. Ies. 29, 10. c. 30, 10. Mich. 3, 7. Sed חוֹזָי 2 Chron. 33, 19. potius est Nomen *Proprium*. Infin. constr. חֲזוֹת *videre*, Ezech. 21, 34. Ps. 27, 4. imper. חֲזֵה *vide*, Ies. 33, 20. c. 48, 6. pl. חֲזוּ *videte*, Ies. 30, 10. Ps. 46, 9. fut. אֶחֱזֶה *videbo*, Hiob. 19, 26. 27. Ps. 17, 15. per Apocopen et in pausa, אָחַז *video*, Hiob. 23, 9. תֶּחֱזֶה *dispicies*, *dispicias*, Exod. 18, 21. יֶחֱזֶה *videbit*, *videt*, Num. 24, 4. 10. Hiob. 8, 17. in quo posteriore tamen loco SCHVLTENS exponit *despicit*, *spernit*, ex significatione radicis Arab. خزى *spreuit*, sicut ראה interdum notat *despicere*. Foem. per Apocopen תַּחַז *videbit*, *videat*, Mich. 4, 11. pl. יֶחֱזוּ *videbunt*, Ps. 11, 4. 7. Ies. 26, 11. et in pausa cum Nun Parag. יֶחֱזָיוּן Ies. 26, 11. etc.

חֲזָא Chald. *vidit*, Dan. 4, 20. et חֲזָה c. 7, 1. Praet. חֲזַיְתָ *vidisti*, Dan. 2, 43. 45. c. 4, 17. et cum ה Paragog. חֲזַיְתָה Dan. 2, 41. חָזֵית *vidi*, Dan. 2, 26. c. 4, 2. 6. 15. pl. חֲזֵיתוּן *vidistis*, Dan. 2, 8. part. praes. חָזֵה *videns*, Dan. 2, 31. 33. c. 3, 25. c. 4, 7. 10. etc. pl. חָזַיִן *videntes*, *vident*, Dan. 3, 19. c. 5, 23. Pehil חֲזֵה *visum*, Dan. 3, 19. infin. מֶחֱזֵא *videre*, Esr. 4, 14.

חָזוֹת m. *visio*, *prouisio*, Ies. 28, 15. coll. v. 18. Huc quoque referri potest 2 Reg. 17, 13. sed חֹזֶה *propheta*, vid. in ipsa radice.

חזה

חָזֶה m. *pectus*, pars corporis *anterior* et *exstantior*, ex obseruatione GUSSETII, à vultu ad ventrem vsque protensa, quae primum *in oculos cadit* et *videri potest*: vsurpatur enim de solo *pectore brutorum*, Exod. 29, 26. Leuit. 7, 30. 31. c. 8, 29. In regim. חֲזֵה Exod. 29, 27. Leuit. 7, 34. plur. חָזוֹת *pectora*, Leuit. 9, 20. 21.

חֵזוּ m. Chald. *visio*, *adspectus*. In Statu Emphatico חֶזְוָא Dan. 2, 19. cum Affixis חֶזְוִי *visio mea*, Dan. 7, 2. חֶזְוַהּ *adspectus eius*, Dan. 7, 20. pl. חֶזְוִין *visiones*, in regim. חֶזְוֵי Dan. 2, 28. c. 4, 2. 6. 7. 10. c. 7, 1. 13. 15.

חָזוּת f. *visio*, *prouisio*, Ies. 21, 2. c. 29, 11. it. *adspectus*, vnde corna חָזוּת *adspectus*, i. e. *spectabile*, vel *elationis* h. e. *elatum*, *eminens*, coll. rad. Arab. חזי *extulit*, in 4 Coniug. *eminuit*. Cum Affixo חָזוּתְכֶם *prouisio vestra*, Ies. 28, 18.

חֲזוֹת f. *visio*, 2 Chron. 9, 29.

חֲזוֹת f. Chald. *prospectus*, vnde cum Affixo חֲזוֹתֵהּ *prospectus eius*, Dan. 4, 8. 17.

חָזוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *visio diuina* adeoque *praestantior*, 1 Sam. 3, 1. Prou. 29, 18. Thren. 2, 9. Ezech. 7, 13. 26. etc. in regim. חֲזוֹן Ies. 1, 1. Ier. 14, 14.

חִזָּיוֹן m. id. (mutata tertia radicali ה in Iod,) Hiob. 20, 8. c. 33, 15. cum Affixo חֶזְיֹנוֹ *visio eius* vel *sua*, Zach. 13, 4. pl. חֶזְיֹנוֹת *visiones*, Ioël. 3, 1. Hiob. 4, 13. c. 7, 14.

חִזָּיוֹן, m. id. 2 Sam. 7, 17. Ies. 22, 1. 5.

מַחֲזֶה m. *visio*, vbi videns magna cum attentione occupatur, (ob מ Heemanticum, in Nominibus *Actionis* notam *Occupationis*,) Gen. 15, 1. in regim. מַחֲזֵה Num. 24, 4. 16. Ezech. 13, 7.

מֶחֱזָה f. *fenestra*, *per quam prospicitur*, 1 Reg. 7, 4. 5.

חֲזִיז m. *fulmen*, Hiob. 28, 26. c. 38, 25. à rad. Arab. חזז *secuit*, *incidit*, *perforauit*, et cum Cha, *confodit*, *transfixit*, quocum conuenit Hebr. חצץ, vnde חֵץ passim pro *fulmine*, vt et plur. חֲצָצִים Ps. 77, 18. conf. חצב Ps. 29, 7. Plur. חֲזִיזִים *fulmina*, Zach. 10, 1.

חזק Arab. *constrinxit*, *arctauit*, *pressit*, *compressit*, hinc Hebr. *roborauit*, *firmauit*, *confirmauit*, (conf. supra חיל,) quo sensu *transitiuo* vulgo accipiunt חִזְּקוֹ *roborauit*, *confirmauit* i. e. *iuuit eum*, 2 Chron. 28, 20. (sicut in Hiph. e. g. Leuit. 25, 35.) alias intransitiue, *roboratus*, *confirmatus est*, *valuit*, *inualuit*, *conualuit*,

ualuit, et sequente ב, עַל, אֶל vel Accusatiuo, *praeualuit*, ex-primens, obseruante STOCKIO, *firmitatis* et *roboris* vel *additionem* et *incrementum*, vel *receptionem*, vel *vsum*, et proprie *manibus*, vt אמץ *genibus*, conuenit, notante RHENFERDIO in Dissert. de *ratione obseruandi genuinam vocabulorum Hebr. significationem* §. 12. seq. Praet. foem. חָזְקָה *confirmatum est*, 2 Reg. 14, 5. 2 Chron. 25, 3. in pausa חָזָקָה *valuit*, *inualuit*, Ezech. 3, 14. וְחָזַקְתָּ *et confirmaberis* vel *confirmeris*, aliis *fortis fis*, 1 Reg. 2, 2. cum Affixo חֲזַקְתַּנִי vulgo *praeualuisti mihi*, forsitan rectius ex prima Verbi notione transitiua, *arctasti*, *pressisti me*, Ier. 20, 7. pl. חָזְקוּ *confirmati*, *roborati sunt*, *inualuerunt*, Ios. 17, 13. 1 Reg. 20, 23. infin. cum ה Paragog. et Praefixo לְחָזְקָה *ad refirmari* i. e. *vt refirmaretur* siue *instauraretur*, 2 Reg. 12, 13. cum Affixo לְחָזְקָהּ *vt confirmetur* siue *conualescat illud*, Ezech. 30, 21. imper. חֲזַק *confirma te*, *fortis esto*, Deut. 12, 23. Ios. 1, 6. 7, 9. 18. fut. יֶחֱזַק *firmus* i. e. *constans erit*, 1 Chron. 28, 7. cum Vau Conuers. וַיֶּחֱזַק *et inualuit*, Gen. 41, 56. 2 Reg. 25, 3. Ier. 52, 6. Dan. 11, 5. *et praeualuit*, *superauit*, 1 Sam. 17, 50. 2 Sam. 17, 14. c. 24, 4. 1 Reg. 16, 22. 2 Chron 8, 3. c. 27, 5. Dan. 11, 5. *et conualuerat*, Ies. 39, 1. *et obfirmatum est*, Exod. 7, 13. 22. c. 8, 15. c. 9, 38. *et firmatum* i. e. *firmiter retentum est*, 2 Sam. 18, 9. תֶּחֱזַק *praeualebit*, 2 Sam. 10, 11. 1 Chron. 19, 12. וַתֶּחֱזַק *et fortiter institit*, *pressit*, Exod. 12, 33. pl. תֶּחֶזְקוּ *confirmemini*, Deut. 11, 8. Esr. 9, 12. etc. Pih. praet. חִזֵּק *firmum*, *robustum fecit*, *roborauit*, *firmauit*, Ps. 147, 13. *obfirmauit*, *confirmauit*, it. *refirmauit*, i. e. *restaurauit*. Praet. cum Vau Conuers. וְחִזַּקְתִּי *et roborabo*, Ezech. 30, 24. it. *et obfirmabo*, Exod. 14, 4. pl. חִזְּקוּ *roborarunt*, *confirmarunt*, i. e. *iuuerunt*, Iud. 9, 24. Esr. 1, 6. Ier. 23, 14. *refirmarunt*, *instaurarunt*, 2 Reg. 12, 7. 15. *obfirmarunt*, Ier. 5, 3. part. מְחַזֵּק *obfirmans*, Exod. 14, 17. pl. מְחַזְּקִים *refirmantes*, *instaurantes*, 2 Reg. 12, 8. infin. חַזֵּק *refirmare*, *instaurare*, 2 Reg. 12, 9. 13. c. 22, 5. 6. 1 Chron. 26, 27. 2 Chron. 24, 5. 12. c. 34, 8. 10. *roborare*, i. e. *adiuuare*, Esr. 6, 22. Ezech. 13, 22. imper. חַזֵּק *confirma*, Deut. 1, 38. Neh. 6, 9. Nah. 2, 2. cum Affixo חַזְּקֵנִי *conforta me*, Iud. 16, 28. fut. אֲחַזֵּק *obfirmabo*, Exod. 4, 21. it. *confirmabo*, *roborabo*, Ezech. 34, 16. וַיְחַזֵּק *et obfirmauit*, Exod. 9, 12. c. 10, 20. 27. *et corroborauit*, Iud. 3, 12. 1 Sam. 23, 16. *et firmauit*, *muniuit*, 2 Chron. 11, 11. c. 32, 5. *et confirmauit*, i. e. *adiuuit*, Ies.

41, 7.

41,7. *et refirmauit*, *instaurauit*, Neh. 3, 19. etc. Hiph. הֶחֱזִיק eiusdem fere cum Pihel est significationis: vt *instaurauit*, Neh. 3,20. etc. it. *firmiter apprehendit et tenuit*, *retinuit*, vt Deut. 22,25. quomodo cum ב *Obiecti* construitur, Iud. 7, 8. 2 Sam. 15, 5. Mich. 7,16. et intransitiue, *inualuit*, *praeualuit*, 2 Chron. 26, 8. Dan. 11,7. Praet. foem. הֶחֱזִיקָה *prehendit*, *apprehendit*, Deut. 25, 11. Prou. 7, 13. Ier. 49, 24. *confirmauit* vel *tenuit* (manum egeni) i. e. *adiuuit*, *subleuauit*, Ezech. 16, 49. cum Affixo הֶחֱזִיקַתְהוּ *prehendit eum*, Ier. 50, 43. וְהֶחֱזַקְתָּ *et subleuabis*, Leuit. 25, 35. הֶחֱזַקְתִּי *instauraui*, Neh. 5, 16. *retinui*, Hiob. 27, 6. *apprehendi*, 1 Sam. 17, 25. Ies. 45, 1. sed cum ו Conuers. וְהַחֲזַקְתִּי *et corroborabo*, Ezech. 30, 25. part. praes. מַחֲזִיק *retinens*, Exod. 9, 2. Hiob. 2, 3. 9. *tenens*, Iud. 16, 26. 2 Sam. 3, 29. *continens*, 2 Reg. 4, 5. *apprehendens*, Prou. 26, 17. Ies. 41, 13. specialiter *ad iuuandum* et *subleuandum*, Ies. 51, 18. *confirmans*, *confortans*; Dan. 11, 1. foem. מַחֲזֶקֶת *tenens*, Neh. 4, 17. infin. הַחֲזִיק *confirmare*, 2 Reg. 15, 19. it. *firmiter tenere*, Ies. 64, 6. et irregulariter cum Punctis Praeteriti et cum Affixo הֶחֱזִיקִי τὸ *prehendere meum*, Ier. 31, 32. imper. הַחֲזֵק *apprehende*, Ps. 35, 2. *retine*, Prou. 4, 13. *confirma* vel *fortiter vrge*, 2 Sam. 11, 25. foem. הַחֲזִיקִי *apprehende*, Gen. 21, 18. it. *instaura*, Nah. 3, 14. fut. אַחֲזֵק *apprehendam*, *tenebo*, Ies. 42, 6. יַחֲזִיק *confirmabit*, *firmiter tenebit*, Hiob. 8, 15. *apprehendit*, scil. ad iuuandum, Hiob. 8, 20. *retinebit*, Ies. 56, 2. et יַחֲזֵק *praeualebit*, Hiob. 18, 9. *apprehendet*, Ies. 27, 5. et retracto tono וַיַּחֲזֶק Exod. 4, 4. etc. Hithpah. הִתְחַזֵּק *obfirmauit* siue *confirmauit se*, *strenuum se gessit*, *vires sumsit*, 2 Chron. 13, 7. c. 15, 8. part. מִתְחַזֵּק *confirmans se*, *strenuum se gerens*, 2 Sam. 3, 6. Dan. 10, 21. infin. הִתְחַזֵּק *fortem se exhibere*, 2 Chron. 16, 9. *se confirmare*, 2 Chron. 13, 8. imper. הִתְחַזֵּק *strenuum te exhibe*, 1 Reg. 20, 22. fut. cum Vau Conuers. וַיִּתְחַזֵּק *et confirmauit se*, *vires sumsit*, Gen. 48, 2. Iud. 20, 22. et וַיִּתְחַזֵּק 2 Chron. 21, 4, c. 32, 5. pl. נִתְחַזֵּק *strenuos nos exhibeamus*, 2 Sam. 10, 12. cum ה Paragog. נִתְחַזְּקָה 1 Chron. 19, 13. יִתְחַזָּקוּ (in pausa) *confirmabunt*, *confortabunt se*, Ezech. 7, 13.

חָזֵק m. *inualescens*, Exod. 19, 19. 2 Sam. 3, 1.

חָזָק m. *validus*, *fortis*, *robustus*, *vehemens*, *durus*, Exod. 10, 19. Num. 13, 21. Ios. 14, 11. 1 Reg. 17, 17. etc. pl. חֲזָקִים *validi*, *firmi*, *duri*, Iud. 18, 26. Hiob. 37, 18. Ezech. 3, 8. in regim. חִזְקֵי

duri,

duri, *obfirmati*, Ezech. 2, 4. c. 3, 7. foem. חֲזָקָה *valida* etc. Exod. 3, 19. Num. 20, 20. Deut. 4, 34. Iof. 4, 24. 1 Sam. 14, 54.

חֵזֶק m. *robur*, vnde cum Affixo חִזְקִי *robur meum*, Pf. 18, 2.

חֹזֶק m. id. Exod. 13, 3. 14. 16. Hagg. 2, 22. cum Affixo חָזְקֵנוּ *robur noftrum*, Amof. 6, 13.

חֶזְקָה f. *confirmatio*, *confortatio*. In regim. חֶזְקַת Ief. 8, 12. cum Affixo חֶזְקָתוֹ *confirmatio* fiue *confortatio fua*, 2 Chron. 12, 1. c. 26, 16. Dan. 11, 2.

חָזְקָה f. *validitas*, *vis*, *vehementia*, Iud. 4, 3. c. 8, 1. 1 Sam. 2, 16. Ezech. 34, 4. Ion. 3, 8.

חֲזִיר m. *porcus*, Leuit. 11, 7. Deut. 14, 8. Ief. 65, 4. c. 66, 3. 17. Pf. 80, 14. Prou. 11, 22. fic dictus, quia lotus ad coeni volutabrum *redit*, fec. illud 2 Petr. 2, 22. vel quia in coeno fefe *volutat*, coll. rad. Chald. חזר *rediit*, *reuerfus eft*, it. *voluit*. IBNO SAIDA aliique Arabes apud BOCHARTVM in *Hieroz*. P. I. col. 696. nomen habere volunt ab *oculorum anguftia*, ex fignificatione radicis Arab. חזר *oculis anguftis fuit*.

חַח, vid. fupra fub rad. חוח.

חָטָא in genere *aberrauit a fcopo*, coll. Iud. 20, 16. et rad. Arab. خطئ *errauit*, in 4 Coniug. *hallucinatus eft*, *non recte fecit* rem, quo fenfu etiam Graec. ἁμαρτάνειν vfurpari folet; vel, vt alii volunt, *defecit*, *fruftratus eft*, coll. rad. Aethiop. hinc in fpecie *aberrauit à lege Dei*, *peccauit*. Conftruitur vel abfolute, vel cum ל, ב, מִן vel ם. Praet. foem. חָטְאָה *peccauit*, Thren. 1, 8. in paufa חָטָאָה Ier. 50, 14. Ezech. 16, 51. et ex Chaldaifmo חָטָאת, Exod. 5, 16. quod non poteft effe Nomen, vti quidam volunt: quia inter Nomina fui fimile plane non habet. Part. praef. חוֹטֵא *peccans*, et nominaliter, *peccator*, Prou. 11, 31. c. 14, 21. Ief. 1, 4. Ecclef. 9, 2. et petita punctatione ex Forma Quiefcentium tertia ה, חוֹטֶא, Ecclef. 2, 26. c. 8, 12. c. 9, 18. Ief. 65, 20. cum Affixo חֹטְאִי *peccans in me*, Prou. 8, 37. plur. חֹטִאים (ex Syrifmo pro חֹטְאִים,) *peccantes*, 1 Sam. 14, 33. foem. חֹטֵאת (contract. pro חֹטֵאָה) *peccans*, Ezech. 18, 4. 20. infin. conftruct. חֲטוֹא *peccare*, Exod. 9, 34. Leuit. 5, 22. et finé א, חֲטוֹ, Gen. 20, 6. cum Affixo et petita Forma à Quiefcentibus tertia rad. ה, חֲטָאתוֹ τὸ *peccare eius*, Ezech. 33, 12. fut. אֶחֱטָא *peccem*, Pf. 119, 11. תֶּחֱטָא *peccabis*, vel potius *à fcopo aberrabis*, *votis fruftraberis*, Hiob. 5, 24. etc. Pih. חִטֵּא *peccatum abftulit*, *à peccato mundauit*, *expiauit*, *facri-*

sacrificium pro peccato fecit, luit peccatum. Significationem accipit non ex Kal, sed à Nomine חֵטְא *peccatum*, vt alia multa. Praet. cum Vau Conuers. et Affixo וְחִטְּאוֹ *et mundabit, expiabit eum,* Num. 19, 19. part. מְחַטֵּא *sacrificium pro peccato faciens,* Leuit. 6, 19. infin. חַטֵּא *mundare, expiare,* Leuit. 14, 49. Ezech. 43, 23. fut. אֲחַטֵּא, cum Affixo et Nun Epenthet. אֲחַטֶּנָּה *luam illud,* Gen. 31, 39. (ex Syrismo א excluso, pro אֲחַטְּאֶנָּה, vel petita Forma à חטה,) תְּחַטְּאֵנִי *expies me,* Ps. 51, 9. וַיְחַטְּאֵהוּ *et sacrificium pro peccato fecit eum,* Leuit. 9, 15. etc. Hiphil praet. הֶחֱטִיא *peccare fecit, ad peccandum induxit,* 1 Reg. 14, 16. 2 Reg. 3, 3. Neh. 13, 26. et sine א, הֶחֱטִי 2 Reg. 13, 6. sec. Kethibh. Part. מַחֲטִיא, vnde pl. in regim. מַחֲטִיאֵי *peccare facientes,* Ies. 29, 21. הַחֲטִיא *ad peccandum inducere,* 1 Reg. 16, 9. Eccles. 5, 5. et sine א, הַחֲטִי, Ier. 32, 35. fut. cum Vau Conuers. וַיַּחֲטִיא *et peccare fecit,* 2 Reg. 21, 11. sed יַחֲטִיא Iud. 20, 16. *aberrabat*, ex prima Verbi notione. Hithpah. fut. יִתְחַטָּא *mundabit* siue *expiabit se,* Num. 19, 12. 13. 20. c. 31, 23. pl. תִּתְחַטְּאוּ *mundabitis, expiabitis vos,* Num. 31, 19. in pausa תִּתְחַטָּאוּ Num. 31, 20. etc. sed יִתְחַטָּאוּ *fugà se proripiunt,* (ex significatione radicis Aethiop. in 5 Coniug. *fugit, fuga elapsus est,*) Hiob. 41, 17.

חֵטְא m. (pro חֶטְא,) *peccatum,* Leuit. 19, 17. Num. 18, 22. Deut. 15, 9. Ies. 31, 7. etc. cum Affixo חֶטְאָה *peccatum eius,* excidente Mappik pro חֶטְאָהּ, Num. 15, 28. pl. חֲטָאִים *peccata,* Eccles. 10, 4. quod tamen potius est a seq. חֲטָא.

חֲטָא m. id. vnde pl. חֲטָאִים (Formae קְטַנִּים à קָטָן,) *peccata,* Eccles. 10, 4. in regim. חַטָּאֵי 2 Reg. 10, 29. Ezech. 23, 49. Amos. 9, 10. cum Affixo חַטֹּאתֵיכֶם *peccata vestra,* Ies. 1, 18.

חֲטָי vel **חֲטָי** (mutata tertia radicali in Iod,) m. Chald. id. vnde cum Affixo חֲטָיָךְ *peccatum tuum,* Dan. 4, 24.

חֲטָאָה f. id. Gen. 20, 9. Exod. 32, 21. 30. 31. 2 Reg. 17, 21. Ps. 32, 1. Ps. 109, 7. Metonymice *sacrificium pro peccato,* Ps. 40, 7.

חַטָּא m. *peccator.* Pl. חַטָּאִים *peccatores,* Gen. 13, 13. Num. 32, 14. in regim. חַטָּאֵי Amos. 9, 10. cum Affixo חַטָּאֶיהָ *peccatores eius,* Ies. 13, 9. Foem. חַטָּאָה *peccatrix, cum habitu peccans,* Amos. 9, 8. Aliud est

חַטָּאָה f. *peccatum intensum,* Exod. 34, 7. Ies. 5, 18. metonymice *sacrificium pro peccato,* Exod. 30, 10. Leuit. 4, 21. Num. 29, 11. Hos. 4, 8. Neh. 10, 34. in regim. חַטַּאת, et pro eo ex Syrismo

חַטָּאת 1 Sam. 2, 17. c. 15, 23. Pſ. 59, 13. Ier. 17, 1. etc. cum Affixis חַטָּאתִי (ex ſimili Syriſmo pro חַטָּאתִי,) *peccatum meum*, Gen. 31, 36. Exod. 10, 17. Pſ. 32, 5. חַטָּאתוֹ *peccatum eius* vel *ſuum*, Leuit. 4, 3. Deut. 9, 27. it. *ſacrificium eius pro peccato*, Num. 6, 16. Ezech. 44, 27. ſic ſec. Kri 1 Reg. 16, 26. (vbi Kethibh habet חַטֹּאתָיו *peccata eius*, in plur.) חַטָּאתֵנוּ *peccatum noſtrum*, Exod. 34, 9. Ier. 16, 10. חַטַּאתְכֶם *peccatum veſtrum*, Exod. 32, 30. Num. 32, 23. חַטָּאתָם *ſacrificium eorum pro peccato*, Num. 15, 25. etc. quae tamen etiam ex parte à ſequenti חַטָּאָה eſſe poſſunt. Plur. חַטָּאוֹת *peccata*, Dan. 9, 24. Hiob. 13, 23. it. *ſacrificia pro peccato*, 2 Reg. 12, 17. Neh. 10, 34. in regim. חַטֹּאוֹת, et porro per Syrismum חַטֹּאות, et ſine ו otioſo, חַטֹּאת, Num. 8, 6. 1. Reg. 14, 16. c. 15, 3. 30. Pſ. 25, 7. Ier. 50, 20. etc. ſic cum Affixis חַטֹּאתֵינוּ (pro חַטֹּאתֵינוּ) *peccata noſtra*, 1 Sam. 12, 19. Pſ. 79, 9. חַטֹּאתֶיךָ *peccata tua*, Ieſ. 43, 25. Ier. 15, 13. etc. Sed Ieſ. 42, 2. per *defectus* exponendum eſſe, contendit LVDOLFVS in *Commentar. ad Hiſtor. Aethiop.* p. 205. et in *Lex. Aethiop.* p. 648.

חַטָּאָה f. Chald. *ſacrificium pro peccato*, ſec. Kri Eſr. 6, 17. ſed Kethibh habet חַטָּיָא, mutato א in Iod.

חַטָּאת f. (cum alia terminatione foem. tanquam ex Forma maſc. חַטָּא,) vnde ſemper per Syriſmum חַטָּאת *peccatum*, Gen. 4, 7. Num. 12, 11. Deut. 19, 15. Prou. 13, 6. etc. ſed ſaepius per Metonymiam ſumitur pro *ſacrificio pro peccato*, vt Exod. 29, 14. Leuit. 4, 3. 8. 14. Num. 7, 16. 22. c. 15, 25. 27. etc. ſic ſecundum quosdam Prov. 14, 34. Semel excidit א, חַטָּת Num. 15, 24. Inde deduci poſſunt Formae cum Affixis, חַטָּאתִי, חַטָּאתֵנוּ, חַטָּאתָם etc. vid. tamen ſupra in חַטָּאָה.

חַטָּאת f. id. ex Syriſmo pro חַטָּאָת, et hoc ex Chaldaiſmo pro חַטָּאָה, (quo e.g. גְּבַר dicitur pro גֶּבֶר etc.) ſemel occurrit Zach. 13, 1. ſed alii regulariter חַטָּאת legunt.

חָטַב *cecîdit*, *excîdit*, *incîdit*, proprie *lignum*. Part. praeſ. חוֹטֵב *caedens*, et nominaliter, *caeſor*, Deut. 29, 11. pl. חֹטְבִים *caeſores*, 2 Chron. 2, 10. in regim. חֹטְבֵי Ioſ. 9, 21. 23. 27. Ier. 46, 22. infin. conſtr. cum ל, לַחְטֹב *ad caedendum*, Deut. 19, 8. fut. plur. יַחְטְבוּ *caedent*, Ezech. 29, 10. Pyh. part. foem. plúr. מְחֻטָּבוֹת *exciſae*, Pſ. 144, 12.

חֲטֻבוֹת pl. foem. Prou. 7, 16. vulgo redditur per *tapetes*, qui ſic dici potuerunt à *variis coloribus*, coll. rad. Arab. خطب *coloribus rubro et flauo, cinereo et terreo mixtis praeditus fuit.* Conuenit ſic Chald. קטיפה et Syr. מקטפתא *tapetum*, Arab.

קטיפה *stratum villosum holosericum*, מחצפה *operimentum storeae.* Sed malim retinere simplicem radicis Hebr. notionem, vt חֲטֻבוֹת sint *sectiones, abscissiones*, idque referatur ad praeced. כַּרְבָּדִים *funes, fasciae*, quae dicuntur *sectiones* siue *abscissiones filorum Aegypti*, quia ex eiusmodi *filis abscissae* et factae erant.

. חִטָּה *triticum*, vid. sub rad. חנט.

חָטַם *cohibuit, frenauit*, Arab. خطم *capistrauit:* vnde fut. אֶחֱטָם *cohibeo, capistro*, (repete ex praeced. אַפִּי,) Ies. 48, 9.

חָטַף *rapuit*, alias חָתַף. Praet. cum Vau Conuers. וַחֲטַפְתֶּם *et rapietis*, Iud. 21, 21. infin. constr. חֲטוֹף *rapere*, Ps. 10, 9. fut. יַחְטֹף *rapit*, Ps. 10, 9.

חֹטֶר m. idem quod Arab. خطر *baculus viridis, lignum viride, virga, surculus*, Ies. 11, 1. cuius radix significat *viruit.* Metaphorice sumitur pro *lingua*, Prou. 14, 3. vt Arab. عصا *baculus, virga*, coll. Ier. 18, 18.

חָיָה in genere et simpliciter *vixit*, et *determinate* 1) *bene* siue *feliciter vixit*, quod Latini *valere* dicunt, vt Deut. 8, 1. Hiob. 21, 7. Ps. 22, 27. etc. 2) *viuus et incolumis mansit*, vt Gen. 42, 8. Exod. 1, 16. Num. 4, 19. Ios. 6, 17. etc. 3) *conualuit, reualuit*, vt Ios. 5, 8. 2 Reg. 1, 20. 2 Reg. 20, 7. Ies. 38, 9. etc. sic Graec. ζῆν sumitur Ioh. 4, 50. 4) *reuixit, vitam recepit*, 1 Reg. 17, 22. Hiob. 14, 14. Ies. 26, 14. Ezech. 37, 3. 9. hinc metaphorice *recreatus, refocillatus est*, Gen. 45, 27. Iud. 15, 19. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְחָיְתָה *et viua* siue *incolumis maneat*, Gen. 12, 13. וְחָיִיתָ *et viuas*, Deut. 30, 16. cum ה Paragog. וְחָיִתָה Ier. 38, 17. pl. וִחְיִיתֶם *et reuiuiscetis*, Ezech. 37, 5. 6. 14. infin. absolut. חָיֹה *viuendo*, 2 Reg. 8, 10. 14. Ezech. 18, 9. 17. 21. et חָיוֹ Ezech. 3, 21. c. 18, 28. c. 33, 16. infin. constr. cum Praefixo לִחְיוֹת *ad viuendum*, Ezech. 33, 12. cum Affixo חֲיוֹתָם *conualescere eorum*, Ios. 5, 8. imper. cum Praefixo וֶחְיֵה *et viue*, Gen. 20, 7. Prou. 4, 4. et cum (ֶ) irregulariter, וֶחְיֶה sec. quosdam codices Prou. 7, 2. vt Iud. 9, 29. foem. חֲיִי *viue*, Ezech. 16, 6. pl. cum ו, וִחְיוּ *et viuite*, Gen. 42, 18. Prou. 9, 6. fut. אֶחְיֶה *viuam*, it. *conualescam*, 2 Reg. 1, 2. Hiob. 7, 16. תִּחְיֶה *viues*, Gen. 27, 40. Deut. 16, 20. f. תִּחְיִי 2 Reg. 4, 7. יִחְיֶה *viuet, in vita maneat, reuiuiscet* etc. Gen. 17, 18. Exod. 19, 13. sic sec. Kethibh Ier. 21, 9. c. 38, 2. (vbi Kri habet וְחָיָה *et viuet*, in praet. cum Vau Conuers.) per Apocopen יְחִי *viuat*, Deut. 33, 6. 1 Sam. 10, 25. Ps. 22, 27. in pausa יֶחִי Ies. 38, 21. וַיְחִי *et vixit*, Gen. 5, 3. 6. 7. 9. 10. *et reuixit*, 2 Reg. 13, 21. foem. תִּחְיֶה *in vita, incolumis manebit*, Ios. 6, 17. per Apocopen

תְּחִי *viuat*, Gen. 19,20. 1 Reg. 20,32. pl. תִּחְיוּ *viuatis*, Deut. 4, 1. Ier. 35,7. cum Nun Parag. תִּחְיוּן Deut. 5,30. c. 8,1. Pih. חִיָּה *in vita conseruauit*, Ps. 22, 30. it. *viuere siuit*, Exod. 1,22. 1 Sam. 27, 9. 11. *viuificauit, vitam contulit*, Hiob. 33,4. *reuiuiscere fecit, vitae restituit*, Deut. 32,39. 1 Sam. 2, 6. hinc metaphorice *refocillauit*, Ps. 71,20. Ps. 85,7. Ps. 119,25.50. et *instaurauit, reparauit*, 1 Chron. 11,8. Neh. 3,34. Praet. f. cum Affixo חִיָּתְנִי *viuificauit, refocillauit me*, Ps. 119,50. חִיִּיתָ, cum Affixo חִיִּתַנִי *viuum seruasti me*, Ps. 30,4. Ps. 119,93. part. מְחַיֶּה *in vita conseruans*, Neh. 9, 6. it. *vitae restituens*, 1 Sam. 2, 6. infin. חַיּוֹת *in vita conseruare*, Gen. 7,3. Ezech. 13,19. imper. חַיֵּה *viuifica*, cum Affixis חַיֵּנִי *viuifica me*, Ps. 119,25, 37,40.88. et mutata tertia radicali ה in Iod, חַיֵּיהוּ *viuum conserua illud*, Habac. 3,2. sic fut. תְּחַיֵּנוּ (ex תְּחַיֶּה) *vitae restitues, restitueis nos*, Ps. 80,19. Ps. 85, 6. et sec. Kethibh Ps. 71, 20. (vbi Kri habet תְּחַיֵּנִי, cum Affixo sing.) יְחַיֵּנוּ (ex יְחַיֶּה) *vitae restituet nos*, Hos. 6, 3. pl. יְחַיּוּ *viuere sinent*, Gen. 12, 12. *instaurabunt*, Neh. 3,34. sed Hos. 14,8. KROMAYERUS exponit *foecundabunt, vberabunt*, ex significatione radicis Arab. subintellecto ב ante seq. דָּגָן. Foem. תְּחַיֶּינָה *viuere sinitis*, Ezech. 13, 18. sed וַתְּחַיֶּיןָ *et viuere siuerunt*, Exod. 1,17.18. Hiph. הֶחֱיָה eiusdem fere significationis cum Pihel: *in vita conseruauit, viuere siuit*, Ios. 6,25. c. 14,10. *vitae restituit*, 2 Reg. 8,1.5. Praet. הֶחֱיֵיתִי *viuere siuissem*, Num. 22,33. הֶחֱיִתָנוּ *in vita conseruasti nos*, Gen. 47,25. pl. הַחֲיִיתֶם *viuere siuissetis*, Iud. 8,19. infin. הַחֲיוֹת *in vita conseruare*, Gen. 6,19. 20. c. 19,19. c. 45,7. 2 Sam. 8,2. et more Chaldaico הַחֲיֵה Ios. 9,20. vnde cum Affixo הַחֲיֵינִי (mutata tertia radicali ה in Iod,) *viuum conseruando me*, Ies. 38,16.

חְיָה vel **חֲיָא** Chald. id. vnde imperat. חֱיִי *viue*, Dan. 2, 4. c. 3,9. c. 5,10. c. 6,7.22. Aphel part. מַחֵא *viuere sinens*, Dan. 5,19. ex Syrismo pro מַחְיֵא. Alii legunt מָחֵא *percutiens*, vt sit part. Pehal à מחא *percussit*.

חָיֶה masc. inusit. vnde foem. חָיָה, in plur. חָיוֹת *bene valentes, viuidae, viuaces, vegetae*, Exod. 1,19.

חַי m. huc referre malo, quam ad seq. radicem חָיַי: quia in regim. Iod fit quiescens in (..), vt in aliis à Quiescentibus tertia radicali ה, e.g. דַּי, בַּי, דְּרַי etc. Dagesch Forte autem, in incremento intercedens, non est *Compensatiuum*, sed mere *Euphonicum*, de quo conf. *Arcan. Form. Hebr*. Sect. V. §. 19. Sumitur autem חַי vel *substantiue* pro *vita*: quo pertinent loca, vbi in regim.

regim. ponitur et Iod fit quiescens, vt חֵי אָחִיךָ עִמָּךְ *vita fratris tui* (sit) *tecum*, Leuit. 25, 36. et solennis illa *iurandi* formula de *creaturis* vsurpata, subintellecto Praefixo ב, חֵי פַרְעֹה *per vitam Pharaonis*, Gen. 42, 15. 16. חֵי נַפְשְׁךָ *per vitam animae tuae*, 1 Sam. 1, 26. c. 17, 55. 2 Sam. 14, 19. etc. Sed de *Deo vero* inuariatum manet, ad insinuandam eius *vitam immutabilem* et *aeternam*: vt חַי יְהוָה *per vitam Iehouae*, Iud. 8, 19. 1 Sam. 14, 41. 47. c. 19, 6. c. 20, 3. 21. etc. Alias pro *vita* vsitatior est pluralis חַיִּים, Gen. 2, 7. c. 6, 17. c. 7, 15. 22. Ps. 34, 13. etc. semel, more Chaldaico, חַיִּין Hiob. 24, 22. in regim. חַיֵּי Gen. 23, 1. c. 25, 7. 17. cum Affixis חַיֶּיךָ *vita tua*, Gen. 3, 14. 17. Deut. 4, 9. f. more Chaldaico חַיָּיְכִי (in pausa,) id. Ps. 103, 4. Semel חַיִּים per Metonymiam notat *vitae Medium* siue *victum*, Prou. 27, 27. vt Graec. βίος et Lat. *vita*, conf. VECHNERI *Hellenolex.* L. II. c. 5. Vel *adiectiue* sumitur: vt 1) *viuus*, *viuens*, Gen. 3, 20. c. 8, 21. Leuit. 16, 10. Deut. 31, 27. etc. in regim. חֵי, vnde חֵי הָעוֹלָם *viuus seculi*, i. e. *viuens in seculum*, Dan. 12, 7. pl. חַיִּים *viui*, *viuentes*, Exod. 4, 18. Num. 16, 30. foem. חַיָּה *viua*, *viuens*, Gen. 1, 21. Leuit. 14, 6. 7. 21. 53. pl. חַיּוֹת *viuae*, *viuentes*, Leuit. 14, 4. 2) *bene et feliciter viuens*, *valens*, *incolumis*, 1 Sam. 25, 6. 3) *reuiuiscens*, vnde metaphorica locutio עֵת חַיָּה *tempus reuiuiscens*, i. e. *reuolutum et ad idem punctum rediens*, (χρόνον ζῶντα pro *instante* dixit SOPHOCLES,) Gen. 18, 10. 14. 2 Reg. 4, 16. 17. vid. quoque *Arcan. Form. Hebr.* p. 383. et conf. MAII F. *Obseruat.* S. L. I. p. 72. seq. atque KÜHNII *Quaest. Philol.* Pentad. IV. 4) dicitur de *aquis iugiter scaturientibus et fluentibus*, opposite ad aquas stagnantes eoque putrescentes, Germanis frisch Wasser, Gen. 26, 19. Leuit. 14, 5. 50. Num. 19, 17. Ier. 17, 13. Zach. 14, 8. 5) *crudus*, vt Chald. Syr. et Arab. חי, coll. rad. Arab. חיי *rubuit*, de *carne*, *vitae* quasi indicia vel reliquias continente, Leuit. 13, 10. 14. 15. 1 Sam. 2, 15. 6) *viridis*, *virens*, *vitam vegetatiuam adhuc habens*, de *rubo*, Ps. 58, 10. 7) *viuidus*, *vegetus*, vt חָיֶה, vnde אִישׁ חַי *vir viuidus* siue *vegetus*, sec. Kethibh 2 Sam. 23, 20. vbi Kri habet אִישׁ חַיִל *vir fortitudinis*, i. e. *fortis*, *strenuus*.

חַי m. Chald. *viuus*, *viuens*, Dan. 4, 31. in Statu Emphat. חַיָּא Dan. 6, 21. 27. pl. חַיִּין *viuentes*, in Statu Emphat. חַיַּיָּא Dan. 2, 30. c. 4, 14. Aliud est חַיִּין *vita*, Dan. 7, 12. in regim. חַיֵּי Esr. 6, 10.

חַיָּה f. 1) *vita*, Ps. 74, 19. Ps. 143, 3. Hiob. 34, 20. Ezech. 7, 13. 2) *anima*, causa et principium *vitae*, et hinc *appetitus animae*, Hiob.

Hiob. 38, 39. 3) *animal, bestia animata*, Gen. 1, 28. 30. c. 2, 19. 20 Exod. 23, 11. 29. 2 Reg. 12, 9. etc. 4) *turma, caterua*, 2 Sam. 23, 11. 13. quo etiam referunt Ief. 57, 10. et Pf. 68, 11. conf. BOCHART *Hieroz*. P. I. col. 200. feq. et col. 773. 774. à *colligendo* fiue *congregando*, pro חַוָּה, permutatis Iod et Vau, à rad. Arab. חוי *collegit, congregauit.* In regim. חַיַּת Gen. 1, 25. 30. et cum ו Paragog. חַיְתוֹ (excidente Dagefch Forti,) Gen. 1, 24. Pf. 50, 10. Pf 79, 2. Pf. 104, 11. 20. Ief. 56, 9. Zeph. 2, 14. cum Affixis חַיָּתוֹ *bestia eius*, Ief. 40, 16. it. *vita eius*, fcil. peccata confitentis, ex praeced. fec. Kri Hiob. 33, 28. (fed Kethibh habet חַיָּתִי *vita mea*,) חַיָּתָם *bestia eorum*, Num. 35, 3. Pf. 78, 50. pl. חַיּוֹת *animalia, bestiae*, Pf. 104, 25. Ief. 35, 8. Ezech. 1, 5. etc.

חֵיוָא f. Chald. *animal, bestia*, Dan. 4, 13. et cum ה, חֵיוָה Dan. 7, 5. 7. in Statu Emphatico חֵיוְתָא Dan. 4, 11. 12. c. 5, 21. c. 7, 6. 11. 19. 23. in regim. חֵיוַת Dan. 2, 38. c. 4, 9. 18. 20. 22. 29. pl. חֵיוָן *bestiae*, Dan. 7, 3. in Statu Emphat. חֵיוָתָא Dan. 7, 12. 17.

חַיּוּת f. *status viuentis*, i. e. *vita*, (*Denominatiuum* à חַי *viuens*,) 2 Sam. 20, 3.

מִחְיָה f. 1) *victus, commeatus, ex quo viuitur*, Iud. 6, 4. c. 17, 10. 2. Chron. 14, 12. 2) *conferuatio in vita*, Gen. 45, 5. Efr. 9, 8. 9. conf. *Arcan. Form. Hebr*. Sect. VII. §. 9. 3) *locus* vel *pars corporis, vbi est caro* חַי i. e. *cruda*, Leuit. 13, 10. 24. quae explicatio magis conuenit, quam fenfus *fanitatis*: fi enim *fanitas*, quomodo *lepra*? opponitur praeterea *albo* v. 16. In regim. מִחְיַת Leuit. 13, 10. 24. cum Affixo in paufa מִחְיָתֶךָ *victus tuus*, Iud. 17, 10.

חָיָה *vixit*, Arab. حي. Praet. defect. חַי *vixit*, Gen. 5, 5. c. 11, 12. c. 25, 7. cum Vau Conuerfiuo וָחַי *et viuet* vel *viuat*, Gen. 3, 22. Exod. 33, 20. Leuit. 18, 5. c. 25, 35. Num. 21, 9. 10. Deut. 4, 42. etc. fic foem. וָחָיָה *et viuet, viuat*, Exod. 1, 16. quod Formam fuam mutuatur à Quiefcentibus media radicali Vau, vt alia multa, cum fimili Vau Conuerfiuo, quod Accentum hic non deducit, quia adeft paufa, vnde ipfum per (ָ) praefigitur, ficut in וָמֵתָה *et morietur*, Deut. 22, 21. וָחַתָּה *et consternata est*, Ier. 48, 1. et in pluralibus וָקָמוּ *et furgent*, Ief. 49, 7. וָמֵתוּ *et morientur*, Gen. 33, 13. etc.

חַיִל et חֵיל vid. fupra fub rad. חול.

חִין *gratia*, vid. fub rad. חנן.

חַיִץ *maceries*, et חִיצוֹן vid. fub חוץ. חיק

חֵיק et חֵק m. in genere *cinctura*, qua aliquid *cingitur* et *circumdatur*, à rad. Arab. حاق *cinxit*, *circumdedit*: hinc 1) *basis* siue *fundamentum*, (Talmudicis חֲוָק,) quo altare ab inferiore parte *cinctum*, gremio quasi *continebatur*, Ezech. 43, 13. 14. 17. 2) *vestimenti* illa pars, qua pectus et venter *cingitur* et res, quas fouemus, gestamus et occultamus, *circumdantur* et *continentur*, Exod. 4, 6. 7. 1 Reg. 17, 19. Prou. 16, 33. c. 17, 23. c. 21, 14. Pſ. 89, 50. Ieſ. 40, 11. vulgo sic per *gremium* siue *sinum* redditur. Per Metonymiam porro 3) notat ipsas illas *corporis partes interiores*, Deut. 13, 6. c. 28, 54. 2 Sam. 12, 3. Mich. 7, 5. Prou. 5, 10. Pſ. 35, 13. Hiob. 19, 27. Eccleſ. 7, 9. Cum Affixis חֵיקִי *sinus meus*, Pſ. 35, 13. 1 Reg. 3, 20. et חֶקִי Hiob. 19, 27. חֵיקוֹ *sinus eius*, Exod. 4, 7. Deut. 28, 54. חֵיקְךָ *sinus tuus*, sec. Kri Pſ. 74, 11. sed Kethibh habet חוקך, ex alia Forma, vel potius חוקך *decretum tuum*, vid. חק sub rad. חקק. 4) metaphorice *sinus currus* est eius *pars interior*, 1 Reg. 22, 35.

חֵךְ m. *palatum*, *gustus* Medium, Hiob. 12, 11. c. 34, 3. per Syncopen pro חנך, quomodo Syr. et Arab. scribitur, à rad. Aethiop. חנך *sapuit*, *gustauit*, Arab. *percepit*. Cum Affixis חִכִּי *palatum meum*, Prou. 8, 7. Hiob. 6, 30. חִכּוֹ *palatum eius*, Cant. 5, 16. Hiob. 20, 13. etc.

חָכָה *exſpectauit*, *praeſtolatus eſt*. Conſtruitur cum ל vel אֶת. Part. praeſ. חוֹכֵה, vnde pl. conſtr. חוֹכֵי *exſpectantes*, Ieſ. 30, 18. Pih. praet. חִכָּה *praeſtolatus eſt*, Hiob. 32, 4. וְחִכֵּיתִי *et praeſtolabor*, Ieſ. 8, 17. part. praeſ. מְחַכֶּה *praeſtolans*, Dan. 12, 12. in regim. מְחַכֵּה Ieſ. 64, 3. pl. מְחַכִּים *praeſtolantes*, Hiob. 3, 20. infin. more Chaldaico חַכֵּי *praeſtolari*, Hoſ. 6, 9. imper. חַכֵּה *exſpecta*, Habac. 2, 3. pl. חַכּוּ *exſpectate*, Zeph. 3, 8. fut. תְּחַכֶּה *exſpectabis*, 2 Reg. 9, 3. יְחַכֶּה *exſpectabit*, Ieſ. 30, 18.

חַכָּה f. *hamus*, Hiob. 40, 25. Ieſ. 19, 8. Habac. 1, 15. sic dictus, quod piscium faucibus *infigatur*, à rad. Chald. חכך *fixit*, *infixit*.

חַכְלִילִי m. Gen. 49, 12. *admodum rubicundus*, (cum Iod quasi *gentilitio*,) q. d. *qui ad genus valde rubicundorum referri meretur*, coll. rad. Arab. חכל proprie *rubuit*, ceu ex GIEVHARIO oſtendit SCHVLTENS in *Commentar.* ad Prou. 23, 29.

חַכְלִלוּת f. *rubedo*, *ſtatus rei admodum rubrae*: de *oculis*, Prou. 23, 29.

חָכַם *ſapuit*, *ſapiens fuit* vel *factus eſt*. Praet. foem. חכמה

חָֽכְמָה *sapuit*, Zach. 9, 2. imper. חֲכַם *sape*, *sapiens esto*; Prou. 6, 6. c. 23, 19. c. 27, 11, et sec. Kethibh c. 13, 20. (vbi Kri habet יֶחְכָּם. *sapiet*, *sapit*,) pl. in pausa חֲכָמוּ *sapite*, Prou. 8, 33. fut. cum ה Paragog. אֶחְכָּמָה *sapiens ero*, Eccles. 7, 23. תֶּחְכַּם *sapias*, Prou. 19, 20. יֶחְכָּם *sapiet*, Prou. 20, 1. et sec. Kri c. 13, 20. pl. in pausa יֶחְכָּמוּ *sapient*, Hiob. 32, 9. Pih. fut. יְחַכֵּם *sapere faceret*, *ad sapientiam instrueret*, SCHVLTENSIO *capistraret*, *coërceret*, ex significatione radicis Arab. Ps. 105, 22. cum Affixo יְחַכְּמֵנוּ *sapientes reddit nos*, Hiob. 35, 11. Pyh. part. מְחֻכָּם *sapientia instructus*, *edoctus*, Ps. 58, 6. pl. מְחֻכָּמִים *sapientia instructi*, Prou. 30, 24. Hiph. part. foem. מַחְכִּימָה *sapientem reddens*, in regim. מַחְכִּימַת Ps. 19, 8. Hithpah. fut. תִּתְחַכַּם *te ipsum sapientem facias* vel *putes*, Eccles. 7, 16. pl. cum ה Paragog. נִתְחַכְּמָה *sapientes nos geramus*, Exod. 1, 10.

חָכָם m. *sapiens*, *peritus*, Deut. 4, 6. 2 Sam. 13, 3. 1 Reg. 2, 9. Ps. 107, 43. etc. in regim. חֲכַם Exod. 31, 6. Hiob. 9, 4. Prou. 10, 8. pl. חֲכָמִים *sapientes*, Deut. 1, 13. 15. Hiob. 5, 13. Ps. 49, 11. in regim. חַכְמֵי Exod. 28, 3. Hiob. 37, 24. cum Affixo חֲכָמָיו *sapientes eius*, Ies. 29, 14. Esth. 6, 13. foem. חֲכָמָה *sapiens*, *perita*, 2 Sam. 14, 2. c. 20, 16. in regim. חַכְמַת Exod. 35, 25. pl. חֲכָמוֹת *sapientes*, *peritae*, Ier. 9, 16. in regim. חַכְמוֹת Iud. 5, 29. Prou. 14, 1.

חַכִּים m. Chald. id. Pl. חַכִּימִין *sapientes*, Dan. 2, 21. 27. in Statu Emphat. חַכִּימַיָּא Dan. 2, 13. c. 5, 15. in regim. חַכִּימֵי Dan. 2, 12. 14. 18. 24. 48. c. 4, 3. 15. c. 5, 7. 8.

חָכְמָה f. *sapientia*, Exod. 28, 3. Deut. 34, 9. 1 Reg. 4, 29. etc. Sed Prou. 10, 23. b. SCHVLTENS exponere mauult *frenationem* siue *capistrationem*, ex significatione radicis Arab. In regim. חָכְמַת Exod. 35, 35. 1 Reg. 3, 28. cum Affixo חָכְמָתָם *sapientia eorum*, Ps. 107, 27. Ier. 49, 7.

חָכְמוֹת f. id. alia terminatione foem. singulari, non plurali, vti vulgo putant, ceu exinde patet, quod 1) cum Verbo *singulari* construatur Prou. 1, 20. c. 9, 1. 2) ipsa significatio *pluralem* commode non admittat, et 3) si *plur.* esset, dicendum foret חֲכָמוֹת. Occurrit praeterea Ps. 49, 4. Prou. 24, 7.

חָכְמָה f. Chald. id. Dan. 2, 30. c. 5, 11. 14. in Statu Emphat. חָכְמְתָא Dan. 2, 20. 21. 23. in regim. חָכְמַת Dan. 5, 11. Esr. 7, 21.

חֵל vid. sub rad. חול.

חֶלְאָה vid. infra sub rad. חָלָה.

חָלַב: radix Hebraeis inusitata, procul dubio notionem *pinguedinis* habuit. Huc tamen HILLERVS in *Hierophyt.* P. I. p. 205. refert חֹלֶב Ies. 10, 27. quod per Metathesin sit pro חלב et חֵלֶב l. c. explicandum: *et pinguedo exhibebitur.* Conueniunt Graec. λίπος *pinguedo*, ἄλειφαρ et ἀλοιφὴ *oleum, adeps*, πίαλος et πιαλέος *pinguis*, πιαλλω *pinguefacio*, etc. *Galba* veteribus Gallis dictus, qui *praepinguis* videretur, vt quidam sentiunt apud SVETONIVM in *Galba* c. 3. conf. BOCHARTI *Canaan* p. 751. Arabes pro eo dicunt חלם *pinguis fuit*, permutatis ב et מ, litteris eiusdem organi. Inde sunt

חָלָב m. *lac*, à *pinguedine*, Gen. 49, 12. Exod. 3, 8. 17. Leuit. 20, 24. Num. 13, 27. Ios. 5, 6. etc. cum Affixis חֲלָבִי *lac meum*, Cantic. 5, 1. חֲלָבֵךְ *lac tuum*, Ezech. 25, 4.

חֲלֵב m. id. inde enim in regim. est חֲלֵב Exod. 23, 19. c. 34, 26. Deut. 14, 21. Ies. 60, 16. Prou. 27, 27.

חֵלֶב et חֵלֶב Ies. 34, 6. *pinguedo, adeps*, Exod. 23, 18. Leuit. 3, 16. 17. Deut. 32, 14. 38. Iud. 3, 22. etc. per Metaphoram 1) *optimum* cuiusque rei: vt *pinguedo terrae*, i. e. *optimi fructus terrae*, Gen. 45, 18. sic *pinguedo tritici*, Ps. 81, 17. Ps. 147, 14. *olei, musti* et *frumenti*, Num. 18, 12. 2) symbolum est *stuporis*, Ps. 119, 70. conf. quae notauimus ad אֱוִיל. Sed Ezech. 34, 3. quibusdam idem est cum חָלָב *lac*, vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 447. Cum Affixis חֶלְבּוֹ *adeps eius*, Leuit. 3, 9. c. 4, 19. 26. Num. 18, 29. חֶלְבָּם *adipem suam*, Ps. 17, 10. חֶלְבָּהֶן *adeps eorum*, Leuit. 8, 16. 25. pl. חֲלָבִים *adipes*, *pinguedines*, Leuit. 8. 26. c. 9, 19. 20. in regim. חֶלְבֵי Leuit. 6, 5. 1 Reg. 8, 64. 2 Chron. 7, 7. cum Affixo חֶלְבֵהֶן (deficiente Iod *Multitudinis*,) *adipes earum*, Gen. 4, 4.

חֶלְבְּנָה f. *galbanum*, Exod. 30, 34. à *pinguedine*, quae notabilis eius est proprietas, conf. HILLERI *Hierophyt.* P. I. p. 450. compositum est ex 2 cognatis חלב *pinguis fuit*, et בנא Arab. *pinguefecit*, vel ex חֵלֶב *pinguedo*, et Arab. labnon *liquor* siue *succus ex arbore effluens*, q. d. *pinguis succus*.

חָלַד radix Hebraeis inusit. Chald. *abscondidit, abdidit*, Syr. *suffodit, effodit*, Arab. *perennauit, durauit.* Inde sunt

חֶלֶד m. 1) *tempus, duratio* rerum, *aeuum*, Hiob. 11, 17. Ps. 89, 48. cum Affixo חֶלְדִּי *tempus meum*, Ps. 39, 6. 2) *mundus*, certa *duratione* constans, Ps. 17, 14. Ps. 49, 2.

חֹלֶד m. Leuit. 11, 29. *mustela*, German. voce cognata Iltis, sic

sic dicta, quod se in cauernis et intra parietes *abscondat*. BOCHARTO tamen *talpa* est, a *suffossione terrae* nomen habens, contra quem vid. TILLIVS in *Zoologia S.* Sect. II. p. 81. 82.

חָלָה, et חָלָא 2 Chron. 16, 12. proprie *triuit*, *attriuit*, et in transitiue, *attriuit se*, *attritus est*, vt pluribus ex Arab. ostendit SCHVLTENS in *Origin. Hebr.* L. I. c. 9. hinc *viribus attritus* et *imminutus est*, *infirmus fuit*, *aegrotauit*: quod non tantum de *morbo corporis*, sed quoque de *animi aegritudine* et *dolore* dicitur, vt Lat. *aeger*, (vnde Aethiop. ሐለየ *sollicitus fuit*,) metaphorice de rebus *in deterius mutatis* et *vitio* veluti *morbo aegre curabili affectis*. Praet. 2 pers. foem. חָלִית *aegrotasti*, Ies. 59, 10. חָלִיתִי *aegrotaui*, 1 Sam. 30, 13. Ies. 33, 24. it. *aegre mihi fuit*, *dolui*, Prou. 23, 35. et ex prima verbi notione cum Vau Conuers. וְחָלִיתִי *et viribus atterar* siue *imminuar*, Iud. 16, 7. part. praes. חוֹלֶה *aegrotans*, Gen. 48, 1. 1 Sam. 19, 14. 1 Reg. 8, 7. it. *cui aegre est*, *aegre ferens*, *dolens*, 1 Sam. 22, 8. foem. חוֹלָה *aegrotans*, *aegrota*, *aegrotum*, Ier. 4, 31. Ezech. 34, 4. 16. et metaphorice, (malum) *aegrum*, i. e. *aegre curabile*, Eccles. 5, 12. 15. in regim. חוֹלַת *aegra*, Cant. 2, 5. c. 5, 8. infin. constr. חֲלוֹת *aegrotare*, cum Affixo חֲלֹתוֹ τὸ *aegrotare eius*, Ies. 38, 9. fut. cum Vau Conuers. וַיֶּחֱלָא (cum א) *et aegrotauit*, 2 Chron. 16, 12. et per Apocopen in pausa, וַיָּחַל 2 Reg. 1, 2. Niph. נֶחְלָה *viribus attritus*, *infirmatus*, *morbo affectus est*. Praet. נֶחֱלֵיתִי *morbo affectus decubui*, Dan. 8, 27. pl. נֶחְלוּ *viribus attriti sunt*, Ier. 12, 13. it. *aegritudine*, *animi dolore affecti sunt*, Amos. 6, 6. part. נַחְלָה (cum punctis ex Forma Quiescent. tertia radicali א, נַחְלָא,) *aegritudine affectus*, per Metonymiam dicitur de *die malo* et *infausto*, vt Lat. *moestus dies*, (cui opponitur *laetus dies*,) Ies. 17, 11. qui alias יוֹם אָנוּשׁ Ier. 17, 16. sed foem. distinctionis caussa habet (ֶ) simplex, נַחְלָה, quod de *plaga in deterius mutata* et *aegre curabili* vsurpatur, Ier. 10, 19. c. 14, 17. c. 30, 12. Nah. 3, 19. (alias מַכָּה אֲנוּשָׁה,) pl. נַחְלוֹת *morbo affectae*, Ezech. 34, 4. 21. Pih. חִלָּה *aegrotare fecit*, *morbo affecit*, Deut. 29, 22. et *de animo*, *aegritudine affecit*, sec. quosdam Ps. 77, 11. it. sequente voce פָּנִים *facies*, *enixe rogauit*, 2 Chron. 33, 12. etc. q. d. *faciem manibus triuit*, sumta phrasi à more instanter rogantium, qui genas ac mentum eius, quem rogant, *manibus palpant* et *demulcent*, quod Lat. est *expalpare*, conf. de more illo HOMERVS *Iliad.* VIII. 371. et

X

X. 454. 455. Vel, quod eodem recidit, ex significatione radicis Arab. חלא in 2 Coniug. (cui Pihel Hebr. respondet,) *demulsit*. Praet. חִלִּיתִי *rogaui*, 1 Sam. 13, 12. Pf. 119, 58. pl. חִלִּינוּ *rogauimus*, Dan. 9, 13. infin. חַלּוֹת *rogare*, Zach. 7, 2. c. 8, 21. 22. sed cum Affixo חַלּוֹתִי *aegrimonia afficere me*, nominaliter, pro *discruciatio* siue *maceratio mei*, vel, quia Pihel alibi in hac significatione non occurrit, et Affixum (י) alias *actiue* sumi solet, τὸ *enixe rogare meum*, i. e. *enixa rogatio mea*, Pf. 77, 11. imper. per Apocopen, חַל (pro חַלֵּה) *roga*, 1 Reg. 13, 6. pl. חַלּוּ *rogate*, Malach. 1, 9. fut. cum Vau Conuers. et per Apocopen וַיְחַל *et rogauit*, Exod. 32, 11. 1 Reg. 13, 6. Ier. 26, 19. pl. יְחַלּוּ *rogitabunt*, Pf. 45, 13. Prou. 19, 6. Pyh. חֻלָּה *viribus attritus, infirmatus est*. Praet. חֻלֵּיתָ *viribus attritus, infirmatus es*, Ief. 14, 10. Hiph. הֶחֱלִי (petita punctatione ex Forma Quiescent. tertia rad. א, pro הֶחֱלִיא) *aegrum* i. e. *aegre curabilem fecit*: dicitur de *contusione*, Ier. 53, 10. et de *percussione* siue *plaga*, הֶחֱלֵיתִי הַכּוֹתֶךָ *aegrum* i. e. *aegre curabile feci* τὸ *percutere te*, nominaliter, pro *percussionem* siue *plagam tuam*, Mich. 6, 13. conf. supra part. Niph. נַחְלָה de *plaga*: plagae enim siue vulnera, quibus morbus accessit, in deterius mutantur, eoque aegre curantur. Sed pl. הֶחֱלוּ Hof. 7, 5. mallem cum I. AVKROMAYERO in *Specim. fontium S. S. apertorum* ad l. c. exponere: *euacuarunt* (lagenam a vino), vt sequitur, ex significatione radicis Arab. חלא (per *Cha*) *vacuus fuit*, in 2 et 4 Coniug. *euacuauit*. Part. foem. מַחֲלָה *aegrimonia afficiens* siue *afficit*, Prou. 13, 12. Hoph. הָחֳלָה *morbo affectus est*. Praet. הָחֳלֵיתִי *morbo affectus sum*, 1 Reg. 22, 34. 2 Chron. 18, 33. c. 35, 23. Hithpah. infin. הִתְחַלּוֹת *aegrotum se facere*, 2 Sam. 13, 2. imper. per Apocopen in pausa, הִתְחָל *aegrotum te fac, aegrotum age*, 2 Sam. 13, 5. fut. cum Vau Conuers. et per Apocopen וַיִּתְחָל *et aegrotum se fecit, aegrotum egit*, 2 Sam. 13, 6.

חֳלִי m. *morbus*, isque vel *corporis*, vt Deut. 28, 61. 2 Reg. 1, 2. c. 8, 8. 2 Chron. 21, 18. etc. vel *animi* siue *aegritudo*, vt Eccles. 5, 16. c. 6, 2. in pausa חֹלִי Deut. 7, 15. Ief. 53, 3. 2 Chron. 21, 15. cum Affixo חָלְיוֹ *morbus eius* vel *suus*, 1 Reg. 17, 17. Pf. 41, 4. Ief. 38, 9. pl. חֳלָיִים *morbi*, Deut. 28, 59. 2 Chron. 21, 15. cum Affixo חֳלָיֵנוּ *morbi nostri*, Ief. 53, 4.

חֲלִי m. *ornatus*, *mundus*, specialiter *monile*, (vt Arab. *chaljon*,) Prou. 25, 12. sec. SCHVLTENSIVM in *Origin. Hebr.* L. I. c. 9. §. 27. à *terendo* i. e. *poliendo*, alijs à rad. Arab. חלי ornauit

nauit monilibus siue *mundos* quae tamen potius à Nomine Hebr. significationem accepit. Plur. חֲלָאִים *ornamenta, monilia,* Cant. 7, 2.

חֶלְאָה f. *sordes, aerugo,* proprie *ollae,* quae *fricando deteritur.* Cum Affixo חֶלְאָתָהּ *aerugo eius,* Ezech. 24, 6. u. 12. et excidente Mappik, חֶלְאָתָה Ezech. 24, 6.

חֶלְיָה f. id. quod masc. חֲלִי. Cum Affixo חֶלְיָתָהּ *ornatum suum,* Hos. 7, 15.

אַחֲלַי m. (Verbale ex Pih. sed petita Forma ab אחל,) huc vulgo refertur, vt proprie sit *precatio, desiderium, votum,* vnde pl. אַחֲלִים *preces, desideria, vota,* sed in Aduerbium *optandi* abit, *vtinam! o si!* in regim. אַחֲלֵי 2 Reg. 5, 3. cum Affixo אַחֲלַי proprie *preces meae, desideria mea,* scil. sunt, vulgo *vtinam!* Ps. 119, 5. vid. et supra p. 38.

מַחֲלֶה m. *morbus, quo vires atteruntur.* In regim. מַחֲלֵה 2 Chron. 21, 15. cum Affixo מַחֲלֵהוּ *morbus eius,* Prou. 18, 14.

מַחֲלָה f. id. Exod. 15, 26. c. 23, 25. 1 Reg. 8, 37. 2 Chron. 6, 28.

מַחֲלוּי m. id. in pl. מַחֲלוּיִם *morbi,* 2 Chron. 24, 25.

תַּחֲלוּא m. id. proprie vi Formae *attritio* siue *maceratio sui.* Pl. תַּחֲלוּאִים et תַּחֲלֻאִים *morbi,* 2 Chron. 21, 18. Ier. 16, 4. in regim. תַּחֲלוּאֵי רָעָב *morbi famis,* proprie *attritiones virium ex fame,* Ier. 14, 18. cum Affixis תַּחֲלוּאָיְכִי (ex Chaldaismo) *morbi tui,* Ps. 103, 3. תַּחֲלֻאֶיהָ *morbi eius,* Deut. 29, 22.

חָלַט in genere *peruicaciter, studiose et praecise* aliquid *fecit,* Arab. *peruicacius contendit, studio et zelo vsus est,* hinc specialiter *studiose* siue *accurate et praecise explorauit,* sicut Graec. ἀκριβόω significat et *accurate facio* et *accurate exploro.* Semel occurrit in fut. pl. וַיַּחְלְטוּ *et accurate* siue *praecise explorarunt,* 1 Reg. 20, 33.

חֵלְכָה m. Ps. 10, 8. *valde tristis, infelix, miser,* compos. ex 2 synonymis חלך Arab. *valde niger fuit,* et כהה Hebr. *caligauit:* color enim *ater* et *tenebrae* symbolum sunt *moeroris, infelicitatis* et *miseriae,* conf. suo loco rad. חשך et קדר, et ipsum Arab. חלך etiam de *statu misero et abiecto* vsurpatur. In pausa dicitur חֵלְכָה Ps. 10, 14. retrocedente Accentu, quasi כָה sit Affixum. Pl. חֶלְכָּאִים (mutato ה in א,) *valde tristes, infelices, miseri,* Ps. 10, 10. Sed Masorethae vt duas voces legendum esse volunt, חֵיל כָּאִים q. d. *turba attritorum* siue *moestorum.*

חָלַל in genere *aperuit, soluit,* vt Arab. حلّ, et Graec. χαλάω:

χαλάω: hinc ſpecialiter *vulnerauit*, *transfodit*, *confodit*, et intranſitiue, *vulneratus eſt*, Pſ. 109, 22. ſicut etiam Lat. *aperire* pro *vulnerare* dicitur, conf. BVRMANNVS ad VALER. FLACCI *Argonaut*. VI. 552. ſed part. praeſ. חֹלֵל, pl. חֹלְלִים *tripudiantes*, Pſ. 87, 7. ſignificationem habet à חול, quo etiam pertinet infin. חול *ſaltare*, Iud. 21, 21. Niph. praet. in pauſa נִחָל (ex Chaldaiſmo, compenſata ſecunda radicali deficiente in prima per Dageſch implicitum,) *profanatum eſt*, q. d. *ſolutum*, *liberum* et *omnibus licitum factum eſt*, Ezech. 25, 3. foem. 2 perſ. cum Vau Conuers. וְנִחַלְתְּ *et profana redderis*, Ezech. 22, 16. pl. וְנִחֲלוּ *et profanentur*, Ezech. 7, 24. infin. הֵחַל *profanari*, (cum (ֵ), vt Pſ. 68, 3.) Ezech. 20, 9. 14. 22. cum Affixo et Praefixo לְהֵחַלּוֹ *vt profanetur ille*, Leuit. 21, 4. ſic fut. cum Vau Conuers. וָאֵחַל *et profanatus ſum*, Ezech. 22, 26. ſed foem. תֵּחֵל *profanabit* ſiue *proſtituet ſe*, q. d. *omnibus liberam et licitam ſe faciet*, Leuit. 21, 9. יֵחַל *profanaretur*, ſcil. nomen meum, Ieſ. 48, 11. Pih. חִלֵּל *profanauit*, Leuit. 19, 8. Pſ. 55, 21. Thren. 2, 2. q. d. *liberum* et *licitum fecit*; ſicut Chald. הַתִּיר *ſoluit*, it. *licitum fecit*, cuius oppoſitum eſt אָסַר, (vid. Num. 30, 3. et conf. BVXTORFFII *Lexic. Talmud.* in כתר,) it. *vulnerauit*, *confodit*. Formam quoque חולל alicubi occurrere volunt nonnulli, vid. ſupra rad. חול. Praet. cum Affixo חִלְּלוֹ *profanauit*, vel potius, *omnibus liberam* et *licitam fecit eam*, Deut. 20, 6. חִלַּלְתָּ *profanaſti*, Gen. 49, 4. Pſ. 89, 40. Ezech. 28, 18. foem. חִלַּלְתְּ Ezech. 22, 5. pl. cum Vau Conuers. et Affixo וְחִלְּלוּהוּ *et profanabunt illud*, ſec. Kri Ezech. 7, 21. ſed Kethibh habet וְחִלְּלוּהָ *et profanabunt eam*, ſcil. terram, et ſic porro. Part. מְחַלֵּל *profanans*, Ezech. 24, 21. it. *vulnerans*, *confodiens*, vnde cum Affixo in pauſa מְחַלְלֶךָ *confodiens te*, Ezech. 28, 9. it. petita ſignificatione a Nomine חָלִיל *tibia*, *tibiis canens*, vnde pl. מְחַלְּלִים *tibiis canentes*, 1 Reg. 1, 40. infin. חַלֵּל *profanare*, Amoſ. 2, 7. Neh. 13, 18. etc. fut. אֲחַלֵּל *profanabo*, Pſ. 89, 35. Ieſ. 43, 28. יְחַלֵּל *profanabit*, Leuit. 21, 12. 15. 23. pl. foem. cum Vau Conuers. וַתְּחַלֶּלְנָה *et profanaſtis*, Ezech. 13, 19. irregulariter pro וַתְּחַלֵּלְנָה. Pyh. part. מְחֻלָּל *profanatus*, Ezech. 36, 23. it. *confoſſus*, c. 32, 26. Hiph. praet. הֵחֵל *incepit*, Gen. 6, 1. Num. 17, 11. 1 Sam. 14, 36. (ſicut פתח *aperuit*, Chald. et Arab. eſt *incepit*, שרא Chald. *ſoluit*, et *incepit*, et German. eröffnen dicitur pro *incipere*,) foem. הֵחֵלָּה *incepit*, Iud. 20, 40. הַחִלֹּתִי *incepi*, Deut. 2, 31. (vbi (ַ) ſub ה reſoluitur in (ָ) et Dageſch Forte implicitum,) pl. הֵחֵלּוּ *inceperunt*,

1 Sam.

1 Sam. 3, 2. Esr. 3, 6. 8. part. מֵחֵל *incipiens*, Ier. 25, 29. infin. הָחֵל *incipere*, 1 Sam. 3, 12. Deut. 2, 24. 31. sed cum Affixo הַחִלָּם τὸ *incipere* i. e. *coeptum eorum*, Gen. 11, 6. vbi (ֽ) sub ה similiter in (ֽ) et Dagesch Forte implicitum resoluitur. Fut. אָחֵל *incipiam*, Deut. 2, 25. Ios. 3, 7. sed אָחֵל *profanabo*, Ezech. 39, 7. media radicali deficiente compensata in prima, more Chald. sic יָחֵל *incipiet*, Iud. 10, 18. c. 13, 5. sed יַחֵל cum Patach, (distinctionis causa,) *profanabit* vel *soluet*, *liberum faciet*, Num. 30, 30. (vbi illi opponitur אסר,) pl. תָּחֵלּוּ *incipietis*, Ezech. 9, 6. וַיָּחֵלּוּ *et inceperunt*, Hos. 8, 10. foem. וַתְּחִלֶּינָה *et coeperunt*, Gen. 41, 45. Hoph. praet. הוּחַל *coeptum est*, Gen. 4, 26. Sed Hithpah. part. מִתְחוֹלֵל Hiob. 15, 20. pertinet ad rad. חול.

חָלִיל m. 1) *tibia*, *intus aperta* et *perforata*, Ies. 5, 12. c. 30, 29. vnde τρηταὶ δόνακες et λωτοὶ πολύτρητοι in *Epigram*. De *perforatione tibiarum* singularem librum scripsisse ARISTOXENVM, autor est ATHENAEVS L. XIV. conf. SPANHEMIVS ad CALLIMACH. p. 295. Pl. חֲלִילִים *tibiae*, 1 Reg. 1, 40. Ier. 48, 36. 2) *profanum*, q. d. *solutum*, cum ה Paragog. חָלִילָה *in profanum*, scil. sit, vel si ה habeatur pro *Intensiuo*, vt in aliis interdum, *summe profanum* sit, i. e. *impium*, *nefas*, vulgo *absit*, Gen. 18, 25. c. 44, 7. 17. Ios. 22, 29. 1 Sam. 2, 30. Construitur cum Datiuo, plerumque sequente Praefixo מ.

חָלָל m. 1) *vulneratus*, *confossus*, Num. 19, 18. Deut. 21, 1. 2. 3. 6. 1 Sam. 1, 19. 25. in regim. חֲלַל Num. 19, 16. pl. חֲלָלִים *vulnerati*, *confossi*, Gen. 34, 27. Num. 23, 24. in regim. חַלְלֵי 1 Sam. 17, 52. Ies. 22, 2. cum Affixis חֲלָלֶיךָ *confossi tui*, Ps. 69, 27. חַלְלֵיכֶם *confossi vestri*, Ezech. 6, 4. c. 11, 6. 7. 2) *profanus*, *sanctitate carens*, *impius*, Ezech. 21, 30. foem. חֲלָלָה *profana*, i. e. *prostibulum omnibus liberum* et *patens*, Leuit. 21, 7. 14.

חֹל m. *profanum*, *commune*, Leuit. 10, 10. 1 Sam. 21, 5. 6. Ezech. 22, 26. c. 42, 2. etc.

חַלָּה f. *placenta*, proprie *transfixa* siue *perforata*, ne scil. bullaret, Leuit. 8, 24. c. 24, 5. Num. 15, 20. in regim. חַלַּת Exod. 29, 23. 2 Sam. 6, 19. pl. חַלּוֹת *placentae*, Exod. 29, 20. Leuit. 2, 4. c. 7, 2. 3.

חַלּוֹן com. *fenestra*, proprie *magna parietis apertura*, Gen. 5, 6. c. 26, 8. Ios. 2, 15. Iud. 5, 28. etc. pl. חַלּוֹנִים *fenestrae*, Ezech. 40, 25. c. 41, 16. 26. Ioël. 2, 9. et Forma infrequentiore, חַלּוֹנַי Ier. 22, 14. (vid. suo loco גוב,) in regim. חַלּוֹנֵי 1 Reg. 6, 4. cum Affixo חלוניכו

חַלּוֹנֵינוּ *fenestrae nostrae*, Ier. 9, 2. pl. foem. חַלּוֹנוֹת Ezech. 40, 16. 25. 29. 32. c. 41, 16. Cant. 2, 9.

מָחוֹל et מְחוֹלָה *tripudium, chorea*, pertinent ad rad. חול, quod vel Forma eorum prodit.

מְחִלָּה f. in pl. מְחִלּוֹת *cauernae, fossae*, Ies. 2, 19. q. d. *loca* terrae *aperta* i. e. *excauata* siue *effossa*.

תְּחִלָּה f. *initium, principium*, Gen. 13, 3. c. 41, 21. Iud. 1, 1. Dan. 8, 1. Neh. 11, 17. etc. q. d. *apertio sui*, cum ת Heemantico significationis *reciprocae*, quomodo et Germani dicunt sich anfangen. In regim. תְּחִלַּת Prou. 9, 10. Eccles. 10, 13.

חָלַם in genere *crassus fuit* vel *factus est*: *crassities* autem tum ad *robur*, tum ad *pinguedinem* refertur, conf. rad. אול; hinc 1) *robustus, firmus, solidus, durus fuit*, (vt Chald. חלם, alias אלם et עלם,) vnde Hiph. fut. cum Affixo תַּחֲלִימֵנִי *robustum me facis, confirmas sanitatem meam*, Ies. 38, 16. 2) *pinguefactus est*, vt Arab. חלם. Fut. pl. in Kal יַחְלְמוּ *pinguescunt*, Hiob. 39, 4. Et quia porro ex humoribus siue vaporibus *crassis somnus* et *insomnia* oriri solent, (conf. ARISTOTELES de *somno et vigilia* c. 3.) hinc notat 3) *somniauit*, Gen. 42, 9. Dan. 2, 1. nisi hic valeat, quod supra de littera ח praemonui p. 279. Part. praes. חֹלֵם *somnians*, Gen. 41, 1. Deut. 13, 1. 3. 5. pl. חֹלְמִים *somniantes*, Ps. 126, 1. fut. יַחֲלֹם *somniat*, Ies. 29, 8. pl. cum Vau Conuers. וַנַּחַלְמָה (cum ה Paragog.) *et somniauimus*, Gen. 41, 11. יַחֲלֹמוּן (cum Nun Paragog. et in pausa,) *somniabunt*, Ioël. 3, 1. Hiph. part. pl. מַחְלְמִים *somniantes*, aliis *somniare facientes*, Ier. 29, 8. tanquam à sing. מַחְלֵם, cum terminatione Chald.

חֲלוֹם m. *somnium*, Gen. 37, 5. 6. 9. 10. Deut. 13, 1. 3. 5. Iud. 7, 15. etc. cum Affixo חֲלֹמִי *somnium meum*, Gen. 40, 9. 16. pl. חֲלֹמוֹת *somnia*, Gen. 37, 19. Ier. 23, 31. Eccles. 5, 6. cum Affixo חֲלֹמֹתָיו *somnia eius*, Gen. 37, 8. 20. Dan. 2, 2.

חֵלֶם m. Chald. id. Dan. 4, 2. c. 7, 1. in Statu Emphat. חֶלְמָא Dan. 2, 4. 5. 6. 7. 9. 26. 36. 45. c. 4, 3. 4. 5. 15. 16. c. 7, 1. cum Affixis חֶלְמִי *somnium meum*, Dan. 4, 6. חֶלְמָךְ *somnium tuum*, Dan. 2, 28. pl. חֶלְמִין *somnia*, Dan. 5, 12.

חַלָּמוּת f. (Verbale ex Pihel,) *lac coagulatum*, Hiob. 6, 6. vt Arab. حلومة, coll. rad. Chald. חלם *solidus fuit*, in Pahel *consolidauit, compegit*. Alii aliter.

אַחְלָמָה m. (א Heemanticum nota est *Firmitatis*,) cum ה Paragog. *Intensiuo* אַחְלָמָה Exod. 29, 24. 31. 32. gemmae *durissimae* et *solidissimae* species, vulgo *amethystus*, quod pluribus defendit BRAVNIVS de *Vestit. sacerdot. Hebr.* L. II. c. 16. cui tamen id nominis non conuenit, vt monet GVSSETIVS.

חַלָּמִישׁ m. *silex*, *petra durissima*, Deut. 8, 15. c. 32, 13. Ps. 114, 8. Hiob. 28, 9. Ies. 50, 7. compos. ex 2 synonymis חלם *solidus*, *firmus*, *durus fuit*, et inusit. חמש, Arab. حمس *validus*, *constans fuit*, in 5 Coniug. *restitit durior*. Aliam compositionem habet SCHVLTENS in *Claue Dialect.* p. 322. et in *Gram. Hebr.* p. 312.

חָלַף in genere *transfixit*, *transfodit*, *perforauit*, vt patet ex Iud. 5, 26. Verba autem *secandi* porro 1) referuntur ad *colores acutos*, qui oculos magis feriunt siue stringunt, vt sunt color *splendidus*, *rubicundus* et *viridis*: exempla plurima adduxi in *Arcano Form. Hebr.* p. 66. 110. 174. 674. inde חָלַף significat *viridis fuit*, *viruit*, Ps. 90, 5. 6. Hiob. 14, 7. c. 29, 20. Arab. *noua germina emisit*, *reuiruit*. 2) Sensum habent *eundi*: cuius rei exempla vid. ibid. p. 70. 78. 129. 204. etc. conf. supra rad. גוז: hinc חָלַף notat *pertransiit*, *peruasit*, *transiit*, Ies. 8, 8. Habac. 1, 11. Cant. 2, 11. etc. Arab. *successit*, q. d. *transiit in locum alterius*. Praet. Kal f. חָלְפָה *perfodit*, *perforauit*, Iud. 5, 26. infin. constr. חֲלוֹף *pertransire*, Ies. 21, 1. fut. יַחֲלֹף *transibit*, Hiob. 9, 11. c. 11, 10. Ies. 2, 18. *transibat*, Hiob. 4, 15. f. cum Affixo תַּחְלְפֵהוּ *traiiciet*, *perfodiet eum*, Hiob. 20, 24. pl. in pausa יַחֲלֹפוּ *transibunt*, Ps. 102, 27. Pih. חִלֵּף *commutauit*, *permutauit*, proprie *transire fecit in locum alterius*. Fut. cum Vau Conuers. וַיְחַלֵּף *et commutauit*, *permutauit*, Gen. 41, 14. 2 Sam. 12, 20. Hiph. praet. הֶחֱלִיף *commutauit*, Gen. 31, 7. it. *viruit*, *reuiruit*. Imper. pl. הַחֲלִיפוּ *permutate*, Gen. 35, 2. fut. cum Vau Conuers. וַתַּחֲלֵף *et commutasti*, Gen. 31, 41. sed cum Affixo תַּחֲלִיפֵם *transire facies*, *mutabis eos*, Ps. 102, 27. יַחֲלִיף *virescit*, *reuirescit*, Hiob. 14, 7. sed cum Affixo et Nun Epenthet. יַחֲלִיפֶנּוּ *permutabit*, *permutet illud*, Leuit. 27, 10. foem. תַּחֲלִיף *reuirescebat*, i. e. *vigescebat*, Hiob. 29, 20. pl. נַחֲלִיף *permutabimus*, vel *reuirescere faciemus*, Ies. 9, 9. (כֹּחַ) יַחֲלִיפוּ *reuirescent* (viribus,) vel transitiue, *reuirescere facient* (vires), Ies. 40, 31. c. 41, 1.

חֲלַף Chald. *transiit*: vnde fut. pl. יַחְלְפוּן *transibunt*, Dan. 4, 13. 20. 22.

חֵלֶף m. *permutatio*, q. d. *transitus* siue *successio* rei vnius in locum alterius, hinc aduerbialiter, *vice*, *loco*, *pro*, Num. 18, 21. 31.

חֲלוֹף m. *transitus*, i. e. *interitus*; vel *excisio*, *excidium*, (ex Verbi notione *secandi*,) Prou. 31, 8.

חֲלִיפָה f. *permutatio*, *mutatio*, *vicissitudo*, q. d. *transitus* rei vnius in locum alterius. Cum Affixo חֲלִיפָתִי *vicissitudo mea*, *mutatio mei*, Hiob. 14, 14. pl. חֲלִיפוֹת *vicissitudines*, *vices*, 1 Reg. 5, 23. Sed Hiob. 10, 17. SCHVLTENS ex Arab. exponit *iuramenta* siue *foedera iureiurando confirmata*, (vbi *foedera et exercitus* sint *exercitus coniuratus*, per Figuram *Hendiadys*,) vt Ps. 55, 20. in *Commentar*. tamen communem sententiam sequitur. Specialiter de *vestibus* vsurpatur: vnde חֲלִיפוֹת בְּגָדִים vel חֲלִיפוֹת שְׂמָלוֹת *mutationes vestium*, i. e. *vestes mutatoriae*, quae saepe cum aliis *permutabantur*, ne decus eximii candoris amitterent, (εἵματα ἐξημοιβὰ vocantur HOMERO *Odyss*. VIII. 249. et χιτῶνες ἐπημοιβοὶ *Odyss*. XIV. 513. vid. GVSSETIVS ad h. n.) Gen. 41, 22. Iud. 14, 12. 13. 2 Reg. 5, 5. 22. 23. quae et vno vocabulo חֲלִיפוֹת Iud. 14, 19. Conuenit Arab. transpositum לחאף *extima corporis vestis*, *reliquis superinduta*.

מַחֲלָף m. in pl. מַחֲלָפִים *cultri mactatorii*, *secespitae*, *quibus secatur* et *confoditur*, Esr. 1, 9.

מַחְלָפָה f. vnde pl. in regim. מַחְלְפוֹת *cincinni*, Iud. 16, 13. 19. ab *apta* et *concinna praecisione*, vt קְוֻצּוֹת.

חָלַץ *expediuit*, i. e. *liberum fecit*, et intransitiue, *expediuit se*, Hos. 5, 6. Arab. *liber fuit*. Conuenit Graec. ἀπαλάσσω *libero*, *redimo*, German. los, lassen, Lat. *laxus*, *laxo*. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְחָלְצָה *et expediet*, i. e. *soluet*, *exuet*, Deut. 25, 9. pl. חָלְצוּ *expediuerunt*, i. e. *expromserunt*, (quo sensu et Lat. *expedio* sumitur,) Thren. 4, 3. Pahul חָלוּץ *expeditus*, specialiter de *milite* dicitur, Num. 32, 21. 29. Ios. 6, 7. 9. 13. 2 Chron. 2, 21. c. 28, 14. vt Lat. *legio expedita*, i. e. ad pugnam parata, *expediti equites*, et *expediti* absolute de *militibus leuis armaturae*. In regim. חֲלוּץ צָבָא *expeditus militiae* i. e. *ad militiam*, Num. 32, 27. qui alibi חֲלוּץ לַצָּבָא 1 Chron. 12, 23. sed חֲלוּץ הַנַּעַל *expeditus* i. e. *solutus calceo*, *cui calceus extractus est*, Deut. 25, 10. Pl. חֲלוּצִים *expediti*, Num. 32, 30. 32. Deut. 3, 18. in regim. חֲלוּצֵי Num. 31, 5. Ios. 4, 13. et חֲלֻצֵי Ies. 15, 4. Fut. תַּחֲלֹץ *expedies*, *solues*, Ies. 20, 2. Niph. part. נֶחֱלָץ *qui expeditur*, *liberatur*, Prou. 11, 8. Imp. pl. הֵחָלְצוּ *expedimini*, *expediti estote*, Num. 31, 3. Fut. pl. נֵחָלֵץ *expediti erimus*, Num. 32, 17. יֵחָלְצוּ *expediuntur*, *liberantur*,

tur, Prou. 11, 9. et cum Nun Parag. יֵחָלְצוּן *expediantur, liberentur*, Pſ. 60, 7. Pſ. 108, 7. Pih. praet. חִלֵּץ *expediuit, eruit*, los= machen, Leuit. 14, 43. חִלַּצְתָּ *expediuiſti, liberaſti*, Pſ. 116, 8. pl. cum Vau Conuers. וְחִלְּצוּ *et expedient, eruent*, Leuit. 14, 40. Imp. cum ה Parag. חַלְּצָה *expedi, libera*, Pſ. 6, 5. Fut. cum Affixo אֲחַלֶּצְךָ *eruam* ſiue *liberabo te*, Pſ. 50, 15. יְחַלֵּץ *expediet, liberabit*, Hiob. 36, 15. etc. Hiph. fut. יַחֲלִיץ *expedita reddet*, Ieſ. 58, 11.

חָלָץ m. *lumbus*, vel potius *ile*, vnde dual. חֲלָצַיִם *vtrumque ile, ilia*, Ieſ. 32, 11. *laxior* eſt et quaſi *ſolutior* corporis pars, cui proinde cingulum illigatur, vt adſtrictior fiat, alias fere כֶּסֶל, (quod vid.) coll. Ieſ. l. c. Hiob. 38, 3. c. 40, 7. Ieſ. 5, 27. c. 11, 5. Aliam coniecturam dedi in *Arcan. Form. Hebr.* p. 158. Cum Affixo חֲלָצָיו *ilia eius*, Ieſ. 5, 27. Ier. 30, 6. et ſine Iod, חֲלָצָו Hiob. 31, 20.

חֲלִיצָה f. *exuuium, hoſti exutum*. Cum Affixo חֲלִיצָתוֹ *exuuium eius*, 2 Sam. 2, 21. pl. חֲלִיצוֹת *exuuiae*, cum Affixo חֲלִיצוֹתָם *exuuiae eorum*, Iud. 14, 19.

מַחֲלָצָה f. in pl. מַחֲלָצוֹת Ieſ. 3, 22. Zach. 3, 4. genus *veſtis laxioris* et *leuioris*, vt exponit VITRINGA, qua quis indutus, *expeditior* et *leuior* fiebat; vel, quia Zach. l. c. מַחֲלָצוֹת opponuntur *veſtibus ſordidis*, intelliguntur *veſtes candidae* et *purae*, vulgo *feſtiuae*, quae ad *munditiem* induebantur, coll. rad. Arab. חלץ (per *Cha*) *purus, ſincerus* (q. d. *liber à ſordibus*) *fuit*, in 4 Coniug. *purificauit*, vnde خالص *quaelibet res alba*, etc. Alii conferunt rad. Arab. חלע (per *Cha*) eiusdem plane ſignificationis cum Hebr. חלץ, (mutato Hebr. צ in ע, vt alibi interdum,) ſed quae praeterea etiam notat *veſte ſplendida et pretioſiori induere:* vnde ſpec. *chlamydes plumatas* intelligit Celeb. SCHROEDERVS de *Veſtibus mulier. Hebr.* c. 14.

חָלַק *diuiſit, partitus eſt, diſtribuit, partem dedit, impertiuit*, it. *laeuis fuit*, et metaphorice *blandus fuit*, ſemel ex Arab. *formauit*, ſec. quosdam, Deut. 4, 19. ad quem locum conf. HACKSPANIVS in *Miſcellan.* L. I. c. 3. Significatio *diuiſionis* et *laeuoris* toto coelo differt. Putem itaque, duas Radices ſignificationis diuerſae per Metatheſin in vnam coiuiſſe: ſcil. חלק in ſenſu *diuidendi* dictum eſt pro חקל, ceu coniicere licet ex Nomine חֶלְקָה *ager, fundus*, pro quo apud Chaldaeos et Syros חֲקַלָא, apud Aethiopes ሐቅል: apud Arabes حقل ſuperſunt; quemadmodum alia transpoſitio litterarum obtinet in לקח pro

חלק

חלק Pſ. 68, 19. Ier. 23, 31. et contra חלק pro לקח ſumitur, ceu pluribus oſtendit BOOTIVS in *Animaduerſ. S.* L. IV. c. 12. §. 13. ſeq. conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 19. Sed ſignificationem *diuidendi* à *laeuibus lapillis* arceſſit b. SCHVLTENS in *Claue Dialect.* p. 294. et ad HARIRIVM p. 7. Praet. pl. חָלְקוּ *diuiſerunt*, Ioſ. 18, 2. it. *laeuia, blanda ſunt*, Pſ. 55, 22. part. praeſ. חוֹלֵק *diuidens, diuidit, partitur*, Prou. 29, 24. infin. conſtr. חָלֹק *diuidere, diſtribuere*, Neh. 13, 13. imper. pl. חִלְקוּ *diuidite*, Ioſ. 22, 8. fut. תַּחֲלֹק, cum Affixo et Vau Conuers. וַתַּחְלְקֵם *et diſtribuiſti eos*, ſcil. populos, quod proxime praecedit: additur לְפֵאָה *in portionem*, Neh. 9, 22. vid. פֵּאָה ſub rad. פאה. Pl. in pauſa יַחֲלֹקוּ *partiantur*, 1 Sam. 30, 24. cum Vau Conuers. וַיַּחְלְקוּ *et diſtribuerunt*, Ioſ. 14, 5. Niph. fut. יֵחָלֵק *diuidetur, diuiditur, diuidebat ſe*, Num. 26, 55. 1 Reg. 16, 21. et retracto tono יֵחָלֶק Hiob. 38, 24. cum Vau Conuers. וַיֵּחָלֵק *et diuiſit ſe*, Gen. 14, 15. ſed in וַיֵּחָלְקֵם ſignificatio *reciproca* in *Datiuo* intelligenda eſt, vt in ſeq. Hithpahel: *et ſibi* vel *apud ſe diſtribuit eos*, 1 Chron. 23, 6. c. 24, 3. Niphal enim frequenter ſignificationem *reciprocam* habet. Pih. praet. חִלֵּק *diuiſit*, cum Affixo חִלְּקָם *diuiſit* i. e. *diſperſit eos*, Thren. 4, 16. foem. חִלְּקָה, cum Affixo חִלְּקַתָּה *diſtribuit eam*, Ezech. 5, 1. infin. חַלֵּק *diuidere*, Ioſ. 19, 51. Prou. 16, 19. imp. חַלֵּק *diſtribue*, Ioſ. 13, 7. fut. אֲחַלֵּק *diſtribuam*, Exod. 15, 9. it. *diuidam, impertiam, partem dabo*, Ieſ. 53, 12. cum Affixo אֲחַלְּקֵם *diuidam* i. e. *diſpergam eos*, Gen. 49, 7. etc. Pyh. praet. חֻלַּק *diuiſa eſt*, Ieſ. 33, 23. Zach. 14, 1. fut. תְּחֻלָּק *diſtribuetur*, Amos. 7, 17. Hiph. praet. הֶחֱלִיק *blande egit, blanditus eſt*, Pſ. 36, 3. it. *laeuem* et *blandum fecit*, foem. הֶחֱלִיקָה *blanda fecit*, Prou. 2, 16. c. 7, 5. part. מַחֲלִיק *laeuigans, laeuem faciens*, Ieſ. 41, 7. *blandum faciens*, Prou. 28, 23. it. *blande agens, blandiens*, Prou. 29, 5. Sed infin. cum Praefixo ל, לַחֲלִיק (per Syncopen pro לְהַחֲלִיק) *ad accipiendam portionem*, Ier. 37, 12. ſignificationem accepit à Nomine חֵלֶק *portio*. Fut. pl. cum Nun Paragog. יַחֲלִיקוּן *blandum faciunt*, Pſ. 5, 10. Hithpah. praet. pl. cum Vau Conuers. (אוֹתָהּ) וְהִתְחַלְּקוּ *et diſtribuent ſibi* ſiue *inter ſe* (eam), Ioſ. 18, 5.

חָלָק m. 1) *laeuis, glaber*, Gen. 27, 11. et de *monte*, Ioſ. 11, 16. c. 12, 7. h. e. *caluus arborum comis* et *virgultis*, oppoſite ad vicinum montem שֵׂעִיר, conf. noſtrum *Onomaſt. V. T.* p. 99. Sic altiſſimus Poloniae mons *Caluus* vocatur. 2) *blandus*, Prou. 5, 3. c. 26, 28. Ezech. 12, 24.

חֵלֶק m. 1) *blandities*, Prou. 7, 21. et ſec. quosdam Hiob. 17, 6 qui locus vulgo exponitur: לְחֵלֶק *per blanditiem indicat cogitationes*, rectius SCHVLTENS: *qui ad portionem haereditariam ſiue in cenſu eius indicat* vel *profitetur amicos*, ex ſeq. ſignificatione 2) *pars, portio*, Gen. 14, 24. Num. 31, 36. Deut. 10, 9. Ioſ. 14, 4. etc. cum Affixo חֶלְקִי *portio mea*, Pſ. 73, 26. Hiob. 32, 17. etc. plur. חֲלָקִים *partes*, Ioſ. 18, 5. 6. 9. Ezech. 45, 7. cum Affixo חֶלְקֵיהֶם *partes eorum*, Hoſ. 5, 7.

חֲלָק m. Chald. id. Eſr. 4, 16. cum Affixo חֲלָקֵהּ *portio eius*, Dan. 4, 12. 20.

חֵלֶק m. *diuiſio* vel *pars ex diuiſione*. Pl. חֲלָקִים, vnde in regim. חַלְּקֵי נַחַל Ier. 57, 6. dicuntur *partes, quas fluuius circumfluit* ſiue *quibus* veluti inſulis *diuiditur*.

חִלּוּק m. *glabrities magna, laeuor*. Pl. חַלֻּקִים, vnde in regim. חַלֻּקֵי אֲבָנִים *laeuores lapidum*, i. e. *lapides laeues*, 1 Sam. 17, 40.

חֲלַקָּה f. (cum Dageſch Forti Euph.) *blandities*, in pl. חֲלַקְלַקּוֹת *blanditiae*, Dan. 12, 32.

חֶלְקָה f. 1) *pars, portio*, ſpecialiter *pars campi*, quae cuipiam in *portionem haereditatis* ceſſit, ſiue *ager*, 2 Sam. 14, 30. 31. 2 Reg. 3, 19. 25. Amoſ. 4, 7. 2) *laeuitas, glabrities*, Gen. 27, 16. 3) *blandities*, Prou. 6, 24. In regim. חֶלְקַת Gen. 33, 19. Deut. 33, 31. cum Affixo חֶלְקָתִי *portio, ager meus*, Ier. 12, 10. plur. חֲלָקוֹת *laeuitates, lubricitates*, i. e. *loca lubrica*, (poſito *Abſtracto* pro *Concreto*,) Pſ. 73, 18. it. *blanditiae*, Pſ. 12, 3. 4. Ieſ. 30, 10.

חֲלֻקָּה f. *diuiſio, partitio*. In regim. חֲלֻקַּת 2 Chron. 25, 5.

חֲלַקְלַקּוֹת pl. f. 1) *lubricitates ſummae*, Ier. 23, 12. Pſ. 35, 6. 2) *blanditiae maximae*, Dan. 12, 21. 34.

מַחֲלֹקֶת f. in pl. מַחְלְקוֹת *claſſes, in quas* aliquid *diuiditur*, 1 Sam. 23, 28. 1 Chron. 26, 1. 12. 19. c. 27, 1. c. 28, 1. 13. etc. cum Affixo מַחְלְקוֹתָם *claſſes eorum*, Ioſ. 11, 23. Ezech. 48, 29.

מַחְלְקָה f. Chald. id. Pl. מַחְלְקָן, cum Affixo מַחְלְקָתְהוֹן *claſſes eorum*, Eſr. 6, 18.

מַחֲלֹקֶת f. id. 1 Chron. 27, 1. 2. 4. cum Affixo מַחֲלֻקְתּוֹ *claſſis eius*, 1 Chron. 27, 2. 4. 6-15.

חָלַשׁ *debilitauit, infirmauit*, alias חָשַׁל, et intranſitiue, *debilitatus eſt, viribus defecit*. Conuenit cum Lat. *laſſus*. Part. praeſ. חוֹלֵשׁ *debilitatus, viribus deficiens*, Ieſ. 14, 12. fut. cum Vau

Con-

Conuers. וַיַּחֲלשׁ et debilitauit, i. e. vicit, domuit, Exod. 17, 13. sed וַיֶּחֱלָשׁ et debilitatus est, viribus vitalibus defecit, Hiob. 14, 10.

חַלָּשׁ m. valde debilis, viribus plane destitutus, Ioël. 4, 10.

חֲלוּשָׁה f. debilitatio, i. e. deuictio, clades, Exod. 32, 18.

חלת radix inusit. Arab. notat rasit, carpsit. Inde est

מַחֲלַת f. (contractum, vt videtur, ex מַחֲלָלַת,) Ps. 53, 1. Ps. 88, 1. genus instrumenti chordis instructi, quae digitis carpendo vel caule pennae radendo, tangebantur. LVDOLFVS confert Aethiop. mahbleth, quod Gen. 4, 21. in Versione Aethiop. ponitur pro Hebr. עוּגָב, vel potius pro Graeco κιθάρα, (quod l. c. habet Versio τῶν LXX, ex qua Versio Aethiop. facta est,) in quam etymon illud optime quadrat.

חָם, et sequentibus Affixis, חָמִי m. socer, q. d. immunis ab onere rerum domesticarum, generum nactus, qui earum curam gerere queat: deriuari posset à rad. Arab. حما immunis fuit ab onere. Cum Affixis חָמִיךְ socer tuus, Gen. 38, 13. חָמִיהָ socer eius, Gen. 38, 24. 1 Sam. 4, 19. 21.

חָמוֹת foem. sing. socrus. Cum Affixis חֲמוֹתֵךְ socrus tua, Ruth. 2, 11. c. 3, 17. חֲמוֹתָהּ socrus eius, Ruth. 1, 14. c. 2, 18. 19. 21. Mich. 7, 6.

חֶמְאָה f. butyrum, Gen. 18, 8. Iud. 5, 25. Prou. 30, 33. Ies. 7, 15. 22. etc. dictum volunt ab Arab. خما spissum fuit lac: est enim butyrum flos lactis condensatus. Pro eo per Syncopen ex Syrismo dicitur חֵמָה Hiob. 29, 6. Sed aliud חֵמָה vid. sub rad. יחם. In regim. חֶמְאַת Deut. 32, 14.

מַחֲמָאוֹת f. (cum Kamez immutabili, ad Formam מַעֲמַקּוֹת,) Ps. 55, 22. vulgo exponunt butyrina vel butyracea, sed inuita Forma vocis: mallem itaque vertere vel suauiloquia, coll. rad. Talmud. חמא, quae in Aruch de suauitate vocis exponitur, vel obtrectationes, à rad. Aethiop. חמי obtrectauit, sinistre locutus est.

חָמַד appetiit, concupiuit, desiderauit. Praet. pl. חֲמַדְתֶּם desiderastis, Ies. 1, 29. Pahul חָמוּד desideratus, desiderabilis, vnde cum Affixo חֲמוּדוֹ desiderabile eius, i. e. quod in eo est desiderabile et eximium, Ps. 39, 12. f. חֲמוּדָה, plur. חֲמֻדוֹת desiderabiles, Gen. 27, 15. fut. אֶחְמֹד, cum Affixo et Vau Conuers. וָאֶחְמְדֵם et concupiui ea, Ios. 7, 21. תַחְמֹד concupisces, Exod. 20, 17. Deut. 5, 21. יַחְמֹד concupiscet, Exod. 34, 24. pl. cum Affixo וְנֶחְמְדֵהוּ desideraremus eum, Ies. 53, 2. Niph. part. נֶחְמָד desideratus, desiderabilis, Gen. 2, 9. c. 3, 6. Prou. 21, 20. pl. נֶחְמָדִים desiderata, desiderabilia

lia, Pſ. 19, 11. Pih. חִמֵּר *vehementer deſiderauit.* Praet. חִמַּדְתִּי *vehementer deſideraui*, Cant. 2, 3.

חֶמֶר m. *deſiderium*, Ieſ. 32, 12. Ezech. 23, 6. 12. 23. Hoſ. 5, 11.

חָמוּד. m. id. metonymice *id, quod deſideratur.* Cum Affixo חֲמוּדוֹ *deſiderium* i. e. *deſiderabile ſuum*, Hiob. 20, 20. pl. חֲמוּדִים *deſideria, deſiderabilia*, cum Affixo חֲמוּדֵיהֶם *deſiderabilia eorum* Ieſ. 44, 9.

חֶמְדָּה f. id. Pſ. 106, 24. Ier. 3, 19. Hoſ. 13, 15. etc. in regim. חֶמְדַּת 1 Sam. 9, 20. Dan. 12, 37. Hagg. 2, 7. cum Affixo חֶמְדָּתִי *deſiderium meum*, Ier. 12, 10.

חֲמוּדוֹת et חֲמֻדוֹת f. pl. *deſideria*, 2 Chron. 20, 25. Dan. 10, 3. 11. 19. metonymice *res deſiderabiles et eximiae*, Dan. 9, 23. c. 11, 38. 43.

מַחְמָד m. *res deſiderabilis*, proprie (vi Formae) *res, circa quam affectus deſiderii occupatur.* In regim. מַחְמַד 1 Reg. 20, 6, Ezech. 24, 16. 21. 25. etiam ſequente לְ, Hoſ. 9, 6. vt Hiob. 18, 2. 1 Chron. 23, 28. In pl. ſcribitur cum (ַ) compoſ. מַחֲמַדִּים *deſiderabilia*, Cant. 5, 16. in regim. מַחֲמַדֵּי Hoſ. 9, 16. Thren. 2, 4. cum Affixis מַחֲמַדַּי *deſiderabilia mea*, Ioël. 4, 5. מַחֲמַדֵּיהֶם *deſiderabilia ſua*, ſec. Kri Thren. 1, 11.

מַחֲמוּדִים pl. m. *res deſiderabiles, eximiae et pretioſae.* Cum Affixo מַחֲמֻדֶּיהָ *deſiderabilia eius*, Thren. 1, 7. מַחֲמוּדֵיהֶם *deſiderabilia ſua*, ſecundum Kethibh Thren. 1, 11. ſed Kri habet מַחֲמַדֵּיהֶם, à מַחְמָד.

חֶמְאָה f. *butyrum*, vid. ſupra in חֶמְאָה, et חֵמָה *aeſtus, ira*, infra ſub rad. יחם.

חוֹמָה *murus*, vid. ſub rad. חום.

חֹמֶט m. *limax, lacertae venenatae* ſpecies, Leuit. 11, 30. à rad. Arab. חמט *ira percitus fuit*, in 2 Coniug. *aeſtuauit*, alias חמט *vehementi ira efferbuit*, Chald. et Syr. חמט *exarſit ira*, vnde Syr. ܚܡܛܐ *ira*, it. *venenum.* Sed à Talmud. חמטון, *arena*, deducit BOCHARTVS; non bene: quia חמטון nihil aliud eſt, quam Graec. ἄμαθος *arena*, iudice COCCEIO in *Lex.*

חָמַל *clemens fuit, clementia vſus eſt, pepercit*, vt Chald. חמל et Arab. חלם. Conſtruitur cum אֶל et עַל. Praet. חָמַלְתָּ *clementia vſus es*, Thren. 2, 21. c. 3, 43. infin. cum ה Paragog. חֶמְלָה *parcere, clementia vti*, Ezech. 16, 5. niſi potius Nomen ſit, ad Formam טֻמְאָה, חֻפְשָׁה etc. fut. אֶחְמוֹל *clementia vtar*, Ier. 13, 14. Ezech. 5, 11. יַחְמֹל *clemen-*

clementia vtetur, indulgebit, parcit, Prou. 6, 34. Hiob. 20, 13. pl. תַּחְמְלוּ parcatis, Ier. 50, 14. c. 51, 3. in pausa תַּחְמֹלוּ Ezech. 9, 5. etc.

חֶמְלָה f. clementia. In regim. חֶמְלַת Gen. 19, 16. cum Affixo חֶמְלָתוֹ clementia eius, Ies. 63, 9.

מַחְמָל m. Obiectum clementiae siue res, cui parcitur. In regim. מַחְמַל Ezech. 24, 21. Sed SCHVLTENSIO est res, ad quam quis desiderio fertur, vt מַשָּׂא v. 25. eo quod חמל Arab. idem sit ac Hebr. נשא, scil. tulit.

חָמַם caluit, calefactus est, incaluit, aestuauit, tam de rebus corporeis dicitur, quam de animi aestu et feruore, ira, libidine, et interdum tanquam Impersonale sequente ל construitur. Praet. defect. חַם incaluit, aestuauit, Exod. 16, 21. Ps. 39, 4. et impersonaliter, calor factus est, 1 Reg. 1, 2. Eccles. 4, 11. חַמּוֹתִי incalui, calefactus sum, Ies. 44, 16. infin. constr. more perfecto, חֲמַם, vnde cum Praefixo in pausa לַחְמֹם ad calescendum, Ies. 47, 17. quo etiam quidam referunt Hiob. 30, 4. et more imperfecto, חֹם incalescere, aestuare, Gen. 18, 1. 1 Sam. 11, 9. 11. Neh. 7, 3. etc. cum Affixis חֻמּוֹ τὸ incalescere eius, Hiob. 6, 17. חֻמָּם τὸ incalescere eorum, Ier. 51, 39. Est quoque חֹם Nomen, quod statim sequitur. Fut. יֵחַם calescit, calefit, Ies. 44, 16. cum Vau Conuers. וַיָּחָם et caluit, calefactus est, 2 Reg. 4, 34. Ies. 44, 15. Niph. part. נֵחָם calefactus, accensus, more Chaldaico, quo compensatio secundae radicalis per Dagesch Forte fieri solet in prima radicali, idque hoc loco producta Vocali breui sub Praeformante in oppositam longam: vnde pl. נֵחָמִים accensi, calefacti, scil. libidine, Ies. 57, 5. fut. יֵחַם calor fit, Eccles. 4, 11. irâ calefactum, accensum erit, Deut. 19, 6. et sine compensatione Dagesch Fortis, יָחַם calor fiebat, 1 Reg. 1, 1. foem. תֵּחַם calefiat, Ezech. 24, 11. quae tamen etiam ad Kal Verbi יחם referri possunt. Pl. יֵחַמּוּ calefiunt, Hos. 7, 7. Pih. fut. תְּחַמֵּם calefacit, vel calefieri eoque corrumpi sinit, (coll. rad. Arab. חמם corruptus fuit, foetuit,) Hiob. 39, 14. Hithpah. fut. יִתְחַמָּם calefaciebat se, Hiob. 31, 20.

חַם m. calidus, Ios. 9, 12. pl. חַמִּים calidi, calidae, Hiob. 37, 17.

חֹם m. calor, aestus, Gen. 8, 22. 1 Sam. 11, 11. c. 21, 7. Ies. 18, 4. Ier. 17, 8. etc.

חַמָּה f. 1) id. cum Affixo חַמָּתוֹ aestus eius, Ps. 19, 7. 2) sol, à calore et aestu dictus, Ies. 24, 22. c. 30, 26. Cant. 6, 10. Hiob. 30, 28.

חַמָּן m. (cum Nun augmentatiuo,) pl. חַמָּנִים vi Formae notat

tat *soles eximios*, i. e. *eximia solis simulacra*, Ies. 17, 8. c. 27, 9. 2 Chron. 14, 5. c. 34, 4. 7. cum Affixo חַמָּנֵיכֶם *solis simulacra vestra*, Leuit. 26, 30. Ezech. 6, 4. 6. De aliorum sententiis vid. *Arcan. Form. Hebr.* p. 567.

חָמַס Arab. *vehemens fuit*, in 5 Coniug. *crudelem* et *saeuum se exhibuit*, Hebr. *vehementer*, *crudeliter*, *inique egit*, et transitiue, *vehementer* et *violenter tractauit*, *violauit*, vt *abripiendo*, *excutiendo* etc. Praet. pl. חָמְסוּ *violarunt*, Ezech. 22, 26. Zeph. 3, 4. part. praes. חֹמֵס *vim faciens* vel *facit*, Prou. 8, 36. fut. יַחְמֹס *violenter excutiet*, Hiob. 15, 33. cum Vau Conuers. וַיַּחְמֹס *et abripuit*, Thren. 2, 6. pl. in pausa תַּחְמֹסוּ *inique agitis*, Hiob. 21, 27. it. *inique tractetis*, *vim faciatis*, Ier. 22, 3. Niph. praet. pl. נֶחְמְסוּ *violati*, *violenter tractati sunt*, Jer. 13, 22.

חָמָס m. (Nomen *Effectus*,) *violentia*, *iniuria* tam *actiua*, quam *passiua*, Gen. 6, 11. 13. Exod. 23, 16. Deut. 19, 16. etc. metonymice *id*, *quod vi et iniuria paratur*, Amos. 3, 10. In regim. חֲמַס Iud. 9, 24. Ps. 58, 3. cum Affixis חֲמָסִי *iniuria mea*, quam scil. patior, Gen. 16, 5. Ier. 51, 35. (simili ratione Latinos loqui, obseruat Celeb. HEVMANNVS in *Poecil.* T. I. p. 87.) vel ex sententia SCHVLTENSII, *poena iniuriae meae*, vt Iud. 9, 24. Prou. 10, 6. 11. Habac. 2, 17. Malach. 2, 16. conf. ad hanc phrasin KÜHNII *Quaest. Philol.* Pentad. III. חֲמָסוֹ *iniuria eius*, quam scil. infert, Ps. 7, 17. pl. חֲמָסִים *iniuriae*, *violentiae*, 2 Sam. 22, 49. Ps. 140, 2. 5. Prou. 4, 17.

תַּחְמָס m. Leuit. 11, 16. Deut. 14, 15. (cum ת Heemantico significationis *reciprocae*,) *struthio*, erga pullos *saeuum* et *crudelem se gerens*, coll. Hiob. 39, 14. seq. Thren. 4, 3. vnde et Arab. ظليم i. e. *iniquus*, *impius*, vocatur, conf. FVLLERI *Miscellan. S.* L. VI. c. 9. et BOCHARTI *Hieroz.* P. II. L. II. c. 15.

חָמֵץ *acris*, (Graec. ὀξὺς) *acidus fuit* vel *factus est*, hinc *fermentatus est*, Exod. 12, 39. Part. praes. חֹמֵץ Ps. 71, 4. *acidus*, *fermentatus*, metaphorice *fermento malitiae infectus* et *corruptus*, coll. 1 Cor. 5, 8. vel instar vini *acescentis corruptus*, coll. Arab. حامض *vir depravatus* et *corruptus*, proprie *acidus*, (Graec. ὀξίνης, Lat. *vappa*,) Pahul חָמוּץ, in regim. חֲמוּץ Ies. 63, 1. *acutus*, *acris colore*, i. e. *rubicundus*, *puniceus*, obseruante BOCHARTO in *Hieroz.* P. I. p. 114. conf. quae de *coloribus acutis* congessi in *Arcano Form. Hebr.* p. 66. et 102. Infin. constr. cum ה Paragog. חֲמְצָה *fermentari*, vnde cum Affixo חֻמְצָתוֹ τὸ *fermentari eius*, Hos.

Hos. 7, 1. mutato ה Parag. in ה ad instar ה foemin. Fut. יֶחְמַץ *fermentabitur*, Exod. 12, 34. Hiph. part. foem. מַחְמֶצֶת *fermentum concipiens*, Exod. 12, 19. 20. Hithpah. fut. יִתְחַמֵּץ vulgo *exacerbabatur*, proprie *fermentum in se concipiebat* siue *acrimoniam*, i. e. *indignabatur*, Ps. 73, 21. Sic Graec. ὀξύς, *acris*, dicitur de *eo*, *qui cito ad iram fertur*, et παροξύνω *ad iram concito*, Lat. *acria corda* et *iracundam mentem* coniunxit LVCRETIVS, *iram acrem* dixit idem, *acres irarum mouit stimulos* LVCANVS, *acetum* et *cor acre in pectore*, it. *peracescere*, de *irascente* dixit PLAVTVS, *totum in fermento esse* vel *iacere*, pro *iratum esse*, idem, etc.

חָמֵץ m. *fermentatum*, Exod. 12, 15. c. 13, 3. 7. Leuit. 2, 11. Deut. 16, 3. Amos. 4, 5. etc.

חֹמֶץ m. *acetum*, Num. 6, 3. Ps. 69, 22. Prou. 10, 26. c. 25, 20. Ruth. 2, 14.

חָמוֹץ m. Ies. 1, 17. id. quod חוֹמֵץ, quod vid. in ipsa rad.

חָמִיץ m. *subacidus*, de *farragine* siue *pabulo subacido*, Ies. 30, 24. quod iumentorum fastidienti stomacho medetur, vid. BOCHARTI *Hieroz*. P. I. p. 113. vel, vt MAIVS in *Histor. Animal*. L. II. c. 2. ex COLVMELLA obseruat, quod in cibos consuetos et aliquando in saginam datur, scilicet siccata *vinacea*, quae de lora exprimuntur, cum paleis mixta, quippe quae et cibi et vini vires habent nitidumque et hilare et corpulentum pecus faciunt; vel, vt idem addit, farrago intelligitur aqua *salina* conspersa, indeque *acescens*.

חִמְצָה vid. antea in ipsa rad.

חָמַק *circuiuit*, *per circuitum* vel *ambitum diuertit*, Cant. 5, 6. Hithpah. fut. foem. in pausa cum Nun Paragog. תִּתְחַמָּקִין *continuo circuis*, *circumuagaris*, Ier. 31, 22.

חַמּוּק m. *circuitus*, *ambitus*. Pl. חַמּוּקִים, in regim. חַמּוּקֵי Cant. 7, 2. vbi externi *femorum ambitus* comparantur *monilibus*, illis scil. quae *lunata* vocantur STATIO, alias vno nomine *lunulae*, i. e. in lunae modum incuruata. Ea ISIDORVS L. X. c. 31. sic describit: *Lunulae sunt ornamenta mulierum, in similitudine lunae bullulae aureae dependentes.*

חָמַר *rubuit*, vt Arab. حمر, it. *aestuauit*, *ferbuit*, ex confusione cum rad. כמר. Est autem *feruere*, dicente Celeb. GESNERO in *Thesauro ling. Lat.* ab igne externo vel ab aestu quodam intestino vehementer misceri, turbari, bullire, intume-

ſcere etc. quod proinde etiam ad ſanguinis ab affectu vehementi motum ipſasque animi perturbationes refertur. Conuenit Arab. خمر *fermentauit*, in 8 Coniug. *ferbuit vinum.* Praet. Kal חָמַר *ferbuit*, de *vino*, quod adeo iam bibi poteſt, Pſ. 75, 9. PLINIVS de *vino: Feruet vinum, cum ex muſto in vinum tranſit.* Alii ex priore Verbi notione *rubendi* exponunt. Fut. pl. יֶחְמְרוּ *ferueant*, (de *aquis maris*,) Pſ. 46, 4. Sic VIRGILIVS dixit: *aequor feruet*, OVIDIVS: *mare feruet aquis*, CICERO: *pelagus aeſtu feruet*, etc. Pyh. חֳמַרְמַר (cum Chateph Kamez ſub ח, ne Pihel videatur eſſe,) *ſummo feruore* ſiue *aeſtu affectus* vel *commotus eſt.* Praet. foem. חֳמַרְמְרָה *ſummo aeſtu affecta eſt*, SCHVLTENSIO *fermentuit*, aliis *ſumme rubuit*, ſec. Kethîbh Hiob. 16, 16. de *facie* lacrymarum *aeſtu* deformata, conf. cognatum כמר de *cute* vſurpatum, Thren. 5, 10. pl. חֳמַרְמְרוּ *ſummo feruore* ſiue *aeſtu commota ſunt*, SCHVLTENSIO *fermentuerunt*, *efferbuerunt*, de *viſceribus* Thren. 2, 11. in pauſa חֳמַרְמָרוּ Thren. 1, 20. conf. כמר Gen. 43, 30. 1 Reg. 3, 26. it. *ſummo aeſtu* vel *rubedine affectae ſunt*, ſec. Kri Hiob. 16, 16. vbi Kethibh habet חֳמַרְמְרָה in ſing. per Enallagen Numeri. Sed ſignificatio radicis *bituminandi* in וַתַּחְמְרָה (fut. Hiph. cum terminali puncto (..), abiiciendo ante Affixa, ſicut 1 Sam. 17, 25. Pſ. 65, 10. Ieſ. 35, 4. etc.) *et bituminauit eam*, Exod. 2, 3. petita eſt a Nomine חֵמָר *bitumen*.

חֵמָר m. *bitumen*, Gen. 11, 3. c. 14, 10. Exod. 2, 3. ſic dictum, quod *continuo ex fonte ſuo efferueat et ebulliat;* vide de eiusmodi *fontibus* Gen. 14, 10. et conf. CVRTIVS L. V. c. 16. PLINIVS L. II. c. 105. et 106. SALMASIVS ad SOLIN. p. 92. MAIOLVS in *Diebus Canicular*. p. 485. 486. et KAEMPFFERVS in *Amoenit. Exot.* p. 274. Aliis à *rubedine: rubere* enim *bitumen*, teſtantur DIOSCORIDES, AVICENNA, SERAPIO et ABEN ESRA apud BOCHARTVM in *Phaleg* L. I. c. 11. conf. *Onomaſt. V. T.* p. 156.

חֶמֶר m. *vinum, quod ferbuit*, adeoque *merum: muſtum feruidum* dixit OVIDIVS, *feruida vina* HORATIVS, *aeſtuantia vina* RVTILIVS; aliis *vinum rubrum*, Deut. 32, 14. Ieſ. 27, 2.

חֲמַר m. Chald. id. Eſr. 6, 9. c. 7, 22. in Statu Emphat. חַמְרָא Dan. 5, 1. 2. 4. 23.

חֹמֶר m. 1) *lutum*, *argilla*, proprie *rubra*, vel q. d. *aeſtuatio* et *conturbatio aquae*, (vt ſynonym. טִיט, coll. Pſ. 46, 4.) Gen. 11, 3. Exod. 1, 14. Hiob. 4, 19. Ieſ. 10, 6. etc. 2) *coaceruatio*, *acer-*

uus

mus, proprie *collectio* rerum, sec. quosdam Habac. 3, 14. significationem accepit à rad. Chald. et Arab. חמר *collegit*, alias Arab. גמר, Aethiop. כמר. Plur. חֳמָרִים *aceruí*, Exod. 8, 10. Ad eandem originem referendum est 3) *Chomer*, *mensurae magnae* species, quae alias כֹּר, continens 10 bathos siue 30 sata, Leuit. 27, 16. Ies. 5, 10. Ezech. 45, 11. 13. 14. Hos. 3, 2. vnde pl. חֳמָרִים Num. 11, 32.

חֲמוֹר m. 1) id. quod חֹמֶר *aceruus*, Iud. 15, 16. dual. חֲמֹרָתָיִם (tanquam à foem. חֲמוֹרָה,) *duo aceruí*, Iud. 15, 16. 2) *asinus*, (quomodo semel foemininum est,) sec. BOCHARTVM primo et proprie, qui *rubet*, quales in oriente et meridie plerumque esse solent, vnde Hispanice dicitur *burro* et *burrico*, à Graeco πυῤῥὸς et πυῤῥιὰς, deinde quiuis alius, Gen. 49, 14. Exod. 13, 13. Num. 16, 15. Iud. 15, 15. etc. *Asinus* לֶחֶם *panis*, i. e. *pane onustus*, 1 Sam. 16, 20. quomodo SOSIBIVS dixit ἄρτων τρεῖς ὄνυς κανθηλίυς. Sed חֲמוֹר לֶחֶם per *pondus panis*, i. e. *ponderosum panem*, explicandum esse, contendit I. C. WERNERVS in Dissert. de *Dauidis xenio Sauli oblato* §. 9. Cum Affixo חֲמֹרוֹ *asinus eius* vel *suus*, Gen. 12, 16. c. 22, 3. Exod. 20, 17. pl. חֲמֹרִים *asini*, Gen. 45, 23. Iud. 19, 3. 10. cum Affixo חֲמֹרֵינוּ *asini nostri*, Gen. 43, 18. Iud. 19, 19. etc.

יַחְמוּר m. Deut. 14, 5. 1 Reg. 4, 23. BOCHARTO *capreae rufae* species, ceruo similis. Iod Heemanticum *consistentiam firmitatemque* cornuum eius insinuat, quibus vel arbores diffindere valet. Alii *bubulum* vel *vrum* intelligunt: quomodo conf. de *vri robore immani* I. H. MAII *Histor. Animal.* p. 190. seq. ex PLINIO et aliis.

חָמַשׁ radix inusit. notionem *crassitiei* et *pinguedinis* habuisse videtur, coll. Arab. חמיש *adeps*, خميش *crassus*, et transpos. חמש *pinguis fuit* vel *factus est*, etc. Inde sunt

חֹמֶשׁ m. id. quod Lat. cognatum *omasum*, vel *abdomen*, à *pinguedine*, 2 Sam. 2, 23. c. 3, 27. c. 4, 6. c. 20, 10. Vulgo *quintam costam* intelligunt; sed ea transfixa Amasa non effudisset viscera, vt bene monet GVSSETIVS. Conueniunt. Syr. חומשא *inguen*, *ilia*, Aethiop. ሕምስ፡ *matrix*, *vterus*, Talmud. חימצא *abdomen* vel *pars abdominis*, *pinguedo ventris*, etc. Conf. FVLLERI *Miscell. S.* L. V. c. 1. et WEDELII *Exercitat. Medico-Philolog.* Centur. I. Decad. 2. Exercit. 18. Aliud vid. infra.

חֹמֶשׁ masc. (saltem terminatione,) proprie *pollex*, digitus manus *crassior*, (βραχὺς καὶ παχὺς vocatur ARISTOTELI,) inde

X 5 per

per Metonymiam, *quinque*, Gen. 5, 6. 11. 15. 17. Exod. 27, 1. Leuit. 27, 5. 6. etc. quia ad digitos numerando et à digito auriculari inchoando, in *pollice*, tanquam *quinto*, subsistitur. In regim. חֲמֵשׁ Gen. 5, 10. Exod. 26, 3. 9. pl. חֲמִשִּׁים *quinquaginta*, Gen. 6, 15. Exod. 18, 21. cum Affixis חֲמִשָּׁיו *quinquaginta eius*, 2 Reg. 1, 9. 10. 11. 12. 13. חֲמִשֵּׁיהֶם *quinquaginta eorum*, 2 Reg. 1, 14. etc. Foem. (saltem terminatione) חֲמִשָּׁה *quinque*, Gen. 14, 9. c. 18, 29. Exod. 21, 37. sic sec. Kri Ezech. 45, 3. (vbi Kethibh habet חֲמֵשׁ,) et cum terminatione Segolata, חֲמֵשֶׁת Num. 3, 47. Ios. 8, 12. Iud. 8, 10. etc. de qua terminatione conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 111. not. (o). Inde formata sunt

I) Participium Pahul חָמוּשׁ, in pl. חֲמֻשִׁים Exod. 13, 18. Ios. 1, 14. c. 4, 12. Iud. 7, 11. q. d. *quintati*, i. e. ex mente COCCEI, *numerati* et *in catalogo scripti:* quod ad *quinque* digitos numerari soleat, vnde et Graec. πεμπάζειν pro *numerare*, et ἐπὶ δακτύλων θεῖναι, teste POLLVCE, pro *supputare*. Conf. quae de more illo obseruaui in *Arcano Form. Hebr.* p. 299. et in *Onomast. V. T.* p. 626. et add. TAVBMANNVS ad PLAVT. *Epid.* I. 1. 50. WOWERI *Polymath.* c. 7. de incolis insularum *Nicobar* vid. *Relat. Malabar.* Continuat. XXII. p. 887. Vel *quintati*, i. e. *in quincurias aciei dispositi:* quod exercitus apud Orientales in *quinque* partes diuideretur, quae sunt *prima acies*, *cor*, *cornu dextrum* et *sinistrum*, et *crus*, conf. LYDIVS de *re militari Veterum* L. IV. c. 1. FVLLERVS in *Miscell. S.* L. V. c. 2. et POCOCKIVS in *Notis Miscell.* ad *Portam Mosis* p. 54. seq.

II) Verbum in Pih. praet. cum Vau Conuersiuo, וְחִמֵּשׁ q. d. *et quintet*, i. e. *quintam partem accipiat*, Gen. 41, 34.

III) Nomen חֹמֶשׁ m. q. d. *quintatio*, i. e. *quintae partis pensio*, Gen. 47, 26. Aliud vid. supra.

חֲמִישִׁי (tanquam à חָמִישׁ) et חֲמִשִׁי m. Adiectiuum *Numerale Ordinale*, *quintus*, Gen. 1, 23. c. 30, 17. Num. 7, 36. Ios. 19, 24. etc. foem. חֲמִישִׁית et חֲמִשִׁית *quinta*, Leuit. 19, 25. 1 Reg. 14, 25. Ier. 36, 9. Neh. 6, 3. etc. sed saepius substantiue sumitur pro *quinta parte*, subintellecto חֶלְקָה vel מָנָה *pars*, vt Gen. 47, 24. Leuit. 27, 15. 19. c. 22, 14. vnde cum Affixo חֲמִישִׁתוֹ *quinta pars eius*, Leuit. 5, 16. 1 Reg. 6, 31. Num. 5, 7. pl. cum terminatione masc. חֲמִשִׁיִּם *quintae partes*, vnde cum Affixo חֲמִשִׁתָיו *quintae partes eius*, Leuit. 5, 24.

חֵמֶת m. *uter*, *lagena*, q. d. *infusio continua*, h. e. *cui continuo*

timo infunditur, à rad. Arab. חמת *infudit,* In regim. חֵמַת, Gen. 21, 14. sed חֲמָתְךָ Habac. 2, 15. est ex חֵמָה, quod vid. sub rad. יחם.

חֵמֶת m. id. Gen. 21, 15. 19.

חֵמַת m. id. Hos. 7, 5. Forma magis Chaldaica.

חָנָה in genere (coll. Arab.) *inclinauit, deflexit: inclinauit* siue *demisit se,* specialiter ad *residendum,* et *commorandum,* hinc Chald. *commoratus, hospitatus est, habitauit,* Hebr. *castrametatus est, resedit, sedem fixit.* Construitur vel absolute, vel sequentibus ל, אֶל et עַל. Praet. cum Vau Conuers. וְחָנִיתִי *et castrametabor,* Ies. 29, 3. Zach. 9, 8. pl. חָנוּ *castrametati sunt,* Num. 2, 34. 1 Sam. 13, 17. part. praes. חֹנֶה *castrametans, castrametatur, castrametabatur,* Exod. 18, 5. Ps. 34, 8. cum Affixo חֹנְךָ (ex Chaldaismo pro חֹנֶךָ,) *castrametans contra te, obsidens te,* Ps. 55, 6. pl. חֹנִים *castrametantes,* Num. 2, 3. 4. 12. 27. 38. foem. חֹנָה *castrametans, castra habens,* 2 Sam. 23, 13. 1 Chron. 11, 15. infin. constr. חֲנוֹת *castrametari,* Num. 1, 51. it. *inclinare se,* et nominaliter, *inclinatio,* Iud. 19, 9. (pro quo v. 8. recurrit נְטוֹת,) vnde cum Affixo חֲנֹתֵנוּ τὸ *castrametari nostrum,* i. e. *castrametatio nostra,* Num. 10, 31. imper. חֲנֵה *castrametare,* 2 Sam. 12, 28. fut. cum Vau Conuers. per Apocopen וַיִּחַן *et castrametatus est,* Gen. 26, 17. Exod. 19, 2. תַּחֲנֶה *castrametaberis,* Ps. 27, 3. pl. וַנַּחֲנֶה *et castrametati sumus,* Esr. 8, 15. וַיַּחֲנוּ *et castrametati sunt,* Exod. 13, 20. Num. 12, 16. et cum Nun Paragog. וַיַּחֲנוּן Iud. 11, 18.

חָנוּת f. *cellula, fornix,* in qua quis *commoratur* siue *hospitatur,* vel ex significatione radicis Arab. חנא *arcus more fecit, arcum fecit, incuruauit.* Plur. חֲנֻיוֹת *cellulae, fornices,* Ier. 37, 16.

חֲנִית f. *hasta,* 1 Sam. 13, 19. 2 Sam. 23, 7. Hiob. 29, 23. sic dicta, quod *in eam incumbendo inclinetur,* vt videre est ex 2 Sam. 1, 6. Cum Affixo חֲנִיתוֹ *hasta eius,* 1 Sam. 17, 7. 2 Sam. 1, 6. pl. חֲנִיתִים *hastae,* 2 Chron. 23, 9. et חֲנִיתוֹת, vnde cum Affixo חֲנִיתוֹתֵיהֶם *hastas suas,* Ies. 2, 4. Mich. 4, 3.

מַחֲנֶה com. *locus, in quo fit castrametatio, castra,* Exod. 16, 13. Iud. 7, 11. 13. 1 Sam. 14, 15. 19. 2 Chron. 32, 2. etc. metonymice ipse *exercitus* vel *agmen castrametans,* vt Lat. *castra,* Gen. 32, 2. 8. c. 50, 9. Num. 4, 5. 15. Iud. 4, 15. 16. 2 Sam. 5, 23. etc. In regim. מַחֲנֵה Gen. 32, 2. Exod. 14, 19. Num. 2, 3. cum Affixo מַחֲנֵהוּ *castra eius,* Num. 1, 52. 2 Reg. 5, 15. pl. m. מַחֲנִים *castra,* Num. 13, 19. cum Affixo מַחֲנֵיהֶם *castra eorum,* Num. 5, 3. Ios. 10, 5. pl. foem.

מחנות

מַחֲנוֹת *castra*, Gen. 32, 7. 10. Num. 2, 17. Ezech. 4, 2. Zach. 14, 15.

תַּחֲנוֹת f. *castrametatio*, proprie (vi Formae) *inclinatio* siue *demissio sui*. Cum Affixo תַּחֲנֹתִי *castrametatio mea*, 2 Reg. 6, 8.

חָנַט COCCEIO in genere *succo imbuit*, hinc specialiter *condiuit*. Praet. foem. חָנְטָה *condiuit*, de *ficu*, i. e. *succo suaui* et quasi *melle impleuit*, vt grossi fiant esculenti, Cant. 2, 13. infin. constr. חֲנֹט *condire*, Gen. 50, 2. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיַּחַנְטוּ *et condiuerunt*, Gen. 50, 2. 26.

חֲנֻטִים pl. m. *conditiones*, *conditurae*, Gen. 50, 3.

חִטָּה f. *triticum*, Exod. 9, 32. Deut. 8, 8. Ps. 81, 17. Hiob. 31, 40. etc. metonymice *id, quod ex tritico conficitur*, Ps. 147, 14. Vulgo huc referunt, vt sit pro חִנְטָה, sicque *triticum* dictum putant, quod sit frumentum γλυκάζον et quasi *conditum*; quod tamen longius petitum, vnde ISAACVS in *Gram. Hebr.* p. 116. et BVXTORFFIVS in *Thesauro Gram.* p. 314. rectius ad rad. inusit. חטט reuocant: notat autem illa apud Arabes *pinguis fuit* vel *euasit*, alias خطا et خطي: quomodo conf. שׂוֹרָה sub rad. שׂור. Plur. חִטִּים *tritica*, Gen. 30, 14. Exod. 29, 2. Iud. 6, 11. etc. et terminatione Chald. חִטִּין Ezech. 4, 9. in regim. חִטֵּי Ezech. 27, 17.

חִנְטִין m. pl. Chald. *tritica*, resoluto Dagesch Forti in Nun, Esr. 6, 9. c. 7, 22.

חָנַךְ *initiauit*, vel *personam*, primis scil. artis praeceptis, vt puerum, Prou. 22, 6. vel *rem*, primo nimirum vsu. Praet. cum Affixo חֲנָכוֹ *initiauit eam*, Deut. 20, 5. imper. חֲנֹךְ *initia*, *primis praeceptis instrue*, Prou. 22, 6. fut. cum Affixo et Nun Epenthet. יַחְנְכֶנּוּ *initiet eam*, Deut. 20, 5. pl. cum Vau Conuers. וַיַּחְנְכוּ *et initiarunt*, *dedicarunt*, 1 Reg. 8, 63. 2 Chron. 7, 5.

חָנִיךְ m. *initiatus*, *primis artis bellicae praeceptis instructus*, pl. חֲנִיכִים, vnde cum Affixo חֲנִיכָיו *initiatos suos*, Gen. 14, 14. Eiusdem generis homines cum veterum Gallorum *Soldutiis*, adeoque Abrahami clientes, l. c. intelligit Anonymus in *Ephemerid. Brunsuicens.* an. 1749. num. 71. et 73.

חֲנֻכָּה f. *initiatio*, *dedicatio*, Neh. 12, 27. in regim. חֲנֻכַּת Num. 7, 10. 11. 84. 88. 2 Chron. 7, 9. Ps. 30, 1. Neh. 12, 27.

חֲנֻכָּה f. Chald. id. in regim. חֲנֻכַּת Dan. 3, 2. 3. c. 6, 17. Esr. 6, 16.

חֲנָמַל m. *grando maior*, Ps. 78, 47. q. d. *excisio* et *perditio* arbo-

arborum, herbarum, frugum etc. compos. ex 2 synonymis, Arab. خنا *succidit, perdidit*, et Hebr. גמל vel מול *excidit, abscidit.*

חָנַן *misericors, gratiosus fuit, misertus est, fauit, gratia affecit*, it. *gratiose largitus est* vel *donauit*, vt Gen. 33, 5. Verbum *Praegnans* est, quod praeter *Qualitatem* etiam *Actionem*, eius *Effectum*, exprimit. Praet. defect. חַן, vnde cum Affixo חַנַּנִי *gratiose donauit me*, Gen. 33, 11. sed cum Vau Conuersiuo וְחַנַּנִי *et miserebitur mei*, secundum Kri, 2 Sam. 12, 22. (vbi Kethibh habet יְחַנַּנִי *miserebitur mei*, in fut.) וְחַנֹּתִי (cum Vau Conuers.) *et miserebor* vel *misereor*, Exod. 33, 19. Hiob. 19, 17. pl. in pausa חַנּוּ *miserti sunt*, Thren. 4, 16. part. praes. חוֹנֵן *commiserans, gratiam exhibens*, Ps. 37, 21. 26. Prou. 14, 31. infin. absol. חָנוֹן *miserendo*, Ies. 13, 19. infin. constr. חֲנַן, (cum Patach,) vnde cum Affixo et Praefixo לַחֲנַנְכֶם *ad miserendum vestri*, Ies. 30, 18. Sed חַנּוֹת Ps. 77, 10. potius Nomen est, vid. infra. Imper. חֹן *miserere*, vnde cum Affixis חָנֵּנִי *miserere mei*, Ps. 4, 2. Ps. 6, 3. it. *gratiose largire mihi*, Ps. 119, 29. חָנֵּנוּ *miserere nostri*, Ps. 123, 3. Ies. 33, 2. pl. cum Affixis חָנֻּנִי *misereminі mei*, Hiob. 19, 21. חָנּוּנוּ *gratiam exhibete, gratificate nobis*, Iud. 21, 22. fut. אָחֹן *miserebor, misereor*, Exod. 33, 19. תָּחֹן *miserearis*, Ps. 59, 6. cum Affixo תְחָנֵּם *miserearis eorum*, Deut. 7, 2. pers. 3 more perfecto יֶחֱנַן *miserebitur*, Amos. 5, 15. et defectiue יָחֹן Deut. 28, 50. cum Vau Conuers. וַיָּחָן *et misertus est*, 2 Reg. 13, 23. cum Affixis יְחָנֵּנוּ *miserebitur nostri*, Ps. 67, 2. Ps. 123, 2. Malach. 1, 9. יָחְנְךָ (transpositis Punctis pro יְחָנְךָ) *miserebitur, misereatur tui, gratiosus erit* vel *sit tibi*, Gen. 43, 29. Ies. 30, 19. sed à חנה *inclinauit se*, deducit SCHVLTENS, vt sit fut. Hoph. ex יָחֳנֶה vel יָחְנֶה, *inclinatus* i. e. *propensus sit*; cum Nun Epenthet. יְחֻנֶּךָּ Num. 6, 25. יְחֻנֶּנּוּ *miserebitur eius*, Ies. 27, 11. Niph. praet. נֵחַן *gratia affectus* siue *gratiam consecutus est*, secunda littera radicali deficiente compensata in prima per Dagesch Forte, et porro ob primam Gutturalem producta Vocali breui in longam: vnde 2 pers. foem. נֵחַנְתְּ *gratia affecta* vel *gratiam consecuta es*, posito Praeterito pro Futuro, pro *gratia afficieris*, Ier. 22, 23. vbi Kethibh habet נֵחַנְתִּי cum Iod Paragog. Pih. חִנֵּן et חוֹנֵן *magnopere misertus est*, it. *misericordem fecit* vel *facere conatus est, ad misericordiam commouit* vel *commouere conatus est:* Verba enim *Actus* aliquando de solo *Conatu* intelligenda sunt. Part. מְחוֹנֵן *commiserans*, Prou. 14, 21. fut. יְחֹנֵן *ad misericordiam commouebit* vel *commouere conabitur*

nabitur (voce sua), COCCEIVS: *ad miserationem flectet* (vocem suam), alii *gratiosam faciet* (vocem suam), Prou. 26, 25. sed pl. in pausa יְחֹנָּנוּ *miserentur*, Ps. 102, 15. Hoph. fut. יֻחַן *misericordia afficitur*, *misericordiam consequitur*, Prou. 21, 10. Ies. 26, 10. Hithpah. הִתְחַנֵּן *continuo* et *enixe ad misericordiam commouere conatus est*, vulgo vno verbo, *deprecatus est*. Praet. 2 pers. cum ה Paragog. הִתְחַנַּנְתָּה *deprecatus es*, 1 Reg. 9, 3. הִתְחַנַּנְתִּי *deprecatus sum*, 1 Reg. 8, 59. infin. הִתְחַנֵּן *deprecari*, Esth. 4, 8. cum Affixo הִתְחַנְנוֹ τὸ *deprecari eius*, Gen. 42, 21. fut. אֶתְחַנֵּן *deprecabor*, Hiob. 19, 16. et אֶתְחַנָּן Hiob. 9, 15. Ps. 30, 9. Ps. 142, 2. תִּתְחַנָּן *deprecaberis*, Hiob. 8, 5. וַיִּתְחַנֵּן *et deprecatus est*, 2 Reg. 1, 13. etc.

חֲנַן Chald. id. vnde infin. Formae defectiuae cum Praefixo בְּמִחַן *miserendo*, Dan. 4, 24. Ithpahal part. מִתְחַנַּן *deprecans*, Dan. 6, 12.

חֶנֶן m. *commiseratio*: vnde cum Affixo et Praefixo לְחֶנְנָהּ *ad commiserationem* vel *commiserationis eius*, Ps. 102, 14. Affixum *obiectiue* siue *passiue* intelligendum, sicut in חִנּוֹ Gen. 39, 21. Vulgo Infinitiuum Pihel esse volunt cum (ֶ) pro (ַ).

חַנּוּן m. *summopere misericors* et *gratiosus*, Exod. 22, 26. 2 Chron. 30, 9. Neh. 9, 17. Ps. 86, 15. Ps. 111, 4. etc.

חֲנִינָה f. *commiseratio*, *gratia*, Ier. 16, 13.

חֵן m. *commiseratio*, *gratia*, *fauor*, Gen. 6, 8. Exod. 3, 21. Num. 11, 11. Deut. 24, 1. Iud. 6, 17. etc. Metonymice *fauoris Obiectum*, *id*, *cui fauetur*, vel *quod placet et gratiam conciliat*, scil. venustas formae, suauitas sermonis etc. vt Lat. *gratia*, Prou. 1, 9. c. 3, 4. c. 22, 1. Eccles. 10, 12. Nah. 3, 5. etc. Cum Affixo חִנּוֹ *commiseratio eius*, *fauor in eum*, Gen. 39, 21.

חִין m. *gratia*, *elegantia formae*, Hiob. 41, 3. Formam habet tanquam à חון.

חַנָּה f. vnde pl. חַנּוֹת *commiserationes*, Ps. 77, 10.

חִנָּם (Particula cum Mem Intensiuo,) *penitus ex gratia*, *plane gratis*, *immeritissime*, Gen. 29, 15. Exod. 21, 2. 11. Num. 11. 5. 1 Sam. 19, 5. 1 Reg. 2, 31. etc. vnde קִלְלַת חִנָּם *maledictio gratis* i. e. *immerita*, Prou. 26, 2. Simili modo Graeci ac Latini pro Adiectiuo Aduerbium vsurpare solent: exempla vid. apud VECHNERVM in *Hellenolex*. L. I. P. II. c. 12. Catachrestice sumitur pro *plane frustra*, *sine omni causa*, (sicut Lat. *gratis*, contract. ex *gratiis*, pro *frustra* dicitur,) Prou. 1, 11. Ezech. 6, 10. Malach. 1, 10.

תַּחֲנוּן m. (Verbale conueniens cum Coniugat. Hithpahel,) *misericordiae imploratio, deprecatio.* Pl. תַּחֲנוּנִים *deprecationes,* Prou. 18, 23. Hiob. 40, 27. Ier. 31, 9. in regim. תַּחֲנוּנֵי 2 Chron. 6, 21. Ier. 3, 21. cum Affixo תַּחֲנוּנֵינוּ *deprecationes nostrae,* Dan. 9, 18. etc. Pl. foem. תַּחֲנוּנוֹת, vnde cum Affixo תַּחֲנוּנוֹתָי *deprecationes meae,* Pf. 86, 6.

תְּחִנָּה f. id. 1 Reg. 8, 38. 54. 2 Chron. 6, 29. metonymice *id, quod deprecando et implorando impetratur,* fcil. *gratia, misericordia, beneficium,* Iof. 11, 20. Efr. 9, 8. In regim. תְּחִנַּת 1 Reg. 8, 30. 52. cum Affixis תְּחִנָּתִי *deprecatio mea,* Pf. 6, 10. Ier. 37, 20. תְּחִנַּתְכֶם *deprecatio veftra,* Ier. 42, 9. pl. תְּחִנּוֹת, cum Affixo תְּחִנֹּתֵיהֶם *deprecationes eorum,* 2 Chron. 6, 39.

חָנֵף proprie *impurus, infincerus fuit,* it. *impuratus, adulteratus, profanatus eft:* hinc *hypocrita fuit, hypocritice* et *infincere egit.* *Hypocrifeos* tamen notionem eliminatam vult GATAKERVS in *Aduerfar. Mifcell. Pofthum.* c. 22. Praet. foem. חָנְפָה *impurata, profanata eft,* Ief. 24, 5. pl. in paufa חָנֵפוּ *hypocritice egerunt,* Ier. 23, 11. infin. abfol. חָנוֹף *impurando, profanando,* Ier. 3, 1. fut. תֶּחֱנַף *impurabitur, impuretur, profanetur,* ib. et Mich. 4, 11. Hiph. הֶחֱנִיף *impurum fecit, impurauit, profanauit,* it. *hypocritice, infincere agere fecit, ad hypocrifin induxit.* Fut. foem. cum Vau Conuers. וַתַּחֲנִיפִי *et impurafti, profanafti,* Ier. 3, 20. יַחֲנִיף *impurabit, profanabit,* Num. 35, 33. it. *hypocritice agere faciet, ad hypocrifin inducet,* aliis *hypocritice tractabit, demulcebit,* Dan. 11, 32. pl. תַּחֲנִיפוּ *impurabitis, profanabitis,* Num. 35, 33.

חָנֵף m. *impurus, infincerus, hypocrita,* Hiob. 8, 13. c. 13, 16. Prou. 11, 9. Ief. 9, 16. etc. pl. חֲנֵפִים *hypocritae,* Ief. 33, 14. in regim. חַנְפֵי Pf. 35, 16. Hiob. 36, 13.

חֹנֶף m. *hypocrifis,* Ief. 32, 6.

חֲנֻפָּה f. id. Ier. 23, 15.

חָנַק *ftrangulauit, fuffocauit,* in Kal inufit. in Niph. fut. יֵחָנֵק, vnde cum Vau Conuers. in paufa וַיֵּחָנַק *et ftrangulauit fe,* (fignificatione *reciproca,* vt alibi in Niphal faepius,) 2 Sam. 17, 23. Pih. part. מְחַנֵּק *ftrangulans, fuffocans,* Nah. 2, 13.

מַחֲנָק m. *ftrangulatio, fuffocatio,* Hiob. 7, 15.

חָסַר radix in Kal inufit. in genere fenfum habuit *commotionis animi cum dolore et aegritudine* quadam: inde in fpecie eft figni-

significatio 1) *misericordiae*, quae sec. CICERONEM in *Quaest. Tusc*. L. IV. c. 18. est *aegritudo ex miseria alterius*. 2) *inuidiae*, apud Arabes superstes, quae est *aegritudo* et *dolor* ex alterius rebus secundis. 3) *turpitudinis*, *probri*, *facti turpis* siue *flagitii*, quo cum *animi aegritudine* quadam et *dolore* commouemur, quod indigne ferimus. Ex tertia hac notione significationem suam accepit Pihel חִסֵּד *turpitudine* siue *probro affecit*, vnde fut. cum Affixo יְחַסֶּדְךָ *probro afficiat te*, Prou. 25. 10. Ex prima notione est Hithpahel הִתְחַסֵּד *misericordem se exhibuit*, vnde fut. תִּתְחַסָּד *misericordem te exhibes*, aliis *sanctum te exhibes*, 2 Sam. 22, 26. Ps. 18, 26.

חֶסֶד m. 1) *misericordia*, Gen. 24, 12. 14. 49. Exod. 20, 6. Num. 14, 18. Deut. 5, 10. etc. 2) per Metonymiam *Effecti* pro *Causa*, *pietas*, *sanctitas*: quia *pietas* per *misericordiam* et *amorem* efficax est, vt Ies. 57, 1. Hos. 6, 4. Sic contra Lat. *pietas* saepissime pro *amore* venit. Sed Ies. 40, 6. (vbi LXX et hos secutus Petrus Epist. 1, 24. per δόξαν reddunt,) *vbertatem* et *affluentiam bonorum* exponit VRIEMOET ad *Dicta Class*. T. I. p. 301. et sic quoque Hos. 10, 12. in *Obseruat. Miscell*. c. 4. §. 12. ab Arab. حشد *plenis vberibus fuit*, it. *germinauit semen*; mallem ego Ies. l. c. intelligere *germinationem*: praecedit enim in comparatione *gramen* et sequitur *flos agri*. 3) *turpitudo*, *probrum*, *turpe factum*, *flagitium*, Leuit. 20, 17. Hiob. 6, 14. et secundum quosdam Prou. 14, 34. Cum Affixo חַסְדּוֹ *misericordia eius*, Gen. 24, 27. Ruth. 2, 20. sic sec. Kethibh Ps. 59, 11. (vbi Kri habet חַסְדִּי *misericordia mea*,) pl. חֲסָדִים *misericordiae*, Gen. 32, 10. in regim. חַסְדֵי Ps. 89, 2. Ies. 55, 3. cum Affixo חֲסָדֶיךָ *misericordiae tuae*, Ps. 17, 7. Ps. 89, 50. etc.

חָסִיד m. 1) *misericors*, Ier. 3, 12. Ps. 145, 17. 2) *pius*, *sanctus*, Ps. 4, 4. Ps. 12, 2. Ps. 32, 6. Mich. 7, 2. etc. Cum Affixo in pausa חֲסִידֶךָ *sanctus tuus*, Deut. 33, 8. Ps. 89, 20. et sec. Kri Ps. 16. 10. (vbi Kethibh habet חֲסִידֶיךָ *sancti tui*, in pl.) pl. חֲסִידִים *sancti*, Ps. 149, 1. 5. cum Affixo חֲסִידָיו *sancti eius*, Ps. 30, 5. Ps. 37, 28. et sine Iod חֲסִידָו 1 Sam. 2, 9. Prou. 2, 8. etc. Conf. de h. n. FR. STRVNZII *Dissert*. de תואר חסיד, et GATAKERI *Aduersar. Miscell*. L. II. c. 9.

חֲסִידָה f. *ciconia*, Leuit. 11, 19. Deut. 14, 18. Ier. 8, 7. Zach. 5, 9. Ps. 104, 17. Hiob. 39, 13. dicta ab *amore* et *pietate* in parentes, Romanis

Romanis *auis pia*, PETRONIO *pietaticultrix:* vnde Graec. *ἀντιπελαργεῖν*. In posteriori tamen loco SCHVLTENS in *Commentar.* חֲסִידָה vt Adiect. foem. ad masc. חָסִיד refert, cuius sententiae fauet praeced. אֶבְרָה in statu *absol.* positum, vt adeo sensus sit: *an vero ala* (struthionis foeminae) est *ala pia et pluma?* quia scil. oua propria non, vt aliae aues, alis fouet, sed, vt v. seq. additur, in terra neglecta relinquit.

חָסָה *confisus est*, *confugit*. Construitur sequente ב. Praet. foem. חָסָיָה *confisa est*, (tertia radicali ה mutata in Iod, ob Accentum ministrum irregulariter retrocedentem, quod alias in pausa fieri solet,) pro חָסְתָה, Ps. 57, 2. sic in pl. חָסָיוּ *confisi sunt*, Deut. 32, 37. pro חָסוּ Ps. 37, 40. vbi tonus retractus est ob vicinitatem sequentis. Part. praes. חֹסֶה *confidens*, Ies. 57, 13. Prou. 14, 32. pl. חֹסִים *confidentes*, 2 Sam. 22, 31. Ps. 17, 7. in regim. חוֹסֵי Ps. 2, 12. Nah. 1, 7. infin. constr. חֲסוֹת *confidere*, *confugere*, Ies. 30, 2. Ps. 118, 8. 9. imp. pl. חֲסוּ *confugite*, Iud. 9, 15. fut. אֶחֱסֶה *confido*, 2 Sam. 22, 2. Ps. 61, 5. et אֶחְסֶה Ps. 57, 2. תֶּחְסֶה *confides*, *confugies*, Ps. 91, 4. יֶחֱסֶה *confidit*, Ps. 34, 9. pl. יֶחֱסוּ *confident*, Ies. 15, 5. et in pausa atque cum Nun Paragog. יֶחֱסָיוּן Ps. 36, 8.

חָסוּת f. *refugium*, *fiducia*, Ies. 30, 3.

מַחְסֶה et מַחֲסֶה m. *id, in quo confiditur*, vel *ad quod confugitur: refugium*, Hiob. 24, 8. Ps. 46, 2. Prou. 14, 26. Ies. 4, 6. etc. in regim. מַחְסֵה Ies. 28, 17. cum Affixis מַחְסִי *refugium meum*, Ps. 62, 8. Ps. 71, 7. Ier. 17, 17. מַחְסֵהוּ *refugium eius*, Ps. 14, 6.

חָסַל *consumsit*, *absumsit*. Fut. cum Affixo et Nun Epenthet. יַחְסְלֶנּוּ *consumet*, *absumet illud*, Deut. 28, 38.

חָסִיל m. *locusta*, aliis *bruchus*, 1 Reg. 8, 37. Ps. 78. 46. Ies. 33, 4. Ioël. 1, 4. c. 2, 25. ab *absumendo*, vt Graec. βροῦχος vel βροῦκος dicitur à βρύκειν *deuorare*, *et* μάσαξ à μασᾶσθαι *mandere*, vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. col. 461. et conf. rad. חסל de *locusta* Deut. 28, 38. et synom. אכל de חָסִיל Ioël. 1, 4. c. 2, 25. Explicatio IAC. HASAEI in *Bibliotb. Brem.* Class. VII. Fasc. V. Diss. I. per *rubiginem* Formae vocis minime conuenit.

חָסַם *obturauit* os vel nares. Part. praes. foem. חֹסֶמֶת *obturans* (erit nares praetereuntium), Ezech. 39, 11. fut. תַחְסֹם *obturabis*, *capistrabis*, Deut. 25, 4.

מַחְסוֹם m. *capistrum*, *quo os obturatur*, Ps. 39, 2.

חָסַן *firmus*, *fortis*, *robustus fuit*, Chald. et Syr. transitiue,

 firmi-

firmiter tenuit, possedit: vnde Niph. fut. יֵחָסֵן *firmiter tenebitur* vel *retinebitur, possidebitur*, Ies. 23, 18.

חֲסַן Chald. *firmiter tenuit, possedit.* Aphel praet. pl. הֶחֱסִנוּ *tenuerunt, possederunt*, Dan. 7, 22. fut. pl. יַחְסְנוּן *tenebunt, possidebunt*, Dan. 7, 18.

חָסוֹן m. *fortis, robustus*, Ies. 1, 31. Amos. 2, 9.

חֲסִין id. Ps. 89, 9.

חֹסֶן m. *possessio, opes*, Prou. 15, 6. c. 27, 24. Ies. 33, 6. Ier. 20, 5. Ezech. 22, 25.

חֱסֶן m. Chald. *robur, potentia*, in Statu Emphat. חִסְנָא Dan. 2, 37. cum Affixo חִסְנִי *robur meum, potentia mea*, Dan. 4, 27.

חסף radix Hebraeis inusitata, Arab. *diminutus, minutus fuit.* Inde sunt

חֲסַף m. Chald. *lutum, terra tenuis et minuta*, aquâ mixta siue macerata, Dan. 2, 33. 41. 42. 43. in Statu Emphat. חַסְפָּא Dan. 2, 34. 35. 43. 45.

חָשִׂיף m. (per ש pro ס, vt alibi interdum,) *grex minutus et exiguus.* Pl. חֲשִׂיפִים *greges minuti*, in regim. חֲשִׂיפֵי 1 Reg. 20, 27. BOCHARTO in *Hieroz.* P. I. p. 622. et CLERICO idem est cum Arab. choschfon *binnulus, capreolus*; sed vulgarem explicationem defendit MAIVS in *Histor. Animal.* pag. 532. et in *Supplem.* ad COCCEI *Lex.*

מְחֻסְפָּס m. *valde minutum* et *exiguum*, Exod. 16, 14. (vbi cum דַּק iungitur,) compos. ex 2 synonymis, part. Pyh. מְחֻסְפָּה *diminutum, minutum*, et Adiectiuo inusit. פָּס *minutum*, à rad. פסס *imminutus, diminutus est.*

חָסֵר in genere sensum habet *defectus*, siue ille sit *personae* et *rei, quae caret* et *cui aliquid deficit*, vt 1 Reg. 17, 16. siue ipsius *rei deficientis.* Praet. חָסַרְתָּ *caruisti, eguisti*, Deut. 2, 7. pl. חָסֵרוּ (in pausa) *eguerunt, caruerunt*, Neh. 9, 21. חָסַרְנוּ *caruimus*, Ier. 44, 18. infin. absol. חָסוֹר *deficiendo*, Gen. 8, 5. fut. אֶחְסַר *carebo, egebo*, Ps. 23, 8. תֶּחְסַר *egebis*, Deut. 8, 9. יֶחְסַר *deficiet, deerit*, Deut. 15, 8. Prou. 31, 11. תֶּחְסַר *carebit, egebit*, i. e. *vacuus erit*, 1 Reg. 17, 14. Prou. 13, 25. pl. יֶחְסְרוּ *carebunt, indigebunt*, Ps. 34, 11. Ezech. 4, 17. sed וַיַּחְסְרוּ *et defecerunt*, Gen. 8, 3. cum Nun Paragog. יַחְסְרוּן *deficient*, Gen. 18, 28. Pih. חִסֵּר *carere fecit, priuauit.* Part. מְחַסֵּר *priuans*, Eccles. 4, 8. fut. cum

cum Vau Conuers. et Affixo וַתְּחַסְּרֵהוּ *et carere* siue *destitui fecisti, priuasti eum*, Pſ. 8, 6. Hiph. praet. הֶחְסִיר *caruit, eguit*, Exod. 16, 18. it. *deficere fecit, subtraxit*. Fut. יַחְסִיר *deficere facit, subtrahit*, Ieſ. 32, 6.

חָסֵר m. *carens, indigus, destitutus*, 1 Reg. 11, 22. Eccleſ. 6, 2. it. *aberrans à via*, Eccleſ. 10, 3. ex significatione radicis Arab. خسر *aberrauit à via*. In regim. חֲסַר 1 Sam. 21, 16. 2 Sam. 3, 29. Prou. 6, 32. etc.

חֵסֶר m. (Nomen *Effectus*,) *carentia, ex defectu rei existens*: vnde semel in regim. חֲסַר Prou. 10, 21. quod tamen alii ad praecedentem significatum referunt.

חֶסֶר m. *defectus, inopia*, Prou. 28, 22. Hiob. 30, 3.

חֹסֶר m. id. Deut. 28, 48. 57. Amos. 4, 6.

חַסִּיר m. Chald. *cui aliquid deest*, Dan. 5, 27.

חֶסְרוֹן m. (Nomen *Augmentatiuum*,) *defectus ingens*, Eccleſ. 1, 15.

מַחְסוֹר m. *defectus, penuria, egestas*, Iud. 18, 10. c. 19, 19. Pſ. 34, 10. Prou. 11, 24. etc. cum Affixo מַחְסֹרוֹ *defectus, penuria eius*, Deut. 15, 8. pl. מַחְסֹרִים *defectus, penuriae*, cum Affixo מַחְסֹרֶיךָ *defectus tui, penuriae tuae*, Prou. 24, 34.

חָפָה *texit, obtexit, obduxit, incrustauit*. Praet. pl. חָפוּ *operuerunt*, 2 Sam. 15, 30. Eſth. 7, 8. Ier. 14, 4. Pahul חָפוּי *tectus, opertus, um*, 2 Sam. 15, 30. in regim. חֲפוּי Eſth. 6, 12. Niph. part. foem. נֶחְפָּה *tecta, obducta*, Pſ. 68, 14. Pih. praet. חִפָּה *obtexit, obduxit*, 2 Chron. 3, 5. 9. fut. cum Vau Conuers. et per Apocopen וַיְחַף *et obtexit, obduxit*, 2 Chron. 3, 7. cum Affixo וַיְחַפֵּהוּ *et obduxit eam*, 2 Chron. 3, 5. 8. pl. וַיְחַפְּאוּ (mutata tertia radicali ה in א,) et *obtexerunt, incrustarunt*, 2 Reg. 17, 9.

חָפַז in genere *trepidum* et *praecipitem impetum* siue *impulsum* indicat, (vt חרד et פחד,) coll. rad. Arab. חפז *trusit, impulit*; siue ille sit *corporis*, siue *animi*: hinc specialiter 1) *festinauit, praecipitanter* et *festinanter abiit*, 2) *trepidauit*. Infin. cum Affixis חָפְזִי τὸ *festinare* siue *fugere meum*, i. e. *fuga mea*, Pſ. 31, 23. Pſ. 116, 11. חָפְזָהּ τὸ *festinare eius*, 2 Sam. 4, 4. חָפְזָם τὸ *festinare eorum*, sec. Kri 2 Reg. 7, 15. (vbi Kethibh habet בְּהֵחָפְזָם τὸ *cogi illorum ad festinandum*, in Niph.) quae tamen etiam tanquam à Nomine חפז deduci possunt. Fut. יַחְפּוֹז *festinat*, aliis *trepidat*, Hiob. 40, 23. pl. תַּחְפְּזוּ *trepidetis*, Deut. 20, 3. Niph.

 praet.

praet. pl. in pausa נֶחְפָּזוּ *festinare coacti, in fugam conuersi sunt,* Ps. 48, 6. part. נֶחְפָּז *ad festinandum impulsus*, 1 Sam. 23, 27. fut. pl. cum Nun Paragog. et in pausa יֵחָפֵזוּן *cito abire cogebantur, in fugam vertebantur*, Ps. 104, 7.

חִפָּזוֹן m. *festinatio magna*, Exod. 12, 11. Deut. 16, 3. Ies. 52, 12.

חֹפֶן m. *pugnus*, i. e. manus contracta, qua aliquid *capimus* et *tenemus*, à rad. Arab. חפן in 8 Coniug. *cepit*, *sumsit*. Occurrit in solo Duali חָפְנַיִם *vterque pugnus*, Eccles. 4, 6. in regim. חָפְנֵי Ezech. 10, 7. cum Affixis חָפְנָיו *pugni eius*, Leuit. 16, 12. Prou. 30, 4. חָפְנֵיכֶם *pugni vestri*, Exod. 9, 8.

חָפַף Hebr. *texit*, *obtexit*, *protexit*, (vt חפה,) Chald. et Arab. *fricuit*, *detersit*, *lauit*, *lauando purgauit*, alias Syr. חוף. Part. praes. חֹפֵף *tegens*, *protegens*, *protegit*, Deut. 33, 12.

חוֹף m. (cum Cholem pleno,) *portus*, q. d. *tectio* siue *protectio nauium*; sed *littus* intelligit SCHVLTENS, sic dictum, quia fluctibus *fricatur* et *abluitur*, (quomodo conf. גָּדָה,) Gen. 49, 13. Deut. 1, 7. Ios. 9, 1. Iud. 5, 17. Ier. 47, 7. Ezech. 25, 15.

חַף m. *tersus*, *mundus*, Hiob. 33, 9.

חֻפָּה f. 1) *obtectio*, *protectio*, Ies. 4, 5. 2) *thalamus* vel *umbraculum*, quo sponsus et sponsa *teguntur*. Cum Affixis חֻפָּתוֹ *thalamus eius* vel *suus*, Ps. 19, 6. חֻפָּתָהּ id. Ioël. 2, 16.

חָפֵץ in genere *flexit*, vt Arab. حفض, quo sensu radix Hebr. occurrit Hiob. 40, 12. specialiter *flexit animum* eiusque *voluntatem*, *desiderium*, *fauorem* etc. ad aliquid, sicut Lat. *flectere animum* de *voluntate* et *propensione animi* dicitur: hinc *voluit*, *desiderauit*, *delectatus est*, *acceptum habuit*, *acquieuit*, *bene cupiit*. Construitur vel cum Accusatiuo, vel sequente ב et ל, vel cum Infinit. Praet. 3 pers. foem. in pausa חָפֵצָה *delectata est*, *acceptum habuit*, *acquieuit*, Ies. 66, 3. חָפַצְתָּ *voluisti*, *desiderasti*, *acceptum habuisti*, Deut. 21, 14. Ps. 40, 7. Ion. 1, 14. Infin. absol. חָפֹץ *volendo*, *desiderando*, *oblectando se*, Ezech. 18, 23. fut. אֶחְפֹּץ *volo*, *desidero*, *oblector*, Ezech. 18, 23. 32. c. 33, 11. et אֶחְפָּץ Hiob. 13, 3. תַּחְפֹּץ *delectaberis*, *acceptum habebis*, Ps. 51, 21. *delectaris*, *desideras*, Ps. 51, 18. יַחְפֹּץ *flectit*, Hiob. 40, 12. it. *volet*, *desiderabit*, *bene cupit*, *delectatur*, Deut. 25, 3. Ruth. 3, 13. Esth. 6, 6. Prou. 18, 2. Eccles. 8, 3. etc. et יֶחְפָּץ Ps. 37, 23. Ps. 147, 10. sic foem. תֶּחְפָּץ id. Cant. 2, 7. c. 3, 5. c. 8, 4. pl. יַחְפֹּצוּ *desiderant*, *delectantur*, Ies. 13, 17. Ier. 6, 10. in pausa יֶחְפָּצוּ Ps. 68, 31. et simul cum Nun Paragog. יֶחְפָּצוּן Ies. 58, 2.

חָפֵץ m. *volens, desiderans, bene cupiens, acceptum habens,* 1Reg. 13, 33. c. 21, 6. Ps. 5, 5. Ps. 34, 13. Ps. 35, 27. pl. חֲפֵצִים *volentes, desiderantes, delectantes se,* Malach. 3, 1. Neh. 1, 11. in regim. חֲפֵצֵי Ps. 40, 15. Ps. 70, 3. foem. חֲפֵצָה *volens,* 1 Chron. 28, 9.

חֵפֶץ m. *voluntas, desiderium, oblectatio,* 1Sam. 18, 25. Ies. 54, 12. Ier. 22, 28. Malach. 1, 10. etc. metonymice *res, in quam voluntas et desiderium fertur, qua quis delectatur,* Ies. 53, 10. c. 58, 3. Hiob. 31, 16. etc. Apud Salomonem in genere pro *negotio* sine *re* sumitur, vt Eccles. 3, 17. c. 5, 8. c. 8, 10. sicut Syr. צבותא, *voluntas,* passim pro *re* vsurpatur: quo SCHVLTENS etiam refert Hiob. 21, 21. Cum Affixis חֶפְצִי *voluntas, desiderium, beneplacitum meum,* 1Reg. 5, 9. Ps. 16, 3. Ies. 44, 28. חֶפְצוֹ *voluntas, desiderium, beneplacitum eius,* 1Reg. 5, 10. c. 9, 11. pl. חֲפָצִים *desideria,* it. *res desideratae* siue *desiderabiles, oblectamenta,* Prou. 8, 11. cum Affixis חֲפָצֶיךָ *desideria, oblectamenta tua,* Prou. 3, 15. et sine Iod, Ies. 58, 13. חֶפְצֵיהֶם *desideria eorum,* Ps. 111, 2.

חָפַר *fodit, effodit,* metaphorice *quaesiuit, inquisiuit, explorauit,* vt Hiob. 39, 32. Verba *fodiendi* et *findendi* passim ad *inquisitionem* et *explorationem* referuntur, vt Lat. *eruo,* Graec. σκάλλω apud LXX Ps. 76, 6. ἀνασκαλεύω, etc. vid. pluribus *Arcan. Form. Hebr.* p. 62. 235. 618. Aliud est חָפֵר *erubuit, pudore suffusus est:* quae duae diuersae significationes olim in florente Hebraismo, vt hodienum in lingua Arab. per diuersam litterae ח pronunciationem distingui potuerunt. Praet. foem. חָפְרָה *erubuit, pudore suffusa est,* Ier. 50, 12. וְחָפַרְתָּ *etiamsi erubuisti,* al. *et fodies,* scil. *fossam;* rectius *et felix eris, bene habebis,* (coll. infra חרך, interueniente Metathesi,) Hiob. 11, 18. pl. חָפְרוּ *foderunt,* Gen. 26, 15. 18. et subintellecto nomine *foueae,* Ps. 35, 7. in pausa חָפָרוּ Gen. 26, 32. sed חָפְרוּ *erubuerunt,* Ps. 71, 24. part. praes. חֹפֵר *fodiens,* Eccles. 10, 8. infin. constr. cum ל, לַחְפֹּר *ad explorandum,* Ios. 2, 2. 3. fut. cum Vau Conuers. וָאֶחְפֹּר *et fodi,* Ier. 13, 7. וַיַּחְפֹּר *et fodit,* Gen. 26, 18. 22. pl. תַּחְפְּרוּ *erubescetis,* Ier. 1, 29. יַחְפְּרוּ *explorent,* Deut. 1, 22. it. *fodiunt,* scil. equi, vel vngulae equi, (vnde Arab. حافر absolute pro *vngula equina,*) Hiob. 39, 21. it. *erubescent,* Ps. 35, 4. 26. Ps. 40, 15. Ps. 70, 3. Ps. 83, 18. sed in pausa יֶחְפָּרוּ Ps. 34, 6. sic Hiob. 6, 20. Hiph. praet. הֶחְפִּיר *ignominia, probro affecit,* q. d. *pudere fecit;* nisi haec significatio petita sit à rad. cogn. חרף, et intransitiue, *erubuit, pudore suffusus est,* Ies. 33, 9.

33, 9. part. מַחְפִּיר *ignominia afficiens*, Prou. 19, 27. fut. f. 2 perf. תַּחְפִּירִי *erubesces*, Ief. 54, 4. יַחְפִּיר *ignominia afficit*, Prou. 13, 5.

חֲפֹר־פֵּרוֹת f. pl. *talpae*, à *continua terrae fossione*, Ief. 2, 20. Scribitur, vt duae voces, sed legitur vt vna. Nisi potius compositum sit ex 2 synonymis חפר *fodit*, et Arab. فار *defodit*, vnde Chald. פירא *fossa*, et Arab. fâron *mus*.

חָפַשׁ *liber fuit*, vnde Pihel foret חִפֵּשׁ *liberum fecit* siue *dimisit*, *libertate donauit*; sed in Kal et Pihel non occurrit. Pyhal praet. foem. in pausa חֻפָּשָׁה *manumissa*, *libertate donata est*, Leuit. 19, 20.

חֹפֶשׁ m. *libertas*, Ezech. 27, 20. vbi per *vestes* vel potius *stragulas libertatis* intelligunt *stragulas nobilissimas*, *magnificas*, quae decent *ingenuos* et *liberos*; nisi potius scriptum sit pro חֹבֶשׁ *instratio*, à חבש *instrauit*: sequitur enim לְרִכְבָּה. Cum Affixo חֻפְשָׁה, excidente Mappik pro חֻפְשָׁהּ *libertas ipsius*, Leuit. 19, 20.

חָפְשִׁי m. (cum terminatione quasi *gentilitia*,) q. d. *qui est ex genere et classe liberorum et ingenuorum*, *liber*, Exod. 21, 2. 5. 26. 27. Deut. 15, 12. 13. 18. 1 Sam. 17, 25. etc. metaphorice de *onagro* Hiob. 39, 5. et de *mortuo*, qui ab omni seruitute et vexatione hominum *liber* est, Ps. 88, 6. vbi tamen alii *derelictum* exponunt, qui destituitur prioris domini defensione, protectione et sustentatione, vel qui ab omni hominum commercio *liber* est, *solitarius*; IKENIVS denique in *Dissert.* ad Ps. 46, 5. §. 2. *infirmum* siue *imbecillum* reddit, ex significatione radicis Arab. خفش *debilis*, *infirmus*, *imbecillis fuit*. Plur. חָפְשִׁים *liberi*, Ief. 58, 6. Ier. 34, 9. 11. 16.

חָפְשׁוּת f. secundum Kethibh 2 Chron. 26, 21. sed Kri habet חָפְשִׁית, vt 2 Reg. 15, 5. *status liberi*, *libertas*. Est autem l. c. *domus libertatis domus solitaria*, in qua quis à labore et commercio hominum *liber* viuit: quomodo conf. rad. Arab. חפש in 2 Coniug. *in exigua domo resedit assidue*. Sed *domum infirmitatis* adeoque *nosocomium* intelligit IKENIVS l. c.

חָפַשׂ *perscrutatus est*, *peruestigauit*, *inuestigauit*, Arab. in 7 Coniug. *mutatus est*. Part. praes. חֹפֵשׂ *peruestigans*, Prou. 29, 27. fut. 2 perf. cum Affixo et Nun Epenthet. תַּחְפְּשֶׂנָּה *perscrutaberis eam*, Prou. 2, 4. pl. cum ה Paragog: נַחְפְּשָׂה *perscrutemur*, Thren. 3, 40. יַחְפְּשׂוּ *inuestigant*, *exquirunt*, scil. vt inueniant, Ps. 64,

Pf. 64. 7. Niph. praet. pl. נֶחְפְּשׂוּ *peruestigati sunt*, Obad. 1, 6. Pih. חִפֵּשׂ *accurate*, *sollicite peruestigauit* siue *perscrutatus est*. Praet. cum Vau Conuers. וְחִפַּשְׂתִּי *et inuestigabo*, 1 Sam. 23, 23. imper. pl. חַפְּשׂוּ *perscrutamini*, *inquirite*, 2 Reg. 10, 23. fut. אֲחַפֵּשׂ *inuestigabo*, *peruestigabo*, Amos. 9, 3. Zeph. 1, 12. Pyhal חֻפַּשׂ *accurata inuestigatio facta est*: vnde in part. *inuestigatio* מְחֻפָּשׂ *accurate facta*, Pf. 64, 7. fut. יְחֻפַּשׂ *inuestigatur*, *inquiritur*, SCHVLT. *dissimulatur*, Prou. 28, 12. Hithpah. praet. הִתְחַפֵּשׂ *mutauit se*, *dissimulauit se*, ex significatione radicis Arab. vel q. d. *peruestigandum se fecit*, 1 Reg. 22, 30. 2 Chron. 19, 29. c. 35, 22. fut. יִתְחַפֵּשׂ *mutat se*, Hiob. 30, 18. cum Vau Conuers. וַיִּתְחַפֵּשׂ *et mutauit* siue *dissimulauit se*, 1 Sam. 28, 8. 1 Reg. 20, 38. c. 22, 30.

חֵפֶשׂ m. *perscrutatio*, *peruestigatio*, Pf. 64, 7.

חָצַב *cecidit*, *excidit*, *incidit*. Praet. חָצַבְתִּי *excidi*, Hos. 6, 5. part. praes. חֹצֵב *caedens*, *caesor*, 1 Reg. 5, 15. 2 Chron. 2, 1. 17. cum Iod Paragog. חֹצְבִי Ies. 22, 16. pl. חֹצְבִים *caedentes*, *caesores*, Esr. 3, 7. 1 Chron. 22, 2. 15. Pahul חָצוּב *excisus*, pl. חֲצוּבִים *excisi*, Deut. 6, 11. Neh. 9, 25. infin. constr. cum ל, לַחְצֹב *ad caedendum*, 1 Chron. 22, 2. *ad excidendum*, Ier. 2, 13. fut. תַּחְצֹב *excides*, Deut. 8, 9. Niph. fut. pl. cum Nun Paragog. יֵחָצְבוּן *incidantur*, Hiob. 19, 24. Pyh. praet. pl. חֻצַּבְתֶּם *excisi estis*, i. e. *formati estis*, Ies. 51, 1. conf. de Verbis *excidendi* in sensu *formandi*, *Arcan. Form. Hebr.* p. 112. Hiph. part. foem. מַחְצֶבֶת *exscindens*, Ies. 51, 9.

מַחְצֵב m. *caesio*, *excisio artificiosa*, *dedolatio*, 2 Reg. 12, 13. c. 22, 6. 2 Chron. 24, 11.

חָצָה *secuit*, *dissecuit*, *diuisit*, proprie *per medium*: *dimidiauit*. Praet. וְחָצִיתָ *et diuides*, *partieris*, Num. 31, 27. fut. יֶחֱצֶה *secabit*, i. e. *pertransibit*, (vt seq. rad. חצץ,) vel *dimidiabit*, i. e. *ad dimidium perueniet*, Ies. 30, 28. per Apocopen וַיַּחַץ *et diuisit*, Gen. 32, 7. c. 33, 1. Iud. 7, 16. pl. יֶחֱצוּ *dimidiabunt*, i. e. *ad dimidium peruenient*, Pf. 55, 24. Cum Nun Paragog. יֶחֱצוּן *diuidant*, Exod. 21, 35. Niph. fut. 3 pers. foem. per Apocopen תֵּחָץ (ex תֵּחָצֶה) *diuidetur*, Dan. 11, 4. pl. יֵחָצוּ *diuidentur*, Ezech. 37, 22.

חֲצִי m. *dimidium*, *dimidia pars*, Exod. 24, 6. 12. Num. 12, 12. Ios. 22, 13. 15. Iud. 16, 3. &c. in pausa חֵצִי Exod. 25, 10. 17. 23. c. 37, 1. 6. 2 Sam. 10, 4. 1 Reg. 10, 7. &c. cum Affixis חֶצְיוֹ *dimidium eius*, Exod. 38, 4. Ios. 8, 33. Ies. 44, 16. 19. חֶצְיָם *dimidium*, *dimidia pars eorum*, Neh. 4, 10. 14. Zach. 14, 8. &c.

חֲצוֹת foem. fing. id. Exod. 11, 4. Pf. 119, 62. Hiob. 34, 20. Proprie eft Infinit. nominafcens.

מֶחֱצָה f. id. Num. 31, 36. in regim. מֶחֱצַת Num. 31, 43.

מַחֲצִית f. id. Exod. 30, 13. 15. Num. 31, 30. 42. 47. Iof. 21, 25. &c. cum Affixo מַחֲצִיתוֹ *dimidium eius*, Exod. 30, 23. &c.

חֵצֶן m. *finus*, aliis *vlna*, proprie *pars inter axillas & inferiores coftas*; qua res *amplexamur* & *fouemus*, vt Arab. حضن cuius radix notat *fouit*, *in vlnas cepit*, *amplexus eft*. Inde cum Affixo eft חֵצְנוֹ *finum fuum*, Pf. 129, 7.

חֹצֶן m. id. Ief. 49, 22. cum Affixo חָצְנִי *finus meus*, Neh. 5, 13.

חֲצַף Chald. *durus*, *rigidus*, *obfirmatus fuit*. Inde eft Aphel אַחְצִף *obfirmauit*, *durum*, *rigidum fecit*, et part. praet. foem. מְהַחְצְפָה *obfirmata*, *rigide inculcata*, *um*, de *lege* Dan. 2, 15. et exclufa Praeformante ה, מַחְצְפָה, de *mandato* Dan. 3, 22. Alii exponunt *vrgens*, *feftinans*, coll. rad. Arab. in 4 Coniug. *velociter iuit*, *cucurrit*, *celeriter inceffit*, quo cum conuenit Arab. חצף *trufit*, *impulit*, *vrfit*.

חָצַץ proprie *acutus fuit*, hinc *fecuit*, *diffecuit*, *diuifit*, vt חצה: Verba autem *acuminis* & *fecandi* porro fenfum quoque habent *pertranfeundi* fiue *cito eundi*, vnde חצץ Arab. *celeriter iuit*. Part. praef. חֹצֵץ *celeriter progrediens*, Prov. 30, 27. vid. *Arcan. Form. Hebr.* p. 158. fed *diuidens* exponitur à CLERICO et SCHVLTENSIO. Pih. חִצֵּץ *diuifit*, *partitus eft*, vt Chald. et Arab. inde part. pl. מְחַצְּצִים *diuidentes*, SCHVLTENSIO *fortientes*, al. *fulminantes*, *fagittas iacientes*, petita fignificatione à Nomine חָצָץ vel חֵץ *fagitta*, metaphorice *fulmen*: vt *fulminantes inter vtres* (i. e. nubes) fint *angeli*, Iud. 5, 11. Pyh. praet. pl. in paufa חֻצָּצוּ *abfciffi* vel *dimidiati funt*, SCHVLTENSIO *forte diftributi funt*, Hiob. 21, 21. conf. Pf. 55, 24.

חָצָץ m. 1.) *fcrupus*, *lapillus acutus*, (*filicem acutam* dixit VIRGILIVS, *filicem acutum* CATVLLVS,) Prov. 20, 17. Thren. 3, 16. A *paruitate* tamen *fcrupum* fiue *lapillum* dictum volunt HOTTINGERVS et LVDOVICVS *de* DIEU, coll. rad. Aethiop. חצץ *paruus fuit*. 2.) *fagitta acuta*, vnde pl. חֲצָצִים, cum Affixo חֲצָצֶיךָ *fagittae tuae*, i. e. *fulmina tua*, Pf. 77, 18.

חֵץ m. 1.) *haftile*, *acutum* inftar *fagittae*, fec. Kethibh 1 Sam. 17, 7. vbi Kri habet עֵץ *lignum*. 2.) *fagitta*, (vt praeced. חָצָץ,) 2 Reg.

2Reg. 13, 17. Prov. 7, 23. Ief. 37, 33. Thren. 3, 12. etc. cum Iod Paragog. חִצִּי 1Sam. 20, 36. 37. 2Reg. 9, 21. et fec. Kethibh 1Sam. 20, 38. Dagefch Forte non infcribitur, quia Accentus adeoque et Vocalis originaria manet, ficut ante ה Parag. in גַּגָּה Iof. 2, 6. 1Sam. 9, 26. in נַחְתָּה, vt recte plurimi codices habent 1Reg. 2, 40. etc. vel Formam fuam mutuatur à rad. חצה cum חצץ eiusdem fignificationis, quod placet Celeb. I. C. KALLIO ad *Cantici Deborae* Commata X et XI. Diff. II. §. 37. Metaphorice fumitur pro *fulmine*, vt apud profanos βέλος et *telum*, 2 Sam. 22, 15. Pf. 18, 15. Pf. 144, 6. Habac. 3, 11. metonymice pro *vulnere fagittæ inflicto*, vnde cum Affixo חִצִּי *fagitta mea*, i. e. *vulnus meum*, Hiob. 34, 6. plur. חִצִּים *fagittae*, 1Sam. 20, 20. 21. 22. 36. 2Reg. 13, 28. in regim. חִצֵּי Hiob. 6, 4. Ezech. 5, 16. cum Affixo חִצֶּיךָ *fagittae tuae*, Pf. 38, 3. Ezech. 39, 3. Habac. 3, 10.

חָצַר radix Hebraeis inufit. Arabibus خضر *fecuit*, *abfcidit*, *incidit*, *amputauit*, alias חרץ, קצר et קרץ: Verba autem *fecandi* porro referuntur ad *colores acutos*, vnde etiam fignificat *viridis fuit*, *viruit*. Inde funt

חָצֵר com. in genere *locus fepto a reliquis locis feparatus* et quafi *abfciffus*, fpec. 1.) *atrium*, *veftibulum*, *locus fubdialis ante aedificium*, *fepto conclufus*, Exod. 27, 12. 13. 16. 17. 18. 19. Num. 3, 26. 1Reg. 7, 8. 12. Efth. 4, 11. etc. fic fec. Kri 2Reg. 20, 4. vbi Kethibh habet הָעִיר, vid. fuo loco עִיר *vrbs*. 2.) *villa*, *locus extra vrbem fepto conclufus*, Leuit. 25, 31. Iof. 19, 8. c. 21, 12. Ief. 42, 11. In regim. חֲצַר Exod. 27, 9. Efth. 2, 11. cum Affixo חֲצֵרוֹ *atrium*, *veftibulum eius*, 2 Sam. 17, 18. pl. mafc. חֲצֵרִים *atria*, it. *villae*, Leuit. 25, 31. Iof. 19, 8. Pf. 10, 8. &c. in regim. חַצְרֵי Neh. 13, 7. cum Affixis חֲצֵרֶיךָ *atria tua*, Pf. 65, 5. Pf. 84, 11. חַצְרֵיהֶם *villae eorum*, Iof. 13, 28. 1 Chron. 4, 32. 33. etc. pl. foem. חֲצֵרוֹת *atria*, it. *villae*, Exod. 8, 13. Ezech. 9, 7. 1Chron. 23, 28. in regim. חַצְרוֹת 2Reg. 21, 5. 2Chron. 27, 5. cum Affixis חַצְרוֹתַי *atria mea*, 1Chron. 28, 6. חֲצֵרוֹתָיו *atria eius*, Pf. 100, 4. et mutato (ְ), חַצְרוֹתָיו Pf. 96, 8. חַצְרוֹתֵיהֶם *atria eorum*, Neh. 8, 17.

חָצִיר m. 1) *gramen*, à *virore*, 1Reg. 18, 5. Hiob. 8, 12. Pf. 104, 14. Ief. 15, 11. etc. 2.) *porrum*, Num. 11, 5. *gramini* maiufculo fimillimum, vnde et χλοερὸν h. e. *viride* vocatur ab ORPHEO et NICANDRO, et *prafinus* idem eft quod *viridis*. Aliis eft *afparagus*, LVDOLFO in Append. II. ad *Hiftor. Aethiop.*

p. 27. *lactuca;* sed vid. OL. CELSIVS in *Hierobotan.* L. II. p. 263. seq. In regim. חֲצִיר 2 Reg. 19, 27. Ies. 37, 27. Ps. 129, 6. Addunt quidam tertiam significationem *atrii*, ex Ies. 34, 13. vt sic idem sit cum חָצֵר, sed citra necessitatem.

חֲצֹצְרָה f. *tuba*, Hos. 5, 8. FORSTERO recte à *sono varie inciso et fracto*, vt שׁוֹפָר. Fit enim per geminationem secundae et tertiae radicalis à חצר, pro חֲצַרְצְרָה, omisso altero ר, sicut in aliis, conf. *Arcan. Form.* p. 217. Sed HACKMANNVS in *Praecidaneis S.* p. 254. seq. illud refert ad Deriuata ex peculiari Coniugatione, quae respondeat Arabum Coniugationi XII. Plur. חֲצֹצְרוֹת *tubae*, Num. 10, 2. 8. 9. 10. 2 Reg. 11, 14. c. 12, 14. Inde formata sunt Participia plur. ex Pihel quidem מַחְצְרִים *tubâ clangentes*, altero צ omisso, sec. Kri, 2 Chron. 5, 13. sed Kethibh habet מַחְצְצְרִים, צ asseruato; ex Hiphil autem מַחְצְרִים *tubâ clangentes*, more Chald. sec. Kri 1 Chron. 15, 24. 2 Chron. 5, 12. c. 7, 6. c. 13, 14. c. 29, 28. sed Kethibh ibidem habet vel מַחְצְצְרִים, vt 1 Chron. 15, 24. 2 Chron. 7, 6. c. 13, 14. c. 29, 28. vel מַחְצְרְרִים, vt 2 Chron. 5, 12. ex Pihel.

חָקָה *incîdit, excîdit, insculpsit, exsculpsit, caelauit, pinxit: picturae* enim genus omnium primum constitit in *sculptura* siue *caelatura* in lapides, ligna, metalla etc. Pyh. part. מְחֻקֶּה *sculptum*, aliis *pictum, effigiatum*, 1 Reg. 6, 35. Ezech. 8, 10. c. 23, 14. Hithpah. fut. 2 pers. masc. תִּתְחַקֶּה *te ipsum insculpis*, i. e. ipsis infimis pedum meorum partibus sensum tui *imprimis*, Hiob. 13, 27.

חָקַק idem fere significat cum praeced. חָקָה: *incîdit, excîdit, insculpsit, delineauit, pinxit, inscripsit*, (quod primitus fiebat *incisione* in lapides, ligna, metalla, etc.) *decîdit*, hinc *decreuit, statuit:* Verba enim *secandi* etiam sensum habent *decernendi* et *definiendi*, cuius rei exempla vid. in *Arcan. Form. Hebr.* p. 37. 66. 70. 119. Praet. defect. cum Vau Conuers. וְחַקּוֹתָ *et insculpes, delineabis*, Ezech. 4, 1. חַקֹּתִי *insculpsi*, cum Affixo חַקֹּתִיךְ *insculpsi, inscripsi te*, Ies. 49, 16. part. praes. cum Iod Paragog. חֹקְקִי *incîdens*, Ies. 22, 16. pl. חֹקְקִים *decernentes, statuentes*, Ies. 10, 1. in regim. חוֹקְקֵי *iudices, legislatores*, (substantiue,) Iud. 5, 9. Pahul חָקוּק *depictus*, pl. חֲקֻקִים *depictae*, Ezech. 23, 14. infin. חק, vnde cum Affixo חֻקּוֹ τὸ *statuere eius*, Prou. 8, 27. et petita Forma a Quiescentibus media radicali, חוּק, vnde cum Affixo חוּקוֹ id. Prou. 8, 29. quod tamen SCHVLTENS refert ad rad. חוּק, Arab. حاق, *cingere, sinuare*, (vnde et חֵיק *sinus*,) imper. חק *inscribe*,

ſcribe, vnde cum Affixo חָקָּהּ *inſcribe illud*, Ieſ. 30, 8. Pih. part. מְחֹקֵק *decernens, ſtatuens*, et ſubſtantiue, *legislator*, Gen. 49, 10. Num. 21, 18. Deut. 33, 21. cum Affixo מְחֹקְקִי *legislator meus*, Pſ. 60, 9. Pſ. 108, 9. pl. מְחֹקְקִים *legislatores*, *iudices*, Iud. 5, 14. fut. pl. יְחֹקְקוּ *decernunt*, Prou. 8, 15. Pyh. part. מְחֻקָּק *ſtatutum*, Prou. 31, 5. Hoph. fut. pl. in pauſa, petita Forma à Quieſcentibus media radicali, יֻחַקוּ *inſcriberentur*, Hiob. 19, 23.

חֵקֶק vel חֹקֶק m. *ſtatutum*, vnde pl. חִקְקִים *ſtatuta*, in regim. חִקְקֵי Iud. 5, 15. Ieſ. 10, 1.

חֹק m. in genere *ſtatutum* et *definitum* quid, in ſpecie 1.) *demenſum, penſum definitum*, ſiue *laboris*, vt Exod. 5, 14. Prou. 31, 15. ſiue *cibi* et *victus*, vt Gen. 47, 22. Prou. 30, 8. Ezech. 16, 27. etc. 2.) *terminus* et *limes definitus*, Ieſ. 5, 14. Ier. 5, 22. Hiob. 14, 5. 13. c. 26, 10. c. 38, 10. Prou. 8, 29. 3.) *ordo* et *tempus ſtatutum* ſiue *definitum*, Pſ. 148, 6. Ier. 31, 36. Hiob. 38, 26. 4.) *lex ſtatuta* et *praeſcripta*, Gen. 47, 26. Exod. 12, 24. Leuit. 3, 16. Deut. 4, 6. Pſ. 50, 16. etc. 5.) *mos, conſuetudo*, inſtar *legis* obſeruanda, Iud. 11, 39. 2 Chron. 35, 25. 6) *ius* et *priuilegium*, inſtar *legis* obſeruandum, Exod. 29, 28. Leuit. 10, 13. quo SCHVLTENS etiam refert Hiob. 23, 12. 14. Sequente linea Makkeph pro חֹק dicitur חָק־ Exod. 30, 21. Leuit. 6, 11. 15. cum Affixis חָקְךָ *demenſum tuum*, Leuit. 10, 13. 14. et חוקך *decretum tuum*, ſec. Kethibh Pſ. 74, 11. (vbi Kri habet חֵיקְךָ *ſinus tuus*, vid. כַּלֵּה in rad. כלה,) cum Affixo foem. חֻקֵּךְ Ezech. 16, 27. חָקְכֶם *penſum veſtrum*, Exod. 5, 14. pl. חֻקִּים *ſtatuta*, Exod. 18, 20. Deut. 4, 1. 6. 45. Ier. 32, 11. in regim. חֻקֵּי Exod. 18, 16. et חוּקֵּי Ezech. 20, 18. cum Affixo חֻקֶּיךָ *ſtatuta tua*, Pſ. 119, 5. 8. 1 Chron. 29, 19. etc.

חֻקָּה f. in genere *ſtatutum* et *definitum* quid, in ſpecie 1.) *ordo* et *tempus definitum*, Ier. 5, 24. c. 31, 35. c. 33, 25. Hiob. 38, 33. 2.) *lex*, Exod. 12, 14. 43. Deut. 8, 11. 1 Reg. 11, 6. 2 Reg. 17, 8. 19. etc. 3.) *mos*, *conſuetudo* inſtar *legis* obſeruanda, Leuit. 20, 23. 1 Reg. 3, 3. 4.) *ius* et *priuilegium*, Exod. 29, 9. In regim. חֻקַּת Exod. 12, 14. 17. 43. Leuit. 3, 17. pl. חֻקּוֹת *ſtatuta*, Leuit. 20, 23. Ier. 5, 24. Hiob. 38, 33. cum Affixo חֻקֹּתָיו *ſtatuta eius*, Num. 9, 3. Deut. 6, 2. etc.

חָקַר *ſcrutatus, perſcrutatus eſt, inueſtigauit, perueſtigauit, inquiſiuit, explorauit*. Praet. cum Affixo חֲקָרָהּ *perueſtigauit eam*, Hiob. 28, 27. part. praeſ. חֹקֵר *perueſtigans, ſcrutans*, Hiob. 28, 3. Ier. 17, 10. infin. conſtr. חֲקֹר *perueſtigare, explorare*, Prov. 23, 30. c. 25, 2. 2 Sam. 1, 3. cum Affixo חָקְרָהּ *explorare eam*, Iud. 18, 2.

imper

imper. חֲקֹר *explora*, cum Affixo חָקְרֵנִי *explora me*, Pſ. 139, 23. fut. אֶחְקוֹר *explorabo*, 1 Sam. 20, 12. יַחְקֹר *peruestigabit*, Hiob. 13, 9. pl. cum ה Paragog. in pauſa נַחְקֹרָה *perſcrutemur*, Thren. 3, 40. תַּחְקְרוּן (cum Nun Paragog.) *peruestigabitis*, Hiob. 32, 11. Niph. praet. נֶחְקַר *peruestigatum eſt*, 1 Reg. 7, 47. 2 Chron. 4, 18. fut. יֵחָקֵר *peruestigabitur*, Ier. 46, 23. Pih. praet. חִקֵּר *accurate ſcrutatus eſt*, Eccleſ. 12, 9.

חֵקֶר m. *ſcrutatio*, *perſcrutatio*, *inueſtigatio*, Pſ. 145, 3. Prou. 25, 3. 27. Hiob. 5, 9. pl. חֲקָרִים *ſcrutationes*, *inquiſitiones*, in regim. חִקְרֵי Iud. 5, 16.

מֶחְקָר m. in pl. מֶחְקָרִים *res, in quas ſtudioſe inquiritur, quae peruestigantur*, vt *imi terrae receſſus*. In regim. מֶחְקְרֵי Pſ. 95, 4. niſi per Metatheſin dictum ſit pro מֶרְחַקֵּי *loca longinqua*, coll. Ieſ. 9, 10.

חָרָא radix Hebraeis inuſit. Arab. *aluum depoſuit*, *cacauit*. Inde ſunt

חֲרָא vel חֶרֶא m. *ſtercus*, *excrementum*, pl. חֲרָאִים, vnde cum Affixo חֲרָאֵיהֶם *excrementa ſua*, ſec. Kethibh Ieſ. 36, 12. ſed Kri habet צוֹאָתָם *ſtercus ſuum*.

חָר vel חַר (tanquam à חרה,) m. id. vnde pl. cum Affixo חֲרֵיהֶם *ſtercora ſua*, 2 Reg. 18, 27. vbi Kri ſimiliter habet צוֹאָתָם. Indidem eſt חֲרֵי יוֹנִים *ſtercora*, *excrementa columbarum*, ſec. Kethibh 2 Reg. 6, 25. ſed Kri habet דִּבְיוֹנִים, quod vid. ſupra ſuo loco. *Exiguos panes* intelligit VERBRVGGE in *Obſeruat. de Nominibus Hebr. plur.* Obſ. I. §. 6. ſeq. coll. חֹרִי Gen. 40, 16. *frumentorum* ac *leguminum purgamenta* et *eiectamenta* ex hypotheſi ſua CASP. NEVMANNVS in *Biga Difficultatum Phyſico-ſacr.* p. 60. Ad rem conf. FVLLERI *Miſcell. S.* L. VI. c. 11. et BOCHARTI *Hieroz.* P. II. L. I. c. 7.

מַחֲרָאָה f. *locus*, *vbi aluus deponitur*, *latrina*, vnde pl. מַחֲרָאוֹת *latrinae*, ſec. Kethibh 2 Reg. 10, 27. ſed Kri habet מוֹצָאוֹת, *loca*, *quo exitur ad aluum deponendum*.

חָרַב proprie *cecidit*, *excidit*, *occidit*, 2 Reg. 3, 23. Ier. 50, 21. 27. et intranſitiue, *exciſus eſt*: Verba autem *ſecandi* et *excidendi* ſenſum quoque habent *deſolandi* et *deſtruendi*, cuius rei exempla vid. in *Arcan. Form. Hebr.* p. 32. hinc *deſolatus*, *vaſtatus eſt*, et vbi de *aquis* et *rebus humidis* ſermo eſt, *exſiccatus eſt*, Graec. voce cognata χάρφω, κάρφομαι; ſicut Lat. *ſiccus* deriuant

a *ſico*,

a *fico*, (pro *feco*,) vnde *fica*, et Graec. ξηρὸς à ξέω *feco*, *rado*, Arab. קכב *amputauit*, *abfcidit*, et *ficcatus eft*, *exaruit*, et torrens בְּרִית *excifionis* i. e. *exficcationis*. Semel metaphorice fumitur pro *obftupefcere*; Ier. 2, 12. vt fynon. שמם. Praet. Kal pl. חָרְבוּ *exficcatae funt*, Gen. 8, 13. infin. abfol. חָרֹב *defolando*, Ief. 60, 12. imper. חֲרֹב *caede*, *occide*, Ier. 50, 21. in pl. חִרְבוּ *caedite*, *occidite*, Ier. 50, 27. fed alia Forma et fignificatu חָרֵב, vnde foem. in paufa חָרֵבִי *exficcator*, Ief. 44, 27. in pl. חָרְבוּ *obftupefcite*, Ier. 2, 12. fut. יֶחֱרַב *defolabitur*, *deuaftata erit*, Ief. 34, 10. Ier. 26, 9. יֶחֱרַב *exficcabitur*, *exficcatur*, Ief. 19, 5. Hof. 13, 15. Hiob. 14, 11. pl. יֶחֶרְבוּ *deuaftabuntur*, Ezech. 6, 6. in paufa יֶחֱרָבוּ Ief. 60, 12. Amos. 7, 9. Niph. נֶחֱרַב *excifus*, *deuaftatus eft*, Praet. pl. נֶחֶרְבוּ *excifi funt*, 2 Reg. 3, 23. part. foem. נֶחֱרָבָה *defolata*, (vnde pl. נֶחֱרָבוֹת *defolatae*, *euerfae*, Ezech. 30, 7.) et נֶחֱרֶבֶת Ezech. 26, 19. Pyh. praet. pl. in paufa חֹרָבוּ *ficci* fiue *aridi facti funt*, Iud. 16, 7. 8. Hiph. praet. הֶחֱרִיב *vaftauit*, Ezech. 19, 7. it. *exficcauit*. הֶחֱרַבְתִּי *defolaui*, Zeph. 3, 6. fed cum Vau Conuers. וְהֶחֱרַבְתִּי *et exficcabo*, Ier. 51, 36. part. מַחֲרִיב *vaftans*, Iud. 16, 24. foem. מַחֲרֶבֶת *exficcans*, Ief. 51, 10. fut. אַחֲרִיב *vaftabo*, Ief. 42, 15. *exficcabo*, c. 37, 25. c. 50, 2. 2 Reg. 19, 24. Hoph. הָחֳרַב *deuaftatus*, *excifus eft*. Praet. foem. in paufa הָחֳרָבָה *excifa*, *deuaftata eft*, Ezech. 26, 2. part. foem. מָחֳרָבָה, vnde pl. מָחֳרָבוֹת *excifae*, *defolatae*, Ezech. 29, 12. infin. הָחֳרֵב *exfcindendo*, 2 Reg. 3, 23.

חֲרַב Chald. id. vnde Paffiuum praet. foem. fing. mixtum ex Hophal Hebr. et terminatione Chald. הָחָרְבַת *excifa*, *deuaftata eft*, Ef. 4, 15.

חָרֵב m. *defolatus*, *vaftus*, Ier. 33, 10. 12. Hagg. 1, 4. 9. it. *ficcus*. Foem. חֲרֵבָה *vaftata*, Neh. 2, 3. 17. it. *ficcum*, Leuit. 7, 10. Prou. 17, 1. fed pl. חֳרֵבוֹת *defolatae*, Ezech. 36, 35. 38. cum (ֳ) pro (ֲ) diftinctionis caufa, vt GVSSETIO videtur.

חֶרֶב f. 1) quoduis *inftrumentum*, *quo fecatur*: vt *gladius*, Gen. 31, 26. Exod. 5, 21. Leuit. 26, 25. Num. 19, 16. etc. *culter*, Iof. 5, 2. 3. *caelum*, Exod. 20, 25. *fecuris*, Ezech. 26, 9. et fec. quosdam, 2 Chron. 34, 6. *harpe*, *enfis falcatus*, metaphor. *de dentibus acutis*, quos etiam Poëtae *harpen* vocant, fec. BOCHARTVM, Hiob. 40, 19. 2) *defolatio*, *defolatum*, fec. Kri 2 Chron. 34, 6. 3) *exficcatio*, *ficcitas*, fec. quosdam, Deut. 28, 22. Cum Affixo חַרְבִּי *gladius meus*, Exod. 15, 9. Deut. 32, 41. pl. חֲרָבוֹת *gladii*, Pf. 59, 8. Prou. 30, 14.

30, 14. in regim. חַרְבוֹת Iof. 5, 2. 3. Ezech. 32, 12. cum Affixo חַרְבֹתֵיהֶם *gladii fui*, Neh. 4, 13. Mich. 4, 3. it. *defolationes, defolata eorum*, fec. Kri 2 Chron. 34, 6. fed Kethibh habet בָּחַר בָּתֵּיהֶם *explorauit, examinauit domos illorum*, an fcilicet veftigia quaedam idololatriae fupereffent.

חֹרֶב m. 1) *ficcitas*, Iud. 6, 37. 39. 40. per Metonymiam *Effecti* pro *Caufa*, *aeftus*, Gen. 31, 40. Ief. 4, 6. c. 25, 4. Ier. 31, 40. c. 36, 30. 2) *defolatio*, *vaftitas*, Ief. 61, 4. Ezech. 29, 10. Zeph. 2, 14.

חָרְבָּה f. *defolatio*, *vaftitas*, metonymice *defolatum*, *locus vaftus*, Leuit. 26, 31. 33. Ier. 27, 16. c. 44, 2. Ezech. 25, 13. c. 35, 4. etc. pl. חֳרָבוֹת *defolationes*, *vaftitates*: *loca vafta*, Ief. 48, 21. Pf. 9, 7. Hiob. 3, 14. in regim. חָרְבוֹת Ief. 5, 17. Ier. 25, 9. Ezech. 29, 10. cum Affixo חָרְבֹתֶיהָ *vaftitates eius*, Ief. 44, 26. c. 51, 3.

חָרָבָה f. (Formae dageffandae,) *ficcitas*: *ficcum*, *locus ficcus*, Gen. 7, 22. Exod. 14, 21. Iof. 3, 17. c. 4, 18. 2 Reg. 2, 8. Hagg. 2, 6.

חֲרָבוֹן m. *ficcitas magna*, vnde pl. in regim. חַרְבֹנֵי *ficcitates magnae*, Pf. 32, 4.

חָרַג *prodiit*, vt Arab. خرج. Semel occurrit in fut. pl. יַחְרְגוּ *prodibunt*, Pf. 18, 46. pro quo in loco parallelo 2 Sam. 22, 46. recurrit יַחְגְּרוּ, per Metathefin litterarum.

חַרְגֹּל m. Leuit. 11, 22. *locuftae* fpecies, à rad. Arab. quadrilittera חרגל *longo agmine latus eft*, it. *faltitauit*. Ex priore fignificatu deducunt BOCHARTVS et MAIVS, ego ex pofteriore: quia non eft nomen integri agminis *locuftarum*. Sic Graec. ἀττάκης vel ἀττακός apud LXX l. c. dicitur ab ἄττω *falio*.

חָרַד in genere *praecipitem commotionem* exprimit, fiue ea fit *animi* fiue *corporis*: hinc fpecialiter 1) *feftinauit*, *praecipitanter* et *feftinanter accurrit*, 2) *trepidauit*, *tremuit*, *territus eft*; ficut חָפַז eft *trepidauit*, et *feftinauit*, פָּחַד *expauit*, et *feftinanter accurrit*, Hof. 3, 5. בהל *perturbatus*, *conftematus eft*, et *feftinauit*, et alia apud SCHVLTENSIVM in *Animaduerf. Philol.* ad Hiob. 20, 2. Sic Lat. *trepidare* etiam fumitur pro *feftinare*, obferuantibus BOCHARTO in *Hieroz.* P. II. p. 14. et eodem SCHVLTENSIO in *Animaduerf. Philol.* ad Ief. 19, 17. 3) *feftinauit ad inferuiendum*, *promtus adfuit*, *curam* et *ftudium* (gr. σπουδὴν à σπεύδω) *nauauit*. Praet. foem. חָרַדְתְּ *curam et ftudium nauafti*, 2 Reg. 4, 13. plur. חָרְדוּ *trepidarunt*, 1 Sam. 14, 15. it. *trepide et feftinanter accurrerunt*, 1 Sam. 13, 7. imp. pl. חִרְדוּ *trepidate*, Ief. 32, 11. fut. יֶחֱרַד *tre-*

trepidat, Hiob. 37, 1. sed cum Vau Conuers. וַיֶּחֱרַד *et festinauit*, 1 Sam. 21, 2. pl. וַיֶּחֶרְדוּ *et trepidarunt*, Gen. 42, 28. 1 Reg. 1, 49. it. *et festinarunt*, 1 Sam. 16, 4. Hiph. praet. הֶחֱרִיד *trepidare fecit, perterruit, terrefecit*, Iud. 8, 12. part. מַחֲרִיד *perterrens*, Leuit. 26, 6. Deut. 28, 19. Ies. 17, 2. infin. הַחֲרִיד *terrefacere*, Ezech. 30, 9. Zach. 2, 4.

חָרֵד m. *trepidus, timidus*, Iud. 7, 3. 1 Sam. 4, 13. Ies. 66, 2. Esr. 9, 4. pl. חֲרֵדִים *trepidi*, Ies. 66, 5. Esr. 10, 3.

חֲרָדָה f. 1) *trepidatio, tremor*, Gen. 27, 33. 1 Sam. 14, 15. Ier. 30, 8. Dan. 10, 7. etc. 2) *cura, studium, festinatio* et *promtitudo ad ministrandum*, 2 Reg. 4, 13. In regim. חֶרְדַּת 1 Sam. 14, 15. (vbi *trepidatio Dei* est *trepidatio maxima*,) Prou. 29, 25. pl. חֲרָדוֹת *trepidationes*, Ezech. 26, 16.

חָרָה *arsit, exarsit*. Semper metaphorice de *ira* vsurpatur, Nomine אַף, *ira*, vel addito, sequente בּ *Obiecti*, vel subintellecto: quomodo Nomini Subiecti *irascentis* ל praefigi solet. Sed Syr. חרא in Aphel est *aptare ad pugnam*, in Ethpah. *semet ad pugnam aptare, pugnare*, vnde et Aethiop. ሰራዊ ፡ *miles*. Praet. אַף יְהוָה חָרָה בָּעָם *ira Domini exarsit in populum*, Num. 11, 33. sed לָמָּה זֶה חָרָה לְךָ *quare nunc exarsit* (scil. ira) *tibi?* 2 Sam. 19, 43. Infin. absol. חָרֹה *exardescendo*, 1 Sam. 20, 7. infin. constr. חֲרוֹת *exardescere*, 2 Sam. 14, 1. Ps. 124, 3. fut. יֶחֱרֶה *exardescet, exardescat*, Exod. 32, 11. Deut. 6, 15. per Apocopen יִחַר Gen. 18, 30. 32. Exod. 32, 22. Iud. 6, 39. etc. Niph. part. נֶחֱרָה *ira accensus*, pl. נֶחֱרִים *ira accensi*, Ies. 41, 11. c. 45, 24. Hiph. הֶחֱרָה *exardescere fecit, accendit*. Sed Neh. 3, 20. malim exponere ex significatione radicis Arab. et Aethiop. חרי *elegit, proposuit, intendit*. Fut. cum Vau Conuers. et per Apocopen וַיִּחַר *et accendit*, Hiob. 19, 11. Hithpah. fut. per Apocopen תִּתְחַר q. d. *te ipsum ad iram accendas, indigneris*, (conf. de Verbis *Affectuum* in Hithpah. *Arcan. Form.* p. 524.) Ps. 37, 1. 7. 8. Prou. 24, 19.

חֳרִי m. *aestus, ardor*, (de *ira*,) Exod. 11, 8. Deut. 29, 24. Ies. 7, 4. Thren. 2, 3. etc.

חָרוֹן m. (*Intensiuum*,) *aestus* siue *ardor magnus*, Ps. 58, 10. Ezech. 7, 12. Neh. 13, 18. in regim. חֲרוֹן Num. 25, 4. 1 Sam. 28, 18. Esr. 10, 14. cum Affixo חֲרוֹנִי *exarsio mea*, Ezech. 7, 14. pl. חֲרוֹנִים *exarsiones, ardores magni*, vnde cum Affixo חֲרוֹנֶיךָ *exarsiones tuae*, Ps. 88, 17.

תַּחְרָא m. (mutata tertia radicali ה in א, cum ת notionis reciprocipro-

ciprocae,) *thorax*, Exod. 28, 32. c. 39, 23. ex significatione radicis Syr. q. d. *aptatio sui ad pugnam.* Inde formatum videtur Verbum quadrilitterum חִחְרָה *loricauit se*, *loricam induit.* Part. מִתְחָרֶה *loricans se*, i. e. *muniens se*, Ier. 22, 15. *Loricae* enim vox tam apud Orientales, quam apud Graecos et Latinos, pro *propugnaculo* sumitur, conf. *Onomast. V. T.* p. 71. Fut. תְּתַחֲרֶה *pugnabis*, *contendes*, proprie *loricabis te*, Ier. 15, 5.

חָרוּז m. in pl. חֲרוּזִים *ordines* vel *series margaritarum*, (vt Syr. חוּרוּזָא,) Cant. 1, 10. à חרז Chald. et Syr. *perfixit*, *perforauit*, *perforando in ordinem collegit*, *filo indidit*, Arab. *subulâ perforauit.* *Habenas* tamen intelligit COCCEIVS in *Lex.*

חָרַט radix Hebraeis inusit. Syr. *incidit*, (vt Hebr. חרץ et חרת,) Arab. خرط in 4 Coniug. *colligauit* (loculum), in 5 Coniug. *collegit*, in 7 Coniug. *celer fuit:* Verba enim *secandi* ad *celeritatem* referuntur, vt alibi saepius monitum. Inde sunt

חָרִיט m. *loculus*, *marsupium*, à *colligendo* et *colligando*, (Arab. et Pers. *charitah*,) pl. חֲרִיטִים *loculi*, *marsupia*, 2 Reg. 5, 23. Ies. 3, 23.

חֶרֶט m. 1) id. vt bene exponit BOCHARTVS, Exod. 32, 4. 2) *stylus*, *quo inciditur* siue *insculpitur*, Ies. 8, 1. Sed in priore loco de *cauo modulo*, in posteriore de *cista* accipit GVSSETIVS, contra quem vid. DEYLINGIVS in *Obseruat. S.* P. I. p. 154. seq. conf. quoque Celeb. SCHROEDERVS de *Vestibus mulier. Hebr.* p. 285. seq.

חַרְטֹם m. *magus* vel potius *praestigiator.* Missis aliorum deriuationibus et compositionibus, (vid. de illis *Arcan. Form. Hebr.* p. 651. iisque add. WARNERI *Prouerbia Pers.* p. 40. et BARTH. MAYERI *Philologia S.* P. I. p. 142. seq.) dictum putem à *summa celeritate*, qua aliorum oculos praestringit, vt ם finale sit Heemanticum, *Augmentationis* nota. Plur. חַרְטֻמִּים *praestigiatores*, Gen. 41, 24. Exod. 8, 3. 14. 15. c. 9, 11. Dan. 1, 20. c. 2, 2. in regim. חַרְטֻמֵּי Gen. 41, 8. Exod. 7, 11. 22.

חַרְטֹם m. Chald. id. Dan. 2, 10. pl. חַרְטֻמִּין *praestigiatores*, Dan. 2, 27. c. 5, 11. in Statu Emphat. חַרְטֻמַּיָּא Dan. 4, 4. 6.

חֲרִיוֹנִים, vid. supra sub rad. חרא.

חָרַךְ *conclusit*, *inclusit.* Conuenit cum Graeco εἵργω *includo*, et Arab. transpos. חכר *commeatum collegit* et *recondidit in angustioris annonae tempus:* quod exacte quadrat in locum Prou. 12, 27.

Non

Non concludit siue *collectum recondit remissio* (h. e. *vir remissus*) *commeatum suum, sed opulentia hominis pretiosa* siue *grauis* (est) *sedulitas.*

חֲרַךְ Chald. *vssit, adussit*, vt Arab. حرق, vnde in Ithpahal הִתְחָרַךְ (pro אִתְחָרַךְ ex Hebraismo) *adustus est*, Dan. 3, 27.

חָרָךְ *clathrus, septum*, vt Graec. ἕρκος, q. d. *conclusio, inclusio*: vnde pl. חֲרַכִּים *clathri, cancelli*, Cant. 2, 9.

חָרוּל m. *vrtica*, Hiob. 30, 7. Zeph. 2, 9. pro חַרְלוּל, (altera similium omissa, vt in Compositis fieri solet,) compos. ex חרר *vssit, adussit, adustus est*, et ex לול (hoc sensu alias inusit.) *aculeus, cuspis*, vt Chald. et Syr. לוליא, (quod in Versione Syr. V. T. ponitur pro Hebr. צֶנִין,) q. d. *adurens aculeis*, quod *vrticae* proprium, vnde et Lat. *vrtica* ab *vrendo*. Sed *paliurum* intelligit OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. II. p. 166. seq. Plur. חֲרֻלִּים *vrticae*, Prou. 24, 31.

חָרַם idem plane est cum Arab. خرم *resecuit, succidit, excidit, abscidit, abripuit, abstulit, seiunxit.* Pahul חָרֻם *mutilatus, cui membrum abscissum est*, Leuit. 21, 18. Hiphil הֶחֱרִים 1) *excidit, internecione deleuit, exstirpauit*, Iof. 8, 26. c. 10, 28. 35. 40. c. 11, 12. it. *deuouit, addixit*, q. d. *à communi vsu resecuit et seiunxit.* Praet. הֶחֱרַמְתִּי *excidi, exstirpaui*, 1 Sam. 15, 20. sed cum Vau Conuers. וְהַחֲרַמְתִּי *et excindam, delebo*, Num. 21, 3. it. *et deuouebo, consecrabo*, Mich. 4, 13. sic in plur. Iof. 2, 10. 1 Sam. 15, 3. infin. הַחֲרֵם *exscindendo*, Deut. 3, 6. c. 7, 2. c. 13, 16. Iof. 11, 11. etc. imper. pl. הַחֲרִימוּ *exscindite, delete*, Ier. 51, 3. fut. יַחֲרִים *deuouebit*, Deut. 27, 28. sed cum Vau Conuers. וַיַּחֲרֵם *et excidit.* Num. 21, 4. Iof. 10, 37. et cum Affixo וַיַּחֲרִימָהּ *et excidit, deleuit eam*, Iof. 10, 1. etc. Hoph. fut. יָחֳרָם *deuouebitur*, Leuit. 27, 29. Esr. 10, 8. it. *exscindetur, internecioni dabitur*, Exod. 22, 19.

חֵרֶם m. 1) *deuotio* rei *ad excisionem*, 1 Reg. 20, 42. Ies. 34, 5. metonymice *anathema* siue *res deuota*, idque vel *internecioni*, vt Deut. 7, 26. vel *Deo*, Leuit. 27, 28. 29. Num. 18, 14. 2) *rete*, Mich. 7, 2. quo pisces ex aqua *abripiuntur*, vel potius ex significatione radicis Arab. حرم (per *Cha*) in 4 Coniug. *prehendit, occupauit*, conf. suo loco רֶשֶׁת. Cum Affixis חֶרְמִי *deuotio mea*, 1 Reg. 20, 42. Ies. 34, 5. it. *rete meum*, Ezech. 32, 3. חֶרְמוֹ *rete suum*, Habac. 1, 15. 16. 17. pl. חֲרָמִים *retia, plagae*, Ezech. 26, 5. 14. c. 47, 10. Eccles. 7, 26.

חֵרֶם m. *deuotio, anathema*, sec. plurimos codices Zach. 14, 11.

חֶרְמֵשׁ m. *falx messorum*, Deut. 16, 9. c. 23, 26. compos. ex 2 synonymis, חרם, et חרש proprie *secuit*, *incidit*.

חָרַס radix inusitata, procul dubio significauit *accendit*, et intransitiue, *accendit se*, *accensus est*, *arsit*, coll. Arab. حرش *irritauit*, *litem accendit*, et حرس *mouit ignem*, *vt arderet*. Hinc

חֶרֶס m. 1) *sol*, ab *ardore*, Iud. 8, 13. Hiob. 9, 17. et cum ה Paragog. חַרְסָה Iud. 14, 18. sicut לַיִל et לַיְלָה eodem sensu dicitur. 2) *prurigo*, *pustula ardens*, vel *inflammatio*, Deut. 28, 27. Huc referri potest 3) חֶרֶשׂ (cum שׂ pro ס, vt alibi interdum,) *testa igne exusta* et *excocta*, Ps. 22, 16. Ier. 19, 1. Hiob. 2, 8. Thren. 4, 2. etc. vnde כְּלִי חֶרֶשׂ *vas testae* i. e. *testaceum*, Leuit. 6, 21. c. 11, 33. Num. 5, 17. Ier. 32, 14.

חַרְסוּת f. secundum Kethibh, vel חַרְסִית sec. Kri, Ier. 19, 2. *combustio* vel *ardor*: vnde *porta ardoris* l. c. sic dicitur a vicina valle Hinnom, vbi perpetuus ignis alebatur ad *comburenda* cadauera et sordes, ex vrbe eo delatas: quare et vallis illa in symbolum *inferni* abiit.

חָרַף proprie *decore* et *honore suo priuauit*, hinc *probro affecit*, *vilem reddidit*, semel intransitiue, petita significatione à rad. cognat. חפר, *erubuit*, Hiob. 27, 6. et (petita significatione à חֹרֶף *hiems*,) *hiemauit*, Ies. 18, 6. Part. praes. חֹרֵף *probro afficiens*, cum Affixo חֹרְפִי *probro afficiens me*, Ps. 119, 42. Prou. 27, 11. pl. חֹרְפִים *probris afficiantes*, cum Affixo חוֹרְפֶיךָ *probris afficientes te*, Ps. 69, 10. fut. יֶחֱרַף *pudore suffundetur*, (intransitiue, vt חפר,) Hiob. 27, 6. foem. תֶּחֱרָף *hiemabit*, Ies. 18, 6. Niph. נֶחֱרַף *probro affectus*, *vilis redditus est*: vnde part. foem. נֶחֱרֶפֶת *vilis reddita*, i. e. *tanquam res vilis concessa*, *qua libere et pro lubitu vti licet*, Leuit. 19, 20. in quem locum vid. pluribus b. SCHVLTENS in *Animaduers. Philolog.* Pih. praet. חֵרֵף *probro affecit*, *vilem habuit*, *cum probro prouocauit*, 1 Sam. 17, 26. 36. Ps. 57, 4. Prou. 14, 31. *animam vilem habuit*, i. e. *ei non pepercit*, *eam periculo exposuit*, *quasi nihili aestimans*, Iud. 5, 18. part. מְחָרֵף *probro afficiens*, Ps. 44, 7. infin. חָרֵף *probro afficere*, *probrose prouocare*, 1 Sam. 17, 25. 2 Reg. 19, 4. cum Affixo חָרְפָם τὸ *probrose prouocare eorum*, 1 Sam. 23, 9. fut. יְחָרֵף, et retracto Accentu, יְחָרֶף *probro afficiet*, *conuitiabitur*, Ps. 74, 10. etc.

חֹרֶף m. 1) *hiems*, Gen. 8, 22. Ps. 74, 17. Prou. 20, 4. Ier. 36, 22.

36, 22. etc. q. d. *priuatio decoris* terrae, arborum et plantarum, qua *syluis decutitur honor*, vt phrasi vtar VIRGILII *Georg. II.* 404. et HORATII *Epod.* XI. 6. vnde *turpe sine frondibus arborem* dixit OVIDIVS. Conf. suo loco פארה. 2) *felicitas*, *opum incrementum*, ex significatione radicis Arab. חרף *lucratus est*, in 4 Coniug. *profecit felixque fuit opum incremento ac bene habuit*, vnde cum Affixo חָרְפִּי *felicitas mea*, Hiob. 29, 4. Aliter SCHVLTENS in *Commentar.* ad h. l. qui cum HOTTINGERO in *Thesauro Philol.* p. 507. חֹרֶף *autumnum* siue *autumnitatem* exponit, (à rad. Arab. חרף, per Cha, *collegit fructus autumnales*, it. *autumnum egit*, vnde charifon *autumnus*,) et per Metaphoram de *aetate virili*, suis fructibus foeta et exuberante, intelligit, quo sensu et Graec. ὀπώρα veniat.

חֶרְפָּה f. *probrum*, *opprobrium*, quo quis afficitur, Ps. 15, 3. Ps. 119, 22. Ier. 15, 15. etc. Metonymice *res* vel *persona*, *quae probris afficitur*, Ier. 6, 10. c. 20, 8. Ezech. 22, 4. Ps. 31, 9. etc. In regim. חֶרְפַּת Ios. 5, 9. Ps. 22, 7. cum Affixo חֶרְפָּתִי *opprobrium meum*, Gen. 30, 23. Ps. 69, 20. pl. חֲרָפוֹת *probra*, *opprobria*, Ps. 69, 11. Dan. 12, 2. in regim. חֶרְפוֹת Ps. 69, 10.

חָרַץ *acuit*, Exod. 11, 7. Ios. 10, 21. et intransitiue, *acuit se*, *acutus*, *acris fuit*, metaphorice *acer*, *solers*, *promtus fuit*, vt Graec. ὀξὺς *acutus*, it. *acris*, *promtus*, *sedulus*, *expeditus*. Sed sic praeter *Qualitatem* etiam eius *Effectum* exprimit, scil. *secuit*, *scidit*, *excidit*, *praecidit*: *acuta* enim *secant*; metaphorice porro *decidit*, *definiuit*. Conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 65. 66. Praet. Kal חָרַצְתָּ *decidisti*, 1 Reg. 20, 40. Pahul חָרוּץ 1) *acutus*, Ies. 41, 15. 2) *abscissus*, *truncatus*, *mutilatus*, Leuit. 22, 22. conf. supra חָרֻם in חרם. 3) *decisus*, *definitus*, Ies. 10, 22. Ioël. 4, 14. pl. חֲרוּצִים *decisi*, *definiti*, Hiob. 14, 5. vid. quoque inter Nomina. Fut. תֶּחֱרַץ *promtus*, *expeditus eris* vel *sis*, 2 Sam. 5, 23. יֶחֱרַץ *acuet* (linguam suam) i. e. *hirriet*, Graec. voce cognata γρύξει, Exod. 11, 7. sic BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 668. conf. שנן de *lingua* Ps. 64, 4. Ps. 140, 4. Conuenit Arab. חרש de *cane irritato et dentibus frendente*. Niph. part. foem. נֶחֱרָצָה *definitum*, *decretum*, Ies. 10, 23. c. 28, 22. Dan. 9, 27. c. 11, 36. et נֶחֱרֶצֶת Dan. 9, 26.

חָרוּץ m. *acutus*, (vid. in ipsa radice,) etiam *substantiue* sumitur: denotat enim 1) *tribulam acutam*, Ies. 28, 27. i. e. *aculeis* siue *clauis acutis instructam*, quae alias duabus vocibus

LIVM, et Graec. τευχειν κακα apud HESIOD. τέχ̓ονες κακῶν apud EVRIPID. et passim τεχνιτεύω, τεχνάομαι et τεχνάζω *fabricor* pro *machinor*, etc. Praet. pl. חָרְשׁוּ *ararunt*, Ps. 129, 3. חֲרַשְׁתֶּם *arastis*, *arassetis*, Iud. 14, 18. Hos. 10, 13. part. praes. חֹרֵשׁ *arans*, 1 Reg. 19, 19. Ies. 28, 24. it. *fabricans*, *faber*, Gen. 4, 22. 1 Reg. 7, 14. pl. חֹרְשִׁים *arantes*, *aratores*, Ps. 129, 3. in regim. חֹרְשֵׁי Hiob. 4, 8. foem. pl. חֹרְשׁוֹת Hiob. 1, 14. Pahul foem. חֲרוּשָׁה *incisa*, *insculpta*, Ier. 17, 1. infin. constr. חֲרֹשׁ *arare*, 1 Sam. 8, 12. fut. תַּחֲרֹשׁ *arabis*, Deut. 22, 10. it. *machineris*, Prou. 3, 29. sed תֶּחֱרַשׁ *sileas*, 1 Sam. 7, 8. Ps. 28, 1. יַחֲרֹשׁ *arabit*, *arat*, Prou. 20, 4. Ies. 28, 24. sed יֶחֱרַשׁ *silebit*, Ps. 50, 3. pl. f. תֶּחֱרַשְׁנָה *obsurdescent*, Mich. 7, 16. Niph. fut. תֵּחָרֵשׁ *arabitur*, Ier. 26, 18. Mich. 3, 12. Hiph. praet. הֶחֱרִישׁ *siluit*, *tacuit*, Gen. 34, 5. Num. 30, 5. 12. 15. 38. it. *surdus fuit*, *obsurduit*. הֶחֱרַשְׁתִּי *silui*, *siluissem*, Ps. 32, 3. Esth. 7, 4. part. מַחֲרִישׁ *tacens*, Gen. 24, 21. 1 Sam. 23, 9. it. *surdus*, 1 Sam. 10, 27. infin. הַחֲרֵשׁ *tacendo*, Num. 30, 15. Esth. 4, 14. imper. הַחֲרֵשׁ *tace*, Iud. 18, 19. Hiob. 33, 31. 33. f. הַחֲרִישִׁי id. 2 Sam. 13, 20. fut. אַחֲרִישׁ *tacebo*, Ies. 42, 14. Hiob. 6, 24. pl. cum Nun Paragog. תַּחֲרִישׁוּן *silebitis*, *sileretis*, Exod. 14, 14. Hiob. 13, 5. etc. Hithpah. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּתְחָרְשׁוּ *et taciturnos se continuerunt*, Iud. 16, 2.

חֶרֶשׁ m. 1) *silentium*, et aduerbialiter, *tacito*, *clam*, Ios. 2, 1. 2) *machinatio*, aliis *praestigiae*, ex significatione radicis Chald. in Pahel *fascinauit*, *praestigiatus est*, in pl. חֲרָשִׁים *praestigiae*, Ies. 3, 3. vbi respondet τῷ לָחַשׁ. 3) *magus*, *praestigiator*, vt Chald. et Syr. חָרָשָׁא, pl. חֲרָשִׁים *magi*, *praestigiatores*, 1 Chron. 4, 14. Neh. 11, 35. vbi vulgo *fabros* intelligunt; sed illi dicuntur חָרָשִׁים, ex Forma dagessanda; neque a Verbis Transitiuis, quale est חרש in sensu *fabricandi*, Nomina *Actoris* sub Forma Leui קֶטֶל vel Segolata חֶרֶשׁ formantur: plura vid. in *Onomast. V. T.* p. 166. Sed

חֶרֶשׂ *testa*, vid. sub rad. חרס.

חָרִישׁ m. *tempus arationis*, Gen. 45, 6. Exod. 34, 21. conf. de Nominibus *Temporis*, hac Forma venientibus, *Arcan. Form. Hebr.* p. 103. Metonymice notat *id*, *quod aratur* vel *arandum est*, *aratum*, vnde cum Affixo חֲרִישׁוֹ *aratum suum*, vulgo *arationem suam*, 1 Sam. 8, 12. Sic *aestas* sumitur pro *fructibus*, *qui aestate colliguntur*, Ies. 16, 9. Ier. 40, 10. Amos. 8, 1. *messis* pro *frugibus*, *quae tempore messis demetuntur*, Exod. 23, 10. Deut. 24, 19.

24, 19. Ief. 16, 9. Ioël. 3, 18. etc. conf. GLASSII *Philolog. S. L. V. Tract. I. c. 4. §. 3.*

חֹרֶשׁ m. *sylua*, Ief. 17, 9. Ezech. 31, 3. proprie *caedua*, ex Verbi significatione *abscindendi*, vel *densa*, coll. rad. Chald. חרש *implicatus, condensatus est.* Cum ה *Locali* חֹרְשָׁה *in syluam*, 1 Sam. 23, 16. vnde porro cum ב, בַּחֹרְשָׁה q. d. *in loco versus* vel *prope syluam*, 1 Sam. 23, 15. 18. pl. חֳרָשִׁים *syluae*, 2 Chron. 27, 4.

חָרָשׁ m. (Formae dagessandae,) *faber*, Exod. 35, 35. Deut. 27, 15. Ief. 40, 19. 20. etc. in regim. חָרַשׁ Exod. 28, 11. Ief. 44, 12. 13. pl. חָרָשִׁים *fabri*, 2 Reg. 22, 6. 1 Chron. 24, 12. Ief. 44, 11. in regim. חָרָשֵׁי 2 Sam. 5, 11. 2 Reg. 12, 12. etc. Sed pl. חָרָשִׁים est à sing. חָרָשׁ.

חֵרֵשׁ m. (Formae similiter dagessandae,) *surdus*, Exod. 4, 11. Leuit. 19, 14. Pf. 58, 5. pl. חֵרְשִׁים *surdi*, Ief. 29, 18. c. 35, 5. etc.

חֲרֹשֶׁת f. *sculptura*, Exod. 31. 5. c. 35, 23.

חֲרִישִׁית f. *silentium*, vnde eurus *silentii* i. e. *subtilissimus*, qui aestum solis *subtilitate* sua magis augebat, Ion. 4, 8.

מַחֲרֵשָׁה f. *rutrum, bipalium*, idem instrumentum, quod Germanis nostris Grabscheid dicitur, quo terra *inciditur* et *foditur*. Cum Affixo מַחֲרַשְׁתּוֹ *rutrum suum*, 1 Sam. 13, 20. pl. מַחֲרֵשֹׁת *rutra*, 1 Sam. 13, 21.

מַחֲרֶשֶׁת f. *vomer, quo aratur*, cum Affixo מַחֲרַשְׁתּוֹ *vomerem suum*, 1 Sam. 13, 20.

חָרַת *incidit, insculpsit*. Part. Pahul חָרוּת *insculptus*, Exod. 32, 16.

חָשַׁב in genere *cogitauit, mente agitauit*, vt Pf. 119, 59. Prou. 16, 9. hinc, pro diuersa mentis operatione, *putauit, cogitando decreuit, excogitauit, reputauit, imputauit, computauit, supputauit.* Praet. cum Affixo חֲשָׁבָהּ *cogitauit, cogitando decreuit illud*, Gen. 50, 20. חָשַׁבְתָּ *cogitasti*, Hiob. 35, 2. et cum ה Paragog. חָשְׁבָה 2 Sam. 14, 13. plur. cum Affixo חֲשַׁבְנֻהוּ *reputauimus, aestimauimus illum*, Ief. 53, 3. 4. part. praes. חֹשֵׁב *cogitans, cogitando decernens*, Ier. 26, 3. c. 29, 1. it. *excogitans, artifex*, spec. *polymitarius*, vt CLERICVS ex Arab. notat, Exod. 26, 1. 31. c. 28, 6. 15. 2 Chron. 26, 15. pl. חֹשְׁבִים *cogitantes*, Neh. 6, 2. 6. Ier. 23, 26. in regim. חֹשְׁבֵי Pf. 35, 4. Mich. 2, 1. etc. infin. constr. cum ל, לַחְשֹׁב *ad cogitandum, excogitandum*, Exod. 31, 4. Prou. 16, 30. fut. יַחְשֹׁב *cogitat, excogitat, reputat, aestimat, imputat*, Ief. 10, 7. Pf. 32, 2. Pf. 36, 5. Hiob. 41, 19. 24. sed cum Makkeph יַחֲשָׁב־ *cogitat* (de me) i. e. *rationem et curam habet*

habet (mei), Psf. 40, 18. it. *imputet*, 2 Sam. 19, 20. cum Affixo יַחְשְׁבֵנִי *reputat me*, Hiob. 33, 10. pl. יַחְשְׁבוּ *cogitant*, *cogitando decernunt*, Psf. 41, 8. in pausa יַחְשֹׁבוּ *reputant*, *aestimant*, Ief. 13, 17. simulque cum Nun Paragog. יַחְשְׁבוּן *cogitant*, Psf. 35, 20. Niph. נֶחְשַׁב *reputatus* siue *aestimatus*, *imputatus*, *supputatus est*. Praet. pl. נֶחְשְׁבוּ *reputati*, *aestimati sunt*, Ief. 40, 17. Thren. 4, 2. in pausa נֶחְשָׁבוּ Ief. 5, 28. Hof. 8, 12. part. נֶחְשָׁב *reputatus*, *aestimatus*, 1 Reg. 10, 21. 2 Chron. 9, 20. Ief. 2, 22. fut. יֵחָשֵׁב *reputabitur*, Leuit. 25, 31. Prou. 17, 28. Ief. 29, 16. 17. *imputabitur*, Leuit. 7, 18. c. 17, 4. *supputabitur*, 2 Reg. 22, 7. etc. Pih. חִשֵּׁב *cogitauit*, *excogitauit*, *supputauit*, *computauit*, *reputauit*. Praet. cum Vau Conuers. וְחִשַּׁב *et computabit*, Leuit. 25, 27. 50. 52. foem. חִשְּׁבָה *cogitauit*, Ion. 1, 4. part. מְחַשֵּׁב *cogitans*, Prou. 24, 8. fut. יְחַשֵּׁב *excogitabit*, Dan. 11, 24. it. *supputat* vel *mente agitat*, Prou. 16, 9. pl. cum Nun Paragog. תְּחַשְּׁבוּן *excogitabitis*, Nah. 1, 9. יְחַשְּׁבוּ *excogitabunt*, Dan. 11, 25. *cogitant*, *excogitant*, Hof. 7, 15. it. *computabant*, *rationem inibant*, 2 Reg. 12, 16. Hithpah. fut. in pausa יִתְחַשָּׁב *se ipsum reputabit*, Num. 23, 9.

חֲשַׁב Chald. *reputauit*, *aestimauit*: vnde Pehil pl. חֲשִׁיבִין *reputati*, *aestimati*, Dan. 4, 32.

חֵשֶׁב m. *cingulum*, Exod. 28, 8. 27. 28. c. 29, 5. c. 39, 5. 20. 21. Leuit. 8, 7. vulgo ab *artificiosa excogitatione* siue *inuentione*, aliis à *mixtura* filorum et colorum, coll. rad. Arab. חשב *miscuit*. Arab. *cingulum* dicitur حبس, cuius radix significat *adstrinxit*, Hebr. חבש *ligauit*, vt subsit Metathesis litterarum. Quomodo tamen significatio *ligandi* et *cogitandi* siue *excogitandi* conciliari queat, vid. supra in מַחְבָּלוֹת sub rad. חבל, et in rad. זמם.

חִשָּׁבוֹן m. (*Intensiuum*,) *cogitatio intenta*: *inuentum multa cogitatione excogitatum*, Eccles. 7, 25. 27. c. 9, 10.

חִשָּׁבוֹן m. id. vnde pl. foem. חִשְּׁבֹנוֹת *inuenta*, 2 Chron. 26, 15. Eccles. 7, 29.

מַחֲשָׁבָה f. *cogitatio*, Ier. 18, 11. c. 49, 30. it. *excogitatio*, metonymice *id*, *quod excogitatur*: *excogitatum*, *inuentum*. Pl. מַחֲשָׁבוֹת *cogitationes*, *excogitationes*: *excogitata*, Exod. 31, 4. c. 35, 32. 35. 2 Sam. 14, 14. Prou. 15, 22. c. 19, 21. etc. in regim. מַחְשְׁבוֹת Gen. 6, 8. Psf. 33, 10. 11. Prou. 6, 18. cum Affixo מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם *cogitationes vestrae*, Hiob. 21, 27. Ief. 55, 8. etc.

מַחֲשֶׁבֶת f. id. Exod. 35, 33. 2 Chron. 26, 15. Esth. 8, 5. cum Affixo מַחֲשַׁבְתּוֹ *cogitatio* vel *excogitatio eius*, Esth. 8, 3. c. 9, 25.

חָשָׁה *filuit, tacuit*. Infin. constr. חֲשׁוֹת *filere*, Eccles. 3, 7. fut. אֶחֱשֶׁה *tacebo*, Ies. 62, 1. c. 65, 6. תֶּחֱשֶׁה *filebis*, *fileas*, Ies. 64, 11. Ps. 28, 1. sed foem. וַתֶּחֱשֶׁה *et festinauit*, ratione significationis ad חוש pertinet, licet Forma sit à חשה. Pl. יֶחֱשׁוּ *tacebunt*, Ies. 62, 6. Hiph. הֶחֱשָׁה *silere fecit*, *sedauit*, et intransitiue, *siluit*. Praet. הֶחֱשֵׁיתִי *filui*, Ps. 39, 3. Ies. 42, 14. part. מַחְשֶׁה *filens*, *tacens*, Ies. 57, 11. pl. מַחְשִׁים *tacentes*, Iud. 18, 9. 1 Reg. 22, 3. it. *silere facientes*, *sedantes*, Neh. 8, 11. imp. pl. הֶחֱשׁוּ *tacete*, 2 Reg. 2, 3. 5. (cum Punctis Praeteriti, pro הַחֲשׁוּ,) quod tamen aliis est praet. *tacuerunt*, citra anomaliam.

חֲשַׁח Chald. *opus* siue *necesse fuit*, et *necesse habuit*, vt Hebr. חסר dicitur tam de *eo*, *qui caret*, quam de *eo*, *quod deest*. Part. praes. m. pl. חַשְׁחִין *necesse habentes*, Dan. 3, 16. foem. pl. חַשְׁחָן *quae opus sunt*, Esr. 6, 9. pro חָשְׁחִין et חַשְׁחָן. Similia exempla participii praes. cum (ָ) pro (ַ) vid. Dan. 2, 5. 8. c. 4, 16. c. 5, 25. etc.

חַשְׁחוּת f. *necessitas*, Esr. 7, 20.

חָשַׁךְ *obscurus fuit* vel *factus est*, *obscuratus*, *obtenebratus est*, Hiob. 18, 6. Ies. 5, 30. Praet. pl. חָשְׁכוּ *obtenebrati sunt*, Thren. 5, 17. fut. תֶּחְשַׁךְ *obscurabitur*, Eccles. 12, 2. pl. יֶחְשְׁכוּ *obscurentur*, Hiob. 3, 8. Hiph. praet. הֶחְשִׁיךְ *obscurauit*, *obtenebrauit*, Amos. 5, 8. sed cum Vau Conuers. וְהַחֲשַׁכְתִּי *et obtenebrabo*, Amos. 8, 9. part. מַחְשִׁיךְ *obtenebrans*, Hiob. 38, 2. fut. יַחְשִׁיךְ *obtenebrabit*, Ps. 139, 12. Ier. 13, 15.

חָשֹׁךְ m. *obscurus*, metaphorice *ignobilis*, in pl. חֲשֻׁכִּים *obscuri*, *ignobiles*, Prov. 22, 29. Sic Lat. *obscuri homines* vel *personae* pro *ignobilibus* apud CICERON. *ortus obscuris* i. e. ignobilibus *maioribus* apud VELLEIVM.

חֹשֶׁךְ m. *tenebrae*, Exod. 10, 21. 22. Deut. 4, 11. Hiob. 3, 3. 4. Ps. 18, 12. etc. Cum Affixo חָשְׁכִּי *tenebras meae*, i. e. *miseria mea*, Ps. 18, 29. 2 Sam. 22, 29.

חֲשׁוֹךְ m. Chald. id. in Statu Emph. חֲשׁוֹכָא Dan. 2, 22.

חָשֵׁךְ m. id. vnde pl. חֲשֵׁכִים *tenebrae*, Ies. 50, 10.

חֲשֵׁכָה f. id. Gen. 15, 12. Ies. 8, 23. Ps. 82, 5. semel cum Iod, חֲשֵׁיכָה Ps. 139, 12. in regim. חֶשְׁכַת Ps. 18, 12.

מַחְשָׁךְ m. *locus obscurus* siue *tenebrosus*, Ps. 88, 19. Ies. 29, 15. c. 42, 16. pl. מַחֲשַׁכִּים *loca tenebrosa*, Ps. 88, 7. Ps. 143, 3. Thren. 3, 6. in regim. מַחֲשַׁכֵּי Ps. 74, 20.

חָשַׂךְ *cobibuit, subtraxit*, it. *pepercit, non adhibuit*. Praet. חָשַׂכְתָּ *subtraxisti, pepercisti*, Gen. 22, 12. 16. Esr. 9, 13. Part. Praes. חוֹשֵׂךְ *cobibens, subtrahens*, Prov. 10, 19. c. 17, 27. *parcens*, Prou. 11, 24. c. 13, 24. imper. חֲשׂךְ *subtrahe*, Ps. 19, 14. fut. אֶחְשׂךְ *cobibebo*, Hiob. 7, 11. sed cum Vau Conuers. וָאֶחְשׂךְ *et cobibui*, Gen. 20, 6. תַּחְשׂוֹךְ *subtrahes, probibebis, inbibebis*, Prou. 24, 11. scil. lapsantes à lapsu, (praeced. אִם vertendum est *annon?*) it. *inbibeas*, Ies. 58, 1. etc. Niph. fut. יֵחָשֵׂךְ *cobibebitur, cobibetur*, Hiob. 16, 6. et retracto Accentu יֵחָשֶׂךְ *retrabitur, reseruatur*, Hiob. 21, 30.

חָשַׁל *debilitauit*, in Kal inusit. Niph. part. pl. נֶחֱשָׁלִים *debilitati*, Deut. 25, 18.

חֲשַׁל Chald. id. vnde part. praes. חָשֵׁל *debilitans, domans*, Dan. 2, 22.

חַשְׁמַל vel, vt alii legunt, חַשְׁמָל m. *aurichalcum, metallum* χαλκόχρυσον, i. e. *ex aere et auro conflatum*, Ezech. 1, 4. 27. sec. BOCHARTVM in *Hieroz.* P. II. L. VI. c. 16. compositum ex Chald. נְחָשׁ *aes*, (abiecto Nun per Aphaeresin,) et מַלָּל *aurum*. Cum ה Paragog. vt videtur, *Intensiuo*, חַשְׁמַלָּה vel חַשְׁמָלָה q. d. *nitidissimum aurichalcum*, Ezech. 8, 2. conf. GOD. LVDOVICI Commentat. *in Chasmal Ezechieliticum*.

חַשְׁמַן m. *magnas, optimas*, à rad. Arab. חשם *multos habuit famulos et asseclas*, it. *pinguis fuit* vel *euasit*, *bene habuit*, vnde חשים *magnus magnique famulitii vir*. Aliorum sententias de origine huius vocis recensent PFEIFFERVS in *Dubiis vexat.* ad Ps. 68, 32. et BARTH. MAYERVS in *Philologia S.* P. I. p. 147. seq. Inde est pl. חַשְׁמַנִּים *magnates*, Ps. 68, 32.

חֹשֶׁן m. *ornamentum pectorale* Pontificis maximi, Exod. 25, 7. c. 28, 4. 15. c. 39, 5. 8. 9. Leuit. 8, 8. etc. à summa *elegantia* et *pulcbritudine*, à rad. Arab. حسن *elegans, pulcher fuit*. Pro נַחַשׁ, à נחשׁ *augurari, explorare*, dictum volunt AVENARIVS et HILLERVS. Aliud denique etymon habet CLERICVS ad Exod. 25, 7.

חָשַׂף *nudauit, denudauit*, Ies. 52, 10. it. *exhausit*, Ies. 30, 14. Hagg. 2, 16. *exhauriens* enim *aquam*, eius fundum *denudat*. Praet. cum Affixo חֲשָׂפָהּ *nudauit eam*, Ioël. 1, 7. Pahul חָשׂוּף *denudatus*, pl. ex Syrismo חֲשׂוּפַי *nudati*, pro חֲשׂוּפֵי, Ies. 20, 4. foem. חֲשׂוּפָה *nudatum*, Ezech. 4, 7. infin. absol. חָשׂוֹף *nudando*, Ioël. 1, 7. infin. constr. cum לְ, לַחְשׂף *ad exhauriendum*, Ies. 30, 14. Hagg. 2, 16. imp.

imp. foem. חֶשְׂפִי *denuda*, Ief. 47, 2. fut. cum Vau Conuerf. וַיֶּחֱשֹׂף *et denudauit*, Pf. 29, 9.

חָשִׂיף m. *grex nudatus*, fcil. lana, vid. tamen fub rad. חסף.

מַחְשֹׂף m. *denudatio, decorticatio*, Gen. 30, 37.

חָשַׁק in genere *adhaefit*, *adiunctus*, *coniunctus fuit*, fpecialiter *amore* et *defiderio*: *amauit*, *appetiuit*, coll. Arab. cognat. עשק *adhaefit*, it. *amore flagrauit*, ח et ע permutatis. Praet. foem. חָשְׁקָה *amore adhaefit*, *impenfe amauit*, Gen. 34, 8. חָשַׁקְתָּ *impenfe amafti*, Ief. 38, 17. Pih. חִשֵּׁק *virgis* fiue *perticis inftruxit*, *virgis cohaerere fecit* fiue *conferuit*, Exod. 38, 18. Pyh. part. pl. מְחֻשָּׁקִים *virgis* fiue *perticis inftructae*, *virgis confertae*, Exod. 27, 17. petita fignificatione à fequenti Nomine.

חָשׁוּק m. in pl. חֲשׁוּקִים vulgo *cincturae*, *orbes*, COCCEIO autem, CLERICO, TILLIO et aliis *virgae* fiue *perticae*, quibus et aulaea *adhaerebant* et quibus mediantibus columnae *conferebantur*, q. d. *adhaefiones*, *adiunctiones*, *confertiones*. Cum Affixo חֲשׁוּקֵיהֶם et חֲשֻׁקֵיהֶם *virgae* fiue *perticae earum*, Exod. 27, 10. 11. c. 36, 38. c. 38, 10. 11. 12. 17. 19. 38.

חֵשֶׁק m. *appetitus*, *defiderium*, metonymice eius *Obiectum*, 1 Reg. 9, 1. 19. 2 Chron. 8, 6. cum Affixo חִשְׁקִי *defiderium meum*, Ief. 21, 4.

חִשֻּׁקִים m. pl. *radii rotae*, quibus mediantibus apfis et modiolus *coniungitur* et *conferitur*. Cum Affixo חִשֻּׁקֵיהֶם *radii earum*, 1 Reg. 7, 33.

חָשַׁר radix Hebraeis inufitata, Arab. *collegit*, *congregauit*. Inde funt

חַשְׁרָה f. *collectio*, *congregatio*, in regim. חַשְׁרַת 2 Sam. 22, 12. Quidam dictum volunt pro שַׁחֲרָה *nigredo*, *obfcuritas*, coll. Pf. 18, 12. vbi pro eo recurrit חֶשְׁכַת.

חִשֻּׁרִים m. pl. *modioli rotae*, q. d. *congregationes radiorum*, i. e. in quibus radii concurrunt. Cum Affixo חִשֻּׁרֵיהֶם *modioli earum*, 1 Reg. 7, 33.

חֲשַׁשׁ m. Ief. 5, 24. c. 33, 11. idem quod Arab. hhafchifchon *herba ficcior*, *pabulum ficcum*, *foenum*, aliis *ardor*, à rad. Arab. חשש *exaruit*; it. *accendit*.

חָתָה *cepit*, *accepit* et *abftulit*, *abripuit*. Verbum *Praegnans* eft, exprimens non tantum Actum *capiendi*, fed etiam *captum* aliquo *afportandi*. Part. praef. חֹתֶה *capiens et inferens*

rens, Prou. 25, 22. infin. constr. cum ל, לַחְתּוֹת *ad capiendum*, Ies. 30, 14. fut. יַחְתֶּה *accipiet*, Prou. 6, 27. cum Affixo יַחְתְּךָ *auferet, abripiet te*, Ps. 52, 7. Sed תֵּחַת Prou. 17, 10. pertinet ad נחת, licet Forma sit tanquam à חתח per Apocopen.

מַחְתָּה f. Leuit. 16, 12. Num. 17, 11. *instrumentum* vel *vas*, quo prunae ab igne *capiuntur* et *asportantur*: vulgo itaque *thuribulum* intelligunt, conf. pluribus de *vase* illo BRAVNII *Selecta S.* L. II. c. 5. DEYLINGII *Obseruat. S.* P. II. obs. 47. §. 8. seq. et ROGALLI Dissert. de מחתה *thuribulo*. Sed cum sacerdotes mediante hoc vase prunas ex ipso foco haurirent, quod certe *thuribulo* fieri nequit, malo subscribere sententiae vel illorum, quibus מַחְתָּה *forceps* est, (quomodo conf. nostra *Introduct. in ling. Hebr.* p. 62.) vel IKENII ad *Tract. Talmud. Tamid* p. 31. qui *ignitabulum* siue *batillum* intelligit, quo prunae ab igne *capiuntur*, cuius figuram ex mente IARCHII exhibet GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.* ad h. n. IARCHIVS enim ad Num. 9, 14. testatur, מחתה habuisse tria latera, ab anteriori autem parte prunas hausisse, ad formam scil. litterae Hebr. ה, cui formae si addatur manubrium, quod Talmudici illi tribuunt, emerget figura batilli ⍑. Cum Affixo מַחְתָּתוֹ *forcipem* vel *batillum suum*, Leuit. 10, 1. c. 16, 6. 17. 18. pl. מַחְתּוֹת *forcipes* vel *batilli*, Exod. 38, 3. Num. 4, 14. 2 Reg. 25, 15. cum Affixo מַחְתֹּתֶיהָ *forcipes* vel *batilli eius*, Exod. 25, 38. Num. 4, 9.

חָתַךְ *decidit*. Niph. praet. נֶחְתַּךְ *decisum est*, Dan. 9, 24.

חָתַל *fasciis inuoluit, fasciauit*. Pyh. praet. foem. חֻתַּלְתְּ *fasciis inuoluta fuisti*, Ezech. 16, 4. Hoph. infin. הָחְתֵּל *fasciis inuoluendo, fasciando*, ibid.

חִתּוּל m. *fascia*, Ezech. 30, 21.

חֲתֻלָּה f. id. cum Affixo חֲתֻלָּתוֹ *fascia eius*, Hiob. 38, 9.

חָתַם in genere *signauit, notauit*, Hiob. 24, 16. speciatim *impresso sigillo signauit, obsignauit*, metaphorice, quia libello siue epistolae ad finem perductae sigillum imprimi solet, 1) *perfecit, finiuit, compleuit*, Ezech. 28, 12. Dan. 9, 24. quo sensu apud Syros et Arabes vsitatius est; et quia sigillo muniri solent, quae clausa et recondita esse debent, 2) *clausit, conclusit, occlusit, obstruxit, recondidit*, vt Leuit. 15, 3. Deut. 32, 34. Hiob. 9, 7. c. 14, 17. c. 24, 16. c. 37, 7. Dan. 12, 9. Part. praes. חוֹתֵם *obsignans*, i. e. *perficiens, absoluens*, vt multi intelligunt, Ezech. 28, 12. Pahul חָתוּם *obsignatus*

tus, *obsignatum*, *clausum*, *reconditum*, Deut. 32, 34. Cant. 4, 12. Ies. 29, 11. Ier. 32, 11. 14. et חָתֻם Hiob. 14, 17. pl. חֲתוּמִים *obsignati*, Neh. 10, 2. vbi (per Metonymiam) *obsignati* dicuntur, quorum nomina subscripta *sigillo signata* sunt, et חֲתֻמִים Dan. 12, 9. infin. absol. חָתוֹם *obsignando*, Ier. 32, 44. infin. constr. cum לְ, לַחְתֹּם *ad obsignandum*, i. e. *ad finiendum*, Dan. 9, 24. imp. חֲתֹם *obsigna*, Ies. 8, 17. Dan. 12, 4. pl. חִתְמוּ *obsignate*, Esth. 8, 8. fut. cum Vau Conuers. וָאֶחְתֹּם *et obsignaui*, Ier. 32, 10. יַחְתֹּם *obsignat*, sed SCHVLTENSIO in *Animaduers. Philolog. inspirat, reuelat*, (ex Arab.) Hiob. 33, 16. it. *claudit*, *concludit*, *recondit*, Hiob. 9, 7, c. 37, 7. Niph. praet. נֶחְתָּם *obsignatum est*, Esth. 3, 12. et alia Forma נַחְתּוֹם Esth. 8, 8. Pih. praet. pl. חִתְּמוּ *signauerant*, Hiob. 24, 16. Hiph. praet. הֶחְתִּים *obstruxit* vel *obstructum habuit*, Leuit. 15, 3.

חֲתַם Chald. id. vnde Praet. Pehal cum Affixo חַתְמַהּ *obsignauit eam*, Dan. 6, 18.

חוֹתָם m. *sigillum*, *annulus signatorius*, Exod. 28, 11. 21. Hiob. 41, 7. Ier. 22, 24. Hagg. 2, 23. etc. metonymice ipsa *nota sigillo expressa*, Hiob. 38, 14. cum Affixo חֹתָמְךָ *sigillum tuum*, Gen. 38, 18.

חוֹתֶמֶת f. id. Gen. 38, 25.

חָתַן *affinis fuit*, spec. *inito coniugio*. Part. praes. חֹתֵן *socer*, Exod. 18, 1. 2. 5. 12. 14. 17. Num. 10, 29. Iud. 1, 16. c. 4, 11. cum Affixis חֹתֶנְךָ *socer tuus*, Exod. 18, 6. חֹתְנוֹ *socer eius*, Exod. 3, 1. c. 4, 18. c. 18, 7. 24. 27. Foem. חֹתֶנֶת *socrus*, cum Affixo חֹתַנְתּוֹ *socrus eius*, Deut. 27, 23. Hithpah. הִתְחַתֵּן *affinitatem iniit*, q. d. *se affinem fecit*, *affinitate se iunxit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְהִתְחַתַּנְתֶּם *et affinitatem contrahetis*, Ios. 23, 12. infin. הִתְחַתֵּן *affinitatem inire*, 1 Sam. 18, 23. 26. 27. Esr. 9, 14. imp. הִתְחַתֵּן *affinitatem contrahe*, 1 Sam. 18, 22. pl. הִתְחַתְּנוּ *affinitatem contrahite*, Gen. 34, 9. fut. תִּתְחַתֵּן *affinitatem inibis*, Deut. 7, 3. 1 Sam. 18, 21.

חָתָן m. in genere *affinis*, 2 Reg. 8, 27. specialiter ratione *soceri* vel *socrus*, *gener*, vt 1 Sam. 18, 18. respectu autem *sponsae*, *sponsus*, vt Ier. 7, 34. de *sponso* autem *sanguinum* Exod. 4, 25. conf. DEYLINGII *Obseruat. S.* P. II. n. 10. ABR. ALANI Dissert. de *sponso sanguinum Zipporae*, BERNH. *von* SANDEN Dissert. de *sponso sanguinum*, POCOCKII *Notae Miscell.* ad *Portam Mosis* p. 51. seq. etc. In regim. חֲתַן Exod. 4, 25. 26. Iud. 15, 6.

15, 6. cum Affixo חֹתְנוֹ *generum suum*, Iud. 19, 5. pl. חֲתָנִים *generi*, vnde cum Affixo חֲתָנָיו *generos suos*, Gen. 19, 14.

חֲתֻנָּה f. *affinitatis per coniugium contractio*, *desponsatio*, *nuptiae*, Cant. 3, 11.

חָתַף eiusdem significationis putatur esse cum חָטַף *abripuit*. Fut. יַחְתֹּף *rapit* vel *abripit*, Hiob. 9, 12.

חֶתֶף m. *rapina*, SCHVLT. *harpago*, Prou. 23, 28. Quidam *praedonem* exponunt, sed inuita Forma vocis.

חָתַר *fodit*, *perfodit*, et metaphorice *remigauit*, Ion. 1, 13. vt alia *secandi*, *findendi* et *fodiendi* vocabula ad *nauigationem* referri solent, cuius rei exempla plurima dedi in *Arcano Form. Hebr.* p. 427. et in *Onomast. V. T.* p. 632. Praet. חָתַרְתִּי *fodi*, Ezech. 12, 7. imp. חֲתָר *fode*, Ezech. 8, 8. c. 12, 5. fut. cum Vau Conuers. וָאֶחְתֹּר *et fodi*, Ezech. 8, 8. pl. יַחְתְּרוּ *fodient*, Ezech. 12, 12. Amos. 9, 2. sed וַיַּחְתְּרוּ *et remigarunt*, Ion. 1, 13.

מַחְתֶּרֶת f. *instrumentum, quo perfoditur*, sed RHENFERDIO in *Gram. Orient. Harmon.* §. 73. *tempus perfodiendi*, Exod. 22, 1. Ier. 2, 34. conf. *Arcan. Form.* p. 483.

חָתַת *fractus*, *contusus*, *contritus est*: quomodo cum כתת conuenit; metaphorice *consternatus*, *territus est*. Sic Lat. *metu frangi* dixit CICERO, *minis frangi* pro *terreri* STATIVS etc. Praet. defect. חַת *contritus* vel *consternatus est*, Ier. 50, 2. pl. חַתּוּ *consternati*, *territi sunt*, 2 Reg. 19, 26. Hiob. 32, 15. Ies. 37, 27. foem. חַתָּה *consternata est*, Ier. 14, 4. c. 48, 20. 39. in pausa חָתָּה Ier. 48, 1. imper. pl. חֹתּוּ *consternamini*, Ier. 8, 10. Niph. praet. נִחַת *territus est*, Malach. 2, 5. sed cum Vau Conuers. וְנִחַת *et frangetur* vel *frangitur*, 2 Sam. 22, 35. f. וְנִחֲתָה id. Ps. 18, 35. quae duo exempla tamen alii ad rad. נחת referunt. Fut. אֵחַתָּה (cum ה Paragog.) *terrebor*, Ier. 17, 18. תֵּחַת *consterneris*, Deut. 1, 21. c. 31, 8. Ios. 1, 9. יֵחַת *consternatur*, Hiob. 39, 25. Ies. 7, 8. f. תֵּחַת *infringetur*, Ies. 51, 6. pl. יֵחַתּוּ *consternabuntur*, *consternantur*, 1 Sam. 2, 10. Hiob. 21, 13. in quo posteriore tamen loco quidam referunt ad נחת *descendit*, vt sit pro יֵחָתּוּ (ex יִנְחֲתוּ) *descendunt*, cum Dagesch Forti *affectuoso*, *celeritatis* indice, coll. *Introd. in ling. Hebr.* p. 160. Pih. חִתַּת *contriuit*, et intransitiue, *fortiter fractus est*, it. *terruit*. Praet. חִתַּת, pro חִתְּתָה, vnde cum Affixo חִתְּתַנִי *terruisti me*, Hiob. 7, 14. f. חִתְּתָה *fractus est*, Ier. 51, 56. Hiph. praet. הֶחְתִּית et defectiue הֵחַת, vnde 2 pers. cum Cholem Epenthetico, deductoque

quae Accentu et resoluta Vocali longa (ָ) in (ַ) et Dagesch Forte implicitum, (vt in aliis *Defectiuis*, e. g. חלל Gen. 11, 6. Deut. 2, 31.) חַתּוֹתָ *fregisti*, Ies. 9, 3. sed pers. 1 sing. הַחִתֹּתִי (pro הַחִתֹּתִי), vnde porro cum Vau Conuers. (ob quod (ִ) in (ַ) mutatur, conf. ALTINGII *Gram. Hebr.* §. 63. n. 6.) וְהַחִתֹּתִי *et terrebo*, Ier. 49, 37. fut. אֵחַת, cum Affixo אֲחִתְּךָ *conteram te*, Ier. 1, 17. יְחַת, cum Affixo יְחִתֵּנִי *consternabat me*, Hiob. 31, 34. et petita Forma ex Quiescentibus media radicali, יְחִית, vnde cum Affixo יְחִיתַן, (pro יְחִיתֵן, mutato (ֵ) in (ַ) propter pausam, vt Ps. 118, 10. 11. 12.) *terrebit eas*, Habac. 2, 17.

חֲתַת m. *consternatio*, *terror*, Hiob. 6, 21.

חַת m. 1) *terror*, Hiob. 41, 25. vnde cum Affixo חִתְּכֶם (mutato (ַ) in Chirek, vt in aliis, e. g. in בַּת, מַר etc.) *terror vester*, Gen. 9, 2. 2) *fractus*, *contritus*, it. *consternatus*, vnde pl. חַתִּים *fracti*, 1 Sam. 2, 4. *consternati*, Ier. 46, 5.

חִתָּה f. *terror*, in regim. חִתַּת Gen. 35, 5.

חִתִּית f. id. Ezech. 32, 23. 27. cum Affixo חִתִּיתוֹ *terror eius*, sec. Kethibh Ezech. 32, 32. sed Kri habet חִתִּיתִי *terror meus*.

חַתְחַת m. *terror summus*, in pl. חַתְחַתִּים *terrores summi*, Ezech. 12, 5.

מְחִתָּה f. *id, quo quis consternatur* siue *terretur*, *consternationis materia* siue *Obiectum*, Ps. 89, 41. Prou. 10, 14. 29. c. 13, 3. Ies. 54, 14. Ier. 17, 17. etc. in regim. מְחִתַּת Prou. 10, 15. c. 14, 28.

ט

טְאֵב Chald. *bonum fuit*, *placuit*, Dan. 6, 24. Hebr. טוב.

טֵאטֵא *euerrit*, *eiecit*, q. d. *abire*, *exire fecit*. Verbum *Geminatum* tanquam ab inusit. טוא, (Formae בוא,) Arab. طا *abiit*, *exiit*, sicut à כול fit כִּלְכֵּל etc. Praet. cum Vau Conuers. et Affixo וְטֵאטֵאתִיהָ *et eiiciam*, *euerram eam*, Ies. 14, 23. vbi alii codices habent וְטֵאטֵאתִיהָ, minus bene: quia א in (ְ) quiescere non solet.

מַטְאֲטֵא m. *euerriculum*, *scopae*, Ies. 14, 23.

טָבַח *mactauit*, *occidit*, Arab. *coxit*. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וּטְבָחוֹ *et mactauerit eum*, Exod. 22, 1. foem. טָבְחָה *mactauit*, Prou. 9, 2. Pahul טָבוּחַ *mactatus*, Deut. 28, 31. infin. constr. טְבֹחַ *mactare*, *occidere*, Ps. 37, 14. Ier. 11, 19. Ezech. 21, 15. imp. טְבֹחַ *macta*, Gen. 43, 16.

טַבָּח m. 1) *coquus*, qui pecudes *mactat ad coquendum*, 1 Sam. 9, 23.

9, 23. 24. 2) *satelles*, cuius erat sontes *occidere*, pl. טַבָּחִים *satellites*, Gen. 37, 36. 2 Reg. 25, 8. 10. 11. Ier. 39, 9. 10. 11. etc.

טַבָּח m. Chald. *satelles*, pl. טַבָּחִין *satellites*, in Statu Emphat. טַבָּחַיָּא Dan. 2, 18.

טַבָּחָה f. *coqua*, pl. טַבָּחוֹת *coquae*, 1 Sam. 8, 13.

טֶבַח m. *mactatio*, *occisio*, Prou. 7, 22. Ies. 34, 2. c. 53, 7. Ier. 48, 15. Ezech. 21, 20. metonymice *pecus*, *quod mactatur*, Gen. 43, 16. Prou. 9, 2. Cum Affixo טִבְחָהּ *mactationem suam*, i. e. *pecus suum*, *quod mactatur*, Prou. 9, 2.

טִבְחָה f. *mactatio*, Ps. 44, 23. Ier. 12, 3. metonymice *pecus*, *quod mactatur*, vnde cum Affixo טִבְחָתִי *mactatio mea*, i. e. *pecus meum mactatum*, 1 Sam. 25, 11.

מַטְבֵּחַ m. *mactatio*, *occisio*, vel potius *locus mactationis*, *lanarium*, (ob antecedens הָכִינוּ *parate*,) Ies. 14, 21.

טָבַל *tinxit*, *intinxit*, *immersit*, *demersit*, et intransitiue, *intinxit*, *immersit se*. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְטָבַלְתְּ *et intinges*, Ruth. 2, 14. part. praes. טֹבֵל *intingens*, Deut. 33, 24. fut. תִּטְבֹּל *demerges*, cum Affixo תִּטְבְּלֵנִי *demergis me*, Hiob. 9, 31. וַיִּטְבֹּל *et intinxit*, Leuit. 9, 9. 1 Sam. 14, 28. 2 Reg. 8, 15. it. *et intinxit se*, 2 Reg. 5, 14. Niph. praet. pl. נִטְבְּלוּ *intincti*, *immersi sunt*, Ios. 3, 15.

טְבוּלִים m. pl. Ezech. 23, 15. vulgo *tiarae tincti* et *versicolores*, vel, vt OVIDIVS vocat, *mitrae pictae*. Sed potius descendit à rad. Aethiop. טבלל *obuoluit*, *inuoluit*, *circumuoluit*, coll. eius synonymis צָנִיף et מִצְנֶפֶת.

טָבַע *inditus*, *infixus*, *immersus*, *demersus*, *submersus est*, et consequenter *subsedit*. Praet. טָבַעְתִּי *demersus sum*, Ps. 69, 3. pl. טָבְעוּ *demersi sunt*, *subsederunt*, Ps. 9, 16. Thren. 2, 9. fut. cum ה Paragog. et in pausa אֶטְבָּעָה *demergar*, *immergar*, Ps. 69, 15. וַיִּטְבַּע *et immersus est*, Ier. 38, 6. f. וַתִּטְבַּע *et infixus est*, 1 Sam. 17, 49. Pyh. praet. pl. טֻבְּעוּ *demersi sunt*, Exod. 15, 4. Hoph. praet. pl. הָטְבְּעוּ *demersi sunt*, Ier. 38, 22. in pausa הָטְבָּעוּ *infixi sunt*, Prou. 8, 25. Hiob. 38, 6.

טַבַּעַת f. (vnde pl. טַבָּעוֹת,) et טַבַּעַת f. *annulus*. specialiter *obsignatorius*, q. d. *infixio*, *inditio*, i. e. cui digitus vel aliud quid *insigitur*, SCHVLTENSIO, quod *mergatur* in lutum sigillare, Exod. 26, 24. Num. 31, 50. Esth. 3, 12. etc. cum Affixo טַבַּעְתּוֹ *annulum suum*, Gen. 41, 42. Esth. 3, 10. pl. טַבָּעֹת *annuli*, Exod. 25, 12. 14.

12. 14. 26. 27. Ies. 3, 21. in regim. טַבַּעַת Exod. 25, 12. 26. c. 27, 4. cum Affixo טַבְּעֹתֵיהֶם *annuli eorum*, Exod. 26, 29.

טַבּוּר m. *collis*, *mons*, vt Sam. טבר, Arab. transpos. ظرب *collis*, Aethiop. דבר *mons*, Lat. *tuber*, etc. Vulgo tamen *umbilicus*, i. e. *meditullium*, exponi solet. Occurrit Iud. 9, 37. Ezech. 38, 12.

טֵבֵת m. mensis, Decembri nostro ex parte respondens, Esth. 2, 16. Compositum putem ex inusit. טֵב (Formae דֵּעַ à ידע,) *continua inhaesio*, *perseuerantia*, tanquam à rad. יטב, Arab. وظب *assiduus fuit*, *perseuerauit*, *continuo inhaesit*, et ex בַּת pro בַּיִת *domus*: quod mense illo ob frigus, pluuias et tempestates *continuo domi haerendum sit*.

טָהֵר *mundus fuit* vel *euasit*, *mundatus est*. Praet. foem. טָהֲרָה *munda fuerit*, Leuit. 15, 28. in pausa וְטָהֵרָה *et munda erit*, Leuit. 12, 8. טָהֲרְתְּ *mundata es*, Ezech. 24, 13. imper. טְהַר, in pausa טְהָר *mundus esto*, 2 Reg. 5, 10. 13. fut. אֶטְהַר *mundus ero* vel *mundabor*, Ps. 51, 9. foem. תִּטְהֲרִי *mundaberis*, Ier. 13, 27. Ezech. 24, 13. Pih. טִהַר *mundum fecit*, *mundauit*, Leuit. 14, 7. c. 16, 19. it. *mundum declarauit*, Leuit. 13, 6. 23. 28. 37. part. praes. מְטַהֵר *mundans*, *purgans*, Leuit. 14, 11. Malach. 3, 3. infin. טַהֵר *mundare*, Leuit. 16, 30. Ezech. 39, 12. cum Affixo טַהֲרִי τὸ *mundare meum*, Ezech. 36, 33. imp. טַהֵר *munda*, cum Affixo טַהֲרֵנִי *munda me*, Ps. 51, 4. fut. אֲטַהֵר *mundabo*, Ezech. 36, 25. וַיְטַהֵר *et mundauit*, 2 Chron. 34, 5. etc. Pyh. part. foem. מְטֹהָרָה *mundata*, Ezech. 22, 24. Hithpah. הִטַּהֵר (pro הִתְטַהֵר) *mundauit se*. Praet. plur. הִטַּהֲרוּ *mundarunt se*, 2 Chron. 30, 18. Esr. 6, 19. in pausa et cum Vau Conuers. וְהִטֶּהָרוּ (mutato priore (ַ) ante aliud propter Euphoniam in (ֶ),) *et mundabunt se*, Num. 8, 7. part. מִטַּהֵר (pro מִתְטַהֵר) *mundans se* vel *mundandum se sistens*, Leuit. 14, 4. 7. 8. 11. 14. 17. 18. 19. 25. 28. 29. 31. pl. מִטַּהֲרִים *mundantes se*, Ies. 56, 17. Neh. 13, 22. imp. pl. הִטַּהֲרוּ *mundate vos*, Gen. 35, 2. fut. וַיִּטַּהֲרוּ *et mundarunt se*, Neh. 12, 30.

טָהוֹר m. *mundus*, *purus*, Gen. 8, 20. Exod. 25, 11. 24. 27. 29. 31. 36. Leuit. 4, 12. Num. 9, 13. etc. In regim. טְהוֹר Habac. 1, 13. et sequente Makkeph טְהָר־ Hiob. 17, 9. pl. טְהוֹרִים *mundi*, Esr. 6, 19. Ezech. 36, 25. foem. טְהוֹרָה *munda*, Gen. 7, 2. 8. Exod. 31, 8. Leuit. 20, 25. pl. טְהוֹרוֹת *mundae*, Leuit. 14, 4. Ps. 12, 7.

טְהוֹר m. *puritas*, *mundities*, sequente Makkeph טְהָר־ Prou. 22, 11. sec. Kri, sed Kethibh habet טְהוֹר, sine Makkeph.

טְהָר m. *mundities*, *nitor*, Pſ. 89, 45. cum (ֶ) pro (ֵ), ſicut in סְעָרָה 2 Reg. 2, 1. סְעָרָה 1 Reg. 13, 7. et צַעֲקִי Ier. 22, 20.

טֹהַר m. id. Exod. 24, 10. *mundatio*, *purificatio*, vnde cum Affixo טָהֳרָהּ *purificatio eius*, Leuit. 12, 4. 6.

טָהֳרָה f. *mundities*, *puritas*, in regim. טָהֳרַת 2 Chron. 30, 19. it. *mundatio*, *purificatio*, Neh. 12, 45. vnde *ſanguis* טָהֳרָה *purificationis*, i. e. *ſanguis*, *à quo purificanda eſt*; vel *purificatio à ſanguine*, per Hypallagen, Leuit. 12, 4. 5. cum Affixo טָהֳרָתוֹ *mundatio*, *purificatio eius*, Leuit. 13, 35. c. 14, 2. Num. 6, 9.

טְוָא radix Chald. inuſit. Arab. טוי *dedita opera nihil comedit*, *ieiunauit*. Inde eſt

טְוָת f. Chald. *ieiunium*, Dan. 6, 19. vbi בָּת טְוָת, omiſſo ב, *pernoctauit in* vel *cum ieiunio* i. e. *incoenatus*.

טוֹב *bonum eſſe*, it. *laetum eſſe*. Praet. טוב *laetum fuit*, quomodo ſec. Kethibh exponendum eſt Iud. 16, 25. pl. טבו *bona ſunt*, Num. 24, 5. Cant. 4, 10. infin. cum Praefixo כְּטוֹב *cum laetum eſſet*, Eſth. 1, 10. et ſec. Kri Iud. 16, 25. Hiph. הֵטִיב *bene fecit*. Praet. הֲטִיבֹתָ *bene feciſti*, 1 Reg. 8, 18. 2 Reg. 10, 30. 2 Chron. 6, 8. ſed cum Vau Conuers. וְהֵטִבֹתִי *et benefaciam*, Ezech. 36, 11. compoſitum eſt ex 2 radicibus טוב et יטב.

טוֹב m. *bonus*, *bonum* quocunque modo, ſiue *phyſice* ſiue *moraliter*: *eximius*, *praeſtans*, *formoſus*, (vt Graec. καλός,) *vtilis* etc. it. *quod bonum videtur et placet*, *iucundum*, *gratum*, it. *cui bene eſt*, *bene ſe habens*, *felix*, Pſ. 112, 5. Ieſ. 3, 10. Ier. 44, 17. *laetus*, *hilaris*, Iud. 16, 25. 1 Sam. 25, 36. 1 Reg. 21, 7. etc. et magis ſubſtantiue, *res bona*, *iucunda*, *vtilis*, etc. Num. 10, 29. 1 Reg. 3, 9. Pſ. 54, 8. Eccleſ. 6, 12. Hiob. 21, 13. etc. ſpec. *beneficium*: vnde *domini beneficii*, i. e. *quibus beneficium debetur*, Prou. 3, 27. Pl. טוֹבִים *boni*, *a*, Gen. 27, 9. Deut. 8, 12. in regim. טוֹבֵי *boni*, *hilares*, *formoſi*, 1 Reg. 8, 66. 2 Chron. 7, 10. Dan. 1, 4. Foem. טוֹבָה *bona*, et neutraliter *bonum*, eodem ſenſu, vt maſc. Gen. 15, 15. Exod. 3, 8. Num. 14, 7. etc. in regim. טוֹבַת *bona*, *pulchra*, Gen. 24, 16. 1 Sam. 25, 3. Eſth. 2, 7. cum Affixo טֹבָתָם *bonum eorum*, Deut. 23, 7. Eſr. 9, 12. pl. טבות *bonae*, *bona*, *pulchrae*, Gen. 6, 2. 2 Reg. 25, 28. Eſth. 2, 2. cum Affixo טוֹבָתָיו *bona eius*, Neh. 6, 19.

טָב m. Chald. *bonus*, *praeſtans*, *bonum*, *gratum*, *acceptum*, Dan. 2, 32. Eſr. 5, 17.

טוּב m. *bonitas*, *benignitas*, Pſ. 25, 7. Ieſ. 63, 7. *praeſtantia*, Pſ. 119.

Pf. 119, 66. *laetitia*, Deut. 28, 47. Ief. 65, 14. *felicitas*, Pf. 128, 5. Prou. 11, 10. Hiob. 7, 7. et metonymice *id, quod bonum eft* et *eximium*, vt Gen. 24, 10. c. 45, 18. 20. 23. Deut. 6, 11. Neh. 9, 25. etc. Cum Affixo טוּבוֹ *bonitas, bonum eius*, Hiob. 20, 21. Hof. 3, 5. Zach. 9, 17. etc.

טוֹבָה f. *bonitas*, cum Affixo טוֹבָתְךָ *bonitas tua*, Pf. 65, 12. Pf. 68, 11.

טָוָה *neuit*. Praet. pl. טָווּ *neuerunt*, Exod. 25, 25. 26.

מַטְוֶה m. *netum*, Exod. 25, 25.

טוּחַ *obducere, oblinere, incruftare*. Praet. cum Vau Conuerf. וְטָח *et oblinat*, Leuit. 14, 42. fed Ief. 44, 18. pro eo recurrit טַח, tanquam à טחח. Plur. טָחוּ *obleuerunt*, Ezech. 22, 28. part. praef. טָח *oblinens*, pl. טָחִים *oblinentes*, Ezech. 13, 10. 15. in regim. טָחֵי Ezech. 13, 11. infin. טוּחַ *oblinere, incruftare*, 1 Chron. 29, 4. Niph. infin. הִטּוֹחַ *oblini, obduci*, Leuit. 14, 43. 48.

טִיחַ m. *tectorium*, Ezech. 13, 12.

טֻחוֹת pl. foem. *renes*, Pf. 51, 8. Hiob. 38, 36. fic dicti, quod adipe fint *obducti*, coll. rad. Arab. طاخ (media Ie) in 2 Coniug. *obduxit pinguedine* fiue *adipe*, et intranfitiue, *adipe plenus fuit*. Conf. כשׂה Deut. 32, 15. כסה Hiob. 15, 27. et paffim in Leuitico de *adipe*, it. סגר Pf. 17, 10. Plura vid. in *Arcano Form*. p. 87. 88. Sed ב in בַּטֻּחוֹת Pf. 51, 8. Hiob. 38, 36. effe *radicale*, vt Hiob. 12, 6. contendit GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.*

טוֹטָפוֹת pl. foem. *frontalia*, φυλακτήρια, Exod. 13, 16. Deut. 6, 8. c. 11, 18. dicta pro טפטפות, geminatis radicalibus, et priore geminatarum omiffa, ficut in בָּבֶל pro בלבל etc. à rad. טוף Chald. et Arab. *fpectare, adfpicere:* quia *frequenter* et *continuo*, recordationis ergo, *adfpicienda erant*, ex mandato diuino l. c. Aliorum deriuationes et compofitiones longe petitas lubens omitto.

טוּל in Kal inufit. in Pih. טִלְטֵל *eiecit, proiecit*. Part. מְטַלְטֵל *proiiciens, eiiciens*, cum Affixo מְטַלְטֶלְךָ *proiiciens, eiiciens, proiicit, eiicit te*, Ief. 22, 17. Hiph. praet. הֵטִיל *proiecit*, Ion. 1, 4. וְהֵטַלְתִּי *et eiiciam, proiiciam*, Ief. 16, 13. c. 22, 16. imper. pl. cum Affixo הֲטִילֻנִי *proiicite me*, Ion. 1, 12. fut. אָטִיל *eiiciam, proiiciam*, cum Affixo in paufa אֲטִילֶךָ *eiiciam, proiiciam te*, Ezech. 32, 4. וַיָּטֶל *et proiecit*, 1 Sam. 18, 11. c. 20, 33. pl. וַיָּטִילוּ *et eiecerunt*, Ion. 1, 5. Hoph. praet. pl. הוּטְלוּ *proiecti, eiecti funt*, Ier. 22, 28. fut. יוּטַל *proiicitur*, Prou. 16, 33. et יֻטָל *profternetur*, Hiob. 41, 1.

טִלְטֵלָה f. *eiectio, proiectio*, Ies. 22, 17.

טור radix Hebraeis inusit. Arab. طار (media Ie,) *procerus, in altum protensus fuit*, it. *partitus est*. Inde sunt

טוּר m. *ordo, dispositio*, q. d. *dispertitio*, Exod. 28, 17. 18. 19. 20. 1 Reg. 6, 36. Sed Ezech. 46, 23. potius idem est cum Arab. טור *impluuium*. Pl. טוּרִים *ordines*, Exod. 28, 17. 1 Reg. 7, 4. 12. 18. 24. 42. et טֻרִים 1 Reg. 7, 20. in regim. טוּרֵי Exod. 39, 10. 1 Reg. 6, 36.

טוּר m. Chald. *mons*, ab *altitudine*, Dan. 2, 35. in Statu Emphat. טוּרָא Dan. 2, 45.

טִירָה f. 1.) *ordo*, vel potius, *impluuium*, vt טור, vnde pl. טִירוֹת *ordines* vel *impluuia*, Ezech. 46, 23. 2.) *palatium, castellum*, ab *altitudine*. In regim. טִירַת Cant. 8, 9. cum Affixo טִירָתָם *palatium eorum*, Ps. 69, 26. pl. טִירוֹת *palatia, castella*, cum Affixis טִירוֹתָם *castella eorum*, Gen. 25, 16. Num. 31, 10. 1 Chron. 6, 54. טִירוֹתֵיהֶם id. Ezech. 25, 4.

טוּשׁ *volare*. Fut. יָטוּשׁ *volat*, Hiob. 9, 26.

טְוָת Chald. vid. supra sub טְוָא.

טָחָה in Kal inusit. vnde Pihel (geminata tertia radicali ה et mutato altero ה in ו,) טִחֲוָה *iaculatus est*. Part. מְטַחֲוֵה *iaculans, iaculator*, pl. מְטַחֲוִים *iaculantes, iaculatores*, in regim. מְטַחֲוֵי Gen. 21, 16.

טָחַח, vnde טַח Ies. 44, 18. vid. supra in rad. טוּחַ.

טָחַן *moluit, commoluit*, proprie, coll. Arab. *contriuit, attriuit, contudit*. Praet. pl. טָחֲנוּ *moluerunt*, Num. 11, 8. part. praes. טֹחֵן *molens*, Iud. 16, 21. foem. טֹחֲנָה, pl. טֹחֲנוֹת *molentes, molitrices*, i. e. *dentes molares*, Eccles. 12, 3. infin. absol. טָחוֹן *molendo, commolendo*, Deut. 9, 21. imper. foem. טַחֲנִי *mole*, Ies. 47, 2. fut. cum Vau Conuers. וַיִּטְחַן *et commoluit*, Exod. 32, 20. f. תִּטְחַן *molat*, Hiob. 31, 10. vbi quidam de *actu venereo* intelligunt, vt Graec. *μύλλειν*, Lat. *molere* et *permolere*, conf. BVXTORFFII *Catalecta* p. 294. seq. DRVSII *Obseru. S.* L. V. c. 5. MISANDRI *Deliciae Bibl.* V. T. p. 693. seq. F. L. GOETZII Tract. de *pistrinis veterum* c. 4. §. 24. DIETERICI *Antiquit. Bibl.* ad Iud. 16, 21. etc. Pl. in pausa תִּטְחָנוּ *conteritis, contunditis*, Ies. 3, 15.

טְחוֹן m. *mola, molitionis* Medium, Thren. 5, 13.

טַחֲנָה f. *molitio, molitura*, Eccles. 12, 4.

טְחוֹר m. in pl. טְחוֹרִים *mariscae, tumores ani*, sec. Kri Deut. 28, 27.

28, 27. 1 Sam. 5, 6. 9. 12. q. d. *adſtrictiones, obſtructiones ani*, à rad. Chald. טחר *conſtrinxit, occluſit*, Syr. *enixus eſt, anhelauit in exonerando ventre*, q. d. *aluo adſtrictus eſt*. Sed ipſos *anos* intelligit BOCHARTVS in *Hieroz*. P. I. p. 365. ſeq. In regim. טְחֹרֵי *mariſcae*, 1 Sam. 6, 17. et ſec. Kri 1 Sam. 6, 4. cum Affixis טְחֹרֵיכֶם *mariſcae veſtrae*, ſec. Kri 1 Sam. 6, 5. טְחוֹרֵיהֶם *mariſcarum ſuarum*, 1 Sam. 6, 11. conf. FVLLERVS in *Miſcell. S.* L. V. c. 3. CONR. IOHRENIVS et I. N. HARDTSCHMIDT in pec. *Diſſert.* de hoc morbo.

טִיט m. *coenum, lutum*, (Aethiop. *Zot*,) 2 Sam. 22, 43. Hiob. 41, 22. Ieſ. 41, 25. Ier. 38, 6. etc. Conuenit Syr. notuto *ſordidus*. Ab Arab. طاط *aeſtuauit*, deducit Cl. KALS de *ling. Hebr. natalibus* p. 143. quomodo conf. ſynonym. חֹמֶר.

טִין m. Chald. *lutum*, German. voce cognata Thon, q. d. *terra humida*, Formam habet à טון, ſed ſignificationem à טנן Chald. vel Talmud. *humidus fuit*, in Pah. *humectauit*, it. *inquinauit*. In Statu Emphat. טִינָא Dan. 2, 41. 43. vbi à חֲסַף diſtinguitur, tanquam *ſpecies* à *genere*: eſt enim טִין proprie *argilla* ſiue *lutum*, *formandis fictilibus* adhiberi ſolitum, coll. rad. Arab. طان *formauit*; vt contra חֲסַף quoduis *lutum*.

טִירָה vid. ſupra ſub rad. טור.

טָלָא proprie *maculis obduxit* et hinc *aſſuit, reſarciuit, aſſumentis* ſiue *fruſtis obduxit* ſicque *maculoſum* et *verſicolor* aliquid *reddidit*; ſicut German. ein Fleck et *maculam* et *aſſumentum* ſiue *fruſtum panni* denotat. Pahul טָלוּא *maculis obductus, maculoſus, um*, Gen. 30, 32. 33. pl. טְלֻאִים *maculoſi*, Gen. 30, 35. f. טְלוּאָה *maculoſa, maculoſum, verſicolor*, pl. טְלֻאוֹת *maculoſae, maculoſa*, Gen. 30, 35. Ezech. 16, 16. Pyh. part. מְטֻלָּא *reſartus, aſſumentis obductus*, foem. pl. מְטֻלָּאוֹת *reſarti, ae*, Ioſ. 9, 5.

טלה radix Hebraeis inuſit. Syris טלא *recens fuit*. Inde ſunt

טָלֶה m. *agnellus recentis aetatis* et *adhuc lactens*, Ieſ. 65, 25. in regim. טְלֵה 1 Sam. 7, 9.

טְלִי m. id. vnde pl. טְלָאִים *agnelli*, Ieſ. 40, 11. ſicut à פְּתִי in pl. fit פְּתָאִים, à חֲלִי fit חֲלָאִים etc. Huc quoque Vulgatus retulit 1 Sam. 15, 4. quem defendit PASINVS in *Diſſertat. Polem.* ſed vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 423. et SCHARBAV *Parerg. Philol. Theol.* P. III. p. 174. ſeq.

טָלַל *tectus, obtectus fuit*, Arab. *vmbrâ tectus, obumbratus eſt*.

est. Pih. טִלֵּל *texit, contexit, obtexit*. Fut. יְטַלֵּל, vnde cum Affixo יְטַלְלֻהוּ *contegebat illud*, tecto scil. imposito, Neh. 3, 15.

טְלַל Chald. *obumbratus est*, vt Hebr. צלל. Inde Aphel fut. foem. תַּטְלֵל *vmbram captabat*, Dan. 4, 9.

טַל, in pausa טָל, m. *ros*, q. d. *tectio* telluris, graminum, herbarum etc. (conf. suo loco כְּפוֹר,) Gen. 27, 28. 39. Exod. 16, 13. 14. Deut. 32, 2. etc. cum Affixis טַלֶּךָ (in pausa,) *ros tuus*, Ies. 26, 19. טַלָּם *rorem suum*, Zach. 8, 12.

טַל m. Chald. id. Dan. 4, 12. 20. 22. 30. c. 5, 21.

טָמֵא *immundus fuit* vel *factus est*, *pollutus*, *contaminatus est*. Vsurpatur de sola *immunditie morali* et *ceremoniali*. Praet. 2 pers. foem. טָמֵאת *polluta es*, Ezech. 22, 4. plur. וְטָמֵאוּ *et immundi erunt*, Leuit. 2, 10. infin. cum ה Paragog. טָמְאָה *pollui*, Leuit. 15, 32. c. 18, 20. 23. Mich. 2, 10. etc. fut. יִטְמָא *immundus erit*, it. *polluetur*, Leuit. 5, 3. c. 11, 24. 26. 27. 31. 32. 36. תִּטְמָא *immunda erit*, Leuit. 12, 2. c. 19, 22. etc. Niph. נִטְמָא *pollutus est*, Hos. 5, 3. c. 6, 10. f. נִטְמְאָה *polluta est*, Num. 5, 27. 28. in pausa נִטְמָאָה Num. 5, 13. 14. Ezech. 23, 7. 13. pers. 2 foem. נִטְמֵאת *polluta es*, Num. 5, 20. Ezech. 23, 30. נִטְמֵאתִי *pollutus sum*, Ier. 2, 23. נִטְמֵאתֶם *polluti estis*, Ezech. 20, 43. et excidente א, וְנִטְמֵתֶם *et polluti sitis*, Leuit. 11, 43. נִטְמִינוּ (petita Forma ex Quiescentibus tertia radicali ה,) *polluti sumus*, Hiob. 18, 3. part. נִטְמָא (petita terminatione ex Forma Quiescentium tertia radicali ה,) vnde pl. נִטְמְאִים *polluti*, Ezech. 20, 30. 31. Pih. טִמֵּא *polluit*, Gen. 34, 5. 13. Num. 19, 13. 20. it. *immundum pronunciauit*, Leuit. 13, 3. 22. 25. 27. 30. pers. 2 foem. טִמֵּאת *polluisti*, Ezech. 5, 11. infin. טַמֵּא *polluendo*, *polluere*, Leuit. 13, 44. c. 20, 3. cum Affixo טַמַּאֲכֶם *polluere vos*, Leuit. 18, 28. fut. cum Vau Conuers. וָאֲטַמֵּא *et pollui*, Ezech. 20, 26. תְּטַמֵּא *pollues*, Num. 35, 34. Deut. 21, 23. etc. Pyh. part. foem. מְטֻמָּאָה *polluta*, Ezech. 4, 14. Hithpah. fut. יִטַּמָּא (pro יִתְטַמָּא) *polluet se*, Leuit. 21, 1. 3. 4. 11. Num. 6, 7. pl. תִּטַּמְּאוּ *polluetis vos*, Leuit. 11, 43. c. 18, 30. in pausa תִּטַּמָּאוּ Leuit. 11, 24. c. 18, 24. etc. Sed הֻטַּמָּאָה (in pausa pro הֻטַּמְּאָה) *omnibus modis polluta est*, q. d. *polluta est et se ipsam polluit*, Formam compositam habet ex Hophal הֻטְמְאָה, et ex Hithpah. הִטַּמְּאָה.

טָמֵא m. *immundus*, *immundum*, Leuit. 5, 2. c. 7, 19. 21. Num. 5, 2. etc. in regim. טְמֵא Leuit. 22, 4. Ies. 6, 5. pl. טְמֵאִים *immundi*, Leuit. 11, 8. 27. 28. 31. 35. Deut. 14, 7. foem. טְמֵאָה *immunda*, Leuit.

Leuit. 5, 2. Iosf. 22, 19. Amos. 7, 17. in regim. טְמֵאַת Ezech. 22, 5. 10.

טֻמְאָה f. *immundities*, Num. 5, 19. Zach. 13, 2. per Metonymiam *res immunda*, Iud. 13, 7. 14. 2 Chron. 29, 16. etc. in regim. טֻמְאַת Leuit. 5, 3. Ezech. 36, 17. Esr. 6, 21. cum Affixo טֻמְאָתֵךְ *immundities tua*, Ezech. 22, 15. c. 24, 13. etc. pl. in regim. טֻמְאֹת *impuritates*, Leuit. 16, 16. 19. cum Affixo טֻמְאֹתֵיכֶם *impuritates vestrae*, Ezech. 36, 25. 29.

טָמַן *occultauit, abscondidit, recondidit*. Praet. pl. טָמְנוּ *occultarunt*, i. e. *occulte posuerunt*, Ps. 31, 5. Ps. 35, 7. Ier. 18, 22. in pausa טָמָנוּ Ps. 9, 16. Pahul טָמוּן *absconditus, absconditum, reconditum*, Hiob. 3, 15 c. 18, 10. c. 20, 26. c. 40, 13. pl. טְמֻנִים *abscondita, recondita*, Ios. 7, 21. in regim. טְמוּנֵי Deut. 33, 19. foem. טְמוּנָה *abscondita*, Ios. 7, 22. infin. constr. טְמוֹן *abscondere*, Ps. 64, 6. Hiob. 31, 33. cum Affixo טָמְנוֹ *abscondere eum*, Ier. 13, 6. imp. טְמֹן, cum Affixo טָמְנֵהוּ *absconde illud*, Ier. 13, 4. fut. cum Vau Conuers. וַיִּטְמֹן *et abscondidit*, Gen. 35, 4. etc. Niph. imper. הִטָּמֵן *absconde te*, Ies. 2, 10. Hiph. fut. cum Vau Conuers. וַיַּטְמִנוּ *et absconderunt*, 2 Reg. 7, 8.

מַטְמוֹן m. *thesaurus reconditus*, Gen. 43, 23. pl. מַטְמוֹנִים *thesauri*, Ier. 41, 8. Prou. 2, 4. Hiob. 3, 20.

מַטְמֹן m. id. in pl. מַטְמֹנִים *thesauri*, in regim. מַטְמֻנֵי Ies. 45, 3.

טֶנֶא m. *corbis, canistrum*, Deut. 26, 2. 4. Chald. pro eo dicitur צַנָּא, Arab. مِضْفَنة, cuius radix est وضن *plexili opere contexuit*, Formis Imperfectis sic alternantibus. Cum Affixo טַנְאֲךָ *corbis tua*, Deut. 28, 5. 17.

טָנַף in Kal inusit. in Pihel טִנֵּף *inquinauit*, vnde fut. cum Affixo אֲטַנְּפֵם *inquinabo eos*, Cant. 5, 3.

טָעָה id. quod תָּעָה *errauit*, vnde Hiph. הִטְעָה *errare fecit, seduxit*. Praet. pl. הִטְעוּ *seduxerunt*, Ezech. 13, 10.

טָעַם *gustauit*, metaphorice *cognouit*. Praet. טָעַמְתִּי *gustaui*, 1 Sam. 14, 30. 45. infin. absol. טָעֹם *gustando*, 1 Sam. 14, 45. imperat. pl. טַעֲמוּ *gustate*, i. e. *cognoscite*, Ps. 34, 9. fut. אֶטְעַם *gustabo*, 2 Sam. 3, 35. יִטְעַם *gustabit*, 2 Sam. 19, 36. Hiob. 12, 11. c. 34, 3. pl. יִטְעֲמוּ *gustent*, Ion. 3, 7.

טְעֵם Chald. id. vnde Pahel fut. pl. יְטַעֲמוּן *gustare facient, gustandum dabunt*, Dan. 4, 22. cum Affixo יְטַעֲמוּנֵּהּ *gustare faciebant eum, gustandum dabant ei*, Dan. 5, 21.

טַעַם m. *gustus, sapor*; Num. 11,8. Hiob. 6,6. metaphorice *mens, ratio, iudicium, sententia*, Ps. 119,66. Prou. 11,22. Hiob. 12,20. Ion. 3,7. cum Affixo טַעְמוֹ *sapor eius*, Exod. 16,31. Num. 11,8. Ier. 48,11. it. *mens* siue *ratio eius* vel *sua*, 1 Sam. 21,14. Ps. 34,1. etc.

טְעֵם m. Chald. id. Esr. 6,14. c. 7,23. Sed frequentius

טְעֵם m. Dan. 3, 1. 12. 29. c. 4, 3. Esr. 4, 8. 9, 19. 21. etc. בִּטְעֵם *in gustu*, i. e. *cum gustaret*, Dan. 5,2. in Statu Emphat. טַעְמָא *ratio*, Dan. 6,3. *sententia*, Esr. 5,8.

מַטְעַם m. in pl. מַטְעַמִּים *cupediae, cibi sapidi*, Gen. 27,7. 9. 14. 17. 31. et terminatione foem. מַטְעַמּוֹת, cum Affixo מַטְעַמּוֹתָיו *cupediae eius*, Prov. 23,3. 6.

טָעַן *onerauit*. Imp. pl. טַעֲנוּ *onerate*, Gen. 45,17. sed in Pyh. ex vsu Verbi Chald. טְעַן *vulneratus est*, q. d. *vulneribus oneratus* siue *grauatus est*, vnde part. pl. מְטֹעֲנִים *vulnerati*, in regim. מְטֹעֲנֵי Ies. 14,20. Sic Lat. *tergum vulneribus onustum* dixit TACITUS, *grauatus* et *grauis vulneribus* LIVIUS, *vulnere grauis* id. et VELLEIUS.

טָפַח *extendit, expandit, dilatauit*, vt Syr. quo cum conuenit Arab. צפח (permutato ט et צ) *latum fecit, dilatauit, extendit*. Sed in Kal non occurrit. Pih. praet. foem. טִפְּחָה *extendit, expandit*, Ies. 48,13. Sed טִפַּחְתִּי *manibus expansis* siue *palmis tractaui* vel *gestaui*, Thren. 2,22. significationem accepit à sequenti Nomine טֹפַח *palmus*.

טֶפַח m. *palmus, spithama*, 1 Reg. 7, 26. 2 Chron. 4, 5. q. d. *digitorum expansio* vel *manus explanatio*, sicut Germ. Spanne dicitur à spannen, et Lat. *passus* à *pandendo*. Plur. טְפָחוֹת *palmi, spithamae*, metonymice *ea, quae palmi magnitudinem habent, palmaria*, Ps. 39, 6. specialiter, *proiecturae, praecinctiones* siue *lapides palmares*, quibus capita trabium incumbunt, vt vulgo intelligunt 1 Reg. 7,9.

טֹפַח m. id. Exod. 25,25. c. 37,12. Ezech. 40, 5. 43. c. 43,13.

טִפֻּחִים pl. m. (Verbale Pihelicum,) q. d. *palmationes*, vnde infantes טִפֻּחִים *palmationum* siue *tractationum*, quae fiunt *expansis manibus*, h. e. infantes qui *palmis* siue *manibus tractantur* ac *gestantur*, Thren. 2,20.

מִטְפַּחַת f. *ventrale*, aliis *peplum*, Celeb. SCHROEDERO de *Vest. mulier. Hebr.* c. 16: *palla*, ab *extensione* et *amplitudine*, Ruth. 3,15. Plur. מִטְפָּחוֹת *pallae*, Ies. 3,22. Conf. מִסְפָּחוֹת.

טָפַל *consuit, consarcinauit, filis connexuit*, metaphorice *concinnauit*. Praet. pl. טָפְלוּ *concinnarunt*, Ps. 119, 69. part. praes. טֹפֵל *concinnans*, pl. in regim. טֹפְלֵי *concinnantes, concinnatores*, Hiob. 13, 4. fut. cum Vau Conuers. וַתִּטְפֹּל *et filis connexuisti, filum nexuisti*, Hiob. 14, 17.

טִפְסַר m. *princeps*, Ier. 51, 27. compos. ex rad. Arab. טפח *sublimis fuit, eminuit super alios*, et ex שַׂר *princeps*. Conuenit Pers. *Sitrap*, Lat. *Satrapa*, per Metathesin litterarum.

טִפְסַר m. id. vnde pl. טִפְסְרִים, cum Affixo טִפְסְרַיִךְ *principes tui*, Nah. 3, 17.

טָפַף *constrictis* siue *propinquis passibus vsus est*, Arab. *propinquus fuit*, it. *constrinxit pedibus*, vnde taffon *leniter incedens*. Infin. absol. טָפוֹף *constricte et leniter incedendo*, Ies. 3, 16. Vulgo tamen à טַף formatum volunt, q. d. *paruulorum more incedendo*: qualis *incessus* EVRIPIDI dicitur ἁβρὸν βαίνειν, ARISTAENETO βάδισμα βραχὺ, etc. conf. BOCHARTI *Phaleg* p. 279.

טַף, in pausa טָף, m. *paruulus*, et collectiue, *paruuli*, Gen. 47, 12. Num. 31, 17. 18. Deut. 2, 34. Iud. 18, 21. etc. cum Affixo טַפֵּנוּ *paruulus noster*, vel collectiue, *paruuli nostri*, Gen. 43, 8. Num. 14, 3. Esr. 8, 21. etc.

טְפַר m. Chald. *vnguis*, (Hebr. צִפֹּרֶן) sic dictus, quod digitorum extremitates *tegat*, coll. rad. Aethiop. טפר *texit*, *tecto operuit*, Chald. צפר *circumdedit*. ARISTOTELES de *Partibus animalium* L. IV. c. 10. Ὄνυχες τοῖς ἀνθρώποις ἐπικαλυπτήριον· σκέπασμα γὰρ τῶν ἀκρωτηρίων ἐστίν. Plur. טִפְרִין, cum Affixis טִפְרַיהּ *vngues eius*, Dan. 7, 19. טִפְרוֹהִי id. Dan. 4, 31.

טָפַשׁ *pinguis fuit* vel *factus est*, metaphorice *stupidus fuit* vel *euasit*, Ps. 119, 70. conf. suo loco אֱוִיל.

טָרַד *trusit*, hinc *continuauit*. Part. praes. טֹרֵד *continuans*, de *stillicidio*, quo gutta guttam *trudit*, Prou. 19, 13. c. 27, 15.

טְרַד Chald. id. Part. praes. טָרֵד *trudens*, pl. טָרְדִין *trudentes, pellentes*, Dan. 4, 22. 29. Pehil טְרִיד *trusus, pulsus*, Dan. 4, 30. c. 5, 21.

טָרָה Hebraeis inusit. Arabibus טרא et טרי *recens fuit*. Inde est

טָרִי m. inusit. foem. טְרִיָּה *recens, humida*, Iud. 15, 15. Ies. 1, 6.

טָרַח *laborauit, fatigatus est*, in Kal inusit. in Hiph. fut. יַטְרִיחַ vulgo *fatigat* vel *onerat*, rectius CLERICVS ex Arab. *longe remouet*, Hiob. 37, 11.

טֹרַח m. *labor, molestia, fatigatio*, Ief. 1, 14. cum Affixo טָרְחֲכֶם *labor, molestia vestra*, Deut. 1, 12.

טֶרֶם, et טְרוֹם fec. Kethibh Ruth. 3, 14. proprie Nomen eft, fed in Aduerbium *Temporis* abit, notans *antequam, nondum*, à I. C. CLODIO in *Lexico Hebr. Selecto* confertur cum Chald. et Arab. צרם *refecuit, interrupit*, permutatis ט et צ, q. d. *interruptio* et *refectio* rei ab actu inftante. Conftruitur vel cum *Praeterito*, vt Gen. 14, 15. 1 Sam. 3, 7. Pf. 90, 2. vel cum *Futuro*, vt Exod. 10, 7. c. 12, 34. Iof. 2, 8. c. 3, 1. etc. vel cum *Infinitiuo*, vt Hagg. 2, 15. Zeph. 2, 2. Accipit quoque Praefixa: vt בְּטֶרֶם q. d. *cum interruptione* fiue *refectione* rei ab actu inftante, vt Ruth. 3, 14. 2 Reg. 2, 9. Ier. 1, 5. etc. מִטֶּרֶם *post interruptionem* fiue *refectionem* rei ab actu inftante, i. e. *ex quo nondum*, Hagg. 2, 15. Poft fe habet לֹא Zeph. 2, 2. quomodo *negationem* ipfius *actus inftantis* exprimit et commode per *vt ne* redditur.

טָרַף *dilaniauit, difcerpfit*, Hiob. 16, 9. Hof. 6, 1. etc. proprie *fecuit, diffecuit, difcidit*, vt patet ex Arabifmo: Verba autem *fecandi* et fenfum habent *edendi*, et ad *colores* referuntur, cuius rei plurima exempla adducta habes in *Arcan. Form. Hebr.* p. 174. conf. fupra rad. אכל, ברה et גזר. Part. praef. טֹרֵף *dilanians*, proprie *difcindens*, Hiob. 18, 4. Pf. 22, 14. Ezech. 22, 25. pl. in regim. טֹרְפֵי *dilaniantes*, Ezech. 22, 27. infin. abfol. טָרוֹף *dilaniando*, Gen. 37, 33. c. 44, 28. Exod. 22, 12. infin. conftr. טְרֹף *dilaniare*, Pf. 17, 12. Ezech. 19, 3. 6. fut. אֶטְרֹף *difcerpam*, Pf. 50, 22. Hof. 5, 14. יִטְרֹף *dilaniet*, Pf. 7, 3. et יִטְרַף, vnde in paufa יִטְרָף Gen. 49, 27. cum Vau Conuerf. וַיִּטְרֹף *et dilaniauit*, Amof. 1, 11. Niph. fut. יִטָּרֵף *difcerpetur, dilaniabitur*, Exod. 22, 12. Ier. 5, 6. Hiph. imper. הַטְרִיף *edere fac, ciba*, cum Affixo הַטְרִיפֵנִי *edere fac, ciba me*, Prou. 30, 8. Pyh. טֹרַף *dilaniatus, difcerptus eft*, Gen. 37, 33. in paufa טֹרָף Gen. 44, 28.

טֶרֶף m. 1.) *rapina, praeda, quae dilaniatur*, Gen. 49, 9. Num. 23, 24. Pf. 104, 21. Hiob. 4, 11. etc. 2.) *cibus, efca, quae comeditur*, Pf. 111, 5. Prou. 31, 15. Malach. 3, 10. 3.) *frons* vel *folium colore acutum* i. e. *viride*, Ezech. 17, 9. coll. rad. Arab. טרף *nouus fuit, recens prodiit*, Cum Affixo טַרְפּוֹ *praedam fuam*, Ief. 31, 4. pl. טְרָפִים, in regim. טַרְפֵּי *frondes* vel *folia viridia*, Ezech. 17, 9.

טָרָף m. *colore acutus*, i. e. *viridis*, vnde עֲלֵה טָרָף *folium viride*, Gen. 8, 11.

טְרֵפָה f. *discissio, dilaniatio: dilaniatum*, Gen. 31, 39. Exod. 22, 12. 30. Leuit. 7, 24. Ezech. 4, 14. etc.

י

Iod, decima Alphabeti littera, quoties *seruilis* est *ab initio*, in *Verbis* quidem *Praeformatiua* est, tertiam personam masculinam in vtroque Numero exhibens; in *Nominibus* autem *Heemantica*, *Continuitatem firmamque* quandam *Subsistentiam* siue *Consistentiam* innuens, conf. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. VII. §. 17. et *Onomast. V. T.* Sect. VII. §. 11.

In medio, per *Epenthesin* in Verbis Defectiuis secunda radicali et Quiescentibus media radicali ante Afformantes *Syllabicas* inseritur; alibi interdum plane *otiosa* est, vt in תֵּיעָשֶׂה Exod. 25, 31. מַלְאָתִים Ezech. 11, 6. etc.

In fine Verborum, vel *Afformantem* secundae personae sing. foem. Imperatiui et Futuri constituit; in *Nominibus* autem format *Patronymica* atque *Gentilitia*, quaeque ad eorum classem referri possunt; vel *Pronomen Suffixum* primae personae sing. denotat; alibi mere *Paragogicum* est.

יָאַב idem quod אָבָה, proprie *amore propensus fuit*. Construitur cum ל. Praet. יָאַבְתִּי *amore propensus sum*, Ps. 119, 131.

יָאָה *pulcher, decorus fuit*, hinc *decuit, conuenit*. Praet. foem. in pausa יָאָתָה *decuit, conuenit*, Ier. 10, 7. Sed יָאָתָה esse *Nomen* foem. cum ה Paragog. *Intensiuo*, sicut עֶזְרָתָה etc. ab absoluto יָאָה, adeoque *summam pulchritudinem* innuere, contendit Celeb. VRIEMOET in *Thesibus ex omni Philologia S.* Specim. IV. et in *Annot. ad Dicta Class.* T. I. p. 61. cui recte contradicit Cl. BIDERMANNVS in *Otiis litterar.* P. I. p. 102.

יָאַל *voluit, proposuit sibi, animum induxit*, in Kal inusit. In Niph. נוֹאַל *stultus factus est, stolide se gessit*, significationem, interueniente Metathesi, mutuatur ab אֱוִיל *stultus*. Praet. plur. נוֹאֲלוּ *stulti facti sunt*, Ies. 19, 13. Ier. 5, 4. In pausa נוֹאָלוּ Ier. 50, 36. נוֹאַלְנוּ *stolide nos gessimus*, Num. 12, 11. Hiph. הוֹאִיל *voluit, proposuit sibi, placuit illi, animum induxit*. Construitur vel cum Verbo *Finito*, vt Deut. 1, 5. Hos. 5, 1. vel cum *Infinitiuo*, vt 1 Sam. 12, 22. Praet. הוֹאַלְתִּי *animum induxi*, Gen. 19, 27. 31. imperat. הוֹאֵל *velis, placeat tibi*, 2 Sam. 7, 29. 2 Reg. 5, 23. pl. הוֹאִילוּ *inducite animum, placeat vobis*, Hiob. 6, 28. fut. יוֹאֵל *velit, placeat illi*, Hiob. 6, 9. cum Vau Conuers. וַיּוֹאֶל *et voluit, animum indu-*

induxit, Exod. 2, 21. Iof. 17, 12. Iud. 1, 27. 35. etc. Sed וַיֹּאֶל *et adiurauit*, 1 Sam. 14, 24. pertinet ad אלה, licet Forma fit tanquam à יאל.

יְאֹר m. *riuus*, Gen. 41, 1. 2. 3. 17. 18. Exod. 2, 3. Ief. 19, 7. etc. deriuem à rad. Arab. ארר *refonuit*, *ftrepuit*, vt Iod fit Heemanticum, *continui ftrepitus* index, cum (ְ) ex Chaldaifmo, ficut in יְקוּם. Semel pro יְאֹר occurrit אֹר Amof. 8, 8. vel ex Forma *Nuda*, vel per Aphaerefin. Cum ה Paragog. יְאֹרָה *in riuum*, Exod. 1, 22. cum Affixo יְאֹרִי *riuus meus*, Ezech. 29, 3. plur. יְאֹרִים *riui*, Exod. 8, 8. Ief. 33, 21. Ezech. 30, 12. in regim. יְאֹרֵי 2 Reg. 19, 24. Ief. 7, 18. cum Affixo יְאֹרֵיהֶם *riui eorum*, Exod. 7, 19. Pf. 78, 44.

יָאַשׁ in Kal non legitur, in Niph. נוֹאַשׁ *defperauit*, *fpe deftitutus eft*, et imperfonaliter *defperatum eft*. Praet. cum Vau Conuers. וְנוֹאַשׁ *et defperet*, 1 Sam. 27, 1. part. נוֹאָשׁ *defperatus*, *defperatum*, Hiob. 6, 24. Ief. 57, 10. Ier. 2, 25. c. 18, 12. Pih. infin. יַאֵשׁ *defperatum facere*, *fpe deftituere*, Ecclef. 2, 20.

יָבַב *vociferatus eft*, in Kal inufit. in Pih. fut. cum Vau Conuers. וַתְּיַבֵּב *et valde vociferata eft*, Iud. 5, 28.

יָבַל (in Kal inufit.) *fluxit*, *profluxit*, et metaphorice de aliis rebus, *prouenit*, *proceffit*, Arab. وبل *imbrem fudit*, *copiofe pluit*. Hiph. הוֹבִיל *prouenire*, *procedere fecit*, *adduxit* vel *abduxit* fiue *deduxit*, pro diuerfo refpectu *termini ad quem*. Fut. cum Affixis אוֹבִילֵם *adducam eos*, Ier. 31, 8. יוֹבִלֵנִי *deducet me*, Pf. 60, 11. Pf. 108, 11. plur. יוֹבִילוּ *adducent*, Pf. 68, 30. Pf. 76, 12. et cum Nun Paragog. יוֹבִילוּן Zeph. 3, 10. Hoph. fut. אוּבָל *deductus*, *delatus effem*, Hiob. 10, 19. יוּבַל *adducetur*, Ief. 18, 7. c. 53, 7. Ier. 11, 19. Hiob. 21, 32. foem. תּוּבַל *adducetur*, Pf. 45, 15. pl. cum Nun Paragog. et in paufa תּוּבָלוּן *deducemini*, Ief. 55, 12. etc.

יְבַל Chald. id. vnde Aphel הֵיבֵל *abduxit*, Efr. 5, 14. infin. הֵיבָלָה *deducere*, Efr. 7, 15.

יְבוּל m. *prouentus*, terrae fcil. et arborum, Iud. 6, 4. c. 19, 21. Hiob. 29, 28. Habac. 3, 16. cum Affixo יְבוּלָהּ *prouentum fuum*, Leuit. 26, 4. 20. Deut. 11, 17. Pf. 67, 7. et יְבֻלָהּ Deut. 32, 22. Per Aphaerefin pro eo dicitur בּוּל Ief. 44, 19. Hiob. 40, 20. Aliud eft בּוּל nomen menfis, 1 Reg. 6, 38. à *copiofis imbribus*, in eum incidentibus, fic dictus.

יָבָל m. *fluxus*, *profluxus*, aliis *aquaeductus*, per quem aqua *fluit*. Pl. יְבָלִים *fluxus* vel *aquaeductus*, vnde in regim. יִבְלֵי Ief. 30, 25. c. 44, 4.

יוֹבֵל com. missis aliorum variis etymologiis, denotare mihi videtur *sonum continuo profluentem* et instar *fluminis* sese diffundentem, opposite ad sonum *fractum* et *interruptum*; vnde dicitur *protrahi* Exod. 19, 13. Ios. 6, 5. Consentiunt mecum AVENARIVS et SCHINDLERVS in *Lex.* et S. R. CARPZOVIVS in *Apparatu Antiquit. S. Codicis* p. 449. quibus יוֹבֵל est *sonitus* siue *clangor longe protractus*. Hinc קֶרֶן הַיּוֹבֵל *cornu*, quo eiusmodi *sonus* editur, Ios. 6, 5. et in pl. שׁוֹפְרוֹת יוֹבְלִים *tubae*, quibus eiusmodi *soni* eduntur, Ios. 6, 4. 6. 8. 13. Sed שְׁנַת הַיּוֹבֵל *annus iubilaeus* dicitur, Leuit. 25, 13. 28. 40. c. 27, 17. 18. 23. quia eiusmodi *sono* promulgabatur, Leuit. 25, 9. pro quo etiam simpliciter per Metonymiam יוֹבֵל dicitur, Leuit. 25, 10. 11. 12. 15. 28. 30. 31. 33. c. 27, 18. 21. Num. 36, 4. Aliorum sententias collegerunt I. A. QVASIVS in Dissert. de *vera vocis* יובל *etymologia et significatu*, aliique, qui de *anno Iubilaeo* Hebraeorum disseruerunt.

אוּבַל et אֻבָל m. (cum א Heemantico *Continuitatis* nota, prima radicali Iod mutata in ו,) *flumen continuo fluens et perenne*, Graecis ἀείναον, Dan. 8, 3. 6. in regim. אובל Dan. 8, 2.

יוּבַל m. id. (cum Iod Heemantico similis notionis, prima radicali similiter in ו mutata,) Ier. 17, 8.

יַבֶּלֶת f. Leuit. 22, 22. *defluxus pilorum*, vt Arab. وابلة.

יָבָם m. *leuir*, contractum videtur ex יְאָבָם *amore summe propensus*, *fauentissimus*, à יאב *amore propensus fuit*, cum ם Heemantico. Cum Affixis יְבָמִי *leuir meus*, Deut. 25, 7. יְבָמָהּ *leuir eius*, Deut. 25, 5. Inde per Motionem fit

יְבֶמֶת f. *glos*, *fratria*. Cum Affixis יְבִמְתֵּךְ *fratria tua*, Ruth. 1, 15. יְבִמְתּוֹ *fratria eius*, Deut. 25, 7. 9. Indidem formatum est Verbum in Pih.

יִבֵּם *fratris vxorem duxit*, *leuiri proximique affinis ius et officium praestitit*. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וְיִבְּמָהּ *et leuiri iure ducet eam*, Deut. 25, 5. infin. cum Affixo יַבְּמִי *leuiri iure ducere me*, Deut. 25, 7. imp. יַבֵּם *affinitatis iure duc*, Gen. 38, 8.

יָבֵשׁ *aridus*, *siccus fuit* vel *factus est*, *arefactus*, *exsiccatus est*: dicitur tam de *rebus humidis*, quando arescunt, quam de ipso *humore*, qui consumitur, Ios. 9, 5. 12. Ps. 22, 16. Ies. 15, 11. Hiob. 14, 12. etc. Praet. pl. יָבְשׁוּ *exaruerunt*, Ier. 23, 10. Ezech. 37, 14. in pausa יָבֵשׁוּ Ier. 50, 38. Ezech. 19, 12. infin. absol. יָבֹשׁ *arescendo*, Ezech. 17, 19. Zach. 11, 17. infin. constr. יְבשׁ *arescere*, Ies.

27, 11.

27, 11. fut. איבש *exaresco*, Pſ. 102, 12. ייבש et יבש *areſcet*, Ieſ. 19, 7. Ier. 12, 4. Hiob. 8, 12. et ſemel cum (..) et terminatione Verbi Perfecti, יֵבוֹשׁ Hoſ. 13, 15. foem. תיבש *exareſcet*, Ezech. 17, 9. 10. Amoſ. 4, 7. pl. in pauſa יָבֵשׁוּ *exareſcunt*, Hiob. 12, 15. c. 18, 16. etc. Pih. יִבֵּשׁ *areſecit*, *exſiccauit*. Fut. cum Affixo et Vau Conuers. וַיַּבְּשֵׁהוּ (per compendium ſcribendi pro וַיְיַבְּשֵׁהוּ priore Iod ſequenti ſimili per Dageſch inſerto,) *et exſiccauit illud*, Nah. 1, 4. foem. תְיַבֵּשׁ *areſaciet*, Hiob. 15, 30. *exſiccat*, Prou. 17, 22. Hiph. הוֹבִישׁ *areſecit*, *exſiccauit*, Ioſ. 2, 10. c. 4, 23. Ezech. 19, 12. et intranſitiue, *exaruit*, *exſiccatus eſt*, Ioel. 1, 10. Aliud הוֹבִישׁ et הֹבְאִישׁ Ieſ. 30, 5. vid. in בוש. Praet. הוֹבַשְׁתִּי *areſeci*, *exſiccaui*, Ier. 51, 36. Ezech. 17, 24. pl. cum Vau Conuers. וְהוֹבִישׁוּ *et areſcent*, *exſiccabuntur*, Zach. 10, 11. fut. אוֹבִישׁ *areſaciam*, *exſiccabo*, Ieſ. 42, 15. c. 44, 27.

יָבֵשׁ m. *aridus*, *ſiccus*, Hiob. 13, 25. Ieſ. 56, 3. Ezech. 17, 24. pl. יְבֵשִׁים *aridi*, *ſicci*, Num. 6, 3. foem. יְבֵשָׁה *arida*, *ſicca*, Num. 11, 6. pl. יְבֵשׁוֹת *aridae*, *arida*, Ezech. 37, 2. 3.

יַבָּשׁ m. inuſit. vnde foem. יַבָּשָׁה *plane arida* ſiue *ſicca*, ſubintellige אֶרֶץ *terra*, vel neutraliter, *plane aridum* ſiue *ſiccum*, Gen. 1, 9. Exod. 4, 9. Ieſ. 44, 3. etc. et alia terminatione foem. יַבֶּשֶׁת Exod. 4, 9. Pſ. 95, 5.

יְבֹשֶׁת f. *exſiccatio*, Gen. 8, 7. Aliis eſt Infin. cum ה Paragog.

יַבֶּשֶׁת f. Chald. id. quod Hebr. vnde in Statu Emphat. יַבֶּשְׁתָּא *arida*, *aridum*, Dan. 2, 10.

יָגַב radix inuſit. eiusdem ſignificationis cum גוב *ſecare*, *findere*, *lacerare*. Inde ſunt

יוֹגֵב m. *agricola*, proprie *ſector* ſiue *foſſor terrae*: Vocabula enim *ſecandi* et *findendi* ad *arationem* referuntur, cuius rei exempla vid. in *Arcano Form. Hebr.* p. 36. Plur. יוֹגְבִים *agricolae*, Ier. 52, 16. et ſec. Kri 2 Reg. 25, 12. vbi Kethibh habet גֶּבִים, alia Forma participiali à ſynonymo Verbo גוב.

יָגֵב m. *ager*, qui *arando* vel *fodiendo proſcinditur*. Plur. יְגֵבִים *agri*, Ier. 39, 10.

יָגָה *doluit animo*, *moeruit*, in Kal inuſit. in Niph. part. נוּגָה (pro נוֹגֶה) *moerore affectus*, pl. נוּגִים *moerore affecti*, in regim. נוּגֵי Zeph. 3, 18. foem. נוּגָה, pl. נוּגוֹת *moerore affectae*, Thren. 1, 4. Pih. יִגָּה *moerore affecit*. Fut. cum Vau Conuers.

תֻּגֶּה (per compendium scribendi pro תְּיַגֶּה, priore Iod sequenti simili per Dagesch inserto,) *et moerore affecit*, Thren. 3, 33. Simile vid. supra in יָבַשׁ. Hiph. praet. הוֹגָה *moerore affecit, afflixit*, Thren. 1, 5. 12. c. 3, 32. part. מוֹגָה *moerore afficiens*, pl. מוֹגִים, vnde cum Affixo מוֹגַיִךְ *moerore afficientes, affligentes te*, Ies. 51, 23. fut. pl. cum Nun Paragog. et mutata tertia ה in Iod, תּוֹגְיוּן *moerore afficietis, affligetis*, Hiob. 19, 2.

יָגוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *moeror* siue *dolor animi ingens*, Gen. 42, 38. Ps. 13, 3. Ies. 35, 10. Ier. 8, 18. Ezech. 23, 33. etc. cum Affixo יְגוֹנָם *moeror eorum*, Ier. 31, 13.

תּוּגָה f. (cum ת Heemantico, significationis *reciprocae* indice,) *contristatio sui ipsius, moeror, quo quis se ipsum excruciat*, Ps. 119, 28. Prou. 14, 13. c. 17, 21. in regim. תּוּגַת Prou. 10, 1.

יָגַע *laborauit, labore defatigatus est*. Praet. יָגַעְתָּ *laborasti*, Ios. 24, 13. Ies. 43, 22. foem. יָגַעַתְּ (cum Patach Furtiuo sub ע,) Ies. 47, 12. 15. c. 57, 10. c. 62, 8. fut. אִיגַע *laborabo*, Hiob. 9, 29. יִיגַע *defatigatur*, Ies. 40, 28. pl. יִיגְעוּ *laborabunt*, Habac. 2, 13. et excidente altero Iod, יִגְעוּ Ies. 65, 23. Ier. 51, 58. in pausa יִיגָעוּ *defatigantur*, Ies. 40, 31. et יִגָעוּ Ies. 40, 30. Pih. fut. 2 pers. m. תְּיַגַּע *defatiges*, Ios. 7, 3. foem. 3 pers. cum Affixo et Nun Epenthet. תְּיַגְּעֶנּוּ *defatigat eum*, Eccles. 10, 15. Hiph. הוֹגִיעַ *defatigauit*. Praet. 2 pers. cum Affixo הוֹגַעְתַּנִי *defatigasti me*, Ies. 43, 24. הוֹגַעְתֶּם *defatigastis*, Malach. 2, 17. etc.

יָגֵעַ m. *defatigatus, fessus*, Deut. 25, 18. 2 Sam. 17, 2. plur. יְגֵעִים *fessi, fessa*, per Metalepsin de *verbis* dicitur: vnde כָּל־הַדְּבָרִים יְגֵעִים לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר *nulla verba fessa potest quisquam loqui*, i. e. *non satiatur loquendo*, Eccles. 1, 8. sequitur: *non satiatur oculus videndo nec expletur auris audiendo*. כָּל־לֹא exponendum est per *nullus*, vt alibi.

יָגִיעַ m. id. in pl. יְגִיעִים *defatigati*, in regim. יְגִיעֵי Hiob. 3, 17.

יָגָע m. *labore partum*, (Nomen *Effectus*,) Hiob. 20, 18.

יְגִיעַ m. *labor, defatigatio*, Gen. 31, 42. metonymice *res labore parta*, (vt Graec. καμάτος,) Hiob. 10, 3. Ps. 128, 2. Ies. 45, 14. etc. Cum Affixo יְגִיעֲךָ *labor tuus*, Deut. 28, 33. in pausa יְגִיעֶךָ Hiob. 39, 11. pl. יְגִיעִים *labores, res labore partae*, cum Affixo יְגִיעַי *labores mei*, Hos. 12, 9.

יְגִיעָה f. *defatigatio*, in regim. יְגִיעַת Eccles. 12, 12.

יָגֹר *metuit, formidauit.* Praet. יָגֹרְתָּ *metuisti,* Deut. 28, 60. יָגֹרְתִּי *metui,* Deut. 9, 19. Hiob. 3, 24. c. 9, 28. Ps. 119, 39.

יָגֹר *timidus, metuens,* Ier. 22, 25. c. 39, 17.

יְגַר m. Chald. *aceruus collectus,* Gen. 31, 47. significationem accipit ab אגר *collegit.*

יָד *manus,* vid. infra sub rad. ידה.

יָדַד *iecit, proiecit, coniecit,* .. specialiter *coniecit amorem* in aliquem, *dilexit,* vt Arab. ود, vid. supra in דוד. Praet. pl. defect. יַדּוּ *proiecerunt,* Ioel. 4, 3. Obad. 1, 11. Nah. 3, 10.

יָדִיד m. *dilectus.* In regim. יְדִיד Deut. 33, 12. cum Affixo יְדִידִי *dilectus meus,* Ies. 5, 1. Ier. 11, 15. plur. יְדִידִים *dilecti,* cum Affixo יְדִידֶיךָ *dilecti tui,* Ps. 60, 7. Ps. 108, 7. Foem. יְדִידָה *dilecta,* pl. ידידות *dilectae, dilecta, amabilia,* Ps. 84, 2.

יְדִידָה f. *dilectio, amor.* Pl. יְדִידוֹת *amores,* vnde *carmen amorum,* i. e. *epithalamium,* Ps. 45, 1.

יְדִידוּת f. id. et metonymice *amoris Obiectum,* Ier. 12, 7.

דַּד m. *mamma, vber,* sec. HILLERVM in *Onomast. S.* p. 416. dictum pro יָדַד, per Aphaeresin. Dual. דַּדַּיִם *vtraque mamma,* in regim. דַּדֵּי Ezech. 23, 3. 8. cum Affixis דַּדַּיִךְ *vbera tua,* Ezech. 23, 21. דַּדֶּיהָ *vbera eius,* Prou. 5, 19.

יָדָה geminam significationem habet: alteram *mutuatitiam* à ידד, *posuit, iecit, proiecit, iaculatus est, deiecit,* vt Aethiop. ወደየ: alteram *propriam, diuidendi, diffundendi, expandendi,* et hinc *diuulgandi, profitendi* et *celebrandi.* Imperat. pl. יְדוּ *iacite, iaculamini,* Ier. 50, 14. Pih. infin. יַדּוֹת *proiicere, deiicere,* Zach. 2, 4. fut. וַיַּדּוּ (per compendium scribendi pro וַיְיַדּוּ, priore Iod sequenti simili per Dagesch inserto,) *et proiecerunt, iniecerunt,* Thren. 3, 52. Hiph. הוֹדָה *diffudit, diuulgauit, confessus est, celebrauit, laudauit.* Construitur vel cum Accusatiuo, vel cum ל et עַל. Praet. plur. הוֹדִינוּ *celebrauimus* vel *celebramus,* Ps. 75, 2. part. מוֹדֶה *confitens,* Prou. 28, 13. pl. מוֹדִים *celebrantes,* 1 Chron. 29, 13. infin. הוֹדוֹת *celebrare,* Ps. 92, 2. Esr. 3, 11. Neh. 12, 46. 1 Chron. 25, 3. imp. pl. הוֹדוּ *celebrate,* Ps. 30, 5. Ies. 12, 4. fut. אוֹדֶה *celebrabo,* Gen. 29, 35. Ps. 7, 18. cum Affixo אוֹדְךָ *celebrabo te,* 2 Sam. 22, 50. Ps. 35, 18. in pausa et cum Nun Epenthetico אוֹדֶךָּ Ps. 30, 13. Hiob. 40, 14. et seruata Praeformante ה ex Chaldaismo, אֲהוֹדֶנּוּ *celebrabo eum,* Ps. 28, 7. יוֹדֶה *celebrabit,* Ps. 7, 6. et asseruata Praeformante Coniugationis ה, יְהוֹדֶה Neh. 11, 17.

11, 17. pl. cum Affixo יְהוֹדוּךָ *celebrabunt te*, Pſ. 45, 18. et ſic porro. Hithpah. הִתְוַדָּה *ſe ipſum* i. e. *peccata ſua confeſſus eſt.* Praet. pl. cum Vau Conuers. וְהִתְוַדּוּ *et confitebuntur*, Leuit. 26, 40. Num. 5, 7. part. מִתְוַדֶּה *confitens*, Dan. 9, 20. Neh. 1, 6. plur. מִתְוַדִּים *confitentes*, Neh. 9, 3. 2 Chron. 30, 22. infin. cum Affixo הִתְוַדּוֹתוֹ τὸ *confiteri eius*, Eſr. 10, 1. fut. cum Vau Conuers. וָאֶתְוַדֶּה *et confeſſus ſum*, Dan. 9, 4. וַיִּתְוַדּוּ *et confeſſi ſunt*, Neh. 9, 2.

יְדָא Chald. id. Aphel part. מְהוֹדֵא *celebrans*, Dan. 2, 23. et excluſo ה, מוֹדֵא Dan. 6, 11.

יָד com. 1) *manus*, Gen. 14, 22. c. 24, 2. c. 38, 28. etc. q. d. *brachii diffuſio* et *diuiſio in digitos*, conf. ſuo loco זְרוֹעַ. Etiam de animalium *pedibus anterioribus* dicitur, vt 1 Sam. 17, 27. Prou. 30, 28. Idem fieri apud Graecos et Latinos, multis exemplis oſtendit GATAKERVS in *Aduerſar. Miſcell. Poſthum.* c. 8. Per Metonymiam varie ſumitur: vt pro *robore*, *potentia*, *poteſtate*, (quia hominis *robur* praecipue in *manibus* conſiſtit,) Exod. 18, 9. Deut. 32, 36. Ioſ. 2, 16. 18. 1 Sam. 12, 7. Pſ. 49, 16. etc. pro *eo, quod manibus fit*, e. g. pro *auxilio* et *ope*, Gen. 49, 24. Deut. 9, 26. 29. 1 Sam. 22, 17. Pſ. 31, 6. *tutela* et *protectione*, Pſ. 31, 6. 1 Sam. 17, 22. Ieſ. 3, 6. etc. *miniſterio*, 2 Reg. 17, 13. Ieſ. 20, 2. 2 Chron. 29, 27. *beneficentia*, *liberalitate*, vt SCHVLTENS ex Arab. explicat Prou. 18, 11. etc. pro *latere*, (quia *manus* ſunt ad *latera* corporis,) 1 Sam. 19, 3. c. 21, 13. 2 Sam. 14, 21. c. 15, 2. 18. Hiob. 15, 23. et ſec. Kri 1 Sam. 4, 13. etc. ſpecialiter pro *latere fluminis* ſiue *ripa*, Exod. 2, 5. Deut. 2, 37. et pro *eo, quod ad latus eſt* et quodammodo *formam manus refert*: vt ſunt *fulcrum ad latus throni*, 1 Reg. 10, 19. 2 Chron. 9, 18. *axis rotae*, 1 Reg. 7, 32. 33. *cardo ad latus aſſeris*, Exod. 26, 17. 19. etc. Etiam *chirographum* alicubi ſignificare, vt Exod. 4, 13. Ieſ. 44, 5. 2 Chron. 34, 14. contendit W. C. TROPPANNEGER in Diſſert. de *miſſione Moſis per chirographum deſiderata.* Aliquando quoque abundat, vt Gen. 9, 5. Ieſ. 64, 6. עַל יַד *ad rationem*, *morem*, *inſtitutum*, 2 Chron. 29, 27. Ier. 5, 30. Hiob. 1, 14. Eſr. 3, 10. exponit SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. l. c. בְּיַד 1 Sam. 21, 23. Hiob. 15, 23. IAC. CAPPELLVS et SCHVLTENS idem eſſe volunt cum Arab. بين يديه i. e. *ante faciem*, *coram*, vt Graec. ἐν χερσὶν apud APOLLONIVM I. 1113. Sed יָד בְּיָד Prou. 11, 21. *manus cum manu* ſiue *ad manum*, ſcil. ſi iungatur ad auertendum malum, eidem

SCHVLTENSIO *è manu in manum*, i. e. *continuo*. מִיָּד Prou. 6, 5. BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 926. explicat *statim*, *illico*. 2) *monumentum*, à *ponendo* sic dictum, 1 Sam. 15, 12. 2 Sam. 18, 18. et sec. quosdam Exod. 17, 16. 3) *locus*, *spatium diffusum* et *expansum*, Num. 34, 3. Deut. 23, 13. 2 Reg. 11, 16. Ps. 141, 6. Ies. 22, 15. etc. 4) *pars*, *portio*, à *diuidendo*, Gen. 43, 34. c. 47, 24. 2 Sam. 19, 44. Dan. 1, 20. Neh. 11, 1. In regim. יַד Gen. 41, 35. 42. Exod. 2, 5. sic sec. Kethibh 2 Reg. 12, 12. (vbi Kri habet יְדֵי in Duali,) cum Affixis יָדִי *manus mea*, Gen. 14, 22. Exod. 3, 20. יָדְךָ *manus tua*, Gen. 21, 18. Exod. 4, 4. sic sec. Kri 1 Reg. 22, 34. Prou. 3, 27. 2 Chron. 18, 33. (vbi Kethibh habet יָדֶיךָ *manus tuae*, in Duali,) in pausa יָדֶךָ Deut. 2, 7. Iud. 9, 33. et cum ה Paragog. יָדְכָה Exod. 13, 16. יֶדְכֶם (pro יַדְכֶם) *manus vestra*, Gen. 9, 2. Exod. 32, 29. יֶדְכֶן id. Ezech. 13, 21. 23. Dual. יָדַיִם *vtraque manus*, it. *vtrumque latus*, Gen. 34, 21. Ios. 8, 20. in regim. יְדֵי Gen. 24, 30. Num. 34, 3. et יְדוּ Ezech. 1, 8. sec. Kri legendum יְדֵי, sec. Kethibh יָדוּ pro יָדָיו *manus eius*, scil. cuiusuis Cherubinorum, subintellige: יְדֵי *manus hominis fuerunt;* sed SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 501. Kethibh legit יְדוּ, quod sit plur. constr. Formae Arab. ab absol. יָדוּן *manus*. Cum Affixis יְדֵיכֶם *manus vestrae*, Deut. 31, 29. Ies. 1, 15. יָדָיו *manus eius*, Gen. 27, 16. Exod. 17, 12. et יָדֵיהוּ Habac. 3, 10. Plur. יָדֵי *manus*, (Forma plur. insolentiori,) Ezech. 13, 18. et יָדוֹת *manus*, proprie *artefactae*, vel *ea*, *quae manuum formas* quodammodo *referunt*, (vt antea dictum,) *cardines*, *axes*, it. *partes*, *portiones*, Gen. 43, 34. Exod. 26, 17. 1 Reg. 10, 19. etc. in regim. יְדוֹת 1 Reg. 7, 32. cum Affixo יְדֹתָיו *cardines eius*, Exod. 26, 19. c. 36, 24.

יַד com. Chald. id. Dan. 5, 5. c. 6, 28. Esr. 5, 12. in Statu Emphat. יְדָא Dan. 5, 5. 24. cum Affixis יְדָךְ *manus tua*, Dan. 2, 38. c. 3, 17. Esr. 7, 14. 25. יְדֵהּ *manus eius*, Dan. 4, 32. c. 5, 23. c. 7, 25. Esr. 6, 12. יְדְהֹם (more Hebraeorum,) *manus eorum*, Esr. 5, 8. Dual. יְדַיִן *vtraque manus*, Dan. 2, 34. 45. cum Affixo יְדַי *manus meae*, Dan. 3, 15.

דָּת f. *lex*, Deut. 33, 2. Esth. 1, 8. 13. 15. c. 2, 12. etc. per Aphaeresin, pro יְדָת, à *ponendo*, vt Germ. Gesetz et Satzung à setzen, Lat. *statutum* à *statuo*, Graec. θεσμός à τίθημι, vnde τίθεσθαι νόμον, νομοθέτης, νομοθεσία etc. conf. suo loco תּוֹרָה et Verbum שׂוּם de *lege*, Ps. 78, 5. Ps. 81, 6. In regim. דַּת Esth. 2, 12. et sec. quos-

quosdam codices c. 9, 13. cum Affixo דָּתוֹ *lex eius*, Esth. 2, 8. c. 4, 3. 11. pl. דָּתִים *leges*, in regim. דָּתֵי Esth. 1, 18. c. 3, 8. cum Affixo דָּתֵיהֶם *leges eorum*, Esth. 3, 8.

תּוֹדָה f. (Verbale conueniens cum Coniug. Hithpah.) *confessio de se*, i. e. vel *de peccatis suis*, vt Ios. 7, 19. Esr. 10, 11. vel *de beneficiis in se collatis: gratiarum actio*, vt Ies. 51, 3. Ps. 26, 7. Ps. 50, 14. 23. etc. Metonymice *sacrificium eucharisticum*, Ier. 17, 26. c. 33, 11. In regim. תּוֹדַת Leuit. 7, 3. 5. pl. תּוֹדוֹת *gratiarum actiones*, *laudes*, Ps. 56, 13. Neh. 12, 27. etc. metonymice 1) *sacrificia eucharistica*, 2 Chron. 29, 31. 2) *turba* siue *chorus gratias agentium* siue *laudantium*, Neh. 12, 31. 40. etc.

הֻיְּדוֹת pl. foem. Neh. 12, 8. huc refertur et exponitur *laudes* siue *celebrationes*, vt ה seruile sit; sed sine simili exemplo: vnde HILLERVS Metathesin subesse putat pro יְהוּדוֹת vel יְהֻדוֹת, à sing. יְהוּדָה, quod alias Nomen *Propr.* est, *celebrationem* siue *laudem* significans, coll. Gen. 29, 35.

יָדַע *sciuit*, *nouit*, *cognouit*, *agnouit*, *conscius fuit*, *resciuit*, *re ipsa expertus est*, *sensit*, specialiter *tori consuetudine*, vt Gen. 4, 1. Iud. 11, 39. (quomodo etiam Graecos et Latinos loqui, obseruant GATAKERVS de *Stylo N. T.* c. 11. et PFOCHENIVS de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 36.) it. *nouit*, *sensit* siue *expertus est luendo*, sec. SCHVLTENSII explicationem, Ies. 9, 8. Hos. 9, 7. Hiob. 21, 19. c. 35, 15. qui etiam 1 Sam. 28, 14. in sensu *coniiciendi* siue *suspicandi* exponendum esse contendit, vt alia *sciendi* Verba apud Arabes. Est autem ידע Verbum *Praegnans*, exprimens insuper *rei cognitae considerationem*, vt Ps. 90, 11. Hiob. 34, 4. *approbationem*, vt Ps. 101, 4. Ier. 1, 5. *curam*, Gen. 39, 6. Prou. 12, 10. c. 29, 7. *reuerentiam* et *aestimium*, 1 Sam. 2, 12. Ps. 9, 11. Ps. 36, 11. *amorem*, Exod. 33, 12. Amos. 3, 2. Hiob. 24, 16. etc. Praet. יָדַעְתָּ *nosti*, Gen. 30, 26. 29. Exod. 32, 22. sic sec. Kethibh Ps. 140, 13. Hiob. 42, 2. (vbi Kri habet יָדַעְתִּי *noui*,) et cum ה Paragog. יָדַעְתָּה 2 Sam. 2, 17. foem. יָדַעַתְּ (cum (_) Furtiuo sub ע,) 1 Reg. 2, 15. Ruth. 2, 11. יָדַעְתִּי *noui*, Gen. 4, 9. Exod. 3, 7. cum Affixo foem. pl. יְדַעְתִּין *noui ea*, Ies. 48, 7. pl. יָדְעוּ *norunt*, Gen. 19, 8. Exod. 16, 15. cum Nun Paragog. יָדְעוּן Deut. 8, 3. 16. יָדַעְנוּ *nouimus*, Gen. 43, 22. Exod. 32, 1. cum Affixo יְדַעֲנוּךָ *nouimus te*, Hos. 8, 2. part. praes. יוֹדֵעַ *sciens*, *cognoscens*, *scit*, Gen. 3, 5. Ios. 22, 22. et cum Cholem defectiue scripto יֹדֵעַ, in cuius signum Masorethae Vau scriptionis

 plenae

plenae, vt alibi, in Textu traiecerunt, Ier. 29, 23. cum Affixo יוֹדְעוֹ *noſcens eum*, 1 Sam. 10, 11. pl. יוֹדְעִים *neſcentes*, *noſcunt*, 2 Reg. 17, 26. Eſth. 4, 11. in regim. יוֹדְעֵי Gen. 3, 5. Pſ. 9, 11. et ſec. Kri Pſ. 119, 74. vbi Kethibh habet יָדְעוּ *norunt*, ſubintellecto Pronom. אשר, vel וְיֵדְעוּ expone: *et cognoſcent*, *vt cognoſcant*, cum Vau Conuers. ſed SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 501. legit יֹדְעוֹ, quod ſit plur. conſtr. Formae Arab. ab abſol. יֹדְעִין *cognoſcentes*. Cum Affixo יוֹדְעֶיךָ *cognoſcentes te*, Ezech. 28, 19. Pſ. 36, 11. Foem. יֹדַעַת *ſciens*, *cognoſcens*, *experiens*, Num. 31, 17. Pſ. 139, 14. Pahul יָדוּעַ *notus*, *inſignis*, in regim. יְדוּעַ Ieſ. 53, 3. pl. יְדֻעִים *noti*, *inſignes*, Deut. 1, 13. 15. infin. abſol. יָדוֹעַ *ſciendo*, *cognoſcendo*, Gen. 15, 13. Ioſ. 23, 13. infin. conſtr. cum Apocope primae radicalis Iod et ה Parag. דַּעַת *ſcire*, *cognoſcere*, Ioſ. 4, 24. Iud. 3, 1. cum Affixo דַּעְתָּהּ *cognoſcere eam*, Gen. 38, 26. imper. דַּע *ſcito*, *cognoſce*, Gen. 20, 7. 1 Sam. 20, 7. cum Affixo דָּעֵהוּ *cognoſce eum*, Prou. 3, 6. cum ה Paragog. דְּעָה Prou. 24, 14. foem. דְּעִי 1 Sam. 25, 17. Ier. 2, 23. pl. דְּעוּ *cognoſcite*, *ſcitote*, Iud. 18, 14. Pſ. 4, 4. fut. אֵדַע *ſciam*, *cognoſcam*, Gen. 15, 8. Ieſ. 47, 8. cum ה Paragog. אֵדְעָה Hiob. 23, 5. Pſ. 39, 5. ſic ſec. Kri Ruth. 4, 4. (vbi Kethibh habet אֵדַע,) in pauſa אֵדָעָה, Gen. 18, 21. cum Affixo אֵדָעֲךָ *cognoſcam te*, Exod. 33, 13. תֵּדַע *ſcies*, *cognoſces*, Gen. 15, 13. Exod. 7, 17. יֵדַע *ſciet*, *cognoſcit*, *ſciat*, *cognoſcat*, 1 Sam. 20, 3. Pſ. 35, 2. quod eſt pro וַיֵּדַע, vnde, transpoſitis Punctis, ſingulari anomalia fit וַיֵּדַע Pſ. 138, 6. Sed וַיֵּדַע (per Apocopen ex יָדְעָה) *et deſtruxit*, Ezech. 19, 7. eſt à רעה, Arab. רעא in 3 Coniug. *diruit*, *deſtruxit*, vnde Chaldaeus reddit per אצדי: ad quam *exſcindendi* notionem etiam quidam referunt Iud. 8, 16. Prou. 10, 9. c. 14, 33. Ieſ. 53, 3. Ier. 31, 19. Nec opus eſt, Ezech. l. c. pro וידע legere וירע, vt corrigendum putat BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 760. Pl. יֵדְעוּ *ſcient*, *cognoſcent*, *ſciant*, Leuit. 23, 43. 1 Sam. 17, 46. cum Nun Paragog. יֵדְעוּן Ioſ. 3, 7. Prou. 10, 32. Niph. praet. נוֹדַע *cognitus eſt*, *notus factus eſt*, *notum factum eſt*, *innotuit*, Gen. 41, 21. Pſ. 9, 17. infin. הִוָּדַע, cum Affixo הִוָּדְעִי τὸ *cognoſcere meum me ipſum* ſiue *notum me fieri mihi ipſi*, (ſenſu *reciproco*,) vel ſec. COCCEIVM, τὸ *notum* i. e. *παράδειγμα fieri meum*, Ier. 31, 9. fut. יִוָּדַע *cognoſcetur*, *notus*, *notum fiet*, Gen. 41, 31. Exod. 33, 16. et יִוָּדֵעַ *notus* i. e. *παράδειγμα fiet*, Prou. 10, 9. Pih. praet. יִדַּעְתָּ *notum feciſti*, ſec. Kri Hiob. 38, 12. (ſed Kethibh habet יִדַּעְתָּה, cum ה Paragog.) et ex Forma Pohel יוֹדַעְתִּי *notum feci*, 1 Sam. 21, 2. Pyh. part. מְיֻדָּע *notus*, ſec. Kethibh Ruth. 2, 1. cum Affixo מְיֻדָּעִי *notus*

meus,

meus, Pſ. 55, 14. pl. cum Affixo מְיֻדָּעַי *noti mei*, Pſ. 88, 9. 19. Hiob. 19, 14. Hiph. praet. הוֹדִיעַ *ſcire fecit*, *notum fecit*, Pſ. 98, 2. et הוֹדַע, quod tamen *imperſonaliter* ſumitur, Leuit. 4, 23. 28. הוֹדַעְתִּי *notum*, *nota feci*, Ezech. 20, 11. Hoſ. 5, 9. part. מוֹדִיעַ *notum faciens*, cum Affixo מוֹדִיעָם *ſcire faciens eos*, *notum faciens illis*, Ier. 16, 21. pl. מוֹדִיעִים *notum facientes*, Ieſ. 47, 13. 2 Chron. 23, 13. infin. הוֹדִיעַ *notum facere*, Gen. 41, 39. Pſ. 106, 8. imper. הוֹדַע *notum fac*, Prou. 9, 9. Ezech. 16, 2. ſed pl. הוֹדִיעוּ *notum facite*, Pſ. 105, 1. Ieſ. 12, 4. fut. אוֹדִיעַ *notum faciam*, Pſ. 89, 2. Ezech. 39, 7. cum ה Paragog. אוֹדִיעָה Prou. 1, 23. Ieſ. 5, 5. יוֹדִיעַ *notum faciet*, *faciebat*, Pſ. 103, 7. Ieſ. 38, 19. et יֹדַע Num. 16, 5. ſed וַיֹּדַע *et ſcire* i. e. *ſentire*, *re ipſa experiri fecit*, SCHVLTENSIO *et puniuit*, Iud. 8, 16. Hoph. part. foem. מוּדַעַת *notum factum*, ſec. Kri Ieſ. 12, 5. ſed Kethibh habet מְיֻדַּעַת, ex Pyhal. Hithpah. infin. הִתְוַדַּע *notum facere ſe*, Gen. 45, 1. fut. אֶתְוַדָּע *notum faciam me*, Num. 12, 6.

יְדַע Chald. id. Dan. 6, 11. c. 8, 21. Praet. יְדַעְתְּ *noſti*, Dan. 5, 22. יִדְעֵת *noui*, Dan. 4, 6. part. praeſ. יָדַע *ſciens*, *cognoſcens*, Dan. 2, 8. 22. Eſr. 7, 25. plur. יָדְעִין *cognoſcentes*, *cognoſcunt*, Dan. 5, 23. in regim. יָדְעֵי Dan. 2, 21. Eſr. 7, 25. part. Pehil יְדִיעַ *notum*, Dan. 3, 18. Eſr. 4, 12. 13. c. 5, 8. imper. דַּע *ſcito*, Dan. 6, 16. fut. (mutuata Forma à Defectiuis prima radicali Nun,) אִנְדַּע *cognoſcam*, Dan. 2, 9. תִּנְדַּע *cognoſces*, Dan. 2, 30. c. 4, 22. 23. 29. Eſr. 4, 15. pl. יִנְדְּעוּן *cognoſcant*, Dan. 4, 14. Aphel הוֹדַע *notum fecit*, Dan. 2, 15. 17. 28. 45. cum Affixo הוֹדְעָךְ *ſcire fecit te*, *notum fecit tibi*, Dan. 2, 29. perſ. 2 cum Affixis הוֹדַעְתַּנִי *notum feciſti mihi*, Dan. 2, 23. הוֹדַעְתֶּנָא *notum feciſti nobis*, Dan. 2, 23. pl. הוֹדַעְנָא *notum fecimus*, Eſr. 4, 14. part. מְהוֹדַע, pl. מְהוֹדְעִין *notum facientes*, *facimus*, *faciunt*, Dan. 4, 4. Eſr. 4, 16. c. 7, 24. infin. הוֹדָעָה *notum facere*, Dan. 5, 8. cum Affixis, (mutata terminatione ָה in וּת, vt alibi,) הוֹדָעוּתַנִי *notum facere mihi*, Dan. 5, 16. et הוֹדָעֻתַנִי Dan. 2, 26. c. 5, 15. הוֹדָעוּתָךְ *notum facere tibi*, Eſr. 5, 10. fut. אֲהוֹדַע, cum Affixo et Nun Epenthetico, Dageſch Forti affecto, אֲהוֹדְעִנֵּהּ *notum faciam ei*, Dan. 5, 17. יְהוֹדַע *notum faciet*, Dan. 2, 25. cum Affixo et Nun Epenthet. יְהוֹדְעִנַּנִי *notum faciebat mihi*, Dan. 7, 16. pl. תְּהוֹדְעוּן *ſcire facietis*, *notum facietis*, Eſr. 7, 25. cum Affixo et Nun Epenthet. per Dageſch Forte inſerto, תְּהוֹדְעוּנַּנִי *notum facietis mihi*, Dan. 2, 5. et תְּהוֹדְעֻנַּנִי Dan. 2, 9. יְהוֹדְעוּן *notum facient*, Dan. 2, 30. cum Affixo et ſimili Nun Epenthet. יְהוֹדְעֻנַּנִי *notum facerent mihi*, Dan. 4, 3.

דֵּעַ m. (per Aphaereſin pro יֵדַע) *cognitio*, *ſcientia*, *notitia*, *ſententia*. Cum Affixo דֵּעִי *ſententia mea*, Hiob. 32, 6. 10. 17. pl. דֵּעִים *ſcientiae*, Hiob. 37, 16.

דֵּעָה f. id. Pſ. 73, 11. Ieſ. 11, 9. c. 28, 9. Ier. 3, 15. plur. דֵּעוֹת *ſcientiae*, 1 Sam. 2, 3. Hiob. 36, 4.

דַּעַת f. id. Gen. 2, 9. 17. Deut. 4, 42. Ioſ. 20, 5. etc. cum Affixo דַּעְתִּי *ſcientia mea*, Ieſ. 48, 4. Prou. 22, 17.

יִדְּעֹנִי m. (cum terminatione quaſi *gentilitia*,) q. d. *qui eſt ex genere* vel *claſſe valde gnarorum* ſiue *eorum*, *qui multa ſciunt et ſcire creduntur*, vulgo *ariolus*, Leuit. 20, 27. Deut. 18, 11. 1 Sam. 28, 9. ab inuſit. יִדְּעוֹן *valde gnarus et peritus*, q. d. *cognitor excellens*, cum terminatione *augmentatiua*. Plur. יִדְּעֹנִים *arioli*, Leuit. 19, 31. 1 Sam. 28, 3. Ieſ. 8, 20. etc.

מַדָּע m. (tanquam à נדע,) *ſcientia*, 2 Chron. 1, 11. 12. Dan. 1, 4. 17. et ſemel cum (ַ), מַדַּע 2 Chron. 1, 10. cum Affixo מַדָּעֲךָ *ſcientia tua*, al. *conſcientia* vel *mens tua*, Eccleſ. 10, 20.

מַדּוּעַ *quare*, q. d. *quae* eſt *ſcientia* ſiue *mens et ratio?* conflatum ex מָה et inuſit. דּוּעַ, per Aphaereſin pro יְדוּעַ *ſcientia*, *intellectus*, *mens*, *ratio*. Occurrit Gen. 26, 27. Exod. 2, 18. c. 3, 3. Ioſ. 17, 14. etc.

מַנְדַּע m. Chald. *cognitio*, *ſcientia*, *intellectus*, *mens*, Dan. 5, 12. in Statu Emphat. מַנְדְּעָא Dan. 2, 21. cum Affixo מַנְדְּעִי *cognitio*, *intellectus meus*, Dan. 4, 31. 33.

מוֹדָע m. *notus*, *familiaris*, Prou. 7, 4. et cum (ַ), מוֹדַע ſec. Kri Ruth. 2, 1. ſed Kethibh habet מְיֻדָּע, alia Forma, vel מְיֻדָּע in particip. Pyh.

מוֹדַעַת f. *familiaritas*, Bekantſchafft. Cum Affixo מֹדַעְתָּנוּ (irregulariter pro מוֹדַעְתֵּנוּ,) *familiaritas noſtra*, et poſito *Abſtracto* pro *Concreto*, *notus*, *familiaris noſter*, Ruth. 3, 2.

יָהּ m. *Iah*, proprie *Aeternus*, vnum ex Nominibus diuinis, Exod. 15, 2. Pſ. 68, 5. Pſ. 104, 36. Pſ. 105, 45. etc. Miſſis aliorum deriuationibus, lubens illis aſſentior, qui decurtatum putant ex יְהֹוָה, vel (quae regularior eius punctatio,) יַהֲוֶה, mutato (ָ) in (ַ), tum ob contractionem, tum quia eſt Nomen *Proprium*, quae (ָ) vltimum in (ַ) mutare ſolent, conf. *Onomaſt. V. T.* p. 405. idque, obſeruante CLERICO ad Exod. 15, 2. vt in vſu eſſet in prolatione etiam quotidiana. Neque moramur, quae WALTHERVS in *Miſcell. Theol.* P. II. p. 346. obiicit, quod יְהֹוָה Nomen immutabile

tabile ſit nec Mappik inſcriptum habeat: nam יְהֹוָה etiam in compoſitione cum Nominibus *Propriis* decurtatur, vt יְהוֹנָתָן et inde porro יוֹנָתָן, et ה Mobile, quale eſt ה prius in יהוה, in fine vocum conſtitutum, omnino Mappik notari ſolet, e. g. in תֶּהֱלֶה Gen. 47, 13. à לָהָה, etc. Conf. G. SCHWARZII pec. Diſſert. de *Nominibus diuinis* יה et אהיה, aliique, qui de *Nominibus Dei Hebraicis* tradiderunt, et vid. ſuo loco יְהֹוָה. Quomodo ex eodem יַהְוֶה in fine Nominum *Propriorum* fiat יָהוּ, docui in *Arcano Form. Hebr.* p. 262. conf. *Onom. V. T.* p. 521.

יָהָא radix Hebr. inuſit. Arabibus وهي *ruptus, dilaceratus eſt, in partes concidit*. Inde eſt

יְהוּא m. *fractio*, ſcil. ramorum, Eccleſ. 11, 3. Vulgo Futurum ab הוה eſſe volunt; ſed ſine ſimili exemplo et ſenſu non admodum commodo.

יָהַב *dedit*, proprie *poſuit*, vt bene addit CASTELLVS. Verba ſcil. *ponendi* etiam ſenſum habent *dandi*, vt נתן et שות. Imper. הַב (per Aphaereſin ad Formam רַע,) *da*, *cedo*, Prou. 30, 15. et cum ה Paragog. הָבָה Gen. 29, 21. c. 30, 1. c. 47, 16. Iud. 1, 15. etc. quod etiam in Aduerbium *hortandi* abit, *age*, *agedum*, Gen. 11, 3. 4. 7. c. 38, 16. Exod. 1, 9. etc. f. הָבִי *da, cedo*, Ruth. 3, 15. (quod tamen Maſora ad ברא refert, vt ſit pro הָבִיא, interueniente Enallage Generis,) pl. הָבוּ *date*, Gen. 47, 16. Deut. 1, 13. et הֵבוּ Hoſ. 4, 18. punctatione plane irregulari. COCCEIO tamen הֵבוּ eſt praet. *dederunt*, ad Formam מֵתוּ, tanquam ab הוב, licet tono differant, qui etiam in Quieſc. media radicali ante Afformantes Aſyllabas ſubinde deducitur.

יְהַב Chald. id. Dan. 2, 37. 38. 48. c. 5, 18. 19. Eſr. 5, 12. 16. Praet. יְהַבְתְּ m. *dediſti*, Dan. 2, 23. pl. יְהַבוּ *dederunt*, *tradiderunt*, Dan. 3, 28. part. praeſ. יָהֵב *dans*, *dat*, Dan. 2, 21. pl. יָהֲבִין *dantes*, Dan. 6, 3. imp. הַב *da*, Dan. 5, 17. part. Pehil, abiens in Verbum *Finitum* ſignificationis paſſiuae, (vt alibi interdum, vt in פרט, חקל etc. et ſic forſitan in גְּלִי Dan. 2, 19. et גֱּלִי v. 30.) יְהִיב *datum eſt*, Dan. 7, 4. 6. 14. 22. foem. יְהִיבַת *data erat*, *datum* vel *traditum eſt*, Dan. 7, 11. 12. 27. c. 5, 28. pl. יְהִיבוּ *data*, *tradita ſunt*, Eſr. 5, 14. Ithpehel part. מִתְיְהֵב *datus*, *datur*, *dabatur*, Eſr. 4, 20. c. 6, 9. in Statu Emphat. מִתְיַהֲבָא Eſr. 6, 8. pl. מִתְיַהֲבִין *dantur*, *traduntur*, Eſr. 7, 19. fut. יִתְיְהֵב *detur*, Dan. 4, 13. foem. תִּתְיְהֵב id. Eſr. 6, 4. pl. יִתְיַהֲבוּן *dentur*, *tradantur*, Dan. 7, 25.

יְהָב m. *onus*, à *ponendo* ſiue *imponendo*. Cum Affixo יְהָבְךָ *onus tuum*, Pſ. 55, 22.

הַבְהָבִים pl. *dona multa* et *copiosa*, ita vt *donum donum* excipiat. Cum Affixo הַבְהָבַי *dona mea*, Hos. 8,13. conf. Verbum simili modo geminatum, Prou. 30, 15.

יְהוּדִי m. *Iudaeus*, Esth. 2,8. c. 3,4. c. 5,13. c. 6,10. etc. *Gentile* à יְהוּדָה Nomine *Proprio* filii Iacobi. Plur. יְהוּדִים *Iudaei*, 2 Reg. 16,6. Ier. 43,9. etc. et יְהוּדִיִּים secundum Kethibh Esth. 4,7. c. 8,1.7.13. c. 9,15.18. foem. יְהוּדִיָּה *Iudaea, ex tribu Iudae oriunda*, 1 Chron. 4,18. et יְהוּדִית, quod aduerbialiter sumitur, *Iudaice*, 2 Reg. 18,26.28. 2 Chron. 32,18. Ies. 36, 11.13. etc. Inde formatum est Hithpah. part. מִתְיַהֵד, pl. מִתְיַהֲדִים *semet ipsos Iudaeos facientes*, i. e. *Iudaicam religionem amplectentes*, Esth. 8,17.

יְהוּדַי m. Chald. id. quod Hebr. יְהוּדִי, vnde pl. יְהוּדָאִין (mutato Iod in א, vt in aliis *Gentilibus*,) *Iudaei*, Dan. 3,12. in Statu Emphat. more *Gentilibus* eiusmodi peculiari, יְהוּדָיֵא Dan. 3,8. Esr. 4,12.23. c. 5,1.5. c. 6,7.14.

יָהִיר m. *elatus, arrogans, superbus*, Prou. 21,24. Habac. 2,5. à rad. Chald. יהר *elatus, superbus fuit, superbiit*.

יוֹם *dies*, vid. infra sub rad. ימה.

יָוַן radix inusit. sensum *mollitiei* et *glabritiei* habuisse videtur. In Deriuatis media radicalis Vau *mobilis* interdum *quiescens* fieri solet, sicut Iod in אָיַב, vnde אֵיבָה, in אָיַם, vnde אֵימָה etc. vt contra media radicalis Vau *quiescens* subinde fit *mobilis*, vt in שׁוּע, vnde שֶׁוַע et שַׁוְעָה vel שַׁוְעָה etc.

יָוֵן m. *lutum molle* et *lubricum*, Ps. 40,3. in regim. יְוֵן Ps. 69,3.

יַיִן m. *vinum*, Gen. 19,32.33.34. Leuit. 10,9. Num. 6,3. etc. proprie *molle*, i. e. *molliter per fauces descendens*, conf. Prou. 23,31. et Cant. 7,10. Sic Arab. ملسا, *vinum*, dicitur à ملس *mollis, glaber fuit*. *Molle vinum* siue *merum* dixerunt VIRGILIVS, HORATIVS et IVVENALIS, et Graecos τὸ μαλακὸν de *vino* praedicare, obseruat TVRNEBVS in *Aduersar*. L. XII. c. 8. Plura vid. in *Arcano Form. Hebr*. p. 42. et in *Onomast. V. T*. p. 612. Vulgo deducunt à ינה *oppressit*, per Formarum alternationem, sicut קַיִן fit à קָנָה: quomodo conf. תִּירוֹשׁ. Ex Sinico *ya* i. e. *excellens*, et ex *yn* h. e. *bibere* siue *potus*, compositum putat MASSON in *Histoire Critique de la Republique des lettres* T. II. p. 120. In regim. יֵין Deut. 32,38. Prou. 4,17. cum Affixo יֵינִי *vinum meum*, Cant. 5,2. etc.

יַיִן m. id. Cant. 7,10.

יוֹנָה f. *columba*, Leuit. 5,7. Num. 6,10. Pſ. 68,14. etc. dicta à *mollitie* et *glabritie pennarum*, quae tanta eſt, vt ſoli expoſitae varios colores referant, coll. Pſ. 68,14. vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. L. I. c. 2. et MAII (filii) *Obſeruat. S.* P. III. p. 141. ſeq. *Molles columbas* etiam dixit HORATIVS *Carm.* I. 37. 18. Cum Affixo יוֹנָתִי *columba mea*, Cant. 2, 14. c. 5, 2. c. 6, 9. pl. יוֹנִים *columbae*, Ieſ. 59, 11. Cant. 1, 15. in regim. יוֹנֵי Ezech. 7,16. Aliud vid. ſub rad. ינה.

יָזַם id. quod זָמַם, *cogitauit*, *meditatus eſt*. Praet. pl. יָזְמוּ *cogitarunt*, Gen. 11,6.

יָזַן id. quod זון *alere*, *paſcere*: vnde Pyh. part. pl. מְיֻזָּנִים *bene paſti*, *ſaginati*, ſec. Kri Ier. 5, 8. ſed Ketliub habet מוּזָנִים *paſti*, ex Hophal, quod vid. in זון.

יֶזַע m. *ſudor*, Ezech. 44, 18. cuius radicem ex Aethiop. ſeruauit lingua Amharica, vbi ወዛ: pro ወዘሀ: *ſudauit*, quo cum conuenit Arab. وزع *fluxit aqua*. Vulgo ad זוע, *moueri*, referunt, vnde et ſynonymum זֵעָה: quod *ſudor* ſit *motionis* effectus. GVSSETIVS tamen יֶזַע exponit per *mobilitatem* ſiue *modum inſtabilem*.

יָזַר, Arab. وزر *portauit onus*, metaphorice *crimine onuſtus fuit*: vnde SCHVLTENSIO eſt Nomen וָזָר (ad Formam יָלֹד) *crimine onuſtus*, CAPPELLO in *Notis Crit.* ipſum *crimen* ſiue *delictum*, Prou. 21, 8. vbi opponitur τῷ זַךְ *puro à crimine*.

יָחַד *vnus*, *vnicus fuit*, vt Arab. وحد, it. *vnus factus*, *vnitus*, *adunatus*, *coniunctus eſt*. Fut. 2 perſ. maſc. תֵּחַד *vnieris*, *adunaberis*, Ieſ. 14, 20. perſ. 3 foem. תֵּחַד *vniatur*, vti vulgo volunt; ſed potius eſt perſ. 2 maſc. *vniaris*, (o gloria mea!) mutata perſona, (quia ſeq. כָּבוֹד alibi ſemper eſt gen. *maſc.*) Gen. 49, 6. Pih. imperat. יַחֵד *vni*, *coniunge*, Pſ. 86, 11.

יָחִיד m. *vnicus*, ſpec. *vnigenitus*, Ier. 6, 26. Amoſ. 8, 10. Prou. 4, 3. *ſolitarius*, Pſ. 25, 16. Cum Affixo יְחִידְךָ *vnigenitus tuus*, Gen. 22, 2. 12. in pauſa יְחִידֶךָ Gen. 22, 16. pl. יְחִידִים *ſolitarii*, Pſ. 68, 7. foem. יְחִידָה *vnica*, *vnigenita*, Iud. 11, 34. it. *ſolitaria*, ſubintellige נֶפֶשׁ *anima*, ſed CLERICVS ſubaudit חַיָּה *vita*, vnde cum Affixo יְחִידָתִי *ſolitaria mea*, Pſ. 22, 21. Pſ. 35, 17.

יַחַד m. 1.) *vnitio*, *coniunctio*, vnde לְיַחַד *ad* vel *in coniunctionem*, 1 Chron. 12, 17. 2.) *vnus*, *vnicus*, *ſolus*, vt Arab. وحد, Pſ. 141,

Pſ. 141, 10. Alibi ſemper in Aduerbium abit, ſignificans 1.) *ſolum, tantum*, Eſr. 4, 3. 2.) *coniunctim, ſimul, pariter, in vniuerſum*, ita vt exprimat *coniunctionem* et *vnitatem* vel *loci*, vt 1 Sam. 11, 11. Hiob. 17, 17. c. 21, 26. c. 40, 13. vel *temporis*, vt 2 Sam. 21, 9. Ieſ. 45, 8. vel *rerum* et *perſonarum* numero plurium, vt Deut. 33, 5. 2 Sam. 14, 16. Hiob. 3, 17. Pſ. 33, 15. Pſ. 49, 3. 11. Ieſ. 22, 3. etc. vel *animorum*, vt Pſ. 2, 2. Pſ. 31, 14. Pſ. 133, 1. etc. Frequentiſſime adſciſcit ו ſub Forma Nominis Dualis, praecedente Iod otioſo, יַחְדָּיו Ier. 46, 12. 21. c. 49, 3. alibi ſemper ſine Iod, יַחְדָּו Gen. 13, 6. Exod. 19, 8. Deut. 12, 22. Ioſ. 9, 2. etc. ſic ſec. Kri Ier. 48, 7. (vbi Kethibh habet יַחַד,) quod ו vulgo pro *Affixo* habetur; ſed inuita conſtructione: cum non tantum Nominibus ſing. ſed etiam pluralibus et primae adeo perſonae iungatur, vt 1 Reg. 3, 18. Neh. 4, 2. etc. vnde ALTINGIO in *Gram. Hebr.* §. 151. n. 3. mere *Paragogicum* eſt; quod tamen hoc modo additum ſine exemplo eſt. Quare DANZIVS in Diſſ. de *inauguratione* Chriſti §. 53. illud ad rad. חדה refert, (licet ſignificatio ſit à יחד,) mutata tertia rad. ה in ו, praecedente Iod otioſo, (ſicut in עָנָיו Num. 12, 3. סְתָיו Cant. 2, 11. שָׁלֵיו et שְׁלֵיו etc.) ad Formam יִצְהָר, cum (ַ) ſub Iod Heemantico ob ſeq. *Gutturalem*: quomodo vi Formae denotaret *coniunctionem firmam*. Caeterum יַחְדָּיו vel יַחְדָּו eandem ſignificationem habet ac ſimplex יַחַד.

יָחַל *ſperauit, exſpectauit, praeſtolatus eſt*, in Kal inuſit. Pih. יִחֵל *ſperare fecit, ſpem fecit*, it. *firmiter ſperauit, conſtanter exſpectauit* ſiue *praeſtolatus eſt*. Praet. 2 perſ. cum Affixo in pauſa יִחַלְתָּנִי *ſperare feciſti me, ſpem feciſti mihi*, Pſ. 119, 49. pl. יִחֲלוּ *exſpectarunt*, Hiob. 29, 23. *ſpem fecerunt*, ſec. quosdam, Ezech. 13, 6. et cum Dageſch Euphon. *affectuoſo* יִחֵלּוּ *firmiter exſpectarunt*, Hiob. 29, 21. part. מְיַחֵל *exſpectans, ſperans*, Pſ. 69, 4. pl. מְיַחֲלִים *exſpectantes*, Pſ. 31, 25. Pſ. 33, 18. imp. יַחֵל *exſpecta*, Pſ. 130, 7. Pſ. 131, 3. fut. אֲיַחֵל *exſpectabo*, Hiob. 6, 11. Pſ. 71, 14. cum ה Paragog. אֲיַחֵלָה *exſpecto, exſpectabam*, Hiob. 30, 26. יְיַחֵל *exſpectabit*, Mich. 5, 6. וַיְיַחֵל *et exſpectauit*, ſec. Kethibh 1 Sam. 13, 8. (vbi Kri habet וַיּוֹחֶל ex Hiph.) ſed וַיָּחֶל Gen. 8, 10. pertinet ad חיל. Pl. in pauſa יְיַחֵלוּ *ſperabunt, exſpectabunt*, Ieſ. 42, 4. cum Nun Parag. et in pauſa יְיַחֵלוּן Ieſ. 51, 5. Niph. נוֹחַל q. d. *ſperans factus eſt, exſpectando ſe continuit*. Praet. foem. נוֹחֲלָה *exſpectando ſe continuit*, Ezech. 19, 5. fut. וַיִּיָּחֶל *et exſpectando ſe continuit*, Gen. 8, 12. Hiph. הוֹחִיל *exſpectauit*. Praet.

הוחלתי *exspectaui*, Pſ. 38, 16. Hiob. 32, 11. 16. imper. foem. הוחילי *exspecta*, Pſ. 42, 6. 12. Pſ. 43, 5. fut. אוחיל *exspectabo*, 2 Reg. 6, 33. Thren. 3, 21. 24. cum ה Paragog. אוחילה 2 Sam. 18, 14. Mich. 7, 7. ſed אוחולה ſecundum Kethibh Ier. 4, 19. mixtum eſt ex אוחיל et אחול, q. d. *cum dolore* vel *anxie exspecto*, Ier. 4, 19. תוחל *exspectabis*, *praeſtolaberis*, 1 Sam. 10, 8. ויוחל *et exspectauit*, ſec. Kri, 1 Sam. 13, 8. ſed Kethibh habet וייחל ex Pihel, vti iam dictum.

יחיל m. *exspectans*, pertinet ad חול, vbi vid.

תוחלת f. (cum ת *Firmitatis* et *Continuitatis*,) *ſpes firma, exspectatio conſtans*, Prou. 10, 28. c. 11, 7. c. 13, 12. cum Affixo תוחלתי *ſpes mea*, Pſ. 39, 8. Thren. 3, 18.

יחם *calidus fuit* vel *factus eſt*, *caluit*, *incaluit*, ſpecialiter *irâ*, vt Deut. 19, 6. et *coitus libidine*, et hinc *concepit*, (ſenſu *praegnanti*,) vt Gen. 30, 37. 41. Fut. יחם *calidum* vel *calor fiet*, Eccleſ. 4, 11. it. *irâ incaleſcet* vel *incaluerit*, Deut. 19, 6. et cum (.) ſub Iod, יחם *calidum* ſiue *calor fiebat*, 1 Reg. 1, 1. (ſicut à יקר dicitur יקר et ייקר,) foem. תחם *caleſcat*, Ezech. 24, 11. quae tamen omnia etiam ad fut. Niph. Verbi חמם referri poſſunt. Pl. cum Vau Conuers. ויחמו *et incaluerunt*, ſcil. coitus libidine, *conceperunt*, Gen. 30, 39. (quod Formam mutuatur ab inuſit חמה, Arab. حما id. quod Hebr. יחם,) et ויחמנה id. Gen. 30, 38. mixta Forma ex maſc. יחמו et foem. תחמנה; quia de vtroque ouium *ſexu* ſermo eſt: quale vocabulum Rabbini vocant ἀνδρόγυνον, vid. ſimilia 1 Sam. 6, 12. Dan. 8, 22. HOTTINGERVS tamen in *Grammat. Harmon.* p. 151. et SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 275. iſtam anomaliam deducunt ex Aramaeiſmo et Arabiſmo, vbi Iod perſonam tertiam plur. tam maſc. quam foem. format, conf. Celeb. C. B. MICHAELIS Diſſert. de *Soloeciſmo Generis* p. 9. Niph. part. pl. נחמים ad חמם pertinet. Pih. praet. foem. יחמה pro יחמה vel יחמה, vnde cum Affixo יחמתני *incaluit* (ſcil. coitus libidine,) et hinc *concepit me*, Pſ. 51, 7. infin. יחם τὸ *incaleſcere coitus libidine*, *concipere*, Gen. 30, 41. c. 31, 10. cum Affixo et Nun Epenthet. יחמנה τὸ *concipere eius*, ſcil. צאן *ouis* vel *gregis ouium*, quod praecedit, Gen. 30, 41.

חמה f. (pro יחמה per Aphaereſin,) ſemel cum א, חמא Dan. 11, 44. *calor*, *aeſtus*, ſpecialiter *irae*: *aeſtus animi irati*, Deut. 9, 19. Pſ. 37, 8. Prou. 15, 1. Ieſ. 27, 4. etc. it. *venenum*, Deut. 32, 24. 33. Hiob. 6, 4. Pſ. 58, 5. Pſ. 140, 5. ſic dictum, vel quod ab animalibus

iratis,

iratis; vt serpentibus, canibus rabidis etc. emittatur, vel ab effe-ctu, quod sanguinem *inflammet*, conf. suo loco ראש. In regim. חֲמַת Gen. 27, 44. 1 Sam. 11, 20. Sed חֵמַת Hos. 7, 5. vid. sub rad. חמת. Cum Affixo חֲמָתִי *aestus, ira mea*, Gen. 25, 11. Ies. 51, 22. pl. חֵמוֹת *aestus, irae*, Ps. 76, 11. Prou. 22, 24.

חֱמָא f. Chald. id. Dan. 3, 19. et חֲמָא Dan. 3, 13.

יָחֵף m. *nudus pedibus, discalceatus*, 2 Sam. 15, 30. Ies. 20, 2. 3. 4. מִיָּחֵף *à discalceato*, i. e. *ne sit discalceatus*, Ier. 2, 25. à rad. inusit. יחף, Arab. (alia Forma) חפי *nudis pedibus fuit*, Syr. נחף in Aphel *discalceauit*.

יָחַר id. quod אחר *moratus est*: vnde deduci potest fut. וָאֵחַר *et moratus sum*, Gen. 32, 4. et pers. 3 וַיִּיחַר, vel וַיֵּחַר ex Pih. *et moratus est*, sec. Kethibh 2 Sam. 20, 5. sed Kri habet וַיּוֹחֶר ex Hiph.

יַחַשׂ m. *genus, origo*, vnde liber הַיַּחַשׂ *genealogia*, Neh. 7, 5. Conuenit cum Arab. نحاس *origo*. Inde formatum est Verbum in Hithpah. הִתְיַחֵשׂ *recensuit se* siue *genus* et *familiam suam*. Praet. pl. הִתְיַחְשׂוּ *recensuerunt genus* vel *familiam suam*, 1 Chron. 5, 17. c. 9, 1. part. pl. מִתְיַחְשִׂים *recensentes familiam suam*, Esr. 2, 62. Neh. 7, 64. infin. הִתְיַחֵשׂ *recensere familiam suam*, 1 Chron. 5, 1. 2 Chron. 11, 15. Neh. 7, 5. saepius nominascit, vt 2 Chron. 31, 17. 19. Esr. 8, 3. vnde cum Affixo הִתְיַחְשָׂם *recensere* siue *recensio familiae ipsorum*, Esr. 8, 1. 1 Chron. 4, 5. c. 7, 7. 9. 40.

יָטַב *bonus, eximius, formosus fuit*, et cum בְּעֵינַיִם, *in oculis*, constructum, *bonus visus est, placuit*, vt Gen. 41, 37. Leuit. 10, 20. Deut. 1, 23. etc. it. *bene se habuit, bene fuit*, et hinc *laetus, hilaris fuit*, Iud. 18, 20. Ruth. 3, 7. 1 Reg. 21, 7. etc. Fut. יִיטַב *bene erit, bene sit*, Gen. 12, 13. Deut. 4, 40. *bonum videbitur, placebit*, 2 Sam. 18, 4. Neh. 2, 5. *bene se habet*, Eccles. 7, 3. *hilaris sit, laetetur*, Iud. 19, 9. Scribitur quoque vnico Iod, יֵטַב, vt Iud. 19, 6. 1 Sam. 24, 5. 1 Reg. 21, 7. 2 Reg. 25, 24. foem. תִּיטַב *bona videbitur, placebit*, Ps. 69, 32. Esth. 2, 4. et cum (ִ) in pers. 2 foem. תֵּיטְבִי *bona es*, Nah. 3, 8. Hiph. הֵיטִיב *bonum, pulchrum, elegans fecit, adornauit, exornauit*, Exod. 30, 7. 2 Reg. 9, 30. Prou. 15, 2. c. 30, 29. Ruth. 3, 10. Ies. 23, 16. Ezech. 33, 32. *laetum fecit, exhilarauit*, Ruth. 19, 22. it. *bene egit*, Leuit. 5, 4. Ps. 36, 4. Ies. 1, 17. Ier. 4, 22. etc. *benefecit*, beneficia scil. conferendo, vt Gen. 32, 9. 13. Num. 10, 32. Deut. 30, 5. etc. Construitur cum Accusat. et Dat. it. cum אֶל et עִם. Praet. הֵיטַבְתָּ *bene, recte fecisti*,

cisti, Ier. 1, 12. foem. הֵיטַבְתְּ *bonam*, *meliorem fecisti*, Ruth. 3, 10. pl. cum Vau Conuers. וְהֵטַבְנוּ *et benefaciemus*, Num. 10, 29. 32. (Iod deficiente,) part. מֵיטִיב *bene faciens*, it. *eleganter faciens*, 1 Sam. 16, 17. et sine Iod, מֵטִיב Ps. 119, 68. Ezech. 33, 32. pl. מֵיטִיבִים *laetum facientes*, *exhilarantes*, Iud. 19, 22. in regim. מֵיטִיבֵי et מֵטִבֵי *bene facientes*, Prou. 30, 29. infin. הֵיטֵב, הֵטֵב et הֵיטִיב vel הֵטִיב *bene facere*, *bene faciendo*, Ier. 7, 5. c. 10, 5. Ion. 4, 4. 9. Leuit. 5, 4. Ier. 32, 41. sed aliquando commode per nudum Aduerbium, *bene*, redditur, vt Deut. 9, 21. c. 13, 14. 2 Reg. 11, 18. etc. cum Affixo et Praefixo בְּהֵיטִיבוֹ *cum bene fecerit*, i. e. *cum adornauerit et recte instruxerit*, Exod. 30, 7. quo sensu etiam exponi potest לְהֵיטִיב *bene faciendo*, i. e. *adornando et instruendo*, Mich. 7, 3. imper. cum ה Paragog. הֵיטִיבָה *benefac*, Ps. 51, 20. Ps. 125, 4. foem. sine Iod, הֵטִיבִי *bene*, *eleganter fac*, Ies. 23, 16. fut. אֵיטִיב *benefaciam*, Gen. 32, 13. cum ה Paragog. אֵיטִיבָה Gen. 32, 9. תֵּיטִיב *bene facies* siue *facis*, Ps. 49, 19. et תֵּטִיב Gen. 4, 7. foem. תֵּיטִבִי Ier. 2, 33. יֵיטִיב *benefaciet*, Num. 10, 32. Iud. 17, 13. et יֵיטֵב *bonum faciat*, 1 Reg. 1, 47. atque יְיֵטִיב Hiob. 24, 21. Punctis transpositis, etc.

יְטַב Chald. id. vnde fut. יִיטַב *gratum erit*, *placebit*, Esr. 7, 18.

מֵיטָב m. *cui inest bonitas*, *bonum*, *optimum*. In regim. מֵיטַב Gen. 47, 6. 11. Exod. 22, 4. 1 Sam. 15, 9. 15.

יַיִן *vinum*, vid. supra sub rad. יין.

יכח radix inusit. vnde est

יָךְ m. *latus*, in Kethibh 1 Sam. 4, 13. vbi Kri habet יַד, eodem sensu. Consentit lingua Arab. Sicut enim Arabes ab Hebr. יָרֵךְ *latus*, formarunt Verbum ورك *in latus recubuit*, *coxae innixus est*, à צֶלַע *latus*, ضلع *inclinauit*, *propendit in latus*, etc. (quod et Chaldaei imitantur, dicentes e. g. ab Hebr. צַד *latus*, צדד *ad latus deflexit* siue *declinauit*, ab Hebr. גָּחוֹן *venter*, גחן *in ventrem procubuit*, *incuruauit se*, etc.) sic à praedicto יָךְ, iidem Arabes formarunt Verbum وكا vel وكي (vnde Lat. *iaceo*,) *recubuit in latus*, *innixus est lateri*, specialiter *sinistro*, vt accumbentes facere solebant. Vt adeo non opus sit, in praeiudicium integritatis S. Scripturae cum HILLERO asserere, ר ex יָרֵךְ excidisse, aut cum GLASSIO in *Philologia S.* p. m. 10. aliisque, ד in יַד, per errorem solito longius protractum, in ך degenerasse adeoque vitiosum esse. Conuenit Turcicum *iaka*, *latus*.

יכח

יָכַח *arguit, redarguit*, in Kal inusit. Niph. נוֹכַח *argutus, redargutus est*, siue *verbaliter* siue *realiter*, et significatione *reciproca, disceptauit cum altero, alter alterum redarguit*. Part. נוֹכָח *disceptans, disceptat*, Hiob. 23, 7. sed foem. נֹכַחַת *redarguta*, Gen. 20, 16. cuius loci vexatissimi sensus est: *et omne et redargutam*, (scil. te, Saram,) repete ex praeced. *dedi* et *reddidi*, coll. v. 14. vid. tamen נֹכַח sub rad. נכח. Fut. pl. cum ה Paragog. נִוָּכְחָה *disceptabimus*, Ies. 1, 18. Hiph. הוֹכִיחַ *arguit, diiudicauit, argumentis demonstrauit, redarguit, corripuit*, siue *verbaliter* siue *realiter*. Praet. הֹכַחְתָּ *demonstrasti*, Gen. 24, 14. cum Affixo et Vau Conuers. וְהֹכַחְתִּיו *et corripiam eum*, 2 Sam. 7, 14. part. מוֹכִיחַ *diiudicans, arguens, redarguens, corripiens*, Prou. 25, 12. Hiob. 9, 33. Ezech. 3, 26. pl. מוֹכִיחִים *corripientes*, Prou. 24, 25. infin. הוֹכִיחַ *arguere, demonstrare*, Habac. 1, 12. הוֹכַח *redarguere, reprehendere*, Hiob. 6, 26. et הוֹכֵחַ *corripiendo, corripere, argumentis demonstrare*, Leuit. 19, 17. Prou. 15, 12. Hiob. 13, 3. imper. הוֹכַח *corripe*, Prou. 9, 8. fut. יוֹכִיחַ *diiudicabit, argumentis demonstrabit, corripiet, corripiat*, etc. Ps. 94, 10. Prou. 3, 12. Hiob. 6, 25. et יוֹכַח Hos. 4, 4. Hiob. 16, 21. 1 Chron. 12, 17. etc. Hoph. praet. cum Vau Conuers. וְהוּכַח *et corripietur, corripitur*, Hiob. 33, 19. Hithpah. fut. יִתְוַכָּח *mutuo disceptabit*, Mich. 6, 2.

תּוֹכָחָה f. proprie, vi Formae, *disceptatio mutua*, cum quis alterum *arguit* remque suam argumentis *demonstrat*, hic autem illum rationibus contrariis *redarguit*. Pl. תוֹכָחוֹת *redargutiones*, Ps. 38, 15. Ps. 39, 12. Hiob. 23, 4. vnde vir תוֹכָחוֹת *dignus, qui redarguatur et corripiatur*, Prou. 29, 1. in regim. תוֹכְחוֹת Prou. 6, 23. Ezech. 5, 15. c. 25, 16.

תּוֹכֵחָה f. id. 2 Reg. 19, 3. Ies. 37, 3. Hos. 5, 9. pl. תוֹכָחוֹת *redargutiones*, Ps. 149, 7.

תּוֹכַחַת f. id. Prou. 5, 12. c. 10, 17. c. 12, 1. c. 13, 18. c. 15, 10. 31, 32. etc. cum Affixo תוֹכַחְתִּי *redargutio, correptio mea*, Ps. 73, 14. Prou. 1, 23. 25. 30. etc.

יָכֹל *potuit, valuit, praeualuit*, Gen. 32, 25. Exod. 40, 35. 1 Sam. 4, 15. etc. Praet. foem. יָכְלָה *potuit*, Gen. 36, 7. Exod. 2, 3. וְיָכָלְתָּ *et poteris*, Exod. 18, 23. יָכֹלְתִּי *potui*, Iud. 5, 3. Ps. 40, 13. *praeualui*, Gen. 30, 8. cum Affixo יְכָלְתִּיו *praeualui ei*, Ps. 13, 5. pl. יָכְלוּ *potuerunt*, Gen. 13, 6. Exod. 7, 21. 24. Num. 9, 6. *praeualuerunt*,

runt, Pſ. 129, 2. Ier. 38, 22. Obad. 1, 7. in pauſa יָכְלוּ Exod. 8, 14. 2 Reg. 3, 26. Ion. 1, 13. infin. abſol. יָכוֹל *valendo*, 2 Chron. 32, 13. *praeualendo*, Num. 13, 30. 1 Sam. 26, 25. Hoph. הוּכַל *potuit*, q. d. *potens factus, viribus instructus eſt.* Fut. אוּכַל *potero, poſſum*, Gen. 19, 19, 22. Num. 11, 14. Deut. 1, 9. *praeualebo, praeualeo*, 1 Sam. 17, 9. Pſ. 139, 6. Hiob. 31, 23. et ſignificatu *praegnanti, ferre poſſum* vel *poteram*, Ieſ. 1, 13. Ier. 20, 9. Pſ. 101, 5. תּוּכַל *poteris, potes*, Gen. 15, 5. Exod. 33, 20. Deut. 7, 22. *praeualebis*, 1 Sam. 26, 25. 1 Reg. 22, 22. Eſth. 6, 13. cum Vau Conuers. et in pauſa וַתּוּכָל *et praeualuiſti*, Gen. 32, 28. Ier. 3, 5. c. 20, 7. pl. נוּכַל *poterimus, poſſumus*, Gen. 24, 3. *praeualebimus*, Num. 13, 30. Iud. 16, 5. cum ה Paragog. נוּכְלָה Ier. 20, 10. יוּכְלוּ *potuerunt, poterant, poſſunt*, 2 Sam. 17, 17. Cant. 8, 7. Ier. 6, 10. ſic ſec. Kethibh Ioſ. 15, 63. (vbi Kri habet יָכְלוּ *potuerunt*, in praet. Kal,) *praeualebunt*, Ier. 1, 20. c. 15, 20. et ſenſu *praegnanti, ferre poſſunt*, Hoſ. 8, 5. pro quo recurrit יָכְלוּ Ioſ. 7, 12. Pſ. 18, 39. in pauſa יוּכָלוּ Pſ. 21, 12. Ier. 5, 22. et יָכֹלוּ Ier. 20, 11. cum Nun Paragog. יוּכְלוּן Gen. 43, 32. c. 44, 1. Non eſſe haec Tempora ex Kal, vti vulgo volunt, vel ex eo patet, quod in Nominibus *Propr.* pro יוּכַל Ier. 38, 1. recurrat יְהוּכַל c. 37, 3. ſeruata Praeformante ה per Chaldaiſmum, conf. *Onomaſt. V. T.* p. 431. Sed יוּכְלוּ Ezech. 42, 5. vid. in rad. אכל.

יְכִל Chald. id. Dan. 6, 21. et יְכֵל, vnde praet. יְכֵלְתָּ *potuiſti*, Dan. 2, 47. part. praeſ. יָכִל *potens, poteſt*, Dan. 4, 34. et cum Chirek pleno, יָכִיל Dan. 3, 17. pl. יָכְלִין *potentes, poſſunt*, Dan. 2, 27. c. 4, 15. c. 6, 5. foem. יָכְלָה *praeualens, praeualebat*, Dan. 7, 21. fut. תִּכֻּל (tanquam à כּכל,) *poteris, poſſis*, ſec. Kri Dan. 5, 16. (ſed Kethibh habet תּוּכַל ex Hebraiſmo,) יִכֻּל *poteſt*, Dan. 3, 29. et Forma Hebr. יוּכַל Dan. 2, 10.

יְכֹלֶת f. *potentia*, Num. 14. 16. Deut. 9, 28. Quibusdam eſt infin. cum ת Paragog.

מִיכַל m. proprie *locus aquae validae* ſiue *vbi aquae fluxus validus* eſt et *vehemens*, vulgo *riuus*. In regim. מִיכַל 2 Sam. 17, 20. Conf. ſuo loco אָפִיק.

יָלַד et יָלַד *genuit, generauit*, de *maribus* dictum; *peperit*, de *foeminis*, etiam vbi Nomen Generis eſt *Epicoeni*, vt Ier. 17, 11. (ſicut Graec. γεννάω et τίκτω, Lat. *pario*, de vtroque *ſexu* adhibentur,) et metaphorice, (vt Lat. *pario*,) *produxit, effectum dedit*, vt Pſ. 7,

Pſ. 7, 15. Ieſ. 26, 28. Zeph. 2, 2. etc. Praet. יָלְדָה *peperit*, Gen. 4, 22. Num. 26, 59. in pauſa יָלָדָה Iud. 13, 2. 1 Chron. 7, 14. cum Affixis יְלָדַתְנִי *peperit me*, Ier. 20, 14. יְלָדַתּוּ *peperit eum*, Ruth. 4, 15. perſ. 2 m. cum Affixo יְלִדְתָּנוּ *genuiſti nos*, ſec. Kri Ier. 2, 27. (ſed Kri habet יְלִדְתָּנִי *genuiſti me*,) foem. יָלַדְתְּ *peperiſti*, Iud. 13, 3. 1 Sam. 4, 20. et cum Iod Parag. ſec. Kethibh יָלַדְתִּי Ezech. 16, 20. cum Affixis יְלִדְתִּנִי *peperiſti me*, Ier. 15, 10. יְלִדְתָּנוּ *peperiſti nos*, Ier. 2, 27. (quae ſunt ex terminatione maſc. יָלַד,) יָלַדְתִּי *peperi*, Gen. 21, 7. Ruth. 1, 12. cum Affixo יְלִדְתִּיךָ *genui te*, Pſ. 2, 7. part. praeſ. יוֹלֵד *generans genitor*, Prou. 17, 21. Ier. 30, 6. cum Affixo הַיֹּלְדָהּ (cum Articulo praeter morem,) *genitor eius*, Dan. 11, 6. pl. cum Affixo יֹלְדָיו *genitores*, *parentes eius*, Zach. 13, 3. foem. יוֹלֵדָה *pariens*, Ieſ. 21, 3. Pſ. 48, 7. et יֹלֶדֶת Gen. 17, 19. Ieſ. 7, 14. et per Syncopen Vocalium, (ſicut in קֹשְׁטְ pro קֹשֶׁט, בֶּרֶךְ pro בָּרֵךְ,) יֹלַדְתְּ Gen. 16, 11. Iud. 13, 5. 7. cum Affixo יוֹלַדְתּוֹ *genitrix eius*, Prou. 17, 25. pl. יוֹלְדוֹת *parientes*, Ier. 16, 3. Pahul יָלוּד *genitus*, *natus*, 1 Reg. 3, 26. 27. in regim. יְלוּד Hiob. 14, 1. c. 15, 14. plur. יְלוּדִים *geniti*, *nati*, 1 Chron. 14, 4. infin. abſol. יָלֹד *pariendo*, ſcil. pariet, Hiob. 15, 35. infin. conſtruct. cum Aphaereſi primae radicalis Iod et ה Paragog. לֶדֶת *parere pariendi*, Gen. 10, 17. Hiob. 39, 1. cum Affixo et ה Paragog. לִדְתֵּנָה τὸ *parere earum*, Hiob. 39, 2. per Syncopen לַת 1 Sam. 4, 19. fut. אֵלֵד *pariam*, Gen. 18, 13. יֵלֵד, et retracto Accentu, יֵלֶד *pariet*, Prou. 27, 1. pl. in pauſa et cum Nun Parag. יֵלֵדוּן *genuerint*, Hoſ. 9, 16. וַתֵּלַדְנָה *et pepererunt*, Ezech. 23, 4. et ſine ה, וַתֵּלַדְןָ Gen. 30, 39. Niph. praet. נוֹלַד *genitus*, *natus eſt*, 1 Chron. 2, 3. 9. Eccleſ. 4, 14. ſed pl. נוּלְּדוּ mixtum eſt ex Niph. נוֹלְדוּ et Pyh. יֻלְּדוּ *nati ſunt*, 1 Chron. 3, 5. c. 20, 8. part. נוֹלָד *genitus*, *natus*, *naſcitur*, Pſ. 22, 32. 1 Reg. 13, 2. et ablato tono נוֹלַד־ Gen. 21, 3. pl. נוֹלָדִים *geniti*, *nati* Gen. 48, 5. 2 Chron. 7, 21. infin. הִוָּלֵד, et retracto tono, הִוָּלֶד *gigni*, *naſci*, Gen. 21, 5. cum Affixo הִוָּלְדוֹ τὸ *gigni* ſiue *naſci eius*, Eccleſ. 7, 1. fut. יִוָּלֵד *naſcetur*, *naſcitur*, Gen. 17, 17. Prou. 17, 17. Hiob. 11, 12. pl. וַיִּוָּלְדוּ *et nati ſunt*, Gen. 10, 1. 2 Sam. 5, 13. et ſec. Kri 2 Sam. 3, 2. vbi Kethibh habet וַיֵּלְדוּ, in praet. Pyh. Pih. part. f. מְיַלֶּדֶת *obſtetrix*, q. d. *parere faciens* ſiue *curans*, Gen. 35, 17. Exod. 1, 19. pl. מְיַלְּדוֹת *obſtetrices*, Exod. 1, 15. 18. 20. infin. cum Affixo יַלֶּדְכֶם τὸ *obſtetricare veſtrum*, Exod. 1, 16. Pyh. יֻלַּד *genitus*, *natus eſt*, Gen. 4, 26. Ruth. 4, 17. et יוּלַּד Iud. 18, 29. Hiob. 5, 7. ſemel cum (ֻ) irregulariter ſec. plurimos codices, Gen. 41, 50. et cum ה Articulo, vim *Relatiui* habente,

habente, (ſicut Ioſ. 10, 24. 1 Chron. 29, 17. Eſr. 8, 25. c. 10, 14. etc.) הַיִּלָּד (cum (ָ) ob pauſam,) *qui natus eſt*, Iud. 13, 8. pl. יָלְדוּ *geniti, nati ſunt*, Gen. 6, 1. 2 Sam. 3, 5. in pauſa יָלָדוּ Pſ. 90, 2. Hiph. הוֹלִיד proprie *parere fecit*, vt ſumitur 1 Chron. 2, 18. c. 8, 8. it. *naſci fecit, genuit*, Gen. 11, 27. Num. 26, 29. 58. metaphorice de *terra*, *producere fecit*, Ieſ. 55, 10. Praet. הוֹלַדְתָּ *genuiſti*, Gen. 48, 6. part. מוֹלִיד *gignens*, Ieſ. 66, 9. pl. מוֹלִידִים *gignentes*, Ier. 16, 3. infin. הוֹלִיד *gignendo*, metaphorice, Ieſ. 59, 4. et הוֹלִיד, vnde cum Affixo הוֹלִידוֹ τὸ *gignere eius*, Gen. 5, 4. 7. 10. 13. c. 11, 11. 13. 15. imp. pl. הוֹלִידוּ *gignite*, Ier. 29, 6. fut. אוֹלִיד *gignam*, Ieſ. 66, 9. יוֹלִיד *gignet*, Gen. 17, 20. Eccleſ. 6, 3. וַיּוֹלֶד *et genuit*, Gen. 5, 3. 4. 6. 7. 9. Iud. 11, 1. Hoph. infin. (Forma petita à ולד, cum ת Paragog. ſicut in Kal,) הֻלֶּדֶת τὸ *naſci*, *natiuitas*, Gen. 40, 20. Ezech. 16, 5. et cum ו, הוּלֶּדֶת Ezech. 16, 4. Hithpah. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּתְיַלְדוּ *et genus ſuum* ſiue *natales ſuos profeſſi ſunt*, Num. 1, 18.

וָלָד m. (prima radicali Iod mutata in ו,) *proles*, Gen. 11, 30.

וָלֶד, in pauſa וָלָד m. id. 2 Sam. 6, 23.

יֶלֶד m. in genere *progenies*, *generatio*, vt accipiendum eſt Eccleſ. 4, 15. ſpec. *filius*, *puer*, et de *beſtiis*, *pullus*, Gen. 21, 8. Exod. 2, 3. 7. 8. 9. 10. pl. יְלָדִים *filii*, *pueri*, *pulli*, Gen. 33, 1. 5. 13. 14. Exod. 1, 17. 18. in regim. יַלְדֵי Exod. 2, 7. Ieſ. 57, 4. cum Affixo יְלָדָיו *nati*, *pueri eius*, Gen. 32, 22. Ieſ. 29, 23. et יְלָדָו *pulli eius*, Hiob. 38, 41.

יָלִיד m. *natus*, in regim. יְלִיד Gen. 17, 12. 13. 27. Ier. 2, 14. pl. יְלִידִים *nati*, *filii*, in regim. יְלִידֵי Gen. 14, 14. Num. 13, 22. 28.

יִלּוֹד m. *naſcens*, *natus*, Exod. 1, 22. 2 Sam. 12, 14. pl. יִלּוֹדִים *naſcentes*, *nati*, Ioſ. 5, 5. Ier. 16, 3.

יַלְדָּה f. *filia*, *puella*, Gen. 34, 4. Ioël. 4, 3. plur. יְלָדוֹת *filiae*, *puellae*, Zach. 8, 5.

יַלְדוּת f. Nomen *Status*, (conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 234. et 562.) *iuuentus*, Eccleſ. 11, 10. Cum Affixo in pauſa יַלְדוּתֶךָ *iuuentus tua*, Eccleſ. 11, 9. et יַלְדֻתֶךָ Pſ. 110, 3. in quo poſteriore loco metonymice ſumitur pro *hominibus* illius aetatis, i. e. *pueris* et *puellis*.

לֵדָה f. (pro ילדה) *partus*, 2 Reg. 19, 3. Ieſ. 37, 3. Ier. 13, 21. Hoſ. 9, 11.

מוֹלֶדֶת f. 1) *locus*, *vbi quis genitus* ſiue *natus eſt* : *patria*, Gen. 11, 1. c. 24, 4. c. 31, 3. 13. c. 43, 7. Num. 10, 30. Eſth. 2, 10. 20. vt

 Arab.

Arab. مولد et Aethiop. ወሊድ: conf. LVDOLFI *Lex. Aethiop.* col. 415. metonymice *popularis*, et collectiue, *populares*, *cognati*, in eadem *patria* nati, Esth. 8, 6. quo vulgo quoque referunt Gen. 12, 1. c. 24, 4. etc. 2) *generatio*, *natiuitas*, Ezech. 16, 3. 4. metonymice *id*, *quod generatur*, *proles*, *progenies*, Gen. 48, 6. Leuit. 18, 9. 11. Cum Affixo מוֹלַדְתְּךָ *progenies tua*, Gen. 48, 6. *patria tua*, Gen. 32, 9. in pausa מוֹלַדְתֶּךָ Gen. 31, 3. 13. pl. cum Affixo מוֹלְדוֹתַיִךְ *generationes tuae*, Ezech. 16, 3. 4.

תּוֹלֶדֶת f. *propagatio sui*, vnde pl. in regim. תּוֹלְדוֹת *propagationes*, *generationes*, Gen. 2, 4. metonymice *posteri*, Gen. 10, 1. c. 11, 10. 27. Num. 3, 1. etc. cum Affixo תּוֹלְדוֹתָיו *generationes*, *posteri eius*, 1 Chron. 26, 31.

יָלַהּ id. quod Arab. وله *mente turbatus est*, *impatiens*, *impotens fuit ex tristitia*, *metu* etc. Inde cum SCHVLTENSIO deduco fut. cum Vau Conuers. וַתֵּלַהּ *et perturbata est*, Gen. 47, 13. Vulgo à להה deducunt, quod idem sit cum לאה.

יָלַךְ id. quod הָלַךְ, *iuit*, *abiit*, *ambulauit*, *profectus*, *progressus est*, it. *perambulauit*, *peruasit*, vt Deut. 1, 19. c. 2, 7. et cum אַחַר vel אַחֲרֵי constructum, *secutus est*. Metaphorice *vitae rationem* exprimit, vt Exod. 16, 4. 1 Reg. 16, 19. per Euphemismum, *obiit*, Ps. 39, 14. 2 Chron. 21, 20. Cum alio Verbo interdum *Continuitatem* notat, vt Gen. 26, 13. 1 Chron. 11, 9. Ier. 5, 23. Infin. construct. cum Aphaeresi primae radicalis Iod et cum ה Parag. לֶכֶת *ire*, *abire*, *proficisci* etc. Gen. 11, 31. Exod. 8, 24. 2 Sam. 19, 25. cum Affixo לֶכְתְּךָ τὸ *ire*, *perambulare tuum*, Deut. 6, 7. c. 11, 19. imperat. לֵךְ *ito*, *abi*, Gen. 26, 16. Exod. 3, 16. cum ה Paragog. לְכָה Num. 10, 10. 2 Reg. 10, 16. et sine ה, לְךָ Num. 23, 13. Iud. 19, 13. 2 Chron. 25, 17. saepius vim Aduerbii *hortandi* habet, *age*, *agite*, vt Gen. 19, 32. Num. 22, 6. 11. Iud. 19, 11. etc. foem. לְכִי *ito*, Iud. 9, 10. 12. 1 Sam. 1, 17. in pausa לֵכִי Exod. 2, 8. Iud. 11, 38. pl. לְכוּ *ite*, *abite*, it. *agite*, Gen. 37, 20. 37. Exod. 5, 4. foem. לֵכְנָה Ruth. 1, 8. et sine ה, לֵכְןָ Ruth. 1, 12. fut. אֵלֵךְ *ibo*, *abibo*, Gen. 24, 58. Exod. 3, 11. cum Vau Conuers. in pausa וָאֵלֵךְ *et abii*, Hiob. 19, 10. cum ה Paragog. אֵלְכָה Gen. 24, 56. Num. 23, 3. et cum Iod, אֵילְכָה Mich. 1, 8. in pausa אֵלֵכָה Gen. 30, 26. Ies. 38, 10. תֵּלֵךְ *ibis*, *abibis*, Gen. 3, 15. Leuit. 19, 17. pl. תֵּלְכוּ *ibitis* etc. Gen. 32, 38. Exod. 3, 21. in pausa תֵּלֵכוּ Leuit. 18, 3. Deut. 5, 33. sic sec. Kri Ier. 6, 25. (vbi Kethibh habet תֵּלְכִי *ibis*, *ambulabis*, in sing. foem.) cum Nun Parag.

Parag. הֲלַכוּן Deut. 6, 14. et simul in pausa הֵלֵכוּן Exod. 3, 21. Ies. 52, 12. Hiph. הוֹלִיךְ *ire, abire fecit, duxit, deduxit, abduxit, abstulit, detulit*, 2 Reg. 24, 15. Praet. cum Vau Conuers. וְהוֹלַכְתִּי *et ducam*, Ies. 42, 16. Ezech. 36, 12. part. מוֹלִיךְ *ducens, deducens*, Ies. 63, 12. Ier. 2, 6. foem. מוֹלִיכָה, plur. מוֹלְכוֹת *deferentes*, Zach. 5, 10. infin. הוֹלִיךְ, cum Affixo הוֹלִיכוֹ *deducere eum*, 2 Chron. 36, 6. imperat. הוֹלֵךְ *defer*, Num. 17, 11. (quod tamen aliis est part. praes. in Kal ab הלך,) et הֵילִיךְ, vnde foem. הֵילִיכִי *abduc*, Exod. 2, 9. pl. הֹלִיכוּ *ducite*, 2 Reg. 17, 27. fut. אוֹלִיךְ *ire faciam*, 2 Sam. 13, 13. Ezech. 32, 14. sed cum Vau Conuers. וָאוֹלֵךְ *et deduxi*, Leuit. 26, 13. Deut. 29, 5. יוֹלִיךְ *ducet, deducet, deferet*, Eccles. 10, 20. Ier. 32, 5. et יוֹלֵךְ Deut. 28, 36. et sic porro.

יָלַל *eiulauit*, in solo Hiph. occurrit. Praet. cum Vau Conuers. וְהֵילִל *et eiulabit*, Ier. 47, 2. imper. הֵילֵל *eiula*, Ezech. 21, 13. Zach. 11, 2. foem. הֵילִילִי Ier. 49, 3. et sec. Kethibh c. 48, 20. vbi Kri habet הֵילִילוּ *eiulate*, vt Ies. 13, 6. Ier. 4, 8. etc. fut. אֵילִיל, cum ה Parag. אֵילִילָה *eiulabo*, Mich. 1, 8. quod est pro אֲיַלִילָה, vnde transpositis Punctis est אֲיֵלִיל Ier. 48, 31. sic יְיֵלִיל *eiulabit*, Ies. 15, 7. 8. c. 16, 7. pro יְיַלִיל, pl. תְּיֵלִילוּ *eiulabitis*, Ies. 65, 14. יְיֵלִילוּ *eiulabunt*, Hos. 7, 14. pro quo etiam occurrit יְהֵילִילוּ Ies. 52, 5. ה Praeformante Coniugationis Hiph. ex Chaldaismo asseruata.

יְלֵל m. *eiulatus*, Deut. 32, 10.

יְלָלָה f. (Nomen *Effectus*,) *vox eiulantis, eiulatus*, Zeph. 1, 10. in regim. יִלְלַת Zach. 11, 3. vnde cum Praefixo ו, וִילְלַת *et eiulatus*, ex Syrismo pro וִיְלְלַת, Ier. 25, 36. cum Affixo יִלְלָתָהּ *eiulatus eius*, Ies. 15, 8.

אַלְלַי, Interiectio *dolentis*, vid. suo loco.

הֵילֵל m. *lucifer*, vid. sub rad. הלל.

תּוֹלָלִים pl. m. (cum ת *Continuitatis*,) *eiulatus continuo ingeminati*, vnde cum Affixo תּוֹלָלֵינוּ, per Ellipsin Praefixi ב pro בְּתוֹלָלֵינוּ *in eiulatibus nostris*, scil. postularunt à nobis gaudium, Ps. 137, 3. Aliorum explicatio per *Nomen Actoris* à הלל cum Forma vocis minime conuenit.

יַלֶּפֶת f. *scabies, impetigo* vel *porrigo*, Graec. ἀλφός, Leuit. 21, 20. c. 22, 22. quod *tenaciter cuti adhaereat*, à rad. Arab. ولف, alias אלף *adhaesit*.

יֶלֶק *locustae* vel potius *erucae* species, vid. sub rad. לקק.

יָמַח radix Hebraeis inusitata, Arab. cum He mobili ومه

 caluit

caluit, ferbuit (dies): Arabes enim ה Hebr. *quiescens* saepius in *mobile* vertere, dudum monuerunt POCOCKIVS in *Notis Miscell.* p. 49. et SCHVLTENS in *Claua Dialect.* p. 210. 217. 245. et nos exemplis demonstrauimus in *Onomast. V. T.* p. 508. vbi exemplis adductis adde شَفَةٌ *labium*, ab Hebr. שָׂפָה. Inde sunt

יוֹם m. *dies*, Gen. 1, 8. 13. Exod. 5, 13. 19. Leuit. 8, 33. etc. sic dictus, quia in regionibus, à primis hominibus habitatis, *calidissimus* est, vt contra nox frigidior, conf. Gen. 31, 40. Ier. 36, 30. adde, quod Deus nomen istud *luci*, natura sua *calidae*, primitus imposuit, Gen. 1, 5. Per Synecdochen in genere pro *tempore* sumitur, Ps. 18, 19. Ps. 50, 15. Ies. 9, 3. etc. vt apud profanos Graec. ἡμέρα et Lat. *dies*, obseruantibus PFOCHENIO de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 51. et GATAKERO de *Stylo N. T.* c. 25. Per aliam Synecdochen *diem fatalem* et *calamitosum*, vel *diem iudicii* designat, vt Ps. 37, 13. Ps. 137, 7. Hiob. 14, 6. c. 15, 32. c. 18, 20. Ezech. 21, 30. Obad. 1, 12. etc. Cum Articulo הַיּוֹם saepius aduerbiascit, notans *hoc die, hodie*, vt Gen. 4, 13. c. 22, 14. c. 24, 12. 42. etc. alibi *die quodam*, vt 1 Sam. 1, 4. 2 Reg. 4, 19. Hiob. 1, 6. יוֹם בְּיוֹם *dies cum die*, vel *dies in diem*, i. e. *quiuis dies*, et aduerbialiter, *quotidie*, Exod. 5, 13. 1 Sam. 18, 10. sic יוֹם וָיוֹם *die et die*, i. e. *singulis diebus, quotidie*, Ps. 68, 19. Esth. 3, 4. Cum Affixo יוֹמוֹ *dies eius*, 1 Sam. 26, 10. Hiob. 1, 4. Dual. יוֹמַיִם *biduum*, Exod. 16, 29. c. 21, 21. Num. 9, 22. Hos. 6, 2.

יָם m. id. vnde pl. יָמִים *dies*, Gen. 8, 10. 12. Exod. 3, 18. cum ה Parag. יָמִימָה *in dies*, Exod. 13, 10. Iud. 11, 40. 1 Sam. 1, 3. cum terminatione Chald. יָמִין Dan. 12, 13. in regim. יְמֵי Gen. 3, 14. Leuit. 12, 4. 6. cum Affixis יָמֶיךָ *dies tui*, Exod. 20, 12. Deut. 5, 16. יְמֵיכֶם *dies vestri*, Deut. 11, 21. Ier. 25, 34. Plur. foem. יָמוֹת, in regim. יְמוֹת Deut. 32, 7. Ps. 90, 15. Saepius יָמִים per Synecdochen notat 1) *tempus* in genere, quod *diebus* constat, vt Gen. 8, 22. 2 Reg. 20, 1. Ps. 102, 2. etc. 2) *integrum annum*, vt Gen. 4, 3. (in quem locum conf. Cl. I. G. BOSSECK in Diss. de *sacrificiis Caini et Habelis* מקץ ימים,) Iud. 17, 10. 1 Sam. 1, 3. etc. Nominibus, *annum* et *mensem* significantibus, subiectum, innuere *tempus completum* creditur, vt Gen. 29, 14. c. 41, 1. Deut. 21, 13. 2 Sam. 13, 23. etc. quae tamen etiam per Asyndeton sic intelligi possunt, vt designetur *annus, biennium, mensis*, cum aliquot *diebus* sequentibus indefinitis. Sed יָם *mare*, vid. sub rad. ימם.

[redacted]יוֹ m. Chald. id. Esr. 6, 15. יוֹם בְּיוֹם *quotidie*, Esr. 6, 9. in Statu Emphat. יוֹמָא Dan. 6, 11. pl. יוֹמִין *dies, tempora*, Dan. 6, 8. 13. c. 7, 9. in Statu Emphat. יוֹמַיָּא Dan. 2, 28. c. 4, 31. c. 7, 13. 22. in regim. יוֹמֵי Dan. 5, 11. et ex יָם, pl. יָמִין, יְמֵי Esr. 4, 7. Cum Affixo יוֹמֵיהוֹן *dies, tempora eorum*, Dan. 2, 44. et terminatione foem. יוֹמָן, in Statu Emphat. יוֹמָתָא, in regim. יוֹמַת Esr. 4, 15. 19.

יוֹמָם m. (cum Mem *Collectiuo* et *Comprehensiuo*,) recte à RHENFERDIO in *Operibus Philolog*. p. 799. exponitur *dies totus* siue *integer:* vnde opponitur τῷ כָּל־לַיְלָה Ps. 78, 14. Ies. 21, 8. Saepius in Aduerbium abit, notans *tota die*, *interdiu*, Exod. 13, 13. Num. 8, 35. etc. per Ellipsin Praefixi ב, quod additur Neh. 9, 19.

[redacted]יֵם pl. Gen. 36, 24. varie exponitur. Vulgo *mulos* intelligunt: quam sententiam praeter GVSSETIVM et PFEIFFERVM etiam defendunt BVXTORFFIVS in *Catalect*. p. 216. seq. et Celeb. WINCKLERVS in *Hypomnemat. Philolog*. p. 78. seq. De *gigantibus* illis, qui alias אֵימִים, post ONKELOSVM, explicat BOCHARTVS in *Hieroz*. P. I. L. II. c. 21. quem sequitur SAVBERTVS in *Palaestr. Philolog*. p. 302. seq. De aliorum sententiis vid. *Arcan. Form*. p. 387. Vulgatus per *aquas calidas* reddit, quae expositio origini vocis respondet, nec rei circumstantiis repugnat: inuentio enim *thermarum* et *aquarum medicinalium* res omnino memoratu digna est et vt plurimum in locis desertis per animalia accidere solet. Defendunt istam Vulgati sententiam SCACCHVS in *Myrothec*. p. 910. seq. et IOH. PASINVS in *Dissertat. Polem*. p. 130.

יָמַם radix inusit. apud Arabes *intendit* aliquid, *collimauit*, *conuertit se* ad aliquid. Inde est

[redacted]יָ m. proprie *collimatio*, *conuersio*, scil. *aquarum*, i. e. *quo aquae confluentes tendunt* et *se conuertunt*, coll. מִקְוֵה Gen. 1, 10. hinc 1) *lacus*, *stagnum*, quo aquae confluunt, Num. 34, 11. 2) *mare*, quo omnes aquae confluunt, coll. Eccles. 1, 7. et Sirac. 40, 11. metonymice *plaga occidentalis:* quia mare mediterraneum situm est ad *occidentem* terrae Canaan, Gen. 28, 14. Exod. 26, 22. Deut. 33, 23. Ies. 49, 12. Ezech. 48, 17. et semel *plaga australis:* quia mare rubrum est ad *meridiem* terrae Israeliticae, Ps. 107, 3. 3) *vas* siue *labrum magnum* illud aeneum templi Salomonis, in quod, testibus Iudaeis, aquae ex fonte Etham per siphones confluebant, 1 Reg. 7, 26. 2 Reg. 14, 13. 1 Chron. 18, 8. etc. Cum ה Parag. יָמָּה *versus mare, in mare*, Gen. 28, 14. Exod. 10, 19. Num. 2, 18. In regim. (ָ) retinet, vt Gen. 14, 3. Exod. 23, 31. praeter-

terquam sequente סוף, vbi semper intercedit Makkeph ideoque (ָ) in (ַ) corripitur, vt Exod. 13, 18. Num. 14, 25. Deut. 1, 40. etc. Cum Affixo יַמּוֹ *mare eius*, Ier. 51, 36. pl. יַמִּים *maria*, Gen. 1, 10. Deut. 33, 19. Sed

יֹם *dies*, vnde pl. יָמִים et יָמוֹת, vid. supra sub rad. ימה.

יָם m. Chald. *mare*, in Statu Emphat. יַמָּא Dan. 7, 2. 3.

יָמִין com. *manus dextra*, Gen. 48, 14. 18. Iud. 5, 26. etc. ab HILLERO confertur cum אמן *fidus fuit*, coll. Ies. 30, 21. vbi pro הימין est האמין, et contra Chald. הימין pro האמין Dan. 6, 5. 23. *Dextra* enim consecrata fuit *fidei*, dicente SERVIO ad VIRG. *Aeneid.* III. 610. *foederis* et *fidei* membrum fuit, teste DONATO ad TERENT. *Andr.* I. 5. 55. vid. 2 Reg. 10, 15. Gal. 2, 9. vnde *dextra fidissima* dicitur VALERIO FLACCO *Argonaut.* V. 65. et Graec. δεξιὰ *dextra manus*, it. *fides* et *pactum*, conf. Ps. 144, 8. 11. Ies. 44, 20. c. 62, 8. et vid. ALMELOVEENIVS in *Opusc.* p. 105. SPANHEMIVS de *vsu et praestantia numismat.* p. m. 118. seq. FEITHIVS in *Antiquit. Homer.* L. IV. c. 17. §. 4. aliique laudati in *Onomast. V. T.* p. 615. Per Metonymiam (sicut Nomen generale יָד pro *latere* in genere,) sumitur 1) pro *latere dextro*, 1 Chron. 6, 24. Ezech. 10, 3. etc. Huc pertinet, quoties cum praecedente Substantiuo per Regimen construitur: vt עֵין יָמִין *oculus dextri lateris*, 1 Sam. 11, 2. Zach. 11, 17. יַד יָמִין *manus dextri lateris*, Ier. 22, 24. Ezech. 39, 3. Ps. 73, 23. Substantiuum צַד sic subintelligit Celeb. C. B. MICHAELIS in Dissert. de *Soloecismo Generis* p. 27. 2) *auster, plaga australis*, Ps. 89, 13. quia solem orientem intuentibus ad *latus dextrum* est, conf. אחור ,אַחֲרוֹן et קֶדֶם, et de appellationis ratione laudati MICHAELIS Dissert. de *locorum differentia ratione anticae, posticae* etc. §. 8. seq. Secus fuit apud veteres Graecos, quibus *dextra* pars habita, quae ortum spectat, *sinistra*, quae occidentem, conf. FEITHIVS l. c. L. I. c. 16. §. 3. et IVNIVS in *Animaduers.* L. III. c. 3. Metaphorice exprimit singularem *amorem* atque *curam*, Ps. 73, 23. Ps. 80, 18. et *honorem*, 1 Reg. 2, 19. Ps. 45, 10. Ps. 110, 1. vnde [Samaritan] Samar. notat *praecipuum*. In regim. dicitur יְמִין Gen. 48, 13. 1 Sam. 23, 24. cum Affixo יְמִינִי *dextra mea*, Ps. 137, 5. Ies. 48, 13. Inde formatum est Verbum in Hiph. הֵימִין *dextra* aliquid *egit* vel *dextra vsus est, ad dextrum latus deflexit, dextram petiit.* Part. מֵימִין, pl. מֵימִינִים *dextra agentes, dextra vtentes*, 1 Chron. 12, 2. infin.

הימין

הַמִּין *ad dextram abire*, 1 Sam. 14, 19. imper. foem. הֵימִינִי *ad dextram te conuerte*, Ezech. 21, 21. fut. cum ה Paragog. אֵימִינָה *dextram petam*, Gen. 13, 9. sed plur. תְּאֲמִינוּ *dextram petetis*, Ies. 30, 21. Formam habet ab אמן.

הֵימִין Chald. *credidit*, vid. sub rad. אמן.

יְמָנִי m. (tanquam à יָמָן,) *qui ad latus dextrum pertinet siue est, dexter*, 1 Reg. 7, 21. 2 Chron. 3, 17. vbi tamen Kethibh habet יְמִינִי, sic Ezech. 4, 6. foem. יְמָנִית *dextra, dextrum*, Exod. 29, 20. Leuit. 8, 23. 24. Ezech. 47, 1. 2. etc.

תֵּימָן com. semel sine Iod, תֵּמָן Hiob. 9, 9. *auster, plaga australis*, regio coeli *versus dextrum latus sese vertens* siue *inclinans*, Ios. 12, 3. Hiob. 39, 26. Zach. 9, 14. etc. metonymice *ventus australis*, Ps. 78, 26. Cant. 4, 16. Cum ה Paragog. תֵּימָנָה *versus plagam australem*, Exod. 26, 18. 35. Num. 2, 10. Ezech. 21, 2.

יָמַר *extulit*, alias אמר, quod conf. Inde est Hithpah. fut. pl. in pausa תִּתְיַמָּרוּ *efferetis vos*, Ies. 61, 6. Sed Hiph. הֵימִיר Ier. 2, 11. pertinet ad מור *mutare*.

תִּימָרָה f. vi Formae notat *elationem sui*: vnde pl. in regim. תִּימְרוֹת *elationes sui*, vulgo *columnae*, de *fumo in altum se efferente*, Cant. 3, 6. Ioel. 3, 3. conf. de *fumo* משאת Iud. 20, 38. 40. et גֵּאוּת Ies. 9, 17. Vulgo ad rad. תמר referunt; sed vnde sic Iod?

יָנָה proprie *pressit, compressit, oppressit*, vel *vi*, vt Ps. 74, 8. Ies. 49, 26. vel *fraude*, vt Ier. 22, 3. Ezech. 22, 7. 29. Part. praes. יוֹנֶה *opprimens*, in pl. יוֹנִים *opprimentes*, sec. Kri Ps. 123, 4. foem. יוֹנָה *opprimens*, Ier. 46, 16. c. 50, 16. Zeph. 3, 1. Aliud vid. inter Deriuata. Fut. 1 pers. pl. נִינֶה, vnde cum Affixo נִינֵם *opprimamus eos*, Ps. 74, 8. Hiph. praet. הוֹנָה *oppressit vi* vel *fraude*, Ezech. 18, 12. 16. pl. הוֹנוּ *oppresserunt*, Ezech. 22, 7. 29. part. מוֹנֶה *opprimens*, pl. מוֹנִים, cum Affixo מוֹנַיִךְ *opprimentes te, oppressores tui*, Ies. 49, 27. infin. cum Affixo הוֹנֹתָם *opprimere eos*, Ezech. 46, 18. fut. תּוֹנֶה *opprimes*, Exod. 22, 21. cum Affixo et Nun Epenthet. תּוֹנֶנּוּ *opprimes eum*, Deut. 22, 17. יוֹנֶה *opprimet*, Ezech. 18, 7. pl. יוֹנוּ *opprimens*, Ezech. 45, 8.

יוֹנָה f. *oppressio*, Ier. 25, 38. conf. NIC. STVBAEI Dissertat. de *propria significatione voc.* היונה. Formam habet tanquam à יון, vnde et יַיִן *vinum*, atque יוֹנָה *columba*, quae vulgo ad ינה referunt, vid. rad. יון. Aliam quoque significationem Nominis יוֹנָה vid. in אֲבִיוֹנָה et in עֶלֶם.

יָנַח in Kal inuſit. in Hiph. et Hoph. Verba Defectiua prima radicali Nun imitatur. Hiph. הִנִּיחַ *ſiuit, reliquit, miſit*, German. laſſen, ſed diuerſo reſpectu et ſenſu quoque compoſito: vt 1.) *ſiuit, reliquit in loco* aliquo, vt Deut. 14, 28. Iud. 3, 1. 2 Sam. 16, 21. Ieſ. 14, 1. Ier. 27, 11. 2.) *miſit, poſuit, iecit ad relinquendum* alicubi, vt Gen. 39, 16. Leuit. 24, 12. Num. 15, 34. c. 17, 22. 3.) *demiſit, deiecit*, Ieſ. 28, 2. Amoſ. 5, 7. 4.) *reliquum ſiuit*, übrig laſſen, Leuit. 7, 15. 5.) *miſit, reliquit, deſeruit*, verlaſſen, fahren laſſen, Ier. 14, 9. Eccleſ. 10, 4. 6.) *miſit, permiſit, omiſit*, gehen laſſen, zulaſſen überlaſſen, Exod. 32, 10. Iud. 16, 26. 2 Sam. 16, 11. Eccleſ. 5, 11. Pſ. 119, 121. 7.) *remiſit*, nachlaſſen, Eccleſ. 7, 18. c. 11, 6. 8.) *intermiſit*, unterlaſſen, Eccleſ. 10, 4. Hiph. praet. cum Vau Conuers. וְהִנַּחְתִּי *et relinquam*, Iud. 6, 18. Ezech. 22, 20. c. 37, 14. part. מַנִּיחַ *ſinens, permittens*, Eccleſ. 5, 11. infin. הַנִּיחַ, cum Affixo הַנִּיחוֹ *relinquere eum*, Num. 32, 15. imper. הַנַּח *ſine, relinque, permitte*, Exod. 16, 33. Iud. 6, 20. Hoſ. 4, 17. cum ה Paragog. הַנִּיחָה Exod. 32, 10. Iud. 16, 26. fut. אַנִּיחַ, cum Affixo et Nun Epenthet. אַנִּיחֶנּוּ *relinquam eum*, Eccleſ. 2, 18. תַּנַּח *deſeras*, Eccleſ. 10, 4. *remittas*, Eccleſ. 7, 18. c. 11, 6. ſed cum Affixo תַּנִּיחֵנִי *permittas me*, Pſ. 119, 121. יַנִּיחַ *relinquet, reliquum ſinat*, Leuit. 7, 15. it. *intermittit*, Eccleſ. 10, 4. ſed cum Vau Conuers. וַיַּנַּח *et reliquit*, it. *et poſuit ad relinquendum*, Num. 17, 22. Iud. 2, 23. 1 Reg. 7, 47. etc. Ex Hoph. et Hiph. mixtum eſt וְהֻנִּיחָה q. d. וְהֻנַּח הִנִּיחָה *et poni ſe ſinet*, Zach. 5, 11. Hoph. part. מֻנָּח *relictum, reliquum factum*, i. e. *vacuum*, Ezech. 41, 9. 11.

נַחַת m. Hiob. 36, 16. pertinet ad rad. נחת.

יָנַק *ſuxit*. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְיָנַקְתְּ *et ſuges*, Ieſ. 60, 16. part. praeſ. יוֹנֵק *ſugens, lactens*, Deut. 32, 25. Cant. 8, 1. metaphorice ſumitur ſubſtantiue pro *ſurculo*, ex arbore recens enato eiusque *ſuccum* inſtar *paruuli trahente*, Ieſ. 53, 2. Sic Lat. *lactere* de *recentibus plantis* et *frugibus* dicitur. Plur. יוֹנְקִים *lactentes, ſugentes*, Pſ. 8, 3. in regim. יוֹנְקֵי Ioel. 2, 16. foem. יוֹנְקָה et יוֹנֶקֶת id. quod maſc. *ſurculus*, vnde cum Affixo יוֹנַקְתּוֹ *ſurculus eius*, Hiob. 8, 16. c. 14, 7. c. 15, 30. pl. cum Affixo יוֹנְקוֹתָיו *ſurculi eius*, Ezech. 17, 22. Hoſ. 14, 7. fut. אִינַק *ſugam*, Hiob. 3, 11. perſ. 2 foem. in pauſa, תִּינָקִי *ſuges*, Ieſ. 60, 16. יִינַק *ſuget*, Hiob. 20, 16. pl. תִּינְקוּ *ſugatis*, Ieſ. 66, 11. יִינָקוּ (in pauſa,) *ſugent*, Deut. 33, 19. Hiph. praet. foem. הֵינִיקָה *ſugere fecit, ſugendum dedit, lactauit*, Gen. 21, 7. pl. (ſine Iod) הֵינִקוּ *lactarunt*, Thren. 4, 3. part. foem.

foem. מֵינִיקָה et מֵינֶקֶת Gen. 35, 8. Exod. 2, 7. et fine Iod מֵנֶקֶת *lactans*, et substant. *nutrix*, cum Affixis מֵינִקְתּוֹ *nutrix eius*, 2 Chron. 22, 11. et sine Iod, 2 Reg. 11, 2. sic מֵנִקְתָּהּ Gen. 24, 59. pl. מֵינִיקוֹת *lactantes*, Gen. 32, 16. cum Affixo מֵינִיקֹתַיִךְ *nutrices tuae*, Ief. 49, 23. infin. הֵינִיק *lactare*, 1 Reg. 3, 22. imper. foem. הֵינִיקִי, cum Affixo הֵינִקִהוּ *lacta eum*, Exod. 2, 9. fut. וַיֵּנִקֵהוּ *et sugere fecit eum*, *sugendum dedit ei*, Deut. 32, 13. תֵּינִק *lactet*, Exod. 2, 7. cum Vau Conuers. וַתֵּינֶק *et lactauit*, 1 Sam. 1, 13. Sed וַתְּנִיקֵהוּ Exod. 2, 9. pertinet ad rad. נוק: quo etiam referri possunt, in quibus Iod deficit, הֵנִיקִי et מֵנֶקֶת.

יוֹנֵק m. יוֹנְקָה et יוֹנֶקֶת f. *surculus*, vid. in ipsa rad.

יְנִיקוֹת pl. foem. *surculi*, pertinet ad rad. נוק.

מֵינִיקָה et מֵינֶקֶת f. *nutrix*, vid. in ipsa rad.

יָסַד *firmiter statuit*, *instituit*, *constituit*, 1 Chron. 9, 22. Esth. 1, 8. Pf. 8, 3. Pf. 104, 8. etc. *firmauit*, et de *aedificiis*, *fundauit*, Pf. 104, 5. Prou. 3, 19. Praet. cum Affixo יְסָדָהּ *firmauit*, *fundauit eam*, Ief. 23, 13. Amos. 9, 6. יָסַדְתָּ *constituisti*, *firmasti*, *fundasti*, Pf. 102, 26. Pf. 104, 8. cum Affixo יְסַדְתּוֹ *constituisti eum*, Habac. 1, 12. part. praes. יֹסֵד *firmans*, *fundans*, Ief. 51, 13. Zach. 12, 1. infin. constr. יְסֹד cum Praefixo ל, לִיסוֹד *ad fundandum*, Ief. 51, 16. et cum Dagesch Forti *affectuoso*, (sicut in מוּסָּד Ief. 28, 16.) לִיסּוֹד *ad firmissime fundandum*, 2 Chron. 31, 7. cum Affixo τὸ יָסְדִי *firmare* siue *fundare meum*, Hiob. 38, 4. Niph. נוֹסַד *fundatus est*, it. sensu *reciproco*, *inter se firmiter statuit* siue *decreuit*, vel potius, petita significatione à Nomine סוֹד *consilium arcanum*, *inter se consultauit*. Praet. pl. נוֹסְדוּ *inter se consultarunt*, Pf. 2, 2. infin. הִוָּסֵד *fundari*, it. *inter se consultare*, vnde cum Affixis τὸ הִוָּסְדָהּ *fundari eius*, Exod. 9, 18. τὸ הִוָּסְדָם *consultare eorum*, Pf. 31, 14. fut. תִּוָּסֵד *fundabitur*, Ief. 44, 28. Pih. יִסֵּד *firmiter statuit* siue *instituit*, *constituit*, it. *fundauit*, 1 Chron. 9, 22. Esth. 1, 8. Ief. 15, 5. quo etiam per Ellipsin Relatiui אשר pertinet Ief. 28, 16. conf. simile sec. quosdam c. 29, 14. c. 38, 5. Praet. cum Affixo יִסְּדָהּ *fundauit eam*, 1 Reg. 16, 34. infin. יַסֵּד *fundare*, 1 Reg. 5, 17. fut. cum Affixo et Nun Epenthet. יְיַסְּדֶנָּה *fundabit eam*, Ios. 6, 26. Pyh. יֻסַּד *fundatus*, *fundatum est*, 1 Reg. 6, 37. Esr. 3, 6. Hagg. 2, 18. part. מְיֻסָּד *fundatum*, 1 Reg. 7, 10. pl. מְיֻסָּדִים *firmata*, *fundata*, Cant. 5, 15. Hoph. infin. τὸ הוּסַד *fundari*, et nominaliter, *fundatio*, Esr. 3, 11. 2 Chron. 3, 3. part. cum Dagesch Forti Emphatico,

מוּסָּר *firmissime fundatum*, vel petita Forma à נסר, pro מְנֻסָּר, Ies. 28, 16. Aliud vid. inter Nomina.

יְסוֹד m. *fundamentum*, Exod. 29, 12. Leuit. 4, 7. etc. cum Affixo יְסוֹדוֹ *fundamentum eius*, Ezech. 13, 14. pl. יְסֹדִים, cum Affixo יְסֹדֶיהָ *fundamenta eius*, Mich. 1, 6. pl. foem. יְסֹדוֹת, cum Affixo יְסֹדֹתֶיהָ *fundamenta eius*, Ezech. 30, 4. Thren. 4, 11.

יְסוּד vel יְסֻד m. *fundatio, fundamentum*, metaphor. *principium*, Esr. 7, 9.

יְסוּדָה f. *fundatio*, cum Affixo יְסוּדָתוֹ *fundatio eius*, Ps. 87, 1.

מוּסָד m. 1) *fundatio*, in regim. מוּסַד 2 Chron. 8, 16. 2) *fundamentum, locus, in quo fundatum est aedificium*, vnde מוּסָד מוּסָּד *fundamentum firmissime fundatum*, Ies. 28, 16.

מוּסָדָה f. 1) *firma constitutio, firmatio*, Ies. 30, 32. 2) id. quod masc. vnde pl. in regim. מוּסְדוֹת *fundamenta*, Ezech. 41, 8. vbi tamen Kethibh habet מְיֻסְּדוֹת, per Iod.

מוֹסָד m. *firmamentum, fundamentum*. Pl. מוֹסָדִים *fundamenta*, in regim. מוֹסְדֵי Deut. 32, 22. Ps. 82, 8. Ies. 24, 18. etc. pl. foem. מוֹסָדוֹת Ier. 51, 26. in regim. מוֹסְדוֹת 2 Sam. 22, 8. 16. Ies. 40, 21.

מְסַד m. (petita Forma à נסר, pro מְנֻסָּד, vt supra in part. Hoph.) id. 1 Reg. 7, 9.

יָסַךְ *fudit, effudit*, vt נסך, et intransit. *fusus, effusus est*. Fut. יִיסַךְ *fundetur, effundetur*, Exod. 30, 32.

מֵיסַךְ m. sec. Kethibh 2 Reg. 16, 18. vid. sub rad. סכך.

יָסַף *addidit, adiecit, adiunxit*, et sequente alio Verbo in infinit. *perrexit*, Gen. 38, 26. Iud. 13, 21. 1 Sam. 15, 35. Aliquoties significationem mutuatur ab אסף. Praet. pl. יָסְפוּ *perrexerunt*, Iud. 8, 28. 1 Sam. 7, 13. in pausa יָסָפוּ Num. 11, 25. part. יוֹסִיף *addens*, it. *pergens*, Ies. 29, 14. c. 38, 5. Eccles. 1, 18. cum (ִ) pro (ֵ), (vt in תּוֹמִיךְ,) quod tamen aliis est fut. Hiph. subintellecto Relatiuo אשר, vt Ies. 28, 16. pl. יֹסְפִים *pergentes*, Deut. 5, 25. Niph. praet. נוֹסַף *additum est*, Ier. 36, 32. cum Vau Conuers. וְנוֹסַף *et addetur, adiicietur*, Num. 36, 3. et reciproce, *addidit, adiunxit se*, Exod. 1, 10. part. נוֹסָף *additum, additur*, Prou. 11, 24. foem. pl. נוֹסָפוֹת *addita*, i. e. *plura*, Ies. 15, 9. Hiph. praet. הוֹסִיף *addidit*, it. *perrexit*, 2 Reg. 24, 7. הוֹסַפְתָּ *addidisti*, 1 Reg. 10, 7. part. מוֹסִיף, pl. מוֹסִיפִים *addentes, augentes*, Neh. 13, 18. infin. הוֹסִיף *addere, adiicere, augere*, Leuit. 19, 25. Esr. 10, 10. fut. אוֹסִיף vel אֹסִף *addam, pergam*, Gen. 8, 21. Ios. 7, 12. et אוֹסֵף Deut. 18, 16. Ezech.

5, 16

5,16. Hos. 9,15. cum ה Paragog. אֹסְפָה 2 Sam. 12, 8. cum Affixo אֹסִפְךָ *auferam te*, petita significatione ab אסף, 1 Sam. 15, 6. תוֹסִיף vel תֹּסֵף *addes, perges*, Exod. 10, 28. Ps. 61, 7. et תּוֹסֵף *aufers*, petita significatione ab אסף vel סוף, Ps. 104, 29. vnde in pausa תּוֹסַף Hiob. 40, 32. et retracto tono, תּוֹסְףְ Prou. 30, 6. יוֹסִיף *addet, perget, addat*, Deut. 25, 3. Ios. 23, 13. et יוֹסֵף Gen. 30, 24. Exod. 8, 25. sic sec. Kethibh 1 Sam. 27, 4. cum Vau Conuers. וַיּוֹסֶף *et addidit, perrexit*, Gen. 8, 10. Num. 22, 26. it. *et congregauit*, 2 Sam. 6, 1. petita significatione ab אסף: vt contra וַיֹּאסֶף *et perrexit*, pro וַיּוֹסֶף sec. Kethibh 1 Sam. 18, 29. pl. תוֹסִיפוּ vel תֹסִפוּ *addetis, pergetis*, Exod. 14, 13. Ies. 1, 5. 13. cum Nun Paragog. תֹּסִפוּן Gen. 44, 23. Exod. 9, 28. pro quo semel occurrit cum א, תֹּאסִפוּן Exod. 5, 7.

יְסַף Chald. id. vnde Hophal ex Hebraeo mutuatitium in praet. foem. הוּסְפַת *addita est*, Dan. 4, 33.

יָסַר *erudiuit*, idque vel *verbis*, vel *castigatione* et *disciplina*: *castigauit*. Part. praes. יֹסֵר *erudiens, corripiens, castigans*, Ps. 94, 10. Prou. 9, 7. Pahul יָסוּר *castigatus*, vnde pl. cum Affixo יְסוּרַי *castigati mei* i. e. *à me*, sec. Kethibh Ier. 17, 13. sed Kri habet וְסוּרַי *et degeneres* siue *rebelles mei* h. e. *contra me*. Fut. אֶאְסֹר *castigabo*, petita Forma à כסר, vnde cum Affixo אֶסֳּרֵם *castigabo eos*, Hos. 10, 10. sic יִסְּרֵנִי *erudit me*, Ies. 8, 12. quod aliis est praet. Pih. pro יִסְּרַנִי *erudiuit me*. Niph. imper. foem. הִוָּסְרִי *erudire, eruditor*, Ier. 6, 8. pl. הִוָּסְרוּ *erudimini*, Ps. 2, 10. fut. cum Vau Conuers. וָאִוָּסֵר *et castigatus sum*, Ier. 31, 18. יִוָּסֵר *castigabitur, castigatur*, Prou. 29, 19. pl. תִוָּסְרוּ *erudiemini*, Leuit. 26, 23. sed וְנִוַּסְּרוּ Ezech. 23, 48. mixtum est ex Niphal et Hithpah. q. d. *et erudientur et semet ipsos erudient*. Pih. praet. יִסַּר *castigauit*, 1 Reg. 11, 14. 2 Chron. 10, 11. cum Affixo et Nun Epenthet. יִסְּרַנִּי *castigauit me*, Ps. 118, 18. f. יִסְּרָה, vnde cum Affixo יִסְּרֶנּוּ *erudiuit eum*, Prou. 11, 1. etc. part. מְיַסֵּר, cum Affixo et Nun Epenthet. מְיַסְּרֶךָּ *castigans, castigat te*, Deut. 8, 5. infin. cum terminatione irregulari יַסֹּר *castigando*, Ps. 118, 18. (quod tamen Nomen esse potest, vt יִסּוֹר,) cum ה Paragog. יַסְּרָה *castigare*, Leuit. 26, 18. cum Affixo et Nun Epenthet. יַסְּרֶךָּ *castigare te*, Deut. 4, 36. imp. יַסֵּר *castiga*, Prou. 19, 18. c. 29, 17. fut. אֲיַסֵּר *castigabo*, 1 Reg. 12, 11. 14. יְיַסֵּר *castigat*, Deut. 8, 5. etc. Hiph. fut. אַיְסִיר, cum Affixo אַיְסִירֵם *castigabo eos*, Hos. 7, 12.

יִסּוֹר m. vulgo *eruditio*, al. *castigatio*, rectius *castigatus*, vel *qui castigatur*, (ad Formam יִלּוֹד *nascens, natus*,) Hiob. 40, 3.

40, 2. cuius loci sensum hunc esse putem: *num contendendo,* scil. contendet, *cum omnipotente castigatus* vel *qui castigatur?* Alii: *an multitudo* siue *satis* est *apud omnipotentem castigationis* siue *conuictionis?* quomodo tamen potius coniungendum erat רֹב יִסּוֹר.

יַסֵּר m. *castigatio,* Ps. 118, 18. Vulgo tamen infinit. Pihel esse volunt, vid. in rad.

מוּסָר masc. semel foem. Prou. 4, 13. 1) *eruditio, institutio, correptio, doctrina, disciplina,* Prou. 5, 12. c. 8, 10. c. 19, 27. Ier. 10, 8. etc. 2) *castigatio, poena,* Prou. 13, 24. Ies. 53, 5. Ier. 30, 14. etc. 3) metonymice *id, quo quis eruditur* et *prudentior redditur,* scil. *exemplum,* Ezech. 5, 15. et sec. quosdam Hos. 5, 2. 4) *vinculum,* (vt seq. מוֹסֵר,) sec. quosdam, Hiob. 12, 16. In regim. מוּסַר Deut. 11, 2. Hiob. 12, 18. cum Affixis מוּסָרִי *disciplina mea,* Prou. 8, 10. Aliud est מוּסָר part. Hoph. à סור, vt Ies. 17, 1. quo etiam referri potest Hos. 5, 2.

מֹסָר m. id. vnde cum Affixo מֹסָרָם *eruditio, correptio eorum,* Hiob. 33, 16.

מוֹסֵר m. *vinculum, quo ligatur,* petita significatione ab אסר *ligauit.* Pl. m. מוֹסֵרִים *vincula,* in regim. מוֹסְרֵי Ies. 52, 2. cum Affixis מוֹסֵרָי *vincula mea,* Ps. 116, 16. מוֹסְרֵיכֶם *vincula vestra,* Ies. 28, 22. pl. foem. מוֹסֵרוֹת Ier. 5, 5. c. 27, 1. in regim. מוֹסְרוֹת Hiob. 39, 5. cum Affixo מוֹסְרוֹתֵימוֹ *vincula eorum,* Ps. 2, 3.

יָעַד *constituit, praestituit, condixit, definiuit, destinauit* vel *tempus* et *locum conueniendi,* vel *personam ad coniugium,* hinc *desponsauit.* Praet. cum Affixis יְעָדוֹ *constituit illud,* 2 Sam. 20, 5. יְעָדָהּ *condixit ei,* Ier. 47, 7. *constituit illud,* Mich. 6, 9. it. *desponsauit eam,* Exod. 21, 8. fut. יִיעַד, cum Affixo et Nun Epenthet. יִיעָדֶנָּה *desponsabit eam,* Exod. 21, 9. Niph. significationem habet *reciprocam,* נוֹעַד *alter alteri tempus* vel *locum conueniendi constituit* siue *condixit,* vulgo *conuenit.* Praet. cum Vau Conuers. וְנוֹעַדְתִּי *et conueniam,* Exod. 25, 21. c. 29, 43. pl. נוֹעֲדוּ *conuenerunt,* Ps. 48, 5. in pausa נוֹעָדוּ Amos. 3, 3. part. pl. נוֹעָדִים *conuenientes, congregati,* Num. 14, 35. 1 Reg. 8, 5. fut. אִוָּעֵד *conueniam,* Exod. 29, 42. c. 30, 6. 36. pl. נִוָּעֵד *conueniemus,* Neh. 6, 9. cum ה Paragog. נִוָּעֲדָה Neh. 6, 2. Hiph. הוֹעִיד *certo loco* vel *tempore conuenire fecit,* specialiter *ad iudicium.* Fut. cum Affixo יוֹעִידֵנִי *conuenire faciet me,* scil. *in iudicium,* Hiob. 9, 19.

9,19. et cum Nun Epenthetico יְעִידֵנִי Ier. 49,19. c. 50,44. Hoph. part. מוּעָד *constitutus*, pl. מוּעָדִים *constituti*, Ier. 24, 1. foem. מֻעָדוֹת *constitutae*, Ezech. 21,16.

עֵדָה f. (per Aphaeresin pro יְעֵדָה,) *conuentus*, *coetus*, *certo tempore* et *loco congregatus* siue *ad conueniendum condictus*, Exod. 16,22. Num. 16,2. Ier. 6, 18. in regim. עֲדַת Exod. 12, 3. 6. 47. Pſ. 1, 5. cum Affixo עֲדָתוֹ *coetus eius*, Num. 16,5. 6. Ier. 30,20.

מוֹעֵד m. 1.) id. quod עֵדָה, Ief. 15, 4. 2.) *locus ad conueniendum constitutus* siue *condictus*, 1 Sam. 20, 35. coll. v. 19. Hiob. 30,23. Pf. 74,8. Thren. 2, 6. 3.) *tempus ad conueniendum constitutum*, Gen. 1,14. Exod. 23,15. Num. 9,2. Deut. 31,10. etc. specialiter *festum*, Leuit. 23,2. 4. 44. Num. 10, 10. c. 15,3. Ief. 1, 14. metonymice *victima festi*, 2 Chron. 30,22. Sed Pf. 75,3. per *promissum* ex Arab. exponunt LVD. *de* DIEU et SCHVLTENS in *Animaduers. Philol.* ad h. l. Cum Affixo מוֹעֲדוֹ *locus conuentus eius*, Thren. 2,6. it. *statum tempus eius*, Num. 9,2. 3. 7. 13. pl. מוֹעֲדִים *tempora stata*, Gen. 1,14. Pf. 104,19. in regim. מוֹעֲדֵי Leuit. 23,2. 4. 37. 44. Efr. 3,5. cum Affixo מוֹעֲדֶיהָ *stata tempora sua*, Ier. 8, 7. *festa eius*, Ezech. 36,38.

מוֹעָד m. *locus conuentus*, pl. מוֹעָדִים, vnde cum Affixo מוֹעָדָיו *loca conuentus eius*, Ief. 14,31.

מוֹעָדָה f. in pl. מוֹעָדוֹת *stata tempora*, *festa*, 2 Chron. 8,13.

מוּעָדָה f. *constitutio*, *condictio*, *destinatio*, Iof. 20,9.

יָעָה *remouit*, *abstulit*, femel occurrit Ief. 28, 17.

יָע, in pl. יָעִים vulgo *scopae*; fed ex *aere* confici non folent *scopae*, vt bene monent TILLIVS de *Tabernaculo Mosis* p. 57. et Doctiff. IKENIVS ad Tract. *Talmud. Tamid* p. 38. coll. Exod. 27,3. Num. 4,14. rectius ergo *palae*, quibus cinis ab altari *remouebatur*. Cum Affixo יָעָיו *palae eius*, Exod. 27,3.

עִי m. *aceruus*, proprie rerum, quae *remouentur* et *euerruntur*, fiue *quisquiliarum*, huc referri poteſt, vt fit per Aphaeresin pro יְעִי, vid. tamen infra fuo loco.

יָעַז id. quod עזז *robustus fuit:* vnde eſt part. Niph. נוֹעָז *corroboratus*, *robore praeditus*, Ief. 33,19.

יָעַט *amiciuit* vel *texit*, vt cognatum עָטָה. Cum Affixo in paufa יְעָטָנִי *amiciuit me*, Ief. 61,10.

יְעַט Chald. id. quod Hebr. יעץ *consuluit*, mutato צ in ט, more confueto. Ithpah. praet. pl. אִתְיָעַטוּ *inter se consultarunt*, Dan. 6, 8.

יָעֲטִין pl. m. *consiliarii*, videtur esse participium praes. cum (ֲ) sub Iod pro (ָ), vt Dan. 3, 16, c. 4, 16. c. 5, 25. Esr. 6, 9. Cum Affixo יָעֲטֹהִי *consiliarii eius*, Esr. 7, 14. 15.

עֵטָא f. (per Aphaeresin pro יעטא,) *consilium*, Dan. 2, 14.

יָעַל, Arab. وعل, *eminuit*, *ascendit*, q. d. *eminens factus est*, vt cognatum ערה. Inde est fut. pl. cum Vau Conuers. וַתַּעֲלוּ (ad Formam תֵּלְדוּ à ילד, etc.) *et ascendistis* (super labium etc.) Ezech. 36, 3. quod Germani dicunt über die Zunge springen, conf. Ps. 15, 3. cui in sensu actiuo respondet illud Homericum ἀνὰ στόμα ἔχειν, Iliad. II. 250. Hiph. הוֹעִיל proprie *ascendere fecit*, *eleuauit*, *subleuauit*, vel *crescere fecit*, (coll. synonym. עלה in sensu *crescendi*,) *auxit*, *promouit*, hinc *iuuit*, *profuit*, Habac. 2, 18. et intransit. *profecit*; sicut נשא *extulit*, it. *subleuauit*, *iuuit*, *adiuuit*, Graec. ὀφέλλω *augeo*, it. *iuuo*, *prosum*, Arab. רדא in 4 Coniug. *auxit*, it. *iuuit*, שבל *creuit*, in 4 Coniug. *iuuit*, ظهر *eminuit*, *conscendit*, in 3 et 4 Coniug. *iuuit*, etc. Part. מוֹעִיל *iuuans*, *vtilitatem afferens*, Ier. 16, 19. infin. הוֹעִיל *prodesse*, Ies. 30, 5. Ier. 23, 31. fut. אוֹעִיל *proficiam*, Hiob. 35, 3. יוֹעִיל *proderit*, *prodest*, Prou. 11, 4. Ier. 2, 11. pl. נוֹעִיל *proficiemus*, Hiob. 21, 15. יוֹעִילוּ *prosunt*, 1 Sam. 12, 21. Ies. 30, 5. 6. *iuuant*, Hiob. 30, 13. etc.

בְּלִיַּעַל vid. suo ordine.

יָעֵל m. *ibex*, *rupicapra*, sic dicta, quod in summa rupium et montium *ascendat*, conf. 1 Sam. 24, 3. Ps. 104, 18. Hiob. 39, 1. Plur. יְעֵלִים *rupicaprae*, 1 Sam. 24, 3. Ps. 104, 18. in regim. יַעֲלֵי Hiob. 39, 1.

יַעֲלָה vel potius יַעֲלָה (coll. Nomine *Proprio* Esr. 2, 56.) foem. id. in regim. יַעֲלַת Prou. 5, 19.

יַעַן Particula, Formam habet à יען, sed significationem ab ענה, vbi vid.

יָעֵן *vlula* vel *struthio foemina*, et יַעֲנָה similiter Formam habent tanquam à יען, sed significationem ab ענה, vbi vid.

יָעֵף *lassus*, *defessus fuit* vel *factus est*, *defatigatus est*. Praet. pl. in pausa cum Vau Conuers. וְיָעֵפוּ *et defatigabuntur*, Ier. 51, 58. 64. fut. יִיעַף *defatigatur*, Ies. 40, 28. pl. יִעֲפוּ *defatigantur*, Ies. 40, 30. in pausa יִיעָפוּ Ies. 40, 31. Ier. 2, 24. Habac. 2, 13.

יָעֵף m. *lassus*, *defessus*, Ies. 40, 29. c. 50, 4.

יְעָף m. Dan. 9, 21. vulgo *lassitudo*, quae tamen cum natura angeli

angeli minus conuenit: vnde malo per *celeritatem* exponere, coll. rad. Arab. وعف *celeriter latus eſt*, et rad. Hebr. עוף *volare*, proprie *celeriter ferri.*

תּוֹעָפוֹת f. pl. *elationes ſui ipſius:* qualis eſt animalis רְאֵם, (ab *elatione* dicti,) Num. 23, 22. c. 24, 8. ſpecialiter *elationes montium*, i. e. *iuga* ſiue *cacumina montium*, ſupra loca humiliora *ſeſe extollentia*, Pſ. 95, 4. vnde argentum תּוֹעָפוֹת Hiob. 22, 25. *quod ex montibus effoditur*, (conf. Deut. 8, 9.) vel, vt aliis placet, *quod in cumulum exſurgit*, dum coaceruatur. Dictum videtur BOCHARTO per Metatheſin pro תּוֹפָעוֹת, à rad. יפע Arab. *prominens, procerus fuit*, (vnde et *Propria* יָפִיעַ, מֵיפַעַת etc.) qua cúm conuenit נעק in 2 Coniug. *conſedit in cliuo montis*, in 8 Coni. *aſcendit cliuum montis*, it. *conſpicuus fuit*, vnde مناعيف *iuga montium*, etc. In regim. תּוֹעֲפוֹת Num. 23, 22. c. 24, 8. Pſ. 95, 4.

יָעַץ, vt Lat. *conſulo* et Graec. βȢλεύω, et *conſilium dare* et *conſilium inire* ſiue *deliberare*, et (maxime de Deo) *decernere* ſignificat. Praet. cum Affixis יְעָצָנִי (in pauſa) *conſuluit, conſilium dedit mihi*, Pſ. 16, 7. יְעָצָהּ *conſuluit, deliberauit, decreuit illud*, Ieſ. 23, 9. part. praeſ. יוֹעֵץ *conſiliarius*, 2 Sam. 16, 12. Prou. 11, 14. cum Affixo יוֹעֲצֵךְ *conſiliarius tuus*, Mich. 4, 9. pl. יוֹעֲצִים *conſiliarii*, Prou. 15, 22. Hiob. 12, 17. in regim. יוֹעֲצֵי Ieſ. 19, 11. Hiob. 3, 13. cum Affixo יוֹעֲצָיו *conſiliarii eius*, Eſr. 7, 28. c. 8, 25. foem. יוֹעֶצֶת, vnde cum Affixo יוֹעַצְתּוֹ *conſiliaria eius*, 2 Chron. 22, 3. Pahul יָעוּץ, vnde foem. יְעוּצָה *conſulta, conſultum, deliberatum*, Ieſ. 14, 26. fut. אִיעַץ, cum ה Paragog. אִיעֲצָה *conſulam*, Pſ. 32, 8. cum Affixo אִיעָצְךָ *conſulam tibi*, Exod. 18, 19. Num. 24, 14. Niph. praet. נוֹעַץ *mutuo* ſiue *alter cum altero conſultauit*, Ieſ. 40, 14. pl. נוֹעֲצוּ *mutuo conſultarunt*, Pſ. 71, 10. Pſ. 83, 6. part. pl. נוֹעָצִים *conſultantes*, 1 Reg. 12, 6. 9. Prou. 13, 10. fut. cum Vau Conuers. וַיִּוָּעַץ *et conſultauit*, 1 Reg. 12, 6. 8. 2 Chron. 10, 6. 8. pl. cum ה Parag. נִוָּעֲצָה *conſultemus*, Neh. 6, 7. etc. Hithpah. fut. plur. יִתְיָעֲצוּ *mutuo conſultant*, Pſ. 83, 4.

עֵצָה f. (per Aphaereſin pro יעצה,) *conſilium, deliberatio, decretum*, 2 Sam. 16, 20. Hiob. 12, 13. In regim. עֲצַת 2 Sam. 15, 31. Pſ. 14, 6. cum Affixo עֲצָתִי *conſilium meum*, Pſ. 119, 24. Prou. 1, 25. ſic ſec. Kri Ieſ. 46, 11. (vbi Kethibh habet עֲצָתוֹ *conſilium ſuum*,) עֲצָתֵךְ *conſilium tuum*, Ieſ. 47, 13. (cum Affixo Nominum plur. pro עֲצָתֵךְ,) quod COCCEIO eſt plur. ex Forma Chald. ALTINGIO in *Gram. Hebr.* §. 77. dual. *conſilia tua ambidextra*,

HERM. TARNOVIO in *Gram. Hebr. Bibl.* p. 185. sing. est *Collectiuum.* Pl. עֵצוֹת *consilia*, Deut. 32, 28. Ps. 13, 3.

מוֹעֵצָה f. id. in pl. מוֹעֵצוֹת *consilia*, Ier. 7, 24. Prou. 22, 20. cum Affixo מוֹעֲצוֹתֵיהֶם *consilia eorum*, Ps. 5, 11. Prou. 1, 31.

יַעַר m. *sylua*, proprie *multis fruticibus perplexa* ideoque *accessu difficilis*, Ios. 17, 18. 1 Sam. 22, 5. Ies. 7, 2. etc. deriuant à rad. Arab. وعر *accessu difficilis, intricatus, impeditus fuit:* quomodo conf. סבכי היער Ies. 9, 17. c. 10, 34. et סבך Ier. 4, 7. Metonymice *mel syluestre* siue *fauum mellis syluestris* notare putatur Cant. 5, 1. Sed quia יַעַר Chald. et Arab. transpos. يَرُوع يَرَاع etc. *carectum, arundinetum, multis* scil. *arundinibus perplexum*, significat, hinc R. SALOMO, COCCEIVS, GVSSETIVS et HILLERVS Cant. 5, 1. de *mel arundinis* siue *saccharum* intelligunt, conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. p. 519. seq. HILLERI *Hierophyt.* P. II. p. 203. 204. et HERM. HARDTII Program. de *melle Palaestinae* ad 1 Sam. 14, 25. qui ex COTOVICI *Itinerar.* L. III. c. 1. obseruat, plurima in Palaestina dari *sacchari canneta;* attamen in sequentibus de *sylua palmarum* siue *palmeto*, vnde *mel* fieri solet, accipit. Cum ה Paragog. יַעְרָה *in syluam*, Ios. 17, 15. cum Affixo יַעְרוֹ *sylua eius*, Ies. 10, 18. 19. pl. יְעָרִים *syluae*, Ezech. 39, 10.

יָעוֹר vel **יְעוֹר** m. *sylua*, pl. יְעוֹרִים *syluae*, secundum Kethibh Ezech. 34, 24.

יַעְרָה f. 1) *sylua*, 2) *mel arundinis* siue *saccharum*, in regim. יַעְרַת 1 Sam. 14, 27. pl. יְעָרוֹת *syluae*, Ps. 29, 9.

יָפָה *pulcher fuit.* Praet. foem. יָפִית *pulchra es*, Cant. 7, 7. fut. pers. 2 foem. cum Vau Conuers. וַתִּיפִי *et pulchra fuisti*, Ezech. 16, 13. pers. 3 masc. per Apocopen וַיִּיף (ex יִיפֶה) *et pulcher fuit*, Ezech. 31, 7. Pih. fut. יְיַפֶּה, cum Affixo יְיַפֵּהוּ *pulchrum reddit eum*, Ier. 10, 4. Pyh. geminata prima et secunda radicali, יָפְיָפָה, vnde 2 pers. יָפְיָפִיתָ *summopere pulcher effectus es*, Ps. 45, 3. Hithpah. fut. 2 pers. foem. תִּתְיַפִּי *pulchram facis, ornas te*, Ier. 4, 30.

יָפֶה m. *pulcher, pulchrum*, siue *physice*, vt 2 Sam. 14, 25. Cant. 1, 16. siue *moraliter*, vt Eccles. 3, 11. c. 5, 17. in regim. יְפֵה Gen. 39, 7. Ps. 48, 3. Foem. יָפָה *pulchra*, Gen. 12, 14. Cant. 1, 15. in regim. יְפַת Gen. 12, 11. Deut. 21, 11. cum Affixo יָפָתִי *pulchra mea*, Cant. 2, 10. 13. (seruato (ָ) per specialem anomaliam,) pl. יָפוֹת *pulchrae*, Hiob. 42, 15. Amos. 8, 13. in regim. יְפוֹת Gen. 41, 4. 18.

יפי

יְפִי m. *pulchritudo*, Ezech. 28, 7.

יֳפִי m. id. vnde in pausa יֹפִי Pſ. 50, 2. Ieſ. 3, 24. Thren. 2, 15. etc. cum Affixo in pausa יָפְיֶךָ *pulchritudo tua*, Ezech. 28, 17.

יְפֵה־פִיָּה foem. (geminatis radicalibus,) *ſummopere pulchra*, Ier. 46, 20.

יָפַח *ſpirauit*, *ſuſpirauit*, *anhelauit*, vnde Hithpah. fut. 3 perſ. foem. תִּתְיַפֵּחַ *continuo*, *indeſinenter ſuſpirat* ſiue *anhelat*, Ier. 4, 31.

יָפֵחַ m. *anhelans*, i. e. *cum anhelitu properans*, Habac. 2, 3. in regim. יְפֵחַ Pſ. 27, 12. vbi *anhelans violentiam* dicitur, vt Lat. *anhelans ſcelus* apud CICER. et *anhelans crudelitatem* apud Auctorem ad Herenn.

יָפַן radix inuſit. eiusdem ſignificationis fuiſſe videtur cum אפן Arab. *diminuit*, vel potius cum פנן Arab. in 2 Coniug. *in varia genera diſtribuit*, *diuiſit*. Inde eſt

תֻּפִּין m. (cum ת notionis *reciprocae*, ad Formam תּוּשִׁיָּה à ישה,) *diuiſio vnius ab altero*, metonymice *pars ab altera diuiſa*: *fruſtum*, vnde plur. תֻּפִּינִים *fruſta*, in regim. תֻּפִּינֵי Leuit. 6, 14. Plura vid. in *Arcano Form.* p. 534. Conf. rad. פון.

יָפַע *conſpicuus*, *illuſtris fuit* vel *factus eſt*, *apparuit*, *ſplenduit*, *illuxit*, in Kal inuſit. Hiph. praet. הוֹפִיעַ id. Deut. 33, 2. Pſ. 50, 2. הוֹפַעְתָּ *apparuiſti illuxiſti*, Hiob. 10, 3. imper. הוֹפִיעַ *appare*, *conſpicuus euade*, Pſ. 94, 1. cum ה Paragog. הוֹפִיעָה Pſ. 80, 2. fut. 3 perſ. foem. תּוֹפַע *illuxiſſet*, Hiob. 3, 4. ſic cum Vau Conuers. Hiob. 10, 22.

יִפְעָה f. *ſplendor*, cum Affixo in pausa יִפְעָתֶךָ *ſplendor tuus*, Ezech. 28, 7. 17.

יָפַת radix inuſit. cui quidam tribuunt ſenſum *demonſtrandi* et *oſtendendi*. Non abludit rad. Arab. cognat. פתא *expoſuit*, *edocuit*. Inde eſt

מוֹפֵת m. apud poſteriores Hebraeos *demonſtrationem* et *probationem* ſignificat, in S. S. autem *oſtentum*, *portentum*, *prodigium*, *factum* vel *rem mirabilem*, *peculiarem* et *inſolitam*, qua vel dictorum veritas vel euentus futurus *demonſtratur* et *edocetur*, Exod. 7, 9. Deut. 13, 1. Ieſ. 20, 3. etc. Cum Affixo מוֹפֶתְכֶם *prodigium veſtrum*, Ezech. 12, 11. pl. מוֹפְתִים *prodigia*, Deut. 6, 22. Ieſ. 8, 17. cum Affixo מוֹפְתָיו *prodigia eius*, Pſ. 78, 43. 1 Chron. 16, 12.

יָצָא *exiit*, *prodiit*, *egreſſus*, *progreſſus eſt*. Metaphorice 1) de *ſiderum* et *hominum ortu*, vt et de *terrae prouentu*: *ortus*, *natus*

natus est, procreuit, vt Gen. 19, 23. Deut. 14, 22. 1 Chron. 2, 53. Hiob. 1, 20. c. 14, 2. Iud. 13, 14. 1 Reg. 5, 13. 2) *exiit, euasit ex periculo*, Eccleſ. 7, 18. vel alicuius *poteſtate*, 2 Reg. 13, 5. 3) de *verbo* et *ſermone*, *prolatus eſt*, Deut. 23, 21. Eſth. 1, 17. Ier. 44, 17. 4) de *pecunia*, *expenſus eſt*, German. drauſſgehen, 2 Reg. 12, 13. conf. Chald. נִפְקָא *ſumtus, impenſa*, Eſr. 6, 4. 8. à נפק *exiit, egreſſus eſt*. 5) notat hominis *actiones* et *conatus*, maxime cum בּוֹא, *ingredi*, coniunctum, vt Deut. 31, 2. 1 Sam. 8, 20. 1 Reg. 3, 7. Ieſ. 36, 28. etc. Per Metonymiam dicitur *exire*, vnde aliquid exit, vt Amoſ. 5, 3, quo BOCHARTVS etiam refert Pſ. 144, 14. Praet. 2 perſ. foem. cum Vau Conuers. וְיָצָאת *et egredieris*, Ier. 31, 4. perſ. 1. יָצָאתִי *exii*, Num. 22, 32. Prou. 7, 15. et ſine א, יָצָתִי Hiob. 1, 21. pl. יָצְאוּ *exierunt*, Gen. 8, 19. Exod. 12, 41. cum Affixo יְצָאֻנִי (pro יָצְאוּ מִמֶּנִּי) *exierunt à me*, Ier. 10, 20. part. praeſ. יוֹצֵא *exiens, egrediens*, Gen. 2, 10. Exod. 4, 14. pl. יוֹצְאִים *exeuntes*, Exod. 13, 4. Deut. 8, 7. in regim. יוֹצְאֵי Gen. 9, 10. Exod. 1, 8. foem. יֹצֵא *exiens, egrediens*, (cum terminatione à יצה,) Eccleſ. 10, 5. et alia terminatione foem. יוֹצֵאת (contracte pro יוֹצֶאֶת,) Gen. 24, 13. 15. 45. Iud. 11, 34. et excidente א, יוֹצֵת Deut. 28, 57. ſed Pſ. 144, 14 de *abortiente*, ſcil. vacca, exponitur: quomodo conuenit Arab. צאצא *maris ſemen non recepit* ſiue *non concepit*. Pl. יוֹצְאוֹת *exeuntes*, 1 Sam. 9, 11. Zach. 5, 9. infin. abſol. יָצֹא *exeundo*, Gen. 8, 7. Num. 25, 26. infin. conſtr. (per Aphaereſin et cum ה Paragog.) צֵאת (contract. pro צֵאָה) *exire*, Gen. 24, 11. Pſ. 114, 1. cum Affixo צֵאתִי τὸ *exire meum*, Exod. 13, 8. Hiob. 29, 7. imper. (per Aphaereſin) צֵא *exi*, Gen. 8, 16. Exod. 11, 8. cum ה Paragog. et in pauſa, צֵאָה Iud. 9, 29. foem. צְאִי Cant. 1, 8. pl. צְאוּ *exite*, Gen. 19, 14. Exod. 12, 31. in pauſa צֵאוּ Ieſ. 49, 9. Ezech. 9, 7. et ſec. Kri Ier. 50, 8. (vbi Kethibh habet יֵצְאוּ *exeant*, in fut.) foem. צְאֶינָה Cant. 3, 11. (tanquam à rad. צאה, ad Formam רְאֶינָה Cant. 3, 11.) fut. אֵצֵא *egrediar*, Exod. 11, 8. Num. 20, 18. cum ה Paragog. אֵצְאָה 2 Chron. 1, 10. Neh. 2, 13. תֵּצֵא *egredieris*, Exod. 21, 7. Deut. 20, 1. תֵּצֵא *exibit*, Gen. 15, 4. Exod. 16, 29. ſic ſec. Kri Ezech. 46, 9. (vbi Kethibh habet יֵצְאוּ *exibunt*, in plur.) etc. pl. תֵּצְאוּ *exibitis, exeatis*, Gen. 42, 15. Exod. 12, 22. ſic ſec. Kri Ier. 6, 25. (vbi Kethibh habet תֵּצְאִי *exeas*, in ſing. foem.) וַתֵּצֶאנָה *et egreſſae ſunt*, 1 Sam. 18, 6. 2 Reg. 2, 26. et ſine ה, וַתֵּצֶאןָ Exod. 15, 20. Hiph. הוֹצִיא *exire fecit, eduxit, extulit*, Exod. 12, 51. Deut. 6, 23. *progerminare fecit, produxit*, Num. 17, 23. *expendi fecit, exegit*, 2 Reg. 15, 20. praet.

praet. perf. 2 foem. cum Vau Conuers. וְהוֹצֵאתְ *et efferes* siue *efferas*, 1 Reg. 17, 13. part. מוֹצִיא *educens, producens*, 2 Sam. 5, 2. Ief. 54, 16. et מוֹצֵא Pf. 135, 7. cum Affixo מוֹצִיאָם *educens eos*, Num. 23, 22. pl. מוֹצִיאִים *proferentes*, *educentes*, Neh. 6, 19. 2 Chron. 9, 28. in regim. מוֹצִיאֵי Num. 14, 37. infin. הוֹצִיא *educere*, *efferre*, Ezech. 46, 20. Pf. 104, 14. *educendi*, fec. Kethibh Ier. 7, 22. fed Kri habet אֹת הוֹצִיאִי *educere me(i)*, cum Affixo. Imperat. הוֹצִיא *educ*, *produc*, Ief. 43, 8. et הוֹצֵא Gen. 19, 12. Leuit. 24, 14. et fec. Kethibh Gen. 8, 17. vbi Kri habet הַיְצֵא, cum Iod radicali mobili, ad Formam *Perfectorum*, (ficut in מֵיְמִין 1 Chron. 12, 2. אֵיסִיר Hof. 7, 12. יֵישִׁירוּ Prou. 4, 25.) cum ה Paragog. הוֹצִיאָה Pf. 142, 8. fut. אוֹצִיא *educam*, Exod. 3, 11. Ezech. 20, 38. cum ה Parag. אוֹצִיאָה Gen. 19, 8. Iud. 19, 24. תוֹצִיא *efferes*, *proferes*, Exod. 12, 46. Deut. 14, 28. fed וַתֹּצֵא *et eduxisti*, Ier. 32, 21. et fic in reliquis geminum terminale Punctum obtinet. Hoph. praet. foem. in paufa הוּצָאָה *educta est*, Ezech. 38, 8. part. מוּצָא, pl. מוּצָאִים *educti*, Ezech. 14, 22. c. 47, 8. foem. מוּצֵאת (contract. pro מוּצָאָה) *educta, educebatur*, Gen. 38, 25. pl. מוּצָאוֹת *eductae*, Ier. 38, 22.

יָצִיא m. *filius*, *egreffus* ex lumbis patris, coll. phrafi Gen. 14, 5. Exod. 1, 5. 2 Sam. 7, 12. etc. Pl. יְצִיאִים, in regim. יְצִיאֵי, vnde cum Praefixo מ, מִיצִיאֵי מֵעָיו *de filiis egreffis ex lumbis eius*, fec. Kri 2 Chron. 32, 21. fed Kethibh habet מִיצִיאוּ *de filiis eius egreffis* etc. quomodo ante feq. מֵעָיו fubaudiendum eft Praefixum מ. Sed SCHVLTENS in Gram. Hebr. p. 501. legit מִיצִיאוּ, quod fit pl. conftr. Formae Arab. ab abfol. מִיצִיאוּן. Aliis מ eft Heemanticum.

צֹא m. *fordidus*, et צֹאָה atque צֵאָה *fordes*, *ftercus*, pertinent ad rad. צוא, vbi vid.

צֵאת (contracte pro צֵאָה,) f. *exitus*, *egreffus*, Exod. 19, 1. Num. 33, 38.

צֶאֱצָאִים m. pl. *propagines copiofae*, ita vt *vnum alterum in exeundo* fiue *prodeundo excipiat*. Sed ab *emicando* i. e. *progerminando*, fcil. à rad. Arab. ضاء *emicuit*, deducit SCHVLTENS ad HARIRIVM p. 62. et in *Commentar.* ad Hiob. 5, 25. Notat autem vel *germina terrae*, vt Hiob. 31, 8. Ief. 42, 8. vel metaphorice *liberos*, vt Hiob. 5, 25. Ief. 22, 24. etc. In regim. צֶאֱצָאֵי Ief. 48, 19. cum Affixo צֶאֱצָאֵיהֶם *propagines eorum*, Ief. 61, 9. Hiob. 21, 8.

מוֹצָא m. 1) *locus*, *vnde exitur:* vt oriens, vnde fol *egreditur* et exoritur, Pf. 75, 7. *fons* fiue *fcaturigo*, vnde aqua *egreditur*, 2 Reg. 2, 21. Pf. 107, 33. *fodina*, vnde argentum *educitur*, Hiob.

 28, 1.

28, 1. 2) *locus, per quem exitur*, vt *porta*, Ezech. 42, 11. c. 43, 11. etc. conf. Neh. 2, 13. 3) *exitus, egressus*, Ezech. 12, 4. metaphorice *actio* et *conatus*, quando iungitur cum מָבוֹא *ingressus*, vt 2 Sam. 3, 25. metonymice *id, quod egreditur*: vt *prouentus terrae*, Hiob. 38, 27. *sermo, effatum*, Num. 30, 13. Deut. 23, 24. Pſ. 89, 35. Cum Affixo מוֹצָאֲךָ *egressus tuus*, 2 Sam. 3, 25. pl. מוֹצָאִים *egressus* vel *loca egressus*, in regim. מוֹצָאֵי Pſ. 65, 9. Ezech. 12, 4. cum Affixo מוֹצָאֵיהֶם *egressus* vel *loca egressus eorum*, Num. 30, 2.

מוֹצָאָה f. in pl. מוֹצָאוֹת 1) *loca, quo exitur*, ſcil. ad aluum deponendum: *latrinae*, ſec. Kri 2 Reg. 10, 27. vbi Kethibh habet מַחֲרָאוֹת, quod vid. ſub rad. חרא. 2) *exitus, ortus, origines*, vnde cum Affixo מוֹצָאֹתָיו *origines eius*, Mich. 5, 2.

תּוֹצָאוֹת f. (Verbale conueniens cum Coniug. Hithpah.) *exitus* ſiue *progreſſiones continuae*, Pſ. 68, 21. in regim. תוֹצְאוֹת Num. 34, 8. Ioſ. 15, 4. 11. cum Affixo תוֹצְאֹתָיו *exitus* ſiue *progreſſiones eius*, Num. 34, 4. 5. 9. 12. Ioſ. 15, 7. ſic ſec. Kethibh Ioſ. 18, 19. (et fuerunt) *exitus eius* (terminus), ſed Kri habet תוֹצְאוֹת (et fuit terminus) *exitus*.

יָצַב *ſtatuit, ſtitit, poſuit*, in Kal inuſit. Hithpah. praet. pl. הִתְיַצְּבוּ *ſtiterunt ſe*, 2 Chron. 11, 13. infin. הִתְיַצֵּב *ſiſtere ſe, conſiſtere*, Hiob. 1, 6. Zach. 6, 5. imp. הִתְיַצֵּב *ſiſte te, conſiſte*, Exod. 8, 20. Num. 23, 3. 15. et הִתְיַצֵּב, vnde cum ה Paragog. et in pauſa הִתְיַצָּבָה Hiob. 31, 5. fut. cum ה Paragog. אֶתְיַצָּבָה *conſiſtam*, Habac. 2, 1. יִתְיַצֵּב *conſiſtet*, Deut. 7, 24. Ioſ. 1, 5. et cum terminatione (ַ), vnde in pauſa יִתְיַצָּב Prou. 22, 29. Hiob. 41, 2. foem. וַתֵּתַצַּב *et ſtiterat ſe*, Exod. 2, 4. pro וַתִּתְיַצֵּב, quod Syriſmo tribuit ALTINGIVS in *Gram. Hebr.* §. 163. ex linguae Arab. analogia illuſtrat b. SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 470. Sed Niphal נִצַּב, Hiphil הִצִּיב et Hophal הֻצַּב cum Temporibus ſuis, ne anomaliae in lingua Hebr. citra neceſſitatem augeantur, ad rad. נצב refero.

נִצָּב, מַצֶּבֶת, מַצֵּבָה, מַצָּבָה, מַצָּב etc. vid. ſub rad. נצב.

יַצִּיב m. Chald. *firmum, certum, verum*, Dan. 2, 8. 45. ex ſignificatione radicis Arab. وصب *firmus, conſtans fuit*. In Statu Emphat. יַצִּיבָא Dan. 3, 24. c. 6, 13. c. 7, 16. et יַצִּיבָה Dan. 7, 19.

יָצַג in Kal inuſit. vnde vulgo deducunt Hiph. הִצִּיג et Hoph. הֻצַּג cum Temporibus ſuis, quae potius ſunt à rad. נצג, vbi vid.

יָצַע *ſtrauit, ſubſtrauit*. Part. Pahul יָצוּעַ *ſtratus*, et ſubſtantiue,

tiue, *stratum*, it. *substructum*, *structura templi parietibus extrinsecus substrata*, sec. Kethibh 1 Reg. 6, 5. 6. 10. Cum Affixo יְצוּעִי *stratum meum*, Gen. 49, 4. pl. יְצוּעִים *strata*, in regim. יְצוּעֵי 1 Chron. 5, 1. cum Affixo יְצוּעָי *strata mea*, Pf. 63, 7. Pf. 132, 3. Hiob. 17, 14. Pyh. praet. יֻצַּע *substratus est*, Ief. 14, 11. Esth. 4, 3. Sed Hiphil הִצִּיעַ cum Temporibus suis pertinet ad rad. נצע, vbi vid.

יָצִיעַ com. *substratum*, *substructum*, *structura templi parietibus extrinsecus substrata*, sec. Kri 1 Reg. 6, 5. 6. 10.

מַצָּע m. *stratum*, vid. sub rad. נצע.

יָצַק *fudit*, *effudit*, Gen. 35, 14. Leuit. 8, 15. etc. et petita significatione à rad. cognata צוק, *arctauit*, *compressit*, *constrinxit*. Praet. cum Affixo יְצָקָם *fudit ea*, 1 Reg. 7, 46. 2 Chron. 4, 16. foem. 2 perf. cum Vau Conuers. וְיָצַקְתְּ *et fundes*, 2 Reg. 4, 4. Pahul יָצוּק *fusus*, *effusus*, Pf. 41, 9. it. *compressus*, *compactus*, *consolidatus*, Hiob. 41, 15. 16. et sec. quosdam c. 28, 2. c. 29, 6. (quae loca tamen potius ad צוק pertinent,) pl. יְצוּקִים *fusi*, *fusa*, 2 Chron. 4, 3. et יְצֻקִים 1 Reg. 7, 24. foem. pl. יְצֻקוֹת *fusae*, 1 Reg. 7, 30. infin. construct. per Aphaeresin et cum ה Paragog. צֶקֶת *fundere*, Exod. 38, 27. it. *comprimere*, *compingere*, vel est Nomen, *compressio*, *compactio*, Hiob. 38, 38. imper. יְצֹק *funde*, *effunde*, Ezech. 24, 3. et defectiue צַק 2 Reg. 4, 41. pl. יִצְקוּ *fundite*, 1 Reg. 18, 34. fut. cum Vau Conuers. וַיִּצֹק *et effudit*, fcil. rex moriens, 1 Reg. 22, 35. fed יַצִּיק, יִצֹּק, תִּצֹּק etc. pertinent ad נצק, vbi vid. Hiph. part. foem. מוֹצָקֶת *effundens*, *effundebat*, sec. Kri 2 Reg. 4, 5. vbi Kethibh habet מֵיצָקֶת, ad Formam מֵינֶקֶת à ינק, vel ex Pih. מְיַצֶּקֶת. Sed fut. pl. יַצִּיקוּ Ief. 7, 23. 2 Sam. 15, 24. pertinet ad נצק, vbi vid. Hoph. praet. הוּצַק *effusus est*, Pf. 45, 3. fut. יוּצַק *fundetur*, Leuit. 21, 10. *funditur*, *effunditur*, Hiob. 22, 16. part. מוּצָק *fusus*, *fusum*, 1 Reg. 7, 23. 33. 37. 2 Chron. 4, 2. Hiob. 37, 18. it. *compressus*, *constrictus*, *compactus*, *consolidatus*, *um*, Hiob. 37, 10. c. 38, 38. vid. et rad. צוק. Aliud vid. statim inter Nomina.

יְצֻקָה f. *fusio*, *fusura*, cum Affixo יְצֻקָתוֹ *fusura eius*, 1 Reg. 7, 24.

מוּצָק m. *fusio*, *fusura*, 1 Reg. 7, 37. metonymice *opus fusum*, *fusile*, vnde in regim. מֻצַק 1 Reg. 7, 16.

מוּצָק m. *locus compressus* et *angustus*, vel *compressio*, *coarctatio*, *angustia*, Hiob. 36, 16. etiam ad צוק referri potest.

מוּצָקָה f. in pl. מוּצָקוֹת *infundibula*, *quibus infunditur*, Zach. 4, 2.

מַצֶּקֶת f. *fuſio, fuſura*, cum Affixo מַצַּקְתּוֹ *fuſura eius*, 2 Chron. 4, 3.

יָצַר *formauit, fecit, finxit;* ad *animum* relatum, *conceptus formauit, concepit, cogitauit*, Pſ. 94, 20. Ier. 18, 11. et petita ſignificatione à צור vel צרר, *preſſit, arctauit*, it. intranſit. *arctatus eſt*, Hiob. 18, 7. et imperſonaliter, *arctum, anguſtum, anguſtia fuit:* quomodo cum Datiuo conſtruitur, vt Gen. 32, 8. Iud. 2, 15. Praet. cum Affixo יְצָרָהּ *formauit eam*, Ieſ. 45, 18. part. praeſ. יוֹצֵר *formans, fingens*, et ſubſtantiue, *formator, fictor*, it. *figulus*, Pſ. 94, 9. 20. Ieſ. 44, 9. 2 Sam. 17, 28. etc. cum Affixo יֹצֶרְךָ *formator tuus*, Ieſ. 43, 1. c. 44, 2. 24. pl. יוֹצְרִים *figuli*, Ieſ. 30, 14. 1 Chron. 4, 23. in regim. יוֹצְרֵי *formatores, fictores*, Ieſ. 44, 9. fut. אֶצֹּר, (petita Forma à נצר,) vnde cum Affixo אֶצָּרְךָ *formaſſem te*, ſec. Kri Ier. 1, 5. (ſed Kethibh habet אֶצּוּרְךָ, à צור,) וַיִּיצֶר *et formauit*, Gen. 2, 7. et altero Iod deficiente, וַיִּצֶר Gen. 2, 19. ſed alia ſignificatione, וַיֵּצֶר *et anguſtia, anxietas fuit*, Gen. 32, 8. Iud. 2, 15. ſed יִצְּרֵהוּ *format, fingit illud*, Ieſ. 44, 12. Formam mutuatur à נצר. Pl. יֵצְרוּ *arctabuntur*, Hiob. 18, 7. Niph. נוֹצַר *formatus eſt*, Ieſ. 43, 10. Pyh. praet. pl. in pauſa יֻצָּרוּ *formati, facti* vel *concepti ſunt*, Pſ. 139, 15. Hoph. fut. יוּצַר *formabitur, fingetur*, Ieſ. 54, 17.

יָצוּר m. *mentis conceptus, cogitatio*, (vt ſeq. יֵצֶר,) pl. יְצוּרִים, cum Affixo יְצֻרַי *cogitationes, cogitata mea*, Hiob. 17, 7. (coll. זִמָּה ſeq. v. 11.) vulgo *membra mea.*

יֵצֶר m. *formatio, fictio*, Pſ. 103, 14. metonymice *opus fictile*, Ieſ. 29, 16. ſpecialiter *idolum*, Habac. 2, 18. metaphorice ad *animum* relatum, *formatio conceptus, conceptus, figmentum*, Gen. 6, 5. c. 8, 21. Ieſ. 26, 3. etc. Cum Affixo יִצְרֵנוּ *formatio noſtra*, Pſ. 103, 14.

יָצַת in Kal inuſit. in Hiph. הִצִּית *incendit, accendit*, vnde praet. 1 praeſ. הִצַּתִּי (pro הִצַּתְּתִּי,) et deducto tono, הִצַּתִּי, mutato (ַ) in (ִ), ſicut alibi, e. g. 1 Sam. 1, 20. 28. Ezech. 38, 23. etc. et cum Iod otioſo, הִצִּיתִּי, (ſicut in וַהֲמִיתִּיו 1 Sam. 17, 35.) inde cum Affixo et Vau Conuers. fit וְהִצִּיתִיהָ *et accendam eam*, ſec. Kethibh 2 Sam. 14, 30. vel, ſi hoc non placet, ponenda eſt radix יצה, Aethiop. ወዕየ: (mutato Hebr. צ in ע, vt alibi,) *combuſſit, cremauit*, vnde in Hiph. praet. 1 perſ. cum Affixo foret הִוצִּיתִיהָ; ſed Kri l. c. habet וְהַצִּיתוּהָ (in imperat.) *et accendite eam*, quod vna cum aliis Temporibus, vulgo huc referri ſolitis, ad כצה pertinet, vbi vid.

יֶקֶב m. *torcular*, vel potius *lacus torcularis*, (vt monet SCHVLTENS in *Commentar.* ad Prou. 3, 10. et pluribus ostendit LVFFTIVS in *Illustrat. Bibl. ex Itinerar.* §. 43. seq.) Num. 18, 27. 30. 2 Reg. 6, 27. Hos. 9, 2. etc. à *depressa cauitate*, coll. rad. Arab. وقب *depressus fuit in cauitate sua*, vel ab *effodiendo* et *excauando*, coll. rad. cognat. נקב, Arab. قاب, *fodit*, *effodit*, *excauauit*, it. Ies. 5, 2. Matth. 21, 33. Marc. 12, 1. Cum Affixo in pausa יִקְבֶךָ *torcular tuum*, Deut. 15, 14. c. 16, 13. pl. יְקָבִים *torcularia*, Hiob. 24, 11. Ier. 48, 33. in regim. יִקְבֵי Zach. 14, 11. cum Affixo יְקָבֶיךָ *torcularia tua*, Prou. 3, 10.

יָקַד *arsit*, *exarsit*. Part. praes. foem. יֹקֶדֶת *ardens*, *ardet*, Ies. 65, 6. Pahul יָקוּד *accensum*, *incensum*, i. e. *foci materia incensa*, Ies. 30, 14. fut. יֵקַד *ardebit*, Ies. 10, 16. sed foem. cum Vau Conuers. וַתִּיקַד *et exarsit*, Deut. 32, 22. Hoph. fut. foem. תּוּקַד *accendetur*, *succendetur*, Leuit. 6, 2. 5. 6. Ier. 15, 14. c. 17, 4.

יְקַד Chald. id. vnde part. praes. יָקִד *ardens*, (pro יָקֵד, ad Formam בָּחַן Dan. 4, 20. etc.) foem. in Statu Emphat. יָקִדְתָּא Dan. 3, 6. 15. 17. 23. 26. et cum Iod יָקִידְתָּא Dan. 3, 21.

יְקוֹד m. *ardor*, Ies. 10, 16.

יְקֵדָה vel יְקֵדָא f. Chald. id. in regim. יְקֵדַת Dan. 7, 11.

מוֹקֵד m. *focus*, *locus*, *vbi ardet ignis*, metonymice *materia in foco ardens* siue *pyra*, Ps. 102, 4. pl. מוֹקְדִים *foci*, *pyrae*, in regim. מוֹקְדֵי Ies. 33, 14.

מוֹקְדָה f. id. Leuit. 6, 2.

יְקָהָה f. *obedientia*, *obsequium*, à rad. Arab. وقه *paruit*, *obediuit*. In regim. יִקְּהַת Gen. 49, 10. cum Praefixo לִיקְּהַת ex Syrismo pro לְיִקְּהַת, Prou. 30, 17.

יָקַע in genere *diuulsus*, *auulsus*, *abruptus est*, alias נקע, specialiter de *membris corporis*, *luxatus est*. Fut. foem. תֵּקַע *auellatur*, Ier. 6, 8. cum Vau Conuers. וַתֵּקַע *et auulsa est*, Ezech. 23, 17. 18. it. *et luxatum est*, Gen. 32, 25. Hiph. הוֹקִיעַ *suspendit*, quo supplicio ceruix eiusque vertebrae *luxantur* et *diuelluntur*. Praet. pl. cum Affixo et Vau Conuers. וְהוֹקַעֲנוּם *et suspendemus eos*, 2 Sam. 21, 6. imper. הוֹקַע *suspende*, Num. 25, 4. fut. cum Vau Conuers. et Affixo וַיֹּקִיעֻם *et suspendit eos*, 2 Sam. 21, 9. Hoph. part. pl. מוּקָעִים *suspensi*, 2 Sam. 21, 13.

קַעֲקַע m. *stigma varie incisum* siue *variis lineis signatum*, Leuit. 19, 28. per Aphaeresin dicitur pro יְקַעֲקַע, à rad. Arab. وقع

وقع *sauciauit, cauterio signauit, imprimendo consignauit,* vnde وقاع *rotundum iumento inustum stigma.*

יָקַף vnde vulgo deducitur Hiph. הִקִּיף; sed vid. hoc potius in נקף.

תְּקוּפָה f. pertinet ad rad. קוף.

יָקַץ *euigilauit, ex somno expergefactus est.* Fut. cum Vau Conuers. וָאִיקַץ *et euigilaui*, Gen. 41, 21. יִקַץ *euigilabit*, 1 Reg. 18, 27. sic cum Vau Conuers. וַיִּקַץ *et euigilauit*, Iud. 16, 20. 1 Reg. 3, 15. Ps. 78, 65. alibi plene וַיִּיקַץ, Gen. 28, 16. c. 41, 4. 7. Iud. 16, 14. et alio terminali Puncto, וַיִּיקֶץ Gen. 9, 24. pl. יָקִצוּ *expergiscentur*, Habac. 2, 7.

יָקַר proprie *grauis fuit*, vt Aram. et Arab. hinc *carus et pretiosus fuit* vel *habitus est*: quia *pretia* rerum eiusdem speciei ex earundem *pondere* aestimantur. Praet. foem. יָקְרָה *pretiosa fuit*, 1 Sam. 26, 21. יָקַרְתִּי *pretiosus habitus sum*, Zach. 11, 13. fut. יֵיקַר *pretiosus est* vel *habetur*, Ps. 72, 14. et altero Iod excidente, יֵקַר *pretiosa est*, Ps. 49, 9. et alia Forma וַיִּיקַר *et pretiosus, in pretio fuit*, 1 Sam. 18, 13. foem. תִּיקַר *pretiosa sit*, 2 Reg. 1, 13. 14. Hiph. הוֹקִיר *carum fecit*. Imp. הֹקַר *carum* i. e. *rarum fac*, Prou. 25, 17. fut. אוֹקִיר *carum, pretiosum faciam*, Ies. 13, 12.

יָקָר m. 1) *rarus, rarum*, 1 Sam. 3, 1. 2) *carus, pretiosus*, Hiob. 28, 16. Ps. 36, 8. Prou. 1, 13. etc. 3) *quietus, mansuetus*, sec. Kri Prou. 17, 27. ex significatione radicis Arab. وقر *quietus, mansuetus fuit*; sed Kethibh habet קַר, eodem sensu, ab Arab. קרר *quieuit*. SCHVLTENS tamen in *Claue Dialect.* p. 212. Vau in וְקַר l. c. *radicale* esse putat, ex וָקַר ad Formam יָלָד. 4) per Metathesin dicitur pro יָרָק *splendidus, splendidum*, Hiob. 31, 26. et hinc *viride*, Ps. 37, 20. coll. יֶרֶק ib. v. 2. Color enim *splendidus* de *viridi* dicitur, conf. אוֹרָה *olus*, sub rad. אור. In regim. יְקַר Ps. 37, 20. et sec. Kri Prou. 17, 27. pl. יְקָרִים *pretiosi*, Thren. 4, 2. Foem. יְקָרָה *pretiosus, a*, 2 Sam. 12, 30. 1 Reg. 10. 2. 10. 11. pl. יְקָרוֹת *pretiosi, ae*, 1 Reg. 5, 17. c. 7, 9. 10. 11. Sed Zach. 14, 6. יְקָרוֹת dicitur pro יְרָקוֹת *splendores*.

יְקָר m. *pretium, gloria, honor*, Ps. 49, 13. 21. Esth. 1, 4. 20. Prou. 20, 15. etc. metonymice *res pretiosa, pretiosum*, vnde cum Affixo יְקָרָהּ *pretiosum eius*, Ier. 20, 5.

יְקָר m. Chald. id. Dan. 2, 6. c. 7, 14. c. 4, 27. in regim. יְקַר Dan. 4, 33. in Statu Emphat. יְקָרָא Dan. 2, 37. c. 5, 18. et cum ה, יְקָרֵהּ Dan. 5, 20.

יַקִּיר m. *valde carus* et *pretiosus*, Ier. 31, 20.

יַקִּיר m. Chald. *valde aestimatus*, *honoratissimus*; aliis *illustris*, coll. Hebr. יָקָר *splendidus*: vnde in Statu Emphat. יַקִּירָא Esr. 4, 10. sed foem. יַקִּירָה *valde graue*, Dan. 2, 11. ex prima Verbi notione.

יִקְרָה f. *pretium*, *pretiositas*. Inde est in regim. פִּנַּת יִקְרַת מוּסָד *angulus pretiositatis fundamenti*, i. e. *pretiosi fundamenti*, ex *pretioso* scil. lapide structi, Ies. 28, 16. coll. 1 Reg. 5, 31. Eius *Intensiuum* est

יַקָּרָה f. *pretiositas magna*, in pl. יַקָּרוֹת *pretiositates*, vnde cum Praefixo et Affixo בְּיִקְּרוֹתֶיךָ *in pretiositatibus tuis*, vel *inter pretiositates tuas*, Ps. 45, 10. ex Syrismo pro בְּיַקְּרוֹתֶיךָ.

יָקֹשׁ *aucupatus est*, *tendicula* siue *laqueo posito insidiatus est*, et hinc *illaqueauit*. Verbum *Praegnans* est, exprimens totum aucupis actum. Praet. יָקֹשְׁתִּי *laqueo posito insidiatus sum*, Ier. 50, 24. pl. יָקְשׁוּ *laqueum posuerunt*, Ps. 141, 9. part. praes. יוֹקֵשׁ *aucupans*, et substantiue, *auceps*, pl. יוֹקְשִׁים *aucupes*, Ps. 124, 7. Niph. praet. נוֹקַשְׁתָּ *illaqueatus es*, Prou. 6, 2. pl. cum Vau Convers. וְנוֹקְשׁוּ *et irretientur*, Ies. 8, 15. c. 28, 13. fut. 2 pers. m. תִּוָּקֵשׁ *illaqueeris*, Deut. 7, 25. Sed נוֹקֵשׁ Ps. 9, 17. pertinet ad rad. נקשׁ.

יָקוֹשׁ et יָקוּשׁ *auceps*, pertinent ad rad. קושׁ, vbi vid.

יוּקָשׁ m. (ad Formam כּוּמָז, עוּגָב etc.) vi Formae notat *continuo* et *vndique irretitum*, in pl. יוּקָשִׁים *continuo* et *vndique irretiti*, Eccles. 9, 12.

מוֹקֵשׁ m. *tendicula*, *laqueus*, *quo auibus et feris insidiae struuntur* et *quo* eaedem *illaqueantur*, metaphorice *insidiae*, Exod. 10, 7. Deut. 7, 16. Prou. 12, 13. Amos. 3, 5. etc. Pl. מוֹקְשִׁים *laquei*, *tendiculae*, Ps. 64, 6. Hiob. 40, 24. in regim. מוֹקְשֵׁי 2 Sam. 22, 6. Hiob. 34, 30. pl. foem. מוֹקְשׁוֹת Ps. 141, 9.

יָרֵא et יָרָא *timuit* rem et personam, vel vt *venerabilem*: *veneratus*, *reueritus est*; vel vt *malam* et *terrificam*: *metuit*, semel, vt Arab. ورى, *repletus est*, Prou. 11, 25. Construitur cum accusat. it. cum מִן, לְ, מִלִּפְנֵי et מִפְּנֵי. Praet. foem. יָרְאָה *timuit*, *metuit*, Ier. 3, 8. Ps. 76, 9. in pausa יָרֵאָה Gen. 18, 15. pl. יְרֵאתֶם *timuistis*, Num. 11, 8. Deut. 5, 5. Ezech. 11, 8. et יְרֵאתֶם Ios. 4, 24. infin. construct. יְרֹא *timere*, Ios. 22, 25. vnde cum Praefixo לְרֹא (pro לִירֹא) 1 Sam. 18, 29. cum ה Paragog. יִרְאָה Deut. 4, 10. 1 Reg. 8, 43. Ps. 86, 11. etc. et addito Affixo יִרְאָתוֹ τὸ *timere eius*,

2 Sam. 3, 11. mutato ה Paragog. in ת, ad instar ה foem. Imper. יְרָא *time*, Prou. 3, 7. Eccles. 5, 6. pl. יְראוּ (ex Syrismo pro יִרְאוּ) *timete*, Ios. 24, 14. 1 Sam. 12, 24. Ps. 34, 10. fut. אִירָא *timebo*, Ps. 3, 7. Neh. 6, 13. cum Affixo et Nun Epenthet. אִירָאֶנּוּ *timebo eum*, Hiob. 9, 35. וַיִּירָא *et timuit*, Gen. 28, 17. Exod. 2, 14. et altero Iod excidente, וַיִּרָא 1 Sam. 18, 12. c. 21, 13. Ier. 26, 21. etc. plur. יִירְאוּ *timebunt*, Ps. 33, 8. Eccles. 8, 12. et יִרְאוּ 2 Reg. 17, 28. Mich. 7, 17. cum Nun Paragog. et in pausa יִרָאוּן Deut. 13, 11. foem. cum Vau Conuers. וַתִּירֶאןָ *et timuerunt*, Exod. 1, 17. Niph. part. נוֹרָא *qui timetur*, *venerabilis*, *formidabilis*, *terribilis*, Gen. 28, 17. Exod. 15, 11. foem. נוֹרָאָה Ies. 21, 1. pl. נוֹרָאוֹת *formidabiles*, *terribiles*, it. *terribilia*, Deut. 10, 21. 2 Sam. 7, 23. Ps. 45, 5. et per Ellipsin, *venerabiles modi* siue *actiones*, vel aduerbialiter *venerabiliter*, Ps. 139, 14. (simile vid. Dan. 8, 24.) cum Affixo נוֹרְאוֹתֶיךָ *terribilia tua*, Ps. 145, 7. fut. 2 pers. תִּוָּרֵא *timearis*, Ps. 130, 4. Pih. יֵרֵא *timere fecit*, *timorem iniecit*, *terruit*. Praet. pl. cum Affixo יֵרְאֻנִי *timorem iniecerunt mihi*, 2 Sam. 14, 15. part. מְיָרֵא, vnde plur. מְיָרְאִים *terrentes*, Neh. 6, 9. 14. infin. יָרֵא, cum Affixo יָרְאָם *terrere eos*, 2 Chron. 32, 18. Hiph. fut. יוֹרֶא *replebitur*, (ex significatione radicis Arab.) Prou. 11, 25. cum terminatione Quiescentium tertia rad. ה. Vid. quoque infra rad. ירה.

יָרֵא m. *timidus*, Adiectiuum *verbale*, sed saepius *actiue* et *participialiter* vsurpatur ex Chaldaismo, *timens*, *metuens*, Gen. 32, 11. Deut. 7, 19. Iud. 7, 10. etc. In regim. יְרֵא Gen. 22, 12. Ps. 25, 12. Prou. 13, 13. pl. יְרֵאִים *timentes*, *metuentes*, 1 Sam. 23, 3. Ier. 42, 11. 16. in regim. יִרְאֵי Exod. 18, 21. Ps. 15, 4. cum Affixo יְרֵאֶיךָ *timentes te*, Ps. 31, 20. Ps. 119, 74. 79. Foem. יְרֵאָה *timens*, vnde in regim. יִרְאַת Prou. 31, 30.

יִרְאָה f. *reuerentia*, *timor*, tam *actiuus*, quo quis *timet*, quam *passiuus*, quo quid *timetur*, Ps. 55, 6. Ezech. 1, 18. Ion. 1, 10. 16. In regim. יִרְאַת Gen. 20, 11. Ies. 7, 25. cum Affixo יִרְאָתִי *timor mei*, Ier. 32, 40. Huc quidam referunt יִרְאָתוֹ *timor eius*, 2 Sam. 3, 11. licet sequatur accusat. אֹתוֹ *eum*; quemadmodum etiam Latini *Verbalia* subinde cum accusat. construere solent: vt *quid tibi hanc aditio est? quid tibi hanc curatio est rem?* apud PLAVT. *domum reditio* apud CAESAR. *domum repetitio* apud HYGIN. etc. conf. Celeb. C. B. MICHAELIS Dissert. de *Soloecismo Casuum* §. 23.

מוֹרָא m. *timor*, vnde cum Affixo מוֹרַאֲכֶם *timor vestri*, Gen. 9, 2. Deut. 11, 25. Ies. 8, 13.

מוֹרָא m. id. Malach. 2, 5. pro quo semel scribitur מוֹרָה Ps. 9, 21. Metonymice *timoris Obiectum*, res vel persona *reuerenda et terribilis*, Deut. 26, 8. c. 34, 12. Ps. 76, 12. specialiter per ה scriptum, מוֹרָה, *nouaculam* notat, sic dictam, quod cum *timore* tractetur, (vnde et gen. masc. est,) Iud. 13, 5. c. 16, 7. 1 Sam. 1, 11. quod tamen vulgo ad rad. מור referunt, SCHVLTENS ad מרה. Cum Affixo מוֹרָאִי *timor mei*, Malach. 1, 6. pl. מוֹרָאִים *timores, terrores*, res siue facta *terribilia*, Deut. 4, 34.

יָרַד *descendit*. Per Metaphoram de hominibus dicitur, qui a statu felici ad miserias detruduntur, Deut. 28, 43. Ps. 59, 12. Ies. 10, 13. etc. et de rebus, quae destruuntur et corruunt, Deut. 20, 20. c. 28, 52. Ies. 32, 19. Zach. 11, 2. Per Metonymiam de *via deorsum tendente*, vt Prou. 7, 27. Neh. 3, 15. Per Hypallagen oculus *descendere* dicitur, qui ingentem lacrymarum copiam emittit, Ps. 119, 136. Ier. 9, 17. c. 13, 17. Thren. 3, 48. Praet. 2 pers. foem. cum Vau Conuers. וְיָרַדְתְּ *et descendes*, sec. Kri Ruth. 3, 3. sed Kethibh habet וְיָרַדְתִּי, cum Iod Parag. quod Archaismo tribuit D. HEVMANNVS in *Poecil.* T. II. p. 159. et in *Parergis Crit.* p. 131. Part. praes. יוֹרֵד *descendens*, Iud. 9, 36. Ies. 15, 8. et sec. Kri 1 Sam. 30, 24. vbi Kethibh habet הירד *descendere iussus* siue *deductus est*, SCHVLTENS autem in *Claue Dialect.* p. 246. et FRANC. TSEPREGI in Dissert. I. de *Authentia selectiorum Kethibim* §. 18. legunt הַיּוֹרֵד, cum Vau Mobili, à יָרַד, quod idem sit cum יָרַד, quos sequitur Celeb. BENI. GRODDECK in Diss. de *Natura dialectorum* p. 10. Pl. יוֹרְדִים *descendentes*, Gen. 28, 12. Iud. 9, 36. in regim. יוֹרְדֵי Ps. 22, 30. Prou. 1, 12. et sec. Kethibh Ps. 30, 4. foem. יוֹרְדָה *descendens*, Thren. 1, 16. *deorsum tendens*, Prou. 7, 27. et יוֹרֶדֶת Eccles. 3, 21. pl. יוֹרדוֹת *descendentes*, Prou. 5, 5. Neh. 3, 15. infin. absol. יָרֹד *descendendo*, Gen. 43, 20. infin. construct. יְרֹד *descendere*, vnde cum Affixo et Praefixo מִיָּרְדִי (non obstante Accentu Euphonico, qui etiam alibi quandoque Vocalibus *breuibus* apponitur,) *ne descenderem*, sec. Kri Ps. 30, 4. (sed Kethibh habet מִיּוֹרְדֵי *ex descendentibus*,) it. Forma Defectiua רֵד, vnde cum ה Paragog. רֵדָה Gen. 46, 3. et cum ת Paragog. רֶדֶת Exod. 34, 29. Num. 11, 9. cum Affixo רִדְתּוֹ τὸ *descendere eius*, Exod. 34, 29. Ezech. 31, 15. imper. רֵד *descende*, Exod. 19, 21. 24. Deut. 9, 12. cum ה Paragog. רְדָה Gen. 45, 9. Ezech. 32, 19. in pausa רֵדָה 2 Reg. 1, 9. 11. pl. רְדוּ *descendite*, Gen. 42, 2. Iud. 7, 24. aliud vid. in rad. רדה. Fut. אֵרֵד *descendam*, Gen. 37, 35. Deut. 9, 15.

cum

cum ה Paragog. אֵרְדָה Gen. 18, 21. יֵרֵד *descendet*, Gen. 42, 38. Exod. 19, 11. cum Vau Conuers. וַיֵּרֶד *et descendit*, Gen. 11, 5. Exod. 19, 14. in pausa וַיֵּרַד Pf. 18, 10. Prou. 30, 4. foem. תֵּרֵד Ief. 34, 5. Ezech. 26, 11. et תֵּרַד Thren. 3, 48. Ier. 13, 17. etc. Hiph. praet. הוֹרִיד *descendere fecit, demisit, deiecit, deduxit*, 2 Reg. 16, 17. perf. 2 foem. הוֹרַדְתְּ, vnde cum Affixo הוֹרַדְתֵּנוּ (cum (..), pro הוֹרַדְתְּנוּ) *descendere fecisti nos*, Iof. 2, 18. part. מוֹרִיד *deducens, deducit, deiiciens*, 1 Sam. 2, 6. 2 Sam. 22, 48. infin. הוֹרִיד *deducere*, Gen. 37, 25. imper. הוֹרֵד *deiice, deduc, depone*, Exod. 33, 5. Iud. 7, 4. et הוֹרִיד, vnde cum Affixo הוֹרִידֵמוֹ *deiice eos*, Pf. 59, 12. fut. אוֹרִיד *deiiciam*, Ief. 10, 13. c. 63, 6. תּוֹרֵד *deduces*, 1 Reg. 2, 6. fed cum Affixo הוֹרִידֵנִי *deduces me*, 1 Sam. 30, 15. etc. Hoph. הוּרַד *deductus, demissus est*, Gen. 39, 1. Num. 10, 17. וְהוּרַדְתְּ *et deiicieris*, Ezech. 31, 18. fut. תּוּרַד *deiicieris*, Ief. 14, 15.

מוֹרָד m. *locus decliuis, per quem descenditur, decliue*, vulgo *decliuitas*, Iof. 7, 5. Mich. 1, 4. vnde opus מוֹרָד i. e. *in decliue descendens* fiue *vergens*, inftar graduum, 1 Reg. 7, 29. in regim. מוֹרַד Iof. 10, 11. Ier. 48, 5.

יָרָה *posuit, iecit, proiecit, deiecit:* dicitur de *positione lapidis angularis*, Hiob. 38, 6. et *statuae*, Gen. 31, 51. de *iactu sortis*, Iof. 18, 6. et *iaculi*, Exod. 19, 13. 1 Sam. 20, 36. 37. etc. it. *rigauit, irrigauit*, Hof. 6, 3. Prou. 11, 25. quae fignificatio petita eft à rad. cognata ריה Ief. 16, 9. alias רוה. Praet. יָרִיתִי *posui*, Gen. 31, 51. cum Vau Conuers. וְיָרִיתִי *et iaciam*, Iof. 18, 6. part. praef. יוֹרֶה *iaculans*, Prou. 26, 18. pl. יוֹרִים *iaculantes, iaculatores*, 1 Chron. 10, 3. 2 Chron. 35, 23. Aliud eft יוֹרֶה *rigans*, Hof. 6, 3. et fubftantiue, *pluuia prima*, fcil. autumnalis, ftatim poft meffem cadens terramque *rigando* ad fementem praeparans, Deut. 11, 14. Ier. 5, 24. fed יוֹרֶא (cum א pro ה,) intranfit. fumitur, *irrigans se, irrigatur*, Prou. 11, 25. vid. tamen in ירא. Inf. abfol. יָרֹה *iaculando*, Exod. 19, 13. inf. conftr. יְרוֹא (mutato ה in א,) vnde cum Praefixo לִירוֹא *ad iaculandum*, 2 Chron. 26, 15. et יְרוֹת Pf. 11, 2. Pf. 64, 5. imper. יְרֵה *iaculare*, 2 Reg. 13, 17. fut. 1 perf. pl. נִירֶה, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וַנִּירָם *et iaculis confiximus eos*, Num. 21, 30. cum (‸), pro וַנִּירֵם. Niph. fut. יִיָּרֶה *iaculis conficiatur*, Exod. 19, 13. Hiph. הוֹרָה *iecit, iaculatus est*, it. *rigauit.* Sed fignificatio *monstrandi*, Gen. 46, 28. Exod. 15, 25. Prou. 6, 13. etc. *informandi* et *docendi*, petita videtur à rad. cognata ראה *cognouit, intellexit*, in Hiphil *ostendit, monstrauit.* Praet. cum Affixo הֹרָנִי *proiecit me*, Hiob. 30, 19.

30, 19. וְהוֹרֵיתִי *et monstrabo* siue *docebo*, Exod. 4, 15. et sine Iod, וְהוֹרֵתִי 1 Sam. 12, 23. part. מוֹרֶה *iaculans*, 1 Sam. 20, 37. it. *monstrans*, Prou. 6, 13. *docens*, *doctor*, 2 Reg. 17, 28. Hiob. 36, 22. Habac. 2, 18. etc. it. *pluuia prima*, *rigans* terram, (vt יוֹרֶה) Ioel. 2, 23. sed מוֹרֶה *rebellis*, *immoriger*, vid. in מרה. Pl. מוֹרִים *iaculantes*, *iaculatores*, 1 Sam. 31, 3. et cum א, מוֹרְאִים 2 Sam. 11, 24. ex Syrismo pro מוֹרִאִים, quasi à sing. מוֹרֵא. Cum Affixis מוֹרַי *doctores mei*, Prou. 5, 13. מוֹרֶיךָ *doctores tui*, Ies. 30, 20. Infin. הוֹרוֹת *monstrare*, Gen. 46, 28. *docere*, Exod. 24, 12. Leuit. 10, 11. imper. הוֹרֵה, cum Affixo, הוֹרֵנִי *monstra mihi, doce me*, Ps. 27, 11. Ps. 86, 11. fut. אוֹרֶה *iaculabor*, 2 Sam. 20, 20. it. *docebo*, Hiob. 27, 11. יוֹרֶה *iaculabitur*, 2 Reg. 19, 32. Ies. 37, 33. *docebit, docet*, Ps. 25, 8. Ies. 28, 9. Hab. 2, 19. cum Vau Conuers. per Apocopen וַיּוֹר *et iaculatus est*, 2 Reg. 13, 17. pl. וַיֹּרוּ *et iaculati sunt*, 2 Chron. 35, 23. pro quo scribitur וַיֹּארוּ (cum א loco ו,) 2 Sam. 11, 24. etc.

יוֹרֶה m. *pluuia prima*, vid. in ipsa rad.

תּוֹרָה f. (cum ת *Firmitatis* et *Continuitatis*,) *lex*, q. d. *positio*, *statutum firmum* et *perpetuum*, (conf. synonym. דָּת sub rad. ידה,) Exod. 12, 49. Leuit. 7, 7. Num. 16, 17. etc. In regim. תּוֹרַת Exod. 13, 9. Leuit. 6, 2. 7. 18. cum Affixo תּוֹרָתִי *lex mea*, Ps. 78, 1. Ps. 89, 31. plur. תּוֹרוֹת *leges*, *statuta*, Exod. 18, 20. Leuit. 26, 46. cum Affixo תּוֹרֹתֶךָ *leges tuae*, deficiente Iod *Multitudinis*, sec. Kethibh Ier. 32, 23. vel ו in תֹּרוֹתְךָ l. c. index est scriptionis perfectae תּוֹרָתֶיךָ, sec. Kethibh, à Masorethis sic traiectum, in signum scriptionis defectiuae תּוֹרָתְךָ, sec. Kri, vt alibi fieri solet.

יָרֵחַ m. *luna*, Gen. 37, 9. Deut. 4, 19. Ios. 10, 12. 13. etc. cum MAIO in *Oeconom. Tempor.* p. 86. deduco à rad. Arab. ورخ in 5 Coniug. *maduit*. *Lunam* enim esse naturae *humidae humoribusque* dominari, pro cuius incremento et decremento etiam *humores* crescant et decrescant, ab omni aeuo creditum est. Testimonia veterum ac recentiorum vid. in *Arcano Form.* p. 43. 440. et in *Onomast. V. T.* p. 612. Cum Affixo יְרֵחֲךָ *luna tua*, Ies. 60, 20.

יֶרַח m. id. sed vbique metonymice sumitur pro *mense*, quem *luna* cursu suo conficit, Deut. 21, 16. 1 Reg. 6, 37. 38. Zach. 11, 8. etc. Plur. יְרָחִים *menses*, Exod. 2, 2. Deut. 33, 14. in regim. יַרְחֵי Hiob. 7, 3. c. 29, 2.

יְרַח m. Chald. id. Esr. 6, 15. pl. יַרְחִין *menses*, Dan. 4, 26.

ירַט *diuertit, declinauit*, Num. 22, 32. Sed fut. יִרְטֵנִי Hiob. 16, 11. est à רטה, vbi vid.

יָרֵךְ et **יְרֵךְ** *femur*, pertinent ad rad. רכך, vbi vid.

יָרַע *malus, malignus, nociuus fuit*, et ad *animum* relatum, *male, aegre se habuit, tristis fuit*, et sequente בְּעֵינַיִם, *in oculis, malus visus est, displicuit*. Praet. foem. יָרְעָה *male se habuit*, Ies. 15, 4. fut. יֵרַע *malus, nociuus erit*, 2 Sam. 20, 6. it. *male se habet, triste est*, 1 Sam. 1, 8. *male, aegre se habeat*, Deut. 15, 10. cum Vau Conuers. וַיֵּרַע *et malum visum est, displicuit*, Gen. 21, 11. 1 Sam. 8, 6. foem. תֵּרַע *male, aegre se habebit*, Deut. 28, 54. 65. plur. יֵרְעוּ *male se habeant, tristes sint*, Neh. 2, 3.

יְרִיעָה f. *cortina, velum*, Exod. 26, 2. 4. 5. 8. 2 Sam. 7, 2. Ps. 104, 2. q. d. *prohibitio ab adspectu et accessu*, significationem accepit à rad. Arab. ورع et transposit. وعر *cohibuit, prohibuit*, in 4 Coniug. *intercessit inter duo disiungens ea*. Plur. יְרִיעוֹת *vela, cortinae*, Exod. 26, 1. 3. 7. 8. Num. 4, 25. cum Affixo יְרִיעֹתֵיהֶם *vela eorum*, Ier. 49, 29.

יָרַק *spuit, inspuit*, Num. 12, 14. Sed Arab. ورق est *viruit, fronduit*, proprie *splenduit*, (vnde et Aethiop. ወርቅ፡ *aurum*,) alias רקרק *resplenduit, rutilauit:* vocabula enim *splendoris* ad *virorem* referuntur, conf. אוֹרָה sub rad. אור. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְיָרְקָה *et spuet*, Deut. 25, 9. infin. absol. יָרֹק *spuendo*, Num. 12, 14.

יָרוֹק m. *viride, herba virens*, Hiob. 39, 8.

יָרָק m. *viride*, 2 Reg. 19, 26. Ies. 37, 27. et substantiue, *olus viride*, Deut. 11, 10. 1 Reg. 21, 2. Prou. 15, 17. In regim. יְרַק 2 Reg. 19, 26. Ies. 37, 27.

יֵרָקוֹן m. 1.) *aurigo, subuiridis flauedo, icterus*, Ier. 30, 6. 2.) *rubigo segetis*, Deut. 28, 22. 1 Reg. 8, 37. Amos. 9, 4. etc.

יְרַקְרַק m. *splendor summus* vel *continuo rutilans, rutilatio*, Ps. 68, 14. it. *copiose* siue *hinc inde viridis*, Leuit. 13, 49. plur. foem. יְרַקְרַקּוֹת *copiose, hinc inde virides*, Leuit. 14, 36.

יָרַשׁ et **יָרֵשׁ** *possedit*, it. *occupauit, cepit*, q. d. *possessor* siue *haeres fuit* et *factus est:* Verba enim τοῦ *esse* etiam τὸ *fieri* exprimunt. Praet. יָרַשְׁתָּ *occupasti*, 1 Reg. 21, 19. sed cum Affixo et Vau Conuers. וִירִשְׁתָּהּ (ex terminatione cum Tzeri,) *et possidebis eam*, Deut. 30, 5. pl. יָרְשׁוּ *possederunt, occuparunt*, Deut. 3, 20. Iof. 1,

Iof. 1, 15. cum Affixo et Vau Conuers. וִירִשׁוּהָ *et possidebunt eam*, Pf. 69, 36. Ief. 34, 11. part. praef. יוֹרֵשׁ *possidens*, *possessor*, *haeres*, Gen. 15, 3. Deut. 18, 14. pl. יוֹרְשִׁים *possidentes*, *possessores*, Deut. 12, 2. Ier. 8, 10. foem. יוֹרֶשֶׁת Num. 36, 8. infin. conftr. cum Aphaerefi primae radicalis Iod et ה Parag. רֶשֶׁת *possidere*; *occupare*, Leuit. 20, 24. Num. 33, 53. cum Affixo רִשְׁתָּהּ *possidere*, *occupare eam*, Gen. 15, 7. Deut. 3, 18. imper. יְרַשׁ *posside*, *occupa*, Deut. 2, 24. 31. vnde cum ה Parag. in paufa, יְרָשָׁה Deut. 33, 23. (quod quidam perperam pro *Praeterito* habent,) et cum Aphaerefi, רֵשׁ Deut. 1, 21. 1 Reg. 21, 15. et רַשׁ, in paufa רָשׁ Deut. 2, 24. 31. pl. רְשׁוּ *possidete*, *occupate*, Deut. 1, 8. c. 9, 23. fut. יִירַשׁ *possidebit*, *haeres erit*, Gen. 21, 7. Ief. 54, 3. et altero Iod deficiente, יִרַשׁ Gen. 22, 17. cum Affixo יִירָשֵׁם *occupabit eos*, Hof. 9, 6. pl. תִּירְשׁוּ *possidebitis*, *occupabitis*, Leuit. 20, 24. 1 Chron. 28, 8. cum Nun Parag. et in paufa תִּירָשׁוּן Deut. 5, 33. etc. Niph. fut. אִוָּרֵשׁ *pauper reddar*, Prou. 30, 9. petita fignificatione à רוּשׁ *depauperari*; fic תִּוָּרֵשׁ *pauper reddaris*, Gen. 45, 11. Prou. 20, 30. יִוָּרֵשׁ *pauper redditur*, Prou. 23, 21. Pih. יֵרֵשׁ *possedit*, *occupauit*, it. *pauperem reddidit*, petita fignificatione à רוּשׁ. Infin. יָרֵשׁ, vnde cum Affixo יָרְשֵׁנוּ *pauperes reddere nos*, Iud. 14, 15. fut. יְיָרֵשׁ *possidebit*, *occupabit*, Deut. 28, 42. Hiph. הוֹרִישׁ 1.) *possidere fecit*, *possidendum tradidit*, et 2.) alio refpectu, *possessione expulit*, Gallice *depossеder*, petita fignificatione à Nomine יְרֻשָּׁה vel יְרֵשָׁה *possessio*; nifi haec fignificatio potius defumta fit à cognato גרשׁ. 3.) *pauperem reddidit*, petita fignificatione à רוּשׁ. 4.) fimpliciter *occupauit*, *cepit*, ficut in Kal, vt Exod. 15, 7. Iof. 8, 7. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְהוֹרַשְׁתֶּם *et possidendam tradetis*, Efr. 9, 12. it. *et expelletis*, Num. 33, 52. 53. *et occupabitis*, *capietis*, Iof. 8, 7. part. מוֹרִישׁ *expellens*, *expellit*, Deut. 18, 12. it. *pauperem reddens* vel *reddit*, 1 Sam. 2, 7. infinit. הוֹרֵשׁ *expellendo*, Iof. 3, 10. c. 17, 13. et cum Iod, הוֹרִישׁ Iud. 1, 28. fed הוֹרִישׁ *expellere*, Deut. 4, 38. Iof. 17, 12. fut. יוֹרִישׁ *expellet*, Iof. 3, 10. fed cum Vau Conuers. וַיּוֹרֶשׁ *et expulit*, Num. 32, 39. Iof. 23, 9. et fec. Kri Num. 21, 32. (vbi Kethibh habet וַיִּירַשׁ ex Kal, vel וַיְיָרֵשׁ ex Pih. *et occupauit*,) foem. cum Affixo תּוֹרִישֵׁמוֹ *occupabit*, *capiet eos*, Exod. 15, 9.

יְרֵשָׁה f. *possessio*, *haereditas*, Num. 24, 18.

יְרֻשָּׁה f. id. Deut. 2, 5. 9. 19. Iof. 12, 6. 7. Ier. 32, 8. In regim. יְרֻשַּׁת Iud. 21, 17. Pf. 61, 6. cum Affixis יְרֻשָּׁתוֹ *possessio eius*, Deut. 2, 12. c. 3, 20. יְרֻשַּׁתְכֶם *possessio vestra*, Iof. 1, 15.

רֶשֶׁת f. *rete*, quo aues et ferae *occupantur* et *capiuntur*, (per Aphaeresin primae radicalis Iod,) Exod. 27, 4. 5. Pſ. 9, 16. Prou. 1, 17. Hoſ. 5, 1. etc. Cum Affixo רִשְׁתּוֹ *rete eius* vel *ſuum*, Pſ. 10, 9. Pſ. 35, 8.

מוֹרָשׁ m. *poſſeſſio*. In regim. מוֹרַשׁ Ieſ. 14, 23. pl. מוֹרָשִׁים *poſſeſſiones*, in regim. מוֹרָשֵׁי Hiob. 17, 12. vbi *poſſeſſiones cordis* dicuntur res, vel *quibus cor occupatur*, vel *quas cor iam poſſidere ſibi imaginatur*. Cum Affixo מוֹרָשֵׁיהֶם *poſſeſſiones ſuas*, Obad. 1, 17.

מוֹרָשָׁה f. id. Exod. 6, 8. Deut. 33, 4. Ezech. 11, 15. etc.

תִּירוֹשׁ m. (Verbale conueniens cum Coniug. Hithpah.) *muſtum, vinum*, Gen. 27, 28. 37. Num. 18, 12. Deut. 28, 51. etc. ſic dictum, quod *ſe poſſeſſorem* hominis *faciat*, eius cerebrum *occupando*, vt ille non amplius ſui compos ſit, ſec. illud Hoſ. 4, 11. conf. 3 Eſr. 3, 18. 24. Sic Arab. *vinum* dicitur سبية à *captiuando*, et عقار à *tenendo* et *vinctum habendo*. Cum Affixo תִּירוֹשִׁי *muſtum meum*, Iud. 9, 13. Hoſ. 2, 11.

יָשַׁב *ſedit, conſedit, manſit, permanſit, habitauit, inhabitauit*. Praet. 2 perſ. יָשַׁבְתָּ *ſediſti*, Iud. 5, 16. Pſ. 9, 5. cum ה Parag. et Vau Conuers. וְיָשַׁבְתָּה *et habitabis*, Deut. 17, 14. foem. יָשַׁבְתְּ Ier. 3, 2. Ezech. 23, 41. part. praeſ. יוֹשֵׁב *ſedens, habitans, incola*, Gen. 4, 20. Exod. 18, 14. *paulo poſt ſeſſurus*, Exod. 12, 29. ſic ſec. Kethibh Iud. 1, 27. (vbi Kri habet יֹשְׁבֵי *incolae*, in plur.) cum Iod Paragog. יֹשְׁבִי Pſ. 123, 1. pl. יוֹשְׁבִים *ſedentes, habitantes*, Num. 33, 55. Ioſ. 9, 16. 22. in regim. יוֹשְׁבֵי *habitatores*, Gen. 19, 25. Exod. 15, 14. 15. et ſec. Kri 1 Chron. 2, 54. vbi Kethibh habet יָשְׁבוּ *habitarunt;* quod tamen SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 501. legendum vult יוֹשְׁבוּ, quod ſit pl. conſtr. Formae Arab. ab abſol. יוֹשְׁבוּן *habitantes*. Cum Affixo יוֹשְׁבָיו *habitatores eius*, 1 Reg. 22, 16. 19. 2 Chron. 34, 24. 27. 28. Foem. יוֹשְׁבָה *ſedens, habitans*, Nah. 3, 8. et יוֹשֶׁבֶת Leuit. 15, 23. Iud. 4, 5. et ſec. Kri Ezech. 27, 3. per Syncopen יָשַׁבְתְּ ſec. Kri Ier. 22, 23. ſed Kethibh vtrobique habet יָשַׁבְתִּי cum Iod Paragog. Pl. יוֹשְׁבוֹת *habitantes, inhabitantes*, 1 Sam. 23, 8. Cant. 5, 12. יָשׁוּב *habitatus, habitatum*, Ier. 40, 5. cum Doctiſſ. OEDERO in *Obſ.* S. XXI. huc refero: עוֹדֶנּוּ לֹא יָשׁוּב *non amplius* vel *non iterum habitatum* eſt, ſcil. id, quod bonum et rectum eſt in oculis tuis, vt praecedit. Infin. abſol. יָשׁוֹב *ſedendo*, 1 Sam. 20, 5. infin. conſtr. cum Aphaereſi et Paragoge, שֶׁבֶת *ſedere, habitare*, Deut. 1, 6. Pſ. 133, 1. cum Affixo שִׁבְתִּי τὸ *ſedere, permanere, habitare*

tare meum, 2 Sam. 15, 8. Pſ. 139, 2. etc. Aliud vide inter Nomina. Imperat. שֵׁב *ſede, habita*, Gen. 20, 15. 2 Sam. 11, 12. cum ה Parag. שְׁבָה Gen. 27, 19. Iud. 17, 10. foem. שְׁבִי id. Gen. 38, 11. 1 Sam. 1, 23. ſic ſec. Kri Ier. 48, 18. (vbi Kethibh habet יְשְׁבִי, Forma *Perfecta*,) fut. אֵשֵׁב *ſedebo, conſidebo, manebo, habitabo*, Iud. 6, 18. Pſ. 26, 5. cum ה Paragog. אֵשְׁבָה 1 Sam. 27, 5. vnde in pauſa אֵשֵׁבָה Ieſ. 49, 20. cum Vau Conuerſ. וָאֵשֵׁב *et conſedi* vel *habitaui*, ſec. Kri Ezech. 3, 15. (ſed Kethibh habet וָאֵשֵׁר *et habitaui*, à שרה Chald. *habitauit*,) יֵשֵׁב *ſedebit, manebit, habitabit*, Leuit. 15, 6. Deut. 23, 17. pl. foem. תֵּישַׁבְנָה (Iod manente,) *permanebunt*, aliis *paſſiue, inhabitabuntur*, ſec. Kethibh Ezech. 35, 9. ſed Kri habet תָּשֹׁבְנָה *redibunt, reſtituentur*. Niph. נוֹשַׁב *habitatus, inhabitatus eſt*. Praet. foem. נוֹשְׁבָה, in pauſa נוֹשָׁבָה *habitata eſt*, Ier. 6, 8. et ſec. Kethibh c. 22, 6. (vbi *Enallage Numeri* ſubeſt,) pl. cum Vau Conuerſ. וְנוֹשָׁבוּ *et inhabitabuntur*, Ezech. 26, 17. in pauſa נוֹשָׁבוּ *habitatae ſunt*, Ezech. 26, 19. et ſec. Kri Ier. 22, 6. part. foem. נוֹשֶׁבֶת *habitata*, Exod. 16, 35. Ezech. 26, 17. pl. נוֹשָׁבוֹת *habitatae*, Ezech. 12, 20. c. 38, 12. Pih. praet. pl. cum Vau Conuers. וְיִשְּׁבוּ *et ſedere facient*, i. e. *collocabunt*, Ezech. 25, 4. Hiph. הוֹשִׁיב 1) *ſedere, habitare, cohabitare fecit, collocauit*, 2) *habitari fecit*, 3) *vxorem duxit*, q. d. *ſecum habitare fecit*, ex ſignificatione radicis Aethiop. ወሰበ: in 4 Coniug. *matrimonium contraxit, vxorem duxit:* quae phraſis deſumta eſt ab àctione noui mariti, qua ſponſam domum ducit, vt cum ipſo *habitet*. Praet. cum ה Relatiuo הַהֹשִׁיב *qui duxit, matrimonio ſibi iunxit*, Eſr. 10, 14. וְהוֹשַׁבְתִּי *et habitari faciam*, Ezech. 36, 33. ſed וְהוֹשְׁבוֹתִי Zach. 10, 6. mixtum eſt ex הוֹשַׁבְתִּי, et ex הֲשִׁיבוֹתִי *reduxi*, q. d. *et reducam et habitare faciam;* pl. cum ה Relatiuo הַהֹשִׁיבוּ *qui duxerunt*, Eſr. 10, 17. Part. מוֹשִׁיב *habitare faciens, collocans*, Pſ. 68, 7. et cum Iod Paragog. מוֹשִׁיבִי Pſ. 113, 9. infin. הוֹשִׁיב *habitare facere, collocare*, 1 Sam. 2, 8. *matrimonio iungere, ducere*, Neh. 13, 27. cum Iod Paragog. הוֹשִׁיבִי Pſ. 113, 8. imper. הוֹשֵׁב *habitare fac, colloca*, Gen. 47, 6. pl. הֹשִׁיבוּ *collocate*, 1 Reg. 21, 9. 10. 12. fut. cum Affixo אוֹשִׁיבֵךְ *ſedere faciam te*, Hoſ. 12, 10. תּוֹשִׁיבֵנִי *habitare facies me*, Pſ. 4, 9. ſed וַיּוֹשֶׁב *et collocaſti*, 2 Reg. 17, 26. וַיּוֹשִׁיבֵנִי *et collocauit me*, ſec. Kri 1 Reg. 2, 24. (ſed Kethibh habet וַיּוֹשִׁיבֵינִי, cum Iod redundante, vt Pſ. 85, 7. pl. וַנֹּשֶׁב *et duximus* (mulieres), Eſr. 10, 2. Hoph. הוּשַׁב *habitare factus eſt, habitator factus eſt*, it. *habitatus eſt*. Praet. pl. cum

Vau Conuers. וְהוּשַׁבְתֶּם *et habitatores efficiamini*, Ies. 5, 8. fut. תּוּשַׁב *habitabitur*, Ies. 44, 26.

שִׁיבָה f. (per Aphaeresin pro יְשִׁיבָה, vel petita Forma à שׁוּב,) *sessio*, *mansio*, cum Affixo שִׁיבָתוֹ *sessio*, *mansio eius*, 2 Sam. 19, 33.

שֶׁבֶת f. *sessio*, *sedes*, *habitatio*, Gen. 16, 3. 1 Reg. 10, 19. 2 Chron. 9, 18. et sec. quosdam 2 Sam. 23, 7. 8. Aliud vid. sub rad. שבת.

מוֹשָׁב m. 1) *locus sessionis* vel *habitationis*, 1 Sam. 20, 25. Ps. 132, 13. Ezech. 48, 15. etc. metonymice *incolae*, 2 Sam. 9, 12. specialiter *sella*, *in qua sedetur*, Hiob. 29, 7. 2) *tempus habitationis*, Exod. 12, 40. 3) *sessio*, *habitatio*. In regim. מוֹשַׁב Leuit. 25, 29. Ps. 1, 1. cum Affixo מוֹשָׁבוֹ *sedile eius*, 1 Sam. 20, 25. pl. מוֹשָׁבִים, in regim. מוֹשְׁבֵי *habitationes*, *habitacula*, Ezech. 34, 13. pl. foem. מוֹשָׁבוֹת, cum Affixo מוֹשְׁבוֹתָם *habitacula eorum*, Gen. 36, 43. Exod. 10, 23.

תּוֹשָׁב m. (cum ת *Continuitatis*,) *incola*, *inquilinus*, *continuo* in loco aliquo *habitans*, Gen. 23, 4. Exod. 12, 45. Num. 35, 15. cum Affixo תּוֹשָׁבְךָ *inquilinus tuus*, Leuit. 25, 6. plur. תּוֹשָׁבִים *inquilini*, Leuit. 25, 23. 45. in regim. תּוֹשָׁבֵי 1 Reg. 17, 1.

יָשַׁת radix inusit. Arab. وشي *solidatus est*. Inde sunt

יֵשׁ m. *solidum* et *reale* quid, *res consistens* et *subsistens*, proprie Nomen est, sed pro Verbo *Substantiuo* adhiberi solet: vt יֵשׁ *est*, Gen. 23, 8. Deut. 29, 17. *sunt*, 2 Reg. 2, 16. Eccles. 6, 11. c. 8, 14. etc. et per Affixa quoque variatur: vt יֶשְׁךָ *es*, Iud. 6, 36. יֶשְׁכֶם *estis*, Gen. 24, 49. יֶשְׁנוֹ (cum Nun Epenthetico,) *est*, Deut. 29, 14. 1 Sam. 14, 39. c. 23, 23. Esth. 3, 8. Pro יֵשׁ bis scriptum creditur אִשׁ 2 Sam. 14, 19. Mich. 6, 10. sed punctatio insinuat scriptionem defectiuam pro אִישׁ *aliquis*.

תּוּשִׁיָּה f. (cum ת *firmae Consistentiae*,) *soliditas*, *realitas*, *substantia* siue *essentia solida*, Hiob. 30, 22. vbi Kethibh habet תְּשֻׁוָּה *in nihilum redigis*, formatum à שָׁוְא *vanitas*, *nihilum*, coll. rad. שאה *vastari*, *in nihilum redigi*. Alibi semper metaphorice sumitur pro *sapientia*, vt Prou. 8, 14. Hiob. 6, 13. Ies. 28, 29. etc. à *soliditate* sic dicta; sicut חכם *sapuit*, proprie, coll. Arab. *solidus*, *solide compactus est*, et Graec. πυκνὸς *solidus*, it. *prudens*, *sapiens*, πυκνότης *soliditas*, *densitas*, it. *prudentia*, Lat. *mens solida*, *spiritus solidus*, etc.

יֶשַׁח m. vnde יֶשְׁחֲךָ Mich. 6, 14. Vulgo exponitur *depressio*, coll.

coll. rad. cognat. שחח; sed sensu coactiori. Certum est, innui aliquid *satietati* contrarium, scil. vel *auiditas* vel *fames:* quare vel conferam rad. Arab. שחח *auidus fuit*, Syr. שחא in Ethpah. *exarsit cupiditate, concupiuit:* vnde יֶשְׁחֲךָ *auiditas tua;* vel potius deriuem à rad. Arab. وحش in 4 Coniug. *fame exinanitus, famelicus fuit*, in 5 Coniug. *inani ventre fuit prae fame, vacuum reliquit stomachum*, interueniente litterarum Metathesi, in Arabismo frequentissima: quomodo יֶשְׁחֲךָ erit *fames tua*, cui sic bene respondet seq. בְּקִרְבֶּךָ *in ventre tuo*.

יָשַׁט in Kal inusit. Hiph. הוֹשִׁיט *extendit*. Fut. יוֹשִׁיט *extendet*, Esth. 4, 11. sed cum Vau Conuers. וַיּוֹשֶׁט *et extendit*, Esth. 5, 2. c. 8, 4.

יָשַׁם *desolatus est*, alias שמם. Fut. foem. תֵּשַׁם *desoletur*, Gen. 47, 19. Ezech. 12, 19. c. 19, 7. sed pl. תֵּישַׁמְנָה *desolabuntur*, Ezech. 6, 6.

יְשִׁימוֹת f. pl. *desolationes*, sec. Kethibh Ps. 55, 16. sed Kri habet יַשִּׁי מָוֶת *decipiat mors*, i. e. *ex improuiso irruat*.

יְשִׁימוֹן m. *vastitas* siue *solitudo magna*, Deut. 32, 10. Ies. 43, 19. Ps. 68, 8. etc.

יָשַׂם *posuit*, alias שׂוּם. Fut. cum Vau Conuers. et ה Paragog. וָאִישְׂמָה *et posui*, sec. Kethibh Iud. 12, 3. (sed Kri habet וָאָשִׂימָה à שׂוּם,) וַיִּישֶׂם *et posuit*, scil. aliquis, (*impersonaliter*,) *positus est*, Gen. 50, 26. et sec. Kethibh c. 24, 33. vbi Kri habet וַיּוּשַׂם *et appositum est*, ex Hoph.

יָשַׁן vel יָשֵׁן *dormiuit*, Arab. وسن in 10 Coniug. *superstes fuit*. Praet. יָשַׁנְתִּי *dormiui*, Hiob. 3, 12. pl. cum Vau Conuers. וְיָשְׁנוּ *et dormient*, Ier. 51, 39. 57. Ezech. 34, 25. infin. constr. יְשׁוֹן *dormire*, Eccles. 5, 11. fut. אִישַׁן *dormiam*, Ps. 4, 9. Ps. 13, 4. cum ה Paragog. et in pausa, אִישָׁנָה Ps. 3, 6. יִישַׁן *dormiet*, *dormit*, Ps. 121, 4. Ies. 5, 26. pl. יָשְׁנוּ (altero Iod deficiente,) *dormient*, Prou. 4, 16. Pih. fut. cum Affixo et Vau Conuers. וַתְּיַשְּׁנֵהוּ *et dormire fecit eum*, Iud. 16, 19. Sed Niph. נוֹשַׁן *superstes factus* siue *relictus est*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְנוֹשַׁנְתֶּם *et superstites relinquemini*, Deut. 4, 25. part. נוֹשָׁן *superstes relictum*, vulgo *inueteratum*, Leuit. 26, 20. foem. נוֹשֶׁנֶת *inueterata*, Leuit. 13, 11.

יָשֵׁן m. *dormiens*, 1 Sam. 26, 7. 1 Reg. 18, 27. Ps. 78, 65. pl. יְשֵׁנִים *dormientes*, 1 Sam. 26, 12. Cant. 7, 10. in regim. יְשֵׁנֵי Dan. 12, 2. foem. יְשֵׁנָה 1 Reg. 3, 20. Cant. 5, 2.

יָשָׁן m. *superstes*, vulgo *vetus*, Leuit. 25, 22. c. 26, 10. f. יְשָׁנָה Neh. 3, 6. c. 12, 39. Ies. 22, 11.

שֵׁנָה f. (pro יְשֵׁנָה,) *somnus*, Ps. 90, 5. Prou. 6, 2. Eccles. 8, 16. semel cum א, שֵׁנָא Ps. 127, 2. In regim. שְׁנַת Esth. 6, 1. cum Affixo שְׁנָתוֹ *somnus eius*, Gen. 28, 16. Iud. 16, 14. 20. pl. שְׁנוֹת *somni*, Prou. 6, 10. c. 24, 22.

שְׁנָא f. Chald. id. in Statu Emphat. שִׁנְתָּא, vnde cum Affixo שִׁנְתֵּהּ *somnus eius*, Dan. 6, 19.

שֵׁנָת f. id. Ps. 132, 4. aliâ terminatione f. pereunte simul (ֵ).

יָשַׁע in Kal inusit. Hiph. praet. הוֹשִׁיעַ *conseruauit*, *saluauit*, *liberauit*, *eripuit*, *opitulatus est*, Ps. 20, 7. sed cum Vau Conuers. וְהוֹשִׁיעַ *et conseruabit*, *conseruet*, *opem feret* vel *ferat*, 1 Sam. 25, 26. 33. Zach. 12, 7. הוֹשַׁעְתָּ *conseruasti*, *liberasti*, Hiob. 26, 2. part. מוֹשִׁיעַ *conseruans*, *liberans*, *seruator*, Deut. 22, 27. Iud. 3, 9. 15. cum Affixo מוֹשִׁיעִי *seruator meus*, 2 Sam. 22, 3. pl. מוֹשִׁיעִים *seruatores*, Neh. 9, 27. Obad. 1, 21. infin. הוֹשִׁיעַ *liberando*, 2 Sam. 3, 18. et הוֹשֵׁעַ Ier. 11, 12. imp. הוֹשַׁע *serua*, Ps. 86, 2. sed cum ה Paragog. הוֹשִׁיעָה 2 Sam. 14, 4. Ps. 12, 2. cum Affixo הוֹשִׁיעֵנִי *serua me*, Ps. 3, 8. Ier. 17, 14. fut. יוֹשִׁיעַ *seruabit*, *seruat*, Ps. 34, 19. Ies. 45, 20. et ה ex Chaldaismo seruato, יְהוֹשִׁיעַ 2 Sam. 17, 47. Ps. 116, 6. et יֹשַׁע Prou. 20, 22. vnde cum Affixo יֹשַׁעֲכֶם *seruabit vos*, Ies. 35, 4. foem. תּוֹשִׁיעַ Hiob. 40, 14. sed cum Vau Conuers. וַתּוֹשַׁע *et seruauit*, *opem tulit*, Ies. 59, 16. c. 63, 5. etc. Niph. נוֹשַׁע *seruatus*, *liberatus est*, Deut. 33, 29. Ies. 45, 17. plur. נוֹשָׁעְנוּ *seruati sumus*, Ier. 8, 20. part. נוֹשָׁע *seruatus*, Ps. 33, 16. Zach. 9, 9. in quo posteriori loco à quibusdam rectius *reciproce* exponitur, *seruans se ipsum*, conf. G. F. MEINHARDI Dissert. I. et II. de *Messia vt Seruato Seruatore ex voc.* נושע ad l. c. Imper. pl. הִוָּשְׁעוּ *seruamini*, *saluamini*, Ies. 45, 22. fut. אִוָּשֵׁעַ *seruabor*, 2 Sam. 22, 4. Ps. 18, 4. cum ה Paragog. et in pausa, אִוָּשֵׁעָה Ps. 119, 117. יִוָּשֵׁעַ *seruabitur*, Prou. 28, 18. Ies. 30, 7. sed f. תִּוָּשַׁע Ier. 23, 6. c. 33, 16. pl. cum Nun Paragog. et in pausa תִּוָּשֵׁעוּן *seruabimini*, Ier. 30, 25.

יֵשַׁע m. *seruatio*, *liberatio*, *salus*, *auxilium*, metonymice *salutis Medium* vel *auctor*, Hiob. 5, 4. 11. Ps. 132, 16. Ies. 45, 8. c. 61, 10. Cum Affixo יִשְׁעֲךָ *auxilium*, *salus tua*, Ies. 62, 11. (in pausa יִשְׁעֶךָ 2 Sam. 22, 36. Ps. 51, 14.) et cum (ֶ), יֶשְׁעֲךָ Ps. 85, 8.

יֶשַׁע m. id. Ps. 12, 6. Ps. 20, 7. Ps. 50, 23. Habac. 3, 13.

ישועה

יְשׁוּעָה id. Pſ. 119,155. Ieſ. 26, 1. Habac. 3, 7. cum ה Parag. *Intenſiuo*, יְשׁוּעָתָה *auxilium* ſiue *ſalus omnimoda*, Pſ. 3, 3. et יְשֻׁעָתָה Pſ. 80,3. in regim. יְשׁוּעַת Exod. 14,13. Pſ. 4,17. cum Affixo יְשׁוּעָתוֹ *auxilium, ſalus eius*, 1 Chron. 16,23. Pſ. 96, 2. et יְשֻׁעָתוֹ Deut. 32,15. pl. יְשׁוּעוֹת *liberationes, ſalutes*, 2 Sam. 22, 51. Ieſ. 26,18. et יְשֻׁעוֹת Pſ. 53,7.

מוֹשָׁעוֹת pl. f. *liberationes*, Pſ. 68,21.

תְּשׁוּעָה f. ratione Formae pertinet ad rad. שׁוע, vbi vid.

יְשֻׁפֵה vid. ſub rad. שׁוף.

יָשַׁר *rectus fuit*, ſiue *phyſice* ſiue *moraliter*, it. *rectus viſus eſt*, *placuit*, maxime cum עֵינַיִם iunctum, et *recta proceſſit*, vt אשׁר. Praet. pl. יָשְׁרוּ *rectae fuerunt*, *placuerunt*, vel potius (ex obſeruatione SCHVLTENSII ad Prou. 11, 24.) *aequae fuerunt*, i. e. videbantur ad officia praeſtita habere *proportionem*, 1 Reg. 9, 12. fut. יִישַׁר *rectum erit*, *placebit*, Num. 23, 27. ſed וַיִּשַׁר *et rectum fuit*, 1 Sam. 18, 20. 26. 2 Sam. 17, 4. 2 Chron. 30, 4. וַתִּישַׁר *et rectum fuit*, *placuit*, Iud. 14, 7. pl. וַיִּשַּׁרְנָה (mixtum ex maſc. et foem. conf. Celeb. C. B. MICHAELIS Diſſert. de *Soloeciſmo Generis* p. 9.) *et recta proceſſerunt*, (petita Forma à כשׁר,) 1 Sam. 6, 12. Pih. יִשֵּׁר *rectum fecit* vel *habuit*, *rectificauit*, *aequauit*, *direxit*. Praet. יִשַּׁרְתִּי *recta habui*, Pſ. 119, 128. part. plur. מְיַשְּׁרִים *rectificantes*, Prou. 9, 15. imper. pl. יַשְּׁרוּ *rectificate*, Ieſ. 40, 3. fut. אֲיַשֵּׁר *rectificabo*, Ieſ. 45, 13. et ſec. Kri v. 2. (vbi Kethibh habet אושׁר ex Hiph.) יְיַשֵּׁר *diriget*, *rectificabit*, Prou. 3, 6. cum Affixo et Vau Conuers. וַיְיַשְּׁרֵם *et direxit eas*, ſecundum Kethibh 2 Chron. 32, 30. ſed Kri habet וַיַּשְּׁרֵם, per compendium ſcribendi priore Iod ſequenti ſimili per Dageſch inſerto, vid. ſimilia in יבשׁ, ינה et ידה. Pyh. part. מְיֻשָּׁר *aequatum*, *complanatum*, 1 Reg. 6, 35. Hiph. imper. הושׁר *rectifica*, ſec. Kethibh Pſ. 5, 9. ſed Kri habet הַיְשַׁר, conf. ſimile in rad. יצא. Fut. plur. יַיְשִׁירוּ *recta intendant*, *rectificent*, ſcil. viſum, Prou. 4, 25.

יָשָׁר m. *rectus*, *aequus*, *rectum*, *aequum*, ſiue *phyſice* ſiue *moraliter*, et cum עֵינַיִם coniunctum, *gratum*, *placitum*, Deut. 32, 4. 1 Sam. 29, 6. Pſ. 11, 7. etc. In regim. יְשַׁר Prou. 29, 27. pl. יְשָׁרִים *recti*, *recta*, Num. 23, 10. Pſ. 19, 9. in regim. יִשְׁרֵי 2 Chron. 29, 34. Pſ. 7, 11. Foem. יְשָׁרָה *recta*, *rectum*, *aequum*, 1 Sam. 12, 23. Pſ. 107, 7. pl. יְשָׁרוֹת *rectae*, Ezech. 1, 23.

יֹשֶׁר m. *rectitudo*, *aequitas*, Prou. 2, 13. Eccleſ. 12, 10. ſed Prou. 11, 24. exponi poſſe *proſperitas*, *opulentia*, *diuitiae*, vt Arab.

يسر, videtur SCHVLTENSIO in *Animaduerſ.* ad l. c. quo VRIEMOET ad *Dicta Claſſ.* T. I. p. 318. 319. etiam refert Hiob. 33, 23. Cum Affixo יָשְׁרוֹ *rectitudo ſua*, Prou. 14, 2.

יֶשֶׁר m. *rectus proceſſus:* vnde deduci poteſt יְשָׁרֵהוּ *rectus proceſſus eius*, ſcil. tonitru, Hiob. 37, 7. coll. Verbo 1 Sam. 6, 12. vid. tamen quoque שרה.

יְשָׁרָה f. *rectitudo*, in regim. יִשְׁרַת 1 Reg. 3, 6.

יְשֻׁרוּן m. nomen populi *Iſraelitici* myſticum, Deut. 32, 15. c. 33, 5. 26. Ieſ. 44, 2. de quo conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 582. et *Onomaſt. V. T.* p. 351.

מִישׁוֹר m. 1) *locus rectus* et *planus*, *planities*, Deut. 3, 10. c. 4, 43. Ioſ. 13, 9. 16. 21. c. 20, 8. etc. 2) *actio recta*, *inceſſus rectus*, vulgo *rectitudo*, Pſ. 45, 7. Pſ. 67, 5. Ieſ. 11, 4.

מֵישָׁר m. in pl. מֵישָׁרִים, ſemel ſine Iod, מֵשָׁרִים Prou. 1, 3. *actiones rectae*, *inceſſus recti*, vulgo *rectitudines*, Pſ. 17, 2. Prou. 23, 31. Ieſ. 26, 7. Dan. 11, 6. etc. metonymice, *recte agentes*, *recti*, Cant. 1, 4. et aduerbialiter, *recte*, *rectiſſime*, Pſ. 58, 2. Pſ. 75, 3. etc. ſubintellecto ב vel ל, quod alibi additur, vt Pſ. 9, 9. Cant. 7, 10.

יָשַׁשׁ rad. inuſit. cum rad. inuſit. שׁוּשׁ (quam conf.) eandem *candoris* et *albedinis* ſignificationem habuiſſe colligitur. Inde ſunt

יָשֵׁשׁ *ſenex*, *decrepitus*, proprie *canus*, 2 Chron. 36, 17.

יָשִׁישׁ id. Hiob. 16, 10. pl. יְשִׁישִׁים *ſenes*, *cani*, Hiob. 12, 12. c. 29, 8. c. 32, 6.

יְתָא vel יְתָה radix Chald. inuſit. eiusdem notionis cum Arab. אתא *fuit*, *exſtitit*. Inde ſunt

יַת Chald. id. quod Hebr. אֵת, nota Accuſatiui. Ad etymi rationem conf. Hebr. אֵת. Cum Affixo יַתְהוֹן *eos*, Dan. 3, 12.

אִיתַי (cum א Heemant. *Continuitatis* nota,) Chald. τὸ *eſſe*, *eſſentia*, *ſubſiſtentia;* ſed vſurpatur pro Verbo *Subſtantiuo* per omnes perſonas, (vt Hebr. יֵשׁ,) *es*, *eſtis*, *eſt*, *ſunt* etc. Dan. 2, 10. 11. 28. 30. c. 3, 12. Cum Affixis איתוֹהי *ille eſt*, Dan. 2, 11. אִיתָיךְ *tu es*, Dan. 2, 26. אִיתַנָא *nos ſumus*, Dan. 3, 18. אִיתֵיכוֹן *vos eſtis*, Dan. 3, 14. 15.

יְתִב Chald. id. quod Hebr. ישב *ſedit*, *conſedit*, *habitauit*, Dan. 7, 9. 10. 26. Part. praeſ. יָתֵב, pl. יָתְבִין *habitantes*, *habitant*, Eſr. 4, 17. Aphel praet. הוֹתֵב *habitare fecit*, Eſr. 4, 10.

יָתֵד foem. *paxillus*, *clauus*, Deut. 23, 13. Iud. 4, 21. 22. c. 5, 26.

5, 26. Ief. 22, 23. 25. fic dictus, quod *firmiter infigatur* et *impingatur*, à rad. Arab. وتد, alias وطد, *firmiter adegit impegitque*. Metaphorice *fedes ftabilis*, Efr. 9, 8. In regim. יְתַד Iud. 4, 21. c. 16, 14. pl. יְתֵדֹת *paxilli*, Exod. 38, 20. in regim. יִתְדֹת Exod. 27, 19. c. 35, 18. c. 38, 31. cum Affixo יְתֵדֹתָיו *paxilli eius*, Exod. 27, 19. Ief. 33, 20.

יָתַח radix inufit. Arab. وتخ *fufte percuffit*. Inde cum ת fenfus *reciproci* et *mutui* eft

תּוֹתָח m. Hiob. 41, 20. BOCHARTO *fuftis*, aliis *aries* vel *balifta*, à *mutua percuffione* et *collifione*.

יָתוֹם m. *pupillus*, *orphanus*, Exod. 22, 21. Deut. 10, 18. Pf. 10, 14. 18. etc. à rad. Arab. יתם *orphanus*, *orbus*, *vnicus* et *folitarius fuit*. Ex Sinico *jó* i. e. *debilis*, et *tûm* h. e. *infans*, *puer*, compofitum putat MASSON in *Hiftor. Crit. Reipubl. Litter.* T. II. p. 121. Plur. יְתוֹמִים *orphani*, Exod. 22, 23. Pf. 68, 6. cum Affixo יְתוֹמָיו *orphani eius*, Ief. 9, 17. Pf. 109, 12.

יָתַן radix inufit. Arab. وتن *perennis*, *indefinens fuit*, de qua vid. pluribus SCHVLTENSII *Orig. Hebr.* L. I. c. 8. Inde eft

אֵיתָן, femel fine Iod, אֵתָן Hiob. 33, 19. m. (cum א Heemantico, *firmae Confiftentiae* et *Continuitatis* nota,) *perennitas*, *confiftentia*, *firmitas*, Gen. 49, 24. Ier. 49, 19. c. 50, 44. Specialiter de *perennitate fluxus aquarum* dicitur, Deut. 21, 4. Pf. 74, 15. Amos. 5, 24. Metonymice *perennis*, *firmus*, Num. 24, 21. Hiob. 33, 19. Ier. 5, 15. *durus*, *pertinax*, *repugnans*, (coll. Arab. وتون *repugnantia*,) Prou. 13, 15. Cum Affixo אֵיתָנוֹ *perennis*, *continuus fluxus eius*, Exod. 14, 27. pl. אֵיתָנִים *firmi*, *fortes*, *perenni vigore praediti*, vt SCHVLTENS explicat, Hiob. 12, 19. Mich. 6, 2. fed menfis אֵיתָנִים 1 Reg. 8, 2. h. e. *fluxuum continuorum*, quo fcil. flumina et riui, per aeftatem exficcati, ad *fluxum* fuum *perennem* redeunt.

יָתַר in Kal inufit. proprie *tendit*, *intendit*, *extendit*, vt Arab. et Aethiop. וחר, et intranfit. *extendit fe*, *extenfus eft*, fcil. vltra reliquam quantitatem vel numerum: hinc fpecialiter 1) *abundauit*, *reliquus fuit*, q. d. quantitate vel numero vltra reliqua *fe extendit*. 2) *excelluit*, q. d. vltra alios *extenfus eft* et *eminuit*. Part. praef. יוֹתֵר *reliquum*, 1 Sam. 15, 15. it. *excellens*, *praeftans* quid, Ecclef. 6, 8. 11. et aduerbialiter, *amplius*, *magis*, Efth. 6, 6. Ecclef. 2, 15. c. 7, 11. c. 12, 9. 12. *abunde*, *nimis*, Ecclef. 7, 16. Sed foem. יוֹתֶרֶת Exod. 29, 13. 22. Leuit. 3, 4. 10. 15. c. 4, 9. c. 7, 4. c. 8, 16. 25. c. 9, 10. 19.

10. 19. vulgo *reticulum hepatis*, h. e. *membrana hepar ambiens*, BOCHARTO in *Hieroz.* P. I. p. 498. seq. *maior hepatis lobus*, COCCEIO *adeps*, GVSSETIO *omentum:* quomodo conuenit Arab. وثارة *adipositas;* denique b. IKENIVS in Dissert. de *Ablegminibus sacrificiorum* c. 1. §. 10. seq. intelligit *diaphragma*, sic dictum ab Arab. وتر *discreuit, distinxit.* Conf. FVLLERI *Miscell. S.* L. V. c. 14. Hiph. הוֹתִיר *reliquum fecit, reliquit*, Exod. 10, 5. Ies. 1, 9. it. *abundare fecit*, (vnde praet. cum Affixo et Vau Conuers. וְהוֹתִירְךָ *et abundare faciet te*, Deut. 28, 11. c. 30, 9.) et intransitiue, vt in Kal, *excelluit.* Infin. הוֹתִיר *reliquum facere, relinquere*, Ier. 44, 7. sed הוֹתֵר *reliquum faciendo, relinquendo*, Exod. 36, 7. 2 Reg. 4, 43. imp. הוֹתֵר *reliquum fac*, Ps. 79, 11. fut. תּוֹתַר *excelles, excellas*, Gen. 49, 4. יוֹתֵר *relinquat*, Exod. 16, 19. et יוֹתִיר *reliquum faciet*, Deut. 28, 54. וַתֹּתַר *et reliquum fecit*, Ruth. 2, 14. Niph. praet. נוֹתַר *reliquus factus, relictus est*, Exod. 10, 15. Num. 26, 65. f. נוֹתְרָה *relicta est*, 1 Reg. 17, 17. Ezech. 14, 21. part. נוֹתָר *relictus, relictum, reliquum factum*, Exod. 29, 34. 1 Sam. 2, 36. pl. נוֹתָרִים *relicti, reliqui, residui*, Exod. 28, 10. Leuit. 10, 12. f. נוֹתֶרֶת *relictum, reliquum*, Leuit. 2, 3. 10. c. 6, 9. c. 10, 12. pl. נוֹתָרוֹת *reliquae, residuae*, Gen. 30, 36. Leuit. 27, 18. fut. יִוָּתֵר *reliquum fiet*, Exod. 29, 34. 2 Reg. 20, 17. et retracto tono יִוָּתֶר Zach. 13, 8.

יָתֵר Prou. 12, 26. à quibusdam huc refertur et exponitur *excellens, praestans.* Aliis potius est fut. Hiph. à תור *explorare:* quod magis conuenit cum seq. antithesi, vt sensus sit: *explorat socium suum iustus;* (quod SIRACIDES dicit στοχάσασθαι τοὺς πλησίον, c. 19, 4.) *sed via improborum seducit eos*, h. e. per imprudentiam mala incurrunt.

יִתּוּר m. *abundantia*, vt CLERICVS bene vertit; aliis *excellentia, praestantia*, et posito *Abstracto* pro *Concreto*, *excellens, praestans*, Hiob. 39, 8.

יֶתֶר m. 1) *neruus, chorda, funis, restis*, à *tensione* vel *extensione*, Ps. 11, 2. Dan. 8, 9. cum Affixo יִתְרִי *neruus* siue *chorda mea*, (scil. arcûs, coll. Ps. 11, 2. al. rectius, freni, quo eum refrenabam, coll. seq. רֶסֶן,) sec. Kri Hiob. 30, 11. sed Kethibh habet יִתְרוֹ *neruus* siue *chorda sua*, qua scil. refrenabatur vnusquisque illorum, conf. SCHVLTENS in *Commentar.* ad h. l. Pl. יְתָרִים *restes*, Iud. 16, 7. 8. 9. 2) *excellentia, eminentia*, Prou. 17, 7. Hiob. 4, 21. metonymice *excellens*, Gen. 49, 3. 3) *abundantia*, (vnde עַל יֶתֶר *satis*

ſatis ſuperque, Pſ. 31, 24.) et aduerbialiter, *abunde, valde*, Ieſ. 56, 12. Dan. 8, 9. 4) *reliquum, reſiduum*, Exod. 10, 8. Num. 31, 32. Ioſ. 13, 27. etc. cum Affixo יִתְרָם *reſiduum ſuum*, Pſ. 17, 14.

יַתִּיר m. Chald. *amplus, excellens*, Dan. 2, 31. foem. יַתִּירָא Dan. 5, 12. et cum ה, יַתִּירָה *ampla, excellens*, Dan. 4, 33. c. 5, 14. c. 6, 4. it. *abundans*, et hinc aduerbialiter, *abunde, valde*, Dan. 3, 22. c. 7, 7. 19.

יִתְרָה f. *abundantia*, aliis *reſiduum*, Ieſ. 15, 7. in regim. יִתְרַת Ier. 48, 35.

יִתְרוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *excellentia, praeſtantia inſignis, praecipuum* quid; vel *emolumentum*, (coll. rad. Syr. יתר *lucrifecit*,) Eccleſ. 1, 6. c. 2, 11. c. 3, 9. c. 5, 8. 15. etc. vnde cum כ, כִּיתְרוֹן, ex Syriſmo pro כְּיִתְרוֹן *ſicut excellentia*, Eccleſ. 2, 13.

מוֹתָר m. *praeſtantia*, it. *emolumentum*, Prou. 14, 23. c. 21, 5. in regim. מוֹתַר Eccleſ. 3, 19.

מֵיתָר m. *reſtis, funis*, ſec. COCCEIVM ſic dictus, quod eo tentorium erigatur et *extendatur*. Pl. מֵיתָרִים, cum Affixo מֵיתְרֵיהֶם *funes eorum*, Num. 3, 37. c. 4, 32.

כ

כ Particula *Inſeparabilis* ſiue *Praefixum*, vocibus per (ְ) praefigitur, Pronominibus autem *monoſyllabis*, vel *diſſyllabis* penacutis, per (ָ): vt כָּזֶה Gen. 41, 38. כָּהֵנָּה Gen. 41, 19. ſic Affixis: vt כָּכֶם Iud. 8, 2. כָּהֶם 2 Reg. 17, 15. quomodo tamen frequentius intercedit ſyllaba Paragogica, מוֹ: vt כָּמוֹנִי Gen. 44, 15. כָּמוֹךָ Gen. 44, 18. כָּמֹהוּ 1 Sam. 10, 24. etc. Eſt autem כ illud I.) *Similitudinis*, denotans *vt, ſicut, tanquam, quaſi*, vt Gen. 9, 3. Pſ. 1, 4. Ieſ. 41, 25. Sic vero repetitum, nunc *protaſin*, nunc *apodoſin* exprimit, reddendum per *ſicut, ita; perinde ac; tam, quam; talis, qualis; tantus, quantus*: vt כָּכֶם כַּגֵּר *ſicut vos, ita peregrinus*, Num. 15, 15. כַּגֵּר כָּאֶזְרָח *tam peregrinus, quam indigena*, Leuit. 24, 16. vid. Iud. 8, 18. Ioſ. 14, 11. 1 Sam. 30, 24. Hagg. 2, 3. etc. ſic cum Syllaba Parag. מוֹ, כְּמוֹ *ſicut* crudum, *ita* etc. Pſ. 58, 10. ſed Pſ. 73, 15. כְּמוֹ reddendum eſt *ſic*, alibi *ſicut*, vt Ier. 13, 21. etc. II.) *Aeſtimationis* et *coniecturale* numeri, temporis, menſurae, loci, ſignificans *circiter, circa, propemodum* etc. vt כְּאַלְפַּיִם *circiter duo millia*, Ioſ. 3, 4. כַּחֲצוֹת *circa medium*, Exod. 11, 4. etc. III.) *Veritatis*, deſignans *rem* ipſam, vt Cant. 8, 1. Hoſ. 4, 4. Zach. 12, 8.

 IV.)

IV.) Infinitiuo praefixum, aliquando itidem *Similitudinis* nota est: vt כְּהִנָּדֹף *ſicut impellitur*, Pſ. 68, 3. ſed frequentius Aduerbium *Temporis*, *dum* vel *cum*, exprimit, ita vt Infinitiuus in Tempus *Finitum* reſoluendus ſit: vt כִּשְׁכַּב *dum* vel *cum occumbit*, 1 Reg. 1, 21. כְּבוֹאִי *dum* vel *cum venio*, Gen. 44, 30. etc. Sic vero frequenter in Kethibh et Kri cum Praefixo ב permutatur, ſenſu manente eodem, vt Ioſ. 4, 18. c. 6, 5. 15. Iud. 19, 25. 1 Sam. 11, 6. 9. 2 Sam. 5, 24. Eodem modo et Atticos loqui, obſeruat LACKEMACHER in *Obſeruat. Philol.* P. VI. p. 430.

In fine Vocum eſt *Affixum* 2 perſ. ſing. et inſuper apud Chaldaeos Nominum *Formatiuum*, de quo conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 646. not. (*a*)

כָּאַב *doluit*, *dolore affectus eſt*. Part. praeſ. כֹּאֵב *dolens*, Pſ. 69, 30. pl. כֹּאֲבִים *dolentes*, Gen. 33, 25. fut. יִכְאַב *dolebit*, Prou. 14, 13. Hiob. 14, 22. Hiph. הִכְאִיב *dolore affecit*. Praet. cum Affixo הִכְאַבְתִּיו *dolore affeci eum*, Ezech. 13, 22. part. מַכְאִיב *dolore afficiens*, Ezech. 28, 24. fut. יַכְאִיב *dolore afficit*, Hiob. 5, 18. ſed pl. תַּכְאִיבוּ 2 Reg. 3, 19. potius per Syriſmum dictum eſt pro תַּכְבִּיבוּ *perdetis*, ex ſignificatione radicis Syr. כבב *nocuit*, Arab. *perdidit*, *deſtruxit*.

כְּאֵב m. *dolor*, Ieſ. 17, 11. c. 25, 15. Hiob. 2, 13. cum Affixo כְּאֵבִי *dolor meus*, Pſ. 39, 3. Ier. 15, 18. Hiob. 16, 6.

מַכְאוֹב m. id. Pſ. 69, 27. Eccleſ. 1, 18. Thren. 1, 12. cum Affixo מַכְאֹבוֹ *dolor eius*, 2 Chron. 6, 29. pl. מַכְאוֹבִים *dolores*, Pſ. 32, 10. Eccleſ. 2, 23. cum Affixo מַכְאֹבָיו *dolores eius*, Exod. 3, 7. pl. foem. מַכְאֹבוֹת Ieſ. 53, 3.

כָּאָה *attriuit*, *contriuit*, conuenit cum נכה, ſed in Kal non occurrit. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִכְאָה *et conteretur*, Dan. 11, 30. part. נִכְאֶה *contritus*, in regim. נִכְאֵה Pſ. 109, 16. Hiph. infin. הַכְאוֹת *atterere*, Ezech. 13, 22.

כָּאֶה* m. *attritus*, pl. כָּאִים, vid. ſuo loco חֵלְכָה.

נְכֵאת f. et pl. m. נְכָאִים pertinent ad rad. נכה, vbi vid.

כָּבֵד et כָּבַד *grauis fuit* vel *factus eſt*, *aggrauatus eſt*: proprie de *pondere* dicitur, vt Hiob. 6, 3. metaphorice 1) *moleſtus fuit*, 2 Sam. 13, 25. 2) *magnus*, *multus*, *numeroſus fuit*, *auctus eſt*: quia *magna* et *numeroſa* magnum quoque *pondus* habent, (ſicut Lat. *graues greges pauonum* apud VARRONEM ſunt *numeroſi*, *graue pretium* pro *magno* dixit SALLVSTIVS, etc.) vt Gen. 18, 20. Exod. 5, 9. 3) *grauitate ſua preſſit* et *praeualuit*, Iud. 1, 35. 1 Sam.

5, 6.

5, 6. 11. Pf. 32, 4. 4) *prae grauitate* vel *craſſitie iners* et *impeditus fuit ad ſentiendum* et *ſe mouendum*, (conf. ſuo loco אֱוִיל,) vel *rigidus*, *durus fuit*, *induratus eſt*, coll. rad. Arab. quae ſenſum *craſſitiei* et *obdurationis* habet: dicitur ſic de *corde*, *oculis* et *auribus*, Gen. 48, 10. Exod. 9, 7. Ieſ. 59, 1. de *manu* ad ſe mouendum vel eleuandum *inerte*, Exod. 17, 12. Hiob. 23, 2. 5) *in honore fuit*, *honoratus eſt*, Ieſ. 66, 5. Hiob. 14, 21. Praet. 3 perſ. foem. כָּבְדָה *grauis fuit*, Gen. 18, 20. 1 Sam. 5, 11. in pauſa כָּבֵדָה Iud. 20, 34. fut. יִכְבַּד *grauis erit* vel *eſt*, Hiob. 6, 3. c. 33, 7. it. *honoretur*, Ieſ. 66, 5. Niph. praet. נִכְבַּד *honore affectus*, *glorificatus eſt*, 2 Sam. 6, 20. particip. נִכְבָּד *grauatus*, it. *honoratus*, *honorabilis*, Gen. 34, 19. 1 Sam. 9, 6. pl. נִכְבָּדִים *honorati*, *honorabiles*, Num. 22, 15. et cum Dageſch Euphon. נִכְבַּדִּים, vnde in regim. נִכְבַּדֵּי Ieſ. 23, 8. 9. it. *grauati*, i. e. *abundantes*, *pleni*, Prou. 8, 24. cum Affixis נִכְבַּדֵּיהֶם *honorati eorum*, Pſ. 149, 8. נִכְבַּדֶּיהָ *honorati eius*, Nah. 3, 10. foem. pl. נִכְבָּדוֹת *honorabilia*, *glorioſa*, Pſ. 87, 3. infin. cum Affixo הִכָּבְדִי *glorificari me*, Exod. 14, 18. Ezech. 39, 13. imper. הִכָּבֵד *gloriam tibi habe*, 2 Reg. 14, 10. fut. אֶכָּבֵד *glorificabor*, Leuit. 10, 3. Ieſ. 49, 5. et ſec. Kethibh Hagg. 1, 8. cum ה Parag. et Chirek ſub Praeformante, אִכָּבְדָה Exod. 14, 4. 17. et cum (ֶ) ſub א ſec. Kri Hagg. 1, 8. in pauſa אִכָּבֵדָה 2 Sam. 6, 22. Pih. כִּבֵּד *grauem reddidit*, *aggrauauit*, metaphorice *ad ſentiendum* et *ſe mouendum inertem reddidit* vel *indurauit*, it. *honorauit*. Praet. pl. כִּבְּדוּ *aggrauarunt*, *indurarunt*, 1 Sam. 6, 6. cum Affixo כִּבְּדוּנִי *honorarunt me*, Ieſ. 29, 13. part. מְכַבֵּד *honorans*, 2 Sam. 10, 3. 1 Chron. 19, 3. pl. cum Affixo מְכַבְּדַי *honorantes me*, 1 Sam. 2, 30. infin. כַּבֵּד *honorando*, Num. 22, 17. c. 24, 11. imp. כַּבֵּד *honora*, Exod. 20, 12. Prou. 3, 9. fut. יְכַבֵּד *honorabit*, Pſ. 15, 4. Dan. 11, 38. cum Affixo et Nun Epenthet. יְכַבְּדָנְנִי *honorabit me*, Pſ. 50, 23. pl. תְּכַבְּדוּ *aggrauabitis*, *indurabitis*, 1 Sam. 6, 6. Pyh. part. מְכֻבָּד *honoratus*, *honorabilis*, Ieſ. 58, 13. fut. יְכֻבָּד *honorabitur*, Prou. 13, 18. c. 27, 18. Hiph. הִכְבִּיד *grauem reddidit*, *aggrauauit*, *indurauit*, 1 Reg. 12, 10. 14. Thren. 3, 7. metaphorice *honorauit*, Ieſ. 8, 23. et intranſit. *glorioſe egit*, *gloriatus eſt*, 2 Chron. 25, 19. Infin. הַכְבֵּד *aggrauando*, *indurando*, Exod. 8, 11. et הַכְבִּיד *gloriari*, 2 Chron. 25, 19. imper. הַכְבֵּד *aggraua*, *indura*, Ieſ. 6, 10. fut. cum Vau Conuers. וַיַּכְבֵּד *et aggrauauit*, *indurauit*, Exod. 8, 28. Hithpah. part. מִתְכַּבֵּד *ſe ipſum honorans*, *glorians*, Prou. 12, 9. ſed imperat. הִתְכַּבֵּד *multiplica te*, Nah. 3, 15. foem. הִתְכַּבְּדִי id. ibid.

כָּבֵד m. 1.) *grauis*, 1 Sam. 4, 18. metaphorice *magnus*, Gen. 12, 10. c. 50, 10. Pſ. 38, 5. etc. *multus*, *numeroſus*, *diues*, Gen. 13, 2. 1 Reg. 10, 2. 2 Reg. 6, 14. Ieſ. 36, 2. *grauitate* ſua *ad agendum iners* et *impeditus*, de *lingua*, Exod. 4, 10. Ezech. 3, 5. 6. 2.) ſubſtantiue, *iecur*, Exod. 29, 13. 22. Leuit. 3, 4. 10. 15. Ezech. 21, 26. etc. quia *omnium viſcerum grauiſſimum eſt et denſiſſimum*, dicente GALENO de *Vſu partium* L. VI. c. 17. vnde et Lat. *iecur* dicitur à יקר proprie *grauis fuit*. In regim. כְּבַד Exod. 4, 10. cum Affixo כְּבֵדוֹ *iecur eius*, Prou. 7, 23. Veteres *iecur* pro ſede *cupiditatis*, *amoris* et *libidinis* habuerunt: vnde *iecur transfigere* l. c. eſt *amore incendere*. Similibus phraſibus etiam ANACREON *Od.* III. THEOCRITVS *Idyll.* XI. 16. XIII. 71. HORATIVS L. I. *Epiſt.* XVIII. 72. et *Carm.* L. I. *Od.* I. 15. L. IV. *Od.* I. 12. in *re amatoria* vſi ſunt. Idem faciunt Arabes Verbo ſuo צרע *fidit*, cuius exemplum habet HARIRIVS *Conſeſſ.* V. vbi p. 165. et in *Commentar.* ad Prou. l. c. conf. SCHVLTENS. *Effundi hepar in terram* dicitur in grauiſſimis animi vulneribus et doloribus, Thren. 2, 11. conf. Hiob. 16, 13. c. 20, 25. Similes Arabum locutiones vid. apud eundem in *Commentar.* ad Prou. 23, 32. Pl. כְּבֵדִים *graues*, Exod. 17, 12. in regim. כִּבְדֵי Ezech. 3, 5. 6.

כֹּבֶד m. *grauis*, Ieſ. 1, 4.

כָּבוֹד m. proprie *pondus graue*, (quo pertinet Prou. 25, 27.) vt obſeruant SANCTIVS ad Mich. 1, 15. COCCEIVS in *Lex. Hebr.* WITSIVS in *Miſcell. S.* T. II. Exercit. I. §. 21. NEVMANNVS in *Claue Domus Heber* P. I. p. 60. LEIGHIVS in *Critica S.* ad h. v. VITRINGA in *Obſ. S.* L. III. c. 25. §. 4. et WESSELIVS in *Diſſert. S.* p. 96. conf. WOLFFIVS in *Curis Crit.* ad 2 Corinth. 4, 17. et 1 Theſſ. 2, 6. Hinc metonymice 1.) *honor*, *gloria*, *dignitas*, Ioſ. 7, 19. 1 Sam. 2, 8. Pſ. 29, 1. 9. etc. quia *dignitas* et *pretium* rerum eiusdem ſpeciei ex *pondere* aeſtimatur, conf. rad. יקר. Sic Lat. *pondus* pro *auctoritate* venit et *exiſtimatione*, Malabarice kanám *pondus* eſt et *honor*, vid. *Relat. Malabar.* Contin. XXV. p. 111. et Apoſtolus dixit βάρος δόξης 2 Cor. 4, 17. 2.) *copia*, *diuitiae*, Gen. 31, 1. Ieſ. 10, 3. quia *copioſa* maius *pondus* habent. 3.) *pars* hominis *potior*, *dignior* et quaſi *praeponderans*, i. e. (ſtylo poetico) *animus* vel *anima*, coll. Arab. cabdon *cor*, *medium*, cabedon *potior* rei *pars*, etc. Gen. 49, 6. Pſ. 16, 9. Pſ. 30, 13. Pſ. 57, 9. In regim. כְּבוֹד Exod. 16, 7. 10. Leuit. 9, 6. 23. cum Affixo כְּבוֹדִי *gloria mea*, Gen. 45, 13. Exod. 33, 22. Aliud eſt כבד

כְּבֻדָּה Adiect. vnde foem. כְּבוּדָּה (pro כְּבֻדָּה) *formâ grauis, honorabilis*, Pſ. 45, 14. Ezech. 23, 41. Nomina ſcil. Formae פָּקֹד, quae Dageſch Forte in incremento accipiunt, de *forma* et *colore* vſurpari ſolent.

כֹּבֶד m. *grauitas*, Prou. 27, 3. Ieſ. 21, 15. c. 30, 27. metaphorice *copia, multitudo*, Nah. 3, 3.

כְּבוּדָּה (pro כְּבֻדָּה) f. *onus, impedimentum*, et collectiue, *impedimenta*, Gallice *Bagage*, Iud. 18, 21.

כִּבְדָּם m. (cum ם *augmentatiuo*,) *res ſummopere grauis*, vt fumi poteſt Prou. 25, 27.

כְּבֵדוּת, et pro eo כְּבֵדֻת f. *ſtatus rei grauis, grauitas, difficultas*, Exod. 14, 25.

כָּבָה *exſtinctus eſt*. Fut. יִכְבֶּה *exſtinguitur*, Prou. 31, 15. *exſtingueretur*, 1 Sam. 3, 3. Pih. praet. pl. כִּבּוּ *exſtinxerunt* vel *exſtinguere conati ſunt*, 2 Sam. 14, 7. part. מְכַבֶּה *exſtinguens*, Ieſ. 1, 31. Ier. 4, 4. infin. כַּבּוֹת *exſtinguere*, Cant. 8, 7. fut. יְכַבֶּה, cum Affixo et Nun Epenthet. יְכַבֶּנָּה *exſtinguet eam*, Ieſ. 42, 3.

כָּבַל, conuenit cum חבל *in pignus accepit*, proprie *vinxit, obſtrinxit*; ſicut כשל conuenit cum חשל in ſenſu *debilitatis*, כחח cum חתח in ſenſu *contuſionis*, etc. Part. Pahul כָּבוּל dicitur de *terra in pignus amicitiae accepta*, 1 Reg. 9, 13. conf. חָבוּל Amoſ. 2, 8.

כֶּבֶל m. *compes*, qua pes *vincitur*, Pſ. 105, 18. pl. כְּבָלִים *compedes*, vnde in regim. כַּבְלֵי Pſ. 149, 8.

כָּבַס *lauit*, proprie de *veſtibus* vſitatum, conf. CHR. SCHOETGENII Diſſert. de *Emphaſi Verbi* חכבסני ad Pſ. 51, 9. Part. praeſ. nominaliter vſurpatum, כּוֹבֵס *lotor veſtium, fullo*, 2 Reg. 18, 17. Ieſ. 7, 3. c. 36, 2. Pih. כִּבֵּס *diligenter lauit, abluit*, Gen. 49, 11. 2 Sam. 19, 25. ſed cum Vau Conuers. pro terminali (ֵ) ſemper habet (ֶ), וְכִבֶּס *et lauabit*, Leuit. 13, 6. 34. c. 14, 8. 9. c. 15, 8. 11. 13. 27. c. 17, 15. Num. 19, 7. 10. 19. part. pl. מְכַבְּסִים *lauantes*, Malach. 3, 2. imp. כַּבֵּס, cum Affixo כַּבְּסֵנִי *laua me*, Pſ. 51, 4. fut. תְּכַבֵּס *lauabis*, Leuit. 6, 20. c. 13, 58. cum Affixo תְּכַבְּסֵנִי *laues me*, Pſ. 51, 9. Pyh. praet. cum Vau Conuers. וְכֻבַּס *et lauabitur*, Leuit. 13, 58. c. 15, 17. Sed הֻכַּבֵּס Leuit. 13, 55. 56. eſt infin. mixtus ex Hoph. הֻכְבַּס et ex Hithpah. הִתְכַּבֵּס, q. d. *lauari* ab aliis et *ſe ipſum lauare*.

כּוֹבַע m. (Formae אוֹצָר,) *galea*, Ezech. 38, 5. et ſemel cum (ָ), (ex confuſione cum ſeq. Forma,) קוֹבַע Ezech. 27, 10. pl. כּוֹבָעִים *galeae*,

galeae, Ier. 46, 4. 2 Chron. 26, 14. Dicitur pro קוֹבַע, (permutatis כ et ק,) quod vid. et conf. *Arcan. Form.* p. 210.

כּוֹבַע (cum tono´ in penultima et Cholem *pleno*,) m. id. 1 Sam. 17, 5. Ief. 59, 17.

כָּבַר *magnus fuit*, coll. rad. Syr. et Arab. idque vel *quantitate*, vel *numero* et *multitudine*, vel *robore* et *viribus*, vel *aetate*. *Magnitudinis* tamen notionem negant BOOTIVS in *Animaduerf.* S. L. III. c. 2. et RELANDVS in *Differt. Mifcell.* P. I. p. 204. feq. In Kal non occurrit. Hiph. הִכְבִּיר *magnum fecit*, *magnificauit*, it. *multum fecit*, *multiplicauit*. Part. מַכְבִּיר *magnificans*, i. e. *celebrans* vel *inuocans*, vt exponendum Hiob. 36, 31. coll. rad. Arab. in 2 Coniug. *inuocauit*, in 4 Coniug. *laudauit*, et Pf. 147, 9. Fut. יַכְבִּיר *multiplicat*, SCHVLTENSIO *grandia facit*, *fuperba profert*, Hiob. 35, 16.

כְּבִיר m. 1 Sam. 19, 13. 16. vulgo *puluinar;* rectius *ftragula*, fic dicta vel à *multitudine pilorum*, vnde texta eft, vel à *tegendo*, pro כְּפִיר, à כפר *texit*, permutatis ב et פ. *Capillum longiorem* intelligunt BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 623. aliique, ex radicis fignificatione *magnitudinis:* vnde *capillamentum* fiue *galericulum* fuiffe, coniicit BRAVNIVS de *Veft. Sacerd. Hebr.* P. I. p. 154.

כַּבִּיר m. *magnus*, idque vel *numero* fiue *multus*, *multum*, vt Hiob. 31, 25. vel *robore* fiue *validus*, *robuftus*, *potens*, *vehemens*, vt Hiob. 34, 16. Ief. 16, 14. (fed Hiob. 8, 2. SCHVLTENS in *Animaduerf. Philol.* exponit *fuperbum*, ex Arab. in *Commentar.* tamen notionem *vehementis* retinet,) vel *aetate* fiue *grandaeuus*, *fenex*, vt Hiob. 15, 10. Sed כַּאבִּיר, pro כְּאַבִּיר ex Syrifmo, vid. in אַבִּיר. Plur. כַּבִּירִים *magni*, *multi*, *validi*, Hiob. 34, 24. Ief. 17, 12. c. 28, 2.

כְּבָר *iam*, *iamdudum*, Aduerb. *Temporis*, q. d. *multum temporis elapfi*, Ecclef. 1, 10. c. 2, 16. c. 3, 15. c. 4, 2. etc.

כְּבָרָה f. *cribrum*, Amof. 9, 9. dictum vel à *multitudine foraminum*, vt Lat. *cribrum* q. d. *crebrum*, à *crebris foraminibus*, vel ex fignificatione radicis Chald. כבר *cribrauit*.

כִּבְרָה f. vulgo *milliare*, à *multitudine paffuum*. Quibusdam כ eft *feruile*, conf. pluribus de h. n. LVD. DE DIEU in *Animaduerf.* ad Gen. 35, 16. HEIDEGGERVS in *Hiftor. Patr.* T. II. Exercitat. XIII. §. 21. aliique apud PFEIFFERVM in *Dub.* vex.

vet. ad l. c. Occurrit in solo regim. כִּבְרַת Gen. 35, 16. c. 48, 7. 2 Reg. 5, 19.

מַכְבֵּר m. *stragula*, 2 Reg. 8, 15. vid. antea כְּבִיר.

מַכְבָּר m. *cribrum*, vel *opus aeneum* instar *cribri* formatum, Exod. 27, 4. c. 38, 4. in regim. מִכְבַּר Exod. 35, 16. c. 38, 5. 30. c. 39, 39.

כָּבַשׁ *subiecit*, *subegit*, *domuit*. Part. praes. pl. כֹּבְשִׁים *subiicientes*, Neh. 5, 5. infin. constr. כבשׁ *subiicere*, *subigere*, 2 Chron. 28, 10. Esth. 7, 8. in quo posteriore loco vulgo de *actu venereo* intelligitur, vt Arab. كبس, quod tamen refellit OEDERVS in *Centur. Coniectur.* p. 381. seq. Imper. pl. cum Affixo כִּבְשֻׁהָ *subigite eam*, Gen. 1, 28. fut. יִכְבּוֹשׁ *subiget*, Mich. 7, 19. pl. cum Affixo וַיִּכְבְּשׁוּם *et subegerunt eos*, sec. Kri, Ier. 34, 11. sed Kethibh habet וַיִּכְבִּישׁוּם, ex Hiph. Niph. praet. foem. נִכְבְּשָׁה *subiecta*, *domita est*, Num. 32, 22. 29. Ios. 18, 1. part. foem. pl. נִכְבָּשׁוֹת *subiectae*, Neh. 5, 5. Pih. כִּבֵּשׁ *magna vi subegit* siue *subiecit*, 2 Sam. 8, 11.

כֶּבֶשׁ m. vulgo *cliuulus*, potius *subsellium*, quod pedibus *subiicitur*, 2 Chron. 9, 18.

כִּבְשָׁן m. *fornax*, Gen. 19, 28. Exod. 9, 8. 10. c. 19, 18. cum radice כבשׁ nihil habet affinitatis: vnde conferam rad. Arab. قبس *accendit*, כ et ק permutatis. AVENARIVS componit ex כבה *exstinctus est*, (potius ex כבב Chald. *adussit*,) et עשן *fumauit*.

כֶּבֶשׂ m. *agnus*, Leuit. 3, 7. Num. 6, 12. 14. Ies. 11, 6. etc. dictus à *foecunditate*, vt צֹאן et עַשְׁתָּרָה, coll. rad. Arab. كبس in 2 Coniug. *multiplicauit:* conf. de *ouium foecunditate* BOCHARTI *Hieroz.* P. I. L. II. c. 46. Plur. כְּבָשִׂים *agni*, Exod. 29, 39. Leuit. 14, 10. cum Affixo כְּבָשַׂי *agni mei*, Hiob. 31, 20.

כַּבְשָׂה f. *agna*, Leuit. 14, 10.

כִּבְשָׂה id. 2 Sam. 12, 3. 6. in regim. כִּבְשַׂת 2 Sam. 12, 4. pl. כְּבָשֹׂת *agnae*, Gen. 21, 29. 30. in regim. כִּבְשֹׂת Gen. 21, 28.

כְּדַב m. *mendax*, ab Hebr. כזב, in foem. כִּדְבָה, vnde מִלָּה כִדְבָה *verbum mendax*, Dan. 2, 9.

כָּדַד radix Hebraeis inusit. Arab. *contudit*, *comminuit*, *confregit*, alias כתת. Inde sunt

כַּד f. *cadus*, *hydria*, proprie *fictilis*, 1 Reg. 17, 12. 14. 16. Eccles. 12, 6. sic dicta, quod facile *contundatur* et *frangatur*. Cum Affixo כַּדֵּךְ *hydria tua*, Gen. 24, 14. 16. 43. pl. כַּדִּים *hydriae*, Iud. 7, 16. 19. 20. 1 Reg. 18, 34.

כִּידוֹר

כִּידוֹד m. (Nomen *Effectus* actionis *intensae* et *frequentis*, conf. de eiusmodi Nominibus *Arcan. Form. Hebr.* Sect. VI. §. 10.) *scintilla*, intensa et frequenti *contusione* silicis elicita. Plur. כִּידוֹדִים *scintillae*, in regim. כִּידוֹדֵי Hiob. 41, 11.

כַּדְכֹּד m. (geminatis radicalibus,) genus *gemmae*, vulgo *pyropus*, gemma maxime *scintillans*, coll. praec. כִּידוֹד *scintilla*. Conuenit quoque Arab. كذكذة *rubedo maxima*. Crediderim tamen, sic dictam esse gemmam durissimam à *contundendo*, vt aliae gemmae, e. g. יַהֲלֹם, יָשְׁפֵה, לֶשֶׁם, תַּרְשִׁישׁ, quae ipsae quidem frustra *tunduntur*, alias autem res *contundunt* et *frangunt*. Occurrit Ies. 54, 12. Ezech. 27, 16.

כְּדֵי vid. suo loco דַּי.

כְּדִי Chald. vid. suo loco דִּי.

כִּידוֹן m. genus *hastae*, *lancea*, q. d. *protectio* et *defensio* contra vim hostilem, à rad. Aethiop. כדן *texit, protexit*. Conuenit Arab. قنين *hasta, lancea*. Haec explicatio per *lanceam* bene quadrat in Ios. 8, 18. 26. sed significatio radicis et cognatio Latini *cudon* magis *galeae* conuenit, conf. BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 135. seq. BERNARDVS ad IOSEPHVM p. 338. et WICHMANSHAVSEN in Diss. de *armatura Goliathi* §. 8. *Clypeum* intellexit HIERONYMVS, quod defendit CLERICVS ad Ios. 8, 18. et 1 Sam. 17, 6. quomodo conuenit *citona*, scutum Maurorum minus.

כִּדְנָה Chald. vid. suo loco דְּנָה.

כִּידוֹר m. *bellum, inuasio vehemens, irruptio hostilis*, Hiob. 15, 24. à rad. Arab. כדר *praeceps ruit effususque fuit* in aliquem. Huc quoque referunt כַּדּוּר Ies. 22, 18. c. 29, 3. sed כ esse *seruile*, ipsum autem Nomen דור, volunt BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. p. 712. aliique.

כֹּה KOERBERVS in *Lexico Particular.* deriuat à כהה, quod proprie sit *constrictus, restrictus est:* vt adeo כה notet modum rei, locum et tempus *restrictum;* alii vero rectius componunt ex כ Praefixo et Affixo masc. ה pro ו, q. d. *secundum hoc*. Est autem Particula 1) *Similitudinis: sic, ita*, vt Gen. 15, 5. Num. 32, 8. quomodo et Praefixum ב assumit, repetitum autem, *distributiue* intelligendum est: vt וַיֹּאמֶר זֶה בְּכֹה וְזֶה אֹמֵר בְּכֹה *et dixit hic sic, et ille dicebat sic*, 1 Reg. 22, 20. Semel sic pro eo in Kethibh exstat כִּי *quia, quod*, 2 Sam. 16, 10. 2) *Loci: hic* vel *huc*, vt Gen. 31, 37. 2 Sam. 18, 30. Ruth. 2, 8. Etiam sic repetitum, *distributiue*

butiue ſumitur, pro *hic*, *illic*; *huc*, *illuc*, vt Exod. 2, 12. Num. 11, 31. c. 23, 15. Conſtruitur ſic cum עַד: vt עַד כֹּה *illuc vsque*, Gen. 22, 5. 3.) *Temporis*, cum eodem עַד conſtructum: עַד כֹּה *huc vsque*, Exod. 7, 16. Ioſ. 17, 14. et geminatum, עַד כֹּה וְעַד כֹּה *huc vsque et illuc vsque*, i. e. *interea*, 1 Reg. 18, 45.

כָּה Chald. id. mutato Cholem in Kametz, vt alibi. Occurrit cum עַד: vt עַד כָּה *huc vsque*, Dan. 7, 28.

כָּהָה in genere *debilis fuit*, ſpec. *animo*, ſiue *puſillanimis fuit*, *animo defecit*, vt Arab. כהי, alias كھا; aliis proprie *hebes fuit* vel *factus eſt*, *hebetatus eſt*, vt קהה. Vſurpatur de *oculorum debilitate* et *animi metu*. Praet. foem. כָּהֲתָה *debilis*, *hebes fuit* vel *euaſit*, Deut. 34, 7. infin. abſol. כָּהֹה *hebeſcendo*, Zach. 11, 17. fut. יִכְהֶה *debilitabitur*, *animo deficiet*, Ieſ. 42, 4. foem. תִּכְהֶה *debilis erit* vel *fiet*, *hebeſcet*, Zach. 11, 17. et per Apocopen וַתֵּכַהּ *et debilitatus*, *hebetatus eſt*, Hiob. 17, 8. pl. foem. וַתִּכְהֶיןָ *et debilitati*, *hebetati ſunt*, Gen. 27, 1. Pih. praet. כִּהָה *puſillanimum fecit*, i. e. *terruit*, *probibuit* ſiue *auertit iniecto metu*, (vt id. Arab. كھا in 4 Coniug.) 1 Sam. 3, 13. et cum (..), (diſtinctionis cauſa,) כֵּהָה (intranſitiue,) *debilitatus*, *hebetatus eſt*, *remiſit*, Leuit. 13, 6. 21. 26. 28. 56. ſed foem. וְכִהֲתָה *et puſillanimis fiet*, Ezech. 21, 12. infin. כֵּהוֹת *debilitari*, *hebetari*, 1 Sam. 3, 2. irregulariter pro כַּהוֹת, cum Vocali Praeteriti, vt in נֵאֵץ 2 Sam. 12, 14. etc.

כֵּהֶה m. inuſit. vnde foem. כֵּהָה *debilis*, i. e. *debiliter* et *remiſſe ardens*, de *ellychnio* Ieſ. 42, 3. it. *puſillanimus*, Ieſ. 61, 3. pl. כֵּהוֹת *debiles*, *remittentes*, *hebetes*, Leuit. 13, 39. Sed

כֵּהָה f. *debilitatio*, *remiſſio*, *hebetatio*, Nah. 3, 19.

כְּהַל Chald. *potuit*, *valuit*. Part. praeſ. כָּהֵל *potens*, *valens*, Dan. 2, 26. c. 4, 15. pl. כָּהֲלִין *potentes*, *valentes*, Dan. 5, 8. 15.

כָּהַן in genere *miniſtrauit*, vt Arab. כהן, et Graec. *κονέω*, *διακονέω*, inde deflexum. Part. praeſ. כֹּהֵן nominaliter vſurpatur, *miniſtrum* deſignans, ſiue *in ſacris* h. e. *ſacerdotem*, vt Gen. 14, 18. Leuit. 6, 16. Iud. 18, 19. etc, ſiue *in politicis*, ſcil. *praefectum*, *praeſidem*, vt Gen. 41, 45. 50. c. 46, 2. Exod. 3, 1. c. 18, 1. etc. Pl. כֹּהֲנִים *ſacerdotes*, Exod. 19, 6. Ioſ. 6, 4. 6. Iud. 18, 30. etc. it. *praefecti*, *miniſtri regis*, 2 Sam. 8, 18. Hiob. 12, 19. in regim. כֹּהֲנֵי 1 Sam. 5, 5. 1 Reg. 12, 32. cum Affixo כֹּהֲנָיו *ſacerdotes eius*, 2 Reg. 10, 11. Pſ. 99, 6. Pih. praet. כִּהֵן *ſacerdotem egit*, *ſacerdotio functus eſt*, 1 Chron. 6, 10.

6,10. infin. כַּהֵן *sacerdotio fungi*, Exod. 29, 1. 44. Leuit. 7,35. fut. יְכַהֵן *sacerdotem agit*, Ief. 61,10. etc.

כָּהֵן m. Chald. id. quod Hebr. כֹּהֵן, proprie eft part. praef. in Pehal cum (ָ) pro (ֹ), vt in aliis quibusdam. Inde in Statu Emphat. כָּהֲנָא Efr. 7, 12. 21. pl. כָּהֲנִין *facerdotes*, in Statu Emphat. כָּהֲנַיָּא Efr. 6, 9. 16. 18. c. 7, 16. 24. cum Affixo כָּהֲנוֹהִי *facerdotes eius*, Efr. 7,16.

כְּהֻנָּה f. *functio facerdotis, facerdotium*, Exod. 29, 9. Num. 16, 10. Efr. 2, 62. in regim. כְּהֻנַּת Exod. 40, 15. Num. 25, 13. cum Affixis כְּהֻנַּתְכֶם *facerdotium veftrum*, Num. 18, 1. 7. כְּהֻנָּתָם *facerdotium fuum*, Num. 3, 10. pl. כְּהֻנּוֹת *facerdotia*, 1 Sam. 2, 36.

כָּוָה *vffit, aduffit, combuffit*, Chald. fere כבב *affauit*, in Kal inufit. Niph. fut. תִּכָּוֶה *vreris, combureris*, Ief. 43, 2. pl. foem. תִּכָּוֶינָה *vrentur, adurentur*, Prou. 6, 28.

כַּו m. Chald. *foramen in pariete, feneftra*, dictum à *perfoffione*, ex fignificatione radicis Arab. כוי *pupugit, fodit, transfodit*, metaphorice *conuiciatus, exfecratus eft*, vt Hebr. cognat. קבב, it. נקב, quod etiam notat *praecife defignauit*. Plur. כַּוִּין *feneftrae*, Dan. 6, 11.

כְּוִי et hinc per Syncopen כִּי m. *vftio, aduftio*, Ief. 3, 24. quod tamen pro כְּהִי *hebetudo oculorum*, (à כהה) dictum vult Cl. VRIEMOET ad *Dicta Claff.* V. T. T. II. p. 260. Aliud eft Particula כִּי. Crediderim, proprie fic effe Pronomen *Relatiuum: qui, quae, quod*, (q. d. *praecifa* perfonae vel rei *defignatio*,) vt Perf. Turc. et Tartar. *ki* vel *kib*, Sinice *chè*, et Lat. *qui*, ceu patet ex locis à NOLDIO adductis, e. g. Gen. 4, 25. 1 Sam. 22, 22. Pf. 90, 4. Habac. 2, 18. Prou. 20, 16. c. 27, 13. etc. Sicut autem eius fynonymum אֲשֶׁר varias info͏uper admittit fignificationes, ita quoque כִּי exprimit 1.) *Coniunctiones*, tum *Caufales: quod*, Gen. 1, 4. 10. 12. 18, 21. Exod. 2, 2. 12. Num. 16, 11. 13. etc. (vnde יַעַן כִּי *propterea quod*, Ief. 7, 5. עַל כִּי id. Iud. 3, 12.) *quia*, Gen. 3, 14. 17. Exod. 18, 11. Deut. 23, 8. etc. *vt*, Exod. 3, 11. Iud. 8, 15. Pf. 8, 5. Ief. 36, 20. etc. tum *Aduerfatiuas*, fcil. in oratione, praecedentibus contraria, vt Gen. 18, 15. c. 24, 4. Exod. 16, 8. 2 Sam. 16, 18. etc. tum *Conceffiuas: quamuis, licet*, Gen. 8, 21. Exod. 13, 17. Iof. 17, 18. 2 Sam. 2, 7. etc. 2.) *Aduerbia:* vt *Temporis, quando, cum*, Exod. 3, 21. Num. 22, 22. 2 Sam. 7, 1. Pf. 23, 4. 9. Hiob. 36, 18. quo etiam pertinet Kethibh Iud. 16, 25. (quomodo feq. טוב in praet. exponendum eft,) *affirmandi, certe*, 1 Sam. 14, 39. 44. c. 25, 34. et fec. quosdam Hof. 13, 9. *interrogandi*,

gandi, an? num? 1 Sam. 24, 20. 2 Reg. 18, 34. Ief. 29, 16. Prou. 30, 4. Aliquando otiatur, vt in citatione verborum alicuius, ficut Graec. ὅτι, e. g. 1 Reg. 1, 13. כִּי אִם, notat 1.) *nam fi*, vt Prou. 19, 19. 2.) *etfi*, 1 Sam. 14, 41. fic fec. Kethibh Ruth. 3, 12. vbi אִם in Kri deficit. Aliter de h. l. fentit Celeb. HEVMANNVS in *Poecil.* T. II. p. 163. 3.) *quod fi*, Exod. 22, 22. Prou. 2, 3. fic fec. Kethibh 2 Sam. 13, 33. c. 15, 21. Ier. 39, 12. vbi in Kri אִם deficit. 4.) *fed*, Pf. 1, 2. Prou. 23, 17. Ezech. 36, 22. 5.) *nifi*, Ief. 55, 10. 11. c. 65, 6. אַף כִּי, vid. אַף.

כְּוִיָּה f. *aduftio, combuftio*, Exod. 21, 25.

כַּוָּן m. (cum terminatione *intenfiua*,) genus *placentae eximiae*, in honorem idolorum *frigi* et *coqui* folitae, Graec. *καυὼν* vel *χαυὼν*, Syr. ܟܰܒܽܘܢ, cum ב, recte à FORSTERO, WASERO, STVCKIO aliisque huc refertur. Plur. כַּוָּנִים *placentae*, Ier. 7, 18. c. 44, 18. Plura de h. n. vid. apud CALOVIVM in Diff. de *Selenolatria* c. 2.

מִכְוָה f. *locus* vel *pars* corporis *adufta*, Leuit. 13, 24. 25. 28. in regim. מִכְוַת Leuit. 13, 24.

כּוֹחַ et כֹּחַ m. 1) *vis, vires, robur*, Num. 14, 17. Deut. 8, 18. 1 Sam. 28, 20. etc. à rad. Arab. كاح *praeualuit, pugnando vicit*; metonymice *facultates* et *opes*, *viribus* humanis acquifitae, et in quibus homines *robur* fuum ponere folent, Hiob. 6, 22. Prou. 5, 10. Hof. 7, 9. it. *fructus terrae*, quos terra *vi* fua producit, Gen. 4, 12. Hiob. 31, 39. 2) fpecies *lacertae* à *robore* dicta, quo in pugna cum ferpentibus et crocodilo eminet, Leuit. 11, 30. Cum Affixis כֹּחִי *robur meum, vires meae*, Gen. 31, 6. Exod. 9, 16. fic fec. Kri Pf. 102, 24. (vbi Kethibh habet כחו *robur* fiue *vis illius*, fcil. affligit in via, vel *vires fuas*, i. e. quae mihi eius beneficio obtigerunt,) כֹּחֲךָ *robur tuum*, Iud. 16, 6. 15. in paufa כֹּחֶךָ Prou. 5, 10. et cum ה Paragog. כֹּחֲכָה Prou. 24, 10.

כּוּל in genere *capere, tenere, continere, feruare, halten, faßen, begreiffen*, 1 Reg. 7, 26. 38. c. 8, 64. 2 Chron. 4, 5. Ief. 40, 12. Ier. 2, 13. in fpecie 1) *fuftentare*, fcil. *alimentis*, unterhalten, Gen. 45, 11. c. 50, 21. 2 Sam. 19, 33. 34. 1 Reg. 14, 4. 9. Neh. 9, 21. Pf. 55, 23. 2) *fuftinere, ferre*, aushalten, Prou. 18, 14. Ier. 6, 11. c. 10, 10. c. 20, 9. Ioel. 2, 11. Amof. 7, 10. Malach. 3, 2. 3) *fuftinere, tueri*, erhalten, de *caufis in iudicio*, Pf. 112, 5. Praet. Kal כָּל *cepit, continuit, comprehendit*, aliis ex coll. ling.

ling. Chald. Syr. et Arab. *mensurauit*, Ies. 40, 12. Hiph. infin. הָכִיל *capere*, *tenere*, *continere*, *sustinere*, *sustinendo*, 1 Reg. 8, 64. Ier. 6, 11. Ezech. 21, 33. In postremo tamen loco הָכִיל dictum vulgo volunt per Syncopen pro הַאֲכִיל *comedere*. Fut. יָכִיל *capiebat*, *tenebat*, 1 Reg. 7, 26. 38. 2 Chron. 4, 5. cum Affixo et Nun Epenthet. יְכִילֶנּוּ *sustinebit*, *feret eum*, Ioel. 2, 11. Pih. praet. כִּלְכֵּל *sustentauit*, 2 Sam. 19, 33. part. מְכַלְכֵּל *sustinens*, Malach. 3, 2. infin. כַּלְכֵּל *sustinere*, *sustinendo*, it. *sustentare*, Ier. 20, 9. Ruth. 4, 15. fut. אֲכַלְכֵּל *sustentabo*, Gen. 50, 21. יְכַלְכֵּל *sustinebit*, *tuebitur*, *feret*, *sustentabit*, Ps. 112, 5. Prou. 18, 14. Zach. 11, 16. etc. Pyh. praet. pl. כָּלְכְּלוּ *sustentati*, *commeatu instructi sunt*, 1 Reg. 20, 27.

כֵּילַי Ies. 32, 5. et כֵּלַי ib. v. 7. *tenax*, *auarus*, *qui tenendo* vel *mensurando* et *ponderando* nummos *se defatigat*: compositum putem ex כול *tenere*, Arab. *mensurare*, *ponderare* nummos, et לאה *laborauit*, *se defatigauit*, mutata media radicali א in Iod, coll. נִלְאֵיתִי הָכִיל, alio licet sensu sumtum, Ier. 6, 11.

כּוּן *parare*, *praeparare*, *aptare*, *apte et recte disponere*, it. *stabilire*, *firmare*: quae significatio petita est a כנן. Fut. cum Vau Conuers. et Affixo, intercedente Nun Epenthet. וַיְכוּנֶנּוּ *et parauit nos*, Hiob. 31, 15. sed alii legunt וַיְכֻנֶנּוּ vel וַיְכוּנֶנּוּ, cum Dagesch Forti, quomodo ad כנן pertinet. Niph. praet. foem. נָכוֹנָה *stabilitum est*, 1 Reg. 2, 46. pl. נָכוֹנוּ *paratae sunt*, Prou. 19, 29. *aptatae* vel *confirmatae* i. e. *perfectae sunt*, Ezech. 16, 7. part. נָכוֹן *paratus*, it. *stabilitus*, *confirmatus*, *certum*, *apte dispositum*, *rectum*, Gen. 41, 32. Exod. 8, 22. c. 34, 2. Deut. 13, 14. in regim. נְכוֹן הַיּוֹם *confirmatum diei*, pro *confirmatus* i. e. *perfectus* et *plenus dies*, *culmen meridianum*, Prou. 4, 18. quo SCHVLTENS etiam refert Hiob. 15, 23. Graeci vocant σαθερὸν ἦμαρ, vt APOLLONIVS *Rhod.* L. I. et σαθερὰν μεσεμβρίαν: quia sol eiusque feruor tum subsistit et quasi *stabilis* fit. Similes phrases Arab. in Verbo قام, *stetit*, notat laudatus SCHVLTENS in *Commentar.* ad Prou. l. c. Foem. נְכוֹנָה *certum*, *aptum*, *rectum*, Hiob. 42, 7. 8. Ps. 5, 10. pl. נְכֹנִים *parati*, Exod. 19, 11. 15. Ios. 8, 4. imper. הִכּוֹן *paratus esto*, Ezech. 38, 7. Amos. 4, 12. pl. הִכּוֹנוּ *parati estote*, sec. Kethibh 2 Chron. 35, 4. sed Kri habet הָכִינוּ *parate*, scil. quae necessaria sunt. Fut. יִכּוֹן *stabilietur*, *confirmabitur*, Ps. 89, 35. Prou. 12, 3. etc. Pih. כּוֹנֵן *accurate aptauit*, *parauit*, *disposuit*, it. *admodum stabiliuit*, *confirmauit*;

quo

quo ſenſu tamen ad כנן referri poteſt. Praet. כּוֹנַנְתָּ *paraſti*, it. *confirmaſti*, Pſ. 99, 4. Pſ. 119, 90. et cum ה Paragog. כּוֹנַנְתָּה Pſ. 8, 4. imper. כּוֹנֵן *para*, *apte inſtitue*, (vt ſeq. לַחֲקֹר in accuſ. intelligendum ſit,) al. intranſitiue, *para te*, Hiob. 8, 8. cum ה Paragog. כּוֹנְנָה *confirma*, Pſ. 90, 17. fut. תְּכוֹנֵן *aptabis*, Pſ. 21, 13. *ſtabilies*, *confirmabis*, Pſ. 7, 10. etc. Pyh. כּוֹנַן *paratus eſt*, it. *ſtabilitus eſt*. Praet. pl. in pauſa כּוֹנָנוּ *parati ſunt*, Ezech. 28, 13. it. *ſtabiliti*, *confirmati ſunt*, Pſ. 37, 23. Hiph. praet. הֵכִין id. quod Kal, Ioſ. 4, 4. 1 Sam. 13, 13. 1 Chron. 15, 3. cum Articulo Relatiuo הַהֵכִין *quod parauit*, 2 Chron. 29, 36. et porro cum ב, excluſo illo ה Artic. בַּהֵכִין *in* (loco) *quem parauit*, 2 Chron. 1, 4. cum Affixo הֱכִינוֹ *ſtabiliuit*, *confirmauit eum*, 2 Sam. 5, 12. 1 Chron. 14, 2. perſ. 2. הֲכִינוֹתָ *paraſti*, Hiob. 11, 13. Pſ. 74, 16. cum ה Paragog. et Vau Conuerſ. וַהֲכִינוֹתָה *et dispones*, Ezech. 4, 3. pl. הֲכִינוֹנוּ *parauimus*, 1 Chron. 29, 16. et ſine י Epenthet. הֵכַנּוּ (pro הֲכִינֹנוּ) 2 Chron. 29, 19. part. מֵכִין *parans*, it. *ſtabiliens*, Pſ. 65, 7. Pſ. 146, 8. infin. הָכִין *ſtabilire*, *firmare*, Ier. 10, 23. Ieſ. 40, 20. *praeparare*, *praeparando*, Ezech. 7, 14. 2 Chron. 2, 8. et הָכֵן *firmando*, ſcil. greſſum ſiue pedes, i. e. *firmiter conſiſtendo*, Ioſ. 3, 17. coll. Ier. 10, 23. Pſ. 119, 133. Huc referri poteſt לָכֵן (excluſa Praeformante ה,) *ad confirmandum*, Zach. 11, 7. Imp. הָכֵן *para*, *praepara*, it. *ſtabili*, *confirma*, Gen. 43, 16. Pſ. 119, 133. pl. הָכִינוּ *parate*, *praeparate*, Ioſ. 1, 11. Ieſ. 44, 21. et ſec. Kri 2 Chron. 35, 3. fut. תָּכִין *parabis*, Pſ. 10, 17. *diriges*, Ezech. 4, 7. et תָּכֵן *ſtabilies*, Pſ. 89, 3. יָכִין *parabit*, *aptabit*, *diriget*, *parat*, *aptat*, etc. Iud. 12, 6. Pſ. 78, 20. ſic ſec. Kethibh Prou. 21, 29. (vbi Kri habet יָבִין *conſiderat*,) etc. Hoph. praet. הוּכַן *paratus eſt*, Ieſ. 30, 33. cum Vau Conuers. וְהוּכַן *et parabitur*, Zach. 5, 11. it. *et ſtabilietur*, Ieſ. 17, 5. et וְהֻכַן Nah. 2, 6. part. מוּכָן *paratus*, Prou. 21, 31. pl. מוּכָנִים *aptati* vel *firmati*, Ezech. 40, 43. Hithpah. fut. foem. in pauſa תִּכּוֹנָנִי (pro תִּתְכּוֹנְנִי) *ſtabilies* ſiue *firmabis te*, Ieſ. 54, 15. יִתְכּוֹנֵן *ſtabiliet*, *firmabit ſe*, Prou. 24, 3. foem. תִּכּוֹנֵן (pro תִּתְכּוֹנֵן) id. Num. 21, 28. pl. in pauſa יִכּוֹנָנוּ *parant ſe*, Pſ. 59, 5.

כֵּן m. *recta diſpoſitio*, *rectitudo*, quo referri poteſt 2 Reg. 17, 9. Ier. 23, 10. it. *apte*, *recte diſpoſitus*, *rectus*, 2 Sam. 23, 5. Prou. 15, 7. *rectum*, 1 Reg. 7, 29. 31. (vbi opponitur מוֹרָד שׁוֹ ſiue *decliui*,) et ſec. COCCEIVM aliosque Prou. 11, 19. c. 15, 7. c. 28, 2. et aduerbialiter, *recte*, Exod. 10, 29. Num. 27, 7. etc. pl. כֵּנִים *recti*, Gen. 42, 11. 19. 31. 33. 34. Aliud כֵּן vid. ſub rad. כנן. Aliud quo-

quoque est כֵּן *sic, ita, similiter*, etc. Gen. 1, 7. 9. 11. Exod. 6, 9. Leuit. 4, 20. etc. quod quia habet (..) mutabile in (ˬ), vt Gen. 44, 10. Iof. 2, 21. 1 Sam. 25, 25. Prou. 23, 7. GVSSETIVS contractum putat ex כְּהֵן *secundum illa*. Construitur et hoc כֵּן cum aliis Particulis: vt בְּכֵן *sic, in hunc modum*, q. d. *in sic*, Eccles. 8, 10. Esth. 4, 16. לָכֵן *ideo, propterea*, q. d. *propter sic, rebus sic stantibus*, Gen. 4, 15. Iud. 10, 13. 1 Sam. 3, 14. etc. pro quo etiam dicitur עַל־כֵּן Gen. 2, 24. Exod. 5, 8. 17. Leuit. 17, 12. etc. אַחַר כֵּן *postea*, q. d. *post sic*, Leuit. 14, 36. Deut. 21, 13. 1 Sam. 10, 5. אַחֲרֵי כֵן id. Gen. 6, 4. Exod. 3, 20. Iof. 8, 34. et semel *postquam*, 2 Sam. 24, 19. vbi tamen alii אשר subintelligunt, (vt Leuit. 25, 48.) q. d. *posteaquam sic*. בְּמוֹ־כֵן *eodem modo*, q. d. *secundum sic*, Ies. 51, 6.

כֵּן Chald. *sic, ita*, Dan. 2, 25. c. 4, 11. c. 6, 7. c. 7, 23. Esr. 5, 3. c. 6, 2.

כַּוָּן vid. sub rad. כוה.

כִּיּוּן m. Amos. 5, 26. *aptatio, paratio*, aliis *stabilimentum basis, loculamentum*; rectius *formatio, forma*, τοῖς LXX et Act. 7, 43. τύποι, ex significatione radicis Arab. in 2 Coniug. *formauit*, coll. Aethiop. Kin *ars*, Kenja *artifex* etc. *Appellatiuum* esse, recte defendunt HILLERVS in *Onomast. S.* p. 123. A. KROMAYERVS in *Fontibus S. S. apertis* ad Amos. 5, 26. MAIVS in pec. Diss. de *Kijun* et *Remphan*, et in *Supplem.* ad COCCEI *Lex. Hebr.* aliique. Vulgo tamen *Proprium* esse volunt, vid. *Arcan. Form. Hebr.* p. 408. et *Onomast. V. T.* p. 265. et 632. ibique add. GODOFR. THYMI Dissert. de *Labro aeneo*, p. 8. seq. Celeb. N. W. SCHROEDERI Dissert. de *Tabernaculo Molochi* Sect. II. C. G. F. WOLFFII Dissert. de *Chiun et Remphan*.

אָכֵן vid. sub rad. כנן.

מָכוֹן m. *locus, in quo* aliquid *stabilitur* et *firmatur*, Exod. 15, 17. 1 Reg. 8, 13. 2 Chron. 6, 2. etc. specialiter *basis* alicuius rei, vt Ps. 97, 2. Ps. 104, 5. Esr. 2, 68. In regim. מְכוֹן 1 Reg. 8, 39. 43. 49. Ies. 4, 5. cum Affixo מְכוֹנִי *locus meus*, Ies. 18, 4. pl. מְכוֹנִים *bases*, cum Affixo מְכוֹנֶיהָ *bases eius*, Ps. 104, 5.

מְכוֹנָה f. *basis*, 1 Reg. 7, 23. 28. 30. 32. 34. 35. 38. pl. מְכֹנוֹת *bases*, 1 Reg. 7, 27. 33. 38. 39. 43. cum Affixo מְכֹנֹתָיו *bases suas*, Esr. 3, 3.

מְכוּנָה f. *locus, in quo* aliquid *stabilitur*, cum Affixo מְכֻנָתָהּ *locus eius*, Zach. 5, 11.

תְּכוּנָה f. refero ad rad. תכן, coll. Ezech. 43, 11. cum v. 10. vid. ergo תכן.

כּוֹס *poculum*, it. *bubo*, vid. ſub rad. כסה.

כּיר radix apud Hebraeos inuſit. (licet vulgo inde deducant vexatum illud כָּאֲרִי Pſ. 22, 17. quod nos potius ad אֲרִי referimus, vt כ ſit *ſeruile*,) eiusdem ſignificationis fuiſſe videtur cum אכר, כרה, נקר et קוּר, *effodit*, *perfodit*, *excauauit*, Arab. كار *rotundus fuit*, *in gyrum ambiit*. Inde ſunt

כּוּר m. *fornax in rotundum excauata*, proprie qua metalla liquantur, Ieſ. 48, 10. Ezech. 22, 18. 20. 22. vnde per Synecdochen pro *catino* ſumi putatur, Prou. 17, 3. c. 27, 21. Sed à Syr. כור in Ethpah. *aeſtuare*, *calere*, deducit MAIVS.

כֹּר m. *corus*, proprie *vas in rotundum excauatum*, hinc *menſurae* genus, tam *aridorum*, 1 Reg. 4, 22. quam *liquidorum*, 1 Reg. 5, 11. pl. כֹּרִים *cori*, 2 Chron. 2, 9. c. 27, 5.

כּוֹר m. Chald. id. Pl. כּוֹרִין *cori*, Eſr. 7, 22.

כִּיר m. in dual. כִּירַיִם Leuit. 11, 35. genus *vaſis in rotundum excauati*, ſub forma Dualis, ob operculum ceu alteram eius partem; aliis *foculus*, conſtans duabus partibus: cuius delineationem exhibet DASSOVIVS in Diſſ. ad *Tit. Talmud. Celim.*

כִּיּוֹר m. in genere *excauatum* quid *in rotundum*, ſpecialiter 1) *labrum rotundum*, Exod. 30, 18. c. 40, 7. 11. 1 Reg. 7, 35. etc. 2) *ſuggeſtus rotundus*, 2 Chron. 6, 13. 3) *foculus* ſiue *vas rotundum* ad fouendum ignem, Zach. 12, 6. Pl. m. כִּיּוֹרִים *labra*, 2 Chron. 4, 6. pl. foem. כִּיּוֹרוֹת 2 Reg. 7, 38. 40. 43. 2 Chron. 4, 14.

מְכוּרָה f. *locus effoſſionis* i. e. *natiuitatis*, coll. phraſi Ieſ. 51, 1. Cum Affixo מְכוּרָתָם *locus natiuitatis* ſiue *patria eorum*, Ezech. 29, 14. plur. מְכֻרוֹת *loca effoſſionis*, cum Affixo מְכֻרוֹתַיִךְ *loca effoſſionis* ſiue *natiuitatis tuae*, Ezech. 21, 35.

מְכוֹרָה f. id. in pl. מְכֹרוֹת, cum Affixo מְכֹרֹתַיִךְ *loca effoſſionis* ſiue *natiuitatis tuae*, Ezech. 16, 3.

מְכֵרָה f. *gladius*, *quo transfoditur* ſiue *confoditur*, Graec. μάχαιρα. Pl. מְכֵרוֹת *gladii*, cum Affixo מְכֵרֹתֵיהֶם *gladii eorum*, Gen. 49, 5. Qui מ *radicale* et radicem מכר eſſe volunt, illis minime fauet ſignificatio Formae, de qua *Arcan. Form.* Sect. II. §. 5.

כּוּשִׁי *Cuſchita*, vulgo *Aethiops*, foem. כֻּשִׁית *Cuſchitis foemina*, vulgo *Aethiopiſſa*, potius ad *Propria* pertinet, vid. *Onomaſt. V. T.* p. 379.

כָּזַב *mentitus eſt*, *feſellit*. Part. praeſ. כֹּזֵב *mentiens*, Pſ. 116, 11. Niph. praet. f. in pauſa נִכְזָבָה *mendax facta eſt*, Hiob. 41, 1.

41, 1. וְנִכְזָבְתָּ *et mendax fias*, Prou. 30, 6. Pih. כִּזֵּב *mentitus est*, Mich. 2, 11. metaphorice etiam de rebus *inanimatis*, *spem fallentibus*, Ief. 58, 11. vt Graec. ἀπατᾷν apud HESIOD. *Oper. et dier.* v. 460. Lat. *mentiri* et *fallere*. Fut. אֲכַזֵּב *mentiar*, *mentior*, Pſ. 89, 36. Hiob. 6, 28. c. 34, 6. יְכַזֵּב *mentietur*, Prou. 14, 5. Habac. 2, 3. etc. Hiph. fut. יַכְזִיב *mendacem faciet*, *mendacii arguet*, cum Affixo יַכְזִיבֵנִי *mendacii arguet me*, Hiob. 24, 25.

כָּזָב m. *mendacium*, Pſ. 4, 3. Prou. 19, 22. Ief. 28, 15. 17. etc. pl. כְּזָבִים *mendacia*, Iud. 16, 10. Prou. 6, 19. cum Affixo כִּזְבֵיהֶם *mendacia eorum*, Amoſ. 2, 4.

אַכְזָב m. (cum א *Continuitatis*,) *continuo mentiens*, *mendax*, *fallax*: vt *fons aquae ſemper expers*, Ier. 15, 18. Mich. 1, 14. coll. Ief. 58, 11. Sic Lat. *mendax* dicitur, quod votis non reſpondet: vnde *fundus mendax* apud HORAT. et PETRON.

כָּזַר radix inuſit. quae ſenſum *duritiei* et *crudelitatis* habuiſſe videtur. Inde eſt

אַכְזָר m. (cum א Heemantico *firmae Conſiſtentiae* nota,) *inexorabiliter durus* et *crudelis*, Deut. 32, 33. Hiob. 30, 21. c. 41, 2. Thren. 4, 3. Sed COCCEIVS compoſitum putat ex אַךְ זָר *penitus peregrinus*, fortaſſis ex Prou. 5, 9. coll. v. 10. et Hiob. 19, 13.

אַכְזָרִי m. (cum Iod quaſi *gentilitio*,) q. d *qui* vel *quod eſt ex genere et claſſe crudelium*, Prou. 5, 9. c. 12, 10. Ief. 13, 9. Ier. 6, 23. etc.

אַכְזְרִיּוּת f. proprie *ſtatus eius*, *qui eſt ex genere* ſiue *claſſe crudelium*: *crudelitas*, Prou. 27, 4.

כָּחַד in Kal inuſit. Pih. כִּחֵד in genere *excîdit*, *abſcidit*, *ne ſit*, *audiatur* aut *videatur*, Graec. ἀφανίζειν; in ſpecie *reticuit*, *celauit*, (conf. דמם,) 1 Sam. 3, 18. Praet. כִּחַדְתִּי *celaui*, Pſ. 40, 11. ſed Hiob. 6, 10. SCHVLTENS explicat *abnegaui*, ſicut כפר *tegere*, Arab. eſt *abnegare*. Pl. כִּחֲדוּ *celarunt*, Hiob. 15, 18. in pauſa כִּחֵדוּ Ief. 3, 9. fut. אֲכַחֵד *celabo*, Hiob. 27, 11. תְּכַחֵד *celabis*, Ioſ. 7, 19. 1 Sam. 3, 17. etc. Niph. נִכְחַד *excîſus eſt*, Hiob. 22, 20. it. *celatus*, *celatum eſt*, Pſ. 139, 15. Hoſ. 5, 3. praet. pl. in pauſa נִכְחָדוּ *excîſi ſunt*, Hiob. 4, 7. it. *celati ſunt*, Pſ. 69, 6. part. foem. נִכְחֶדֶת *quod exſcinditur*, Zach. 11, 9. pl. נִכְחָדוֹת *quae exſcinduntur*, *pereuntes*, Hiob. 15, 28. Zach. 11, 16. fut. cum Vau Conuers. וַתִּכָּחֵד *et excîſus fuiſſes*, Exod. 9, 15. יִכָּחֵד *celabitur*, 2 Sam. 18, 13. Hiph. הִכְחִיד *excîdit*, it. *celauit*. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וְהִכְחַדְתִּיו *et exſcindam eum*, Exod. 23, 23. infin. הַכְחִיד *exſcindere*,

1 Reg.

1 Reg. 13, 34. fut. וַיִּכָּחֵד *et excidit*, 2 Chron. 32, 21. cum Affixo et Nun Epenthet. יְכַחֲדֶנָּה *celauerit illud*, Hiob. 20, 12.

כָּחַל *fucauit*. Praet. 2 perſ. f. כָּחַלְתְּ *fucaſti*, Ezech. 23, 40.

כָּחַשׁ in genere *defecit*, ſiue *verborum veritate*, ſiue *rei exiſtentia*: hinç ſpecialiter 1) *emaciatus eſt*, *carne defecit*, vt in Kal Pſ. 109, 24. et alibi in Niphal et Pihel. 2) in Pih. *mentitus eſt*, 1 Reg. 13, 18. Hoſ. 4, 2. *negauit*, ſcil. *id, quod tamen verum eſt*, Gen. 18, 15. Leuit. 5, 22. 23. *abnegauit*, Ioſ. 24, 27. Prou. 30, 9. Hiob. 31, 28. Ier. 5, 20. catachreſtice *blanditus, adulatus eſt*, Pſ. 81, 16. et ſec. quosdam Pſ. 18, 45. et metaphorice de rebus *inanimatis*, *quae ſpem fallunt*, Hoſ. 9, 2. Habac. 3, 17. Niph. fut. pl. יִכָּחֲשׁוּ *mendaces reddentur*, vel *reciproce*, *ſe mendacii arguent*, al. *blandientes reddentur*, *ad blandiendum cogentur*, Deut. 33, 29. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְכִחַשְׁתִּי *et abnegem*, Prou. 30, 9. infin. כַּחֵשׁ *mentiri*, *mentiendo*, Ieſ. 59, 13. Hoſ. 4, 2. Zach. 13, 4. fut. וַתְּכַחֵשׁ *et negauit*, Gen. 18, 15. plur. תְּכַחֲשׁוּ *mentiamini*, Leuit. 19, 11. et cum Nun Paragog. תְּכַחֲשׁוּן Ioſ. 24, 27. Hithpah. fut. pl. יִתְכַּחֲשׁוּ *mendaces* vel *blandientes ſe exhibent*, 2 Sam. 22, 45.

כַּחַשׁ m. 1) *mendacium*, Pſ. 59, 13. Hoſ. 10, 13. c. 12, 1. Nah. 3, 1. 2) *macies*. Cum Affixo כַּחֲשִׁי *macies mea*, Hiob. 16, 8. pl. כְּחָשִׁים *mendacia*, cum Affixo כַּחֲשֵׁיהֶם *mendacia ſua*, Hoſ. 7, 3.

כֶּחָשׁ m. (pro כַּחָשׁ, Formae dageſſandae,) *mendax*, q. d. *mentitor*. Pl. כֶּחָשִׁים *mendaces*, Ieſ. 30, 9.

כִּי m. *aduſtio*, et כִּי Particula, vid. ſub rad. כוה.

כִּיד m. *conculcatio*, à rad. Aethiop. כיד *conculcauit*. Vulgo tamen *exitium*, *infortunium*, exponunt: quomodo dictum videtur per Aphaereſin pro נְכִיד, à rad. Arab. נכר *durus fuit*, vnde nacdon *calamitas dura*, *malus euentus*, *infortunium*. Occurrit tantum cum Affixo כִּידוֹ *infortunium ſuum*, Hiob. 21, 20. Quidam tamen huc quoque referunt Hiob. 12, 5.

כִּידוֹן vid. ſupra poſt כִּדֹּד.

כִּילַי vid. ſub rad. כול.

כִּימָה f. vulgo *pleiades*, Hiob. 9, 9. c. 38, 31. Amoſ. 5, 8. q. d. *conſtellatio magna*, HYGINO *congeries ſtellarum*, VAL. FLACCO *globus pleiadum*, MANILIO *glomerabile ſidus*, PROPERTIO *pleiadum chorus*, SENECAE *denſi pleiadum greges*, etc. à rad. Arab. كَمّ *magnus fuit*, in 2 Coniug. *accumulauit*; ſicut Graec.

Graec. πλειάδες à πολύς, et Arab. ثريا *pleiades*, à rad. ثرا *multus fuit* vel *factus est*. Conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. p. 114. Sed *cometam* intelligit IOH. HEYNIVS in Dissert. de *Diluuio per cometam inducto* §. 24. et in Tract. de *Cometis:* cui assentitur AD. BECKER in *Specim. Theoricae Iobeae* §. 11. et 12. quomodo כִּימָה dictum videri queat pro יְכִימָה, per Aphaeresin, (ad Formam שִׁיבָה pro יְשִׁיבָה,) à rad. Arab. وكم *anxit, contristauit, sollicitum reddidit.*

כִּיס m. *crumena*, pro כִּבְּים, vid. sub כָּבַס.

כִּיף radix Hebraeis inusit. Arabibus *secuit, abscidit, praecidit, amputauit.* Inde est

כֵּף m. (pro כֵּיף) *petra, rupes*, proprie *praerupta* et *praeceps*; sicut Graec. ἀπότομος de *praecipite* dicitur, ἀκρότομος de *rupe praerupta*, ῥάχλος *praecipitium*, à ῥάσσω, alias ἀράσσω *amputo, abscindo*, κοπή *locus praeruptus*, à κόπτω, etc. Vel *rupem acutam*, notat, vt צוּר, quod conf. Plur. כֵּפִים *petrae, rupes*, Ier. 4, 29. Hiob. 30, 6.

כִּיּוֹר et כִּיר vid. supra sub rad. כּוּר.

כָּךְ *sic, ita*, apud Rabbinos frequens, contractum ex כְּדָךְ *secundum hoc:* דָךְ enim Chald. est Pronom. *Demonstrat. hic, haec, hoc.* In Codice S. semper occurrit cum ה Parag. כָּכָה Exod. 12, 11. Num. 8, 26. Deut. 29, 23. Ios. 10, 25. etc. Praefixo אֵי, fit *interrogatiuum*, אֵיכָכָה *quomodo?* Vid. tamen suo loco אֵיךְ.

כּוֹכָב m. *stella*, à *continua repetitaque scintillatione*, (à rad. Arab. כוכב *micuit, fulsit*,) metaphorice *vir illustris, princeps*, (conf. *Onomast. V. T.* p. 581.) specialiter *Messias*, Num. 24, 17. Alias deriuationes vid. in *Arcan. Form.* p. 213. et 652. In regim. כּוֹכַב Amos. 5, 26. pl. כּוֹכָבִים *stellae*, Gen. 37, 9. Ps. 8, 4. in regim. כּוֹכְבֵי Ps. 148, 3. Ies. 13, 10. cum Affixo כּוֹכְבֵיהֶם *stellae eorum*, Ezech. 32, 7.

כִּכָּר foem. in genere *plane rotundum* quid, compos. ex 2 synonymis כרך Syr. *circuiuit in rotundum*, (vnde ܟܪܟܐ, Lat. *circus*,) et Arab. كار *rotundus fuit, in gyrum ambiuit.* Sed SCHVLTENS in *Claue Dialect.* p. 320. dictum vult pro כִּרְכָּר, à rad. Arab. modo dicta, geminatis radicalibus et priori ר omisso. Hinc specialiter 1) *planities, tractus terrae rotundior*, horizonte scil. à montibus non tecto, (vt פֶּלֶךְ,) Gen. 13, 12. Deut. 34, 3. 2 Sam. 18, 24. etc. 2) *placenta, massa panis rotunda*, Exod. 29, 13. 1 Sam. 2, 36. Prou. 6, 26. 3) *talentum, mensurae genus rotundum*, Exod. 38, 24.

38, 24. 25. 27. 29. 1 Reg. 9, 28. In regim. כִּכַּר Gen. 13, 10. Exod. 25, 39. Dual. כִּכָּרַיִם *duo talenta*, 2 Reg. 5, 23. in regim. כִּכְּרַיִם (seruata terminatione Dualis, ne pereat indicium Numeri,) 2 Reg. 5, 23. Pl. masc. כִּכָּרִים *talenta*, 1 Chron. 22, 14. Esr. 8, 26. in regim. כִּכְּרֵי 2 Reg. 5, 5. 1 Chron. 29, 4. pl. foem. כִּכָּרוֹת *placentae, tractae panis*, in regim. כִּכְּרוֹת Iud. 8, 5. 1 Sam. 10, 3.

כִּכַּר f. Chald. *talentum*, pl. כִּכְּרִין *talenta*, Esr. 7, 22.

כָּלָא *clausit, conclusit, continuit, cobibuit.* Aliquoties formationem suam mutuatur à כָּלָה: vnde praet. 2 pers. f. כָּלִית (pro כָּלָאת,) cum Affixo כְּלִתְנִי *cobibuisti me*, 1 Sam. 25, 33. pers. 1. כָּלִאתִי *cobibui*, Ps. 119, 101. pl. כָּלְאוּ *cobibuerunt se, cobibiti sunt*, (intransitiue,) Hagg. 1, 10, et alia Forma, כָּלוּ *concluserunt*, 1 Sam. 6, 10. part. Pahul כָּלוּא *conclusus, inclusus*, Ier. 32, 2. et כָּלֻא Ps. 88, 9. imper. כְּלָא, cum Affixo כְּלָאֵם *cobibe eos*, Num. 11, 28. fut. אֶכְלָא *cobibebo*, Ps. 40, 10. pers. 2 foem. in pausa תִּכְלָאִי *cobibeas*, Ies. 43, 6. יִכְלֶה (pro יִכְלָא) *cobibebit*, Gen. 23, 6. Niph. fut. cum Vau Conuers. וַיִּכָּלֵא *et cobibitus est*, Gen. 8, 2. Exod. 36, 6. Pih. infin. כַּלֵּא *cobibere*, Dan. 9, 24. imp. כַּלֵּה (pro כַּלֵּא) *cobibe*, i. e. *remoue*, (coll. significatione rad. Aethiop.) Ps. 74, 11.

כֶּלֶא m. *carcer, conclusionis* Medium, 1 Reg. 22, 27. Ies. 42, 7. Ier. 37, 15. etc. cum Affixo כִּלְאוֹ *carcer suum*, 2 Reg. 25, 29. Ier. 53, 33. pl. כְּלָאִים *carceres*, Ies. 42, 22. Sed dual. כִּלְאַיִם *heterogenera, duo diuersa genera* sibi inuicem *inclusa* et *mixta*, Leuit. 19, 19. Deut. 22, 9. Conuenit cum Arab. kila *ambo*, Aethiop. klê *duo*, et kâlè *alius*.

כְּלוּא m. *carcer*, sec. Kri Ier. 37, 4. c. 52, 31. sed Kethibh habet כְּלִיא, alia Forma.

מִכְלָה, pro מִכְלָא vel מִכְלָאָה, *caula, ouile, in quo concluduntur* oues, Habac. 3, 16. pl. מִכְלָאוֹת *caulae, ouilia*, in regim. מִכְלְאוֹת Ps. 78, 70. cum Affixo מִכְלְאֹתֶיךָ *caulae tuae*, Ps. 50, 9.

כָּלַב radix inusit. cui MAIVS et STOCKIVS notionem *custodiendi* et *asseruandi* tribuunt. Arab. significat *contexere, consuere*. Inde sunt

כְּלוּב m. 1) *canistrum, asseruationis* Medium, vel quod ex viminibus *contextum* sit, Amos. 8, 1. 2. 2) *cauea*, in qua aues *custodiuntur*, Graec. κλωβὸς vel κλωβός, Ier. 5, 27.

כֶּלֶב m. *canis, custos* domus, gregis et domini sui, Exod. 11, 6. Deut. 23, 19. Iud. 7, 5. etc. Metaphorice symbolum est *doctoris* eccle-

ecclesiae, Ies. 56, 10. *hominis crudelis et rabiosi*, Ps. 22, 17. 21. *impudentis*, Ies. 56, 11. et *vilis*, 1 Sam. 24, 15. 2 Reg. 8, 13. etc. Pl. כְּלָבִים *canes*, 1 Reg. 14, 11. Ps. 22, 17. in regim. כַּלְבֵי Hiob. 30, 1. cum Affixo כְּלָבֶיךָ *canes tui*, Ps. 68, 24.

כָּלָה in genere *finitus est*, specialiter 1) *perfectus, absolutus, impletus, consummatus est*, 2) *consumtus, absumtus est, defecit*, metonymice *anxie sperauit*, q. d. *prae desiderio consumtus est*, Ps. 119, 81. 82. Hiob. 19, 24. Praet. כָּלִיתִי *consumtus sum*, Ps. 39, 11. infin. constr. כְּלוֹת *absolui, finiri*, Ruth. 2, 23. 2 Chron. 29, 34. *impleri, consummari*, 2 Chron. 36, 22. *consumi, deficere*, Ps. 71, 9. Prou. 5, 11. fut. יִכְלֶה *deficiet, consumetur*, Prou. 22, 8. per Apocopen יִכֶל Hiob. 33, 21. foem. תִּכְלָה (petita punctatione à כלא,) id. 1 Reg. 17, 14. et per Apocopen cum Vau Conuers. וַתֵּכֶל (ex regulari תִּכְלֶה,) *et absolutum est*, Exod. 39, 32. etc. Pih. כִּלָּה *perfecit, absoluit, finiuit*, Gen. 18, 33. Iud. 3, 18. Prou. 16, 30. it. *consumsit*, Gen. 41, 30. Ios. 24, 20. etc. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְכִלְּתָה *et consumet*, Hos. 11, 6. cum Affixo וְכִלַּתּוּ *et consumet eum*, Zach. 5, 4. כִּלִּיתִי *consumsi*, Num. 25, 11. Ies. 49, 4. sed וְכִלֵּיתִי *et perficiam, consummabo*, Ezech. 6, 12. c. 7, 8. c. 13, 15. part. מְכַלֶּה *consumens*, Ier. 14, 12. Hiob. 9, 22. foem. plur. מְכַלּוֹת *consumentes*, Leuit. 26, 16. infin. כַּלֵּה (Forma Chaldaica,) *absoluere, perficere*, 1 Sam. 3, 12. 2 Chron. 24, 10. *consumere*, 2 Reg. 13, 17. 19. Esr. 9, 14. et כַּלֵּא sec. quosdam Dan. 9, 24. et regulariter כַּלּוֹת Num. 7, 1. Deut. 20, 9. 1 Sam. 2, 33. etc. imp. כַּלֵּה *consume*, Ps. 59, 14. *fini, cessare fac* (ex medio sinus tui), i. e. non amplius in sinu reconde, Ps. 74, 11. sed Kethibh habet *perfice* (חוקך *decretum tuum*), vid. quoque in rad. כלא. Pl. כַּלּוּ *perficite*, Exod. 5, 13. Fut. אֲכַלֶּה *absoluam, consummabo*, Gen. 24, 45. Deut. 32, 23. *consumam*, Num. 16, 21. c. 17, 10. per Apocopen cum Vau Conuers. וָאֲכַל *et consumsi*, Ezech. 43, 8. תְּכַלֶּה *absolues*, Leuit. 19, 9. Deut. 26, 12. cum Affixo et Nun Epenthet. תְּכַלֶּנָּה *consummabis, perficies eam*, Gen. 6, 16. foem. per Apocopen cum Vau Conuers. וַתְּכַל *et consumsit*, scil. haec res Dauidem prae desiderio, 2 Sam. 13, 39. pl. יְכַלּוּ *consument, consumunt*, sec. Kri Hiob. 21, 13. vbi Kethibh habet יְבַלּוּ, eodem sensu, vid. rad. בלה. Pyh. praet. pl. כֻּלּוּ *absoluti, finiti sunt*, Ps. 72, 20. fut. cum Vau Conuers. וַיְכֻלּוּ *et absoluti, perfecti sunt*, Gen. 2, 1.

כֶּל, vnde pl. כֵּלִים, vid. statim כְּלִי.

כָּלֶה m. inusit. in foem. כָּלָה *deficiens, tabescens*, pl. כָּלוֹת *deficientes*, Deut. 28, 32.

כָּלָה f. *consummatio: consummatum, totum, res consummata et finita*, Exod. 11, 1. 1 Sam. 20, 33. Ies. 10, 23. etc. vnde *facere* כָּלָה est *rem penitus finire*, Gen. 18, 21. Ier. 4, 27. Ezech. 11, 13. etc.

כְּלִי m. *quicquid vsu quotidiano consumitur et atteritur:* vt 1) quaeuis *supellex*, Gen. 31, 37. Ier. 49, 29. 2) *vas*, Exod. 35, 22. Leuit. 11, 32. 33. 34. Num. 19, 17. etc. 3) *vestis*, Leuit. 13, 49. 53. Deut. 22, 5. 4) *instrumentum*, tam *bellicum* siue *arma*, Deut. 1, 41. Iud. 18, 11. 1 Sam. 8, 12. quam *musicum*, 2 Chron. 5, 13. Ps. 71, 22. In pausa dicitur כֶּלִי Num. 19, 17. 2 Reg. 4, 6. Pl. כֵּלִים (tanquam à sing. כֵּל, Formae בֵּן,) *vasa*, etc. Exod. 22, 6. Num. 7, 85. Ruth. 2, 9. in regim. כְּלֵי Gen. 24, 23. Exod. 3, 22. cum Affixis כֵּלֶיךָ *vasa, instrumenta tua*, Gen. 27, 3. Deut. 23, 25. כְּלֵיהֶם *vasa, instrumenta eorum*, Gen. 42, 25. Num. 4, 32.

כְּלָיוֹת pl. foem. *renes*, Exod. 29, 13. 22. Leuit. 9, 19. Ps. 7, 10. sec. SCHVLTENSIVM sic dicti, quod sint *bipartiti*, coll. כִּלְאַיִם, sec. ABEN ESRAM, BOCHARTVM aliosque à *libidine*, cuius sedes in *renibus*, ex radicis notione *desiderandi*, coll. Hiob. 19, 27. Posset videri esse pl. foem. à masc. כְּלִי: quod habeant *cauitatem* instar *vasis*, quam Anatomici *peluim* vocant. In regim. כִּלְיוֹת Deut. 32, 14. Ies. 34, 6. cum Affixo כִּלְיוֹתָי *renes mei*, Ps. 73, 21. Hiob. 16, 13.

כִּלָּיוֹן m. *consummatio totalis*, Ies. 10, 22. in regim. כִּלְיוֹן *consumtio totalis*, Deut. 28, 65.

מִכְלוֹת, quod vulgo huc referunt, vid. sub rad. כלה.

תִּכְלָה (cum ת significationis *reciprocae*,) f. *res, quae semet consumit, res caduca* et *temporalis*, Ps. 119, 96.

תַּכְלִית f. *finis, terminus, extremitas*, proprie *consummatio* siue *finitio sui*, Neh. 3, 21. Hiob. 11, 7. c. 26, 10. c. 28, 3. vnde תַּכְלִית שִׂנְאָה *extremitas* siue *consummatio odii*, i. e. *odium extremum* siue *summum*, Ps. 139, 22.

כֶּלַח m. *senectus*, Hiob. 5, 26. c. 30, 2. à rad. Arab. כלח *tetrico, austero et corrugato vultu fuit*, alias קחל *aridam super ossa pellem habuit senex*, et קלחם *decrepitus fuit*.

כָּלַל *perfecit, consummauit, absoluit, summatim et totaliter complexus est*, Chald. *ornauit*, Aethiop. *texit, operuit*. Praet. plur. כָּלְלוּ *perfecerunt*, Ezech. 27, 4. 11.

כָּלִיל m. *perfectus, consummatus, totus, totum*, Deut. 13, 17. Ezech. 16, 14. et substantiue, *sacrificium integrum, holocaustum*, Leuit. 6, 15. 16. Ps. 51, 21. In regim. כְּלִיל Exod. 28, 31. Deut.

4, 6. Iud. 20, 40. Ezech. 28, 12. foem. כְּלִילָה *perfecta*, in regim. כְּלִילַת Thren. 2, 15. Ezech. 27, 3.

כְּלוּלוֹת f. pl. *sponsalia*, q. d. *consummationes matrimonii.* Cum Affixo כְּלוּלֹתַיִךְ *sponsalia tua*, Ier. 2, 2.

כֹּל, et sequente linea Makkeph -כָּל, proprie *Substantiuum* est: *totus complexus, vniuersitas;* sed vulgo *adiectiue* exponitur: *totus, omnis, e, omnes, omnia.* Varie vsurpatur: vt 1) *distributiue* de *singulis generum*, designans *ad vnum omnes* vel *omnia*, Ps. 5, 6. Ps. 14, 3. Ps. 39, 6. Eccles. 12, 13. 2) de *generibus singulorum*, significans *omnis generis*, vt Gen. 6, 17. 2 Reg. 8, 9. Ezech. 31, 6. Ioël. 2, 28. 3) de *maxima parte*, vt Exod. 9, 25. Deut. 28, 64. 2 Sam. 16, 22. Ps. 22, 8. 30. etc. 4) constructum cum Particulis *negatiuis*, לא, בִּלְתִּי et אֵין, notat *nullum, nihil quicquam*, vt Ps. 49, 18. 2 Sam. 12, 3. Habac. 2, 19. Dan. 11, 37. Cum Affixis כֻּלּוֹ *totus complexus eius*, i. e. *totus ipse*, Gen. 25, 25. Exod. 14, 7. et כֻּלֹּה 2 Sam. 2, 9. Ier. 48, 31. Ezech. 11, 15. etc. כֻּלָּהּ *tota ipsa*, Ezech. 29, 2. Hiob. 34, 13. c. 38, 18. et semel cum א loco ה, כֻּלָּא Ezech. 36, 5. quod א Aramaeismo tribuit ALTINGIVS in *Gram. Hebr.* §. 165. כֻּלָּנוּ *omnes nos*, Gen. 42, 11. כֻּלָּם *omnes illi*, *omnia illa*, Eccles. 2, 14. Ies. 14, 10. 17. et cum ה Epenthet. כֻּלָּהֶם 2 Sam. 23, 6. foem. cum ה Paragog. כֻּלָּנָה *omnes illae*, *omnia illa*, Gen. 42, 36. Prou. 31, 29. et cum ה Epenthet. כֻּלָּהֵנָה 1 Reg. 7, 37. כָּל־עֻמַּת, vid. עֻמַּת sub rad. עמם.

כָּל m. cum (ָ) longo, id. Ps. 35, 10. Prou. 19, 7.

כֹּל m. Chald. id. Dan. 3, 2. 3. 5. 7. 10. 15. Esr. 4, 20. c. 7, 16. 17. 21. etc. et sequente Makkeph, -כָּל Dan. 2, 10. 30. Esr. 6, 11. 12. etc. cum א Paragog. (quod respondet Hebr. ה Paragogico,) כֹּלָּא Dan. 2, 40. c. 4, 9. 18. 25. Esr. 5, 7. Non est א *Emphaticum*, vt COCCEIVS aliique putant, quia tonus mansit in penultima. Simile occurrit in עֵלָּא Dan. 6, 3. Cum Affixis כָּלְהוֹן *omnia illa*, Dan. 2, 38. et sec. Kethibh c. 7, 19. vbi Kri habet כָּלְהֵן, cum Affixo foem. Sed כָּל־קֳבֵל דִּי, vid. infra in קֳבֵל.

כַּלָּה f. *sponsa*, à *perfecto ornatu*, vel potius, quod *tecta* siue *velata* ad sponsum adduceretur, et posthac *tecta* incederet, coll. Gen. 20, 16. c. 24, 65. et *Arcan. Form.* p. 318. add. S. R. C. B. MICHAELIS *Ritualia S. S. ex Corano illustr.* §. 5. et 6. et I. E. REICHARDI Differt. de *Velamine veterum*. Sumitur non tantum pro *sponsa*, respectu nimirum *sponsi*, vt Cant. 4, 8. 9. 10. 11. 12. Ies. 61, 10. Ier.

2, 2.

2, 32. etc. ſed quoque pro *nuru*, reſpectu *ſoceri* vel *ſocrus*, vt Gen. 11, 31. c. 38, 24. Leuit. 18, 15. etc. Cum Affixo כַּלָּתֵךְ *nurus tua*, Ruth. 4, 15. pl. כַּלּוֹת *ſponſae*, it. *nurus*, cum Affixo כַּלּוֹתֵיכֶם *ſponſae veſtrae*, Hoſ. 4, 13. 14.

כְּלָם m. (cum ם Heemantico *Collectiuo*,) *totus complexus*, *tota vniuerſitas*, vt exponi poteſt 1 Sam. 6, 4. 1 Reg. 22, 18. Hiob. 17, 10. Mich. 1, 2. 2 Chron. 18, 27.

מִכְלָל m. *ornamentum, quo perfecte ornatur*; vel *locus perfecte ornatus*. In regim. מִכְלַל Pſ. 50, 2.

מִכְלוֹל m. *ornamentum*, Ezech. 23, 12. c. 38, 4.

מַכְלוּל m. id. in pl. מַכְלֻלִים *perfecti ornatus*, *exquiſita ornamenta*, Ezech. 27, 24.

תְּכֵלֶת f. (cum terminatione Segolata pro תְּכֵלָה, vt חֲמֵשֶׁת pro חֲמִשָּׁה etc.) huc refero, vt ת ſit Heemanticum, nota ſenſus *reciproci*, q. d. *ornatus ſui*, vel quo mulieres *ſe ornant ſuamque pulchritudinem perficiunt*. *Colorem coeruleum* eſſe, oſtendunt BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. L. V. c. 10. et 11. et BRAVNIVS de *Veſt. Sacerdot. Hebr.* L. I. c. 13. Equidem lubens ſubſcribo ſententiae Celeb. HARENBERGII in *Muſeo Brem.* Vol. II. p. 297. ſeq. eundem eſſe colorem, quem Graeci γλάςον, Lat. *glaſtum* vocant, Germ. Waid, quo Brittannorum mulieres olim ſe infeciſſe, teſtes ſunt PLINIVS, SENECA, MARTIALIS, CAESAR, MELA etc. vid. VERWEY de *Vnctionibus gentilium* c. 3. WILH. RONDELETIVS de *Fucis*, DAV. THEOD. LEHMANNVS in *Orbe picto*, etc. Idem faciunt foeminae Arabicae: vnde Arab. وشم (quod SCHVLTENS confert cum Hebr. שׂום 2 Reg. 9, 30.) notat *acu ſculptam punctamue inſparſo glaſti puluere pinxit manum aliamue corporis partem*. Conuenit quoque vox *glaſtum* et cum Hebr. *Techéleth*, vel, vt Iudaei efferunt, *Techéles*, et cum Talmud. חִלָּזוֹן vel potius חֲלָזוֹן *chalasdon*, (pronunciando ז per *sd*, vt in *Esdra* ab Hebr. עֶזְרָא, in *Esdris* 2 Macc. 12, 35. et *Esdri* apud LXX 1 Chron. 27, 26. ab Hebr. עֶזְרִי etc.) qua voce veteriores voc. *glaſton* expreſſerunt, quod poſteriores Hebraei, rerum phyſicarum parum gnari, confuderunt cum חֲלָזוֹן *cochlea*, quaſi ſit color ex *cochleae* ſanguine conſici ſolitus. Conf. CLERICVS ad Exod. 25, 4. et de antiquitate illius coloris WEDELIVS in *Exercitat. Med. Philol.* Centur. I. Decad. 4. Exercit. 9. In Codice S. fere ſemper per Metonymiam ſignificat *colore* illo *infectum*, vt Exod. 26, 4. 31. Ier. 10, 9. Ezech. 23, 6. Eſth. 1, 6. etc.

כָּלַם in Kal inusit. Niph. נִכְלַם *pudore suffusus, ignominia affectus est.* Praet. 2 pers. foem. cum Vau Convers. וְנִכְלַמְתְּ *et pudore suffunderis*, Ier. 22, 22. Ezech. 16, 54. 61. part. נִכְלָם *pudore suffusus*, Ps. 74, 21. pl. נִכְלָמִים *pudore suffusi*, 2 Sam. 10, 5. 1 Chron. 19, 5. foem. pl. נִכְלָמוֹת *pudore suffusae*, Ezech. 16, 27. imper. הִכָּלֵם *pudore suffunditor*, Ier. 3, 3. c. 8, 12. fut. 2 pers. foem. תִכָּלְמִי *pudore suffundaris*, Ies. 54, 4. pl. יִכָּלְמוּ *pudore suffundantur*, Ps. 69, 7. Ies. 41, 11. Hiph. הִכְלִים *ignominia affecit.* Praet. cum Affixo הִכְלִימוֹ *ignominia affecit eum*, 1 Sam. 20, 34. sed pl. cum Affixo et (ָ) sub ה, הֶכְלַמְנוּם *ignominia affecimus eos*, 1 Sam. 25, 7. part. מַכְלִים *pudore afficiens*, Iud. 18, 7. Hiob. 11, 3. infin. הַכְלִים *ignominia afficere*, Ier. 6, 15. Prou. 25, 8. fut. יַכְלִים *ignominia afficit*, Prou. 28, 7. Hoph. praet. pl. הָכְלְמוּ *pudore affecti sunt*, Ier. 14, 3. הָכְלַמְנוּ *ignominia affecti sumus*, 1 Sam. 25, 15.

כְּלִמָּה f. *pudor, ignominia*, Ps. 35, 26. Prou. 18, 13. Ies. 61, 7. in regim. כְּלִמַּת Ier. 20, 11. Ezech. 34, 29. cum Affixo כְּלִמָּתִי *ignominia mea*, Ps. 69, 20. Hiob. 20, 3. pl. כְּלִמּוֹת *ignominiae*, Ies. 50, 6. Mich. 2, 6.

כְּלִמּוּת f. *status ignominiosus*, Ier. 23, 40.

כֵּילַפּוֹת f. pl. *mallei*, Ps. 74, 6. à *continua repetitaque percussione*, à rad. Chald. קלף (permutatis כ et ק,) *percussit*, Arab. חלב, (per *Cha*,) Graec. κολάπτω, Germ. klopffen.

כָּלַת radix inusit. apud Arabes *congessit*, *collegit*, alias כתל *in vnum coëgit.* Inde est

מִכְלוֹת m. 2 Chron. 4, 21. *compactio: compactum*, i. e. *solidum*, Arab. mokattalon *in vnum coactum, crassum*, coll. מִקְשָׁה in simili narratione Exod. 25, 36. c. 37, 17. 22. Num. 8, 4. Nisi מִכְלוֹת idem sit cum Aethiop. mächlith *talentum*, coll. Arab. coltaton *portio cibi* vel *frumenti*, et transpos. cotlaton certa quaedam *massa* et *quantitas*, michtalon *mensurae* genus continens 25 *seas* etc. Vulgo ad כלה referunt et *perfectiones* exponunt: vt *perfectiones auri* sint *aurum perfectissimum;* qualem tamen *perfectionem* radix כלה non dicit.

כָּמַהּ *anxie desiderauit, desiderio* quasi *elanguit et contabuit*, Ps. 63, 2.

כְּמוֹ vid. sub rad. מהה.

כּוּמָז m. Exod. 35, 22. Num. 21, 50. genus *ornamenti muliebris*, habens *continuos globulos*, i. e. *cingulum bullatum;* vel quale

quale ornamentum Romani vocant *bullas*, VIRGILIVS *baccatum monile*, à rad. Arab. כמז *manibus congessit coëgitque in rotundiorem formam.*

כָּמַן radix Hebraeis inusit. Chald. et Syr. *abscondidit*, *recondidit*, et intransitiue, *abscondidit se*, *latuit*, *delituit*, vt Arab. it. Syr. *saliuit*, *sale condiuit*. Inde est

כַּמֹּן m. *cuminum*, proprie *pratense*, alias *carum*, Ies. 28, 25. 27. sic dictum, vel quia inter reliquas pratorum herbas et gramina crescens *latet*, vel quia sale mixtum *condimenti* loco inseruit, quod *condimentorum omnium stomachi fastidiis amicissimum* est, dicente PLINIO L. XIX. c. 8. vnde Graec. κυμινεύειν *cumino condire.*

מִכְמָן m. *thesaurus*, à *recondendo*. Pl. מִכְמַנִּים *thesauri*, in regim. מִכְמַנֵּי Dan. 11, 43.

כָּמַס *recondidit*. Part. Pahul כָּמֻס *reconditum*, Deut. 32, 34.

כָּמַר *ferbuit*, *aestuauit*, in Kal inusit. Niph. praet. pl. נִכְמְרוּ *feruefacti*, *calefacti sunt*, *incaluerunt*, *aestuarunt*, Gen. 43, 30. 1 Reg. 3, 26. Hos. 11, 8. in pausa נִכְמָרוּ Thren. 5, 10. vbi vulgo de *atrore*, *aestus* et *caloris effectu*, intelligitur.

כְּמָרִים pl. 2 Reg. 23, 5. Zeph. 1, 4. genus *sacrificulorum idololatricorum*. Varias nominis deriuationes, partim longius petitas, partim Formae vocis minus conuenientes, recenset IKENIVS in Differt. de *Cemarim*, qui eos sic dictos putat à Pers. كُسْتِى *sacro magorum ignicolarum cingulo*, cuius frequens mentio fit in libro Persico *Sadder Zoroastris*, à THOM. HYDE edito. Conuenit sic Chald. קְמוֹר et קַמְרָא *cingulum*, *baltheus*, et rad. קמר *accinxit*, *alligauit*, כ et ק permutatis. Conf. WICHMANSHAVSEN et CHR. BRAVNHARDT in Differt. de כמרים. Cum Affixo כְּמָרָיו *sacrificuli eius*, Hos. 10, 5.

כְּמְרִיר, vnde vulgo deducunt pl. constr. כִּמְרִירֵי Hiob. 3, 5. potius habet כ *seruile*, et Nomen ipsum est מְרִיר, quod vid. suo loco.

מִכְמָר m. *rete*, Ies. 51, 20. quo *pisces* et ferae *concluduntur*, ex significatione radicis Chald. כמר *conclusit*; conf. συγκλείω Luc. 5, 6. Sic Hebr. סגר *conclusit*, Aethiop. in 4 Coniug. notat *reti cepit*, vnde Nomen mäsgärt *rete*, à נוך Chald. *concludere*, est Syr. גרמא *rete*, etc.

מִכְמוֹר m. id. in pl. מִכְמֹרִים *retia*, cum Affixo מִכְמָרָיו *retia eius*, Pſ. 141, 10.

מִכְמֶרֶת f. id. cum Affixo מִכְמַרְתּוֹ *rete eius*, Habac. 1, 15. 16.

מִכְמֹרֶת f. id. Ieſ. 19, 8.

כֵּן vid. ſupra ſub rad. כון et infra ſub בנן.

כָּנָה in Kal inuſit. in Pih. כִּנָּה *cognominauit*, *cognomine*, *agnomine*, *titulo appellauit*, *titulis vſus eſt*, honoris vel adulationis cauſa. Fut. אֲכַנֶּה *cognomine*, *titulo vtar*, Hiob. 32, 21. 22. cum Affixo אֲכַנְּךָ *cognominabo te*, Ieſ. 45, 4. יְכַנֶּה *cognominabit ſe*, (intranſitiue,) Ieſ. 44, 5.

כַּנָּה vid. ſtatim poſt rad. כנן.

כְּנָוָה f. (mutata tertia radicali ה in ו,) *collegium*, *ſocietas communi collegarum nomine appellata*. Plur. כְּנָווֹת *collegia*, cum Affixo כְּנָוָתֵהּ *collegia eius*, Eſr. 4, 7.

כְּנָוָת f. Chald. id. cum Affixis כְּנָוָתֵהּ *collegium eius*, Eſr. 5, 6. כְּנָוָתְהוֹן *collegium eorum*, Eſr. 4, 9. 17. 23. c. 5, 3. c. 6, 6. 13.

כְּנֵמָא Chald. *ſic*, *hunc in modum*, *huius modi*, Eſr. 4, 8. c. 5, 4. 11. Compoſitum putatur ex כ Praefixo, et נֵימָא vel נֵמָא, Talmudicis vſitatiſſimum pro נֵאמַר *dicemus*, (per Aphaereſin,) q. d. *ſicut dicemus*. Vid. tamen quoque ſub rad. נאם.

כָּנַן *ſtabiliuit*, *firmauit*, *firmiter ſtatuit*, Syr. in Aphel *plantauit*, Arab. *texit*. Part. praeſ. כּוֹנֵן *ſtabiliens*, Habac. 2, 13. fut. cum Vau Conuers. Affixo et Nun Epenthet. וַיְכֻנֶנּוּ *et parauit nos*, petita ſignificatione à כון *parare*, *aptare*. Alii tamen legunt regulariter וַיְכוֹנְנֵנוּ. Inde quoque Pih. כּוֹנֵן deduci poteſt, vid. tamen כון.

כֵּן m. 1.) *ſtatio*, *conſtitutio in officio*, Gen. 40, 13. c. 41, 13. 2.) *loculamentum* ſiue *receptaculum mali nautici*, Lat. *modius*, Graec. *μεσόδμη*, q. d. *ſtabilimentum mali*, ſec. quosdam Ieſ. 33, 23. 3.) *baſis*, qua aliquid *ſtabilitur*, Exod. 30, 18. 28. c. 31, 9. Leuit. 8, 11. etc. vbi tamen LVDOVICVS *de* DIEU ad Exod. 30, 18. mauult reddere *tegmen*, *operculum*, ſicut et 1 Reg. 7, 29. 31. ex ſignificatione radicis Arab. quem etiam ſequuntur Celeb. VRIEMOET in *Theſibus Antiquitat. Iſraelit.* p. 120. H. G. CLEMENS in Differt. de *Labro aeneo* c. 3. et HACKMANNVS in *Praecidan. S.* p. 172. ſeq. ſed vid. in contrarium CREMERVS in *Antiquit. Moſaic. Typ.* T. I. p. 428. Huc quoque referunt Prou. 28, 2. et de *baſi regni* intelligunt, coll. Dan. 11, 20. 21. 38. 4.) *pediculus*, *ricinus*, (quo idem LVD. *de* DIEU, GVSSETIVS et GATAKERVS

etiam

etiam referunt Ies. 51, 6.) quem sic dictum putant, quod sit animalculum *stabile* et δυσαφαίρετον ἀπὸ τοῦ σώματος, dicente ARISTOTELE in *Histor. Animal.* L. V. c. 31. Sed à *tegendo* deducit idem CLEMENS l. c. §. 3. ob *copiam* scil. qua pediculi corpus *tegunt*, coll. suis locis Nom. סַךְ et עָפָר cum Exod. 8, 12. 13. Genus *culicum* intelligit HARENBERGIUS in *Nou. Miscell. Lips.* Vol. II. p. 617. seq. Cum Affixis כַּנִּי *statio mea*, Gen. 41, 13. כַּנּוֹ *basis* vel *operculum eius*, Exod. 30, 18. 28. c. 31, 9. Leuit. 8, 11. cum (_) ex (..), distinctionis causa à כֵּן *pediculus;* nisi potius sic sit à כַּן. Pl. כִּנִּים *pediculi*, Exod. 8, 16. 17. 18. Ps. 105, 31. Aliud כֵּן vid. sub rad. כון.

כַּנָּה *planta*, terrae *firmiter infixa*, Ps. 80, 16. quo sensu COCCEIUS etiam exponit masc. כֵּן Dan. 11, 7. Quidam Aegyptiacum esse volunt, conf. BOCHARTI *Phaleg* p. 67. COLOMESII *Obseruat. S.* n. 45. et ANDR. MÜLLERI *Glossarium S.* p. 10. Sinicum keñ, *radix*, confert MASSON in *Histor. Crit. Reipubl. Litterar.* T. III. p. 76.

כִּנָּם com. (Nomen *Comprehensiuum* siue *Collectiuum*,) *pediculorum copia*, Exod. 8, 13. 14.

אָכֵן (cum א Heemantico *firmae Consistentiae* indice,) Particula *firmiter affirmandi: certe, profecto*, Gen. 28, 15. Exod. 2, 14. 1 Sam. 15, 32. etc.

כָּנַס *collegit, congregauit, congessit*, Arab. *se recondidit* siue *recepit*, alias כנז *recondidit*, it. *infixit*. Praet. כָּנַסְתִּי *collegi*, Eccles. 2, 8. part. praes. כֹּנֵס *congregans*, Ps. 33, 7. infin. constr. כְּנוֹס *congregare, congerere*, Eccles. 2, 26. c. 3, 5. Neh. 12, 44. imp. כְּנוֹס *congrega*, Esth. 4, 16. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְכִנַּסְתִּי *et congregabo*, Ezech. 22, 21. fut. יְכַנֵּס *congregabit*, Ps. 147, 2. Hithpah. infin. הִתְכַּנֵּס *colligere se, recondere* siue *recipere se*, Ies. 28, 20.

מִכְנָסַיִם vel מִכְנְסַיִם m. dual. *femoralia, in quae pedes reconduntur* et quasi *infiguntur*. In regim. מִכְנְסֵי Exod. 28, 42. c. 39, 28. Leuit. 6, 3. c. 16, 4. Ezech. 44, 18.

כָּנַע *depressit, humiliauit*, in Kal inusit. Niph. praet. נִכְנַע *depressus, humiliatus est, humiliauit se*, 1 Reg. 21, 29. 2 Chron. 33, 23. inf. הִכָּנַע *humiliari, humiliare se*, 2 Chron. 33, 23. fut. יִכָּנַע *humiliabitur, humiliabit se*, Leuit. 26, 41. pl. cum Vau Conuers. וַיִּכָּנְעוּ *et humiliati sunt*, Iud. 11, 33. 1 Sam. 6, 13. in pausa וַיִּכָּנֵעוּ 1 Chron.

20, 4. Hiph. praet. הִכְנִיעַ *depressit, humiliauit*, 2 Chron. 28, 19. imper. cum Affixo הַכְנִיעֵהוּ *humilia eum*, Hiob. 40, 7. fut. cum Vau Conuers. וַיַּכְנַע *et humiliauit*, Iud. 4, 23. Ps. 107, 12. sed cum Affixo יַכְנִיעֵם *humiliabit eos*, Deut. 9, 3.

כְּנַעַן m. *Canaan*, filius Chami, metonymice eius posteri, et hinc per Antonomasian *mercator*, vt quidam exponunt Ezech. 16, 29. c. 17, 4. Hos. 12, 7. quia *Cananaei* erant *mercatores* celeberrimi. Plur. כְּנַעֲנִים *mercatores*, cum Affixo כִּנְעָנֶיהָ *mercatores eius*, Ies. 23, 8. Inde est

כְּנַעֲנִי m. Nomen *Gentile, Cananaeus*, et per Antonomasian *mercator*, Prou. 31, 24. pl. כְּנַעֲנִים *Cananaei*, it. *mercatores*, Hiob. 40, 25.

כִּנְעָה f. vulgo *merces*, quasi formatum sit à כְּנַעַן, sed inuita Hebraismi analogia; potius *res pretiosa* et *exoptata*, vt חָסוּר, ex significatione radicis Arab. כנע *concupiuit*, *exoptauit*. Cum Affixo כִּנְעָתֵךְ *res exoptata* et *pretiosa tua*, Ier. 10, 17.

כָּנַף *cinxit, operuit, custodiuit*, vt Arab. vnde Niph. fut. יִכָּנֵף *operietur, occultabitur*, Ies. 30, 20.

כָּנָף comm. 1.) *ala*, q. d. auis *operimentum* et *tutamen*, Gen. 1, 21. Deut. 4, 17. Ps. 78, 27. vnde et metaphorice pro *tutamine* et *protectione* sumitur Ps. 17, 3. Ps. 36, 8. Ps. 57, 2. Ps. 63, 8. Ps. 91, 4. etc. Simili modo Graec. πτέρυξ et πτερὸν apud EVRIPIDEM pro *praesidio* venit, vid. GROTIVS ad Matth. 23, 37. etc. 2.) *ora, extremitas*, q. d. *cinctura* rei, Num. 15, 38. In regim. כְּנַף Deut. 23, 1. 1 Sam. 24, 4. 5. 11. cum Affixo כְּנָפוֹ *ala* vel potius *extremitate sua*, scil. vestis, Hagg. 2, 12. Dual. כְּנָפַיִם *alae*, Exod. 25, 20. Prou. 23, 5. in regim. כַּנְפֵי Exod. 19, 4. Num. 15, 35. cum Affixis כְּנָפֶיךָ *alae tuae*, Ps. 17, 8. Ezech. 5, 3. כַּנְפֵיהֶם *alae eorum*, Ezech. 1, 8. 9. 23. 24. 1 Reg. 6, 27. Plur. כְּנָפוֹת *orae, extremitates*, in regim. כַּנְפוֹת Deut. 22, 12. Ies. 11, 12.

כִּנּוֹר m. *cithara*, Graec. κινύρα, Gen. 4, 21. Ps. 81, 3. Ies. 5, 12. etc. Compositum videtur ex כּן *stabiliuit, firmauit, aptauit*, et inusit. נוֹר, Chald. et Arab. ניר, *filum, stamen*: quia chordae, quarum loco antiquitus *fila* linea adhibebantur, teste EVSTATHIO ad HOMER. *Iliad.* Σ. 570. in ea *aptantur* et *firmantur*. IOSEPHVS *Antiquit. Iud.* L. VII. c. 10. instrumentum illud describit, quod decem chordis intensum plectro pulsetur: vnde IOB. LVDOLFVS in *Lex. Aethiop.* col. 300. concludit, fuisse *sambucam*,

cam, Germ. Hackbret: quomodo conuenit Arab. transpos. kiranon *chelys, sambuca*. Sed Verba תפש *manibus prehensum tractare*, Gen. 4, 21. et תלה *suspendere*, Ps. 137, 2. de illo vsurpata, magis in *citharam* quadrant. Cum Affixo כִּנֹּרִי *cithara mea*, Hiob. 30, 31. pl. m. כִּנֹּרִים *citharae*, cum Affixo כִּנֹּרֶיךָ *citharae tuae*, Ezech. 26, 13. pl. foem. כִּנֹּרוֹת 1 Reg. 10, 12. 1 Chron. 15, 28. cum Affixo כִּנּוֹרֹתֵינוּ *citharae nostrae*, Ps. 137, 2.

כְּנַשׁ Chald. *congregauit*, vt Hebr. כנס. Infin. מִכְנַשׁ *congregare*, Dan. 3, 2. Ithpeh. part. מִתְכַּנֵּשׁ *congregans se*, vnde pl. מִתְכַּנְּשִׁין *congregantes se, congregabant se*, Dan. 3, 3. 27.

כֵּס et כֶּסֶא *solium*, et כֶּסֶא *interlunium*, vid. statim post rad. כסה.

כָּסָה *texit, operuit*, et intransitiue, *texit se, operuit se, tectus, opertus est*, Gen. 38, 14. Deut. 22, 12. Ps. 143, 9. Ion. 3, 6. quomodo etiam per ש scribitur, Deut. 32, 15. Metaphorice dicitur de *celatione* et *dissimulatione*, Prou. 10, 18. c. 12, 16. 23. de *condonatione peccatorum*, Ps. 32, 1. Ps. 85, 3. Neh. 4, 5. et de rebus *copiose* aliquid *occupantibus*, vt Ier. 51, 51. Ezech. 7, 18. Mich. 7, 10. etc. Part. praes. כֹּסֶה *tegens, tegit*, Prou. 12, 16. 23. part. Pahul כָּסוּי *tectus*, in regim. כְּסוּי Ps. 32, 1. Niph. praet. foem. in pausa נִכְסָתָה *operta est*, Ier. 51, 42. infin. הִכָּסוֹת *tegi*, Ezech. 24, 8. Pih. praet. כִּסָּה *texit, operuit*, Num. 9, 15. Hiob. 15, 27. cum Affixo כִּסָּהוּ *operuit illud*, Num. 16, 42. foem. כִּסְּתָה *operuit*, Gen. 38, 15. Leuit. 13, 13. cum Affixo in pausa כִּסָּתְנִי *operuit me*, Ps. 44, 16. כִּסִּיתִי *texi*, Ps. 32, 5. Hiob. 31, 33. et intransit. (sicut in Kal et apud Chaldaeos quoque in Pah.) *tectus sum* (apud te), Ps. 143, 9. sed cum Vau Conuers. וְכִסֵּיתִי *et operiam*, Ezech. 32, 7. et sine Iod, כִּסֵּתִי *obtexi*, Ezech. 31, 15. part. מְכַסֶּה *tegens, celans*, Gen. 18, 17. Exod. 29, 13. pl. מְכַסִּים *operientes*, Ies. 11, 9. foem. מְכַסּוֹת Ezech. 1, 11. 23. infin. כַּסּוֹת *tegere, operire, operiendo*, Exod. 28, 42. Malach. 2, 13. imper. pl. כַּסּוּ *tegite*, cum Affixo כַּסּוּנוּ *tegite nos*, Hos. 10, 8. fut. אֲכַסֶּה *operiam*, Ier. 46, 8. cum Affixo et Nun Epenthet. אֲכַסֶּנּוּ *operiam eum*, Ezech. 32, 7. תְּכַסֶּה *teges, celabis, tegas*, Deut. 13, 8. Ezech. 12, 6. per Apocopen תְּכַס Neh. 3, 37. יְכַסֶּה *teget*, Hiob. 9, 24. Ies. 6, 2. *celat*, Prou. 10, 6. 11. cuius loci tamen hic sensus esse potest: *os improborum copiose implet violentia* siue *iniuria*, qua alios afficiunt; cum Affixo יְכַסֵּימוֹ *tegat, obruat eum*, sec. Kri Ps. 140, 10. (mutata tertia radicali ה in Iod,) sed Kethibh habet יְכַסּוּמוֹ *tegant, obruant eum*, scil. labia eius. Foem. per Apocopen וַתְּכַס *et*

texit se, (intransitiue, vt in Kal,) Gen. 38, 14. pl. יְכַסּוּ *operiunt*, Habac. 2, 14. cum Affixo יְכַסְיֻמוּ (pro יְכַסּוּם, mutata tertia radicali ה in Iod,) *operiunt eos*, Exod. 15, 5. Pyh. praet. pl. כֻּסּוּ *operti sunt*, Ps. 80, 11. Prou. 24, 31. part. מְכֻסֶּה *opertus*, pl. מְכֻסִּים *operti*, 1 Chron. 21, 16. foem. מְכֻסּוֹת *tectae*, Ezech. 41, 16. fut. יְכֻסֶּה *obtegitur*, Eccles. 6, 7. Hithpah. part. מִתְכַּסֶּה *operiens se*, 1 Reg. 11, 29. pl. מִתְכַּסִּים *operientes se*, 2 Reg. 19, 2. Ies. 37, 2. fut. cum Vau Conuers. per Apocopen וַיִּתְכַּס *et texit se*, 2 Reg. 19, 1. Ies. 37, 1. foem. תִּכַּסֶּה (pro תִּתְכַּסֶּה) *teget se*, Prou. 26, 26. pl. יִתְכַּסּוּ *operient se*, Ion. 3, 8.

כֵּס m. *solium*, *thronus*, *sella superne tecta*, Exod. 17, 16.

כּוֹס f. 1.) *poculum operculo tectum*, (vid. tamen DASSOVIVS in Dissert. ad *Tit. Celim* §. 20. et D. G. WERNER in Dissert. de *poculo benedictionis* §. 1.) Gen. 40, 11. 13. Ps. 75, 9. Ies. 51, 17. Metaphorice pro *portione* et *sorte*, siue *fausta* siue *aduersa*, diuinitus assignata, sumitur, vt Ps. 11, 6. Ps. 16, 5. Ps. 23, 5. Ies. 51, 22. Ier. 25, 15. etc. Similes Metaphoras ex Arabismo profert SCHVLTENS ad HARIRIVM p. 65. 66. Semel pro eo scribitur כִּיס in Kethibh Prou. 23, 31. 2.) *bubo*, *noctua*, German. voce cognata Kautz, (quo cum conuenit Patauinum *chus*, i. e. *scops*, obseruante DRVSIO in *Fragm. vet. Interpret. ad Psalmos* p. 1000.) Leuit. 11, 10. Deut. 14, 16. Ps. 102, 7. sic dicta, quod *se* interdiu *tegat* et *occultet*. Sed *onocrotalum* vel *truonem* intelligit BOCHARTVS in *Hieroz*. P. II. L. II. c. 21. Cum Affixo כּוֹסִי *poculum meum*, Ps. 16, 5. Ps. 23, 5. pl. כֹּסוֹת *pocula*, Ier. 35, 5.

כֶּסֶא m. (mutata tertia radicali ה in א,) Prou. 7, 20. vulgo *plenilunium*, quod tum tota luna *tegatur* luce; potius *interlunium*, *intermestruum*, tempus, quo luna cum sole congressa, ab eo *tegitur*, conf. *Arcan. Form. Hebr*. p. 241. 242. Scribitur etiam regulariter כֶּסֶה Ps. 81, 4.

כִּסֵּא m. id. quod כֵּס, *solium*, *thronus*, Deut. 17, 18. 2 Sam. 3, 10. 1 Reg. 1, 20. etc. mutata tertia radicali ה in א. Cum Affixo כִּסְאִי *solium meum*, (pro כִּסְּאִי, excidente Dagesch Forti,) 1 Reg. 1, 13. Ies. 14, 13. pl. כִּסְאוֹת (pro כִּסְּאוֹת,) *solia*, Ps. 122, 5. cum Affixo כִּסְאוֹתָם *solia eorum*, Ies. 14, 9. Ezech. 26, 16. Scribitur etiam per ה, כִּסֵּה 1 Reg. 10, 19. Hiob. 26, 9.

כְּסוּי m. *tegmen*, *tegumentum*, Num. 4, 6. 14.

כְּסוּת f. id. Gen. 20, 16. Hiob. 24, 7. cum Affixo כְּסוּתֹה (pro כסותו

כְּסוּתוֹ,) *tegumentum eius*, Exod. 22, 16. pro quo recurrit סוּתֹה Gen. 49, 11. vti volunt, per Aphaeresin litterae כ. Sed cum insolita sit litterae radicalis כ eiusmodi Aphaeresis, crediderim potius, סוּת per Aphaeresin primae radicalis Iod dictum esse pro יְסוּת, (sicut דַּח pro יְדַח,) à rad. inusit. יסה, Arab. وشي *colorauit pannum*, in 5 Coniug. *ornatus est*, vnde مُوَشَّي *coloratus pictusue pannus*, *vestis acupicta*.

כֶּסֶת f. vnde pl. כְּסָתוֹת *puluilli*, quibus lectus *tegitur*, (German. Küßen,) Ezech. 13, 18. cum Affixo et ה Paragog. כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה *puluilli vestri*, Ezech. 13, 20.

מִכְסֶה m. *tegmen*, *tectum*, *tegumentum*, *operimentum*, Exod. 26, 14. c. 36, 19. in regim. מִכְסֵה Gen. 8, 13. Num. 4, 10. cum Affixo מִכְסֵהוּ *tegmen eius*, Exod. 35, 11. Num. 3, 25.

מְכַסֶּה m. id. Ies. 23, 18. pl. מְכַסִּים *tegumenta*, cum Affixo מְכַסֶּיךָ *tegumenta tua*, Ies. 14, 11. Sed מִכְסָה vid. sub rad. כסס.

כָּסַח *excîdit*, *succîdit*. Part. Pahul כָּסוּחַ *succisus*, pl. כְּסוּחִים *succisi*, Ies. 33, 12. foem. כְּסוּחָה *succisa*, *excisa*, Ps. 80, 17.

כַּסּוּחָה Ies. 5, 25. quod quidam huc referunt, potius ad סוח pertinet, cum כ Praefixo.

כָּסַל proprie, collat. Arab. *torpuit*, *stupuit*, *iners*, *languidus*, *tardus fuit*, *languide egit*, *cunctatus est*, hinc *stupidus*, *stultus fuit* vel *factus est*. Fut. pl. in pausa יִכְסָלוּ *stultescent*, Ier. 10, 8.

כְּסִיל m. 1) *stupidus*, *stultus*, *animo iners*, Ps. 49, 11. Prou. 10, 1. 18. Eccles. 5, 2. etc. 2) nomen *sideris*, vulgo *Orion*, Hiob. 9, 9. c. 38, 31. Amos. 5, 8. à *torpore* et *frigore:* quod eius ortus in tempus *biemale* incidat. HILLERO in *Onomast. S.* p. 56. est *cynosura* siue *vrsa minor*, q. d. *fiducia* et *spes nautarum*, coll. seq. כֶּסֶל. *Planetam* (corpus sua natura *frigidum*, opposite ad stellas fixas,) intelligunt WIDEBVRGIVS in *Mathesi Bibl.* Specim. VI. p. 3. et AD. BECKER in *Specim. Theoricae Iobeae* §. 9. Alii aliter. Conf. SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. 9, 9. Plur. כְּסִילִים *stupidi*, *stulti*, Prou. 1, 32. Eccles. 7, 4. sed cum Affixo כְּסִילֵיהֶם *oriones eorum*, Ies. 13, 10. adhibetur pluralis, quia *pluribus* stellis constat.

כֶּסֶל m. 1) *stupiditas*, *stupor*, *stultitia*, Ps. 49, 14. Eccles. 7, 25. 2) *hypochondrium*, Hiob. 15, 27. pars corporis *languidior* et *inertior*, ideoque cingulo adstringenda et confirmanda, conf. חָלַץ; vel, vt

vt SCHVLTENS in *Commentar.* ad Prou. 26. obseruat, à *spissa grauitate et pinguedine*, quem sensum radix Arab. proprie habeat. Arab. pro eo dicitur شاكلة etc. vid. *Arcan. Form. Hebr.* p. 266. 3) *cunctatio*, *tardatio*, hinc *exspectatio*, *spes*, cum Affixo כִּסְלִי *exspectatio mea*, Hiob. 31, 24. sic cum aliis Affixis Ps. 78, 7. Prou. 3, 26. Hiob. 8, 14. Pl. כְּסָלִים *hypochondria*, vulgo *ilia*, Leuit. 3, 4. 10. 15. c. 4, 9. c. 7, 4. cum Affixo כְּסָלַי *hypochondria*, *ilia mea*, Ps. 38, 8.

כִּסְלָה f. 1) *stupiditas*, *stultitia*, Ps. 85, 9. 2) *exspectatio*, *spes*, cum Affixo in pausa כִּסְלָתֶךָ *exspectatio tua*, *spes tua*, Hiob. 4, 6.

כִּסְלֵו m. *mensis* nonus, incipiens à nouilunio Nouembris nostri, Zach. 7, 1. Neh. 1, 1. dictus à *torpore* et *frigore*: est enim compos. ex 2 synonymis כסל et לוי Arab. *torpuit*, *obtorpuit*, conf. Ier. 36, 22. et Ioh. 10, 22. cum 2 Macc. 1, 18.

כְּסִילוּת f. *status hominis stupidi*: *stupiditas*, *stultitia*, Prou. 9, 13.

כָּסַם *totondit*, *detondit*. Infin. absol. כָּסוֹם *tondendo*, Ezech. 44, 20. fut. pl. יִכְסְמוּ *tondebunt*, ibid.

כֻּסֶּמֶת f. *zea*, *spelta*, Exod. 9, 32. Ies. 28, 25. sic dicta, quod *detonderi* soleat, vel quod habeat aristas quasi *tonsas* nec adeo crinitas, vt hordeum. Plur. כֻּסְּמִים *zeae*, *speltae*, Ezech. 4, 9. tanquam à sing. כֻּסֶּם.

כָּסַס *numerauit*, *supputauit*. Fut. pl. תָּכֹסּוּ *numerabitis*, *supputabitis*, Exod. 12, 4.

מֶכֶס m. *numerus*, *summa*, *portio numerata*, Num. 31, 28. 37. 41. Aliis est *tributum*, *census*, à rad. Arab. מכס *tributum*, *decimas*, *vectigal collegit*, vt מ sit *radicale*. Cum Affixo מִכְסָם *portio numerata eorum*, aliis *tributum eorum*, Num. 31, 38. 39. 40.

מִכְסָה f. id. in regim. מִכְסַת Exod. 12, 4. Leuit. 27, 23.

כָּסַף proprie *palluit*, vt Chald. et Arab. specialiter *prae desiderio*: *cupidus fuit*, *desiderauit*, *expetiuit*. Fut. תִּכְסֹף *cupidus eris*, *expetes*, vel potius ex significatione radicis Arab. *vultum contrahes* siue *corrugabis*, (vnde Arab. casefon *austerus vultu*,) Hiob. 14, 15. יִכְסוֹף *cupidus est*, *appetit*, Ps. 17, 12. Niph. נִכְסַף *cupidus*, proprie *pallidus factus est*, *desiderio affectus est*, Ps. 84, 3. pers. 2 masc. cum ה Paragog. נִכְסַפְתָּה *desiderio affectus es*, Gen.

Gen. 31, 30. part. נִכְסָף *desiderio affectus*, *cupidus*, Zeph. 2, 1. infin. נִכְסֹף (deficiente ה characteristico,) *desiderando*, Gen. 31, 30.

כֶּסֶף m. *argentum*, Gen. 24, 53. Exod. 3, 22. Num. 3, 51. etc. vulgo quod ab omnibus *expetatur*, rectius sec. WASERUM de *Nummis Hebr*. L. I. c. 13. et SCHULTENSIUM in *Claue Dialect*. p. 260. à *pallore* siue *colore pallido*, opposite ad aurum; sicut Graec. ἄργυρος, et Lat. *argentum*, est ab ἀργὸς *albus*: vnde argentum *liuens* SIDONIO dicitur. Aliud etymon habet Celeb. VRIEMOET ad *Dicta Class. V. T.* T. II. p. 227. Metonymice sumitur 1) pro *re argento comparata*, Exod. 21, 21. 2) pro *re ex argento facta*, 1 Chron. 29, 2. Ps. 115, 4. specialiter pro *numismate argenteo* siue *pecunia*, Gen. 23, 9. 13. c. 43, 15. 21. etc. quomodo si Nominibus *Numeralibus* iungitur, *siclum argenteum* denotat, Gen. 20, 16. Deut. 22, 19. 29. Hos. 3, 2. Cum Affixo כַּסְפִּי *argentum meum*, Gen. 42, 28. Ioel. 4, 5. pl. כְּסָפִים *pecuniae*, cum Affixo כַּסְפֵּיהֶם *pecuniae eorum*, Gen. 42, 25. 35.

כְּסַף m. Chald. id. Dan. 2, 32. Esr. 7, 15. 16. 22. in Statu Emphat. כַּסְפָּא Dan. 2, 35. 45. c. 5, 2. 4. 23. Esr. 5, 15. c. 6, 5. c. 7, 17. 18.

כֶּסֶת f. vid. supra sub rad. כסה.

כְּעַן Chald. Aduerbium *Temporis*: *iam*, *nunc*, Dan. 2, 23. c. 3, 15. c. 4, 34. c. 5, 12. 15, 16. Esr. 4, 13. 14. 21. etc. q. d. *secundum* vel *circa praesens*, ex כ Praefixo et inusit. עַן, à rad. Arab. ענא, alias ענן, *obuenit coram*, *ob oculos apparuit*, *praesentem se obtulit*. Vnde עַד כְּעַן *huc vsque*, Esr. 5, 16. Sed

כְּעֶנֶת et כְּעֶת vid. sub rad. עחת.

כָּעַס *aegre tulit*, *indignatus est*, *succensuit*. Praet. cum Vau Conuers. וְכָעַס *et indignabitur*, *indignatur*, Ps. 112, 10. Eccles. 5, 16. inf. constr. כְּעוֹס *indignari*, Eccles. 5, 9. fut. אֶכְעַס *succensebo*, Ezech. 16, 42. וַיִּכְעַס *et indignatus est*, Neh. 3, 33. 2 Chron. 16, 10. Pih. כִּעֵס *indignari fecit*, *irritauit*, *aegre fecit*. Praet. foem. כִּעֲסָה, cum Affixo כִּעֲסַתָּה *irritauit eam*, *aegre fecit ei*, 1 Sam. 1, 6. pl. cum Affixo כִּעֲסוּנִי *irritarunt me*, Deut. 32, 21. Hiph. praet. הִכְעִיס *irritauit*, *aegre fecit*, 1 Reg. 15, 30. Hos. 12, 15. הִכְעַסְתָּ *irritasti*, 1 Reg. 21, 22. part. pl. מַכְעִיסִים *irritantes*, 1 Reg. 14, 15. Ies. 65, 3. infin. הַכְעִיס *irritare*, 1 Reg. 16, 13. 26. 2 Reg. 17, 11. cum Affixo הַכְעִיסֵנִי *irritare me*, sec. Kri Ier. 25, 7. sed Kethibh habet הִכְעִיסוּנִי (vt) *irritarent me*, (in praet.) praecedente לְמַעַן constructo cum *praet*. vt Ios. 4, 24. Fut. cum Affixo אַכְעִיסֵם *irritabo*

tabo eos, Deut. 32, 21. וַיַּכְעִס *et irritauit*, 1 Reg. 22, 54. 2 Chron. 28, 25. etc.

כַּעַס m. *indignatio*, *aegritudo*, Deut. 32, 27. 1 Sam. 1, 6. Prou. 17, 25. c. 27, 3. et cum ש pro ס, כַּעַשׂ Hiob. 5, 2. c. 17, 7. Cum Affixis כַּעְסִי *indignatio*, *aegritudo mea*, 1 Sam. 1, 16. et cum ש, כַּעְשִׂי Hiob. 6, 2. כַּעַסְךָ *indignatio tua*, Pſ. 85, 5. et cum ש, כַּעַשְׂךָ Hiob. 10, 17.

כֵּף *rupes*, vid. ſub rad. כיף.

כָּפָה *ſuppreſſit*, *exſtinxit*, alias fere כבה; vel *auertit*, coll. Arab. כפא et כפי *auertit*. Fut. יִכְפֶּה *ſupprimit*, *exſtinguit*, vel *auertit*, Prou. 21, 14.

כָּפַל *duplicauit*. Praet. cum Vau Conuers. וְכָפַלְתָּ *et duplicabis*, Exod. 26, 9. part. Pahul כָּפוּל *duplicatum*, Exod. 28, 16. c. 39, 9. Niph. fut. תִּכָּפֵל *duplicabitur*, *duplicetur*, Ezech. 21, 19.

כֶּפֶל m. *duplicatio*: *duplicatum*, *duplum*, Hiob. 41, 5. Dual. כִּפְלַיִם *dupla* vel *duplo plura*, Ieſ. 40, 2. Hiob. 11, 6.

מַכְפֵּלָה f. Gen. 23, 9. 17. 19. c. 25, 9. c. 49, 30. c. 50, 13. pertinet ad *Propria*, vid. *Onomaſt. V. T.* p. 295.

כָּפַן *deflexit*, *diuertit*, vt Arab. transpoſ. כנף, alias כבן. Praet. foem. כָּפְנָה *deflexit*, Ezech. 17, 7.

כָּפָן m. *fames*, Hiob. 5, 22. c. 30, 3. ex ſignificatione radicis Chald. et Syr. כפן *eſuriuit*.

כָּפִיס m. Habac. 2, 11. vulgo *trabs*, ſec. ABEN ESRAM *locus durior in trabibus*: cui explicationi fauet Verbum Arab. in 7 Coniug. *contortus fuit*. Aliis ex vſu Talmud. eſt *later dimidius*, h. e. *ſesquipalmus*, q. d. *later abbreuiatus*, à rad. Syr. כפס *contraxit*, *abbreuiauit*: quod defendit BOCHARTVS in *Hieroz*. P. II. L. IV. c. 24.

כָּפַף *curuauit*, *incuruauit*, Pſ. 57, 7. Part. Pahul pl. כְּפוּפִים *incuruati*, Pſ. 145, 14. Pſ. 146, 8. infin. defect. כֹּף *incuruare*, Ieſ. 58, 5. Niph. fut. אִכַּף *incuruabor*, *incuruabo me*, Mich. 6, 6.

כַּף f. in genere *curuatura*: *inflexum*, *incuruatum*, adeoque *concauum*, ſpecialiter 1) *curuitas*, *cauitas fundae*, cui lapis inditur, 1 Sam. 25, 29. 2) *vola manus*, et per Synecdochen, tota *manus*, Gen. 40, 11. 21. Leuit. 14, 15. 18. 26. 29. etc. 3) *planta pedis*, Deut. 2, 5. Ieſ. 1, 3. 4) *vaſculum concauum*: *acerra*, *phiala*, Exod. 25, 29. 1 Reg. 17, 12. 5) *acetabulum femoris*, *cauitas iſchii*, Gen. 32, 25. 33. Cum Affixo כַּפְּךָ *manus tua*, Hiob. 13, 21. Ezech. 6, 11. in pauſa כַּפֶּךָ Hiob. 27, 40.

27,40. et cum ה Paragog. כַּפֶּכָה Pf. 139,5. Dual. כַּפַּיִם *vtraque vola manuum*, per Synecdochen *vtraque manus*, Pf. 24, 4. Ief. 49, 16. in regim. כַּפֵּי Exod. 29, 24. Leuit. 8, 27. cum Affixo כַּפֵּינוּ *manus nostrae*, Pf. 44, 21. Plur. כַּפּוֹת 1) *volae manuum*, 1 Sam. 5, 4. 2 Reg. 9, 35. Dan. 10, 10. it. *manus artefactae*, *manubria*, Cant. 5, 5. ficut alia foeminina *plur.* de *inanimatis* et *artefactis* adhiberi folent: vt יָדוֹת, פְּעָמוֹת, קְרָנוֹת etc. 2) *acerrae*, *phialae*, Num. 7, 84. 86. 2 Chron. 24, 14. 3) *plantae pedum*, Iof. 3, 13. 1 Reg. 5, 3. 4) *fpathae*, *rami incurui*, vt *palmae*, Leuit. 23, 40. Cum Affixo כַּפֹּתָיו *acerrae eius*, Exod. 25, 29. c. 37, 16.

כִּפָּה f. *ramus incuruus*, Ief. 9, 13. c. 19, 15.

אֶכֶף f. (cum א Firmitatis et roboris, quod manibus ineft, indice, quale eft in אֶזְרוֹעַ,) *manus*, cum Affixo אַכְפִּי *manus mea*, Hiob. 33. 7. Sed *clitellam* fiue *farcinam* intelligit SCHVLTENS, ex fignificatione Arab.

כָּפַר in genere (coll. Arab.) *texit*, *operuit*, *obduxit*, *obleuit*, fpec. 1) *obleuit* fiue *obduxit pice*, *picauit*, Gen. 6, 14. 2) *obliterauit*, Ief. 28, 18. 3) *texit peccata* et *offenfas:* quomodo de *Deo* vfurpatum, fignificat *condonauit*, vt Deut. 21, 8. Ier. 18, 23. Pf. 65, 4. Pf. 78, 38. etc. de *hominibus* autem, *expiauit*, *placauit*, vt Exod. 30, 10. Leuit. 4, 20. 2 Sam. 21, 3. etc. Praet. cum Vau Conuers. וְכָפַרְתָּ *et picabis*, Gen. 6, 14. Pih. praet. cum Vau Convers. וְכִפֶּר (cum Segol pro Tzeri,) *et expiabit*, Exod. 30, 10. Leuit. 4, 20. 26. 31. 35. et fic alibi femper (ֶ) habet pro (ֵ). Cum Affixo וְכִפַּרְתָּהוּ *et expiabis eum*, Ezech. 43, 20. infin. כַּפֵּר *expiare*, Exod. 30, 15. 16. Leuit. 1, 4. imp. כַּפֵּר *expia*, *expiationem fac*, Leuit. 9, 7. Num. 17, 11. it. *condona*, Deut. 21, 8. fut. אֲכַפֵּר *expiabo*, 2 Sam. 21, 3. cum ה Paragog. אֲכַפְּרָה *expiabo*, Exod. 32, 30. *placabo*, Gen. 32, 20. et fic porro. Pyh. praet. כֻּפַּר *expiatum eft*, *expiatio facta eft*, Exod. 29, 33. fed cum Vau Conuers. וְכֻפַּר *et obliterabitur*, Ief. 28, 18. fut. יְכֻפַּר *expiabitur*, *expiatio fiet*, Num. 35, 33. Prou. 16, 6. foem. תְּכֻפַּר *expiabitur*, Ief. 6, 7. Hithpah. fut. יִתְכַּפֵּר *fe ipfum expiabit* vel *fe expiari finet*, 1 Sam. 3, 14. fed נִכַּפֵּר Deut. 21, 8. mixtum eft ex Niph. et Hithpah. q. d. *expiatus eft et femet expiauit*.

כְּפוֹר m. 1) *crater operculo tectus*, (vt כּוֹס,) 1 Chron. 28, 17. 2) *pruina*, q. d. *tectio terrae*, (vt טַל,) Exod. 16, 14. Pf. 141, 16. Hiob. 38, 29. pl. כְּפוֹרִים *crateres*, in regim. כְּפוֹרֵי Efr. 1, 10. c. 8, 27.

כָּפָר m. *pagus*, fic dictus, quod et ipfe à montibus et arboribus

ribus *tegatur*, et eius domibus terrae superficies *tegatur*, coll. quae de vocabulis *tegendi* notaui in *Arcano Form. Hebr.* p.180. 190. 191. 390. 628. In regim. כְּפַר Iof. 18, 24. vbi tamen potius Nomen *Propr.* est. Plur. כְּפָרִים *pagi*, Cant. 7, 12. 1 Chron. 27, 27.

כְּפִיר m. 1) id. quod proxime praeced. 2) *leo iuuenis et primum villosus factus*, quem BOCHARTVS sic dictum putat pro כְּבִיר, à rad. Arab. כבר *adoleuit, creuit;* potius sic vocatur à *villis:* scil. pro Hebr. כפר Arabes dicunt غفر, quod praeter *tegendi* significationem etiam notat *villosum esse*, q. d. *villis tegi:* vnde *leo villosus* VIRG. *Aeneid.* VIII. 177. *hirsutus* OVID. *Epist.* IX. 111. λαχνήεις OPPIAN. *Cyneget.* II. 164. Vel à *tegendo:* quia *in latibulis se abscondens* praedae insidiatur, coll. Pf. 10, 10. Pf. 17, 12. Thren. 3, 10. Sirac. 27, 10. quod defendit MAIVS in *Histor. Animal.* p. 636. Sed Pf. 91, 13. veteriores interpretes de genere *serpentis* explicant. Pl. כְּפִירִים *pagi*, Neh. 6, 2. *leones iuuenes*, Pf. 34, 11. Hiob. 4, 10. cum Affixo כְּפִירֶיהָ *leones iuuenes eius*, Ezech. 38, 13.

כֹּפֶר m. 1) *pix*, qua aliquid *oblinitur* et *obducitur*, Gen. 6, 14. 2) *vicus*, 1 Sam. 6, 18. alias כָּפָר et כְּפִיר. 3) *cyprus*, genus arbusculae *odoratae*, Cant. 1, 14. quae sic dicta videri queat, quod puluere, ex eius foliis confecto et in aqua subacto, mulieres in oriente vngues *oblinant*, ad inducendum illis, ornatus gratia, colorem rufum. Conf. praeter HILLERVM *in Hierophyt.* P. I. c. 54. et OL. CELSIVM in *Hierobotan.* P. I. p. 222. seq. RAVCHWOLFFIVS in *Itiner.* P. I. c. 4. SALMASIVS in *Homonym. Hyles Iatr.* c. 69. et A. M. VERPORTENNIVS in *Fasc. Differt.* p. 337. seq. Sed per כֹּפֶר Cant. 1, 14. intelligendum esse *folliculum* siue *inuolucrum dactylorum*, Arab. *cafaron*, (à *tegendo* et *operiendo* dictum,) post ABEN ESRAM probatum iuit Celeb. ESKVCHE in *Illustrat. S. S. ex Itinerariis oriental.* P. II. p. 37. seq. 4) *expiatio, placatio*, metonymice *pretium* et *lytrum ad expiandum*, satisfaciendum et redimendum, Exod. 21, 30. Num. 35, 31. 32. Pf. 49, 8. Hiob. 33, 24. etc. cum Affixo כָּפְרְךָ *pretium expiationis tuae*, Ief. 43, 3. Pl. כְּפָרִים *cypri* arbores, Cant. 4, 13.

כִּפֻּרִים pl. m. *expiationes*, Exod. 29, 36. c. 30, 10. 16. Leuit. 23, 26. 28. Num. 5, 8. etc.

כַּפֹּרֶת f. *operculum arcae foederis*, à *tegendo:* vulgo *propitiatorium*, Exod. 25, 17. 18. Leuit. 16, 2. 13. 14. 15. Num. 7, 89. per Synecdochen tota *arca foederis*, 1 Chron. 28, 11.

כָּפַשׁ *depressit*, *obruit*, alias fere כבש, Arab. כבס, in Kal inusit. Hiph. praet. הִכְפִּישׁ, cum Affixo הִכְפִּישַׁנִי *depressit*, *obruit me*, Thren. 3, 16.

כְּפַת Chald. *vinxit*, *ligauit*. Praet. pl. à particip. Pehil deflexum ideoque *passiuae* significationis, כְּפִתוּ *vincti sunt*, Dan. 3, 21. Pahel part. praet. מְכַפַּת *ligatus*, *vinctus*, pl. מְכַפְּתִין *vincti*, Dan. 3, 23. 24. infin. כַּפָּתָה *ligare*, Dan. 3, 20.

כַּפְתֹּר m. *malogranatum artefactum*, proprie *ornamentum*, quo supremum columnae *cingi* et *tegi* solet, sec. HILLERVM ex כפר *texit*, et כתר *cinxit*, Exod. 13, 6. c. 25, 33. Amos. 9, 1. etc. Pl. כַּפְתֹּרִים *malogranata*, cum Affixo כַּפְתֹּרֶיהָ *malogranata eius*, Exod. 25, 31. 34. Zeph. 2, 14.

כֹּר vid. sub rad. כור, כַּר autem sub rad. כרה et כרר.

כְּרָא vel כְּרָה Chald. *doluit*, *contristatus est*. Ithpehel praet. foem. אֶתְכְּרִיַּת *dolore*, *tristitia affecta est*, Dan. 7, 15.

כָּרַב radix Hebraeis inusit. Chald. Syr. et Arab. significat *arauit*, proprie *incidit*: Verba autem *incidendi* etiam habent sensum *formandi* et *fingendi*, coll. *Arcan. Form. Hebr.* p. 112. vnde et deflexa sunt Graec. γράφειν *scribere*, proprie *litteras in lapidem* vel *lignum incidendo*, (Lat. *exarare litteras*,) it. *pingere*, German. graben, eingraben, Gallic. *grauer*, etc. Inde est

כְּרוּב m. *imago*, *figura*, *forma*, siue ea *incisa* sit et *insculpta*, siue *exsculpta*, *fusa*, *picta*, *intexta*, siue quocunque modo *formata*, pro artificum scil. ingenio ac phantasia: quare et *Cherubim* vocantur *opus excogitantis*, Exod. 26, 1. et ipsa radix Syr. in Pahel significat *simulauit*, *dissimulauit*, *finxit*, vnde ܡܟܪܒܢܐ *formator imaginum*. Sic hanc vocem de *imagine* siue *figura in genere* intelligunt ABEN ESRA, FAGIVS et VATABLVS ad Gen. 3, 24. NEVMANNVS in *Genesi linguae S.* p. 80. b. SCHVLTENS in *Notis* ad HARIRIVM p. 132. etc. Crediderim itaque cum eodem SCHVLTENSIO in *Commentar.* ad Prou. 30, 20. *Cherubim* designare *imagines formae indeterminatae*, ex diuersis *figuris* compositas, nunquam in rerum natura viuas sic visas, teste IOSEPHO; vno verbo, *hieroglyphicas*: vnde et Graec. γρῖφος *aenigma*, et γρύψ *gryphus*, animal *fictum*, ex forma leonis atque aquilae compositum, quales *imagines* in scriptura veterum Aegyptiorum *hieroglyphica* frequentes occurrunt, et in visionibus quoque propheticis exhibebantur, vt Dan. 7. Ezech. 1. Apoc. 9. etc. Aliorum huius

vocis deriuationes varias collegit I. W. HICKIVS in Differt. de *Cherubim paradisi* §. 1. et 2. Plur. כְּרוּבִים *Cherubim*, 1 Reg. 6, 23. 32. 35. Pf. 99, 1. et כְּרֻבִים Exod. 25, 18. c. 26, 1. 31. etc.

כִּרְבֵּל *arctius adstrinxit*: radix quadrilittera, composita ex 2 synonymis כרב Arab. *arctius adstrinxit*, et כבל Hebr. Chald. Syr. et Arab. *constrinxit*, *ligauit*. Vsurpatur de *vestimento fibulis arcte constricto* siue *adstricto*, et occurrit in solo Pyh. part. מְכֻרְבָּל *veste arctius constricta indutus*, 1 Chron. 15, 27.

כַּרְבְּלָה f. Chald. vulgo *paludamentum*; rectius *tibiale* vel *calceamentum*, *fibulis* vel *vinculis arcte adstrictum*, vt LXX. et Vulgatus intellexerunt; quamuis pro *tiaris* pugnet BYNAEVS de *Calceis Hebr*. L. II. c. 10. §. 6. Plur. כַּרְבְּלִין, cum Affixo כַּרְבְּלָתְהוֹן *tibialia*, *calceamenta sua*, Dan. 3, 21.

כָּרָה 1) *parauit*, *apparauit*, *comparauit*, *emit*, 2) *fodit*, *effodit*, alias כור ,אכר, קור et נקר. Praet. 2 perf. כָּרִיתָ Pf. 40, 7. *perfodisti*, vel *effodisti*, *excauasti*, i. e. *aperuisti*; aliis *parasti*, vel *formasti*, coll. Hebr. 10, 5. et de Verbis *excidendi* et *fodiendi*, *Arcan. Form. Hebr*. p. 112. Part. praes. כֹּרֶה *parans*, Prou. 16, 27. it. *fodiens*, Prou. 26, 27. fut. אֶכְרֶה, cum Affixo et Vau Conuers. וָאֶכְּרֶהָ (cum Dagesch Forti *affectuoso*, *celeritatis* et *festinationis* indice, coll. *Introduct. in ling. Hebr*. p. 160.) *et confestim comparaui eam*, Hos. 3, 2. יִכְרֶה *fodiet*, Exod. 21, 33. sed וַיִּכְרֶה *et apparauit*, 2 Reg. 6, 23. pl. יִכְרוּ *apparabunt*, scil. conuiuium; sed SCHVLTENSIO *irruent*, *insilient*, (coll. Arab. כרא et Hebr. כרר *saliit*, *insiliit*,) Hiob. 40, 30. in *Commentario* tamen vulgarem versionem retinet; תִּכְרוּ *comparabitis*, *emetis*, Deut. 2, 6. it. *fodietis*, *foditis*, scil. foueas, eidem SCHVLTENSIO *irruitis*, *insultatis*, Hiob. 6, 27. Niph. fut. יִכָּרֶה *fodietur*, Pf. 94, 13.

כְּרָה Chald. vid. supra כרא.

כַּר m. vulgo *pascuum*; potius *campus*, *ager*, à *fodiendo* et *arando* sic dictus, Ies. 30, 23. pl. כָּרִים (sicut à שַׁד fit שָׁדַיִם etc.) *campi*, *agri*, Pf. 37, 20. Pf. 65, 14. Significationem *pascui* exterminatam etiam vult SCHVLTENS in *Animaduers*. ad Pf. 65, 14. Aliud vid. infra sub rad. כרר.

כֵּרָה f. 1) *conuiuium*, ab *apparando*, 2 Reg. 6, 23. 2) *fossura*, *effossio*, pl. כְּרוֹת *fossurae*, in regim. כְּרוֹת Zeph. 2, 9.

כָּרִי m. sec. HILLERVM in *Syntagm. Hermeneut*. p. 192. *miles emtus* et *conductus*, et collectiue, *milites conducti*, 2 Reg. 11, 4. 19.

et

et sec. Kethibh 2 Sam. 20, 23. vbi Kri habet כְּרֵתִי *Crethaeus*. Sed hominem notare è *Caria*, Asiae regione, oriundum, contendit VERBRVGGE in *Obseruat. Philol. de Nom. Hebr. Plural.* Obs. I. §. 63. seq. IKENIVS denique in *Dissert. Philol. Theol.* p. 127. deducit ab Arab. كرى *velox fuit.* Vulgo כָּרִי per Apocopen dictum volunt pro כָּרִים, à sing. כַּר *aries*, metaphorice *dux*, coll. Ies. 14, 9. Zach. 10, 3. Thren. 1, 6. Sed de *Apocope* illa Nominum pl. masc. merito dubitamus; cum omnia exempla, huc vulgo referri solita, citra anomaliam istam commode exponi possint.

מִכְרֶה m. *locus, vbi foditur, fodina*, in regim. מִכְרֵה Zeph. 2, 9.

כְּרַז *clamauit, proclamauit*, Graec. κηρύσσειν. Aphel pl. הַכְרִזוּ *proclamarunt*, Dan. 5, 29.

כָּרוֹז m. Chald. *praeco*, in Statu Emphat. כָּרוֹזָא Dan. 3, 4.

כָּרַךְ radix Hebraeis inusit. Chald. et Syr. *inuoluit*, *operuit*, it. Syr. *circuiuit*. Inde sunt

תַּכְרִיךְ m. (cum ת significationis *reciprocae*,) *pallium*, cui quis *se inuoluit* vel quo quis *se operit*, Esth. 8, 15.

כַּרְכֹּב m. *circuitus*, *ambitus*, Exod. 17, 5. compos. ex 2 synonymis כרך Syr. *circuiuit*, it. *circumegit*, et כבב Aethiop. *circumegit*. Cum Affixo כַּרְכֻּבּוֹ *circuitus eius*, Exod. 38, 4.

כַּרְכֹּם m. *crocus*, Cant. 4, 14. compos. ex 2 synonymis כרך *inuoluit*, *operuit*, et כמם Arab. *operuit*, *obtexit*, in pass. specialiter *inuolucro suo tectus fuit flos*, vnde kimmon *inuolucrum*, *folliculus floris*. Nam et caulis *croci inuolucris* gaudet squameis, quorum vnum alteri infixum est, et radicem habet bulbosam, pluribus *contectam tunicis*, obseruante HILLERO in *Hierophyt.* P. II. c. 5., SCHINDLERVS in *Lex.* et KIRCHERVS in *Concordant.* legendum putant כַּרְכֹּס, vt conueniat cum Graeco κρόκος; quod merito reiicit MERCERVS ad PAGNINI *Thesaurum* p. 1247.

כִּרְכֵּר vid. infra כרר.

כָּרַם *amputauit*, vt Syr. Part. praes. כֹּרֵם *vinitor*, q. d. *amputator vitium*; nisi potius formatum sit à Nomine כֶּרֶם. Pl. כֹּרְמִים *vinitores*, 2 Reg. 25, 12. Ier. 52, 16. Ioël. 1, 11. cum Affixo כֹּרְמֵיכֶם *vinitores vestri*, Ies. 61, 5.

כֶּרֶם m. *vinea*, ab *amputatione vitium*, Exod. 22, 4. Deut. 20, 6. Iud. 15, 5. etc. conf. זְמֹרָה et גֶּפֶן, et Verbum זמר de *vinea* Leuit. 25, 3. 4. Ies. 5, 6. Cum Affixo כַּרְמִי *vinea mea*. 1 Reg. 21, 6. Ies. 5, 4. 5. pl. כְּרָמִים *vineae*, Deut. 6, 11. Ios. 24, 13. in regim. כַּרְמֵי Iud. 14.

Iud. 14, 5. Sed Hiob. 24, 18. SCHVLTENS in *Animaduerſ.* exponit per *virtutes* vel *virtute praeditos*; in *Commentar.* tamen *vinearum* notionem ſeruat, et per Metaphor. de *honeſto matrimonio* explicat, quod adulter negligit, coll. Pſ. 128, 3. Abuſiue etiam de *balſametis* dicitur, Cant. 1, 14. quia in *vinearum* morem coluntur. Cum Affixis כַּרְמֵינוּ *vineae noſtrae*, Neh. 5, 3. 4. 5. Cant. 2, 15. כְּרָמֶיהָ *vineae eius*, Hoſ. 2, 15.

כַּרְמִיל m. *coccinum, coccineum*, 2 Chron. 2, 6. 13. c. 3, 14. compoſ. ex 2 ſynonymis כרם et מול *ſecare*, *amputare:* vocabula autem *ſecandi* et *acuminis* ad *colores* referuntur, conf. pluribus *Arcan. Form. Hebr.* p. 66. 110. 174. 674.

כַּרְמֶל m. in genere *viride* quid, ex iisdem כרם et מול vel כמל, in ſpecie 1) *ſpica, ariſta viridis*, Leuit. 2, 14. c. 23, 14. 2 Reg. 4, 42. 2) *aruum viride*, 2 Chron. 26, 10. Ieſ. 10, 8. etc. Cum Affixo כַּרְמִלּוֹ *aruum eius*, 2 Reg. 19, 23. Ieſ. 10, 18. c. 37, 24. Alibi eſt Nomen *Propr.* montis.

כָּרְסֵא m. Chald. *thronus, ſolium*, Dan. 5, 20. dictum volunt pro Hebr. כִּסֵּא, mutato Dageſch Forti in ר: cuius mutationis plurima exempla adducit BOCHARTVS in *Geographia S.* p. 269. 632. et in *Hieroz.* P. I. col. 669. conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 674. Cum Affixo א mutatur in Iod mobile, כָּרְסְיֵהּ *ſolium eius*, Dan. 7, 9. plur. cum terminatione foem. et mutato א in ו, כָּרְסָוָן *ſolia*, Dan. 7, 9.

כִּרְסֵם (radix quadrilittera,) *ita excîdit*, vt quaſi *detonſum* ſit, *penitus excîdit* et *deuaſtauit*, compoſ. ex כרם Chald. et Syr. *amputauit*, *abſcidit*, et כסם *detondit.* Alii conferunt Arab. כרסם *toto ore valide momordit*, vel Chald. קרסם *abſumſit, excîdit;* quod tamen potius ab Hebr. deſcendit. Fut. cum Affixo et Nun Epenthet. יְכַרְסְמֶנָּה *exſcindit, abſumit eam*, Pſ. 80, 14.

כָּרַע *incuruauit ſe, demiſit ſe, procubuit*, Gen. 49, 9. Num. 24, 9. Part. praeſ. כֹּרֵעַ *incuruans ſe*, Eſth. 3, 5. pl. כֹּרְעִים *incuruantes ſe*, Eſth. 3, 2. foem. כֹּרְעוֹת Hiob. 4, 4. infin. conſtr. כְּרֹעַ *procumbere*, 1 Reg. 8, 54. fut. אֶכְרַע, cum Vau Conuers. et ה Paragog. וָאֶכְרְעָה *et procubui*, Eſr. 9, 5. יִכְרַע *procumbet*, Iud. 7, 5. *procumbebat*, Eſth. 3, 2. pl. in pauſa et cum ה Paragog. נִכְרָעָה *procumbamus*, Pſ. 95, 6. etc. Hiph. praet. הִכְרִיעַ *procumbere fecit depreſſit, proſtrauit*, Pſ. 78, 31. infin. הַכְרֵעַ *deprimendo*, Iud. 11, 35 imper. הַכְרִיעַ, cum Affixo הַכְרִיעֵהוּ *proſterne eum*, Pſ. 17, 13. fut. תַּכְרִיעַ *proſternis*, 2 Sam. 22, 40. Pſ. 18, 40.

כֶּרַע foem. in dual. כְּרָעַיִם *vtrumque crus*, quo mediante homo et animal *sese demittit*, Leuit. 1, 13. c. 8, 21. c. 9, 14. c. 11, 21. Amos. 3, 12. Cum Affixo כְּרָעָיו *crura eius*, Exod. 12, 9. Leuit. 1, 9.

כַּרְפַּס m. *carbasus*, *velum*, *aulaeum tenue ex gossypio*, (Arab. et Pers. *kirbas*, it. Arab. *korsos*, Pers. *kirpas*,) Esth. 1, 6. HILLERO compos. ex 2 synonymis כפר et כסה *texit*.

כָּרַר in Kal inusit. Pih. כִּרְכֵּר *subsilit*, *saltauit*, Arab. ברא *vehementer cucurrit saliitque*, et וכר *subsultim incessit*. Part. מְכַרְכֵּר *subsiliens*, 2 Sam. 6, 14. 16.

כַּר m. 1) *aries*, (Graec. κριός,) *agnus*, Ies. 16, 1. à *saltatione*: est enim animal *saltatorium*, coll. Ps. 114, 4. 6. Sapient. 19, 9. 2) *machina bellica*, Ezech. 4, 2. c. 21, 22. à similitudine *arietis*, vnde et Lat. *aries*, Graec. κριός, appellatur; nisi potius sic nomen habeat à כרה *fodit*, *perfodit*. 3) Gen. 31, 34. *clitellae*, vel potius *sella cameli*, vt Arab. *cûron*, quomodo et Interpres Abessinus intellexit, qui per suum *benbâl* vertit. Conuenit Amharicum *cor* h. e. *sella equi*, *ephippium*. Nomen habet vel à *motu saltatorio*, vel quod ad eam *assiliatur*, sec. HACKMANNVM in *Praecidaneis S.* p. 162. à *forma rotundiore*, coll. rad. cognat. כור. Plur. כָּרִים *agni*, Deut. 32, 14. 2 Reg. 3, 4. Ps. 37, 20. Ies. 33, 6. etc. quo GVSSETIVS et SCHVLTENS etiam referunt Ps. 65, 14. it. *arietes*, *machinae bellicae*, Ezech. 4, 2. c. 21, 22. Sed כַּר *campus*, *ager*, vulgo *pascuum*, et כָּרִי vid. supra sub rad. כרה.

כִּרְכָּרוֹת foem. plur. *dromades*, Ies. 66, 20. à *celeri* et *saltabundo incessu*, quem Galli dicunt *galop*, de quo vid. pluribus SCHVLTENS in *Animaduers.* ad l. c. et BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. L. 2. c. 4.

כָּרֵשׂ m. *venter*, aliis rectius *rugosior corporis pars*, (AVENARIVS confert German. Krös, Gekrös,) à rad. Arab. كرش *contracta et corrugata fuit pellis*. Cum Affixo כְּרֵשׂוֹ *ventrem suum*, Ier. 51, 34.

כָּרַת *secuit*, *cecidit*, *abscidit*: vt *ligna*, 1 Reg. 5, 20. 21. *praeputium*, Exod. 4, 25. *ramum*, Iud. 9, 48. *caput*, 1 Sam. 31, 9. etc. *excidit*: vt *lucum*, Exod. 34, 13. Iud. 6, 30. hinc metaphorice de *excisione* et *perditione hominis*, vt Gen. 17, 14. Leuit. 26, 22. 1 Reg. 11, 16. Ps. 12, 4. etc. Cum voce בְּרִית significat *foedus pepigit*, Graec. ὅρκια τέμνειν, Chald. גזר קים, sumta locutione à cerimonia *dissectionis animalium*, in feriendis *foederibus* consueta, Ier. 34, 18.

34, 18. coll. Gen. 15, 10. 17. 18. Plura vid. in *Arcano Form. Hebr.* p. 375. et in *Onomast. V. T.* p. 631. conf. בְּרִית sub rad. ברה. Praet. 2 perf. cum Vau Conuers. וְכָרַתָּ (pro כָּרַתְּתָּ) *et exscindes*, Deut. 20, 20. perf. 1. כָּרַתִּי *pepigi, ferii,* (foedus), pro כָּרַתְּתִּי, Exod. 34, 27. 2 Reg. 17, 38. Part. praes. כֹּרֵת *exscindens, succidens*, Ies. 14, 8. pl. כֹּרְתִים *pangentes, ferientes*, Neh. 10, 1. in regim כֹּרְתֵי id. Ps. 50, 5. it. *caedentes, caesores,* 2 Chron. 2, 10. Pahul כָּרוּת *excisus, excisum*, i. e. cui testiculi *excisi* sunt, τομίας, ἐκτομίας, Leuit. 22, 24. in regim. כְּרוּת Deut. 23, 2. foem. pl. כְּרֻתוֹת *abscissae*, 1 Sam. 5, 4 Aliud vid. inter Nomina. Infin. absol. כָּרוֹת *pangendo, feriendo*, Neh. 9, 8. Hos. 10, 4. infin. constr. כְּרוֹת *caedere, abscindere*, it. *pangere* (foedus), Deut. 19, 5. 2 Chron. 2, 7. Ier. 34, 8. imper. כְּרֹת et sequente Makkeph כְּרָת־ *pange*, 1 Sam. 11, 1. cum ה Parag. כָּרְתָה 2 Sam. 3, 12. pl. כִּרְתוּ *caedite, exscindite*, it. *pangite* (foedus), Ios. 9, 6. 11. Ier. 6, 6. fut. יִכְרֹת *panget* (foedus), Hiob. 40, 28. etc. Niph. praet. נִכְרַת *excisus, excisum est*, Ioël. 1, 5. 16. Neh. 2, 1. וְנִכְרַתָּ (pro נִכְרַתְּתָּ) *et exscinderis*, Obad. 1, 10. infin. הִכָּרֵת *exscindi*, Num. 15, 30. Ps. 37, 34. fut. יִכָּרֵת *exscindetur*, Gen. 9, 11. Leuit. 17, 14. pl. יִכָּרְתוּ *exscindentur*, Zach. 13, 8. in pausa יִכָּרֵתוּ Ps. 37, 22. Prou. 2, 22. et simul cum Nun Parag. יִכָּרֵתוּן Ios. 3, 13. Ps. 37, 9. Pyh. כָּרַּת *abscissus est*, Ezech. 16, 4. sed foem. in pausa כֹּרָתָה *excisus est*, (de *luco*,) Iud. 6, 28. Hiph. praet. הִכְרִית *excidit*, 1 Sam. 28, 9. 1 Reg. 11, 16. הִכְרַתִּי (pro הִכְרַתְּתִּי) *excidi*, Ios. 23, 4. Ezech. 21, 9. infin. הַכְרִית *exscindere*, Ier. 44, 8. fut. יַכְרִית *exscindet*, Deut. 12, 29. 1 Reg. 14, 14. et יַכְרֵת Ps. 12, 4. Malach. 2, 12. Hoph. הָכְרַת *excisum est*, Ioël. 1, 9.

כְּרֻתוֹת f. pl. *sectiones*, vnde *sectiones cedrorum*, i. e. *cedri sectae et dedolatae*, 1 Reg. 6, 36. c. 7, 2. 12.

כְּרִיתוּת f. *repudium*, q. d. *discissio* siue *rescissio coniugii*, Ies. 50; 1. et כְּרִיתֻת Deut. 24, 1. 3. pl. כְּרִיתֻתִים *repudia*, cum Affixo כְּרִיתֻתֶיהָ *repudia eius*, Ier. 3, 8.

כְּרֵתִי m. Nomen *Propr. Gentile, Crethaeus*, de quo vid. plura in *Arcano Form.* p. 591. et *Onomast. V. T.* p. 379. adde *Nou. Miscellan. Lipsiens.* Vol. II. T. I. n. 4. et IKENII *Dissert. Philol. Theol.* IX.

כֶּשֶׂב m. id. cum כֶּבֶשׂ *agnus*, (per Metathesin,) quod vide. Occurrit Leuit. 3, 7. c. 4, 35. Num. 18, 17. etc. pl. כְּשָׂבִים *agni*, Gen. 30, 32. 33. 35. 40, Leuit. 1, 10.

כִּשְׂבָּה f. *agna*, Leuit. 5, 6.

כַּשְׂדַּי m. Chald. Nomen *Gentile, Chaldaeus*, Dan. 2, 10. Hebr. כַּשְׂדִּי. In Statu Emphat. כַּשְׂדָּאָה sec. Kri Dan. 5, 30. et per ס, כַּסְדָּאָה Esr. 5, 12. sed Kethibh habet כַּשְׂדָּיָא et כַּסְדָּיָא, alia analogia. Plur. כַּשְׂדָּאִין *Chaldaei*, Dan. 3, 8. c. 5, 11. in Statu Emphat. כַּשְׂדָּיֵא sec. Kethibh Dan. 2, 5. 10. c. 4, 4. c. 5, 7. more Syrorum; sed Kri habet כַּשְׂדָּאֵי in Statu *Regiminis*, pro absoluto כַּשְׂדָּאִין.

כָּשָׂה *opertus est*, (alias כסה,) specialiter *pinguedine*, vnde כָּשִׂיתָ *opertus es adipe*, Deut. 32, 15.

כָּשַׁל *impegit, offendit*, Ies. 31, 3. Ier. 50, 32. et consequenter *lapsus est, corruit*, (Verbum *Praegnans* est,) Hos. 5, 5. et petita significatione à cognato חָשַׁל, *debilis fuit* vel *factus est debilitatus est*, Ps. 31, 11. Neh. 4, 10. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְכָשְׁלוּ *et impingent*, sec. Kri Nah. 3, 3. sed Kethibh habet יִכְשְׁלוּ *impingent*, in fut. Part. praes. כּוֹשֵׁל *impingens, labans*, Ier. 46, 16. Hiob. 4, 4. *debilitatus, debilis*, Ps. 105, 37. Ies. 5, 27. 2 Chron. 28, 15. pl. foem. כֹּשְׁלוֹת *labantia*, Ies. 35, 3. Niph. נִכְשַׁל *ad impingendum et labendum impulsus est*, it. *debilitatus est*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְנִכְשְׁלוּ *et ad labendum impellentur*, Dan. 11, 14. in pausa וְנִכְשָׁלוּ Dan. 11, 33. part. נִכְשָׁל *debilitatus, infirmatus*, Zach. 12, 8. pl. נִכְשָׁלִים *debilitati*, 1 Sam. 2, 4. infin. cum Affixo et Praefixo בְּהִכָּשְׁלָם q. d. *in* τῷ *impelli eorum ad labendum*, i. e. *dum impelluntur ad labendum*, Dan. 11, 34. sed in בִּכָּשְׁלוֹ *dum ad labendum impellitur*, Prou. 24, 17. ה Praeformans Infinitiui exclusa est. Fut. תִּכָּשֵׁל *ad labendum impelleris*, Prou. 4, 12. etc. Pih. כִּשֵּׁל *ad impingendum et labendum impulit, labefecit*. Fut. foem. תְּכַשְּׁלִי *impingere facies*, sec. Kethibh Ezech. 36, 14. sed Kri habet תְשַׁכְּלִי *orbabis*. Hiph. הִכְשִׁיל id. quod Pih. it. *debilitauit*, Thren. 1, 14. Infin. הַכְשִׁיל *ad impingendum et labendum impellere*, 2 Chron. 25, 8. fut. pl. יַכְשִׁילוּ *ad corruendum impellant*, sec. Kri Prou. 4, 16. sed Kri habet יִכָּשׁוֹלוּ *corruant*. Hoph. part. pl. מֻכְשָׁלִים *ad corruendum impulsi*, Ier. 18, 13.

כַּשִּׁיל m. (Verbale Pihelicum,) *securis*, q. d. *prostratio arborum*, i. e. *qua arbores prosternuntur*, Ps. 74, 6.

כִּשָּׁלוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *lapsus totalis, ruina*, Prou. 16, 18.

מִכְשׁוֹל m. *offendiculum, ad quod impingitur*, Leuit. 19, 14. Ps. 119, 165. Ies. 8, 15. etc. pl. מִכְשֹׁלִים *offendicula*, Ier. 6, 21. Ezech. 21, 20.

מִכְשֹׁלָה f. *scandalum*, aliis *ruina*, Ies. 3, 6. pl. מַכְשֵׁלוֹת *scandala*, Zeph. 1, 3.

כָּשַׁף Hebraeis in Kal inusit. Arab. كسف *operuit, obscurauit.*

כֶּשֶׁף m. *praestigiae, artes tectae*, vt לָאט. Plur. כְּשָׁפִים *praestigiae*, Mich. 5, 11. Nah. 3, 4. cum Affixo כְּשָׁפֶיהָ *praestigiae eius*, 2 Reg. 9, 22. Nah. 3, 4. Inde formata sunt

כִּשֵּׁף praet. Pih. *praestigiis vsus est, praestigiatus est*, 2 Chron. 33, 6. part. מְכַשֵּׁף *praestigiis vtens, praestigiator*, Deut. 18, 10. pl. מְכַשְּׁפִים *praestigiatores*, Exod. 7, 11. Dan. 2, 2. Malach. 3, 5. foem. מְכַשֵּׁפָה *praestigiatrix*, Exod. 22, 17.

כַּשָּׁף m. *praestigiator*, pl. כַּשָּׁפִים, cum Affixo כַּשָּׁפֵיכֶם *praestigiatores vestri*, Ier. 27, 9.

כָּשֵׁר *rectus fuit.* Fut. יִכְשַׁר *rectum sit*, vel ex notione radicis Syr. *prosperabitur*, Eccles. 11, 6. Hiph. infin. הַכְשִׁיר *rectum* vel *recte facere*, Eccles. 10, 10.

כָּשֵׁר m. *rectus, rectum*, Esth. 8, 5.

כִּישׁוֹר m. *verticillum*, q. d. *directio fusi*, Prou. 31, 19. Conueniunt enim Verbalia huius Formae cum Verbalibus ex Pihel, coll. *Arcan. Form.* Sect. VI. §. 10.

כּוֹשָׁרָה f. in pl. כּוֹשָׁרוֹת *rectitudines continuae: loca vbique recta ac plana*, Ps. 68, 7. *abundantias* intelligit G. DETHARDINGIVS in Dissert. *qua Dicta quaedam V. T. è lingua Arab. illustrantur*, à rad. Arab. كثر *abundauit:* quibus l. c. opponatur *ariditas.*

כִּשְׁרוֹן m. *rectitudo omnimoda*, vel *successus rectus et prosper*, Eccles. 2, 21. c. 4, 4. c. 5, 10. coll. rad. Syr. כשר *prosperatus est, prospere successit.*

כָּתַב *scripsit, inscripsit, descripsit*, Ios. 8, 32. 2 Reg. 17, 37. Esth. 8, 5. Part. praes. כֹּתֵב *scribens*, Ier. 36, 18. pl. כֹּתְבִים *scribentes*, Ier. 32, 12. Neh. 10, 1. Pahul כָּתוּב *scriptus, scriptum*, Deut. 28, 61. Ios. 10, 13. pl. כְּתוּבִים *scripti, scripta*, 1 Reg. 11, 41. 1 Chron. 9, 1. et כְּתֻבִים Exod. 31, 18. Deut. 9, 10. foem. כְּתוּבָה *scripta*, Deut. 29, 20. 21. 27. c. 30, 10. pl. כְּתוּבוֹת *scriptae*, 2 Chron. 34, 24. infin. absol. כָּתוֹב *scribendo*, Ier. 32, 44. infin. constr. כְּתֹב *scribere, describere*, Deut. 31, 24. Ios. 18, 8. cum Affixo כָּתְבוֹ τό *scribere eius*, Ier. 45, 1. imper. כְּתֹב *scribe*, Exod. 17, 14. Ies. 8, 1. cum ה Paragog. כָּתְבָה Ies. 30, 8. pl. כִּתְבוּ *scribite*, Deut. 31, 19. Esth. 8, 8. fut. אֶכְתֹּב *scribam*, Deut. 10, 2. יִכְתֹּב *scribet*, Ies. 44, 5. etc. Niph. part. נִכְתָּב *scriptus, scriptum*, Esth. 3, 12. c. 8, 8. fut. יִכָּתֵב *scribetur*, Esth. 1, 19.

1, 19. c. 3, 9. pl. in pausa יִכָּתֵבוּ *scribentur, scribantur*, Ps. 69, 29. Ier. 17, 13. cum Nun Parag. יִכָּתְבוּן Hiob. 19, 23. Pih. praet. pl. in pausa כִּתֵּבוּ *scriptitarunt*, Ies. 10, 1. part. pl. מְכַתְּבִים *scriptitantes*, ibid.

כְּתַב Chald. id. Dan. 6, 26. c. 7, 1. Praet. pl. כְּתַבוּ *scripserunt*, Esr. 4, 8. part. praes. foem. כָּתְבָה *scribens, scribebat*, Dan. 5, 5. pl. כָּתְבָן *scribentes*, *scribebant*, Dan. 5, 5. part. Pehil כְּתִיב *scriptus*, *scriptum*, Esr. 5, 7. c. 6, 2. fut. pl. נִכְתֻּב *scriberemus*, Esr. 5, 10.

כְּתָב m. *scriptura*, *scriptum*, Esth. 4, 8. c. 8, 8. Esr. 4, 7. etc. cum Affixo כְּתָבָם *scripturam suam*, Esth. 8, 9. Esr. 2, 62.

כְּתָב m. Chald. id. Esr. 6, 18. c. 7, 22. in Statu Emphat. כְּתָבָא Dan. 5, 8. 17. 24. 25. c. 6, 9. 10. 11. et cum ה, כְּתָבָה Dan. 5, 7. 15.

כְּתֹבֶת f. *inscriptio*, Leuit. 19, 28.

מִכְתָּב m. *scriptura, scriptum*, Exod. 32, 16. Ies. 38, 9. 2 Chron. 21, 12. in regim. מִכְתַּב Exod. 32, 16. c. 39, 30. 2 Chron. 35, 4.

כֹּתֶל m. *paries*, q. d. *probibitio ab accessu et inuasione*, sec. alios, quod ex lapidibus, calce etc. *in vnum coactus sit*, à rad. Arab. כתל *coëgit in vnum*, it. *cobibuit*, *probibuit*. Cum Affixo כָּתְלֵנוּ *paries noster*, Cant. 2, 9.

כְּתַל m. Chald. id. Dan. 5, 5.

כֹּתֶל m. Chald. id. in pl. כֻּתְלִין *parietes*, in Statu Emphat. כֻּתְלַיָּא Esr. 5, 8.

כָּתַם *abscondidit*, *recondidit*, vt Arab. sed in Kal non occurrit. Niph. praet. נִכְתָּם *reconditus est*, Ier. 2, 22.

כֶּתֶם m. *aurum*, sic dictum, quod *recondi* soleat, Prou. 25, 12. Cant. 5, 11. Thren. 4, 1. metonymice *res ex auro facta*: vt *ornatus aureus*, Ps. 45, 10. *cingulum aureum*, Dan. 10, 5.

מִכְתָּם m. vulgo *cimelion*, quod ob pretiositatem suam sollicite *recondi* solet; sed *amuletum aureum* intelligendum esse, multis contendit Celeb. VRIEMOET in *Obseruat. Miscell.* L. I. c. 9. Occurrit in titulis Psalmorum 16. 56. 57. 58. 59. 60.

כֻּתֹּנֶת f. *tunica*, Gen. 37, 3. 23. 31. 32. 33. Leuit. 16, 4. etc. q. d. *tectio*, *cinctura corporis*, sec. LVDOVICVM *de* DIEU et HOTTINGERVM à כתן Aethiop. *texit veste*, (vnde et kedân *tunica*, sicut Lat. *toga* est à *tego*,) Arab. *veste cinctus est*, permutatis ד et ת. Ab Arab. כתן in 4 Coniug. *adhaerere fecit*, in 8 Coniug. *adhaesit*, de ducit Cl. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* p. 237. Forma tamen vocis sic non fauente. Plur. in regim. כָּתְנוֹת *tunicae*, Gen. 3, 21. Exod. 39, 27. Neh. 7, 7. 70. 72.

כְּתֹנֶת f. id. Gen. 37, 31. Exod. 29, 5. Leuit. 8, 7. cum Affixo כְּתָּנְתִּי *tunica mea*, Hiob. 30, 18. Cant. 5, 3. pl. כָּתֳּנוֹת *tunicae*, Gen. 28, 40. c. 29, 8. c. 40, 14. Leuit. 8, 13. cum Affixo כָּתֳּנֹתָם *tunicas suae*, Leuit. 10, 5.

כָּתֵף, f. *scapula, humerus*, Num. 7, 9. Ies. 46, 7. Ezech. 12, 6. 7. 12. etc. sic dictus, quod brachiis, thoraci et costis *firmiter iunctus* et *alligatus* sit; vel quod vestimenti superiore parte *firmiter adstringatur*, à rad. כתף Arab. et Aethiop. *firmiter ligauit, constrinxit*, alias Arab. כתב, Chald. כפת *constrinxit, ligauit*, et חבק *coniunxit, connexuit*. Metaphorice etiam de rebus *inanimatis* dicitur: vt de *latere aedificii*, Exod. 27, 14. 15. c. 38, 14. 15. *labri*, 1 Reg. 7, 34. Cum Affixo כְּתֵפִי *humerus meus*, Hiob. 31, 22. pl. כְּתֵפִים *humeri, scapulae*, cum Affixo כְּתֵפָיו *humeri eius*, Exod. 28, 12. Iud. 16, 3. sed pl. foem. כְּתֵפוֹת de solis *inanimatis*: *latera*, vt *vestimenti*, Exod. 28, 7. c. 39, 4. *labri*, 1 Reg. 7, 30. 34. sic in regim. כִּתְפוֹת *latera vestibuli*, Ezech. 41, 26. *ianuae*, Ezech. 41, 2.

כָּתַר in Kal inusit. Pih. כִּתֵּר *cinxit, circumdedit, amplexus est*, semel ex vsu Chald. *exspectauit*, Hiob. 36, 2. Praet. pl. כִּתְּרוּ *cinxerunt, circumdederunt*, Iud. 20, 43. cum Affixo כִּתְּרוּנִי *circumdederunt me*, Ps. 22, 13. Hiph. part. מַכְתִּיר *circumdans*, SCHVLTENSIO *multitudine superans*, (ab Arab. كثر *multitudine superauit*,) Habac. 1, 4. fut. pl. יַכְתִּירוּ *cingent*, Ps. 142, 8. *amplectuntur, tenent*, Prou. 14, 18.

כֶּתֶר m. *corona*, q. d. *cinctura capitis*, Esth. 1, 11. c. 2, 17. c. 6, 8.

כֹּתֶרֶת f. *cinctura, coronamentum*, quo aliquid, e. g. columna, *vndique cingitur*; vel *pluribus cincturis compositum*, (vt exhibetur à GVSSETIO in *Commentar. ling. Hebr.* ad h. n.) 1 Reg. 7, 16. 17. 18. 20. 31. 2 Reg. 25, 17. Ier. 52, 22. et כּוֹתָרָה (conf. *Arcan. Formi. Hebr.* p. 211.) vnde pl. כֹּתָרוֹת *coronamenta*, 1 Reg. 7, 8. 16. 17. 19. 20. 2 Chron. 4, 12. 13.

כָּתַשׁ *contudit, percussit*. Fut. תִּכְתּוֹשׁ *contundes*, Prou. 27, 22.

מַכְתֵּשׁ m. *mortarium*, in *quo contunditur*, Prou. 27, 22. Sed Iud. 15, 19. malim intelligere *locum proiectione maxillae contusum*, coll. v. 17. Vulgo ibi exponitur *dens molaris*, BOCHARTO *capsula* siue *alueolus dentium*, Graec. ὁλμίσκος, vel pro *Proprio* habetur, vt Zeph. 1, 11. vbi intelligunt vicum Hierosolymae, à *mortarii* figura sic dictum; sed de *loco, vbi malleis tunditur*, scil. ab auri-

aurifabris vel aromatariis, explicat ZORNIVS in *Nou. Miscell. Lips.* Vol. I. p. 567. seq. ego vero מַכְתֵּשׁ h. l. idem esse putem cum Chald. מַכְתֵּשׁ *percussio, plaga*, vel *locus plagae*, per Paronomasian quandam ad מִקְדָּשׁ *sanctuarium, locus sanctus*, i. e. Hierosolyma. Certe Mahomedani hodienum vrbem illam vocant *Bait olmakdes*, h. e. *locum sanctuarii*, quod Samaritani, ex odio in Iudaeos, per Paronomasian conuertunt in *Machtesch*, (conf. CELLARIVS in *Notis* ad *Epistolas Sichemitarum* p. 25.) et IESV BAR ALI in *Lexico Syro-Arab.* Hierosolymam diserte vocat *Machtesch*. Conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 477. et *Onomast. V. T.* p. 288. et F. L. GOETZIVS de *pistrinis veterum* c. 3. §. 11.

כָּתַת *contudit, contriuit*, metaphorice de *hoste, profligauit, cecidit*. Praet. cum Vau Conuers. וְכַתּוֹתִי *et contundam, profligabo*, Ps. 89, 24. part. Pahul כָּתוּת *contusus, contusum*, θλαδίας siue θλασίας, Leuit. 22, 24. Ies. 30, 24. imp. pl. כֹּתּוּ *contundite*, Ioël. 4, 10. fut. cum Vau Conuers. וָאֶכֹּת (media radicali deficiente per Chaldaismum in prima compensata,) *et contudi*, Deut. 9, 21. Pih. praet. כִּתַּת *vehementer contudit*, 2 Reg. 18, 4. 2 Chron. 34, 6. Puh. praet. pl. cum Vau Conuers. וְכֻתְּתוּ *et contundentur*, 2 Chron. 15, 6. Hiph. fut. יַכֵּת *contundet*, compensata media radicali per Chaldaismum in prima, vnde pl. cum Vau Conuers. וַיַּכּוּ *et contriuerunt, profligarunt*, Deut. 1, 44. cum Affixo וַיַּכּוּם *et contriuerunt eos*, Num. 14, 45. Sic Hoph. fut. יֻכַּת *conteretur, contundetur*, Ies. 24, 12. pl. יֻכַּתּוּ (simul cum Dagesch Forti *affectuoso*, ad insinuandam *contusionis vehementiam*, coll. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 160.) *contundentur, contunduntur*, Hiob. 4, 20. Ier. 46, 5. Mich. 1, 7.

כָּתִית m. *tusus, tusum*, Exod. 27, 20. Leuit. 24, 20. Num. 28, 5. 1 Reg. 8, 11.

מְכִתָּה f. *contusio*. Cum Affixo מְכִתָּתוֹ *contusio eius*, Ies. 30, 14.

ל, Particula *Inseparabilis*, ex אֶל decurtata, vocibus praefigi solet vel per (ְ): vt לְמִינוֹ *secundum speciem suam*, Gen. 1, 11. vel, si sint *monosyllabae*, aut *bisyllabae penacutae*, sed vnicam tantum Consonam ante primam Vocalem habentes, maxime in pausa, vt et Affixis, per (ָ): e. g. לָמוּת *ad moriendum*, Gen. 25, 32. לָזֶה *huic*, 1 Sam. 21, 11. c. 25, 21. לָמָיִם *ad aquas*, Gen. 1, 6. לָךְ (foem.) *tibi*, Exod. 2, 7. Ruth. 2, 1. sed לָכִי 2 Reg. 4, 2. sec. Litteras legen-

legendum eſt לָכִי, cum Affixo Chald. לָכֶם *vobis*, Gen. 1, 29. Praeter Affixum ךָ m. cui per (ָ), et Affixa י et ו, quibus nude praefigitur: vt לְךָ *tibi*, Gen. 6, 21. לִי *mihi*, Gen. 3, 12. לוֹ *illi*, Gen. 3, 9. niſi tonus retrahatur, vbi fit לָךְ Gen. 3, 18. Exod. 13, 11. Pſ. 119, 11. pro לְךָ. Sed לֹה Iud. 16, 18. ſymbolum continet Variantis Lectionis, ſec. Litteras legendum לָהּ *illi*: quomodo verba ſunt ſcriptoris ſacri; ſec. Puncta autem לִי *mihi*, vt verba ſint Delilae. Sic לָנוּ 2 Sam. 21, 4. ſec. Litteras legendum eſt לִי *mihi*, ſec. Puncta לָנוּ *nobis*. Aſſumit quoque Particulam *Expletiuam* מוֹ: vt לָמוֹ *ad*, *propter*, Hiob. 27, 14. c. 29, 21. c. 38, 40. c. 40, 4.

Ad eius *ſignificationem* quod attinet, I) exprimit *Praepoſitiones*, pro conſtructione diuerſas: vt *ad*, Ruth. 1, 8. *quantum ad*, Num. 18, 7. Prou. 25, 3. et ſecundum quosdam Ieſ. 32, 1. *ſecundum*, *iuxta*, Gen. 1, 11. *poſt*, Gen. 7, 4. 10. Num. 33, 38. Hiob. 36, 27. *coram*, Ier. 26, 6. *ſub*, de *tempore*, Hiob. 24, 14. *circa*, Gen. 8, 11. *de*, Gen. 20, 13. c. 26, 6. Exod. 14, 3. Pſ. 71, 10. *erga*, Pſ. 119, 132. *pro*, Leuit. 12, 6. *per*, Zeph. 1, 5. *propter*, Num. 6, 7. Hoſ. 10, 10. *circum*, Ioſ. 8, 33. *intra*, Eſr. 10, 8. *à*, *ab*, Gen. 1, 6. Neh. 3, 15. *ex*, Gen. 38, 18. 25. *apud*, *prope*, Exod. 13, 7. *ante*, 1 Reg. 6, 22. *in*, Hiob. 2, 13. Pſ. 16, 10. Thren. 5, 15. *inter*, Exod. 12, 2. *cum*, Pſ. 56, 10. Pſ. 118, 6. Pſ. 124, 1. 2. *vna cum*, vel *immo etiam*: *Incluſiuum* ſic vocatur COCCEIO, vt Gen. 1, 30. (ſec. quosdam,) c. 9, 10. Leuit. 11, 46. 2 Chron. 7, 21. etc. Aliquando *finem* et *euentum* exprimit: vt לְדֹלְקִים *vt ſint ardentes*, Pſ. 7, 14. ſicut cum Infinit. Etiam *comparationi* inſeruire, denotans *ſicut*, *inſtar*, volunt NOLDIVS et SCHVLTENS, vt Mich. 2, 8. Hiob. 13, 12. c. 39, 16. etc.

II.) Neglecta ſignificatione ſua, 1.) inſeruit fere omnibus Caſibus: vt *Nominatiuo*, 1 Chron. 3, 2. coll. 2 Sam. 3, 3. ſic Eccleſ. 9, 4. 2 Chron. 7, 21. et ſec. quosdam 2 Sam. 17, 16. Ieſ. 32, 1. et ſec. Kethibh 2 Sam. 16, 2. quo Celeb. I. I. SCHVLTENS in *Specim. Obſeruat. ad quaedam V. T. loca* etiam refert Zach. 9, 1. ſicque plane redundat, vt apud Arabes, obſeruante b. ALB. SCHVLTENSIO in *Animaduerſ.* ad Hiob. 16, 21. qui huc quoque refert 2 Reg. 7, 4. Ier. 20, 4. et Hiob. l. c. quemadmodum quoque redundat, quoties praefigitur Particulae מִן vel מ, vt 2 Reg. 19, 25. Ier. 7, 7. etc. Sic quoque Nominatiuum indicat apud Chaldaeos, Eſr. 6, 7. Inſeruit porro *Genitiuo*, Leuit. 13, 48. Num. 1, 50. 53. Pſ. 12, 7. Hoſ. 9, 6. Ion. 4, 5. maxime *auctoris* et *poſſeſſoris*, vt Pſ. 5, 1. Pſ. 6, 1. Pſ. 24, 1. *Datiuo*, Gen. 1, 29. c. 48, 1. *Accuſatiuo*, 2 Sam. 3, 30. Ier. 40, 2. (quod

ad

ad Syrismum referunt,) et *Ablatiuo*, 1 Reg. 10, 23. vid. tamen Celeb. C. B. MICHAELIS Dissert. de *Soloecismo Casuum* §. 12. seq. 2.) ex *Substantiuis* format *Adiectiua*: vt לָמַס *in tributum*, i. e. *tributarium*, Iud. 1, 28. לָחֳלִי *in morbum*, i. e. *morbidum*, Ies. 1, 5. et *Aduerbia*: vt לָבֶטַח *ad securitatem*, i. e. *secure*, Hos. 2, 20.

III.) Praefixum 1) *Infinitiuo*, in Tempus *Finitum* resolubili, varias exprimit Particulas: e. g. *Vt*, לִקְבֹּר *ad sepelire*, i. e. *vt sepeliam*, Gen. 23, 8. sicque notat vel *caussam*, vt 2 Sam. 4, 10. c. 13, 2. vel *euentum*, vt Exod. 17, 3. Ps. 92, 8. *Quod*, לָתֵת *quod daturus essem*, Deut. 10, 11. *Quia*, לִהְיוֹת *quia fuit*, 1 Reg. 16, 7. *Donec*, *vsque dum*, לִפְרשׁ *donec exponeret*, Leuit. 24, 12. sic Ies. 7, 15. Dan. 9, 24. c. 12, 11. et sec. quosdam, Gen. 3, 22. *Cum*, לָבוֹא *cum occideret*, Gen. 15, 12. *Postquam*, לְצֵאתָם *postquam egressi essent*, Num. 1, 1. 2) Aliis Infinitiuis praefixum, *Gerundia* exprimit: vt *Gerundium Nominatiui* Casus, לְהוֹסִיף *addendum est*, Eccles. 3, 14. sic Ps. 32, 9. Ies. 5, 4. 2 Chron. 19, 2. etc. *Genitiui* Casus, לָלֶדֶת *pariendi*, Eccles. 3, 2. sic v. 3-9. *Accusatiui* Casus, לְמַלֵּא *ad implendum*, Hiob. 20, 23. *Ablatiui* Casus, לֵאמֹר *dicendo*, Gen. 1, 22. vel nuda *Infinitiui* nota est: vt לַעֲמֹד *stare*, 1 Sam. 6, 20.

לֹא vel לוֹא Chald. לָא, vid. statim sub rad. לאה.

לאב radix inusit. conueniens cum להב Aethiop. *aestuauit*, Arab. *inflammauit*, *accendit*: *arsit*, *sitiuit*, alias Arab. لأب *sitiuit*. Inde est

תַּלְאוּבָה f. *sitis*, *siccitas*, *exarsio*, proprie, vi Formae, *inflammatio sui*, pl. תַּלְאֻבוֹת *siccitates*, Hos. 13, 5.

לָאָה in genere *defecit*, specialiter *viribus* siue *defatigatus est*, et ad *animum* relatum, *aegre tulit*, *impatiens fuit*, q. d. *ferendo defatigatus est*. Fut. 2 pers. m. תִּלְאֶה *lassaris*, *aegre fers*, Hiob. 4, 2. et cum Vau Conuers. per Apocopen וַתֵּלֶא *et defecisti*, *defatigatus es*, Hiob. 4, 5. pl. וַיִּלְאוּ *et defatigati sunt*, Gen. 19, 11. Niph. praet. נִלְאָה *defatigatus est*, q. d. *viribus deficiens factus est*, it. *taedio affectus est*, Prou. 26, 15. Ies. 16, 14. pers. 2 f. נִלְאֵית *defatigata es*, Ies. 47, 13. pers. 1. נִלְאֵיתִי *defatigatus sum*, Ies. 1, 14. Ier. 6, 11. c. 15, 6. pl. cum Vau Conuers. וְנִלְאוּ *et taedio afficientur*, Exod. 7, 18. Part. foem. נִלְאָה *defatigata*, *defatigatum*, Ps. 68, 10. Hiph. הֶלְאָה (pro הִלְאָה,) *fessum fecit*, *defatigauit*, it. *aegre* alicui *fecit*, *taedio affecit*. Praet. cum Affixo in pausa הֶלְאָנִי *defatigauit me*, Hiob. 16, 7. foem. הֶלְאַת (ex Chaldaismo pro

pro הֶלְאַתָה,) *defatigauit*, Ezech. 24, 12. infin. הַלְאוֹת *taedio afficere*, Ies. 7, 13. fut. pl. תַּלְאוּ *taedio afficitis*, Ies. 7, 13.

לֹא, ex Syrismo pro לָאו, proprie *defectus, nullitas, nihilum*, (vt אַיִן, אַל, אֶפֶס, בַּל et בְּלִי,) Ies. 23, 13. Ezech. 22, 18. Prou. 19, 7. Hiob. 4, 6. c. 6, 21. c. 8, 9. quo I. I. SONNESCHMIDIVS in *Decade Philol. Rabbin.* p. 13. etiam refert Iud. 1, 19. Hinc בְּלוֹא כֶסֶף *pro nullitate argenti, pro nullo argento*, Ies. 55, 1. לְלֹא דָבָר *de nullitate rei, de re nihili*, Amos. 6, 13. לְלֹא תוֹרָה *in defectu legis, sine lege*, 2 Chron. 15, 3. Sed frequentius abit in Particulam 1.) *negandi: non*, vt Gen. 2, 5. 18. 24. quomodo cum Nominibus אָדָם, אֶחָד, אִישׁ, כֹּל et constructum, per *nullus, nullum*, vel *nihil* exponendum est, vt Num. 31, 49. Ps. 49, 18. Ps. 106, 11. Eccles. 9, 15. etc. 2.) *prohibendi: ne, non*, vt Exod. 20, 3. Leuit. 19, 4. 9-19. 3.) *dehortandi*, vt Prou. 22, 24. 4.) *consequentiae: vt ne, vt non*, Leuit. 19, 29. Ies. 41, 7. 5) *interrogandi: annon? nonne?* Hos. 4, 14. omisso ה *Interrogatiuo*. Caeterum iuxta Masorethas in 15 locis לא occurrit pro לו, Exod. 21, 8. Leuit. 11, 21. c. 25, 30. 1 Sam. 2, 3. 2 Sam. 16, 18. Ps. 100, 3. Ps. 139, 16. Hiob. 13, 15. c. 41, 3. Esr. 4, 2. Prou. 19, 7. c. 26, 2. Ies. 9, 3. c. 63, 9. quibus adduntur Hiob. 6, 21. 1 Chron. 11, 20. Ies. 49, 5. E contrario ter pro לא legitur לו, 1 Sam. 2, 16. c. 20, 2. Hiob. 6, 21. et semel לה, sec. Kethibh Deut. 3, 11. de quibus singulis vid. HILLERVS in *Arcano Kri et Kethibh* p. 58. seq. et VITRINGA in *Obseruat. S.* L. III. c. 14. seq. conf. LVD. CAPPELLI *Critica S.* L. III. c. 10. §. 9. seq.

לָא et semel לָה Chald. id. vnde כְּלָה *sicut nihilum*, Dan. 4, 32. alibi aduerbialiter, לָא *non*, Dan. 2, 5. 9. 10. 11. c. 3, 10. 12. 14. 15. 16. etc. כָּל־לָא *nullus, nullum*, Dan. 4, 6. c. 6, 24. הֲלָא *an non?* Dan. 3, 24. c. 4, 27. c. 6, 13.

תְּלָאָה f. *defatigatio sui ipsius, molestia*, Exod. 18, 8. Num. 20, 14. Thren. 3, 5. Cum Particula מָה per Syncopen coaluit in מַתְּלָאָה (pro מַה־תְּלָאָה) *quae molestia!* Malach. 1, 13.

לָאַט *obuoluit, inuoluit, operuit*, 2 Sam. 19, 4. Sed Hiob. 15, 11. magis quadrat significatio rad. Arab. *grauis, vehemens fuit*. Huc quidam referunt לָאַט 2 Sam. 18, 5. quod sit imperat. *obtege*.

לָאט m. (ex Syrismo pro לָאַט,) *absconsio*, Effectus *inuolutionis*, vnde cum ב, בַּלָּאט *clam, clanculum*, Iud. 4, 21. Pro eo alibi semper occurrit לָט, quod ad לוט pertinet.

לָאַף radix Hebraeis inusit. Arab. et Aethiop. *misit*, alias Arab. אלך. Inde sunt

מַלְאָךְ m. *legatus, nuncius*, 1 Sam. 23, 27. 1 Reg. 19, 2. 2 Reg. 5, 10. Hiob. 1, 14. etc. specialiter *legatus* siue *nuncius Dei: vt propheta*, Hagg. 1, 13. Malach. 3, 1. *sacerdos*, Malach. 2, 7. *angelus*, 2 Sam. 11, 19. 22. 23. 25. 1 Reg. 19, 5. 1 Chron. 21, 15. 2 Chron. 32, 21. etc. et κατ' ἐξοχὴν *Filius Dei*, Gen. 48, 16. Exod. 23, 20. c. 33, 2. Hiob. 33, 23. etc. In regim. מַלְאַךְ Gen. 16, 7. Exod. 3, 2. cum Affixo foem. et ה Paragog. מַלְאָכֵכֵה *nuncius tuus*, Nah. 2, 14. pl. מַלְאָכִים *legati, nuncii, angeli*, Gen. 19, 1. c. 32, 3. 6. Ios. 6, 17. in regim. מַלְאֲכֵי Gen. 28, 12. Iud. 11, 13. cum Affixo מַלְאָכָיו *nuncii eius, angeli eius*, Ezech. 17, 16. Ps. 91, 11.

מַלְאַךְ m. Chald. id. cum Affixo מַלְאֲכֵהּ *angelum suum*, Dan. 3, 28. c. 6, 23.

מַלְאָכוּת f. (*Denominatiuum*,) *status legati: legatio*, Hagg. 1, 13.

מְלָאכָה f. (ex Syrismo pro מַלְאָכָה,) *opus, negotium, cui manus immittitur*, (alias מִשְׁלַח יָד et מִשְׁלֹחַ יָד,) Exod. 12, 16. Leuit. 7, 24. Num. 4, 3. etc. vnde pl. regular. מַלְאָכוֹת *opera*, in regim. מַלְאֲכוֹת 1 Chron. 28, 19. cum Affixo מַלְאֲכוֹתֶיךָ *opera tua*, Ps. 73, 28.

מְלֶאכֶת f. id. (ex Syrismo pro מַלְאָכָה,) Exod. 35, 24. 33. 35. Leuit. 13, 48. Num. 28, 18. et sec. quosdam sine א, מְלֶכֶת Ier. 7, 18. c. 44, 17. 19. sed vid. hoc potius sub rad. מלך. Cum Affixo מְלַאכְתּוֹ *opus suum*, Gen. 2, 2. Exod. 36, 4.

לְאֹם m. *natio, populus*, Gen. 25, 23. Prou. 11, 26. c. 14, 28. à SCHVLTENSIO et I. C. CLODIO deriuatur ab Arab. לאם *coniunctus fuit, coaluit*. Non abludit quoque Arab. lommaton *agmen, turba*, à למם *congregauit, collegit:* quomodo לְאֹם dictum foret pro לֹמֵם, ex Syrismo. Cum Affixo לְאוּמִּי *natio mea!* Ies. 51, 4. pl. לְאֻמִּים *nationes*, Gen. 25, 23. Ps. 7, 8.

לָבִיא m. *leo*, Gen. 49, 9. Num. 23, 24. Deut. 33, 20. etc. sec. MAIVM à rad. Arab. לבי *multum cibi expetiuit* vel *vsurpauit:* quia est animal *voracissimum*, ideoque אֹכֵל vocatur Iud. 14, 14. conf. Hos. 13, 8.

לָבִי m. id. vnde pl. לְבָאִים *leones*, Ps. 57, 5. ad Formam פְּתִי à פְּתָאִים *fatuus*.

לְבִיָּא f. *leaena*, (pro לְבִיָּה,) Ezech. 19, 2.

לְבִאָה f. id. vnde pl. לְבָאוֹת *leaenae*, cum Affixo לְבְאֹתָיו *leaenae eius* vel *suae*, Nah. 2, 13.

לָבַב (in Kal inusit.) *viguit, viuidus, animosus fuit*, German. leben. Niph. fut. יִלָּבֵב *animosus fiet, animum sumet*, Hiob.

Hiob. 11, 12. Pih. לִבֵּב *animosum reddidit*, *animauit*, vt Chald. et Syr. vel *recreauit*, German. laben. Praet. 2 perf. foem. cum Affixo לִבַּבְתִּנִי *recreasti me*, Cant. 4, 9. Aliud vid. post Nomen לְבִיבָה.

לֵבָב m. *cor*; *continuo vitam viuacitatemque suam palpitando exserens*, metonymice *animus* siue *anima*, Prou. 24, 4. Ioel. 2, 13. (quo sensu etiam Graec. καρδία, κῆρ et ἦτορ venire, obseruat PFOCHENIUS de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 127.) eiusque *facultates* harumque *Adiuncta*: vt *intellectus*, *sapientia*, *attentio*, *consideratio*, Deut. 32, 46. Ps. 95, 10. Hiob. 9, 4. c. 12, 3. c. 34, 10. 34. Ies. 6, 10. etc. *voluntas* et *desiderium*, 2 Sam. 19, 15. 2 Sam. 7, 3. Ps. 20, 5. Ps. 62, 9. *animositas*, *animus*, German. Herz, Muth, Deut. 20, 3, 8. Ios. 7, 5. Ies. 13, 7. Metaphorice rei *medium* vel *intimum*, Ion. 2, 4. Sic *cor clepsydrae* pro *parte interiore* eius dixit ARISTOTELES. In regim. לְבַב Exod. 14, 5. Deut. 10, 8. cum Affixis לְבָבִי *cor meum*, Gen. 20, 5. Ios. 14, 7. לְבַבְכֶם *cor vestrum*, Num. 15, 39. Deut. 10, 16. Plur. masc. לְבָבִים *corda*, vnde cum Affixo לְבָבְהֶן (pro לְבָבֵיהֶן) *corda sua*, Nah. 2, 8. pl. foem. לְבָבוֹת *corda*, 1 Chron. 28, 9.

לְבַב m. Chald. id. Dan. 4, 13. c. 7, 4. cum Affixis לִבְבָךְ *cor tuum*, Dan. 2, 30. c. 5, 22. לִבְבֵהּ *cor eius*, Dan. 4, 13. c. 5, 20. 21.

לֵב m. id. in sensu tam *proprio*, vt 2 Sam. 18, 14. quam *metonymico*, pro *anima* eiusque *facultatibus*: *intellectu*, Exod. 31, 6. Ps. 14, 1. Prou. 3, 3. *voluntate*, Ps. 7, 11. Ps. 11, 2. Ps. 36, 11. harumque *Adiunctis*: vt *sapientia*, Prou. 8, 5. c. 15, 32. *conscientia*, 1 Sam. 24, 6. 2 Sam. 24, 10. Eccles. 7, 21. *attentione*, *meditatione*, *studio*, *cura*, Exod. 9, 21. Prou. 22, 17. Eccles. 1, 13. *animositate*, Num. 32, 7. 9. *desiderio*, *voto*, Ps. 62, 11. Ezech. 33, 31. Sic sensu metaphorico, pro rei *medio* vel *intimo*, Exod. 15, 8. Ps. 46, 3. 2 Sam. 18, 14. etc. Cum Affixo לִבּוֹ *cor eius* vel *suum*, Gen. 6, 5. Exod. 4, 21. quo etiam pertinet Kethibh כְּלִבּוֹ *secundum cor eius*, scil. erat τὸ *male agere*; sed Kri habet כָּלִבִּי *Calebita*.

לֵב m. Chald. id. cum Affixo לִבִּי *cor meum*, Dan. 7, 28.

לִבָּה f. id. cum Affixo לִבָּתֵךְ *cor tuum*, Ezech. 16, 30. pl. לִבּוֹת *corda*, Ps. 10, 10. Prou. 15, 11.

לַבָּה f. id. metaphorice *intimum* vel *medium*, in regim. לַבַּת Exod. 3, 2. Aliis rectius per Syncopen dictum videtur pro לַהֶבָה, vid. ergo sub להב.

לְבִיבָה f. in pl. לְבִיבוֹת *placentae igne coctae*, 2 Sam. 13, 6. 8. 10.

8.10. Formam habet à לבב, ſed ſignificationem ab Arab. לבא *coxit*. Inde formatur Pih. לִבֵּב *placentas coxit*. Fut. תְּלַבֵּב *placentas coquat*, 2 Sam. 13, 6. 8.

לָבַר vid. ſub rad. בור.

לָבַט Arab. *conіecit in terram*, in Paſſ. *concidit*, *cum erectus ſtaret*, *proſtratus eſt*, Aethiop. *impegit*, *caeſpitauit*. Inde eſt Niph. Hebr. fut. יִלָּבֵט *proſternetur*, *corruet*, Prou. 10, 8. 10. Hoſ. 4, 14.

לָבַן *albus fuit*, *albuit*, et, petita ſignificatione à ſeq. Nomine לְבֵנָה *later*, *lateres formauit*. Infin. conſtr. לְבֹן *lateres formare*, Exod. 5, 7. 14. fut. 1 perſ. pl. cum ה Paragog. נִלְבְּנָה *lateres formemus*, Gen. 11, 3. Hiph. הִלְבִּין *album fecit*, *dealbauit*, et intranſit. *albuit*. Praet. pl. הִלְבִּינוּ *albuerunt*, Ioel. 1, 7. infin. cum ל, לַלְבֵּן (per Syncopen pro לְהַלְבֵּן) *ad dealbandum*, Dan. 11, 35. fut. אַלְבִּין *albeſcam*, Pſ. 51, 9. pl. יַלְבִּינוּ *albeſcent*, Ieſ. 1, 18. Hithpah. fut. plur. יִתְלַבְּנוּ *ſe dealbabunt* ſiue *purgabunt*, *albos ſe exhibebunt*, Dan. 12, 10.

לָבָן m. *albus*, *album*, Gen. 30, 35. 37. Exod. 16, 31. Leuit. 13, 3. etc. pl. לְבָנִים *albi*, *alba*, Eccleſ. 8, 9. Zach. 1, 8. foem. לְבָנָה *alba*, Leuit. 13, 4. 10. 19. 24. 43. pl. לְבָנוֹת *albae*, Gen. 30, 37. Leuit. 13, 38. 39. Aliud לְבָנָה vid. ſtatim.

לָבֶן m. id. vnde ablato tono לְבֶן Gen. 49, 12.

לִבְנֶה m. (cum ה Paragog. quod exprimit *acceſſionem ad colorem album* ſiue *imitationem coloris albi*,) *populus alba*, à *colore ſubalbo*, qui foliorum partem auerſam occupat, q. d. *παράλευκος*, Gen. 30, 37. Hoſ. 4, 13. conf. ſimile ה in בִּטְנָה etc. Aliorum ſententias de arbore illa vide in *Arcano Form. Hebr.* p. 267. et adde OL. CELSII *Hierobotan*. P. I. p. 292. ſeq.

לְבֵנָה f. *later*, Gen. 11, 3. Ezech. 4, 1. ſic dictus, vel quod ex terra *alba* ſiue *argilla* conficeretur, vel quod igne coctus *albeſcat*. Pl. m. לְבֵנִים *lateres*, Gen. 11, 3. Exod. 1, 14. cum Affixo לִבְנֵיכֶם *lateres veſtri*, Exod. 5, 19.

לִבְנָה f. *albedo*, vnde ſec. quosdam לִבְנַת הַסַּפִּיר *albedo ſapphiri*, Exod. 24, 10. Datur enim genus *ſapphiri candidum*, à colore coeruleo ad *album* vergens. Alii deducunt à לְבֵנָה *later*, quod pluribus defendit HILLERVS in *Syntagm. Hermen*. p. 28. ſeq.

לְבָנָה f. *luna*, Ieſ. 24, 23. c. 30, 26. Cant. 6, 10. à colore *albo*, vt Arab. قَمَر, *candidam* et *niueam* dixit OVIDIVS, *argenteam*

MANTV-

MANTVANVS, ἀργυρέαν SAPPHO, λευκοπάρηον MVSAEVS, etc.

לְבוֹנָה f. *thus*, proprie *album*, quod primatum tenet, testibus DIOSCORIDE, THEOPHRASTO et PLINIO, conf. BOCHARTI *Phaleg* p. 117. et CELSII *Hierobotan.* p. 231. seq. Occurrit Leuit. 2, 1. 15. c. 11, 5. Num. 5, 15. Ies. 66, 3. etc. cum Affixo לְבֹנָתָהּ *thus eius*, Leuit. 2. 2. 16.

מַלְבֵּן m. *fornax lateraria*, *locus*, *in quo lateres coquuntur*, Ier. 43, 9. Nah. 3, 14. et sec. Kri 2 Sam. 12, 31. vbi Kethibh habet מַלְכֵּן, quod HILLERO in *Onomast. S.* p. 528. et in *Arcano Kri et Kethibh* p. 326. idem est cum מַלְכָּם, nomine idoli Moabitici, (alias מִלְכֹּם et מֹלֶךְ,) per Metonymiam eius *aedes*.

לָבַשׁ et לָבֵשׁ in genere *texit*: *texit se*, specialiter *induit*, *vestiuit se*: *indutus est*, proprie de *vestibus* dicitur, sed metaphorice etiam de aliis rebus, quibus aliquid *tegitur* et ornatur. Praet. cum Vau Conuers. et Affixo וּלְבֵשָׁם *et induet ea*, Leuit. 16, 4. pl. לָבְשׁוּ *texerunt*, Ps. 65, 14. (quod SCHVLTENS ex Arab. de *coitu* intelligit,) cum Vau Conuers. וְלָבְשׁוּ *et induent*, sec. Kri Ezech. 42, 14. sed Kethibh habet יִלְבְּשׁוּ *induent*, in fut. Part. praes. pl. לֹבְשִׁים *induentes*, Zeph. 1, 8. Pahul לָבוּשׁ *indutus*, 1 Sam. 17, 5. Ezech. 9, 2. et לָבֻשׁ Prou. 31, 21. Ezech. 9, 3. in regim. לְבוּשׁ Ezech. 9, 11. c. 12, 6. 7. et לְבֻשׁ Ezech. 10, 2. 6. 7. infin. absol. לָבוֹשׁ *induendo*, Hagg. 1, 6. infin. constr. לְבֹשׁ *induere*, Gen. 28, 20. Leuit. 21, 10. imp. לְבַשׁ *indue*, Reg. 22, 30. 2 Chron. 18, 29. fut. אֶלְבַּשׁ *induam*, cum Affixo et Nun Epenthet. אֶלְבָּשֶׁנָּה *induam eam*, Cant. 5, 3. יִלְבַּשׁ *induet*, Leuit. 6, 3. Deut. 22, 5. pl. foem. תִּלְבַּשְׁןָ *vestiebant se*, 2 Sam. 13, 18. Pyh. part. pl. מְלֻבָּשִׁים *induti*, 1 Reg. 22, 10. Esr. 3, 10. Hiph. הִלְבִּישׁ *induit*, *vestiuit*. Part. מַלְבִּישׁ *vestiens*, cum Affixo מַלְבִּשְׁכֶם *vestiens vos*, 2 Sam. 1, 24. imp. הַלְבֵּשׁ *indue*, *vesti*, Zach. 3, 4. infin. הַלְבִּישׁ *vestire*, Esth. 4, 4. fut. אַלְבִּישׁ *vestiam*, Ps. 132, 16. 18. Ies. 50, 3. וַיַּלְבֵּשׁ *et induit*, Gen. 41, 42. Leuit. 8, 7.

לְבַשׁ Chald. id. Fut. תִלְבַּשׁ *indueris*, *vestieris*, Dan. 5, 16. יִלְבַּשׁ *induetur*, Dan. 5, 7. Aphel praet. pl. הַלְבִּישׁוּ *induerunt*, *vestierunt*, Dan. 5, 29.

לְבוּשׁ m. *indumentum*, *vestimentum*, 1 Reg. 10, 22. Esth. 6, 8. Hiob. 24, 7. et לְבֻשׁ Ies. 14, 19. Metaphorice *vxorem* significare, Malach. 2, 16, vt Arab. لباس, sentit SCHVLTENS in *Animaduers.* ad h. l. et ad Ps. 65, 14. sed de *lorica*, vt Arab. لبوس, Hiob. 41, 5.

41, 5. (vbi sermo est de *cute* crocodili,) idem exponit in *Commentar.* ad h. l. vt *facies loricae* sit *facies loricata*, coll. rad. לבש Ies. 59, 17. Cum Affixo לְבוּשִׁי *vestimentum meum*, Ps. 22, 19. Hiob. 30, 18. pl. לְבוּשִׁים *vestimenta*, in regim. לְבוּשֵׁי Ezech. 23, 6. 12. cum Affixo לְבֻשֵׁיהֶם *vestimenta eorum*, Ier. 10, 9.

לְבוּשׁ m. Chald. id. cum Affixo לְבוּשֵׁהּ *vestimentum eius*, Dan. 7, 9. pl. לְבוּשִׁין, cum Affixo לְבוּשֵׁיהוֹן *vestimenta sua*, Dan. 3, 21.

מַלְבּוּשׁ m. *vestimentum, quo quis induitur* siue *vestitur*, 2 Reg. 10, 22. Zeph. 1, 8. Hiob. 27, 16. cum Affixo מַלְבּוּשֵׁךְ *vestimentum tuum*, Ezech. 16, 13. pl. מַלְבּוּשִׁים, cum Affixo מַלְבּוּשֵׁיהֶם *vestimenta eorum*, 2 Chron. 9, 4. et מַלְבֻּשֵׁיהֶם 1 Reg. 10, 5.

תִּלְבֹּשֶׁת f. (cum ת Heemantico notionis *reciprocae*,) *vestitus, quo quis se induit* siue *vestit*, Ies. 59, 17.

לֹג m. nomen *mensurae liquidorum*, Leuit. 14, 10. 12. 15. 21. 24. vulgo *sextarius*, Arab. *loggaton*, conuenit cum Syr. lagto *peluis, paropsis*, à rad. Arab. לגג in 10 Coniug. *amplus, profundus fuit*.

לָגַם radix Hebraeis inusit. Arab. لغم *spumam ex ore emisit*, in 5 Coniug. *partes oris circumiacentes obleuit vnguento* siue *odoramento*. Inde deriuo

אַלְגּוּם vel potius אַלְגֹּם m. (cum א *firmae Consistentiae*,) pl. אַלְגֻּמִּים vel אַלְגּוּמִּים *lignorum* genus *resinosum, odoratum* et *firmae consistentiae*, 1 Chron. 2, 7. 2 Chron. 9, 10. 11. pro quo per Metathesin recurrit אַלְמֻגִּים 1 Reg. 10, 11. 12. Aliorum deriuationes et explicationes vid. in *Arcano Form.* p. 642. et in *Onomast. V. T.* p. 641. adde OL. CELSII *Hierobotan.* P. I. p. 171. seq. *Indicas pinus* intelligit MARC. MEIBOMIVS de *Fabrica triremium*, apud ZORNIVM in *Biblioth. Antiquar.* p. 426.

לָהַב radix Hebraeis inusit. Aethiop. *aestuauit*, Arab. *inflammauit, accendit: arsit*, it. *iterum iterumque micuit*. Inde sunt

לַהַב m. *flamma*, Iud. 13, 20. Ies. 29, 6. c. 30, 30. Ioel. 2, 5. etc. metaphorice *ferrum flammans*, nitore et splendore *flammam* referens: vt *gladii*, Iud. 3, 22. Nah. 3, 3. *hastae*, Hiob. 39, 23. pl. לְהָבִים *flammae*, Ies. 13, 8. in regim. לַהֲבֵי Ies. 66, 15.

לֶהָבָה f. id. (tanquam à masc. לָהָב,) vnde per Syncopen in regim. לַבַּת Exod. 3, 2.

להבה f. (pro לַהָבָה, Formae dageſſandae,) *flamma vehemens*, Num. 21, 29. Ieſ. 4, 5. Ioel. 2, 3. etc. pl. לְהָבוֹת *flammae*, Pſ. 105, 32. in regim. לַהֲבוֹת (redeunte Patach,) Pſ. 29, 7.

לַהֶבֶת f. id. Ezech. 20, 47. metaphorice *ferrum flammans*: vt *haſtae*, 1 Sam. 17, 7.

שַׁלְהֶבֶת f. vid. infra ſuo ordine.

לַהַג m. *ſtudium intentum*, Eccleſ. 12, 12. à rad. Arab. لهج *auidus, deditus, valde intentus fuit*.

לָהָה id. quod Arab. لهى *luſit, iocatus eſt*. Inde eſt Hithpah. geminatis prioribus radicalibus, part. מִתְלַהְלֵהַּ *ludentem* ſiue *iocantem agens*; vel *colludens*, *cum altero iocans*, Prou. 26, 18. Sed וַתֵּלַהּ Gen. 47, 13. ad rad. ילה referimus.

לָהַט *arſit, flammauit*. Part. praeſ. לֹהֵט *flammans*, Pſ. 104, 4. pl. לֹהֲטִים *flammantes*, Pſ. 57, 5. Pih. praet. לִהֵט *ardere fecit*, *inflammauit*, *incendit*, Malach. 4, 16. fut. foem. תְּלַהֵט *incendet*, Pſ. 83, 15. Ioël. 2, 3.

לַהַט m. *flamma*, metaphorice *ferrum flammans*, i. e. ſplendore *flammam* referens: vt *gladii*, Gen. 7, 11. Sed pl. לְהָטִים *praeſtigiae*, vnde לַהֲטֵיהֶם *praeſtigiae ſuae*, Exod. 7, 11. dictum eſt pro לָאֳטִים, à לְאַט, mutato א in ה; vel pro לָטִים, à לוט, mutata media radicali ו in ה, de qua mutatione conf. בֹּהֶן.

להם in Kal inuſit. Arab. *inſpirauit*, vnde part. Hithpah. מִתְלַהֵם *inſpiratum agens*, (confer הִתְנַבֵּא,) pl. מִתְלַהֲמִים *inſpiratos agentes*, Prou. 18, 8. cuius loci ſenſus (praeeunte SCHVLTENSIO) eſt: *verba ſuſurronis* (ſunt) *tanquam inſpiratos agentium*, i. e. tantum fidei apud credulos habent, ac ſi diuinitus dicta ſint, ita vt ad ipſum animum penetrent et repoſita maneant.

לָהֵן Chald. 1.) *propterea*, Dan. 2, 6. 9. c. 4, 24. quomodo compoſitum eſt ex Praefixo ל et Pronomine Hebr. הֵן, q. d. *propter illa*: quo ſenſu et quidam exponunt Hebr. לָהֵן Ruth. 1, 13. 2.) *niſi*, *niſi quod*, *ſed*, Dan. 2, 11. 30. c. 6, 6. 8. 13. Eſr. 5, 12. quomodo compoſitum eſt ex לָא *non*, et הֵן *ſi*.

לַהֲקָה vel לַהֲקַת f. per Metatheſin dictum putatur pro קְהִלָּה vel קְהָלָה *coetus*, in regim. לַהֲקַת 1 Sam. 19, 20. Sed LVDOLFVS in *Lex. Aethiop. ſenatum* exponit, coll. Aethiop. lehîk *presbyter*.

לוּ dictum videtur pro לְוּוּ ſiue לְוּוּא *cohaeſio*, *connexio*, *nexus*, à ſeq. rad. לוה; ſed in Particulam abit, notans 1.) *ſi*, q. d. *hoc nexu* ſiue *hac connexione*, *rebus ſic cohaerentibus*, Deut. 32, 29. Iud. 8, 19.

8,19. Ezech. 14,15. Mich. 2,11. etc. 2.) *vtinam*, Lat. *o si!* Graec. εἰ, εἴθε, Gen. 17,18. Num. 14,2. Ios. 7,7. Ps. 81,14. etc. Conuenit sic significatio radicis Arab. לוי *praetulit vnum alteri, praeelegit, praehabuit, multum optauit.* 3.) *si forte*, Gen. 50,15. Pro eo etiam scribitur לוּא 1 Sam. 14,30. Ies. 48,14. c. 63,19. et לֵא sec. Kethibh 2 Sam. 18,12. c. 19,7. et, vt vult Doctiss. OEDERUS in *Obseruat. S.* XLVI. §. 4. לֵא Gen. 23,11. coll. v. 13. Compositum est לוּלֵא (ex לוּ et לֵא pro לֹא,) *si non, nisi*, Gen. 43,10. Iud. 14,18. 2 Sam. 2,27. Ps. 37,13. pro quo etiam scriptum occurrit לוּלֵי Gen. 31,42. Deut. 32,27. 1 Sam. 25,34. Ies. 1,9. Ps. 94,17. etc.

לָוָה in genere *adhaesit, adiunctus, annexus est*, vel potius, coll. rad. Arab. לוי, *implexus, implicatus, innexus, intortus est*; specialiter *mutuatus est, mutuo accepit:* quod Latini dicunt *ob aes alienum necti*, et *aere alieno* siue *debito obstringi*, scil. creditori, vnde *nexus* pro *obaerato*, et *nexus* pro *debito*. Praet. pl. לָוִינוּ *mutuo accepimus*, Neh. 5,4. part. praes. לֹוֶה *mutuo accipiens*, Ies. 24,2. fut. תִלְוֶה *mutuo accipies*, Deut. 28,12. sed יִלְוֶה *adhaerebit*, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. יִלְוֶנּוּ *adhaerebit illi*, SCHULTENSIO *mutuo accipiet illud*, Eccles. 8,15. Niph. praet. נִלְוָה *adiunxit se*, q. d. *adhaerens factus est*, Ps. 83,9. cum ה Articulo *Relatiuo* הַנִּלְוָה *qui se adiunxit*, Ies. 56,3. (nisi potius sit particip. cum (ָ), ex Forma Quiescentium tertia radicali ה,) pl. cum Vau Conuers. וְנִלְווּ *et adiungent se, adiungunt se*, Zach. 2,15. sed quibusdam est Imperat. irregul. neglecta Praeformante ה. part. נִלְוֶה, vnde pl. נִלְוִים *adiuncti*, Ies. 56,6. Esth. 9,27. fut. יִלָּוֶה *adiunget se*, Gen. 29,34. Hiph. הִלְוָה *mutuauit, mutuo dedit*, q. d. *debitorem fecit.* Praet. cum Vau Conuers. וְהִלְוִיתָ *et mutuabis*, Deut. 28,12. part. מַלְוֶה *mutuo dans*, Ps. 112,5. Prou. 19,17. fut. תַּלְוֶה *mutuo dabis*, Exod. 22,25. יַלְוְךָ *mutuo dabit tibi*, Deut. 28,44.

לֵוִי Nomen *Propr.* filii Iacobi, it. *Patronymicum, Leuita*, pro לֵוִיִּי, vid. *Onomast. V. T.* p. 254. 370.

לֵוִי Chald. *Leuita*, vnde pl. in Statu Emphat. לֵוָיֵא *Leuitae*, Esr. 6,16.18. c. 7,13.24.

לִוְיָה f. *adiunctio, adiectio, additamentum;* sed SCHULTENSIO *plexus, corolla*, vel *torques.* In regim. לִוְיַת Prou. 1,9. c. 4,9.

לִיָה f. vel Participium foem. *adhaerens, adiunctum*, tanquam à לוה; sicut היה dicitur et הוה, חיה et חוה etc. vel *Nomen*, (For-

mae

mae חַיָּה à חוּשָׁה,) *appendix*, *additamentum*. Pl. ליוֹת *adhaerentia*, *adiuncta*, vel *appendices*, *additamenta*, 1 Reg. 7, 29. 30. 36.

לִוְיָתָן m. *serpentis* vel *draconis* species: quibusdam *balaena*, aliis *crocodilus*, quod deducunt ex לְוְיַת תַּן *additamentum* siue *augmentum draconis*; potius compositum est ex 2 synonymis לוי Arab. *flexit*, *contorsit*, *in spiras se contraxit* serpens, et ex חנא Arab. *flexit*, *flexit se*, *inflexus fuit corpore*: vt notet *animal in multas spiras se contrahens*, conf. Ies. 27, 1. et Sapient. 16, 5. Aliorum deriuationes vid. apud GEIERVM in Ps. 104, 26. *Leuiathan* neque *crocodilum* esse, neque *cetum vulgarem*, sed *dentatum* illum, quem *orcam* vulgo vocant, multis contendit THEOD. HASAEVS in pec. Disquisitione de *Leuiathan Iobi et ceto Ionae*, edit. Bremae an. 1723. conf. quoque I. W. BAIERI et G. C. KIRCHMAYERI Dissert. de *Behemoth et Leuiathan*. Occurrit illa vox Hiob. 3, 7. (in quo loco tamen I. H. MAIVS F. in *Obseruat*. S. L. II. p. 1. seq. mauult intelligere *sidus draconis*, quod alias c. 26, 13. נָחָשׁ בָּרִיחַ vocatur,) c. 40, 25. Ps. 74, 14. Ps. 104, 26. Ies. 27, 1.

לְוָת Chald. proprie Nomen est, *adiunctio*, *adhaesio*, (Formae Hebr. מְנָה et קְצָת,) sed in Particulam abit, significans *ad*, *apud*, *penes*: vnde cum Affixo לְוָתָךְ *apud te*, Esr. 4, 12.

לוז *recessit*, *retrocessit*, *flexit*, *deflexit*, Arab. per *Dsal*, in 2 Coniug. *flexuosus*, *incuruus*, *tortuosus fuit*. Fut. pl. יָלוּזוּ *recedant*, Prou. 3, 21. Niph. part. נָלוֹז *peruersus*, *peruersum*, *à recto inflexus*, Prou. 3, 32. Ies. 30, 12. in regim. נְלוֹז Prou. 14, 2. pl. נְלוֹזִים *peruersi*, Prou. 2, 14. Hiph. fut. pl. יַלִּיזוּ *recedant*, Prou. 4, 21. quae Forma est tanquam à נלז.

לוז m. Gen. 30, 37. vulgo *corylus*, rectius *amygdalus*, (quod pluribus defendunt BOCHARTVS in *Canaan* p. 697. et STERRINGA in *Animaduers. Philolog.* ad l. c.) sic dicta, obseruante HILLERO in *Hierophyt*. quod extima maturi fructus tunica dehiscens, ab interiore putamine osseo *recedat* et separetur.

לְזוּת f. *peruersitas*, Prou. 4, 24. Formam habet tanquam à לזה.

לוּחַ m. *tabula*, *album*, Prou. 3, 3. Ies. 30, 8. Ier. 17, 1. Cant. 8, 9. Proprie sec. SCHVLTENSIVM in *Notis* ad HARIRIVM p. 71. *rem latam ac planam* significat, *quae procul micans oculos ferit*, addo: *quae ad intuendum exponitur*, coll. rad. Arab. لاح *apparuit*, it. *intuitus est*, in 2 Coniug. *dealbauit*, quo scil. magis *conspicuum* fieret. Plur. לֻחוֹת *tabulae*, Deut. 9, 9. 10. 15. c. 10, 1. et

לחות

לֻחוֹת Exod. 24, 12. Deut. 4, 13. 1 Reg. 8, 9. etc. לֻחֹתַיִם (compos. ex plur. et dual.) *duo ordines* siue *vtrumque latus tabularum*, scil. nauium, de quibus sequitur mentio, Ezech. 27, 5.

לוט *operire*, *abscondere*, *obuoluere*. Part. Pahul לוּט *opertus*, *obuolutus*, foem. לוּטָה 1 Sam. 21, 9. Hiph. fut. cum Vau Conuers. וַיָּלֶט *et operuit*, 1 Reg. 19, 13.

לַט m. 1.) *absconsio*, *obuolutionis* Effectus, vnde cum ב, בַּלָּט *cum absconsione*, siue aduerbialiter, *clam*, 1 Sam. 18, 22. c. 24, 4. Ruth. 3, 7. pro quo recurrit בַּלָּאט Iud. 4, 21. quod vid. sub rad. לאט. 2.) *praestigiae*, *ars occulta*, pl. לָטִים, cum Affixo לְטֵיהֶם *praestigiae suae*, Exod. 7, 22. c. 8, 3. 14. pro quo recurrit לַהֲטֵיהֶם Exod. 7, 11. mutata media radicali Vau in ה. Vid. supra sub להט.

לוֹט m. 1.) *obuolutio*: vnde *facies* הַלּוֹט פְּנֵי־הַלּוֹט *obuolutionis obuolutionis*, i. e. *facies vndique obuolutae et opertae*, Ies. 25, 7. 2.) *ladanum*, Gen. 37, 25. c. 43, 11. sec. VRSINVM ab *inuoluendo*, quod teneriores ramulos *inuoluat* et *tegat*; potius, quod ab hircis comestum, eorum barbis *adhaerescat*, testibus HERODOTO in *Thalia*, PLINIO L. XII. c. 18. aliisque apud OL. CELSIVM in *Hierobotan.* P. I. p. 284. seq. ex *adhaerendi* significatione radicis Arab. Conf. LVD. *de* DIEU ad Gen. 37, 25. HILLERVS in *Hierophyt.* P. I. c. 53. et quae de modo colligendi *ladanum* habent BELLONIVS *Obseruat.* L. I. c. 7. et THEVENOT *Itiner.* P. I. L. I. c. 66.

לול radix inusit. sensum *in rotundum reflectendi*, *versandi*, *voluendi* et *inuoluendi* habuisse videtur, vt Graec. cognat. εἰλέω, εἰλύω, ἐλύω etc. vnde Aethiop. lul *margarita*, à *forma volubili* siue *in rotundum reflexa.* Indidem sunt Hebraica

לוּל m. *cochlea*, *gradus in rotundum reflexus*, German. Wendeltreppen, à wenden. Pl. לוּלִים *cochleae*, 1 Reg. 6, 8. Sed foem. pl. לוּלָאוֹת siue לֻלָאֹת *laqueoli*, *ligulae continuo in se* siue *in rotundum reflexae*, Exod. 26, 5. 10. 11. c. 36, 11. 12. 17. assumit א, vt Formae פוּקְד respondeat, de cuius significatione vid. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. III. c. 2. Conf. simile א in דוּדָאִים à sing. דוּד. In regim. לֻלְאֹת Exod. 26, 4. c. 36, 11.

לוּלָא et לוּלֵי vid. supra in לו.

לַיִל m. *nox*, Ies. 16, 3. et sec. Kethibh Prou. 31, 18. Thren. 2, 19. q. d. *inuolutio* siue *inuolucrum* i. e. *obscuratio* rerum: quia *inuoluit vmbrâ magnâ terramque polumque*, vt VIRGILIVS canit

 Aeneid.

Aeneid. II. 250. qui et *Aeneid.* III. 198. *diem inuoluunt nimbi*, pro *obſcurant*, dixit. Sic à Graec. εἰλέω, εἰλύω et ἑλύω fit εἴλημα, ἔλυμα ſiue εἴλυμα et ἔλυμα *inuolucrum, tegumentum*, et ἑλικὸς (ab ἑλίσσω *voluo, verſo,*) et *tortuoſum* et *nigrum* ſignificat. Sed frequentius occurrit לַיְלָה, (cum ה Paragog. quod ſignificationem *Intenſiuam* habere poteſt, vt alibi ſaepius,) Gen. 1, 5. Exod. 12, 30. Num. 9, 16. etc. Metaphorice ſumitur pro *fortuna aduerſa*, Hiob. 35, 10. c. 36, 20. In regim. לֵיל Exod. 12, 42. Ieſ. 15, 1. c. 30, 29. pl. לֵילוֹת *noctes*, 1 Sam. 30, 12. Pſ. 92, 3. etc.

לֵיל m. id. Ieſ. 21, 11.

לֵיל m. Chald. id. In Statu Emphat. aſſumit Iod, (vt videtur, pro ה Paragog. Hebr.) לֵילְיָא Dan. 2, 19. c. 5, 30. c. 7, 2. 7. 13. ſicut et alibi ה quieſc. ſaepius in Iod mutatur.

לִילִי m. inuſit. *nocturnus*, vnde foem. לִילִית *auis nocturna, ſtrix*, vel *ſpectri nocturni* ſpecies, Ieſ. 34, 14. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. L. VI. c. 9.

לין *commorari*, ſpecialiter *per noctem: pernoctare*, it. in Hiph. et Niph. *murmurare;* quae tamen ſignificatio, quia nihil commune habet cum ſenſu *commorandi* ſiue *pernoctandi*, potius referenda eſt ad aliam Verbi Formam, לנן. Praet. Kal לָן *pernoctauit*, Gen. 32, 21. 2 Sam. 12, 16. foem. cum Vau Conuers. וְלָנָה *et commorabitur* vel *pernoctabit*, pro לָנָה Zach. 5, 4. aliis ה eſt Paragog. et לָן particip. vnde לָנָה explicari poſſet *ad pernoctantem accedens, pernoctanti ſimilis*, coll. quae de ה illo diximus ad בֹּטְחָה, לְבָנָה etc. Plur. cum Vau Conuers. וְלַנּוּ (pro וְלַנְנוּ) *et pernoctabimus*, Iud. 19, 13. part. praeſ. לָן, pl. לָנִים *pernoctantes*, Neh. 13, 21. infin. לוּן *pernoctare*, Gen. 24, 25. Iud. 19, 10. 15. Niph. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּלֹּנוּ *et murmurarunt inter ſe* vel *apud ſe*, (ſenſu *reciproco*, quem Niphal ſubinde habet,) Exod. 15, 24. Num. 14, 2. c. 17, 6. Ioſ. 9, 18. et ſec. Kri Exod. 16, 2. Hiph. הֵלִין *pernoctauit*, it. *murmurauit*. Praet. pl. הֲלִנֹּתֶם *murmuraſtis*, Num. 14, 29. part. pl. מַלִּינִים *murmurantes*, Exod. 16, 8. Num. 14, 27. c. 17, 20. tanquam à לנן, media radicali deficiente compenſata in prima, more Chald. Infin. לִין (per Aphaereſin Praeformantis ה, vt vulgo volunt,) *pernoctare*, Gen. 24, 23. imper. לִין (per ſimilem anomaliam,) *pernocta*, Iud. 19, 6. 9. fut. תָּלִין *pernoctes*, in pauſa תָּלֵן Iud. 19, 20. et retracto accentu ob praeced. אַל, תָּלֶן 2 Sam. 17, 16. foem. תָּלִינִי *commoraberis*, Ruth. 1, 16. יָלִין *pernoctabit*, Exod. 23, 18. Deut. 16, 4. ſed Hiob. 34, 7. SCHVLTENS mauult exponere: *facilem* et *obſe-*

quen-

quentem se praebebit, (ex Arab.) cum Vau Conuers. וַיָּלֶן *et pernoctauit*, Gen. 28, 11. Iof. 8, 9. it. *et murmurauit*, Exod. 17, 3. foem. תָּלִין *pernoctabit*, Leuit. 19, 13. Deut. 21, 23. Ier. 4, 14. et תָּלֶן, vnde in pausa תָּלָן *pernoctat*, Hiob. 17, 2. pl. תָּלִינוּ *pernoctabitis*, Iof. 4, 3. Ief. 21, 13. fed תַּלִּינוּ (cum Dagefch Forti compenfatiuo, vt in particip.) *murmuratis*, fec. Kri Exod. 16, 7. Num. 16, 11. vbi Kethibh habet תלונו *murmuratis inter vos*, ex Niph. וַיָּלִינוּ *et pernoctarunt*, Gen. 24, 54. Iof. 6, 11. fed וַיַּלִּינוּ *et murmurarunt*, fec. Kri, Num. 14, 36. vbi Kethibh habet וַיִּלּוֹנוּ *et murmurarunt inter se vel secum*, ex Niphal, et vice verfa Exod. 16, 2. Hithpah. fut. יִתְלוֹנָן *continuo et indefinenter commorabitur*, Pf. 91, 1. Hiob. 39, 28.

מָלוֹן m. *hospitium, diuersorium, locus, in quo pernoctatur*, Gen. 42, 27. Exod. 4, 24. Iof. 4, 3. etc. in regim. מְלוֹן 2 Reg. 19, 23. Ier. 9, 1.

מְלוּנָה f. *tugurium, in quo* quis *pernoctat* vel *commoratur*, Ief. 1, 8. c. 24, 19.

תְּלוּנָה f. (cum ת *reciprocae* notionis,) in plur. תלונת *murmurationes*, quibus *inter se murmurabant* Ifraelitae, Exod. 16, 12. et תְּלֻנּוֹת Num. 14, 26. c. 17, 20. cum Affixo תְּלֻנֹּתֵיכֶם *murmurationes vestrae*, Exod. 16, 7. 8. 9.

לוּעַ *sorbere, absorbere, deglutire*. Praet. pl. לָעוּ *absorpserunt*, Hiob. 6, 3. fcil. aegritudo et calamitas mea, ex v. 2. fed SCHVLTENSIO in *Animaduerf.* eft à לעה, Arab. لغي *vanus, irritus, frustra fuit*, it. *temere effutiit*, retracto fic accentu ob paufam, vt in כָּלוּ à כלה Pf. 37, 20. in עָרוּ ab ערה Pf. 137, 7. etc. in *Commentar.* tamen ad Hiob. 6, 3. refert ad rad. Arab. لاع *aestu interiori adustus est*. Cum Vau Conuers. וְלָעוּ *et absorbebunt*, SCHVLTENSIO *et vani erunt*, i. e. in vanum, in nihil abibunt; alibi, *et aestu intus adurentur*, Obad. 1, 16. Pih. fut. pl. יְעַלְעוּ *sorbent*, Hiob. 39, 30. geminatis radicalibus, fed altero ל extrito, pro יְלַעְלְעוּ, ficut in בָּבֶל pro בַּלְבֵּל, et aliis, conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 217. Hiph. fut. יָלַע Prou. 20, 25. vulgo *deglutit*; fenfu tamen cum fequentibus minus cohaerente: quare vel exponendum eft ex praedicto Verbo Arab. *temere effutit*, alternantibus fic Verborum Formis; vel potius eft ipfa radix in Kal eademque cum Arab. ولع *mentitus est, falso promisit*.

לֹעַ m. *guttur, gula, fauces, sorbitionis* et *deglutitionis* Medium. Cum Affixo in paufa לֹעֶךָ *fauces tuae*, Prou. 23, 2.

לוץ *interpretari*, it. *ludere*, *illudere*, *irridere*; quae tamen significatio petita est à ליץ, vnde superest לוֹצֵץ *irrisor*. Sed SCHVLTENS radici לוץ, coll. Arab. in genere tribuit notionem *torquendi*, *inflectendi*, *per flexus et ambages ducendi*, *oratione flexa vtendi*, siue *in bonum*, *interpretis* aut *oratoris* instar, siue *in malum*, vt *cauillator* et *illusor* facit; sicut Lat. *sanna* proprie est os distortum cum vultu, quod facimus, cum alios deridemus, vnde *sanniones* dicti, qui non rectum vultum habent. Praet. לַצְתָּ *irrisisti*, *irriseris*, Prou. 9, 12. part. praes. לֵץ (Formae מֵת,) *irridens*, *irrisor*, Prou. 9, 7. 8. Ies. 29, 20. pl. לֵצִים *irrisores*, Ps. 1, 1. Prou. 1, 22. Hiph. הֵלִיץ *interpretatus est*, it. *irrisit*. Praet. pl. cum Affixo הֱלִיצֻנִי *irriserunt me*, Ps. 119, 51. part. מֵלִיץ *interpretans*, *interpres*, *orator*, Gen. 42, 23. Hiob. 33, 23. it. *irridens*, *irrisor*, pl. מְלִיצִים, in regim. מְלִיצֵי *interpretes*, *oratores*, 2 Chron. 32, 31. cum Affixo מְלִיצַי *irrisores mei*, Hiob. 16, 20. fut. יָלִיץ *irridebit*, *irridet*, Prou. 3, 34. c. 19, 28. sed Prou. 14, 9. SCHVLTENS exponit: *interpretem* siue *conciliatorem agit*; quidni potius: stultos *contorquet* siue *compingit* i. e. *firmiter coniungit* peccatum, coll. rad. Arab. לצץ *coagmentauit*, et ליץ *adhaesit*. Hithpah. fut. plur. in pausa תִּתְלוֹצָצוּ *inter vos* siue *mutuo ludificetis*, Ies. 28, 22.

לָצוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *irrisio magna* vel *acerba*, Prou. 1, 22. c. 29, 8. Ies. 28, 14.

מְלִיצָה f. *interpretatio*, *dictio clara*, aliis *dicterium interpretatione indigens*, siue circa quod *interpretatio* versatur; rectius SCHVLTENSIO *oratio flexibus obliquis figurata*, Prou. 1, 6. Habac. 2, 6.

לוש *depsere*, *subigere*. Part. praes. foem. pl. לָשׁוֹת *depsentes*, Ier. 7, 18. infin. לוּשׁ *depsere*, Hos. 7, 4. imper. foem. לוּשִׁי *depse*, Gen. 18, 6. fut. cum Vau Conuers. וַתָּלָשׁ *et depsuit*, 1 Sam. 28, 24. et sec. Kri 2 Sam. 13, 8. vbi Kethibh habet וַתָּלוֹשׁ, accentu in vltima manente.

לַיִשׁ m. *leo*, Ies. 30, 6. Prou. 30, 30. Hiob. 4, 11. sic dictus, quod praedam *subigat*, *comminuat* et quasi *depsat*, coll. 1 Reg. 13, 26. 28. Ies. 38, 13. Dan. 6, 25. aliis à rad. Arab. لاث *valuit*, coll. Prou. 30, 30. sed vid. SCHVLTENSII *Origin. ling. Hebr.* T. II. p. 127.

לְוָת Chald. vid. supra sub לות.

לָזָה radix Hebr. inusit. Arab. لذي, quae à GIGGEO exponitur *propinquus, adiunctus fuit, adstitit.* Inde sunt

לָז com. Pronomen *Demonstrat. iste, ista,* q. d. Obiectum *propinquum* et *adstans.* Occurrit semper cum Articulo הַלָּז Iud. 6,20. 1 Sam. 14, 1. c. 17, 26. 2 Reg. 4, 15. c. 23, 17. Zach. 2, 8. Dan. 8, 16.

לָזֶה m. cum Articulo הַלָּזֶה *iste,* Gen. 24, 65. c. 37, 19. Aliud est לָזֶה *huic,* ex זֶה et Praefixo לְ, quod vid. in זֶה.

לָזוּ com. id. cum Articulo הַלָּזוּ Ezech. 36, 35. quod quidam, secuti B. ASCHERVM, legunt *penacute,* הַלָּזוּ: vt לָזוּ sit Formae שְׁבוּ, conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 363. alii codices, ex lectione B. NAPHTALI, habent הַלָּזוּ, cum accentu in vltima: quomodo compositum videri queat ex 2 synonymis, ex inusit. לָז pro לָז, et ex זוּ, maioris *demonstrationis* causa.

לָחָה radix Hebraeis inusit. Aethiop. לחי *venustus, formosus fuit.* Inde deriuant

לְחִי f. *gena, maxilla,* Iud. 15, 15. 16. 17. in pausa לֶחִי Ps. 3, 8. 1 Reg. 22, 24. 2 Chron. 18, 23. dicta à *pulchritudine,* quam faciei conciliat, coll. Cant. 1, 10. vnde *genae pulchrae* apud HORAT. et Graec. καλλιπάρῃος in genere pro *pulchro* et *formoso* dicitur. Cum Affixo לֶחְיוֹ *maxilla eius,* Hiob. 40, 26. Dual. לְחָיַיִם (irregulariter pro לְחָיַיִם vel לְחָיַיִם,) *vtraque gena* siue *maxilla,* Deut. 18, 3. in regim. לְחָיֵי Ies. 30, 28. cum Affixis לְחָיַיִךְ *maxillae tuae,* Ezech. 29, 4. c. 38, 4. Occurrit tamen quoque לְחָיִם vel לְחָיִם, (tanquam à sing. לַחַ,) vnde cum Affixo לְחֵיהֶם *genae eorum,* Hos. 11, 4.

לָחַח radix inusit. *humendi* notionem habuit, vnde Arab. *lacrymosus fuit,* et Chald. et Aethiop. לחלח *humidum reddidit, humectauit.* Inde sunt

לַח m. *humidus,* et consequenter *recens, viridis:* quia arbores et fructus *recentes* et *virides humore* imbuti sunt, vnde opponuntur *aridis* Num. 6, 3. Occurrit Gen. 30, 37. Ezech. 21, 3. et in pausa לָח Ezech. 17, 24. pl. לַחִים *recentes,* Num. 6, 3. Iud. 16, 7. 8.

לֵחַ m. *viror, vigor.* Cum Affixo לֵחֹה (pro לֵחוֹ) *viror, vigor eius,* Deut. 34, 7.

לָחַךְ *linxit, lambit, lambendo absumsit.* Conuenit cum לקק. Infin. constr. לְחֹךְ *lingere, lingendo absumere,* Num. 22, 4. Pih. לִחֵךְ *delinxit, delingendo absumsit.* Praet. foem. in pausa לִחֵכָה

לָחַךְ *delinxit*, 1 Reg. 18, 38. fut. pl. יְלַחֲכוּ *lambent*, Num. 22, 4. Mich. 6, 17. in pausa יְלַחֵכוּ Ps. 72, 9. Ies. 49, 23.

לָחַם in genere *absumsit*, *consumsit*, spec. vel *ore* siue *comedit*, vel *bello*, (*consumere* et *absumere* de *acie* dixit VELLEIVS PATERCVLVS,) i. e. *bellauit*, *pugnauit*, *impugnauit*, *oppugnauit*, conf. אכל de *hoste*, Ps. 14, 4. Ps. 79, 7. Ier. 2, 3. c. 10, 25. Sic Arab. مضغ est *manducare* et *confligere*, *pugnare*, πολέμοιο μέγα στόμα dixit HOMERVS *Iliad*. X. 8. *belli os ac fauces* CICERO in *Orat. pro Archia*, etc. conf. PETR. VICTORII *Var. Lect.* XXIV. 6. Praet. pl. לָחֲמוּ *comederunt*, *comedunt*, Prou. 4, 17. part. praes. לֹחֵם *oppugnans*, *oppugnator*, Ps. 56, 2. pl. לֹחֲמִים *oppugnantes*, Ps. 56, 3. cum Affixo לֹחֲמַי *oppugnantes me*, *oppugnatores mei*, Ps. 35, 1. Pahul לָחוּם *consumtus*, pl. in regim. לְחֻמֵי *consumti*, Deut. 32, 24. infin. constr. לְחוֹם *comedere*, *vesci*, Prou. 23, 1. imp. לְחַם *impugna*, Ps. 35, 1. sed pl. לַחֲמוּ *vescimini*, Prou. 9, 5. fut. אֶלְחַם *comedam*, Ps. 141, 4. תִּלְחַם *comedas*, Prou. 23, 6. Niph. praet. sensu *reciproco*, נִלְחַם *alter cum altero pugnauit*, *mutuo belligerauit*, q. d. *alter alterum bello consumsit*, Num. 21, 26. Iud. 9, 17. 45. part. נִלְחָם *pugnans*, Deut. 3, 22. Ios. 23, 3. 10. pl. נִלְחָמִים *pugnantes*, Ios. 10, 25. 1 Sam. 17, 19. infin. הִלָּחֵם *pugnare*, Exod. 17, 10. Num. 22, 11. (quo BOCHARTVS etiam refert Kethibh 2 Sam. 16, 2.) et deficiente ה characteristico, נִלְחֹם *pugnando*, Iud. 11, 25. cum Affixo הִלָּחֲמוֹ τὸ *pugnare eius*, 2 Reg. 8, 29. Zach. 14, 3. imp. הִלָּחֵם *pugna*, Exod. 17, 9. Iud. 9, 38. fut. יִלָּחֵם *pugnabit*, Exod. 14, 14. Deut. 1, 30. pl. תִּלָּחֲמוּ *pugnabitis*, Deut. 1, 42. 1 Reg. 22, 31. cum Nun Paragog. תִּלָּחֲמוּן 1 Reg. 12, 24. וַיִּלָּחֲמוּ *et pugnarunt*, Ios. 10, 5. 34, 36. Iud. 1, 5. 8. cum Affixo וַיִּלָּחֲמוּנִי *et oppugnarunt me*, Ps. 109, 3. Pih. infin. sec. R. IESAIAM et GVSSETIVM, לָחֶם *oppugnando*, scil. oppugnarunt, Iud. 5, 8. pro לַחֵם; sicut דָּבֶר pro דַּבֵּר, כָּבֶס pro כַּבֵּס, et כָּפֶר pro כַּפֵּר. Aliis Nomen est, *oppugnatio*. Conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 404.

לְחוּם m. *comestio*, metonymice *comestum*, *cibus comestus*. Cum Affixis לְחוּמוֹ *comestio eius* vel *comestum eius*, Hiob. 20, 23. לְחֻמָם, vel rectius sine Dagesch sec. quosdam codices, לְחֻמָם *comestum* i. e. *chylus eorum*, (scil. effundetur, ex praeced.) Zeph. 1, 17.

לֶחֶם m. semel foem. Leuit. 23. 17. vti volunt, in genere quiuis *cibus*, (quod tamen negat GVSSETIVS,) Leuit. 3, 11. 1 Sam. 20, 27.

20, 27. Pf. 41, 10. Pf. 102, 5. Pf. 147, 9. Prou. 30, 25. Hiob. 20, 14. etc. etiam *fructus arboris*, Ier. 11, 19. specialiter et κατ' ἐξοχὴν *panis*, Gen. 14, 18. Exod. 29, 2. 2 Sam. 12, 20. etc. et per Synecdochen, *omnia ad vitam sustentandam necessaria*, Gen. 49, 20. Ies. 3, 7. vt Graec. ἄρτος Matth. 6, 11. Cum Affixo לַחְמָם *panis eorum* vel *suus*, Prou. 30, 25. Ezech. 4, 13. c. 12, 19. Aliud est לַחְמָם à חמם, quod vid. in illa rad.

לְחֶם (Formae Hebr. לֶשֶׁם, alias שֶׁכֶם,) m. Chald. *epulum, conuiuium*, q. d. *comestio*, Dan. 5, 1.

מִלְחָמָה f. *bellum, quo homines consumuntur*, Gen. 14, 2. 8. Exod. 1, 10. Num. 10, 9. etc. pl. מִלְחָמוֹת *bella*, 1 Chron. 28, 3. Pf. 46, 10. in regim. מִלְחֲמוֹת 2 Chron. 12, 15. Ies. 30, 32. cum Affixo מִלְחֲמֹתֵנוּ *bella nostra*, 1 Sam. 8, 20. 2 Chron. 32, 8.

מִלְחֶמֶת f. id. 1 Sam. 13, 22. cum Affixo מִלְחַמְתּוֹ *bellum suum*, Deut. 1, 41. 1 Sam. 8, 12.

לְחֵנָה f. Chald. *pellex, concubina*, ab Arab. لخن *foetuit, corruptus fuit*, metaphorice *obscoenus fuit*, ceu colligitur ex Deriuato *lachanon* h. e. *foetor vuluae*, it. *obscoenitas sermonis*. Pl. לְחֵנָן *pellices*, emphat. לְחֵנָתָא, vnde cum Affixis לְחֵנָתָךְ *pellices tuae*, Dan. 5, 23. לְחֵנָתֵהּ *pellices eius*, Dan. 5, 2. 3.

לָחַץ *pressit, compressit, oppressit*, Iud. 4, 3. 2 Reg. 13, 4. 22. Part. praes. pl. לֹחֲצִים *opprimentes*, Exod. 3, 9. 1 Sam. 10, 18. cum Affixo לֹחֲצָיו *opprimentes eum*, Ier. 30, 20. fut. תִּלְחַץ *opprimes*, Exod. 23, 9. יִלְחָצֵנִי *premit, opprimit me*, Pf. 56, 2. Niph. fut. cum Vau Conuers. וַתִּלָּחֵץ *et compressus est*, Num. 22, 25.

לַחַץ m. *oppressio*, Exod. 3, 9. 1 Reg. 22, 27. Ies. 30, 20. etc. cum Affixo לַחְצֵנוּ *oppressio nostra*, Deut. 26, 7. Pf. 44, 25.

לָחַשׁ *mussitauit*, it. *incantauit*, quod *mussitando* fieri solet, in Kal inusit. Pih. part. pl. מְלַחֲשִׁים *incantantes*, Pf. 58, 6. Hithpah. part. pl. מִתְלַחֲשִׁים *inter se mussitantes*, 2 Sam. 12, 19. fut. pl. יִתְלַחֲשׁוּ *inter se mussitant*, Pf. 41, 8.

לַחַשׁ m. 1) *mussitatio, vox submissa*, spec. *suspirantium*, Ies. 26, 16. 2) *incantatio*, APVLEIO *susurramen magicum*, Eccles. 10, 11. Ies. 3, 3. Ier. 8, 17. 3) pl. לְחָשִׁים metonymice *amuleta, incantationibus inscripta*, Ier. 3, 20. sicut Arab. رقية *incantatio* est et *amuletum*, conf. Celeb. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* c. 11.

לַט vid. sub rad. לוט.

לְטָאָה f. *lacertae* ſpecies, Leuit. 11, 30. ſic dictá, quod *terrae adhaereat*, à rad. Arab. לטא *terrae adhaeſit*.

לָטַשׁ *acuit*, metaphorice *erudiuit*. Part. praeſ. לֹטֵשׁ *erudiens*, Gen. 4, 22. infin. conſtr. לְטוֹשׁ *acuere*, 1 Sam. 13, 20. fut. יִלְטוֹשׁ *acuit*, Pſ. 7, 13. Hiob. 16, 9. Pyh. part. מְלֻטָּשׁ *acutus*, Pſ. 52, 4.

לַיִל et לֵיל, it. לַיְלָה vid. ſupra ſub rad. לול.

לַיִשׁ vid. ſupra ſub rad. לוש.

לָכַד *cepit*, *deprehendit*, *occupauit*, Ioſ. 8, 21. 2 Sam. 14, 49. Amoſ. 3, 4. Praet. cum Affixo לְכָדָהּ *cepit*, *occupauit eam*, Ioſ. 15, 16. Iud. 1, 12. part. praeſ. לֹכֵד *capiens*, *deprehendens*, Hiob. 5, 13. Prou. 16, 32. infin. abſol. לָכוֹד *capiendo*, Amoſ. 3, 5. infin. conſtr. לְכוֹד *capere*, cum Affixo לָכְדָהּ *capere eam*, Ier. 32, 24. imp. לְכוֹד, cum Affixo לָכְדָהּ *cape*, *occupa eam*, 2 Sam. 12, 28. pl. לִכְדוּ *occupate*, *praeoccupate*, Iud. 7, 24. fut. אֶלְכֹּד *capiam*, *occupem*, 2 Sam. 12, 28. יִלְכּוֹד *capiet*, Amoſ. 3, 5. pl. יִלְכְּדוּ *occupabunt*, *capient*, 2 Chron. 32, 18. in pauſa יִלְכֹּדוּ Ier. 5, 26. cum Affixo יִלְכְּדֻנוֹ *capient eum*, Prou. 5, 22. more Syrorum cum Nun ante Affixum. Niph. praet. נִלְכַּד *captus eſt*, Thren. 4, 20. 2 perſ. foem. נִלְכַּדְתְּ *capta es*, Ier. 50, 24. part. נִלְכָּד *deprehenſus*, Ioſ. 7, 15. fut. יִלָּכֵד *capietur*, Ieſ. 24, 18. Ier. 48, 44. pl. יִלָּכְדוּ *capientur*, Pſ. 59, 13. in pauſa et cum Vau Conuerſ. וַיִּלָּכֵדוּ *et capti ſunt*, Ier. 8, 9. cum Nun Paragog. יִלָּכְדוּן Hiob. 36, 8. Hithpah. fut. pl. יִתְלַכְּדוּ *mutuo ſe comprehendunt* ſiue *tenent*, ſich zuſammen halten, i. e. *inter ſe cohaerent*, *compacta ſunt*, (coll. rad. Arab. in 5 Coniug. *iunctis inter ſe et compactis partibus fuit*,) Hiob. 41, 9. in pauſa יִתְלַכָּדוּ Hiob. 38, 30.

לֶכֶד m. *captura*, Prou. 3, 26.

מַלְכֹּדֶת f. *decipula*, vel *laqueus*, inſtrumentum *capturae*. Cum Affixo מַלְכֻּדְתּוֹ *decipula*, *laqueus eius*, Hiob. 18, 10.

אַלְמֻגִּים pl. pro אַלְגֻּמִּים, vid. ſub rad. לגם.

לָמַד *didicit*, Aethiop. *aſſueuit*, Arab. *percuſſit*, *verberauit*, alias לדם. Praet. pl. לָמְדוּ *didicerunt*, Ieſ. 26, 9. part. Pahul לָמוּד *aſſuetus*, pl. in regim. לְמוּדֵי *aſſueti*, *periti*, 1 Chron. 5, 18. inf. abſol. לָמֹד *diſcendo*, Ier. 12, 16. infin. conſtr. לְמֹד *diſcere*, vnde cum Affixo לָמְדִי τὸ *diſcere meum*, Pſ. 119, 7. imp. pl. לִמְדוּ *diſcite*, Ieſ. 1, 17. fut. אֶלְמַד *diſcam*, Pſ. 119, 71. cum ה Paragog. אֶלְמְדָה Pſ. 119, 73. יִלְמַד *diſcat*, Deut. 17, 19. pl. יִלְמְדוּ *diſcent*, Deut. 31, 12. Ieſ. 2, 4. cum Nun Paragog. יִלְמְדוּן Deut. 4, 10. Mich. 4, 3. Pih. praet.

praet. לִמֵּד *discere fecit*, *docuit*, *assuefecit*, Eccles. 12, 9. foem. לִמַּדְתְּ *docuisti*, *assuefecisti*, sec. Kri Ier. 2, 31. c. 13, 21. sed Kethibh habet לִמַּדְתִּי, cum Iod Paragog. Part. מְלַמֵּד *docens*, Deut. 4, 1. Ps. 94, 10. cum Affixo מְלַמֶּדְךָ *docens te*, Ies. 48, 17. pl. cum Affixo מְלַמְּדַי *docentes me*, *doctores mei*, Ps. 119, 99. Prou. 5, 13. infin. לַמֵּד *docere*, Ier. 32, 33. Ps. 60, 1. imperat. לַמֵּד, cum Affixo לַמְּדֵנִי *doce me*, Ps. 25, 4. 5. Ps. 119, 12. pl. foem. לַמֵּדְנָה *docete*, Ier. 9, 19. fut. יְלַמֵּד *docebit*, *docet*, Ps. 25, 9. Hiob. 21, 22. pl. יְלַמְּדוּ *docebunt*, Deut. 20, 18. Ier. 31, 34. in pausa cum Nun Paragog. יְלַמֵּדוּן Deut. 4, 10. Pyh. praet. לֻמַּד, in pausa לֻמָּד *doctus*, *assuefactus est*, Ier. 31, 18. part. מְלֻמָּד *doctus*, *assuefactus*, pl. in regim. מְלֻמְּדֵי *docti*, *assuefacti*, Cant. 3, 8. 1 Chron. 25, 7. foem. מְלֻמָּדָה *docta*, *assuefacta*, Ies. 29, 13. Hos. 10, 11.

לִמּוּד et לִמֻּד m. (Verbale Pihelicum,) *doctus*, *eruditus*, *assuetus*, Ier. 2, 24. pl. לִמּוּדִים *docti*, *eruditi*, Ies. 50, 5. in regim. לִמּוּדֵי Ies. 54, 13. et לִמֻּדֵי *assuefacti*, Ier. 13. 23. cum Affixo לִמֻּדָי *docti mei*, i. e. *docti à me*, vulgo *discipuli mei*, Ies. 8, 17.

מַלְמָד m. *stimulus*, *quo boues* ad arandum *assuefiunt*, conf. למד Ier. 31, 18. Hos. 10, 11. vel *quo percutiuntur*, conf. SCHOETGENII Dissert. de *stimulo boum*, et I. P. GRÜNENBERGII Dissert. *de Samgare per stimulum boum victore* c. 3. In regim. מַלְמַד Iud. 3, 31.

תַּלְמִיד m. (cum ת significationis *Hithpahelicae*,) *discipulus*, 1 Chron. 25, 8. *discendo se assuefaciens*, vel à *continuo studio*, coll. Verbo in Ethpah. Chald. *studuit*, (vnde et הִתְלַמְּדוּת *studium*,) Gallice *s'etudier*, German. sich befleißigen.

לְמַעַן vid. sub rad. ענה.

לָעַב *subsannauit*, *irrisit*, in Kal inusit. Hiph. part. pl. מַלְעִבִים *subsannantes*, 2 Chron. 36, 16.

לָעַג id. quod praeced. Construitur cum בְּ, לְ et עַל. Praet. foem. לָעֲגָה *irrisit*, *irridet*, 2 Reg. 19, 21. Ies. 37, 22. part. praes. לֹעֵג *subsannans*, Prou. 17, 5. Ier. 20, 7. fut. אֶלְעַג *subsannabo*, Prou. 1, 26. יִלְעַג *subsannabit*, *subsannat*, Ps. 2, 4. Hiob. 9, 23. Hiph. part. pl. מַלְעִגִים *subsannantes*, 2 Chron. 30, 10. fut. תַּלְעִיג *subsannabis*, Hiob. 21, 3. וַיַּלְעֵג *et subsannauit*, Neh. 4, 1.

לַעַג m. *subsannatio*, *irrisio*, Ps. 79, 4. Hiob. 34, 7. Ies. 33, 19. cum Affixo לַעְגָם *subsannatio eorum*, Hos. 7, 16. pl. לְעָגִים *subsannationes*, in regim. לַעֲגֵי Ies. 28, 11. sic Ps. 35, 16. vbi *subsannationes*

tiones placentae sunt, quae fiunt *propter placentam* et *gulae causa*, et *hypocritae subsannationum* sunt *hypocritae sanniones:* quales adulatores et parasiti Graecis vocantur ψωμοκόλακες et κνισσοκόλακες; Latinis *buccellarii.*

לָעַז *barbare locutus est*, Arab. *peregrina et exotica verba habuit.* Part. praes. לֹעֵז *barbare loquens*, Ps. 114, 1.

לָעַט *sorbuit*, alias *gustauit*, in Kal inusit. Hiph. הִלְעִיט *sorbendum* siue *gustandum dedit*, *sorbere* siue *gustare fiuit*, vnde imperat. cum Affixo הַלְעִיטֵנִי *fine me sorbere* vel *gustare*, Gen. 25, 30.

לַעֲנָה f. *absinthium*, Deut. 29, 18. Prou. 5, 4. Ier. 9, 14. Thren. 3, 15. 19. etc. sic dictum, quod ob amaritudinem *fastidiatur*, à rad. Arab. לען *abegit*, *exsecratus est*, *procul esse iussit.* Sed *aconitum* intelligunt VRSINVS in *Herbario Bibl.* p. 116. GATAKERVS in *Aduersar. Miscell. Posthum.* c. 5. aliique.

לַפִּיד m. *lampas*, *fax*, *taeda*, Gen. 15, 17. Iud. 15, 4. Ies. 62, 1. Zach. 12, 6. etc. conferri potest cum Arab. למר *splenduit*, *lucidus fuit* vel *factus est*, Graec. λάμπω, permutatis מ et פ: vnde לַפִּיד, Verbale Pihelicum, foret *illuminationis* Medium; sicut Graec. φανὸς est à φαίνω. Plur. לַפִּידִים *lampades*, *faces*, Exod. 20, 18. Iud. 6, 15. in regim. לַפִּידֵי Dan. 10, 6.

לָפַת *amplexus est*, *circumdedit*, q. d. *flexit*, *circumflexit brachia*, coll. rad. Arab. לפת *flexit*, *torsit*, alias לבת, Hebr. פתל. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּלְפֹּת *et amplexus est*, Iud. 16, 29. Niph. fut. וַיִּלָּפֵת *et inflexit se*, Ruth. 3, 8. pl. יִלָּפְתוּ *inflectunt se*, Hiob. 6, 18.

לָצַץ *irrisit*, *derisit*, vnde part. praes. לֹצֵץ, pl. לֹצְצִים *irrisores*, Hos. 7, 5.

לָקַח *cepit*, *sumsit*, *accepit*, *suscepit*, *assumsit*, *abstulit*, *abripuit*, *occupauit*, per Synecdochen, *emit*, *comparauit*, 2 Sam. 4, 6. Ies. 52, 5. (conf. מַקָּחָה sub rad. נקח,) it. *accepit*, *duxit vxorem*, Gen. 4, 19. Exod. 2, 1. Leuit. 21, 14. Deut. 23, 1. 1 Chron. 2, 19. 21. etc. per Metaphoram, *didicit*, Prou. 1, 3. c. 4, 10. Hiob. 22, 22. (qua etiam Graeci vti solent, conf. MAII F. *Obseruat. S.* L. II. p. 43. seq.) et bis sec. GROTIVM et HILLERVM, per Metathesin litterarum, pro חלק *diuisit*, *distribuit*, Ps. 68, 19. it. *laeuis*, *mollis*, *blandus fuit*, *blanditus est*, Ier. 23, 31. Simile inter Nomina *Propr.* vid. in *Onomast. V. T.* p. 147. Sic contra חלק pro *accipere* sumi, pluribus ostendit BOOTIVS in *Animaduers. S.* L. IV. c. 12. §. 13. seq. Praet. cum Affixo לְקָחַנִי *sumsit me*, Gen. 24, 7.

foem.

foem. 2 perſ. לָקַחַתְּ (cum (ַ) Furtiuo ſub ח,) *accepiſti*, Ezech. 22, 12. part. praeſ. לֹקֵחַ *capiens*, *accipiens*, Gen. 27, 46. Prou. 11, 30. pl. in regim. לֹקְחֵי *accipientes*, Gen. 19, 14. 2 Sam. 4, 6. part. Pahul לָקוּחַ *captus*, pl. לְקֻחִים *capti*, Prou. 24, 11. infin. abſol. לָקֹחַ *accipiendo*, Deut. 31, 26. Ier. 32, 14. imp. קַח *accipe*, Exod. 29, 1. Prou. 20, 16. Ezech. 37, 16. foem. קְחִי 1 Reg. 17, 11. Niph. praet. נִלְקַח *captus eſt*, 1 Sam. 4, 11. 22. Ezech. 33, 6. foem. in pauſa נִלְקָחָה *capta eſt*, 1 Sam. 4, 17. infin. הִלָּקַח *capi*, *auferri*, 1 Sam. 4, 19. 21. cum Affixo הִלָּקְחוֹ τὸ *capi eius*, 1 Sam. 21, 7. fut. אֶלָּקַח *auferar*, 2 Reg. 2, 9. וַתִּלָּקַח *et aſſumta eſt*, Eſth. 2, 8. 16. Pyh. praet. לֻקַּח *ſumtus*, *ablatus eſt*, Gen. 3, 23. Iud. 17, 2. in pauſa לֻקָּח Ieſ. 53, 8. foem. לֻקְּחָה *ſumta eſt*, Gen. 2, 23. excidente Dageſch ex littera ſcheuata, et cum (ָ) ſub ק, ad inſinuandum Cholem originarium, ſcil. tanquam à maſc. לֻקַּח, ad Formam Infinitiui גֻּנַּב Gen. 40, 15. perſ. 2. לֻקָּחְתָּ *ſumtus es*, Gen. 3, 19. Hithpah. part. foem. מִתְלַקַּחַת q. d. *ſe accipiens* ſiue *tenens*, i. e. *cohaerens*, *continuus*, Exod. 9, 24. Ezech. 1, 4. conf. ſupra Hithpah. à לכד, et Arab. transpoſ. לחק *ſecutus*, *aſſecutus eſt*, *pertigit*, *cohaeſit*. Reliqua Tempora, quae vulgo huc referuntur, partim ad נקח, partim ad קוח pertinent, vbi vid.

לֶקַח m. *doctrina*, ex radicis notione *diſcendi*, Prou. 1, 5. c. 4, 2. c. 9, 9. Ieſ. 29, 24. etc. cum Affixo לִקְחִי *doctrina mea*, Deut. 32, 2. Hiob. 11, 4.

לֻקָּח m. (Verbale ex Pyhal,) *qui aſſumitur* vel *aufertur*, 2 Reg. 2, 10.

מַלְקוֹחַ m. *captura*, *praeda*, *quae capitur*, Num. 31, 11. 12. 26. 27. 32. Ieſ. 49, 24. 25. Sed dual. מַלְקָחַיִם *vtraque mandibula*, ſuperior et inferior, qua cibus *capitur*: vulgo *fauces*. Cum Affixo מַלְקוֹחָי *fauces meae*, Pſ. 22, 16.

מַלְקָחַיִם m. dual. *forceps*, ex 2 partibus conſtans, qua aliquid *capitur* et *tenetur*, et ſenſu *plur*. *forcipes*, 1 Reg. 7, 49. Ieſ. 6, 6. 2 Chron. 4, 21.

מֶלְקָחַיִם m. dual. id. vnde cum Affixo מֶלְקָחֶיהָ *forcipes eius*, Exod. 25, 38. c. 37, 23. Num. 4, 9.

לָקַט *collegit*. Praet. pl. לָקְטוּ *collegerunt*, Exod. 16, 22. in pauſa לָקָטוּ Exod. 16, 18. infin. conſtr. לִקְט *colligere*, Exod. 16, 27. Ruth. 2, 8. imp. pl. לִקְטוּ *colligite*, Gen. 31, 46. Exod. 16, 16. fut. pl. יִלְקְטוּ *colligent*, Exod. 16, 5. in pauſa et cum Nun Paragog. ילקטון

יִלְקְטוּן *colligunt*, Pf. 104, 28. Pih. לִקֵּט *diligenter collegit.* Praet. foem. in paufa לִקֵּטָה Ruth. 2, 17. 18. perf. 2 foem. לִקַּטְתְּ *collegifti*, Ruth. 2, 19. part. מְלַקֵּט *colligens*, Ief. 17, 5. pl. מְלַקְּטִים *colligentes*, Iud. 1, 7. Ier. 7, 18. infin. לַקֵּט *colligere*, Ruth. 2, 15. 23. 2 Reg. 4, 39. fut. תְּלַקֵּט *colliges*, *colligas*, Leuit. 19, 9. 10. c. 23, 22. etc. Pyh. fut. pl. תְּלֻקְּטוּ *colligemini*, Ief. 27, 12. Hithpah. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּתְלַקְּטוּ *et collegerunt* fiue *congregarunt fe*, Iud. 11, 3.

לֶקֶט m. *collectio*, Leuit. 19, 9. c. 23, 22.

יַלְקוּט m. (cum Iod Heemantico, *Continuitatis* nota,) *pera*, in quam res *continuo colliguntur* ac *reconduntur*, 1 Sam. 17, 40.

לָקַק *lambit*, *linxit*. Praet. pl. לָקְקוּ *linxerunt*, 1 Reg. 21, 19. fut. יָלֹק *lambet*, Iud. 7, 5. pl. יָלֹקּוּ *lingent*, 1 Reg. 21, 19. Pih. part. pl. מְלַקְקִים *lambentes*, Iud. 7, 6. 7.

יֶלֶק m. (cum Iod *Continuitatis*,) vulgo *bruchus*, potius *eruca* vel *erucae* fpecies, herbas et folia arborum *continuo lingens* et *lingendo abfumens*, Pf. 105, 34. Ier. 51, 14. 27. Ioël. 1, 4. Nah. 3, 15. 16. conf. לחך Num. 22, 4. et Arab. לחס. Sed quibusdam Iod in יֶלֶק *radicale* eft, qui conferunt Arab. jalakon *albus*, *candicans*: vt fit genus *locuftarum albarum*, quales in regno Maroccano dari, refert FVLLERVS in *Mifcell. S.* L. V. c. 9.

לֶקֶשׁ m. *foenum cordum* fiue *ferotinum*, Amof. 7, 1. à rad. Syr. לקש *ferotinus fuit*, *tardauit.* Inde formatur Verbum in Pihel

לִקֵּשׁ *fructus ferotinos collegit*, *racemauit*. Fut. pl. יְלַקֵּשׁוּ *racemant*, Hiob. 24, 6.

מַלְקוֹשׁ m. *pluuia fero veniens*, *pluuia ferotina*, Deut. 11, 14. Prou. 16, 15. Hiob. 29, 23. Ier. 3, 3. etc. Sed PASORI ad Hof. 6, 3. FORSTERO, AVENARIO, SCHINDLERO aliisque eft Nomen *Temporis*, (conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 483.) fcil. illius, quo fata in culmos et fpicas fuccreuerunt et iam opus habent *pluuia*, vt grana turgefcant et grandefcant, coll. Zach. 10, 1. vnde per Metonymiam fit ipfa *pluuia*, quae tempore illo cadit.

לְשַׁד m. *humor*, *fuccus*, Num. 11, 8. à *fugendo*, vt Lat. *fuccus*, et Graec. βδάλσις, à rad. Arab. لسد *fuxit*. Cum Affixo לְשַׁדִּי *humor*, *fuccus meus*, Pf. 32, 4.

לִשְׁכָּה f. *cella*, *conclaue*, Ezech. 40, 38. 45. 46. Neh. 13, 5. 8. idem putatur effe cum נִשְׁכָּה, coll. Neh. 13, 5. cum v. 7. ל et נ fic permutatis: cuius permutationis plurima exempla vid. apud LVD.

de

de DIEU in *Animaduerſ.* p. 156. et BOCHARTVM in *Canaan* p. 1
FORSTERVS, AVENARIVS et HILLERVS dictum putant pro לִשְׁכָּה
quod ſacerdotes eo *proiicerent* ac reponerent munera, thus,
ſtrumenta, decimas etc. In regim. לִשְׁכַּת 2 Reg. 23, 11. Eſr. 10,
cum ה Paragog. לִשְׁכָּתָה *in conclaue*, 1 Sam. 9, 22. pl. לְשָׁכוֹת *conc*
uia, 1 Chron. 9, 26. Ezech. 40, 17. in regim. לִשְׁכוֹת Neh. 10,
Eſr. 8, 29.

לֶשֶׁם m. Exod. 28, 19. c. 39, 12. *gemmae* ſpecies: vul
cyanus, aliis rectius *hyacinthus*, HILLERO *topazius*. Nomen l
bet à *contundendo*, vt aliae gemmae duriores, e. g. יַהֲלֹם, שֹׁהַם
תַּרְשִׁישׁ etc. coll. rad. Arab. لثم, Aethiop. לחם, (mutato ש in 1
contudit.

לָשׁוֹן com. *lingua*, Pſ. 12, 4. Ieſ. 57, 4. Ezech. 36, 3. etc. à *l*
gendo dicta, vt Lat. *lingua*, à rad. inuſit. לשה, Arab. لشا, al
لس *linxit*, vnde et لسان *lingua*: vt adeo terminatio ון
Heemantica. Metaphorice etiam tribuitur 1) *igni* et *flamm*
quae *linguae* formam refert et inſtar *linguae lingit* et abſum
Ieſ. 5, 24. conf. Act. 2, 3. 2) *mari*, ad *ſinum* eius denotandu
Ioſ. 15, 5. c. 18, 19. Ieſ. 2, 21. c. 11, 15. vt Lat. *lingua telluris* dici
pro *promontorio*, obſeruante GATAKERO in *Cinno* L. II. c. 7. I
Metonymiam ſumitur pro ipſo *ſermone*, vt Pſ. 5, 10. Prou. 25,
Ier. 18, 18. et pro *idiomate ſermonis*, Gen. 10, 5. 31. Eſth. 1, 22.
3, 12. c. 8, 9. In regim. לְשׁוֹן Ioſ. 7, 24. Pſ. 52, 6. cum Affixo וְנִי
lingua mea, 2 Sam. 23, 2. Pſ. 45, 2. pl. לְשֹׁנוֹת *linguae*, Pſ. 31, 21. I
66, 18. cum Affixo לְשֹׁנֹתָם *linguas ſuas*, Gen. 10, 20. 31. In
formatum eſt Verbum in Pihel ſiue Pohel

לוֹשֵׁן *lingua detraxit, calumniatus eſt*. Part. מְלוֹשֵׁן, cum I
Paragog. מְלוֹשְׁנִי *lingua detrahens*, *calumnians*, ſec. Kethibh
101, 5. ſed Kri habet מְלָשְׁנִי, ex Coniugatione, quae cum *Pohel*
Arabum Coniugatione tertia conuenit, de qua pluribus conf. *O*
maſt. V. T. p. 605. 606. Hiph. fut. תַּלְשֵׁן *calumnieris*, Prou. 30,

לִשָּׁן c. Chald. *lingua*, metonymice *linguae* ſiue *ſermo*
idioma, et noua Metonymia, *gens illo vtens*, Dan. 3, 29. Dage
Forte habet, tanquam à לשש, Arab. لس *linxit*. Plur. לִשָּׁנִין *l*
guae, in Statu Emphat. לִשָּׁנַיָּא Dan. 3, 4. 7. 31. c. 5, 19. c. 6, 26. c. 7,

לָתַח rad. Hebr. inuſit. Arab. *adhaerere fecit*. Hinc eſt

מֶלְתָּחָה f. *veſtiarium*, 2 Reg. 10, 22. *locus, in quo veſtes*
p

penduntur. Aliis proprie est *locus vestium byssinarum*, coll. Aethiop. ኣልባስ፡ *vestis byssina.*

לֶתֶךְ m. nomen *mensurae*, vulgo *semicorus*, Hos. 3, 2. Conuenit cum Syr. לכתא *scutella*, Lat. *lecythus*, et Graec. κοτύλη siue κότυλος. Deriuari posset à rad. Syr. לתך *concordauit*, *consensit*, *conuenit*, q. d. *concors et aequalis* inter omnes *mensura.*

לָתַע, vnde vulgo deducunt Niphal נִתַּע; sed hoc potius ad rad. נתע pertinet, vbi vid.

מַלְתָּעוֹת pl. foem. *dentes molares*, *quibus mordetur*, *mordites* dixit PLAUTUS, Ps. 58, 7. à rad. Arab. لتغ *momordit.* Vide quoque מְתַלְּעוֹת sub rad. תלע.

מ

מ, vocibus *ab initio* additum, vel Particula *Inseparabilis* est siue *Praefixum*; vel *Heemanticum*, Nominum deriuatorum *formatiuum*; vel *Praeformans* Participiorum extra Kal et Niphal, apud Chaldaeos quoque Infinitiuorum in Pehal.

מ *Praefixum*, ortum ex Particula *Separata* מִן, in compensationem litterae Nun ex מִן, praefigitur per Chirek breue, sequente Dagesch Forti: vt מִתַּחַת Gen. 1, 7. pro מִנְתַּחַת: ita tamen vt Dagesch ante litteras *indagessabiles* producto (ִ) in (ֵ) compensetur, ex litteris autem scheuatis interdum, ex Iod scheuato fere semper, excidat. Sic ergo

I.) Nominibus et Particulis praemissum, varias *Praepositiones* exprimit: vt *a* vel *ab*, diuerso sensu intelligendum, (vt Lat.) Gen. 2, 2. 1 Reg. 18, 2. Ies. 51, 12. Hos. 7, 4. Thren. 2, 9. etiam *priuatiuo:* quomodo per *ne*, *vt non*, exponendum est, cum Ellipsi Verbi Substantiui: vt מִמֶּלֶךְ *ne sis rex*, 1 Sam. 15, 23. מִזְּבֻל *vt non sit habitaculum*, Ps. 49, 15. sic 1 Reg. 15, 13. Ies. 7, 8. c. 17, 1. Ier. 2, 25. c. 10, 14. Habac. 2, 16. Hiob. 34, 30. Ps. 107, 25. etc. *e* vel *ex*, similiter sensu diuerso, Gen. 2, 23. c. 15, 4. Exod. 18, 25. Iud. 11, 36. Prou. 13, 2. Ps. 22, 21. *de*, sensu vel *Obiecti*, vt Gen. 49, 20. Ps. 22, 26. vel *partis*, vt Leuit. 6, 11. Ies. 21, 11. quomodo aliquando per *pars* vel *aliquis*, *aliquot*, explicandum est, vt Gen. 30, 14. Exod. 17, 5. Leuit. 5, 9. 15. Num. 24, 19. etc. vel *materiae*, Ezech. 32, 6. Ps. 36, 9. Ps. 127, 5. *apud*, *prope*, *iuxta*, Exod. 33, 6. Ruth. 2, 14. Ps. 31, 12. *contra*, *aduersus*, Leuit. 4, 2. Ier. 3, 20. Ps. 43, 1. *ob*, *propter*, Exod. 6, 9. Deut. 7, 7. Cant. 3, 8. Prou. 20, 4. c. 27, 9. Obad. 1, 9. *inter*, 1 Sam. 15, 33. Dan. 1, 19. *coram*, Num. 32, 22.

Ier.

er. 51, 5. Hiob. 15, 11. *per*, Ies. 58, 12. Zach. 14, 4. Hiob. 7, 14. Ps. 18, 7. *post*, Gen. 38, 24. Ios. 23, 1. Iud. 20, 33. Hos. 6, 2. *versus*, Gen. 2, 8. c. 11, 2. c. 13, 11. Iud. 7, 1. 1 Sam. 23, 19. *ante*, Ies. 43, 13. Mich. 5, 1. Ps. 93, 2. Prou. 8, 23. *praeter*, Num. 15, 24. 2 Sam. 13, 16. 1 Chron. 29, 3. Aliquando autem exprimendo *Genitiuo* inseruit, vt Arab. *min*, quo SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Prou. 26, 9. refert Hiob. 5, 16. c. 6, 25. Hos. 7, 5. et Prou. l. c. In oratione *comparatiua* valet *prae*, Deut. 14, 2. Iud. 14, 18. Eccles. 2, 13. *magis quam*, Iud. 2, 19. 2 Sam. 20, 6. *supra*, Deut. 17, 20. Mich. 4, 1. Ps. 45, 18.

II.) *Infinitiuo*, in Tempus *Finitum* resoluendo, praemissum, denotat 1) *antequam:* vt מִהְיוֹתָם *antequam fierent illa*, Hagg. 2, 16. 2) *postquam*, vt Num. 24, 23. Hos. 7, 4. Zach. 6, 5. Ps. 73, 20. 3) *quia*, *eo quod:* vt מִדַּעְתִּי *eo quod scio*, Ies. 48, 4. 4) *ne*, *vt ne:* מֵחֲטוֹא *vt ne peccem*, Ps. 39, 2. Sic 1 Sam. 8, 7. Hiob. 33, 18. c. 34, 30. Hos. 4, 6. etc. 5) *si:* vt מֵעֲשׂוֹת *si faceres*, Gen. 18, 25. 6) *quod non*, vt Ies. 54, 9. 7) in oratione *comparatiua* valet *magis quam*, *quam vt*, Gen. 4, 13. Prou. 16, 19.

מ *ab initio Heemanticum* Nominum deriuatiuorum, format Nomina *Locorum*, *Instrumentorum*, vel similium, quibus mediantibus aliquid fit; Nomina item *Actionum*, *Passionum* et *Obiectorum*, *in quibus* Subiectum agens vel patiens *singulari* quadam cum *cura*, *studio*, *nisu*, *labore* et *contentione virium occupatur* et quasi *totum est:* de quibus singulis pluribus tractaui in *Arcano Form. Hebr.* Sect. VII. c. 7.

ם vocibus *à fine* additum, vel Pronomen *Suffixum tertiae personae plur. masc.* constituit, ex Pronomine *Separato* הֵם decurtatum; vel in Nominibus *Numeros Pluralem* gen. masc. et *Dualem* vtriusque generis format; vel *Heemanticum*, aut Primitiui *Intensionem* et *Augmentationem* exprimit: vt אָמְנָם et אָמְנָם *veritas firmissima*, et aduerb. *certissime;* aut *Collectiuum* est siue *Comprehensiuum:* vt כִּנָּם *pediculorum copia*, פִּדְיוֹם *complexus* siue *summa lytrorum*, יוֹמָם *totus dies*, et aduerb. *interdiu.*

מָא Chald. id. quod מָה, vid. infra sub rad. מָהָה.

מְאֹד vulgo ad rad. מוד referunt, vbi vid.

מֵאָה f. *centum*, Gen. 6, 3. Exod. 27, 9. 11. 18. Leuit. 26, 8. Deut. 22, 9. et aduerb. *centies*, (nisi subintelligendum Nomen מַכָּה *plaga*,) Prou. 17, 10. Deriuant à rad. Arab. מאא vel מאי *extendit*, *dilatauit*, q. d. *extensio numerorum* vel *numerus extensus.*

In regim. מְאַת Gen. 25, 7. 17. Exod. 38, 25. 27. sic sec. Kri 2 Chron. 25, 7. (vbi Kethibh מְאוֹת in plur.) Plur. מֵאוֹת Gen. 5, 5. 7. 8. Exod. 12, 37. pro quo occurrit מֵיאוֹת sec. Kethibh 2 Reg. 11, 4. 9. 10. 15. ad Formam גֵּיאוֹת Ezech. 35, 8. sed Kri habet מֵאוֹת, in cuius signum Masorethae Iod in Textu traiecerunt. Dual. מָאתַיִם (ex Syrismo pro מְאָתַיִם,) *ducenti*, Gen. 11, 23. Iud. 17, 4.

מְאָה f. Chald. id. Dan. 6, 2. Esr. 6, 17. c. 7, 22. Dual. מָאתַן (ex Syrismo pro מְאָתַן,) Esr. 6, 17.

מֹואל Neh. 12, 38. vid. sub rad. מול.

מְאוּמָה *aliquid*, Gen. 39, 9. Deut. 13, 17. Iud. 14, 6. Ier. 39, 12. compositum videtur ex מָה וּמָה *quid aut quid*, h. e. *hoc vel illud*. Sed מאום Hiob. 31, 7. Dan. 1, 4. vid. in מום.

מָאַן in Kal inusit. Pih. praet. מֵאֵן *immorigerus fuit*, *renuit*, *abnuit*, *noluit*, Exod. 7, 14. Num. 22, 14. 16. foem. מֵאֲנָה Ps. 77, 3. Ier. 15, 18. pers. 2 foem. מֵאַנְתְּ *renuisti*, Ier. 3, 3. infin. מָאֵן *renuendo*, Exod. 22, 16. fut. יְמָאֵן *renuet*, Exod. 22, 16. pl. יְמָאֲנוּ *renuent*, Ier. 25, 28.

מָאֵן m. *immorigerus*, *renuens*, Exod. 7, 27. c. 9, 2. c. 10, 4. Ier. 38, 21.

מֵאֵן m. (Formae dagessandae,) *summe immorigerus*, *praefracte renuens*, in pl. מֵאֲנִים *praefracte renuentes*, Ier. 13, 10.

מָאן (ex Syrismo pro מָאַן,) m. Chald. *vas*, in quo *commeatus* aliaque vel esculenta vel potulenta *portantur*, à rad. Arab. אאן *portauit*, spec. *commeatum*. Plur. מָאנִין *vasa*, in regim. מָאנֵי Dan. 5, 2. 3. in Statu Emphat. מָאנַיָּא Dan. 5, 23. Esr. 5, 14. c. 7, 19.

מָאַס *spreuit*, *aspernatus*, *auersatus est*, *reiecit*. Praet. מָאַסְתָּ *spreuisti*, 1 Sam. 15, 23. Ier. 14, 19. cum ה Parag. מָאַסְתָּה Iud. 9, 38. 1 Sam. 15, 26. מָאַסְתִּי *spreui*, *auersatus sum*, Amos. 5, 21. Hiob, 30, 1. sed Hiob. 7, 16. quidam dictum volunt pro מַסּוֹתִי *contabui*, à מסס, per Syrismum; alii subintelligunt *vitam*, coll. c. 9, 21. Part. praes. מוֹאֵס *spernens*, Prou. 15, 32. Ies. 33, 15. foem. מוֹאֶסֶת Ezech. 21, 15. 18. infin. absol. מָאוֹס *auersando*, Ier. 14, 19. Thren. 5, 22. quo etiam pertinet Ies. 7, 15. 16. vbi subintelligendus est infin. construct. *auersari*. Aliud vid. inter Nomina. Infin. construct. מְאֹס, cum Affixis מָאֳסָם τὸ *spernere eorum*, Amos. 2, 4. et conciso (ֳ), מָאָסְכֶם (legendum *moos'chem*) τὸ *spernere vestrum*, Ies. 30, 12. fut. אֶמְאַס *spernam*, Hiob. 9, 21. Ier. 31, 37. sed Hiob. 42, 6. Cl. VRIEMOET ad *Dicta Class.* V. T. T. II. p. 304. cum LXX et Vulgato exponit:

nit: *aſpernor me, diſpliceo mihi.* Cum Affixo et Vau Conuers. וָאֶמְאָסְאָךְ *et ſpreui te,* Hoſ. 4, 6. vbi א otioſum refert geminationem mediae radicalis א, *intenſionis* ergo; quod tamen repraeſentare ה *Parag.* putat SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 447. Pl. cum Nun Parag. in pauſa יִמָּאֵסוּן *ſpernent, auerſabuntur,* Ieſ. 31, 7. Niph. part. נִמְאָס *ſpretus,* Pſ. 15, 4. Ier. 6, 30. fut. יִמָּאֵס *ſpernitur, repudiatur,* Ieſ. 54, 6. וַיִּמָּאֵס *et auerſabilis facta eſt,* Hiob. 7, 5. quod tamen quidam ad מסס referunt, vt etiam pl. Pſ. 58, 8. mutata altera ſimilium in א ex Syriſmo; SCHVLTENS autem explicat: *et exulcerata eſt,* ex ſignificatione radicis Arab. et ſic quoque מָאַסְתִּי eidem eſt *vlcératus ſum,* Hiob. 7, 16.

מָאוֹס (Verbale Pihelicum,) *contemtus,* metonymice *contemtus Obiectum,* Thren. 3, 45.

מָאַר rad. Hebr. in Kal inuſit. Arab. *irritauit,* it. *recruduit.* Hinc Hiph. part. מַמְאִיר *irritans,* i. e. *pungens, cutim exulcerans,* de *ſpina* Ezech. 28, 24. foem. מַמְאֶרֶת de *lepra* cutim *exulcerante* vel plagam *recrudeſcere faciente,* Leuit. 13, 51. 52. c. 14, 44.

מְאֵרָה f. vid. ſub rad. ארר.

מָג m. *magus,* Ier. 39, 3. idem putatur eſſe cum Perſ. مُغ *qui ignem adorat.* Sed proprie nomen nationis Medicae fuiſſe, quae onirocriticen aliasque artes ac diſciplinas coluerit, pluribus contendit LACKEMACHERVS in *Obſeruat. Philol.* P. II. Obſ. V. §. 1. Aliorum deriuationes, longe petitas, lubens praetermitto.

מָגַד radix Hebraeis inuſit. Arab. *ſuperauit* ſiue *excelluit gloria,* et cum media radicali *Gain, deliciatus eſt,* vnde magadon *delicioſum.* Inde ſunt

מֶגֶד m. *praeſtantia, excellentia,* metonymice *res excellens* vel *delicata,* et ſpecialiter de *fructibus* dicitur, Deut. 33, 13. 14. 15. 16. pl. מְגָדִים *praeſtantiae,* Cant. 4, 13. *fructus praeſtantes et delicati,* Cant. 7, 14. cum Affixo מְגָדָיו *praeſtantiarum ſuarum,* vel *deliciarum ſuarum,* Cant. 4, 16.

מִגְדָּנוֹת pl. f. (cum terminatione *augmentatiua,*) *res valde praeſtantes,* Gen. 24, 23. Eſr. 1, 6. 2 Chron. 21, 3. c. 32, 23.

מַגָּל m. *falx,* pro מַנְגָּל, vid. ſub rad. נגל.

מָגַן in Kal inuſit. Pih. praet. מִגֵּן *dedidit, tradidit,* Gen. 14, 20. fut. cum Affixis אֲמַגֶּנְךָ *dedam te,* Hoſ. 11, 8. תְּמַגֶּנְךָ *tradet tibi,* Prou. 4, 9. vbi Affixum in Dat. explicandum eſt.

מְגִנָּה f. vnde in regim. מְגִנַּת לֵב Thren. 3, 65. vulgo huc referunt et per *traditionem* i. e. *abiectionem cordis* exponunt; sed potius est *durities, obstinatio cordis,* ex significatione radicis Arab. מגן *durus, crassus fuit, nullius dictis aut factis commotus est.* Aliis מ est *seruile*, à גנן *texit:* vnde מְגִנָּה sit *tegumen*, coll. *κάλυμμα τῆς καρδίας* 2 Cor. 3, 15.

מָגַר in Kal inusit. Syr. *cecidit*, vnde Pih. Hebr. מִגֵּר *cadere fecit, deiecit, detrusit.* Praet. pers. 2 cum ה Paragog. מִגַּרְתָּה *deiecisti*, Ps. 89, 44. Sed מָגוּר, vnde pl. constr. מְגוּרֵי Ezech. 21, 17. pertinet ad rad. גור.

מְגַר Chald. in Pahel id. Fut. יְמַגַּר *deiiciet*, Esr. 6, 12.

מָדַד proprie *extendit*, coll. Arab. hinc *mensus, admensus est:* quia res *metiendae extendi* solent. Praet. cum Affixo מְדָדוֹ *mensus est illam*, Ezech. 42, 15. 20. וּמַדּוֹתִי *et admetiar*, Ies. 65, 7. pl. וּמַדֹּתֶם *et metiemini*, Num. 35, 5. infin. defect. מֹד *metiri*, Zach. 2, 6. fut. תָּמֹד *metieris*, Ezech. 45, 3. וַיָּמָד *et mensus est*, Ruth. 3, 16. Ezech. 40, 5. 6. pl. תָּמֹדּוּ *metiemini*, Ezech. 47, 18. Niph. fut. יִמַּד *mensurabitur*, Ier. 33, 22. Hos. 2, 1. pl. יִמַּדּוּ *mensurabuntur*, Ier. 31, 37. Pih. praet. cum Vau Conuers. וּמִדַּד Hiob. 7, 14. *et declinabit*, vt synonym. רדד Iud. 19, 11. et נטה passim; vel *et fugiet*, coll. rad. Syr. מרד et מרא *fugit, effugit.* Fut. cum Vau Conuers. וַיְמַדֵּד *et mensus est*, 2 Sam. 8, 2. et וַיְמֹדֶד Habac. 3, 6. Hithpah. fut. cum Vau Conuers. וַיִּתְמֹדֵד *et extendit se*, 1 Reg. 17, 21.

מְאֹד m. ex Syrismo pro מְדֹד; quod tamen reiiciunt NOLDIVS in *Concordant. Particul.* not. (1897.) et VRIEMOET in *Annot. ad Dicta Class.* T. I. p. 65. qui cum SCHVLTENSIO deriuat ab Arab. أد *curuari, inflecti, curuato corpore conniti:* vt מ sit *Heemant.* Proprie significat *extensionem, intensionem:* vnde בִּמְאֹד מְאֹד *cum intensione intensionis*, i. e. *intensissime*, Gen. 17, 2. 6. עַד מְאֹד *vsque ad intensionem, vsque adeo*, Ps. 119, 8. עַד לִמְאֹד *vsque ad intensionem*, i. e. *summopere*, 2 Chron. 16, 14. רֹב מְאֹד *multitudo intensionis* i. e. *intensa*, 2 Chron. 24, 24. c. 30, 13. Cum Affixis מְאֹדוֹ *intensione sua*, i. e. *intensione virium suarum*, 2 Reg. 23, 25. מְאֹדֶךָ (in pausa,) *intensione virium tuarum*, Deut. 6, 5. Sed frequentius in Aduerbium *intendendi* abit: *valde, vehementer*, vt Gen. 4, 5. Exod. 14, 10. Num. 14, 39. etc.

מַד m. 1.) *mensura*, vnde cum Affixo מִדָּה *mensura eius*, Hiob. 11, 9. pl. מִדִּים, cum Affixo מַדֶּיךָ *mensurae tuae*, Ier. 13, 25. 2.) *ve-*

ſtis, proprie *extenſa* et *prolixa*, cum Affixo מַדּוֹ *veſtis eius* vel *ſua*, Pſ. 109, 18. et cum (ֻ), מִדּוֹ Leuit. 6, 3. 2 Sam. 20, 8. Pl. מַדִּים *veſtes*, cum Affixo מַדָּיו *veſtes eius* vel *ſuae*, Iud. 3, 16. 1 Sam. 4, 12. c. 16, 39. etc. Huc HILLERVS in *Syntagm. Hermencut.* p. 270. refert מִדִּין, quod ſit pro מַדִּים *veſtes*, *ſtragulae*, Iud. 5, 10. vbi tamen conſuetam *menſurarum* ſiue *portionum* notionem retinendam eſſe, oſtendit Celeb. I. C. KALLIVS ad *Cantici Deborae Commata* X. et XI. §. 19. ſeq. per *ſedentes ad portiones admenſas* intelligens homines mediae fortunae, habentes, vnde viuant honeſte et commode.

מִדָּה f. ſemel maſc. Neh. 3, 30. 1.) *extenſio*: vnde *vir extenſionis*, i. e. *praelongus*, *procerus*, 1 Chron. 11, 23. c. 20, 6. ſic in plur. Num. 13, 32. 2.) *menſura*, *dimenſio*, Exod. 26, 2. 8. 1 Reg. 6, 25. Ieſ. 45, 14. etc. in regim. מִדַּת Pſ. 39, 5. Ezech. 40, 21. 22. pl. מִדּוֹת *menſurae*, 1 Reg. 7, 9. 11. Ezech. 40, 24. 28. 29. cum Affixo מִדּוֹתֶיהָ *menſurae eius*, Ezech. 48, 16. 3.) *veſtis*, vnde pl. cum Affixo מִדּוֹתָיו *veſtes eius*, Pſ. 133, 2. 4.) ſemel *tributum*, ex vſu Chald. Neh. 5, 4.

מִדָּה f. Chald. *tributum*, q. d. *demenſum* à quouis ſubdito ſoluendum, Eſr. 4, 20. in regim. מִדַּת Eſr. 6, 8. Pro eo, reſoluto Dageſch Forti in Nun, recurrit מִנְדָּה Eſr. 4, 13. c. 7, 24.

מֵמַד m. (Formae מֵסַב à סבב, מֵצַר à צרר, etc.) *menſura*, *dimenſio*, vnde pl. מְמַדִּים, cum Affixo מְמַדֶּיהָ *menſurae eius*, Hiob. 38, 5.

תָּמִיד m. (cum ת Heemantico ſenſus *reciproci* vel *Continuitatis*, et tanquam à מוד, ad Formam *Perfectam* תַּכְרִיךְ,) *perpetuitas*, q. d. *tempus ſe prolongans et extendens*. Hinc עֹלַת תָּמִיד *holocauſtum perpetuitatis*, i. e. *perpetuo offerendum*, Exod. 29, 42. Num. 18, 6. Eſr. 3, 5. etc. pro quo tamen recurrit עֹלָה תָמִיד Num. 28, 3. quod per *Appoſitionem* intelligendum: *holocauſtum ſacrificium iuge*. Sic אֲרֻחַת תָּמִיד *demenſum perpetuitatis*, 2 Reg. 25, 30. אַנְשֵׁי תָמִיד *viri perpetuitatis*, Ezech. 39, 14. Synecdochice ſumitur de *perpetuitate ſacrificiorum*, quotidie in Tabernaculo et Templo offerri ſolitorum, vt Exod. 29, 38. Num. 28, 3. 1 Chron. 16, 40. 2 Chron. 24, 14. etc. hinc per Metonymiam pro ipſo *ſacrificio iugi*, Dan. 8, 11. 12. 13. c. 11, 31. c. 12, 11. vid. *Arcan. Form.* p. 531. Sed frequentius *aduerbialiter* ſignificat: *perpetuo*, *iugiter*, vt Exod. 25, 30. Num. 9, 16. Deut. 11, 12. etc.

מָדָה radix Hebraeis inusit. Arab. מדי *extendit*, vt מדד. Inde sunt

מַדָו m. (mutata tertia radicali ה in ו,) *vestis*, pl. מַדְוִים, vnde cum Affixo מַדְוֵיהֶם *vestes eorum*, 2 Sam. 10, 4. 1 Chron. 19, 4.

מָדוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *extensio magna*: vnde *vir* מָדוֹן *extensionis magnae*, i. e. *praelongus*, *procerus*, sec. Kri 2 Sam. 21, 20. coll. loco parallelo 1 Chron. 20, 6. sed Kethibh habet מדין, legendum vel מַדִּין, cum terminatione Chald. pl. pro מַדִּים *extensiones*, vel, vt vulgo volunt, מִדְיָן *contentio*, *disceptatio*, à דון, cum מ *seruili*: quo etiam illud מָדוֹן vulgo referunt.

מְדִינָה f. *prouincia*, *ditio*, vid. sub rad. דון.

מַדּוּעַ *quare?* vid. sub rad. ידע.

מָהַהּ (cum tertia radicali *mobili*,) in Kal inusit. Arab. *consistere fecit*, it. *blande adeoque lente incessit*. Inde Hithpah. geminatis radicalibus prioribus, הִתְמַהְמֵהַּ *cunctatus est*, q. d. *se ipsum consistere* vel *lente incedere fecit*. Praet. pl. הִתְמַהְמָהוּ *cunctati sunt*, Iud. 19, 8. Ies. 29, 9. הִתְמַהְמָהְנוּ *cunctati essemus*, Gen. 43, 10. part. מִתְמַהְמֵהַּ *cunctans*, 2 Sam. 15, 28. infin. הִתְמַהְמֵהַּ *cunctari*, Exod. 12, 39. cum Affixo הִתְמַהְמְהָם τὸ *cunctari eorum*, Iud. 4, 26. fut. יִתְמַהְמֵהַּ *cunctabitur*, Habac. 2, 3.

מָהָה (cum tertia radicali *quiesc.*) Hebraeis inusit. Arab. מהי *tenuis fuit*, it. *exilem reddidit*, Graec. μειόω. Inde deduci possunt

מָה, (per Syncopen pro מָהָה, sicut אָמָה, *ancilla*, dicitur pro אֲמָהָה, ני pro נְהִי etc.) et sequente Dagesch Forti *Dachik* atque linea Makkeph, מַה־, proprie *res tenuis et exilis*: hinc *aliquid*, (vt Arab. מָא,) Gen. 39, 8. Prou. 9, 13. c. 25, 8. Hiob. 13, 13. etc. quo etiam referri potest 1 Sam. 19, 3. it. *id quod*, *quodcunque*, *quicquid*, 1 Sam. 20, 4. 2 Sam. 18, 22. 23. c. 21, 4. Hiob. 13, 13. etc. vnde מַה־, sequente ש, *quicquid est quod*, Eccles. 1, 9. c. 3, 15. c. 6, 10. Sic Arab. voces *rei tenuis* et *exilis* etiam significant *aliquid*, *quicquam*: quales sunt بلة, هلة, عبكة, فوف etc. et Lat. *hilum*, vnde *nihilum*, q. d. *ne hilum quidem*. Sed saepissime מָה vel מַה־ fit *interrogatiuum*; sicut Graec. τὶς, τὶ, *aliquis*, *aliquid*, mutato solo accentu fiunt *interrogatiua*: *quis? quae? quid?* et Pers. كه *paruus*, *exilis*, etiam significat *quis? quinam?* Vario autem sensu מָה interrogat, etiam *indirecte*, notans *quid?* vt Gen. 4, 10. Exod. 2, 4. c. 3, 13. Iud. 1, 14. c. 9, 48. Zach. 1, 9. etc. *qualis*, vt Graec. τὶς, et Lat. *quis*, Num. 13, 18. 1 Sam. 28, 13. 1 Reg. 9, 13.

9,13. Hagg. 2,3. *quantum? quantulum?* vt Pſ. 39,5. Pſ. 89,48. et aduerbialiter, *quam, quantopere?* vt Gen. 28,16. Num. 24,5. 2 Sam. 6,20. Pſ. 39,5. Pſ. 119,97. *quare?* (ſicut Graec. τί, et Lat. *quid?*) vt Exod. 14,15. Iud. 8,1. 2 Reg. 6,33. Pſ. 42,12. *quomodo?* vt Gen. 44,16. Exod. 10,26. 2 Reg. 4,43. Prou. 20,24. Ante ה, ח et ע, maxime Kamezatas, rarius ante alias litteras, pro מַה dici ſolet מֶה, vt Exod. 32,1. Pſ. 39,5. 1 Sam. 20,1. 2 Reg. 1,7. Ier. 8,9. etc. Caeterum מַה־, מֶה et מָה ſaepe quoque cum aliis Particulis conſtruuntur, e. g. cum עַד: vt עַד מָה *quo vsque? quamdiu?* Pſ. 74, 9. Pſ. 79, 5. Pſ. 89, 47. et עַד מֶה Pſ. 4, 3. vel ſine interrogatione, *vsque quo, vsque dum*, Num. 24, 22. cum עַל: vt עַל מָה *propter quid? quare?* Num. 22, 32. Ier. 9, 11. Mal. 2, 14. vel עַל מֶה Deut. 29, 23. 1 Reg. 9. 8. Ier. 16, 10. Pſ. 10, 13. et ſine interrogatione, Hiob. 10, 2. Eſth. 4,5. etc. Immo etiam cum Praefixis componuntur: vt cum ב, (ſequente Dageſch Forti, ad inſinuandum interrogantis affectum,) בַּמֶּה et בַּמָּה *in quo? per quod? cum quo?* Exod. 22,26. Iud. 6,15. 1 Sam. 29, 4. Malach. 1,7. Mich. 6,6. *quomodo?* Iud. 16,5. Malach. 1,2. cum כ, כַּמָּה et כַּמֶּה *quot?* Gen. 47,8. Pſ. 119,84. Hiob. 13,23. 2 Chron. 18,15. *quantus, quanta*, Zach. 2,6. *quoties?* Pſ. 78,40. Hiob. 21,17. *quamdiu?* Pſ. 35,17. Hiob. 7,19. et omnium frequentiſſime cum ל Kamezato, לָמָּה *ad quid? quare?* Num. 11,11. c. 14, 3. Pſ. 10,2. Pſ. 42,10. Pſ. 43,2. Pſ. 88,15. et cum ſimili Dageſch *affectuoſo*, vtque (ָ) conſiſtere queat, tono retracto, לָ֫מָּה Gen. 4,6. Ieſ. 1,11. etc. ſemel ſic ſine Dageſch, ſec. plurimos codices, לָמָה Hiob. 7, 20. ſic לָ֫מָה 1 Sam. 1, 8. Denique מָה et מַה־ aliquoties cum ſeq. voce coaleſcunt, ה pereunte: vt מָהֶם pro מָה הֵם *quid illi?* Ezech. 8, 6. מַזֶּה pro מַה־זֶּה *quid hoc?* Exod. 4,2. מַלָּכֶם *quid vobis?* Ieſ. 3,15. לְמַדַּי *ſecundum id quod ſufficit*, 2 Chron. 30,3. לְמַבָּרִאשׁוֹנָה *propter id quod in principio, propterea quod in principio*, 1 Chron. 15,13. מַתְּלָאָה *quae vel quanta defatigatio!* Malach. 1,13.

מָה Chald. id. vt 1) *id quod, quidquid*, Dan. 2,22. c. 4,32. Eſr. 6,9. מָה דִּי *quicquid eſt quod*, Dan. 2,28.29.45. Eſr. 7,18. 2) *interrogatiue: quid?* vt לְמָה *propter quid? quare?* Eſr. 4,22. c. 7,23. עַל מָה id. Dan. 2,15. כְּמָה *quam? quantopere?* Dan. 3,33. Pro מָה ſemel occurrit מָא Eſr. 6,8.

מַח m. *aqua*, ſic dicta à *tenuitate*, oppoſite ad terram, vnde dual. מַיִם, ob *duplicem* aquam, Gen. 1, 6.7. Sic Celeb.

VRIEMOET ad *Dicta Claſſ.* T. I. p. 198. Vid. infra tamen ſub rad. מים.

מַ, Particula *Expletiua*, huc referri poteſt, vt ſit pro מָהִי, idemque ſignificet cum מָה; licet in ſenſu fere redundet, vt Graecorum τὶ ſaepiſſime παρέλκει, maxime in ὅ τι, μήτι, ἔτι, vt et Lat. *quid*, cuius rei exempla vid. apud HOR. TVRSELLINVM de *Particulis Lat.* c. 187. p. m. 1075. Additur autem Particula illa מַ tribus Praefixis בּ, כּ et לּ: exempla vid. ſupra in litteris illis.

מִי (pro מְהִי,) *is qui, quicunque, quisquis*, Exod. 24, 14. Iud. 7, 3. Ieſ. 54, 15. Ier. 49, 19. Prou. 9, 4. etc. quo etiam quidam referunt 2 Sam. 18, 12. מִי אֲשֶׁר *quisquis eſt qui*, Exod. 32, 33. 2 Sam. 20, 11. Eccleſ. 9, 4. Sed frequentius *interrogatiue* de *perſona* ſumitur: *quis? quinam? quaenam?* vt Gen. 24, 65. Iud. 1, 1. Eſth. 6, 4. Cant. 3, 6. c. 6, 10. c. 8, 5. Ruth. 3, 9. 16. etc. Huc pertinet מִי אִתִּי *quis mecum?* ſec. Kethibh Ieſ. 44, 24. ſed Kri habet מֵאִתִּי *ex me ipſo*. Sic vero interdum poſtponitur: vt בַּת מִי *cuius filia?* Gen. 24, 23. 47. ſic 1 Sam. 12, 3. c. 17, 55. 56. 58. Ier. 44, 28. etiam in interrogatione *indirecta*, vt Gen. 43, 22. 1 Sam. 14, 17. 1 Reg. 1, 20. Pſ. 39, 7. etc. Cum Praefixis occurrit בְּמִי *per quem?* 1 Reg. 20, 14. וּמִי *et quis?* Deut. 4, 8. Iud. 9, 28. 1 Sam. 25, 10. etc. pro quo recurrit וָמִי Exod. 10, 8. לְמִי *cuius, cui, propter quem*, Gen. 32, 18. Exod. 32, 24. 1 Sam. 9, 20. Ion. 1, 8. vnde בְּשֶׁלְּמִי *propter quem*, Ion. 1, 7. pro quo v. ſeq. recurrit בַּאֲשֶׁר לְמִי etc. Aliquando ſumitur *aduerbialiter* pro *quomodo?* Ieſ. 51, 19. Amoſ. 7, 2. 5. et ſubinde quoque de *re* interrogare videtur, (ſicut Aethiop. *mi*,) vt Iud. 13, 17. Mich. 1, 5.

מֵי m. *aqua*, à *tenuitate* ſic dicta, huc referri poteſt, vt ſit pro מָהִי, Aethiop. ማይ ; Chald. מוי et מוֹהָא, in pl. מוֹהִין, vnde Verbum Arab. מהי *aquâ imbuit*. In regim. ſit מֵי, (ſicut ex דַּי ſit דֵּי, ex דְּוַי ſit דְּוֵי etc.) quod ſaepiſſime *collectiue aquas plures* ſignificat, vt Num. 5, 18. 23. 24. c. 20, 13. c. 27, 14. Ioſ. 3, 13. c. 4, 7. 18. Ieſ. 8, 7. Ier. 48, 34. etc. Vid. tamen מַיִם ſub rad. מום.

מָהַל vulgo *miſcuit*, vnde part. Pahul מָהוּל *mixtus, mixtum*, Ieſ. 1, 22. Sed COCCEIVS in *Lex.* et ALB. SCHVLTENS in *Animaduerſ.* ad l. c. coll. שחט Gen. 40, 11. מָהוּל malunt exponere *circumciſum*, i. e. *aqua mixtum*, à מהל Talmud. id. quod Hebr. מול *circumcidere*, permutatis ו et ה, (conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 177.

p. 177. not. 9) quomodo etiam Arabes *vinum secare* dicunt pro *miscere*.

מָהַר *promptus*, *expeditus*, *festinus fuit*, *festinanter secutus est*, vnde praet. pl. in pausa מָהָרוּ *festinanter secuti sunt*, Ps. 16, 4. it. *dotauit*, proprie *dote emit:* quae significatio petita videtur à rad. cognat. מור *permutare*, Syr. *emere*, Arab. (media Ie,) *vendere: emtio* enim et *venditio* antiquitus *permutatione* rerum fiebat, vid. PLINIVS L. XXXIII. c. 1. et conf. FEITHIVS *Antiquit. Homer.* L. II. c. 10. §. 2. Conuenit quoque מְחִיר *pretium*, et Aethiop. מהר *desponsauit*. Infin. absol. מָהוֹר *dotando*, Exod. 22, 15. fut. cum Affixo et Nun Epenthet. יִמְהָרֶנָּה *dotet eam*, ibid. Niph. praet. foem. in pausa נִמְהָרָה q. d. *festinum factum est*, i. e. *praecipitatum*, *confusum est*, Hiob. 5, 13. part. נִמְהָר *se praecipitans*, *praeceps*, Habac. 1, 6. pl. נִמְהָרִים *se praecipitantes*, *praecipites*, Ies. 32, 4. in regim. נִמְהֲרֵי Ies. 35, 4. Pih. praet. מִהַר *valde festinauit*, 1 Sam. 4, 14. Ies. 51, 14. pers. 2 foem. מִהַרְתְּ *festinasses*, 1 Sam. 25, 34. part. מְמַהֵר *festinans*, Gen. 41, 32. Malach. 3, 5. foem. pl. מְמַהֲרוֹת *festinantes*, Prou. 6, 18. infin. מַהֵר *festinare*, Exod. 12, 33. Prou. 7, 23. imper. מַהֵר *festina*, Gen. 19, 22. 1 Sam. 9, 12. cum ה Paragog. מַהֲרָה 1 Sam. 23, 27. 1 Reg. 22, 9. foem. מַהֲרִי *festina*, vel transitiue, *fac vt festinanter adsit*, Gen. 18, 6. fut. יְמַהֵר *festinabit*, *festinet*, 2 Sam. 15, 14. Eccles. 5, 1. pl. foem. תְּמַהֵרְנָה *festinent*, Ier. 9, 17.

מֹהַר m. *dos*, qua vxor *emitur*, Gen. 34, 12. Exod. 22, 16. 1 Sam. 18, 28. Apud orientales enim sponsa accepta *dote* quasi *emebatur*, coll. Gen. 31, 15. 1 Sam. 18, 24. Hos. 3, 2. vnde מכר *vendidit*, Chald. et Syr. est *desponsauit:* qui ritus hodienum apud illos obtinet, conf. THEVENOT in *Itiner.* L. I. c. 41. PERIZONIVS ad AELIAN. L. IV. c. 1. et ARNOLDVS ad WAGENSEILII *Sota* p. 1200. speciatim de Turcis, TROILO in *Itiner. Orient.* p. m. 717. de incolis Malabariae, *Relat. Malabar.* Continuat. VII. p. 368. et Continuat. XXIX. p. 489. quem morem et olim secuti sunt Babylonii et Assyrii, conf. ALEXANDER *ab* ALEXAND. *Dier. Genial.* L. I. c. 24. Graeci, de quibus vid. FEITHIVS l. c. c. 11. (vnde γυνὴ κτητὴ apud HESIODVM, quam alii ἀργυρώνητον vocant,) et Germani, de quibus vid. TACITVS *de moribus German.* c. 18. et conf. CLEFFELII *Antiquit. German.* c. I. §. 6. atque GVNDLINGII Differt. de *emtione vxorum*. Plura vid. in *Arcan. Form. Hebr.* p. 292. et in *Onomast. V. T.* p. 625.

מָהִיר m. *festinus*, *promtus*, *expeditus*, Pſ. 45, 2. Prou. 22, 29. Eſr. 7, 6. in regim. מְהִיר Ieſ. 16, 5. Sed Pſ. 45, 2. et Eſr. 7, 6. à quibusdam exponitur *peritus*, *doctus*, coll. rad. Arab. מהר *peritus fuit*, Aethiop. in 4 Coniug. *peritum fecit*, *docuit*, et Matth. 13, 52.

מַהֵר m. (Formae dageſſandae,) *admodum festinus*, Zeph. 1, 14. Alibi *aduerbialiter* vſurpatur: *admodum festinanter*, *cito*, *ſubito*, vt Exod. 32, 8. Deut. 4, 26. Ioſ. 2, 5. Iud. 2, 17. 23. etc.

מְהֵרָה f. *festinatio*, *celeritas*, Pſ. 147, 15. בִּמְהֵרָה *cum festinatione* ſiue *celeritate*, i. e. *cito*, *celeriter*, Eccleſ. 4, 12. Sed alibi ſemper *aduerbialiter* adhibetur, per Ellipſin Praefixi ב, vt Num. 17, 11. Deut. 11, 17. Ioſ. 8, 19. Iud. 9, 54. etc.

מוֹ Particula *Expletiua*, vid. ſupra ſub rad. מָהָה.

מוּג *diſſoluere*, Ieſ. 64, 6. et *intranſitiue*, *diſſolui*, *diffluere*, *liqueſcere*, Ezech. 21, 15. Fut. 2 perſ. m. cum Affixo et Vau Conuers. וַתְּמוּגֵנוּ *et diſſoluiſti nos*, Ieſ. 64, 6. ſed perſ. 3 foem. תָּמוּג *diſſoluitur*, *liqueſcit*, Pſ. 46, 7. et cum Vau Conuers. וַתָּמוֹג *et diſſoluta*, *liquefacta eſt*, Amoſ. 9, 5. Niph. praet. נָמוֹג *liquefactus*, *diſſolutus eſt*, metaphor. *pauore correptus eſt*, (conf. מָסַס et מָסָה) 1 Sam. 14, 16. Ieſ. 15, 4. Neh. 2, 7. part. pl. נְמֹגִים *diſſoluti*, *diſſoluuntur*, *pauore corripiuntur*, Pſ. 75, 4. Pih. מוֹגֵג *liqueſcere fecit*, *diſſoluit*. Fut. cum Affixis תְּמֹגְגֵנִי *diſſoluis me*, Hiob. 30, 22. תְּמֹגְגֶנָּה *diſſoluis eam*, Pſ. 65, 11. Hithpah. praet. pl. in pauſa הִתְמֹגָגוּ *diſſoluerunt ſe*, Nah. 1, 5. fut. 3 perſ. foem. תִּתְמוֹגָג *diſſoluit ſe*, *liqueſcit*, Pſ. 107, 26. pl. תִּתְמוֹגַגְנָה *diſſoluent ſe*, *liqueſcent*, Amoſ. 9, 13.

מוּד radix inuſit. (alias מדד) vnde Formam accipit תָּמִיד, quod vid. ſupra ſub rad. מדד.

מוֹט 1) *mouere:* quo ſenſu *tranſitiuo* apud Arabes et Aethiopes occurrit, 2) intranſit. *mouere ſe*, *moueri*, *dimoueri*, *nutare*, *vacillare*, *declinare*. Praet. foem. מָטָה *dimota eſt*, *vacillauit*, Pſ. 60, 4. Pſ. 94, 18. part. praeſ. מָט *vacillans*, Prou. 25, 26. infin. מוֹט *dimoueri*, *nutare*, *vacillare*, Pſ. 38, 17. Pſ. 46, 3. fut. f. תָּמוּט *dimouebitur*, *vacillabit*, Deut. 32, 35. Ieſ. 54, 10. pl. תְּמוּטֶינָה *dimouebuntur*, Ieſ. 54, 10. Niph. praet. pl. נָמֹטוּ *dimoti fuerint*, Pſ. 17, 5. fut. אֶמּוֹט *dimouebor*, Pſ. 10, 7. Pſ. 13, 5. יִמּוֹט *dimouebitur*, Pſ. 21, 8. Prou. 10, 30. pl. יִמּוֹטוּ *dimouentur*, Pſ. 82, 5. it. *moueantur*, *declinentur*, *conuertantur*, ſec. Kri Pſ. 140, 11.

140, 11. Hiph. fut. pl. יָמִיטוּ *mouent*, *conuertunt*, vel *faciunt*, *vt commoueantur*, Pſ. 55, 4. et sec. Kethibh Pſ. 140, 11. Hithpah. praet. foem. הִתְמוֹטְטָה *dimouit* siue *commouit se*, Ieſ. 24, 19.

מוֹט m. 1) *motio*, *dimotio*, *vacillatio*, Pſ. 55, 23. Pſ. 66, 9. Pſ. 121, 3. 2) *vectis*, quo aliquid *loco mouetur*, Num. 4, 10. 12. c. 13, 24. 3) *iugum*, vnde cum Affixo מֹטֵהוּ *iugum eius*, Nah. 1, 12.

מוֹטָה f. 1) *vectis*, 2) *iugum*, quo mediante boues aratrum vel currum *mouent*, Ieſ. 58, 6. 9. Ier. 28, 10. 12. Pl. מֹטוֹת *vectes*, 1 Chron. 15, 15. it. *iuga*, Ier. 26, 2. c. 28, 13. Ezech. 30, 18. c. 34, 27. metonymice *lora iugi*, (quo ſenſu etiam Lat. *iugum* interdum ſumitur,) aliis *vectes iugi*, Leuit. 26, 13.

מוּךְ Lat. *macere*, i. e. *tenuem eſſe*, it. *tenuem fieri*, *attenuari*. Praet. cum Vau Conuers. וּמָךְ *et attenuabitur*, i. e. *depauperabitur*, Leuit. 25, 47. part. praeſ. מָךְ *tenuis*, *pauper*, Leuit. 27, 8. fut. יָמוּךְ *attenuabitur*, i. e. *depauperabitur*, Leuit. 25, 25. 30. 39.

מוּל *amputare*, *abſcindere*, *circumcidere*. Praet. מָל *circumcidit*, Ioſ. 5, 4. 7. perſ. 2 cum ה Paragog. et Vau Conuers. וּמַלְתָּה *et circumcides*, Exod. 12, 44. part. Pahul מוּל *circumciſus*, Ier. 9, 24. pl. מֻלִים *circumciſi*, Ioſ. 5, 5. imper. מֹל *circumcide*, Ioſ. 5, 2. fut. וַיָּמָל *et circumcidit*, Gen. 17, 23. c. 21, 4. Ioſ. 5, 3. Niph. infin. הִמּוֹל *circumcidi*, Gen. 34, 15. 17. 22. it. *circumcidendo*, Gen. 17, 13. ſcil. circumcidatur, quod Verbum *Finitum* ſubintelligitur ibid. v. 10. vbi tamen *perſonam tertiam Imperatiui* eſſe, contendit, pro huius *perſonae* exiſtentia pugnans, Cl. I. E. BOETTICHER in Diſſert. de *Verbis auro dignis* ad DANZII *Compend. Gram. Hebr:* §. 41. II. 3. Cum Affixo הִמֹּלוֹ τὸ *circumcidi eius*, Gen. 7, 24. c. 17, 25. Imp. pl. הִמֹּלוּ *circumcidimini*, *circumcidite vos*, Ier. 4, 4. Fut. יִמּוֹל *circumcidetur*, *circumcidatur*, Gen. 17, 12. 13. 14. Leuit. 12, 3. Pih. fut. יְמוֹלֵל *ſuccidit*, ſcil. aliquis, (*imperſonaliter*,) Pſ. 90, 6. Hiph. fut. אָמִיל, cum Affixo אֲמִילַם *exſcindam eos*, Pſ. 118, 10. 11. 12. vt vulgo legunt; alii autem rectius אֲמִילֵם, in pauſa pro אֲמִילַם. Hithpah. fut. pl. in pauſa יִתְמוֹלָלוּ expono: *ſe ipſos è regione opponerent*, ſcil. tanquam ſcopum, in quem Deus ſagittas ſuas dirigat, Pſ. 58, 8. (coll. ſeq. מוּל,) quod tamen etiam ad rad. מלל referri poteſt.

מוּל m. proprie *oppoſitio*, *oppoſitum*, *pars oppoſita*, petita ſignificatione à rad. מלל Arab. *oppoſuit*. Inde cum Particulis, אֶל־מוּל *ad* siue *verſus partem oppoſitam*, Exod. 26, 9. Leuit. 8, 9. Num.

Num. 8, 2. 3. Iof. 8, 33. etc. מִמּוּל *ex oppoſito*, *è regione*, Exod. 28, 27. Leuit. 5, 8. 2 Sam. 5, 22. etc. cum Affixo מִמֻּלִי *ex oppoſito ſiue è regione mei*, Num. 22, 5. Sed ſaepius per Ellipſin Praepoſitionis in Particulam abit, ſicque ſignificat *contra*, *è regione*, *coram*, vt Exod. 18, 19. Deut. 2, 19. c. 3, 29. Ioſ. 18, 18. 1 Sam. 14, 5. 30. etc.

מוֹל m. id. Deut. 1, 1.

מוֹאל m. id. cum א otioſo, ex Syriſmo pro מְאוֹל, et hoc pro מְלוֹל, vt מְאֹר pro מְוֹר, vnde לְמוֹאל *ad* ſiue *verſus partem oppoſitam*, Neh. 12, 38.

מוּלָה f. *circumciſio*. Pl. מוּלֹת *circumciſiones*, Exod. 4, 26.

מוּם radix inuſit. ſenſum *abluendi* et *eluendi* habuiſſe videtur. Inde ſunt

מוּם m. *macula*, quae *elui* et *ablui* ſolet; ſed ſemper metaphorice de *macula morali* ſiue *labe* et *vitio* vſurpatur, vt Leuit. 21, 17. 18. 21. 23. Deut. 15, 21. Cant. 4, 7. etc. Legitur bis cum א otioſo, מאום Hiob. 31, 7. Dan. 1, 4. ex Syriſmo pro מְאוּם, tanquam à rad. מאם; ſicut לוט dicitur et לאט, רום et ראם etc. Cum Affixo מומו *labem*, *vitium ſuum*, Prou. 9, 7.

מַיִם m. *aqua*, *ablutionis* et *emaculationis* Medium, cum ALTINGIO in *Gram. Hebr.* §. 77. ad *Singularia* refero: quia 1) cum Verbo *ſing.* conſtrui ſolet, vt Gen. 9, 15. Leuit. 11, 34. 48. Num. 19, 13. 20. c. 20, 2. c. 24, 7. c. 33, 14. 1 Reg. 3, 9. Pſ. 124, 5. etc. conf. DANZII Diſſert. de *ſinceritate Scripturae V. T. eluctante* p. 54. 2) *Dualitatis* ratio reddi nequit, ſi ad *Dualia* referatur: id quod nonnullos permouit ad ſtatuendum, מַיִם Numeri eſſe *plur.* contra quos vid. PFEIFFERI *Introduct. in Orient.* Diſſert. V. quaeſt. 20. Vulgo quidem volunt, *Dualem* reſpicere *duplicem* aquam, de qua Gen. 1, 7. ſed מַיִם de *aqua* ante illam ſeparationem v. 2. et de *quauis alia aqua* dicitur. 3) Formatur inde pl. מֵימִים *aquae*, in regim. מֵימֵי Exod. 4, 9. c. 7, 19. Ioſ. 4, 7. etc. cum Affixo מֵימֶיךָ *aquae tuae*, Exod. 23, 25. Num. 20, 19. etc. quod fieri non poſſet, ſi מַיִם eſſet Numeri *Dual.* 4) Si מַיִם eſſet à ſing. מַי, vti vulgo putant, in Duali dicendum erat מַיַּיִם, (ad Formam שָׁדַיִם,) vel, vt KIMCHIO placet, מַיִּים. Obſtare tamen videtur tum eius Forma conſtructa מֵי, vt Gen. 7, 7. Exod. 15, 19. Num. 5, 18. 23. 24. etc. tum eius conſtructio cum Adiectiuo et Verbo *plurali*, vt Gen. 1, 21. c. 26, 19. Exod. 15, 8. Leuit.

Leuit. 14, 5. 50. Num. 5, 17. Iud. 15, 19. Hiob. 14, 11. etc. Sed מֵי est vel ab absoluto מַי, de quo vid. sub rad. מָרָה, vel potius illa Regiminis formatio, vt et constructio cum Adiectiuo et Verbo *plur.* tribuenda est vsui vulgi, regulas Grammaticas non semper curantis, qui מַיִם, ob terminationis similitudinem, flexit instar Nominis *dual.* cui adeo scriptores sacri se accommodarunt. Haec cogitata mea qui cum Doctiss. VRIEMOET in *Annotat. ad Dicta Classica* T. I. p. 197. *lubrica* esse putat, eum, certiora vt proferat, rogatum volo.

מון radix Hebraeis inusit. Arab. مان (media Ie) *secuit*, *sulcauit*, *arauit*, hinc *finxit:* Verba enim *secandi* sensum quoque habent *arandi* et *formandi*, conf. supra rad. כרב. Inde sunt

מִין m. *forma*, *species*, qua res *efficta* est. Cum Affixo מִינֵהוּ *forma*, *species eius* vel *sua*, Gen. 1, 12. 21. 25. Leuit. 11, 16. 22. 29. pl. מִינִים, cum Affixo מִינֵהֶם *formae*, *species earum* vel *suae*, Gen. 1, 21. sine Iod *Multitudinis*.

תְּמוּנָה f. (cum ת significationis *reciprocae*,) *fictio* siue *formatio vnius ad alterum*, i. e. *imago*, Exod. 20, 4. Deut. 4, 12. 15. Hiob. 4, 16. in regim. תְּמוּנַת Deut. 4, 16. 23. 25. et תְּמֻנַת Num. 12, 8. cum Affixo in pausa תְּמוּנָתֶךָ *imago tua*, Ps. 17, 15.

מוץ eiusdem significationis cum מצץ *pressit*, *expressit*, *oppressit*, Arab. ماص *confricuit manu*. Inde sunt

מֹץ m. *gluma*, *folliculus frumenti*, *premendo defrictus* et *detritus*, Ps. 1, 4. Hiob. 21, 18. Ies. 17, 13. Hos. 13, 3. etc.

מִיץ m. *pressura*, Prou. 30, 33.

מֵץ m. id. vel, vt alii volunt, *pressor*, (vt sit Participium Formae מֵת, לֵן etc.) Ies. 16, 4.

מוק vulgo *tabescere*, vt מקק, vnde Hiph. fut. pl. יָמִיקוּ *tabescere faciunt*, *tabidos reddunt*, Ps. 73, 8. alii rectius, *subsannant*, *mimos*, *fatuos agunt*, coll. rad. Chald. et Syr. מוק in Pahel *derisit*, *subsannauit*, *mimum egit*, Arab. *vecors*, *fatuus fuit*.

מור *variari*, *mutari*, *permutari*, *commutari*, in Kal et Niph. inusit. נָמַר enim Ier. 48, 11. huc non pertinet, quod vid. in נמר. Hiph. הֵמִיר *variauit*, *mutauit*, *commutauit*, *permutauit*, Ier. 2, 11. pro quo ibid. recurrit הֵיְמִיר, sec. plurimos codices, cum Iod otioso, vel tanquam à rad. ימר. Infin. הָמֵר *permutando*, *commutando*, Leuit. 27, 10. 33. sed הָמִיר Ps. 46, 3. *intransitiue* sumitur, *mutare se*, vel, vt I. C. CLODIO in *Lex. Hebr. Select.* placet, ex significatione

tione radicis Arab. *vltro citroque se mouere.* Fut. אָמִיר *permutabo, commutabo,* Hos. 4, 7. יָמִיר *permutabit, permutet,* Leuit. 27, 10. Mich. 2, 4. et יָמֵר *mutabit, mutat,* Ps. 15, 4. Ezech. 48, 14. cum Affixo et Nun Epenthet. יְמִירֶנּוּ *permutabit, permutet illud,* Leuit. 27, 33.

מוֹר *myrrha*, vid. sub rad. מרר.

תְּמוּרָה (cum ת notionis *reciprocae* et *mutuitatis,*) f. *permutatio* siue *commutatio vnius cum altero, compensatio, retributio, ἀντάλλαγμα,* specialiter in *vendendo* et *emendo,* Ruth. 4, 7. Cum Affixo תְּמוּרָתוֹ *permutatio eius,* Leuit. 27, 10. 33. *retributio, compensatio eius,* Hiob. 15, 31. c. 20, 18.

מוּשׁ *remouere, amouere,* Zach. 3, 9. et intransitiue, *remouere se, remoueri, amoueri, recedere, discedere,* et petita significatione à משׁשׁ, *palpare, contrectare.* Praet. cum Vau Conuers. וּמָשׁ *et recedet, discedet,* Zach. 14, 4. וּמַשְׁתִּי *et remouebo,* Zach. 3, 9. Alii tamen, quia Verbum alibi semper *Intransitiuum* est, hic conferunt rad. Syr. מוש *palpare, perscrutari,* et Arab. ماش *reliquias uvarum quaesiuit in vite,* ac וּמַשְׁתִּי exponunt: *et perquiram.* SCHVLTENS denique vertit: *et delebo, abstergam,* coll. Arab. مثّ et مشّ *deleuit, abstersit.* Fut. אָמוּשׁ *palpabo, contrectabo,* cum Affixo אֲמֻשְּׁךָ *contrectabo te,* Gen. 27, 21. תָּמֹשׁ *recedas,* Iud. 7, 18. יָמוּשׁ *recedet, recedat,* Ios. 1, 8. Ies. 54, 10. foem. תָּמוּשׁ id. Ies. 22, 25. et sec. Kri Prou. 17, 13. pl. יָמוּשׁוּ *recedent,* Ies. 54, 10. c. 59, 21. et יָמֻשׁוּ Ier. 31, 36. Hiph. הֵמִישׁ *recedere fecit, remouit, amouit,* et intransitiue, *recessit,* et petita significatione à משׁשׁ, *palpare fecit* siue *siuit,* it. *palpauit, contrectauit.* Imper. הָמִישׁ, cum Affixo הֲמִישֵׁנִי *fac* vel *sine me palpare,* sec. Kri Iud. 16, 24. sed Kethibh habet הימשני, quod vel ex mente HILLERI lectionem per Chirek defectiuum insinuat, in cuius signum Iod à Masorethis traiectum est, vt alibi; הֲמִשֵׁנִי, vel legendum est הֲיִמְשֵׁנִי aut הֵיִמְשֵׁנִי, quasi à rad. ימשׁ. Fut. אָמִישׁ *recedere facio, remoueo,* al. intransit. *recedo,* Hiob. 23, 12. יָמִישׁ *remouet, amouet,* Mich. 2, 4. et intransitiue, *recedet, recedit, recedebat,* Exod. 13, 22. c. 33, 11. Ps. 55, 12. Ies. 46, 7. Ier. 17, 18. Nah. 3, 1. sed יָמֵשׁ Exod. 10, 21. pertinet ad משׁשׁ. Foem. תָּמִישׁ *recedet,* sec. Kethibh Prou. 17, 13. vbi Kri habet תָּמוּשׁ ex Kal. Pl. תָּמִישׁוּ *remouebitis, amouebitis,* Mich. 2, 3. sed יְמִישׁוּן (cum Nun Parag.) *palpant,* Ps. 115, 7.

מוּת *mori.* Praet. מֵת *mortuus est,* Gen. 42, 38. Exod. 9, 6. 7.

cum

cum Vau Conuers. וָמֵת *et morietur*, Gen. 44, 9. 22. 31. Exod. 21, 12. foem. מֵתָה *mortua est*, Gen. 48, 7. Exod. 7, 21. cum Vau Conuers. וָמֵתָה *et morietur*, Deut. 22, 21. perf. 2 cum ה Paragog. וָמַתָּה (pro מַתְתָּה,) *et morieris*, Ezech. 28, 8. perf. 1 cum simili Vau, וָמַתִּי (pro מַתְתִּי) *et moriar*, Gen. 19, 19. pl. מֵתוּ *mortui sunt*, Gen. 7, 22. Exod. 4, 19. cum Vau Conuers. וּמֵתוּ *et morientur*, Leuit. 22, 9. Deut. 22, 22. Ier. 16, 6. sed cum Accentu Distinctiuo maiore, וָמֵתוּ Gen. 33, 13. Exod. 9, 19. Num. 4, 15. 20. Deut. 17, 5. etc. Part. praes. מֵת *moriens*, Gen. 20, 3. c. 48, 21. Deut. 4, 22. etc. pl. מֵתִים *morientes*, Exod. 12, 33. 2 Sam. 19, 7. foem. מֵתָה *moriens*, Gen. 36, 1. Zach. 11, 9. Aliud est Adiectiuum Verbale, quod vid. infra. Infin. absol. מוֹת *moriendo*, Gen. 2, 17. Exod. 19, 12. infin. constr. מוּת *mori*, Gen. 25, 32. Exod. 14, 11. Imper. cum Vau Copulat. וּמֻת *et morere*, Deut. 32, 50. sed cum Accentu pausante, וָמֻת Hiob. 2, 9. Fut. אָמוּת *moriar*, Gen. 26, 9. Deut. 18, 16. et אָמֻת 2 Sam. 19, 38. יָמוּת *morietur, moriatur*, Gen. 38, 11. Exod. 9, 4. et יָמֹת Deut. 33, 6. Iud. 6, 30. 1 Reg. 21, 10. pl. יָמוּתוּ *morientur, moriantur*, Num. 26, 65. 1 Sam. 2, 33. et יָמֻתוּ Exod. 30, 20. 21. Leuit. 15, 31. cum Nun Paragog. יְמוּתוּן Ies. 51, 6. et יְמֻתוּן Num. 16, 29. foem. תְּמוּתֶנָה, pro תְּמוּתֶינָה, id. Ezech. 13, 19. Pih. מוֹתֵת *mori fecit, interfecit*. Praet. cum Affixo מוֹתְתַנִי *interfecit me*, Ier. 20, 17. perf. 1. מֹתַתִּי (pro מוֹתַתִּי) *interfeci*, 2 Sam. 1, 16. part. מְמוֹתֵת *interficiens*, 1 Sam. 14, 13. inf. מוֹתֵת *interficere*, Ps. 109, 16. imp. מוֹתֵת, cum Affixo מוֹתְתֵנִי *interfice me*, Iud. 9, 54. 2 Sam. 1, 9. fut. אֲמוֹתֵת *interficiam*, cum Affixo אֲמֹתְתֵהוּ *interficiebam eum*, 2 Sam. 1, 10. תְּמוֹתֵת *interficiet*, Ps. 34, 22. Hiph. praet. הֵמִית *mori fecit, occidit*, Iud. 16, 30. 2 Sam. 3, 30. cum Affixo et Vau Conuers. in pausa וְהֱמִיתָנִי *et occidet, occidat me*, 2 Sam. 14, 32. foem. הֵמִיתָה, cum Affixo הֱמִיתַתְהוּ *occidit* siue *occiderit eum*, 2 Chron. 22, 11. perf. 2 cum ה Paragog. et Vau Conuers. וְהֵמַתָּה (pro הֵמַתְתָּה) *et occides*, Num. 14, 15. 1 Sam. 15, 3. perf. 1. וְהֵמַתִּי (pro הֵמַתְתִּי) *et occidam*, Ies. 15, 3. Hos. 9, 16. sed cum Affixo הֲמִתִּיו (cum Iod otioso et pro הֲמִתְּתִּיו, hoc autem pro הֲמִתְתִּיו,) *occidi eum*, 1 Sam. 17, 35. sic cum Vau Conuers. וַהֲמִתִּיהָ *et occidam eam*, Hos. 2, 3. pl. הֵמִיתוּ *occiderunt*, 1 Sam. 30, 2. 2 Reg. 11, 20. cum Affixo הֱמִתֻהוּ *occiderunt eum*, Ier. 26, 19. הֲמִתֶּם (pro הֲמִתְתֶּם) *occidistis*, Num. 17, 6. part. מֵמִית *occidens*, 2 Sam. 2, 6. pl. מְמִיתִים *occidentes*, 2 Reg. 17, 26. Hiob. 33, 22. Ier. 26, 15. infin. הָמִית *occidere*, Leuit. 20, 4. sed הָמֵת *occidendo*, Iud. 15, 13. Ier. 38, 5. imper. הָמִית, cum

cum Affixo הֲמִיתֵנִי *occide me*, 1 Sam. 20, 8. pl. הָמִיתוּ *occidite*, 1 Sam. 22, 17. fut. אָמִית *occidam*, Deut. 32, 39. יָמִית *occidet*, Num. 35, 19. 21. 1 Sam. 5, 11. sed וַיָּמֶת *et occidit*, Gen. 38, 10. Pſ. 105, 29. etc. Hoph. praet. הוּמַת *occiſus eſt*, 2 Reg. 11, 2. pl. הוּמְתוּ *occiſi ſunt*, 2 Sam. 21, 9. part. מוּמָת *occiſus*, 1 Sam. 19, 11. pl. מֻמָתִים *occiſi*; *qui occidebantur*, 2 Chron. 22, 11. et ſec. Kri 2 Reg. 11, 2. fut. יוּמַת *occidetur*, *occidatur*, Gen. 26, 11. Exod. 19, 12. ſic ſec. Kethibh Prou. 19. 16. vbi Kri habet יָמוּת *morietur*, ex Kal,) et vice verſa 2 Reg. 14, 6. pl. יוּמְתוּ *occidentur*, *occidantur*, Leuit. 19, 20. Deut. 24, 14. in pauſa יוּמָתוּ Leuit. 20, 13. 16. 27. Deut. 24, 16.

מוֹת m. *mors*, Pſ. 9, 1. Pſ. 48, 15. Quidam tamen l. c. pro עַל־מוּת rectius legunt עַלְמוּת, vna voce, quod vid. ſub rad. עלם.

מָוֶת m. id. Deut. 19, 6. 1 Sam. 5, 11. 2 Sam. 12, 5. etc. aliquoties ſpecialiter de *peſte* dicitur, vt Ier. 18, 21. אַל־מָוֶת *immortalitas*, Prou. 12, 28. Cum ה Paragog. *Intenſiuo* מָוְתָה *mors violenta*, ALTINGIO *mors acerbiſſima*, Pſ. 116, 15. in regim. מוֹת Num. 23, 10. Eccleſ. 3, 19. Ezech. 18, 23. cum Affixo מוֹתוֹ *mors eius* vel *ſua*, Gen. 27, 10. Prou. 11, 19. pl. מוֹתִים *mortes*, in regim. מוֹתֵי Ezech. 28, 10. cum Affixo מוֹתָיו *mortes eius* vel *ſuae*, Ieſ. 53, 9.

מוֹת m. Chald. id. Eſr. 7, 26.

מֵת m. (Adiectiuum Verbale, diſtinguendum à Participio praeſ. מֵת *moriens*,) *mortuus*, ein todter, Exod. 12, 30. Leuit. 21, 11. Num. 6, 6. 1 Sam. 24, 14. 2 Reg. 23, 30. etc. Cum Affixo מֵתִי *mortuus meus*, *mortuum meum*, Gen. 23, 4. 8. 13. pl. מֵתִים *mortui*, *mortua*, 2 Reg. 19, 35. Pſ. 106, 28. Ieſ. 26, 14. etc. in regim. מֵתֵי Ieſ. 22, 2. Pſ. 143, 3. cum Affixo מֵתֶיךָ *mortui tui*, Ieſ. 26, 19. Sed מְתִים pl. *homines*, vid. ſub rad. מתה.

מְמוֹת m. *mors dolorifica et grauis*, vel *occiſio*. Pl. מְמוֹתִים *mortes dolorificae et graues*, vel *occiſiones*, per Metonymiam *dolorifice mortui*, *occiſi*, ſec. Kethibh 2 Reg. 11, 2. ſed Kri habet מֻמָתִים in part. Hoph. In regim. מְמוֹתֵי Ier. 16, 4. Ezech. 28, 8.

תְּמוּתָה f. (cum ת notionis *reciprocae*,) *traditio ſui ad mortem*: vnde filii תְמוּתָה i. e. *qui ſe ipſos* pro vera religione *ad mortem tradiderunt*, Pſ. 79, 11. Pſ. 102, 21.

מֶזֶג m. *mixtura potus*: *potus mixtus*, Cant. 7, 3. à rad. Chald. מזג *miſcuit*, Arab. ſpecialiter *miſcuit* ſiue *temperauit vinum*.

מָזֶה m. *exſuctus*, *exhauſtus*, *conſumtus*. COCCEIVS confert rad.

rad. מצה *exsuxit*, SCHVLTENS Arab. מזו, alias מצץ, id. Plur. מָזִים *exsucti, exhausti*, in regim. מְזֵי Deut. 32, 24.

מָזַח radix inusit. sensum *colligandi* et *constringendi* habuisse videtur, coll. Arab. transpos. חזם *colligauit, constrinxit cingulo*, et Syr. חזימא *accinctus*. Inde est

מְזִיחַ m. (Arab. حزام) *cingulum*, quo corpus *constringitur*, Hiob. 12, 21.

מֵזַח m. id. Ies. 23, 10. Ps. 109, 19.

מָזַר radici inusit. notionem *dedecorandi* tribuimus, coll. Arab. مذار *obtrectatrix*, مسر et transpos. مزر *obtrectauit, dedecorauit*, مرن (mutato Hebr. ז in ن,) *proscidit famam alterius*, etc. Inde est

מַמְזֵר m. *spurius*, q. d. *dedecus familiae*, Deut. 23, 3. Zach. 9, 6.

מְזָרִים pl. vid. sub rad. זור.

מִזְרוֹת pl. vid. sub rad. נזר.

מָחָא *percussit, complosit manu*, sequente יַד vel בְּכַף, it. *attigit, pertigit*, anstossen, vt נגע, et Lat. *ferio: aethera ferit clamor*, i. e. *ad aethera pertingit*, dixit VIRGILIVS, *ferire aures et oculos*, dicitur pro *pertingere* siue *peruenire ad aures et oculos*, etc. Praet. cum Vau Conuers. וּמָחָה (cum ה pro א, petita Forma à seq. Verbo,) *et attinget, pertinget*, Num. 34, 11. fut. pl. יִמְחֲאוּ *complodent*, Ps. 98, 8. Ies. 55, 12. Pih. infin. מַחָא *complodere*, vnde cum Affixo מַחֲאֲךָ τὸ *complodere tuum*, Ezech. 25, 6.

מְחָא et מְחָה Chald. id. Praet. foem. מְחָת *percussit*, Dan. 2, 34. 35. Pahel praet. מַחֵא *percussit*, (cum terminatione ad Formam Verbi *Perfecti*, pro מַחֵי,) sec. quosdam, Dan. 5, 19. quod tamen aliis est pro מַחְיֵא *viuere sinens*; alii denique legunt מָחֵא *percutiens*, in part. Pehal, vid. rad. חיא vel חיה. Fut. יְמַחֵא *percutiat*, Dan. 4, 32. vbi *percutere manum* vel *ad manum*, idem est quod *repellere manum*, vt Arab. ضرب sumi solet; secus ac Hebr. מחא יד, conf. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad l. c. Aliud est מחא *deleuit*, quod vid. sub seq. radice Hebr. מחה.

מְחִי m. *percussio*, Formam habet tanquam à מחה: vnde מְחִי קָבָלוֹ *percussio oppositionis suae* siue *rei sibi oppositae et obuiae*, i. e. *aries bellicus*, quo muri *percutiebantur*, Ezech. 26, 9.

מָחָה *absterſit, deleuit*, metaphorice *perdidit, destruxit*. Praet. cum Vau Conuers. וּמָחָה *et absterget*, Num. 5, 23. Ies. 25, 5. *et delebit*,

lebit, Deut. 29, 20. מָחִיתָ *deleuisti*, Ps. 9, 6. part. praes. מֹחֶה *abstergens, delens*, Ies. 43, 25. infin. absol. מָחֹה *delendo*, Exod. 17, 14. infin. constr. מְחוֹת *delere*, 2 Reg. 14, 27. imp. מְחֵה *dele, absterge*, Ps. 51, 3. 11. cum Affixo מְחֵנִי *dele me*, Exod. 32, 32. fut. אֶמְחֶה *delebo*, Gen. 6, 7. Exod. 17, 14. יִמְחֶה *abstergit*, scil. aliquis, (*impersonaliter*,) 2 Reg. 21, 13. Niph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְנִמְחוּ *et delebuntur*, Ezech. 6, 6. fut. יִמָּחֶה *delebitur*, Deut. 25, 6. Iud. 21, 17. et per Apocopen יִמַּח *deleatur*, (cum Patach pro Kamez,) Ps. 109, 13. et sic quoque sec. plurimos codices Gen. 7, 23. vbi nonnulli habent וַיִּמַּח *et deleuit*, scil. Deus vel aqua, ex fut. Kal יִמְחֶה. Foem. תִּמָּחֶה *deleatur*, Prou. 6, 33. Neh. 3, 37. per Apocopen תִּמַּח Ps. 109, 14. pl. יִמָּחוּ *delebuntur*, Ps. 69, 29. Hiph. infin. הַמְחוֹת, vnde cum ל, excluso ה, לַמְחוֹת *ad delendum*, Prou. 31, 3. fut. 2 pers. per Apocopen תֶּמַח (ex תַּמְחֶה) *deleas*, Neh. 13, 14. vnde cum Iod Paragog. תֶּמְחִי Ier. 18, 23.

מְחָא Chald. id. vnde fut. Ithpeh. יִתְמְחֵא *deleatur*, Esr. 6, 11.

מָחַח radix Hebraeis inusit. Arab. (per *Cha*) *obesus, pinguis fuit*. Inde sunt

מֵחַ m. *pinguis*, vel substantiue, *animal pingue*, vt *aries siue ouis*: nam radix Arab. specialiter de *oue obesa* dicitur, vnde machichaton *pinguis ouis*. Plur. מֵחִים *animalia pinguia, oues pingues*, Ies. 5, 17. Ps. 66, 15. in quo loco posteriore quidam codices male habent מֵיחִים.

מֹחַ m. *medulla*, à *pinguedine*, Hiob. 21, 24.

מְמֻחָיִם pl. m. Ies. 25, 6. Formam habet Participii Pyhal, tanquam à מחה, mutata tertia radicali ה in Iod, et vulgo per *medullata* exponitur. Aliam coniecturam dedi in *Arcano Form. Hebr.* p. 656.

מַחְסָם vid. sub rad. חסם.

מָחַץ *percussit, percutiendo fregit*, Arab. *contudit, concussit, conquassauit, iactauit pedem suum*, proprie *incussit pedem suum*, seinen Fuß hinein stossen. Praet. cum Vau Conuers. וּמָחַץ *et contundet, conquassabit*, Num. 24, 17. מָחַצְתָּ *contudisti, fregisti*, Habac. 3, 12. imp. מְחַץ *contunde, frange*, Deut. 33, 11. fut. אֶמְחַץ, cum Affixo אֶמְחָצֵם *contundam, percutiam eos*, Ps. 18, 39. תִּמְחַץ *iactes, incutias* (pedem tuum), Ps. 68, 24. (de cuius loci difficillimi sensu vid. ad מֵן sub rad. מנן,) יִמְחַץ *franget, frangit*, Num. 24, 8. Ps. 68, 22. Hiob. 5, 18.

מַחַץ m. *contuſio, fractio, fractura*, Ieſ. 30, 26.

מָחַק id. fere quod praeced. Praet. foem. מָחֲקָה *percuſſit, conquaſſauit, pertudit*, Iud. 5, 26.

מָחַר radix inuſit. ſenſum *ſecandi* habuiſſe colligitur ex Arab. مخر *ſulcauit mare, diffidit aquam*. Sicut enim Verba *ſecandi* et *findendi* ad *nauigationem* referuntur, qua de re conf. *Arcan. Form.* p. 427. ita quoque ſenſum habent *decidendi, definiendi* et *determinandi*, vid. ibid. p. 37. 66. 70. 119. vnde Syr. machóro *menſor, geometra, arithmeticus*, q. d. *quantitatum definitor* et *determinator*, et machorútho *dimenſio, quantitatis determinatio*. Hinc ſunt

מְחִיר m. *pretium* rei *definitum* et *conſtitutum*, Deut. 23, 19. 1 Reg. 21, 2. Ieſ. 45, 13. etc. cum Affixo מְחִירָהּ *pretium eius*, Hiob. 28, 15. pl. מְחִירִים *pretia*, cum Affixo מְחִירֵיהֶם *pretia eorum*, Pſ. 44, 13.

מָחָר m. *cras, dies craſtinus*, de reliquo tempore futuro *praeciſe definitus* et *determinatus*, Gen. 30, 33. Exod. 8, 25. Num. 14, 25. Deut. 6, 20. etc. כָּעֵת מָחָר הַשְּׁלִישִׁית *hoc tempore, (iam,) cras, perendie*, (Aſyndeton,) 1 Sam. 20, 12.

מָחֳרָת f. id. Gen. 19, 34. Exod. 9, 6. Num. 11, 32. etc. in regim. מָחֳרַת Leuit. 23, 11. 15. 16. Num. 33, 3.

מָחֳרָתָם m. Nomen *Auctum* à fine per ם notionis *collectiuae*, denotat *totum diem craſtinum*, 1 Sam. 30, 17. Significatio enim Suffixi plane non conuenit. Simile ם habes in יוֹמָם.

מְטָא Chald. *pertigit, peruenit, aduenit*, (ab Hebr. מצא,) Dan. 4, 25. et cum ה, מְטָה Dan. 7, 13. 22. Praet. foem. מְטָת *peruenit*, Dan. 4, 21. pro quo recurrit מְטַת (cum Patach) ib. v. 19. pl. מְטוֹ *peruenerunt*, Dan. 6, 25. fut. יִמְטֵא *pertingebat*, Dan. 4, 8. 17.

מַטֶּה, מַטָּה et מִטָּה vid. ſub rad. נטה.

מְטִיל m. *vectis ferreus, in longum cuſus et extenſus*, à rad. Arab. מטל *cudit, cudendo in longum extendit*. Alii referunt ad מוט *mouere*, vt מ ſit *ſeruile*, et מְטִיל *inſtrumentum, quo loco mouetur*, vt ſynonymum מוֹט. In regim. מְטִיל Hiob. 40, 13.

מָטַר *pluit*, in Kal inuſit. Niph. fut. תִּמָּטֵר *compluebatur*, Amoſ. 4, 7. Hiph. praet. הִמְטִיר *pluere fecit, pluuiam demiſit*, Gen. 2, 5. c. 19, 24. הִמְטַרְתִּי *pluere feci, pluuiam demiſi*, Amoſ. 4, 7. part. מַמְטִיר *pluuiam demittens*, Gen. 7, 4. Exod. 9, 18. c. 16, 4. infin. הַמְטִיר *pluuiam demittere*, Ieſ. 5, 6. Hiob. 38, 26. fut. אַמְטִיר *pluere*

re faciam, Ezech. 38, 22. *pluere faciebam*, Amos. 4, 7. יַמְטֵר *pluere faciet*, Ps. 11, 6. Hiob. 20, 23.

מָטָר m. (Nomen *Effectus*,) *pluuia*, Exod. 9, 33. 34. Deut. 11, 17. Ies. 4, 6. etc. in regim. מְטַר Deut. 11, 11. 14. Ies. 30, 23. pl. מְטָרוֹת *pluuiae*, in regim. מִטְרוֹת Hiob. 37, 6.

מִי *quis?* vid. supra sub rad. מָהָה.

מִיכַל *riuus*, vid. sub rad. יָכוֹל.

מַיִם *aqua*, vid. supra sub rad. מהה et מום.

מִין *species*, vid. sub rad. מון.

מִיץ *pressura*, vid. sub rad. מוץ.

מָכַךְ id. quod מוּךְ, *attenuatus est*, Arab. *diminuit*. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיָּמֹכּוּ *et attenuati sunt*, Ps. 106, 43. Niph. fut. יִמַּךְ *attenuatur*, Eccles. 10, 18. Hoph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְהֻמְּכוּ *et attenuabuntur* vel *attenuantur*, Hiob. 24, 24. per Chaldaismum media radicali in prima per Dagesch Forte compensata, pro הוּמְכוּ; vel potius radix eius est מכך, apud Chaldaeos superstes, significans *depressus, humilis fuit:* vnde וְהֻמְּכוּ pro וְהֻנְמְכוּ *et deprimentur* siue *deprimuntur*, quomodo et Vulgatus intellexit.

מַכֹּלֶת *cibus*, vid. sub rad. אכל.

מֶכֶס vid. sub rad. כסס.

מָכַר in genere *tradidit*, in specie *vendendo: vendidit*. Praet. cum Affixo מְכָרָם *tradidit, vendidit eos*, Deut. 32, 30. foem. מָכְרָה *vendidit*, Ruth. 4, 3. וּמָכַרְתִּי *et tradam*, Ezech. 30, 12. part. praes. מֹכֵר *vendens*, Leuit. 25, 16. Ezech. 7, 12. 13. pl. מֹכְרִים *vendentes*, Neh. 13, 16. in regim. מֹכְרֵי Neh. 13, 20. cum Affixo מֹכְרֵיהֶן *vendentes illas*, Zach. 11, 5. infin. absol. מָכֹר *vendendo*, Deut. 14, 21. c. 21, 14. inf. constr. מְכוֹר *vendere*, Neh. 10, 32. cum Affixo מִכְרָהּ *vendere eam*, Exod. 21, 8. sed τὸ מִכְרָם *vendere eorum*, Neh. 13, 15. Amos. 2, 6. imperat. cum ה Paragog. מִכְרָה *vende*, Gen. 28, 31. f. מִכְרִי 2 Reg. 4, 7. fut. תִּמְכֹּר *vendes, vendas, vendis*, Ps. 44, 13. Prou. 23, 23. יִמְכֹּר *tradet*, Iud. 4, 9. *vendet*, Exod. 21, 7. Leuit. 25, 29. etc. Niph. praet. נִמְכַּר *venditus est*, Leuit. 25, 48. Ps. 108, 17. pl. נִמְכְּרוּ *venditi sunt*, Neh. 5, 8. part. pl. נִמְכָּרִים *venditi*, Neh. 5, 7. inf. cum Affixo τὸ הִמָּכְרוֹ *vendi eius*, Leuit. 25, 50. fut. יִמָּכֵר *vendetur*, Leuit. 25, 34. Deut. 15, 12. etc. Hithpah. praet. הִתְמַכֵּר *tradidit, vendidit se*, 1 Reg. 21, 25. infin. cum Affixo יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ *propterea quod tradis* vel *tradidisti te*, 1 Reg. 21, 20. fut. plur. cum Vau Conuers. וַיִּתְמַכְּרוּ *et tradiderunt se*, 2 Reg. 17, 17.

מֶכֶר m. 1.) *res venalis* siue *quae venditur*, Neh. 13, 16. 2.) *pretium*, quo *venditur*, cum Affixo מִכְרָם *pretium eorum*, Num. 20, 19.

מְכוּרָה, מְכֹרָה et **מְכֵרָה**, quae à quibusdam huc referuntur, vid. sub rad. כור.

מִמְכָּר m. *venditio*, metonymice *res, quae venditur* vel *vendita est*, Leuit. 25, 14. Neh. 13, 20. Ezech. 7, 13. in regim. מִמְכַּר Leuit. 25, 25. 33. cum Affixo מִמְכָּרוֹ *venditio eius*, Leuit. 25, 27. 28. 29. 50. pl. מִמְכָּרִים, cum Affixo מִמְכָּרָיו *res eius, quae venduntur*, vel sec. alios, *pretia rerum venditarum eius*, Deut. 18, 8.

מִמְכֶּרֶת f. *venditio*, Leuit. 25, 42.

מָלֵא et **מָלָא** *impleuit, compleuit, repleuit, expleuit*, Exod. 40, 34. 35. 1 Reg. 8, 10. 11. 2 Chron. 7, 1. Ezech. 10, 3. etc. et intransitiue, *impleuit se, impletus, repletus est*. Aliquando Formam suam mutuatur tanquam à מָלָה. Praet. cum Affixo מְלָאוֹ *impleuit eum*, Esth. 7, 5. מָלֵאתִי *repletus sum*, Ier. 6, 11. Mich. 3, 5. et exspirante א, מָלֵתִי Hiob. 32, 18. pl. מָלְאוּ *impleti, completi sunt*, Gen. 29, 21. 1 Sam. 18, 26. et מָלוּ Ezech. 28, 16. in pausa מָלֵאוּ Ies. 1, 15. infin. constr. cum א vel ו otioso, (Forma ex מלא et מלה mixta,) מְלֹאת *impleri*, Leuit. 8, 33. Num. 6, 5. 13. Ier. 29, 10. מְלֹאות Ier. 25, 12. Hiob. 20, 22. et sec. Kri Esth. 1, 5. מְלֹאת Leuit. 6, 12. 2 Reg. 4, 6. Ezech. 5, 2. מְלוֹאת sec. Kethibh Esth. 1, 5. sed Kri habet מְלֹאות cum ו otioso. Imper. pl. מִלְאוּ *implete*, Gen. 1, 22. 28. Exod. 32, 29. fut. תִּמְלָא *explebitur*, cum Affixo תִּמְלָאֵמוֹ *explebitur illis*, Exod. 15, 9. pl. יִמְלְאוּ *complebuntur, complebantur*, Gen. 50, 3. 2 Sam. 7, 12. Esth. 2, 12. Niph. praet. נִמְלָא *repletum est*, Cant. 5, 2. fut. cum ה Paragog. אִמָּלְאָה *replebor*, Ezech. 26, 2. תִּמָּלֵאִי (in pausa,) *repleberis*, Ezech. 23, 33. etc. Pih. מִלֵּא, semel מִלָּא Ier. 51, 34. *compleuit, impleuit, repleuit, expleuit*, Exod. 25, 25. 1 Reg. 18, 25. Ps. 107, 9. metaphorice dicitur 1.) de *promissorum* et *comminationum exhibitione*, vt 1 Reg. 8, 15. 2 Chron. 6, 4. 2.) de *inauguratione* et *consecratione ad sacerdotium*, sequente nomine יָד, vt Leuit. 21, 10. Num. 3, 3. quia *inaugurandorum* manus certis sacrificiorum partibus *implebantur*, Exod. 29, 24. 3.) de *continuatione ad finem vsque*: vnde קִרְאוּ מַלְאוּ *clamate complete*, i. e. *continuo clamate*, Ier. 4, 5. conf. c. 12, 6. Huc pertinet phrasis *implere post aliquem*, i. e. *continuo et ad exitum vsque sequi aliquem*, Deut. 1, 36. Ios. 14, 14. 1 Reg. 11, 6. etc. 4.) de *insitione gemmarum*, quibus palae sic *implentur*, Exod. 28, 17. sic in Pyh. Cant. 5, 14. 5.) de *in-*

 tensio-

tensione et valida attractione arcus: vnde *impleuit manum suam in arcu*, vel *impleuit manu sua arcum*, i. e. manu fortiter tetendit arcum, 2 Reg. 9, 24. sic Zach. 9, 13. quae phrasis Arabibus quoque vsitata est, conf. ALB. SCHVLTENS in *Animaduers. Philolog.* ad Zach. 9, 13. immo et Latinis, vid. *De la* GERDA ad VIRGIL. *Aeneid.* XI. 860. Praet. pl. מִלְאוּ (excidente Dagesch pro מִלְּאוּ,) *impleuerunt*, Num. 32, 11. 12. 1 Reg. 20, 27. part. מְמַלֵּא *implens*, Ier. 13, 13. et de *flumine*, *inundans*, *exundans*, 1 Chron. 12, 15. (vt Graec. πλήθω,) pl. מְמַלְאִים *implentes*, Ies. 65, 11. Zeph. 1, 9. Infin. מַלֵּא *implere*, Exod. 29, 29. 33. Prou. 6, 30. et Forma mixta, (vt in Kal,) מַלֹּאת Exod. 31, 5. c. 35, 33. et sec. Kri 1 Chron. 29, 5. vbi Kethibh habet מַלּאוֹת, vt 2 Chron. 36, 21. et Dan. 9, 2. cum Affixo מַלְּאָם *implere eas*, Ier. 33, 5. Imper. מַלֵּא *imple*, *comple*, Gen. 29, 27. 1 Sam. 16, 1. pl. מַלְאוּ (pro מַלְּאוּ,) *implete*, Ier. 4, 5. Ezech. 9, 7. fut. אֲמַלֵּא *implebo*, *complebo*, Exod. 23, 26. Prou. 8, 21. יְמַלֵּא *implebit*, *impleat*, Leuit. 8, 33. Ps. 20, 5. semel יְמַלֶּה Hiob. 8, 21. pl. in pausa יְמַלֵּאוּ *implebunt*, Ezech. 7, 19. cum Vau Conuers. וַיְמַלְאוּ *et impleuerunt*, Gen. 42, 25. Exod. 39, 10. Pyh. part. pl. מְמֻלָּאִים *impleti*, gemmis scil. insititiis, Cant. 5, 14. Hithpah. fut. pl. cum Nun Paragog. in pausa יִתְמַלָּאוּן *explent se*, (in me instar bestiarum rapacium irruentes,) Hiob. 16, 10.

מְלָא Chald. id. Praet. foem. מְלָאת *impleuit*, Dan. 2, 35. Ithpeh. praet. הִתְמְלִי *repletus est*, Dan. 3, 9.

מָלֵא m. *repletus*, *plenus*: speciatim de *argento pleni* et *iusti valoris* siue *ponderis* dicitur, Gen. 23, 9. 1 Chron. 21, 22. 24. semel *aduerbialiter*, *plene*, *penitus*, *continuo*, Ier. 12, 6. conf. Ier. 4, 5. (quod tamen alii aliter intelligunt,) semel *substantiue* per Ellipsin, *fluuius* vel *alueus fluminis plenus*, Ps. 73, 10. coll. Ios. 3, 15. 1 Chron. 12, 15. al. *poculum plenum*, coll. Ps. 75, 9. et bis *actiue*, *implens*, *replens*, (ex Chaldaismo, vt videtur,) Ies. 6, 1. Ier. 23, 24. In regim. מְלֵא Ier. 6, 11. Pl. מְלֵאִים *repleti*, *pleni*, *a*, Num. 7, 13. Deut. 6, 11. it. *replentes*, Ies. 6, 1. foem. מְלֵאָה *repleta*, *plena*, *plenum*, Num. 7, 14. 20. 26. 32. 38. 44. Ruth. 1, 21. in regim. מְלֵאַת,. vnde porro cum Iod Paragog. מְלֵאֲתִי Ies. 1, 21. pl. מְלֵאוֹת *repletae*, *plenae*, Gen. 41, 7. 22. Num. 7, 86.

מְלוֹא vel מְלֹא m. semel sine א, מְלוֹ Ezech. 41, 8. *repletio*, *plenitudo*, *totus complexus*: vnde *plenitudo staturae*, est *totus complexus staturae*, quanta quanta ea est, 1 Sam. 28, 20. *plenitudo pastorum*, *totus complexus pastorum*, quotquot illi sunt, Ies. 31, 4. *pleni-*

plenitudo calami, i. e. *plenus calamus*, Ezech. 41, 8. Saepius metonymice notat *rem, qua* aliquid *repletur:* vt *repletio domus*, i. e. *id, quo domus repleta est* vel *repletur*, Num. 22, 18. *repletio orbis*, h. e. *id, quo vrbs repleta est*, Amos. 6, 8. *repletio terrae*, i. e. *id, quo terra repleta est*, Ps. 24, 1. Ies. 34, 1. etc. Sed Gen. 48, 19. SCHVLTENS, secutus ONKELOSVM, exponit de *nobilibus* siue *optimatibus*, ex Arab. Cum Affixo מְלוֹאוֹ *repletio, plenitudo eius*, Ps. 96, 11. Ies. 42, 10.

מְלֵאָה f. *repletio, plenitudo*, metonymice *fructus plenae maturitatis:* tam de *uvis* dicitur, Num. 18, 27. quam de aliis *fructibus*, Deut. 22, 9. vbi statim exponitur per זֶרַע *semen*, quod quis in vinea praeter vites conseuit, i. e. quicquid ex *semine* succreuit. Sed GVSSETIVS *aream frumento plenam* intelligit. Conf. BOCHARTI *Canaan* p. 452. Cum Affixo מְלֵאָתְךָ *plenae maturitatis fructus tuus*, Exod. 22, 28.

מִלּוֹא m. *vallum*, vel *castellum* cum *vallo*, *terra et lapidibus oppleto et aggesto*, coll. Chald. מליתא et מוליא *agger*, *vallum*. Tale *vallum* fuit ad montem Zion, 2 Sam. 5, 9. 1 Reg. 9, 15. 24. 1 Chron. 11, 8. 2 Chron. 32, 5. quod etiam בֵּית מִלּוֹא *domus* siue *locus valli*, 2 Reg. 12, 21. Aliud fuit Sichemi, Iud. 9, 6. 20.

מִלֻּאִים m. pl. 1.) *impletiones*, i. e. *inaugurationes*, *consecrationes* sacerdotum, Exod. 25, 7. c. 29, 22. 27. 31. Leuit. 8, 22. 29. cum Affixo מִלֻּאֵיכֶם *inaugurationes vestrae*, Leuit. 8, 37. metonymice *sacrificium, quo fiebat inauguratio*, vt Exod. 29, 34. Leuit. 7, 37. c. 8, 28. 31. 2.) *insitiones:* vnde lapides מִלֻּאִים, i. e. *insititii*, quibus palae siue fundulae *implentur*, Exod. 25, 7. c. 35, 9. 27. pro quo recurrit מִלּוּאִים 1 Chron. 29, 2.

מִלֻּאָה f. *impletio*, i. e. *insitio*, in regim. מִלֻּאַת Exod. 28, 17. pl. מִלּוּאוֹת, cum Affixo מִלּוּאֹתָם *insitiones eorum* siue *suae*, Exod. 28, 20. c. 39, 13.

מִלֵּאת f. (per Syncopen pro מְלֵאָת) *pala* siue *fundula*, quae gemma insititia *impletur*, metaphorice de *cauitate* siue *fundo oculi* dicitur, Cant. 5, 12.

מָלַח sensu primitiuo et generali, *secuit*, *scidit*, vt Arab. cognatum מלח, hinc specialiter 1.) *acutus*, *acris fuit*, vt Aethiop. בלח: *acuta* enim *secant*, conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 66. 67. 2.) *nauigauit*, *remigauit*, (vt Chald.) sicut Graec.

ἐρέσσειν, *remigare*, est ab Hebr. חרש. Plura vid. in *Arcano* p. 427. et in *Onomast. V. T.* p. 632. 3.) *excidit*, *vastauit*, conf. *Arcan.* p. 32. et 67. inde Niph. praet. pl. in pausa נִמְלָחוּ *excisi sunt*, vulgo *euanuerunt*, Ies. 51, 6. Sed significatio *saliendi* petita est à seq. Nomine מֶלַח *sal*.

מֶלַח m. *sal*, ab *acri sapore*, Gen. 19, 26. Leuit. 2, 13. Iud. 9, 45. etc. metaphorice symbolum est *diuturnitatis* et *perpetuitatis*, Num. 18, 19. 2 Chron. 13, 5. Inde significationem accipit Verbum

מָלַח *saliuit*. Fut. תִּמְלַח *salies*, Leuit. 2, 13. Pyh. part. מְמֻלָּח *salsum*, *salitum*, Exod. 30, 35. Hoph. praet. foem. et infin. הָמְלֵחַ הֻמְלַחַתְּ *saliendo salita es*, vel *aqua sale macerata lota es*, Ezech. 16, 4. De more illo infantes recens natos *sale* conspergendi conf. GALENVS de *Sanitat.* L. 7. Idem hodienum apud Arabes obtinet, vt testatur TROILO in *Itiner. Orient.* p. m. 721. Inde quoque est

מְלַח Chald. *saliuit*, vel *salem* i. e. *salarium accepit*. Praet. pl. מְלַחְנָא *saliuimus*, *salarium accepimus*, Esr. 4, 14. Alii vero ex radicis Hebr. notione *exscindendi* exponunt: *excidimus* siue *destruximus*.

מְלָחִים m. pl. *vestes scissae et lacerae*, Ier. 38, 11. 12.

מְלַח m. Chald. id. quod Hebr. מֶלַח *sal*; aliis autem *excisio*, *destructio*, Esr. 4, 14.

מַלּוּחַ m. Hiob. 30, 4. *herba acris* et *salsuginosa*, τοῖς LXX, DRVSIO in *Quaest. Hebr.* L. I. quaest. 17. BOCHARTO in *Hieroz.* P. I. p. 872. seq. et HILLERO in *Hierophyt.* P. I. c. 56. *halimum*.

מַלָּח m. in pl. מַלָּחִים *nautae*, *remiges*, Ezech. 27, 29. Ion. 1, 5. cum Affixis מַלָּחַיִךְ *nautae tui*, Ezech. 27, 26. מַלָּחֵיהֶם *nautae eorum*, Ezech. 27, 9.

מְלֵחָה f. *excisio*, *vastatio*; aliis *sterilitas*, coll. rad. Arab. transpos. מחל *sterilis fuit*, et quod *sal sterilitatem* inducat, Ier. 17, 6. Ps. 107, 34. Hiob. 39, 7. Vid. VRSINI *Analect. S.* L. II. c. 30. Celeb. VRIEMOETI *Obseruat. Miscell.* L. I. c. 2. §. 4. et conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 52. et *Onomast. V. T.* p. 612.

מָלַט proprie *glaber*, *laeuis fuit*, vt Arab. hinc *ob glabritiem* suam *excidit*, *elapsus est*. Verbum *Praegnans* est, sed in Kal non occurrit. Conf. *Arcan. Form.* p. 268. Pih. praet. מִלֵּט *excidere* siue *elabi fecit*, *eripuit*, *liberauit*, Ezech. 33, 5. et מִלַּט Eccles.

Eccles. 9, 15. specialiter *foetum ex vtero*, i. e. *exclusit*, *peperit*, vt פִּלֵּט. Part. מְמַלֵּט *eripiens*, 1 Sam. 19, 11. pl. מְמַלְּטִים *eripientes*, 2 Sam. 19, 6. inf. מַלֵּט *eripere*, *eripiendo*, Ies. 64, 2. Ier. 39, 18. imp. cum ה Paragog. מַלְּטָה *eripe*, Ps. 116, 4. foem. מַלְּטִי 1 Reg. 1, 12. fut. אֲמַלֵּט *eripiam*, Hiob. 29, 12. Ies. 46, 4. יְמַלֵּט *eripiet*, Hiob. 20, 20. Ps. 33, 17. וַתְּמַלֵּט *et enixa est*, *peperit*, Ies. 34, 15. Niph. praet. נִמְלַט *eripuit se*, *ereptus*, *liberatus est*, Iud. 3, 26. 29. 1 Sam. 23, 13. part. נִמְלָט *ereptus*, 1 Reg. 19, 17. cum ה Paragog. *Intensiuo*, נִמְלָטָה *celerrime* vel *difficulter ereptus*, Ier. 48, 19. infin. הִמָּלֵט *eripere se*, *eripiendo se*, Gen. 19, 19. 1 Sam. 27, 1. imp. הִמָּלֵט *eripe te*, Gen. 19, 17. 22. fut. אִמָּלֵט *eripiam me*, 1 Sam. 27, 1. cum ה Paragog. אִמָּלְטָה Gen. 19, 20. 1 Sam. 20, 29. יִמָּלֵט *eripiet se*, *eripietur*, 1 Reg. 18, 40. Prou. 19, 5. etc. Hiph. praet. cum Vau Conuers. וְהִמְלִיט *et eripiet*, Ies. 31, 5. sed foem. הִמְלִיטָה *enixa est*, *peperit*, Ies. 66, 7. Hithpah. fut. cum ה Paragog. et Vau Conuers. וָאֶתְמַלְּטָה *et vix eripui me*; vel *et decorticaui*, *detriui me* (German. ich habe mich abgeschunden) in cute dentium meorum, Hiob. 19, 20. coll. v. 26. ex significat. rad. Aethiop. מלט *allisit membrum*, *ita vt cutis abraderetur* siue *decorticaretur*, in 5 Coniug. *cutis abrasa* siue *decorticata est allisione*, vnde mellut *cui cutis abrasa* siue *decorticata est allisione*. Pl. in pausa יִתְמַלָּטוּ *eripiunt* siue *proripiunt se*, *excidunt*, Hiob. 41, 11.

מֶלֶט m. *lutum*, *argilla*, *prae lubricitate* ex manibus et sub pedibus calcantium *elabens*, Ier. 43, 9.

מָלַךְ proprie sec. BOHLIVM *consuluit*, vt Chald. et Syr. hinc *rebus cum consilio et prudentia praefuit: iudicauit*, *regnauit*; sicut et Latinos veteres *consulere* dixisse pro *iudicare*, testis est QVINTILIANVS. Significat autem non tantum *regem esse* siue *regnare*, vt Ios. 13, 12. 21. Iud. 4, 2. 1 Sam. 12, 14. etc. sed etiam *regem fieri*, vt 2 Sam. 15, 10. 1 Reg. 1, 11. 13. 2 Reg. 5, 13. c. 12, 2. etc. conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 16. Praet. 2 pers. מָלַכְתָּ *rex factus es*, *regnare coepisti*, 2 Sam. 16, 8. part. praes. מֹלֵךְ *regnans*, Ier. 22, 11. Esth. 1, 1. foem. מֹלֶכֶת 2 Reg. 11, 3. 2 Chron. 22, 12. infin. absol. מָלֹךְ *regnando*, Gen. 37, 8. 1 Sam. 24, 20. infin. construct. מְלֹךְ *regnare*, 1 Sam. 8, 7. 1 Reg. 6, 1. cum Affixo מָלְכוֹ *regnare incipere eius*, 2 Reg. 25, 27. imp. מְלֹךְ, et sequente Makkeph מְלָךְ־ *regna*, *rex fias*, Iud. 9, 14. cum ה Paragog. מָלְכָה sec. Kri Iud. 9, 8. (sed Kethibh habet מְלוֹכָה, manente tono in penultima,) foem. מָלְכִי Iud. 9, 10. et sec. Kri v. 12. vbi Kethibh habet

cum Affixo הֲמִיתֵנִי *occide me*, 1 Sam. 20, 8. pl. הָמִיתוּ *occidite*, 1 Sam. 22, 17. fut. אָמִית *occidam*, Deut. 32, 39. יָמִית *occidet*, Num. 35, 19. 21. 1 Sam. 5, 11. ſed וַיָּמֶת *et occidit*, Gen. 38, 10. Pſ. 105, 29. etc. Hoph. praet. הוּמַת *occiſus eſt*, 2 Reg. 11, 2. pl. הֻמְתוּ *occiſi ſunt*, 2 Sam. 21, 9. part. מוּמָת *occiſus*, 1 Sam. 19, 11. pl. מֻמָתִים *occiſi*; *qui occidebantur*, 2 Chron. 22, 11. et ſec. Kri 2 Reg. 11, 2. fut. יוּמַת *occidetur*, *occidatur*, Gen. 26, 11. Exod. 19, 12. ſic ſec. Kethibh Prou. 19. 16. vbi Kri habet יָמוּת *morietur*, ex Kal,) et vice verſa 2 Reg. 14, 6. pl. יוּמְתוּ *occidentur*, *occidantur*, Leuit. 19, 20. Deut. 24, 14. in pauſa יוּמָתוּ Leuit. 20, 13. 16. 27. Deut. 24, 16.

מוֹת m. *mors*, Pſ. 9, 1. Pſ. 48, 15. Quidam tamen l. c. pro עַל־מוּת rectius legunt עַלְמוּת, vna voce, quod vid. ſub rad. עלם.

מָוֶת m. id. Deut. 19, 6. 1 Sam. 5, 11. 2 Sam. 12, 5. etc. aliquoties ſpecialiter de *peſte* dicitur, vt Ier. 18, 21. אַל־מָוֶת *immortalitas*, Prou. 12, 28. Cum ה Paragog. *Intenſiuo* מָוְתָה *mors violenta*, ALTINGIO *mors acerbiſſima*, Pſ. 116, 15. in regim. מוֹת Num. 23, 10. Eccleſ. 3, 19. Ezech. 18, 23. cum Affixo מוֹתוֹ *mors eius* vel *ſua*, Gen. 27, 10. Prou. 11, 19. pl. מוֹתִים *mortes*, in regim. מוֹתֵי Ezech. 28, 10. cum Affixo מוֹתָיו *mortes eius* vel *ſuae*, Ieſ. 53, 9.

מוֹת m. Chald. id. Eſr. 7, 26.

מֵת m. (Adiectiuum Verbale, diſtinguendum à Participio praeſ. מֵת *moriens*,) *mortuus*, ein todter, Exod. 12, 30. Leuit. 21, 11. Num. 6, 6. 1 Sam. 24, 14. 2 Reg. 23, 30. etc. Cum Affixo מֵתִי *mortuus meus*, *mortuum meum*, Gen. 23, 4. 8. 13. pl. מֵתִים *mortui*, *mortua*, 2 Reg. 19, 35. Pſ. 106, 28. Ieſ. 26, 14. etc. in regim. מֵתֵי Ieſ. 22, 2. Pſ. 143, 3. cum Affixo מֵתֶיךָ *mortui tui*, Ieſ. 26, 19. Sed מְתִים pl. *homines*, vid. ſub rad. מתה.

מְמוֹת m. *mors dolorifica et grauis*, vel *occiſio*. Pl. מְמוֹתִים *mortes dolorificae* et *graues*, vel *occiſiones*, per Metonymiam *dolorificе mortui*, *occiſi*, ſec. Kethibh 2 Reg. 11, 2. ſed Kri habet מֻמָתִים in part. Hoph. In regim. מְמוֹתֵי Ier. 16, 4. Ezech. 28, 8.

תְּמוּתָה f. (cum ת notionis *reciprocae*,) *traditio ſui ad mortem*: vnde filii תְמוּתָה i. e. *qui ſe ipſos* pro vera religione *ad mortem tradiderunt*, Pſ. 79, 11. Pſ. 102, 21.

מֶזֶג m. *mixtura potus*: *potus mixtus*, Cant. 7, 3. à rad. Chald. מזג *miſcuit*, Arab. ſpecialiter *miſcuit* ſiue *temperauit vinum*.

מְזֵה m. *exſuctus*, *exhauſtus*, *conſumtus*. COCCEIVS confert rad.

rad. מצה *exsuxit*, SCHVLTENS Arab. מזז, alias מצץ, id. Plur. מְזִים *exsucti*, *exhausti*, in regim. מְזֵי Deut. 32, 24.

מָזַח radix inusit. sensum *colligandi* et *constringendi* habuisse videtur, coll. Arab. transpos. חזם *colligauit*, *constrinxit cingulo*, et Syr. חזימא *accinctus*. Inde est

מְזִיחַ m. (Arab. حزام) *cingulum*, quo corpus *constringitur*, Hiob. 12, 21.

מֵזַח m. id. Ies. 23, 10. Ps. 109, 19.

מָזַר radici inusit. notionem *dedecorandi* tribuimus, coll. Arab. مذار *obtrectatrix*, مسر et transpos. مرز *obtrectauit*, *dedecorauit*, مرن (mutato Hebr. ז in ن,) *proscidit famam alterius*, etc. Inde est

מַמְזֵר m. *spurius*, q. d. *dedecus familiae*, Deut. 23, 3. Zach. 9, 6.

מְזָרִים pl. vid. sub rad. זור.

מַזָּרוֹת pl. vid. sub rad. נזר.

מָחָא *percussit*, *complosit manu*, sequente יָד vel בְּכַף, it. *attingit*, *pertigit*, anstossen, vt נגע, et Lat. *ferio*: *aethera ferit clamor*, i.e. *ad aethera pertingit*, dixit VIRGILIVS, *ferire aures et oculos*, dicitur pro *pertingere* siue *peruenire ad aures et oculos*, etc. Praet. cum Vau Conuers. וּמָחָה (cum ה pro א, petita Forma à seq. Verbo,) *et attinget*, *pertinget*, Num. 34, 11. fut. pl. יִמְחֲאוּ *complodent*, Ps. 98, 8. Ies. 55, 12. Pih. infin. מַחֵא *complodere*, vnde cum Affixo מַחֲאָךְ τὸ *complodere tuum*, Ezech. 25, 6.

מְחָא et מְחָה Chald. id. Praet. foem. מְחָת *percussit*, Dan. 2, 34. 35. Pahel praet. מַחֵא *percussit*, (cum terminatione ad Formam Verbi *Perfecti*, pro מַחִי,) sec. quosdam, Dan. 5, 19. quod tamen aliis est pro מַחְיֵא *viuere sinens*; alii denique legunt מָחֵא *percutiens*, in part. Pehal, vid. rad. חיא vel חיה. Fut. יְמַחֵא *percutiat*, Dan. 4, 32. vbi *percutere manum* vel *ad manum*, idem est quod *repellere manum*, vt Arab. ضرب sumi solet; secus ac Hebr. מחא יד, conf. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad l. c. Aliud est מחא *deleuit*, quod vid. sub seq. radice Hebr. מחה.

מְחִי m. *percussio*, Formam habet tanquam à מחה: vnde מְחִי קָבָלוֹ *percussio oppositionis suae* siue *rei sibi oppositae et obuiae*, i. e. *aries bellicus*, quo muri *percutiebantur*, Ezech. 26, 9.

מָחָה *abstersit*, *deleuit*, metaphorice *perdidit*, *destruxit*. Praet. cum Vau Conuers. וּמָחָה *et absterget*, Num. 5, 23. Ies. 25, 5. *et delebit*,

lebit, Deut. 29, 20. מָחִיתָ *deleuisti*, Ps. 9, 6. part. praes. מֹחֶה *abstergens*, *delens*, Ies. 43, 25. infin. absol. מָחֹה *delendo*, Exod. 17, 14. infin. constr. מְחוֹת *delere*, 2 Reg. 14, 27. imp. מְחֵה *dele*, *absterge*, Ps. 51, 3. 11. cum Affixo מְחֵנִי *dele me*, Exod. 32, 32. fut. אֶמְחֶה *delebo*, Gen. 6, 7. Exod. 17, 14. יִמְחֶה *abstergit*, scil. aliquis, (*impersonaliter*,) 2 Reg. 21, 13. Niph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְנִמְחוּ *et delebuntur*, Ezech. 6, 6. fut. יִמָּחֶה *delebitur*, Deut. 25, 6. Iud. 21, 17. et per Apocopen יִמַּח *deleatur*, (cum Patach pro Kamez,) Ps. 109, 13. et sic quoque sec. plurimos codices Gen. 7, 23. vbi nonnulli habent וַיִּמַח *et deleuit*, scil. Deus vel aqua, ex fut. Kal יִמְחֶה. Foem. תִּמָּחֶה *deleatur*, Prou. 6, 33. Neh. 3, 37. per Apocopen תִּמַּח Ps. 109, 14. pl. יִמָּחוּ *delebuntur*, Ps. 69, 29. Hiph. infin. הַמְחוֹת, vnde cum ל, excluso ה, לַמְחוֹת *ad delendum*, Prou. 31, 3. fut. 2 pers. per Apocopen תֶּמַח (ex תַּמְחֶה) *deleas*, Neh. 13, 14. vnde cum Iod Paragog. תֶּמְחִי Ier. 18, 23.

מְחָא Chald. id. vnde fut. Ithpeh. יִתְמְחֵא *deleatur*, Esr. 6, 11.

מָחַח radix Hebraeis inusit. Arab. (per *Cha*) *obesus*, *pinguis fuit*. Inde sunt

מֵחַ m. *pinguis*, vel substantiue, *animal pingue*, vt *aries* siue *ouis*: nam radix Arab. specialiter de *oue obesa* dicitur, vnde machichaton *pinguis ouis*. Plur. מֵחִים *animalia pinguia*, *oues pingues*, Ies. 5, 17. Ps. 66, 15. in quo loco posteriore quidam codices male habent מֵיחִים.

מֹחַ m. *medulla*, à *pinguedine*, Hiob. 21, 24.

מְמֻחָיִם pl. m. Ies. 25, 6. Formam habet Participii Pyhal, tanquam à מחה, mutata tertia radicali ה in Iod, et vulgo per *medullata* exponitur. Aliam coniecturam dedi in *Arcano Form. Hebr.* p. 656.

מַחְסֶם vid. sub rad. חסם.

מָחַץ *percussit*, *percutiendo fregit*, Arab. *contudit*, *concussit*, *conquassauit*, *iactauit pedem suum*, proprie *incussit pedem suum*, seinen Fuß hinein stossen. Praet. cum Vau Conuers. וּמָחַץ *et contundet*, *conquassabit*, Num. 24, 17. מָחַצְתָּ *contudisti*, *fregisti*, Habac. 3, 12. imp. מְחַץ *contunde*, *frange*, Deut. 33, 11. fut. אֶמְחַץ, cum Affixo אֶמְחָצֵם *contundam*, *percutiam eos*, Ps. 18, 39. תִּמְחַץ *iactes*, *incutias* (pedem tuum), Ps. 68, 24. (de cuius loci difficillimi sensu vid. ad מֵן sub rad. מנן,) יִמְחַץ *franget*, *frangit*, Num. 24, 8. Ps. 68, 22. Hiob. 5, 18.

מַחַץ m. *contusio, fractio, fractura*, Ies. 30, 26.

מָחַק id. fere quod praeced. Praet. foem. מָחֲקָה *percussit, conquassauit, pertudit*, Iud. 5, 26.

מָחַר radix inusit. sensum *secandi* habuisse colligitur ex Arab. مخر *sulcauit mare, diffidit aquam*. Sicut enim Verba *secandi* et *findendi* ad *nauigationem* referuntur, qua de re conf. *Arcan. Form.* p. 427. ita quoque sensum habent *decidendi, definiendi* et *determinandi*, vid. ibid. p. 37. 66. 70. 119. vnde Syr. machóro *mensor, geometra, arithmeticus*, q. d. *quantitatum definitor* et *determinator*, et machorútho *dimensio, quantitatis determinatio*. Hinc sunt

מְחִיר m. *pretium* rei *definitum* et *constitutum*, Deut. 23, 19. 1 Reg. 21, 2. Ies. 45, 13. etc. cum Affixo מְחִירָהּ *pretium eius*, Hiob. 28, 15. pl. מְחִירִים *pretia*, cum Affixo מְחִירֵיהֶם *pretia eorum*, Ps. 44, 13.

מָחָר m. *cras, dies crastinus*, de reliquo tempore futuro *praecise definitus* et *determinatus*, Gen. 30, 33. Exod. 8, 25. Num. 14, 25. Deut. 6, 20. etc. כָּעֵת מָחָר הַשְּׁלִישִׁית *hoc tempore, (iam,) cras, perendie*, (Asyndeton,) 1 Sam. 20, 12.

מָחֳרָת f. id. Gen. 19, 34. Exod. 9, 6. Num. 11, 32. etc. in regim. מָחֳרַת Leuit. 23, 11. 15. 16. Num. 33, 3.

מָחֳרָתָם m. Nomen *Auctum* à fine per ם notionis *collectiuae*, denotat *totum diem crastinum*, 1 Sam. 30, 17. Significatio enim Suffixi plane non conuenit. Simile ם habes in יוֹמָם.

מְטָא Chald. *pertigit, peruenit, aduenit*, (ab Hebr. מצא,) Dan. 4, 25. et cum ה, מְטָה Dan. 7, 13. 22. Praet. foem. מְטָת *peruenit*, Dan. 4, 21. pro quo recurrit מְטַת (cum Patach) ib. v. 19. pl. מְטוֹ *peruenerunt*, Dan. 6, 25. fut. יִמְטֵא *pertingebat*, Dan. 4, 8. 17.

מַטֶּה, מִטָּה et מֻטֶּה vid. sub rad. נטה.

מְטִיל m. *vectis ferreus, in longum cusus et extensus*, à rad. Arab. מטל *cudit, cudendo in longum extendit*. Alii referunt ad טול *mouere*, vt מ sit *seruile*, et מְטִיל *instrumentum, quo loco mouetur*, vt synonymum מוֹט. In regim. מְטִיל Hiob. 40, 13.

מָטַר *pluit*, in Kal inusit. Niph. fut. תִּמָּטֵר *compluebatur*, Amos. 4, 7. Hiph. praet. הִמְטִיר *pluere fecit, pluuiam demisit*, Gen. 2, 5. c. 19, 24. הִמְטַרְתִּי *pluere feci, pluuiam demisi*, Amos. 4, 7. part. מַמְטִיר *pluuiam demittens*, Gen. 7, 4. Exod. 9, 18. c. 16, 4. infin. הַמְטִיר *pluuiam demittere*, Ies. 5, 6. Hiob. 38, 26. fut. אַמְטִיר *pluere*

re faciam, Ezech. 38, 22. *pluere faciebam*, Amos. 4, 7. יַמְטֵר *pluere faciet*, Ps. 11, 6. Hiob. 20, 23.

מָטָר m. (Nomen *Effectus*,) *pluuia*, Exod. 9, 33. 34. Deut. 11, 17. Ies. 4, 6. etc. in regim. מְטַר Deut. 11, 11. 14. Ies. 30, 23. pl. מְטָרוֹת *pluuiae*, in regim. מִטְרוֹת Hiob. 37, 6.

מִי *quis?* vid. supra sub rad. מָנָה.

מִיכַל *riuus*, vid. sub rad. יָכוֹל.

מַיִם *aqua*, vid. supra sub rad. מרה et מוּם.

מִין *species*, vid. sub rad. מון.

מִיץ *pressura*, vid. sub rad. מוּץ.

מָכַךְ id. quod מוּךְ, *attenuatus est*, Arab. *diminuit*. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיָּמֹכּוּ *et attenuati sunt*, Ps. 106, 43. Niph. fut. יִמַּךְ *attenuatur*, Eccles. 10, 18. Hoph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְהֻמְּכוּ *et attenuabuntur* vel *attenuantur*, Hiob. 24, 24. per Chaldaismum media radicali in prima per Dagesch Forte compensata, pro הוּמְכוּ; vel potius radix eius est נמך, apud Chaldaeos superstes, significans *depressus, humilis fuit*: vnde וְהֻמְּכוּ pro וְהֻנְמְכוּ *et deprimentur* siue *deprimuntur*, quomodo et Vulgatus intellexit.

מַאֲכֹלֶת *cibus*, vid. sub rad. אכל.

מֶכֶס vid. sub rad. כסס.

מָכַר in genere *tradidit*, in specie *vendendo: vendidit*. Praet. cum Affixo מְכָרָם *tradidit, vendidit eos*, Deut. 32, 30. foem. מָכְרָה *vendidit*, Ruth. 4, 3. וּמָכַרְתִּי *et tradam*, Ezech. 30, 12. part. praes. מֹכֵר *vendens*, Leuit. 25, 16. Ezech. 7, 12. 13. pl. מוֹכְרִים *vendentes*, Neh. 13, 16. in regim. מֹכְרֵי Neh. 13, 20. cum Affixo מֹכְרֵיהֶן *vendentes illas*, Zach. 11, 5. infin. absol. מָכֹר *vendendo*, Deut. 14, 21. c. 21, 14. inf. constr. מְכוֹר *vendere*, Neh. 10, 32. cum Affixo מָכְרָהּ *vendere eam*, Exod. 21, 8. sed טּוֹ מִכְרָם *vendere eorum*, Neh. 13, 15. Amos. 2, 6. imperat. cum ה Paragog. מִכְרָה *vende*, Gen. 25, 31. f. מִכְרִי 2 Reg. 4, 7. fut. תִּמְכֹּר *vendes, vendas, vendis*, Ps. 44, 13. Prou. 23, 23. יִמְכֹּר *tradet*, Iud. 4, 9. *vendet*, Exod. 21, 7. Leuit. 25, 29. etc. Niph. praet. נִמְכַּר *venditus est*, Leuit. 25, 48. Ps. 105, 17. pl. נִמְכְּרוּ *venditi sunt*, Neh. 5, 8. part. pl. נִמְכָּרִים *venditi*, Neh. 5, 7. inf. cum Affixo טּוֹ הִמָּכְרוֹ *vendi eius*, Leuit. 25, 50. fut. יִמָּכֵר *vendetur*, Leuit. 25, 34. Deut. 15, 12. etc. Hithpah. praet. הִתְמַכֵּר *tradidit, vendidit se*, 1 Reg. 21, 25. infin. cum Affixo יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ *propterea quod tradis* vel *tradidisti te*, 1 Reg. 21, 20. fut. plur. cum Vau Conuers. וַיִּתְמַכְּרוּ *et tradiderunt se*, 2 Reg. 17, 17.

מֶכֶר m. 1.) *res venalis* siue *quae venditur*, Neh. 13, 16. 2.) *pretium*, quo *venditur*, cum Affixo מִכְרָם *pretium eorum*, Num. 20, 19.

מְכוּרָה, מְכֹרָה et מְכֵרָה, quae à quibusdam huc referuntur, vid. sub rad. כור.

מִמְכָּר m. *venditio*, metonymice *res, quae venditur* vel *vendita est*, Leuit. 25, 14. Neh. 13, 20. Ezech. 7, 13. in regim. מִמְכַּר Leuit. 25, 25. 33. cum Affixo מִמְכָּרוֹ *venditio eius*, Leuit. 25, 27. 28. 29. 50. pl. מִמְכָּרִים, cum Affixo מִמְכָּרָיו *res eius, quae venduntur*, vel sec. alios, *pretia rerum venditarum eius*, Deut. 18, 8.

מִמְכֶּרֶת f. *venditio*, Leuit. 25, 42.

מָלֵא et מָלָא *impleuit, compleuit, repleuit, expleuit*, Exod. 40, 34. 35. 1 Reg. 8, 10. 11. 2 Chron. 7, 1. Ezech. 10, 3. etc. et intransitiue, *impleuit se, impletus, repletus est*. Aliquando Formam suam mutuatur tanquam à מָלָה. Praet. cum Affixo מְלָאוֹ *impleuit eum*, Esth. 7, 5. מָלֵאתִי *repletus sum*, Ier. 6, 11. Mich. 3, 5. et exspirante א, מָלֵתִי Hiob. 32, 18. pl. מָלְאוּ *impleti, completi sunt*, Gen. 29, 21. 1 Sam. 18, 26. et מָלוּ Ezech. 28, 16. in pausa מָלֵאוּ Ies. 1, 15. infin. constr. cum א vel ו otioso, (Forma ex מלא et מלה mixta,) מְלֹאת *impleri*, Leuit. 8, 33. Num. 6, 5. 13. Ier. 29, 10. מְלֹאות Ier. 25, 12. Hiob. 20, 22. et sec. Kri Esth. 1, 5. מְלֹאת Leuit. 6, 12. 2 Reg. 4, 6. Ezech. 5, 2. מְלוֹאת sec. Kethibh Esth. 1, 5. sed Kri habet מְלֹאות cum ו otioso. Imper. pl. מִלְאוּ *implete*, Gen. 1, 22. 28. Exod. 32, 29. fut. תִּמְלָא *explebitur*, cum Affixo תִּמְלָאֵמוֹ *explebitur illis*, Exod. 15, 9. pl. יִמְלְאוּ *complebuntur, complebantur*, Gen. 50, 3. 2 Sam. 7, 12. Esth. 2, 12. Niph. praet. נִמְלָא *repletum est*, Cant. 5, 2. fut. cum ה Paragog. אִמָּלְאָה *replebor*, Ezech. 26, 2. תִּמָּלֵאִי (in pausa,) *repleberis*, Ezech. 23, 33. etc. Pih. מִלֵּא, semel מִלָּא Ier. 51, 34. *compleuit, impleuit, repleuit, expleuit*, Exod. 25, 25. 1 Reg. 18, 25. Ps. 107, 9. metaphorice dicitur 1.) de *promissorum* et *comminationum exhibitione*, vt 1 Reg. 8, 15. 2 Chron. 6, 4. 2.) de *inauguratione* et *consecratione ad sacerdotium*, sequente nomine יָד, vt Leuit. 21, 10. Num. 3, 3. quia *inaugurandorum* manus certis sacrificiorum partibus *implebantur*, Exod. 29, 24. 3.) de *continuatione ad finem vsque*: vnde קִרְאוּ מַלְאוּ *clamate complete*, i. e. *continuo clamate*, Ier. 4, 5. conf. c. 12, 6. Huc pertinet phrasis *implere post aliquem*, i. e. *continuo et ad exitum vsque sequi aliquem*, Deut. 1, 36. Ios. 14, 14. 1 Reg. 11, 6. etc. 4.) de *insitione gemmarum*, quibus palae sic *implentur*, Exod. 28, 17. sic in Pyh. Cant. 5, 14. 5.) de *in-*

tensione et valida attractione arcus: vnde *impleuit manum suam in arcu*, vel *impleuit manu sua arcum*, i. e. manu fortiter tetendit arcum, 2 Reg. 9, 24. sic Zach. 9, 13. quae phrasis Arabibus quoque vsitata est, conf. ALB. SCHVLTENS in *Animaduers. Philolog.* ad Zach. 9, 13. immo et Latinis, vid. *De la* CERDA ad VIRGIL. *Aeneid.* XI. 860. Praet. pl. מִלְאוּ (excidente Dagesch pro מִלְּאוּ,) *impleuerunt*, Num. 32, 11. 12. 1 Reg. 20, 27. part. מְמַלֵּא *implens*, Ier. 13, 13. et de *flumine*, *inundans*, *exundans*, 1 Chron. 12, 15. (vt Graec. πλήθω,) pl. מְמַלְאִים *implentes*, Ies. 65, 11. Zeph. 1, 9. Infin. מַלֵּא *implere*, Exod. 29, 29. 33. Prou. 6, 30. et Forma mixta, (vt in Kal,) מַלֹּאת Exod. 31, 5. c. 35, 33. et sec. Kri 1 Chron. 29, 5. vbi Kethibh habet מַלֹּאות, vt 2 Chron. 36, 21. et Dan. 9, 2. cum Affixo מַלְּאָם *implere eas*, Ier. 33, 5. Imper. מַלֵּא *imple*, *comple*, Gen. 29, 27. 1 Sam. 16, 1. pl. מַלְאוּ (pro מַלְּאוּ,) *implete*, Ier. 4, 5. Ezech. 9, 7. fut. אֲמַלֵּא *implebo*, *complebo*, Exod. 23, 26. Prou. 8, 21. יְמַלֵּא *implebit*, *impleat*, Leuit. 8, 33. Ps. 20, 5. semel יְמַלֶּה Hiob. 8, 21. pl. in pausa יְמַלֵּאוּ *implebunt*, Ezech. 7, 19. cum Vau Conuers. וַיְמַלְאוּ *et impleuerunt*, Gen. 42, 25. Exod. 39, 10. Pyh. part. pl. מְמֻלָּאִים *impleti*, gemmis scil. insititiis, Cant. 5, 14. Hithpah. fut. pl. cum Nun Paragog. in pausa יִתְמַלָּאוּן *explent se*, (in me instar bestiarum rapacium irruentes,) Hiob. 16, 10.

מְלָא Chald. id. Praet. foem. מְלָאת *impleuit*, Dan. 2, 35. Ithpeh. praet. הִתְמְלִי *repletus est*, Dan. 3, 9.

מָלֵא m. *repletus*, *plenus*: speciatim de *argento pleni* et *iusti valoris* siue *ponderis* dicitur, Gen. 23, 9. 1 Chron. 21, 22. 24. semel *aduerbialiter*, *plene*, *penitus*, *continuo*, Ier. 12, 6. conf. Ier. 4, 5. (quod tamen alii aliter intelligunt,) semel *substantiue* per Ellipsin, *fluuius* vel *alueus fluminis plenus*, Ps. 73, 10. coll. Ios. 3, 15. 1 Chron. 12, 15. al. *poculum plenum*, coll. Ps. 75, 9. et bis *actiue*, *implens*, *replens*, (ex Chaldaismo, vt videtur,) Ies. 6, 1. Ier. 23, 24. In regim. מְלֵא Ier. 6, 11. Pl. מְלֵאִים *repleti*, *pleni*, *a*, Num. 7, 13. Deut. 6, 11. it. *replentes*, Ies. 6, 1. foem. מְלֵאָה *repleta*, *plena*, *plenum*, Num. 7, 14. 20. 26. 32. 38. 44. Ruth. 1, 21. in regim. מְלֵאַת,. vnde porro cum Iod Paragog. מְלֵאֲתִי Ies. 1, 21. pl. מְלֵאות *repletae*, *plenae*, Gen. 41, 7. 22. Num. 7, 86.

מְלוֹא vel מְלֹא m. semel sine א, מְלוֹ Ezech. 41, 8. *repletio*, *plenitudo*, *totus complexus*: vnde *plenitudo staturae*, est *totus complexus staturae*, quanta quanta ea est, 1 Sam. 28, 20. *plenitudo pastorum*, *totus complexus pastorum*, quotquot illi sunt, Ies. 31, 4. *pleni-*

plenitudo calami, i. e. *plenus calamus*, Ezech. 41, 8. Saepius metonymice notat *rem, qua* aliquid *repletur:* vt *repletio domus*, i. e. *id, quo domus repleta est* vel *repletur*, Num. 22, 18. *repletio orbis*, h. e. *id, quo vrbs repleta est*, Amos. 6, 8. *repletio terrae*, i. e. *id, quo terra repleta est*, Ps. 24, 1. Ies. 34, 1. etc. Sed Gen. 48, 19. SCHVLTENS, secutus ONKELOSVM, exponit de *nobilibus* siue *optimatibus*, ex Arab. Cum Affixo מְלוֹאוֹ *repletio, plenitudo eius*, Ps. 96, 11. Ies. 42, 10.

מְלֵאָה f. *repletio, plenitudo*, metonymice *fructus plenae maturitatis:* tam de *uvis* dicitur, Num. 18, 27. quam de aliis *fructibus*, Deut. 22, 9. vbi statim exponitur per זֶרַע *semen*, quod quis in vinea praeter vites conseuit, i. e. quicquid ex *semine* succreuit. Sed GVSSETIVS *aream frumento plenam* intelligit. Conf. BOCHARTI *Canaan* p. 452. Cum Affixo מְלֵאָתְךָ *plenae maturitatis fructus tuus*, Exod. 22, 28.

מִלּוֹא m. *vallum*, vel *castellum* cum *vallo*, *terra et lapidibus oppleto et aggesto*, coll. Chald. מליתא et מוליא *agger, vallum.* Tale *vallum* fuit ad montem Zion, 2 Sam. 5, 9. 1 Reg. 9, 15. 24. 1 Chron. 11, 8. 2 Chron. 32, 5. quod etiam בֵּית מִלּוֹא *domus* siue *locus valli*, 2 Reg. 12, 21. Aliud fuit Sichemi, Iud. 9, 6. 20.

מִלֻּאִים m. pl. 1.) *impletiones*, i. e. *inaugurationes, consecrationes* sacerdotum, Exod. 25, 7. c. 29, 22. 27. 31. Leuit. 8, 22. 29. cum Affixo מִלֻּאֵיכֶם *inaugurationes vestrae*, Leuit. 8, 37. metonymice *sacrificium, quo fiebat inauguratio*, vt Exod. 29, 34. Leuit. 7, 37. c. 8, 28. 31. 2.) *insitiones:* vnde lapides מִלֻּאִים, i. e. *insititii*, quibus palae siue fundulae *implentur*, Exod. 25, 7. c. 35, 9. 27. pro quo recurrit מִלּוּאִים 1 Chron. 29, 2.

מִלֻּאָה f. *impletio*, i. e. *insitio*, in regim. מִלֻּאַת Exod. 28, 17. pl. מִלֻּאוֹת, cum Affixo מִלּוּאֹתָם *insitiones eorum* siue *suae*, Exod. 28, 20. c. 39, 13.

מִלֵּאת f. (per Syncopen pro מִלֵּאת) *pala* siue *fundula*, quae gemma insititia *impletur*, metaphorice de *cauitate* siue *fundo oculi* dicitur, Cant. 5, 12.

מָלַח sensu primitiuo et generali, *secuit, scidit*, vt Arab. cognatum מלח, hinc specialiter 1.) *acutus, acris fuit*, vt Aethiop. בלח: *acuta* enim *secant*, conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 66. 67. 2.) *nauigauit, remigauit*, (vt Chald.) sicut Graec.

ἐρέσσειν, *remigare*, est ab Hebr. חרש. Plura vid. in *Arcano* p. 427. et in *Onomast. V. T.* p. 632. 3.) *excidit, vastauit*, conf. *Arcan.* p. 32. et 67. inde Niph. praet. pl. in pausa נִמְלָחוּ *excisi sunt*, vulgo *euanuerunt*, Ies. 51, 6. Sed significatio *saliendi* petita est à seq. Nomine מֶלַח *sal.*

מֶלַח m. *sal*, ab *acri sapore*, Gen. 19, 26. Leuit. 2, 13. Iud. 9, 45. etc. metaphorice symbolum est *diuturnitatis* et *perpetuitatis*, Num. 18, 19. 2 Chron. 13, 5. Inde significationem accipit Verbum

מָלַח *saliuit*. Fut. תִּמְלַח *salies*, Leuit. 2, 13. Pyh. part. מְמֻלָּח *salsum, salitum*, Exod. 30, 35. Hoph. praet. foem. et infin. הָמְלַח הֻמְלַחַתְּ *saliendo salita es*, vel *aqua sale macerata lota es*, Ezech. 16, 4. De more illo infantes recens natos *sale* conspergendi conf. GALENVS de *Sanitat.* L. 7. Idem hodienum apud Arabes obtinet, vt testatur TROILO in *Itiner. Orient.* p. m. 721. Inde quoque est

מְלַח Chald. *saliuit*, vel *salem* i. e. *salarium accepit*. Praet. pl. מְלַחְנָא *saliuimus*, *salarium accepimus*, Esr. 4, 14. Alii vero ex radicis Hebr. notione *exscindendi* exponunt: *excidimus* siue *destruximus*.

מְלָחִים m. pl. *vestes scissae et lacerae*, Ier. 38, 11. 12.

מְלַח m. Chald. id. quod Hebr. מֶלַח *sal*; aliis autem *excisio, destructio*, Esr. 4, 14.

מַלּוּחַ m. Hiob. 30, 4. *herba acris* et *salsuginosa*, τοῖς LXX, DRVSIO in *Quaest. Hebr.* L. I. quaest. 17. BOCHARTO in *Hieroz.* P. I. p. 872. seq. et HILLERO in *Hierophyt.* P. I. c. 56. *halimum.*

מַלָּח m. in pl. מַלָּחִים *nautae, remiges*, Ezech. 27, 29. Ion. 1, 5. cum Affixis מַלָּחַיִךְ *nautae tui*, Ezech. 27, 26. מַלָּחֵיהֶם *nautae eorum*, Ezech. 27, 9.

מְלֵחָה f. *excisio, vastatio*; aliis *sterilitas*, coll. rad. Arab. transpos. מחל *sterilis fuit*, et quod *sal sterilitatem* inducat, Ier. 17, 6. Ps. 107, 34. Hiob. 39, 7. Vid. VRSINI *Analect. S.* L. II. c. 30. Celeb. VRIEMOETI *Obseruat. Miscell.* L. I. c. 2. §. 4. et conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 52. et *Onomast. V. T.* p. 612.

מָלַט proprie *glaber, laeuis fuit*, vt Arab. hinc *ob glabritiem* suam *excidit, elapsus est*. Verbum *Praegnans* est, sed in Kal non occurrit. Conf. *Arcan. Form.* p. 268. Pih. praet. מִלֵּט *excidere* siue *elabi fecit, eripuit, liberauit*, Ezech. 33, 5. et מִלַּט Eccles.

Eccleſ. 9, 15. ſpecialiter *foetum ex vtero*, i. e. *excluſit*, *peperit*, vt פִּלֵּט. Part. מְמַלֵּט *eripiens*, 1 Sam. 19, 11. pl. מְמַלְּטִים *eripientes*, 2 Sam. 19, 6. inf. מַלֵּט *eripere*, *eripiendo*, Ieſ. 64, 2. Ier. 39, 18. imp. cum ה Paragog. מַלְּטָה *eripe*, Pſ. 116, 4. foem. מַלְּטִי 1 Reg. 1, 12. fut. אֲמַלֵּט *eripiam*, Hiob. 29, 12. Ieſ. 46, 4. יְמַלֵּט *eripiet*, Hiob. 20, 20. Pſ. 33, 17. וַתְּמַלֵּט *et enixa eſt*, *peperit*, Ieſ. 34, 15. Niph. praet. נִמְלַט *eripuit ſe*, *ereptus*, *liberatus eſt*, Iud. 3, 26. 29. 1 Sam. 23, 13. part. נִמְלָט *ereptus*, 1 Reg. 19, 17. cum ה Paragog. *Intenſiuo*, נִמְלָטָה *celerrime* vel *difficulter ereptus*, Ier. 48, 19. infin. הִמָּלֵט *eripere ſe*, *eripiendo ſe*, Gen. 19, 19. 1 Sam. 27, 1. imp. הִמָּלֵט *eripe te*, Gen. 19, 17. 22. fut. אִמָּלֵט *eripiam me*, 1 Sam. 27, 1. cum ה Paragog. אִמָּלְטָה Gen. 19, 20. 1 Sam. 20, 29. יִמָּלֵט *eripiet ſe*, *eripietur*, 1 Reg. 18, 40. Prou. 19, 5. etc. Hiph. praet. cum Vau Conuerſ. וְהִמְלִיט *et eripiet*, Ieſ. 31, 5. ſed foem. הִמְלִיטָה *enixa eſt*, *peperit*, Ieſ. 66, 7. Hithpah. fut. cum ה Paragog. et Vau Conuers. וָאֶתְמַלְּטָה *et vix eripui me*; vel *et decorticaui*, *detriui me* (German. ich habe mich abgeſchunden) in cute dentium meorum, Hiob. 19, 20. coll. v. 26. ex ſignificat. rad. Aethiop. מלט *alliſit membrum*, *ita vt cutis abraderetur* ſiue *decorticaretur*, in 5 Coniug. *cutis abraſa* ſiue *decorticata eſt alliſione*, vnde mellut *cui cutis abraſa* ſiue *decorticata eſt alliſione*. Pl. in pauſa יִתְמַלָּטוּ *eripiunt* ſiue *proripiunt ſe*, *excidunt*, Hiob. 41, 11.

מֶלֶט m. *lutum*, *argilla*, *prae lubricitate* ex manibus et ſub pedibus calcantium *elabens*, Ier. 43, 9.

מָלַךְ proprie ſec. BOHLIVM *conſuluit*, vt Chald. et Syr. hinc *rebus cum conſilio et prudentia praefuit*: *iudicauit*, *regnauit*; ſicut et Latinos veteres *conſulere* dixiſſe pro *iudicare*, teſtis eſt QVINTILIANVS. Significat autem non tantum *regem eſſe* ſiue *regnare*, vt Ioſ. 13, 12. 21. Iud. 4, 2. 1 Sam. 12, 14. etc. ſed etiam *regem fieri*, vt 2 Sam. 15, 10. 1 Reg. 1, 11. 13. 2 Reg. 5, 13. c. 12, 2. etc. conf. *Arcan. Form. Hebr.* p. 16. Praet. 2 perſ. מָלַכְתָּ *rex factus es*, *regnare coepiſti*, 2 Sam. 16, 8. part. praeſ. מֹלֵךְ *regnans*, Ier. 22, 11. Eſth. 1, 1. foem. מֹלֶכֶת 2 Reg. 11, 3. 2 Chron. 22, 12. infin. abſol. מָלֹךְ *regnando*, Gen. 37, 8. 1 Sam. 24, 20. infin. conſtruct. מְלֹךְ *regnare*, 1 Sam. 8, 7. 1 Reg. 6, 1. cum Affixo מָלְכוֹ *τὸ regnare incipere eius*, 2 Reg. 25, 27. imp. מְלֹךְ, et ſequente Makkeph מְלָךְ־ *regna*, *rex fias*, Iud. 9, 14. cum ה Paragog. מָלְכָה ſec. Kri Iud. 9, 8. (ſed Kethibh habet מְלוֹכָה, manente tono in penultima,) foem. מָלְכִי Iud. 9, 10. et ſec. Kri v. 12. vbi Kethibh habet

bet מְלוֹכִי, tono praeter morem manente in penultima. Fut. אֶמְלֹךְ *regnabo*, 1 Reg. 1, 5. Ezech. 20, 33. יִמְלֹךְ *regnabit*, Exod. 15, 18. 1 Sam. 8, 9. 11. etc. Niph. fut. cum Vau Conuers. sensu *reciproco*, וַיִּמָּלֵךְ *et secum consultauit* siue *consilium iniit*, Neh. 5, 7. Hiph. praet. הִמְלִיךְ *regnare fecit*, *regem constituit*, 1 Sam. 15, 35. 1 Reg. 1, 43. הִמְלַכְתָּ *regem constituisti*, 1 Reg. 3, 7. part. מַמְלִיךְ *regnare faciens*, Ezech. 17, 16. infin. הַמְלִיךְ *regem constituere*, 1 Reg. 12, 1. 1 Chron. 12, 30. fut. אַמְלִיךְ *regnare faciam*, 1 Sam. 12, 1. וַיַּמְלֵךְ *et regem constituit*, 2 Reg. 23, 34. 1 Chron. 23, 1. cum Affixo וַיַּמְלִיכֵהוּ *et regnare fecit eum*, 2 Sam. 2, 9. etc. Hoph. praet. הָמְלַךְ *rex factus est*, Dan. 9, 1.

מֶלֶךְ m. *rex*, Gen. 14, 1. Exod. 1, 8. Num. 20, 14. Deut. 1, 4. etc. Quandoque notat quemuis *magistratum superiorem: principem*, *dynastam*, vt Gen. 36, 31. Deut. 33. 5. Ps. 119, 46. conf. BVXTORFFII *Catalecta* p. 112. *Rex terrorum* dicitur *mors*, Hiob. 18, 14. Cum Affixo מַלְכִּי *rex meus*, 2 Sam. 19, 44. Ps. 2, 6. Pl. מְלָכִים *reges*, Gen. 14, 9. Ios. 12, 24. semel cum א Epenthetico, מְלָאכִים 2 Sam. 11, 1. et terminatione Chald. מְלָכִין Prou. 31, 3. in regim. מַלְכֵי Gen. 17, 16. Num. 31, 8. cum Affixis מְלָכֵינוּ *reges nostri*, Esr. 9, 7. Neh. 9, 34. מַלְכֵיהֶם *reges eorum*, Deut. 7, 24. Ios. 10, 40.

מֶלֶךְ m. Chald. id. Dan. 2, 10. 37. c. 7, 1. Esr. 4, 24. c. 5, 11. 12. etc. in Statu Emphat. מַלְכָּא Dan. 2, 4. 5. 7. 8. 10. c. 3, 1. 2. 3. Esr. 4, 8. 11. 12. etc. pl. מַלְכִין *reges*, Dan. 2, 21. 47. c. 7, 17. 24. Esr. 4, 15. 19. 20. 22. et terminatione Hebr. מַלְכִים Esr. 4, 13. in Statu Emphat. מַלְכַיָּא Dan. 2, 37. 44. Esr. 7, 12. Aliud est

מְלַךְ m. *consilium*, vnde cum Affixo מִלְכִּי *consilium meum*, Dan. 4, 24.

מַלְכָּה f. *regina*, Esth. 1, 9. 11. 12. c. 2, 22. c. 4, 4. etc. in regim. מַלְכַּת 1 Reg. 10, 1. 3. 4. 10. 2 Chron. 9, 1. 3. 9. 12. pl. מְלָכוֹת *reginae*, Cant. 6, 8. 9.

מַלְכָּא f. Chald. id. in Statu Emphat. מַלְכְּתָא Dan. 5, 10.

מְלוּכָה f. *administratio regni*, *functio regis*, *imperium*, 1 Sam. 10, 16. 26. 1 Reg. 1, 46. Ps. 22, 29. etc.

מְלֶכֶת f. sec. quosdam *regina*, (ad Formam גְּבֶרֶת,) potius *regimen*: vnde *regimen coeli*, Ier. 7, 18. c. 44, 17. 18. 19. 25. h. e. sol, luna et stellae, quae *regimini* diei et noctis praesunt, coll. Gen. 1, 16. Ps. 136, 8. 9. posito *Abstracto* pro *Concreto*, sicut in מִמְשָׁל 1 Chron. 26, 6. etc. conf. *Onomast. V. T.* p. 106.

מַלְכוּת f. (Nomen *Status*, conf. *Arcan. Form.* p. 234. et 562.) *status regis*, i. e. *imperium*, *dignitas regia*, 1 Chron. 12, 23.

12, 23. Esr. 4, 5. Neh. 12, 22. etc. metonymice *vestes regiae*, Esth. 5, 1. Cum Affixo מַלְכוּתְךָ *imperium tuum*, Ps. 145, 11. 13. in pausa מַלְכוּתֶךָ 1 Sam. 20, 31. Ps. 45, 7. pl. מַלְכֻיּוֹת *imperia*, Dan. 8, 22.

מַלְכוּת f. Chald. id. Dan. 3, 33. Esr. 4, 24. c. 6, 15. c. 7, 23. per Apocopen מַלְכוּ Dan. 2, 39. 41. 44. c. 4, 27. c. 7, 14. 23. in Statu Emphat. מַלְכוּתָא Dan. 2. 37. 42. c. 4, 26. 28. c. 5, 7. 16. 29. etc. cum Affixis מַלְכוּתִי *imperium meum*, Dan. 4, 15. 33. Esr. 7, 27. מַלְכוּתָךְ *imperium tuum*, Dan. 4, 23. c. 5, 11. 26. 28. etc. Plur. מַלְכְוָן *imperia*, in Statu Emphat. מַלְכְוָתָא Dan. 2, 44. c. 7, 23. in regim. מַלְכְוָת Dan. 7, 27.

מַמְלָכָה f. *regnum*, *cui imperatur*, Ios. 10, 2. 1 Sam. 27, 5. 1 Reg. 11, 11. 13. 31. 34. etc. pl. מַמְלָכוֹת *regna*, 1 Reg. 10, 20. Ps. 46, 7. in regim. מַמְלְכוֹת Deut. 28, 25. Ps. 68, 33.

מַמְלֶכֶת f. id. Exod. 19, 6. Num. 32, 33. Deut. 3, 10. 13. cum Affixo מַמְלַכְתּוֹ *regnum eius*, Gen. 10, 10. Deut. 17, 18. 20.

מַמְלָכוּת f. *status regni*, in regim. מַמְלְכוּת Ios. 13, 12. 21. 27. 30. 31. 1 Sam. 15, 28. etc.

מָלַל in genere *protrusit*, *produxit*, vt דָּבַר, in specie *produxit verba: locutus est*, *elocutus est*, *dixit*. Part. praes. מוֹלֵל *loquens*, Prou. 6, 13. Pih. praet. מִלֵּל *dixit*, *dixisset*, Gen. 21, 7. fut. תְּמַלֵּל *eloqueris*, Hiob. 8, 2. יְמַלֵּל *eloquetur*, Ps. 106, 2.

מְלַל Chald. id. Pahel praet. מַלִּל *locutus est*, Dan. 6, 22. part. מְמַלִּל *loquens*, *loquebatur*, Dan. 7, 8. 20. f. מְמַלְּלָה Dan. 7, 11. fut. יְמַלִּל *loquetur*, Dan. 7, 25.

מְלִילָה f. *spica*, *arista*, ex culmo *producta* et *protrusa*, pl. מְלִילוֹת *spicae*, *aristae*, Deut. 23, 26.

מִלָּה f. *verbum*, *dictio*, *sermo*, Ps. 139, 4. Hiob. 30, 9. in quo posteriore tamen loco SCHVLTENS mauult exponere per *fastidium*, ex Arab. Cum Affixo מִלָּתִי *sermo meus*, Hiob. 13, 17. c. 21, 2. pl. cum terminatione masc. מִלִּים *verba*, *sermones*, Hiob. 6, 26. c. 8, 10. et cum terminat. Chald. מִלִּין Hiob. 4, 2. c. 12, 11. c. 15, 13. c. 18, 2. c. 26, 4. c. 32, 11. 14. etc. cum Affixo מִלֶּיךָ *verba tua*, Prou. 23, 9. Hiob. 4, 4.

מִלָּה f. Chald. 1) *verbum*, Dan. 2, 9. 2) *res*, vt Hebr. דָּבָר, Dan. 2, 8. 15. 17. In Statu Emphat. מִלְּתָא Dan. 2, 8. 11. 15. 17. c. 4, 28. 30. c. 5, 15. 26. etc. et מִלְּתָה Dan. 2, 5. in regim. מִלַּת Dan. 2, 10. 22. 23. c. 3, 28. pl. מִלִּין *verba*, Dan. 7, 1. 25. in Statu Emphat. מִלַּיָּא Dan. 7, 11. 16. in regim. מִלֵּי Dan. 5, 10.

מָלַץ Arab. *lubricus*, *laeuis fuit*, alias מלס *mollis*, *laeuis*, *glaber*

glaber fuit. Inde est Niph. praet. pl. נִמְרְצוּ *mollia facta sunt, molliter* et *suauiter se insinuarunt*, Ps. 119,103.

מָלַק *vngue secuit*, abkneipen, Leuit. 1,15. c. 5,8.

מָן, מַן etc. vid. sub seq. rad. מנן.

מְנָדָה f. Chald. vid. supra in מִדָּה sub rad. מדד.

מָנָה in genere *determinauit*, *definiuit*, vt Arab. מני, specialiter 1) *certo numero*, siue *numerauit:* quo sensu in Kal et Niph. occurrit; 2) *certa quantitate* et *portione*, vt Dan. 1,5. 10. 3) ad *certum finem* et *scopum*, siue *destinauit*, vt Ion. 2,1. c. 4, 6.7.8. 4) ad *certum officium*, siue *praefecit*, *praestituit*, vt Dan. 1,11. 1 Chron. 9,19. Praet. Kal cum Vau Conuers. וּמָנִיתִי *et destinabo*, al. *et numerabo*, Ies. 65,12. part. praes. מוֹנֶה *numerans*, Ps. 147,4. Ier. 33,13. infin. constr. מְנוֹת *numerare*, Gen. 13,16. Ps. 90,12. imper. מְנֵה *numera*, 2 Sam. 24,1. fut. תִּמְנֶה *numerabis*, *certo numero definies*, scil. ad numerum prioris exercitus, 1 Reg. 20,24. Niph. praet. נִמְנָה *numeratus est*, Ies. 53,12. infin. הִמָּנוֹת *numerari*, Eccles. 1,15. fut. יִמָּנֶה *numerabitur*, Gen. 13,16. Pih. praet. מִנָּה *determinauit*, *definiuit*, *assignauit*, Dan. 1,10. *praefecit*, *praestituit*, Dan. 1,11. pl. מִנּוּ *destinarunt*, *assignarunt*, Hiob. 7,3. imp. per Apocopen מַן (pro מַנֵּה) *destina*, *defini*, Ps. 61,8. fut. per Apocopen וַיְמַן *et definiuit*, *determinauit*, Dan. 1,5. it. *et destinauit*, al. *praeparauit*, Ion. 2,1. c. 4, 6.7.8. Pyh. part. מְמֻנֶּה, pl. מְמֻנִּים *praestituti*, *praefecti*, 1 Chron. 9,29.

מְנָא et מְנָה Chald. id. Praet. Pehal מְנָה *definiuit*, Dan. 5,26. part. Pehil מְנֵא *definitus*, Dan. 5,25.26. Pahel praet. מַנִּי *praefecit*, *praestituit*, Dan. 2,24. 49. מַנִּיתָ *praefecisti*, Dan. 3,12. imper. מַנִּי (cum (ֶ) pro (ַ), vt differat à praet.) *praefice*, Esr. 7,25.

מָנֶה m. *mina*, pondus *definitae quantitatis*, Ezech. 45,12. pl. מָנִים *minae*, 1 Reg. 10,17. Esr. 2,69.

מֹנִים pl. m. *vices*, quae *numerari* solent, Gen. 31. 7. 41. Alii referunt ad rad. Arab. مان *vices* alicuius *subiit*.

מְנִי m. nomen *idoli*, Ies. 65,12. quibusdam idem cum Aegyptiorum *Mneui;* aliis *luna*, Graec. μήνη: quod per eam annus et menses *numerari* soleant; aliis *fatum*, cuique *definitum;* aliis denique aliud quid. Conf. *Arcan. Form.* p. 366. et *Onomast. V. T.* p. 630. et add. *Le* MOYNE in *Variis S.* P. II. p. 637. BYNAEVS de *Calceis Hebr.* L. I. c. 9. §. 7. seq. HVETIVS in Dissert. de *Gad et Meni*, et I. G. KOCHIVS in Dissert. de *mensa Gad et libamine Meni.*

מנאות

מְנָאָה f. (Formae פִּלְגָה, mutata tertia radicali ה in א,) *pars definita, portio,* vnde pl. in regim. מְנָאוֹת *portiones,* Neh. 12, 44.

מָנָה f. id. Exod. 29, 26. Leuit. 7, 20. 1 Sam. 1, 5. etc. in regim. מְנָת Ier. 13, 25. pl. מָנוֹת *partes, portiones,* 1 Sam. 1, 4. 2 Chron. 31, 19. cum Affixo מָנוֹתֶיהָ *portiones eius,* Esth. 2, 9. manente (ָ).

מְנָיָה vel מְנִיָּה f. id. (mutata tertia radicali ה in Iod,) vnde pl. מְנָיוֹת (cum (ְ) immutabili,) *portiones,* Neh. 12, 47. c. 13, 10.

מְנָת f. id. Pſ. 11, 6.

מִנְיָן (cum terminatione *augmentatiua,*) m. Chald. *numerus,* proprie *auctior,* à decem ſcil. et vlterius. In regim. מִנְיַן Eſr. 6, 17.

מָנַח rad. Hebraeis inuſit. Arab. *donauit.* Inde eſt

מִנְחָה foem. ſemel maſc. *donum, oblatio,* Gen. 32, 13. 18. c. 43, 11. Iud. 3, 15. 1 Sam. 10, 28. ſpecialiter de *ſacrificio* dicitur, vt Gen. 4, 3. Leuit. 2, 1. 4. 5. 6. 15. Num. 15, 4. 6. 9. etc. In regim. מִנְחַת Leuit. 2, 7. 14. Num. 5, 15. cum Affixo מִנְחָתוֹ *donum, oblatio eius,* Gen. 4, 4. 5. Num. 6, 17. מְנָחוֹת *dona, oblationes,* cum Affixo מִנְחֹתֵיכֶם *oblationes veſtrae,* Num. 29, 39. Amoſ. 5, 22.

מְנִיכָא vel מְנוּכָא Chald. vid. הַמְנִיךְ in ה.

מָנַן radix Hebraeis inuſit. Arab. *praecîdit, abrupit, ſeparauit, definiuit,* vt מנה. Inde ſunt

מַן et ſequente linea Makkeph מַן־, Pronomen Chald. vtriusque Numeri, *is qui, id quod, aliquis, quisquis, quicunque:* vnde מַן־דִּי *quisquis eſt qui,* Dan. 3, 6. c. 4, 14. 22. 29. c. 5, 21. Sed ſaepius *interrogatiue* ſumitur, (vt Hebr. מָה et מִי,) *quis? quid? qui? quae?* q. d. res vel perſona *praeciſa* et *definita,* Dan. 3, 15. Eſr. 5, 3. 9. etiam in interrogatione *indirecta,* Eſr. 5, 4. Huc pertinet Hebr.

מָן m. *manna,* cibus Iſraëlitis in deſerto diuinitus datus, Exod. 16, 31. 33. 35. Num. 11, 6. 9. Deut. 8, 3. etc. ſic dictus, quia Iſraëlitae, eo primum viſo, quaerebant: מָן הוּא *quid illud eſt?* ignorabant enim, quid eſſet, Exod. 16, 15. Aliorum ſententias adduxi in *Arcano Form.* p. 189. add. STELLWAGIVS in Diſſert. de *Manna Chriſti typo,* DEYLINGIVS in *Obſeruat. S.* P. III. p. 71. BARTH. MAYERVS in *Philolog. S.* P. I. p. 131. ſeq. SLEVOGT in *Diſſert. Academ.* p. 1442. ſeq. IOH. SAGITTARIVS in *Decade Poſitionum Philol.* I. I. FR. STAPELLN in Diſſert. de *Vocula Man* vel *Manna,* aliique apud WOLFFIVM in *Cur. Crit.* ad Ioh. 6, 49. Cum Affixo מַנְּךָ vel, vt alii codices habent, ſine Dageſch, מַנְךָ *manna tuum,* Neh. 9, 20.

מֵן m. 1) *chorda, fides*, Syr. ܡܢܐ, ſic dicta, quod facile *abrumpatur*, quo cum conuenit Arab. maninon *funiculus tenuis, filum:* vnde pl. מִנִּים *chordae*, Pſ. 150, 4. quo SCHMIDIVS etiam refert מִנִּי Pſ. 45, 9. quaſi apocopatum pro מִנִּים. 2) *pars praeciſa et definita, portio, aliquid*, et aduerbialiter *partim*: vnde cum Affixo מִנֵּהוּ *pars* ſiue *portio eius*, Pſ. 68, 24. cuius verſus difficillimi ſenſum hunc eſſe putauerim: *vt incutias* ſiue *jactes pedem tuum in ſanguinem; ad linguam canum tuorum quod attinet, ab hoſtibus portio eius* (linguae) *erit*. Sequente linea Makkeph dicitur מִן־: vt מִן־הָאָדֹם *pars rufi*, Gen. 25, 30. מִן־הָעָם *pars populi*, Ier. 39, 10. ſic Exod. 29, 34. Leuit. 4, 6. 17. 18. c. 11. 39. Iud. 10, 11. 1 Reg. 12, 9. Dan. 8, 10. Eſr. 2, 70. c. 7, 7. etc. et ſic quoque apud Chaldaeos, vid. infra. Sed frequentius in Praepoſitionem abit, ſignificans *à* vel *ab*, (quod *praeciſionem* et *ſeparationem* quandam infert,) vt Iud. 20, 31. Ieſ. 2, 22. Thren. 1, 6. etc. *e, ex*, Gen. 2, 6. 19. c. 25, 29. Exod. 39, 1. 1 Sam. 2, 20. Eſth. 7, 9. *in*, cum Ablatiuo, Gen. 4, 11. Pſ. 10, 18. *poſt*, Ier. 21, 7. Dan. 11, 23. Neh. 13, 21. et per Ellipſin Pronominis Relatiui, *ex quo, poſtquam*, Deut. 33, 11. 1 Chron. 8, 8. Ieſ. 18, 2. 7. *propter*, Exod. 2, 14. 23. Pſ. 104, 7. Dan. 5, 19. etc. *prae*, 2 Sam. 20, 6. Eccleſ. 2, 13. Ruth. 3, 10. 1 Chron. 11, 25. quomodo Adiectiuo ſubiunctum, Gradum *Comparatiuum* format, vt Leuit. 13, 4. 25. 30. Ioſ. 10, 2. Ezech. 29, 15. Eccleſ. 4, 9. Denique *negationem* exprimit: *vt non, ne*, Deut. 33, 11. ſecundum quosdam. Etiam interdum *ad* ſiue *verſus* ſignificare, vt Arab. monent FVLLERVS in *Miſcell. S.* L. I. c. 4. et CASTELLVS in *Lex.* et in Orat. de *lingua Arab.* p. 28. 29. adductis locis Gen. 11, 2. c. 13, 3. 11. 2 Sam. 5, 2. coll. 1 Chron. 13, 6. etc. conf. HAENERI *Miſcellanea Philol.* §. 16. Cum Affixis varias Formas ſubit: vt מִמֶּנִּי *à me*, Ieſ. 22, 4. c. 30, 1. c. 38, 12. Hiob. 16, 6. etc. ſed in pauſa dicitur מִנִּי Pſ. 18, 23. Pſ. 65, 4. Pſ. 139, 19. Hiob. 21, 16. c. 22, 18. c. 30, 10. Alibi Iod in מִנִּי eſt *Paragog.* vt Iud. 5, 14. Ieſ. 46, 3. Pſ. 44, 19. Hiob. 12, 22. etc. Aliud quoque eſt מִנִּי *Gentile, Minnaeus*, vel collectiue, *Minnaei*, de quo conf. *Onomaſt. V. T.* p. 380. quo B. S. CREMERVS in *Speculatione de Theandro Dei gloria et Minnaeorum gaudio*, commode quoque refert Pſ. 45, 9. coll. de *Minnaeorum* mercibus odoriferis DIODOR. SIC. L. III.

מִמֶּנּוּ *ab illo* vel *de illo*, Hiob. 4, 12. ſed מִנֵּהוּ Pſ. 68, 24. vid. antea. מֵהֶם *ab illis*, Hiob. 11, 20. etc. Et quia proprie *Nomen* eſt, hinc quoque ſub Forma plur. in regimine occurrit, מִנֵּי *a, ab*,

ab, *ex*, Ies. 30, 11. Aliter sese habent מִמֶּנִּי, מִמֶּנּוּ, מִמְּךָ etc. formata vel ex Geminato מִנְמִן, q. d. *praecisio, separatio omnimoda et undequaque facta*; vel potius ex מֵן *pars*, et ex Praefixo מ: vt adeo מִמֶּנִּי *à me*, *ex me*, *prae me*, proprie sit *à*, *ex*, *prae parte mei*, Gen. 22, 12. Exod. 8, 4. Ps. 2, 8. Ps. 18, 18. Hiob. 30, 1. מִמֶּנּוּ (pro מִמֶּנְנוּ) *à nobis*, *ex nobis*, *prae nobis*, q. d. *à*, *ex*, *prae parte nostri*, Gen. 3, 22. Exod. 25, 15. Deut. 1, 28. Iud. 21, 1. 1 Reg. 20, 23. Aliud est מִמֶּנּוּ (per Syncopen pro מִמֶּנְהוּ,) *ab illo*, *ex illo*, *propter illum*, *coram illo*, etc. Gen. 2, 17. Exod. 39, 5. c. 30, 19. Deut. 22, 8. Iud. 11, 34. 1 Sam. 7, 8. Ier. 38, 27. c. 42, 16. Esth. 5, 9. etc. מִמֶּנָּה (pro מִמֶּנְהָ,) *ab illa*, *de illa*, *ex illa*, *prae illa*, Gen. 16, 2. Exod. 25, 36. c. 30, 36. Leuit. 6, 9. 2 Sam. 13, 14. מִמְּךָ (pro מִמֶּנְךָ vel מִמֶּנְכָה,) *à te*, *ex te*, *prae te*, 1 Sam. 15, 28. Sed alibi ante Affixum ךָ et ךְ Nun per Syncopen cum Dagesch suo à Puncto Agglutinationis absorbetur: vt מִמְּךָ Gen. 17, 6. מִמֵּךְ Gen. 30, 2. Ier. 6, 8. Ezech. 23, 27.

מִן et sequente linea Makkeph מִן־ m. Chald. *pars*, *aliquid*, Dan. 2, 41. cum Affixis מִנַּהּ *pars eius*, *aliquid de eo*, Dan. 2, 42. מִנְּהוֹן *pars eorum*, *aliquid de illis*, Dan. 6, 3. et sec. Kethibh c. 2, 33. 41. 42. vbi Kri habet מִנְּהֵן, cum Affixo foem. Sed frequentius in Praepositionem abit, significans *à*, *ab*, Dan. 2, 16. 20. c. 3, 15. *è*, *ex*, Dan. 2, 17. 27. Esr. 5, 14. *de*, (ratione *loci*,) Dan. 4, 10. 20. 28. *prae*, Dan. 7, 8. 20. *propter*, Dan. 5, 19. *Negationem* infert: vt מִן־אֲנָשָׁא *vt non sit homo* vel *hominis*, Dan. 4, 13. Construitur quoque cum aliis Particulis: vt מִן־אֱדַיִן *ex tunc*, i. e. *ex illo tempore*, Esr. 5, 16. מִן־דִּי *ex quo*, *postquam*, Dan. 3, 22. c. 4, 23. Esr. 4, 23. c. 5, 12. מִן־תַּמָּה *illinc*, Esr. 6, 6. מִן־לְוָתָךְ q. d. *à prope te*, Esr. 4, 12. מִן־תְּחוֹתוֹהִי, vid. תְּחוֹת, מִן־קֳדָמוֹהִי, vid. קֳדָם. Cum Adiectiuo constructum, subinde *Aduerbium* format: vt מִן־יַצִּיב *ex firmo*, i. e. *firmiter*, *certo*, Dan. 2, 8. et cum Substantiuo, *Adiectiuum*: vt מִן־קְשֹׁט *ex veritate*, i. e. *verum*, scil. *est*, Dan. 2, 47. Cum Affixis מִנִּי *à me*, Dan. 2, 5. 8. Esr. 4, 19. 21. מִנָּךְ *à te*, Dan. 4, 28. c. 6, 8. *prae te*, Dan. 2, 39. מִנֵּהּ *ab eo*, *ex eo*, Dan. 4, 9. c. 5, 20. c. 7, 16. Esr. 7, 26. מִנַּהּ *ex ea*, *ex eo*, Dan. 7, 24. etc.

מָנַע in genere *retinuit*, specialiter 1) *inhibuit*, *cohibuit*, *prohibuit*, 2) *denegauit*, Gen. 30, 2. Praet. cum Affixo מְנָעֲךָ *prohibuit* siue *impediuit te*, Num. 24, 11. 1 Sam. 25, 26. part. praes. מֹנֵעַ *cohibens*, *inhibens*, *prohibens*, Prou. 11, 26. Ier. 48, 10. imp. מְנַע *cohibe*, Prou. 1, 15. foem. מִנְעִי Ier. 2, 24. c. 31, 16. fut. אֶמְנַע *cohibebo*, Ier.

Ier. 42, 4. Hiob. 31, 16. יִמְנַע *denegabit*, Pſ. 84, 12. cum Affixo et Nun Epenthet. יִמְנָעֶנָּה *retinebit illud*, Hiob. 20, 13. Niph. praet. נִמְנַע *probibitum, cobibitum eſt*, Ioël. 1, 13. fut. יִמָּנַע *cobibebitur, probibebitur*, Hiob. 38, 15. pl. וַיִּמָּנְעוּ *et cobibiti ſunt*, Ier. 3, 3.

מָנוֹר et מְנוֹרָה vid. ſub rad. נור.

מָסַה *liquefactus, diſſolutus eſt*, in Kal inuſit. Hiph. הִמְסָה *liquefecit, diſſoluit*, metaphorice *pauidum reddidit*. Praet. pl. הִמְסִיו *liquefecerunt, pauidum reddiderunt*, Ioſ. 14, 8. ex Chaldaiſmo, pro הִמְסוּ, vt Chald. שַׁנִּיו Dan. 3, 28. etc. Fut. אַמְסֶה *liquefacio*, Pſ. 6, 7. תַּמְסֶה, cum Vau Conuers. per Apocopen וַתֶּמֶס *et diſſoluiſti*, i. e. *conſumſiſti*, (ſicut Lat. *membra liquefacta* pro *conſumtis* dixit SILIVS,) Pſ. 39, 12. יַמְסֶה, cum Affixo יַמְסֵם *liquefacit illa*, Pſ. 147, 18.

מָסַךְ *miſcuit*, Ieſ. 19, 14. Praet. foem. מָסְכָה *miſcuit*, Prou. 9, 2. perſ. 1. מָסַכְתִּי *miſcui*, Pſ. 102, 10. Prou. 9, 5. infin. conſtr. מְסֹךְ *miſcere*, Ieſ. 5, 22.

מֶסֶךְ m. *potus mixtus* i. e. aqua temperatus, Pſ. 75, 9. vt מֶזֶג.

מִמְסָךְ m. id. Prou. 23, 30. it. *libamen mixtum* ſiue aqua temperatum, Ieſ. 65, 11. Sed *craterem, in quo vinum miſcetur*, intelligere mauult Celeb. MILLIVS in Diſſert. de *Gad et Meni* §. 26.

מְסִבָּה pertinet ad rad. סבב.

מָסַס *liquefactus, diſſolutus eſt*, vt מָסָה, metaphorice *terrore* et *pauore* ſiue *metu correptus eſt*, it. *contabuit*. Infin. conſtr. מְסֹס *liqueſcere*, i. e. *pauore* ſiue *metu corripi*, Ieſ. 10, 17. fut. יִמְאָס Hiob. 36, 5, huc referri poteſt, vt ſit pro יִמַּס *liqueſcit*, i. e. *metu corripitur*, ex Syriſmo, cui ſtatim opponitur *robur cordis*. Niph. praet. נָמֵס *liquefactus, tabefactus eſt, terrore et metu correptus eſt*, Pſ. 22, 15. Ezech. 21, 12. Nah. 2, 11. et נָמַס, in pauſa נָמָס, Exod. 16, 21. Pſ. 112, 10. pl. נָמַסּוּ *liquefacti ſunt*, Pſ. 95, 5. part. נָמָס (pro regulariori נָמֵס) *diſſolutum, tabe affectum*, 1 Sam. 15, 9. ſic in infin. הִמֵּס *liqueſcendo, liquefieri*, 2 Sam. 17, 10. Pſ. 69, 3. fut. יִמַּס *liquefiet, liquefiat*, i. e. *pauore corripietur* ſiue *corripiatur*, Deut. 20, 8. 2 Sam. 17, 10. Ieſ. 13, 7. c. 19, 1. cum Vau Conuers. וַיִּמַּס *et liquefactum* i. e. *pauore correptum eſt*, Ioſ. 2, 11. c. 5, 1. c. 7, 5. et וַיִּמָּאֵס (ex Syriſmo pro וַיִּמָּסֵס) *et diſſoluta, tabefacta eſt*, Hiob. 7, 5. ſec. quosdam; aliis, *et abominabilis facta eſt*, à מאס. Pl. וַיִּמַּסּוּ *et diſſoluta ſunt*, Iud. 15, 14. et יִמָּאֲסוּ (ex Syriſmo pro יִמָּסְסוּ) *liquefiant*,

Pſ.

Pſ. 58, 8. Hiph. praet. pl. הֵמַסּוּ *liquefecerunt*, i. e. *pauidum reddiderunt*, Deut. 1, 28.

מָס m. Hiob. 6, 14. *diſſolutus*, i. e. *viribus eneruatus*, cuius ſubſtantia diſpulſa eſt, coll. praeced. et ſimili phraſi c. 30, 22.

מַס m. *tributum*, Gen. 49, 15. Deut. 20, 11. Ieſ. 16, 10. etc. q. d. *diſſolutio* et *eneruatio virium* ſubditorum, per Paronomaſian quandam ad מַר. Plur. מִסִּים *tributa*, Exod. 1, 11.

מִסָּה f. id. in regim. מִסַּת Deut. 16, 10.

מַסָּה f. pro מְנַסָּה, pertinet ad rad. נסה.

מָסַר *tradidit*, metaphorice *docuit*. Infin. conſtr. מְסֹר, cum Makkeph מְסָר־ *tradere, docere*, Num. 31, 16. Niph. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּמָּסְרוּ *et traditi, ſuppeditati ſunt*, Num. 31, 5. Aliter hanc radicem ex Arab. exponit SCHVLTENS de *Defect. ling. Hebr.* p. 74. ſeq.

מָסֹרֶת Ezech. 20, 37. vid. ſub rad. אסר.

מָעַד *vacillauit, nutauit*. Praet. pl. מָעֲדוּ *vacillarunt*, 2 Sam. 22, 37. Pſ. 18, 37. part. praeſ. מוֹעֵד *vacillans*, pl. מוֹעֲדִים *vacillantes*, in regim. מוֹעֲדֵי Hiob. 12, 5. fut. אֶמְעַד *vacillabo, vacillo*, Pſ. 26, 1. תִּמְעַד *vacillabit*, Pſ. 37, 31. Hiph. imper. הַמְעֵד, in pauſa הַמְעַד *vacillare* ſiue *nutare fac*, Pſ. 69, 24.

מוּעֶדֶת f. vi Formae *vacillatio continua*: vnde *pes* מוּעֶדֶת *continuae vacillationis*, i. e. *continuo vacillans*, cui ambulans tuto niti nequit, Prou. 25, 19.

מָעָה radix Hebraeis inuſitata, ex Deriuatis ſenſum *tenuitatis* habuiſſe colligitur. Inde autem ſunt

מֵעִים pl. m. *inteſtina*, proprie illa, quae Anatomicis *tenuia* vocantur, per Metonymiam *venter, vterus*. In regim. מְעֵי Ieſ. 49, 1. Ion. 2, 1. 2. Pſ. [illegible], 6. cum Affixis מֵעֶיךָ *inteſtina tua, venter tuus*, Gen. 15, 4. 2 Sam. 7, 12. מֵעֵיהֶם (ſeruato (..) in antepenultima à tono,) *inteſtina eorum*, Ezech. 7, 19.

מְעִין pl. m. Chald. id. vnde cum Affixo מְעוֹהִי *inteſtina, venter eius*, Dan. 2, 32.

מְעִי m. *rudus*, et collectiue, *rudera*, *tenues* et *minutae* illae lapidum, calcis, luti etc. ex aedificio deſtructo *reliquiae*, Ieſ. 17, 1.

מָעָה f. *ſcrupus, ſcrupulus*, i. e. *lapillus tenuis et minutus*, vt Arab. معاة, Chald. pro *obolo* ſiue *nummulo* ſumitur, ſicut et Lat. *ſcrupulus*: vnde *ſcrupulus argenti* apud CICER. etc. Pl. מְעוֹת, cum Affixo מְעֹתָיו *ſcrupi, ſcrupilli eius*, Ieſ. 48, 19.

מָעַט *paruus fuit* vel *euasit*, *minutus*, *diminutus est*, idque vel *numero* vel *quantitate* vel *pretio*. Infin. constr. מְעֹט τὸ *paucum esse*; nisi potius Nomen sit, *paucitas*, Leuit. 25, 16. et מְעֹט *diminui*, Hos. 8, 10. fut. יִמְעַט *paucus*, *pauca erit*, Exod. 12, 4. *paucus fiet*, *minuetur*, Prou. 13, 11. it. *paruus sit* vel *habeatur*, Neh. 9, 32. pl. in pausa יִמְעָטוּ *minuentur*, Ies. 21, 17. Ier. 30, 13. Pih. praet. pl. in pausa מִעֲטוּ *numero valde diminuti sunt*, (sensu *intensiuo*,) Eccles. 12, 3. Hiph. הִמְעִיט *minuit*, *diminuit*. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְהִמְעִיטָה *et diminuet*, Leuit. 26, 22. part. מַמְעִיט *minuens*, scil. *collectionem*, h. e. *parum colligens*, Exod. 16, 17. 18. Num. 11, 32. fut. תַּמְעִיט *minues*, Leuit. 25, 16. Num. 26, 54. foem. תַּמְעִיטִי *numero minuas*, scil. vasa à vicinis mutuo petenda, 2 Reg. 4, 3. יַמְעִיט *minuet*, *parum dabit*, Exod. 30, 15. *minuebat* vel *minui sinebat*, Ps. 107, 38. pl. תַּמְעִיטוּ *minuetis*, *parum dabitis*, Num. 35, 8.

מְעַט, semel מְעָט 2 Chron. 12, 7. *paruitas*, *exiguitas*, it. *paucitas*: vnde *homines* מְעַט *paucitatis*, i. e. *pauci*, Deut. 26, 5. c. 28, 62. Metonymice, posito *Abstracto* pro *Concreto*, notat *paruum*, *exiguum*, *parum* quid, diciturque vel de *numero*, vt 1 Sam. 14, 6. 2 Sam. 17, 28. Ies. 10, 7. Ezech. 5, 3. etc. vel de *tempore*, vt Ps. 37, 10. Ruth. 2, 7. Hos. 1, 4. etc. vel de *quantitate*, vt Gen. 24, 17. 43. 1 Sam. 14, 30. 45. 1 Reg. 17, 10. Sumitur quoque *aduerbialiter* in מְעַט מְעַט i. e. *paulatim*, Deut. 7, 22. Obseruanda praesertim est eius constructio cum Praefixo כ, כִּמְעַט, quod varie significat: vt 1) *sicut exiguum* quid *pretio*, Prou. 10, 20. 2) *sicut exiguum* quid *numero* siue *parum* quid, 1 Chron. 16, 19. 2 Chron. 12, 7. Ps. 105. 12. Ies. 1, 9. 3) *sicut exiguum* quid *loci*, 2 Sam. 19, 37. Cant. 3, 4. 4) *sicut exiguum* quid *temporis*, Ies. 26, 20. Esr. 9, 8. alibi Latine reddendum est *breui*, Ps. 2, 12. Ps. 81, 15. Hiob. 32, 22. *fere*, *paene*, *propemodum*, *parum abfuit quin*, Gen. 26, 10. Ps. 73, 2. Ps. 94, 17. Ps. 119, 87. Prou. 5, 14. Ezech. 16, 46. Occurrit quoque plur. מְעַטִּים *pauci*, *pauca*, Ps. 109, 8. Eccles. 5, 1.

מָעַךְ *pressit*, *compressit*, *impressit*. Part. Pahul מָעוּךְ *compressus*, *um*, scil. testiculo, Graec. θλιβίας, Leuit. 22, 24. foem. מְעוּכָה *impressa*, *infixa*, 1 Sam. 26, 7. Pyh. praet. pl. מֹעֲכוּ *compressa sunt*, Ezech. 23, 3.

מָעַל vulgo *praeuaricatus est*, proprie *texit*, alias fere עלם, hinc *tecte*, *fraudulenter*, *perfide egit*, vt synonymum בגד., Arab. per Gain, *susurrauit*, *obtrectauit*, vnde moglon *fraudator*, *dolosus*

losus, magâlaton *perfidia*, *fraus*, etc. Construitur cum ב et sequente Nomine מַעַל. Praet. plur. מְעַלְתֶּם *praeuaricati estis, perfide egistis*, Deut. 32, 51. Iosf. 22, 16. 31. infin. absol. מָעוֹל *praeuaricando*, 2 Chron. 28, 19. infin. constr. מְעֹל *praeuaricari*, Num. 5, 6. Neh. 13, 27. cum Affixo מַעֲלָם τό *praeuaricari eorum*, Ezech. 20, 27. fut. יִמְעַל *praeuaricabitur*, Prou. 16, 10. sed foem. תִּמְעֹל id. Leuit. 5, 15. pl. in pausa תִּמְעָלוּ *praeuaricabimini*, Neh. 1, 8.

מַעַל m. *praeuaricatio*, *perfidia*, Leuit. 5, 15. 21. Num. 5, 7. 12. 27. Iosf. 7, 1. etc. cum Affixo מַעֲלוֹ *praeuaricatio eius*, 1 Chron. 10, 13. Ezech. 17, 20.

מְעִיל m. *pallium*, quo corpus *tegitur*, Exod. 28, 31. 34. Leuit. 8, 7. 1 Sam. 18, 4. etc. cum Affixo מְעִילִי *pallium meum*, Esr. 9, 3. 5. pl. מְעִילִים *pallia*, 2 Sam. 13, 18. cum Affixo מְעִילֵיהֶם *pallia sua*, Ezech. 26, 16.

מַעַן vid. sub rad. ענה.

מַעֲרָה, מְעָרָה et מַעַר vid. sub rad. ערה.

מָצָא proprie *pertigit*, *peruenit*, Hiob. 11, 7. vt Chald. מטא, Aethiop. מצא *venit*: hinc *inuenit*, *deprehendit*, *consecutus*, *potitus est*, de rebus *inanimatis*, *obtigit*, *obuenit*, it. *suffecit*, *sufficiens fuit*, prout Graec. ἱκανός dicitur ab ἵκω *venio*, *peruenio*, German. hinlänglich ab hinlangen. Construitur cum Accusat. et cum ל, maxime in sensu *sufficiendi*. Praet. foem. מָצְאָה *inuenit*, Gen. 8, 9. Ps. 84, 4. cum Affixis מְצָאָתְנוּ *obtigit nobis*, Num. 20, 14. Iud. 6, 13. מְצָאָתַם *obtigit illis*, Exod. 18, 8. perf. 2 foem. מָצָאת *inuenisti*, Ies. 57, 10. perf. 1. מָצָאתִי *inueni*, Gen. 18, 3. Exod. 33, 13. 16. et fine א, מָצָתִי Num. 11, 11. part. praes. מוֹצֵא *inueniens*, *consequens*, Ps. 119, 162. et petito terminali Puncto à מצה, מוֹצֶא Eccles. 7, 26. cum Affixo מֹצְאִי *inueniens*, *consequens me*, Gen. 4, 14. Prou. 8, 36. pl. מֹצְאִים *inuenientes*, Num. 15, 33. in regim. מֹצְאֵי Prou. 8, 9. et sec. Kethibh v. 35. (quod *distributiue* exponendum; vel praeced. מצאי sic legendum est מֹצְאַי *inuenientes me*, in plur.) cum Affixo מֹצְאֵיהֶם *inuenientes eos* vel *ea*, Prou. 4, 22. Ier. 50, 7. foem. מֹצֵאת (contracte pro מֹצֵאֶת) *obtingens*, *obtingit*, 2 Sam. 18, 22. et מוֹצֵאת (quod Chaldaismo tribuendum, vbi (ֵ) abit in (ָ), vt צְלֵם pro צֶלֶם) *inueniens*, Cant. 8, 10. pl. מֹצְאוֹת *obtingentia*, Iosf. 2, 22. infin. constr. מְצֹא *inuenire*, *consequi*, *potiri*, Gen. 19, 11. Ps. 36, 3. cum Affixo מְצֹאֲכֶם τὸ *inuenire vestrum*, Gen. 32, 19. quod tamen potius est Infinitiuus Coniugationis sic dictae *Pohel*, ex מֹצֵא, ad Formam שֹׁרֵשׁ Ies. 40, 24. שֹׁפֵט Hiob. 9, 15. etc. Imp. מְצָא *inueni*, *fac inue-*

inuenias, 1 Sam. 20, 21. 36. Prou. 3, 4. pl. מִצְאוּ *inuenite*, *facite inueniatis*, Ier. 6, 16. foem. מְצֶאןָ id. Ruth. 1, 9. fut. יִמְצָא *inueniet*, *potietur*, *obtinget*, Gen. 44, 34. Deut. 22, 25. 1 Sam. 24, 19. cum Affixo יִמְצָאֲךָ *inueniet te*, *potietur te*, 1 Reg. 18, 12. et interueniente Nun Epenthet. et ה Parag. יִמְצָאֶכָּה 1 Reg. 18, 10. pl. יִמְצְאוּ *inuenient*, *consequentur*, *consequuntur*, Iud. 5, 30. Hiob. 3, 21. Hos. 12, 9. in pausa יִמְצָאוּ Ier. 10, 17. Hos. 5, 6. cum Affixis יִמְצָאֻנְנִי *inuenient me*, Prou. 1, 28. c. 8, 17. יִמְצָאוּנְהָ *inuenient*, *inueniunt eam*, Ier. 2, 24. (more Syrorum cum Nun ante Affixa,) foem. תִּמְצֶאןָ *inuenient*, Deut. 31, 21. Niph. praet. נִמְצָא *inuentus est*, Gen. 44, 16. 17. Exod. 35, 23. 24. pers. 2 foem. נִמְצֵאת *deprebensa es*, Ier. 50, 24. pers. 1. נִמְצֵאתִי *inuentus sum*, Ies. 65, 1. pl. cum ה Relatiuo הַנִּמְצְאוּ *qui inuenti sunt*, 1 Chron. 29, 17. part. נִמְצָא *inuentus*, *obuiam factus*, *um*, Gen. 47, 14. Iud. 20, 48. et sec. Kri Ier. 48, 27. (vbi Kethibh habet נִמְצָאָה *inuentum*, *res inuenta*, in foem.) pl. נִמְצָאִים *inuenti*, Esr. 8, 25. alibi semper occurrit נִמְצְאִים, tanquam à sing. נִמְצָא, petita terminatione à מצה, vt 1 Sam. 13, 15. 2 Reg. 14, 14. etc. cum Affixo נִמְצְאֶךָ *inuenti tui*, i. e. *inuenti tecum*, Ies. 22, 3. foem. נִמְצָאָה *inuenta*, *inuentum*, 2 Reg. 19, 4. Ies. 37, 4. pl. נִמְצָאוֹת *inuentae*, *obuiam factae*, Gen. 19, 15. Iud. 20, 48. infin. הִמָּצֵא *inueniendo*, Exod. 22, 3. fut. יִמָּצֵא *inuenietur*, *deprebendetur*, *deprebenditur*, Gen. 44, 9. 10. Exod. 9, 19. Ier. 2, 26. it. *obtinebitur*, Ios. 17, 16. *sufficiet*, *sufficiens erit*, aliis *inuenietur*, scil. locus, Zach. 10, 10. pl. יִמָּצוּ (petita Forma à מצה,) *inueniuntur*, *obtinentur*, *exbibentur*, Ps. 73, 10. sed alii referunt ad seq. מצה, *exsuguntur*, i. e. *bibuntur*, coll. Ps. 75, 9. Ies. 51, 17. c. 66, 11. foem. תִּמָּצֶאינָה *inuenientur*, Ier. 50, 20. cum Iod, ex Forma Quiescentium tertia radicali insuper assumto. Hiph. praet. הִמְצִיא *inuenire*, *euenire*, *obtingere fecit*, *tradidit*, *exbibuit*. Praet. הִמְצִיתִי, (exspirante א,) vnde cum Affixo הִמְצִיתִיךָ *tradidi te*, 2 Sam. 3, 8. pl. הִמְצִיאוּ *exbibuerunt*, Leuit. 9, 13. part. מַמְצִיא *tradens*, Zach. 11, 6. fut. יַמְצִיא, cum Affixo et Nun Epenthet. יַמְצִאֶנּוּ *inuenire faciet eum*, *exbibebit ei*, Hiob. 34, 11. sed יַמְצִאֵהוּ *euenire faciat illud*, Hiob. 37, 13.

מְצַד, מָצוֹד, מָצוּד, מְצוּדָה et מְצֻדָה vid. sub rad. צוד.

מָצָה *expressit*, spec. *labiis*, siue *exsuxit*. Praet. 2 pers. cum Vau Conuers. וּמָצִית *et exsuges*, Ezech. 23, 34. foem. מָצִית *exsuxisti*, Ies. 51, 17. fut. יִמְצֶה, cum Vau Conuers. per Apocopen וַיִּמֶץ *et expressit*, Iud. 6, 38. pl. יִמָּצוּ *exsugent*, Ps. 75, 9. Niph. praet. cum

cum Vau Conuers. וְנִמְצָה *et exprimetur*, Leuit. 1, 15. fut. יִמָּצֶה *exprimetur*, Leuit. 5, 9. sed pl. יִמָּצוּ vid. antea in rad. מצא.

מַצָּה f. vid. sub rad. מצץ.

מָצַח radix inusit. significationem *serenitatis* et *splendoris* habuisse colligitur ex rad. Arab. مضح *dispersit radios suos*, alias מצע *micuit*, et מרץ *fulsit*, Syr. צמח *splenduit*. Inde sunt

מֵצַח com. *frons*, (*frontis*,) Exod. 28, 39. Ier. 3, 3. Ezech. 3, 7. à *serenitate* siue *splendore*, vnde THEOCRITVS *Idyll.* XX. 24. Καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις, et Lat. *frons serena* apud CICERONEM et SILIVM. Cum Affixo מִצְחוֹ *frons eius*, Exod. 28, 39. 1 Sam. 17, 49. plur. מִצְחוֹת *frontes*, in regim. מִצְחוֹת Ezech. 9, 4.

מִצְחָה f. in regim. מִצְחַת 1 Sam. 17, 6. vulgo *frontale*. Sed l. c. dicitur fuisse *super pedibus*: potius ergo idem est cum Arab. transposito خصمة *ocrea*, *tibiale*, à *splendore*: quia ex aere constabat, et armorum *splendor* valde à veteribus affectabatur; conf. suo loco שִׁרְיָה.

מָצַץ id. quod מָצָה, *expressit*, *exsuxit*. Fut. pl. תָּמֹצּוּ *sugatis*, Ies. 66, 11.

מֹץ *gluma*, vid. sub rad. מוץ.

מַצָּה f. *azymum*, *infermentatum*, Leuit. 8, 26. Num. 6, 19. q. d. *pressum*, *compactum*, *condensatum*, coll. quoque rad. Arab. מצ *condensauit*, opposite ad *fermentatum*, quod, *fermento* inflatum, laxius est. Plur. מַצּוֹת *azyma*, Exod. 12, 15. 18. 20. 39. Num. 6, 15. Sed מַצָּה *rixa*, pertinet ad rad. נצה.

מָצוֹר vid. sub rad. צור.

מַק vid. sub seq. rad. מקק.

מַקֵּל, pro מַקְקֵל, vid. sub rad. נקל.

מָקַק *macuit*, *tabuit*, vt מוק. Fut. pl. foem. תִּמַּקְנָה *tabescent*, Zach. 14, 12. ex Chaldaismo, compensata secunda radicali in prima, ad Formam תִּצַּלְנָה à צלל. Alii ad Niph. referunt, vt sit pro תִּמַּקְנָה. Niph. praet. pl. נָמַקּוּ *tabefacti sunt*, Ps. 36, 6. cum Vau Conuers. וּנְמַקֹּתֶם *et tabefietis*, *tabescetis*, Ezech. 24, 23. part. נָמַק, pl. נְמַקִּים *tabefacti*, Ezech. 33, 10. fut. יִמַּק *tabefiet*, Zach. 14, 12. pl. יִמַּקּוּ *tabefient*, Leuit. 26, 39. Hiph. infin. הָמֵק *tabefaciendo*, scil. tabefaciet, Zach. 14, 12.

מַק m. *macies*, *tabes*, Ies. 3, 24. c. 5, 24.

מָרָא *extulit se* vel *elatus fuit*, alias fere ראם, רום et רמם.

Part. praes. foem. מוֹרְאָה *extollens se*, Zeph. 3, 1. Alii referunt ad rad. מרה. Hiph. fut. תַּמְרִיא *elate agit*, *effert se*, Hiob. 39, 18.

מְרִיא m. *pinguis*, vt בָּרִיא, specialiter *pecus pingue* et *saginatum*, 2 Sam. 6, 13. 1 Reg. 1, 9. 19. 25. Ies. 11, 6. significationem accepit vel à rad. Chald. מרא *saginauit*, *pabulum ingessit*, vel à rad. Arab. מרא *bene profecit cibus* adeoque *pinguefactus est*, alias ورى *pinguis fuit*. Conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 282. seq. Plur. מְרִיאִים *pingues*, spec. *animalia pinguia* siue *saginata*, Ies. 1, 11. in regim. מְרִיאֵי Ezech. 39, 18. cum Affixo מְרִיאֵיכֶם *animalia saginata vestra*, Amos. 5, 22.

מָרֵא m. Chald. *dominus*, ab *elatione* et *superioritate*, Dan. 2, 47. c. 5, 23. Proprie est part. praes. Pehal, *substantiue* vsurpatum. Cum Affixo מָרְאִי *domine mi!* sec. Kethibh Dan. 4, 16. 21. sed Kri habet מָרִי, א per Syrismum excluso; vel potius ab absoluto מַר, etiam alias apud Chaldaeos, Talmudicos et Syros vsitato.

מֻרְאָה f. *ingluuies*, *oesophagus*, vt Arab. مَرِيء, ab *ingestione pabuli*: vnde cum Affixo מֻרְאָתוֹ *ingluuies*, *oesophagus eius*, Leu. 1, 16.

מוֹרַג (quidam codices habent מוֹרַב,) m. *tribula*, Ies. 41, 15. sic dicta, quod per aream *repetitis vicibus*, *nunc huc nunc illuc versetur* et *trahatur*, (vnde et *traha* vocatur COLVMELLAE, *trahea* VIRGILIO,) à rad. Chald. מרג *impulit*, *propulit*, Arab. *loco motus est*, et per Gain, *volutatus est*, etc. conf. *Arcan. Form.* p. 211. 212. Pl. מֹרִגִּים (pro מֹרַגִּים, mutato (ַ) in (ִ), vt alibi,) *tribulae*, 2 Sam. 24, 22. et resoluto Dagesch Forti atque (ִ) breui in (ִ) longum, מוֹרִיגִים 1 Chron. 21, 23.

מָרַד *rebellauit*, Arab. *excidit*. Praet. pl. מָרְדוּ *rebellarunt*, Ezech. 2, 3. in pausa מָרָדוּ Gen. 14, 4. part. praes. pl. מֹרְדִים *rebellantes*, *rebellatores*, Ezech. 2, 3. Neh. 2, 19. in regim. מֹרְדֵי Hiob. 24, 13. part. Pahul pl. מְרוּדִים *excisi*, scil. ex patria, *extorres*, Ies. 58, 7. infin. constr. מְרֹד *rebellare*, Ios. 22, 29. Neh. 6, 6. cum Affixo et Praefixo לִמְרָדְכֶם *vt rebelletis*, Ios. 22, 16. fut. cum Vau Conuers. וַיִּמְרֹד *et rebellauit*, 2 Reg. 18, 7. 2 Chron. 13, 6.

מֶרֶד m. *rebellio*, Ios. 22, 22.

מְרַד m. Chald. id. Esr. 4, 19.

מָרָד m. (Formae dagessandae,) Chald. *rebellator*, vnde foem. מָרָדָא *rebellatrix*, Esr. 4, 15. in Statu Emphat. מָרָדְתָּא Esr. 4, 12.

מַרְדּוּת f. *rebellio*, 1 Sam. 20, 30.

מָרָה *rebellauit*, *immoriger*, *contumax*, *peruicax fuit*, SCHVLTENSIO de *Defect. ling. Hebr.* p. 117. seq. proprie *strinxit*, *obstrigillauit*, coll. Arab. Construitur cum Accusat. et cum ב, et in Hiph. aliquoties significationem mutuatur à מרר. Praet. foem. מָרְתָה *rebellauit*, Hos. 14, 1. in pausa מָרָתָה Ier. 4, 17. part. praes. מוֹרֶה *rebellans*, *immoriger*, Deut. 21, 18. 20. Ps. 78, 8. it. *peruicax*, *contumax*, SCHVLTENSIO *stringens*, 2 Reg. 14, 26. pl. מֹרִים *rebellantes*, Num. 20, 10. Huc quidam referunt foem. מוֹרְאָה *rebellis*, Zephan. 3, 1. vt Forma petita sit à מרא. Infin. absol. מָרוֹ *rebellando*, Thren. 1, 20. Hiph. praet. plur. הִמְרוּ *rebellarunt*, Ps. 107, 11. it. (petita significatione à מרר, vti volunt,) *exacerbarunt*, SCHVLTENSIO *obstrigillarunt*, Ps. 106, 33. part. מַמְרֶה, in pl. מַמְרִים *rebellantes*, *immorigeri*, Deut. 9, 7. 24. c. 31, 27. infin. הַמְרוֹת, vnde cum ל, excluso ה, לַמְרוֹת *ad rebellandum*, *ad obstrigillandum*, al. *ad exacerbandum*, Ps. 78, 17. Ies. 3, 8. cum Affixo et Dagesch Forti *affectuoso*, הַמְּרוֹתָם τὸ *exacerbare earum*, scil. illusionum, Hiob. 17, 2. fut. יַמְרֶה *rebellabit*, Ios. 1, 18. foem. תַּמְרֶה, vnde cum Vau Conuers. per Apocopen וַתֶּמֶר *et rebellauit*, Ezech. 5, 6. al. *et mutauit*, petita significatione à מור, citra necessitatem. Pl. יַמְרוּ *rebellabant*, Ps. 106, 43.

מַר m. *gutta*, Ies. 40, 15. proprie *pluuialis* et quasi e nubibus *emulsa*, ex significatione rad. Arab. מרי *mulsit*, it. *in pluuiam dissoluit*, q. d. *mulsit ventus nubem*: de qua locutione metaphorica vid. ALB. SCHVLTENS in *Origin. Hebr.* T. I. pag. 133. 134. Conuenit Graec. *μύρω stillo*. Aliud vid. sub rad. מרר.

מְרִי m. *rebellio*, Prou. 17, 11. Ies. 30, 9. etc. in pausa מֶרִי Num. 17, 25. 1 Sam. 15, 23. Sed Hiob. 23, 2. SCHVLTENSIO est *strictio*, i. e. *solutio* et quasi *emulsio*, *expressio*. Per Metonymiam, posito *Abstractò* pro *Concreto*, notat *contumacem*, *rebellem* vel *rebelles*, Ezech. 2, 7. 8. c. 44, 6. quo etiam referri potest Hiob. l. c. vt *contumacia querelae* sit *contumax nec remittens querela*. Cum Affixis מֶרְיְךָ *rebellio tua*, Deut. 31, 27. מִרְיָם *rebellio sua*, Neh. 9, 17.

מְרָה f. id. vnde dual. מְרָתַיִם *gemina rebellio*: nomen *propheticum* Babylonis, Ier. 50, 21.

מוֹרָה m. *nouacula*, q. d. *stringens*, i. e. *radens*, à SCHVLTENSIO huc refertur. Vid. tamen מוֹרָא sub rad. ירא.

מָרַח *contriuit*, *contudit*. Fut. pl. יִמְרְחוּ *conterant*, *contritam imponant*, (sensu *praegnanti*,) Ies. 38, 21.

מָרוֹחַ m. *contritus*, *contusus*, vnde in regim. מְרוֹחַ אָשֶׁךְ *contritus testiculo*, Leuit. 21, 30. qui Graecis θλασίας et θλαδίας, à θλάω *contundo*, *contero*.

מָרַט in genere *laeuigauit*, **glatt machen**, ſpeciatim 1) de *metallis*, *poliuit*, *expoliuit*, vt 1 Reg. 7, 45. Ezech. 21, 14. 15. 16. 33. 2) de *corpore* eiusque *cute*, *glabrauit*, *pilos euulſit*, *depilauit*, vt Leuit. 13, 40. 41. Eſr. 9, 3. Part. praeſ. pl. מֹרְטִים *depilantes*, *pilos euellentes*, Ieſ. 50, 6. part. Pahul מָרוּט, foem. מְרוּטָה *politus*, *expolitus*, Ezech. 21, 14. 33. c. 29, 18. infin. conſtr. מְרֹט *polire*, cum ה Paragog. מָרְטָה Ezech. 21, 16. niſi potius Nomen ſit. Fut. cum ה Paragog. et Vau Conuers. וָאֶמְרְטָה *et depilaui*, *pilos euulſi*, Eſr. 9, 3. Niph. fut. יִמָּרֵט *deglabrabitur*, Leuit. 13, 40. 41. Pyh. praet. מֹרַט *politus eſt*, vnde foem. in pauſa מֹרָטָה vel, vt plurimi codices habent, מֹרָטָּה, cum Dageſch *Emphatico*, Ezech. 21, 15. 16. part. מְמֹרָט *politum*, 1 Reg. 7, 45.

מְרַט Chald. id. vnde praet. pl. ex Pehil formatum, מְרִיטוּ *depilatae ſunt*, Dan. 7, 4.

מֹרָט m. *depilatus*, *deglabratus*, Ieſ. 18, 2. 7. Adiectiuum Verbale ad Formam dageſſatam לֻקָּח 2 Reg. 2, 10. etc.

מֹרֶךְ vid. ſub rad. רכך.

מָרַץ *acer*, *acris fuit*, vt Arab. transpoſ. مضر, metaphorice *vehemens fuit*; ſicut Graec. ὀξὺς et δριμὺς, et Lat. *acer* etiam pro *vehementi* dicuntur. In Kal non occurrit. In Niph. נִמְרַץ *acrimonia infectus eſt*. Praet. pl. נִמְרְצוּ *acrimonia infecta*, *vehementia* vel *mordacia ſunt*, Hiob. 6, 25. conf. 1 Reg. 2, 8. part. נִמְרָץ *exacerbatus*, *acer*, *vehemens*, de *dolore*, Mich. 2, 10. *dolorem acrem* dixit quoque VIRGILIVS, *dolores acerrimos* CICERO, ἄχος ὀξὺ et ὀδύνην ὀξεῖαν HOMERVS, ὀξεῖαν ὠδῖνα CALLIMACHVS, conf. *Arcan. Form.* p. 129. Foem. נִמְרֶצֶת de *maledictione* et *conuitio*, 1 Reg. 2, 8. Hiph. fut. יַמְרִיץ, cum Affixo יַמְרִיצְךָ *acrem reddit* i. e. *incitat* ſiue *ſtimulat te*, Graece diceres ὀξύνει, παροξύνει, Hiob. 16, 3.

מָרַק *mundauit*, *depurauit*, *terſit*, *defaecauit*, (Arab. *colauit*,) et de *metallis*, *poliuit*, *expoliuit*. Part. Pahul מָרוּק *politum*, 2 Chron. 4, 16. imper. pl. מִרְקוּ *expolite*, Ier. 46, 4. Pyh. praet. cum Vau Conuers. וּמֹרַק *et tergetur*, Leuit. 6, 21.

מָרוּק m. in pl. מְרוּקִים *mundationes*, cum Affixo מְרוּקֵיהֶן *mundationes illarum*, Eſth. 2, 12.

מָרָק m. (quidam codices vitiose habent מָרָק, quod iam dudum notauit DRVSIVS,) *ius*, à partibus carneis et spuma *percolatum* et *defaecatum*, (Arab. marakon *ius*, foem. marakaton *colatum*, it. *ius* vel *portio iusculi*,) Iud. 6, 19. 20. in regim. מְרַק sec. Kri Ies. 65, 4. sed Kethibh habet פְּרַק *frustum*.

תַּמְרוּק vel sec. Kethibh תַּמְרִיק (cum ת significationis *reciprocae*,) *mundatio* siue *tersio sui*, per Metonymiam *id, quo quis se mundat, tergit et nitidum reddit: tersorium*, SEB. SCHMIDIO *fricatorium*, Prou. 20, 30. Pl. תַּמְרוּקִים *mundationes sui*, in regim. תַּמְרוּקֵי Esth. 2, 12. cum Affixis תַּמְרוּקֶיהָ *mundationes, tersoria eius*, vulgo *mundus eius*, Esth. 2, 9. תַּמְרֻקֵיהֶן *tersoria, mundus earum*, Esth. 2, 3.

מָרַר *amarus fuit*, et per Metaphoram, desumtam à *bile*, irae sede, *exacerbatus est*, vt Graec. πικραίνομαι. Praet. foem. מָרָה *exacerbata est*, 1 Sam. 30, 6. Fut. יֵמַר *amarus erit*, Ies. 24, 9. ex יֵמַר, ad Formam אֵכַל et חֵקַל à קָלַל, vel petita Forma à ימר. Alii tamen ad Niphal referunt, vt sit pro יִמַּר *amarus fiet*.. Sed נִמַּר, in pausa נָמַּר, quod vulgo ad Niph. huius Verbi referunt, vid. in נמר. Pih. מֵרֵר *amarum, acerbum reddidit, exacerbauit*. Fut. אֲמָרֵר *amarum reddam*, sequitur בַּבֶּכִי (cum ב *Obiecti* siue *Occupationis*,) *fletum*, i. e. *amare flebo*, Ies. 22, 4. pl. cum Vau Conuers. וַיְמָרְרוּ *et amaram* siue *acerbam reddiderunt*, Exod. 1, 14. cum Affixo וַיְמָרֲרֻהוּ *et exacerbarunt eum*, Gen. 49, 23. Hiph. praet. הֵמַר *amarum reddidit*, metaphorice *moerore affecit*, Hiob. 27, 2. it. *amaritudinem* i. e. *moerorem fecit*, Ruth. 1, 20. Infin. הָמֵר *amarum faciendo*, scil. *fletum*, h. e. *amare flendo*, τὸ *amare flere*, Zach. 12, 10. coll. Ies. 22, 4. c. 23, 7. Ier. 31, 15. fut. תַּמֵּר *exacerbes*, Exod. 23, 21. ex Chaldaismo pro תַּמֵּר, al. *rebelles*, petita significatione à מרה, vel *ferocias*, à נמר Arab. *ferocijt*. Hithpah. fut. יִתְמַרְמַר *exacerbabit se, exacerbabitur*, Dan. 11, 11. sic cum Vau Conuers. c. 8, 7. conf. de Verbis *Affectuum* in Hithpah. *Arcan. Form. Hebr.* p. 524.

מַר m. 1) *amaritudo*, 1 Sam. 15, 32. metaphorice *moeror*, Ies. 38, 15. 17. Ezech. 27, 31. Hiob. 7, 11. c. 10, 1. etc. 2) *amarus*, Prou. 27, 7. Ies. 5, 20. metaphorice *moestus*, 1 Sam. 22, 2. Ezech. 3, 14. Prou. 31, 6. Hiob. 3, 19. *exacerbatus, iracundus*, Iud. 18, 25. 2 Sam. 17, 8. Habac. 1, 6. per Metonymiam *moerorem creans*, Ps. 64, 4. Eccles. 7, 26. Ier. 2, 19. Amos. 8, 10. 3) aduerbialiter, *amare, acerbe*, Ies. 33, 7. Zeph. 1, 14. Plur. מָרִים 1) *amaritudines*, vnde *aquae*

מָרִים *amaritudinum*, i. e. *amarae*, Num. 5, 18. 19. 23. 24. et לְמָרִים *propter amaritudines*, Num. 5, 24. 27. 2) *amari*, *amarae*, Exod. 19, 23. in regim. מָרֵי *moesti*, *exacerbati*, *iracundi*, Iud. 18, 25. 2 Sam. 17, 8. Prou. 31, 6. Foem. מָרָה *amara*, Prou. 5, 4. metaphorice *moesta*, Gen. 27, 34. 1 Sam. 30, 6. 2 Sam. 4, 27. Hiob. 21, 25. Esth. 4, 1. semel מָרָא Ruth. 1, 20. (vbi quasi Nomen *Proprium* est,) in regim. מָרַת 1 Sam. 1, 10. Semel significat aduerbialiter, *amare*, *acerbe*, (vt masc.) Ezech. 27, 30. Aliud vid. sub rad. מרה.

מֹר m. *myrrha*, ab *amaritudine*, Ps. 45, 9. Prou. 7, 17. Cant. 1, 13. etc. et cum Cholem pleno, מוֹר Cant. 4, 6. 14. c. 5, 6. 13. sequente Makkeph מָר־ Exod. 30, 23. cum Affixo מוֹרִי *myrrha mea*, Cant. 5, 1.

מָרָה f. *amaritudo*, metaphorice *exacerbatio*, 2 Sam. 2, 26. Sed de pl. מָרוֹת Mich. 1, 12. vid. *Onomast. V. T.* p. 109.

מָרָּה f. (cum Kamezchatuph et Dagesch Forti insolito,) *amaritudo*, metaphorice *moeror*. In regim. מָרַּת Prou. 14, 10.

מָרוֹר m. *amarus*, *amarum*, pl. מְרוֹרִים *amara*, specialiter *herbae amarae*, τοῖς LXX πικρίδες, conf. de illis BVXTORFFII *Lex. Talm.* ad voc. עלש, BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 602. seq. HILLERI *Hierophyt.* P. II. c. 12. et de FEVSTELII atque HARENBERGII sententia singulari, qui *fel* intelligunt, nostrum *Onomast. V. T.* p. 618.

מְרֹרָה f. 1.) *amaritudo*, pl. מְרֹרוֹת *amaritudines*, Deut. 32, 32. Hiob. 13, 23. 2.) *fel*, ab *amaritudine*, in regim. מְרֹרַת Hiob. 20, 14. cum Affixo מְרֹרָתוֹ *fel eius*, Hiob. 20, 25.

מְרֵרָה f. *fel*, q. d. *amarities* sanguinis vel ex sanguine separata. Cum Affixo מְרֵרָתִי *fel meum*, Hiob. 16, 13.

מְרִיר m. *amaritudo*, metaphorice *tristitia*, vel *infortunium*, vt Arab. *amarron*, pl. מְרִירִים, in regim. מְרִירֵי *amaritudines*, *infortunia*, de *die tristi* et *infausto*, Hiob. 3, 4. conf. מַר de *die*, Amos. 8, 10. Sic Lat. *dies amarus* apud TIBVLLVM, *noctes amarae* apud PROPERTIVM, et Graec. πικρὴ νὺξ in *Epigram.* L. VII.

מְרִירִי m. (cum Iod quasi *gentilitio*,) *qui* vel *quod* est *ex genere* siue *classe amarorum*, Deut. 32, 24.

מְרִירוּת f. *amaritudo*, metaphorice *moeror*, Ezech. 21, 11.

מֶמֶר m. *moeror*, vel potius *res*, *qua quis moeret*: vt *filius stolidus*, Prou. 17, 25.

תַּמְרוּר, et cum Dagesch *Emphatico* et *affectuoso*, (sicut supra in

מַמְּרוֹרִ,) מַמְּרֹר m. Id. vel potius *id, cui inest amaritudo, amarissimum*, conf. *Arcan. Form.* p. 468. pl. מַמְּרֹרִים *amarissima*; Hiob. 9, 18.

תַּמְרוּרִים m. pl. (cum ת sensus *reciproci*,) *contristationes sui, moerores*, Ier. 6, 26. c. 31, 15. Hos. 12, 15. conf. de Verbis *Affectuum* in Hithpah. *Arcan. Form. Hebr.* p. 524. Aliud est תַּמְרוּרִים Ier. 31, 21. *columnae* vel *pyramides, in altum sese efferentes*, significatione petita à ימר *extulit*, vnde et תִּימָרוֹת pl. Ioël, 3, 3. Cant. 3, 6.

מָשָׁה *traxit, extraxit*. Praet. 2 pers. foem. מָשִׁיתִי, ad Formam עָשִׂיתִי Ezech. 16, 31. 43. 47. הָיִיתִי Ezech. 16, 31. etc. vnde cum Affixo מְשִׁיתִהוּ *extraxisti eum*, Exod. 2, 10. quod vulgo in prima persona accipiunt, *extraxi eum*; sed vid. DANZII *Litterat.* p. 344. Hiph. fut. יַמְשֶׁה, cum Affixo יַמְשֵׁנִי *extrahit me*, 2 Sam. 22, 17. Ps. 18, 17.

מֶשִׁי m. in pausa מֶשִׁי Ezech. 16, 10. 13. vulgo *sericum*, sic dictum, quia in fila *trahitur*: quod pluribus defendunt FVLLERVS in *Miscell. S.* L. II. c. 11. et Celeb. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* p. 325. seq. refutat autem BRAVNIVS de *Vest. sacerdot. Hebr.* L. I. c. 8. GVSSETIVS et HILLERVS in *Hierophyt.* P. II. p. 133. *lanam marinam* intelligunt, de qua vid. quae habet BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 487. seq. Paraphrastes Chald. per *discolor* reddit, HIERONYMVS per *polymitum*: quomodo CASTELLVS confert Arab. ושי *colorauit pannum*, in 2 Coniug. *acu pinxit*.

מָשַׁח *vnxit*, siue *oleo* siue *coloribus*, hinc semel *pinxit*, Ier. 22, 14. Praet. cum Affixo מְשָׁחֲךָ *vnxit te*, 1 Sam. 10, 1. Ps. 45, 8. part. praes. pl. מֹשְׁחִים *vngentes*, Iud. 9, 15. part. Pahul מָשׁוּחַ *vnctus*, 2 Sam. 3, 39. pl. מְשֻׁחִים *vncti*, Exod. 29, 2. Leuit. 2, 4. infin. abs. מָשׁוֹחַ *pingendo*, scil. pinxit, Ier. 22, 14. aliis est Nomen Verbale, *pictus, pictum*. Infin. constr. מְשֹׁחַ *vngere*, Iud. 9, 8. Dan. 9, 24. cum ה Parag. מָשְׁחָה Exod. 29, 29. cum Affixo מָשְׁחוֹ τὸ *vngere eius*, Leuit. 7, 36. et alia terminatione מִשְׁחַת, vnde cum Affixo מִשְׁחֲךָ *vngere te*, 1 Sam. 15, 1. vbi tamen alii legunt מְשָׁחֲךָ, ex terminatione מְשֹׁחַ. Imp. מְשַׁח, cum Affixo מְשָׁחֵהוּ *vnge eum*, 1 Sam. 16, 12. fut. יִמְשַׁח *vnget*, Leuit. 16, 32. Niph. praet. נִמְשַׁח *vnctus est*, 1 Chron. 14, 8. infin. הִמָּשַׁח *vngi*, Leuit. 6, 13. Num. 7, 10. 84. 88.

מָשִׁיחַ m. *vnctus*: dicitur tam de *re*, vt 2 Sam. 1, 21. quam de *persona*, vt Leuit. 4, 3. 5. 16. et κατ' ἐξοχὴν de *Messia*, Dan. 9, 25. 26. In regim. מְשִׁיחַ 1 Sam. 24, 6. 10. Thren. 4, 20. cum Affixo מְשִׁיחִי *vnctu*

vnctus meus, 1 Sam. 2, 35. Pſ. 132, 17. pl. מְשִׁיחִים, cum Affixo מְשִׁיחָי *vncti mei*, Pſ. 105, 15. 1 Chron. 16, 22.

מְשַׁח m. Chald. *oleum*, quo *vngitur*, Eſr. 6, 9. c. 7, 22.

מִשְׁחָה f. *vnctio*, Exod. 25, 6. Leuit. 8, 2. 10. 12. 30. Num. 4, 16. in regim. מִשְׁחַת Exod. 30, 25. 31. Sed Leuit. 7, 35. idem eſt cum Chald. מִשְׁחָא et Syr. ܡܫܘܚܬܐ *portio, demenſum*, ex ſignificatione radicis Chald. et Syr. משׁח, Arab. مسح *demenſus eſt*. Sic quoque accipiendum

מָשְׁחָה f. Num. 18, 8. quod alibi *vnctionem* notat, vnde מָשְׁחָתָם *vnctio eorum*, Exod. 40, 15.

מִמְשַׁח m. *pictura, imago picta*, Ezech. 28, 14.

מָשַׁךְ 1.) *traxit, abſtraxit, extraxit, attraxit, protraxit* ſiue *prolongauit*; 2.) *progreſſus eſt, iuit, contendit* aliquo, vt Graec. σύρειν et German. ziehen, deſumta locutione vel à *veſtibus* orientalium *longioribus*, quae inter eundum *trahebantur*, vel ab *inceſſu* reptilium, Iud. 4, 6. c. 20, 37. et ſec. quosdam Exod. 12, 21. Hiob. 21, 33. 3.) *elegit, ſelegit*, Exod. 12, 21. Verba *extrahendi* ſenſum quoque habent *ſeligendi*, vid. *Arcan. Form.* p. 190. et 244. 4.) *trahere ſemen* dicitur, qui *ſemen tractim ſpargit*, Amoſ. 9, 13. coll. Pſ. 126, 6. Conſtruitur cum Accuſatiuo vel cum ב Obiecti: vt מָשַׁךְ בַּקֶּשֶׁת *traxit* i. e. *tetendit arcum*, 1 Reg. 22, 34. 2 Chron. 18, 33. τόξον ἑλκεσθαι dixit HOMERVS, vnde et Aethiop. ሞሐ: *tetendit arcum*. Sed מָשַׁךְ *attraxit manu ſua* (irriſores), ſcil. in ſocietatem, Hoſ. 7, 5. ſic Hiob. 24, 22. Praet. foem. מָשְׁכָה *traxit*, Deut. 21, 3. part. praeſ מֹשֵׁךְ *protrahens, prolongans*, Pſ. 109, 12. it. *tractim ſpargens*, Amoſ. 9, 13. pl. מֹשְׁכִים *trahentes, tractantes*, vel coll. Arab. *tenentes* (calamum ſiue ſtylum ſcribae), al. *attrahentes* virgâ numerantis, ſcil. milites, Iud. 5, 14. conf. I. M. LANGII et FR. VLR. WALTHERI Diſſert. de *Regentibus calamo ſcribae*, et WICHMANSHAVSENII Diſſ. de *Sebulone litteratore* c. 3. In regim. מֹשְׁכֵי *trahentes*, Ieſ. 5, 18. c. 66, 19. foem. pl. מֹשְׁכוֹת *trahentes, tractrices* (Orionis), dicuntur ſtellae, fortaſſis in ſidere aurigae conſtitutae, quae Orioni proximae, eum veluti currum *trahere* videntur, Hiob. 38, 31. Sic ἑλκεσθαι de *Argo*, ſidere coeleſti, dixit ARATVS. Sed *vires planetarum centrifugas* et *centripetas* intelligit Doctiſſ. AD. BECKER in *Specim. Theoricae Iobeae* §. 10. Infin. conſtr. מְשֹׁךְ *trahere, protrahere*, vnde cum Praefixo לִמְשֹׁךְ בַּיַּיִן *ad trahendum in vinum*, vel *dum trahebam*

bebam in vinum, Eccles. 2,3. quo sensu etiam LIVIVS Lib. XL. c. 7. dixit: *hilaritas vtrosque in vinum traxit*. Sed בְּמֹשֵׁךְ *in protrahendo* siue *prolongando*, i. e. *dum prolongat*, vel passiue, *prolongatur*, Exod. 19, 13. Ios. 6, 5. Cum Affixo מָשְׁכוֹ *trahere eum*, Ps. 10, 9. Imp. מְשֹׁךְ *protrahe*, *prolonga*, Ps. 36, 11. pl. מִשְׁכוּ *ite*, *abite*, al. *seligite*, Exod. 12, 21. sed מִשְׁכוּ *trahite*, *abstrahite*, Ezech. 32, 20. vbi tamen alii codices habent מָשְׁכוּ (in praet.) *traxerunt*. Fut. תִּמְשֹׁךְ *trahes*, *extrahes*, Hiob. 40, 25. it. *protrahes*, *prolongabis*, Ps. 85, 6. cum Vau Conuers. וַתִּמְשֹׁךְ *et protraxisti*, Neh. 9, 30. Niph. fut. תִּמָּשֵׁךְ *protrahetur*, *prolongabitur*, Ezech. 12, 25. 28. pl. in pausa יִמָּשֵׁכוּ *prolongabuntur*, Ies. 13, 22. Pyh. part. מְמֻשָּׁךְ *tractus*, *protractus*, Ies. 18, 2. 6. vbi Aegyptii vocantur *gens tracta* siue *protracta*, i. e. *in longum extensa*: quia Aegyptus supra Delta tota in *longitudinem* patet vsque ad Aethiopiae fines, obseruante BOCHARTO in *Phaleg* L. III. c. 12. Alii *gentem distractam* exponunt; quo sensu tamen radix משך alibi non occurrit. Foem. מְמֻשָּׁכָה *tracta*, *protracta*, (de *spe*,) Prou. 13, 12. sic *trahi spem* pro *differri*, etiam SENECA dixit.

מֶשֶׁךְ m. 1.) *tractio*: vnde מֶשֶׁךְ הַזָּרַע *tractio seminis*, i. e. *semen*, quod *tractim spargitur*, Ps. 126, 6. coll. Amos. 9, 13. alii tamen ad seq. significationem referunt. 2.) *extractio*, i. e. *electio*, *selectio*, Hiob. 28, 18. Sed BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. p. 683. alludi l. c. putat ad *extractionem* et *expiscationem* margaritarum ex fundo maris; COCCEIVS, CLERICVS et G. I. LETTE ad *Canticum Deborae* p. 96. 97. *pondus* intelligunt, metonym. *pretium*, vt Graec. ὁλκή, *pondus*, dicitur à *trahendo*, et πλεῖον ἕλκειν *plus trahere* pro *grauius esse*. Denique Celeb. VRIEMOET in Dissert. de *Schilo* p. 219. et in *Annotat. ad Dicta Class.* T. I. p. 311. מֶשֶׁךְ l. c. per *prehensionem* exponit, ex Arab. 3.) *protractio*, *prolongatio*, et aduerbialiter, *diu*, sec. quosdam Ps. 120, 5. quod tamen alii rectius pro *Proprio* habent.

מָשַׁל in genere *aequauit*, *aequum* siue *par fecit*, hinc in specie 1.) *regnauit*, *dominatus est*, *potestatem habuit*, proprie *ius et aequum administrauit*, suum cuique tribuendo, *causas aequauit*, conf. suo loco פֶּחָה: vnde etiam de *sideribus* dicitur, quae diei et nocti *iustum et aequum tempus* tribuunt, Gen. 1, 18. Sic Arab. עדל *iustitiam administrauit*, it. *aequauit*, *aequiparauit*, in 2. Coniug. *comparauit*, etc. et Hebr. שפט, *iudicauit*, proprie notare *aequauit*, obseruat SCHVLTENS in *Commentar.* ad Prou. 8, 20. et

et c. 18, 18. 2.) *aequiparauit*, *comparauit*, *assimilauit*, *parabolis vsus est*. Praet. foem. in pausa מָשָׁלָה *dominata est*, Pſ. 103, 19. part. praeſ. מֹשֵׁל *dominans*, *dominator*, proprie *arbiter aequi*, (quem dicunt Latini,) Gen. 45, 8. 62. Ioſ. 12, 2. 5. it. *parabola vtens*, Ezech. 16, 44. cum Affixo מֹשְׁלוֹ *dominator eius*, Ier. 30, 20. pl. מֹשְׁלִים *dominantes*, Iud. 14, 4. Neh. 9, 37. it. *parabolis vtentes*, Num. 21, 28. Ezech. 18, 2. in regim. מֹשְׁלֵי *dominatores*, Ieſ. 28, 14. cum Affixo מֹשְׁלָו *dominatores eius*, Ieſ. 52, 5. foem. מֹשֶׁלֶה *dominans*, *dominatur*, Ieſ. 40, 10. infin. abſol. מָשׁוֹל *dominando*, Gen. 37, 8. infin. conſtr. מְשֹׁל *dominari*, Iud. 9, 2. Prou. 19, 10. imper. מְשָׁל *dominare*, Iud. 8, 22. it. *parabola vtere*, Ezech. 17, 2. c. 24, 3. fut. יִמְשֹׁל *dominabitur*, *poteſtatem habebit*, Exod. 21, 8. Iud. 8, 23. it. *parabola vtetur*, Ezech. 16, 44. pl. יִמְשְׁלוּ *dominabuntur*, *dominentur*, Pſ. 19, 14. Ieſ. 3, 4. it. *parabolis vtentur*, Ezech. 12, 23. Niph. praet. נִמְשַׁל *assimilatus*, *similis factus est*, Pſ. 49, 13. 21. נִמְשַׁלְתָּ *similis factus*, *assimilatus es*, Ieſ. 14, 10. Pih. part. מְמַשֵּׁל *parabolis vtens*, Ezech. 20, 49. Hiph. הִמְשִׁיל *dominari fecit*, et intranſit. *dominatus est*, it. *assimilauit*, *comparauit*. Praet. cum Affixo et Vau Conuerſ. וְהִמְשִׁילָם *et dominari faciet eos*, Dan. 11, 39. infin. nominaſcens הַמְשֵׁל τὸ *dominari*, *dominatus*, Hiob. 25, 2. fut. cum Affixis תַּמְשִׁילֵהוּ *dominari facies eum*, Pſ. 8, 7. ſed plur. תַּמְשִׁלוּנִי *assimilabitis me*, Ieſ. 46, 5. Hithpah. fut. cum Vau Conuers. וָאֶתְמַשֵּׁל *et assimilaui*, *comparaui me*, *similis mihi viſus ſum*, Hiob. 30, 19.

מֹשֶׁל m. *dominatus*, *dominium*, it. *assimilatio*, *assimilatum*: *simile*, vnde cum Affixo מָשְׁלוֹ *simile eius* vel *ei*, Hiob. 41, 25. it. *dominium eius*, Zach. 9, 10. Dan. 11, 4. In vulgaribus Lexicis hoc Nomen deſiderat VORSTIVS in *Philolog. S.* P. I. p. 115.

מְשֹׁל m. *comparatio*, *parabolica locutio*, *parabola*, *prouerbium*, Hiob. 17, 6. Ezech. 18, 3.

מָשָׁל m. id. 1 Sam. 24, 13. 1 Reg. 4, 32. Pſ. 44, 15. etc. cum Affixo מְשָׁלוֹ *parabolam ſuam*, Num. 23, 7. 18. Hiob. 27, 1. pl. מְשָׁלִים *parabolae*, *prouerbia*, Eccleſ. 12, 9. Ezech. 14, 7. in regim. מִשְׁלֵי Prou. 1, 1. Hiob. 13, 12.

מֶמְשָׁל m. *dominatus*, *dominium*, Dan. 11, 3. 5. pl. מֶמְשָׁלִים *dominatus*, per Metonymiam *perſonae dominatum gerentes*, *dominatores*, 1 Chron. 26, 6. ſicut Graec. ἀρχὴ, ἐξουσία, Lat. *poteſtas*, *magiſtratus*, *dominatio* etc.

מֶמְשָׁלָה f. id. Mich. 4, 8.

מֶמְשָׁלָה f. id. metonymice *id, cui imperatur*. Plur. מֶמְשָׁלוֹת, cum Affixo מֶמְשְׁלוֹתָיו *dominatus eius*, i. e. *regio* siue *populus, quibus ille dominatur*, Pf. 114, 2.

מֶמְשֶׁלֶת f. id. Gen. 1, 16. Ier. 34, 1. Pf. 136, 8. metonymice 1.) *ditio, regio, cui imperatur*, vt 2 Reg. 20, 13. Ief. 39, 2. 2.) *perfona dominatum gerens*, et collectiue, *perfonae dominatum gerentes, fummi duces*, 2 Chron. 32, 9. Cum Affixo מֶמְשַׁלְתּוֹ *dominatus, dominium eius*, 1 Reg. 9, 19. Pf. 103, 22. pl. מֶמְשְׁלוֹת *dominia*, Pf. 136, 9.

מָשַׁק radix Hebraeis inufit. fenfum *poffidendi* habuiffe videtur, coll. Arab. مسك *poffedit*, mutato Hebr. ק in כ, vt alibi faepiffime: cuius rei exempla dedit SCHVLTENS in *Claue Dial.* p. 295. 296. quibus addi poffunt בכר Arab. *diluculo fuit* vel *fecit*, ab Hebr. בֹּקֶר, דכך Arab. *comminutus, contritus eft*, Hebr. דקק, כציר et קציר *pumilio*, ab Hebr. קצר, כרב *propinquus fuit*, Hebr. קרב, נחך *euulfit*, Hebr. נחק, عكس *inuertit, peruertit*, ab Hebr. עקש, רכך *tenuis fuit*, Hebr. רקק etc. Hinc funt

מֶשֶׁק m. *poffeffio*: vnde בֶּן־מֶשֶׁק בֵּיתִי *filius poffeffionis domus meae*, i. e. *poffeffor et haeres meus*, Gen. 15, 2. Vulgo מֶשֶׁק exponitur *difcurfitatio*, à שקק; fed fenfu coacto et plane hiulco: quid enim de *filio* illo *difcurfitationis domus fuae* voluerit Abrahamus, l. c. deficit. Neque etiam placet SCHVLTENSII *filius carminationis* i. e. *politurae*, in eius Opufc. de *Defectibus linguae Hebr.* §. 33. feq. et in *Vindiciis* p. 142. Quibusdam eft Nomen *Propr.* quod defendit I. KÜHNIVS in *Quaeft. Philol.* Pentad. II. Sed מֶשֶׁק vid. fub rad. שקק.

מִמְשָׁק m. *poffeffio* vel potius *locus poffeffus*. In regim. מִמְשַׁק חָרוּל *poffeffio vrticae, locus ab vrtica poffeffus* et *occupatus*, SCHVLTENSIO l. c. p. 32. *locus, vbi fenticetum carminat et lacerat*, Zeph. 2, 9. conf. מוֹרָשׁ Ief. 14, 23.

מַשּׂוֹר *ferra*, vid. fub rad. נשר.

מָשַׁשׁ *palpauit, contrectauit*. Fut. יָמֹשׁ, vnde cum Affixis יְמֻשֵּׁנִי *palpabit me*, Gen. 27, 12. וַיְמֻשֵּׁהוּ *et palpauit eum*, Gen. 27, 12. Pih. מִשֵּׁשׁ *contrectauit*. Praet. מִשַּׁשְׁתָּ *contrectafti*, Gen. 31, 37. part. מְמַשֵּׁשׁ *palpans*, Deut. 22, 29. fut. יְמַשֵּׁשׁ *palpat*, Deut. 28, 29. pl. יְמַשְׁשׁוּ *palpant*, Hiob. 5, 14. c. 12, 25. Hiph. fut. יָמֵשׁ *palpabit*, fcil. quiuis, *imperfonaliter*, Exod. 10, 21.

מֶתֶג m. *frenum*, vel *camus*, (Graec. κημός, quod CASTEL-

LVS per Metathesin à מֶתַג factum putat,) 2 Sam. 8, 1. Ps. 32, 9. Prou. 26, 3. descendit à rad. Arab. مضغ *edendum praebuit:* quia *frenum* ori equi inditum, ei quasi *mandendum* et *mordendum* traditur; *mandere frena equum* dixit VIRGILIVS, *mordere frenum* CICERO, STATIVS, MARTIALIS, TIBVLLVS, et χαλινοφάγος i. e. *freni comestor*, epitheton *equi* est apud CALLIMACHVM; vel quia in *camo* equis *pabulum* praeberi solet. Cum Affixo מִתְגִּי *frenum, camus meus*, 2 Reg. 19, 28. Ies. 37, 29.

מָתָה radix Hebr. inusit. Arab. מתא *extendit*, alias מטא, quod praeter *extensionis* notionem etiam significat *se socium iunxit*, vnde مطو *socius*, et Talmud. מָתָא *vrbs, ciuitas*, q. d. *consociatio hominum:* à quo non abludit Arab. מתח *propinquitatem iniit*, vnde Aethiop. ወት፡ *maritus*, quod hic confert LVDOLFVS in *Lex. Aethiop.* col. 639. Inde est

מַת m. in pl. מְתִים, et defectiue מְתִם, *homines*, proprie *in eadem societate viuentes*, Deut. 2, 34. c. 3, 6. Ps. 17, 14. Hiob. 11, 3. c. 24, 12. in regim. מְתֵי Gen. 34, 30. Deut. 4, 27. מְתֵי אָהֳלִי *homines socii eiusdem tentorii*, i. e. *domestici*, Hiob. 31, 31. מְתֵי סוֹד *homines socii arcani*, h. e. *familiares, amici intimi*, Hiob. 19, 19. Cum Affixis מְתַיִךְ *homines tui*, Ies. 3, 25. מְתָיו *homines eius*, Deut. 33, 6.

מְתֹם m. (*Denominatiuum* à מַת, cum ם *Collectiuo*,) *hominum multitudo*, Iud. 20, 48. vbi tamèn quidam codices habent מְתִם, vt Deut. 2, 34. c. 3, 6. Aliud מְתֹם vid. sub rad. תמם.

מָתַח *extendit*. Fut. יִמְתַּח, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וַיִּמְתָּחֵם *et extendit eos*, Ies. 40, 22.

אַמְתַּחַת f. (cum א Heemantico, *Continuitatis* et *firmae Consistentiae* indice,) *saccus*, Gen. 44, 2. 12. recte Auctor *Michlal Iophi* ad Gen. 42, 27. sic dictum putat, quod *continuo* et *semper extensus* sit, cum eum implent; vt contra vacuus, colligitur et complicatur. Cum Affixo אַמְתַּחְתּוֹ *saccus suus*, Gen. 42, 27. c. 43, 21. pl. אַמְתָּחוֹת *sacci*, in regim. אַמְתְּחוֹת Gen. 43, 1. cum Affixo אַמְתְּחֹתֵינוּ *sacci nostri*, Gen. 43, 18. 22.

מָתַי Particula *interrogandi: quando?* Gen. 30, 30. Ps. 41, 6. Ps. 101, 2. Prou. 23, 32. Hiob. 7, 4. Amos. 8, 5. etc. compos. ex מָה et תַו, mutato ו in Iod, q. d. *quis terminus* siue *finis?*

מָתַן radix Hebraeis inusit. Arab. *firmus, validus fuit*. Inde sunt

מָתְנַיִם m. dual. *vterque lumbus*, à *firmitate* et *robore*, Exod. 25, 42. Deut. 31, 11. Prou. 30, 31. etc. conf. Ief. 45, 1. Nah. 2, 2. Prou. 31, 17. Hiob. 40, 16. Intelligitur non *mollior* illa et *laxior* corporis *pars*, quae alias חֲלָצַיִם, fed potius *dorfi pars*, totius fpinae partium craffiffimis maximisquae vertebris *compacta*, Graec. ὀσφύς. In regim. מָתְנֵי 1 Reg. 12, 10. Ief. 45, 1. cum Affixo מָתְנֵינוּ *lumbi noftri*, 1 Reg. 20, 31. Pf. 66, 11.

אֵמְתָּן m. vnde foem. אֵימְתָנִי (per Apocopen pro אֵימְתָנִית, cum א Heemantico, *firmae Confiftentiae* nota,) *firma*, *valida*, *robufta*, Dan. 7, 7.

מָתַק *dulcis fuit* vel *factus eft*, *dulcuit*, metaphorice *fuauis*, *gratus fuit*, Syr. *fuxit*, *exfuxit*. Praet. cum Affixo מְתָקוֹ vulgo *dulcis fuit* vel *eft ei*, aliis *exfuxit eum*, Hiob. 24, 2. pl. מָתְקוּ *dulces funt*, Hiob. 24, 33. part. Pahul מָתוּק *dulcis*, pl. מְתוּקִים *dulces*, *dulcia*, Pf. 19, 11. foem. מְתוּקָה Ecclef. 5, 11. fut. pl. in paufa יִמְתָּקוּ *dulces funt*, Prou. 9, 17. cum Vau Conuers. וַיִּמְתְּקוּ *et dulces factae funt*, Exod. 15, 25. Hiph. הִמְתִּיק *dulcem*, *fuauem reddidit*, et intranfitiue, *dulcis fuit*. Fut. f. תַּמְתִּיק *dulce erit*, Hiob. 20, 12. pl. נַמְתִּיק *dulcem*, *fuauem faciebamus*, Pf. 55, 15.

מָתוֹק m. *dulcis*, *dulce*, metaphorice *fuauis*, *gratus*, Iud. 14, 14. 18. Ief. 5, 20. Cant. 2, 3. Ecclef. 11, 7. etc.

מֶתֶק m. *dulcedo*, *fuauitas*, Prou. 16, 21. c. 27, 9.

מֹתֶק m. id. cum Affixo מָתְקִי *dulcedo mea*, Iud. 9, 11.

מַמְתָּק m. proprie et vi Formae *id*, *cui dulcedo ineft*, *res dulciffima*, pl. מַמְתַּקִּים *res dulciffimae*, Cant. 5, 16. Neh. 8, 10.

נ

נ, quoties *feruile* eft

I. *ab initio*, a) in Nominibus *Heemanticum* eft, formans Verbalia ex Niph. vt נַפְתּוּלִים *luctationes*, conf. *Arcan. Form.* Sect. VII. c. 3. §. 22. b) in Verbis *Praeformantem* conftituit, tum perfonae primae Fut. plur. tum totius Coniugationis Niphal.

II. *in medio*, frequenter per *Epenthefin* interponitur: vt יִצְּרֶנְהוּ *cuftodiebat eum*, Deut. 32, 10. Sic vero vt plurimum per Dagefch Forte fequenti litterae inferitur.

III. *in fine*, a) *Affixum* foem. 3 perf. pl. conftituit. b) in Nominibus *Heemanticum* eft, praecedente Kamez aut Cholem: quomodo Nomina format *Augmentatiua* et *Intenfiua*, de quibus vid. *Arcan.*

Arcan. Form. Sect. VIII. c. 1. c) apud Chaldaeos inseruit exprimendo Numero plur. Nominum masc. in ין et foem. in ן. d) in Verbis per *Paragogen* additur Afformantibus י et ו.

בָּא Particula *Expletiua*, à *sono* factitia, vt Syr. et Samar. בי, Graec. νυ. Posset quoque deduci à sequenti Verbo באה *pulcher fuit*, vnde בָּא *pulchre*, *bene*, vt Chald. בָּאֵה: vt sit vox, qua quis vel aliis, quos rogat et hortatur, vel sibi ipsi *abblanditur*, vt Graec. εὖγε, ab εὖ *bene*. Adhiberi autem solet 1) in *precibus*: quomodo vulgo redditur per *quaeso*, *obsecro*, vt Gen. 12, 13. 1 Sam. 15, 25. 2 Reg. 2, 9. 2) in *adhortationibus* et *excitationibus*, vel *aliorum*, vt Num. 20, 10. Iud. 13, 4. Ps. 118, 3. 4. vel *sui ipsius*, vt Ps. 116, 14. Ps. 122, 8. Cant. 3, 2. Ies. 5, 1. 3) interdum plane παρέλκει, vt Gen. 24, 42. Ier. 4, 31. Thren. 5, 16. Ps. 115, 2. etc. Sed בָּא *crudum*, *semicoctum*, vid. infra sub rad. בוא.

נֹאד (ex Syrismo pro בָּאד vel בָּאוֹד,) m. *vter*, (*vtris*,) 1 Sam. 16, 20. Ps. 119, 83. semel scribitur נאוד sec. Kethibh Iud. 4, 19. proprie quidem *vtrem aquae* significat, deinde etiam aliorum *humorum*, vt *lactis*, *vini* etc. à rad. Arab. נאד *aqua scatuit*, *aquam ex se emisit*. Cum Affixo in pausa נֹאדֶךָ *vter tuus*, Ps. 56, 9. plur. נֹאדוֹת *vtres*, Ies. 9, 4. 13.

נָאָה *pulcher*, *decorus fuit*, *decuit*, *conuenit*, alias יאה. Inde oritur Verbum plurilitterum

נָאוָה (geminata tertia radicali ה, *intensionis* ergo, et priore ה in ו mutato, vt in טחה, שחה etc.) *admodum pulcher* vel *decorus fuit*, *magnopere decuit*, vnde pl. נָאווּ (per Crasin pro נָאֲוָוּ) *admodum pulchri fuerunt* vel *sunt*, Ies. 52, 7. Cant. 1, 10.

נָאָה f. *locus*, *in quo pecudes degunt*, *caula*, pro נָוָה, vid. infra sub rad. נוה.

נָאוֶה m. (pro נָאֲוֶה, Verbale formatum à Verbo plurilittero נָאוָה,) *admodum pulcher et decorus*, *decens*, Prou. 19, 10. c. 26, 1. Cant. 2, 14. c. 4, 3. foem. נָאוָה *admodum pulchra et decora*, *decens*, Ps. 33, 1. Ps. 147, 1. Prou. 17, 7. Cant. 1, 5. c. 6, 3. Sed נָוֶה et נָוָה vid. sub rad. נוה.

נַאֲוָה f. *decor*, *pulchritudo*, Ps. 93, 5. cuius loci sensus est: *domui tuae decor* est *sanctitas*.

נָאַם *dixit*. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּנְאֲמוּ *et dixerunt*, Ier. 23, 31.

נְאֻם m. *dictum*, *effatum*, Gen. 22, 16. Num. 14, 18. 1 Sam. 2, 30. Ps. 36, 2. etc.

נְאֻם m. (ex Syrismo pro נְאֻם,) Chald. *id, quod dicitur*, cum א Parag. (quale est in בְּלָא et עֲלָא,) כְּמָא: vnde cum כ, כִּנְמָא *secundum id, quod dicitur*, vulgo *sic, hunc in modum*, Esr. 4, 8. c. 5, 4. 11. Vid. tamen quoque supra p.

נָאַף *moechatus est, adulterium commisit.* Part. praes. נֹאֵף *moechans*, et nominaliter, *moechus, adulter*, Leuit. 20, 10. Prou. 6, 32. foem. נֹאֶפֶת *adultera*, Leuit. 20, 10. pl. נֹאֲפוֹת *adulterae*, Ezech. 16, 38. c. 23, 25. infin. absol. נָאֹף *moechando*, Ier. 23, 14. Hos. 4, 2. fut. תִּנְאָף *moechaberis*, Exod. 20, 14. Deut. 5, 18. יִנְאַף *moechabitur*, Leuit. 20, 10. Pih. praet. f. נִאֲפָה *frequenter moechata est*, Ier. 3, 8. pl. in pausa נִאֵפוּ *moechati sunt*, Ezech. 23, 37. part. מְנָאֵף *adulter*, Ies. 57, 3. pl. מְנָאֲפִים *adulteri*, Ps. 50, 18. Hos. 7, 4. foem. מְנָאֶפֶת *adultera*, Ezech. 16, 32. Prou. 30, 20. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיְנַאֲפוּ (Dagesch Forti non compensato,) *et moechati sunt*, Ier. 29, 23. sed foem. תְּנָאַפְנָה *moechantur*, Hos. 4, 13. 14.

נִאֻפִים pl. m. *adulteria frequentia*, Ezech. 23, 43. cum Affixo נִאֻפַיִךְ *adulteria tua*, Ier. 13, 23.

נַאֲפוּפִים pl. m. id. (tertia radicali geminata,) cum Affixo נַאֲפוּפֶיהָ *adulteria eius*, Hos. 2, 4.

נָאַץ *spreuit, contemsit.* Praet. pl. נָאֲצוּ *spreuerunt*, Prou. 1, 30. in pausa נָאָצוּ Ps. 107, 11. fut. תִּנְאַץ *spernas*, Ier. 14, 21. יִנְאַץ *spernit*, Prou. 15, 5. pl. cum Nun Paragog. in pausa יִנְאָצוּן *spernunt*, Ier. 33, 23. Pih. נִאֵץ *magnopere spreuit*, Ps. 10, 3. 13. it. *spernere fecit, ad contemtum prouocauit.* Praet. f. נִאַצְתָּ *ad contemtum prouocasti*, 2 Sam. 12, 14. part. מְנַאֵץ *spernens*, pl. cum Affixo מְנַאֲצַי *spernentes me*, Num. 14, 23. Ier. 23, 17. infin. נַאֵץ (pro נִאֵץ) *ad contemtum prouocando*, 2 Sam. 12, 14. fut. יְנָאֵץ *spernet*, Ps. 74, 10. sed pl. cum Affixo יְנַאֲצֻנִי *spernent me*, Num. 14, 11. part. מְנֹאָץ mixtum ex part. Pyh. מְנֹאָץ *contemtus, qui spernitur*, et ex part. Hithpah. מִתְנָאֵץ (ת sequenti נ per Dagesch Forte inserto,) *se ipsum contemtui exponens*, q. d. *contemtus et semet ipsum contemtui exponens*, Ies. 52, 5.

נְאָצָה f. *contemtus, contumelia*, 2 Reg. 19, 3. Ies. 33, 3.

נֶאָצָה (Formae dagessandae,) f. *contemtus, contumelia intensa*, pro נְאָצָה. Pl. נֶאָצוֹת *contumeliae*, Neh. 9, 18. 26. sed cum Affixo נֶאָצוֹתֶיךָ *contumeliae tuae*, Ezech. 35, 12.

נָאַק idem quod אָנַק *clamauit cum gemitu.* Praet. cum Vau Con-

Conuers. וַיִּנְאַק *et gemet cum clamore*, Ezech. 30, 24. fut. pl. in pausa יִנְאָקוּ *gemunt*, Hiob. 24, 12.

נְאָקָה f. *clamor*, *gemitus*. In regim. נַאֲקַת Exod. 6, 5. cum Affixo נַאֲקָתָם *gemitus*, *clamor eorum*, Exod. 2, 24. Iud. 2, 18. pl. נְאָקוֹת *gemitus*, *clamores*, in regim. נַאֲקוֹת Ezech. 30, 24.

נָאַר *detestatus est*, *exsecratus est*, alias fere ארר, in Kal inusit. Niph. part. plur. נֵאָרִים (pro נִנְאָרִים) *maledicti*, Malach. 3, 9. vid. quoque ארר. Pih. praet. נֵאַר *detestatus est*, Thren. 2, 7. sed נֵאַרְתָּה (cum ה Parag.) *detestatus es*, Ps. 89, 39.

נְאַשְׁאַר vid. in rad. שאר.

נָבָא radix in Kal inusit. sensum *inflandi* et *inspirandi* habuisse videtur, coll. cognato נָבוּב *inflatus*, sec. quosdam, Hiob. 11, 12. Niph. praet. נִבָּא (pro נִנְבָּא) *inspiratus est*, hinc *prophetauit*, 1 Sam. 10, 11. Ier. 2, 1. נִבֵּאתָ *prophetasti*, Ier. 20, 6. c. 28, 6. et נִבֵּיתָ (petita Forma à Verbis Quiesc. tertia ה,) Ier. 26, 9. נִבֵּאתִי *prophetaui*, Ezech. 37, 7. pl. נִבְּאוּ *prophetarunt*, Ier. 37, 19. Ioël. 3, 1. in pausa נִבָּאוּ Ier. 23, 21. part. נִבָּא (pro נִנְבָּא) *inspiratus*, *prophetans*, 1 Chron. 25, 2. 3. Ier. 32, 3. et נִבֶּא, petita terminatione ex Forma Quiescentium tertia radicali ה, vnde pl. נִבְּאִים *prophetantes*, 1 Sam. 19, 21. 1 Reg. 22, 12. Ier. 14, 14. 16. etc. sic sec. Kri 1 Chron. 25, 1. (vbi Kethibh habet נְבִיאִים *prophetae*,) alias regulariter נִבָּאִים Ezech. 13, 2. in regim. נִבְּאֵי Ier. 23, 26. c. 43, 32. infin. הִנָּבֵא *prophetare*, Ier. 19, 14. Amos. 7, 13. cum Affixo הִנָּבְאִי τὸ *prophetare meum*, Ezech. 11, 13. c. 37, 7. et Forma mixta ex Quiescentibus tertia א et ה, cum Affixo הִנָּבְאֹתוֹ τὸ *prophetare eius*, Zach. 13, 4. imp. הִנָּבֵא *propheta*, *vaticinare*, Ezech. 11, 4. Amos. 7, 15. fut. תִּנָּבֵא *prophetabis*, Ier. 11, 21. Amos. 7, 12. 16. יִנָּבֵא *prophetabit*, Ier. 28, 9. Zach. 13, 3. etc. Hithpah. הִתְנַבֵּא *prophetam egit* vel *se gessit*, petita significatione à Nomine נָבִיא *propheta*. Praet. cum Vau Conuers. וְהִתְנַבִּיתָ *et prophetam ages*, *prophetabis*, 1 Sam. 10, 6. sed הִנַּבֵּאתִי (ח sequenti נ per Dagesch Forte inserto,) *prophetam egi*, *prophetaui*, Ezech. 37, 10. sic in pl. הִנַּבְּאוּ *prophetarunt*, Ier. 23, 13. part. מִתְנַבֵּא *prophetam agens*, *prophetans*, Ier. 29, 26. 27. pl. מִתְנַבְּאִים *prophetantes*, Num. 11, 27. 1 Sam. 10, 5. foem. pl. מִתְנַבְּאוֹת id. Ezech. 13, 17. infin. הִתְנַבּוֹת (Forma petita à Quiescentibus tertia radicali ה,) *prophetare*, 1 Sam. 10, 13. fut. יִתְנַבֵּא *prophetabit*, *prophetat*, 1 Reg. 22, 8. 18. 2 Chron. 18, 17. etc.

נְבָא Chald. id. vnde Ithpahal praet. הִתְנַבִּי *prophetauit*, Esr. 5, 1.

נָבִיא m. *inspiratus*, *propheta*, Gen. 20, 7. Deut. 13, 1. Iud. 6, 8. etc. conf. I. A. QVASII Differt. I. et II. de *vera vocis* נביא *etymologia*, et Celeb. I. C. KALLII Differt. I. et II. de *voce* נביא. Cum Affixo נְבִיאֲכֶם *propheta vester*, Num. 12, 6. pl. נְבִיאִים *prophetae*, Num. 11, 29. 1 Sam. 10, 5. 10. 11. in regim. נְבִיאֵי 1 Reg. 18, 4. 13. 14. 19. 22. 40. et sec. Kri 2 Reg. 17, 13. vbi Kethibh habet נְבִיאֵו (pro נְבִיאָיו) *prophetae sui*, quod SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 501. legit נְבִיאוּ, quod sit pl. Formae Arab. construct. ab absol. נְבִיאוּן. Cum Affixo נְבִיאֶיךָ *prophetae tui*, 1 Reg. 19, 10. 14. Neh. 9, 26. 30.

נְבִיא m. Chald. id. in Statu Emphat. נְבִיאָה Esr. 5, 1. c. 6, 14. Pl. נְבִיאִין *prophetae*, in Statu Emphat. נְבִיאַיָּא Esr. 5, 1. 2. vbi tamen plurimi codices habent נְבִיַּאיָּא, cum א otioso, tanquam ab absoluto נְבִיִּין.

נְבִיאָה f. *prophetissa*, (per Motionem formatum à masc. נָבִיא,) Exod. 15, 20. 2 Reg. 22, 14. Ies. 8, 13. etc.

נְבוּאָה f. *inspiratio*, *prophetia*, 2 Chron. 15, 8. in regim. נְבוּאַת 2 Chron. 9, 29.

נְבוּאָה f. Chald. id. vnde in regim. נְבוּאַת Esr. 6, 14.

נָבוּב vid. in rad. נבב.

נְבִזְבָּה f. Chald. Dan. 2, 6. vulgo *donum*, *praemium*. Deriuant enim à rad. Chald. בִּזְבֵּז *expendit*, *erogauit*: vt sit pro בִּזְבְּזָה; sed vnde sic נ? hoc enim apud Hebraeos Verbalia ex sola Coniugatione Niph. format. Videtur potius esse vox peregrina et forsitan corrupta ex Graeco νόμισμα *numisma*, *pecunia*, permutatis *b* et *m*, litteris eiusdem organi. In plur. ה foem. mutatur in Iod, et pro (·) sub ב priore recurrit Kamezchatuph, (non obstante Accentu Euphonico,) נְבָזְבַּיִן *numismata*, *pecuniae*, vnde cum Affixo נְבָזְבְּיָתָךְ *numismata*, *pecuniae tuae*, Dan. 5, 17.

נָבַח *latrauit*. Infin. constr. נְבֹחַ *latrare*, Ies. 56, 10.

נָבַט *intuitus est*, *respexit*, *prospexit*, in Kal inusit. Pih. נִבַּט *diligenter et intentis oculis intuitus est*, *respexit*, *prospexit*, et metaphorice etiam de *animo* dicitur. Praet. cum Vau Conuers. וְנִבַּט *et intuebitur*, Ies. 5, 30. Hiph. הִבִּיט id. Num. 21, 9. Ps. 33, 13. Praet. cum Vau Conuers. וְהִבַּטְתָּ *et intueberis*, 1 Sam. 2, 32. part. מַבִּיט *intuens*, Ps. 104, 32. infin. הַבִּיט *intueri*, *intuendo*, Exod. 3, 6. Ion. 2, 5. cum Affixo הַבִּיטִי τὸ *intueri meum*, Ps. 119, 6. imper. הַבֵּט *intuere*, 1 Reg. 18, 43. Ps. 74, 20. et cum Iod, הַבִּיט Ps. 142, 5. sed

 cum

cum ה Paragog. הַבִּיטָה Pſ. 13, 4. Thren. 1, 11. pl. הַבִּיטוּ *intuemini*, Ieſ. 42, 18. Habac. 1, 5. fut. אַבִּיט *intuebor*, *reſpicio*, 2 Reg. 3, 14. Ieſ. 63, 5. cum ה Parag. אַבִּיטָה Pſ. 119, 15. 18. Ieſ. 18, 4. תַּבִּיט *intueberis*, *intuearis*, 1 Sam. 16, 7. et תַּבִּיט Gen. 19, 17. Pſ. 10, 14. et ſic porro.

מַבָּט (pro מִנְבָּט) m. proprie *Obiectum aſpectus*; ſed metaphorice ſumitur pro *Obiecto exſpectationis*: Vocabula enim *ſpectandi* ad *exſpectationem* referri ſolent. Cum Affixis מַבָּטֵנוּ *exſpectatio noſtra*, Ieſ. 20, 6. מַבָּטָם *exſpectatio eorum*, Ieſ. 20, 5.

מֶבָּט (pro מִנְבָּט) m. id. cum Affixo מֶבָּטָהּ *exſpectatio eius*, Zach. 9, 5.

נֶבֶךְ m. idem cum Arab. nabcon *collis*, *tumulus acuto vertice*, à rad. נבך in 8 Coniug. *eminuit*, *editus fuit*. Plur. נְבָכִים *tumuli acuti*, *ſcopuli*, in regim. נִבְכֵי Hiob. 38, 16.

נָבֵל in genere *flaccidus*, *marcidus*, *debilis fuit* vel *euaſit*; hinc ſpecialiter 1) *prae flacciditate et marcore decidit*, vt *folia*, *flores* etc. Ieſ. 40, 7. 8. Ier. 8, 13. etc. niſi *cadendi* notio potius petita ſit à rad. cognata נפל. 2) *ſtultus*, *debilis conſilio et mente fuit*, vt Arab. cognatum فال. Praet. foem. נָבְלָה *marcuit*, de *terra* ſiue *terrae plantis*, Ieſ. 24, 4. perſ. 2. נָבַלְתָּ *ſtultus fuiſti*, *ſtulte egiſti*, Prou. 30, 32. part. praeſ. נֹבֵל *marceſcens*, *decidens*, Ieſ. 28, 1. 4. foem. נֹבֶלֶת Ieſ. 1, 30. c. 34, 4. infin. abſol. נָבֹל q. d. *debileſcendo*, *laſſeſcendo*, Exod. 18, 18. infin. conſtr. נְבֹל *decidere*, Ieſ. 34, 4. fut. תִּבֹּל *debilis* i. e. *laſſus fies*, Exod. 18, 18. יִבֹּל *marceſcet*, *decidet*, Ieſ. 34, 4. *marceſcit*, *decidit*, Pſ. 1, 3. Ezech. 47, 12. de *monte*, i. e. de eius arboribus, plantis, herbis, Hiob. 14, 18. pl. in pauſa יִבֹּלוּ *marceſcent*, 2 Sam. 22, 46. Pſ. 18, 46. ſimulque cum Nun Paragog. יִבּוֹלוּן Pſ. 37, 2. Pih. נִבֵּל proprie *ſtultum* i. e. *vilem fecit*, it. *ſtultum*, *vilem habuit*, *vilipendit*; ſicut Arab. חמק *ſtultus fuit*, in 7 Coniug. *viluit*, *abiectus euaſit*, ماق *vecors*, *fatuus fuit*, it. *leuis pretii fuit*, etc. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וְנִבַּלְתִּיךְ *et vilem faciam te*, Nah. 3, 6. part. מְנַבֵּל *vilem habens*, *vilipendens*, Mich. 7, 6. fut. תְּנַבֵּל *vilem facias*, vel *vilipendas*, Ier. 14, 21. וַיְנַבֵּל *et vilipendit*, Deut. 32, 15. Hiph. fut. pl. cum Vau Conuers. וַנָּבֶל *et emarcuimus*, Ieſ. 64, 5. ſed Forma eſt tanquam à בלל.

נָבָל m. *ſtultus*, *debilis mente*; ſicut Arab. لَغَب eſt *vir debilis* et *fatuus*, et lagabaton *debilitas* et *ſtultitia*, هُرْج *flaccus*, *debilis*, it. *fatuus*, نُعْنُع *fatuus*, it. *imbecillis flaccidusue*, et Lat. *debi-*

debilis atque *debilitas* etiam de *animo* dicuntur. Occurrit Deut. 32, 6. 1 Sam. 25, 25. Pf. 14, 1. etc. Pl. נְבָלִים *stulti*, 2 Sam. 13, 13. Ezech. 13, 3. foem. pl. נְבָלוֹת *stultae*, Hiob. 2, 10.

נֵבֶל m. 1) *vter*, (*vtris*,) à *flacciditate*, vti volunt; vel *lagena*, *vrceus*, proprie *fictilis*, à *debilitate* et *fragilitate*, coll. Ier. 48, 12. et Thren. 4, 2. 2) instrumentum *Musicum*: quibusdam *tibia vtricularis*, aliis idem cum Graecorum et Latinorum *nabla*, *naula*, *nablium*, sic dictum, quod ventre et collo suo *lagenam* siue *vrceum* quodammodo referret, fere vt nostra *chelys* siue *testudo*, Pf. 33, 2. Pf. 57, 9. Ies. 5, 12. Amos. 6, 5. etc. Pl. נְבָלִים *nablia*, 2 Sam. 6, 5. Ies. 22, 24. Neh. 12, 27. it. *vtres*, *lagenae*, vnde in regim. נִבְלֵי 1 Sam. 25, 18. Hiob. 38, 37. (vbi metaphorice de *nubibus* dicitur,) Thren. 4, 2. cum Affixis נְבָלֶיךָ *nablia tua*, Ief. 14, 11. Amos. 5, 23. נִבְלֵיהֶם *lagenae eorum*, Ier. 48, 12.

נֵבֶל m. id. 1 Sam. 1, 24. c. 10, 3. 2 Sam. 16, 1. Ief. 30, 14. Ier. 13, 12. Pf. 144, 9. Pf. 150, 3.

נְבֵלָה f. *cadauer*, q. d. *corpus emarcidum*, Leuit. 7, 24. Deut. 14, 21. 1 Reg. 13, 24. 25. 28. etc. in regim. נִבְלַת Leuit. 5, 2. 1 Reg. 13, 29. cum Iod Paragog. נְבֵלָתִי Ief. 26, 19. manente (..); sed cum Affixis נִבְלָתוֹ *cadauer eius*, Deut. 21, 22. Iof. 8, 29. נִבְלָתָם *cadauer eorum*, Leuit. 11, 8. 11. Deut. 14, 8. etc.

נְבָלָה f. *stultitia*, Ief. 32, 6. metonymice *factum stolidum* et *sanae rationi repugnans*, *crimen*, Gen. 34, 7. Deut. 22, 21. Iof. 7, 15. Iud. 19, 23. 24. etc.

נַבְלוּת f. (Nomen *Status*,) *status stulti* vel *stultae*: *stultitia*. Cum Affixo נַבְלֻתָהּ *stultitia eius*, Hof. 2, 12.

מַבּוּל m. *diluuium*, Gen. 6, 17. c. 7, 6. 7. 10. 17. Pf. 29, 10. q. d. *delapsus pluuiae*; vel potius ex significatione radicis בלל *madefecit*, it. *maduit*, aut radicis Arab. وبل *imbrem effudit*, *copiose pluit*.

נבע נָבַע *scaturiuit*, *ebulliuit*, *copiose emanauit*. Part. praef. נֹבֵעַ *scaturiens*, Prou. 18, 4. Hiph. הִבִּיעַ *scaturire fecit*, *eructauit*; metaphorice *copiose effatus est*. Fut. cum ה Paragog. אַבִּיעָה *eructabo*, *effabor*, Pf. 78, 2. Prou. 1, 23. יַבִּיעַ *eructat*, *effatur*, *eloquitur*, Pf. 19, 3. Eccles. 10, 1. pl. יַבִּיעוּ *eloquentur*, *eloquuntur*, Pf. 94, 4. Pf. 145, 7. cum Nun Paragog. יַבִּיעוּן Pf. 59, 8. foem. תַּבַּעְנָה *eloquentur*, Pf. 119, 171.

מַבּוּעַ m. *locus*, *vbi aqua scaturit*: *scaturigo*, *fons*, Eccles. 12, 6. pl. מַבּוּעִים *scaturigines*, *fontes*, in regim. מַבּוּעֵי Ief. 35, 7. c. 49, 10.

נ vid. in rad. ברר.

נִבְרְשָׁ f. Chald. *lychnuchus*, vel *lucerna*, vt Arab. *nibrâ-*
an. 5, 5. compos. ex נבר Aethiop. *sedit, positus est*, proprie
imi, Arab. *extulit, eleuauit*, et ex Chald. אֶשָׁתָא *ignis*, q.
is siue *luminis positio alta, eleuatio ignis*; vel à rad.
luriliteta אֶתְבַּבַּרְשׁ *luxit, micuit*, vnde nabreschto *flamma*.

נ m. *auster, meridies, plaga meridionalis*, Gen. 20, 1. Exod.
Num. 34, 3. Ios. 11, 2. etc. ab *ariditate*, à rad. Chald.
uit, exsiccatus est. Cum ה Locali, נֶגְבָּה *versus meridiem*
26, 18. Ios. 15, 1. 2. vnde cum Praefixis מִנֶּגְבָּה *in* (loco vel
versus meridiem, Ios. 15, 21. לַנֶּגְבָּה *ad* (locum vel tractum)
meridiem, 1 Chron. 26, 17.

נ in Kal inusit. Arab. *eminuit ante oculos, clarus et mani-*
fuit, it. *strenuus, magnanimus fuit*, q. d. *strenuitate emi-*
Inde Hiph. praet. הִגִּיד (pro הִנְגִּיד) *manifestum fecit, mani-*
t, ob oculos posuit, indicauit, annunciauit, Gen. 3, 11. Iud.
et impersonaliter Mich. 6, 8. הִגַּדְתָּ *indicasti*, Gen. 12,
d. 16, 15. et cum ה Paragog. הִגַּדְתָּה Iud. 14, 16. part. מַגִּיד *in-*
, *annuncians*, Gen. 41, 24. Ps. 19, 2. pl. מַגִּידִים *indicantes*,
im. מַגִּידֵי Iud. 14, 19. foem. מַגֶּדֶת Esth. 2, 20. infin. הַגֵּד *indi-*
Iud. 14, 12. 1 Sam. 10, 16. et הַגִּיד *indicare*, vnde cum Prae-
לְהַגִּיד *ad indicandum*, Gen. 32, 5. Deut. 5, 5. et excluso ה,
ec, Kethibh 2 Reg. 9, 15. imp. הַגֵּד *indica*, 1 Sam. 23, 11. 2 Reg.
ed cum ה Paragog. הַגִּידָה Gen. 29, 15. Iud. 16, 6. foem. הַגִּידִי
4, 23. 2 Reg. 4, 2. etc. fut. אַגִּיד *indicabo, annunciabo*, Iud.
1 Sam. 9, 19. cum ה Parag. אַגִּידָה Gen. 46, 31. Ps. 40, 6. cum
et Nun Epenthet. אַגִּידֶנּוּ *indicabo illi*, Hiob. 31, 37. תַּגִּיד
bis, 2 Sam. 13, 4. Ier. 16, 10. et תַּגִּד Exod. 19, 3. יַגִּיד *indica-*
dicaret, Leuit. 5, 1. 1 Sam. 9, 6. et יַגֵּד Iud. 14, 15. Hiob. 11, 6.
Hoph. praet. הֻגַּד *indicatum, annunciatum est*, Ios. 9, 29.
2, 11. infin. הֻגֵּד *annunciando*, Ios. 9, 24. Ruth. 2, 11. fut.
Vau Conuers. וַיֻּגַּד *et indicatum est*, Gen. 22, 20. Exod. 14, 5.

נ Chald. *traxit, protraxit, extendit*: *traxit* siue *protra-*
, Part. praes. נָגֵד *trahens, protrahens se*, i. e. *procedens*,
ns, Dan. 7, 10.

נָגִיד m. 1.) *clarus, clarum*, vnde pl. נְגִידִים *clara*, Prou. 8, 6.
LTENSIO *magnanima*; aliis *principalia*, tanquam à sing.
suo נְגִידִי *principalis*. 2) substantiue, *dux, princeps*, ab *emi-*
nentia

nentia vel *magnanimitate*, 2 Sam. 6, 21. 1 Reg. 1, 35. Ies. 55, 4. etc. In regim. נְגִיד 2 Reg. 20, 5. Neh. 11, 11. pl. נְגִידִים *principes*, Ps. 76, 13. Hiob. 29, 10. in regim. נְגִידֵי 2 Chron. 35, 8.

נֶגֶד m. *conspectus*, *positio ante oculos*, *oppositio*, *oppositum*, *Obiectum*: vnde cum Praefixo לְנֶגֶד *in conspectu* Hiob. 4, 16. it. *in oppositum*, i. e. *contra*, Prou. 21, 30. לְנֶגְדִּי *in oppositum mihi*, i. e. *contra me*, Dan. 10, 13. it. *in conspectu meo*, Num. 22, 32. 2 Sam. 22, 23. לְנֶגְדּוֹ *in conspectu eius*, Ios. 5, 13. לְנֶגְדָּם *in conspectu eorum*, Neh. 12, 24. מִנֶּגֶד *è regione*, *ex opposito*, 2 Sam. 18, 13. כְּנֶגְדּוֹ *tanquam oppositum siue Obiectum eius*, Gen. 2, 18. 20. qua phrasi *vsum matrimonii* indicari, contendunt LVD. *de* DIEU, ALB. SCHVLTENS et H. B. STARCKIVS in *Notis* ad h. l. vid. tamen in contrarium Celeb. WOLLE in Differt. de *Vsu et abusu Euphemismi S.* p. 7. seq. Saepius in *Praepositionem* abit, denotans *coram*, vt Num. 25, 4. 1 Sam. 12, 3. Ps. 22, 26. *è regione*, Neh. 3, 10. Amos. 4, 3. *contra*, Hiob. 10, 17. etc. Cum ה Parag. נֶגְדָה *in conspectu*, *coram*, Ps. 116, 14. 18.

נֶגֶד Chald. id. vt נֶגֶד יְרוּשְׁלֶם *è regione Hierosolymae*, Dan. 6, 11.

נָגַהּ *splenduit*, Ies. 9, 2. Hiob. 22, 28. Fut. יִגַּהּ *splendebit*, Hiob. 18, 5. Hiph. fut. יַגִּיהַּ *splendere faciet*, *illustrabit*, *illustrat*, 2 Sam. 22, 29. Ps. 18, 29. Ies. 13, 10.

נֹגַהּ f. *splendor*, *lux*, Ies. 50, 10. Ezech. 10, 4. Amos. 5, 20. etc. cum Affixo נָגְהָם *splendorem suum*, Ioël. 2, 10. c. 4, 15.

נֹגַהּ f. Chald. id. vnde in Statu Emphat. נָגְהָא Dan. 6, 20.

נְגֹהוֹת f. id. vnde pl. נְגֹהוֹת *splendores*, Ies. 59, 9.

נָגַח *cornu feriit*. Fut. יִגַּח *cornu feriet*, *ferit*, Exod. 21, 28. 31. 32. Pih. part. מְנַגֵּחַ *cornu feriens*, Dan. 8, 4. fut. תְּנַגַּח *cornu feries*, 1 Reg. 22, 11. 2 Chron. 18, 10. יְנַגַּח *cornu feriet*, Deut. 33, 17. etc. Hithpah. הִתְנַגַּח *conflixit*, proprie *alter alterum cornu feriit*, desumta metaphora à *bobus mutuo se cornibus ferientibus*. Fut. יִתְנַגַּח *confliget*, Dan. 11, 40.

נַגָּח m. *petulcus*, Exod. 21, 29. 36.

נָגַל radix inusit. Arab. *confodit*, *fidit*, *secuit*, *vulnerauit*, Aethiop. נקל *abscidit*, *resecuit*, ג et ק permutatis. Inde est

מַגָּל m. (Arab. מנגל) *falx messoria*, Ier. 50, 16. Ioël. 4, 17.

נָגַן *pulsauit*, proprie *instrumentum musicum*, vt Graec. *κρέκειν*. Part. praes. pl. נֹגְנִים *pulsantes*, Ps. 68, 26. Pih. praet.

 cum

cum Vau Conuerſ. וְנִגֵּן *et pulſabit*, 1 Sam. 16, 16. 23. part. מְנַגֵּן *pulſans, pulſator inſtrumenti muſici*, 1 Sam. 16, 16. 2 Reg. 3, 15. infin. נַגֵּן *pulſare*, 1 Sam. 14, 17. Pſ. 33, 3. fut. plur. נְנַגֵּן *pulſabimus*, Ieſ. 38, 20.

נְגִינָה f. *pulſatio inſtrumentorum muſicorum*, ſiue *modulatio*, quae fit *pulſatione inſtrumentorum muſicorum*. In reg. נְגִינַת, quod ponitur pro ſtatu *abſoluto*, per Ellipſin nominis *inſtrumenti muſici* ſubintelligendi, Pſ. 61, 1. cum Affixo נְגִינָתָם *pulſatio eorum*, metonymice *Obiectum* ſiue *materia pulſationis* et *cantus eorum*, Hiob. 30, 9. Thren. 3, 14. plur. נְגִינוֹת *pulſationes inſtrumentorum muſicorum*, Pſ. 4, 1. Pſ. 6, 1. Pſ. 54, 1. etc. cum Affixo נְגִינוֹתַי *pulſationes meae*, Ieſ. 38, 20. Habac. 3, 18.

מַנְגִּינָה f. *pulſatio inſtrumenti muſici*, vel potius *Obiectum* ſiue *materia* eiusmodi *pulſationis* et *modulationis*. Cum Affixo מַנְגִּינָתָם *Obiectum* ſiue *materia modulationis eorum*, Thren. 3, 63.

נָגַע *tetigit*, *attigit*, *pertigit*, idque vel ſimpliciter, vel modificate et violentius, *feriit*, *percuſſit*, et conſequenter *laeſit*. Cum Accuſatiuo vel Particulis אֶל, עַל et ב conſtrui ſolet. Praet. plur. נָגַעְנוּ, cum Affixo נְגַעֲנוּךָ *attigimus*, *laeſimus te*, Gen. 26, 29. part. נֹגֵעַ *tangens*, *attingens*, Num. 31, 19. Dan. 8, 5. plur. נֹגְעִים *violenter attingentes*, Ier. 12, 14. foem. נֹגַעַת *attingens*, *pertingens*, Num. 19, 22. Iud. 20, 34. pl. נֹגְעוֹת *attingentes*, *pertingentes*, 1 Reg. 6, 27. part. Pahul נָגוּעַ *percuſſus*, *plaga affectus*, Pſ. 73, 14. Ieſ. 53, 4. infin. conſtr. נְגֹעַ *attingere*, Gen. 20, 6. Ioſ. 9, 19. et defectiue, גַּעַת 2 Sam. 14, 10. Ezech. 17, 10. cum Affixo בְּגָעוֹ *attingere eius*, Leuit. 15, 23. imp. defect. גַּע *tange*, Pſ. 144, 5. Hiob. 1, 11. fut. יִגַּע *tanget*, *attinget*, Leuit. 5, 3. Num. 19, 16. 22. foem. תִּגַּע id. Exod. 19, 13. Leuit. 5, 2. etc. Niph. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּנָּגְעוּ *et percuſſi ſunt*, Ioſ. 8, 15. Pih. praet. cum Affixo נִגְּעוֹ *percuſſit*, *plaga affecit eum*, 2 Chron. 26, 20. fut. cum Vau Conuers. וַיְנַגַּע *et percuſſit*, *plaga affecit*, Gen. 12, 17. 2 Reg. 15, 5. Pyh. fut. plur. in pauſa יְנֻגָּעוּ *percutiuntur*, *plagis afficiuntur*, Pſ. 73, 5. Hiph. הִגִּיעַ *attingere*, *pertingere fecit*, *admouit*, et ſequente ארץ, עפר etc. *deiecit*, vt Ieſ. 25, 12. Thren. 2, 2. et intranſitiue, *pertigit*, *peruenit*, Eſth. 9, 1. 26. Cant. 2, 12. 2 Chron. 28, 9. etc. Praet. foem. הִגַּעַתְּ *pertigiſti*, (cum (ַ) Furt. ſub ע,) Eſth. 4, 14. pl. cum Vau Conuers. וְהִגַּעְתֶּם *et admouebitis*, Exod. 12, 22. part. מַגִּיעַ *pertingens*, *perueniens*, Gen. 28, 12. Eſth. 4, 3. ſed pl. in regim. מַגִּיעֵי *admo-*

admouentes, adiungentes, Ief. 5,8. foem. מַגַּעַת *pertingens*, 2 Chron. 3, 11. infin. הַגִּיעַ *pertingere, peruenire*, Efth. 2, 12. 15. fut. יַגִּיעַ *pertinget*, Hiob. 20,6. Ief. 8, 9. fed וַיַּגַּע *et admouit*, Ief. 6,7. Ier. 1,9. cum Affixo et Nun Epenthet. יַגִּיעֶנָּה *deiiciet eam*, Ief. 26,5. foem. תַּגִּיעַ *attinget*, i. e. *affequetur*, Leuit. 5, 7. fed וַתַּגַּע *et deiecit, abiecit*, Exod. 4, 25. etc.

נֶגַע m. *percuffio, plaga*, Exod. 11, 1. Leuit. 13, 3. 9. Deut. 17, 8. etc. metonymice *homo plaga affectus*, Leuit. 13, 4. 31. Cum Affixo נִגְעִי *plaga mea*, Pf. 39, 11. pl. נְגָעִים *plagae*, Gen. 12, 17. Pf. 89, 33. in regim. נִגְעֵי 2 Sam. 7, 14.

נָגַף *cecidit, feriit, percuffit*, it. *impegit*. Praet. cum Affixo נְגָפָנוּ *percuffit nos*, 1 Sam. 4, 3. part. praef. נֹגֵף *percutiens*, Exod. 7, 27. 2 Chron. 21, 14. infin. abfol. נָגֹף *percutiendo*, Ief. 19, 23. infin. conftr. נְגֹף *percutere*, Exod. 12, 23. fut. אֶגּוֹף *percutiam*, Pf. 89, 24. תִּגֹּף *impinges, impingas*, Pf. 91, 12. Prou. 3, 23. יִגֹּף *feriet*, fc. cornibus vel pedibus, Exod. 21, 35. cum Affixo et Nun Epenthet, atque Scheva compof. יִגָּפֶנּוּ *percutiet eum*, 1 Sam. 26, 10. Niph. praet. נִגַּף *percuffus eft*, 2 Sam. 19, 15. pl. cum Vau Conuers. וְנִגַּפְתֶּם *et caedemini*, Leuit. 26, 17. part. נִגָּף *caefus*, Deut. 28, 25. Iud. 20, 39. pl. נִגָּפִים *caefi*, Deut. 28, 7. Iud. 20, 32. infin. הִנָּגֵף *caedi*, 2 Reg. 8, 33. et fine ה characteriftico, נִגּוֹף *caedendo*, Iud. 20, 39. fut. יִנָּגֵף *caedetur*, 2 Chron. 6, 24. etc. Hithpah. fut. pl. יִתְנַגְּפוּ *fe ipfos impingent, fiue allident*, German. fich ftoffen, Ier. 13, 16.

נֶגֶף m. *percuffio, plaga*, Exod. 12, 13. Num. 8, 19. c. 17, 11. 12. Iof. 22, 17. it. *offenfio*, Ief. 8, 14.

מַגֵּפָה f. *plaga*, Num. 17, 13. 15. 1 Sam. 4, 17. Pf. 106, 29. etc. in regim. מַגֵּפַת Zach. 14, 15. pl. מַגֵּפוֹת *plagae*, cum Affixo מַגֵּפוֹתַי *plagae meae*, Exod. 9, 14.

נָגַר *fluxit, cucurrit*, vt Amb. נגרי, vnde Niph. נִגַּר (pro נִנְגַּר) *fluere factus, fufus, effufus, diffufus eft*. Praet. foem. נִגְּרָה *fluere factus, ad fluendum compulfus eft* (oculus), Thren. 3, 49. it. *diffufa* i. e. *expanfa eft*, (ficut Arab. هاج *expanfus eft*, it. *fufus eft*, in 7 Coniug. *fluxit, fe diffudit*,) Pf. 77, 3. part. pl. נִגָּרִים *fufi, effufi*, 2 Sam. 14, 14. foem. נִגָּרוֹת *fluere, diffluere facta, effufa*, Hiob. 20, 28. Hiph. *fluere, currere fecit, fudit*. Praet. cum Vau Conuerfiuo, וְהִגַּרְתִּי *et fluere, diffluere faciam, effundam*, Mich. 1, 6. imper. cum Affixo הַגִּרֵם *currere, incurrere fac eos*, Ier. 18, 21. fut. cum Vau Conuers. וַיַּגֵּר *et fudit, effudit*, Pf. 75, 9. וַתַּגֵּר *et currere, incurrere fecifti*, Ezech. 35, 5. pl. cum Affixo יַגִּירֻהוּ *currere, incurrere facient eum*, Pf. 63, 11.

נִגֵר m. *fluxus, alueus*, Hiob. 28, 4. (vbi tamen SCHVLTENS *pedem montis* intelligit, ex Arab.) per Aphaeresin pro נָגַר, vel à נגרה. Alii ad נגר referunt et de *accola* siue *vicino* exponunt.

נָגַשׁ *accessit, appropinquauit*. Infin. constr. defect. גֶּשֶׁת *accedere*, Exod. 34, 30. Num. 8, 19. cum Affixo גִּשְׁתּוֹ τὸ *accedere eius*, Gen. 33, 3. imp. defect. גַּשׁ *accede*, 2 Sam. 1, 15. et גֶּשׁ Gen. 19, 9. cum ה Paragog. גְּשָׁה Gen. 27, 21. 26. Ies. 49, 20. f. גֹּשִׁי Ruth. 2, 14. pl. גְּשׁוּ *accedite*, Gen. 45, 4. 1 Reg. 18, 30. et retracto tono ob vicinitatem sequentis, גֹּשׁוּ Ios. 3, 9. 1 Sam. 14, 38. sic irregulariter 2 Chron. 29, 31. Fut. תִּגַּשׁ *accedas*, Ies. 65, 8. יִגַּשׁ *accedet, accedat*, Exod. 24, 14. Leuit. 21, 21. 23. pl. foem. cum Vau Conuers. וַתִּגַּשְׁןָ *et accesserunt*, Gen. 33, 6. Niph. praet. נִגַּשׁ *accedere factus* vel *iussus, adductus est, accessit*, Gen. 33, 6. Exod. 20, 21. pl. נִגְּשׁוּ *adducti sunt, accesserunt*, Exod. 34, 32. 1 Sam. 7, 10. part. pl. נִגָּשִׁים *adducti, accedentes*, Exod. 19, 22. Hiph. הִגִּישׁ *accedere fecit; admouit, attulit, stitit*. Praet. pl. הִגַּשְׁתֶּם *attulistis*, Amos. 5, 25. part. מַגִּישׁ *afferens*, Malach. 2, 12. plur. מַגִּישִׁים *afferentes*, 1 Reg. 4, 21. 2 Reg. 4, 5. in regim. מַגִּישֵׁי Malach. 3, 3. imper. cum ה Paragog. הַגִּישָׁה *affer*, Gen. 27, 25. 1 Sam. 14, 18. fut. תַּגִּישׁ *appropinquare facias*, scil. o Deus! Amos. 9, 10. יַגֵּשׁ *admouebit, admouet, applicat* et quasi *accingit*, Hiob. 40, 19. (vid. tamen quoque rad. נגשׁ,) in pausa וַיַּגַּשׁ *et attulit*, Iud. 6, 19. plur. תַּגִּישׁוּ *afferetis, affertis*, Malach. 1, 8. cum Nun Paragog. תַּגִּישׁוּן ibid. Hoph. praet. plur. in pausa הֻגָּשׁוּ *admoti sunt*, 2 Sam. 3, 34. part. מֻגָּשׁ *allatum*, Malach. 1, 11. Hithpah. imper. pl. הִתְנַגְּשׁוּ *vos admouete*, Ies. 45, 20.

נָגַשׂ *pressit, arctauit*, spec. *exactionibus: exegit*, 2 Reg. 23, 35. Construitur cum Accusat. et cum ב. Part. praes. נֹגֵשׂ *exigens, exactor*, Hiob. 3, 17. Ies. 9, 4. sed Hiob. 39, 7. spec. dicitur de *exagitante feras*, coll. rad. Arab. Pl. נֹגְשִׂים *exactores*, Exod. 5, 6. 13. in regim. נֹגְשֵׂי Exod. 5, 10. 14. cum Affixo נֹגְשָׂיו *exactores eius*, Exod. 3, 7. Ies. 3, 12. fut. תִּגֹּשׂ *exactionibus premes*, Deut. 15, 3. יִגֹּשׂ *exactionibus premet*, Deut. 15, 2. sed plur. in pausa תִּנְגֹּשׂוּ *exigitis*, Ies. 58, 3. Niph. praet. נִגַּשׂ *pressus, arctatus est*, 1 Sam. 13, 6. c. 14, 24. Ies. 53, 7. Pih. praet. נִגֵּשׂ *exactionibus valde pressit*: quo referri potest וְנִגַּשׂ *et exactionibus premet*, Ies. 3, 5. quod tamen alii ad Niph. referunt et *passiue* exponunt.

נֵד m. *aceruus, cumulus*, Exod. 15, 8. Ios. 3, 3. 16. Ies. 17, 11. Ps. 33, 7. Ps. 78, 13. à *congregando*: nam נדא Arab. est *congregauit*.

נדב

נָדַב *sponte* et quasi *mollius mouit*, (vt נָדַח est *durius mouit*, *impulit*,) Exod. 35, 29. Praet. foem. נָדְבָה id. Exod. 25, 21. fut. cum Affixo et Nun Epenthet. יִדְּבֶנּוּ *sponte mouebit eum*, Exod. 25, 2. Hithpah. praet. הִתְנַדַּבְתִּי *me ipsum sponte moui* vel *spontaneum me exhibui*, spec. *ad dandum*, 1 Chron. 29, 17. part. מִתְנַדֵּב *sponte se mouens*, *spontaneum se exhibens*, 1 Chron. 29, 5. Esr. 3, 5. pl. מִתְנַדְּבִים *spontaneos se exhibentes*, Iud. 5, 9. Neh. 11, 2. Infin. הִתְנַדֵּב *spontaneum se exhibere*, Iud. 5, 2. spec. *ad dandum* siue *offerendum*, 1 Chron. 29, 14. 17. et nominaliter, *spontanea oblatio*, Esr. 1, 6. cum Affixo עַד הִתְנַדְּבָם *spontaneum se exhibere ipsorum*, i. e. *spontaneitas* siue *liberalitas ipsorum*, 1 Chron. 29, 9. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּתְנַדְּבוּ *et spontaneos se exhibuerunt*, 1 Chron. 29, 6.

נְדַב Chald. id. vnde praet. Ithpahal plur. הִתְנַדַּבוּ *spontaneos se exhibuerunt*, Esr. 7, 15. part. מִתְנַדַּב *spontaneum se exhibens*, Esr. 7, 13. plur. מִתְנַדְּבִין *spontaneos se exhibentes*, Esr. 7, 16.

נָדִיב m. 1) *sponte motus*, *spontaneus*, *liberalis*, *ingenuus*: *quem sponte mouit cor ipsius*, (vt circumscribitur Exod. 25, 2. c. 35, 29.) Ies. 32, 5. 8. 1 Chron. 28, 21. Prou. 19, 6. Hiob. 21, 28. Cant. 6, 12. in regim. נְדִיב Exod. 35, 5. 22. 2 Chron. 29, 31. pl. נְדִיבִים *ingenui*, *virtute egregii*, (coll. rad. Arab.) quo quidam referunt Prou. 17, 26. Foem. נְדִיבָה Ps. 51, 14. plur. נְדִיבוֹת *spontanea*, *liberalia*, *ingenua*, Ies. 32, 8. 2) *princeps*, Prou. 17, 7. c. 25, 7. Cant. 7, 2. dictus vel à *liberalitate*, vel ex significatione radicis Arab. כרב *egregius*, *nobilis fuit*. Pl. נְדִיבִים *principes*, 1 Sam. 2, 8. Ps. 107, 40. Ps. 113, 8. Hiob. 12, 21. etc. in regim. נְדִיבֵי Num. 21, 19. Ps. 47, 10. cum Affixo נְדִיבֵמוֹ *principes eorum*, Ps. 83, 12.

נְדִיבָה f. *ingenuitas*, *indoles ingenua*, i. e. *principium vitae spiritualis*, *virtutis et sanctitatis*, vt SCHVLTENS explicat, vnde cum Affixo נְדִיבָתִי *ingenuitas mea*, Hiob. 30, 15.

נְדָבָה f. (Nomen *Effectus*,) *motus spontaneus*, *spontaneitas*, specialiter *ad dandum*: *liberalitas*, vnde בִּנְדָבָה *cum spontaneitate*, *sponte*, Ps. 54, 8. et sine ב, Hos. 14, 5. per Metonymiam *donum spontaneum*, *oblatio spontanea*, Exod. 35, 29. Leuit. 7, 16. Num. 15, 3. Esr. 3, 5. Ezech. 46, 12. in regim. נִדְבַת Deut. 16, 10. Pl. נְדָבוֹת *liberalitates*: vnde *pluuia liberalitatum*, i. e. *liberalissima et copiosa*, Ps. 68, 10. *populus spontaneitatum*, i. e. *summopere spontaneus*, Ps. 110, 3. it. *dona spontanea*, *oblationes*

spontaneae, Amos. 4, 5. sic in regim. נִדְבוֹת Ps. 119, 108. 2 Chron. 31, 14. cum Affixo נִדְבֹתֶיךָ *spontaneas oblationes tuae*, Deut. 12, 17.

הִתְנַדְּבוּת f. Chald. *spontaneitas*, *spontanea oblatio*, Esr. 7, 16.

נִדְבָּךְ m. Chald. *structura*, *strues*, vulgo *ordo*, scil. in *structura aedificii*, Esr. 6, 4. dictum putem pro נִדְבָּךְ, à rad. Aethiop. נדך *iecit*, *posuit*, in 10 Coniug. *construxit*, cum Caph *Formatiuo*, Chaldaeis vsitatissimo. Pl. נִדְבָּכִין *structurae*, *strues*, Esr. 6, 4.

נָדַד *mouit se*, proprie *motu vagabundo*, hinc *profugit*, *vagatus est*, *errauit*. Praet. foem. נָדְדָה *fugit*, Ies. 10, 31. Esth. 6, 1. part. praes. נֹדֵד *mouens se*, Ies. 10, 14. *fugiens*, *aufugiens*, Ies. 16, 2. 3. c. 21, 14. *vagans*, Prou. 27, 8. Hiob. 15, 23. Ier. 49, 5. plur. נֹדְדִים *vagantes*, Hos. 9, 17. foem. נוֹדֶדֶת *vagans*, Prou. 27, 8. infin. constr. נְדֹד *fugere*, *aufugere*, Ps. 55, 8. fut. יִדּוֹד *fugiet*, *fugiat*, Nah. 3, 7. sed וַתִּדַּד *et fugit*, Gen. 31, 40. pl. in pausa cum Nun Paragog. יִדֹּדוּן *fugiebant*, Ps. 68, 13. vbi etiam extra pausam sic occurrit. Pihel siue Pohel praet. נוֹדֵד (pro נוֹדֵד) *celeriter fugit*, *aufugit*, Nah. 3, 17. quod tamen etiam ad נוד referri potest. Hiph. fut. יָנֵד *fugere faciet*, *fugabit*, *dispellet*, *eiiciet*, vnde pl. cum Affixo יְנִדֻּהוּ *fugabunt*, *eiicient eum*, Hiob. 18, 18. Hoph. fut. יֻנַּד *fugabitur*, *dispelletur*, Hiob. 20, 8. Hithpah. praet. foem. cum Vau Conuers. וְהִתְנוֹדְדָה *et hinc inde mouebit se*, Ies. 24, 20. fut. תִּתְנוֹדָד *motitas te*, scil. capite tuo, Ies. 48, 27. pl. יִתְנוֹדְדוּ *mouebunt* siue *prorip*[illegible]*nt se*, *aufugient*, Ps. 64, 9.

נְדַד Chald. id. vnde praet. foem. defect. נַדַּת *fugit*, Dan. 6, 19.

נְדוּד m. in pl. נְדֻדִים *vagationes*, *iactationes*, *vagi et inquieti motus*, Hiob. 7, 4.

נִדָּה f. *foeditas*, *impuritas*, Leuit. 20, 21. Ezech. 22, 10. cum KIMCHIO et COCCEIO huc refero, coll. rad. נדד *fugit*, spec. à *re foeda*, Nah. 3, 7. Syr. *nauseauit*, *abominatus*, *detestatus est*. In regim. נִדַּת Leuit. 12, 2. c. 18, 19. Esr. 9, 11. cum Affixo נִדָּתָהּ *foeditas*, *impuritas eius*, Leuit. 12, 5. c. 15, 19. 20. 24. 25. 26. 33. Metonymice denotat *rem impuram et foedam*, 2 Chron. 29, 5. Ezech. 7, 19, 20. speciatim *mulierem menstruatam*, Thren. 1, 17. Ezech. 18, 6. c. 36, 17. Aliud est נִדָּה *adspersio*, LXX ῥαντισμός, vnde *aqua* נִדָּה *adspersionis*, vt Num. 19, 9. 13. 20. 21. coll. v. 18. 19. 21. ex significatione radicis Chald. נדה *sparsus*, *adspersus fuit*, vt sit Verbale ex Pih. vel sic dicitur aqua illa, quia *foeditatem et impuritatem* tollebat, adeoque ad priorem significationem pertinet.

נָדָה in Kal inuſit. Pih. נִדָּה *longe remouit.* Part. מְנַדֶּה, pl. מְנַדִּים *longe remouentes*, Amoſ. 6, 3. cum Affixo מְנַדֵּיכֶם *longe remouentes vos*, Ieſ. 66, 5.

נֵדֶה m. *donum*, ſpec. *meretricium*, Ezech. 16, 33. Effectus *liberalitatis*, ſignificationem accepit à rad. Arab. נדא *ſatis amplus fuit*, it. *liberalis fuit*, in 4 Coniug. *munificus fuit*, *multum donauit.*

נָדָן m. cum terminatione *augmentat.* 1) *donum ſatis amplum*, pl. נְדָנִים, cum Affixo נְדָנַיִךְ *dona tua*, Ezech. 16, 33. 2) *vagina ſatis ampla*, vt ſcil. gladius facile inde extrahi poſſit, cum Affixo נְדָנָהּ *vagina eius*, 1 Chron. 21, 27.

נְדַן m. Chald. *vagina*, vnde cum ה Paragog. (quod interdum *imitationem* et *ſimilitudinem* notat, vid. לְבֵנָה,) fit נִדְנֶה *corpus*, Dan. 7, 15. quod quaſi *vagina* eſt *animae*. Conf. ſupra גֵּוָה. *Corpus veluti vaginam* dixit quoque PLINIVS L. VII. c. 52. conf. FILESACI *Selečt*. L. I. c. 2.

נָדַח *pepulit*, *impulit*, *expulit*, *repulit*, *diſpulit.* Infin. conſtr. נְדֹחַ *impellere*, *vibrare*, Deut. 20, 19. fut. יִדַּח *repellat*, 2 Sam. 14, 14. Niph. praet. foem. נִדְּחָה *expulſa*, *diſpulſa eſt*, Hiob. 6, 13. cum Vau Conuers. וְנִדְּחָה *et impelletur*, *vibrabitur*, Deut. 19, 5. pl. נִדְּחוּ *diſpulſi ſunt*, Ier. 40, 12. c. 43, 5. part. נִדָּח *expulſus*, 2 Sam. 14, 14. pl. נִדָּחִים *diſpulſi*, *expulſi*, Deut. 22, 1. Ieſ. 16, 3. in regim. נִדְּחֵי Ier. 49, 36. cum Affixo נִדָּחַי *expulſi mei*, Ieſ. 16, 4. foem. נִדָּחָה *expulſa*, *diſpulſa*, *um*, Ier. 30, 17. Mich. 4, 6. et נִדַּחַת Ezech. 34, 4. 16. Pyh. part. מְנֻדָּח *diſpulſus*, Ieſ. 8, 22. Hiph. praet. הִדִּיחַ *impulit*, *diſpulit*, *expulit*, cum Affixo הִדִּיחֲךָ *diſpulit*, *expulit te*, Deut. 30, 1. infin. הַדִּיחַ *depellere*, Pſ. 62, 5. cum Affixo הַדִּיחִי τό *expellere meum*, Ier. 27, 15. imp. cum Affixo הַדִּיחֵמוֹ *diſpelle eos*, Pſ. 5, 11. fut. cum Affixo אַדִּיחֵם *expellam*, *dispellam eos*, Ier. 24, 9. Ezech. 4, 13. ſed וַיַּדַּח *et expulit*, ſec. Kri 2 Chron. 21, 11. vid. rad. דאה. Hoph. part. מֻדָּח *expulſus*, *diſpulſus*, Ieſ. 13, 14.

נִדָּח (Verbale Pihelicum,) *expulſus*, *exul*, vnde cum Affixis נִדָּחֲךָ *expulſus*, *diſpulſus tuus*, Deut. 30, 4. נִדָּחוֹ *expulſum ſuum*, 2 Sam. 14, 13. נִדַּחֲכֶם *expulſus veſter*, Neh. 1, 9.

מַדּוּחִים m. pl. *expulſiones*, Thren. 2, 14.

נָדָן m. *donum meretricium*, et *vagina*, vid. antea ſub rad. נדה.

נָדַע id. quod ידע, vnde deſcendunt מַדָּע et Chald. מַנְדַּע, vid. ידע.

נָדַף *impulit, dispulit, depulit.* Fut. תִּנְדֹּף *dispelles,* Pſ. 68, 3. ſed cum Affixo et Nun Paragog. יִדְּפֶנּוּ *depellat eum,* Hiob. 32, 13. ſic foem. תִּדְּפֶנּוּ *dispellit eam,* Pſ. 1, 4. Niph. praet. נִדַּף (ſubintellecto Vau Conuerſ.) *dispelletur,* Ieſ. 19, 7. part. נִדָּף *impulſus, dispulſus,* Prou. 21, 6. Hiob. 26, 36. Ieſ. 41, 2. infin. (ſine Nun characteriſtico,) הִנְדֹּף τὸ *dispelli,* Pſ. 68, 3. pro הִנָּדֹף.

נָדַר *vouit.* Praet. foem. in pauſa נָדָרָה Num. 30, 11. part. praeſ. נֹדֵר *vouens,* Leuit. 27, 8. Malach. 1, 14. infin. conſtr. נְדֹר *vouere,* Num. 6, 2. Deut. 23, 23. imp. pl. נִדְרוּ *vouete,* Pſ. 76, 12. fut. תִּדֹּר *vouebis,* Deut. 12, 17. Eccleſ. 5, 3. 4. cum gemino Praefixo, מִשֶּׁתִּדּוֹר *ex quo vouebis,* Eccleſ. 5, 4. יִדֹּר *vouebit, vouet,* Num. 6, 21. ſed וַיִּדַּר *et vouit,* Gen. 28, 20. Num. 21, 3., etc.

נֶדֶר et נֵדֶר m. *votum,* Gen. 28, 20. Num. 6, 2. 5. c. 30, 10. 14. etc. metonymice *res voto promiſſa,* vt Leuit. 7, 16. Deut. 12, 26. c. 23, 19. etc. Cum Affixo נִדְרִי *votum meum,* 2 Sam. 15, 7. plur. נְדָרִים *vota,* Prou. 20, 25. Ion. 1, 16. cum Affixis נְדָרֵינוּ *vota noſtra,* Ier. 44, 25. נִדְרֵיהֶם *vota ſua,* Leuit. 22, 18.

נָהַג *duxit, abduxit, deduxit, adduxit, induxit,* et intranſitiue, *duxit ſe, ductus eſt, inceſſit,* vt 1 Sam. 30, 20. 2 Reg. 9. 20. Eccles. 2, 3. Praet. pl. נָהֲגוּ *inceſſerunt,* 1 Sam. 30, 20. part. praeſ. נֹהֵג *ducens, ducit,* Ieſ. 11, 6. Pſ. 80, 2. it. *incedens,* Eccleſ. 2, 3. pl. נֹהֲגִים *ducentes,* 2 Sam. 6, 3. 1 Chron. 13, 7. part. Pahul pl. נְהוּגִים *abducti,* Ieſ. 60, 11. imp. נְהַג *duc, abduc,* 2 Reg. 4, 24. fut. אֶנְהַג, vnde cum Affixo אֶנְהָגְךָ *ducerem te,* Cant. 8, 2. יִנְהַג *incedit,* 2 Reg. 9, 20. ſed וַיִּנְהַג *et duxit,* Gen. 31, 18. Exod. 3, 1. etc. Pih. נִהַג *cito duxit, adduxit, deduxit.* Praet. נִהַגְתָּ *duxiſti,* Ieſ. 63, 14. part. pl. foem. מְנַהֲגוֹת *deducentes,* vel potius ex Arab. *gementes, ſuſpiria ducentes,* (coll. Hebr. הגה,) Nah. 2, 8. fut. יְנַהֵג *abducet,* Deut. 4, 27. cum Affixo יְנַהֶגְךָ *abducet te,* Deut. 28, 37.

מִנְהָג m. in regim. מִנְהַג *inceſſus,* ex Verbi ſignificatione *intranſitiua,* 2 Reg. 9. 20.

נָהָה *lamentatus eſt,* Mich. 2, 4. Imper. נְהֵה *lamentare,* Ezech. 32, 18. Niph. fut. cum Vau Conuers. וַיִּנָּהוּ *et lamentati ſunt inter ſe,* (ſenſu *reciproco,*) 1 Sam. 7, 2.

נְהִי m. *lamentum,* Ier. 9. 18. c. 31, 15. Mich. 2, 4. in pauſa נֶהִי Ier. 9, 9. 17. 19. Amoſ. 5, 16.

נִהְיָה f. id. Mich. 2. 4.

נֹהַּ m. id. Ezech. 7, 11.

נְי , m. id. per Syncopen pro נְהִי: vnde cum Affixo נִיכֶם *lamentum veſtrum*, Ezech. 27, 32.

נָהַל *duxit*, *deduxit*, proprie *commode* et *leniter*, in Kal inuſit. Pih. praet. נֵהַלְתָּ *deduxiſti*, Exod. 15, 13. part. מְנַהֵל *ducens*, *ductor*, Ieſ. 51, 18. fut. יְנַהֵל *deducet*, Ieſ. 40, 11. cum Affixo יְנַהֲלֵנִי *deducet me*, Pſ. 23, 2. pl. cum Affixo et Vau Conuerſ. וַיְנַהֲלוּם *et duxerunt eos*, 2 Chron. 28, 15. Hithpah. fut. cum ה Paragog. אֶתְנַהֲלָה *incedam*, proprie *ducam me*, Gen. 33, 14.

נַהֲלֹלִים m. pl. Ieſ. 7, 19. tertia radicali geminata, *intenſionis* ergo, HILLERO *paſcua*, ſcil. *copioſa*, quo pecus *ducitur*, SCHVLTENSIO in *Orig. Hebr.* P. I. p. 233. *loca irrigua*, *aquis et fontibus perennia*, ex ſignificatione radicis Arab. נהל *potu expletus fuit*.

נַהֲלְאָה vid. in הלא.

נָהַם *fremuit*, *rugiit*. Praet. cum Vau Conuers. וְנָהַמְתָּ *et fremes*, *fremas*, Prou. 5, 11. pl. וּנְהַמְתֶּם *et fremetis*, Ezech. 24, 23. part. praeſ. נֹהֵם *rugiens*, Prou. 28, 15. fut. יִנְהֹם *rugiet*, Ieſ. 5, 29. 30.

נַהַם m. *rugitus*, Prou. 19, 12. c. 20, 2.

נְהָמָה f. *fremitus*, in regim. נַהֲמַת Ieſ. 5, 30. Pſ. 38, 9.

נָהַק *rudit*, *clamauit*. Fut. יִנְהַק *rudit*, Hiob. 6, 5. pl. in pauſa יִנְהָקוּ *clamabant*, Hiob. 30, 7.

נָהַר *fluxit*, *profluxit*, *confluxit*, Chald. et Syr. *ſplenduit*, *illuxit*, ex confuſione cum rad. נור. Praet. f. cum Vau Conuers. וְנָהַרְתְּ *et proflues*, Ieſ. 60, 5. i. e. *amplificaberis inſtar fluminis copioſe manantis*, coll. rad. Arab. נהר *profluxit*, *copioſe manauit*, it. *amplum reddidit*, in 4 Coniug. *dilatauit*, *amplum fecit*, in 10 Coniug. *late patuit*, *ample diducta eſt* res. Pl. וְנָהֲרוּ *et confluent*, Ieſ. 2, 20. Ier. 31, 12. Mich. 4, 1. in pauſa נָהָרוּ *confluxerunt*, Pſ. 34, 6. fut. יִנְהֲרוּ *confluent*, Ier. 51, 44.

נָהָר m. (Nomen *Effectus*,) *fluuius*, *flumen*, ab aquis *confluentibus* effectum, Gen. 2, 10. Num. 24, 6. Pſ. 46, 5. Ieſ. 7, 20. etc. per Synecdochen et κατ' ἐξοχὴν ſic dicitur *Euphrates*, Gen. 31, 21. Exod. 23, 31. Num. 22, 5. etc. In regim. נְהַר Gen. 15, 18. Deut. 1, 7. pl. נְהָרִים *fluuii*, *flumina*, Ieſ. 18, 2. 7. Habac. 3, 7. 8. in regim. נַהֲרֵי Hiob. 20, 17. Ieſ. 18, 1. pl. foem. נְהָרוֹת Exod. 8, 1. Pſ. 24, 2. Hiob. 28, 11. in regim. נַהֲרוֹת 2 Reg. 5, 12. Pſ. 74, 15. cum Affixo נַהֲרוֹתָם *flumina eorum*, Exod. 7, 19. Ezech. 32, 2. 14.

נַהַר m. id. vnde dual. נַהֲרַיִם *duo flumina*: hinc *Syria duorum*

rum fluminum dicitur *Mesopotamia*, sita inter Euphratem et Tigrim, Gen. 24, 10. Deut. 23, 5. Iud. 3, 8. Ps. 60, 2.

נְהַר m. Chald. id. Dan. 7, 10. in Statu Emphat. נַהֲרָא Esr. 4, 16. et נַהֲרָה Esr. 4, 10. 17. 20. c. 5, 3. 6. c. 6, 6. 8. 13. c. 7, 21. 25.

נְהוֹר m. Chald. *lux*, *splendor*, in Statu Emphat. נְהוֹרָא, sec. Kethibh נְהִירָא Dan. 2, 22.

נְהָרָה f. Hebr. id. Hiob. 3, 3.

נַהִירוּת (Formae dagessandae,) f. Chald. id. vnde per Apocopen נַהִירוּ Dan. 5, 11. 14.

מִנְהָרָה f. *locus*, *per quem lux illabitur*, (vt מְאוּרָה) *foramen*, *cauerna*, in plur. מִנְהָרוֹת *foramina*, *cauernae*, Iud. 6, 2.

נוא vel נֹוא *abrumpere*, *auertere*: *auertere se*, Arab. *longe abire*, *elongari*, *remotum esse*, et media Ie, *semicoctum*, *crudum esse*, q. d. *à maturitate et perfectione elongatum esse*, coll. 2 Coniug. *non satis solide rem tractare* aut *perficere*. Fut. pl. cum Nun Parag. תְנוּאוּן *auertitis*, *elongatis*, sec. Kethibh Num. 32, 6. sed Kri habet תְנִיאוּן ex Hiph. Alias in Kal non occurrit. Hiph. praet. הֵנִיא *abrupit*, *auertit*, *interuertit*, Num. 30, 6. 12. Ps. 33, 10. fut. יָנִיא *abrumpet*, *auertet*, *interuertet*, Num. 30, 9. et sine א, יָנִי *auertat*, i. e. *renuat*, Ps. 141, 5. pl. cum Vau Conuers. וַיָּנִיאוּ *et auerterunt*, Num. 32, 9.

נָא m. *semicoctus*, *crudus*, à maturitate et perfectione *abruptus* et *elongatus*, Exod. 12, 9.

תְּנוּאָה f. (cum ת notionis *reciprocae*,) *auersio* siue *elongatio sui*, cum Affixo תְּנוּאָתִי *auersio* siue *elongatio mei*, Num. 14, 34. pl. תְּנוּאוֹת *auersiones*, *declinationes*, Hiob. 33, 10.

נוב *germinare*, *progerminare*, et metaphorice, *eloqui*; nisi haec significatio petita sit ab inusit. נבב Aethiop. *locutus*, *elocutus est*, Arab. *mutiuit*. Fut. יָנוּב *progerminat*, *crescit*, *augescit*, Ps. 62, 11. it. *eloquitur*, Prou. 10, 31. pl. cum Nun Parag. יְנוּבוּן *germinabunt*, *germinant*, Ps. 92, 15. Pih. fut. יְנוֹבֵב *germinare*, *progerminare facit*, *producit*, *gignit*, Zach. 9, 14.

נִיב m. 1.) *prouentus*, cum Affixo נִיבוֹ *prouentus* i. e. *reditus eius*, Mal. 1, 12. 2.) *eloquium*, Ies. 57, 19. vbi Kethibh habet נוב, alia Forma.

תְּנוּבָה f. (cum ת *Continuitatis*,) *prouentus continuo progerminans et procrescens*, Ies. 27, 6. in regim. תְּנוּבַת Deut. 32, 13. Ezech. 36, 30. cum Affixo תְּנוּבָתִי *prouentus meus*, Iud. 9, 11. pl. תְּנוּבוֹת *prouentus continui*, Thren. 4, 9.

נוּגָה, pl. נוּגִים, vid. in rad. יגה.

נוד in genere *moueri, commoueri*, vt 1 Reg. 14, 15. Ier. 4, 1. hinc spec. 1.) *vagari, migrare*, q. d. *hinc inde moueri et agitari*, 2.) *condolere*, q. d. *commoueri alterius miseria*. Praet. pl. נָדוּ *migrarunt*, Ier. 50, 3. part. נָד *vagans*, Gen. 4, 12. 14. infin. נוּד *vagari*, Prou. 26, 2. *condolere*, Pſ. 69, 21. Hiob. 2, 11. imper. foem. נוּדִי *vagare, migra*, sec. Kri Pſ. 11, 1. sed Kethibh habet נוּדוּ *migrate*, in plur. pro quo alias recurrit נֻדוּ Ier. 49, 30. c. 50, 8. *condolete*, Ier. 48, 17. fut. תָּנוּד *moueberis, nutabis*, al. *migrabis*, scil. in captiuitatem, Ier. 4, 1. sed תָּנֻד *condoleas*, Ier. 16, 5. יָנוּד *hinc inde mouetur*, 1 Reg. 14, 15. *condolebit*, Ieſ. 51, 19. Ier. 15, 5. Nah. 3, 7. pl. תָּנֻדוּ *condoleatis*, Ier. 22, 10. וַיָּנֻדוּ *et condoluerunt*, Hiob. 42, 11. Hiph. הֵנִיד *hinc inde mouit, agitauit, exagitauit*. Infin. הָנִיד *hinc inde mouere, vagari facere*, 2 Reg. 21, 8. fut. יָנִיד *agitabit*, Ier. 18, 16. f. תָּנִיד, cum Affixo תְּנִידֵנִי *exagitet me*, Pſ. 36, 12. Hithpah. part. מִתְנוֹדֵד *sibi ipsi condolens*, Ier. 31, 18.

נוד Chald. id. vnde fut. תְּנֻד *migret, diffugiat*, Dan. 4, 11.

נוֹד m. *vagatio, exilium*, cum Affixo נֹדִי *vagatio mea, exilium meum*, Pſ. 56, 9. Sed נֹאד *vter*, vid. supra suo ordine.

נִיד m. *motus, commotio*, Hiob. 16, 5. cuius loci sensus est: *sed motum labiorum meorum* i. e. *loquelam meam cohibet, inhibet*, subintell. *Deus*, vt seq. v. 7.

נֵד *cumulus, aceruus*, vid. supra.

נִידָה f. *agitatio, exagitatio*, Thren. 1, 8.

מָנוֹד m. *agitatio*, in regim. מְנוֹד ראשׁ *agitatio capitis*, i. e. metonymice *Obiectum, super quo agitatur caput*, Pſ. 44, 15.

נָוָה *habitauit, inhabitauit*, it. *pulcher, decorus, amoenus fuit, decuit*, petita significatione à נאה. Fut. יִנְוֶה *tranquille habitabit*, Habac. 2, 5. Hiph. fut. אַנְוֶה, vnde cum Affixo אַנְוֵהוּ *condecorabo eum*, aliis *habitare faciam eum, habitaculum constituam ei*, Exod. 15, 2.

נָאוֶה vid. supra sub נאה.

נָוֶה m. 1.) *locus, qui habitatur* vel *inhabitatur: habitaculum*, Ieſ. 27, 10. c. 33, 20. Ier. 50, 45. etc. speciatim *caula vna cum pascuo*, vbi oues *commorantur* et *degunt*, 2 Sam. 7, 8. 1 Chron. 17, 7. Ezech. 34, 14. In regim. נְוֵה Exod. 15, 13. Ieſ. 34, 13. cum Affixis נָוֵהוּ *habitaculum eius*, 2 Sam. 15, 25. Pſ. 79, 7. pl. נָוִים, vnde cum

Affixo נְוֵיהֶן *caulae ſuae*, Ier. 23, 3. 2.) *pulcher*, *amoenus*, *um*, Hoſ. 9, 13. quod tamen alii ad priorem ſignificationem referunt.

נָוָה f. 1.) *locus*, *qui habitatur: habitaculum*, in regim. נְוַת Hiob. 8, 6. ſpec. *caula cum paſcuo*, pl. נָוֹת *caulae*, in regim. נְוֹת Zeph. 2, 6. pro quo ſaepius recurrit נְאוֹת, (א et ו permutatis, vel petita Forma à נאה,) in regim. נְאוֹת. Pſ. 23, 2. Pſ. 65, 13. Ier. 9, 9. c. 25, 37. Ioël. 2, 22. etc. 2.) *habitans*, Ier. 6, 2. in regim. נְוַת Pſ. 68, 13. vbi per נְוַת בַּיִת *habitans* ſiue *manens domi* intelligitur *vxor οἰκουρὸς* et *domiſeda*, de qua conf. WOLFFII *Cur. Crit.* ad Tit. 2, 5. Alii tamen in priore loco נָוָה *pulchram* ſiue *decoram*, in poſteriore autem *decus* exponunt.

נוּחַ *quieſcere*, *requieſcere*, *quiete ſe continere* ſiue *reſidere*, ſpec. *ab operando*, ſiue *ceſſare*, *deſinere*. Praet. foem. נָחָה *quieuit*, *requieuit*, *reſedit*, 2 Reg. 2, 15. Ieſ. 7, 2. quem poſteriorem locum conf. cum Arab. ناخ in 4 Coniug. *caſtra poſuit;* נַחְתִּי *quieui*, Hiob. 3, 25. infin. נוּחַ *quieſcere*, *requieſcere* Num. 11, 25. Ioſ. 3, 13. cum Affixo נֻחֹה τὸ *quieſcere eius*, Num. 10, 36. ſed נֹחַ *quieſcendo*, Eſth. 9, 16. 17. 18. fut. אָנוּחַ *quieſcam*, Habac. 3, 15. יָנוּחַ *quieſcet*, *quieſcat*, *reſidet*, Exod. 23, 12. Eccleſ. 7, 9. it. *quies erit*, (imperſonaliter,) Hiob. 3, 12. Ieſ. 23, 12. cum Vau Conuerſ. וַיָּנַח *et quieuit*, *reſedit*, *ceſſauit*, Exod. 10, 14. c. 20, 11. Aliud ex Hiph. vid. ſtatim. Hiph. praet. הֵנִיחַ *quieſcere fecit*, *quietem dedit*, Ioſ. 22, 4. 2 Sam. 7, 1. הֲנִיחֹתִי *quietem dedi*, Exod. 33, 14. 2 Sam. 7, 11. pl. הֵנִיחוּ *quieſcere fecerunt*, Zach. 6, 8. part. מֵנִיחַ *quietem dans*, Ioſ. 1, 13. infin. הָנִיחַ *quietem dare*, Deut. 25, 19. Ieſ. 14, 3. cum Affixo הֲנִיחִי τὸ *quietem dare* ſiue *ſedare meum*, Ezech. 24, 13. imp. pl. הָנִיחוּ *quietem date*, Ieſ. 28, 12. fut. יָנִיחַ *quietem dabit*, Deut. 3, 20. Ioſ. 1, 15. *quieſcere faciebat* vel *ſinebat*, Exod. 17, 11: cum Affixo et Nun Epenthet. יְנִיחֶךָ *quietem dabit tibi*, Prou. 29, 17. cum Vau Conuers. וַיָּנַח *et quietem dedit*, Ioſ. 21, 44. 2 Chron. 14, 6. c. 15, 15. c. 20, 30. aliud vid. in Kal; ſed cum Affixo וַיְנִיחֵנִי *et quieſcere fecit*, *depoſuit me*, Ezech. 37, 1. c. 40, 2. foem. cum Affixo et Nun Epenthet. תְּנִיחֶנּוּ *quieſcere faciebat*, *quietum reddebat eum*, Ieſ. 63, 14. Hoph. praet. הוּנַּח *quies data eſt*, Thren. 5, 5. ſed הֻנִּיחָה Zach. 5, 11. vid. in ינח.

נוֹחַ m. *quies*, *requies*, cum Affixo in pauſa נוֹחֶךָ *quies tua*, 2 Chron. 6, 41.

נוֹחַ m. id. Eſth. 9, 16. 17. 18.

נַחַת foem. id. Ief. 30, 15. Ecclef. 4, 6. c. 6, 5. Hiob. 17, 16. it. *ceſſatio*, Prou. 29, 9. Aliud vid. ſub rad. נחת.

נִיחוֹחַ m. (geminata tertia radicali, *intenſionis* ergo,) *acquieſcentia ſumma:* vnde *odor acquieſcentiae ſummae* i. e. *ſumme gratus et ſuauis*, Gen. 8, 21. Exod. 29, 18. 25. 41. Leuit. 1, 9. etc. Cum Affixis נִיחוֹחִי (odor) *acquieſcentiae meae*, Num. 28, 2. נִיחֹחֲכֶם (odor) *acquieſcentiae veſtrae*, i. e. *odor veſter acquieſcentiae*, Leuit. 26, 31. pl. נִיחוֹחִים *acquieſcentiae*, vnde cum Affixo נִיחוֹחֵיכֶם (odor) *acquieſcentiarum veſtrarum*, i. e. *odor veſter acquieſcentiarum*, Ezech. 20, 28.

נִיחוֹחַ m. Chald. id. vnde pl. נִיחוֹחִין *acquieſcentiae*, per Metonymiam, *odoramenta grata et ſuauia*, Dan. 2, 46. Eſr. 6, 10.

הֲנָחָה f. (Verbale Hiphilicum,) *conceſſio quietis*, *remiſſio*, Eſth. 2, 18.

מָנוֹחַ m. 1) *locus quietis*, *vbi quieſcitur*, Gen. 8, 9. Deut. 28, 65. Ief. 34, 14. Ruth. 3, 2. Thren. 1, 3. 2) *quies*, vnde in regim. מְנוֹחַ 1 Chron. 6, 31.

מָנוֹחַ m. *quies*, pl. מְנוֹחִים, vnde cum Affixo Chald. in pauſa, מְנוּחָיְכִי *quietes*, *tranquillitates tuae*, Pſ. 116, 7.

מְנוּחָה et מְנֻחָה f. 1) *locus quietis*, Gen. 49, 15. Num. 10, 33. 1 Reg. 8, 56. Ruth. 1, 9. etc. 2) *quies*, *requies*, *acquieſcentia*, *refocillatio*, 2 Sam. 14, 17. 1 Chron. 22, 9. Ief. 28, 12. Cum Affixo מְנוּחָתִי *locus quietis meae*, *quies mea*, Pſ. 95, 11. Pſ. 132, 14. Ief. 66, 1. pl. מְנוּחוֹת *loca quietis*, Ief. 32, 18. it. *quietes*, *tranquillitates* vel *refocillationes*, Pſ. 23, 2. Sed Iud. 20, 43. et Ier. 51, 59. מְנוּחָה videtur eſſe Nomen *Propr.*

נוּט *nutare*. Fut. תָּנוּט *nutabit*, *nutat*, Pſ. 99, 1.

נְוָלוּ f. per Apocopen נְוָלוּ *ſtercus*, Eſr. 6, 11. et

נְוָלִית f. id. per Apocopen נְוָלִי Dan. 2, 5. c. 3, 29. Arab. نال ſignificat *foeda* alicuius *commemorauit*, proprie *foedauit* ſiue *contaminauit ſe* ex aliquo vel ex odore foetido eius, vid. CASTELLVS in *Lex.* p. 2298. Conuenit Graecum βόλιτον *ſtercus*, et βολεών *ſterquilinium*. Inde fecerunt Talmudici Verbum ſuum נָוַל et נִבֵּל *inquinauit*, *foedauit*.

נוּם *dormitare*, proprie *leuiori ſomno*. Praet. pl. נָמוּ *dormitarunt*, Pſ. 76, 6. Nah. 3, 18. infin. נוּם *dormitare*, Ief. 56, 10. fut. יָנוּם *dormitabit*, *dormitat*, Pſ. 121, 3. 4. Ief. 5, 27.

נוּמָה f. *dormitatio*, Prou. 23, 21.

תְּנוּמָה f. (cum ה significationis *reciprocae*,) *dormitatio*, q. d. *sopitio sui ipsius*, Ps. 132, 4. Prou. 6, 4. pl. תְּנוּמוֹת *dormitationes*, Prou. 6, 10. c. 24, 33. Hiob. 33, 15.

נוּן *augescere*, idque vel *numero* vel *magnitudine*, vnde et נון Chald. Syr. et Arab. *piscis*, ab *augescendo*, vt Hebr. דָּג. Occurrit in solo Niph. fut. יִנּוֹן *augebitur magnitudine et amplitudine*, Ps. 72, 17. sed Kethibh habet יָנִין *augescere faciet*, *augebit*, *amplificabit* (nomen suum). Sequitur לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ *ante faciem solis*, quo cum conf. Hiob. 8, 16. vbi sermo est de arbore succulenta *ante faciem solis*, i. e. *fouente et foecundante sole*, vt SCHVLTENS intelligit.

נִין m. *filius*, q. d. *augmentum familiae*, Hiob. 18, 19. Ies. 14, 22. cum Affixo נִינִי *filius meus*, Gen. 21, 23.

מָנוֹן m. id. Prou. 29, 21.

נוּס *fugere*, *aufugere*, *effugere*, *confugere*. Praet. cum Vau Conuers. et ה Paragog. וְנַסְתָּה *et fugies*, 2 Reg. 9, 3. pl. נַסְנוּ *fugimus*, Ies. 20, 6. part. praes. נָס *fugiens*, Ios. 8, 20. Ier. 48, 19. et sec. Kri v. 44. pl. נָסִים *fugientes*, Exod. 14, 27. Ios. 8, 6. infin. נוס et נָס *fugere*, Deut. 4, 42. 2 Sam. 18, 3. cum Affixo נֻסְךָ τὸ *fugere tuum*, 2 Sam. 24, 13. imp. pl. נוסו *fugite*, Ier. 49, 30. et נֻסוּ Ier. 48, 6. Zach. 2, 6. fut. cum ה Paragog. אָנוּסָה *fugiam*, Exod. 14, 25. יָנוּס *fugiet*, Exod. 21, 13. Num. 35, 26. cum Vau Conuers. וַיָּנָס *et fugit*, Gen. 39, 12. 13. 15. 18. Exod. 4, 3. pl. תְּנוּסוּ *fugietis*, Ies. 10, 3. et תְּנֻסוּ Ies. 30, 17. cum Nun Paragog. תְּנוּסוּן Ies. 30, 16. etc. Hiph. praet. הֵנִיס *fugere fecit*, *fugauit*, Exod. 9, 20. et intransit. *fugit*. Infin. הָנִיס *fugare*, *fugà deportare*, Iud. 6, 11. fut. יָנִיסוּ *fugabunt*, Deut. 32, 30. sed וַיָּנִיסוּ *et fugerunt*, secundum Kethibh, vbi Kri habet וַיָּנוּסוּ, ex Kal.

נִיס m. *qui fugit*, *fuga elapsus*, (ad Formam *Perfectam* פָּרִיץ,) sec. Kethibh Ier. 48, 44. vbi Kri habet נָס *fugiens*, in particip.

נִיסָן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) q. d. *fuga praeceps*: nomen *mensis*, à quibusdam huc refertur et sic dictus putatur à *fuga* Israelitarum ex Aegypto, quae in mensem illum incidebat. Vid. tamen infra suo loco.

מָנוֹס m. 1) *locus*, *ad quem fugitur* siue *confugitur*: *perfugium*, Ps. 59, 17. Ps. 142, 5. Hiob. 12, 2. Ier. 25, 35. etc. 2) *fuga*, Ier. 46, 5.

מְנוּסָה m. *perfugium*, cum Affixo מְנוּסִי *perfugium meum*, 2 Sam. 22, 3. Ier. 16, 19.

מְנוּסָה f. *fuga*, Ief. 52, 12. in regim. מְנֻסַת Leuit. 26, 36.

נוע *mouere*, *agitare*, et intranſit. *mouere ſe*, *moueri*, *commoueri*, *agitari*, *vacillare*, *vagari*, vt alia Verba *motus*, e. g. ערץ, רגע etc. *tranſitiue* et *intranſitiue* ſignificant. Conuenit Graec. νεύω et Lat. *nuo*, i. e. *moueo*. Praet. plur. נָעוּ *vagati ſunt*, *vacillarunt*, Prou. 5, 6. Hiob. 28, 4. Ieſ. 29, 9. part. praeſ. נָע *vagans*, *vagus*, Gen. 4. 12. 14. pl. foem. נָעוֹת *mouentes ſe*, 1 Sam. 1, 13. infin. נוּעַ *vagari*, Iud. 9, 9. c. 11, 13. Ier. 14, 10. et נוֹעַ τὸ *commoueri*, Ieſ. 7, 2. *commouendo ſe*, *vagando*, Ieſ. 24, 20. Pſ. 109, 19. fut. אָנוּעַ vnde cum Affixo אֲנוּעֲךָ *agitabo*, *commouebo te*, (tranſitiue,) ſec. Kethibh 2 Sam. 15, 20. ſed Kri habet אֲנִיעֲךָ ex Hiph. וַיָּנַע *et commotum eſt*, Ieſ. 7, 2. pl. יָנוּעוּ *vagabuntur*, Pſ. 109, 10. *vacillabunt*, Pſ. 107, 27. וַיָּנֻעוּ *et commoti ſunt*, Exod. 20, 18. Ieſ. 6, 4. Niph. fut. יִנּוֹעַ *commouetur*, Amoſ. 9, 9. pl. יִנּוֹעוּ *commouentur*, Nah. 3, 12. Hiph. praet. הֵנַע (ad Formam הֵרַע) *vagari fecit*, i. e. *ſedibus ſuis expulit*, 2 Reg. 18, 34. c. 19, 13, Ieſ. 37, 13. Aliis *Propr.* eſt, ſuadente id contextu, conf. Celeb. C. B. MICHAELIS Diſſert. de *Nominibus Propr.* p. 8. Significationem tamen *appellatiuam* defendit OEDERVS in *Obſeruat. S.* p. 221. ſeq. Foem. הֵנִיעָה *mouit*, 2 Reg. 19, 21. Ieſ. 37, 22. וַהֲנִיעוֹתִי *et commouebo*, Amoſ. 9, 9. imp. הָנִיעַ, cum Affixo הֲנִיעֵמוֹ *commoue eos*, Pſ. 59, 12. fut. אָנִיעַ, cum ה Paragog. אָנִיעָה *mouebo*, Hiob. 16, 4. cum Affixo אֲנִיעֲךָ *commouebo*, *vagari faciam te*, ſec. Kri 2 Sam. 15, 20. יָנִיעַ *mouebit*, Zeph. 2, 15. pl. יָנִיעוּ *mouent*, Pſ. 22, 8. cum Nun Paragog. יְנִיעוּן Pſ. 109, 25. ſed Pſ. 59, 16. יְנִיעוּן *vagabuntur*, (intranſitiue,) ſec. Kri, Kethibh autem habet יְנוּעוּן ex Kal.

מְנַעְנֵעַ m. vnde pl. מְנַעַנְעִים *ſiſtra*, 2 Sam. 6, 5. ſec. KIMCHIVM ſic dicta, quod eorum ſtridulo ſono homines ad ſaltationem *moueantur*, ex Pih. inuſit. נִעְנַע *mouit*, *agitauit*. Sic Graec. σεῖστρον *ſiſtrum*, dicitur à σείω *moueo*, *quatio*.

נוף proprie *ſpargere*, i. e. *paſſim* aliquid *iactare*, quod ipſo illo iactu in diuerſas partes et regiones abit, dicente Celeb. GESNERO in *Theſauro ling. Lat.* ad voc. *ſpargo*. Praet. Kal נַפְתִּי *ſparſi*, *adſperſi*, Prou. 7, 17. Hiph. הֵנִיף *huc illuc iactauit*, *agitauit*, Exod. 35, 22. Leuit. 9, 21. Ioſ. 9, 31. etc. quod ſpeciatim de quibusdam ſacrificiis dicitur, quorum oblatio fiebat *iactatione* ſiue *agitatione* verſus quatuor mundi partes: vnde ſaepius transfertur ad ipſam *oblationem* et *conſecrationem*, tum *rerum*,

tum *perfonarum*. Vid. tamen infra תְּנוּפָה. Praet. הֲנַפְתָּ *iactaueris, agitaueris*, Exod. 20, 22. הֲנִיפוֹתִי *iactaui, agitaui*, Hiob. 31, 21. part. מֵנִיף *iactans, agitans*, Ief. 19, 16. Zach. 2, 13. cum Affixo מְנִיפוֹ *agitans ipfam*, Ief. 10, 15. infin. הָנִיף *agitare*, Leuit. 7, 30. Ief. 10, 15. cum Affixo הֲנִיפְכֶם τὸ *agitare veftrum*, Leuit. 23, 12. Sed Ief. 30, 28. eft הֲנָפָה, Forma mere Chaldaica. Imp. pl. הָנִיפוּ *iactate, agitate*, Ief. 13, 20. fut. תָּנִיף *iactabis, agitabis*, Deut. 23, 25. c. 27, 5. it. *sparges*, Pf. 68, 10. יָנִיף, cum Affixo et Nun Epenthet. יְנִיפֶנּוּ *agitabit eum*, Leuit. 23, 11. fed וַיָּנֶף *et agitauit*, Leuit. 5, 27. Num. 8, 21. Hoph. praet. הוּנַף *agitatum eft*, Exod. 29, 27. Pih. fut. יְנַפֵּף *iactabit, agitabit*, Ief. 10, 32.

נוֹף m. *tractus terrae*, finibus fuis *huc illuc fparfus* et diuifus, Pf. 48, 3. Sed *gibbum* exponunt SCHVLTENS in *Notis* ad HARIRIVM p. 2. et IAC. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Claff. VI. p. 996. vt Arab. نوف. Alibi eft Nomen *Propr.* vrbis Aegypti.

נָפָה f. 1) id. quod praeced. vnde in regim. נָפַת Iof. 12, 23. 1 Reg. 4, 11. pl. נָפוֹת *tractus*, Iof. 11, 2. 2) *cribrum*, quo frumentum *agitatur* et ventilatur, vt palea inde *fecernatur*, in regim. נָפַת Ief. 30, 28.

נֶפֶת f. *tractus*, Iof. 17, 11.

נֹפֶת f. *mel*, à fauis fponte *fparfum* et deftillans, Pf. 19, 11. Prou. 5, 3. c. 24, 13. c. 27, 7. Cant. 4, 11.

תְּנוּפָה f. (cum ת *Continuitatis*,) *agitatio continua*, Ief. 19, 16. c. 30, 32. fpec. facrificiorum, quae *huc illuc*, fcil. verfus omnes mundi partes, fiebat, vt Iudaei tradunt: vnde per Metonymiam fumitur pro ipfa *oblatione*, Exod. 29, 24. 29. Leuit. 7, 30. 34. c. 8, 27. etc. Quia tamen etiam de *perfonis* et *animalibus* grandioribus dicitur, quae certe manibus attolli et *agitari* commode nequeunt, crediderim potius, voci תְּנוּפָה ineffe notionem *feparationis vnius ab altero*, fcil. oblationis à reliquo aceruo fiue grege, (cum ת fignificationis *mutuitatis*,) quomodo et LXX intellexerunt. In regim. תְּנוּפַת Exod. 35, 22. Num. 18, 11. Ief. 19, 16.

נוּץ *florere, florefcere, efflorefcere*, Arab. *micare, fplendere*: vocabula enim *fplendoris* ad *virorem* referri folent, conf. אוֹרָה fub rad. אור. Sed in Kal non occurrit. Hiph. praet. pl. הֵנֵצוּ *floruerunt*, Cant. 6, 11. c. 7, 13. fut. יָנֵאץ *florebit*, Ecclef. 12, 5. cum א Epenthet.

נֵץ *flos*, נִצָּה et נִצָּן pertinent ad rad. נצץ.

נִיצֹּץ m. *scintilla*, *continuo micans*, (tertia radicali geminata,) Ies. 1, 31.

נוֹצָה f. *pluma*, Hiob. 39, 13. Ezech. 17, 3. 7. cum Affixo נֹצָתָהּ *pluma eius*, Leuit. 1, 16. Nominis rationem vide in synonymo צִיץ sub rad. צוץ.

נוק id. quod ינק *sugere*, *lactere*, vnde Hiph. fut. foem. cum Affixo, וַתְּנִיקֵהוּ *et sugere fecit*, *lactauit eum*, Exod. 2, 9.

יְנִיקָה f. (cum Iod Heemantico, *Continuitatis* nota,) *surculus*, arboris succum *continuo sugens*, vnde pl. cum Affixo יְנִיקוֹתָיו *surculi eius*, Ezech. 17, 4.

נור radix Hebraeis inusit. Arab. *luxit*, *splenduit*, in 2 Coniug. *floruit*, et media Ie, *orâ diuersi coloris signauit telam*, vnde nairon et niron *vestis subtegmen*, etc. Inde sunt

נֵר m. *lucerna*, Exod. 27, 20. Leuit. 24, 2. Ps. 119, 105. Ier. 25, 10. etc. metaphorice *felicitas*, *laetitia*, Ps. 18, 29. Hiob. 29, 3. 2 Sam. 21, 17. etc. conf. de hac Metaphora *Onomast. V. T.* p. 231. Cum Affixo נֵרִי *lucerna mea*, Ps. 18, 29. et cum Iod, נֵירִי 2 Sam. 22, 29. pl. נֵרוֹת *lucernae*, Exod. 30, 7. 8. Leuit. 24, 4. cum Affixo נֵרֹתֶיהָ *lucernae eius*, Exod. 25, 37. Num. 4, 9.

נִיר m. 1) *lumen*, metaphorice *proles*, specialiter *regia*, 1 Reg. 11, 36. c. 15, 4. 2 Reg. 8, 19. 2 Chron. 21, 7. conf. de Metaphora illa, etiam Profanis frequentata, *Onomast. V. T.* l. c. 2) *nouale*, *aruum splendens* i. e. *virens*, (vid. paulo superius נִרן,) quod primum ad sementem proscinditur, Prou. 13, 23. Ier. 4, 3. Hos. 10, 12. Sic Lat. *nitere* dicuntur *tellus*, *agri*, *campi*, *herbae*, *arbores* et omnia *sata*, conf. GRONOVIVS ad SENECAE *Oedip.* V. 156. HEINSIVS ad OVIDII *Metamorph.* XV. 202. et BVRMANNVS ad PETRONII *Satyr.* c. 99. vid. et אוֹרָה sub rad. אור. Inde formatum est Verbum in Hiph. imper. pl. נִירוּ *nouellate*, Ier. 4, 3. Hos. 10, 12. per Aphaeresin, vti vulgo volunt, pro הָנִירוּ.

נוּר m. Chald. *ignis*, à *splendore*, Dan. 3, 27. c. 7, 9. 10. emphat. נוּרָא Dan. 3, 6. 11. 15. 17. 20 - 27.

מָנוֹר m. *iugum textorium*, Chald. Syr. et Arab. נִיר, in regim. מְנוֹר 1 Sam. 17, 7. 2 Sam. 21, 19. 1 Chron. 11, 23. c. 20, 5.

מְנוֹרָה f. *luminis instrumentum*, i. e. *lychnuchus*, *candelabrum*, Exod. 25, 31. 32. 33. Leuit. 24, 4. Num. 8, 2. 3. 4. in regim. מְנוֹרַת Exod. 25, 31. Num. 4, 2. 9. pl. מְנֹרוֹת *candelabra*, 1 Reg. 7, 49. Ier. 52, 19.

נשׁ id. quod אנשׁ, *grauiter aegrum* et *infirmum esse*, Graec. *νοσεῖν*, idque vel *corpore* vel *animo*. Inde est fut. אָנוּשׁ, cum Vau Conuers. et ה Paragogico, וָאָנוּשָׁה *et aegritudine grauiter affectus sum*, Pf. 69, 21.

נָזַד *coxit*, vnde deducunt Hiph. fut. וַיָּזֶד *et coxit*, Gen. 25, 29. sed illud potius est à זוד.

נָזִיד m. *pulmentum coctum*, Gen. 25, 29. 2 Reg. 4, 38. 39. 40. Hagg. 2, 12. in regim. נְזִיד Gen. 25, 34.

נָזָה *sparsit*, *adspersit*, et intransitiue, *adspersit se*, *adspersus est*, 2 Reg. 9, 33. Ief. 63, 3. Fut. יִזֶּה *adsperget*, Leuit. 6, 20. per Apocopen וְיֵז *vt adspergeretur*, Ief. 63, 3. et וַיִּז *et adspersum est*, 2 Reg. 9, 33. Hiph. praet. cum Vau Conuers. וְהִזָּה *et sparget*, Leuit. 4, 6. 17. Num. 19, 4. 18. 19. וְהִזֵּיתָ *et sparges*, Exod. 29, 21. part. מַזֶּה *spargens*, Num. 19, 21. imp. הַזֵּה *sparge*, Num. 8, 7. fut. יַזֶּה *sparget*, *adsperget*, Leuit. 16, 14. Ief. 52, 15. cum Vau Conuers. וַיַּז *et sparsit*, Leuit. 8, 11. 30.

נָזַל *fluxit*, *diffluxit*, *effluxit*, *stillauit*. Praet. pl. נָזְלוּ *diffluxerunt*, Iud. 5, 5. fed נָזֹלּוּ Ief. 63, 19. c. 64, 2. potius ad rad. זלל pertinet. Part. praef. pl. נוֹזְלִים *fluentes*, Ier. 18, 14. et nominaliter, *fluenta*, Exod. 15, 8. Pf. 78, 16. Prou. 5, 15. Cant. 4, 15. Ief. 44, 3. cum Affixo נוֹזְלֵיהֶם *fluenta illorum*, Pf. 78, 44. fut. יִזַּל *fluet*, Num. 24, 7. foem. תִּזַּל id. Deut. 32, 20. pl. יִזְּלוּ *fluent*, *fluunt*, Pf. 147, 18. Hiob. 36, 28. Hiph. praet. הִזִּיל *fluere fecit*, *fudit*, Ief. 48, 21. fed pl. cum Affixo הִזִּילוּהָ *vilem habuerunt eam*, Thren. 1, 8. significationem accipit à זול.

מַזָּלוֹת f. pl. 2 Reg. 23, 5. *planetae*, ab *influxu* in sublunaria; aliis ipsae *influentiae*, coll. rad. Arab. נזל *descendit*, *accidit*, in 2 Coniug. *coelitus* quid *demisit* Deus. Sed *signa Zodiaci* cum Vulgato intelligit CLERICVS.

נֶזֶם m. *annulus*, *monile*, ornamentum et aurium et nasi, vt videre est ex Gen. 24, 47. c. 35, 4. Prou. 11, 22. Ief. 3, 21. Ezech. 16, 12. significationem habet à זמם proprie *ligauit*, (vt Arab.) metaphorice *excogitauit*, Chald. *capistrauit*, Formis *Imperfectis* sic alternantibus, vnde Syr. זמאמא *annulus*, *qui ad ornamentum appenditur naribus*, quales gestare solent Aethiopes, זמאם Aethiop. et Arab. *circulus naribus alligatus*, conf. CASP. BARTHOLINVS de *Inauribus veterum* c. 5. THOM. BARTHOLINVS in Differt. de *Annulis narium*, Celeb. C. B. MICHAELIS in Differt. II. de

de *Oeconomia Patriarch.* §. 27. Doctiss. I. D. WINCKLER in *Animaduers. Philol.* P. II. p. 351. seq. aliique apud ZORNIUM in *Bibliotb. antiq.* p. 342. 343. vnde I. H. MAIVS F. locum Cant. 7, 5. illustrat in *Obseruat. S.* L. III. p. 135. seq. Eundem morem hodienum in oriente obtinere, testantur ANGELVS à S. IOSEPHO in *Gazophyl. Pers.* p. 308. THEVENOT in *Itinerar.* P. II. L. 2. c. 11. et PETRVS *della* VALLE in *Itinerar.* P. I. epist. 17. et sic quoque apud Americanos. Sed *lineam margaritarum*, eamque, quoties additur עַל אַף vel בְּאַף, *naso impendentem*, intelligit Celeb. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr. c.* 13. Cum Affixo נִזְמָהּ *annulus eius* vel *suus*, Hos. 2, 15. pl. נְזָמִים *annuli*, Gen. 35, 4. in regim. נִזְמֵי Gen. 32, 2. 3. Iud. 8, 24. 26.

נְזַק Chald. *damno affectus, laesus est.* Part. praes. נָזִק *qui damno afficitur, damnum patiens,* Dan. 6, 3. Aphel part. foem. מְהַנְזְקָה *damno afficiens*, in regim. מְהַנְזְקַת Esr. 4, 22. infin. nominascens, הַנְזָקָה *damno afficere, illatio damni,* in regim. הַנְזָקַת Esr. 4, 22. fut. foem. תְּהַנְזִק *damno afficiet,* Esr. 4, 13.

נֶזֶק m. Hebr. *damnum,* Esth. 7, 4.

נָזַר *separauit: separauit se, abstinuit,* it. *recessit,* quomodo cum זור conuenit; sed in Kal non occurrit. Niph. infin. הִנָּזֵר *separando se, abstinendo*, Zach. 7, 3. fut. יִנָּזֵר *separabit se, recedet*, Zach. 7, 3. pl. יִנָּזְרוּ *separent se, abstineant*, Leuit. 22, 2. cum Vau Conuers. וַיִּנָּזְרוּ *et separarunt se, retrouersi sunt,* Hos. 9, 10. Hiph. הִזִּיר *separauit se, abstinuit.* Praet. cum Vau Conuers. וְהִזִּיר *et separabit se, abstinebit,* Num. 6. 12. infin. הַזִּיר *separare se, abstinere,* Num. 6, 2. cum Affixo הַזִּירוֹ τὸ *abstinere eius*, Num. 6, 6. fut. יַזִּיר *abstinebit*, Num. 6, 3. 5.

נָזִיר m. 1) *separatus,* i. e. *eximius, excellens;* aliis *optimas,* Gen. 49, 26. Deut. 33, 16. 2) *Naziraeus, qui à certis rebus abstinet* siue *se separauit,* Num. 6, 2. 13. 18-21. in regim. נְזִיר Iud. 13, 5. 7. 17. pl. נְזִירִים *Naziraei*, Amos. 2, 11. 12. 3) *vitis separata*, i. e. *non culta, non putata*, à cuius cultu possessor per annum iubilaeum *abstinuit*, sumta Metaphora à *Naziraeis.* Plur. cum Affixo נְזִירֶיהָ *Naziraei eius*, al. *optimates, principes eius,* Thren. 4, 7. it. *vites separatae eius,* Leuit. 25, 11. sic נְזִירֶיךָ *vites separatae tuae,* Leuit. 25, 5.

נֵזֶר et נֶזֶר m. 1) *corona*, q. d. *cinctura capitis*, (petita significatione ab אזר vel זרה *cinxit*,) Exod. 29, 6. c. 39, 30.

Leuit

Leuit. 8, 9. c. 21, 21. 2 Sam. 1, 10. 2 Reg. 11, 12. 2 Chron. 23, 11. etc. 2) *coma*, caput *cingens*; Num. 6, 19. Ier. 7, 29. quomodo et Malabares *comam* honorifice *coronam* vocare ſolent, conf. *Relat. Malab.* Contin. XXVIII. p. 359. vel *coma Naziraeorum* ſic dicitur, quod ab eius tonſura *abſtineretur.* 3) *ſeparatio, abſtinentia* ab vſu vini et aliis: *naziraeatus*, Num. 6, 4. 5. 9. 12. 13. 18. 19. Cum Affixis נִזְרֵךְ *coma tua*, Ier. 7, 29. נִזְרוֹ *corona eius*, Pſ. 89, 40. Pſ. 132, 18. it. *coma eius*, Num. 6, 14. *naziraeatus eius*, Num. 6, 4. 5. 8. 12. 13. 21. vnde *caput* נִזְרוֹ *naziraeatus ſui*, per Hypallagen pro *naziraeatus capitis ſui*, Num. 6, 9. 13. 18.

מִנְּזָר m. vnde pl. מִנְּזָרִים *ſeparatiſſimi*, i. e. *ſelectiſſimi*, *prae caeteris eximii*, *optimates*, compoſ. ex 2 ſynonymis מנן et נזר *ſeparauit.* Cum Affixo מִנְּזָרַיִךְ *optimates tui*, Nah. 3, 17.

מַזָּרוֹת f. pl. *planetae*, vel potius *cometae*, Hiob. 38, 32. dicti vel à *ſeparato* et *ſingulari curſu*, vel quod per illos *futura praenunciari* credantur eoque *metus iniiciatur* hominibus, ex ſignificatione radicis Arab. نذر *indicauit*, *praedixit*, in 4 Coniug. *praemonuit*, it. *metum iniecit*, *terruit.* Conf. ſupra בִּימָה. Vulgo idem eſſe putatur cum מַזָּלוֹת, ל et ר permutatis.

נָחָה *duxit*, *adduxit*, *deduxit*, *abduxit.* Praet. cum Affixo נָחַנִי *duxit me*, Gen. 24, 27. Pſ. 60, 11. נָחִיתָ *duxiſti*, Exod. 15, 13. Pſ. 77, 21. imper. נְחֵה *duc*, Exod. 32, 34. Hiph. praet. הִנְחָה *duxit*, cum Affixo הִנְחַנִי *duxit me*, Gen. 24, 48. infin. הַנְחוֹת *ducere*, cum Affixo הַנְחוֹתָם *ducere eos*, Exod. 13, 21. Neh. 9, 19. fut. אַנְחֶה, cum Affixo אַנְחֵהוּ *ducam eum*, Ieſ. 57, 18. תַּנְחֵנִי *duces me*, Pſ. 31, 4. Pſ. 61, 3. וַיַּנְחֵם *et abduxit eos*, 2 Reg. 18, 11. Hiob. 12, 23. pl. cum Affixo יַנְחוּנִי *ducant me*, Pſ. 43, 3.

מִנְחָה f. *donum*, *oblatio*, pertinet ad rad. מנח.

נָחַל *haereditauit*, *accepit iure haereditario*, *poſſedit*, *tenuit.* Praet. נָחַלְתִּי *accepi in poſſeſſionem haereditariam*, Pſ. 119, 111. infin. conſtr. נְחֹל *hareditare*, *occupare iure haereditario*, Num. 19, 49. c. 34, 18. fut. תִּנְחַל *poſſidebis*, *haereditabis*, Deut. 19, 14. Iud. 11, 2. יִנְחַל *haereditabit*, Prou. 11, 29. Ieſ. 57, 13. etc. Pih. praet. נִחַל *poſſidendum dedit*, Ioſ. 13, 32. pl. נִחֲלוּ *poſſidendum dederunt*, Ioſ. 14, 1. c. 19, 51. infin. נַחֵל *poſſidere facere*, Num. 34, 29. Hiph. praet. הִנְחַלְתִּי *poſſidere feci*, Ier. 3, 18. c. 12, 14. pl. cum Vau Conuers. וְהִנְחַלְתֶּם *et poſſidendum dabitis*, 1 Chron. 28, 8. part. מַנְחִיל *poſſidere faciens*, Deut. 12, 10. infin. הַנְחֵל *poſſidere facere*, Deut. 32, 8.

et הַנְחִיל Prou. 8, 21. it. *possidendum dare*, Ies. 49, 8. cum Affixo τὸ הַנְחִילוֹ *possidere facere eius*, Deut. 21, 16. fut. תַּנְחִיל *possidere facies*, Ios. 1, 6. cum Affixo et Nun Epenthet. תַּנְחִילֶנָּה *possidendam dabis eam*, Deut. 31, 6. etc. Hoph. praet. הָנְחַלְתִּי *possidere* siue *possidens factus sum*, Hiob. 7, 3. Hithpah. הִתְנַחֵל *se ipsum possidere fecit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. et Affixo וְהִתְנַחַלְתֶּם *et se ipsos possidere ea* vel *possessores eorum facient*, Ies. 14, 2. וְהִתְנַחַלְתֶּם *et vos ipsos possidere* vel *possessores facietis*, Leuit. 25, 46. Num. 33, 54. infin. הִתְנַחֵל *se ipsum possessorem facere*, Num. 32, 18. fut. pl. תִּתְנַחֲלוּ *vos ipsos possidere facietis*, Num. 34, 13. Ezech. 47, 13. in pausa תִּתְנֶחָלוּ Num. 33, 54.

נַחַל m. *vallis cum torrente* siue *fluuio* eam irrigante, proprie, ex mente COCCEI, (qui confert rad. חלל *excauauit*,) *locus excauatus* siue *concauus*, rectius q. d. *possessio in valle irrigua*: qualia loca veteribus maxime in *possessiones* eligi solebant, conf. *Onomast. V. T.* p. 226. sic bene Celeb. OEDERVS in *Coniectur.* de *Difficilioribus S. S. locis* p. 177. qui et in sequentibus significationem *vallis* eliminatam dedit. *Vallis* notionem habere creditur Gen. 26, 17. 19. 2 Sam. 24, 5. Iud. 16, 4. 2 Reg. 3, 17. 2 Chron. 20, 16. Prou. 30, 17. Hiob. 31, 33. Ies. 15, 7. Ioël. 4, 18. Cant. 6, 11. alibi *fluuium* vel *torrentem* notat. Cum ה Paragogico *Locali*, נַחְלָה *torrentem versus*, Num. 34, 5. sed *Intensiuum* est Ps. 124, 4. q. d. *torrens rapidissimus*. Dual. נַחֲלַיִם *duo flumina*, Ezech. 47, 9. pl. נְחָלִים *valles*, Num. 24, 6. *torrentes*, *fluuii*, Leuit. 11, 9. 10. Num. 21, 15. 16. in regim. נַחֲלֵי Deut. 8, 7. Ies. 7, 19. cum Affixo נְחָלֶיהָ *torrentes eius*, Ies. 34, 9.

נַחֲלָה f. *possessio*, *haereditas*, Num. 18, 23. 24. Deut. 4, 20. 21. 38. Ios. 13, 14. 33. etc. in regim. נַחֲלַת Num. 16, 14. Ios. 13, 23. 28. cum Affixis נַחֲלָתִי *possessio*, *haereditas mea*, Ruth. 4, 6. Ies. 19, 25. נַחֲלַתְכֶם *possessio vestra*; Num. 18, 26. Ps. 105, 11. pl. נְחָלוֹת *possessiones*, Ios. 19, 51. Ies. 49, 8.

נַחֲלָת f. id. Ps. 16, 6. Conf. de Nominibus eiusmodi in ת„ *Arcan. Form. Hebr.* p. 238.

נְחִילוֹת pl. foem. Ps. 5, 1. genus instrumenti *musici*: *tibias* esse, pluribus ostendit M. H. REINHARDVS in *Organophylacio Music. Codicis Hebr.* c. 2. quae alias חֲלִילִים, Formis *Imperfectis* sic alternantibus. Quidam deducunt à Chald. נְחִיל *examen apum*, quasi נְחִילוֹת sic dicantur, quod sonum, *bombo apum* similem, ediderint. Conf. CHR. WEIDLINGII Dissert. de *Instrumentis Hebraeorum* הנחילות *et* הגגינות.

[redacted] נָחַם in genere *animi mutationem à facto* exprimit, hinc refertur 1) ad *poenitentiam: poenitere* enim tum dicere solemus, cum, quae ipsi fecimus, aut quae et nostra voluntate nostroque consilio facta sunt, ea nobis post displicere incipiunt et molesta esse, sententiamque in iis nostram *demutamus*, describente ASINIO POLLIONE apud GELLIVM XVII. 1. 2) ad *consolationem*, quae est *animi* à luctu et dolore in tranquillitatem *mutatio*. Niph. praet. נִחַם *poenituit eum*, 1 Sam. 15, 35. Ier. 20, 16. Amos. 7, 3. 6. it. *consolationem accepit, se consolatus est*, 2 Sam. 13, 39. נִחַמְתִּי *poenituit me*, Gen. 6, 7. 1 Sam. 15, 11. part. נִחָם *poenitens*, Ier. 8, 6. Ion. 4, 2. infin. הִנָּחֵם *poenitere*, 1 Sam. 15, 29. Ier. 15, 6. *consolationem admittere*, Ps. 77, 3. Ier. 31, 15. imp. הִנָּחֵם *poeniteat te*, Exod. 32, 12. Ps. 90, 13. fut. אֶנָּחֵם *poenitebit me*, Ies. 57, 6. Ezech. 24, 14. *consolationem accipiam*, Ies. 1, 24. יִנָּחֵם *poenitebit*, *poenitet*, *poenitebat*, *poeniteat eum*, Exod. 13, 17. Iud. 2, 18. 1 Sam. 15, 29. Ps. 110, 4. Ier. 26, 13. etc. Pih. praet. נִחַם *consolatus est*, Ies. 49, 13. c. 51, 3. נִחַמְתָּ, cum Affixo in pausa נִחֲמָתְנִי *consolatus es me*, Ps. 86, 17. Ruth. 2, 13. part. מְנַחֵם *consolans*, *consolator*, Eccles. 4, 1. Thren. 1, 2. 9. 16. 17. cum Affixo מְנַחֶמְכֶם *consolator vester*, Ies. 51, 12. pl. מְנַחֲמִים *consolantes*, *consolatores*, Ps. 69, 21. in regim. מְנַחֲמֵי Hiob. 16, 2. infin. נַחֵם *consolari*, Ies. 61, 2. cum Affixo נַחֲמוֹ *consolari eum*, Gen. 37, 35. 2 Sam. 10, 2. fut. אֲנַחֵם, cum Affixo אֲנַחֶמְכֶם *consolabor vos*, Ies. 66, 13. יְנַחֵם *consolabitur*, Hiob. 29, 25. pl. cum Vau Conuers. וַיְנַחֲמוּ *et consolati sunt*, Hiob. 42, 11. cum Nun Paragog. יְנַחֵמוּן *consolabuntur*, Zach. 10, 2. cum Affixo יְנַחֲמֻנִי *consolantur me*, Ps. 23, 4. Pyh. praet. foem. in pausa נֻחָמָה *solatio affecta est*, Ies. 54, 11. fut. pl. in pausa תְּנֻחָמוּ *solatio afficiemini*, Ies. 66, 13. Hithpah. praet. cum Vau Conuers. in pausa, וְהִנֶּחָמְתִּי (pro וְהִתְנַחַמְתִּי) *et consolabor me*, Ezech. 5, 13. part. מִתְנַחֵם *consolans se*, Gen. 27, 42. הִתְנַחֵם *consolari se*, Gen. 37, 35. fut. cum Vau Conuers. in pausa, וָאֶתְנֶחָם *et consolatus sum me*, Ps. 119, 52. sed יִתְנֶחָם *poeniteat eum apud se ipsum*, *ad poenitentiam se ipsum commoueat*, Num. 23, 19. et sec. quosdam *miserabitur*, Germ. sich erbarmen, Deut. 32, 36. Ps. 135, 14. ex significatione rad. Chald. et Samar. נחם *compati*, *propitium esse*.

[redacted] נֹחַם m. *poenitentia*, Hos. 13, 14.

[redacted] נִחוּם m. (Formae dagessandae,) 1) *consolatio*, 2) *commiseratio*. Pl. נִחֻמִים *consolationes*, Ies. 57, 18. Zach. 1, 13. in quo posteriore tamen loco vulgo legitur נִחֻמִים; sed sine Dagesch in plerisque

risque codicibus se reperisse testatur idque emendatius putat MERCERVS ad PAGNINI *Thesaurum* sub h. n. Cum Affixo נִחוּמָי *commiserationes meae*, Hos. 11, 8.

נֶחָמָה f. *consolatio*, cum Affixo נֶחָמָתִי *consolatio, solatium meum*, Ps. 119, 50. Hiob. 6, 10.

תַּנְחוּם m. (cum ת notionis *reciprocae*,) *consolatio mutua*, qua *alter alterum consolatur*. 2) *commiseratio*, coll. rad. in Hithpah. Pl. תַּנְחוּמִים *consolationes*, Ier. 16, 7. cum Affixis תַּנְחוּמֶיךָ *commiserationes tuae*, Ps. 94, 19. תַּנְחֻמֶיהָ *consolationes eius*, Ies. 66, 11.

תַּנְחוּמָה f. id. in plur. תַּנְחוּמוֹת *consolationes mutuae*, Hiob. 15, 11. vnde cum Affixo תַּנְחוּמֹתֵיכֶם *consolationes vestrae*, Hiob. 21, 2.

נָחַץ *vrsit, institit*, vt Arab. نخص. Part. Pahul נָחוּץ *vrsus, ad festinandum impulsus, festinus*, 1 Sam. 21, 8. conf. דָּחוּף Esth. 3, 15. c. 8, 14. et מְבֹהָל Esth. 8, 14.

נָחַר radix Hebraeis inusit. Chald. Syr. et Arab. *ronchum edidit, ronchissauit, fremuit*. Inde sunt

נְחִיר m. *naris, ronchissationis* Medium, in dual. נְחִירַיִם *nares*, cum Affixo נְחִירָיו *nares eius*, Hiob. 41, 12.

נַחַר m. *ronchus, fremitus*, cum Affixo נַחְרוֹ *ronchus* siue *fremitus eius*, Hiob. 39, 20. Alii aliter exponunt, vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 123. seq.

נְחָרָה vel נַחֲרָה f. id. vnde in regim. נַחֲרַת Ier. 8, 16.

נָחַשׁ *fodit, fodicauit, pupugit*, vt Arab. نخس et نخز, vnde part. Pahul נָחוּשׁ *effossum*; sed *substantiue* sumitur pro *metallo* siue *aere* ex terra *effosso*, et metaphor. pro *re dura* instar *aeris*: vt de *carne*, Hiob. 6, 12. quo sensu σάρξ σιδαρέη dicitur THEOCRITO *Idyll.* XXII. 47. Sic foem. נְחוּשָׁה Hiob. 28, 2. c. 40, 18. c. 41, 19. Ies. 48, 4. Mich. 4, 13. vel נְחֻשָׁה Leuit. 26, 19. vnde *arcus* נְחוּשָׁה *aeris*, i. e. *aeneus*, 2 Sam. 22, 35. Ps. 18, 35. Hiob. 20, 24. et *ianuae* נְחוּשָׁה *aeris*, h. e. *aeneae*, Ies. 45, 2. Verba autem *fodiendi* etiam sensum habent *bariolandi* et *explorandi*: cuius rei exempla dedi in *Arcano Form. Hebr.* p. 62. et 618. Inde Pih. praet. נִחֵשׁ *auguratus est*, 2 Reg. 21, 6. 2 Chron. 33, 6. נִחַשְׁתִּי *exploraui, obseruaui*, Gen. 30, 27. part. מְנַחֵשׁ *augurans, augur*, Deut. 18, 10. infin. נַחֵשׁ *explorando*, Gen. 44, 5. 15. fut. יְנַחֵשׁ *explorabit*, ibid. pl. תְנַחֲשׁוּ *augurabimini*, Leuit. 19, 26. יְנַחֲשׁוּ *obseruabant, diuinabant*, 1 Reg. 20, 33.

נַחַשׁ m. *augurium*, Num. 23, 23. pl. נְחָשִׁים *auguria*, Num. 24, 1.

נָחָשׁ m. *serpens*, à *pungendo*, Gen. 3, 1. 2. 4. 13. 14. Exod. 4, 3. Deut. 8, 15. in regim. נְחַשׁ Num. 21, 10. 2 Reg. 18, 4. De *serpente* בָּרִיחַ Hiob. 26, 13. Ies. 27, 1. vid. supra p. 144. Hoc loco addendum est, per *serpentem* illum *extensum* S. R. PONTOPPIDANVM in *Histor. Natural. Noruegiae* P. II. c. 8. intelligere *serpentem* quendam *marinum*, in oceano septentrionali obuium, Aale-Tust vulgo vocant, tantae longitudinis, vt ad trecentos cubitos *extensus* subinde compareat. Pl. נְחָשִׁים *serpentes*, Num. 21, 7.

נְחָשׁ m. Chald. *aes*, ex terra *effossum*, Dan. 2, 32. c. 4, 20. c. 7, 19. emphat. נְחָשָׁא Dan. 2, 45. c. 5, 4. 23.

נְחֹשֶׁת com. Hebr. id. Gen. 4, 22. Exod. 26, 11. 33. Leuit. 6, 21. etc. cum Affixo נְחֻשְׁתָּם *aes eorum*, 2 Reg. 25, 13. Ier. 52, 17. 20. Per Metonymiam 1) *compes* siue *numella aenea*, vnde cum Affixo נְחֻשְׁתִּי *aenea numella mea*, Thren. 3, 7. 2) *aerugo*, *sordes aeris*, cum Affixo נְחֻשְׁתָּהּ *aerugo eius*, Ezech. 24, 11. quomodo porro per Metaphoram transfertur ad *spurcitiem scortationis*, vnde cum Affixo נְחֻשְׁתֵּךְ *spurcities tua*; al. *aes tuum*, i. e. *pecunia tua*, Ezech. 16, 36. Dual. נְחֻשְׁתַּיִם *compes* siue *numella aenea gemina*, Iud. 16, 21. 2 Sam. 3, 34. 2 Reg. 25, 7.

נְחֻשְׁתָּן m. *serpens aeris* i. e. *aeneus*, (compos. ex נְחֹשֶׁת *aes*, et תַּן *draco*, *serpens*,) quo Nomine quasi *Proprio serpens aeneus*, à Mose in deserto erectus, iussu autem Hiskiae fractus, vocabatur, 2 Reg. 18, 4.

נָחַת *descendit*. Fut. יֵחַת (pro יִנְחַת, נ per Dagesch Forte mediae radicali ה inserto, Dagesch autem per (..) compensato,) *descendet*, Ier. 21, 13. sic in plur. sec. quosdam Hiob. 21, 13. vid. tamen rad. חתת; sed וַתִּנְחַת *et descendit*, Ps. 38, 3. pro quo Prou. 17, 10. occurrit תֵּחַת *descendit*, cum tono in penultima, quod Formam suam mutuatur a חחה, vt sit per Apocopen pro תֵּחְתֶּה. Niph. נִחַת *descendere factus*, *demissus est*. Praet. cum Vau Conuers. וְנִחַת *vt demittatur*, *deprimatur*, i. e. *summa vi trahatur* et *tendatur*, (conf. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Ps. 18, 35.) 2 Sam. 22, 35. pro quo Ps. 18, 35. recurrit foem. וְנִחֲתָה, quia seq. קֶשֶׁת est gen. com. Pl. נִחֲתוּ *demissae sunt*, Ps. 38, 3. Pih. imper. נַחֵת *demitte*, *deprime*, *subige*, (coll. rad. Arab.) Ps. 65, 11. Hiph. imper. הַנְחַת *descendere fac*, *demitte*, *deduc*, Ioël. 4, 11.

נְחַת Chald. id. vnde part. נָחֵת *descendens*, Dan. 4, 10. et alia terminatione, נָחִת Dan. 4, 20. Aphel part. מְהַחֵת, (prima radicali

נ per

נ per Dagesch Forte implicitum sequenti ת inserta,) vnde pl. מַנְחֲתִין *demittentes, demittebant, deponebant*, Esr. 6, 1. imper. אֲחֵת (irregulariter pro הַנְחֵת) *depone* vel *deduc*, Esr. 5, 15. fut. תַּחֵת *deponas, deducas*, Esr. 6, 5. Hoph. (ex Hebr.) praet. הָנְחַת *demissus, deiectus est*, Dan. 5, 20.

נַחַת m. *descensus, demissio*, Ies. 30, 30. (quo etiam referri potest Hiob. 17, 16. coll. praeced. ירד,) metonymice *id, quod descendit* siue *demittitur*, Hiob. 36, 16. Aliud נַחַת vid. sub rad. נוח.

נָחֵת m. *qui descendit* vel *se demisit*; vel potius est part. praes. Aramaeum, (vt Dan. 4, 20.) *descendens*, vnde pl. נְחִתִּים *descendentes, paulo post descensuri*, 2 Reg. 6, 9. quia ibi sermo est de *Aramaeis* siue *Syris*.

נָטָה *tendit, extendit*, et intransitiue, *extendit se*, proprie *deorsum*, hinc *inclinauit, declinauit, deflexit*, tam *actiue* quam *neutraliter*: quomodo de *inclinatione* et *declinatione* tam *physica*, quam *morali* à recta via et iustitiae tramite, sumitur. Praet. foem. נָטְתָה *declinauit, deflexit*, Num. 22, 33. pl. נָטוּ *extenderunt*, Ies. 45, 12. *tetenderunt*, (veluti *laqueum*,) vel *inclinarunt, deflexerunt*, Ps. 21, 12. et mutata tertia radicali ה in Iod, נָטָיוּ *declinarunt*, sec. Kri Ps. 73, 2. sed Kethibh habet נְטוּי *declinatus*. Part. praes. נֹטֶה *extendens*, Ps. 104, 2. Hiob. 9, 8. c. 26, 7. Ies. 44, 24. *inclinans*, i. e. *imponens*, 1 Chron. 21, 10. pl. cum Affixo נוֹטֵיהֶם *extendentes eos*, de Deo triuno Ies. 42, 5. part. Pahul נָטוּי *extensus, um*, Ezech. 1, 22. *inclinatus*, Ps. 62, 4. Ps. 102, 12. foem. נְטוּיָה *extensa*, Exod. 6, 6. Deut. 4, 34. pl. נְטוּיוֹת *extensae*, sec. Kri, Ies. 3, 16. sed Kethibh habet נְטוּוֹת, mutata tertia radicali ה in ו mobile, vt alibi interdum. Infin. constr. נְטוֹת *extendere: extendi*, Ios. 8, 19. *inclinare se*, Iud. 19, 8. 2 Reg. 20, 10. *declinare, deflectere*, siue *actiue*, vt Ps. 17, 11. siue *neutraliter*, vt Exod. 32, 2. Num. 22, 26. cum Affixis נְטוֹתִי τὸ *extendere meum*, Exod. 7, 5. נְטוֹתוֹ τὸ *se inclinare eius*, Ps. 109, 23. imper. נְטֵה *extende*, Exod. 7, 19. c. 8, 1. c. 9, 22. c. 10, 12. 21. c. 14, 16. 26. vbi semper sequitur יָד, quod per Ellipsin omittitur Ios. 8, 15. it. *declina, diuerte*, 1 Sam. 14, 7. 2 Sam. 2, 21. fut. תֵּט (per Apocopen pro תִּטֶּה,) *declines*, Prou. 4, 5. 27. יִטֶּה *extendet* vel *extendet se*, Hiob. 15, 29. et per Apocopen, יֵט Zeph. 2, 13. f. תִּטֶּה *declinabit*, Hiob. 31, 7. sed וַיֵּט *et declinauit, diuertit*, Num. 22, 23. 33. Ps. 44, 19. etc. Niph. praet. pl. נִטָּיוּ (mutata tertia radicali ה in Iod,) *extensi sunt*, Num. 24, 6. fut. יִנָּטֶה *extendetur*, Zach. 1, 16. pl.

יִנָּטוּ *extenduntur*, i. e. *longiores fiunt;* vel *inclinantur*, Ier. 6, 4. Hiph. הִטָּה *inclinauit*, *declinauit*, *actiue et neutraliter*, it. *extendit.* Praet. cum Affixo הִטָּהוּ *declinauit* vel *declinare fecit eum*, Ies. 44, 20. foem. הִטַּתְהוּ, cum Affixo הִטַּתּוּ *deflexit*, *diuertere fecit eum*, Prou. 7, 21. pl. הִטּוּ *inclinarunt*, 1 Reg. 11, 4. Ier. 7, 24. 26. *declinare fecerunt*, *auerterunt*, Ier. 5, 25. Amos. 5, 12. part. מַטֶּה *inclinans*, *flectens*, Deut. 27, 19. pl. מַטִּים *declinantes*, Ps. 125, 5. Prou. 24, 11. in regim. מַטֵּי *declinare facientes*, *auertentes*, Malach. 3, 5. infin. הַטּוֹת *declinare*, *inclinare*, *deflectere*, *flectere*, Exod. 23, 2. 1 Reg. 8, 58. Prou. 17, 23. Ies. 10, 2. cum Affixo הַטֹּתָהּ *inclinare*, *deflectere eam*, Num. 22, 23. imp. הַטֵּה *inclina*, 2 Reg. 19, 16. Ps. 31, 3. per Apocopen הַט Ps. 17, 6. Prou. 4, 20. foem. הַטִּי Gen. 24, 14. Ps. 45, 11. fut. אַטֶּה *extendam*, Ier. 6, 12. *inclinabo*, Ps. 49, 5. per Apocopen אַט, in pausa אָט, *declino*, Hiob. 23, 11. *diuertere faciam*, Hos. 11, 4. sed cum Vau Conuers. וָאֵט *et extendi*, Ier. 15, 6. יַטֶּה *extendet*, Ies. 31, 3. cum Vau Conuers. וַיֵּט *et inclinauit*, 2 Sam. 19, 15. Esr. 9, 9. etc. Hoph. part. מֻטֶּה *inclinatum*, *deflexum*, *auersum*, *peruersum*, Ezech. 9, 9. sed foem. plur. מֻטּוֹת *extensae*, Ies. 8, 8.

מַטֶּה com. 1) *ramus*, *virga*, q. d. *extensio arboris*, in regim. מַטֵּה Ezech. 19, 12. 14. pl. מַטּוֹת *rami*, *virgae*, Ezech. 19, 11. 2) *baculus*, qui ex *ramo* siue *virga* arboris fieri solet, (coll. Ezech. 19, 11.) vel *in quem quis se inclinat;* sicut Graec. σκῆπτρον est à σκήπτω *innitor*, Gen. 38, 25. Exod. 4, 2. 17. Num. 17, 17. 18. 21. specialiter *baculus regius: sceptrum*, Ps. 110, 2. Metaphorice pro *sustentaculo* sumitur, vbi de *pane* sermo est, Leuit. 26, 26. Ps. 105, 16. Ezech. 5, 16. c. 14, 13. Cum Affixo מַטֵּהוּ *baculus eius* vel *suus*, Exod. 7, 10. 12. Num. 17, 17. pl. מַטּוֹת *baculi*, cum Affixo מַטּוֹתָם *baculi eorum*, Exod. 7, 12. Num. 17, 21. 3) *tribus*, q. d. *extensio familiae*, (conf. suo loco מִשְׁפָּחָה,) Num. 1, 4. c. 2, 5. 7. Ios. 20, 9. etc. in regim. מַטֵּה Num. 1, 49. Ios. 13, 29. pl. מַטִּים *tribus*, cum Affixo מַטָּיו *tribus eius*, Habac. 3, 14. pl. foem. מַטּוֹת Num. 1, 16. Ios. 14, 1. 2. 4. etc. 4) *locus humilior* vel *inferior*, *ad quem inclinatur* siue *declinatur:* vnde cum ה *Locali* et tono in penultima, מַטָּה q. d. *versus locum inferiorem;* sed in Particulam abit, significans *deorsum*, Deut. 28, 43. Prou. 15, 25. sic cum ל, לְמַטָּה q. d. *ad locum inferiorem, quo declinatur: deorsum*, Deut. 28, 13. 2 Reg. 19, 30. Ezech. 1, 27. Eccles. 3, 21. it. *infra*, Esr. 9, 13. 2 Chron. 27, 23. מַטָּה מַטָּה *deorsum deorsum* i. e. *continuo*, *magis*

gis magisque deorsum, Deut. 28, 43. et insuper cum מ, מִלְמַטָּה inferne, infra, q. d. ab ea parte, quae est deorsum vel infra, Exod. 26, 24. c. 27, 5. c. 28, 27. c. 36, 29. c. 34, 4. He enim Locale aliquando etiam τὸ in loco notat.

נָטַל (Verbum Praegnans,) onerauit, portandum imposuit, it. onerauit se, imposuit sibi, et consequenter portauit, sustulit. Praet. נָטַל portandum imposuit, Thren. 3, 28. part. praes. נוֹטֵל imponens, 2 Sam. 24, 12. fut. יִטּוֹל tollit, Ies. 40, 15. Pih. fut. יְנַטֵּל, cum Affixo et Vau Conuers. וַיְנַטְּלֵם et portauit eos, Ies. 63, 9.

נְטַל Chald. id. Praet. נִטְלֵת sustuli, Dan. 4, 31. praet. foem. ex Pehil formatum, נְטִילַת sublata est, Dan. 7, 4.

נֵטֶל m. onus, quod portatur, Prou. 27, 3.

נָטִיל m. oneratus, onustus, pl. נְטִילִים onerati, onusti, in regim. נְטִילֵי Zeph. 1, 11.

נָטַע in genere fixit, infixit, Eccles. 12, 11. Dan. 11, 45. in specie plantam terrae infixit: plantauit. Praet. cum Affixo נְטָעָהּ plantauit eam, Ps. 80, 16. foem. נָטְעָה plantauit, sec. Kri Prou. 31, 16. sed Kethibh habet נָטַע plantata est, vel in part. נִטָּע plantatur, ex Niph. Part. praes. נֹטֵעַ plantans, Ier. 11, 17. et נֹטַע (ob regimen et tonum retractum,) Ps. 94, 9. pl. נֹטְעִים plantantes, plantatores, Ier. 31, 5. part. Pahul נָטוּעַ plantatus, um, Eccles. 3, 2. sed pl. נְטוּעִים infixi, Eccles. 12, 11. infin. constr. נְטוֹעַ plantare, Ies. 51, 16. Ier. 1, 10. et defectiue cum ה Paragog. טַעַת Eccles. 3, 2. imper. pl. נִטְעוּ plantate, 2 Reg. 19, 29. Ier. 29, 5. fut. תִּטַּע plantabis, Deut. 16, 21. c. 28, 30. 39. cum Affixo תִּטָּעֵמוֹ plantabis eos, Exod. 15, 17. יִטַּע figet, Dan. 11, 45. etc. Niph. praet. plur. in pausa נִטָּעוּ plantati sunt, Ies. 40, 24.

נָטִיעַ m. planta, quae terrae infixa est, vnde pl. נְטִיעִים plantae, Ps. 144, 12.

נֶטַע m. id. vnde in regim. נֶטַע Ies. 5, 7.

נֶטַע m. 1) id. in pausa נָטַע Hiob. 14, 9. 2) plantatio, vnde cum Affixo נִטְעֵךְ plantatio tua, Ies. 17, 11. Pl. נְטָעִים plantationes, vel plantaria, 1 Chron. 4, 23. in regim. נִטְעֵי plantae, Ies. 17, 10.

מַטָּע m. locus plantarum vel vbi plantatur: plantarium, (vt reddendum monet MEIBOMIVS in Interpret. nou. Specim. I. p. 88. seq.) Ezech. 34, 29. In regim. מַטַּע Ies. 61, 3. cum Affixo מַטָּעָהּ plantarium eius, Ezech. 17, 7. c. 31, 4. pl. מַטָּעִים plantaria, in regim. מַטָּעֵי Mich. 1, 6. cum Affixo מַטָּעַי plantaria mea, sec.

Kri Ief. 60, 21. fed Kethibh habet מַטָּעַו *plantarum eius*, vel מַטָּעַי (pro מַטָּעָיו) *plantaria eius*, fcil. populi, Ief. 60, 21.

נָטַף *ftillauit:* metaphorice de *fermone* et *doctrina* dicitur. Praet. pl. נָטְפוּ *ftillarunt*, Iud. 5, 4. Cant. 5, 5. in paufa נָטָפוּ Pf. 68, 9. part. foem. pl. נֹטְפוֹת *ftillantes*, Cant. 5, 13. fut. תִּטֹּף *ftillabat*, Hiob. 29, 22. pl. יִטְּפוּ *ftillabunt*, Ioel. 4, 18. foem. תִּטֹּפְנָה *ftillant*, Prou. 5, 3. Cant. 4, 11. Hiph. הִטִּיף *ftillare fecit*, metaphorice, vt in Kal, de *fermone* et *doctrina*, it. intranfitiue, *ftillauit*. Praet. pl. cum Vau Conuerfiuo, וְהִטִּיפוּ *et ftillabunt*, Amof. 9, 13. coll. Kal Ioel. 4, 18. part. מַטִּיף *ftillare faciens*, fcil. *fermonem* et *doctrinam*, vulgo *ftillator*, Mich. 2, 11. infin. הַטֵּף *fac ftillare* (fermonem tuum), Ezech. 21, 2. 7. fut. אַטִּיף *facerem ftillare*, Mich. 2, 11. תַּטִּיף *ftillare facies*, Amof. 7, 16. pl. יַטִּיפוּ *ftillare facient*, Mich. 2, 6. cum Nun Paragog. יַטִּיפוּן ibid.

נָטָף m. 1) *gutta*, in pl. נְטָפִים *guttae*, in regim. נִטְפֵי Hiob. 36, 27. 2) *ftacte*, Exod. 30, 33. (Graec. ϛακτή à ϛάζω *ftillo*,) h. e. *myrrha praeftantior*, fua fponte ex arbufcula *ftillans*. Eft enim *myrrha*, tefte THEOPHRASTO in *Hiftor. plant.* L. IX. c. 4. alia ϛακτή, alia πλαϛή. Sed Hebraei vulgo *balfamum* intelligunt: quod defendit I. C. KESLERVS in Differt. de *Suffitu S.* §. 3. feq. vid. tamen HILLERVS in *Hierophyt.* P. I. p. 422. feq.

נְטִיפָה f. *myrothecium*, *vafculum ftillatorium*, *ftillationis* Medium, pl. נְטִיפוֹת *myrothecia*, Iud. 8, 26. Ief. 3, 19. Alii rectius *inaures* intelligunt, fcil. ex *margaritis*, *ftillarum* inftar puris et pellucidis; vt Graec. ϛαλάγμιον, Lat. *ftalagmium*, genus *inaurium*, dicitur à ϛαλάζω *ftillo*, coll. rad. Arab. נטף *inaures induit*, et natafaton *inauris*, it. *margarita pura et pellucida*: quam explicationem pluribus defendit Celeb. SCHROEDERVS de *Veftitu mulierum Hebr.* c. 4.

נָטַר *feruauit*, *obferuauit*, *cuftodiuit*, (alias fere נצר,) fpecialiter de eo dicitur, qui *iram feruat*. Praet. נָטַרְתִּי *cuftodiui*, Cant. 1, 6. part. praef. נוֹטֵר *feruans*, *feruat*, fcil. iram, Nah. 1, 2. fed pl. נֹטְרִים *cuftodientes*, Cant. 8, 12. *cuftodes*, Cant. 8, 11. foem. נֹטֵרָה *cuftodiens*, *cuftos*, Cant. 1, 6. fut. אֶטּוֹר *feruabo*, fcil. iram, Ier. 3, 12. תִּטֹּר *feruabis*, fcil. iram, Leuit. 19, 18. יִטּוֹר *feruabit* (iram), Pf. 103, 9. et afferuato נ, יִנְטוֹר Ier. 3, 5.

נְטַר Chald. id. vnde praet. נִטְרֵת *feruaui*, Dan. 7, 28.

מַטָּרָה f. 1) *carcer*, vbi captiui *cuftodiuntur*, Ier. 32, 2. 8. 12.

c. 33,

c. 33, 1. c. 37, 21. Neh. 3, 25. 2) *meta, scopus*, qui inter iaculandum sollicite *obseruatur*, vel ex significatione radicis Arab. à *speculando*, (sicut Graec. σκοπὸς est à σκέπτομαι,) 1 Sam. 20, 26. Hiob. 16, 12. semel sic cum א scribitur, מַטָּרָא Thren. 3, 12.

נָטַשׁ *misit*, vario sensu: *deseruit, omisit, permisit, demisit, emisit, dimisit*, etiam *in diuersas partes*, siue *diffudit*, vt Lat. apud SENECAM *notitia nominis in populos dimissa*, i. e. *diffusa*. Praet. נָטַשְׁתָּ *misisti, deseruisti*, 1 Sam. 17, 28. cum ה Paragog. נָטַשְׁתָּה Ies. 2, 7. foem. נָטַשְׁתְּ id. Ier. 15, 6. part. Pahul pl. נְטוּשִׁים *dimissi*, i. e. *diffusi*, 1 Sam. 30, 16. sed foem. נְטוּשָׁה *libere dimissus, emissus*, i. e. *strictus*, de *gladio* Ies. 21, 15. imp. נְטוֹשׁ *mitte, omitte*, Prou. 17, 14. fut. תִּטּשׁ *deseras*, Prou. 1, 8. c. 6, 20. יִטּוֹשׁ *deseret*, 1 Sam. 12, 22. Ps. 94, 14. it. *permittet, relinquet*, Hos. 12, 15. pl. נִטּשׁ *relicturi, permissuri essemus*, Neh. 10, 32. etc. Niph. praet. foem. נִטְּשָׁה *deserta est*, Amos. 5, 2. pl. נִטְּשׁוּ *dimissi* i. e. *relaxati sunt*, Ies. 33, 23. *dimissi* i. e. *diffusi sunt*, Ies. 16, 8. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּנָּטְשׁוּ *et diffusi sunt*, vel *diffuderunt se*, Iud. 15, 9. 2 Sam. 5, 18. 22. Pyh. praet. נֻטַּשׁ *desertus est*, Ies. 32, 14.

נְטִישׁוֹת f. pl. *propagines in varias partes dimissae* et *diffusae*, Ies. 18, 5. cum Affixis נְטִישׁוֹתַיִךְ *propagines tuae*, Ier. 48, 32. נְטִישׁוֹתֶיהָ *propagines eius*, Ier. 5, 10.

נִי vid. sub rad. נהה.

נִין vid. supra sub rad. נון.

נִיסָן (cum terminat. *augmentat.*) m. nomen *mensis*, nostro partim Martio, partim Aprili respondentis, Neh. 2, 1. Esth. 3, 7. pro נִסָן, (sicut קִיצוֹן pro קִצוֹן, סִינָן pro סִנָן, אִיחוֹן pro אֶחָיוֹן,) cum BERNARDO ad IOSEPHUM p. 221. deriuo à rad. Arab. نسا vel نشا *creuit, prouenit*, vnde naschaon *germen plantae adhuc tenerum*: quod eo tempore *germina plantarum copiose prouenirent*, vnde et mensis אָבִיב vocatur. Aegyptiacum esse, contendit ANDR. MÜLLERUS in *Glossario S.* p. 40. seq.

נִיר vid. sub rad. נור.

נָכָא, vid. statim נכה.

נֶכֶד m. *nepos*, Ies. 14, 22. Hiob. 18, 19. sic dictus à *paucitate* et *raritate*, à rad. Arab. נכד *parum dedit*, vnde nacdon *pauca datio*: *paucissimis* enim parentibus superstitibus nepotes nasci solent. Cum Affixo נֶכְדִּי *nepos meus*, Gen. 21, 23.

נָכָה in genere *laesit*, (vnde Lat. *noceo* et *nex*,) vt Syr. et A-

rab. נכא, specialiter *percutiendo*, *incutiendo*, *vulnerando*, *caedendo*, *necando*, *conterendo*, *tundendo*, *contundendo*, *complodendo* etc. sed in Kal non occurrit. Niph. praet. cum Vau Conuerf. וְנִכָּה *et caedatur*, *occidatur*, 2 Sam. 11, 15. pl. נִכְּאוּ *percussi*, *caesi sunt*, (tanquam à נכא,) Hiob. 30, 8. Hiph. praet. הִכָּה *percussit*, Exod. 21, 18. c. 22, 1. Ps. 78, 20. *cecidit*, *occidit*, Exod. 12, 29. Deut. 4, 46. 1 Sam. 6, 19. *incussit*, hinein stossen, 1 Sam. 2, 14. *contudit*, *contriuit*, Exod. 9, 25. הִכִּיתָ *percussisti*, Exod. 17, 5. Num. 22, 32. Ps. 3, 8. *cecidisti*, *occidisti*, 1 Sam. 21, 10. 2 Sam. 12, 9. cum ה Paragog. הִכִּיתָה Ier. 5, 3. הִכֵּיתִי *percussi*, *plaga affeci*, Ier. 2, 30. Amos. 4, 9. Hagg. 2, 17. *complosi*, Ezech. 22, 13. *occidi*, Iud. 15, 16. sed cum Affixis וְהִכִּיתִךָ *et occidam te*, 1 Sam. 17, 46. הִכִּיתִיךְ *percussi*, *plagâ affeci te*, Ies. 60, 10. Ier. 30, 17. etc. Part. מַכֶּה *percutiens*, Exod. 2, 11. c. 7, 17. *occidens*, 2 Reg. 6, 22. in regim. מַכֵּה Exod. 21, 12. Num. 35, 11. cum Affixo מַכֵּהוּ *percutiens ipsum*, Deut. 25, 11. Mich. 3, 30. pl. מַכִּים *percutientes*, *plagis afficientes*, 1 Sam. 4, 8. *occidentes*, *occisores*, 2 Reg. 14, 5. 6. 2 Chron. 22, 6. infin. הַכּוֹת *percutere*, Exod. 7, 25. Ies. 58, 4. vide בֶּן־הַכּוֹת *filius percutiendi* siue *verberandi*, i. e. *plagis*, *verberibus dignus*, Deut. 25, 2. it. *incutere*, 2 Reg. 13, 19. *occidere*, Gen. 4, 15. 2 Sam. 21, 12. לְהַכּוֹת *percutiendum est* vel *erat*, 2 Reg. 13, 19. pro eo more Chald. occurrit הַכֵּה *percutiendo*, 1 Reg. 20, 37. *caedendo*, *occidendo*, Deut. 13, 15. 2 Reg. 14, 10. Imp. הַכֵּה *complode*, Ezech. 6, 11. cum Affixo הַכֵּינִי (mutata tertia radicali ה in Iod ex Chaldaismo,) *percute me*, 1 Reg. 20, 25. 35. et per Apocopen, הַךְ *percute*, Exod. 8, 12. 2 Reg. 6, 18. Amos. 9, 1. *incute*, 2 Reg. 13, 18. *complode*, Ezech. 21, 19. Fut. אַכֶּה *percutiam*, *caedam*, *plagâ afficiam*, 1 Sam. 18, 11. 2 Reg. 6, 21. Zach. 12, 4. *complodam*, Ezech. 21, 22. cum Affixo et Nun Epenthet. אַכֶּכָּה (cum ה Parag.) *percutiam te*, 2 Sam. 2, 22. cum Vau Conuers. וָאַכֶּה *et percussi*, *verberaui*, Neh. 13, 25. et per Apocopen, וָאַךְ Exod. 9, 15. יַכֶּה *percutiet*, Exod. 21, 20. 26. Deut. 19, 4. *caedet*, Ios. 15, 17. Iud. 1, 12. per Apocopen יַךְ *incutiet*, Hos. 14, 6. cum Affixo et ה Parag. יַכְּכָה *percutiet*, *plaga afficiet te*, Deut. 28, 22. 27. 28. 35. et intercedente Nun Epenthet. per Dagesch Forte inserto, יַכֶּכָּה Ps. 121, 6. Ies. 10, 24. Ier. 40, 15. pl. נַכֶּה *caedemus*, Num. 22, 6. Ios. 10, 4. וַיַּכּוּ *et percusserunt*, Gen. 14, 5. 7. Num. 21, 36. et sic quoque sec. Kri 2 Reg. 24. vbi Kethibh habet וַיָּבֹא *et venit*, scil. Israel, sine א, vt 1 Reg. 12, 12. sed SCHVLTENS de *Defectibus ling. Hebr.* p. 14. seq. legit וַיַּכּוּ *et obtuderunt*, *retusos fecerunt*, scil. *gladios suos*, à

rad.

rad. Arab. נכא *retusus fuit gladius ab ictu*. Hoph. praet. הֻכָּה *percussus, plagâ affectus est*, Hos. 9, 16. *occisus est*, Num. 25, 14. et הוכּה Ps. 102, 5. foem. הֻכְּתָה *caesa est*, Ezech. 33, 21. c. 40, 1. הֻכֵּיתִי *percussus sum*, Zach. 13, 6. part. מֻכֶּה *percussus, plagâ affectus, occisus*, Num. 25, 14. in regim. מֻכֵּה Ies. 53, 4. pl. מֻכִּים *percussi, verberati*, Exod. 5, 16. in regim. מֻכֵּי *occisi*, Ier. 18, 21. foem. מֻכָּה *occisa*, Num. 25, 15. 18. fut. pl. תֻכּוּ *percutiemini, plagis afficiemini*, Ies. 1, 5. וַיֻּכּוּ *et percussi, verberati sunt*, Exod. 5, 14. Pyh. praet. foem. in pausa, נֻכָּתָה *laesum, contritum* siue *contusum erat*, Exod. 9, 31. pl. נֻכּוּ *laesa, contrita* siue *contusa sunt*, Exod. 9, 32.

נְכֹאת m. *aroma contusum*, HILLERO *oleum contusum*, Gen. 36, 24. c. 43, 11. compos. ex 2 synonymis נכה vel נכא *contudit*, et כתת *contudit*. Scribitur etiam sine א, נְכֹת, vnde cum Affixo נְכֹתֹה (pro נכתו) *aroma* vel *oleum contusum suum*, 2 Reg. 20, 13. Ies. 39, 2.

נָכֶה m. 1) *laesus*, vnde in regim. נְכֵה רַגְלַיִם *laesus pedibus*, i. e. *claudus*, 2 Sam. 4, 4. c. 9, 3. 2) *contritus*, Ies. 66, 2.

נְכִי m. vnde pl. נְכָאִים (ad Formam פְּתָאִים Prou. 1, 4. à פְּתִי,) *contusiones, contritiones: frusta contusa* siue *contrita*, Ies. 16, 7. vbi sermo est de *lagenis fractis* et *contusis*.

נֵכֶה m. *laesus pedibus, claudus*, vnde plur. נֵכִים *claudi*, Ps. 35, 15.

נָכוֹן m. *percussio intensa*, quae fit lingua, *flagellatio:* sic SCHVLTENS exponit Hiob. 12, 5. coll. *Proprio* 2 Sam. 6, 6. Vulgo tamen refertur ad כון, vnde נָכוֹן *paratus*, scil. בוז *contemtus*, quod praecedit.

מַכֶּה m. in pl. מַכִּים *plagae, vulnera*, 2 Reg. 8, 29. c. 9, 15.

מַכָּה f. 1) *percussio, plaga*, Leuit. 26, 21. Deut. 28, 61. Iud. 15, 8. etc. 2) *vulnus*, Ies. 1, 6. Ier. 6, 7. c. 14, 17. 3) *strages, occisio, caedes*, Num. 11, 33. Ios. 10, 10. 20. 1 Sam. 6, 19. etc. 4) *contusio, contritio*. In regim. מַכַּת Ies. 10, 26. Esth. 9, 5. cum Affixo מַכָּתוֹ *plaga eius*, Ies. 30, 26. pl. מַכּוֹת *plagae, verbera, vulnera*, Deut. 28, 59. Prou. 20, 30. Zach. 13, 6. it. *contusiones, contritiones*, vnde חִטִּים מַכּוֹת (pro חִטֵּי מַכּוֹת) *tritica contusionum*, i. e. *contusa*, 2 Chron. 2, 9. cum Affixo *sing.* irregulariter מַכֹּתְךָ *plagae tuae*, Deut. 28, 59. nisi potius ipsum מַכּוֹת sit *sing.* vt אָחוֹת, חָכְמוֹת etc.

נכח radix inusit. sensum *rectae* siue *directae ante oculos positionis* vel *oppositionis* habuisse, ex Deriuatis colligitur: Graec. προκεῖσθαι.

נֹכַח m. *recta* siue *directa oppositio:* vnde עַד נֹכַח *vsque ad directam*

rectam oppositionem, Iud. 19. 10. c. 20, 43. Ezech. 47, 20. אֶל נֹכַח *ad directam oppositionem*, Num. 19, 4. לְנֹכַח id. Gen. 30, 38. et adverbialiter, *rectà antrorsum* vel *ante oculos*, gerad vor sich, Prou. 4, 25. sed Gen. 25, 21. significat *respectu*, *propter*, q. d. *directa ob oculos positione*. De *coniunctione maritali* h. l. accipiunt DANZIVS in *Interpr. Hebr. Chald.* p. 252. I. R. RVS in Dissert. de *Abrami euocatione ex Vr* §. 8. et in Dissert. II. de *somnio pistoris* p. 9. et Celeb. GERDESIVS in *Miscell. Duisburg.* T. II. p. 142. et 546. ex significatione radicis Arab. נכח *iniuit foeminam*, *matrimonio sibi iunxit foeminam*, it. *marita iuncta fuit*. Sed vid. in contrarium Celeb. WOLLE in Dissert. de *Vsu et abusu Euphemismi S.* p. 11. 12. Ex eadem significatione radicis Arab. quidam exponunt נֹכַחַת Gen. 20, 16. cuius loci sensus sic foret: *et omne et maritatam*, scil. te, Saram, (non *virginem*, qualis videri voluisti,) repete ex praeced. *dedi* et *reddidi*, coll. v. 14. Verba praecedentia: *ecce! illud tibi tegumentum oculorum* (erit) *coram omnibus, qui tecum* (sunt), in Parenthesi intelligenda sunt. Vid. quoque in rad. יכח. Alibi נֹכַח in Particulam abit, notans *rectà ex opposito*, *è regione*, *coram*, vt Exod. 26, 35. Iof. 15, 7. 1 Reg. 20, 29. c. 22, 35. Esth. 5, 1. Prou. 5, 21. Ier. 17, 16. etc.

נֶכַח m. id. vnde cum Affixo נִכְחוֹ *rectà ex opposito* siue *è regione eius*, Exod. 14, 2. it. *rectà ante se* siue *ante oculos suos*, gerad vor sich, Ezech. 46, 9.

נְכֹחַ m. id. vnde cum Affixo נְכֹחוֹ *rectà ante se*, Ief. 57, 2.

נָכוֹחַ m. *rectus*, q. d. *rectà ante oculos positus*, vnde pl. נְכֹחִים *recti*, *recta*, Prou. 8, 9. c. 24, 26. foem. נְכֹחָה *rectum*, plur. נְכֹחוֹת *recta*, Ief. 30, 10.

נְכֹחָה f. *rectitudo*, Ief. 59, 14. Amof. 3, 10. pl. נְכֹחוֹת *rectitudines*, Ief. 26, 10.

נָכַל *machinatus est*, Part. praef. נוֹכֵל *machinans*, Malach. 1, 14. Pih. praet. pl. נִכְּלוּ *astute machinati sunt*, Num. 25, 18. Hithpah. infin. הִתְנַכֵּל *inter se machinari*, Pf. 105, 25. fut. cum Vau Conuers. וַיִּתְנַכְּלוּ *et inter se machinati sunt*, Gen. 37, 18.

נֵכֶל m. *machinatio*, in pl. נְכָלִים, cum Affixo נִכְלֵיהֶם *machinationes eorum* vel *suae*, Num. 25, 18.

נֶכֶס m. in pl. נְכָסִים *opes*, *facultates*, Iof. 22, 8. Ecclef. 5, 18. c. 6, 2. 2 Chron. 1, 11. 12. à *colligendo*, per transpositionem litterarum, à כנס *collegit*, Arab. *in latibulum se recepit*, *inter arbu-*

sta

se, vel *in speluncam se recondidit*. Sic Arab. à נכר *recondidit*, *collegit*, *congessit*, spec. in *loculum* vel in *vas*, fit ܟܢܫ *diuitiae*.

נְכַס m. Chald. id. pl. נִכְסִין Esr. 6, 26. in regim. נִכְסֵי Esr. 6, 8.

כִּיס m. per Aphaeresin pro נְכִיס, 1) *marsupium*, *loculus*, *crumena*, in quam pecunia aliaeque res *reconduntur* et *colliguntur*, Prou. 1, 14. c. 16, 11. Ies. 46, 6. Mich. 6, 11. cum Affixo כִּיסְךָ *marsupium*, *loculus tuus*, Deut. 25, 13. 2) *poculum*, vas, in quo vinum vel aliae res liquidae *reconduntur* et *reponuntur*, sec. Kethibh Prou. 23, 31. alias כּוֹס: vnde colligi queat, tam כּוֹס *poculum*, quam כּוֹס *bubo*, dicta esse pro נְכוֹס, illud à *recondendo*, hoc à *latendo*.

נָכַר in Kal inusit. difficile Verbum: per se significat *ignorauit*. Pih. fut. pl. יְנַכְּרוּ *ignorent*, Deut. 32, 27. Sed praet. נִכַּר *tradidit*, 1 Sam. 23, 7. et fut. pl. cum Vau Conuers. וַיְנַכְּרוּ *et tradiderunt*, Ier. 19, 4. significationem mutuo acceperunt à cognato נגר, vnde Pih. נִגֵּר *incurrere fecit*, vid. נגר. Niph. fut. (sensu *reciproco*,) יִנָּכֵר *ignotum*, *alienum se gerit*, i. e. *simulat*, Prou. 26, 24. sic in Hithpah. part. foem. מִתְנַכֵּרָה *ignotam se gerens*, 1 Reg. 14, 5. 6. fut. יִתְנַכֵּר *ignotum se gerit*, *dissimulatorem agit*, Prou. 20, 11. cum Vau Conuers. וַיִּתְנַכֵּר *et ignotum se gessit*, Gen. 42, 7. Inde est

נֵכָר m. *ignoratio*, proprie, vi Formae, *iterata*, i. e. *singulorum*, vt si quis de re *ignota* quaerat, singuli viritim negent, se eam nosse. Hinc *filius* נֵכָר *ignorationis*, i. e. *quem singuli ignorant*, *singulis ignotus*, Gen. 17, 12. 27. Exod. 12, 43. Leuit. 22, 25. etc. *filii* נֵכָר i. e. *singulis ignoti*, 2 Sam. 22, 45. 46. Neh. 9, 2. Ps. 18, 45. 46. *deus* נֵכָר *singulis ignotus* siue *peregrinus*, Deut. 32, 12. Ps. 81, 10. *dii* נֵכָר *singulis ignoti*, Gen. 35, 2. Ios. 24, 20. 23. Ier. 5, 19. qui *vanitates* נֵכָר vocantur Ier. 8, 19. *terra* נֵכָר *singulis ignota*, Ps. 137, 4. Metonymice נֵכָר sumitur pro *re ignota et peregrina*, specialiter pro *deo peregrino*, Neh. 13, 30. 2 Chron. 14, 2. In regim. נֵכַר Deut. 31, 16.

נָכְרִי m. (cum terminatione *patronymica* siue *gentilitia*,) *ex ignoto* siue *peregrino natus*, *alienigena*, Exod. 21, 8. Deut. 14, 21. Iud. 19, 12. Prou. 5, 10. etc. pl. נָכְרִים *alienigenae*, Ies. 2, 6. Obad. 1, 11. Thren. 5, 2. foem. נָכְרִיָּה proprie *ex peregrino nata*, *alienigena*, Prou. 2, 16. c. 5, 20. c. 6, 24. c. 7, 5. sic sec. Kri c. 20, 16. (vbi Kethibh habet נָכְרִים *alienigenae*,) sed per Synecdochen etiam ad alias res *peregrinas* refertur, vt Exod. 2, 22. c. 18, 3. Ies. 28, 21. Ier. 2, 20. pl. נָכְרִיּוֹת *alienigenae*, Gen. 31, 15. 1 Reg. 11, 1. 8. Esr. 10, 2. 10. 11. 14. Neh. 13, 27.

A נֵכֶר *ignoratio*, formata sunt suamque significationem acceperunt

Pih. praet. נִכֵּר *ignorationem abstulit et remouit*, (sicut זִנֵּב *caudam abstulit* siue *abscidit*, חִטֵּא *peccatum abstulit*, סֵעֵף *ramos abstulit* siue *amputauit*, שֵׁרֵשׁ *radices abstulit*, *eradicauit*, etc.) et consequenter *sciuit*, *cognouit*, *agnouit*, Hiob. 34, 19. fut. pl. in pausa תְנַכֵּרוּ *scitis* vel *noscitis*, Hiob. 21, 29. Niph. praet. pl. נִכְּרוּ *agniti sunt*, *agnoscuntur*, Thren. 4, 8. Sic

Hiph. praet. הִכִּיר *sciuit*, *nouit*, *cognouit*, *agnouit*, (vt in Pih. quemadmodum et alibi Hiphil interdum eiusdem significationis est cum Pihel,) Deut. 33, 9. cum Affixo הִכִּירוֹ *cognouit*, *agnouit eum*, Gen. 27, 32. pl. הִכִּירוּ *agnouerunt*, Iud. 18, 3. part. מַכִּיר *agnoscens*, Ps. 142, 5. cum Affixo מַכִּירֵךְ *agnoscens te*, Ruth. 2, 19. pl. מַכִּירִים *agnoscentes*, Esr. 3, 13. Neh. 13, 24. infin. הַכֵּר *agnoscere*, Prou. 24, 23. c. 28, 21. et הַכִּיר, vnde cum Affixo הַכִּירֵנִי *agnoscere me*, Ruth. 2, 10. imp. הַכֶּר *agnosce*, Gen. 31, 32. c. 37, 32. c. 38, 25. fut. אַכִּיר *agnoscebam*, Hiob. 4, 16. cum Vau Conuers. et ה Parag. וָאַכִּירָה *et agnoui*, Neh. 6, 12. תַּכִּיר *agnosces*, Deut. 16, 19. יַכִּיר *agnoscet*, Deut. 21, 17. *agnoscit*, *cognoscit*, *cognitum habet*, Hiob. 24, 17. c. 34, 25. *agnosceret*, Ruth. 3, 14. sic sec. Kri Dan. 11, 39. vbi Kethibh habet הִכִּיר *agnouit*, in praet. sed cum Vau Conuers. וַיַּכֵּר *et agnouit*, Gen. 38, 26. 1 Sam. 26, 17. etc.

מַכָּר m. *qui agnoscitur*, *notus*, cum Affixo מַכָּרוֹ *notus suus* vel *sibi*, 2 Reg. 12, 6. pl. מַכָּרִים *noti*, cum Affixo מַכָּרֵיכֶם *noti vestri* vel *vobis*, 2 Reg. 12, 8.

נֵכֶר m. *malum durum*, *infortunium*, Hiob. 31, 3. ex significatione rad. Arab. נכר *difficilis*, *durus fuit*, it. *infelix fuit*.

נֹכֶר m. id. vnde cum Affixo נָכְרוֹ *infortunium eius*, Obad. 1, 12.

נָלָה id. quod Arab. نال (media Ie,) *assecutus*, *consecutus est*, *perfecit*, *compos factus est*, Formis *Imperfectis* sic alternantibus, conf. SCHVLTENS in *Animaduers. Philol.* ad Ies. 33, 1. In Kal non occurrit. Hiph. infin. הַנְלוֹת *consequi*, *perficere*, *compotem fieri*, vnde cum Praefixo et Affixo, exclusa Praeformante ה, et inscripto Dagesch Forti *affectuoso*, *celeritatis* et *festinationis* indice, (coll. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 160.) כַּנְּלֹתְךָ *circa τὸ perficere* vel *consequi tuum*, i. e. *cum consecutus fueris*, *perfeceris*, Ies. 33, 1.

מִנְלָה m. *opes*, *diuitiae*, (vt Arab. نيل et منال,) *in qui-*

quibus consequendis et acquirendis homo occupatur vel *occupatus est:* vnde cum Affixo מִכְלָם *opes eorum*, Hiob. 15, 29.

נָמַךְ *attenuatus est*, alias מוּךְ et מָכַךְ, vel potius *depressus, deiectus, humiliatus est*, vt Chald. Fut. יָמַךְ *attenuatur*, vel *deprimitur, deiicitur*, Eccles. 10, 17. Hoph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְהֻמְּכוּ *et deprimentur, deiicientur*, Hiob. 24, 24.

נָמַל *abscidit, circumcidit*, vt מוּל, et intransit. *abscissus, succisus est*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וּנְמַלְתֶּם *et circumcidetis*, Gen. 17, 11. fut. יִמַּל *abscindetur*, Hiob. 18, 16. וַיִּמַּל *et succisus est* vel *succiditur*, Hiob. 14, 2. pl. in pausa יִמָּלוּ *abscinduntur, succiduntur*, Ps. 37, 2. Hiob. 24, 24. Niph. praet. נִמּוֹל (pro נִמַּל) *circumcisus est*, Gen. 17, 26. pl. נִמֹּלוּ *circumcisi sunt*, Gen. 17, 27. part. pl. נִמֹּלִים *circumcisi*, Gen. 34, 22.

נְמָלָה f. *formica*, Prou. 6, 6. sic dicta, quod spicarum summitates *abscindat*, vt grana exinde eximat. Plur. masc. נְמָלִים *formicae*, Prou. 30, 25.

נָמַר, in pausa נָמָר *mutatus, variatus est*, Ier. 48, 11. Arab. *variegatus, maculosus fuit*. Inde est

נָמֵר m. *pardus*, Ies. 11, 6. Ier. 5, 6. Hos. 13, 7. à *maculis*, de quibus Ier. 13, 23. pl. נְמֵרִים *pardi*, Habac. 1, 8. Cant. 4, 8. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. L. III. c. 7. et LVDOLFI *Commentar.* ad *Histor. Aethiop.* p. 151. seq.

נְמַר m. Chald. id. Dan. 7, 6.

נֵס m. *vexillum*, vid. infra sub rad. נסס.

נָסַג *recessit, retrocessit*, alias סוּג. Infin. absol. נָסוֹג *recedendo*, Ies. 59, 13. fut. יִסַּג *recedet*, Mich. 2, 6. Hiph. part. מַסִּיג *recedere faciens, remouens, transferens*, Deut. 27, 17. pl. מַסִּיגִים *remouentes*, in regim. מַסִּיגֵי Hos. 5, 10. fut. תַּסִּיג *transferes, remouebis, remoueas*, Deut. 19, 14. et תַּסֵּג Prou. 22, 18. Mich. 6, 14. pl. יַשִּׂיגוּ *transferunt, mouent*, (cum ש pro ס,) Hiob. 24, 2. Hoph. praet. הֻסַּג *remotum est*, Ies. 59, 14.

נָסָה *tentauit, probauit:* qua tamen significatione in Kal non occurrit, it. *sustulit, protulit*, vnde imp. נְסָה *tolle*, Ps. 4, 7. punctatione et significatione petita à נשא; sic fut. pl. נִסֶּה (pro נִנְסֶה) *proferemus*, Hiob. 4, 2. Pih. praet. נִסָּה *tentauit, probauit*, Gen. 22, 1. Deut. 4, 34. נִסִּיתָ *tentasti*, cum Affixo נִסִּיתוֹ *tentasti eum*, Deut. 33, 8. part. מְנַסֶּה *tentans*, Deut. 13, 3. infin. נַסּוֹת *tentare*, Exod. 20, 20. Iud. 2, 22. imp. נַסֵּה *proba*, vnde cum Affixo נַסֵּנִי *proba me*,

me, Pſ. 26, 2. per Apocopen נַס Dan. 1, 12. fut. אֲנַסֶּה *tentabo*, Iud. 6, 39. Ieſ. 7, 12. cum Affixo et ה Paragog. אֲנַסְּכָה *tentabo te*, Eccleſ. 2, 1. pl. תְנַסּוּ *tentabitis*, Deut. 6, 16. cum Nun Paragog. תְּנַסּוּן Exod. 17, 2.

מַסָּה (pro מַסָּה) foem. *tentatio*, Pſ. 95, 8. vbi tamen quibusdam Nomen *Proprium* eſt, vt alibi. In regim. מַסַּת Hiob. 9, 22. pl. מַסּוֹת *tentationes*, Deut. 4, 34. c. 7, 19. c. 29, 2.

נָסַח *amouit*, *abſtulit*, *auulſit*, *euulſit*. Fut. יִסַּח *auellet*, Prou. 15, 25. cum Affixo יִסָּחֲךָ *euellet te*, Pſ. 52, 7. ſed pl. יִסְּחוּ *intranſitiue* ſumitur, *euellentur*, Prou. 2, 22. Niph. praet. pl. cum Vau Conuerſ. וְנִסַּחְתֶּם *et euellemini*, Deut. 28, 63.

נְסַח Chald. id. vnde Ithpehel fut. יִתְנְסַח *auferetur*, *auelletur*, Eſr. 6, 11.

מַסָּח m. *amotio*, 2 Reg. 11, 6. vbi מַסָּח dicitur pro בְּמַסָּח *amotione*, i. e. *amouendo* et *arcendo* accedentes; vel *ſeparatim* à reliquis.

נָסַךְ *fudit*, *effudit*, *libauit*, *perfudit*, *inunxit*, it. *texit*, *intexit*, *obduxit*, petita ſignificatione à סכך. Praet. נָסַכְתִּי *inunxi*, Pſ. 2, 6. part. Pahul foem. נְסוּכָה *intectum*, *obductum*, Ieſ. 25, 7. infin. conſtr. נְסֹךְ *fundere*, aliis *integere*, *obducere*, Ieſ. 30, 1. fut. pl. תִסְּכוּ *libabitis*, Exod. 30, 9. יִסְּכוּ *libabunt*, Hoſ. 9, 4. Niph. praet. נִסַּכְתִּי *inuncta ſum*, Prou. 8, 23. Pih. fut. cum Vau Conuers. וַיְנַסֵּךְ *et effudit*, 1 Chron. 11, 18. Hiph. praet. pl. הִסִּיכוּ *libarunt*, Ier. 32, 29. inf. הַסֵּךְ *libare*, Ier. 7, 18. c. 19, 13. imp. הַסֵּךְ *liba*, Num. 28, 7. fut. אַסִּיךְ *libabo*, Pſ. 16, 4. ſed וַיַּסֵּךְ *et libauit*, Gen. 35, 14. 2 Sam. 23, 16. Hoph. fut. יֻסַּךְ *libabitur*, Exod. 25, 28. c. 37, 16.

נְסַךְ Chald. id. vnde Pahel infin. נַסָּכָה *libare*, Dan. 2, 46.

נָסִיךְ m. *princeps*, proprie *unctus*, vel quia, monente GVSSETIO, *principes ſubalterni vngi* non ſolent, ex ſignificatione radicis Arab. נסך *ſe virtuti dedit*. Plur. נְסִיכִים *principes*, in regim. נְסִיכֵי Ioſ. 13, 21. Ezech. 32, 30. cum Affixo נְסִיכֵמוֹ *principes eorum*, Pſ. 83, 12.

נְסִיךְ m. *effuſio*, *libatio*, vnde cum Affixo נְסִיכָם *libatio eorum*, Deut. 32, 38.

נֶסֶךְ et נֵסֶךְ m. 1) *libamen*, *quod effunditur* et *libatur*, Gen. 35, 14. Exod. 29, 40. Num. 4, 7. Ezech. 45, 17. etc. 2) *fuſile*, *ſimulacrum fuſum*. Cum Affixis נִסְכִּי *fuſile meum*, Ieſ. 48, 5. נִסְכּוֹ *libamen eius*, Num. 6, 17. 2 Reg. 16, 13. et pro eo נִסְכֹּה Leuit. 23, 13.

23, 13. it. *fusile eius*, Ier. 10, 14. c. 51, 17. pl. נְסָכִים *libamina*, Leuit. 23, 37. Ier. 6, 18. cum Affixis נִסְכָּה *libamina eius*, Num. 29, 31. נִסְכֵּיהֶם *libamina eorum*, Leuit. 23, 18. Pf. 16, 4.

נְסַךְ m. Chald. id. vnde pl. cum Affixo נִסְכֵּיהוֹן *libamina eorum*, Efr. 7, 17.

מַסֵּכָה f. 1) *fusio, fusura*: vnde *vitulus* מַסֵּכָה *fusurae*, i. e. *fusus*, Exod. 32, 4. 8. Neh. 9, 18. *dii* מַסֵּכָה *fusurae*, i. e. *idola deorum fusa*, Exod. 34, 17. Leuit. 19, 4. 2) *fusile, idolum fusile*, Deut. 9, 13. 18. Iud. 17, 3. 4. 2 Reg. 17, 16. Hof. 13, 2. etc. 3) *tegumentum*, Ief. 25, 7. c. 28, 20. In regim. מַסֵּכַת *fusile*, Ief. 30, 22. pl. מַסֵּכוֹת *fusilia*, 1 Reg. 14, 9. 2 Chron. 28, 2. cum Affixo מַסֵּכֹתָם *fusilia eorum*, Num. 33, 52.

מַסֶּכֶת f. Iud. 16, 13. 14. *licium*, cui ftamen telae *implicatur* fiue *intexitur*, coll. rad. Arab. cognat. סכך in 4 Coniug. *implicitus fuit*; rectius LVTHERO ein Flechtband, *taenia crinalis*, qua capilli *plectuntur*. SCHVLTENS in *Claue Dialect*. p. 250. confert Arab. כסב *texuit, plexuit*, permutatis ג et כ.

נָסַס in genere *extulit, eleuauit*, vt נשא, fpecialiter *extulit* fiue *eleuauit vexillum*. Part. praef. נֹסֵס *vexillum ferens, fignifer*, Ief. 10, 18. foem. נֹסְסָה id. Ief. 59, 19. Hithpah. part. foem. plur. מִתְנוֹסְסוֹת *fefe eleuantes*, adeoque *fe confpicuos*, inftar *vexilli*, *exhibentes*, Zach. 9, 16. infin. הִתְנוֹסֵס *fe eleuare* et *confpicuum exhibere*, Pf. 60, 6.

נֵס m. in genere *id, quod eleuatur* fiue *erigitur*, vt omnibus *confpicuum* fit, fpec. 1) *pertica alta*, ex qua pendebat ferpens aeneus, Num. 21, 8. 9. 2) *fignum*, Num. 26, 10. 3) *fignum militare, vexillum*, Ief. 5, 26. c. 13, 2. Ier. 4, 6. 21. c. 50, 2. Cant. 2, 11. etc 4) *velum*, quod in nauibus loco *vexilli* eft, Ief. 33, 23. Ezech. 27, 7. Cum Affixo נִסִּי *vexillum meum*, Exod. 17, 15. Ief. 49, 22.

נָסַע *loco mouit, tranftulit*, Iud. 16, 3. 14. et intranfitiue, *loco fe mouit, profectus eft, abiit*. Praet. pl. נָסְעוּ *profecti funt*, Gen. 37, 16. Num. 11, 35. in paufa נָסָעוּ Num. 2, 34. c. 21, 13. 14. part. praef. נֹסֵעַ *proficifcens*, Exod. 14, 10. Num. 10, 33. pl. נֹסְעִים *proficifcentes*, Num. 10, 29. infin. abfol. נָסוֹעַ *proficifcendo*, Gen. 12, 9. infin. conftr. נְסֹעַ *proficifci*, Num. 1, 51. Iof. 3, 14. cum Affixo נָסְעָם τὸ *proficifci eorum*, Gen. 11, 2. Num. 10, 34. imper. pl. per Aphaerefin סְעוּ (tanquam à fing. סַע,) *proficifcimini*, Num. 14, 25. Deut. 1, 7. 40. fut. יִסַּע *loco mouebit fe, transferetur*, Ief. 33, 20. fed וַיַּסַּע *et amouit*, Iud.

Iud. 16, 14. et intransit. *et profectus est*, Gen. 12, 9. Exod. 14, 19. cum Affixo וַיִּסָּעֵם *et amouit ea*, Iud. 16, 3. pl. וַנִּסַּע *et profecti sumus*, Deut. 1, 19. c. 2, 1. et cum ה Paragog. וַנִּסְעָה Esr. 8, 31. etc. Niph. praet. נִסַּע *loco motus*, *translatus est*, Ies. 38, 12. Hiob. 4, 21. Hiph. part. מַסִּיעַ *loco mouens*, *transferens*, Eccles. 10, 9. fut. תַּסִּיעַ *transferebas*, Ps. 80, 9. foem. תַּסִּיעִי *transferas*, *amoueas*, 2 Reg. 4, 4. יַסַּע *mouebat*, Ps. 78, 26. וַיַּסַּע *et proficisci fecit*, i. e. *duxit*, Exod. 15, 22. Ps. 78, 52. *et loco mouit*, *amouit*, *transtulit*, Hiob. 19, 10. sed pl. וַיַּסִּיעוּ *et transtulerunt*, *deuexerunt*, 1 Reg. 5, 17.

מַסָּע et מַסַּע m. 1) *motio*, *translatio*, (ex Verbi significatione *transitiua*,) Num. 10, 2. metonymice *id*, *quod transfertur*, *translatum*, *aduectum*, vel sec. CASTELLVM, *praecisum*, *dolatum*, ex significatione radicis Arab. نسغ *pupugit*, proprie *cecidit*, *incidit*, et نشغ *confodit*, vnde et 2) מַסָּע *hasta*, qua *confoditur*, Hiob. 41, 18. 3) *iter*, *profectio*, Deut. 10, 11. Pl. מַסָּעִים *itinera*, *profectiones*, in regim. מַסְעֵי Num. 10, 28. c. 33, 1. cum Affixo מַסְעֵיהֶם *itinera sua*, Exod. 17, 1. Num. 10, 6. 12.

נָסַק *ascendit*. Fut. אֶסַּק *ascendam*, *ascenderem*, Ps. 139, 5.

נְסַק Chald. id. vnde Aphel praet. pl. הַסִּקוּ *ascendere fecerant*, *eduxerant*, Dan. 3, 22. infin. הַנְסָקָה *educere*, Dan. 6, 24. Hophal ex Hebr. praet. הֻסַּק *eductus est*, Dan. 6, 24.

נָסַר *erudiuit*, *corripuit*, *castigauit*, alias יסר: vnde fut. אֶסֹּר, cum Affixo אֶסֳּרֵם *corripiam*, *castigabo eos*, Hos. 10, 10. et יִסֹּר, vnde cum Affixo יִסְּרֵנִי *erudit me*, Ies. 8, 11.

נָסַת id. quod סות, *seduxit*, *instigauit*: vnde Hiph. praet. pl. cum Affixo הִסִּיתוּךָ *seduxerunt te*, Ier. 38, 22. part. מַסִּית *seducens*, 2 Chron. 32, 11. Ier. 43, 3. fut. יַסִּית *seducit*, *seducat*, 2 Reg. 18, 32. 2 Chron. 32, 15. Ies. 36, 18.

נָעַל in genere *clausit*, *muniuit*, spec. vel *pessulo* et *sera*: *obserauit*, Iud. 3, 23. 2 Sam. 13, 18. vel *solea* siue *corii assumento*: *calceauit*. Part. Pahul נָעוּל *clausus*, *obseratus*, Cant. 4, 12. foem. pl. נְעֻלוֹת *clausae*, *obseratae*, Iud. 3, 24. imp. נְעֹל *claude*, *obsera*, 2 Sam. 13, 17. fut. אֶנְעַל, cum Vau Conuers. et Affixo וָאֶנְעֲלֵךְ *et calceaui te*, Ezech. 16, 10. irregulariter pro אֶנְעָלֵךְ. Hiph. fut. pl. cum Affixo et Vau Conuers. וַיַּנְעִלוּם *et calcearunt eos*, 2 Chron. 28, 15.

נַעַל f. *calceus*, *solea*, qua pes *clauditur* et *munitur*, Gen. 14, 23. Deut. 25, 10. cum Affixis נַעֲלִי *calceus meus*, Ps. 60, 10. Ps. 108, 10. נַעַלְךָ *calceus tuus*, Ios. 5, 15. Dual. נַעֲלַיִם *duo calcei*, *par cal-*

calceorum, Amos. 2, 6. c. 8, 6. pl. נְעָלִים *calcei*, Ies. 11, 15. Cant. 7, 2. cum Affixis נְעָלֶיךָ *calcei tui*, Exod. 3, 5. Ezech. 24, 17. נַעֲלֵיכֶם *calcei vestri*, Exod. 12, 11. Ezech. 24, 23. pl. foem. נְעָלוֹת Ios. 9, 5.

מַנְעוּל m. *sera, qua* ianua vel porta *clauditur* et *munitur*, Cant. 5, 5. pl. מַנְעֻלִים *serae*, cum Affixo מַנְעֻלָיו *serae eius*, Neh. 3, 3. 6. 13. 14. 15.

מִנְעָל m. vulgo *calceus* vel *calceamentum*, (vt נַעַל,) quod pluribus defendunt BYNAEVS de *Calceis Hebraeorum* L. I. c. 4. et WICHMANSHAVSEN in Differt. de *Ascre metallifossore* §. 4 seq. Inde cum Affixo in pausa est מִנְעָלֶךָ *calceamentum tuum*, Deut. 33, 25. Sed quia *calcei* vel *soleae*, quales ab Hebraeis gestabantur, *ferro* ac *aere* non *muniebantur*, aliis מִנְעָל idem est cum מַנְעוּל *sera* vel *pessulus*; cum et alibi *vectes ferrei* et *aenei* memorentur, vt 1Reg. 4, 13. Ps. 107, 16. Ies. 45, 2. et ianuis portisque bene munitis ac obseratis, sequatur *quies*, quae in seq. hemistichio praedicatur. *Ocream* intelligit BYNAEVS l. c. *locum calcei* VRIEMOET in *Thesibus Antiquit. Israëlit.* p. 43.

נָעֵם *amoenus, suauis, iucundus fuit*. Praet. foem. in pausa נָעֵמָה *amoena erat* vel *esset*, Gen. 49, 15. נָעַמְתְּ *iucunda es*, Cant. 7, 6. pl. in pausa נָעֵמוּ *iucunda sunt*, Ps. 141, 6. fut. יִנְעַם *suauis, iucundus, um, erit*, Prou. 2, 10. c. 9, 17. sed c. 24, 25. SCHVLTENS ex consueta Arabum acclamatione, qua aliis bene precantes dicunt, نَعَمْ vel نُعْمٌ *suauitas!* i. e. *macte virtute! euge! feliciter!* explicat.

נָעִים m. *suauis, amoenus, iucundus*, Ps. 81, 3. Prou. 22, 18. Cant. 1, 16. in regim. נְעִים 2 Sam. 23, 1. pl. נְעִימִים *iucundi, amoeni*, 2 Sam. 1, 23. Prou. 23, 8.

נָעִים m. *amoenitas, iucunditas*, pl. נְעִימִים *iucunditates*, Hiob. 36, 11. per Metonymiam, *loca iucunda*, Ps. 16, 6.

נֹעַם m. id. Ps. 27, 4. Ps. 90, 17. Prou. 3, 17. Zach. 11, 7. 8.

נְעִימָה f. id. pl. נְעִימוֹת *iucunditates*, Ps. 16, 11.

נַעֲמָן m. *amoenitas summa*, vnde *plantae* נַעֲמָנִים *summarum amoenitatum*, i. e. *summe amoenae*, Ies. 17, 10.

מַנְעַם m. *res, cui inest suauitas, delicium*, in plur. מַנְעַמִּים, cum Affixo מַנְעַמֵּיהֶם *deliciae, cupediae illorum*, Ps. 141, 4.

נַעֲצוּץ m. *vepretum, senticetum*, vel *fruticis* genus *spinis abundans*, quae tactae cuti et vestibus *infiguntur*, HILLERO *locus infixis palis munitus*, Ies. 55, 13. à rad. Chald. נְעַץ *fixit, infixit*, tertia

tertia radicali geminata. Conuenit Arab. نعض nomen *arboris spinosae*, et radix عض *pupugit*, *mordicus adhaesit*. Plur. בַּנַּעֲצוּצִים *vepreta*, Ies. 7, 19.

נָעַר in genere *excussit*, spec. *excussit vocem*, *rugiuit*. Praet. נָעַרְתִּי *excussi*, Neh. 5, 13. pl. נָעֲרוּ *rugiuerunt*, *rugiunt*, Ier. 51, 38. part. praes. נֹעֵר *excutiens*, Ies. 33, 9. 15. part. Pahul נָעוּר *excussus*, Neh. 5, 13. Niph. praet. נִנְעַרְתִּי *excussus sum*, Ps. 109, 23. fut. אִנָּעֵר *excutiam me*, Iud. 16, 20. pl. יִנָּעֲרוּ *excutientur*, Hiob. 38, 13. Pih. praet. נִעֵר *vehementer excussit*, Ps. 136, 15. fut. יְנַעֵר *excutiet*, Neh. 5, 13. Hithpah. imperat. foem. הִתְנַעֲרִי *excute te*, Ies. 52, 2.

נַעַר m. 1) *ouis huc illuc oberrans*, Zach. 11, 16. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 445. seq. ex significatione radicis Arab. נער *huc illuc erranit*, *oberrauit*, vnde et 2) נַעַר *puer*, Gen. 37, 2. Exod. 2, 6. Iud. 8, 14. 20. etc. (quo etiam pertinet 1 Sam. 1, 24. vbi נַעַר perperam vt Verbum exponit Celeb. OEDERVS in *Centur. Coniectur.* p. 244.) ab *errore* et *simplicitate*; quemadmodum ab Hebr. פתה est Arab. فتي *puer*, et Arab. צבא *puer* et *insipiens fuit*. Conuenit Arab. girron *iuuenis*, *imperitus*, et gorraton *puer*, *puella*, à rad. غر *experientia rerumque vsu caruit*. Sed נַעַר per Metathesin pro רַעַן dictum putat HILLERVS in *Onomast. S.* p. 383. et 528. q. d. *homo viridis et florentis aetatis*. Primitus נַעַר Generis *Epicoeni* fuit: vnde in Pentateucho in Kethibh pro *puella* semper occurrit נַעַר, pro quo postea dictum fuit נַעֲרָה, conf. BVXTORFII *Tiberias* p. 124. et HILLERI *Arcanum Kri et Kethibh* p. 275. Cum Affixis נַעַרְךָ *puer tuus*, Iud. 7, 10. נַעֲרוֹ *puer eius* vel *suus*, Iud. 7, 11. 1 Sam. 9, 22. pl. נְעָרִים *pueri*, Gen. 14, 24. Ios. 6, 23. in regim. נַעֲרֵי Exod. 24, 5. 1 Sam. 25, 9. cum Affixis נְעָרֶיךָ *pueri tui*, 1 Sam. 25, 8. נַעֲרֵיהֶם *pueri eorum*, Neh. 5, 15. Inde per Motionem fit

נַעֲרָה f. *puella*, Iud. 19, 3. Ruth. 2, 5. 6. Esth. 2, 3. 9. 12. 13. etc. pro quo in Pentateucho Kethibh semper habet נַעַר, vt Gen. 24, 14. 16. c. 34, 3. 12. Deut. 22, 16. 19. 21. etc. Pl. נְעָרוֹת *puellae*, 1 Sam. 9, 11. Ruth. 2, 23. cum Affixo נַעֲרוֹתֶיךָ *puellae tuae*, Prou. 27, 27. Hiob. 40, 29.

נֹעַר m. *pueritia*, aetas *erroris* et *simplicitatis*, Ps. 88, 16. Prou. 29, 20. Hiob. 33, 25. c. 36, 14.

נְעוּרִים m. pl. *pueritia*, *tempora* siue *anni erroris* et *simplici-*

plicitatis, Ies. 54, 6. Ps. 127, 4. cum Affixo נְעוּרַיִךְ *pueritia tua*, Ier. 2, 2. Ezech. 16, 22. 43. 60. et more Chaldaico נְעוּרָיְכִי Ps. 103, 5.

נְעֻרוֹת foem. pl. id. cum Affixo נְעֻרֹתֵיהֶם *pueritia sua*, Ier. 32, 30.

נְעֹרֶת f. *stupa*, ex lino *excussa*, Iud. 16, 9. Ies. 1, 31.

נָפָה vid. sub rad. נוּף.

נָפַח *flauit, spirauit, efflauit, exspirauit, inspirauit, inflauit, sufflauit*, pro rei diuersitate. Praet. foem. נָפְחָה *efflauit*, Ier. 15, 9. נָפַחְתִּי *sufflaui, flatu disieci*, Hagg. 1, 9. et cum Vau Conuers. וְנָפַחְתִּי *et sufflabo*, Ezech. 22, 21. part. praes. נֹפֵחַ *sufflans*, Ies. 54, 16. part. Pahul נָפוּחַ *sufflatus*, de *aheno* et *olla* dicitur, per Metonymiam pro *igne sub aheno* et *olla*, Hiob. 41, 12. Ier. 1, 13. infin. per Aphaeresin et cum ה Paragog. פַּחַת *sufflare*, Ezech. 22, 20. imp. foem. פְּחִי (tanquam à masc. פַּח,) *suffla, infla*, Ezech. 37, 9. fut. cum Vau Conuers. וַיִּפַּח *et inflauit, inspirauit*, Gen. 2, 7. Pyh. praet. נֻפַּח *sufflatus est*, cum Ellipsi Relatiui אשר, Hiob. 20, 26. Hiph. praet. הִפַּחְתִּי *efflare feci*, Hiob. 31, 39. sed plur. הִפַּחְתֶּם *exsufflari* i. e. *contemni, subsannari fecistis*, Malach. 1, 13. coll. rad. Arab. نفخ *subsannauit*.

מַפֻּחַ m. *follis, quo ignis sufflatur*, Ier. 6, 29.

מַפָּח m. in regim. מַפַּח Hiob. 11, 20. *exspiratio*, scil. prae moerore, vel ex anxio desiderio, coll. Verbo Ier. 15, 9. Hiob. 31, 39. aliis *exhalatio, halitus*.

תַּפּוּחַ m. (pro תַּנְפּוּחַ, cum ת *Continuitatis* indice,) *malus* arbor, et eius fructus, *malum*, à *continua exspiratione odoris*, qui praedicatur Cant. 7, 9. quod praesertim de *malis cydoneis, citriis, aureis* etc. dici potest: vnde *μῆλον ἡδύπνοον Epigram.* L. VI. *mala redolentia* apud OVID. In sing. semper pro *arbore* vsurpatur, vt Ioël. 1, 12. Cant. 2, 3. c. 8, 5. in plur. תַּפּוּחִים semper pro *malis*, vt Cant. 2, 5. c. 7, 9. in regim. תַּפּוּחֵי Prou. 25, 11.

נֹפֶךְ m. *lapidis* vel *gemmae* species, Exod. 28, 18. c. 39, 11. Ezech. 27, 16. c. 28, 13. Eadem esse putatur cum פּוּךְ, quod vid.

נָפַל in genere *demisit se*, vt Gen. 24, 64. c. 25, 18. c. 28, 18. Iud. 7, 12. 2 Reg. 5, 21. *inferior fuit* vel *euasit*, vt Neh. 6, 16. Esth. 6, 13. Hiob. 12, 3. c. 13, 2. hinc *cecidit, ruit, concidit, corruit, incidit, excidit, decidit, procidit, desciuit*, abfallen, *irruit*, überfallen, metaphorice *contabuit, marcuit*, verfallen, (desumta Metaphora à *foliis arborum decidenti-*

bus,) Gen. 4, 5. 6. Num. 5, 21. *occidit*, *interiit*, specialiter *in praelio*, vt 2 Sam. 1, 4. c. 2, 23. c. 3, 35. Pſ. 91, 7. etc. vid. CL. LETTE ad *Canticum Deborae* p. 166. 167. *cadere in terram*, est *irritum eſſe* vel *fieri*, Num. 6, 12. Ioſ. 21, 45. c. 23, 14. 1 Reg. 8, 59. ſic ſine vocabulo *terrae*, Ioſ. 23, 14. quomodo et Lat. *irrita cadunt promiſſa* dixit LIVIVS II. 31. *cecidiſſe in irritum labores* TACITVS *Hiſtor*. III. 53. Plura, etiam ex Graecis, affert IKENIVS in *Diſſert. Philolog. Theolog.* p. 354. 355. Simili ſenſu ὥςε ἐ χαμαὶ πεσεῖται ὅ,τι ἂν εἴποις dixit PLATO in *Euthyphron*. Per Metonymiam *Antecedentis* pro *Conſequente*, *ſtratus iacuit*, 1 Sam. 5, 3. 4. Iud. 3, 25. Ier. 9, 21. vt Graec. πίπτειν apud HOMER. *Iliad*. X. 200. *Preces* dicuntur *procidere* ſiue *ſe demittere*, pro eo, quod *precans ſe demittit* et *procidit*, Ier. 36, 7. c. 37, 20. c. 42, 2. *cadere* dicitur non tantum *ſors*, vt Ioſ. 17, 5. ſed etiam *terra*, *ſorte diſtribuenda*, vt Ezech. 47, 14. coll. Hiph. c. 45, 1. c. 47, 22. c. 48, 29. Praet. cum Vau Conuers. וְנָפַלְתָּ *et cades*, *cadas*, 2 Chron. 25, 19. et cum ה Paragog. וְנָפַלְתָּה 2 Reg. 14, 10. part. praeſ. נֹפֵל *procidens*, Num. 24, 4. 16. *iacens*, Deut. 21, 1. Ioſ. 7, 10. Iud. 3, 25. c. 4, 22. etc. *incidens*, 2 Sam. 3, 29. *concidens*, *corruens*, Hiob. 14, 18. Ieſ. 30, 13. *deſciſcens*, Ier. 37, 13. 14. *inferior exiſtens*, Hiob. 12, 3. *in praelio cadens* ſiue *interiens*, 1 Reg. 20, 25. pl. נֹפְלִים *cadentes*, ſimiliter diuerſo ſenſu, it. *iacentes*, Deut. 22, 4. Iud. 7, 12. 1 Sam. 31, 8. 2 Chron. 20, 24. etc. foem. נֹפֶלֶת *incidens*, *irruens*, Gen. 15, 12. *corruens*, *procidens*, Amos. 9, 11. *contabeſcens*, Num. 5, 21. *iacens*, Iud. 19, 26. Infin. abſol. נָפוֹל *cadendo*, Esth. 6, 13. infin. conſtr. נְפֹל *cadere*, *incidere*, *corruere* etc. Num. 14, 3. 2 Sam. 3, 34. Pſ. 118, 13. cum Affixo נִפְלוֹ τὸ *cadere eius*, 2 Sam. 1, 10. et נָפְלוֹ τὸ *deſciſcere eius*, 1 Sam. 29, 3. Imp. pl. נִפְלוּ *cadite*, Ier. 25, 27. Hoſ. 10, 8. Fut. אֶפֹּל *cadam*, *incidam*, 1 Chron. 21, 13. cum ה Paragog. אֶפְּלָה 1 Chron. 21, 13. in pauſa אֶפֹּלָה 2 Sam. 24, 14. יִפֹּל *cadet*, vario ſenſu, Leuit. 11, 32. Deut. 22, 8. etc. Hiph. praet. הִפִּיל *cadere*, *incidere*, *procidere*, *excidere*, *concidere*, *corruere*, *contabeſcere fecit* vel *ſiuit*, *iecit*, *deiecit*, *iniecit*, *proiecit*, *proſtrauit*, *excuſſit*, *irritum fecit* vel *eſſe ſiuit*, it. *iacta ſorte diſtribuit*, Ezech. 45, 1. c. 47, 22. c. 48, 29. Praet. foem. הִפִּילָה *cadere fecit*, *proſtrauit*, Prou. 7, 26. הִפַּלְתִּי *cadere feci*, *proieci*, *inieci*, Ioſ. 23, 4. Ier. 15, 8. pl. הִפִּילוּ *cadere ſiuerunt*, i. e. *remiſerunt*, Iud. 2, 19. part. מַפִּיל *deiiciens*, *proiiciens*, *proſternens*, 2 Reg. 6, 5. et de *precante*, *humiliter demittens* (precationem), Ier.

Ier. 38, 26. Dan. 9, 20. pl. מַפִּילִים *proiicientes*, *prosternentes*, Dan. 9, 18. Infin. הַפִּיל *prosternere*, 1 Sam. 18, 25. Ps. 37, 14. et servato Nun, הַנְפִּיל, vnde cum ל per Syncopen, לַנְפִּיל *ad faciendum contabescere*, Num. 5, 22. Imper. pl. הַפִּילוּ *proiicite*, scil. sortem, 1 Sam. 14, 44. Fut. אַפִּיל *cadere faciam*, *excutiam*, Ezech. 39, 3. *prosternam*, Ezech. 32, 12. *deiiciam*, *demittam*, Ier. 3, 12. תַּפִּיל *proiicies*, *proiicias*, Prou. 1, 14. *deiicies*, *prosternes*, Ies. 26, 19. et תַּפֵּל *cadere* i. e. *irritum esse sinas*, Esth. 6, 10. יַפִּיל *excidere faciet*, *excutiet*, Exod. 21, 27. sed וַיַּפֵּל *et iniecit*, *immisit*, Gen. 2, 21. Num. 35, 23. pl. תַּפִּילוּ *deiicietis*, 2 Reg. 3, 19. *iacta sorte distribuetis*, Ezech. 47, 22. c. 48, 29. *ruinam molimini*, vt SCHVLTENS exponit Hiob. 6, 27. יַפִּילוּן *irritum faciebant* vel *esse sinebant*, al. *cadere* i. e. *minui sinebant*, Hiob. 29, 24. Hithpah. praet. הִתְנַפַּלְתִּי *prostraui me*, Deut. 9, 25. part. מִתְנַפֵּל *prosternens se*, *prostratus*, Esr. 10, 1. infin. הִתְנַפֵּל *se iniicere* vel *immittere*, *irruere*, Gen. 43, 18. fut. cum Vau Conuers. וָאֶתְנַפַּל *et prostraui me*, Deut. 9, 18. 25.

נְפַל Chald. id. Dan. 2, 46. c. 4, 28. Praet. plur. נְפַלוּ *ceciderunt*, *deciderunt*, Dan. 3, 23. et sec. Kethibh c. 7, 20. vbi Kri habet נְפַלָה, in foem. quia praecedens Nomen קֶרֶן est gen. *commun.* Part. praes. pl. נָפְלִין *procidentes*, Dan. 3, 7. fut. יִפֵּל *procidet*, Dan. 3, 6. 10. 11. *incidet*, *accidet*, Esr. 7, 20. plur. תִּפְּלוּן *procidetis*, *procidatis*, Dan. 3, 5. 15.

נֵפֶל m. 1) *abortus*, *foetus caduus*, qui in vtero quasi *emarcuit*, Ps. 58, 9. Hiob. 3, 16. Eccles. 6, 3. 2) *casus*, *ruina*, vnde cum Affixo נִפְלָם *casus*, *ruina eorum*, Ier. 49, 21.

נְפִיל m. in plur. נְפִילִים *gigantes*, Gen. 6, 4. Num. 13, 33. Formam habet à נפל, sed significationem ab inusit. פול, Arab. فال *incremento auctus est*, *obesus fuit* vel *euasit*, vnde פיל Arab. Chald. Syr. Arab. et Pers. *elephas*, bestiarum *maxima*, et *failon* Arab. *vir multae carnis*. Conuenit Pers. *nabil* et Arab. *nabilaton* h. e. *magnus*, *corpore magno*. Vid. *Arcan. Form.* p. 105. Errant, qui נְפִילִים per *irruentes* exponunt: quam explicationem frustra ex Forma vocis defendunt GLASSIVS in *Philol. S.* L. III. Tract. 4. Can. 2. et A. A. TOLLIVS in Diss. de h. n. praeside IOH. MEIERO habita c. 2. §. 1. conf. SEVER. LIVNGE in Dissert. de *Onomatologia vocis Nephilim.*

נִפְלָל m. in regim. נִפְלַל, *cubatus copiosus*, *prostratio copiosa*, Ezech. 28, 22. tertia radicali geminata. Sed SCHVLTENS refert

ad rad. פלל Arab. *rupit, rupta acie fugauit* vel *occidit*, vt וַיִּפֹּל sit praet. Niph. cum Vau Conuers. *et occideretur*; quod tamen de חָלָל siue iam *confosso*, (quod sequitur,) commode dici nequit.

מַפָּל m. 1) *locus* vel *pars* corporis *laxa* et *pendens*: quomodo etiam Latini *cadere* dicunt, quod *pendet*, vid. GRONOVIVS ad STATII *Sylv.* c. 38. vel potius, sec. ABEN-ESRAM, *locus est pinguedine abundans et turgidus*, eiusdemque originis cum praeced. נְפִילִים. Plur. מַפָּלִים *partes turgidae* et *pingues*, in regim. מַפְּלֵי Hiob. 41, 15. 2) *deciduum, id quod decidit*, in regim. מַפַּל Amos. 8, 6.

מַפָּלָה f. *ruina*, vel potius *id, quod corruit*, Ies. 17, 1.

מַפֵּלָה f. id. Ies. 23, 13. c. 25, 2.

מַפֶּלֶת f. 1) *cadauer*, Iud. 14, 8. sicut Graec. *πτῶμα* et Lat. *cadauer* à *cadendo* dicuntur. 2) *casus*, *ruina*, vnde cum Affixis מַפַּלְתֵּךְ *casus, ruina tua*, Ezech. 26, 15. 18. 27. מַפַּלְתּוֹ *casus*, *ruina eius*, Ezech. 31, 16. 3) *id, quod corruit*: de *frondibus* et *ramis arboris deiectae* dicitur Ezech. 31, 13.

נָפַץ *collisit, allisit, collidendo fregit*, it. *dispersit se, dispersus, dissipatus est*, 1 Sam. 13, 11. petita significatione à פרץ. Praet. foem. נָפְצָה *dispersa est*, Gen. 9, 19. pl. נָפֹצוּ *dissipatae sunt*, Ies. 33, 3. part. Pahul נָפוּץ *allidendo fractum*, de *vase* Ier. 22, 28. foem. pl. נְפֻצוֹת *dispersa*, vel *dispersae*, scil. oues, Ies. 11, 12. infin. absol. נָפוֹץ *collidendo*, Iud. 7, 19. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְנִפֵּץ *et allidet*, Ps. 137, 9. וְנִפַּצְתִּי *et collidendo frangam*, Ies. 51, 20. 23. infin. נַפֵּץ *dissipare* vel *allidendo frangere*, Dan. 12, 7. fut. cum Affixo תְּנַפְּצֵם *collidendo franges eos*, Ps. 2, 9. pl. in pausa יְנַפֵּצוּ *collidendo frangent*, Ier. 48, 12. Pyh. part. pl. foem. מְנֻפָּצוֹת *dissipati*, Ies. 27, 9.

נֶפֶץ m. *dissipatio*, Ies. 30, 30.

נְפוֹצָה f. *dispersio*, vnde pl. נְפֹצוֹת *dispersiones*, sec. Kethibh 2 Sam. 18, 8. cuius loci sic sensus erit: *et factum est bellum dispersiones*, i. e. *in dispersiones abiit*.

מַפֵּץ m. *malleus*, *quo allidendo* res *franguntur*, Ier. 51, 20.

מַפָּץ m. *allisio, fractio per allisionem*, vnde כְּלִי מַפָּצוֹ *instrumentum allisionis* siue *fractionis suae*, i. e. *instrumentum*, *quo* ille *allidendo frangit*, Ezech. 9, 2.

נְפַק Chald. *egressus est*, Dan. 2, 14. Praet. foem. נִפְקַת (ex Syrismo pro נְפַקַת) *egressa est*, Dan. 2, 13. pl. נְפַקוּ *egressi sunt*, sec.

Kethibh

Kethibh Dan. 5, 5. sed Kri habet נִפְקָה in plur. foem. quia seq. אֶצְבְּעָן gen. est commun. Part. praes. נָפֵק egrediens, egrediebatur, Dan. 7, 10. pl. נָפְקִין egredientes, egrediebantur, Dan. 3, 6. imper. pl. per Aphaeresin, פֻּקוּ exite, Dan. 3, 26. Aphel praet. הַנְפֵּק egredi fecit; eduxit, exportauit, Dan. 5, 2. Esr. 5, 14. c. 6, 5. pl. הַנְפִּקוּ eduxerunt, eduxerant, apportauerant, Dan. 5, 3.

נִפְקָא f. sumtus, impensa, German. was drauf gehet, vnde in Statu Emphat. נִפְקְתָא Esr. 6, 4. 8. conf. Verbum Hebr. יָצָא pro impendi 2 Reg. 12, 13.

נָפַשׁ in Kal insuit. proprie flauit, spirauit, respirauit, (alias נשׁב et נשׁם,) adeoque viuus, animatus fuit: quia vita per respirationem sese prodit. Niph. fut. יִנָּפֵשׁ q. d. respirans fiat, animam recipiat, i. e. recreetur, Exod. 23, 12. cum Vau Conuers. וַיִּנָּפַשׁ et respirans factus, recreatus est, animam recepit, 2 Sam. 16, 14. in pausa וַיִּנָּפַשׁ Exod. 31, 17.

נֶפֶשׁ com. sed saepius foem. 1) spiratio, flatus, halitus, Hiob. 41, 13. 2) anima, Gen. 9, 4. c. 35, 18. Ps. 16, 10. etc. per Metonymiam animae facultates et affectus: vt voluntas, Gen. 23, 8. 1 Reg. 19, 3. appetitus et desiderium, Ps. 24, 4. Ies. 19, 10. Ier. 34, 16. Eccles. 6, 2. etc. prolongare animam est patientiam habere siue patienter agere, Hiob. 6, 11. 3) vita, Gen. 9, 5. Exod. 4, 19. Leuit. 17, 11. Iud. 9, 17. etc. Latinos quoque animam pro vita vsurpare, monent DAV. CLERICVS in Quaest. S. XXI. et PFOCHENIVS de linguae Graec. N. T. puritate §. 41. vid. tamen GATAKERVS in Dissert. de stylo N. T. c. 10. Hinc בְּנֶפֶשׁ contra vitam, i. e. cum vitae periculo, 2 Sam. 23, 17. 1 Reg. 2, 33. cuius contrarium est ad vitam, scil. conseruandam, Gen. 19, 17. 1 Reg. 19, 3. 2 Reg. 7, 7. 4) corpus, quod animatum fuit, siue cadauer, Leuit. 21, 11. Num. 6, 6. Hagg. 2, 14. quod tamen negat Doctiss. OEDERVS in Animaduers. S. p. 427. seq. Etiam scriptores profanos voc. animae pro corpore vti, obseruat Celeb. I. G. MICHAELIS in Dissert. de incisura propter mortuos §. 6. vt apud VIRGIL. Aeneid. III. 67. 5) per Synecdochen, totus homo animatus, Gen. 12, 5. Exod. 12, 19. Leuit. 2, 1. Num. 23, 20. Ios. 20, 3. etc. sic Graec. ψυχή apud EVRIPID. in Helena v. 52. quomodo interdum Pronominis vicem subit: ego, tu, ille ipse etc. vt Iud. 16, 30. Ps. 36, 14. Ps. 57, 5. Ps. 105, 18. Ps. 142, 8. Hiob. 4, 8. etc.) it. totum brutum animatum, vt Gen. 1, 24. 6) odor, vnde בָּתֵּי נֶפֶשׁ receptacula odoris, olfactoriola, Ies. 3, 20. quo odoris sensu etiam Arab. نفس sub-

subinde venire, obseruat Cl. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr*. p. 151. 152. qui etiam huc refert Ies. 19, 10. vbi *lacus* נֶפֶשׁ ipsi sunt *lacus odoris* siue *foetoris*; quemadmodum radix Syr. נפש, praeter *spirandi* significationem, etiam *odorari* notat, et Arab. نسم *spirauit*, etiam de *odore* dicitur, vnde nasamon *flatus, aura, anima*, et *odor suauis*, conf. et rad. רוח, in Hiph. הריח. Cum Affixo נַפְשִׁי *anima mea*, Gen. 12, 13. Exod. 15, 9. et sec. Kri 2 Sam. 18, 13. vbi Kethibh habet נַפְשׁוֹ *anima* siue *vita eius*, scil. Absalomi. Sic Ps. 24, 2. (vbi נַפְשִׁי verba sunt Dei,) et contra Hiob. 33, 28. sicut et pro נַפְשׁוֹ occurrit נַפְשָׁהּ, cum Affixo foem. Ier. 2, 24. quia praeced. פֶּרֶא est gen. *epicoeni*. Pl. נְפָשִׁים *animae*, Ezech. 13, 20. pl. foem. נְפָשׁוֹת Exod. 12, 4. Leuit. 27, 2. in regim. נַפְשׁוֹת Gen. 36, 6. Ps. 72, 13. cum Affixo נַפְשֹׁתֵינוּ *animae nostrae*, Num. 31, 50. Ios. 2, 13.

נֹפֶת et נֶפֶת vid. sub rad. נוף.

נֵץ m. *accipiter, nisus*, vid. infra sub rad. נצה, et aliud sub נצץ.

נָצַב *posuit, statuit, fixit, erexit*, Arab. *constitit*, in Kal inusit. Niph. praet. foem. נִצְּבָה *posita, erecta est*, vel *stitit se, constitit*, Gen. 37, 7. Ps. 45, 10. Prou. 8, 2. וְנִצַּבְתָּ *et sistes te, et consistes*, Exod. 7, 15. c. 33, 21. c. 34, 2. pl. נִצְּבוּ *stiterunt se, constiterunt*, Exod. 15, 8. c. 33, 8. part. נִצָּב 1) *positus, constitutus, sistens se, consistens*, Gen. 24, 13. 43. Exod. 17, 9. Ies. 3, 13. 2) *fixus, persistens*, i. e. *certus*, Ps. 119, 89. (coll. Chald. יַצִּיבָא Dan. 3, 24.) *firmus, durabilis*, Ps. 39, 6. 3) *constitutus, praestitutus*, Ruth. 2, 5. 6. et substantiue, *praefectus*, 1 Reg. 22, 48. 4) *fixus, infixus, affixus*, et substantiue, *capulus gladii*, laminae eius *affixus*, Iud. 3, 22. Plur. נִצָּבִים *constituti, se sistentes, consistentes, stantes*, Gen. 18, 2. Exod. 5, 20. Num. 16, 27. etc. et substantiue, *praefecti*, 1 Reg. 4, 7. 27. c. 5, 17. c. 9, 23. 2 Chron. 8, 10. Foem. נִצָּבָה *consistens, stans*, i. e. *progredi non valens, delassatum, debilitatum*, Zach. 11, 16. (coll. rad. Arab. נצב *lassus fuit*, et וצב *debilis, aegrotus fuit*,) sed נִצֶּבֶת *consistens, stans, quae stabat*, 1 Sam. 1, 26. plur. נִצָּבוֹת *stantes, adstantes*, 1 Sam. 4, 20. Hiph. הִצִּיב *statuit, constituit*, it. *fixit, infixit*. Praet. הִצַּבְתָּ *statuisti, constituisti*, Gen. 21, 29. Ps. 74, 17. part. מַצִּיב *statuens*, 1 Sam. 15, 12. infin. הַצִּיב *constituere*, 1 Chron. 18, 3. *infigere*, 1 Sam. 13, 21. Imp. foem. הַצִּיבִי *statue*, Ier. 31, 21. fut. יַצִּיב *statuet*, Ios. 6, 26. et יַצֵּב Deut. 32, 8. Prou. 15, 25. etc. Hoph. praet. הֻצַּב *constitutum est*, Nah. 2, 8. part. מֻצָּב *positus*, *consti-*

conſtitutus, Gen. 28, 12. *oppoſitus*, tanquam *hoſtis*, Ieſ. 29, 3. vbi vulgo *munitionem* ſiue *vallum* intelligunt, it. *plantatus*, Iud. 9, 6. coll. rad. Chald. Syr. et Arab. נצב *plantauit*, it. Arab. *ſe oppoſuit hoſtem, obſtitit.*

נְצִיב m. in genere *poſitus*, *conſtitutus*, ſiue *poſitum*, *conſtitutum* quid: hinc 1) *praeſidium militum* alicubi *poſitum* ſiue *conſtitutum*, 1 Sam. 13, 3. 4. 1 Chron. 11, 16. 2) *ſtatua*, *poſita* ſiue *erecta*, Gen. 19, 26. 3) *praefectus*, 1 Reg. 4, 19. Pl. נְצִיבִים *praeſidia militum*, 2 Sam. 8, 6. 14. 1 Chron. 18, 13. 2 Chron. 17, 2. *praefecti*, 1 Reg. 4, 7. et ſec. Kethibh 2 Chron. 8, 10. (vbi Kri habet נִצָּבִים, in particip. coll. 1 Reg. 22, 48.) in regim. נְצִיבֵי *praeſidia militum*, 1 Sam. 10, 5.

נִצְבָּא f. Chald. *firmitas*, *fixa* et *firma conſiſtentia*, in Statu Emphat. נִצְבְּתָא Dan. 2, 41.

מַצָּב m. in regim. מַצַּב, et ſemel ſic extra regimen 1 Sam. 14, 15. *locus*, *vbi conſtituitur* vel *conſiſtit* aliquid, vulgo *ſtatio*, Ioſ. 4, 3. 9. ſpecialiter, *vbi milites conſtituuntur*: *ſtatio militum*, 1 Sam. 14, 1. 4. 6. 11. 2 Sam. 23, 14. metonymice ipſe *miles ſtationarius* ſiue *praeſidium*, 1 Sam. 13, 23. c. 14, 15. Cum Affixo in pauſa, מַצָּבֶךָ *ſtatio tua*, Ieſ. 22, 19.

מַצָּבָה f. *ſtatio militum*, 1 Sam. 14, 12.

מִצָּבָה f. id, ſec. quosdam, Zach. 9, 8.

מַצֵּבָה f. *ſtatua*, vel ſimile *momentum poſitum* et *erectum*, Gen. 28, 18. 22. Exod. 24, 4. Leuit. 26, 1. Deut. 16, 22. Hoſ. 3, 4. etc. in regim. מַצְּבַת 2 Reg. 3, 2. c. 10, 27. pl. מַצֵּבוֹת *ſtatuae*, 1 Reg. 14, 23. 2 Reg. 17, 10. in regim. מַצְּבוֹת 2 Reg. 10, 26. Ier. 43, 13. cum Affixo מַצֵּבֹתָם *ſtatuae illorum*, Exod. 34, 13. Deut. 12, 3.

מַצֶּבֶת f. id. Gen. 35, 14. 20. 2 Sam. 18, 18. ſed Ieſ. 6, 13. potius *ſtirpem* ſignificat, à *plantando* dictam, vbi et cum Affixo occurrit, מַצַּבְתָּהּ *ſtirps eius*.

נָצַג in Kal inuſit. vnde Hiph. הִצִּיג *poſuit*, *collocauit*, *ſtitit*, it. *in loco poſitum reliquit*. Praet. cum Affixo הִצִּיגַנִי *ſtitit*, *poſuit me*, ſec. Kri Ier. 51, 34. ſed ſec. Kethibh הִצִּיגָנוּ *ſtitit*, *poſuit nos*. Cum Vau Conuers. et Affixo וְהִצַּגְתִּיהָ *et ſiſtam eam*, Hoſ. 2, 3. part. מַצִּיג *ponens*, Iud. 6, 37. Infin. הַצֵּג *ponere*, Deut. 28, 56. imp. pl. הַצִּיגוּ *ſiſtite*, Amoſ. 5, 15. Fut. cum ה Parag. אַצִּיגָה *relinquam*, Gen. 33, 15. תַּצִּיג *ſiſtes*, *ſiſtas*, *colloces*, Iud. 7, 5. וַיַּצֵּג *et poſuit*, *collocauit*

locauit, Gen. 30, 38. Iud. 8, 27. pl. וַיַּצִּגוּ *et collocarunt*, 1 Sam. 5, 2. 2 Sam. 6, 17. Hoph. fut. יֻצַּג *relinquatur*, Exod. 10, 24.

נָצָה *celeriter latus eſt, volauit, auolauit*, et ex vſu Chald. *vaſtatus eſt*, in Niph. *rixatus eſt*. CASTELLVS radici ſenſum tribuit *exardeſcendi* et *incendii*, q. d. *ira incenſus eſt*, it. *igne exuſtus et deſtructus eſt*: quomodo conueniunt Samar. נצץ *ſuccenſus, accenſus eſt*, Arab. نضّ *igni admouit*, et Hebr. יצה, de quo vid. in rad. יצה, et נצץ *ſcintillauit*. Praet. pl. נָצוּ *auolarunt, celeriter abierunt*, Thren. 4, 15. infin. abſol. נָצֹא (pro נָצֹה,) *auolando, celeriter abeundo*, Ier. 48, 9. fut. pl. foem. תִּצֶּינָה *vaſtabuntur*, Ier. 4, 7. Niph. נִצָּה (pro נִנְצָה,) *alter cum altero contendit* ſiue *rixatus eſt*, ſignificatione *reciproca*, q. d. *alter in alterum inuolauit*, (Arab. نصا *prehendit antias alterius*,) it. *vaſtatus eſt*, ex vſu Chald. Praet. foem. נִצְּתָה *deuaſtata eſt*, ſec. Kethibh Ier. 2, 15. vid. in rad. יצת. Part. נִצָּה, pl. נִצִּים *mutuo rixantes*, Exod. 2, 13. it. *vaſtati*, 2 Reg. 19, 25. Ieſ. 37, 26. fut. pl. יִנָּצוּ *mutuo rixabuntur*, Exod. 21, 22. Deut. 25, 11. Hiph. הִצָּה *rixatus eſt, contendit*. Praet. pl. הִצּוּ *rixati ſunt*, Num. 26, 9. infin. cum Affixis הַצּוֹתוֹ τὸ *contendere eius*, Pſ. 60, 2. הַצֹּתָם τὸ *rixari eorum*, Num. 26, 9.

נֵץ m. *niſus*, *accipitris* ſpecies, Leuit. 11, 16. Deut. 14, 15. Hiob. 39, 26. ſic dictus, quod *volatu* maxime praeſtet: vnde HOMERO ὠκιςος et ἐλαφρότατος πετεηνῶν, HESIODO ὠκυπέτης vocatur, et Aegyptiis ſymbolum *venti* fuit, teſte HORO L. II. c. 15.

נוֹצָה f. *pluma*, vid. ſub rad. נוץ.

צִי m. *nauis*, per Aphaereſin pro נְצִי, à *celeri curſu*, quo quaſi *volare* videtur: vnde etiam tam Graeci quam Latini *nauibus volatum* et *alas* tribuunt; vt contra *auibus vela* ac *remigia*, conf. SCHMIDIVS ad PINDARI *Olymp.* p. 245. *De la* CERDA ad VIRGIL. *Georg.* IV. 59. et *Aeneid.* III. 520. HEINSIVS ad OVID. de *Arte amandi* II. 45. VORSTIVS in *Hellenolex*. L. II. c. 4. et pluribus IAC. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Claſſ. VI. p. 303. ſeq. Plur. צִיִּים *naues*, Dan. 11, 30. (quo etiam referri poteſt Ieſ. 23, 13.) et צִים Num. 24, 24. Ezech. 30, 9.

מַצָּה f. *rixa, iurgium*, Ieſ. 58, 4. Prou. 13, 10. c. 17, 19. Aliud vid. ſub rad. מצץ.

מַצּוּת f. id. vnde cum Affixo in pauſa, *homines* מַצֻּתֶךָ *rixae tuae*, i. e. *rixatores tui* vel *rixantes tecum*, Ieſ. 41, 12.

נָצַח proprie *firmus, constans, continuus, perennis fuit, durauit,* in Kal inusit. Niph. part. foem. נִצַּחַת *continuata,* i. e. *pertinax,* Ier. 8, 5. Pih. נִצַּח *continuauit, vrsit.* Part. מְנַצֵּחַ *continuans, vrgens* opus, et substantiue, *praefectus* operi alicui, vt illud *vrgeat* et *continuandum* curet, ἐργοδιώκτης, specialiter de *praefecto musico* siue *chorago* dicitur: quo sensu frequentissime in titulis Psalmorum occurrit, vt Ps. 4, 1. Ps. 5, 1. Ps. 6, 1. Ps. 8, 1. Ps. 9, 1. etc. sic Habac. 3, 18. pl. מְנַצְּחִים *praefecti,* 2 Chron. 2, 2. 17. c. 34, 13. Infin. נַצֵּחַ *continuare, vrgere, praeesse* ad *vrgendum* et *continuandum* opus aliquod, 1 Chron. 15, 21. c. 23, 4. 2 Chron. 34, 12. Esr. 3, 8. 10.

נְצַח Chald. *vicit, superauit,* q. d. *firmus fuit, obdurauit in pugna.* Vnde Ithpahal part. מִתְנַצַּח *victorem* siue *superiorem se exhibens, exhibebat,* Dan. 6, 4.

נֵצַח m. 1) *perpetuitas, aeternitas,* Ps. 74. 3. לָנֶצַח *in aeternitatem, in aeternum, in perpetuum,* 2 Sam. 2, 26. Ps. 9, 7. 19. Hiob. 4, 20. Ies. 13, 20. Ier. 3, 5. 39. עַד נֶצַח *vsque in perpetuum,* Hiob. 34, 36. et aduerbialiter, נֶצַח *perpetuo,* Ps. 13, 2. Ps. 16, 11. Ier. 15, 18. Amos. 1, 11. pl. נְצָחִים *perpetuitates, aeternitates,* Ies. 34, 10. 2) *veritas, sinceritas,* q. d. *firmitas* et *constantia in loquendo:* quo ALB. SCHVLTENS in *Animaduers.* refert לָנֶצַח *de veritate,* Prou. 21, 28. it. *ad veritatem,* Habac. 1, 4. (coll. simili phrasi Ies. 42, 3.) et עַד נֶצַח id. Hiob. 34, 36. et cum Affixo נִצְחִי *veritas, sinceritas mea,* aliis *firmitas mea,* Thren. 3, 18. 3) *succus, humor, liquor, qui spargitur,* ex significatione radicis Arab. نضح, Aethiop. נחח, *sparsit, conspersit, fudit,* vnde cum Affixo נִצְחָם *succus, liquor eorum,* Ies. 63, 3. 6.

נֵצַח m. 1) *perpetuitas, aeternitas,* 1 Chron. 29, 11. לְנֵצַח *in perpetuum,* Ies. 34, 10. עַד נֵצַח *vsque in perpetuum,* Ps. 49, 20. 2) *veritas,* 1 Sam. 15, 29. vbi, posito *Abstracto* pro *Concreto, veritas* sumitur pro *verissimo* siue *veracissimo,* coll. Arab. natzihhon *fidelis, fidus.*

נָצַל *eripuit,* in Kal inusit. Niph. נִצַּל *ereptus est, eripuit se, euasit.* Praet. pl. נִצַּלְנוּ *erepti sumus, euasimus,* Ier. 7, 10. infin. הִנָּצֵל *eripi, euadere,* Ies. 20, 6. Habac. 2, 9. imp. הִנָּצֵל *eripe te,* Prou. 6, 3. 5. fut. cum ה Parag. אִנָּצְלָה *eripiar,* Ps. 69, 15. תִּנָּצֵל *eripieris,* 2 Reg. 19, 11. Ies. 37, 10. foem. in pausa, תִּנָּצֵלִי *eripieris, euades,* Mich. 4, 10. etc. Pih. נִצֵּל *eripuit,* it. *diripuit,* abri-

abripuit, ſpoliauit. Praet. pl. cum Vau Conuerſ. וְנִצַּלְתֶּם *et ſpoliabitis,* Exod. 3, 22. fut. pl. יְנַצְּלוּ *eripient, liberabunt,* Ezech. 14, 13. ſed וַיְנַצְּלוּ *et eripuerunt, diripuerunt,* 2 Chron. 20, 25. Hiph. הִצִּיל *eripuit, liberauit,* et alio ſenſu, *eripuit, abripuit, eruit,* vt Gen. 31, 9. 16. Praet. cum Vau Conuerſ. וְהִצִּיל *et eripiet, liberabit,* Ieſ. 31, 5. Mich. 5, 6. it. *et eripiet,* h. e. *abripiet* vel quaſi *eruet* (oculos), ſcil. ne videamus, quid ille machinetur, 2 Sam. 20, 6. coll. ſimili phraſi Num. 16, 14. וְהִצַּלְתִּי *et eripiam, liberabo,* Exod. 6, 6. 1 Sam. 17, 35. Ezech. 13, 21. 23. it. *et eripiam,* i. e. *abripiam, auferam,* Hoſ. 2, 11. part. מַצִּיל *eripiens, liberans,* Deut. 32, 39. Iud. 8, 34. inf. הַצִּיל *eripere,* Gen. 37, 22. Deut. 25, 11. et הַצֵּל *eripiendo,* Exod. 5, 23. 1 Sam. 30, 8. imp. הַצֵּל *eripe,* Prou. 24, 11. cum ה Parag. הַצִּילָה Pſ. 22, 21. Pſ. 120, 2. fut. אַצִּיל *eripiam,* Zach. 11, 7. תַּצִּיל *eripies, eripias,* 1 Sam. 30, 8. Prou. 19, 19. et תַּצֵּל Pſ. 119, 43. et ſic porro. Hoph. part. מֻצָּל *ereptus,* Amos. 4, 11. Zach. 3, 2. Hithpah. fut. pl. cum Vau Conuerſ. וַיִּתְנַצְּלוּ *et eripuerunt ſibi, ſpoliarunt ſe,* Exod. 33, 6.

נְצַל Chald. id. vnde Aphel part. מַצִּל *eripiens, liberans,* Dan. 6, 28. infin. הַצָּלָה *eripere,* Dan. 3, 29. cum Affixo הַצָּלוּתֵהּ *eripere eum,* Dan. 6, 15.

הַצָּלָה f. (Verbale Hiphilicum,) *ereptio, liberatio,* Eſth. 4, 14.

נָצַע *ſtrauit, ſubſtrauit,* alias יצע, vnde Hiph. הִצִּיעַ *ſtrauit, ſubſtrauit, ſtratum fecit.* Fut. cum ה Paragog. אַצִּיעָה *ſtratum fecero,* Pſ. 139, 8. יַצִּיעַ *ſubſternat,* Ieſ. 58, 5.

מַצָּע m. *locus ſtratus, cubile, lectus,* Ieſ. 28, 20.

נָצַץ *ſcintillauit, ſplenduit,* Chald. *floruit, germinauit: ſplendor* enim ad *virorem plantarum* referri ſolet, vt alibi ſaepius monitum. Part. praeſ. נוֹצֵץ *ſplendens,* pl. נוֹצְצִים *ſplendentes,* Ezech. 1, 7.

נֵץ com. *flos,* à *ſplendore,* vnde cum Affixo נִצָּהּ *flos eius,* Gen. 40, 10. et excidente Mappik, נִצָּה Ieſ. 18, 5. Aliud vid. ſub rad. נצה.

נִצָּה f. id. cum Affixo נִצָּתוֹ *florem ſuum,* Hiob. 15, 33.

נִצָּן m. (cum terminatione *intenſiua,*) *flos eximius,* plur. נִצָּנִים *flores eximii,* Cant. 2, 12.

נִיצוֹץ vid. ſub rad. נוץ.

נָצַק *fudit, effudit, infudit,* alias יצק: vnde fut. אֶצֹּק *fundam, effundam,* Ieſ. 44, 3. יִצֹּק *fundet,* Leuit. 14, 26. Num. 5, 15. ſic cum

Vau

Vau Conuers. וַיִּצֹק et fudit, effudit, Gen. 28, 18. Exod. 36, 36. c. 37, 3. 13. Leuit. 2, 1. etc. וַיִּצֹק et effudit, 2 Sam. 13, 9. pl. וַיִּצְקוּ et infuderunt, 2 Reg. 4, 40. Hiph. הִצִּיק fudit, effudit, it. posuit, collocauit, petita significatione à יצג vel נצג. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיַּצִּקוּ et collocarunt, 2 Sam. 15, 24. vbi tamen significationem fundendi siue effundendi retinendam putat OEDERVS in Centur. Coniectur. p. 264. eo sensu, quo Lat. dicitur fundere et effundere, i. e. sinere, vt decidat, deiicere: vnde humi fusus, i. e. proiectus, iacens, equo fusus pro equo lapsus. Cum Affixo וַיַּצִּקֻם et effuderunt ea, aliis, et posuerunt ea, Ios. 7, 23. Hoph. part. מֻצָּק firmatus, confirmatus, petita significatione à צוק, quod vid. al. fusus, i. e. purus instar fusi metalli, Hiob. 11, 15.

נָצַר custodiuit, seruauit, obseruauit, Aethiop. adspexit, inspexit: tam in bonam, quam in malam partem sumitur; vel posterior significatio petita est à cognato צור siue צרר, quemadmodum notio formandi à יצר. Praet. foem. נָצְרָה, vnde cum Affixo נְצָרָתַם custodiuit, obseruauit ea, Ps. 119, 129. pl. נָצְרוּ obseruarunt, obseruant, Prou. 22, 12. part. praes. נֹצֵר seruans, custodiens, Exod. 34, 7. obseruans, obseruator, Prou. 24, 12. Hiob. 7, 20. cum Affixo נֹצְרָהּ custodiens eam, Ies. 27, 3. pl. נֹצְרִים custodientes, custodes, 2 Reg. 16, 9. c. 18, 8. Ier. 31, 6. insidiose obseruantes, insidiosi obseruatores, Ier. 4, 16. in regim. נֹצְרֵי obseruantes, obseruatores, Ps. 25, 10. Ps. 119, 2. part. Pahul נָצוּר seruatus, aliis obsessus, (petita significatione à צרר vel צור,) Ezech. 6, 12. plur. נְצוּרִים seruati, in regim. נְצוּרֵי sec. Kri Ies. 49, 6. sed Kethibh habet נְצִירֵי, quod vid. inter Nomina Deriuata; foem. נְצוּרָה seruata, scil. ab euersione, vel insidiose obseruata, al. obsessa, Ies. 1, 8. pl. נְצֻרוֹת seruata, reseruata, Ies. 48, 6. Infin. absol. נָצוֹר custodiendo, scil. custodi, Nah. 2, 2. infin. constr. נְצֹר obseruare, custodire, Prou. 2, 8. Imper. נְצֹר obserua, custodi, Ps. 34, 14. Prou. 3, 21. cum Affixo et Dagesch Forti affectuoso, נִצְּרֶהָ sedulo custodi vel firmissime serua eam, Prou. 4, 13. Fut. אֶצֹּר obseruabo, Ps. 119, 69. cum ה Parag. אֶצְּרָה Ps. 119, 34. 115. in pausa אֶצֹּרָה Ps. 119, 145. cum Affixis אֶצָּרְךָ custodiam te, Ies. 42, 6. c. 49, 8. it. formarem te, (petita significatione à יצר,) sec. Kri Ier. 1, 5. sed Kethibh habet אֶצּוּרְךָ, à צור, quod ipsum quoque interdum sensum formandi habet; אֶצְּרֶנָּה obseruabo, custodiam eam, Ps. 119, 33. et אֶצְּרֶנָּה Ies. 27, 3. תִּצֹּר seruabis, custodies, Ps. 64, 2. Ies. 26, 2. et seruato נ, תִּנְצֹר, vnde cum Affixo תִּנְצְרֵנִי custodies me, Ps. 140, 2. 5. יִצֹּר custodiet, custodiat, Prou. 3, 1.

cum Affixo et Nun Epenthet. יִצְּרֶנְהוּ *custodiebat eum*, Deut. 32, 10. sed יִצְּרֵהוּ *format illud*, Ies. 44, 12. foem. תִּצֹּר *custodiet*, Prou. 13, 6. vnde cum Affixo et Nun Epenthet. per Dagesch Forte inserto, תִּצְּרֶךָּ *custodiet te*, Prou. 4, 6. et seruato Nun atque cum ה Parag. תִּנְצְרֶכָּה Prou. 2, 11. pl. יִצְּרוּ *custodient*, *custodiunt*, Prou. 20, 28. et seruato Nun, יִנְצְרוּ, in pausa יִנְצֹרוּ Deut. 33, 9. Ps. 78, 7. Prou. 5, 2. cum Affixo יִנְצְרֻהוּ *custodiant eum*, Ps. 61, 8. foem. תִּצֹּרְנָה *seruent*, *custodiant*, sec. Kri Prou. 23, 26. sed Kethibh habet תִּרְצֶנָה, deficiente Iod pro תִּרְצֶינָה, (à רצה,) *acquiescant*, *delectentur*.

נֵצֶר m. *surculus*, Ies. 11, 1. c. 14, 19. c. 60, 21. Dan. 11, 7. à rad. Arab. نضر *laete viruit*, alias نطر *germina sua ostendit*, *reuiruit*.

נָצִיר m. *seruatus*, pl. נְצִירִים *seruati*, in regim. נְצִירֵי sec. Kethibh Ies. 49, 6. sed Kri habet נְצוּרֵי, in part. Pahul.

נָצוּר m. *insidiosa obseruatio*, *speculatio*, et per Metonymiam *specula*, in qua fit *obseruatio insidiosa*, coll. 2 Reg. 16, 9. c. 18, 8. vnde pl. נְצוּרִים *speculae*, Ies. 65, 4.

נְצוּרַת f. id. vnde in regim. נְצֻרַת לֵב *cum insidiosa obseruatione cordis*, i. e. quae fit *corde* et *animo*, subintellecto Praefixo ב, vt in praeced. שִׁית pro בְּשִׁית, Prou. 7, 10.

נִצְּרָה f. *custodia accurata et studiosa*, Ps. 141, 3.

נָצַת *accendit*, *incendit*, *succendit*, et intransitiue, *incendit se*, *accensus*, *incensus est*, *arsit*. Fut. cum Vau Conuers. וַתִּצַּת *et incendit*, *incendium fecit*, Ies. 9, 17. sed pl. יִצַּתּוּ (cum Dagesch Forti *affectuoso*, *celeritatis* et *vehementiae* indice,) *incendentur*, Ies. 33, 12. Ier. 51, 58. Niph. נִצַּת *accensus*, *incensus est*. Praet. foem. נִצְּתָה *accensa est*, 2 Reg. 22, 13. Ier. 9, 12. pl. נִצְּתוּ *incensae sunt*, Neh. 1, 3. c. 2, 17. Ier. 9, 9. et sec. Kri Ier. 2, 15. vbi Kethibh habet נִצְּתָה *incensa est*, (in sing.) scil. vnaquaeque vrbium; vel *deuastata est*, scil. vnaquaeque vrbium, (à נצה,) de qua constructione conf. pluribus b. DANZII *Sinceritas Scripturae V. T. suspicione erroris eluctans* c. 2. Hiph. praet. הִצִּית *incendit*, *accendit*, Ier. 11, 16. וְהִצַּתִּי (pro וְהִצַּתְּתִּי) *et incendam*, Ier. 17, 27. Amos. 1, 14. pl. הִצִּיתוּ *incenderunt*, 2 Sam. 14, 31. Ier. 51, 30. part. מַצִּית *incendens*, Ezech. 21, 3. imp. pl. cum Affixo וְהַצִּיתוּהָ *et incendite eam*, sec. Kri 2 Sam. 14, 30. sed Kethibh habet וְהוֹצִיתִיהָ, quod vid. in rad. יצת. Fut. cum Vau Conuers. וַיַּצֵּת *et accendit*, Thren. 4, 11. pl. תַּצִּיתוּ *incendetis*, *incendatis*, Ios. 8, 8. וַיַּצִּיתוּ *et incenderunt*, Ios. 8, 19. Iud. 9, 49. 2 Sam. 14, 30.

נָקָא Hebr. et נְקָא Chald. vid. infra sub rad. נקה.

נָקַב *incidit, perforauit, perfodit, effodit, traiecit, excauauit,* metaphorice *definiuit, praecise designauit, expresse nominauit:* quia res *expresse designanda,* digito, baculo vel simili modo attingere solemus, quasi eas *perfodere* velimus; vel conf. quae de vocabulis *secandi* obseruauimus *in Arcano Form.* p. 37. 66. 70. it. *maledixit, exsecratus est,* q. d. *conuitiis proscidit, contumeliis lacerauit, famam sauciauit,* et quae plures sunt Latinorum phrases synonymicae. Praet. cum Vau Conuers. et Affixo וְנְקָבָהּ *et perforabit eam,* 2 Reg. 18, 21. Ies. 36, 6. part. praes. נֹקֵב *exsecrans,* Leuit. 24, 16. part. Pahul נָקוּב *perforatus,* Hagg. 1, 6. it. *expresse nominatus,* vnde pl. in regim. נְקֻבֵי *expresse nominati,* Amos. 6, 1. infin. constr. נְקֹב, cum Affixo בְּנָקְבוֹ τὸ *maledicere eius,* Leuit. 24, 16. imp. cum ה Parag. נָקְבָה *praecise designa,* Gen. 30, 28. fut. אֶקֹּב *maledicam,* Num. 23, 8. תִּקֹּב *perforabis,* Hiob. 40, 26. cum Affixo et Nun Epenthet. תִּקֳּבֶנּוּ *maledices ei,* Num. 23, 25. cum (ֳ) sub ק, ad insinuandum Cholem originarium; יִנְקָב (seruato Nun,) *traiiciet, traiiciat,* scil. aliquis, (impersonaliter,) Hiob. 40, 24. sed וַיִּקֹּב *et perforauit, perfodit,* Leuit. 24, 11. 2 Reg. 12, 10. etc. Niph. praet. pl. נִקְּבוּ *expresse nominati sunt,* Num. 1, 17. 1 Chron. 12, 31. Esr. 8, 20.

נֶקֶב m. *fistula,* à *perforando* et *excauando,* vt synonymum חָלִיל: quia et intus *perforata* ac *excauata* est, et plura insuper in latere habet *foramina.* Pl. נְקָבִים *fistulae,* cum Affixo נְקָבֶיךָ *fistulae tuae,* Ezech. 28, 13.

נְקֵבָה f. *foemina,* (à *membro genitali* distinctionis causa sic dicta,) siue ea sit *hominis,* vt Gen. 1, 27. c. 5, 2. Num. 5, 3. Deut. 4, 16. etc. siue *bruti,* vt Gen. 6, 19. Leuit. 3, 1. 6. c. 4, 28. 32. etc.

קֵבָה f. *fornix, lupanar,* vel potius *vulua, foramen genitale,* (conf. NOLDIVS in *Concordant, Particul.* not. (304.) et GVSSETIVS in *Lex.*) per Aphaeresin pro נְקֵבָה. Non potest referri ad קבב, ob Dagesch Forte deficiens; neque ad קוב, quia Cholem habet *mutabile.* Inde cum Affixo est קֳבָתָהּ *vulua eius,* Num. 25, 8. cum (ֳ) sub ק, ad insinuandum Cholem originarium, quod in Scheua abiit, sicut in צִפֳּרִים, סֻבֳּלוֹ, קָדְקֳדוֹ etc.

מַקֶּבֶת f. *malleus,* proprie *acutus, quo perforatur,* in pl. מַקָּבוֹת *mallei,* 1 Reg. 6, 7. Ies. 44, 12. Ier. 10, 4.

מַקֶּבֶת f. 1) id. Iud. 4, 21. 2) *locus perfossus, foramen,* Ies. 51, 1.

נקד

נָקַד *punctis signauit*, apud Talmudicos, *pupugit* et *discreuit*, apud Arabes: vnde part. praes. נֹקֵד *pecuarius*, 2 Reg. 3, 4. *punctando signans* et *discernens oues*. Aliter BOCHARTVS in *Hieroz*. P. I. p. 441. seq. contra quem vid. COCCEIVS in *Lex*. ad h. v. conf. quoque MAIVS in *Histor. animal*. p. 492. seq. Plur. נֹקְדִים *pecuarii*, Amos. 1, 1.

נָקֹד m. *punctatus, um*, Gen. 30, 32. 33. pl. נְקֻדִּים *punctati, a*, Gen. 30, 39. c. 31, 5. 10. 12. foem. נְקֻדָּה, pl. נְקֻדּוֹת *punctatae*, Gen. 30, 35.

נְקֻדָּה f. *punctum, stigma*, quo scil. quid ornatus causa *distinctum est*, vnde pl. נְקֻדּוֹת *puncta*, LXX στίγματα, Cant. 1, 11.

נִקֻּד m. genus *panis* vel *placentae*, quod *puncturis* inter coquendum *signabatur*, vt hodienum mazis suis Iudaei faciunt, vt ne bullent et diutius seruari queant. Vulgo *panem bis coctum* intelligunt. Sed HILLERO in *Hierophyt*. P. II. p. 175. est *panis maculis notatus*, quas praebuerint inspersa sesami, papaueris vel melanthii semina: variis enim seminibus sparsos olim panes, memorat PLINIVS L. V. c. 25. et 30. et hodienum spargi apud orientales, testatur ANGELVS à S. IOSEPHO in *Gazophylac. Pers*. p. 250. Plur. נִקֻּדִים *panes bis cocti*, Ios. 9, 5. 12. (vbi subintelligendum Praefixum כ,) 1 Reg. 14, 3.

נָקָה in genere *vacuus* (Graec. per Metathesin κενός) *fuit*, spec. 1) *sordibus vacuus* i. e. *mundus, purus fuit*, 2) *crimine vacuus* h. e. *insons fuit*, 3) *poena vacuus, impunis fuit*. Infin. absol. נָקֹה q. d. *impunis existendo*, Ier. 49, 12. Niph. praet. נִקָּה *vacuus factus, euacuatus est*, it. *insons, impunis habitus est*, Zach. 5, 3. foem. cum Vau Conuers. וְנִקָּתָה *et insons habebitur*, Num. 5, 28. in pausa וְנִקָּתָה *et euacuabitur*, Ies. 3, 26. נִקֵּיתִי *insontem me exhibui*, (sensu reciproco,) Iud. 15, 3. cum Vau Conuers. וְנִקֵּיתִי *et insons habebor* vel *praestabor*, Ps. 19, 14. infin. cum terminat. Chald. הִנָּקֵה *insontem, impunem haberi*, Ier. 25, 29. imp. foem. הִנָּקִי *impunis habitor*, Num. 5, 19. fut. תִּנָּקֶה *insons, impunis habeberis*, Gen. 24, 41. Ier. 49, 12. יִנָּקֶה *insons, impunis habebitur*, Prou. 6, 29. c. 11, 21. Pih. נִקָּה *mundum fecit, mundauit*, it. *insontem habuit* siue *delarauit, absoluit, impunem dimisit*. Praet. נִקֵּיתִי *mundaui, mundaueram*, Ioël. 4, 20. infin. cum terminat. Chald. נַקֵּה *insontem habendo, absoluendo, impunem dimittendo*, Exod. 34, 7. Num. 14, 18. imp. נַקֵּה, cum Affixo נַקֵּנִי *absolue me*, Ps. 19, 13. fut. אֲנַקֶּה, cum Affixo et Nun Epenthet. אֲנַקֶּךָּ *insontem habebo, impunem dimittam te*,

Ier.

Ier. 30, 11. c. 46, 28. יְנַקֶּה *insontem habebit*, *impunem dimittet*, Exod. 20, 7. Num. 14, 18.

נְקָא Chald. *mundus*, *purus fuit*, vnde part. Pehil נְקֵא *mundus*, *purus*, Dan. 7, 9.

נָקִיא (tanquam à נקא) Ioël. 4, 19. et sec. Kethibh Ion. 1, 14. et נָקִי *vacuus crimine*, *insons*, Exod. 21, 28. Deut. 19, 10. 1 Sam. 19, 5. etc. *vacuus obligatione*, i. e. *liber* et *immunis*, Gen. 24, 41. Ios. 2, 17. 20. *vacuus labore*, (*operum vacuum* dixit HORATIVS, *vacuum negotiis* CICERO,) 1 Reg. 15, 22. specialiter *vacuus* et *immunis à militia*, Deut. 24, 5. In regim. נְקִי Ps. 24, 4. pl. נְקִיִּם *insontes*, *immunes*, Gen. 44, 10. Num. 32, 22. Ios. 2, 17. 19. 20.

נִקָּיוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *vacuitas omnimoda*, Amos. 4, 6. it. *mundities*, *innocentia omnimoda*, Ps. 26, 6. Ps. 73, 13. Hos. 8, 5. In regim. excidente Dagesch Forti, נִקְיוֹן Gen. 20, 5. Amos. 4, 6.

מְנַקִּית f. vnde pl. מְנַקִּיּוֹת (Verbale Pihelicum,) Num. 4, 7. Ier. 52, 19. vulgo *scopulae*, *quibus mundatur*. Sed Exod. 37, 16. 1) accensentur vasibus mensae, 2) dicitur illis *libari*, 3) dicuntur facta esse *ex auro puro*. Rectius itaque alii intelligunt *pateras*, *libatoria*: nam etiam *menikith* Syr. est *patera*, *libatorium*, et rad. Syr. in Pahel *sacrificauit*, *libauit*, q. d. *sacrificio* vel *libamine purificauit* siue *expiauit*. Cum Affixo מְנַקִּיֹּתָיו *libatoria eius*, Exod. 25, 29. c. 37, 16.

נָקַח id. quod לָקַח *cepit*, *sumsit*, *occupauit*, *accepit*, *suscepit*, *assumsit*, *abstulit*, *abripuit*, et per Synecdochen, *emit*, *comparauit*, 2 Sam. 4, 6. 1 Reg. 10, 28. Prou. 31, 16. it. *accepit* siue *duxit vxorem*, Gen. 24, 48. c. 28, 6. etc. Inde est infin. per Aphaeresin et cum ה Paragog. קַחַת *accipere*, *auferre*, Gen. 4, 11. Deut. 4, 34. et tono per Makkeph ablato, קְחַת־ 2 Reg. 12, 9. sed (ַ) sub ק mansit etiam cum Makkeph Ier. 25, 28. cum Affixo קַחְתִּי τὸ *auferre meum*, Ezech. 24, 25. imp. per Aphaeresin קַח *accipe*, *aufer*, Gen. 6, 21. Exod. 7, 9. in pausa קָח 1 Sam. 21, 10. cum ה Parag. קְחָה Gen. 15, 9. cum Affixo et Nun Epenthet. קָחֶנּוּ *accipe eum*, 1 Sam. 16, 11. Ier. 39, 12. קָחֵם *sume eos*, vnde cum linea Makkeph fit קָחֶם־ Gen. 48, 9. foem. קְחִי 1 Reg. 17, 10. Ies. 23, 16. pl. קְחוּ *accipite*, *auferte*, Gen. 42, 33. Exod. 5, 11. in pausa קָחוּ Gen. 43, 13. cum Affixo קָחֻהוּ *accipite eum*, 1 Reg. 20, 33. fut. אֶקַּח *accipiam*, *auferam*, Gen. 14, 23. 1 Reg. 11, 34. 37. cum ה Parag. אֶקְחָה Gen. 18, 5. Ies. 56, 12. cum Affixo אֶקָּחֲךָ *accipiam te*, Num. 23, 27. Hagg. 2, 23. תִּקַּח *accipies*, Gen. 7, 2. Exod. 4, 9.

יִקַּח *accipiet*, Exod. 21, 10. Leuit. 14, 6. 10. 42. pl. יִקְחוּ (pro יִקְּחוּ) *accipient*, *accipiant*, *accipiebant*, *emebant*, Gen. 14, 24. Exod. 28, 5. 1 Reg. 10, 28. in pausa יִקָּחוּ Leuit. 21, 7. Ies. 39, 7. et sic reliquae personae. Hoph. fut. יֻקַּח (pro יֻנְקַח) *capietur*, *accipietur*, *accipiatur*, *sumitur*, Gen. 18, 4. Ies. 49, 24. 25. Ezech. 15, 3. Hiob. 28, 2. sic sec. Kethibh 2 Reg. 20, 18. (vbi Kri habet יִקָּחוּ *accipient*, in fut. Kal,) וַתֻּקַּח *et assumta est*, Gen. 12, 15.

מִקָּח m. *acceptio*, in regim. מִקַּח 2 Chron. 19, 7.

מַקָּחוֹת f. *merces*, in pl. מַקָּחוֹת *merces*, Neh. 10, 32. *Dandi et accipiendi* vocabula ad *negotiationes* et *commercia* referuntur: vt Chald. et Syr. טרא *dare*, et שקל *accipere*, etiam *negotiari* significant; משא ומתן apud Talmudicos passim pro *negotiatione* venit; sic Pers. داد وستد *emtio et venditio*, proprie *datio et acceptio*, Graec. ἀποδίδομαι *vendo*, etc. conf. BOCHARTI *Canaan* p. 591.

נקט *fastidiuit*, *fastidio habuit*, vt Chald. alias קוט: vnde est praet. foem. נָקְטָה *fastidiuit*, *fastidium concepit*, Hiob. 10, 1.

נקל Hebraeis inusit. Arab. *portauit*, *transtulit è loco in locum*. Inde deriuant

מַקֵּל m. *baculus*, Num. 22, 27. Ezech. 39, 9. quod eo humeris imposito res *portentur*. Aliis potius dictus videtur à קלל *alleuatus est*, media radicali eiecta more Chald. in prima compensata: quod ambulans *baculo alleuetur* et *subleuetur*. In regim. מַקַּל Gen. 30, 37. et מַקֵּל Ier. 1, 11. Cum Affixis מַקְלִי (excidente Dagesch Forti,) *baculus meus*, Gen. 32, 10. Zach. 11, 10. 14. מַקֶּלְכֶם *baculus vester*, Exod. 12, 11. pl. מַקְלוֹת (pro מַקְּלוֹת) *baculi*, Gen. 30, 37. 38. 39. 41. 1 Sam. 17, 43.

נָקַם *vltus est*, *vindicauit*. Construitur vel cum accus. vel cum ב, ל, מן et עַל. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וּנְקָמַנִי *et vlciscetur me*, 1 Sam. 24, 12. part. praes. נֹקֵם *vlciscens*, *vltor*, Ps. 99, 8. Nah. 1, 2. foem. נֹקֶמֶת Leuit. 26, 25. infin. absol. נָקֹם *vindicando*, Exod. 21, 20. infin. constr. נְקֹם *vlcisci*, Ezech. 24, 8. c. 25, 12. imper. נְקֹם *vlciscere*, Num. 31, 2. fut. תִּקֹּם *vlcisceris*, Leuit. 19, 18. יִקּוֹם *vlciscetur*, Deut. 32, 43. Ios. 10, 13. Niph. נִקַּם *vindicatus est*, *vltus est se*, *vindictam sibi sumsit*. Praet. 1 pers. cum Vau Conuers. וְנִקַּמְתִּי *et vlciscar me*, 1 Sam. 14, 25. infin. הִנָּקֵם *vlcisci se*, *vindictam sumere*, 1 Sam. 18, 25. Esth. 8, 13. imp. הִנָּקֵם *vindictam sume*, Ier. 15, 15. pl. הִנָּקְמוּ *vlciscimini vos*, Ier. 50, 15. fut. cum ה Parag. אִנָּקְמָה *vlciscar me*, Iud. 16, 28. Ies. 1, 24. יִנָּקֵם *vindicabitur*, Exod.

21, 20.

21, 20. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְנִקַּמְתִּי *et vlciscar*, 2 Reg. 9, 7. Ier. 51, 36. Hoph. fut. יֻקַּם *vindicabitur*, Gen. 4, 15. 24. Exod. 21, 21. Hithpah. part. מִתְנַקֵּם *vlciscens se*, Pſ. 8, 3. Pſ. 44, 17. fut. foem. תִּתְנַקֵּם *vlciscetur se*, Ier. 5, 9. 29. c. 9, 8.

נָקָם m. *vltio, vindicta*, Deut. 32, 35. 41. 43. Pſ. 58, 11. Prou. 6, 34. etc. in regim. נְקַם Leuit. 26, 25. Iud. 16, 28.

נְקָמָה f. id. Pſ. 149, 7. Ier. 46, 10. Ezech. 25, 15. in regim. נִקְמַת Num. 31, 2. 3. Pſ. 79, 10. cum Affixo נִקְמָתָם *vltio, vindicta eorum*, SCHVLTENSIO *crudelitas eorum*, ex Arab. Thren. 3, 60. pl. נְקָמוֹת *vltiones*, Iud. 11, 36. 2 Sam. 4, 8. Pſ. 18, 48.

נָקַע *abruptus, auulsus est*, alias fere יקע. Praet. foem. נָקְעָה *abrupta, auulsa est*, Ezech. 23, 18. 22. 28.

נָקַף *cecidit, concidit, incidit, abscidit*, alias נקב, Arab. *fidit, pertudit, perfregit, dissecuit*, it. *percussit*, vt fuste, hasta, etc. Fut. pl. in pausa יִנְקֹפוּ *caedant*, aliis, *definiant, determinent*, (conf. supra נָקַב,) Ieſ. 29, 1. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְנִקַּף *et caedet, abscindet*, Ieſ. 10, 34. pl. נִקְּפוּ *conciderunt, pertuderunt*, Hiob. 19, 26. Hiph. הִקִּיף id. quod Kal, it. *circuiuit, circumdedit*, petita significatione à קוף. Praet. foem. הִקִּיפָה *circuiuit*, Ieſ. 15, 8. pl. הִקִּיפוּ *circuiuerunt*, Hiob. 1, 5. *circumdederunt*, Pſ. 88, 18. sed cum Affixo הִקִּיפוּנִי *pertuderunt, perfregerunt me*, (in crucifixione,) Pſ. 22, 17. quod Verbum in altero membro repetendum est: *ſicut leo quoad manus meas et pedes meos*, ſcil. *pertuderunt* ſiue *perfregerunt me*. Vulgo tamen ad significationem *circumdandi* referunt. Perſ. 2 cum Vau Conuers. וְהִקַּפְתֶּם *et circumdabitis*, 2 Reg. 11, 8. Part. pl. מַקִּיפִים *circumdantes*, 1 Reg. 7, 24. 2 Chron. 4, 3. Infin. הַקֵּף *circumeundo*, Ioſ. 6, 11. et הַקִּיף Ioſ. 6, 3. Imp. pl. cum Affixo הַקִּיפוּהָ *circuite, circumdate eam*, Pſ. 48, 13. Fut. cum Vau Conuers. וַיַּקֵּף *et circumdedit*, Thren. 3, 5. pl. תַקִּיפוּ *abscindatis*, Leuit. 19, 27. (conf. קצץ Ier. 9, 26.) יַקִּיפוּ *circumdant*, Pſ. 17, 9.

נֹקֶף m. *percussio* (arboris), quae fit fuste, vt fructus decidant: *decussio*, Ieſ. 17, 6. c. 24, 12.

נִקְפָּה f. *percussio*, ſcil. lumborum, quae alias cingulo accinguntur, Ieſ. 3, 24. conf. מחץ (significatione cum נקף conueniens,) de *lumbis* Deut. 33, 11.

נָקַץ *euigilauit, expergefactus est*, alias יקץ, vnde fut. cum Vau Conuers. וַיִּקַץ 1 Reg. 3, 15. Pſ. 78, 65. sec. quosdam codices.

נָקִיק m. *cauitas*, proprie *vacuitas*, Ier. 13, 4. petita significa-

 tione

tione à נקה *vacuus fuit*. Pl. נְקִיקִים *cauitates*, in regim. נְקִיקֵי Ies. 7, 19. Ier. 16, 16.

נָקַר *fodit, effodit, perfodit*. Infin. constr. נְקוֹר *effodere*, 1 Sam. 11, 2. fut. pl. cum Affixo יִקְּרוּהָ *effodient eum*, Prou. 30, 17. Pih. praet. נִקֵּר *perfodit, fodicauit*, Hiob. 30, 17. fut. תְּנַקֵּר *effodies*, Num. 16, 14. pl. cum Vau Conuers. וַיְנַקְּרוּ *et effoderunt*, Iud. 16, 21. Pyh. praet. pl. נֻקַּרְתֶּם *effossi estis*, Ies. 51, 1.

נִקְרָה f. *perfossio, fissura*, in regim. נִקְרַת Exod. 33, 22. pl. נְקָרוֹת *fissurae*, in regim. נִקְרוֹת Ies. 2, 21.

נָקַשׁ *aucupatus est, tendicula* siue *laqueo* posito *insidiatus est*, et hinc *illaqueauit*, alias יקש et קוש. Verbum *Praegnans* est, exprimens totum *aucupis* actum. Part. praes. נוֹקֵשׁ *illaqueans, illaqueat*, scil. Dominus improbum, Ps. 9, 17. Niph. fut. תִּנָּקֵשׁ *illaqueeris*, Deut. 12, 30. Pih. fut. יְנַקֵּשׁ *illaqueet, illaqueando capiat*, Ps. 109, 11. pl. וַיְנַקְשׁוּ *et laqueos posuerunt, laqueis positis insidiati sunt*, Ps. 38, 13. Hithpah. part. מִתְנַקֵּשׁ *apud se insidians*, vel *indesinenter insidians*, 1 Sam. 28, 9. conf. de Verbis *machinandi Arcan. Form.* p. 537. 543.

נְקַשׁ Chald. *collisit, percussit*, Arab. نقس, vnde part. praes. נָקֵשׁ, pl. foem. נָקְשָׁן *collidentes, collidebant*, Dan. 5, 6.

נֵרְדְּ m. (pro נֶרֶד) *nardus, spica Indica*, Cant. 4, 14. à *spicis comatis*, coll. rad. Arab. transpos. נדר *fronduit, comam emisit*: habet enim velut aristas plurimas, in modum *capillorum* tota collecta, et densa, velut fasciculus paruissimus, describente MATTHAEO SYLVATICO c. 650. Cum Affixo נִרְדִּי *nardus mea*, Cant. 1, 12. pl. נְרָדִים *nardi*, Cant. 4, 13.

נָשָׁא in Kal inusit. Hiph. (vbi vel cum accusat. vel cum ל, ב et עַל construitur,) praet. הִשִּׁיא *decepit, seduxit, imposuit*, Ier. 49, 16. cum Affixo הִשִּׁיאַנִי *seduxit me*, Gen. 3, 13. הִשֵּׁאתָ *seduxisti*, Ier. 4, 10. pl. cum Affixo הִשִּׁיאוּךָ *deceperunt te*, Obad. 1, 7. infin. הַשֵּׁא *seducendo*, Ier. 4, 10. fut. יַשִּׁיא *decipiet, decipiat*, 2 Reg. 18, 29. Ps. 89, 23. et sine א, יַשִּׁי *decipiat*, i. e. *ex improuiso obruat*, sec. Kri Ps. 55, 16. sed Kethibh l. c. pro יַשִּׁי מָוֶת habet יְשִׁימוֹת *desolationes*. Pl. תַּשִּׁיאוּ *decipiatis*, Ies. 37, 9. יַשִּׁיאוּ *decipiant*, Ier. 29, 8. Niph. praet. pl. נִשְּׁאוּ *decepti sunt*, Ies. 19, 13.

מַשָּׁאוֹן m. *deceptio* siue *fraus magna*, Prou. 26, 26.

מַשּׁוּאָה vid. sub rad. שאה.

נָשָׂא in genere *eleuauit, extulit, sustulit*, (conuenit enim cum נסס)

נסה,) vt Gen. 29, 1. Pſ. 28, 2. Pſ. 83, 3. et intranſitiue, *extulit ſe*, (vt Arab. نشأ,) Num. 14, 1. Ieſ. 42, 11. Hoſ. 13, 1. Nah. 1, 5. Habac. 1, 3. Pſ. 24, 9. Pſ. 89, 10. Hiob. 21, 12. c. 34, 31. Deus *faciem* ſuam *eleuat*, quando gratioſe reſpicit, Num. 6, 26. contra vero *faciem* alicuius *eleuare* ſiue *extollere*, eſt eius *perſonam ſuſpicere* et *magni facere*, Deut. 10, 17. 2 Reg. 3, 14. Hiob. 13, 10. c. 34, 19. *extollere manum* eſt *iurare*, Gen. 14, 22. Exod. 6, 8. Deut. 32, 40. Dan. 12, 7. alibi *extollere manus* eſt geſtus *precantis*, Pſ. 28, 2. Pſ. 63, 5. Pſ. 139, 2. Thren. 3, 41. *extollere vocem* eſt *claram vocem edere*, vt faciunt magno cum ſingultu et eiulatu *plorantes*, Gen. 27, 38. Iud. 2, 4. 1 Sam. 24, 6. *precantes*, Ier. 17, 16. *Deum laudantes*, Ieſ. 24, 14. *clare eloquentes* et *enunciantes*: quo poſteriori tamen ſenſu nomen קול omitti ſolet, vt Exod. 20, 7. c. 23, 1. Num. 23, 7. 18. c. 24, 3. Pſ. 15, 3. Hiob. 21, 12. Ieſ. 3, 6. Hoſ. 1, 6. *attollere animam* et *cor ad Deum*, eſt *Deum* eiusque *gratiam* et *auxilium anxie deſiderare*, Thren. 3, 41. Pſ. 25, 1. Pſ. 86, 4. Pſ. 143, 8. et ſimpliciter, *attollere animam* ad aliquid, eſt *cupere*, *animo ferri* ad aliquid, Deut. 24, 15. Pſ. 24, 4. Prou. 19, 18. Ier. 22, 27. Hoſ. 4, 8. Specialiter נָשָׂא notat 1) *ſuſtulit capiendo*, *ſumendo* et *accipiendo*: *cepit*, *ſumſit*, *accepit*: quod enim *capitur*, à loco ſuo *extollitur*, Gen. 27, 3. Num. 16, 15. Ion. 1, 12. 1 Chron. 19, 29. 2 Chron. 11, 21. c. 13, 21: *capere* vel *ſumere numerum* et *ſummam*, eſt *inire cenſum*: *recenſere*, Exod. 30, 12. Num. 1, 2. 49. c. 3, 40. 1 Chron. 27, 23. Huc quoque referunt Gen. 39, 13. 19. vt יִשָּׂא רֹאשְׁךָ ſit: *cenſum tui inibit*, ſcil. et reliquorum miniſtrorum. 2) *ſuſtulit adiuuando*, *ſubleuauit*, *adiuuit*, proprie *debilem* et *labaſcentem*, deinde quemuis *opis indigum*, 1 Reg. 9, 11. Eſr. 1, 4. c. 8, 3. conf. rad. יצא. 3) *ſuſtulit ad ferendum*: *tulit*, quocunque modo, Exod. 25, 28. Ioſ. 6, 12. Ier. 10, 5. Ezech. 17, 8. 23. *ferre peccatum* vel *iniquitatem*, eſt *luere poenam* eius, Leuit. 24, 15. Num. 14, 34. Ezech. 18, 20. et ſec. quosdam Hiob. 34, 31. vbi tamen nomen *peccati* vel *iniquitatis* omittitur. Pro actionis autem termino etiam ſic deſignat *deportare*, *auferre*, Iud. 16, 31. 1 Sam. 4, 4. 2 Reg. 10, 17. Hiob. 32, 22. *apportare*, *afferre*, Exod. 10, 13. 1 Reg. 10, 11. ſpecialius *afferre munus*: *donare*, 2 Sam. 19, 43. et ſpecialiſſime *donare poenam offenſae*: *condonare*, Gen. 18, 26. c. 50, 17. Exod. 34, 7. Num. 14, 19. Ioſ. 24, 18. etc. Praet. foem. נָשְׂאָה *accepit*, *reportauit*, Eſth. 5, 2. cum Affixo נְשָׂאַתְנִי *ſuſtulit me*, Ezech. 3, 14. c. 14, 24. נָשָׂאתָ *portaſti*, 1 Reg. 2, 26. *extuliſti*, Neh. 9, 15. *condonaſti*, Pſ. 32, 5. Pſ. 85, 3.

35, 3. cum ה Parag. נְשָׂאתָה Num. 14, 19. foem. נָשָׂאת, cum Iod otioso נָשָׂאתִי, ſicut in עָשִׂיתִי etc. vnde accedente Affixo fit נְשָׂאתִים *portaſti ea*, Ezech. 16, 58. pl. נָשְׂאוּ *geſtarunt*, *portarunt*, Hiob. 24, 10. *extulerunt*, 2 Sam. 18, 29. Pſ. 83, 3. *ſummam ceperunt* ſiue *inierunt*, Num. 31, 49. *ſubleuarunt*, Eſr. 8, 36. *acceperunt*, Eſr. 9, 2. et ſec. Kri c. 10, 44. (vbi Kethibh habet נֹשְׂאֵי *accipientes*, in part.) in pauſa נָשָׂאוּ *ſuſpexerunt*, *aeſtimarunt*, ſec. Kethibh, (ſed Kri habet נָשָׂא in ſing. vt ו pertineat ad ſeq. voc.) Thren. 4, 16. *portarunt*, Thren. 5, 13. et petita Forma à Quieſcentibus tertia radicali ה, vel ex Syrismo, וְנָשׂוּ *et ferent*, *portabunt*, Ezech. 39, 20. et ſec. quosdam cum א Paragogico ex Arabiſmo, נָשׂוּא *elocuti ſunt*, *enunciarunt*, *enunciant*, Pſ. 139, 20. repete ex praeced. *te* vel *nomen tuum*, coll. Exod. 20, 7. Deut. 5, 11. Part. praeſ. נֹשֵׂא *portans*, *extollens*, *enuncians*, *efferens* etc. Deut. 24, 15. Iud. 9, 54. Amôſ. 5, 11. pl. נֹשְׂאִים Gen. 37, 25. Deut. 31, 9. in regim. נֹשְׂאֵי Num. 10, 17. Ioſ. 3, 8. ſic ſec. Kethibh 2 Sam. 23, 37. et Eſr. 10, 44. foem. נֹשֵׂאת (pro נֹשֵׂאָה per Craſin,) Eſth. 2, 15. et נֹשֵׂאָה (per Chaldaiſmum, vid. ſimile in מצא,) 1 Reg. 10, 22. pl. נֹשְׂאוֹת Gen. 45, 23. 2 Chron. 9, 21. part. Pahul ſec. quosdam נָשׂוּא *eleuatus*, ſcil. *animâ*, i. e. *cupidus*, Pſ. 139, 20. in regim. נְשׂוּא *magni aeſtimatus*, *honoratus*, Hiob. 22, 8. Ieſ. 3, 3. c. 9, 14. et נְשֻׂא 2 Reg. 5, 1. it. *donatus remiſſione peccati*, *cui poena offenſae condonata eſt*, Ieſ. 33, 24. et pro eo נְשׂוּי Pſ. 32, 1. (petita Forma à Quieſcentibus tertia radicali ה,) pl. נְשֻׂאִים *portati*, *geſtati*, Ieſ. 46, 3. Infin. abſol. נָשׂוֹא *portando*, Ier. 10, 5. Hoſ. 1, 6. *ſumendo* ſiue *ineundo ſummam*, Num. 4, 2. 22. infin. conſtr. נְשֹׂא *ferre*, Ieſ. 1, 14. *condonare*, Gen. 4, 7. vnde cum Affixo τὸ נְשֹׂאִי *extollere meum*, Pſ. 28, 2. et defectiue, שׂוֹא *extollere*, *extollere ſe*, Pſ. 89, 10. et cum ת Parag. שְׂאֵת (per Craſin pro שְׂאֵת,) *ferre*, *portare*, Gen. 36, 7. *attollere*, Iud. 8, 28. et שְׂאֵת (quod Chaldaiſmo tribuendum, vbi e. g. pro צֶלֶם dicitur צְלֵם,) Gen. 44, 1. Prou. 18, 5. etc. aliud vid. inter Nomina. Imper. נְשָׂא *extolle*, Pſ. 10, 12. et mutato שׂ in ס et א in ה, נְסָה Pſ. 4, 7. per Aphaereſin שָׂא *tolle*, *ſume*, Gen. 27, 3. Num. 3, 40. *extolle*, Gen. 13, 14. *condona*, Gen. 50, 17. Pſ. 25, 18. foem. שְׂאִי Gen. 21, 18. Ieſ. 49, 18. ſic ſec. Kethibh Ier. 13, 20. vbi Kri habet שְׂאוּ *tollite*, *extollite*, in pl. vt Leuit. 10, 4. Pſ. 24, 7. vnde cum Affixo שָׂאוּנִי *ſumite me*, Ion. 1, 12. *ferte me*, Hiob. 21, 3. Fut. אֶשָּׂא, תִּשָּׂא, f. תִּשְׂאִי, יִשָּׂא, pl. יִשְׂאוּ, (excidente Dageſch,) Exod. 28, 43. Leuit. 22, 9. ſed in pauſa יִשָּׂאוּ, Leuit. 20, 19. 20. et cum Affixo

Affixo יִשָּׂאֻהוּ *tollent eum*, Ief. 46, 7. cum Nun Parag. et cum Affixo יִשָּׂאוּנְךָ *portabunt te*, Pf. 91, 12. תִּשְׂאוּ *fumetis*, *accipietis*, Efr. 9, 12. cum Nun Parag. in paufa תִּשָּׂאוּן Hiob. 13, 8. 10. f. תִּשֶּׂאנָה Ruth. 1, 9. et infuper cum Iod ex Forma Quiefc. tertia ה, תִּשֶּׂאינָה Ezech. 23, 49. et fine א, תִּשֶּׂנָה Ruth. 1, 14. Ier. 9, 17. Zach. 5, 9. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִשָּׂא *et portabitur*, *deportabitur*, Exod. 25, 28. 2 Reg. 20, 17. part. נִשָּׂא *elatus*, *elatum*, Ief. 2, 2. 12. c. 6, 1. pl. נִשָּׂאִים *elati*, Ief. 2, 13. foem. נִשָּׂאָה *elata*, Ief. 30, 25. et נִשֵּׂאת (pro נִשָּׂאת,) *allata*, *afferebatur*, Zach. 5, 7. *elatum*, *extollebatur*, 1 Chron. 14, 2. pl. נִשָּׂאוֹת *elatae*, Ief. 2, 14. infin. הִנָּשֵׂא *efferre fe*, Ezech. 1, 19. imp. הִנָּשֵׂא *extolle te*, Pf. 7, 7. Pf. 94, 2. fut. אֶנָּשֵׂא *efferam me*, Ief. 33, 10. יִנָּשֵׂא *attolletur*, Ief. 40, 4. pl. יִנָּשְׂאוּ *attollebant fe*, Ezech. 1, 19. 20. 21. fed יִנָּשׂוּא *portantur*, Ier. 10, 5. punctationem affumit à Quiefcentibus tertia radicali ה, fimulque א Paragog. ex Arabifmo. Pih. praet. נִשֵּׂא *extulit*, 2 Sam. 5, 12. et cum (ֶ) ex Forma Quiefc. tertia ה, נִשָּׂא id. 1 Reg. 9, 19. *donauit*, 2 Sam. 19, 43. cum Vau Conuers. וְנִשָּׂא *et capiet* vel *auferet*, Amof. 4, 2. part. pl. מְנַשְּׂאִים *fubleuantes*, *adiuuantes*, Efth. 9, 3. *eleuantes*, *attollentes*, Ier. 22, 27. c. 44, 14. imp. נַשֵּׂא, cum Affixo נַשְּׂאֵם *attolle* vel *adiuua eos*, Pf. 28, 9. fut. יְנַשֵּׂא, cum Affixo et Vau Conuers. וַיְנַשְּׂאֵם *et portauit eos*, Ief. 63, 9. Hiph. הִשִּׂיא *ferre fecit*, *ferendum impofuit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְהִשִּׂיאוּ *et ferre faciant*, Leuit. 22, 16. it. *et afferri iubeant*, 2 Sam. 17, 13. Hithpah. part. מִתְנַשֵּׂא *efferens fe*, 1 Reg. 1, 5. 1 Chron. 29, 11. infin. הִתְנַשֵּׂא *efferre fe*, Ezech. 17, 14. Prou. 30, 32. fut. יִתְנַשֵּׂא *efferet fe*, Num. 23, 24. foem. תִּתְנַשֵּׂא id. Ezech. 29, 15. et ת fequenti Nun per Dagefch Forte infcripto, תִּנַּשֵּׂא Num. 24, 7. vt in mafc. וַיִּנַּשֵּׂא 2 Chron. 32, 23. pl. תִּתְנַשְּׂאוּ *effertis vos*, Num. 16, 3. fed יִנַּשְּׂאוּ *efferent fe*, Dan. 11, 14.

נְשָׂא Chald. *fuftulit*, *extulit*, *abftulit*, Dan. 2, 35. *cepit*, *accepit*, *fumfit* etc. Imper. Pehal שֵׂא *accipe*, *fume*, Efr. 5, 15. Ithpahal part. foem. מִתְנַשְּׂאָה *efferens fe*, *effert fe*, Efr. 4, 19.

נָשִׂיא m. 1) *princeps*, dignitate fuper alios *elatus* fiue *euectus*, Exod. 22, 27. Leuit. 4, 22. Num. 2, 3. Iof. 22, 14. etc. in regim. נְשִׂיא Gen. 23, 6. Num. 3, 24. pl. נְשִׂיאִים *principes*, Gen. 17, 20. Exod. 34, 31. in regim. נְשִׂיאֵי Exod. 16, 22. Num. 1, 16. cum Affixo נְשִׂיאֶיהָ *principes eius*, Ezech. 32, 29. 2) נְשִׂיאִים *vapores* à terra in aërem *euecti*: *nubes*, Ier. 10, 13. c. 51, 16. Pf. 135, 7. Prou. 25, 14.

נְשׂוּאָה f. *portatio, gestatio*, vnde pl. cum Affixo נְשֻׂאֹתֵיכֶם *gestationes vestri*, i. e. imaginum vestrarum, o Bel et Nebo! Ies. 46, 1.

נְשֵׂאת f. (pro נְשֵׂאָת) *donum, munus*, 2 Sam. 19, 43. Verbale ex Pihel נִשֵּׂא *donauit*.

שִׂיא m. *elatio, eminentia, excellentia*, per Aphaeresin pro נְשִׂיא, vnde cum Affixo שִׂיאוֹ *elatio eius*, Hiob. 20, 6.

שְׂאֵת f. (pro שְׂאֶת, cum simili Aphaeresi primae radicalis Nun,) 1) id. vnde cum Affixo שְׂאֵתוֹ *eminentia eius*, Ps. 62, 5. Hiob. 31, 23. Habac. 1, 7. et excluso א per Syrismum, שֵׂתוֹ Hiob. 41, 17. 2) *condonatio, remissio*, vel *eleuatio*, scil. *capitis* et *faciei*, Gen. 4, 7. opposite ad *faciei demissionem* v. 5. et 6. conf. DEYLINGII *Obseruat. S.* P. III. n. 2. 3) *tumor*, q. d. *elatio cutis*, Leuit. 13, 2. 10. 19. 28. 43. c. 14, 56.

מַשֹּׂא m. *eleuatio*, scil. *faciei* alterius, i. e. *existimatio*, 2 Chron. 19, 7.

מַשָּׂא m. 1) *id, ad quod anima attollitur, Obiectum desiderii*, Ezech. 24, 25. coll. rad. Deut. 24, 15. Ps. 25, 1. Ps. 86, 4. Ier. 44, 14. etc. 2) *portatio*, (actio, qua *portans* occupatur,) sec. quosdam, Num. 4, 15. 24. 47. 2 Chron. 20, 25. 3) *onus, quod portatur*, Num. 4, 15. 47. 2 Reg. 5, 17. 2 Chron. 17, 11. Ies. 46, 1. 2. etc. cum Affixo מַשָּׂאָם *onus eorum*, Num. 4, 27. 31. 32. 4) *effatum*, specialiter *propheticum*, Ies. 13, 1. Ier. 23, 33. 34. Nah. 1, 1. Zach. 9, 1. etc. 5) *donum, munus*: vnde *argentum doni*, i. e. *dono datum*, vt accipi potest 2 Chron. 17, 11.

מַשָּׂא m. *onus*, vnde cum Affixo מַשַּׂאֲכֶם *onus vestrum*, Deut. 1, 12.

מַשָּׂאָה f. id. Ies. 30, 27. et alia terminatione foem.

מַשְׂאֵת f. (pro מַשְׂאָה,) 1) *onus*, Zeph. 3, 18. 2) *oblatio, donum, munus*, Ier. 40, 5. Esth. 2, 18. specialiter *esculentum*, in regim. מַשְׂאַת Gen. 43, 34. 2 Sam. 11, 8. Ps. 141, 2. Amos. 5, 11. 2 Chron. 24, 6. 9. pl. מַשְׂאוֹת *oblationes, dona, munera*, Gen. 43, 34. cum Affixo מַשְׂאוֹתֵיכֶם *oblationes vestrae*, Ezech. 20, 40. 4) *ablatio, abreptio*, pl. מַשְׂאוֹת *ablationes, abreptiones*, Ezech. 17, 9. 5) *effatum*, spec. *propheticum*, pl. מַשְׂאוֹת *effata prophetica, vaticinia*, Thren. 2, 14. 6) *eleuatio*, in regim. מַשְׂאַת Ps. 141, 2. 7) *elatio, ascensio*, spec. *fumi* et *ignis*: *incendium*, (ex Verbi significatione *intransitiua*,) Iud. 20, 40. Ier. 6, 1. in regim. מַשְׂאַת Iud. 20, 38.

נָשַׁב *flauit, spirauit*. Praet. foem. נָשְׁבָה *flauit, spirauit*, Ies. 40, 7.

40, 7. Hiph. הִשִּׁיב *flare fecit*, it. *difflauit*, *flatu abegit*. Fut. יַשֵּׁב *flare facit*, Pſ. 147, 18. ſed cum Vau Conuers. וַיַּשֵּׁב *et difflauit*, *flatu abegit*, Gen. 15, 11.

נָשַׂג in Kal inuſit. Hiph. הִשִּׂיג *attigit*, *pertigit*, *aſſecutus*, *conſecutus*, *potitus eſt*, et ſemel *attingere fecit*, *admouit*, 1 Sam. 14, 26. ſemel quoque *mouit*, *remouit*, petita ſignificatione à נסג, Hiob. 24, 2. Praet. cum Vau Conuers. וְהִשִּׂיג *et attinget*, *pertinget*, Leuit. 26, 5. foem. הִשִּׂיגָה *conſecuta*, *potita eſt*, Leuit. 25, 26. 49. pl. הִשִּׂיגוּ *attigerunt*, *pertigerunt*, Gen. 47, 9. Zach. 1, 6. cum Affixo הִשִּׂיגוּהָ *aſſecuti ſunt eam*, Thren. 1, 3. part. מַשִּׂיג *attingere faciens*, *admouens*, 1 Sam. 14, 26. ſed cum Affixo מַשִּׂיגֵהוּ *attingens eum*, Hiob. 41, 18. foem. מַשֶּׂגֶת *aſſequens*, *conſequens*, *potiens*, Leuit. 14, 21. 1 Chron. 21, 12. infin. הַשֵּׂג *aſſequendo*, 1 Sam. 30, 8. fut. אַשִּׂיג *aſſequar*, Exod. 15, 9. יַשִּׂיג *attinget*, *pertinget*, Leuit. 26, 5. et יַשֵּׂג *aſſequatur*, *potiatur*, Pſ. 7, 6. cum Vau Conuers. וַיַּשֵּׂג *et aſſecutus eſt*, Gen. 31, 25. pl. יַשִּׂיגוּ *attingent*, *conſequentur*, Ieſ. 35, 10. *attingunt*, *aſſequuntur*, Prou. 2, 19. it. *mouent*, *remouent*, pro יַסִּיגוּ, Hiob. 24, 2. cum Nun Parag. יַשִּׂיגוּן *attingent*, *conſequentur*, Ieſ. 51, 11.

שִׂיג m. 1 Reg. 18, 27. vulgo *inſectatio*, per Aphaereſin pro נְשִׂיג; ſed נשג non eſt *inſectari*: vnde rectius ad rad. סוג, *recedere*, refertur, vt diſtinctionis cauſa à סיג, *ſcoria*, ſic ſcriptum ſit.

נָשָׁה in genere *tradidit*, *commiſit*, Arab. نسي *reliquit*, *miſſum fecit*, ſpecialiter 1) *oblitus eſt*, *obliuioni tradidit*, 2) *mutuo dedit*, q. d. *tradidit* ſiue *commiſit pecuniam debitori*, et in malam partem, *in vſuram dedit*, *foeneratus eſt*: quomodo cum ב conſtruitur. 3) *mutuo accepit*, q. d. *tradidit*, *reliquit pignus creditori*. Aliquoties Formam mutuatur à נָשָׂא. Praet. נָשִׁיתִי *mutuo dedi*, Ier. 15, 10. it. *oblitus ſum*, Thren. 3, 17. cum Vau Conuers. וְנָשִׁיתִי *et obliuiſcar*, Ier. 23, 39. pl. נָשׁוּ *mutuo dederunt*, Ier. 15, 10. Part. praeſ. נֹשֶׁה 1) *mutuo dans*, Deut. 24, 11. et ſubſtantiue, *creditor*, 2 Reg. 4, 1. in malam partem, *creditor vſurarius*, *foenerator*, vt Exod. 22, 25. Pſ. 109, 11. ſcribitur etiam ſic cum א pro ה, נֹשֵׁא 1 Sam. 22, 2. Ieſ. 24, 2. 2) *mutuo accipiens*, Ieſ. 24, 2. plur. נשים *mutuo dantes*, Neh. 5, 10. 11. ſed נֹשְׁאִים (ex Syriſmo pro נֹשִׁים, à ſing. נֹשֶׁא,) *foenerantes*, Neh. 5, 7. cum Affixo נוֹשַׁי *creditores mei*, Ieſ. 50, 1. Infin. abſol. נָשֹׁא *obliuiſcendo*, Ier. 23, 39. Fut. יֶשִׁי, in pauſa יֶשִׁי Deut. 32, 18. pertinet ad rad. שיה. Niph. fut. תִּנָּשֶׁה, vnde cum Affixo תִּנָּשֵׁנִי *immemor*, *obliuiſcens fias mei*, Ieſ. 44, 21. Pih. inf. cum Affixo נַשַּׁנִי *obliuiſci faciendo me*, ſcil. *fecit*, Gen.

Gen. 41, 51. cum (ֶ) ante Affixum, vt 1 Chron. 12, 17. Hiph. fut. תַּשֶּׁה *mutuo dabis*, Deut. 24, 10. יַשֶּׁה *mutuo dederit*, Deut. 15, 2. *mutuo det*, i. e. *differat*, al. *obliuiscatur*, Hiob. 11, 6. Sed יַשִּׁי vid. in rad. נשא.

נָשֶׁה m. Gen. 32, 33. vulgo *luxatus*, q. d. *obliuiscens*, *nihil sentiens*, LXX ὁ ἐνάρκησε, coll. Arab. cognat. وثا et وثي *luxatus est*, vid. pluribus *Arcan. Form.* p. 45. Sed גִּיד הַנָּשֶׁה non potest esse *neruus luxatus:* quia l. c. in omni animali sic appellatur; ergo נָשֶׁה potius explicandum *luxabilis*, *qui facile luxatur:* quo nomine *neruus* quidam specialis dicitur, Arab. نَسًا, i. e. *neruus* siue *tendo*, *qui per femur et crus ad talos defertur*, Graec. voce cognata, ἰσχίον, h. e. (teste POLLVCE,) *neruus* ille siue *articulus*, *qui coxendicem femori committit*. Hebr. sic dictus videtur à *tradendo* et *committendo:* quia femori *commissus* est.

נְשִׁי m. *debitum*, quod *passiuum* vocant, h. e. *id*, *quod quis mutuo accepit*, cum Affixo נִשְׁיֵךְ *debitum tuum*, sec. Kri 2 Reg. 4, 7. sed Kethibh habet נִשְׁיְכִי, cum Affixo Chald.

נְשִׁיָּה f. *obliuio*, Ps. 88, 13.

נָשִׁים f. pl. vid. sub rad. אנש.

מַשֶּׁה m. *debitum*, quod *actiuum* vocant, *id*, *quod alteri mutuo datum est*, in regim. מַשֵּׁה Deut. 15, 2.

מַשָּׁא m. (petita Forma à נשא,) 1) *mutui datio*, idque *cum foenore*, *foeneratio: foenus*, Neh. 5, 7. 2) idem quod praeced. מַשֶּׁה, sec. optimos codices, Neh. 10, 32.

מַשָּׁאָה f. *mutuum*, *mutuo datum*, vnde in regim. מַשַּׁאת (ex Syrismo pro מַשְּׁאַת,) Deut. 24, 10. pl. מַשָּׁאוֹת *mutua*, *debita*, Prou. 22, 26.

נָשַׁט id. quod שׁוּט. Inde est מָשׁוֹט *remus*, pro מִנְשׁוֹט, vid. sub rad. שׁוט.

נָשַׁךְ *momordit*, it. *in vsuram datus est*, vid. seq. נֶשֶׁךְ. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וּנְשָׁכוֹ *et mordebit eum*, Amos. 5, 19. part. praes. נֹשֵׁךְ *mordens*, Gen. 49, 17. pl. נֹשְׁכִים *mordentes*, Mich. 3, 8. cum Affixo נֹשְׁכֶיךָ *mordentes te*, Habac. 2, 7. part. Pahul נָשׁוּךְ *morsus*, Num. 21, 9. fut. יִשָּׁךְ *mordebit*, Prou. 23, 32. it. *in vsuram datur*, Deut. 23, 20. et יִשֹּׁךְ *mordebit*, Eccles. 10, 11. cum Affixo et Nun Epenth. יִשְּׁכֶנּוּ *mordebit eum*, Eccles. 10, 8. Pih. praet. pl. cum Vau Conuers. וְנִשְּׁכוּ *et mordebunt*, Ier. 8, 17. fut. וַיְנַשְּׁכוּ *et momorderunt*, Num. 21, 7. Hiph. fut. תַּשִּׁיךְ *in vsuram dabis*, Deut. 23, 19. 20.

נשך

נֶשֶׁךְ m. *datio in vsuram, foeneratio: foenus*, Exod. 22, 24. Leuit. 25, 36. 37. Deut. 23, 20. Pf. 15, 5. Prou. 28, 8. à *mordendo* dicitur: quia per vsuram debitoris facultates quasi *admordentur* et atteruntur, (sicut Arab. قرض est *rodere*, in 3 Coniug. *foenerare*, *mutuo dare*, conf. rad. בצע,) facta simul allusione quadam paronomastica ad praeced. rad. נשה.

נִשְׁכָּה f. *cella, conclaue*, Neh. 13, 7. sec. FORSTERVM et AVENARIVM pro שְׁכָנָה, à שכן *habitauit*, sec. HILLERVM pro כְּנִשָׁה, à כנש *collegit*. Cum Affixo נִשְׁכָּתוֹ *conclaue suum*, Neh. 3, 30. pl. נְשָׁכוֹת *conclauia, cellae*, Neh. 12, 44. Vid. suo loco לִשְׁכָּה.

נָשַׁל *extraxit, excussit, eiecit*, et intransitiue, *excussit se, excussus est*. Praet. cum Vau Conuers. וְנָשַׁל *et eiiciet*, Deut. 7, 1. 22. it. *et excutietur*, Deut. 19, 5. imper. per Aphaeresin, שַׁל *extrahe*, Exod. 3, 5. Iof. 5, 15. fut. יִשַּׁל *excutietur, decutietur*, Deut. 28, 40. sed יֵשֶׁל *extrahet, eiiciet*, Hiob. 27, 8. Formam accepit tanquam à שלה, (vnde et שִׁלְיָה, vid. rad. שלה,) cum Apocope tertiae radicalis ה, sicut יֵרֶא dicitur à ראה etc. Pih. fut. cum Vau Conuers. וַיְנַשֵּׁל *et eiecit*, 2 Reg. 16, 6.

נָשַׁם *spirauit, respirauit*, et consequenter *vixit*: vnde sec. quosdam fut. אֶשֹּׁם *spirabo* vel *spiro*, Ief. 42, 14. (quod tamen alii referunt ad שמם, coll. Ezech. 36, 3.) et יִשֹּׁם *spirabit*, 1 Reg. 9, 8. (coll. ib. וְיִשְׁרֹק,) Ier. 18, 16. c. 19, 8. c. 49, 17. c. 50, 13. sed vid. שמם.

נְשָׁמָה f. *halitus, spiritus, anima, vita*, Ief. 2, 22. c. 42, 5. Dan. 10, 17. etc. metonymice *substantia respirans* et *viua*, Deut. 20, 16. Iof. 10, 40. 1 Reg. 15, 29. Pf. 150, 6. etc. in regim. נִשְׁמַת Gen. 2, 7. Prou. 20, 27. cum Affixo נִשְׁמָתִי *spiritus, vita mea*, Hiob. 27, 3. pl. נְשָׁמוֹת *spiritus, animae*, Ief. 57, 16.

נִשְׁמָא f. Chald. id. vnde cum Affixo נִשְׁמְתָךְ *spiritus, anima tua*, Dan. 5, 23.

תִּנְשֶׁמֶת f. cum ת *Continuitatis* nota, 1) *chamaeleon*, à *continua aurae captatione*, Leuit. 11, 30. os enim *hiatu perpetuo* diducit atque *spiritu aërem ducit*, quo solo vesci creditur, conf. BOCHARTVS in *Hieroz*. P. I. L. IV. c. 6. et VOSSIVS de *Idololatria* L. III. c. 55. 2) *noctua*, Leuit. 11, 18. Deut. 14, 16. quomodo Formam quidem habet à נשם, sed significationem à שמם *obstupuit*: quod eius forma insolita reliquae auiculae *obstupescant*. DIO CHRYSOSTOMVS in *Sermon. Olymp*. φασὶν, ὅτι θαυμάζει τὴν

τὴν γλῶκα τὰ ὄρνεα. Ad significationem ה Hemantici notionis Hithpahelicae conf. sic Verba שאה, שמם et חמה in Hithpah.

נָשַׁף *flauit, spirauit*, Ief. 40, 24. Praet. נָשַׁפְתָּ *flauisti, spirasti*, Exod. 15, 10. Praeterea non occurrit.

נֶשֶׁף m. *crepusculum, nox, tenebrae*, vbi frigidior aura *spirare* solet, 1 Sam. 30, 17. 2 Reg. 7, 5. 7. Pf. 119, 147. Prou. 7, 9. Ief. 5, 11. Ier. 13, 16. etc. cum Affixo נִשְׁפּוֹ *crepusculum eius*, Hiob. 3, 8.

יַנְשׁוֹף m. Ief. 34, 11. et יַנְשׁוּף Leuit. 11, 17. Deut. 14, 16. (cum Iod Hemantico, *Continuitatis* nota,) *noctua* vel *bubo, continuo in tenebris degens et vagans*, petita significatione à נֶשֶׁף *nox, tenebrae*; (sicut Lat. *noctua* dicitur à *nocte*, et *vespertilio* à *vespere*, Graec. νυκτερὶς à νὺξ,) vel à rad. Arab. transposita כנש *noctu euagatus est*, vnde et nesâschon *vespertilio*.

נָשַׁק in genere *adiunxit, appendit, adhaerere fecit*, (Arab. نسق *disposuit, vt adhaereret, adiunxit, appegit*,) et intransitiue, *adiunxit se, adhaesit*, conf. Ezech. 3, 13. vbi pro חבר vsurpatur, coll. c. 1, 9. 11. specialiter 1) *armauit se*, q. d. *appendit, adiunxit sibi arma*, 2) *osculatus, amplexatus est, os ori adiunxit*, 2 Sam. 15, 5. 1 Reg. 19, 18. etc. Praet. foem. נָשְׁקָה *osculata est*, Prou. 7, 13. pl. in pausa נָשָׁקוּ *osculatae sunt*, Pf. 85, 11. part. praef. נֹשֵׁק *armans se, armatus*, pl. נֹשְׁקִים *armantes se, armati*, in regim. נֹשְׁקֵי 1 Chron. 12, 2. 2 Chron. 17, 17. Pf. 78, 9. infin. constr. נְשֹׁק *osculari*, 2 Sam. 20, 9. imp. per Aphaeresin שַׁק, vnde cum ה Parag. שְׁקָה (cum Scheua Composito, ad insinuandum (ַ) originarium,) *osculare*, Gen. 27, 26. fut. אֶשַּׁק, vnde cum ה Parag. אֶשְּׁקָה (cum Scheua Compos. sub ש, ad insinuandum Cholem originarium,) *osculabor*, 1 Reg. 19, 20. et אֶשָּׁק, vnde אֶשָּׁקְךָ *oscularer te*, Cant. 8, 1. יִשַּׁק *osculabitur*, Gen. 41, 40. Prou. 24, 26. (in quo posteriore tamen loco SCHVLTENS vertit: *armatus erit*,) pl. וַיִּשְּׁקוּ *et osculati sunt*, 1 Sam. 20, 41. cum Nun Parag. in pausa, יִשָּׁקוּן *osculentur*, Hos. 13, 2. Pih. infin. נַשֵּׁק *osculari*, Gen. 31, 28. imper. pl. נַשְּׁקוּ *osculamini*, Pf. 2, 12. fut. cum Vau Conuers. וַיְנַשֵּׁק *et osculatus est*, Gen. 29, 13. c. 31, 55. c. 45, 15. Hiph. part. foem. pl. מַשִּׁיקוֹת *adiungentes se* more *osculantium*, Ezech. 3, 13.

נֶשֶׁק m. 1) *armatura*, vel q. d. *armatio*, Pf. 140, 8. 2) *arma, quibus armatur*, 2 Reg. 10, 2. 2 Chron. 9, 24. Ief. 22, 8. etc. 3) metonymice *armamentarium*, Neh. 3, 19.

נֵשֶׁק m. *arma*, 1 Reg. 10, 25. Hiob. 20, 24.

נְשִׁיקָה f. *osculatio*, *osculum*, pl. נְשִׁיקוֹת *oscula*, Prou. 27, 6. Cant. 1, 2.

נָשַׁק in Kal inusit. Hiph. הִשִּׂיק *accendit*, *incendit*. Praet. pl. cum Vau Conuers וְהִשִּׂיקוּ *et accendent*, Ezech. 39, 9. fut. יַשִּׂיק *accendit*, Ies. 44, 15. Niph. praet. foem. נִשְּׂקָה *accensus est* (ignis), Ps. 78, 21.

נָשַׁר id. quod ישר, vnde fut. pl. mixtum ex masc. et foem. cum Vau Conuers. וַיִּשַּׁרְנָה *et recta iuerunt*, 1 Sam. 6, 12. Vid. quoque ישר.

נֶשֶׁר m. *aquila*, Leuit. 11, 13. Deut. 14, 12. Ps. 103, 5. Prou. 23, 5. etc. sic dicta putatur, quod *rostro carpat* et *vellicet*, ex significatione radicis Arab. نسر *rostro vulsit carpsitque*, quod specialiter de *accipitre*, *aquilae* specie, dicitur, vnde et *nesron aquila*. De aliis deriuationibus vid. *Arcan. Form.* p. 623. Plur. נְשָׁרִים *aquilae*, Exod. 19, 4. 2 Sam. 1, 23. Ies. 40, 31. Ier. 4, 13. in regim. נִשְׁרֵי Thren. 4, 19.

נְשַׁר m. Chald. id. Dan. 7, 4. pl. נִשְׁרִין *aquilae*, Dan. 4, 30.

נָשַׂר, Chald. נסר *secuit*, *dissecuit*, Arab. نشر, وشر et اشر, Aethiop. ወሰረ፡ Lat. *serrauit*. Inde deriuant Hiph. fut. וַיָּשַׂר *et dissecuit*, potius, *dissecare* siue *secare iussit*, *ad serrandum coëgit*, 1 Chron. 20, 3. quod sit pro וַיָּשַׂר, petita Forma à שור. Vid. tamen rad. שור.

מַשּׂוֹר m. *serra*, *qua ligna dissecantur*, Ies. 10, 15.

נָשַׁת *defecit*. Praet. foem. נָשְׁתָה Ier. 51, 30. in pausa, נָשָׁתָּה (cum Dagesch Forti, quale habes in נִחֲנוּ pro נִחַנוּ, vid. infra נחן,) Ies. 41, 17. Niph. vel Pih. praet. pl. cum Vau Conuers. וְנִשְּׁתוּ *et consumentur*, vel ex Pih. *et plane deficient*, Ies. 19, 5.

נִשְׁתְּוָן m. *epistola*; Esr. 4, 7. c. 7, 11. vox origine Persica, per transpositionem pro נִוִשְׁתָּן, à Verbo نوشتن *nowischten*, vel نوستن *nowisten*, alias نبشتن *nebischten*, i. e. *scribere*.

נִשְׁתְּוָן m. Chald. id. vnde in Statu Emphat. נִשְׁתְּוָנָא Esr. 4, 18. 23. c. 5, 5.

נָתִיב m. *semita*, *via*, proprie *aggesta* et *elata*, Ps. 78, 50. Hiob. 18, 10. c. 28, 7. c. 41, 24. (conf. מְסִלָּה רָמָה Ies. 49, 11.) à rad. Arab. نتب *elatus fuit*, *eminuit*. In regim. נְתִיב Ps. 119, 35. cum Affixo נְתִיבָה (excidente Mappik pro נְתִיבָהּ) *semita eius*, scil. iustitiae, Prou. 12, 28.

נְתִיבָה f. id. Ief. 43, 16. cum Affixo נְתִיבָתִי *femita mea*, Pf. 142, 4. Hiob. 30, 13. pl. נְתִיבוֹת *femitae*, Iud. 5, 6. Ief. 58, 12. cum Affixo נְתִיבוֹתֶיהָ *femitae eius*, Prou. 3, 17. Hof. 2, 8.

נָתַח in Kal inufit. Pih. praet. נִתַּח *in frufta diuifit*, Leuit. 8, 20. fut. אֲנַתֵּחַ, cum Affixo אֲנַתְּחֶהָ *in frufta diuidebam eam*, Iud. 20, 6. תְּנַתֵּחַ *diuides*, Exod. 29, 17. וַיְנַתַּח *et diuifit*, 1 Reg. 18, 33. etc.

נֵתַח et **נֶתַח** m. *fruftum*, *membrum*, *fegmentum*, Ezech. 24, 4. pl. נְתָחִים *frufta*, *membra*, Leuit. 1, 8. Iud. 19, 29. cum Affixo נְתָחָיו *frufta*, *membra eius* vel *fua*, Exod. 29, 17. Ezech. 24, 4.

נָתַךְ proprie *fluxit*, *defluxit*, vulgo *fufus*, *effufus eft*. Fut. תִּתַּךְ *defluet*, *effundetur*, 2 Chron. 12, 7. Ier. 42, 18. Dan. 9, 27. pl. cum Vau Conuers. וַתִּתְּכוּ *et fluxerunt*, *effufi funt*, Hiob. 3, 23. Niph. praet. נִתַּךְ *fufus*, *effufus*, *liquatus eft*, q. d. *fluere*, *defluere factus eft*, Exod. 9, 33. 2 Sam. 21, 10. foem. נִתְּכָה *effufa eft*, Nah. 1, 6. 2 Chron. 34, 21. pl. cum Vau Conuers. וּנְתַּכְתֶּם *et fundemini*, *liquabimini*, Ezech. 22, 21. part. foem. נִתֶּכֶת *effufa*, *effunditur*, Ier. 7, 20. Hiph. הִתִּיךְ *fluere fecit*, *fudit*, *effudit*, *liquauit*. Praet. cum Vau Conuers. וְהִתַּכְתִּי *et fundam*, *liquabo*, Ezech. 22, 20. pl. הִתִּיכוּ *effuderunt*, 2 Reg. 22, 9. infin. הַנְתִּיךְ *fundere*, *liquare*, Ezech. 22, 20. fut. תַּתִּיךְ, cum Affixo תַּתִּיכֵנִי *fundebas*, *conflabas me*, SCHVLTENSIO, coll. rad. Arab. *compreffis digitis exprimebas me*, Hiob. 10, 10. pl. cum Vau Conuers. וַיַּתִּיכוּ *et effuderunt*, 2 Chron. 34, 17. Hoph. praet. pl. הֻתַּכוּ *fufi*, *liquati eftis*, Ezech. 22, 22.

הִתּוּךְ m. (Verbale Hiphilicum,) *fufio*, *liquatio*, Ezech. 22, 22.

נָתַן in genere *pofuit*, *ftatuit*, Leuit. 4, 7. 1 Reg. 7, 39. fpecialiter 1) *dedit*, q. d. *pofuit in* alicuius *manu* fiue *poteftate*, vt Gen. 12, 7. Deut. 1, 36. Iof. 2, 9. *tradidit*, Leuit. 26, 25. Ief. 36, 15. Ier. 32, 4. Efr. 9, 7. *tribuit*, *attribuit*, Graec. ἀνατιθέναι et περιτιθέναι, 1 Sam. 18, 8. Pf. 68, 35. Hiob. 1, 22. Ief. 42, 8. Ier. 13, 13. 2) *permifit*, *conceffit*, q. d. *pofuit in* alterius *arbitrio*, (ficut et Graeci διδόναι et Latini *dare* dicunt pro *permittere*,) Gen. 20, 6. Exod. 3, 19. Num. 20, 21. Iud. 1, 34. etc. 3) *fecit*, *effecit*, q. d. *in fuo effe pofuit*, (ficut Graeci διατιθέναι et Latini *dare* dicunt pro *facere*, et Arab. נתן *pofuit*, it. *fecit*, *effecit*,) Gen. 17, 5. Leuit. 19, 28. 1 Reg. 16, 3. Pf. 18, 33. etc. 4) *praepofuit*, *praeftituit*, *pofuit fuper alios*, Gen. 41, 41. Deut. 17, 15. Ief. 55, 4. Ier. 1, 4. 5) *reputauit*, *exiftimauit*, (vt Graec. τίθεσθαι et Lat. *ftatuere*,) Gen. 42, 30. 1 Sam. 1, 16. Ezech. 28, 2. 6) *edidit*, *prodidit*, Exod. 7, 9. Pf. 81, 3. Ezech. 39, 21. maxime cum קוֹל, vt

2 Sam.

Sam. 22,14. Pſ. 68,34. Pſ. 77,18. Ier. 48,34. et פְּרִי, vt Leuit. 25,19. 26,4. Pſ. 1,9. quo SCHVLTENS etiam refert Prou. 10,24. c. 12,12. bi פְּרִי deficit. Singularis locutio eſt מִי יִתֵּן *quis dabit?* pro *vtinam!* Exod. 16,3. Num. 11,29. Deut. 5,26. Pſ. 14,7. etc. Praet. נָתַתָּ pro נָתַנְתָּ,) *poſuiſti, dediſti,* Iud. 15,18. 1 Reg. 8,34. cum ה Parag. נָתַתָּה Gen. 3,12. Deut. 26,10. et תַּתָּה 2 Sam. 22,41. coll. Pſ. 18,41, etita Forma tanquam à תון, ad Formam שַׁתָּה (à שות) Pſ. 8,7. Foem. נָתַתְּ (pro נָתַנְתְּ) Ezech. 16,33. et cum Iod Parag. נָתַתִּי ſec. Kethibh Ezech. 16, 18. 36. vnde cum Affixo נְתַתִּיהוּ *dediſti illud,* Ezech. 16, 9. נָתַתִּי (pro נָתַנְתִּי) *dedi,* Gen. 1,29. Exod. 31,6. pl. נָתְנוּ *dederunt,* Exod. 39,18. Ioſ. 6,24. in pauſa נָתָּנוּ (cum Dageſch Forti inſolito, quod ſe in graui elocutione, litteris praeſertim *lingualibus*, facile ingerit,) Ezech. 27,19. ſed נָתַנּוּ (pro נָתַנְנוּ) *dedimus,* Thren. 5,6. 1 Chron. 29,14. Part. praeſ. נֹתֵן *ponens, dans,* Gen. 9,12. Exod. 5,10. cum Affixis נֹתֶנְךָ *ponens, efficiens te,* Ier. 20,4. cum Affixo foem. נוֹתַנְךְ (pro נוֹתֶנֶךְ) id. Ezech. 23,28. c. 25,4. נֹתְנוֹ *dans, tradens eum,* 1 Reg. 10,13. pl. נֹתְנִים *ponentes, dantes,* Neh. 12,47. Ier. 26,15. in regim. נֹתְנֵי Hoſ. 2,7. part. Pahul נָתוּן *poſitus, datus,* Neh. 1,12. 2 Chron. 4,12. pl. נְתוּנִים *dati,* Num. 3,9. Deut. 28,32. foem. plur. נְתֻנוֹת *datae,* Deut. 28,31. Infin. abſol. נָתוֹן *ponendo, dando, tradendo,* Gen. 41,43. Num. 21,3. Deut. 15,10. infin. conſtr. נְתֹן *dare, permittere,* Gen. 38,9. Num. 20,21. per Aphaereſin et cum ה Parag. תְּנָה *dare,* quod nominaſcit et pro *datione* ſumitur Pſ. 8,2. qui locus difficilior explicandus eſt vel ex phraſi ſynonymica יהב כבוד Pſ. 29,2. Pſ. 96, 8. 1 Chron. 16,29. vt ſenſus ſit: *quin etiam datio gloriae tuae* (eſt) *ſuper coelis,* i. e. *etiam ſuper coelis gloria tibi datur et tribuitur,* coll. Pſ. 113,4. et Pſ. 148,13. vel ex Ezech. 39,21. vbi נתן כבוד eſt *edere, manifeſtare gloriam.* Neque opus eſt, cum SCHVLTENSIO recurrere ad rad. תנה: vt תְּנָה ſit Nomen, poſitum pro תְּנַת, per Enallagen ſtatus *abſoluti* pro *conſtructo* ſiue Regimine. Aliter rem expedit E. L. VRIEMOET in *Specim. ex omni Philologia S. et Orient.* cui תְּנָה eſt *Imperatiuus,* poſitus, vt apud Arabes, poſt Coniunction. *Cauſal.* pro *Subiunctiuo,* vt ſenſus l. c. ſit: *vt ponas* etc. Vulgo quoque תְּנָה exponunt: *dando,* ſcil. *dediſti;* ſed Infinitiuus *conſtructus* nullibi eo ſenſu vſurpatur. Alibi infin. conſtr. accipit ת Parag. interueniente Syncope litterae Nun, (vt in aliis,) תֵּת (pro תְּנֶת,) Gen. 4,12. Deut. 2,25. 31. Ioſ. 10,12. etc. vnde cum Affixo תִּתִּי τὸ *dare meum,* Gen. 29,19. Ier. 32,16. et inſuper cum Nun Paragog. תִּתֵּן *ponere, dare,* 1 Reg. 6,29. ſic ſec. Kethibh

Kethibh 1 Reg. 17, 14. Imper. per Aphaeresin תֵּן *pone, da,* Gen. 14, 21. Exod. 16, 33. cum ה Parag. תְּנָה Gen. 30, 26. Num. 11, 13. cum Affixo et Nun Epenthet. תְּנֶנָּה *da illam,* 1 Sam. 21, 9. foem. תְּנִי Gen. 30, 14. 2 Sam. 14, 7. in pausa תֵּנִי Ies. 43, 6. pl. תְּנוּ *ponite, date, edite, tradite,* Gen. 23, 4. Exod. 7, 9. Num. 16, 7. 1 Chron. 22, 19. Ps. 81, 3. Fut. אֶתֵּן *dabo* etc. Gen. 12, 7. Exod. 2, 9. cum ה Parag. אֶתְּנָה Gen. 17, 2. Exod. 14, 12. in pausa אֶתֵּנָה Gen. 30, 28. Ps. 51, 18. cum Affixis אֶתֶּנְךָ *ponam, praeficiam, tradam, faciam te,* 1 Reg. 14, 5. Ies. 42, 6. Ier. 38, 16. אֶתְּנֵהוּ *ponam, faciam, tradam eum,* Ps. 89, 27. Ezech. 31, 11. תִּתֵּן *dabis* etc. Gen. 15, 2. Exod. 10, 25. foem. תִּתְּנִי Ezech. 16, 21. Mich. 1, 14. יִתֵּן *ponet, dabit* etc. Gen. 43, 14. Exod. 3, 19. pl. נִתֵּן *dabimus* etc. Gen. 34, 21. Iud. 8, 6. 15. et sequente Makkeph נִתֶּן־ Iud. 16, 5. pl. cum Affixo יִתְּנֻהוּ *tradant illud,* scil. argentum, sec. Kri 2 Reg. 22, 5. sed Kethibh habet יִתְּנֻה, cum Affixo foem. quasi כֶּסֶף sit gen. *com.* Niph. praet. נִתַּן *datus est,* etc. Leuit. 19, 20. Num. 26, 62. pl. cum Vau Conuers. וְנִתַּתֶּם (pro וְנִתַּנְתֶּם) *et trademini,* Leuit. 26, 25. נִתַּנּוּ (pro נִתַּנְנוּ) *traditi sumus,* Esr. 9, 7. part. נִתָּן *datus, datum, datur,* etc. Exod. 5, 16. 2 Chron. 28, 5. infin. הִנָּתֵן *dari, dando,* Ier. 32, 4. Esth. 3, 14. fut. תִּנָּתֵן *traderis,* Ier. 34, 3. c. 37, 17. יִנָּתֵן *dabitur, tradetur, detur,* Exod. 5, 18. Leuit. 24, 20. etc. Hoph. fut. יֻתַּן *ponetur, dabitur, detur,* Leuit. 11, 38. Num. 26, 54. et sec. Kri 2 Sam. 21, 6. vbi Kethibh habet יִנָּתֵן ex Niph.

נְתַן Chald. id. Infin. מִנְתַּן *dare,* Esr. 7, 20. fut. תִּנְתֵּן *dabis,* Esr. 7, 20. יִנְתֵּן, et sequente Makkeph, יִנְתֶּן־ *daret,* Dan. 2, 16. sed cum Affixo et Nun Epenthet יִתְּנִנַּהּ *dat illud,* Dan. 4, 14. 22. 29. pl. יִתְּנוּן *dabunt,* Esr. 4, 13.

נְתוּנִים, *donationes, dona,* vt intelligi potest prius נְתוּנִים Num. 3, 9.

נָתִין m. in pl. נְתִינִים *Nethinaei,* i. e. *dati:* quo nomine intelliguntur omnes, qui aliquando Leuitis *dati* sunt, vt iis opem ferrent, coll. Ios. 9, 27. 1 Chron. 6, 33, Esr. 8, 20.

נְתִינִין m. pl. Chald. id. vnde in Statu Emphat. נְתִינַיָּא *Nethinaei,* Esr. 7, 24.

מַתָּן m. *donum,* Gen. 34, 12. 2 Reg. 11, 18. Prou. 19, 6. etc. cum Affixo מַתָּנָם *donum eorum,* Num. 18, 1.

מַתָּנָה f. id. Num. 18, 6. 7. Eccles. 7, 7. Ezech. 46, 16. 17. etc. in regim. מַתְּנַת Deut. 16, 17. pl. מַתָּנוֹת *dona,* Gen. 25, 6. Ps. 68, 19. in

regim.

regim. מַתְּנוֹת Exod. 28, 39. cum Affixo מַתְּנוֹתָם *dona eorum*, Ezech. 20, 39.

מַתְּנָא f. Chald. id. vnde pl. מַתְּנָן *dona*, Dan. 2, 6. 48. cum Affixo מַתְּנָתָךְ *dona tua*, Dan. 5, 17.

מַתַּת f. (per Syncopen pro מַתְּנָה,) id. Prou. 25, 14. Eccleſ. 3, 13. Ezech. 46, 5. 11. etc. in pauſa מַתָּת 1 Reg. 13, 7.

נָתַס *diruit, ſubuertit*, fere vt נתץ. Praet. pl. נָתְסוּ *ſubuerterunt*, Hiob. 30, 13.

נָתַע in Kal inuſit. Aethiop. *fugit*, in 4 Coniug. *fugauit*, it. *abſtulit, fregit, abrupit*. Inde eſt Niph. praet. pl. in pauſa נִתָּעוּ *ablati* vel *fracti ſunt*, Hiob. 4, 10.

נָתַץ proprie *fregit*, metaphorice *diruit, deſtruxit*. Praet. pl. נָתְצוּ *deſtruxerunt*, 2 Reg. 25, 10. Ier. 52, 14. in pauſa נָתָצוּ Ier. 39, 8. part. Pahul נָתוּץ *deſtructus*, pl. נְתֻצִים *deſtructi*, Ier. 33, 4. infin. conſtr. נְתוֹץ *diruere*, Ier. 1, 10. c. 18, 7. imper. נְתֹץ *frange*, Pſ. 58, 7. fut. אֶתֹּץ *deſtruam*, Iud. 8, 9. יִתֹּץ *deſtruet*, Ezech. 26, 9. cum Affixo יִתָּצְךָ *deſtruet te*, Pſ. 52, 7. pl. in pauſa תִּתֹּצוּ *frangetis, diruetis*, Deut. 7, 5. ſimulque cum Nun Parag. תִּתֹּצוּן Exod. 34, 13. Iud. 2, 2. etc. Niph. praet. pl. נִתְּצוּ *deſtructae ſunt*, Ier. 4, 26. Nah. 1, 6. Pih. praet. נִתֵּץ *deſtruxit, diruit*, 2 Chron. 33, 3. pl. cum Vau Conuers. וְנִתְּצוּ *et diruent*, Ezech. 16, 39. Fut. וַיְנַתֵּץ *et diruit, deſtruxit*, 2 Chron. 34, 7. Pyh. praet. נֻתַּץ *dirutum eſt*, Iud. 6, 28. Hoph. fut. יֻתַּץ *diruetur, diruatur*, Leuit. 11, 35.

נָתַק *rupit, abrupit, vulſit, auulſit, euulſit*. Praet. pl. נָתַקְנוּ, vnde cum Vau Conuers. et Affixo ſimulque cum Dageſch F. *affectuoſo*, ad inſinuandam *auulſionis celeritatem*, וּנְתַקְּנֻהוּ *et auellemus eum*, Iud. 20, 32. part. Pahul נָתוּק *auulſum, euulſum*, i. e. *cui teſticuli euulſi ſunt*, Leuit. 22, 24. fut. אֶתֹּק vel אֶנְתֹּק, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. אֶתְּקֶנְּךָ *auellerem te*, Ier. 22, 24. Niph. praet. נִתַּק *ruptus, rupta eſt*, Ieſ. 5, 27. pl. נִתְּקוּ *abrupti, auulſi, ae, ſunt*, Hoſ. 4, 18. Hiob. 16, 12. in pauſa נִתָּקוּ Ier. 6, 29. c. 10, 20. fut. יִנָּתֵק *abrumpetur, auelletur, rumpitur, abrumpitur*, Iud. 17, 9. Hiob. 18, 14. Eccleſ. 4, 12. Pih. נִתֵּק *rupit, abrupit, auulſit*. Praet. נִתַּקְתִּי Ier. 2, 20. *rupi, auulſi*, vel, vt LXX et Vulgatus expoſuerunt, in 2 foem. *abrupiſti*, cum Iod Parag. quae Forma in Kethibh frequenter occurrit. Pl. נִתְּקוּ *ruperunt, auulſerunt*, Ier. 5, 5. Fut. אֲנַתֵּק *rumpam, auellam*, Ier. 30, 8. Nah. 1, 13. foem. in pauſa תְּנַתֵּקִי *auelles*, Ezech. 23, 34. יְנַתֵּק *rumpet, auellet*, Pſ. 107, 14.

pl. cum ה Parag. נְנַתְּקָה *rumpamus*, Pſ. 2, 3. Hiph. infin. הַתִּיקֵנוּ τό *auellere noſtrum*, Ioſ. 8, 6. imp. cum Affixo הַתִּיקֵם *auelle eos*, Ier. 12, 3. Hoph. praet. pl. הָנְתְּקוּ *auulſi ſunt*, Iud. 20, 31.

נֶתֶק, m. *porrigo*, q. d. *auulſio capillorum*, Leuit. 13, 30. 31. 32. 34-37. c. 14, 54. metonymice *porrigine affectus*, Leuit. 13, 33.

אַתִּיק m. *periſtylium*, quod vulgo huc referunt, vid. ſuo loco p. 94.

נָתַר in genere *laxatus, expeditus, libere et expedite latus eſt*, hinc ſpec. *ſaliit, ſubſiliit*. Fut. יִתַּר *ſalit, ſubſilit*, Hiob. 37, 1. Pih. infin. נַתֵּר *cito ſalire, ſubſilire*, Leuit. 11, 21. Hiph. הִתִּיר *libere ferri ſiuit, laxauit, expediuit, ſoluit*. Part. מַתִּיר *laxans, ſoluens, expediens*, Pſ. 146, 7. infin. הַתֵּר *ſoluere, laxare*, Ieſ. 58, 6. fut. יַתֵּר *laxet, libere ferri ſinat*, Hiob. 6, 9. cum Vau Conuers. וַיַּתֵּר *et laxauit, expediuit*, 2 Sam. 22, 33. Habac. 6, 5. ſed cum Affixo וַיַּתִּירֵהוּ *et laxauit, ſoluit eum*, Pſ. 105, 20.

נְתַר Chald. *defluxit, decidit*, vt Syr. et Arab. نثر : vnde Aphel imper. pl. אַתַּרוּ *deiicite, decutite*, Dan. 4, 11.

נֶתֶר m. *nitrum*, Prou. 25, 20. Ier. 2, 22. ſic dictum à *vi ſe laxandi* et *excutiendi* ſiue *exſiliendi*. PLINIVS L. XXXI. c. 10. de *nitro: Vritur, in teſta opertum, ne exſultet*. In priori tamen loco SCHVLTENS in *Commentar*. intelligit *vulnus altius inflictum*, ex Arab. quomodo et LXX reddiderunt.

נָתַשׁ *euulſit, exſtirpauit*. Praet. נָתַשְׁתָּ *exſtirpaſti*, Pſ. 9, 7. part. praeſ. נֹתֵשׁ *exſtirpans*, Ier. 45, 4. cum Affixo נֹתְשָׁם *exſtirpans eos*, Ier. 12, 14. infin. abſol. נָתוֹשׁ *exſtirpando*, Ier. 12, 17. infin. conſtr. נְתוֹשׁ *exſtirpare*, Ier. 1, 10. c. 18, 7. c. 31, 28. cum Affixo נָתְשִׁי τό *exſtirpare meum*, Ier. 12, 15. fut. אֶתּוֹשׁ *exſtirpabo, euellam*, Ier. 12, 14. c. 24, 7. c. 42, 10. וַיִּתְּשֵׁם *et exſtirpauit eos*, Deut. 29, 28. Niph. fut. יִנָּתֵשׁ *euelletur, exſtirpabitur*, Ier. 31, 9. foem. תִּנָּתֵשׁ id. Dan. 11, 4. pl. יִנָּתְשׁוּ *exſtirpabuntur*, Amoſ. 9, 15. ſed Ier. 18, 14. potius per Metatheſin dictum eſt pro יִנָּשְׁתוּ *conſumentur*, (à נשת,) coll. Ieſ. 19, 5. Hoph. fut. cum Vau Conuers. וַתֻּתַּשׁ *et euulſa eſt*, Ezech. 19, 12.

ס

סְאָה f. *ſatum*, genus *menſurae* aridorum, continens tertiam partem Ephae, 2 Reg. 7, 1. 16. 18. q. d. *diuiſio* rerum aridarum, à rad. Arab. سأع *diuiſit*. Plur. סְאִים *ſata*, Gen. 18, 6. 1 Sam. 25, 18. dual. סָאתַיִם (ex Syriſmo pro סְאָתַיִם,) *duo ſata*, 1 Reg. 18, 32. 2 Reg. 7, 1. 16, 18.

סַאסְּאָה f. Ief. 27, 8. vulgo *menſurâ*, vel *modiatim*, q. d. סְאָה סְאָה, omiſſo Praefixo ב: quomodo conſ. שָׁלִישׁ Pſ. 80, 6. rectius *facundia* vel *acumen redarguendi*, coll. Aethiop. סאסא (ſaſa) *facundia*, et rad. Arab. ساسا *arguit*.

סָאַן vulgo *calceauit: calceauit ſe*, vt Syr. et Aethiop. potius ex mente SCHVLTENSII, *fecit*, *curauit*, *reſpexit rem ſuam*, vt Arab. شأن. Part. praeſ. סֹאֵן *calceans ſe*, vel *rem ſuam faciens et curans*, Ieſ. 9, 4.

סְאוֹן m. *calceatio*, vel potius *res*, *negotium*, *actio*, vt Arab. *ſchaanon*, Ieſ. 9, 4.

סָבָא *potauit*, *ſe inebriauit*, German. ſauffen. Part. praeſ. סֹבֵא *inebrians ſe*, *potator*, Deut. 21, 20. Prou. 23, 21. pl. סֹבְאִים *potatores*, ſec. Kethibh Ezech. 23, 42. (ſed Kri habet סָבָאִים *Sabaei*,) in regim. סֹבְאֵי Prou. 23, 20. Infin. conſtr. סְבֹא *potare*, *inebriare ſe*, cum Affixo סָבְאָם τὸ *potare* ſiue *inebriari eorum*, Nah. 1, 10. Fut. pl. cum ה Parag. נִסְבְּאָה *potabimus*, *inebriabimus nos*, Ieſ. 56, 12.

סֹבֶא m. *potus*, *vinum*, *merum*, quod *potatur*, cum Affixis סָבְאֵךְ *merum tuum*, Ieſ. 1, 22. סָבְאָם *merum eorum*, Hoſ. 4, 18.

סְבוּאִים m. pl. *potationes*, Nah. 1, 10.

סָבַב *vertit*, *conuertit ſe in alteram partem*, ſicque *circumiuit*, *circumdedit*, it. *menſae aſſedit*, *accubuit*, petita phraſi à menſarum *rotunditate*. *Transfigendi* quoque et *vulneribus configendi* notionem, vt Arab. ei tribuit b. SCHVLTENS: quo pertineant loca Pſ. 109, 3. Pſ. 118, 10. 11. 12. Hiob. 16, 13. Praet. defect. סַבֹּתִי *conuerti me* (contra omnem animam etc.) 1 Sam. 22, 22. (vbi vulgo vertunt: *cauſam praebui*, ſignificatione quaſi petita à סִבָּה *occaſio*, *cauſa*,) Eccleſ. 2, 20. c. 7, 25. pl. סָבְבוּ *circumiuerunt*, *circumdederunt*, Ioſ. 6, 15. cum Affixo סְבָבוּנִי *circumdederunt me*, Pſ. 18, 6. Pſ. 22, 13. 17. et ſec. Kethibh Pſ. 17, 11. (vbi Kri habet סְבָבוּנוּ *circumdederunt nos*,) et סְבָבֻנִי Hoſ. 12, 1. et defectiue סַבֻּנִי 2 Sam. 22, 6. וְסַבֹּתֶם *et circumibitis*, Ioſ. 6, 3. Part. praeſ. סוֹבֵב *conuertens ſe*, *circumiens*, *circumdans*, Gen. 2, 11. 13. 2 Reg. 6, 15. Eccleſ. 1, 6. et cum Iod, סֹבִיב 2 Reg. 8, 21. pl. סֹבְבִים *circumeuntes*, *circumdantes*, 1 Reg. 7, 24. Cant. 3, 3. Infin. conſtr. סְבֹב *circumire*, Num. 21, 5. et defectiue, סֹב Deut. 2, 3. Imp. סֹב *conuerte te*, 1 Sam. 22, 18. Cant. 2, 17. foem. סֹבִּי *circumi*, Ieſ. 23, 16. pl. סֹבּוּ *conuertite vos*, 1 Sam. 22, 17. *circumite*, Ioſ. 6, 7. Pſ. 48, 13. Fut. יָסֹב *circumdabat*, 1 Reg. 7, 15. 23. 2 Chron. 4, 2. cum Affixo et Nun

 Epen-

Epenthet. יְסַבּוּ *circumdabat eam*, Ier. 52, 21. pl. נָסֹב *circumdabimus*, scil. mensam *rotundam: mensae assidebimus*, 1 Sam. 16, 11. conf. Ps. 128, 3. וַנָּסָב *et circumiuimus*, Deut. 2, 1. יָסֹבּוּ *circumdant*, Hiob. 16, 13. f. תְּסֻבֶּינָה *circumibant*, Gen. 37, 7. Niph. נָסַב et נָסֵב *versus, circumuersus, circumductus est*, et *reciproce, se vertit in alteram partem* siue *in rotundum*. Praet. cum Vau Conuers. וְנָסַב *et vertetur, vertet se*, Num. 34, 4. 5. Ios. 15, 3. 10. foem. וְנָסְבָה *et vertet se*, Ezech. 41, 7. compensatione mediae radicalis neglecta; sed נָסַבָּה *versa est*, Ezech. 26, 2. pl. נָסַבּוּ *verterunt se in rotundum*, i. e. *circuiuerunt*, Gen. 19, 4. Iud. 19, 22. וְנָסַבּוּ *et vertent se*, Ios. 7, 9. *et vertentur*, Ier. 6, 12. Fut. תִּסֹּב *vertes, vertis te*, Ps. 71, 21. *vertebas te*, Ps. 114, 5. יִסֹּב *vertetur*, Zach. 14, 10. *vertebat se*, Ps. 114, 3. *vertat se*, 2 Sam. 14, 25. *circumducatur*, 1 Sam. 5, 8. et יִסַּב, vnde pl. יִסַּבּוּ *vertebant se*, Ezech. 1, 9. 12. 17. c. 10, 11. 16. Pih. סִבֵּב *vertit in alteram partem, circumduxit*, et סוֹבֵב *circumiuit, circumdedit*. Infin. סַבֵּב *vertere, circumducere*, 2 Sam. 14, 20. Fut. cum ה Parag. אֲסֹבְבָה *circumibo*, Ps. 26, 6. Cant. 3, 2. יְסוֹבֵב, cum Affixo et Nun Epenthet. יְסֹבְבֶנְהוּ *circumdabat eum*, Deut. 32, 10. et יְסוֹבְבֶנּוּ *circumdabit eum*, Ps. 32, 10. etc. Hiph. הֵסֵב *vertit, conuertit, circumduxit*, it. *circumiuit, circumdedit*. Praet. הֲסִבֹּתָ *conuertisti*, 1 Reg. 18, 36. pl. הֵסַבּוּ *circumduxerunt*, 1 Sam. 5, 9. 10. Part. מֵסֵב *vertens*, Ier. 21, 4. it. *circumdans*, vnde pl. cum Affixo מְסִבָּי *circumdantes me*, Ps. 140, 10. Infin. הָסֵב *vertere*, 2 Sam. 3, 12. 1 Chron. 12, 23. Imp. הָסֵב *verte te*, (intransitiue,) 2 Sam. 5, 23. 1 Chron. 14, 14. sed foem. הָסֵבִּי *verte*, (actiue,) Cant. 6, 4. Fut. יָסֵב, vnde cum Vau Conuers. et Affixo וַיְסִבֵּנִי *et circumduxit me*, Ezech. 47, 2. et more Chald. יַסֵּב, vnde וַיַּסֵּב *et vertit, conuertit*, 2 Sam. 20, 12. 1 Reg. 8, 14. Ies. 38, 2. *et mutauit*, 2 Reg. 23, 34. c. 24, 17. 2 Chron. 36, 4. *et circumduxit*, Exod. 13, 18. *et circumiuit*, Ios. 6, 11. pl. נָסֵב *circumdemus*, 2 Chron. 14, 7. et cum ה Parag. נָסֵבָּה *circumducemus*, 1 Chron. 13, 3. וַיַּסֵּבּוּ *et conuerterunt*, Iud. 18, 23. 2 Chron. 29, 6. *et circumduxerunt*, 1 Sam. 5, 8. vbi media radicalis deficiens dupliciter compensatur, et in *prima* radicali, more Chaldaeorum, et in *tertia*, ratione regulari. Hoph. part. pl. foem. מוּסַבֹּת *versae, mutatae*, Num. 32, 38. *circumdatae*, Exod. 39, 13. et מֻסַבֹּת Exod. 38, 11. c. 39, 6. fut. more Chald. media radicali in prima compensata, יוּסַּב (pro יֻסַּב) *vertitur, versatur*, Ies. 28, 27.

סָבִיב m. *locus per circuitum circumscriptus* vel *circumdatus: circuitus*, 1 Chron. 11, 8. מִסָּבִיב *à circuitu*, Num. 16, 24. 27. Deut.

Deut. 12, 10. 1 Reg. 4, 24. 1 Chron. 11, 8. etc. Sed saepius in Particulam abit, significans *circa*, *circum*, et geminatum, *circumcirca*, *vndique*, vt Gen. 23, 17. Exod. 16, 13. Ezech. 8, 10. c. 37, 2. c. 40, 5. 14. 16. 17. 25. 29. etc. Pl. סְבִיבִים *circuitus*, in regim. סְבִיבֵי Ier. 10, 32. cum Affixo סְבִיבֶיךָ *circuitus tui*, Ier. 49, 5. pl. foem. סְבִיבוֹת *circuitus*, Ier. 17, 26. Ezech. 28, 26. cum Affixo סְבִיבֹתֵינוּ *circuitus nostri*, Num. 22, 4. Dan. 9, 16. Ps. 44, 14. sed et sic saepe in Particulam abit: *circa*, *circum*, vt Exod. 7, 24. Num. 11, 24. 31. 32. Iud. 7, 18. etc. סְבִיבֹתַי *circa*, *circum me*, Deut. 17, 14. Ps. 27, 6. etc.

סְבִיב m. *circumdatio*, *obsessio*, vt intelligi potest Amos. 3, 11. Alii tamen ad סָבִיב referunt.

סִבָּה f. *occasio*, *causa*, q. d. *conuersio rerum*, 1 Reg. 12, 15.

נְסִבָּה f. (Verbale Niphalicum,) id. 2 Chron. 10, 15. nisi potius sit part. Niph. foem. *conuersum*, tanquam à masc. נָסֵב, Formae נְמֵס 1 Sam. 15, 9. et נָקֵל Ezech. 8, 17.

מוּסַב m. *circuitus*, in regim. מוּסַב Ezech. 41, 7.

מֵסַב m. id. et aduerbialiter, *circum*, *circumcirca*, 1 Reg. 6, 29. cum Affixo מְסִבּוֹ *circuitus* i. e. *accubitus suus*, Cant. 1, 12. coll. rad. 1 Sam. 16, 11. Pl. מְסִבִּים *circuitus*, in regim. מְסִבֵּי 2 Reg. 23, 5. vbi מְסִבֵּי est pro בִּמְסִבֵּי *in circuitibus*, vel exponendum *circa*, *circum*, vt plur. foem. מְסִבּוֹת Hiob. 37, 12.

סָבַךְ *plexuit*, *implexuit*, *perplexuit*, *implicauit*, vt Arab. شبك. Part. Pahul pl. סְבֻכִים *perplexi*, Nah. 1, 10. Pyh. fut. plur. in pausa יְסֻבָּכוּ *implicantur*, Hiob. 8, 17.

סְבָךְ m. *perplexitas*: *perplexum*, Gen. 22, 13. pl. סְבָכִים *perplexa*, in regim. סִבְכֵי Ies. 9, 17. c. 10, 34. Scribitur etiam שְׂבָךְ, quod vid. suo loco.

סְבֹךְ m. id. Ps. 74, 5.

סֹבֶךְ m. id. pro quo etiam scribitur שׂוֹבֶךְ 2 Sam. 18, 9. Cum Affixo סֻבְּכוֹ (sec. plurimos codices, pro סֻבְכוֹ,) *perplexitatem suam* vel *perplexum suum*, i. e. *locum suum* multis fruticibus *perplexum*, Ier. 4, 7.

סַבְּכָא f. Chald. *sambuca*, Dan. 3, 5. dicta à *fidibus plexis et implicatis*. Vulgo ipsum Graec. σαμβύκη esse volunt. Scribitur quoque שַׂבְּכָא, Dan. 3, 7. 10. 15.

שְׂבָכִים pl. et שְׂבָכָה, quae ratione originis huc pertinent, vid. suo loco in littera ש.

סָבַל *onus sibi imposuit*, *onerauit se*, hinc *portauit*, *baiulauit*.

uit. Verbum *Praegnans*, vt synonymum נטל. Praet. cum Affixo סְבָלָם *baiulauit eos*, Ies. 53, 4. pl. סָבָלְנוּ *baiulauimus*, Thren. 5, 7. Infin. constr. סְבֹל *baiulare*, Gen. 49, 15. Fut. אֶסְבֹּל *portabo*, *baiulabo*, Ies. 46, 4. יִסְבֹּל *baiulabat*, Ies. 53, 11. pl. cum Affixo יִסְבְּלֻהוּ *baiulabunt eum*, Ies. 46, 7. Pyh. part. pl. מְסֻבָּלִים *onerati*, *onusti*, *oneribus trahendis occupati*; sed BOCHARTO *onus vteri gestantes*, *grauidae*, (de *vaccis*,) Ps. 144, 14. Hithpah. fut. יִסְתַּבֵּל (pro יִתְסַבֵּל) *onerabit se*, Eccles. 12, 5.

סְבַל Chald. id. vnde Pahel part. מְסוֹבַל *portans*, pl. מְסוֹבְלִין *portantia*, *sustinentia*, scil. aedificium, Esr. 6, 3.

סֵבֶל m. *onus*, quod *portatur*, 1 Reg. 11, 28. Ps. 81, 7. Neh. 4, 17.

סַבָּל m. *portator*, *baiulus*, 2 Chron. 2, 1. 17. Neh. 4, 10. נֹשֵׂא סַבָּל 1 Reg. 5, 29. *portans et baiulus*, per *Asyndeton*, vel *portans baiulus*, per *Appositionem*, vt Gen. 21, 20. pl. סַבָּלִים *baiuli*, 2 Chron. 34, 13.

סֹבֶל m. (Verbale ex Pyhal,) *onus graue*, vnde cum Affixo סֻבֳּלוֹ *onus eius*, Ies. 9, 3. c. 10, 27. c. 14, 25.

סְבָלָה f. *onus*, pl. סְבָלוֹת *onera*, in regim. סִבְלוֹת Exod. 6, 6. 7. cum Affixo סִבְלֹתָם *onera eorum* vel *sua*, Exod. 1, 11. c. 2, 11. c. 5, 5.

סִבֹּלֶת f. ex dialecto Ephraimitarum pro שִׁבֹּלֶת *fluuius*, *fluentum*, Iud. 12, 6. vid. שִׁבֹּלֶת.

סְבַר Chald. *cogitauit*, *existimauit*. Fut. יִסְבַּר *cogitabit*, Dan. 7, 25.

סָגַד *humiliauit se*, *procubuit adorandi causa*: *adorauit*. Fut. אֶסְגּוֹד *procumbam*, *adorabo*, Ies. 44, 19. יִסְגָּד *adorat*, Ies. 44, 17. pl. יִסְגְּדוּ *adorant*, Ies. 46, 6.

סְגִד Chald. id. Dan. 2, 46. Part. praes. סָגֵד, pl. סָגְדִין *adorantes*, *adorant*, Dan. 3, 7. 12. 14. fut. יִסְגֻּד *adorabit*, Dan. 3, 6. 10. 11. pl. נִסְגֻּד *adorabimus*, Dan. 3, 18. תִּסְגְּדוּן *adorabitis*, *adoretis*, Dan. 3, 5. 15. יִסְגְּדוּן *adorarent*, Dan. 3, 28.

סְגֻלָּה f. *peculium*, Exod. 19, 5. Deut. 7, 6. 1 Chron. 29, 3. Malach. 3, 17. vel à rad. Chald. סגל *acquisiuit*, vel ab Arab. סגל in 2 Coniug. *signauit*: vt *peculium* sit, *sigillo* possessoris *signatum*. In regim. סְגֻלַּת Eccles. 2, 8. cum Affixo סְגֻלָּתוֹ *peculium suum*, Ps. 135, 4.

סָגָן m. *magnas*, *primas*, *princeps*, cum terminatione *augmentatiua*, à שׂגה, Chald. et Syr. סגא *magnus fuit* vel *euasit*. Plur.

Plur. סְגָנִים *magnates, proceres, principes*, Ies. 41, 25. Ier. 51, 23. Ezech. 23, 6. etc. cum Affixo סְגָנֶיהָ *proceres, principes eius*, Ier. 51, 28. 57.

סְגַן m. Chald. id. pl. סִגְנִין *proceres*, Dan. 2, 48. in Statu Emphat. סִגְנַיָּא Dan. 3, 2. 27. c. 6, 8.

סָגַר *clausit, occlusit, conclusit, inclusit*. Praet. f. cum Vau Conuers. וְסָגַרְתְּ *et occludes, occludas*, 2 Reg. 4, 4. pl. סָגְרוּ *clauserunt, occluserunt*, Ps. 17, 10. 2 Chron. 29, 7. in pausa סָגָרוּ Gen. 19, 10. Ios. 2, 7. Part. praes. סֹגֵר *claudens*, Ies. 22, 22. foem. סֹגֶרֶת *claudens*, scil. *se* vel *portas suas*, Ios. 6, 1. part. Pahul סָגוּר *clausus, clausum*, Ezech. 44, 1. 2. c. 46, 1. Hiob. 41, 7. Alibi de *auro* dicitur, vt 1 Reg. 6, 2. 21. 49. c. 7, 49. 50. c. 10, 21. 2 Chron. 20, 22. c. 9, 20. quomodo סָגוּר *rubrum* significat siue *rutilum*, ex significatione radicis Arab. סגר *rubuit*, alias fere סרג *rubefecit*, it. *coruscauit*, et סקר *rubuit*. Infin. constr. סְגוֹר *claudere*, Ios. 2, 5. Imp. סְגֹר *claude*, Ies. 26, 2. Aliud סְגוֹר vid. inter Nomina. Fut. יִסְגֹּר *claudet, claudat, occludit, includit*, Hiob. 12, 14. Malach. 1, 10. pl. cum ה Parag. נִסְגְּרָה *claudamus*, Neh. 6, 10. Niph. praet. נִסְגַּר *clausus, conclusus, inclusus est*, 1 Sam. 23, 7. et reciproce, *inclusit se*. Imp. הִסָּגֵר *include te*, Ezech. 3, 24. Fut. יִסָּגֵר *claudetur*, Ezech. 46, 2. תִּסָּגֵר *includatur*, Num. 12, 14. etc. Pih. praet. סִגַּר *concludendum dedit* siue *tradidit*, 1 Sam. 26, 8. 2 Sam. 18, 28. it. *clausit, inclusit*. Fut. יְסַגֵּר, cum Affixo יְסַגֶּרְךָ *tradet te*, 1 Sam. 17, 46. Pyh. praet. סֻגַּר *clausus, clausa est*, Ies. 24, 10. pl. סֻגְּרוּ *clausae sunt*, Ier. 13, 19. part. foem. מְסֻגֶּרֶת *clausa*, Ios. 6, 1. Hiph. praet. הִסְגִּיר id. quod Pih. Leuit. 14, 46. Ps. 78, 50. Thren. 2, 7. וְהִסְגַּרְתִּי *et tradam*, Amos. 6, 8. Infin. הַסְגִּיר *tradere*, Amos. 1, 6. Fut. תַּסְגִּיר *trades, tradas*, Deut. 23, 15. et תַּסְגֵּר Obad. 1, 14. יַסְגִּיר *tradet* vel *concludet*, SCHVLTENS סוגר שַׁו *inclusum tradet*, Hiob. 11, 10. sed וַיַּסְגֵּר *et tradidit*, Ps. 78, 48. 62. pl. יַסְגִּירוּ *tradent*, Ios. 20, 5. 1 Sam. 23, 12. Part. מַסְגֵּר (cum (..) pro (ִי), ad Formam מַהְלֵם Ier. 29, 8. מַעְזֵר 2 Chron. 28, 23. etc. idque ex Aramaeismo,) *claustrarius, claustra faciens*, 2 Reg. 24, 14. 16. Ier. 24, 1. c. 29, 2. Aliud vid. inter Nomina.

סְגַר (pro סִגַּר,) Chald. id. Dan. 6, 23.

סְגוֹר m. 1) *clausura*, Hos. 13, 8. vbi *clausura cordis* dicitur pro *pericardio* siue *praecordiis*. 2) *aurum rubrum* siue *rutilum*, Hiob. 28, 15. vid. antea in rad. 3) Ps. 35, 3. plerisque Hebraeis genus est *armorum*, scil. *sagaris*, *gladius Persicus*, Arab. שגיר, cuius rad. est שגר *confodit*.

סוּגַר m. Ezech. 19, 9. vulgo *clauſtrum* vel *cauea*, rectius ſec. KIMCHIVM, PAGNINVM aliosque, *compes*, vel ſec. Chaldaeum et SCHVLTENSIVM, *vinculum colli*, *collare*, Graec. κλοιός, *habens* (vi Formae) *continuas clauſuras* ſiue *ligaturas*, coll. rad. Arab. סגר *collum ligauit*, *clauſit collari iniecto*. Conf. *Arcan. Form.* p. 207.

סַגְרִיר m. *imber*, *effuſio aquae copioſa*, Prou. 27, 15. ex ſignificatione rad. Arab. סגר *aquâ impleuit*, *aquam effudit*.

מַסְגֵּר m. *clauſtrum*, *carcer*, *locus*, *in quo* quis *concluſus tenetur*, Ieſ. 24, 22. c. 42, 7. Pſ. 142, 8. Aliud vid. ſupra in rad.

מִסְגֶּרֶת f. 1) id. vnde pl. cum Affixis מִסְגְּרוֹתָם *clauſtra ſua*, 2 Sam. 22, 46. et מִסְגְּרוֹתֵיהֶם id. Pſ. 18, 46. Mich. 7, 17. 2) *taenia*, *qua* aliquid *includitur* ſiue *circumcluditur*, *clauſura*, pl. מִסְגְּרוֹת *taeniae*, *clauſurae*, 1 Reg. 7, 28. 29. 32. 2 Reg. 16, 17. cum Affixo מִסְגְּרֹתֶיהָ *taeniae*, *clauſurae eius*, 1 Reg. 7, 35. 36. in quo poſteriore loco Kethibh praefixum habet ו plane otioſum, quod ex Cholem plene ſcripto, מִסְגְּרוֹתֶיהָ, in hunc locum à Maſorethis traiectum videtur, quale quid etiam factum HILLERO videtur in חַסְדְּ Neh. 9, 17. ſec. Kethibh legendum חַסְדּוֹ *miſericordia eius*.

מִסְגֶּרֶת f. *taenia*, Exod. 25, 25. 27. c. 37, 12. 14. cum Affixo מִסְגַּרְתּוֹ *taenia eius*, Exod. 25, 25.

סַד m. *cippus*, *compes*, quo pedes *conſtringuntur* et *ligantur*, Hiob. 13, 27. c. 33, 11. à rad. Arab. شدّ *durius accepit*, it. *conſtrinxit*, *ligauit*.

סָדִין m. *ſindon*, proprie *veſtis laxa* et *longe dimiſſa*: *interulam* ſiue *induſium* in ſpecie intelligunt Celeb. SCHROEDERVS de *Veſt. mulier. Hebr.* c. 19. CLERICVS ad Iud. 14, 12. aliique, coll. Marc. 14, 51. à rad. Arab. סדן *laxauit*, *dimiſit veſtem ſuam*. In regim. סְדִין Prou. 31, 24. pl. סְדִינִים *ſindones*, *induſia*, Iud. 14, 12. 13. Ieſ. 3, 23.

סָדַר radix Hebraeis inuſit. Chald. *diſpoſuit*, *ordinauit*. Inde ſunt

סֶדֶר m. *diſpoſitio*, *ordo*. Pl. סְדָרִים *ordines*, Hiob. 10, 22. vbi tamen per *lumina* ex Arab. exponunt THEOD. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Claſſ. VIII. p. 716. ſeq. et SCHVLTENS in *Animaduerſ.* ad h. l. quomodo et LXX reddiderunt.

שְׂדֵרָה f. id. vid. ſuo loco.

מִסְדְּרוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *locus ordinum amplior*, ſec. quosdam, *ſatellitum* vel *conſiliariorum*, cum ה *Lo-*

cali,

cali, מִסְדְּרֹנָה Iud. 3, 23. Sed ex contextu colligitur, fuiſſe *locum ſolitarium*, adeoque vel *coenaculum aeſtiuum*, coll. rad. Syr. סדר *ſtrauit menſam;* vel *locus velis contra ſolis aeſtum bene opertus*, coll. Chald. cognat. סרדין *cortinae, vela:* quomodo conueniunt Arab. plurilittera סרדאב *frigidarium*, et סרדק *velo operuit domum* vel *aream eius*, vt contra ſolis aeſtum fieri ſolet.

סָהַר. Hebraeis inuſit. ſenſum *circumeundi* et *rotunditatis* habuiſſe videtur, vt cognatum סחר. Inde ſunt

סַהַר m. *rotunditas*, Cant. 7, 3.

סֹהַר m. *turris rotunda*, (Syr. per ח, ܣܘܚܪܐ,) Gen. 39, 20-23. c. 40, 3. 5. ABEN ESRA et ANDR. MÜLLERVS in *Gloſſario S.* p. 48. *Aegyptiacum* eſſe volunt, ob additam eius interpretationem Gen. 39, 20. alii deriuant ab Arab. סהר *vigilauit*.

שַׁהֲרֹן m. *ornamenti genus*, vid. in littera ש.

סוּג *retrocedere, recedere, auertere ſe*, Chald. et Syr. *ſepire*, pro Hebr. שׂוּךְ. Praet. סָג *retroceſſit*, Pſ. 53, 4. Part. Pahul סוּג *retrouerſus, auerſus*, Prou. 14, 14. ſed foem. סוּגָה *ſepta*, Cant. 7, 3. Fut. pl. נָסוֹג *recedemus*, Pſ. 80, 19. Niph. praet. נָסוֹג *retrouerſus, auerſus eſt, auertit ſe*, Pſ. 44, 19. pro quo recurrit נָשׂוֹג (per ש,) 2 Sam. 1, 22. נְסוּגֹתִי (cum Schureck,) *auerti me*, Ieſ. 50, 5. pl. נָסֹגוּ *retrouerſi, auerſi ſunt*, Ieſ. 42, 17. Ier. 38, 22. Part. נָסוֹג, pl. נְסוֹגִים *retrouerſi, auerſi*, Ier. 46, 5. Zephan. 1, 6. Fut. pl. יִסֹּגוּ *retrouertentur*, Pſ. 35, 4. Pſ. 40, 15.

סִיג m. *ſcoria*, quae à metallis *receſſit*, ſec. Kri Ezech. 22, 18. vbi Kethibh habet סוג, aliâ Formâ. Plur. סִיגִים *ſcoriae*, Pſ. 119, 119. Prou. 25, 4. c. 26, 23. Ieſ. 1, 22. et defectiue סִגִים Ezech. 22, 18. 19. ſed in tribus poſterioribus locis quidam codices habent סִגִּים, tanquam à rad. סגג, vnde cum Affixo סִגַּיִךְ *ſcoriae tuae*, Ieſ. 1, 25.

שִׂיג m. *receſſio, diſceſſio, abitio*, 1 Reg. 18, 27. huc referri poteſt, quod vulgo exponitur *inſectatio*, et ad נשׂג refertur; quod tamen nullib. ſenſum *inſectandi* habet.

סוֹד m. 1) *arcanum, res tecta* et *ſecreta*, Pſ. 25, 14. Prou. 11, 13. c. 20, 19. c. 25, 9. etc. ſpecialiter *conſilium tectum* et *ſecretum*, Pſ. 64, 3. Pſ. 83, 4. Prou. 15, 22. Hiob. 15, 8. à rad. שׂוד, Chald. סוד, in genere *tegere*; *obducere*, ſpec. *calce, gypſo* etc. Cum Affixo סודו *conſilium ſecretum ſuum*, Amoſ. 3, 7. 2) *congreſſus tectus* et *ſecretus*, Pſ. 55, 15. Pſ. 89, 8. Pſ. 111, 1. Ier. 6, 11. c. 15, 17. c. 23, 18. Ezech. 13, 9. cum Affixis סודי *congreſſus ſecretus meus*, Hiob. 19, 19.

19, 19. Ier. 23, 22. סודו *congressus secretus eius*, Prou. 3, 32. סֹדָם *congressus secretus eorum*, Gen. 49, 6.

סָוָה radix Hebraeis inusit. Chald. *laetatus est*, Arab. סוי *aequatus est*, (vt Hebr. שוה,) in 2 Coniug. *aequauit*, *aequale fecit*, Syr. שוא in Pahel *strauit*. Ex Arabia vna cum re, vt videtur, ad Hebraeos transiit Nomen

מַסְוֶה m. *tegumentum*, *stragula*, *velum*, proprie quod *integitur ad aequandum* et *complanandum*, (vt Arab. سوية,) Exod. 34, 33. 34. 35. Conf. pluribus de h. n. Celeb. VENEMA in *Dissert. S.* L. I. c. 7.

סִיוָן m. (cum terminatione *augmentat.* et pro סִוָן, vt אֵיתוֹן pro אֵתִיוֹן, etc.) nomen *mensis*, ex parte Maio nostro respondentis, Esth. 8, 9. ab *intensa laetitia*: quia *omnia tunc rident*, *tunc formosissimus annus*; quomodo et veteribus Germanis *Maius* dictus est Wunne-Monat siue Wonne-Monat, i. e. *laetitiae mensis*.

סוּחַ radix inusit. eiusdem significationis fuisse videtur cum cognat. סחה *expurgauit*, *euerrit*, vnde סְחִי *purgamentum*, *sordes*.

סוּחָה f. id. cum סְחִי *purgamentum*, *sordes*, cum כ, כַּסּוּחָה, *sicut purgamentum* siue *sordes*, Ies. 5, 25. Sunt tamen, quibus כ radicale est, et radix כסח *excidit*, Arab. *euerrit domum*, *purgauit limo*: vt כְּסוּחָה idem sit cum Arab. cosahhaton *purgamentum*, *quod euerrendo eiicitur*, siue *sordes*, Aethiop. ጕሐሣ፡ *stercus*.

סוּךְ *vngere*, et intransitiue, *vngere se*. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְסַכְתְּ *et vnges*, *vngas te*, Ruth. 3, 3. סַכְתִּי *vnxi me*, Dan. 10, 3. Infin. סוֹךְ *vngendo*, ibid. Fut. אָסוּךְ, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וָאֲסֻכֵךְ *et vnxi te*, Ezech. 16, 9. תָסוּךְ *vnges te*, Deut. 28, 4. Mich. 6, 15. foem. תָסוּכִי *vngas te*, 2 Sam. 14, 2. pl. יָסוּכוּ, vnde cum Vau Conuers. et Affixo, וַיְסֻכוּם *et vnxerunt eos*, 2 Chron. 28, 15. Hiph. fut. יָסֶךְ, vnde cum Vau Conuers. וַיָּסֶךְ *et vnxit se*, 2 Sam. 12, 20. Sed Pih. סִכְסֵךְ vid. in rad. סכך.

סָךְ m. *turba*, *populus*, vid. sub rad. סכך.

אָסוּךְ m. *lecythus*, quia habet (ָ) immutabile sub א, sicut sub מ Heemantico Deriuatorum à Verbis *Defectuis* secunda radicali, malumus referre ad idem סכך.

מְסוּכָה f. *sepes*, vid. sub rad. שוך.

סוּמְפֹּנְיָה f. Chald. Dan. 3, 5. 15. et cum א, סוּמְפֹּנְיָא sec. Kri Dan. 3, 10.

3, 10. sed Kethibh habet סוּפֹּנְיָא, omisso מ. Vulgo idem esse putatur cum Graeco συμφωνία: *Symphoniam* autem ISIDORVS describit vt *lignum ex vtraque parte cauum, pelle extensa, quod virgulis hinc inde Musici feriunt, fitque in ea, ex concordia grauis et acuti, gratissimus cantus.* Sed SERVIVS ad VIRGIL. *Aeneid.* XI. dicit esse *tibiam obliquam.* Et certe hodienum Syris *Sambonja* vel *Sombonja* instrumentum *Musicum* dicitur ex arundine confectum, Graecis et Italis *Sampogna* siue *Zampogna.* Alii contra ex Babylonia in Graeciam nomen illud deuenisse putant, quod IRHOVIO in *Coniectaneis de Psalmorum Titulis* p. 69. idem est cum Talmud. סַמְפּוֹן *fistula*; HILLERVS autem in *Arcano Kri et Kethibh* p. 324. deriuat à Graeco σίφων *fistula.*

סוּס m. 1) *equus*, Gen. 49, 16. Exod. 14, 9. Deut. 17, 16. Iud. 5, 22. etc. ab *exsultatione* et *hilaritate*, à rad. שׂוּשׂ *exsultare prae gaudio, hilarem esse*, conf. Hiob. 39, 21. 25. inque eum locum BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 129. seq. et BOOTIVS in *Animaduers. S.* L. III. c. 8. §. 7. seq. vt eadem de causa Arab. *equus* dicitur خيل, conf. SCHVLTENSII *Animaduers.* in Hiob. 6, 10. *Hilaritatem* inter generosi *equi* notas refert COLVMELLA L. VII. c. 28. vnde *ad lituos hilaris* dicitur STATIO *Thebaid.* L. XII. Plura vid. apud MAIVM in *Histor. anim.* p. 381. Plur. סוּסִים *equi*, Deut. 17, 16. 1 Reg. 4, 26. et סֻסִים 2 Sam. 15, 1. in regim. סוּסֵי 1 Reg. 22, 4. 2 Reg. 2, 11. cum Affixo סוּסָיו *equi eius* vel *sui*, Deut. 11, 4. Ies. 5, 28. et sine Iod, סוּסָו 2 Reg. 5, 9. 2) *hirundo*, Ies. 38, 14. et sec. Kethibh Ier. 8, 7. vbi Kri habet סִיס. Sic vero mere est ὀνοματοποιητικὸν, quo *hirundinis* ψιθυρισμὸν vtcunque imitari voluerunt Hebraei.

סוּסָה f. *equa*, cum Affixo סֻסָתִי *equa mea*, et *collectiue*, *equae meae*, vulgo *equitium meum*, Cant. 1, 9. vt Graec. ἡ ἵππος est *equitatus*, et apud Arabes quoque Nomina foem. *collectiue* sumi solent.

סוּף *deficere, desinere, cessare, finiri, consumi.* Fut. יָסוּף *deficiet*, Esth. 9, 28. pl. יָסֻפוּ *consumentur*, Ies. 66, 17. Hiph. fut. אָסֵף *cessare faciam, consumam*, Zeph. 1, 2. 3. sed cum Affixo אֲסִיפֵם *consumam eos*, Ier. 8, 13.

סוּף Chald. id. Praet. foem. סָפַת *finitum est*, Dan. 4, 30. Aphel fut. foem. תָּסֵף *consumet*, Dan. 2, 44.

סוֹף m. *finitio, finis, terminus*, Eccles. 3, 11. c. 7, 2. c. 12, 13. 2 Chron. 12, 13. cum Affixo סֹפוֹ *terminus eius*, Ioël. 2, 20.

סוֹף m. Chald. id. Dan. 4, 8. 19. in Statu Emphat. סוֹפָא Dan. 6, 27. c. 7, 26. 28.

סוּף m. *alga* vel potius *iuncus:* vnde denominatur *mare Suph* siue *rubrum*, Exod. 2, 3. 5. Ies. 19, 6. Ps. 106, 7. 9. 22. etc. Formam habet à סוּף, sed significationem à יסף *adiunxit, coniunxit:* sicut synonymum אָחוּ et Lat. *iuncus*, dicitur à *iungendo*; nisi per Aphaeresin dictum sit pro יְסוּף. Conf. *Onomast. V. T.* p. 58. et 614.

סוּפָה f. *turbo*, q. d. *abreptio* pulueris, stipularum, foliorum etc. Prou. 1, 27. Hiob. 21, 18. Ies. 5, 28. Ier. 4, 13. etc. Formam habet à סוּף, sed significationem ab אסף vel ספה *auferre, abripere, disperdere*, vnde Chald. ספסף *dispersit, disiecit*, Arab. ספא *abripuit dispersitque ventus puluerem.* Cum ה Paragog. *Intensiuo*, סוּפָתָה *turbo vehementissimus*, Hos. 8, 7. cum Affixo סוּפָתְךָ *turbo tuus*, Ps. 83, 16. pl. סוּפוֹת *turbines*, Ies. 21, 1.

סוּר *recedere, discedere, secedere, diuertere.* Praet. סָר *recessit, diuertit*, Exod. 3, 4. Num. 12, 10. סַרְתִּי *recessi*, Ps. 119, 102. Part. praes. סָר *recedens*, Prou. 14, 16. Hiob. 1, 1. 8. foem. סָרָה id. in regim. סָרַת Prou. 11, 22. Aliud vid. inter Nomina, et sub rad. סרר. Pahul סוּר *auersus*, scil. à bona indole: *degener, apostata*, pl. סוּרִים *auersi, degeneres, apostatae*, in regim. סוּרֵי Ier. 2, 21. (vbi *degeneres vitis* sunt *palmites, quae à vitis* tanquam matris generosae *natura et indole in deterius degenerarunt*,) cum Affixo סוּרַי *degeneres* (filii) *mei*, sec. Kri Ier. 17, 13. vbi Kethibh habet יְסוּרַי *castigati mei*, (à יסר,) sed foem. סוּרָה *remota, abducta*, Ies. 49, 21. Infin. absol. סוֹר *recedendo*, Dan. 9, 5. 11. infin. constr. סוּר *recedere*, Deut. 17, 20. Ios. 23, 6. cum Affixo שׂוּרִי, pro סוּרִי, τὸ *recedere meum*, Hos. 9, 12. Imp. סוּר *recede*, 2 Sam. 2, 22. Ps. 34, 15. cum ה Parag. סוּרָה *diuerte*, Iud. 4, 18. Ruth. 4, 1. Fut. אָסוּר *recedam*, Deut. 2, 27. 2 Sam. 22, 23. cum ה Parag. אָסֻרָה *diuertam*, Exod. 3, 3. יָסוּר *recedet*, Gen. 49, 10. Deut. 17, 17. *diuertat*, 2 Reg. 4, 10. et יָסֻר Prou. 9, 4. 16. *diuertebat*, 2 Reg. 4, 8. sed cum Vau Conuers. וַיָּסַר *et recessit, diuertit*, Exod. 8, 27. Iud. 4, 18. Ruth. 4, 1. aliud vid. in Hiph. Pl. יָסוּרוּ *recedent, recedant*, Deut. 4, 9. it. *rebellant, refragantur*, (petita significatione à סרר,) Hos. 7, 14. et יָסֻרוּ Exod. 25, 15. etc. Pih. praet. סוֹרֵר *recedere fecit, auertit*, Thren. 3, 11. Hiph. praet. הֵסִיר *recedere fecit, remouit, amouit, abstulit, auertit, abduxit*, Ios. 11, 15. 1 Sam. 28, 3. cum Affixis הֱסִירָהּ *remouit, amouit eam*, 2 Chron. 15, 16. הֱסִירְךָ *auerterit te*, 2 Sam. 5, 6. הֲסִירֹתִי *amoui*, 2 Sam. 7, 15. Ps. 81, 7. pl. הֵסִירוּ *remouerunt*, 2 Chron. 30, 14. Part. מֵסִיר *remouens*,

uens, auertens, Prou. 28, 9. Ief. 3, 1. Infin. abfol. הָסֵר *remouendo*, Gen. 30, 32. Ief. 5, 5. infin. conftr. הָסִיר *remouere, amouere, auferre, abducere*; Gen. 48, 7. 2 Sam. 6, 10. cum Affixo הֲסִירְכֶם τὸ *remouere veftrum*, Iof. 7, 13. Imp. הָסִיר *remoue*, Ezech. 21, 31. et הָסֵר Ecclef. 11, 10. foem. הָסִירִי id. 1 Sam. 1, 14. Fut. אָסִיר *remouebo, amouebo*, 2 Reg. 23, 27. Pf. 18, 23. cum ה Parag. אָסִירָה Iud. 9, 29. Ief. 1, 25. יָסִיר *remouebit*, Exod. 34, 34. Leuit. 4, 31. 35. et יָסֵר *remoueat*, Exod. 8, 4. Num. 21, 8. וַיָּסַר *et remouit, amouit*, Gen. 8, 13. Exod. 14, 25. et femel per שׂ, וַיָּשַׂר *et recedere, diuertere fecit*, 1 Chron. 2, 3. ex mente DANZII in Differt. de *Dauidis in Ammonitas mitigata crudelitate* §. 37. feq. et aliorum, vid. tamen rad. שׂור. Foem. תָּסֵר *remoueat*, Hof. 2, 4. fed וַתָּסַר *et remouit*, Gen. 38, 14. 19. etc. Hoph. praet. הוּסַר *remotus, um, eft*, Leuit. 4, 31. Dan. 12, 11. part. מוּסָר *remotus, amotus*, Ief. 17, 1. Hof. 5, 2. pl. מוּסָרִים *remoti, ablati*, 1 Sam. 21, 7. fut. יוּסַר *remouebitur*, Leuit. 4, 35.

סַר vid. fub rad. סרר.

סִיר com. 1) *fpina*, q. d. *auerfio* ab acceffu et tactu, in pl. סִירִים *fpinae*, Ief. 34, 13. Hof. 2, 8. Nah. 1, 10. Ecclef. 7, 6. et סִירוֹת Amos. 4, 2. 2) *olla*, in qua res coctiles *feruefiunt*, Exod. 16, 3. 2 Reg. 4, 38. 39. 40. 41. Pf. 60, 10. etc. fec. MAIVM à rad. Arab. سار *efferbuit vehementer*. Pl. סִירוֹת *ollae*, Exod. 38, 3. 1 Reg. 7, 45. cum Affixo סִירֹתָיו *ollae eius*, Exod. 27, 3.

סָרָה f. *receffio*, Ief. 14, 6. Aliud vid. fub rad. סרר.

סות *feducere, abducere*, fiue *phyfice*, vt 2 Chron. 18, 31. Hiob. 36, 16. fiue *moraliter*, *perfuadendo* fcil. et *inftigando*; German. verleiten, idque vel ad rem *indifferentem*, vt Iof. 15, 28. Iud. 1, 14. vel ad rem *malam*, vt alibi. Sed in Kal non occurrit. Hiph. praet. הֵסִית, vnde cum Affixo הֱסִיתְךָ *feduxit, inftigauit te*, 1 Sam. 26, 19. fed הֲסִיתְךָ *abducet te*, (vbi in voc. praeced. וְאַף *et etiam*, Vau vt *Conuerfiuum* fumendum eft,) Hiob. 36, 16. foem. הֵסַתָּה *feduxit, inftigauit*, 1 Reg. 21, 25. Formam habet tanquam à סתת; quemadmodum etiam praet. pl. הֵסִיתוּ, part. מֵסִית et fut. יַסִּית rectius ad נסת referuntur, vbi vid. Fut. תָּסִית, cum Affixo et ו Conuers. וַתְּסִיתֵנִי *et inftigafti me*, Hiob. 2, 3. יָסִית, cum Affixis יְסִיתְךָ *feducet, feducat te*, Deut. 13, 6. Hiob. 36, 18. וַיְסִיתֵהוּ *et inftigauit eum*, 2 Chron. 18, 2. וַיְסִיתֵם *et abduxit eos*, 2 Chron. 18, 31. fed וַיָּסֶת *et inftigauit, feduxit*, 2 Sam. 24, 1. 1 Chron. 21, 1. foem. וַתְּסִיתֵהוּ *et inftigauit eum*, Iof. 15, 18. Iud. 1, 14.

סוּת f. Gen. 49, 11. vid. fupra fub rad. כסה.

סָחַב *traxit, raptauit, distraxit.* Praet. pl. cum Vau Conuers. וְסָחַבְנוּ *et trabemus*, 2 Sam. 17, 13. infin. absol. סָחוֹב *trabendo*, Ier. 22, 19. infin. constr. סְחֹב *trabere, raptare*, Ier. 15, 3. fut. pl. cum Affixo יִסְחָבוּם *trabent, raptabunt eos*, Ier. 49, 20.

סְחָבָה f. in pl. סְחָבוֹת *distractiones:* vnde *veteramenta* סְחָבוֹת *distractionum*, i. e. partes vestium *trabendo* per terram *laceratae et attritae.*

סָחָה in Kal inusit. Pih. סִחָה *expurgauit, euerrit, auerrit.* Praet. cum Vau Conuers. וְסִחֵיתִי *et euerram, auerram*, Ezech. 26, 4.

סְחִי m. *purgamentum, sordes verrendo congestae*, Thren. 3, 45.

סָחַף proprie *abrasit, abstraxit*, vt apud Arab. Part. praes. סֹחֵף *abradens, auerrens*, Prou. 28, 3. de *pluuia* dicitur, quo cum conf. Arab. sohhâfon *torrens*, et sahhifaton *pluuia vebementior*, res obuias *asportans.* Niph. praet. נִסְחַף *abstractus* et quasi *auerritus est*, Ier. 46, 15.

סָחַר *circumiuit, obiit*, spec. *negotiandi causa.* Praet. pl. סָחֲרוּ *circumiuerunt negotiandi causa*, Ier. 14, 18. Part. praes. סֹחֵר *circumiens negotiandi causa, negotians*, et substantiue, *negotiator, mercator*, Gen. 23, 16. Prou. 31, 14. pl. סֹחֲרִים *negotiatores*, Gen. 37, 28. Ezech. 27, 36. in regim. סֹחֲרֵי 1 Reg. 10, 28. 2 Chron. 1, 16. cum Affixo סֹחֲרֶיהָ *mercatores eius*, Ies. 23, 8. foem. סֹחֵרָה similiter *substantiue* sumitur pro *aspide* siue *clypeo rotundiore*, Ps. 91, 4. quo cum conuenit Syr. סכרא *clypeus*, per כ. Sed סֹחֶרֶת 1) *negotiatrix*, cum Affixo סֹחַרְתֵּךְ *negatiatrix tua*, Ezech. 27, 12. 16. 18. 2) genus *marmoris*, vt plurimis interpretibus videtur, à *rotunditate* dictum, Esth. 1, 6. quod scil. *circulis* siue *verticibus rotundis* variegatum sit: quale *marmor* fuit *Augustum* illud, *undatim crispum in vortices*, apud PLINIVM L. XXXVI. c. 7. vel *marmor nigrum, maculis venisque albis variegatum:* quale Itali vocant *Biancho è nigro anticho*, coll. Arab. سحار *albedo rei nigrae inducta.*

סָחִישׁ m. 2 Reg. 19, 29. et litteris transpositis, שָׁחִיס Ies. 37, 30. Arab. شخيس *rem variam* et *discrepantem* denotat, à rad. شخس *diuersus fuit, diuersimode se babuit.* Sic ergo סָחִישׁ et שָׁחִיס vocatur, *quod anno tertio à sementi sponte prouenit*, et τῷ סָפִיחַ opponitur. Vt enim סָפִיחַ dicitur, *quod anno à sementi secundo sponte crescit*, tanquam *aggregatum* et *accessorium* quid, (vid. infra סָפִיחַ,) ex granis scil. deciduis: ita סָחִישׁ vel שָׁחִיס est aliquid

sponte

sponte nascens, sed *varium, discrepans* et *degenerans* à primi seminis natura.

סֵט vid. sub rad. שׂוט.

סִיג vid. supra sub rad. סוג.

סִירְן vid. sub rad. סוה.

סִיס vid. supra in סוּס.

סִיפֹּנְיָא vid. supra סוּמְפֹּנְיָה.

סִיר vid. sub rad. סור.

סָכַךְ *texit, operuit, obtexit, protexit.* Construitur cum accusat. vel cum ב, עַל et ל. Praet. סַכּוֹתָ *texisti, obruisti*, Thren. 3, 34. et cum ה Parag. סַכּוֹתָה *obtexisti*, Ps. 140, 8. Thren. 3, 44. וְסַכֹּתִי *et obtegam*, Exod. 33, 22. Part. praes. סוֹכֵךְ *obtegens, protegens*, Ezech. 28, 14. 16. Nah. 2, 6. pl. סֹכְכִים *obtegentes*, Exod. 25, 20. 1 Chron. 28, 18. Fut. יָסֹךְ, vnde cum Affixo תְּסֻכֵּנִי *obtegebas, protegebas me*, Ps. 139, 13. pl. cum Vau Conuers. וַיָּסֹכּוּ *et obtexerunt*, 1 Reg. 8, 7. cum Affixo יְסֻכֻּהוּ *tegunt eum*, Hiob. 40, 22. Pih. geminatis radicalibus, סִכְסֵךְ, vulgo ad סוּךְ, *vngere*, referunt, et per *miscuit, commiscuit*, exponunt; sed sensu longius petito et ad loca, vbi occurrit, aegre applicabili: vnde mallem cum SCHVLTENSIO conferre rad. Arab. شكّ *totum se operuit armis*, it. *transfixit*, (vnde et שִׂכִּים *spinae*, et שֻׂכּוֹת *missilia, tela*,) vel شاك *transfixit*, it. *fortitudinem et strenuitatem in bello ostendit;* quo cum conuenit sacsacaton *audacia, strenuitas*. Sic ergo סִכְסֵךְ significat *armare* vel *strenuum facere:* vnde praet. cum Vau Conuers. וְסִכְסַכְתִּי *et armabo* vel *strenuum reddam*, Ies. 19, 2. fut. יְסַכְסֵךְ *armabit, strenuos reddet*, Ies. 9, 11. Sed Pih. שׂוֹכֵךְ vid. in rad. שׂוּךְ. Hiph. part. מֵסִךְ *tegens*, Iud. 3, 24. infin. הָסֵךְ *tegere*, 2 Sam. 1, 24. in quo vtroque loco *tegere pedes* per Euphemismum dicitur pro *exonerare aluum;* quamuis HASAEVS in *Bibliotb. Brem.* Class. IV. p. 757. seq. SCHARBAU in *Parerg.* P. III. p. 54. et Celeb. WOLLE in Dissert. de *Euphemismo S.* p. 13. seq. cum IOSEPHO et CHRYSOSTOMO id intelligant de *decubitu ad dormiendum*. Fut. תָּסֵךְ *obteges, proteges*, Ps. 5, 12. יָסֵךְ, et retracto accentu יָסֶךְ *obteget, proteget*, Ps. 91, 4.

סָךְ m. *turba, multitudo hominum*, Ps. 42, 5. q. d. *tectio terrae*, i. e. cuius *copiâ* terrae superficies *tegitur*, conf. Exod. 8, 2. c. 10, 5. 15. c. 16, 13. Num. 22, 5. 11. Ies. 60, 6. Ier. 46, 8. Iudith. 2, 11. et suo loco גּוֹי, עַם, et Verbum לבשׁ Ps. 65, 14. Plura vid. in *Arcano Form.* p. 190.

סֹךְ m. 1) *latibulum*, q. d. *tectio*, Pf. 10, 9. Ier. 25, 38. 2) *tugurium*. Cum Affixo סֻכּוֹ *latibulum ſuum*, Ier. 25, 38. pro quo recurrit סוּכּוֹ *tugurium eius*, Pf. 76, 3. et סֻכָּה Pf. 10, 9. Pf. 27, 5. ſed שֻׂכּוֹ à שׂוּךְ vid. ſub rad. שׂכך.

סֻכָּה f. id. vt in priori ſignificatione Hiob. 38, 40. in poſteriore Pf. 31, 21. Hiob. 27, 18. Ief. 1, 8. c. 4, 6. Ion. 4, 5. In regim. סֻכַּת Amoſ. 9, 11. cum Affixo סֻכָּתוֹ *tugurium eius* vel *ſuum*, Pf. 18, 12. Hiob. 36, 29. pl. סֻכּוֹת *tuguria*, *latibula*, Gen. 33, 17. 2 Sam. 22, 12.

סִכּוּת f. *tugurium*, *tabernaculum*, Amoſ. 5, 26.

אָסוּךְ m. (cum א Heemant. firmae *Conſiſtentiae* nota,) *vaſculum operculo firmiter tectum* et *clauſum*, 2 Reg. 4, 2. vbi addito שֶׁמֶן ad *lecythum* reſtringitur. Conf. ſuo loco אַגָּן et כּוֹס.

מָסָךְ m. *tegumentum*, *velum*, *quo tegitur*, Exod. 26, 36. 37. Num. 3, 31. 1 Sam. 17, 19. Pf. 105, 39. in regim. מָסַךְ Exod. 35, 15. 17. Num. 3, 16. 25. et Ief. 22, 8. quem locum poſtremum egregie ex Arab. illuſtratum dedit b. SCHVLTENS de *Defect. ling. Hebr.* §. 262. ſeq.

מוּסָךְ m. *tegmen*, in regim. מוּסַךְ ſec. Kri 2 Reg. 16, 18. ſed Kethibh habet מֵיסַךְ, tanquam à יסך.

מְסֻכָּה f. *operimentum*, vnde cum Affixo in pauſa מְסֻכָתֶךָ *operimentum tuum*, Ezech. 28, 13. Sed מְסוּכָה vid. ſub rad. שׂוּךְ, et מְשֻׂכָּה ſub rad. שׂכך.

סָכַל *ſtupidus*, *ſtultus fuit*, vt כסל, in Kal inuſit. Niph. נִסְכַּל vulgo *ſtolide egit*, proprie *ſtolidus factus*, *infatuatus eſt*. Praet. נִסְכַּלְתָּ *infatuatus es*, 1 Sam. 13, 13. 2 Chron. 16, 19. נִסְכַּלְתִּי *infatuatus ſum*, 1 Sam. 24, 10. 1 Chron. 21, 8. Pih. imper. סַכֵּל *ſtultum effice*, 2 Sam. 15, 31. fut. יְסַכֵּל *infatuabit*, *ſtolidam reddet*, Ief. 44, 25. Hiph. הִסְכִּיל *ſtulte fecit* ſiue *egit*. Praet. הִסְכַּלְתָּ *ſtulte egiſti*, Gen. 31, 28. הִסְכַּלְתִּי *ſtulte egi*, 1 Sam. 26, 21.

סָכָל m. *ſtupidus*, *ſtolidus*, *ſtultus*, Ier. 5, 21. Eccleſ. 2, 19. c. 7, 17. c. 10, 3. 14. pl. סְכָלִים *ſtulti*, Ier. 4, 22.

סֶכֶל m. id. Eccleſ. 10, 6.

סִכְלוּת f. *ſtatus ſtupidi* ſiue *ſtulti* : *ſtultitia*, Eccleſ. 2, 3. 12. 13. c. 7, 25. c. 10, 1. 13. pro quo ſemel ſcribitur שִׂכְלוּת Eccleſ. 1, 17. coll. c. 2, 12.

סָכַן proprie *ita ad manus fuit*, *vt facile eo vti queas*, hinc *vtilis fuit*, *profuit*, Arab. *familiaris fuit*. Part. praeſ. סֹכֵן *promus condus*, *theſaurarius*; Ief. 22, 15. per Metatheſin dicitur pro כנס, à כָּנַס, *collegit*, *repoſuit*, Arab. כנז *recondidit*, *theſaurarizauit*, vnde et ſeq. Nomen מִסְכְּנוֹת. Sed f. סֹכֶנֶת *miniſtra familiaris* et *conſuetudina-*

dinaria, 1 Reg. 1, 2. 4. Fut. יִסְכָּן *vtilis, e, erit, proderit*, Hiob. 15, 3. c. 22, 2. c. 34, 9. c. 35, 3. Niph. fut. יִסָּכֵן *periclitabitur*, (ex significatione radicis Chald.) Eccles. 10, 9. Pyh. part. מְסֻכָּן *familiaris factus, assuetus*, vel potius *ad inopiam redactus*, (vt formatum sit à seq. Nomine מִסְכֵּן,) Ies. 40, 20. Hiph. הִסְכִּין *familiarem fecit, familiariter fecit* siue *egit, consueuit, solitus est*. Praet. cum ה Paragog. הִסְכַּנְתָּה *familiares, notas tibi fecisti*, Ps. 139, 3. הַהַסְכֵּנְתִּי *familiariter egi, consueui, solitus sum*, Num. 22, 30. imper. הַסְכֶּן *familiariter age, consuesce*, Hiob. 22, 21. infin. הַסְכֵּן *consuescendo*, q. d. *solendo*, Num. 22, 30.

מִסְכֵּן m. *pauper, miser*, Eccles. 4, 13. c. 9, 15. 16. proprie *quo facile ad operas tuas vti potes*, quem scil. penuria et necessitas ad inseruiendum aliis cogit; nisi potius compositum sit ex מסה vel מסס *dissolutus est*, (conf. מָס Hiob. 6, 14.) et ex נֶכֶס, pl. נְכָסִים *opes*, (pro כְּנָסִים,) q. d. *dissolutus opibus*.

מִסְכֵּנוּת et pro eo מִסְכֵּנֻת f. *status pauperis: paupertas, penuria*, Deut. 8, 9.

מִסְכְּנוֹת foem. pl. *loca, in quae colligitur* siue *in quibus reponitur* ∴ *penuaria*, (per Metathesin pro מִכְנְסוֹת,) Exod. 1, 11. 1 Reg. 9, 19. 2 Chron. 8, 4. c. 16, 4. c. 17, 12. c. 32, 28.

סָכַר *clausit, occlusit, conclusit*, in Kal inusit. Particip. enim pl. סֹכְרִים Esr. 4, 5. scriptum est pro שֹׂכְרִים *mercede conducentes*. Niph. fut. יִסָּכֵר *occludetur*, Ps. 63, 12. pl. cum Vau Conuers. וַיִּסָּכְרוּ *et occlusi sunt*, Gen. 8, 2. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְסִכַּרְתִּי *et concludendum dabo, tradam*, Ies. 19, 4. Conf. cognatum סגר.

סָכַת in Kal inusit. Hiph. הִסְכִּית *auscultauit, attendit*, proprie *siluit*, vt Arab. Imper. הַסְכֵּת *ausculta, attende*, Deut. 27, 9.

סַל vid. infra sub rad. סלל.

סָלָא *aestimauit*, in Kal inusit. Pyh. part. pl. מְסֻלָּאִים *aestimati*, Thren. 4, 2. fut. תְּסֻלֶּה *aestimabitur*, Hiob. 28, 16. 19. mutuata Forma à Quiescentibus tertia radicali ה.

סָלַד in Kal inusit. Pih. סִלֵּד, vnde fut. cum ה Parag. אֲסַלְּדָה Hiob. 6, 10. quod varie exponitur. Putauerim ego, post aliorum sententias, סלד idem esse cum Arab. סרל *laxauit, dimisit, libere ire permisit*, (qualis Metathesis litterarum in deriuatione vocum Arab. ex Hebr. frequentissima est,) vt sensus l. c. sit: *Et erit* (vel *sit*) *adhuc solatium meum, vt laxem* siue *libere ire permittam dolorem, non parcat* vel *parceret*, scil. Deus. ב in בְּחִילָה est ב *Ob-iecti*,

iecti, vt post synonymum פטר Ps. 22, 8. post פער Hiob. 16, 10. et alibi saepissime.

סָלָה *prostrauit*, Chald. et Syr. *reiecit, respuit, spreuit, auersatus, abominatus est*. Praet. סָלִיתָ *prostrauisti*, aliis *reiecisti, respuisti*, Ps. 119, 118. Pih. praet. סִלָּה *prostrauit*, Thren. 1, 15. Sed fut. Pyh. תְּסֻלֶּה vid. antea in rad. סלא.

סֶלָה m. cum ה Paragog. סֶלָּה, excluso sic ה radicali, vel, vt habet Cl. VRIEMOET in *Annot. ad Dicta Classica* T. II. p. 186. סְלָה, ad Formam סְאָה, vnde, retracto accentu, factum סֶלָה *prostratio*, scil. *vocis*, qualis fieri solet in pausa, Ps. 3, 3. 5. 9. Ps. 4, 3. 5. Ps. 7, 6. Ps. 9, 17. 21. Habac. 3, 3. 9. 13. etc. Qui deriuant ab Arab. סלא *tranquillo animo fuit, quieuit*, non perpendunt, Arab. סלא originem ducere ab Hebr. שלה. Plura de h. n. dabunt NOLDIVS ad *Concordant. Partic.* not. (1877.) CALMETVS in Differt. de voc. למנצח et סלה, (cuius tamen sententia exploditur in *Miscellan. Groning.* T. III. p. 355. seq.) CRENIVS in Praefat. ad Fascem V. *Exercitat. Philol. Histor.* p. 10. seq. IRHOVIVS de *Psalmorum Titulis* p. 123. seq. I. C. BIEL in *Nov. Miscell. Lips.* Vol. III. p. 14. seq. SONTAGIVS de *Titulis Psalmorum* p. 720. seq. FOURMONT in *Memoires de litterature* T. VI. p. 175. seq. I. C. KOERNER, A. C. WERNERVS et IOH. PASCHIVS in pec. Differt. de h. n. PEVCERVS in Progr. de *Hebr. Sela*, Celeb. HEVMANNVS in *Poecile* T. III. p. 471. seq. Doctiss. WOLLE in Differt. de *Inuocatione Patris in nomine Messiae* p. 19. 20. etc. Singularis sententia est MARCI MEIBOMII in *Interpretat. Nou. Specim.* I. p. 87. seq. et H. G. REIMII in *Miscellan. Lipsiens.* T. III. p. 61. seq. סלה non esse vocem *significatiuam*, sed per ראשי תיבות siue *Abbreuiaturas* singulas litteras notare integras voces: ex mente quidem MEIBOMII סֹב לְמַעְלָה הַשָּׁר *redi sursum, cantor!* sec. REIMIVM autem סְלַח לִי הַשֵּׁם *propitius esto mihi, o Deus!* vel סְלַח לָנוּ הַשֵּׁם *propitius esto nobis, o Deus!* quem recte refutatum dedit H. I. BÜTEMEISTER in iisdem *Miscellan.* Tom. IX. p. 214. seq.

סִלּוֹן m. (cum terminatione augmentatiua,) genus *spinae maioris*, Ezech. 28, 24. dictum ab *auersatione*, (vt synonyma סְנֶה et קוֹץ,) Chald. סִלְוָא et סִלְּתָא, Arab. *sollaon* h. e. *aculeus rami palmae*, à rad. Chald. et Syr. סלא *reiecit, auersatus est*.

סַלּוֹן m. id. vnde pl. סַלּוֹנִים *spinae*, Ezech. 2, 6.

סָלַח *propitius fuit, condonauit*. Praet. סָלַחְתָּ *condonasti*, Thren. 3, 42. סָלַחְתִּי *condonaui*, Num. 14, 20. part. praes. סֹלֵחַ *condonans*,

nans, Pſ. 103, 3. infin. conſtr. סְלֹחַ *condonare*, 2 Reg. 24, 4. Ieſ. 55, 7. imper. סְלַח *condona*, Num. 14, 19. Amoſ. 7, 2. cum ה Parag. et in pauſa, סְלָחָה Dan. 9, 19. fut. אֶסְלַח *condonabo*, Ier. 5, 1. 7. (vbi Kethibh habet אֶסְלוֹחַ,) 2 Chron. 7, 14. יִסְלַח *condonabit*, Num. 30, 6. 9. 13. 2 Reg. 5, 18. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִסְלַח *et condonabitur*, Leuit. 4, 20. 26. 31. 35. Num. 15, 25.

סַלָּח m. *condonator*, Pſ. 86, 5.

סְלִיחָה f. *condonatio*, Pſ. 130, 4. pl. סְלִיחוֹת *condonationes*, Dan. 9, 9. Neh. 9, 17.

סָלַל in genere *extulit*, *eleuauit*, *exaltauit*, Exod. 9, 17. Prou. 4, 8. ſpec. *aggeſſit*, *aggerauit*: vt *aceruos*, Ier. 50, 26. et *viam*. Part. Pahul foem. סְלוּלָה *aggeſta*, Prou. 15, 19. et סְלֻלָה Ier. 18, 15. imper. pl. סֹלּוּ *aggerite*, ſcil. viam, Pſ. 68, 5. Ieſ. 57, 14. c. 62, 10. cum Affixo et deducto accentu, סָלּוּהָ *aggerite eam*, Ier. 50, 26. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיָּסֹלּוּ *et aggeſſerunt*, Hiob. 19, 12. c. 30, 12. Pih. imperat. סַלְסֵל *extolle*, cum Affixo סַלְסְלֶהָ *extolle eam*, Prou. 4, 8. Hithpah. part. מִסְתּוֹלֵל (pro מִתְסוֹלֵל) *extollens ſe*, Exod. 9, 17.

סַל m. *caniſtrum*, *corbis*, Gen. 40, 17. Exod. 29, 3. 23. 32. Leuit. 8, 2. 26. 32. Num. 6, 15. 17. 19. etc. ſic dicta, quod ſupra caput *attolli* ſoleat, coll. Gen. 40, 16. vel à *contexendo*, vt ſeq. סַלְסִלּוֹת. Pl. סַלִּים *corbes*, Gen. 40, 18. in regim. סַלֵּי Gen. 40, 16.

סִלָּא f. (pro סִלָּה, cum א pro ה,) *via aggeſta*, 2 Reg. 12, 21. Quibusdam eſt Nomen *Propr*.

סַלְסִלּוֹת pl. foem. *corbes ex viminibus varie coniunctae et contextae*, Ier. 6, 9. ab Arab. סלסל *coniunxit*, *concatenauit*.

סֹלְלָה f. (Verbale ex Pihel ſiue Pohel,) *aggeſtio terrae*, i. e. *agger*, 2 Sam. 20, 15. 2 Reg. 19, 32. Ieſ. 36, 33. Ier. 6, 6. etc. pl. סֹלְלוֹת *aggeres*, Ier. 32, 24. c. 33, 4.

סֻלָּם m. (cum Mem *Intenſiuo* ſiue *Comprehenſiuo*,) *ſcala*, (Amhar. *mäslâl*,) q. d. *elatio ſumma*, vel potius *elationum* i. e. *graduum multitudo*, Gen. 28, 12.

מַסְלוּל m. *via aggeſta*, propriè *locus aggeſtus*, Ieſ. 35, 8.

מְסִלָּה f. id. Num. 20, 19. Iud. 21, 19. 1 Sam. 6, 12. Ieſ. 62, 10. etc. in regim. מְסִלַּת 2 Reg. 18, 17. Ieſ. 7, 3. cum Affixo מְסִלָּתוֹ *via aggeſta ſua*, Ioël. 2, 8. pl. מְסִלּוֹת *viae aggeſtae*, Iud. 20, 31. 32. 45. Pſ. 84, 6. cum Affixo מְסִלּוֹתָם *viae aggeſtae eorum* vel *ſuae*, Iud. 5, 20. Ieſ. 59, 7.

סְלוֹן et סַלּוֹן vid. ſupra ſub rad. סלה.

סֶלַע m. *petra*, Iud. 15, 8. 11. 1 Sam. 23, 28. Pſ. 40, 3. Ieſ. 32, 2. etc. proprie *petra fiſſa* ſiue *fiſſuras habens:* deriuant enim à rad. Arab. סלע *fidit*, it. *fiſſuris laborauit.* Cum Affixo סַלְעוֹ *petra eius*, Ieſ. 31, 9. pl. סְלָעִים *petrae*, 1 Sam. 13, 6. 1 Reg. 19, 11.

סָלְעָם m. ſpecies *locuſtae voraciſſimae*, Leuit. 11, 22. à rad. Chald. סלעם *abſumſit*, *deglutiuit.* HILLERO eſt pro עָלְסָם, ab עלס *aſſiliit*, cum Mem *Augmentat.*

סָלַף *peruerſus fuit*, al. *intricatus fuit*, in Kal inuſit. Pih. סִלֵּף *peruerſum reddidit*, *peruertit*, vel *intricauit.* Part. מְסַלֵּף *peruertens*, Prou. 21, 12. fut. יְסַלֵּף *peruertit*, al. *intricat*, Exod. 23, 8. Hiob. 12, 19. foem. תְסַלֵּף id. Prou. 13, 6. c. 19, 3.

סֶלֶף m. *peruerſitas*, Prou. 11, 3. c. 15, 4.

סְלֵק et סְלִק Chald. *aſcendit.* Praet. foem. סִלְקַת *aſcendit*, Dan. 7, 20. et cum (ָ), סִלְקָת Dan. 7, 8. pl. סְלִקוּ *aſcenderunt*, Dan. 2, 29. Eſr. 4, 12. part. praet. foem. plur. סָלְקָן *aſcendentia*, *aſcendebant*, Dan. 7, 3.

סֹלֶת com. *ſimila*, *farina ſelecta*, Gen. 18, 6. Exod. 29, 2. 40. Leuit. 2, 1. 4. 5. 7. Num. 6, 15. etc. à rad. Arab. سال *ſegregauit*, conf. *Arcan. Form.* p. 190. Alii deducunt à rad. Arab. סלת *abſterſit*, *mundauit*, vt ת ſit *radicale.* Cum Affixo סָלְתָּהּ *ſimila eius*, Leuit. 2, 2.

סַם m. *aroma*, ab *olfaciendo*, à rad. Arab. شم *olfecit;* vel potius à rad. Arab. נסם *ſuauem odorem ſpirauit*, per Aphaereſin primae radicalis Nun. Plur. סַמִּים *aromata*, Exod. 25, 6. Leuit. 4, 7. Num. 4, 16.

סְמָדַר m. *uva florens* vel *flos vitis odoratus*, Cant. 2, 13. 15. c. 7, 13. compoſ. ex eodem Arab. נסם *ſuauem odorem ſpirauit*, (vnde naſamon *odor ſuauis*,) ſimili Aphaereſi, et ex הדר Arab. *conſpicuos flores habuit. Vitium* pubeſcentium ſiue florentium *odori* nullam *ſuauitatem* praeferri, teſtis eſt PLINIVS L. XIV. c. 2.

סָמַךְ proprie *impoſuit*, rei ſcil. conſiſtenti et firmae, vt ei *incumberet* et *inniteretur*, e. g. manum capiti victimae: hinc *fulciuit*, *ſuſtentauit*, et intranſit. *impoſuit ſe*, *incubuit*, vt Exod. 24, 2. Pſ. 88, 8. Praet. foem. סָמְכָה *impoſuit ſe*, *incubuit*, Pſ. 88, 8. cum Affixo סְמָכָתְנִי *fulciuit*, *ſuſtentauit me*, Ieſ. 63, 5. pl. cum Vau Conuers. וְסָמְכוּ *et imponent*, Exod. 29, 15. Leuit. 4, 15. Part. praeſ. סוֹמֵךְ *ſuffulciens*, *ſuſtentans*, Pſ. 37, 17. 24. Ieſ. 63, 8. pl. סמכים

סֹמְכִים *sustentantes*, in regim. סֹמְכֵי Ezech. 30, 6. Ps. 54, 6. part. Pahul סָמוּךְ *fultus, suffultus*, Ies. 26, 3. Ps. 112, 8. pl. סְמוּכִים *fulta*, i. e. *firma*, Ps. 111, 8. Imp. סְמֹךְ, vnde cum Affixo סְמָכֵנִי *sustenta me*, Ps. 119, 116. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּסְמֹךְ *et imposuit*, Leuit. 8, 14. Num. 27, 23. cum Affixo יִסְמְכֵנִי *sustentat me*, Ps. 3, 6. etc. Niph. נִסְמַךְ *fultus, innixus est*. Praet. נִסְמַכְתִּי *innixus sum*, Ps. 71, 6. pl. in pausa נִסְמָכוּ *innixi sunt, innituntur*, Ies. 48, 2. fut. יִסָּמֵךְ *innititur*, 2 Reg. 18, 21. Ies. 36, 6. Pih. imper. pl. cum Affixo סַמְּכוּנִי *fulcite me*, i. e. *recreate me*, Cant. 2, 5. coll. synonym. סעד Gen. 18, 5. Ps. 104, 15.

סֶמֶל m. *simulacrum, imago*, Deut. 4, 16. 2 Chron. 33, 7. 15. Deriuari potest à rad. Arab. סמל *concinnauit, composuit, vt conueniret et consentiret*. Quidam conferunt rad. משל *assimilauit*, et Lat. *similis*. Conuenit quoque צֶלֶם.

סֵמֶל m. id. Ezech. 8, 3. 5.

סָמַן Arabibus idem est cum Hebr. שמן *pinguis fuit*, vnde deducunt part. Niph. נִסְמָן *pinguedine imbutum*, de eximia quadam *hordei* specie, Ies. 28, 25. quae fortassis vna cum nomine, peregrine enunciato, ab exteris primum Iudaeae illata fuit. Conf. שׂוֹרָה sub rad. שׂור: Vulgo referunt ad סמן, quod Talmudicis *signare, insignire*, denotat: vt נִסְמָן sit *insignitum* siue *insigne*; sed quis non videt, illud סמן esse aetatis recentioris et originis Graecae, à σημαίνω, hoc autem à σῆμα?

סָמַר *horruit, horripilauit*, Ps. 119, 120. Pih. fut. תְּסַמֵּר *horrere faciebat, horrificabat*, al. intransit. *vehementer horripilabat*, Hiob. 4, 15.

סָמָר m. Ier. 51, 27. epitheton יֶלֶק, BOCHARTO ὀρθόθριξ *horripilans*; nisi potius sit ab Arab. סמר *depastus est herbas*.

מַסְמֵר m. vnde pl. מַסְמְרִים *claui, quibus res configuntur et firmantur*, 1 Chron. 22, 3. à סמר Chald. et Arab. *firmauit*, proprie *clauis*, Aethiop. *fixit, confixit*, alias צמר.

מַסְמֵר m. id. vnde pl. מַסְמְרִים *claui*, Ies. 41, 7.

מַסְמְרוֹת pl. foem. id. Ier. 10, 4. 2 Chron. 3, 9.

מַשְׂמְרוֹת pl. foem. id. (cum שׂ pro ס,) Eccles. 12, 11.

סְנֶה m. *rubus*, Exod. 3, 2. 3. 4. Deut. 33, 16. deriuo à rad. שׂנא, Chald. et Syr. סנא *odio habuit, auersatus est*, (vnde Syr. sanjo *exosus, odiosus*, et *rubus*,) coll. סִלּוֹן et קוֹץ. De singulari sententia G. VERESTOI, סְנֶה esse *palmam*, vid. *Museum Bremens.*

menſ. Vol. II. p. 99. ſeq. quem refutauit THEOD. HASAEVS in *Sylloge Diſſert.* num. 5. ipſe vero in ſpecie *ſpinam Aegyptiacam* ſiue *acaciam* intelligit, quem etiam ſequitur Celeb. SEBALD. RAV in Diſſ. de *iis, quae ex Arabia in vſum Tabernaculi fuerunt petita,* p. 22.

סַנְוֵר m. in pl. סַנְוֵרִים *excoecationes,* q. d. *elucificationes,* (prout *elucificare* LABERIVS dixit pro *oculis priuare,*) Gen. 19, 11. 2 Reg. 16, 18. à Chald. סַנְוֵר *excoecauit,* quod compoſitum videtur ex inuſit. סַן, Arab. سنا *lux, lumen,* (à rad. סנא *luxit, ſplenduit,*) et ex עַוֵּר *excoecauit,* media ſyllaba extrita.

סַנְסַן vel סַנְסֶן m. vnde pl. סַנְסִנִּים *cacumina palmae in plures ramos diuiſa;* vel potius, *ſpathae, ſpathulae,* quae Leuit. 23, 40. vocantur כַּפּוֹת תְּמָרִים, vbi LXX verterunt κάλλυνθρα, vel, vt alii legunt, κάλλυντρα, i. e. *ſcopae,* (à καλλύνω *verro,*) quod *palmarum ſpathulae* pro *ſcopis* adhiberentur, vid. *Horat. Satyr.* II. 4. 83. MARTIALIS *Epigram.* L. XIV. 82. ſicut hodienum *palma* Arabibus, et *palma ſylueſtris* Siculis ac Senenſibus eundem vſum praeſtat, conf. OL. CELSII *Hierobotan.* P. II. p. 509. MARTINII *Lex. Philol.* ſub voc. *ſpathula,* et PAVLI *à* S. TRINIT. *Itinerar. Orient.* L. VII. c. 8. Id vero me eo ducit, vt credam, סַנְסִנִּים dici à rad. Chald. et Arab. סנן *perpurgauit, emundauit.* Cum Affixo סַנְסִנָּיו *ſpathae eius,* Cant. 7, 9.

סְנַפִּיר m. *pinna piſcium,* Leuit. 11, 9. 10. 12. Deut. 14, 9. 10. compoſitum putem ex Chald. סנף *coniunxit,* et אֵבֶר *ala,* q. d. *penna* ſiue *ala coniuncta,* oppoſite ad *alas auium,* quae ex *pennis ſeparatis* conſtant.

סָס m. *tinea,* Ieſ. 51, 8. pannos et veſtes *deſtruens,* à rad. Arab. شوش *conturbauit,* vt Chald. כסס, in 2 Coniug. *deſtruxit.* Vulgo deducunt ab Arab. ساس *tineis laborauit;* ſed hoc potius à סָס formatum eſt.

סָעַד *fulciuit, ſuffulſit, ſuſtentauit,* metaphorice, vbi de *cibo* et *potu* ſermo eſt, *refecit, recreauit.* Praet. cum ו Conuers. וְסָעַד *et fulciet,* Prou. 20, 28. Infin. conſtr. סְעֹד, vnde cum Affixo סַעֲדָהּ *fulcire illud,* Ieſ. 9, 6. Imp. סְעָד (irregulariter pro סְעַד,) *fulci, ſuſtenta, refice,* Iud. 19, 5. et סְעֹד, cum Makkeph סְעָד־ Iud. 19, 8. cum ה Paragog. in pauſa סְעָדָה (cum Scheua Compoſito inſolito,) quod *intranſitiue* ſumitur, *refice te,* 1 Reg. 13, 7. cum Affixo סְעָדֵנִי *ſuffulci me,* Pſ. 119, 117. pl. סַעֲדוּ *fulcite, reficite,* Gen. 18, 5.

Fut. יִסְעַר *reficit*, Pſ. 104, 15. cum Affixis et Nun Epenthet. יִסְעָדֶנּוּ *ſuſtentabit, recreabit eum*, Pſ. 41, 4. יִסְעָדֶךָ *fulciet te*, Pſ. 20, 3. etc.

סְעַד Chald. id. vnde Pahel part. pl. מְסַעֲדִין *ſuffulcientes, ſuſtentantes*, Eſr. 5, 2.

מִסְעָד m. *fulcimentum, fulcrum*, 1 Reg. 10, 12.

סָעָה *inceſſit, cucurrit*, vt נסע et Arab. סעא. Inde eſt Part. praeſ. foem. סֹעָה *currens, celeriter incedens*, Pſ. 55, 9. conf. SCHVLTENS in *Animaduerſ.* ad h. l.

סְעִף m. proprie et in genere *diuiſio*, coll. rad. Arab. شعب *diuiſit, propagauit*, et intranſit. *diuiſit ſe*, in 2 Coniug. *diuiſit in ramos, ramos produxit arbor*, ב et פ permutatis. Hinc ſpec. 1) *cogitatio*, q. d. *diuiſio animi*; ſicut Graec. μέριμνα dicitur ἀπὸ τῦ μερίζειν τὸν νῦν, et Lat. *diuidia*, i. e. *cura ſollicita*, à *diuido*: *animum diuidere nunc huc, nunc illuc*, dixit VIRGILIVS *Aeneid.* IV. 285. *mentes diuidere* CATVLLVS LX. 15. Plur. (reſoluto Chirek longo in breue et Dageſch Forte,) סְעִפִּים *cogitationes*, 1 Reg. 18, 21. et per שׂ, שְׂעִפִּים Hiob. 4, 13. cum Affixo שְׂעִפַּי *cogitationes meae*, Hiob. 20, 2. 2) *ramus*, q. d. *diuiſio, propagatio arboris*, pl. סְעִפִּים *rami*, cum Affixo סְעִפֶּיהָ *rami eius*, Ieſ. 17, 6. c. 27, 10. Inde formatum eſt part. Pih. מְסָעֵף *ramos auferens et amputans*, Ieſ. 10, 33. 3) *ſcopulus*, vel potius *fiſſura*, Iud. 15, 8. 11. idem eſt cum Arab. شعبة *ramus arboris*, et *fiſſura in monte*. Plur. סְעִפִּים *fiſſurae*, in regim. סְעִפֵּי Ieſ. 2, 21.

סְעַפֹּת pl. foem. *rami*, cum Affixo סַעֲפֹּתָיו *rami eius*, Ezech. 31, 6. 8.

סֵעֵף m. (Formae dageſſandae,) vnde plur. סֵעֲפִים *homines animo nunc huc, nunc illuc diuiſi*, b. LVTHERO Flattergeiſter, Pſ. 119, 113.

סָעַר et per שׂ, שָׂעַר *vehementer commouit, exagitauit, propulit, abripuit*, Pſ. 58, 10. et intranſit. *vehementer ſe commouit, commotus, exagitatus, conturbatus eſt*. Part. praeſ. סֹעֵר *commouens ſe, exagitatum*, Ion. 1, 11. 13. foem. סֹעֲרָה *exagitata, conturbata*, Ieſ. 54, 11. Fut. יִשְׂעַר, cum Affixo et Nun Epenthet. יִשְׂעָרֶנּוּ *propellet, abripiet eum*, SCHVLTENSIO *comburet eum*, (ex ſignificat. rad. Arab.) Pſ. 58, 10. pl. יִסְעֲרוּ *vehementer commouebunt ſe*, Habac. 3, 14. Niph. praet. foem. נִשְׂעֲרָה *commotio facta eſt*, vel in fut. (ob ו, praecedenti voci praefixum,) *commotio fiet*, Pſ. 50, 3. fut. וַיִּסָּעֵר *et commotum, conturbatum eſt*, 2 Reg. 6, 11. Pih. fut. אֲסַעֲרֵם, (cum

(cum Tzeri sub א, ex Syrismo,) vnde cum Affixo אֲסָעֲרֵם *propellam, abripiam eos*, Zach. 7, 14. sed in 3 perf. יְשָׂעֵר, (Dagesch Forti non compensato,) cum Affixo יְשָׂעֲרֵהוּ *exagitabit, abripiet eum*, Hiob. 27, 21. Pyh. fut. יְסֹעַר (cum Tzeri pro Patach,) *exagitatur, propellitur*, Hos. 13, 3. quod tamen ex Coniug. Pohel esse potest, sensu *intransit*. et *intensiuo* exponendum. Hithpah. fut. יִשְׂתָּעֵר (pro יִתְשָׂעֵר,) *commouebit se*, Dan. 11, 40.

סַעַר m. *procella, turbo, vehemens aëris commotio*, Ps. 55, 9. Ier. 23, 19. c. 25, 32. c. 30, 23. Ion. 1, 4. 12. et per שׂ, שַׂעַר Ies. 28, 2. cum Affixo in pausa סַעֲרֶךָ *procella tua*, Ps. 83, 16. Aliud שַׂעַר vid. infra suo loco.

סְעָרָה f. id. 2 Reg. 2, 11. Ps. 107, 28. 29. Hiob. 38, 1. Ies. 29, 6. etc. pro quo semel sec. plurimos codices recurrit סָעָרָה 2 Reg. 2, 1. et per שׂ, שְׂעָרָה Hiob. 9, 17. Nah. 1, 3. In regim. סַעֲרַת Ier. 23, 19. c. 30, 23. plur. סְעָרוֹת *procellae*, Ezech. 13, 11. 13. in regim. סַעֲרוֹת Zach. 9, 14.

סַף vid. infra p. 664.

סָפָא, vnde מִסְפּוֹא *pabulum*, quod vid. infra sub ספה.

סָפַד *planxit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְסָפְדוּ *et plangent*, 1 Reg. 14, 13. Zach. 12, 10. Part. praes. pl. סֹפְדִים *plangentes*, Ies. 32, 12. Eccles. 12, 5. Infin. absol. סָפוֹד *plangendo*, scil. planxistis, Zach. 7, 5. infin. constr. סְפֹּד *plangere, plangendi*, Gen. 23, 2. Eccles. 3, 4. Imper. pl. סִפְדוּ *plangite*, 2 Sam. 3, 31. Ier. 4, 8. foem. סְפֹדְנָה id. Ier. 49, 3. Fut. cum ה Parag. אֶסְפְּדָה *plangam*, Mich. 1, 8. תִּסְפֹּד *planges, plangas*, Ezech. 24, 16. pl. יִסְפְּדוּ *plangent*, Ier. 16, 6. Niph. fut. pl. יִסָּפְדוּ *plangentur*, Ier. 16, 4. c. 25, 33.

מִסְפֵּד m. *planctus*, Gen. 50, 10. Esth. 4, 3. Ier. 48, 38. Amos. 5, 16. 17. etc. in regim. מִסְפַּד Ier. 6, 26. Mich. 1, 11. cum Affixo מִסְפְּדִי *planctus meus*, Ps. 30, 12.

סָפָה *consumsit, absumsit, perdidit*, et intransit. *consumtus est, defecit*, et petita significatione à יסף, *addidit, adiunxit*. Praet. foem. סָפְתָה *defecit*, Ier. 12, 4. pl. סָפוּ *consumti sunt; defecerunt*, Ps. 73, 19. Infin. constr. סְפוֹת *addere*, Num. 32, 14. Ies. 30, 1. it. *consumere, absumere*, cum Praefixo ל, לִסְפוֹת *vt consumat*, al. *vt consumatur*, Deut. 29, 18. cum Affixo סְפוֹתָהּ *consumere, perdere eam*, Ps. 40, 15. Imper. pl. סְפוּ *addite*, Ies. 29, 1. Ier. 7, 21. Fut. תִּסְפֶּה *absumes, perdes*, Gen. 18, 23. 24. foem. תִּסְפֶּה *absumet, auferet*, Ies. 7, 20. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִסְפָּה *et absumetur*,

metur, *absumatur*, *pereat*, 1 Sam. 26, 10. part. נִסְפָּה *qui absumitur*, *periens*, Prou. 13, 23. 1 Chron. 21, 12. Ies. 13, 15. in quo posteriore tamen loco vulgo exponitur *adiunctus*, *associatus*. Fut. אֶסָּפֶה *consumar*, *absumar*, *perdar*, 1 Sam. 27, 1. תִּסָּפֶה *absumaris*, *perdaris*, *pereas*, Gen. 19, 15. 17. Hiph. fut. אַסְפֶּה *addam*, vel *consumam*, *absoluam*, (coll. סוף *finiri*,) Deut. 32, 23.

מִסְפּוֹא m. *pabulum*, *de quo consumitur*, Gen. 24, 25. 32. c. 42, 27. c. 43, 24. Iud. 19, 19. Formam habet tanquam à ספא.

ספח *adiunxit*, *associauit*, *aggregauit*. Imperat. סְפַח, vnde cum Affixó סְפָחֵנִי *adiunge me*, *associa me*, 1 Sam. 2, 36. Niph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְנִסְפְּחוּ *et associabuntur*, Ies. 14, 1. Pih. part. מְסַפֵּחַ *adiungens*, *admouens*, Habac. 2, 15. Pyh. fut. pl. in pausa יְסֻפָּחוּ *aggregabantur*; al. *scabie afficiebantur*, (petita significatione à seq. Nomine סַפַּחַת,) i. e. ita *exulcerabantur*, vt *scabies* exinde oriretur, Hiob. 30, 7. Hithpah. הִסְתַּפֵּחַ (pro הִתְסַפֵּחַ) *adiungere*, *associare se*, *adhaerere*, 1 Sam. 26, 19.

סָפִיחַ m. *sponte natum* siue *crescens*, q. d. *associatum* et *accessorium* quid ad sementim superioris anni, 2 Reg. 19, 29. Ies. 37, 30. in regim. סְפִיחַ Leuit. 25, 5. pl. סְפִיחִים *sponte nata*, cum Affixo סְפִיחֶיהָ *sponte nata eius* vel *sua*, Leuit. 25, 11. Hiob. 14, 19. in quo posteriore tamen loco SCHVLTENS exponit *effusiones*, *fluxus eius*, ex significat. rad. Arab. quo ille etiam refert Pih. Habac. 2, 15. Eum quoque sequitur SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* p. 397. vid. tamen infra שׁפח. Conf. supra סָחִישׁ.

סַפַּחַת f. *scabies*, *porrigo*, Leuit. 13, 2. c. 14, 56. quod tenaciter cuti *adhaereat*, vt יַלֶּפֶת.

מִסְפַּחַת f. id. vel potius *locus* siue *pars corporis scabie affecta*, Leuit. 13, 7. 8.

מִשְׂפָּח m. (cum שׂ pro ס,) id. Ies. 5, 7. sed SCHVLTENS intelligit *effusionem sanguinis*, coll. Arab. ספח *effudit*, spec. *sanguinem*. Inde formatum est Pih. praet. cum Vau Conuers. וְשִׂפַּח *et scabie* siue *porrigine afficiet*, Ies. 3, 17. et sec. quosdam Pyh. fut. in pausa יְסֻפָּחוּ *scabie afficiebantur*, Hiob. 30, 7. vid. supra in rad.

מִסְפָּחָה f. in pl. מִסְפָּחוֹת vulgo *pepla*, rectius *puluilli*, *quibus lectus sternitur*, Ezech. 13, 18. à rad. Aethiop. ሰፈሐ: *strauit lectum*, Act. 9, 34. Conf. I. A. SCHMIDII Dissert. de *pulvillis et peplis prophetissarum*, et DOVGTAEI *Analecta S.* ad l. c. Cum Affixo מִסְפְּחֹתֵיכֶם *puluilli vestri*, Ezech. 13, 21.

סֵפֶל m. *ſimpulum, vaſis* genus, Iud. 5, 25. c. 6, 25. I. W. KALS de *linguae Hebr. natalibus* p. 137. deriuat ab Arab. سفل *ſparſit*, ſicut מִזְרָק à זרק: quia inter alia ad *ſpargendum* et *libandum* adhibebatur, vt etiam Lat. *ſimpulum*. Vid. quae de hoc *vaſe* diſſerunt BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 548. ſeq. ADR. IVNIVS in *Animaduerſ.* L. II. c. 10. et I. I. CRAMERVS apud DACHSIVM ad *Cod. Succa* p. 394. ſeq. Conuenit Arab. זלפה *paropſis grandior, hydria, lagena*, quod eſt à זלף *fudit, effudit*.

סָפַן *texit, obtexit*, proprie *ſuperne*, hinc *tabulauit*, Chald. *honorauit*. Part. Pahul סָפוּן *obtectus, tabulatus*, Ier. 22, 14. et סָפֻן 1 Reg. 7, 3. 7. it. ſec. CLERICVM ex ſignificatione radicis Chald. *honoratus*, Deut. 33, 21. pl. סְפוּנִים *tabulati, ae*, Hagg. 1, 4. in regim. שְׂפֻנֵי (per שׂ pro ס) *tecta, obtecta*, Deut. 33, 19. vbi *recondita arenae* ſunt *theſauri in arena latentes*, (coll. מַטְמוֹן *theſaurus*,) et *tecta reconditorum arenae* ſunt *tecta inter theſauros arenae* vel *tecti theſauri arenae*. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּסְפֹּן *et tabulauit*, 1 Reg. 6, 9.

סִפּוּן m. *tegmen, laquear*, 1 Reg. 6, 15.

סְפִינָה f. *nauis*, Ion. 1, 5. proprie, qualem CAESAR et PLINIVS *tectam*, CICERO *conſtratam*, Graeci κατάφρακτον vocant, cui opponitur *nauis aperta* apud eundem CICER. vel eſt ipſum *tabulatum nauis*, quod Graeci ϛέγην et καταϛρωμα, PLAVTVS *ſtegam*, PETRONIVS *conſtratum nauis* dicunt.

סַף m. 1) *peluis, vas late patens*, Zach. 12, 2. in pauſa סָף Exod. 12, 22. deriuant à rad. Aethiop. שפה *extenſus, expanſus fuit, late patuit*. Plur. m. סִפִּים (mutato Patach in Chirek, vt in aliis,) *pelues*, Ier. 52, 19. pl. foem. סַפּוֹת 2 Sam. 17, 28. 1 Reg. 7, 50. 2 Reg. 12, 14. 2) *limen, locus ante ianuam latius patens*, (conf. infra מִפְתָּן,) Iud. 19, 27. 1 Reg. 14, 17. 2 Reg. 12, 9. Eſth. 2, 21. Ezech. 40, 6. 7. etc. cum Affixo סִפִּי *limen meum*, Ezech. 43, 8. pl. סִפִּים *limina*, 1 Chron. 9, 9. Ieſ. 6, 4. Inde formatum eſt Verbum in Hithpah. infin. הִסְתּוֹפֵף (pro הִתְסוֹפֵף) *ad limen manere, in limine commorari*, Pſ. 84, 11. conf. de Verbis *Manendi* in Hithpah. *Arcan. Form.* p. 537. et 542.

סָפַק *percuſſit, plauſit, comploſit*, Arab. *percuſſit colaphis, verberauit*. Conf. rad. מחא. Praet. cum Affixo סְפָקָם *percuſſit eos*, Hiob. 34, 26. סָפַקְתִּי *percuſſi*, Ier. 31, 18. סָפְקוּ *plauſerunt, comploſerunt*, Thren. 2, 15. imper. סְפֹק *percute*, Ezech. 21, 17. fut. יִסְפּוֹק

com-

complodit, Hiob. 34, 37. et cum ש pro ס, יִשְׂפֹּק *complodet*, scil. quiuis, *complodetur*, (impersonaliter,) Hiob. 27, 23.

שֶׂפֶק m. (cum ש pro ס,) *complosio*, scil. manuum prae indignatione vel gaudio, Hiob. 36, 18. cuius loci difficilioris sensus est: *si ira est* (Dei contra impios), *ne seducat te* (hoc) *cum complosione*, i. e. ita vt complodas manibus, vel *ad complosionem*. Conf. ad sensum Ps. 37, 8.

סֶפֶק m. *sufficientia*, *abundantia*, vid. sub rad. שׂפק.

סָפַר *numerauit*, *enumerauit*, *recensuit*, *narrauit*, Arab. *micuit*, *emicuit*. Praet. cum Affixo סְפָרָם *numerauit eos*, 2 Chron. 2, 17. סָפַרְתָּה *numerasti*, (cum ה Parag.) Ps. 56, 9. וְסָפַרְתָּ *et numerabis*, Leuit. 25, 8. Part. praes. סֹפֵר *numerans*, Iud. 5, 14. Ies. 33, 18. et substantiue, *scriba*, versans circa res vel voce *enarrandas*, vel scripto consignandas, vt *enarrentur*, 2 Sam. 8, 17. 2 Reg. 12, 11. Esr. 7, 6. 11. plur. סֹפְרִים *scribae*, 1 Reg. 4, 3. Ier. 8, 8. Infin. constr. סְפֹר *numerare*, Gen. 15, 5. Deut. 16, 9. Imp. סְפֹר *numera*, Gen. 15, 5. pl. סִפְרוּ *numerate*, Ps. 48, 13. 1 Chron. 21, 2. Fut. אֶסְפֹּר, cum Affixo אֶסְפְּרֵם *numerabo eos*, Ps. 139, 18. תִּסְפּוֹר *numerabis*, *numeras*, *dinumeras*, Deut. 16, 9. Hiob. 14, 16. יִסְפּוֹר *numerabit*, *numerat*, Ps. 87. 6. Hiob. 31, 4. etc. Niph. fut. יִסָּפֵר *numerabitur*, Gen. 16, 10. 1 Reg. 3, 8. pl. יִסָּפְרוּ *numerabuntur*, 1 Reg. 8, 5. 1 Chron. 23, 3. Pih. praet. סִפַּרְתִּי *enarraui*, *recensui*, Ps. 119, 26. Part. מְסַפֵּר *narrans*, Iud. 7, 13. 2 Reg. 8, 5. pl. מְסַפְּרִים *enarrantes*, Ps. 19, 2. Ps. 78, 4. Infin. סַפֵּר *enumerare*, *enarrare*, Exod. 9, 16. Ps. 40, 6. Imper. סַפֵּר *enarra*, Ies. 43, 26. cum ה Parag. סַפְּרָה 2 Reg. 8, 4. Fut. אֲסַפֵּר *numerabo*, *numerem*, Ps. 22, 18. Ps. 118, 17. cum ה Parag. אֲסַפְּרָה Ps. 66, 16. Hiob. 15, 17. יְסַפֵּר *enarrabit*, Ps. 71, 15. Hiob. 38, 37. pl. יְסַפְּרוּ *narrabunt*, Ps. 64, 6. Ezech. 12, 16. etc. Pyh. praet. סֻפַּר *narratum est*, Ies. 52, 15. fut. יְסֻפַּר *narrabitur*, Ps. 22, 31. Habac. 1, 5.

סְפַר Chald. id. vnde part. praes. *substantiue* vsurpatum, (vt Hebr.) סָפַר *scriba*, in regim. סָפַר Esr. 7, 12. 21. in Statu Emphat. סָפְרָא Esr. 4, 8. 9. 17. 23.

סְפָר m. *numeratio*, *computatio numerando facta*, 2 Chron. 2, 16.

סֵפֶר m. 1) *enumeratio*, *recensio*, Gen. 5, 1. Neh. 7, 5. 2) *liber*, *commentarius*, *epistola*, *scriptum*, quo aliquid *enarratur*, Exod. 24, 7. Deut. 17, 18. 2 Sam. 11, 14. 2 Reg. 5, 5. etc. cum Affixo סִפְרְךָ *liber tuus*, Exod. 32, 32. Ps. 139, 16. pl. סְפָרִים *libri*, *epistolae*, 1 Reg. 21, 8. Eccles. 12, 12. in regim. סִפְרֵי Esth. 3, 12. c. 8, 9.

סְפַר m. Chald. *liber*, Esr. 4, 15. c. 6, 18. pl. סִפְרִין *libri*, Dan. 7, 10. in Statu Emphat. סִפְרַיָּא Esr. 6, 1.

סַפִּיר m. *sapphirus*, à *splendore*, (ex significat. rad. Arab.) Exod. 24, 10. c. 28, 19. Hiob. 28, 6. 16. Thren. 4, 7. Ezech. 1, 26. etc. pl. סַפִּירִים *sapphiri*, Ies. 54, 11. Cant. 5, 14. Sed סַפִּיר esse lapidem *lazuli*, multis contendit I. W. BAIERVS in Dissert. de *Sapphiro S. S.*

סְפֹרָה f. *enumeratio*, pl. סְפֹרוֹת *enumerationes*, Ps. 71, 15.

סִפְרָה f. *liber*, *commentarius*, cum Affixo in pausa סִפְרָתֶךָ *liber*, *commentarius tuus*, Ps. 56, 9.

מִסְפָּר m. 1) *narratio*, Iud. 7, 15. 2) *numeratio*, *recensio*, Num. 1, 2. 3) *numerus*, *numerando* elicitus, Num. 9, 20. Deut. 4, 27. Iud. 6, 5. etc. *homines numeri* sunt *numero pauci*, qui facile *numerari* possunt, Gen. 34, 30. Deut. 4, 27. Ps. 105, 12. Ier. 44, 28. Ezech. 12, 16. hinc מִסְפָּר absolute pro *paucis* sumitur Deut. 33, 6. Ies. 10, 19. In regim. מִסְפַּר Exod. 16, 16. Leuit. 25, 16. cum Affixis מִסְפַּרְכֶם *numerus vester*, Num. 14, 29. מִסְפָּרָם *numerus eorum*, Num. 29, 18. Esr. 1, 9. pl. מִסְפָּרִים *numeri*, in regim. מִסְפְּרֵי 1 Chron. 12, 23.

סָקַל *lapidauit*, *lapidibus obruit*. Non magis *Primitiuum* esse videtur, quam Lat. *lapido*, et Graec. λιθάζω, sed potius, ceu ex Pihel colligitur, *Deriuatiuum* à Nomine inusit. סֶקֶל, (vel alius Formae,) *lapis*, *saxum*, proprie *laeue*, vt Lat. cognatum *silex*, à rad. Syr. סקל *poliuit*, *laeuigauit*, (coll. Sam. לסיק *expolitor*,) Arab. צקל, per צ. Praet. 2 pers. סְקַלְתָּ, cum Affixo et Vau Conuers. וּסְקַלְתּוֹ *et lapidabis eum*, Deut. 13, 10. pl. סָקְלוּ, cum Affixo et ו Conuers. וּסְקָלֻנִי *et lapidabunt me*, Exod. 17, 4. Infin. absol. סָקוֹל *lapidando*, Exod. 19, 13. c. 21, 28. infin. constr. סְקֹל, cum Affixo סָקְלוֹ *lapidare eum*, 1 Sam. 30, 6. Imper. pl. cum Affixo סִקְלֻהוּ *lapidate eum*, 1 Reg. 21, 10. Fut. pl. cum Affixo יִסְקְלֻנוּ *lapidabunt nos*, Exod. 8, 22. Niph. fut. יִסָּקֵל *lapidabitur*, *lapidetur*, Exod. 19, 13. c. 21, 28. 29. 32. Pih. סִקֵּל *lapidibus petiit*, *lapidauit*, vnde fut. וַיְסַקֵּל *et lapidibus petiit*, *lapidauit*, 2 Sam. 16, 6. 13. it. alio ad Primitiuum respectu, *lapides abstulit*, *lapidibus purgauit*, *elapidauit*, (conf. חִטֵּא, שֵׁרֵשׁ etc.) vnde imper. plur. סַקְּלוּ *elapidate*, Ies. 62, 10. fut. cum Affixo et Vau Conuers. וַיְסַקְּלֵהוּ *et elapidauit*, *lapidibus purgauit eam*, Ies. 5, 2. Pyh. praet. סֻקַּל *lapidatus est*, 1 Reg. 21, 14. 15.

סָרָב m. *valde refractarius*, vel *rebellator*, à rad. Chald. סרב *refractarius*, *rebellis fuit*, *renuit*. Plur. סָרָבִים *valde refractarii*, *rebellatores*, Ezech. 2, 6.

סַרְבָּל m. Chald. *vestis* genus, *saraballum* vel *sarabara*, vulgò *chlamys*, *pallium*, à rad. סרבל Chald. *texit*, *operuit*, Arab. *induit*. Persicam tamen vocem esse et *braccas* siue *femoralia* notare, post BOCHARTVM in *Phaleg* L. I. c. 15. sentit RELANDVS de *Vet. ling. Pers.* §. 128. conf. BRAVNIVS de *Vest. sacerdot. Hebr.* L. II. c. 1. et DRVSIVS in *Quaest. Hebr.* LX. Plur. סַרְבָּלִין, vnde cum Affixo סַרְבָּלֵיהוֹן *pallia eorum* vel *sua*, Dan. 3, 7. 21.

סָרַח proprie *se extendit*, *in longum se exporrexit*, hinc *superfluxit*, *redundauit*. Conuenit cum שׂרע. Part. praes. foem. סֹרַחַת *se extendens*, *in longum se exporrigens*, Ezech. 17, 6. part. Pahul סָרוּחַ *longe extensum*, *in longum exporrectum*, *superfluum*, Exod. 26, 13. pl. סְרוּחִים *longe extensi* siue *exporrecti*, Amos. 6, 7. et סְרֻחִים Amos. 6, 4. in regim. סְרוּחֵי Ezech. 23, 15. vbi *longe exporrecti mitris pictis* sunt, *qui habent mitras praelongas* vel *longius promissas*; sed IKENIVS in Dissert. de *Cemarim* §. 17. intelligit *segmenta panni tincta*, coll. Arab. سريح *segmentum* siue *assumentum panni*. Fut. תִּסְרַח *superfluet*, *redundabit*, Exod. 26, 12. Niph. praet. foem. נִסְרְחָה *superflua facta est*, al. *foetida facta est*, ex significatione radicis Chald. סרח *foetuit*, Aethiop. transpos. רסח *immundus fuit*, Ier. 49, 7.

סֶרַח m. *redundantia*: *redundans*, *superfluum*, Exod. 26, 12.

סִרְיוֹן m. *lorica*, vid. שִׁרְיוֹן sub rad. שרה.

סָרַךְ m. Chald. *princeps*, vulgo *eparchus*, *praeses*, ex סַר vel שַׂר *princeps*, cum כ *formatiuo*, in vocibus Chald. frequentissimo. Plur. סָרְכִין *principes*, *eparchi*, Dan. 6, 3. in regim. סָרְכֵי Dan. 6, 8. in Statu Emphat. סָרְכַיָּא Dan. 6, 4. 5. 7. Ab eodem סַר vel שַׂר descendit Hebr.

סֶרֶן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *princeps magnus*, vnde pl. סְרָנִים *principes*, Iud. 16, 30. 1 Sam. 6, 18. c. 29, 6. in regim. סַרְנֵי Ios. 13, 3. Iud. 3, 3. 1 Sam. 5, 8. 11. etc. Aliud est

סֶרֶן m. *asser*, *tabula*, per Metathesin pro נֶסֶר, à rad. נשר, Chald. et Syr. נסר *secuit*, *dissecuit*, vnde נְסַר Chald. et *nesoro* atque *nesirto* Syr. *asser*, *tabula*. Plur. סְרָנִים *tabulae*, *asseres*, in regim. סַרְנֵי 1 Reg. 7, 30.

סָרִיס (Formae *Leuis*,) m. *eunuchus*, et per Synecdochen *minister aulicus*, 1 Reg. 22, 9. 2 Reg. 8, 6. Ies. 56, 3. Ier. 38, 7. etc. à rad. Arab. סרס *ad venerem impotens fuit*, Chald. et Syr. in

in Pahel *eunuchum fecit, castrauit.* In regim. סְרִיס Gen. 37,36. c. 39, 1. Esth. 2, 3. 14. 15. pl. סְרִיסִים *eunuchi, ministri aulici*, in regim. סְרִיסֵי Gen. 40, 7.

סָרִיס (Formae dagessandae,) m. id. vnde pl. סָרִיסִים 2 Reg. 9, 32. 1 Chron. 28, 1. Esth. 1, 10. 12. 15. etc. in regim. סָרִיסֵי Esth. 2, 21. c. 6, 2. 14. cum Affixo סָרִיסָיו *eunuchi eius* vel *sui*, Gen. 40, 2. 1 Sam. 8, 15.

סַרְעַפָּה f. *ramus*, in multas frondes *se diuidens* et *extendens*, compos. ex 2 synonymis שׂרע *extendit se*, et סעף *diuisit se*, vid. supra סעף; vel à Verbo quadrilittero סרעף Syr. *germinauit, pullulauit*. Plur. סַרְעַפּוֹת, cum Affixo סַרְעַפֹּתָיו *rami eius*, Ezech. 31, 5. Sed שַׂרְעַף *cogitatio*, vid. infra suo loco.

סָרַף *vssit, combussit, incendit*, vt Syr. alias שׂרף, Sam. סרף *vnxit*. Sed in Kal non occurrit. Pih. part. מְסָרֵף *vespillo*, q. d. *combustor cadauerum*, quem *vstorem* vocant CATVLLVS, LVCANVS et MARTIALIS *Epigram.* L. III. 93. vel potius *incensor thymiamatum in funeribus*, coll. Ier. 35, 5. 2 Chron. 16, 14. c. 21, 9. aliis *pollinctor*, q. d. *vnctor cadauerum*. Cum Affixo מְסָרְפוֹ *vespillo eius*, vel *pollinctor eius*, Amos. 6, 10. conf. BVXTORFFII *Catalecta* p. 61. seq.

סִרְפָּד m. Ies. 55, 13. vulgo *paliurus*, scil. *Aegyptius, spinis maxime abundans*, compos. ex סִיר *spina*, et פרד vel פרפר Aethiop. *abundauit*. Vel est *spina alba*, ex סִיר, et ex ספד, quod confero cum Syr. séphdo *sinapis alba*, Arab. safidâno *calx praestantior ad dealbandum*, Pers. sipid *albus*, (vnde char sipid *spina alba*,) sifid et isfid *albus*, sifidâb, sifidâg et sifidân *fucus albus, cerussa*, etc.

סָרַר *refractarius, immoriger, rebellis fuit*, Hos. 4, 16. Arab. in 4 Coniug. *conturbatus est*. Part. praes. סוֹרֵר *refractarius, immoriger*, Deut. 21, 18. 20. Ps. 78, 8. pl. סוֹרְרִים *refractarii, immorigeri, rebelles*, Ps. 66, 7. Ps. 68, 7. 19. Ies. 1, 23. foem. סוֹרֵרָה *refractaria, immorigera*, Hos. 4, 16. et סוֹרֶרֶת Prou. 7, 11. Neh. 9, 29. Zach. 7, 11.

סַר m. *conturbatus*, (ex significatione rad. Arab.) 1 Reg. 20, 43. c. 21, 4. foem. סָרָה *conturbata*, 1 Reg. 21, 5. Aliud est

סָרָה f. *rebellio*, Deut. 13, 6. c. 19, 16. Ies. 1, 5. c. 31, 6. c. 59, 13. Ier. 28, 16. c. 29, 32. Aliud quoque vid. sub rad. סור.

סְתָו et sec. Kri סְתָיו m. (cum Iod otioso, sicut in עָנָיו sec. Kri Num. 12, 3.) *hiems*, Cant. 2, 11. dicta videtur à *penuria*, coll. rad. Arab. شتا *hiemauit*, it. *penuria laborauit*, vnde *schetaon* h. e. *penuria*.

סָתַם *occlusit, obstruxit, obturauit*, 2 Chron. 32, 30. semel cum ש loco ס, שָׂתַם (in pausa,) Thren. 3, 8. Part. Pahul סָתוּם *occlusum, occultum*, Ezech. 28, 3. et סָתֻם Ps. 51, 8. pl. סְתֻמִים *occlusa*, Dan. 12, 9. Infin. construct. סְתוֹם *obturare*, 2 Chron. 32, 3. Imper. סְתֹם *occlude*, Dan. 8, 26. c. 12, 4. Fut. pl. תִּסְתֹּמוּ *obturabitis*, 2 Reg. 3, 19. יִסְתְּמוּ *obturabunt*, 2 Reg. 3, 25. Niph. infin. הִסָּתֵם *occludi, obstrui*, Neh. 4, 7. Pih. praet. pl. סִתְּמוּ, cum Affixo סִתְּמוּם *firmiter obstruxerunt* siue *obturarunt eos*, Gen. 26, 15. fut. pl. cum Affixo et Vau Conuers. וַיְסַתְּמוּם *et firmiter obturarunt eos*, Gen. 26, 18.

סָתַר *latuit, abscondidit se*, in Kal inusit. Niph. praet. נִסְתַּר *absconditus est*, et sensu *reciproco*, *abscondidit se*, sec. Kri Prou. 22, 3. sed Kethibh habet יִסָּתֵר *abscondit se*, in fut. Foem. cum Vau Conuers. וְנִסְתְּרָה *et absconditum erit*, Num. 5, 13. in pausa נִסְתָּרָה *abscondita est*, Ps. 38, 10. Hiob. 3, 23. נִסְתַּרְתָּ *abscondisti te*, 1 Sam. 20, 19. etc. Part. נִסְתָּר *absconditum*, Ps. 19, 7. pl. נִסְתָּרִים *absconditi*, *qui se absconderunt*, Deut. 7, 20. foem. נִסְתָּרוֹת *abscondita, occulta*, Deut. 29, 29. Ps. 19, 13. Infin. הִסָּתֵר, et retracto tono, הִסָּתֶר *abscondere se*, Hiob. 34, 22. Imperat. הִסָּתֵר *absconde te*, Ier. 36, 19. Fut. אֶסָּתֵר *abscondam me*, Gen. 4, 14. Hiob. 13, 20. יִסָּתֵר *absconditur, abscondet se*, Ier. 23, 34. Hos. 13, 14. plur. יִסָּתְרוּ *abscondent se*, Amos. 9, 3. sed וַיִּשָּׂתְרוּ (per ש pro ס,) *et occultae fuerunt*, 1 Sam. 5, 9. vid. tamen suo loco שׂתר. Pih. imper. foem. סַתְּרִי *absconde*, Ies. 16, 3. Pyh. part. foem. מְסֻתֶּרֶת *occulta*, Prou. 27, 5. Hiph. praet. הִסְתִּיר *latere fecit, abscondidit*, Ps. 10, 11. Ps. 22, 15. הִסְתַּרְתִּי *abscondidi*, Ies. 50, 6. Ier. 33, 3. Part. מַסְתִּיר *abscondens*, Ies. 8, 18. Infin. הַסְתֵּר *abscondere*, Prou. 25, 2. *abscondendo*, Deut. 31, 18. Ies. 57, 17. et הַסְתִּיר, vnde cum Praefixo, exclusa Praeformante ה, לַסְתִּיר *ad occultandum*, Ies. 29, 15. imper. הַסְתֵּר *absconde*, Ps. 51, 11. fut. אַסְתִּיר *abscondam*, Deut. 31, 18. Ezech. 39, 29. cum ה Parag. אַסְתִּירָה Deut. 32, 20. יַסְתִּיר *abscondet*, 1 Sam. 20, 2. et יַסְתֵּר Hiob. 34, 29. Mich. 3, 4. etc. Hithpah. part. מִסְתַּתֵּר (pro מִתְסַתֵּר) *abscondens se*, 1 Sam. 23, 19. Ps. 54, 2. Ies. 45, 15. fut. תִּסְתַּתֵּר (pro תִּתְסַתֵּר) *abscondet se*, Germanice diceres: wird sich verkriechen, Ies. 29, 14.

סְתַר Chald. vnde Pahel praeterit. סַתַּר *abscondidit, occultauit*, it. *destruxit*, q. d. *è conspectu remouit* et *aboleuit*: vnde cum

cum Affixo סַתְרֵהּ (pro סַתְּרֵהּ) *destruxit eam*, Esr. 5, 12. part. praet. מְסַתַּר, foem. מְסַתְּרָא *absconditum*, vnde pl. in Statu Emphat. מְסַתְּרָתָא *abscondita*, Dan. 2, 22.

סֵתֶר et סֶתֶר m. 1) *latitatio, occultatio*, Iud. 3, 19. vbi *res occultationis* est *res occulta* et *secreta*: vnde בַּסֵּתֶר *cum occultatione*, et aduerbialiter, *occulte*, *clanculum*, Deut. 13, 7. Ps. 101, 5. Ps. 139, 15. Prou. 21, 14. Hiob. 13, 10. c. 31, 27. Ies. 45, 19. c. 48, 16. Ier. 37, 17. c. 38, 17. c. 40, 15. et בַּסָּתֶר (in pausa,) Deut. 27, 15. 24. c. 28, 27. 2 Sam. 12, 12. sed בְּסֵתֶר הָהָר *in absconsione montis*, i. e. *vt in monte absconderetur nec videri posset*, 1 Sam. 25, 20. 2) *latebra, latibulum, latitationis* et *absconsionis* Medium, 1 Sam. 19, 2. Ps. 31, 21. (vbi per *latibulum faciei Dei* intelligitur *sacrarium eius*, coll. אֹהֶל Ps. 27, 5. et צָפוּן Ezech. 7, 22.) Ies. 16, 4. Hiob. 22, 14. etc. Cum Affixo סִתְרִי *latibulum meum*, Ps. 119, 114. pl. סְתָרִים *latebrae*, Prou. 9, 17. vbi *panis latebrarum* est, quo palam vesci non licet.

סִתְרָה f. *latibulum*, Deut. 32, 38.

מִסְתָּר m. *locus, vbi quis se abscondit: latebra, latibulum*, Ps. 10, 9. Habac. 3, 13. pl. מִסְתָּרִים *latebrae, latibula*, Ps. 10, 8. Ies. 45, 3. Ier. 13, 16. cum Affixo מִסְתָּרָיו *latibula eius*, Ier. 49, 10.

מִסְתּוֹר m. id. Ies. 4, 6.

מַסְתֵּר m. *absconsio*, Ies. 53, 3. vbi *absconsio faciei* est, quae fit ex fastidio et contemtu, metonymice eius *Obiectum*, coll. Verbo Deut. 31, 17. Ps. 22, 25. Ps. 30, 8. Ies. 8, 18. etc.

ע

Ain, sedecimam Alphabeti litteram, olim florente Hebraismo duplicis fuisse pronuntiationis, recte monent RHENFERDIVS in *Gram. Harmon. Orient.* §. 3. et SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 75. prout eadem apud Arabes duplex est, *Ain* et *Gain*.

עָב m. *trabs, lignum crassum*, alias עֵב, Formam habet ab עבב, sed significationem ab עבה. Plur. עֻבִּים *trabes*, Ezech. 41, 26.

עָב vid. sub rad. עבה et עוב.

עָבַד *seruiit, laborauit*, et transit. *coluit*, it. *fecit, operatus est*, vt Num. 4, 23. 24. *laborare* siue *operari per aliquem*, est *eo tanquam seruo* siue *mancipio vti*, vt Exod. 1, 14. Leuit. 25, 39. Ier. 25, 14. c. 27, 7. c. 30, 8. c. 34, 9. 10. Ezech. 34, 27. Praet. cum Affixo עֲבָדְךָ *seruiuit tibi*, Deut. 15, 18. pl. עֲבָדוּהוּ *seruierunt illi*, Iud. 10, 6. et עֲבָדֻהוּ Ier. 28, 14. Part. praes. עֹבֵד *seruiens, colens*, Gen.

4, 2. Iof. 16, 9. pl. עֹבְדִים *colentes, operantes*, Num. 18, 21. 2 Reg. 17, 33. 41. *tanquam mancipiis vtentes*, Ezech. 34, 27. in regim. עֹבְדֵי *colentes, cultores*, 2 Reg. 10, 19. 21. 22. 23. Ief. 30, 24. Ezech. 48, 18. *facientes*, Ief. 19, 9. Infin. conftr. עֲבֹד *feruire, colere*, Gen. 2, 5. Exod. 14, 12. *facere, operari*, Num. 3, 7. 8. Iof. 22, 27. *tanquam mancipio vti*, Ier. 34, 9. 10. cum Affixo עָבְדוֹ *feruire ei, colere eum*, Deut. 11, 13. Ier. 27, 5. Imper. עֲבֹד *cole*, 1 Sam. 26, 19. cum Affixo עָבְדֵהוּ *cole eum*, 1 Chron. 28, 9. pl. עִבְדוּ *feruite, colite*, Iud. 9, 28. in paufa עֲבֹדוּ Ezech. 20, 39. Fut. אֶעֱבֹד *feruiam*, 2 Sam. 16, 19. et fec. Kethibh Ier. 2, 20. (vbi Kri habet אֶעֱבוֹר *tranfibo* vel *transgrediar*,) cum Affixo אֶעֱבָדְךָ *feruiam tibi*, Gen. 29, 18. תַּעֲבֹד *feruies, coles*, Gen. 4, 12. c. 27, 40. *laborabis*, Exod. 20, 9. Deut. 5, 13. c. 15, 19. pl. נַעֲבֹד *feruiemus, colemus*, Exod. 10, 26. Iof. 24, 15. cum ה Paragog. נַעַבְדָה Exod. 14, 12. Deut. 13, 6. 13. תַּעַבְדוּ *feruietis, coletis*, 1 Sam. 4, 9. Ier. 5, 19. cum Nun Parag. תַּעַבְדוּן Exod. 3, 12. in paufa תַּעֲבֹדוּ Leuit. 25, 46. Deut. 13, 4. et fimul cum Nun Parag. תַּעֲבֹדוּן Iof. 24, 15. Niph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְנֶעֱבַדְתֶּם *et colemini*, Ezech. 36, 9. part. נֶעֱבָד *qui colitur*, vel *cui feruitur*, Eccles. 5, 8. fut. יֵעָבֵד *colitur*, Deut. 21, 4. תֵּעָבֵד *colatur*, Ezech. 36, 34. Pyh. praet. עֻבַּד *laboratum eft*, Deut. 21, 3. Ief. 14, 3. Hiph. praet. הֶעֱבִיד *feruire fecit, ad feruiendum coëgit*, Ezech. 29, 18. הֶעֱבַדְתִּי *feruire feci*, Ier. 15, 14. fed cum Vau Conuers. et Affixo וְהַעֲבַדְתִּיךָ *et feruire faciam te*, Ier. 17, 4. part. plur. מַעֲבִידִים *ad feruiendum cogentes*, Exod. 6, 5. infin. הַעֲבִיד *ad laborandum cogere* fiue *vrgere*, 2 Chron. 2, 17. fut. וַיַּעֲבֵד *et colere fecit, ad colendum induxit*, 2 Chron. 34, 33. fed pl. וַיַּעֲבִידוּ *et ad feruiendum coëgerunt*, Exod. 1, 13. Hoph. fut. תָעָבֵד *ad colendum inducaris* fiue *permouearis, cultor fias*, vnde cum Affixo תָעָבְדֵם *ad colendum eos permouearis*, Exod. 20, 5. c. 23, 24. Deut. 5, 9. pl. נָעָבֵד, vnde cum Affixo נָעָבְדֵם *ad colendum eos permoueamur, cultores eorum fiamus*, Deut. 13, 3.

עֲבַד Chald. *fecit*, Dan. 3, 1. 32. c. 5, 1. Praet. עֲבַדְתְּ *fecifti*, Dan. 4, 32. עַבְדֵת *feci*, Dan. 3, 15. c. 6, 22. pl. עֲבַדוּ *fecerunt*, Ier. 10, 11. Efr. 6, 13. 16. part. praef. עָבֵד *faciens, facit*, Dan. 4, 32. c. 6, 11. 28. Efr. 7, 26. pl. עָבְדִין *facientes*, Efr. 4, 15. foem. עָבְדָא *faciens*, Dan. 7, 21. infin. מֶעְבַּד *facere*, Efr. 4, 22. c. 7, 18. fut. pl. תַּעַבְדוּן *facietis*, Efr. 6, 8. c. 7, 18. Ithpehel part. מִתְעֲבֵד *quod fit*, Efr. 4, 19. c. 7, 26. foem. מִתְעַבְדָא Efr. 5, 8. fut. יִתְעֲבֵד *fiet, fiat*, Dan. 3, 29. Efr. 6, 11. 12. c. 7, 21. 23. pl. תִּתְעַבְדוּן *fietis*, Dan. 2, 5.

עֶבֶד m. *feruus*, Gen. 9, 25. Exod. 12, 44. Leuit. 25, 39. 42. 44. Deut.

Deut. 5, 15. etc. cum Affixo עַבְדּוֹ *seruus eius* vel *suus*, Gen. 24, 2. Exod. 14, 31. sic sec. Kethibh 2 Sam. 14, 22. (vbi Kri habet עַבְדְּךָ *seruus tuus*, in pausa,) pl. עֲבָדִים *serui*, Gen. 9, 25. Exod. 13, 3. cum Affixis עֲבָדֶיךָ *serui tui*, Gen. 42, 11. Exod. 5, 16. sic sec. Kethibh 1 Reg. 1, 27. (vbi Kri habet עַבְדְּךָ *seruus tuus*,) עַבְדֵיהֶם *serui eorum*, Zach. 2, 13. Esr. 2, 65.

עֲבַד m. Chald. id. Dan. 6, 21. pl. עַבְדִין *serui*, cum Affixis עַבְדָיךְ *serui tui*, Dan. 2, 4. Esr. 4, 11. עַבְדוֹהִי *serui eius* vel *sui*, Dan. 2, 7. c. 3, 26. 28. Esr. 5, 11.

עֲבָד m. *factum*, *opus*, in pl. עֲבָדִים, cum Affixo עֲבָדֵיהֶם (manente Kamez, distinctionis caussa,) *facta*, *opera eorum*, Eccles. 9, 1.

עֲבֻדָּה f. *seruitium*, *famulitium*, metonymice ipsi *serui* et *seruae*, Gen. 26, 14. Hiob. 1, 3. vt Graec. θεραπεία, Luc. 12, 42. δουλεία, εἱλωτεία, et Lat. *famulitium*, *seruitium* et *ministerium*.

עֲבֹדָה f. *seruitus*, *cultus*, *ministerium*, Exod. 12, 25. 26. c. 36, 1. Num. 18, 6. Ios. 22, 27. 1 Chron. 6, 33. *cultura*, scil. terrae, 1 Chron. 27, 26. *opus*, Exod. 39, 42. In regim. עֲבֹדַת Exod. 30, 16. Leuit. 25, 39. cum Affixis עֲבֹדָתִי *seruitus mea*, Gen. 30, 29. 2 Chron. 12, 8. עֲבֹדַתְכֶם *seruitus vestra*, *ministerium vestrum*, Exod. 5, 11. Num. 18, 31.

עֲבִידָא f. Chald. *operatio*, *negotium*, *opus*, in reg. עֲבִידַת Dan. 3, 12. Esr. 4, 24. c. 6, 7. 18. in Statu Emphat. עֲבִידְתָּא Dan. 2, 49. Esr. 5, 8.

עַבְדוּת f. *status serui*: *seruitus*, cum Affixo עַבְדֻתֵנוּ *seruitus nostra*, Esr. 9, 8. 9.

מַעְבָד m. *opus*, *in quo faciendo* quis *occupatur*. Pl. מַעֲבָדִים *opera*, cum Affixo מַעֲבָדֵיהֶם *opera eorum*, Hiob. 34, 25.

מַעְבָד m. Chald. id. in pl. מַעְבָדִין, cum Affixo מַעְבָדוֹהִי *opera eius*, Dan. 4, 34.

עָבָה *densus*, *crassus fuit* vel *euasit*, 1 Reg. 12, 10. 2 Chron. 10, 10. Praet. עָבִיתָ *crassus euasisti*, Deut. 32, 15.

עָב m. *trabs*, *lignum crassum*, 1 Reg. 7, 6. Ezech. 41, 25. Aliud vide sub rad. עוב.

עֲב m. *densitas*, Exod. 19, 9.

עֳבִי m. id. 2 Chron. 4, 17. Hiob. 15, 26.

עֳבִי m. *crassities*, vnde cum Affixo עָבְיוֹ *crassities eius*, 1 Reg. 7, 26. 2 Chron. 4, 5. Ier. 52, 21.

מַעֲבֶה m. *locus densitatis*, in regim. מַעֲבֵה 1 Reg. 7, 46.

עָבַט in genere *mutauit*, *permutauit*, spec. *pignus cum mutuo* vel vice versa: vnde dicitur tam de *creditore*, qui *pignus pro mu-*

tuo

tuo accipit, vt in infin. constr. עֲבֹט *pignus accipere*, *pignerari*, Deut. 24, 10. quam de *debitore*, qui *mutuum pro pignore* accipit, vt in fut. תַּעֲבֹט *mutuum accipies*, *pignerabis*, *oppignerabis*, Deut. 15, 6. Pih. fut. pl. cum Nun Paragog. יְעַבְּטוּן *mutabunt*, *permutabunt*, Ioël. 2, 7. Hiph. הֶעֱבִיט *mutuauit*, q. d. *mutuum pro pignore accipere fecit* siue *dedit*. Praet. cum Vau Conuers. וְהַעֲבַטְתָּ *et mutuabis*, Deut. 15, 6. infin. הַעֲבֵט *mutuando*, Deut. 15, 8. fut. cum Affixo et Nun Epenthet. תַּעֲבִיטֶנּוּ *mutuabis ei*, Deut. 15, 8.

עֲבוֹט m. *pignus*, quod *cum mutuo permutatur*, Deut. 24, 11. 13. cum Affixo עֲבוֹטוֹ *pignus eius*, Deut. 24, 10, 12.

עַבְטִיט m. *densitas luti*, i. e. *lutum densum*, Habac. 2, 6. compos. ex עַב *densitas*, et טִיט *lutum*.

עָבַר *transiit*, *praeteriit*, *transgressus est*, *pertransiit*, et sequente לִפְנֵי, *praecessit*, vt Gen. 33, 3. Exod. 17, 5. Deut. 3, 28. etc. alias vel absolute, vel cum ב, עַל, אֶת, בֵּין, מִן etc. construitur. Metaphorice significat 1) *euanuit*, *interiit*, *finitus est*, vt Gen. 50, 4. Ps. 18, 13. Ps. 144, 4. Hiob. 34, 20. 2) *peccauit*, *legem transgressus est*, 3) *dissimulauit*, *conniuit*, *condonauit*, q. d. *silentio praeteriit*, vt Prou. 19, 11. Amos. 7, 8. c. 8, 2. Mich. 7, 18. quo etiam referri potest Ier. 5, 28. vbi alii *transire* i. e. *praetermittere* (*res calamitosas*) explicant. Praet. cum Affixo עֲבָרוֹ *pertransiuit*, *penetrauit eum*, Ier. 23, 9. Part. praes. עֹבֵר *transiens*, *praeteriens*, *pertransiens*, Gen. 15, 17. Deut. 2, 18. *moneta* et *merx transiens ad mercatorem*, dicitur pro *probata* et *genuina*, German. gangbar, Gallice *qui passe*, Gen. 23, 16. 2 Reg. 12, 5. Cant. 5, 5. 13. vnde radix apud Arabes notat *examinauit nummos* vel *merces*, *cuius ponderis et qualitatis essent*. Plur. עֹבְרִים *transeuntes*, *praetereuntes*, *pertranseuntes*, *transgredientes*, Num. 14, 41. Ier. 34, 18. 19. in regim. עֹבְרֵי Ps. 80, 13. Prou. 9, 15. Part. Pahul עָבוּר *transitum*, *praeteritum*, i. e. *relictum*, *reliquum*, (coll. rad. Arab. per *Gain*, *praeteriit*, it. *reliquus fuit*,) dicitur de *annona ex superiori anno reliqua*, in regim. עֲבוּר Ios. 5, 11. 12. Infin. absol. עָבוֹר *transeundo*, 2 Sam. 17, 16. infin. constr. עֲבֹר *transire*, *praeterire*, *transgredi*, Exod. 33, 22. Num. 20, 21. cum Affixo עָבְרָם τὸ *transire eorum*, sec. Kri Ios. 5, 1. sed Kethibh habet עָבְרֵנוּ τὸ *transire nostrum*. Imper. עֲבֹר *transi*, *praecede*, Exod. 17, 5. Ios. 1, 2. foem. עִבְרִי Ies. 23, 10. Mich. 1, 11. in pausa עֲבֹרִי Ies. 23, 12. Fut. אֶעֱבֹר *transibo*, Gen. 30, 32. Ps. 42, 5. cum ה Paragog. אֶעְבְּרָה Num. 21, 23. Deut. 2, 27. 28. תַּעֲבֹר *transibis*, *transeas*, Gen. 18, 3. Num. 5, 30. foem. תַּעַבְרִי (cum Schu-

 reck

reck, irregulariter,) Ruth. 2, 8. יַעֲבֹר *transibit, transeat, praecedet*, Gen. 33, 14. Exod. 15, 17. sic sec. Kri Ies. 28, 15. (vbi Kri habet עָבַר in praet.) cum Affixo et Nun Epenthet. יַעַבְרֶנְהוּ *praeteribit illud*, Ier. 5, 22. et יַעַבְרֶנּוּ *pertransibit eum, transibit per eum*, Ies. 33, 21. c. 35, 8. pl. יַעַבְרוּ *transibunt, transeunt*, Num. 32, 27. 29. 30. Ps. 66, 6. in pausa יַעֲבֹרוּ Ios. 3, 1. Hiob. 6, 15. simulque cum Nun Parag. יַעֲבֹרוּן Ps. 104, 9. cum Affixo, more Syrorum, יַעַבְרֻנְהוּ *transibunt illud*, Ier. 5, 22. foem. תַּעֲבֹרְנָה *transeant, transibant*, Ier. 33, 13. Ps. 81, 7. Niph. fut. יֵעָבֵר *transibitur, transiri poterat*, Ezech. 47, 5. Pih. praet. עִבַּר Hiob. 21, 10. *concipere fecit, grauidauit*, ex significatione radicis Chald. Arab. per Metathesin ערב in 2 Coniug. (quae Coniugationi Pihel Hebr. respondet,) *libidine vaccam accendit taurus*, Hiob. 21, 10. Fut. cum Vau Conuers. וַיְעַבֵּר *et traiecit, pertransiri fecit*, vulgo *repagulauit*, 1 Reg. 6, 21. Hiph. praet. הֶעֱבִיר *transire, praeterire, transgredi fecit* siue *fiuit, traduxit, transtulit, sustulit, remouit*, et de *peccato, condonauit, non puniuit*, Gen. 46, 21. 2 Sam. 12, 13. 2 Reg. 16, 3. etc. הֶעֱבַרְתָּ (irregulariter pro הֶעֱבַרְתָּ) *traduxisti*, Ios. 7, 7. sed cum Vau Conuers. וְהַעֲבַרְתָּ *et transire facies, transferes*, Exod. 13, 12. Leuit. 25, 9. pl. הֶעֱבִירוּ *traduxerunt*, Ezech. 23, 37. et sec. Kri 2 Sam. 19, 41. sed Kethibh habet וַיַּעֲבִירוּ *et traduxerunt*. Part. מַעֲבִיר *pertransire faciens, traducens*, Deut. 18, 10. Dan. 11, 20. pl. מַעֲבִירִים *transgredi facientes*, 1 Sam. 2, 24. Infin. הַעֲבִיר *traducere, transferre, transire sinere, traducendo*, Ios. 7, 7. Ezech. 16, 21. cum ל, לְהַעֲבִיר Leuit. 18, 21. Ier. 32, 35. et excluso ה, לַעֲבִיר 2 Sam. 19, 18. Imper. הַעֲבֵר *praeterire fac, auerte, condona*, 2 Sam. 24, 10. Ps. 119, 37. pl. cum Affixo הַעֲבִירוּנִי *transferte me*, 2 Chron. 35, 23. Fut. אַעֲבִיר *praeterire, transire faciam, transferam*, Exod. 33, 19. Ezech. 14, 14. יַעֲבִיר *transferet*, sec. Kri Ezech. 48, 14. (sed Kethibh habet יַעֲבוֹר *transibit*, ex Kal,) cum Vau Conuers. וַיַּעֲבֵר *et transire fecit, transtulit, remouit*, Gen. 8, 1. 1 Reg. 15, 12. etc. Hithpah. praet. הִתְעַבֵּר *excanduit, irâ exarsit*, Ps. 78, 62. per Metathesin dictum est pro הִתְבַּעֵר, (à בער *exarsit*, de *ira* Ps. 2, 12. Thren. 2, 3. Esth. 1, 12. etc.) הִתְעַבַּרְתָּ *irâ exarsisti*, Ps. 89, 39. part. מִתְעַבֵּר *irâ exardescens*, Prou. 26, 17. sed Prou. 14, 16. SCHVLTENS exponit *transgressorem se exhibens* vel *agens*; cum Affixo מִתְעַבְּרוֹ vulgo *irâ exardescens in eum*, SCHVLTENS *transgressorem se exhibens ei*, Prou. 20, 2. fut. cum Vau Conuers. וַיִּתְעַבֵּר *et irâ exarsit*, Deut. 3, 26. Ps. 78, 21. 59.

עֲבוּר m. proprie *transitio, transitus*; sed cum Praefixo ב in

Parti-

Particulam abit: vnde בַּעֲבוּר 1) *pro*, Amos. 2, 6. c. 8, 6. q. d. *transitu* rei *in locum* alterius. 2) *propter*, Exod. 13, 8. 1 Sam. 12, 22. Ps. 132, 10. Ier. 14, 4. 1 Chron. 14, 2. etc. q. d. *transitu Causae ad Effectum* vel *euentum*, aut sec. alios, *transitu* siue *relatione Effecti ad Causam*. 3) cum Verbis, *vt*, Gen. 27, 4. Exod. 9, 14. 2 Sam, 10, 3. Ps. 105, 45. etc. sic intercedente אֲשֶׁר Gen. 27, 10. et pleonastice praefixo ל, לְבַעֲבוּר Exod. 20, 17. Cum Affixis occurrit בַּעֲבוּרִי *propter me*, 1 Sam. 23, 10. בַּעֲבוּרֶךָ (in pausa,) *propter te*, Gen. 3, 17. foem. בַּעֲבוּרֵךְ Gen. 12, 13. בַּעֲבוּרָהּ *propter illam*, Gen. 12, 16. בַּעֲבוּרָם *propter eos*, Gen. 18, 26. Ps. 106, 32. Sed

עֲבוּר vid. in ipsa rad.

עֵבֶר m. *transitus*, vnde cum Affixo עֶבְרוֹ *transitum suum*, Ies. 47, 15. metonymice 1) *latus*, *pars parti opposita*, siue *vlterior* siue *citerior*, *ad quam transitur*, Exod. 25, 37. 1 Sam. 14, 1. 4. 40. c. 26, 13. 1 Reg. 4, 24. Ezech. 1, 9. 12. c. 10, 22. 2) *extremitas*, *ora*, *vnde transitur*, Exod. 28, 26. c. 39, 19. Ier. 22, 20. etc. Plur. עֲבָרִים *latera*, *partes oppositae*, Ier. 22, 20. in regim. עֶבְרֵי Ies. 7, 20. Ier. 48, 27. cum Affixis עֲבָרָיו *latera eius*, 1 Reg. 4, 24. Ier. 49, 32. עֶבְרֵיהֶם *latera sua*, Exod. 32, 15. Sed saepius in Particulam abit, significans 1) *trans*, *vltra*, vel nude, vt Ios. 13, 27. Neh. 2, 7. 9. vel cum Praefixis: vt ב, Deut. 3, 25. Ios. 7, 7. Iud. 10, 8. etc. sic in pl. בְּעֶבְרֵי Ies. 7, 20. cum ל, 1 Reg. 7, 20. מ, Deut. 30, 13. Ios. 14, 3. 2 Sam. 10, 16. Ies. 18, 1. etc. 2) *cis*, *citra*, vel nude, vt Deut. 4, 49. Esr. 8, 36. Neh. 3, 7. vel cum Praefixis: vt ב, Deut. 1, 1. 5. Ios. 1, 14. 15. c. 5, 1. c. 9, 1. etc. מ, Num. 21, 13. c. 22, 1. c. 32, 19. 32. 1 Chron. 26, 30. etc.

עֲבַר Chald. *trans*, *cis*, pro diuerso respectu, Esr. 4, 10. 11. 20. c. 5, 3. 6. c. 6, 8. 13. cum ב, בַּעֲבַר Esr. 4, 16. c. 6, 6. c. 7, 21. 25.

עֲבָרָה f. Medium *transitus*, i. e. *nauis traiectoria*, 2 Sam. 19, 19. Aliud est עֲבָרָה *locus campestris*, per Metathesin pro עֲרָבָה, vnde plur. constr. עַבְרוֹת sec. Kethibh 2 Sam. 15, 28. c. 17, 16. vbi Kri habet עַרְבוֹת. Vid. suo loco עֲרָבָה.

עֶבְרָה f. *excandescentia*, *exarsio irae*, pro בערה, (vid. rad. in Hithp.) Ps. 78, 49. Prou. 11, 4. 23. Ies. 13, 9. c. 14, 9. metonymice eius *Obiectum* vel *materia* et *causa*, Prou. 14, 35. In regim. עֶבְרַת Prou. 21, 24. Ies. 9, 18. cum Affixo עֶבְרָתִי *excandescentia mea*, Ies. 10, 6. Ezech. 21, 31. pl. עֲבָרוֹת *excandescentiae*, Hiob. 21, 30. in regim. עַבְרוֹת Hiob. 40, 11. et עַבְרוֹת (tanquam à sing. עַבְרָה,) Ps. 7, 7.

מַעֲבָר m. *locus*, *per quem transitur*, in regim. מַעֲבַר Ies. 30, 32. spec. *vadum*, Gen. 32, 22. 1 Sam. 13, 23.

מַעְבָּרָה f. *vadum, per quod transitur*, Ies. 10, 29. in
מַעְבָּרוֹת *vada*, Ios. 2, 7. 1 Sam. 14, 4. Ies. 16, 2. Ier. 51, 32. in regi
מַעְבְּרוֹת Ios. 3, 28. c. 12, 5. 6.

עָבַשׁ vulgo *mucidus factus est, computruit*, vt Chald. [illegible]
aliis potius *exaruit*, vt Arab. عبس, alias عشب: quia loco i[llegible]
citando statim sequitur: *exaruit frumentum;* quae expositio eti[am]
melius cohaeret cum seq. Nomine מֶגְרָפָה, quod conf. Praet. [illegible]
עָבְשׁוּ *exaruerunt*, Ioël. 1, 17.

עָבַת *implexus fuit*, in Kal inusit. Pih. fut. pl. cum Affixo [illegible]
Vau Conuers. וַיְעַבְּתוּהָ *et implexam fecerunt, contorserunt eam*,
Mich. 7, 3.

עָבֹת m. *implexus*, Leuit. 23, 40. Neh. 8, 15. Ezech. 20, 28.
foem. עֲבֻתָּה *implexa*, Ezech. 6, 13.

עֲבוֹת m. *contorsio*, q. d. *implexitas*, metonymice 1) *funis
implexus et contortus.* 2) *catena implexa et contorta*, Exod. 28,
14. 22. c. 39, 15. Ps. 129, 4. 3) *ramus densus et implexus.* Cum Affi-
xo עֲבוֹתוֹ *funis suus*, Hiob. 39, 13. pl. עֲבֹתִים *funes*, Iud. 15, 13. 14.
Ezech. 3, 27. *rami*, Ezech. 19, 11. c. 31, 3. et sec. quosdam Ps. 118, 27.
cum Affixo עֲבֹתֵימוֹ *funes eorum*, Ps. 2, 3. pl. foem. עֲבֹתוֹת *contor-
siones, implexitates*, Exod. 28, 14. metonymice *funes*, Hos. 11, 4.
catenae, Exod. 28, 24. 25. c. 39, 17. 18.

עָגַב *amauit, amore flagrauit*, Arab. *iucundus fuit, laetatus
est.* Praet. foem. עָגְבָה *amauit, amore flagrauit*, Ezech. 23, 7. 9. in
pausa עָגָבָה Ezech. 23, 12. part. praes. pl. עֹגְבִים *amantes, amatores*,
Ier. 4, 30. fut. f. cum Vau Conuers. וַתַּעְגַּב *et amore flagrauit*, E-
zech. 23, 5. et sec. Kethibh Ezech. 23, 16. cum ה Paragog. וַתַּעְגְּבָה
Ezech. 23, 20. et sec. Kri v. 16.

עֲגָב vel עֶגֶב m. *amor*, in pl. עֲגָבִים *amores*, Ezech. 33, 31. 32.

עֲגָבָה f. id. cum Affixo עַגְבָתָהּ *amorem suum*, Ezech. 23, 11.

עוּגָב m. instrumentum *Musicum*, constans tibiis *dilectis* i. e.
suauiter et iucunde sonantibus, iisque (vi Formae) *continuo iun-
ctis: fistula disparibus septem compacta cicutis*, vt verbis VIRGI-
LII describit CALMETVS in Differt. de *Instrumentis Music. Fistu-
lam* intelligendam esse, ostendit M. H. REINHARDVS in *Organo-
phylacio Music. Codicis Hebr.* c. 1. Occurrit Gen. 4, 21. Hiob. 21, 12.
pro quo recurrit עֻגָב Ps. 150, 4. et cum Affixo עֻגָבִי *fistula mea*,
Hiob. 30, 31. vbi vulgo male cum Dagesch Forti legitur.

עָגַל Hebraeis inusit. Syr. *volvit, reuolvit, conuolvit, circum-
uolvit,*

lvit, *circumegit*, *rotauit*, alias גלע, Arab. *festinauit*, *propera-t*, *celeriter latus est.* Inde sunt

עָגֹל m. *volubilis*, *e*, vel *in rotundum conuolutus* et *inflexus*, *rotundus*, *um*, 1 Reg. 7, 23. 31. 35. c. 10, 19. 2 Chron. 4, 2. foem. עֲגֻלָּה, vnde pl. עֲגֻלּוֹת *rotunda*, 1 Reg. 7, 31.

עָגִיל m. *orbiculus*, *annulus*, specialiter *aurium*: *inauris*, *in rotundum conuoluta* et *inflexa*, Num. 31, 50. pl. עֲגִילִים *inaures*, Ezech. 16, 11.

עֵגֶל m. *vitulus*, Exod. 32, 4. 8. Leuit. 9, 2. 8. Deut. 9, 16. etc. *à concitato et saltabundo cursu*, coll. Ps. 29, 6. Ier. 50, 11. vnde Lat. *vitulari*, i. e. *saltare instar vitulae*. Cum Affixo עֶגְלֵךְ *vitulus tuus*, Hos. 8, 5. pl. עֲגָלִים *vituli*, 1 Reg. 12, 32. Amos. 6, 4. in regim. עֶגְלֵי 1 Reg. 12, 28. Ps. 68, 31.

עֶגְלָה f. *vitula*, Gen. 15, 9. Deut. 21, 3. 4. Ier. 46, 20. in regim. עֶגְלַת Deut. 21, 3. 1 Sam. 16, 2. cum Affixo עֶגְלָתִי *vitula mea*, Iud. 14, 18. pl. עֲגָלוֹת *vitulae*, vnde in regim. עֶגְלוֹת Hos. 10, 5.

עֲגָלָה f. *currus*, *plaustrum*, *vectionis celerioris* Medium, Num. 7, 3. 1 Sam. 6, 7. 8. 10. 11. 14. Ies. 5, 18. etc. sicut Lat. *currus* dicitur à *currendo*: quod eo *vehatur ad cursum*. Cum Affixo עֶגְלָתוֹ *plaustrum suum*, Ies. 28, 28. pl. עֲגָלוֹת *currus*, *plaustra*, Gen. 45, 7. Num. 7, 6. 7. 8. in regim. עֶגְלוֹת Num. 7, 3.

מַעְגָּל m. 1) *orbita*, *locus*, *in quo plaustri rotae volvuntur*, vel *via*, *in qua vehitur*, Ps. 140, 6. in regim. מַעְגַּל Prou. 2, 9. c. 4, 26. Ies. 26, 7. pl. מַעְגָּלִים *orbitae*, *viae*, in regim. מַעְגְּלֵי Ps. 23, 3. Prou. 4, 11. cum Affixo מַעְגָּלֶיךָ *orbitae*, *viae tuae*, Ps. 65, 12. pl. foem. מַעְגָּלוֹת, cum Affixis מַעְגְּלוֹתֶיךָ *orbitae*, *viae tuae*, Ps. 17, 5. מַעְגְּלוֹתָם *orbitae suae*, Prou. 2, 15. Ies. 59, 8. etc. 2) *locus*, *in quo sunt plaustra*, *plaustrorum ambitus*, 1 Sam. 26, 5. 7. cum ה *Locali*, מַעְגָּלָה *ad plaustrorum ambitum*, 1 Sam. 17, 20. vbi quidam codices habent מַעְגָּלָה, quasi sit *foem.*

עָגַם *contristatus est*, *anxius fuit*. Praet. foem. עָגְמָה *contristata est*, *anxie se habuit*, Hiob. 30, 25.

עָגַן *detinuit*, *retardauit*, in Kal inusit. Niph. fut. pl. foem. תֵּעָגֵנָה *detinebimini*, *detineamini*, *retardemini*, Ruth. 1, 13. pro תֵּעָגַנָּה, et hoc pro תֵּעָגַנְנָה, excidente Dagesch Forti, ad insinuandam rei *tarditatem* et *diuturnitatem*, vt in תֵּאָמַנָה Ies. 60, 4. quemadmodum è contrario Dagesch Fortis inscriptio irregularis rei *celeritatem* inter alia exprimit, conf. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 160.

עָגוּר m. Ies. 38, 14. Ier. 8, 7. vulgo *hirundo:* quam explicationem defendit HOHEISELIVS in *Obseruat. S.* ad Ies. l. c. BOCHARTO et aliis est *grus*, à rad. Arab. עגר *rediit, aufugit ad suos, quibus assueuit: grues* enim quotannis in Thraciam et Scythiam, *patriam* suam, *redire*, pluribus docent AELIANVS in *Histor. animal.* P. II. L. III. c. 13. et 23. et PLINIVS L. X. c. 23. conf. Ier. 8, 7. Sunt, qui עָגוּר à sono factum putent, vt alia plurima: conf. de eiusmodi vocabulis ὀνοματοποιητικοῖς H. SCHAEVIVS in Decade Differt. Philolog. de *Orig. LL.* Differt. 5. quaest. II. et THEODORVS HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Class. I. p. 40. 41. et Class. III. p. 539. seq.

עַד *vsque ad, donec*, it. *aeternitas*, et *praeda*, vid. sub seq. rad. עדה.

עֵד *testis*, vid. sub rad. עוד, sed pl. עֵדִים sub seq. rad. עדד.

עָדַד *erexit, subleuauit, statuminauit*, in Kal inusit. Arab. *numerauit, computauit*, it. *praeparauit, destinauit*, in 8 Coniug. *in statu menstruorum versata est mulier*, vnde عِدَّة *statu*s ille *menstruorum*, à *numerando* siue *computando* dictus: quia certo tempore redit; quomodo et German. dicitur: sie hat ihre Zeit. Pih. fut. יְעוֹדֵד *erigit, subleuat*, Ps. 146, 9. part. מְעוֹדֵד *erigens, subleuans*, Ps. 146, 6. Hithpah. fut. pl. cum Vau Conuers. וַנִּתְעוֹדָד *et ereximus* siue *statuminauimus nos*, Ps. 20, 9.

עֵד m. vnde pl. עִדִּים *menstrua*, à *numerando* dicta, sec. SCHVLTENSIVM in *Animaduers.* et CLODIVM in *Lex. Hebr. Select.* vnde *vestis menstruorum*, i. e. *menstruis inquinata* adeoque *impura*, Ies. 64, 5.

עִדָּן m. Chald. *tempus*, Dan. 7, 12. 25. proprie *praecise destinatum et praefixum*; sicut Hebr. זְמַן *tempus*, dicitur à זמן *praeparauit, destinauit*. In Statu Emphat. עִדָּנָא Dan. 2, 8. 9. c. 3, 5. 15. pl. עִדָּנִין *tempora*, Dan. 4, 13. 20. 22. 29. c. 7, 25. in Statu Emphat. עִדָּנַיָּא Dan. 2, 21.

עָדָה *ornauit se*, Chald. Arab. et Aethiop. *transiit, processit*, et sic semel Hebr. Hiob. 28, 8. it. Chald. *spoliauit, diripuit, praedatus est*. Praet. 2 pers. foem. עָדִית *ornasti te*, Ezech. 23, 40. Imper. עֲדֵה *orna te*, Hiob. 40, 5. Fut. foem. 2 pers. תַּעְדִּי *ornabis te*, Ier. 4, 30. sic cum Vau Conuers. Ezech. 16, 13. (aliud est ex Hiph.) pers. 3. תַּעְדֶּה *ornat se*, Ies. 61, 10. cum Vau Conuers.

[illegible] *et ornauit se*, Hos. 2, 13. Hiph. part. מַעֲדֶה *transire faciens, auferens, remouens*, Prou. 25, 20. vt vulgo vertitur; sed [S]CHVLTENS exponit *instruens, amiciens veste ornata*, GVS[SE]TIVS *ornans*. Fut. אַעְדֶּה, vnde cum Affixo et Vau Conuers. [illegible] *et ornaui te*, Ezech. 16, 11. pers. 2 foem. תַעְדִּי *adornabis*, [Ier]. 31, 4.

עֲדָה vel עֲדָא Chald. *transiit, praeteriit*. Praet. foem. עֲדָת *[t]ransiit*, Dan. 3, 27. c. 4, 28. fut. יֶעְדֵּה *transit, praeterit*, Dan. 7, 4. foem. תֶעְדֵּא id. Dan. 6, 9. 13. Aphel praet. pl. הֶעְדִּיו *transire fecerunt, abstulerunt, remouerunt*, Dan. 5, 20. part. מְהַעְדֵּה *auferens, remouens, remouet*, Dan. 2, 21. fut. pl. יְהַעְדּוֹן *auferent, remouebunt*, Dan. 7, 26.

עַד m. 1) *praeda, spolium*, (ex significatione radicis Chald.) Gen. 49, 27. Ies. 33, 23. Zephan. 3, 8. 2) *aeternitas, perpetuum*, q. d. *processio* temporis *continua*, Ies. 9, 5. Ps. 9, 19. Prou. 12, 19. Mich. 7, 18. etc. cum Praefixo Vau in pausa et voci עוֹלָם copulatum, (ַ) suum in (ָ) mutat, וָעֶד *et perpetuo*, Exod. 15, 18. Ps. 9, 6. Ps. 10, 16. etc. 3) in Particulam abit, significans cum Nominibus et Pronominibus, *ad, vsque ad, vsque in*, q. d. *transitus, processio ad certum terminum* loci, temporis vel rei, vt Gen. 50, 10. Exod. 22, 8. Deut. 1, 31. 1 Sam. 17, 52. 1 Reg. 18, 26. Ps. 46, 10. Ioël. 2, 2. Ies. 1, 6. etc. cum Verbis, etiam per Ellipsin subintelligendis, *donec, vsque dum, dum, quamdiu*, idque vel nude, vt Gen. 38, 11. Ios. 2, 22. 1 Sam. 2, 5. Ier. 9, 15. Prou. 12, 19. vel intercedentibus אֲשֶׁר, שׁ, כִּי et אִם, vt Gen. 24, 19. c. 49, 10. Exod. 24, 14. 1 Reg. 17, 20. Ps. 123, 2. Mich. 7, 9. etc. Repetitum, exponendum est per *siue, tam, quam*, vt Gen. 7, 23. Exod. 22, 3. Num. 8, 4. Construitur quoque cum Aduerbiis: vt עַד מְהֵרָה *celeriter*, q. d. *ad celeritatem vsque*, Ps. 147, 15. עַד בְּלִי *vsque dum non*, q. d. *vsque ad defectum*, Ps. 72, 7. Malach. 3, 10. sic עַד בִּלְתִּי Num. 21, 35. Deut. 3, 3. Hiob. 14, 12. עַד אֶפֶס Ies. 5, 8. et עַד לְאֵין 2 Chron. 36, 16. sed עַד אֵין *absque*, Ps. 40, 13. Hiob. 9, 10. עַד אָנָה *quo vsque, quamdiu*, Exod. 16, 28. Num. 14, 11. עַד הֵנָּה *huc vsque, huc*, Gen. 15, 16. 1 Sam. 1, 16. 2 Sam. 20, 16. 2 Reg. 8, 7. pro quo contracte recurrit עֲדֶנָּה, vel vt aliquot codices rectius habent, עֲדֶנָּה Eccles. 4, 2. sed עֲדֶן vel, vt quidam codices habent, עֲדֶן coaluit ex עַד הֵן Eccles. 4, 3. (vid. הֵן sub rad. חנן,) עַד כֹּה *huc vsque, vsque illuc*, Gen. 22, 5. Exod. 7, 16. Ios. 17, 14. sic עַד כֵּן Neh. 2, 16. עַד לֹא *vsque dum non*, 2 Sam. 17, 22. *antequam*, Prou. 8, 26. *nondum*, Ies. 47, 7. עַד מְאֹד *valde*, q. d.

q. d. *vsque ad intensionem*, Gen. 27, 33. 1 Reg. 1, 4. Ps. 119, 51. et cum ל, עַד לְמְאֹד 2 Chron. 16, 14. עַד לְמַעְלָה *ad summum vsque*, 2 Chron. 16, 12. c. 17, 12. c. 26, 8. עַד מָה *quamdiu?* Ps. 74, 9. Ps. 79, 5. it. *vsque dum*, Num. 24, 22. עַד מָתַי *quamdiu?* 1 Sam. 16, 1. Ps. 74, 10. עַד עַתָּה *vsque nunc, huc vsque*, Gen. 32, 5. Exod. 9, 18. 2 Sam. 19, 8. etc. Sed בְּעַד et בַּעַד habent ב radicale, quae vid. suo loco. Formatur quoque in plur. עָדִים, (sicut à שַׁד in dual. fit שָׁדַיִם,) vnde in regim. עֲדֵי *vsque ad*, *vsque in*, q. d. *transitus*, *processiones* ad certum terminum, Num. 24, 20. 24. Ps. 83, 18. Ps. 104, 23. Hiob. 7, 4. Ies. 26, 4. etc. cum Affixis עָדַי *ad me*, Num. 23, 18. Ioël. 2, 12. עָדֶיךָ *ad te*, Ps. 65, 3. Hiob. 4, 5. עָדָיו *ad eum*, Ies. 45, 24. עָדֶיהָ *vsque ad illud*, Hiob. 6, 20. עָדֵיכֶם (manente Kamez praeter morem,) *ad vos*, Hiob. 32, 12. Ex בַּל et עָדִים conflatum est בִּלְעָדִים et בַּלְעָדִים, in regim. בִּלְעֲדֵי et בַּלְעֲדֵי *sine*, *praeter*, q. d. *defectus processionum ad*, Gen. 41, 44. Hiob. 34, 32. Ies. 45, 6. cum Affixo בִּלְעָדַי *nihil ad me, non ad me*, Gen. 14, 24. c. 41, 16. cum Praefixo מ, מִבַּלְעֲדֵי *praeter*, q. d. *ex defectu processionum ad*, Num. 5, 20. Ios. 22, 19. 2 Sam. 22, 32. מִבַּלְעָדַי *praeter me*, Ies. 43, 11. c. 44, 6. 8.

עַד Chald. *ad, vsque ad, vsque in*, Dan. 2, 20. c. 6, 8. 13. c. 7, 12. 13. 18. 25. 27. Esr. 4, 24. c. 5, 5. c. 6, 15. c. 7, 22. cum Verbis, *donec, vsque dum, dum*, Esr. 4, 21. cum Particulis, עַד דִּי *vsque dum, donec*, Dan. 2, 9. 34. c. 4, 20. 22. 29. c. 4, 30. etc. עַד כָּה *huc vsque*, Dan. 7, 28. עַד כְּעַן *vsque nunc, huc vsque*, Esr. 5, 16. etc.

עֵדָה vid. sub rad. יעד, et aliud sub rad. עוד.

עֲדִי m. 1) *ornatus, ornamentum*, 2 Sam. 1, 24. Ies. 49, 18. Ier. 4, 30. Ezech. 16, 7. in pausa עֶדִי Ezech. 16, 11. c. 23, 4. cum Affixo עֶדְיְךָ *ornatus tuus*, Exod. 33, 5. pl. עֲדָיִים *ornamenta*, Ezech. 16, 7. vbi tantum non omnes codices vitiose habent עֲדָיִים, cum tono in penultima. 2) *gena, maxilla, mala*, sic dicta, quod totam faciem *ornet* eique venustatem conciliet; sicut eius synonym. לְחִי est à rad. Aethiop. ለሐየ *venustus, formosus fuit*, in 6 Coniug. *exornauit se*. Per Metonymiam tamen pro *ore* sumi creditur: vnde cum Affixis עֶדְיֵךְ *os tuum*, Ps. 103, 5. עֶדְיוֹ *os eius*, Ps. 32, 9. *oris* tamen significationem eliminatam vult Doctiss. OEDERVS in *Animaduers. S.* p. 202. seq.

עֵדוּת f. 2 Reg. 11, 12. pertinet ad rad. עוד.

עָדַן in Kal inusit. Arab. in 2 Coniug. *instrumento mucronato percussit*, et per *Gain*, *flexilis, mollis, tener* (Graec. ἀδινός) *fuit*: vnde Hithpah. Hebr. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּתְעַדְּנוּ *et molles*

r, *delicatos se gesserunt*, *deliciati sunt*, *oblectarunt se*, Neh. 25. vt Lat. *mollis*, et Graec. *μαλακὸς* etiam pro *delicato* siue *oluptuosa* dicuntur.

עָדִין masc. inusit. vnde foem. עֲדִינָה *mollis*, *tenera*, *delicata*, es. 47, 8.

עֲדִין m. *percussio*, vnde cum Affixo עֲדִינוֹ *percussio eius*, sec. Kethibh 2 Sam. 23, 8. cuius loci sensus est: *ad ipsum quod attinet*, *percussio eius hastâ suâ* (fuit) *in octingentos* etc. conf. 1 Sam. 19, o. c. 26, 8. pro quo in loco parallelo 1 Chron. 11, 11. recurrit: *ipse vibrauit hastam suam* etc. Conf. *Onomast. V. T.* p. 372. et vid. infra עֵצֶן.

עִדָּן Chald. *tempus*, vid. supra sub rad. עדד.

עֵדֶן m. *mollities*, *voluptas*, sec. quosdam Ezech. 31, 9. 16. 18. sed aliis potius est Nomen *Propr.* vt alibi. Pl. עֲדָנִים *voluptates*, 2 Sam. 1, 24. cum Affixo עֲדָנֶיךָ *voluptates tuae*, Ps. 36, 9.

עֶדְנָה f. id. Gen. 18, 12.

מַעֲדָן m. *res*, *qua* quis *se oblectat*, *delicium*, *oblectamentum*, vnde pl. מַעֲדַנִּים *deliciae*, *oblectamenta*, Prou. 29, 17. Thren. 4, 5. in regim. מַעֲדַנֵּי Gen. 49, 20. et sine Dagesch Forti, מַעֲדָנִים, vnde cum Affixo מַעֲדָנַי *deliciae meae*, Ier. 51, 34. Sed foem. pl. מַעֲדַנּוֹת dictum putatur pro מַעֲנַדּוֹת *vincula*, *quibus ligatur*, 1 Sam. 15, 32. Hiob. 38, 31. per Metathesin, ab ענד *ligauit*, Arab. *firmauit*. Certe significatio *oblectamentorum* in neutrum horum locorum quadrat. In priore tamen, vbi sermo est de *incessu* Agagi, forsitan magis conuenit notio *vacillationum*; siue מַעֲדַנּוֹת deriues ab Hebr. מעד *vacillauit*; siue ab Arab. غدن *vacillauit*: quo etiam tendit versio τῶν LXX per τρέμων. In posteriore loco sermo est de *pleiadibus*, vbi vel ideo sensus *vinculorum* quadrat, quia iis iungitur Verbum קשר, et hodienum Groenlandi *pleiades* vocant *Killukturset* h. e. *stellas colligatas*.

עָדַף *redundauit*, *superfluus fuit*, *superfuit*. Part. praes. עֹדֵף *superfluum*, *redundans*, *quod superest*, Exod. 26, 12. 13. 23. Leuit. 25, 27. pl. עֹדְפִים *redundantes*, *superflui*, Num. 3, 46. 48. 49. foem. עֹדֶפֶת *superfluum*, *redundans*, Exod. 26, 12. Hiph. praet. הֶעְדִּיף *redundare fecit*, *superfluum collegit* siue *accepit*, Exod. 16, 18.

עָדַר *sarriuit*, quod fit sarculo agrum vel vineam ita *ordinando* et *disponendo*, vt quicquid *inutile* est, *separetur* et *remoueatur*: hinc per Metaphoram dicitur de *ordinatione* et *dispositio-*

ne aciei et *gregis*, qua milites et pecudes *inutiles*, vel saltem in censum non venientes, *separantur* et *remouentur*. Vel conf. quae supra de duplici ע monui p. 670. Part. praes. עֹדֵר, pl. עֹדְרִים, in regim. עֹדְרֵי *ordinantes, disponentes*, scil. *aciem*, 1 Chron. 12, 38. infin. constr. עֲדֹר *ordinare, disponere*, scil. *aciem*, 1 Chron. 12, 33. Niph. praet. נֶעְדַּר *ex ordine*, proprie *militari* vel *gregali*, *separatus* et *remotus* est, vel *reciproce*, *se separauit*, *in ordine non comparuit*, *desideratus est*, *defuit*, 1 Sam. 30, 19. 2 Sam. 17, 22. Ies. 40, 26. foem. in pausa נֶעְדָּרָה *remotum*, *desideratum est*, *defuit*, Ies. 34, 16. part. נֶעְדָּר *remotus*, *desideratus*, *deficiens*, Zeph. 3, 5. foem. נֶעְדֶּרֶת *remota, desiderata, deficiens*, Ies. 59, 15. fut. יֵעָדֵר *sarrietur*, Ies. 5, 6. pl. in pausa et cum Nun Paragog. יֵעָדֵרוּן *sarrientur*, Ies. 7, 25. Pih. fut. pl. יְעַדְּרוּ *desiderari, deesse sinebant*, 1 Reg. 4, 27.

עֵדֶר m. *grex*, q. d. *ordinatio pecudis*, 1 Sam. 17, 34. Ps. 78, 52. Ier. 13, 17. etc. conf. ad rem Gen. 30, 40. c. 31, 16. Cum Affixo עֶדְרוֹ *grex eius* vel *suus*, Ies. 40, 11. Ier. 31, 23. pl. עֲדָרִים *greges*, Gen. 29, 2. 3. 8. Iud. 5, 16. in regim. עֶדְרֵי Gen. 29, 2. Cant. 1, 7. cum Affixo עֶדְרֵיהֶם *greges eorum*, Ier. 6, 3.

מַעְדֵּר m. *sarculum, quo sarritur*, Ies. 7, 25.

עָדָשׁ vel עֲדָשׁ m. vnde pl. עֲדָשִׁים *lentes*, Gen. 25, 34. 2 Sam. 17, 28. c. 23, 11. Ezech. 4, 9. à *pascendo* dictae, ab Arab. عدس *pauit*: fuerunt enim *lentes* consuetum pauperiorum *pabulum*, conf. OL. CELSII *Hierobotan*. P. II. p. 104. Fructum tamen *loti* intelligit SCACCHVS in *Elaeochrism*. S. p. 697. seq.

עוּב *tegi*, *occultare*, *se abdere*, *latere*, vt Arab. غاب, (media *Ie*,) alias fere עוּף, in Kal inusit. Hiph. fut. יָעִיב *obtegit*, *obnubilat*, *obscurat*, Thren. 2, 1.

עָב com. 1) *nubes*, q. d. *tectio*, *occultatio*, *obscuratio* solis et coeli, (sicut Lat. *nubes* dicitur à *nubendo* i. e. *tegendo*, conf. infra עָנָן,) 1 Reg. 18, 44. Prou. 16, 15. Hiob. 20, 6. Ies. 14, 14. etc. pl. עָבִים *nubes*, Iud. 5, 4. 1 Reg. 18, 45. in regim. עָבֵי 2 Sam. 22, 12. Ps. 18, 12. cum Affixo עָבָיו *nubes eius*, Ps. 18, 13. Hiob. 26, 8. pl. foem. עָבוֹת 2 Sam. 23, 4. Ps. 77, 18. 2) עָבִים *latibula*, *latebrae*, Ier. 4, 29. Aliud vid. sub rad. עבה.

עוּג Lat. *coquere*, German. kochen. Fut. תְּעוּג, cum Affixo et Nun Epenthet. תְּעֻגֶנָּה *coques eam*, Ezech. 4, 12.

עֻגָה (pro עגּה) f. *placenta cocta*; sed GATAKERVS in *Aduersar.*

erſar. *Miſcell. Poſthum.* c. 22. intelligit *collyram* ſiue *tractam*, *anis* ſpeciem, 1 Reg. 17, 13. Hoſ. 7, 8. In regim. עֻגַת 1 Reg. 19, 6. Ezech. 4, 12. pl. עֻגוֹת *placentae*, Gen. 18, 6. Exod. 12, 39. Num. 11, 8.

מָעוֹג m. id. 1 Reg. 17, 12. Pſ. 35, 16. In poſteriore tamen loco haud incommode à MOERLIO in *Scholiis Philol.* exponitur *os in latera diſtorquere*, potius nominaliter, *oris in latera diſtorsio*, ab Arab. מעג *os in latera diſtorſit:* vt מ ſit *radicale*.

עוד. Arab. *redire, reuerti*, in 3 Coniug. *reuerti ad primum ictum*. Aethiop. *circumire, circumdare*, Hebr. *teſtari*, it. *conteſtari*, i. e. adhibitis teſtibus aliis *teſtari:* quia *teſtis* ad eundem ſemper ſermonem, quo ſemel rem auditam vel viſam enunciauit, *redit* ſicque eam confirmat. Sed in Kal non occurrit, praeter in Kethibh Thren. 2, 13. vbi tamen Maſorethae pro אֲעוּדֵךְ legendum praecipiunt אֲעִידֵךְ *conteſtabor te*, ex Hiph. Pih. praet. pl. עִוְּדוּ, vnde cum Affixo עִוְּדֻנִי *circumiugrunt*, *circumdederunt me*, Pſ. 119, 61. Hiph. הֵעִיד *teſtari* ſiue *atteſtari fecit*, *teſtes adhibuit*, Ieſ. 8, 2. Ier. 32, 10. 25. 44. *teſtes prouocauit*, Deut. 4, 26. c. 30, 19. c. 31, 28. et ſimpliciter, *teſtatus*, *teſtificatus eſt*, *teſtimonium perbibuit*, idque vel *pro* aliquo, vt Hiob. 29, 11. vel *contra* aliquem, vt 1 Reg. 21, 10. 13. it. *obteſtatus*, *conteſtatus eſt:* quomodo fere cum ב conſtruitur, vt Gen. 43, 3. Exod. 19, 21. 23. Deut. 8, 19. 1 Reg. 2, 42. etc. Praet. הַעִידֹתָ *conteſtatus es*, Neh. 9, 34. et הַעֵדֹתָה Exod. 19, 23. הַעִידֹתִי *teſtes prouocaui*, Deut. 4, 26. c. 30, 19. *obteſtatus*, *conteſtatus ſum*, Deut. 8, 19. Ier. 11, 7. c. 42, 19. pl. הֵעִידוּ *conteſtati ſunt*, Neh. 9, 26. Part. מֵעִיד *conteſtans*, Deut. 32, 46. Infin. הָעֵד *conteſtando*, Gen. 43, 3. 1 Sam. 8, 9. Ier. 11, 7. Imper. הָעֵר *atteſtari fac*, Ier. 32, 25. 44. it. *conteſtare*, Exod. 19, 21. pl. הָעִידוּ *conteſtamini*, Amos. 3, 13. Fut. cum Vau Conuers. וָאָעִיד *et conteſtatus ſum*, 1 Reg. 2, 42. Neh. 13, 15. ſed וָאָעֵד *et atteſtari feci*, Ier. 32, 10. cum ה Paragog. אָעִידָה *atteſtari faciebam*, Ieſ. 8, 2. *teſtes prouocabo*, Deut. 31, 28. *teſtabor*, *conteſtabor*, Pſ. 50, 7. Pſ. 81, 9. Ier. 6, 10. cum Affixo אֲעִידֵךְ *conteſtabor te*, ſec. Kri Thren. 2, 13. (ſed Kethibh habet אֲעוּדֵךְ, ex Kal,) תָּעִיד *conteſtaberis*, *conteſteris*, 1 Sam. 8, 9. ſed וַתָּעַד *et conteſtatus es*, Neh. 9, 29. 30. ſic וַיָּעַד *et conteſtatus eſt*, 2 Reg. 17, 13. Zach. 3, 6. וַתְּעִידֵנִי *et teſtimonium mihi perbibuit*, Hiob. 29, 11. pl. cum Affixo יְעִדֻהוּ *teſtabuntur*, *teſtentur contra eum*, 1 Reg. 21, 10. ſic v. 13. Hoph. praet. הוּעַד *conteſtatio facta eſt*, Exod. 21, 29.

עֵד m. *teſtis*, Gen. 31, 50. Exod. 23, 1. Leuit. 5, 1. Deut. 17, 6.

1 Sam. 12, 8. etiam de rebus *inanimatis* dicitur, (vbi tamen commode per *testimonium* reddi poteſt, ſicut foem. עֵדָה,) vt Gen. 31, 48. 52. Deut. 31, 19. 21. 28. Ioſ. 22, 28. 34. Hiob. 10, 17. quo etiam referri poteſt Exod. 20, 16, c. 22, 12. Deut. 5, 20. etc. Cum Affixo עֵדִי *teſtis meus*, Hiob. 17, 19. pl. עֵדִים *teſtes*, Num. 35, 30. Deut. 17, 6. 7. in regim. עֵדֵי Pſ. 35, 11. et cum Iod, עֵידֵי Pſ. 27, 12. cum Affixo עֵדֵיהֶם *teſtes eorum* vel *ſui*, Ieſ. 43, 9. c. 44, 9. Sed עֵדֶיךָ Hiob. 10, 17. SCHVLTENS exponit *incurſus hoſtiles tuos*, à rad. Arab. عدا *odit*, in 3 Coniug. *hoſtis, inimicus fuit*.

עֵדָה f. *teſtimonium*, Gen. 21, 30. ſic c. 31, 52. Ioſ. 24, 27. vbi tamen per *teſtem* (ſub ſexu foem.) redditur. Pl. עֵדוֹת *teſtimonia*, Deut. 4, 45. c. 6, 20. cum Affixo עֵדֹתֶיךָ *teſtimonia tua*, Pſ. 93, 5. Pſ. 119, 22. Aliud vid. ſub rad. יעד.

עֵדוּת f. 1) id. quod in ſpecie de *lege* ſiue *tabulis legis* dicitur Exod. 26, 33. c. 27, 21. Leuit. 16, 13. Num. 1, 53. etc. pro quo eſt עֵדֻת Exod. 16, 34. c. 20, 16. Leuit. 24, 3. Num. 1, 50. etc. pl. עֵדְוֹת (cum ו mobili ex Syriſmo,) *teſtimonia*, vnde cum Affixo עֵדְוֹתֶיךָ *teſtimonia tua*, Pſ. 119, 14. Neh. 9, 34. 1 Chron. 29, 19. 2) *cantio*, quae fit *cithara* vel *pſalterio*, *Denominatiuum* ab inuſit. עֵד, Arab. عود, quod in Verſione V. T. Arab. paſſim occurrit pro Hebr. כִּנּוֹר. Hinc שׁוּשַׁן עֵדוּת *cymbalum*, vel collectiue, *cymbala cantionis citharae*, i. e. cantioni citharae adhiberi ſiue cum illa coniunctim pulſari ſolita, Pſ. 60, 1. pro quo ſeparatim recurrit שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת *cymbala, cantio citharae*, Pſ. 80, 1. Vid. שׁוּשַׁן.

עֵדֹת f. ſing. *teſtimonium*, vnde cum Affixo עֵדֹתִי *teſtimonium meum*, Pſ. 132, 12.

עוֹד m. proprie *reditus continuus ad eundem actum: continuatio, duratio*, vnde cum Praefixo et Affixo בְּעוֹדִי *in duratione mea*, i. e. *dum adhuc viuo*, Pſ. 104, 33. Pſ. 146, 2. מֵעוֹדִי *à duratione mea*, i. e. *ab eo tempore, quo fui* ſiue *duraui*, Gen. 48, 15. ſic מֵעוֹדְךָ Num. 22, 30. Sed ſaepius in Particulam abit, notans *continuo, diu, ſaepius, inſuper, iterum, porro, amplius, adhuc*, etc. vt Gen. 4, 25. c. 24, 20. c. 29, 7. c. 46, 29. Iud. 20, 25. 1 Sam. 23, 4. Pſ. 84, 5. Ruth. 1, 14. Ieſ. 23, 12. Hiob. 29, 5. etc. Cum Praefixo בְּעוֹד *dum adhuc*, q. d. *in adhuc*, Gen. 40, 13. Ioſ. 1, 11. 2 Sam. 12, 22. Ier. 28, 3. etc. cum Affixis עוֹדֶנִּי *adhuc ego*, Ioſ. 14, 11. 1 Sam. 20, 14. עוֹדְךָ *adhuc tu*, Gen. 46, 30. עוֹדֶנּוּ *adhuc ille*, Gen. 18, 22. c. 43, 27. 28. עוֹדָם *adhuc illi*, Exod. 4, 18. etc. Flectitur quoque in plur. עוֹדִים, vnde

vnde cum Affixo עוֹדֵינוּ *durationes noſtrae, durantibus nobis,* i. e. *dum adhuc eramus*, ſec. Kri Thren. 4, 17. ſed Kethibh habet עוֹדֵיבָה *dum adhuc illa*, ſcil. erant vel fiebant, cum Affixo 3 perſ. foem. ad Formam קִרְבֶּנָה Gen. 41, 21. et Iod otioſo, vt Exod. 25, 31.

עוֹד Chald. *adhuc*, Dan. 4, 28.

תְּעוּדָה f. (cum ת Heemantico *Continuitatis* indice,) *teſtimonium firmum* et *conſtans*, Ieſ. 8, 16. 20. Ruth. 4, 7.

עָוָה *peruerſus, iniquus fuit*, proprie *inflexus, curuus, tortuoſus fuit*, coll. Arab. עוי *torſit, diſtorſit, inflexit*, in 7 Coniug. *inflexus, curuatus fuit*. Praet. foem. עָוְתָה *peruerſa, iniqua fuit*, Eſth. 1, 16. pl. עָוִינוּ *peruerſi, iniqui fuimus*, Dan. 9, 5. Niph. praet. נַעֲוֵיתִי *curuus factus, incuruatus ſum*, Ieſ. 21, 3. Pſ. 38, 7. part. נַעֲוֶה *peruerſus*, in regim. נַעֲוֵה Prou. 12, 8. Pih. praet. עִוָּה *incuruauit, inflexit, diſtorſit*, Thren. 3, 9. *inuertit*, 2 Reg. 18, 34. c. 19, 13. Ieſ. 37, 13. ſcil. *ſuperficiem vrbium* et *terrae*, quod additur Ieſ. 24, 1. Vulgo locis cit. pro *Proprio* ſumitur, vt הֵנַע ibid. Hiph. praet. הֶעֱוָה *curuum, peruerſum fecit, peruertit*, it. *peruerſe, inique fecit* ſiue *egit*, 2 Sam. 19, 20. הֶעֱוֵיתִי *peruerſe, inique egi*, 2 Sam. 24, 17. Hiob. 33, 27. pl. הֶעֱווּ *peruerterunt*, Ier. 3, 21. etc. infin. more Chald. הַעֲוֵה *peruerſe agendo*, Ier. 9, 5. et regulariter הַעֲווֹת, vnde cum Affixo בְּהַעֲוֹתוֹ *peruerſe agere eius*, 2 Sam. 7, 14.

עַוָּה f. *peruerſio, inuerſio*, Ezech. 21, 32.

עֲוָיָא vel עֲוָיָה f. (mutata tertia radicali in Iod,) Chald. *peruerſitas, iniquitas*, pl. עֲוָיָן, vnde cum Affixo עֲוָיָתָךְ *peruerſitates, iniquitates tuae*, Dan. 4, 24.

עָוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *peruerſitas* ſiue *iniquitas magna*, Exod. 28, 43. Num. 5, 15. Deut. 19, 15. metonymice eius *poena* ſiue *reatus poenae*, Gen. 4, 13. c. 19, 15. Pſ. 31, 11. Pſ. 32, 5. Prou. 5, 22. etc. quod tamen negat Doctiſſ. OEDERVS in *Obſeruat. S.* n. 15. In regim. עֲוֹן Gen. 15, 16. Exod. 20, 5. cum Affixis עֲוֹנֵךְ *iniquitas tua*, Ier. 2, 22. Thren. 2, 14. et cum Affixo Chald. עֲוֹנֵכִי Pſ. 103, 3. עֲוֹנָהּ *iniquitas eius* vel *ſua*, Leuit. 7, 18. Num. 5, 31. et excidente Mappik עֲוֹנָה Num. 15, 31. Pl. עֲוֹנִים *peruerſitates, iniquitates*, cum Affixis עֲוֹנֵינוּ *iniquitates noſtrae*, Ieſ. 64, 6. Ier. 14, 7. Dan. 9, 13. et ſine Iod עֲוֹנֵנוּ Ieſ. 64, 5. עֲוֹנֶיךָ *iniquitates tuae*, Ezech. 28, 18. pl. foem. עֲוֹנוֹת Leuit. 16, 21. Pſ. 65, 4. cum Affixo עֲוֹנֹתֵיכֶם *iniquitates veſtrae*, Num. 14, 34. Ieſ. 59, 2.

עועים

עִוְעִים m. pl. *peruerſitates ſummae* et *omnimodae*, Ieſ. 19, 14. geminatis radicalibus, pro עִוְעָוִים vel עִוְעָיִים, tanquam à ſing. עִוְעַו, altero ו omiſſo; vt alterum ר in שַׁרְשָׁה *catena*, pro שַׁרְשְׁרָה etc.

עוז vulgo *congregare ſe*, rectius *fugere*, *confugere*, vt Arab. عاذ. Sed in Kal non occurrit. Hiph. praet. הֵעִיז, *confugere fecit*, *recepit*, et intranſitiue, *fugit*, *confugit*. Praet. pl. הֵעִיזוּ *fugerunt*, Ieſ. 10, 30. imper. הָעֵז *fugere*, *confugere fac*, *recipe*, Exod. 9, 19. coll. הֵנִים v. 20. ſed pl. הָעִיזוּ *fugite*, *confugite*, Ier. 4, 6. c. 6, 1.

עוט vel **עִיט** *inuolare*, *irruere*, *inuehi*, *cum impetu ferri*, Arab. *fodere*, in Kal inuſit. Hiph. fut. וַיַּעַט *et inuolauit*, *inuectus eſt*, 1 Sam. 14, 33. quod tamen aliis eſt fut. Kal. Sed וַיַּעַט 1 Sam. 25, 14. et וַתַּעַט 1 Sam. 15, 19. vid. in rad. עטה.

עַיִט m. *auis rapax*, *in praedam inuolans*, Gen. 15, 11. Hiob. 25, 7. Ieſ. 18, 6. c. 46, 11. in regim. עֵיט Ieſ. 18, 6. עֵיט צִפּוֹר *rapax auis volucris* ſiue *volucrium*, i. e. *inter volucres*, Ezech. 39, 4. Sed Ier. 12, 9. BOCHARTVS *feram rapacem* intelligit.

עֵט m. *ſtylus ſcriptorius*, à *fodiendo* et *exarando*, Pſ. 45, 2. Hiob. 19, 24. Ier. 8, 8. c. 17, 1.

עול *lactare*; ſed עָוַל *iniquus*, *iniuſtus fuit*, vt Arab. عال: quae diuerſae tamen radices in Deriuatis Formas ſuas permutant. Part. praeſ. foem. pl. עָלוֹת *lactantes*, Gen. 33, 13. 1 Sam. 6, 7. 10. Pſ. 78, 71. Ieſ. 40, 11. quo GVSSETIVS et SCHVLTENS quoque referunt Gen. 49, 4. Sed Pih. part. מְעַוֵּל *iniquum faciens*, *iniuſte agens*, Pſ. 71, 4. fut. יְעַוֵּל *iniuſte aget*, Ieſ. 26, 10.

עוּל m. *infans*, proprie *qui adhuc lactatur*, Ieſ. 65, 20. cum Affixo עוּלָהּ *infantem ſuum*, Ieſ. 49, 15.

עוֹלָל et **עוֹלֵל**, quae quidam huc referunt, vid. ſub rad. עלל.

עֲוִיל m. *paruulus*, *puer*, vi Formae, *qui lactatus fuit adeoque lactari deſiit*. Pl. עֲוִילִים *paruuli*, *pueri*, Hiob. 19, 18. cum Affixo עֲוִילֵיהֶם *paruulos*, *pueros ſuos*, Hiob. 21, 11.

עֲוִיל m. *iniuſtus*, *iniquus*, Hiob. 16, 11.

עַוָּל m. *inique*, *iniuſte agens*, q. d. *actor iniquitatis*, Hiob. 18, 21. c. 27, 7. c. 29, 17. c. 31, 3. Zephan. 3, 5.

עָוֶל m. *iniquitas*, Leuit. 19, 15. 35. Pſ. 7, 4. Hiob. 34, 32. Ezech. 18, 8. etc.

עָוֶל m. id. Ezech. 28, 18. cum Affixo עַוְלוֹ *iniquitas ſua*, Ezech. 18, 26. c. 33, 13.

עולה

עַוְלָה f. id. 2 Sam. 3, 34. Pf. 37, 1. Hiob. 6, 29. 30. Ief. 59, 3. etc. pro quo per Metathefin recurrit עַלְוָה Hof. 10, 9. quod tamen ab Arab. علا (per *Gain*) *modum exceſſit*, *ſeſe extulit*, deducit et per *inſolentiam ferocemque proteruiam* exponit SCHVLTENS in *Notis* ad HARIRIVM p. 15. Cum ה Paragog. *Intenſiuo* עַוְלָתָה *iniquitas enormis*, Pf. 125, 3. Ezech. 28, 15. Hof. 10, 13. fic fec. Kri Pf. 92, 16. vbi Kethibh habet עֹלָתָה, ex feq. Forma.

עוֹלָה f. id. (à praeced. mafc. עָוֶל,) vnde cum fimili ה *Intenſiuo* עֹלָתָה *iniquitas enormis*, Hiob. 5, 16. fic fec. Kethibh Pf. 92, 16. pl. עולות *iniquitates*, Pf. 58, 3. Pf. 64, 7. Aliud vid. fub rad. עלה.

עָוֹן vid. infra עָוֹן. Sed

עון radix inufit. *commorari*, *habitare*, *cohabitare*, Arab. alia Forma غني *commoratus eſt*, it. *vxorem duxit;* quo cum conuenit عان *marito iuncta eſt*, et Syr. ענא *conſortium habuit*. Inde funt

עוֹנָה f. *cohabitatio*, proprie *maritalis*, vnde cum Affixo עֹנָתָהּ *cohabitatio eius* vel *cum ea*, Exod. 21, 10. Aliud vid. fub rad. ענה in עָנָה.

עַיִן vid. infra fub rad. עין.

מָעוֹן m. *locus, in quo habitatur: habitaculum*, 1 Sam. 2, 29. 32. Pf. 71, 3. Pf. 90, 1. in regim. מְעוֹן Pf. 26, 8. Ier. 9, 10. cum Affixo מְעוֹנוֹ *habitaculum ſuum*, 1 Chron. 4, 41.

מְעוֹנָה f. id. Deut. 33, 27. cum Affixo מְעוֹנָתוֹ *habitaculum eius* vel *ſuum*, Pf. 76, 3. Amos. 3, 4. pl. מְעוֹנוֹת *habitacula*, Hiob. 38, 40. Cant. 4, 8. cum Affixo מְעוֹנוֹתֵינוּ *habitacula noſtra*, Ier. 21, 13.

עוֹנֵן vid. infra in rad. ענן.

עִרְעִים pl. vid. fupra fub rad. עוה.

עוף *celeriter ferri* fiue *moueri*, Ief. 6, 6. Ezech. 32, 10. Dan. 9, 21. hinc *volare*, *aduolare*, *inuolare*, *auolare*, metaphorice *euaneſcere*, Hiob. 20, 8. Hof. 9, 11. Pf. 90, 10. it. Syr. *inuolvere*, hinc Hebr. *inuolvi*, *obuelari*, *obſcurari*, alias עוב. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְעָפוּ *et inuolabunt*, Ief. 11, 14. part. praef. foem. עָפָה *volans*, Zach. 5, 1. 2. pl. עָפוֹת *volantes*, Ief. 31, 5. infin. abfol. עוף *auolando*, fcil. auolat, fec. Kethibh Prou. 23, 5. (vbi Kri habet יָעוּף *auolat*, in fut.) infin. conftr. עוף *volare*, Prou. 26, 2. Hiob. 5, 7. fut. cum ה Parag. אָעוּפָה *auolarem*, Pf. 55, 7. fed תָעֻפָה *obſcuraberis*, *obſcuratus fueris*, fubintellecto אִם, Hiob. 11, 17. יָעוּף *auolabit*, *auolat*, *euaneſcit*, Pf. 91, 5. Hiob. 20, 8. et fec. Kri Prou. 23, 5. cum Vau

Vau Conuers. וַיָּעַף *et volauit, celeriter latus est*, Ief. 6, 6. in paufa וַיָּעֹף 2 Sam. 22, 11. Pf. 18, 11. Nah. 3, 16. foem. תָּעוּף *volat*, Deut. 4, 17. pl. cum ה Parag. וַנָּעֻפָה *et auolauimus, euanuimus*, Pf. 90, 10. תְּעוּפֶינָה *volant, aduolant, celeriter feruntur*, Ief. 60, 8. Pih. part. מְעוֹפֵף *volitans*, (fenfu *frequentatiuo*,) Ief. 15, 2. c. 30, 6. fed infin. עוֹפֵף *volare facere, celeriter mouere*, cum Affixo עוֹפְפִי *τὸ celeriter mouere* fiue *vibrare meum*, Ezech. 32, 10. fut. יְעוֹפֵף *volitabit, volitet, volitabat*, Gen. 1, 20. Ief. 6, 2. Hiph. fut. תָּעִיף *innolare facies, vibrabis* (oculos tuos), fec. Kri Prou. 23, 5. vbi Kethibh habet תָּעוּף *innolabis* (oculis tuis). Sed וַיָּעַף vid. in rad. יָעַף. Hoph. part. מֻעָף *volare iussus*, vel *celeriter latus*, Dan. 9, 21. fed מיעף vid. inter Nomina. Hithpah. fut. יִתְעוֹפֵף *fe celeriter proripiet*, Hof. 9, 11.

עוֹף m. *auis, volucris*, et collectiue, *aues*, Gen. 1, 29. 30. Leuit. 17, 13. Deut. 14, 20. Pf. 50, 11. etc.

עוֹף m. Chald. id. Dan. 2, 38. c. 7, 6.

עֵיפָה f. *obfcuratio, obfcuritas*, Amos. 4, 13. cum ה Paragog. *Intenfiuo* עֵפָתָה *obfcuratio, obfcuritas fumma*, Hiob. 10, 22. fine Iod.

עַפְעַף m. geminatis radicalibus, vnde dual. עַפְעַפַּיִם *palpebrae vtriusque oculi*, à *continuo motu* et *vibratione*, in regim. עַפְעַפֵּי metaphorice de *aurora*, Hiob. 3, 9. c. 41, 10. quomodo *noctis palpebram* dixit EVRIPID. in *Phoeniss.* v. 546. *diei palpebram* SOPHOCLES in *Antig.* v. 100. et *palpebras* foli tribuunt Arabes. Cum Affixo עַפְעַפֶּיךָ *palpebrae tuae*, Prou. 4, 25. c. 6, 4.

מָעוּף m. *obfcuratio, obfcuritas*, in regim. מְעוּף Ief. 8, 22.

מוּעָף m. id. Ief. 8, 23.

עוּץ *confulere*, vt יָעַץ, vnde imper. pl. עֻצוּ *confulite*, Iud. 19, 30. Ief. 8, 11.

עוּק Syr. et Chald. *premi, arctari*, vt Hebr. צוּק, mutato צ in ע, vt alibi faepius: hinc Hebr. in Hiph. part. מֵעִיק *premens*, Amos. 2, 13. fut. תָּעִיק *premit*, ibid.

עָקָה f. *preffio, preffura, arctatio*, in regim. עָקַת Pf. 55, 4.

מוּעָקָה (Verbale ex Hoph.) f. id. Pf. 66, 11.

עוּר *excitare*, (Graec. voce cognata ἐγείρειν,) i. e. *commouere, vt furgat, qui iacet*, fiue *erigere*: fic femel *tranfitiue*, Hiob. 41, 2. alibi *intranfitiue, excitare fe*, proprie *ex fomno*, hinc *vigilare, excitari, expergifci, euigilare*, it. petita fignificatione ab עָרָה, *nudare fe, nudari*, Aethiop. *coecum effe*, Arab. *lufcum*,

uſcum, monoculum eſſe. Coecitatis tamen notionem commode ab Arab. غار altius depreſſus fuit in cauitate ſua oculus, deriuant SCHVLTENS in Commentar. ad Prou. 20, 13. et VRIEMOET ad Dicta Claſſ. V. T. T. II. p. 271. Part. praeſ. עֵר excitatus ex ſomno, vigilans, (ad Formam מֵת moriens,) Cant. 5, 2. Malach. 2, 12. Imper. cum ה Paragog. עוּרָה excita te ex ſomno, euigila, Pſ. 7, 7. Pſ. 44, 24. et ſec. quosdam עֹרָה nuda te, Ieſ. 52, 11. foem. עוּרִי Iud. 5, 12. Cant. 4, 16. Fut. cum Affixo et Nun Epenthet. יְעוּרֶנּוּ excitabit eum, Hiob. 41, 2. vbi tamen quidam codices habent Kri יְעִירֶנּוּ, ex Hiph. Niph. praet. נֵעוֹר excitatus eſt, Zach. 2, 17. irregulariter pro נֵעַר; ſed quidni potius ſit fut. pl. excitamur, ſcil. ad audiendum Deum ex habitaculo ſancto eius. Fut. יֵעוֹר excitabitur, Ier. 6, 22. Zach. 4, 1. ſed foem. תֵּעוֹר nudabitur, Habac. 3, 8. Pih. praet. עוֹרֵר excitauit, Ieſ. 14, 9. commouit, vibrauit, 2 Sam. 23, 18. 1 Chron. 11, 11. 20. עוֹרַרְתִּיךָ excitaui te, Cant. 8, 5. pl. עוֹרְרוּ excitarunt, i. e. exſtruxerunt, erexerunt, Ieſ. 23, 13. vt Graec. ἐγείρειν τρόπαιον exſtruere, erigere tropaeum, apud HERODIAN. ἔγερσις τῶν τειχῶν exſtructio murorum, apud HERODOT. Lat. excitare aedificium, ſepulcrum, vrbem, pro exſtruere ſiue erigere. Infin. עֹרֵר excitare, Hiob. 3, 8. Imper. cum ה Parag. עוֹרְרָה excita, Pſ. 80, 3. Fut. foem. תְּעוֹרֵר excitat, Prou. 10, 12. pl. תְּעוֹרְרוּ excitabitis, Cant. 2, 7. c. 3, 5. c. 8, 4. ſed in יְעֹעֵרוּ (in pauſa) excitabunt, Ieſ. 15, 5. loco tertiae radicalis geminatur prima, pro יְעֹרֵרוּ, qua cacophonia fragroſam et inconditam tumultuantium vocem inſinuari, obſeruat BVXTORFFIVS in Lex. Sed עַרְעָר vid. in rad. ערה. Aliud eſt Pih. praet. עִוֵּר coecum fecit, excoecauit, 2 Reg. 25, 7. Ier. 39, 7. c. 52, 11. fut. יְעַוֵּר excoecat, Exod. 23, 5. Deut. 16, 19. Hiph. praet. הֵעִיר excitauit, Ieſ. 41, 20. Ier. 51, 11. et intranſitiue, euigilauit. הַעִירוֹתִי excitaui, Ieſ. 41, 25. Part. מֵעִיר excitans, Ieſ. 13, 17. Ier. 50, 9. ſic ſec. quosdam 2 Sam. 18, 3. Infin. הָעִיר, vnde cum Praefixo ל, excluſa Praeformante ה, לָעִיר ad excitandum, ſec. quosdam, Mich. 6, 9. Imper. cum ה Parag. הָעִירָה euigila, Pſ. 35, 23. ſed pl. הָעִירוּ excitate, Ioël. 4, 9. Fut. cum ה Parag. אָעִירָה euigilabo, Pſ. 57, 9. Pſ. 108, 3. יָעִיר excitabit, Ieſ. 42, 13. Dan. 11, 2. excitat, Deut. 32, 11. Ieſ. 50, 4. excitabat, concitabat, Pſ. 78, 38. euigilabit, SCHVLTENSIO aemulabitur, (coll. rad. Arab. غار aemulatus eſt,) Hiob. 8, 6. ſed יָעֵר excitabit, Dan. 11, 25. cum Vau Conuerſ. וַיָּעַר et excitauit, 1 Chron. 5, 26. Hagg. 1, 14. ſed cum Affixo וַיְעִירֵנִי et excitauit me, Zach. 4, 1. etc. Hithpah. praet. הִתְעֹרַרְתִּי exci-

excitaui me, Hiob. 31, 29. part. מִתְעוֹרֵר *excitans se*, Ies. 64, 6. imp. foem. הִתְעוֹרְרִי *excita te*, Ies. 51, 17. fut. יִתְעֹרָר *excitabit se*, specialiter, obseruante SCHVLTENSIO, *ad zelum*, Hiob. 17, 8. Sed הִתְעֹרְעֵר vid. in rad. ערה,

עוֹר m. *cutis*, proprie *nuda*, et vbi sermo est de *animalibus*, *pellis*, Gen. 3, 21. Exod. 34, 30. Leuit. 4, 11. etc. Sed Hiob. 19, 20. SCHVLTENS intelligit partem *oris*, *cauitates*, *in quibus dentes haerent*, Arab. غور. Cum Affixo עוֹרִי *cutis mea*, Hiob. 7, 5. Thren. 3, 4. pl. עוֹרוֹת *pelles*, Gen. 27, 16. Exod. 26, 14. cum Affixo עֹרֹתָם *pelles eorum*, Leuit. 16, 27.

עוּר m. Chald. *gluma*, sic dicta, quod vento *excitetur* et *dispellatur*, Dan. 2, 35.

עִוֵּר m. *excoecatus*, *coecus*, Exod. 4, 11. Leuit. 19, 14. Deut. 15, 21. Ies. 42, 19. etc. pl. עִוְרִים *excoecati*, *coeci*, 2 Sam. 5, 6. Ps. 146, 8. foem. עִוְרָה, vnde pl. עִוְרוֹת de *oculis excoecatis* siue *coecis* Ies. 42, 7.

עִוָּרוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *excoecatio totalis*, *coecitas intensa*, Deut. 28, 18. Zach. 12, 4.

עַוֶּרֶת f. *excoecatio*, *coecitas*, Leuit. 22, 22.

עַיִר m. *pullus asini*, *asellus*, *lalisio*, Hiob. 11, 12. Zach. 9, 9. sic dictus, quod parentibus multo *excitatior* sit et *alacrior*; vel à נער *rugire*, *rudere*, per Formarum Imperfectarum alternationem. Cum Affixo עִירֹה *asellum suum*, Gen. 49, 11. pl. עֲיָרִים *aselli*, Gen. 32, 15. Iud. 10, 4. c. 12, 14. Ies. 30, 24. pro quo semel recurrit עֲיָרִים (tanquam ab עַיָר,) sec. Kethibh Ies. 30, 6. vbi tamen Kri habet עֲיָרִים. Sed עָרִים *vrbes*, vid. in seq. Nom. עִיר.

עִיר f. *vrbs*, *ciuitas*, Gen. 4, 17. Leuit. 25, 29. Num. 20, 16. etc. sic sec. Kethibh Ios. 8, 12. 16. (vbi Kri habet עַי Nom. *Propr.*) ab *excitando* i. e. *exstruendo*, vid. supra in rad. Catachrestice vel metaphorice de *templo* dicitur 2 Reg. 10, 25. et sec. Kethibh c. 20, 4. vt מִגְרָשׁ, *suburbium*, de *pomoerio templi* Ezech. 45, 2. Cum ה Parag. *Locali*, עִירָה *in vrbem*, Gen. 44, 13. Ios. 6, 20. cum Affixo עִירוֹ *vrbs* siue *ciuitas eius* vel *sua*, Gen. 23, 10. 18. Deut. 19, 12. sed עִירֹה vid. in praeced. עַיִר. In plur. Iod suum mouet, עֲיָרִים *vrbes*, Iud. 10, 4. pro quo alibi semper dicitur עָרִים, quod vid. in seq. עָר. Sed Ier. 15, 8. עִיר à quibusdam exponitur *hostis*, alias עָר, à LXX *tumultus*, à SCHVLTENSIO *alienatio mentis*, ex Arab. Aliud quoque significare videtur Hiob. 24, 12. vbi ob connexio-

nexionem cum seq. optime conuenire putem Arab. غار *excurrit in hostem diripiendo, capiendo, populando*, vnde מֵעִיר l. c. *propter incursum hostilem* siue *depopulationem*: quae significatio etiam Ier. l. c. commode applicari potest.

עִיר m. Chald. vulgo *vigil*, nomen *angelorum*, Dan. 4, 10. 20. vnde ἐγρήγοροι, i. e. *vigiles*, Veteribus Patribus Graecis *angeli* vocantur. Sed potius cum LVD. *de* DIEU et CLOPPENBVRGIO in *Collat. Crit. S.* p. 284. crediderim, עִיר idem esse cum Hebr. צִיר *nuncius*, mutato צ in ע, vt alibi; sicut et Graec. ἄγγελος *nuncium* significat. Plur. עִירִין *nuncii, angeli*, Dan. 4, 14.

עַר m. vid. supra in rad.

עָר 1) id. quod praeced. עִיר; sed in sing. non occurrit, nisi in *Proprio*, de quo vid. *Onomast. V. T.* p. 123. Plur. עָרִים *vrbes, ciuitates*, Num. 35, 2. 11. Deut. 1, 28. etc. in regim. עָרֵי Gen. 19, 20. Exod. 1, 11. cum Affixo עָרֵיהֶם *vrbes eorum* vel *suae*, Leuit. 25, 34. 1 Chron. 19, 7. 2) *inimicus, hostis*, quibusdam sic dictus videtur, quod in alterius malum *vigilans* sit et *intentus*; aliis rectius ex Chaldaismo pro צַר, mutato צ in ע, vel ab *aemulando*, coll. rad. Arab. غار (media *Ie*,) *aemulatus est, inuidus fuit*. Cum Affixo in pausa עָרֶךָ *inimicus tuus*, 1 Sam. 28, 16. pl. עָרִים *inimici, hostes*. cum Affixo עָרֶיךָ *inimici tui*, sec. plurimos, Ps. 139, 20.

עָר m. Chald. *inimicus, hostis*, pl. עָרִין, vnde cum Affixo עָרָיךְ *hostes, inimici tui*, Dan. 4, 16.

עָרָה f. vulgo *papyrus*, vid. sub rad. ערה.

עֲרָעָר m. *plane nudus*: vt homo aliorum *auxilio nudus* et *desertus*, (coll. rad. Arab. ערא *deseruit, destituit*,) Ps. 102, 18. arbor *fructibus* et *foliis nuda*, Ier. 17, 6. vulgo *iuniperum* intelligunt, Arab. عرعر, quae in locis arenosis, herbis et gramine *nudatis*, crescere solet. Sic עֲרוֹעֵר Ier. 48, 6. quod compositum est ex 2 synonymis ערה et עור *nudum esse*.

עֵירֹם (cum ם Heemantico *augmentatiuo*,) et sine Iod, עֵרֹם m. *nuditas summa* et *omnimoda*, Deut. 28, 45. metonymice eius *Subiectum*: *plane nudus, a*, Gen. 3, 10. 11. Ezech. 6, 7. 22. 39. c. 18, 7. 16. c. 23, 29. pl. עֵירֻמִּים *plane nudi*, Gen. 3, 7. Sed עָרוֹם id. vid. sub rad. ערה.

מַעֹר m. vnde plur. מְעוֹרִים *loca* vel *partes* (corporis) *nudae*, cum Affixo מְעוֹרֵיהֶם *partes* vel *membra eorum nuda*, Habac. 2, 15.

מְעָרָה f. *cauerna*, vid. sub rad. ערה.

עוּשׁ *congregare se, conuenire*, vnde imper. pl. עוּשׁוּ *congregate vos*, Ioël. 4, 11.

עַיִשׁ f. Hiob. 38, 32. idem putatur esse cum seq. עָשׁ.

עָשׁ m. Hiob. 9, 9. et sec. quosdam c. 27, 18. vulgo *arcturum* vel *plaustrum*, sidus coeleste, q. d. *congregatio stellarum*. Sed BOCHARTO in *Hieroz.* P. II. p. 113. seq. idem est cum Arab. نعش *feretrum:* quo nomine Arabes vocant sidus *vrsae maioris*, prima Nun sic per *Aphaeresin* aojecta, pro בְּעָשׁ. Conf. *Arcan. Form.* p. 191. et CLODII *Lex. Hebr. Select.* in rad. עיש. *Stellarum fixarum asterismum* siue *systema* in genere, per *filias* autem eius *planetas* eiusmodi systematis intelligit AD. BECKIUS in *Specim. Theoricae Iobeae* §. 7. *Aliud* vid. sub rad. עשש.

עִוַּת vid. infra in עתת. *Aliud* est

עָוַת *curuus, inflexus, inuersus, peruersus fuit*, fere vt עוה, in Kal inusit. Niph. part. נַעֲוַת, vnde in regim. נַעֲוַת *peruerse!* (rebellione,) 1 Sam. 20, 30. Pih. praet. עִוֵּת *curuum fecit, incuruauit, inuertit, peruertit*, cum Affixis עִוְּתַנִי *incuruauit, inuertit me*, Hiob. 19, 6. עִוְּתוֹ *curuauit illud*, Eccles. 7, 13. pl. cum Affixo עִוְּתוּנִי *incuruarunt me*, Ps. 119, 78. infin. עַוֵּת *curuare, peruertere*, Thren. 3, 36. Amos. 8, 5. fut. יְעַוֵּת *peruertet, peruertit*, Hiob. 8, 3. c. 34, 12. Ps. 146, 9. Pih. part. מְעֻוָּת *curuatum, peruersum*, Eccles. 1, 15. Hithpah. praet. pl. cum Vau Conuers. וְהִתְעַוְּתוּ *et incuruabunt se*, Eccles. 12, 3.

עַוָּתָה f. *incuruatio*, vnde cum Affixo עַוָּתָתִי *incuruatio mei*, Thren. 3, 59.

עֵז f. *capra*, Gen. 15, 9. Leuit. 3, 12. c. 17, 3. Num. 15, 27. etc. vulgo dicta putatur ab עזז *robustus fuit*, ob frontis et cornuum *robur*, vel sec. BOCHARTVM in *Hieroz.* P. I. p. 620. quod, dicente ARISTOTELE *Histor. animal.* VIII. 10. oue sit *robustior;* qui tamen in *Canaan* p. 438. id nominis deriuat ab *asperitate pilorum:* quod עזז sensum habeat *asperitatis*. Syr. et Arab. pro עֵז dicitur עִנְז, עִנְזָא *caprarius*, et Verbum in Ethpah. אתענז *caprarius fuit:* quare DANZIVS *capram* sic dictam vult à rad. Arab. עִנְז *declinauit, deflexit:* quod ex viis et à gregibus *deflectat* perque dumos et saxa *diuagetur;* vnde *caprae vagae* apud VIRGILIVM in *Culice:* quomodo עֵז contractum foret ex עֵנֶז, vt חֵךְ ex חֵנֶךְ etc. Plur. עִזִּים *caprae*, Gen. 27, 9. Exod. 26, 7. cum Affixo עִזֶּיךָ *caprae tuae*, Gen. 38, 38.

עז

עֵז f. Chald. id. in pl. עִזִּין caprae, Esr. 6, 17.

עֹז, עָז etc. vid. infra sub rad. עזז.

עֲזָאזֵל m. nomen hirci, qui in desertum mittebatur, Leuit. 16, 8. 10. 26. compos. ex עֵז et אזל, q. d. hircus abiens: qua nulla regularior compositio, iudice HILLERO in Onomast. S. p. 292. Aliorum varias compositiones recensui in Arcano Form. p. 659. id. et Onomast. V. T. p. 642. et add. S. R. CARPZOVII Apparat. Antiquit. S. Codicis p. 437. seq. PERINGERI Dissert. de Asasele, HACKMANNI Praecidanea S. p. 252. seq. De neglectione Dagesch Fortis Compensatiui vid. Arcan. Form. p. 638. et conf. REIMARI Dissert. de Histor. et Antiq. Iud. fide p. 16.

עָזַב reliquit, misit, lassen, zurück lassen, deseruit, dereliquit, verlassen, omisit, intermisit, unterlassen, commisit, überlassen. Praet. cum Affixo עֲזָבַנִי deseruit, dereliquit me, Ps. 38, 11. Ies. 49, 14. pl. עָזְבוּ reliquerunt, deseruerunt, Gen. 50, 8. Deut. 29, 25. in pausa עָזָבוּ Ier. 16, 11. Ezech. 20, 8. cum Affixo עֲזָבוּנִי deseruerunt me, 1 Reg. 11, 33. Ps. 27, 10. Part. praes. עֹזֵב relinquens, deserens, omittens, Prou. 10, 17. c. 15, 10. c. 28, 13. cum Iod Parag. עֹזְבִי Zach. 11, 17. pl. עֹזְבִים deserentes, Prou. 2, 13. in regim. עֹזְבֵי Ps. 119, 53. Prou. 28, 4. cum Affixo עֹזְבָיו deserentes eum, Esr. 8, 22. foem. עֹזֶבֶת deserens, Prou. 2, 17. part. Pahul עָזוּב derelictus, desertus, Deut. 32, 36. 1 Reg. 14, 10. f. עֲזוּבָה deserta, derelicta, Ies. 54, 6. Ier. 4, 29. in regim. עֲזוּבַת relictum, Ies. 17, 9. pl. עֲזוּבוֹת desertae, derelictae, a, Ies. 10, 14. c. 17, 2. Infin. absol. עָזוֹב deserendo, Exod. 23, 5. Ier. 14, 8. infin. constr. עֲזֹב relinquere, deserere, Gen. 44, 22. Ios. 24, 16. cum Affixo עָזְבֵךְ τὸ deserere tuum, Ier. 2, 17. 19. it. deserere te, Ruth. 1, 16. Imper. עֲזֹב omitte, missum fac, Ps. 37, 8. cum ה Paragog. עִזְבָה relinque, Ier. 49, 11. Fut. אֶעֱזֹב deseram, 1 Reg. 6, 13. cum ה Parag. אֶעֶזְבָה deseram, omittam, Hiob. 9, 27. Ier. 9, 1. cum Affixo אֶעֱזָבְךָ deseram te, Gen. 28, 15. Ios. 1, 5. in pausa cum Nun Epenthet. אֶעֶזְבֶךָּ 2 Reg. 2, 2. תַּעֲזֹב relinques, relinquas, deseras, Exod. 23, 5. (cuius loci sensus est: deserendo deseras עִמּוֹ illo praesente, conf. quoque in h. l. BOCHARTI Hieroz. P. I. p. 399. 400.) Leuit. 19, 10. Num. 10, 31. foem. cum Vau Conuers. וַתַּעַזְבִי et reliquisti, Ruth. 2, 11. יַעֲזֹב relinquet, relinquit, committit, deserit, Ps. 10, 14. Ps. 37, 28. Ies. 55, 7. pl. יַעַזְבוּ deserent, Ps. 89, 31. relinquent, al. permittent, Neh. 3, 34. in pausa יַעֲזֹבוּ deserunt, omittunt, Ion. 2, 9. cum Vau Conuers. וַיַּעַזְבוּ et reliquerunt, deseruerunt, Ios.

 8, 17.

8, 17. Iud. 2, 12. *et reliquerunt*, al. *et omiserunt*, Neh. 3, 8. etc. Niph. praet. נֶעֱזַב *desertus*, *derelictus est*, Neh. 13, 11. foem. in pausa נֶעֱזָבָה *deserta est*, Ies. 62, 12. part. נֶעֱזָב *desertus*, *derelictus*, Ps. 37, 28. Ies. 27, 10. foem. pl. נֶעֱזָבוֹת *desertae*, Ezech. 36, 4. fut. foem. תֵּעָזֵב *deseretur*, *deseratur*, Leuit. 26, 43. et retracto tono, תֵּעָזֶב Hiob. 18, 4. pl. יֵעָזְבוּ *relinquentur*, Ies. 18, 6. Pyh. praet. עֻזַּב *derelictus est*, Ies. 32, 14. foem. עֻזָּבָה *deserta*, *derelicta est*, Ier. 49, 25.

עִזָּבוֹן m. *venditio mercium multa*, *mercatura*, *nundinatio*, qua merces venditoribus *relinquuntur* siue *traduntur*. Sic עזב *tradere* est et *vendere*. Nisi potius compositum sit ex עזז Arab. *carus*, *pretiosus fuit*, et זבן Chald. Syr. Samar. et Arab. *emit*, it. *vendidit*, q. d. *rerum pretiosarum emtio et venditio*. Plur. עִזְבוֹנִים, excidente Dagesch Forti, vnde cum Affixo עִזְבוֹנַיִךְ *mercaturae*, *nundinationes tuae*, Ezech. 27, 12. 16. 19. 22. 27. 33.

עָזַז *durus*, *firmus*, *robustus*, *fortis fuit* vel *factus est*; *firmatus*, *roboratus*, *corroboratus est*, *inualuit*. Praet. defect. in pausa עָז *dura*, *vehemens fuit*, Gen. 49, 7. Infin. constr. עֱזוֹז, vnde בַּעֲזוֹז *in τῷ firmari* vel *inualescendo*, h. e. *cum firmarentur* vel *inualescerent*, Prou. 8, 28. et defect. עוז *roborari*, *corroborari*, Ies. 30, 2. imper. עֹז, cum ה Paragog. עוּזָה (pro עֻזָּה) *fortis esto*, Ps. 68, 29. fut. יָעֹז *inualescet*, *inualescebat*, *inualescat*, Ps. 9, 20. Ps. 52, 9. Dan. 11, 12. תָּעֹז *valida*, *robusta est*, Ps. 89, 14. Eccles. 7, 19. cum Vau Conuers. וַתָּעָז *et inualuit*, Iud. 3, 10. c. 6, 2. Hiph. praet. הֵעֵז *durum*, *firmum fecit*, *indurauit*, *obfirmauit*, Prou. 21, 29. foem. הֵעֵזָה id. Prou. 7, 13. pro הֵעֵזָּה, omisso Dagesch Forti, ad insinuandam *obfirmationis diuturnitatem* et *obstinationem*. Conf. *Introduct.* nostra *in ling. Hebr.* p. 160.

עַז, in pausa עָז m. 1) *robur*, Gen. 49, 3. 2) *durus*, *asper*, *saeuus*, Deut. 28, 50. Ies. 19, 4. c. 25, 3. Dan. 8, 23. 3) *firmus*, *robustus*, *fortis*, *validus*, Num. 13, 28. c. 21, 25. Iud. 14, 18. etc. Pl. עַזִּים *validi*, *robusti*, *duri*, *vehementes*, *obfirmati*, Ies. 43, 16. Ezech. 7, 24. Ps. 59, 4. in regim. עַזֵּי Ies. 56, 11. Foem. עַזָּה *robusta*, *valida*, *dura*, *saeua*, *vehemens*, Exod. 14, 21. Prou. 21, 14. Cant. 8, 6. pl. עַזּוֹת *dura*, *aspera*, Prou. 18, 23.

עֹז m. et cum Cholem pleno, עוֹז Prou. 24, 5. c. 31, 17. 25. sequente Makkeph עָז־ Ies. 21, 1. *robur*, *potentia*, *vires*, *vehementia*, *firmitas*, *obfirmatio*, Iud. 5, 21. c. 9, 51. 1 Sam. 2, 10. 2 Sam. 6, 14. Ies. 51, 9. Eccles. 8, 1. Sed Ps. 8, 3. (coll. Matth. 21, 16.) Ps. 89, 1.

9, 1. Pf. 96, 7. 2 Chron. 13, 21. potius *laudem* fignificat, vt Arab. عزّ. Cum Affixis עֻזִּי *robur meum*, Exod. 15, 2. Pf. 118, 14. Ief. 12, 2. et עֻזִּי Pf. 28, 7. Pf. 59, 18. Pf. 62, 8. etc. עֻזְּךָ *robur tuum*, Exod. 15, 13. Pf. 21, 2. Pf. 74, 13. et עֻזֶּךָ Pf. 63, 3. Pf. 66, 3. Pf. 86, 16. etc. עֻזּוֹ *robur eius* vel *fuum*, Pf. 59, 6. Prou. 10, 15. Ief. 62, 8. et עֻזֹּה Habac. 3, 3. (ad quem locum conf. חֶבְיוֹן fub rad. חבה,) עוזנו (pro עֻזֵּנוּ) *robur noftrum*, Pf. 81, 2. עֻזָּמוֹ *robur eorum*, Pf. 89, 18. etc.

עֱזוּז m. *robur*, Ief. 42, 25. Pf. 145, 6. cum Affixo עֱזוּזוֹ *robur eius*, Pf. 78, 4.

עִזּוּז m. *valde robuftus*, *fortiffimus*, Pf. 24, 8. Ief. 43, 17.

מָעוֹז m. (vi Formae) *locus firmus: munimentum*, Pf. 27, 1. Prou. 10, 29. Ief. 23, 4. Ezech. 30, 15. etc. etiam Ief. 30, 3. vbi vulgo per *robur* exponitur. Cum Affixis מָעֻזִּי *munimentum meum*, Ief. 27, 5. Ier. 16, 19. Pf. 43, 2. et מָעוּזִּי Pf. 31, 5. et fine Dagefch 2 Sam. 22, 33. (vt fupra in Verbo,) מָעֻזּוֹ *munimentum eius* vel *fuum*, Ief. 17, 9. vel מָעוּזּוֹ Pf. 52, 9. et מָעֻזֹּה Dan. 11, 10. מָעֻזָּם *munimentum eorum*, Ezech. 24, 25. et מָעוּזָּם Pf. 37, 39. Pl. מָעֻזִּים *munimenta*, Dan. 11, 38. 39. et מָעוּזִּים, vnde in regim. מָעוּזֵּי Dan. 11, 19. et refoluto Dagefch Forti ex Chaldaifmo in Nun, מָעֻזְנִים, vnde cum Affixo מָעֻזְנֶיהָ *munimenta eius*, Ief. 23, 11.

עָזְן m. Nomen inufit. procul dubio idem fignificauit cum Arab. غُرْن *aquila*, quo cum conuenit transpof. عنز *foemella aquilae:* vnde cum terminatione quafi *gentilitia* fiue *patronymica* fit עָזְנִי, et porro in foem. עָזְנִיָּה *aquilae* fpecies, Leuit. 11, 13. Deut. 14, 12. q. d. (vi Formae) *quae eft ex genere aquilarum* fiue *nata ex aquilis:* vulgo *haliaetus* intelligitur, ex diuerfo *aquilarum* coitu natus, tefte PLINIO L. X. c. 3.

עזק vulgo *circumfepfit*, rectius *fodit*, vt Syr. et Arab. in Kal inufit. Pih. fut. יְעַזֵּק, vnde cum Vau Conuers. et Affixo וַיְעַזְּקֵהוּ *et fodit eam*, Ief. 5, 2. Inde eft

עִזְקָא f. Chald. *annulus fignatorius*, vel ipfum *figillum annulo infoffum* fiue *infculptum:* vnde in regim. עִזְקַת Dan. 6, 18. cum Affixo עִזְקְתֵהּ *annulus fuus* vel *figillum fuum*, ibid.

עָזַר *adiuuit*, *auxiliatus eft*, Arab. *inclufit*, *conclufit*, *continuit*, *cohibuit*, vt Hebr. עצר. Praet. cum Affixo עֲזָרְךָ *adiuuit te*, *auxiliatus eft tibi*, 2 Chron. 18, 31. pl. עֲזָרוּךָ *auxiliati funt*, Zach. 1, 15.

1 Chron. 12, 21. cum Affixo עֲזָרוּם *adiuuerunt eos*, 1 Chron. 12, 19. Esr. 10, 15. Part. praes. עוֹזֵר *auxilians*, *auxiliator*, 1 Reg. 20, 16. Ps. 10, 14. sed Hiob. 30, 15. SCHVLTENSIO est *reprehendens*, *redarguens*, ex Arab. in *Commentar*. tamen communem sententiam sequitur et ex Arab. illustrat. Pl. עוֹזְרִים *auxiliatores*, in regim. עֹזְרֵי Hiob. 9, 13. 1 Chron. 12, 1. cum Affixo עֹזְרֶיךָ *auxiliatores tui*, 1 Chron. 12, 18. Part. Pahul עָזוּר *adiutus*, Ies. 31, 3. Infin. constr. עֲזוֹר *auxiliari*, Ios. 10, 33. 1 Chron. 15, 26. vnde cum Praefixo לַעֲזֹר *ad auxiliandum*, Ios. 10, 33. 1 Chron. 18, 5. et לַעְזוֹר 2 Sam. 8, 5. 2 Chron. 14, 10. sic sec. Kri 2 Sam. 18, 3. (vbi Kethibh habet לַעְזִיר vel לְעֲזִיר ex Hiph. exclusa Praeformante ה,) cum Affixo עָזְרוֹ *auxiliari eis*, 1 Chron. 12, 22. Imper. cum Affixo עָזְרֵנִי *auxiliare mihi*, Ps. 109, 26. Ps. 119, 86. pl. cum Affixo עִזְרֻנִי *auxiliamini mihi*, Ios. 10, 4. Fut. יַעֲזֹר *auxiliabitur*, Ies. 50, 7. 9. sed cum Affixis יַעְזֹר dicitur, (cum Scheua Simplici,) vt Gen. 49, 25. Ies. 44, 2. sic in plur. וַיַּעְזְרוּ *et auxilio fuerunt*, 1 Reg. 1. 7. in pausa יַעְזֹרוּ *adiuuabunt*, Ies. 30, 7. c. 44, 6. Niph. praet. נֶעֱזָרְתִּי *adiutus sum*, Ps. 28, 7. infin. הֵעָזֵר *adiuuari*, 2 Chron. 26, 15. fut. pl. יֵעָזְרוּ *adiuuabuntur*, Dan. 11, 34. Hiph. part. מַעְזֵר (ex Chaldaismo pro מַעְזִיר,) vnde plur. מַעְזְרִים *auxiliantes*, 2 Chron. 28, 23.

עֵזֶר m. *auxilium*, metonymice eius *Causa Efficiens* siue *Medium*, Gen. 2, 18. 20. Deut. 33, 7. Ies. 30, 5. etc. cum Affixo עֶזְרוֹ *auxilium eius*, Ps. 146, 5. et עֶזְרֹה Ezech. 12, 14.

עֶזְרָה f. id. Ps. 46, 2. Ies. 10, 3. Ier. 37, 7. 2 Chron. 28, 21. in regim. עֶזְרַת Iud. 5, 23. cum ה Parag. *Intensiuo* עֶזְרָתָה *auxilium omnimodum*, Ps. 44, 27. Ps. 63, 8. Ps. 94, 17. cum Affixo עֶזְרָתִי *auxilium meum*, Ps. 27, 9. Hiob. 6, 13.

עֶזְרָת f. id. Ps. 60, 13. Ps. 108, 13.

עֲזָרָה f. proprie *clausura*, *cinctura*, qua aliquid *includitur*, hinc 1) *exterius Templi atrium*, quo interius et Templum ipsum *cingebatur* et *includebatur*, 2 Chron. 4, 9. c. 6, 13. 2) *crepido*, qua altare ab inferiore parte *cingebatur* et *includebatur*, Ezech. 43, 14. 17. 20. c. 45, 19.

עֵט *stylus*, vid. supra sub rad. עוט.

עָטָה *texit*, *operuit*, *amiciuit*, *induit*, (Arab. *accepit*, in 3 Coniug. *dedit*,) et intransitiue, *operuit* vel *amiciuit se*, *induit se*, *amictus*, *indutus est*, metaphorice *elanguit*, *deliquium animi passus est*. Verba enim *tegendi* ad *languorem* et *animi deliquium* referuntur,

runtur: cuius rei exempla dedi in *Arcano Form.* p. 64. conf. b. SCHVLTENS in *Animaduerſ. Philol.* ad Gen. 30, 42. et ad Cant. 1, 7. Simili modo HOMERVS *deliquium* deſcribit *Iliad.* V. 310. et 696. Petita ſignificatione ab עוט, etiam notat *cum impetu ferri, inuehi, volare, inuolare.* Praet. cum Vau Conuers. וְעָטָה *et teget, operiet*, Ier. 43, 12. pl. וְעָטוּ *et operient*, Mich. 3, 7. Part. praeſ. עֹטֶה *amiciens ſe, amictus, indutus*, 1 Sam. 28, 14. Pſ. 104, 2. ſed cum Affixo עֹטְךָ *amiciens te*, Ieſ. 22, 17. foem. עֹטְיָה (mutata tertia radicali ה in Iod,) *langueſcens, animi deliquium patiens, viribus deficiens*, Cant. 1, 7. Infin. abſol. עָטֹה *amiciendo*, Ieſ. 22, 17. Fut. תַּעְטֶה *operies, operiat*, Ezech. 24, 17. ſed וַתַּעַט *et cum impetu latus es, inuolaſti*, 1 Sam. 15, 19. יַעְטֶה *operiet, operiat*, Leuit. 13, 45. *induit*, Ier. 42, 12. *operiet* ſiue *amiciet ſe, amicietur*, Pſ. 84, 7. *aperit, amicit ſe*, Pſ. 109, 19. cum Vau Conuers. וַיַּעַט *et amiciuit ſe, amictus eſt*, Ieſ. 59, 17. it. *et cum impetu latus eſt, et inuolauit*, ſec. Kri 1 Sam. 14, 33. ſed Kethibh habet וַיַּעַשׂ, quod vid. in עשה. Pl. תַּעְטוּ *operietis*, Ezech. 24, 22. יַעֲטוּ *tegentur, operientur, operiantur*, Pſ. 71, 13. it. *amiciant ſe, amiciantur*, Pſ. 109, 29. Pyh. part. foem. מְעֻטָּה *manu acceptus* ſiue *apprehenſus*, vel *datus, traditus*, ex Arab. Ezech. 21, 20. Hiph. praet. 2 perſ. cum ה Parag. הֶעֱטִיתָה *operuiſti, texiſti*, Pſ. 89, 46.

מַעֲטֶה m. *amictus*, in regim. מַעֲטֵה Ieſ. 61, 3.

עֲטַלֵּף m. *veſpertilio*, Leuit. 11, 19. Deut. 14, 18. compoſ. ex 2 ſynonymis עטף et עלף *texit ſe*: quia interdiu *ſeſe abſcondit.* Aliorum compoſitiones vid. in *Arcano Form.* p. 660. Pl. עֲטַלֵּפִים *veſpertiliones*, Ieſ. 2, 20.

עֲטִין m. vulgo *mulctrale*, in quo lac *reponitur*, à rad. Chald. עטן *intulit, depoſuit, impoſuit, repoſuit.* Sed R. IONAE, ABEN ESRAE et SCHVLTENSIO eſt *locus, in quo cameli* vel *oues ad aquas procumbunt*, q. d. *procubitus camelorum* ſiue *ouium*, à rad. Arab. עטן *à potu in genua procubuit.* Vid. quoque BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 457. ſeq. Plur. עֲטִינִים, vnde cum Affixo עֲטִינָיו *mulctralia eius*, Hiob. 21, 24.

עָטַף *obtexit, operuit*, et intranſit. *obtectus, opertus eſt*, metaphorice *elanguit, viribus defecit, animi deliquium paſſus eſt*, (vid. antea rad. עטה,) Arab. *inclinauit, deflexit.* Part. Pahul plur. עֲטוּפִים *viribus deſtituti, qui defecerunt*, verſchmachtet, Thren. 2, 19. et עֲטֻפִים Gen. 30, 42. vbi de *ouibus ſerotinis* adhibetur, quae *viribus* ſunt *debiliores.* Infin. conſtr. עֲטֹף *viribus deficere, langue*-

re,

re, Pſ. 61, 3. Fut. יַעֲטֹף *obtegit*, *operit*, al. intranſ. *obtegit ſe*, Pſ. 73, 6. *viribus deficit*, *languet*, Pſ. 102, 1. *deficeret*, Ieſ. 57, 16. et ex Arab. *declinat*, *deflectit*, Hiob. 23, 9. pl. יַעַטְפוּ *obteguntur*, *operiuntur*, Pſ. 65, 14. Niph. infin. הֵעָטֵף, vnde cum Praefixo ב, excluſo ה, בֵּעָטֵף *in τῷ deſtitui viribus* ſiue *langueſieri*, i. e. *dum langueſcunt*, *dum animi et virium deliquio afficiuntur*, Thren. 2, 11. Hiph. infin. הַעֲטִיף *languere*, *viribus deficere*, Gen. 30, 42. Hithpah. infin. הִתְעַטֵּף proprie *obtegere ſe*, metaphorice *deliquium animi et virium pati*, Pſ. 142, 4. Ion. 2, 8. cum Affixo הִתְעַטְּפָם τὸ *deficere* ſiue *deliquium animi pati*, *langueſcere eorum*, Thren. 2, 12. fut. foem. תִּתְעַטֵּף *deficit*, *langueſcit*, Pſ. 107, 5. et תִּתְעַטֵּף Pſ. 77, 4.

מַעֲטָפָה f. in pl. מַעֲטָפוֹת *operimenta*, *amicula*, Ieſ. 3, 22. *ſtolas* ſiue *tunicas* in ſpecie intelligit SCHROEDERVS de *Veſt. mulier. Hebr.* c. 15. coll. Arab. عطاف et معطف *pallium* vel potius *exterior veſtis*.

עָטַר *cinxit*, *circumdedit*, ſpec. *corona : coronauit*. Part. praeſ. pl. עֹטְרִים *cingentes*, 1 Sam. 23, 26. fut. cum Affixo et Nun Epenth. תַּעְטְרֶנּוּ *cingis*, *circumdas eum*, Pſ. 5, 13. Pih. praet. foem. עִטְּרָה *cinxit*, *coronauit*, Cant. 3, 11. עִטַּרְתָּ *coronaſti*, Pſ. 65, 12. vbi Deus dicitur *coronare annum bonitate ſua*, i. e. *ornare*, vel *largiter implere* et *cumulare*; quemadmodum Graec. ςέφω eſt *cingo*, *corono*, *redimio*, et *impleo*, *repleo*: τὸ ςέφειν πλήρωσίν τινα σημαίνει, inquit ARISTOTELES in *Sympoſio* apud ATHENAEVM L. XV. Sic part. מְעַטֵּר *coronans*, cum Affixo Chald. מְעַטְּרֵכִי *coronans te*, Pſ. 103, 4. Fut. cum Affixo תְּעַטְּרֵהוּ *coronabis eum*, Pſ. 8, 6. Hiph. part. foem. מַעֲטִירָה *coronam geſtans*, de *Tyro* Ieſ. 23, 8. niſi potius Nomen ſit eiusdem ſignificationis cum עֲטָרָה *corona*, *qua caput cingitur* et *redimitur*. Conf. qui hunc locum optime illuſtrauit, I. H. MAIVS F. in *Obſeruat.* S. L. III. p. 34. ſeq.

עֲטָרָה f. *corona*, Ezech. 21, 31. Cant. 3, 11. pl. עֲטָרוֹת *coronae*, Hiob. 31, 36. Zach. 6, 11. 14.

עֲטֶרֶת f. id. 2 Sam. 12, 30. Pſ. 21, 40. Prou. 4, 9. Eſth. 8, 15. Ieſ. 28, 5. etc.

עֲטִישָׁה f. *ſternutatio*, à rad. Arab. عطس *ſternutauit*. Pl. עֲטִישׁוֹת cum Affixo עֲטִישֹׁתָיו *ſternutationes eius*, Hiob. 41, 10.

עִי m. *aceruus*, *tumulus*, Hiob. 30, 24. Mich. 1, 6. ab *erigendo*, à rad. Arab. غبي *erexit*. Plur. עִיִּים *aceruì*, *tumuli*, Num. 33, 45. Pſ. 79, 1. et more Chald. עִיִּין Mich. 3, 12. in regim. עִיֵּי Num. 21, 12. c. 33, 44.

מְעִי m. quod vulgo huc referunt, vid. ſub rad. מעה.

עִים vid. ſub rad. עוט.

עָיֵם m. *ſitis, aeſtus, ardor*, vnde cum Praefixo בְּעָיֵם (pro בַּעְיָם) *aeſtu, ardore*, Ieſ. 11, 15. à rad. Arab. عام (media *Ie*,) *ſitiuit*, et per *Gain*, *ſitiuit, ſiticuloſus fuit*. Vid. *Arcan. Form.* p. 179.

עִין *vidit, aſpexit, reſpexit*, it. *obſeruauit, animaduertit*, (vt Chald. et Syr. in Pahel,) Aethiop. *explorauit*, Arab. media *Ie* quieſc. *manauit, fluxit*. Part. praeſ. עָיִן *oculis obſeruans, inſidians*, ſec. Kri 1 Sam. 18, 9. ſed Kethibh habet עוֹן, cum *Vau*; ſicut היה dicitur et הוה, חיה et חוה, ליה et לוה, etc. Inde ſunt

עַיִן m. (ad Formam Quieſcentium media radicali; ſicut ab אֵיב fit אֵיבָה, ab אֵים fit אֵימָה,) 1) *oculus*, Medium *viſus*, (quomodo gen. *com.* eſt,) Exod. 21, 24. Leuit. 24, 20. Num. 14, 14. Deut. 19, 21. etc. Per Synecdochen pro *tota facie* ſumi, vt Graec. ὢψ et ὄμμα, contendit LACKEMACHERVS in *Obſeruat. Philol.* P. II. Obſ. 1. §. 2. quo ille refert Gen. 20, 16. c. 29, 16. Ieſ. 1, 15. c. 59, 2. Ier. 4, 30. Metaphorice ſumitur pro *mente* eiusque *cognitione* et *indicio*, vt Deut. 15, 18. 19. 1 Sam. 15, 17. 2 Sam. 6, 22. Prou. 22. 9. c. 23, 6. etc. Metonymice pro *eo, quod videtur* et *in oculos cadit, viſus Obiecto: aſpectu, ſpecie*, Num. 11, 7. Ezech. 1, 4. 7. 16. 22. 27. c. 8, 2. c. 10, 9. Dan. 10, 6. etc. 2) *fons*, à *manando* ſiue *fluendo*, Gen. 16, 7. Num. 34, 11. 1 Sam. 29, 1. Neh. 2, 14. etc. 3) *prauitas, malitia*, τοῖς LXX ἀδικία, Zach. 5, 6. coll. רִשְׁעָה v. 8. ex ſignificatione radicis Arab. غان *prauus fuit*. In regim. עֵין *oculus*, Exod. 21, 26. 1 Sam. 11, 2. *aſpectus, ſpecies*, Num. 11, 7. Ezech. 1, 4. *fons*, Gen. 16, 7. Iud. 15, 19. cum ה Paragog. עַיְנָה *ad fontem*, Gen. 24, 16. 45. cum Affixo עֵינוֹ *oculus eius* vel *ſuus*, Exod. 21, 26. Deut. 28, 54. ſic ſec. Kri Eccleſ. 4, 8. (vbi Kethibh habet עֵינָיו *oculi eius*, i. e. *vnusquisque oculorum eius*,) *aſpectus, ſpecies eius*, Leuit. 13, 55. Num. 11, 7. Dual. עֵינַיִם *vterque oculus*, Gen. 20, 16. Leuit. 26, 16. quo etiam pertinet Zach. 3, 9. vbi עֵינַיִם per *fontes* exponunt VITRINGA in *Obſeruat. S.* L. I. c. 4. §. 7. ſeq. THEOPH. ALETHAEVS in Gründlichen Erläuterungen p. 125. et Cl. I. F. FISCHER in Diſſert. de *Meſſia ſeptem vulneribus conficiendo*; inuita tamen analogia. In regim. עֵינֵי Gen. 3, 7. Leuit. 13, 12. cum Affixis עֵינֵיכֶם *oculi veſtri*, Gen. 3, 5. Num. 15, 39. ſic ſec. Kethibh Ezech. 9, 5. *diſtributiue* intelligendum, (vbi Kri habet עֵינְכֶם *oculus veſter*, in ſing.) עֵינָיו *oculi eius* vel *ſui*, Gen. 13, 7. Leuit.

uit. 14, 9. et עֵינֵיהוּ Hiob. 24, 23. Pl. עֲיָנוֹת *fontes*, Deut. 8, 7. 2 Chron. 32, 3. in regim. עֵינוֹת Exod. 15, 27. Num. 33, 9. sed cum Affixo עֵינֹתָם *prauitates eorum*, sec. Kethibh Hos. 10, 10. vbi Kri habet עוֹנֹתָם, ex alia Forma, tanquam à sing. עוֹנָה. *Duae prauitates* l. c. sunt *vtrumque scelus*, Gibeae commissum, *stuprum* scil. et *caedes* vxoris Leuitae; KROMAYERO autem *duo vituli aurei*, Dane et Bethele positi, coll. Deut. 9, 21. 2 Reg. 10, 29.

עַיִן com. Chald. *oculus*, in regim. עֵין Esr. 5, 5. pl. עַיְנִין *oculi*, Dan. 7, 8. 20. in regim. עֵינֵי Dan. 7, 8. cum Affixo עַיְנַי *oculi mei*, Dan. 4, 31.

מַעְיָן m. *fons*, propfie vi Formae *locus, vbi aqua fontis profluit*, Leuit. 11, 36. Ps. 74, 15. Prou. 25, 26. Cant. 4, 12. Ioël. 4, 18. in regim. מַעְיַן Ios. 15, 9. 2 Reg. 3, 25. vnde cum ו Paragog. מַעְיְנוֹ Ps. 114, 8. sed cum Affixo מַעְיָנוֹ *fons eius*, Hos. 13, 15. pl. מַעְיָנִים *fontes*, Ps. 104, 10. in regim. מַעְיְנֵי 1 Reg. 18, 5. Ies. 12, 3. cum Affixo מַעְיָנַי *fontes mei*, Ps. 87, 7. plur. foem. מַעְיָנוֹת Prou. 8, 24. Ies. 41, 18. 2 Chron. 32, 4. in regim. מַעְיְנוֹת Gen. 7, 11. c. 8, 2. cum Affixo מַעְיְנֹתֶיךָ *fontes tui*, Prou. 5, 16.

עָיֵף *languit, viribus defecit, defatigatus est*, alias יָעֵף. Praet. foem. עָיְפָה *languit, defecit*, Ier. 4, 31. Sed in Hiph. fit media quiescens, vnde fut. cum Vau Conuers. וַיָּעַף *et elanguit, viribus defecit*, Iud. 4, 21. *et defatigatus est*, 1 Sam. 14, 28. 31. 2 Sam. 21, 15. quod tamen aliis est fut. Kal, cum (-) sub ע, vt differat à וַיָּעָף *et volauit*, ab עוף.

עָיֵף m. *languens, viribus deficiens, fatiscens, fessus*, Gen. 25, 29. 30. Deut. 25, 18. 2 Sam. 17, 29. Ies. 5, 27. pl. יְעֵפִים *viribus deficientes, fatiscentes, fessi*, Iud. 8, 4. 5. 15. 2 Sam. 16, 14. Foem. עֲיֵפָה *viribus deficiens, fatiscens*, Prou. 25, 25. Ies. 46, 1. Ier. 31, 25. metaphorice de *terra arida* dicitur, Ps. 63, 2. Ps. 143, 6. Ies. 32, 2. Sic *fatiscere* de *tellure* et *area, prae ariditate rimas agente*, dixit VIRGILIVS *Georg*. I. 180. et II. 249.

עֵיפָה f. vid. supra sub rad. עוף.

עַיִר et **עִיר** vid. sub rad. עור.

עַיִשׁ vid. sub rad. עוש.

עַכְבָּר m. *mus*, proprie *agrestis*, Leuit. 11, 29. Ies. 66, 17. sec. BOCHARTVM compos. ex עכל Chald. *comedit*, et בַּר *ager*. Sed עכל *comedit*, Hebr. scribitur אכל, et dura est elisio litterae ל, non sequente alia simili. Mallem itaque compositum dicere ex עך Arab.

Arab. *fricuit, contriuit*, it. *vorauit plantas animal*, et ex Hebr. בר *frumentum*, eliso priore ר. Pl. עַכְבָּרִים *mures*, in regim. עַכְבְּרֵי 1 Sam. 6, 4. 11. c. 7, 18. cum Affixo עַכְבְּרֵיכֶם *mures vestri*, 1 Sam. 6, 5.

עַכָּבִישׁ m. *araneus*, Hiob. 8, 14. Ief. 59, 5. compof. ex Arab. עכב *celeriter egit*, et עכש *telam texuit araneus*, q. d. *agilis textor*. Sic SCHVLTENS in *Claue Dialect.* p. 323. et in *Commentar.* ad Hiob. l. c.

עֶכֶס m. *compes*, Prou. 7, 22. q. d. *pedis vinculum*, à rad. Arab. עכס *inuertit*, it. *reuinxit*, proprie *rei extremitatem ad eius initium reduxit*, vnde عكاس *vinculum, funis, quo cameli pedes religantur*. Conf. BYNAEVS de *Calceis Hebr.* L. I. c. 8. MAIVS F. in *Obseruat. S.* L. II. p. 109. feq. S. R. C. B. MICHAELIS in Differt. qua *Ritualia quaedam S. Codicis ex Alcorano illustrantur* §. 7. Celeb. N. W. SCHROEDERVS de *Vestitu mulierum Hebr.* c. 1. et POL. LYSERVS in Differt. de h. n. Plur. עֲכָסִים *compedes, periscelides*, Ief. 3, 18. Inde formatum eft Verbum in Pih. fut. pl. foem. תְּעַכַּסְנָה *compedes, periscelides adhibent*, al. *compeditae incedunt*, Ief. 3, 16.

עָכַר *turbauit, conturbauit, perturbauit*. Praet. cum Affixo עֲכַרְתָּנוּ *conturbasti nos*, Iof. 7, 25. עֲכַרְתֶּם *perturbastis*, Gen. 34, 3. part. praef. עֹכֵר *perturbans, conturbans*, 1 Reg. 18, 17. Prou. 11, 17. 29. 1 Chron. 2, 7. pl. עֹכְרִים, cum Affixo עֹכְרָי *perturbantes me*, Iud. 11, 35. fut. יַעְכֹּר, vnde cum Affixo יַעְכָּרְךָ *perturbabit te*, Iof. 7, 25. Niph. part. נֶעְכָּר *turbatus*, de *dolore*, qui fedatus erat, denuo *turbato* et *commoto*, German. diceres wieder aufrührisch gemacht, Pf. 39, 3. foem. נֶעְכָּרֶת *conturbatum quid*, Prou. 15, 6.

עָכוֹר m. *conturbatus*: vnde *vallis* עָכוֹר *conturbati*, fcil. populi Ifraelitici, Iof. 7, 24. 26. coll. v. 25. et c. 6, 18.

עַכְשׁוּב m. *afpis*, Pf. 140, 4. compof. ex 2 fynonymis עכך Arab. *aestuauit, feruidus fuit*, et שוב Syr. *ardere*, it. *inflammare*, Arab. שבב *accendit*, vnde et Hebr. שְׁבִיב *flamma*, et forfitan quoque Verbum Pf. 60, 3. De *feruentiffimo afpidis veneno* vid. BOCHARTI *Hieroz. P.* II. L. III. c. 5. et CYPRIANI *Continuat.* FRANZII *Hiftoriae animal.* p. 3353. feq. vnde et שְׂרָפִים, genus *ferpentis*, nomen habent.

עַל et עַל vid. fub rad. עלה.

עֹל *iugum*, vid. fub rad. עלל.

עֵלָּא Chald. vid. fub rad. עלה.

עִלֵּג m. *balbus, balbutiens*, à rad. inusit. עלג *balbus fuit*, vnde Syr. fecerunt לעג, Arabes עלך *balbus fuit*, *balbutiuit*. Plur. עִלְּגִים *balbi*, Ief. 32, 4.

עָלָה proprie *eminuit, sublimis, altus, in superiore parte fuit*, vt Arab. עלא, it. *altus factus est*, adeoque *ascendit*, ex loco scil. inferiore et depressiore ad *altiorem*, vt ex Aegypto in terram Canaan, Exod. 1, 10. ex campo aciei, 1 Sam. 14, 46. coll. verſ. 37. et c. 13, 12. metaphorice 1) *creuit*, Gen. 40, 10, Ief. 53, 2. c. 55, 13. Hof. 10, 8. Amos. 7, 1. (vocabula *elationis* ad *incrementum* referri, pluribus exemplis docui in *Onomast. V. T.* p. 36. vt contra Lat. *crescere* dicitur pro *se efferre*; *ascendere*, vt apud CVRT. VIII. 11. 6.) *inualuit*, Deut. 28, 43. 1 Reg. 22, 35. Pſ. 74, 23. *superauit*, Prou. 31, 29. 2) *conscendere vrbem*, eſt eam *debellare*, Prou. 21, 22. 3) *ortus est*, de *aurora* ſupra horizontem *ascendente*, Gen. 19, 15. c. 32, 25. 27. 4) *inſcriptus*, *relatus eſt*, 1 Chron. 27, 24. conf. מַעַל Ier. 36, 11. 5) *ascendendo disparuit*: vt *ros*, Exod. 16, 14. *viſio diuinitus demiſſa*, Ezech. 11, 24. ſic Hiob. 36, 20. Per Metonymiam dicitur de *via ſurſum tendente*, Iud. 20, 31. c. 21. 19. 1 Chron. 26, 16. Hiob. 6, 18. Per Synecdochen *ascendere ſuper cor*, eſt *in mentem venire*, vt 2 Reg. 12, 5. Ier. 7, 31. Ezech. 38, 10. vt Graec. ἀναβαίνειν Act. 7, 23. 1 Cor. 2, 9. Praet. עָלִיתָ *ascendiſti*, Gen. 49, 4. 9. 2 Reg. 1, 4. foem. עָלִית id. Prou. 31, 29. Ief. 22, 1. pl. עָלוּ *ascenderunt*, Exod. 13, 18. Num. 13, 31. ſic ſec. Kri 2 Reg. 24, 10. vbi Kethibh habet עָלָה in ſing. *ascendit* quiuis ſeruorum. Part. praeſ. עֹלֶה *ascendens*, Gen. 38, 13. Deut. 32, 50. *ſurſum tendens*, Iof. 11, 17. c. 12, 7. c. 16, 1. et ſubaudito דֶּרֶךְ, ſec. quosdam, Ezech. 40, 40. pl. עֹלִים *ascendentes*, Gen. 28, 12. Deut. 1, 28. foem. עֹלָה *ascendens*, 1 Reg. 18, 44. Cant. 3, 6. *ſurſum tendens*, Iud. 20, 31. c. 21, 19. 1 Chron. 26, 16. Aliud vid. inter Nomina. Plur. עֹלוֹת *ascendentes*, Gen. 41, 2. 3. 22. 27. Infin. abſol. עָלֹה *ascendendo*, Gen. 46, 4. Num. 13, 30. infin. conſtr. עֲלוֹת *ascendere*, Gen. 32, 24. Exod. 19, 12. cum Affixo עֲלֹתוֹ τὸ *ascendere eius*, Ief. 11, 16. Imper. עֲלֵה *ascende*, Gen. 35, 1. Exod. 24, 1. foem. עֲלִי Num. 21, 18. 1 Sam. 25, 35. pl. עֲלוּ *ascendite*, Gen. 44, 17. Num. 13, 17. Fut. אֶעֱלֶה *ascendam*, Gen. 44, 34. Exod. 32, 30. per Apocopen וָאַעַל *et ascendi*, Deut. 10, 3. תַּעֲלֶה *ascendes*, Exod. 20, 26. 2 Sam. 5, 22. foem. תַּעֲלִי *et ascendiſti*, Ief. 57, 8. יַעֲלֶה *ascendet*, *ascendebat*, Gen. 2, 6. Leuit. 19, 19. per Apocopen יַעַל *ascendet*, *ascendat*, Gen. 44, 33. Iof. 7, 3. etc. pl. foem. תַּעֲלֶינָה *ascendent*, Ief. 65, 17. et ſine Iod

ותעלנה

וַתַּעֲלֶנָה *et ascenderunt*, Dan. 8, 8. Niph. praet. נַעֲלָה *eleuatus, exaltatus est*, q. d. *ascendere factus est*, et sensu *reciproco, extulit se, exaltauit se*, Ps. 47, 10. Ezech. 9, 3. it. *ascendendo se submouit* vel *discessit*, Num. 9, 21. c. 10, 11. 2 Sam. 2, 27. etc. נַעֲלֵיתָ *exaltatus es, exaltasti te*, Ps. 97, 9. Infin. הֵעָלוֹת *ascendendo se submouere* siue *discedere*, Exod. 40, 36. Ier. 37, 11. sed *nominaliter* vsurpatur Num. 9, 17. Esr. 1, 11. cum Affixo הֵעָלוֹתוֹ τὸ *discedere eius*, Exod. 40, 37. Num. 9, 22. Imper. plur. הֵעָלוּ *ascendendo vos submouete, discedite*, Num. 16, 27. Fut. יֵעָלֶה *discedet*, Exod. 40, 37. pl. cum Vau Conuers. וַיֵּעָלוּ *et discesserunt*, Num. 8, 16. 27. Sed וַתַּעֲלוּ Ezech. 36, 3. vid. sub rad. יעל. Hiph. הֶעֱלָה *ascendere fecit* vel *iussit*, Gen. 37, 28. Ios. 2, 6. 1 Sam. 8, 8. etc. *eduxit ex loco depressiore in altiorem*, 1 Sam. 18, 10. 2 Reg. 17, 36. *adduxit, attulit*, proprie *sursum*, 1 Sam. 2, 19. c. 6, 21. *obtulit*, si sermo est de *holocaustis in altare attollendis*, Leuit. 14, 20, Iud. 6, 26. 1 Sam. 6, 14. etc. *sustulit*, Ps. 102, 25. sicut Lat. *tollere* est quoque *auferre*. *Ascendere facere super cor*, est *cogitare*, Ezech. 14, 3. Sed significatio *accendendi*, quam quidam addunt ex Exod. 25, 37. c. 27, 2. c. 40, 4. Leuit. 24, 2. Num. 8, 2. 3. (vbi sermo est de *lucernis*,) fundamento caret: commode enim ibi per *ascendere fecit* siue *imposuit* exponitur, vt 1 Reg. 5, 13. Semel pro הֶעֱלָה in praet. occurrit הֶעֱלָה *eduxit*, Habac. 1, 15. sicut הֶעֱבִרָה pro הֶעֱבִרָה Ios. 7, 7. Praet. cum Affixo הֶעֶלְךָ *eduxit te*, Neh. 9, 18. foem. cum Vau Conuers. (quia Futurum praecedit,) וְהַעַלְתָה *et sursum efferebat*, 1 Sam. 2, 19. sed cum Affixo הֶעֱלָתַם *ascendere eos iussit*, Ios. 2, 6. הֶעֱלִיתָ *eduxisti*, Exod. 32, 7. et הֶעֱלִיתָ Exod. 33, 1. Num. 14, 13. sed cum Vau Conuers. וְהַעֲלִיתָ *et ascendere facies*, Exod. 40, 4. et וְהַעֲלִיתָ *et offeres*, Deut. 27, 6. Iud. 6, 26. *et educes*, Ier. 38, 10. foem. הֶעֱלִית *obtulisti*, Ies. 57, 7. הֶעֱלֵיתִי *eduxi*, Iud. 6, 8. 1 Sam. 8, 8. sed cum Affixo sine Iod הֶעֱלִתִיךָ *eduxi te*, Mich. 6, 4. sic cum Vau Conuers. וְהַעֲלֵיתִי *et ascendere faciam*, Ezech. 26, 3. Amos. 8, 10. *et educam*, Ezech. 37, 12. et sine Iod וְהַעֲלֵתִי Ezech. 37, 6. cum Affixo וְהַעֲלִיתִיהוּ Iud. 11, 31. *et offeram illud*, al. *aut offeram illud*; sed Celeb. VRIEMOET in *Specim. ex omni Philologia S. et Orient.* et ad *Dicta Class.* T. I. p. 189. et Doctiss. c. G. GEORGI in Program. de *Voto Iephtae*, reddunt: *et offeram ei*, scil. Domino, explicantes Affixum in *Dat.* vt Ios. 15, 19. etc. Plur. הֶעֱלִיתֶם, vnde cum Affixo fit הֶעֱלִיתֻנוּ *ascendere fecistis nos*, Num. 20, 5. c. 21, 5. mutata Afformante תֶם in תוּ vel תוּן, quod

Aramaeismo tribuit KIESLINGIVS de *Dialectis Hebraeorum puris* Differt. II. §. 7. Part. מַעֲלֶה *ascendere faciens, educens, adducens, offerens*, Leuit. 11, 45. 1 Sam. 7, 10. Ies. 8, 8. etc. in regim. מַעֲלֵה Leuit. 11, 4. 5. Ies. 66, 3. cum Affixo מַעֲלֵם *ascendere faciens eos*, Ies. 63, 11. pro מַעֲלָם, cuius simile vid. in rad. חזה. Pl. מַעֲלִים *ascendere facientes, adducentes, offerentes*, 2 Sam. 6, 15. 2 Chron. 24, 14. in regim. מַעֲלֵי Leuit. 11, 4. Deut. 14, 7. foem. מַעֲלַת Leuit. 11, 26. in regim. מַעֲלַת Leuit. 11, 3. 6. Deut. 14, 6. Aliud vid. inter Nomina. Infin. הַעֲלֵה (more Chald.) *ascendere faciendo*, Ezech. 23, 46. et הַעֲלוֹת *ascendere facere, educere, adducere, offerre* etc. Exod. 27, 20. Ios. 22, 23. 2 Reg. 2, 1. quo etiam pertinet 2 Chron. 24, 14. vbi ex anteced. repetendum est כְּלֵי, monente id quoque COCCEIO. Imper. הַעֲלֵה *ascendere fac, educ, offer*, etc. vnde cum Affixo הַעֲלֵהוּ *offer eum*, Gen. 22, 2. per Apocopen הַעַל Exod. 8, 1. c. 33, 12. Num. 20, 28. foem. הַעֲלִי 1 Sam. 28, 8. 11. Fut. (ex sensu bene distinguendum à fut. Kal.) אַעֲלֶה *ascendere faciam, educam, offeram*, Exod. 3, 17. 1 Sam. 28, 11. cum Vau Conuers. וָאַעַל *et obtuli*, Num. 23, 4. תַּעֲלֶה *ascendere facies*, 2 Reg. 2, 15. *offeres*, Deut. 12, 13. 14. cum Affixo תַּעֲלֵנִי *extollis, euehis nos*, sec. Kethibh Ps. 71, 20. (sed Kri habet תַּעֲלֵנִי *euehis me*,) יַעֲלֶה *ascendere faciet, educet, offeret, educebat*, Leuit. 17, 8. 1 Sam. 2, 14. cum Vau Conuers. וַיַּעַל *et ascendere fecit, imposuit, obtulit, eduxit, adduxit*, etc. Gen. 8, 20. Exod. 40, 28. 29. 2 Sam. 6, 12. 1 Reg. 5, 13. sic sec. Kethibh Esr. 3, 3. (vbi Kri habet וַיַּעֲלוּ *et obtulerunt*,) cum Affixo וַיַּעֲלֵהוּ *et obtulit eum*, scil. agnum, sec. Kri 1 Sam. 7, 9. sed Kethibh habet וַיַּעֲלֶה *et obtulit*, sine Affixo. Hoph. praet. הֹעֲלָה (irregulariter pro הָעֳלָה,) *oblatus est*, Iud. 6, 28. it. *illatus, inscriptus, relatus est*, 2 Chron. 20, 34. foem. in pausa הֹעֲלָתָה *sublata, subducta est*, Nah. 2, 7. Hithp. fut. per Apocopen יִתְעַל (pro יִתְעַלֶּה) *extollit, effert se*, Ier. 51, 3.

עָל et (quasi in regimine) עַל proprie *Nomen* est, denotans 1) *eminentiam, altitudinem: altum, partem* siue *regionem* et *locum eminentiorem* vel *superiorem, superficiem* rei etc. vnde cum Praefixis כְּעַל *secundum eminentiam* vel *secundum excessum* siue *super abundantiam*, (ex significatione radicis Arab. per Gain) Ies. 59, 18. c. 63, 7. מֵעַל, in pausa מֵעָל, *ab alto*, Gen. 27, 39. Ps. 50, 4. *à parte superiore*, Gen. 1, 7. c. 40, 17. Exod. 25, 22. c. 40, 36. Num. 7, 89. c. 17, 11. 2 Chron. 13, 4. *à superficie*, Gen. 7, 17. Ezech. 1, 19. 21. Ier. 36, 11. 2) *imminentiam, accessionem* et *vicinitatem à parte superio-*

superiore, et per Synecdochen in genere *accessionem*, *vicinitatem* et *adiunctionem* quamcunque: vnde cum Praefixo מֵעַל *à vicinitate*, Num. 16, 26. *ab adiunctione*, Deut. 13, 11. Ies. 7, 17. *versus*, *iuxta*, *ad vicinitatem*, Ier. 36, 21. 2 Chron. 26, 19. Neh. 3, 28. c. 12, 37. Ion. 4, 6. etc. pro diuersa Praefixi מ significatione, quod interdum *versus* et *iuxta* significat. Flectitur quoque in plur. עָלִים, vnde in regim. עֲלֵי Gen. 49, 22. Hiób. 29, 3. 4. 7. c. 29, 4. Mich. 5, 6. etc. sic sec. Kri 1 Reg. 20, 41. Hiob. 7, 1. (vbi Kethibh habet עַל in sing.) cum Affixo מֵעָלֶיךָ *à partibus tuis superioribus*, Gen. 40, 19. Sed frequentius in Particulam abit: vt vel in *Adverbium Loci*, notans *alte*, *sublimiter*, 2 Sam. 23, 1. *sursum*, i. e. *ad Deum*, Hos. 7, 17. alias אֶל עַל Hos. 11, 7. vbi sequitur: (quo) *vocant illum*, scil. populum, *pariter non erigit se*. Vel in *Coniunctionem Concessiuam: etiamsi, quamuis, non obstante*, Mich. 7, 8. Hiob. 10, 7. c. 16, 17. Eccles. 10, 14. etc. vel in *Praepositionem:* quomodo varias significationes accipit; sicut Graec. ὑπὲρ et Lat. *super*. Significat enim 1) *super*, Gen. 1, 2. Ies. 61, 1. Ezech. 13, 18. Amos. 2, 7. quomodo interdum *debitum* connotat: vt עָלֵינוּ *nobis incumbit*, Esr. 10, 12. sic Ps. 56, 13. Prou. 7, 14. Ezech. 45, 17. Neh. 13, 13. etc. simili ratione Arabes suo עלי vti, obseruant LVD. *de* DIEU ad Gen. 16, 5. et SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Cant. 5, 10. *supra*, Ps. 95, 3. Ps. 137, 6. sic vero interdum *Comparationi* inseruit, vt Gen. 48, 22. quo CLERICVS refert עָלַי *supra quam meritus sum*, Ps. 16, 6. Ps. 116, 12. 2) *prope*, Gen. 24, 13. Ps. 1, 3. *apud*, Iud. 3, 19. Hiob. 1, 6. Cant. 1, 7. Zach. 6, 5. *iuxta*, Gen. 18, 8. Exod. 18, 13. 14. vnde cum Praefixo מ, מֵעַל *à*, *ab*, *ex*, q. d. *à iuxta*, Exod. 3, 5. c. 40, 36. 2 Sam. 11, 2. etc. 3) *circa*, *circum*, Iud. 9, 49. 1 Reg. 18, 26. 4) *vna cum*, Gen. 32, 12. Exod. 35, 22. Ezech. 16, 37. 1 Chron. 15, 20. 5) *versus*, Gen. 1, 20. c. 24, 49. c. 49, 13. Exod. 9, 22. 1 Sam. 27, 10. 6) *aduersus*, *contra*, Iud. 16, 9. 12. 14. 20. 1 Sam. 17, 2. 11. Ps. 2, 2. Prou. 19, 3. *erga*, 1 Sam. 20, 8. 7) *ad*, *in*, (cum accusat.) Gen. 38, 12. 1 Sam. 1, 10. c. 25, 24. Ios. 2. 7. 2 Reg. 18, 27. quomodo semel pro eo in Kri occurrit אֶל Ies. 65, 7. 8) *secundum*, Exod. 12, 51. c. 28, 11. Num. 33, 2. etc. 9) *praeter*, *vltra*, Gen. 28, 9. c. 31, 50. quo etiam sec. BVXTORFFIVM in *Dissertationibus varii argumenti* p. 124. pertinet Ps. 16, 2. simili ratione Lat. *super* vsurpari, post IVNIVM et VORSTIVM ostendit D. HEVMANNVS in *Poecil.* T. III. p. 118. 10) *per*, Gen. 27, 40. Ies. 38, 16. Zeph. 2, 15. 11) *de*, Gen. 18, 19. 1 Reg. 2, 18. 12) *ob*, *propter*, Gen. 19, 17. c. 20, 3.

c. 26, 9. Pf. 69, 8. Ief. 38, 15. etc. etiam cum *Infinitiuis*, vt Exod. 17, 7. Amos. 1, 3. Hiob. 32, 2. 13) *e, ex*, per Ellipfin Praefixi מ, pro מֵעַל, Pf. 81, 6. Cum Affixis femper Formam plur. induit: vt עָלַי *fuper, ad, apud me*, etc. Gen. 20, 9. 2 Sam. 15, 4. fic עָלֶיךָ Exod. 15, 26. Deut. 17, 15. עָלַיִךְ Ief. 1, 25. Ier. 6, 23. et cum Affixo Chald. עָלָיְכִי Pf. 116, 7. עָלָיו Gen. 15, 12. Exod. 1, 11. עָלֶיהָ Gen. 29, 2. Exod. 34, 12. (cum ה Articulo *Relatiuo*, הֶעָלֶיהָ *id, quod fupra eam*, 1 Sam. 9, 24.) עֲלֵיהֶם Exod. 5, 14. Iud. 9, 9. fic fec. Kethibh Ier. 49, 30. (vbi Kri habet עֲלֵיכֶם,) עָלֵימוֹ Pf. 5, 12. Hiob. 20, 23. etc. Caeterum cum variis quoque Particulis conftruitur: vt עַל אַחֲרֶיהָ *ad pofteriores partes eius*, Ezech. 41, 15. עַל אֲשֶׁר *eo quod, propterea quod*, Deut. 29, 24. 2 Sam. 3, 30. *ad quod, quo*, 2 Sam. 15, 20. 1 Reg. 18, 22. *fupra quod* vel *plus quam*, Exod. 16, 5. *de quo*, Pf. 119, 49. עַל בֵּין *ad medium, vsque ad medium*, Ezech. 19, 11. עַל בְּלִי *quia non*, q. d. *propter defectum*, Gen. 31, 20. עַל כִּי *eo quod, quia*, Deut. 31, 17. Iud. 3, 12. Ier. 4, 28. Pf. 139, 14. עַל כָּכָה *fic, iuxta hunc modum*, Efth. 9, 26. עַל כֵּן *propterea, ideo*, q. d. *propter fic*, 2 Sam. 22, 50. Habac. 1, 15. Thren. 3, 21. etc. עַל לִפְנֵי *vsque ad*, Ezech. 40, 15. עַל מָה et עַל מֶה *propter quid? quare?* Num. 22, 32. Ier. 9, 11. Hiob. 10, 2. etc.

עַל Chald. id. vt *fuper*, Dan. 2, 10. 29. 46. 48. 49. c. 3, 12. c. 4, 2. 7. 10. 21. 26. c. 5, 5. 7. 16. c. 6, 2. 14. etc. *fupra*, Dan. 5, 23. c. 6, 4. *ad*, Dan. 2, 24. 34. c. 6, 7. 16. c. 7, 16. Efr. 4, 8. 11. 17. etc. *apud, penes*, Efr. 5, 15. c. 7, 18. *contra, aduerfus*, Dan. 3, 29. Efr. 4, 19. *de*, Dan. 2, 18. c. 6, 13. c. 7, 16. 19. Cum Affixis induit Formam Nominis plur. vt עֲלַי *ad me*, Dan. 4, 31. 33. *apud me*, Dan. 7, 28. עֲלָךְ *fuper te, ad te, apud te*, Dan. 3, 12. c. 4, 22. 29. c. 5, 14. 16. c. 6, 14. Efr. 7, 18. עֲלוֹהִי *fuper eum* vel *fuper eo, de eo, apud eum, contra eum, ad eum*, Dan. 4, 12. 20. c. 5, 8. 29. c. 6, 5. 6. 15. 19. c. 7, 26. Efr. 4, 11. c. 5, 7. c. 6, 11. foem. עֲלַיהּ *fuper illud*, Dan. 4, 14. c. 5, 21. עֲלֶינָא *ad nos*, Efr. 4, 12. 18. c. 5, 17. עֲלֵיהֹם *fuper illos*, Efr. 7, 24. et עֲלֵיהוֹן *ad illos*, Efr. 5, 1. 3. עַל דִּי *fupra quam, plus quam*, Dan. 3, 19. עַל מָה, vid. מָה, עַל דִּבְרַת, vid. דִּבְרָה.

עַל m. idem quod עַל *altitudo, fublimitas, celfitudo*; fed Formam accepit ab עלל, ideoque in incremento Dagefch Forte adfcifcit. Inde formata funt

עֵלָּא Chald. *fuper*, Dan. 6, 3. cum א Paragog. quale eft in בְּנָמָא et כְּלָא.

עִלִּי m. inusit. *qui est ex sublimibus* vel *in sublimi*, *excelsus*, *superus*, *superior*, cum Iod *Possessiuo*. Foem. עִלִּיָּה, vnde pl. עִלִּיּוֹת (*güllotb* i. e. *scaturigines*) *superiores*, Ios. 15, 19. pro quo alia terminatione foem. recurrit עִלִּית (*güllotb*) *superior* vel *superius*, Iud. 1, 15. sumto praecedente גֻּלּוֹת vt Nomine *Propr.* loci, ideoque constructo cum Adiectiuo *sing.* Vel עִלִּית *substantiue* intellige de *parte regionis superiore*, sicut quoque Chald. *substantiue* accipitur.

עִלִּי m. Chald. id. *excelsus*, *altus*, semper de *Deo* vsurpatur: vnde in Statu Emphat. עִלָּיָא sec. Kethibh Dan. 3, 26. 32. c. 4, 14. 21. 22. 29. 31. c. 5, 18. 21. c. 7, 25. sed Kri vbique habet עִלָּאָה, aliâ Formâ.

עִלִּית f. Chald. *pars domus superior*, *cubiculum* siue *coenaculum superius*, Graec. ὑπερῷον: vnde cum Affixo עִלִּיתֵהּ *cubiculum eius superius*, Dan. 6, 11. Pro eo Hebr. dicitur

עֲלִיָּה f. Iud. 3, 23. 24. 25. 1 Reg. 17, 19. 23. 2 Reg. 4, 11. ex Verbi Hebr. עלה sensu *altitudinis*. In regim. עֲלִיַּת Iud. 3, 20. 2 Sam. 19, 1. cum Affixo עֲלִיָּתוֹ *coenaculum suum*, 2 Reg. 1, 2. pl. עֲלִיּוֹת *coenacula*, Ier. 22, 14. 2 Chron. 3, 9. cum Affixo עֲלִיּוֹתָיו *coenacula sua* vel *eius*, Ier. 22, 13. 1 Chron. 28, 11. Metaphorice de *coeli* vel *aëris regione superiore* dicitur Ps. 104, 3. 13. Aliud est עֲלִיָּה *ascensus*, metonymice eius *Medium* siue *via, qua ascenditur*, ex Verbi significatione *ascendendi*: vnde in regim. עֲלִיַּת Neh. 3, 31. 32. cum Affixo עֲלִיָּתוֹ *ascensus eius*, i. e. *via ascensus eius*, 2 Chron. 9, 4. coll. עֹלָה in loco parallelo 1 Reg. 10, 5.

עָלֶה m. *folium arboris*, Leuit. 26, 36. Prou. 11, 28. Ies. 34, 4. Ier. 8, 13. à *crescendo*, coll. Verbo עלה Gen. 40, 10. Amos. 7, 1. Prou. 24, 31. etc. in sensu *crescendi*. In regim. עֲלֵה Gen. 3, 7. c. 8, 11. cum Affixo עָלֵהוּ *folium eius*, Ps. 1, 3. Ier. 17, 8. pl. עָלִים *folia*, in regim. עֲלֵי Hiob. 30, 4. Neh. 8, 15. cum Affixo עָלֶיהָ *folia eius*, sec. quosdam, Ies. 27, 3. alias sine Iod עָלֶהָ Ies. 1, 30.

עוֹלָה f. 1) *ascensus*, metonymice *ascensus* Medium, *via, qua ascenditur*, vnde cum Affixo עֹלָתוֹ *ascensus eius*, 1 Reg. 10, 5. pl. עוֹלוֹת, cum Affixo עוֹלוֹתָו (pro עוֹלוֹתָיו) *ascensus eius*, Ezech. 40, 26. 2) *holocaustum*, sacrificium, totum *in altare ascendens*, Gen. 22, 3. 6. Exod. 29, 18. 25. Leuit. 1, 3. Num. 8, 12. etc. conf. ad nominis rationem 1 Reg. 18, 29. 36. 2 Reg. 3, 20. Ies. 60, 7. Ps. 51, 21. In regim. עוֹלַת Exod. 29, 42. Neh. 10, 34. cum Affixo עוֹלָתְךָ *holocaustum tuum*, Ps. 20, 4. in pausa עֹלָתֶךָ Leuit. 9, 7. Num. 23, 3. 15.

pl. עולות *holocausta*, Gen. 8, 20. Exod. 24, 5. cum Affixo עֹלֹתֵיהֶם *holocausta eorum*, Ies. 56, 7. Aliud vid. sub rad. עול.

עֲלָוָא vel עֲלָוָה f. Chald. id. quod Hebr. עוֹלָה *holocaustum*, vnde pl. עֲלָוָן *holocausta*, Esr. 6, 9.

עַלְוָה f. Hos. 10, 9. per Metathesin dictum putatur pro עַוְלָה *iniquitas*, quod vid. sub rad. עול. Deriuari tamen potest sec. SCHVLTENSIVM à rad. Arab. עלא (per *Gain*) *modum excessit*, vel potius à rad. Aethiop. עלו *defecit*, *desciuit*, Syr. עלא in Aphel *inique egit*.

עֱלִי m. *pistillum*, Prou. 27, 22. dictum volunt, quod inter tundendum *ascendat* et *attollatur*; nisi potius inde nomen habeat, quod sit *superior mortarii pars*. Huc vero non pertinet עֲלִיּוֹת 2 Chron. 24, 14. de quo vid. supra in rad.

עֶלְיוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *valde excelsus*, *summus*, aut si de *duobus* sermo est, *superior*, Gen. 40, 17. Deut. 26, 19. Ios. 16, 5. 1 Reg. 9, 8. etc. κατ' ἐξοχὴν de *Deo* dicitur, vt Gen. 14, 18. 19. 20. Num. 24, 16. Deut. 32, 8. Ps. 7, 18. etc. Foem. עֶלְיוֹנָה *summa*, *superior*, *superius*, 2 Reg. 18, 17. Ies. 7, 3. c. 36, 2. Ezech. 41, 7. pl. עֶלְיוֹנוֹת *summae*, *superiores*, *a*, Ezech. 42, 5.

עֶלְיוֹן m. Chald. id. pl. עֶלְיוֹנִין *summi*, quod de *Deo triuno* sic vsurpatur, (vt pl. אֱלֹהִים,) Dan. 7, 18. 22. 25. 27.

מַעֲלֶה m. 1) *locus elatior* siue *superior*, spec. *suggestus*, Neh. 9, 4. 2) *ascensio*, *ortus*, Iud. 8, 13. 3) *locus*, *per quem ascenditur*, Neh. 12, 37. in regim. מַעֲלֵה Ios. 10, 10. 1 Sam. 9, 11. plur. מַעֲלִים, vnde cum Affixo מַעֲלָיו *loca ascensus eius* vel *ad eum*, Ezech. 40, 31. 34. 37. Inde per Apocopen factum est

מַעַל m. *locus elatior* vel *pars superior*, cum Praefixo מ, מִמַּעַל *à loco elatiore*, *à parte superiore*, *versus locum* siue *regionem superiorem*, Gen. 22, 9. Leuit. 11, 21. Deut. 5, 8. 1 Reg. 7, 20. Ies. 45, 8. Ier. 43, 10. etc. it. *locus vicinus*, (conf. supra עַל,) vnde מִמַּעַל *à loco vicino*, i. e. *iuxta*, Ies. 6, 2. Sed saepius ה Paragog. *Locale* assumit, מַעְלָה, et in Particulam abit, notans 1) *sursum*, q. d. *versus locum* vel *partem superiorem*, 1 Sam. 9, 2. 1 Reg. 7, 31. מַעְלָה מַעְלָה *sursum sursum*, i. e. *continuo*, *magis magisque sursum*, Deut. 28, 46. 2) de *tempore*: *vlterius*, *deinceps*, German. drüber, Num. 1, 20. 1 Sam. 16, 13. Esr. 3, 8. 1 Chron. 23, 24. Hagg. 2, 15. 18. Per Pleonasmum quoque Praefixum ל assumit, לְמַעְלָה *sursum*, *supra*, Exod. 25, 20. Deut. 28, 13. Iud. 7, 13. Eccles. 3, 21. Esr. 9, 16. *vlterius*, *deinceps*, 1 Chron. 23, 27. 2 Chron. 31, 17. et de *re*, *insuper*, am-

nplius, 1 Chron. 29, 3. etc. Vnde porro cum Praefixo מ, מִלְמַעְלָה q. d. *à parte sursum vergente*, vel *versus partem sursum vergentem*, *superne*, *desuper*, German. **von oben her**, Gen. 7, 20. Exod. 5, 21. c. 26, 14. Ios. 3, 13. 16. 1 Reg. 7, 20. 25. etc.

מַעַל m. *elatio*, *eleuatio*, Neh. 8, 6. simili Apocope factum ex מַעַל pro מֻעֲלֶה, ad Formam Coniugationis Hoph. הָעֲלָה pro הָעֳלָה.

מַעֲלָה f. 1) *locus elatior* et *superior*, 1 Chron. 17, 17. de *coelo* Amos. 9, 6. quod tamen alii ad significatum tertium referunt. 2) *ascensus*, Esr. 7, 9. spec. *ascensus cogitationum*, *cogitatio super cor ascendens*, i. e. *in mentem veniens*, Ezech. 11, 5. coll. phrasi 2 Reg. 2, 5. Ier. 7, 31. Ezech. 38, 10. 3) *locus*, *per quem ascenditur*, vnde in plur. מַעֲלוֹת *gradus*, Exod. 20, 26. 1 Reg. 10, 19. 20. 2 Reg. 20, 9. 10. 11. 13. Ies. 38, 8. Ezech. 40, 26. 31. 33. 34. quo etiam pertinent inscriptiones Psalmorum CXX. seq. Cum Affixo מַעֲלֹתָו (deficiente Iod *multitudinis*,) *gradus eius*, Ezech. 40, 6. et מַעֲלֹתֵהוּ Ezech. 43, 17.

תְּעָלָה f. (cum ת notionis *reciprocae*,) proprie *elatio sui*; vnde 1) *elationis* Medium, *canalis*, *aquaeductus*, in quo aqua *se effert* et *ascendit*, Arab. transpos. תלעה, 1 Reg. 18, 32. 35. 38. 2 Reg. 20, 20. Hiob. 38, 25. in regim. תְּעָלַת 2 Reg. 18, 17. Ies. 7, 3. c. 36, 2. pl. תְּעָלוֹת, cum Affixo תְּעָלֹתֶיהָ *aquaeductus suos*, Ezech. 31, 4. 2) *coalitio vulneris*, q. d. *elatio* et *incrementum carnis*, Ier. 30, 13. c. 46, 11. conf. Verbum עלה Ier. 8, 22. c. 30, 17.

עָלַז *hilaris fuit*, *exsultauit*. Infin. Constr. עֲלוֹז *exsultare*, Ies. 23, 12. Imper. foem. עִלְזִי *exsulta*, Zeph. 3, 14. pl. עִלְזוּ *exsultate*, Ps. 68, 5. Fut. cum Vau Conuers. וָאֶעֱלֹז *et exsultaui*, Ier. 15, 17. cum ה Parag. אֶעֱלֹזָה *exsultabo*, Ps. 60, 8. Ps. 108, 8. Habac. 3, 14. foem. תַּעַלְזִי *exsultabis*, sec. Kethibh Ier. 50, 11. (sed Kri habet תַּעַלְזוּ *exsultabitis*,) in pausa תַּעֲלֹזִי Ier. 11, 15. יַעֲלֹז *exsultabit*, Ps. 96, 12. pl. יַעְלְזוּ (tanquam à sing. יַעְלֹז,) *exsultabunt*, *exsultent*, Ps. 149, 5. in pausa יַעֲלֹזוּ Ps. 94, 3. Ier. 51, 39. foem. תַּעֲלֹזְנָה 2 Sam. 1, 20. Prou. 23, 9.

עָלֵז m. *hilaris*, *exsultabundus*, Ies. 5, 14.

עַלִּיז m. *valde laetus*, pl. עַלִּיזִים *valde laeti*, Ies. 24, 8. in regim. עַלִּיזֵי Ies. 13, 3. Zeph. 3, 11. foem. עַלִּיזָה *valde laeta*, Ies. 22, 2. c. 23, 7. c. 32, 13. Zeph. 2, 15.

עֲלָטָה f. *caligo densa*, *tenebrae crassae*, Gen. 15, 17. Ezech. 12, 6. 7. 12. à rad. Arab. غلظ *densus*, *spissus fuit*, alias غطل *caliginosus*, *densis tenebris fuit*.

עָלַל in genere *accessit, aggressus, ingressus est*, vt Chald. et Syr. sed in Kal non occurrit. Pih. עוֹלֵל specialiter *aggressus est opus: operatus, occupatus est, laborauit, egit, fecit*, Thren. 1, 22. c. 2, 20. it. *laborem, molestiam fecit, negotium facessiuit, vexauit*, Thren. 3, 51. (Arab. in 5 Coniug. *iocatus est*, q. d. *vexauit*,) semel *ingredi fecit, indidit*, Hiob. 16, 15. Sed significatio *racemandi* petita est à Nomine עוֹלֵלוֹת *racemi*. Praet. foem. עוֹלְלָה *molestiam creauit, negotium facessiuit*, Thren. 3, 31. עוֹלַלְתָּ *fecisti*, Thren. 1, 22. c. 2, 20. עוֹלַלְתִּי *ingredi feci, indidi, immisi*, vt bene LVD. *de* DIEU et CLERICVS, Hiob. 16, 15. Part. מְעוֹלֵל *substantiue* vsurpatur pro *puerulo actionibus ludicris occupato*, Ies. 3, 12. conf. infra עוֹלֵל. Imper. עוֹלֵל *fac*, Thren. 1, 22. Pyh. praet. עוֹלַל *factus est*, Thren. 1, 12. Hithp. praet. הִתְעַלֵּל *continuo aggressus est opus, factitauit*, vel *occupatum, actiuum se gessit*, 1 Sam. 6, 6. it. *iocatus est alter cum altero, ludificatus est*, (ex significatione rad. Arab.) vnde הִתְעַלַּלְתְּ *ludificata es*, Num. 22, 29. הִתְעַלַּלְתִּי *factitaui*, Exod. 10, 2. pl. cum Vau Conuers. וְהִתְעַלְּלוּ *et ludificabuntur, ludificentur*, 1 Sam. 31, 4. 1 Chron. 10, 4. Ier. 38, 19. infin. הִתְעוֹלֵל (ex alia Forma,) *factitare*, Ps. 141, 4. fut. cum Vau Conuers. וַיִּתְעַלְּלוּ *et ludificati sunt*, Iud. 19, 25. De Verbis *ludendi* in *re venerea* conf. עֲגָבָה.

עֲלַל Chald. *accessit, ingressus est*. Praet. defect. עַל *ingressus est*, Dan. 2, 16. foem. עַלַּת *ingressa est*, sec. Kri Dan. 5, 10. sed Kethibh habet עַלְלַת, ex Forma *Perfecta*. Part. praes. pl. עָלְלִין *ingredientes*, sec. Kethibh Dan. 4, 4. c. 5, 8. sed Kri habet עָלִּין, Forma *Defectiua*. Aphel praet. הַנְעֵל *accedere, ingredi fecit, introduxit*, Dan. 2, 25. c. 6, 19. Dagesch Forti, litterae ע imprimendo, per Nun compensato. Imper. הַעֵל, cum Affixo הַעֵלְנִי *introduc me*, Dan. 2, 24. infin. הַעָלָה (pro הַנְעָלָה,) *adducere, introducere*, Dan. 5, 7. et הַנְעָלָה Dan. 4, 3. Hophal ex Hebraismo הֻעַל *adductus, introductus est*, Dan. 5, 13. plur. הֻעַלוּ *introducti sunt*, Dan. 5, 15.

עֹל m. semel cum Cholem pleno עוֹל Ier. 5, 5. *iugum*, Num. 19, 2. Deut. 21, 3. 1 Sam. 6, 7. 1 Reg. 12, 11. etc. quod eo mediante bos *laboret*; vel quod boum collis *alligetur*, ex significatione radicis Arab. עלל (per *Gain*) *religauit in collo*. Cum Affixo עֻלּוֹ *iugum eius*, Gen. 27, 40. Ies. 10, 27.

עִלָּה f. Chald. proprie *res, quae agitur*, et hinc *causa*, (vt דִּבְרָה et Hebr. דָּבָר,) Dan. 6, 5. 6.

עֲלִיל m. vulgo *tigillum, catinus*, in quo *purgantur* metalla, Ps. 12,

.. 12, 7. q. d. *operatorium*; vel ex significatione radicis Aethiop. .. *separauit*, *segregauit*: quod sit *segregationis* metallorum .. edium.

עוֹלָל m. *puerulus*, *paruulus*, (vi Formae) q. d. *actiuus*, qui .. *ntinuis actionibus puerilibus rebusque ludicris occupatur*, Ier. .. 11. c. 9; 20. pl. עוֹלָלִים *paruuli*, Thren. 4, 4. Ioël. 2, 16. cum .. ffixis עוֹלָלַיִךְ *paruuli tui*, Ps. 137, 9. Thren. 2, 19. עוֹלָלֶיהָ *paruuli* .. *ius*, Thren. 1, 5. Mich. 2, 9. Nah. 3, 10.

עוֹלֵל m. id. (Verbale Pihelicum, vel Participium Benoni, *nominaliter* vsurpatum,) 1 Sam. 15, 3. c. 22, 19. Ier. 44, 7. Thren. 2, 11. Quidam ad עול, *lactare*, referunt; sed passim ab infante *lactente* distinguitur, vt l. c. et Ps. 8, 3. etc. Pl. עוֹלְלִים *paruuli*, Ps. 8, 3. Hiob. 3, 15. in regim. עֹלְלֵי Thren. 2, 20. cum Affixo עוֹלְלֵיהֶם *paruuli eorum* vel *sui*, 2 Reg. 8, 12. Ps. 17, 14. Ies. 13, 16. Sed foem.

עוֹלֵלוֹת f. pl. *racemi*, *uvae* vel *acini minuti*, vitis quasi *infantes paruuli*, Ies. 17, 6. c. 23, 13. Ier. 49, 9. Obad. 1, 5. in regim. עוֹלְלוֹת Iud. 8, 2. Mich. 7, 1. Inde significationem accepit Verbum in Pih. עוֹלֵל *racemauit*. Infin. עוֹלֵל *racemando*, Ier. 6, 9. fut. תְעוֹלֵל *racemabis*, *racemes*, Leuit. 19, 10. Deut. 24, 21. pl. יְעוֹלְלוּ *racemabunt*, Ier. 6, 9. cum Vau Conuers. et Affixo וַיְעֹלְלֻהוּ *et racemarunt eum*, (metaphorice,) Iud. 20, 45.

עֲלִילָה f. *actio*, Ps. 14, 1. Ps. 66, 5. pl. עֲלִילוֹת *actiones*, Deut. 22, 14. 17. 1 Sam. 2, 3. cum Affixo עֲלִילוֹתֶיךָ *actiones tuae*, Ps. 77, 13.

עֲלִילִיָּה f. *actio eminens* et *plane singularis*, Ier. 32, 19. vt Forma Nominis est singularis. Compositum videtur ex עלל *fecit*, *egit*, et עלה *eminuit*, *sublimis fuit*, Arab. per *Gain*, *modum excessit*.

מֶעָל m. Chald. *ingressus*, i. e. *occasus*, vt Hebr. מָבוֹא Ps. 104, 19. Plur. מֶעָלִין *occasus*, in regim. מֶעָלֵי Dan. 6, 15.

מַעֲלָל m. *opus*, pl. מַעֲלָלִים *opera*, 1 Sam. 25, 3. in regim. מַעַלְלֵי Ps. 77, 12. Ps. 78, 7. cum Affixis מַעֲלָלֶיךָ *opera tua*, Deut. 28, 20. מַעַלְלֵיהֶם *opera eorum* vel *sua*, Ps. 28, 4. Ies. 3, 10. sic sec. Kethibh Ier. 21, 12. vbi Kri habet מַעַלְלֵיכֶם *opera vestra*.

מַעֲלִיל m. id. vnde pl. cum Affixo מַעֲלִילֵיכֶם *opera vestra*, sec. Kethibh in quibusdam codicibus Zach. 1, 4.

תַּעֲלוּל (Verbale cum Hithpah. conueniens,) m. vnde pl. תַּעֲלוּלִים *ludificationes*, (conf. Verbum עלל in Hithpah.) Ies. 3, 4. cum Affixo תַּעֲלֻלֵיהֶם *ludificationes*, *illusiones eorum*, Ies. 66, 4.

עָלַם *occultauit*, *abscondidit*: *occultauit se*, *abscondidit*

ſe. Part. Pahul עָלוּם *occultus*, cum Affixo עֲלֻמֵנוּ *occultum noſtrum*, Pſ. 90, 8. Niph. praet. נֶעְלַם *abſconditum eſt*, 2 Chron. 9, 20. foem. נֶעֶלְמָה *abſcondita eſt*, Hiob. 28, 21. part. נֶעְלָם *abſconditus, occultus, um*, 1 Reg. 10, 3. Eccleſ. 12, 14. ſed pl. נַעֲלָמִים *occulti, occultantes ſe*, Pſ. 26, 4. foem. נַעֲלָמָה *occulta, abſcondita, occultans ſe*, Nah. 3, 11. Hiph. praet. הֶעְלִים *occultauit, abſcondidit, celauit*, 2 Reg. 4, 27. ſed pl. הֶעְלִימוּ *occultarunt*, Ezech. 22, 26. Part. מַעְלִים *occultans*, Hiob. 42, 3. Prou. 28, 27. Infin. הַעְלֵם *occultando*, Leuit. 20, 4. Fut. אַעְלִים *occulto, occultabam, occultarem*, 1 Sam. 12, 3. Ieſ. 1, 15. תַּעְלִים *occultas te*, (intranſitiue,) vel ſubintellige *oculos*, (quod alibi frequenter additur,) Pſ. 10, 1. et תַּעְלֵם *occultes*, Thren. 3, 56. Hithpah. praet. cum Vau Conuers. וְהִתְעַלַּמְתָּ *et occultabis te*, Deut. 22, 1. 4. infin. הִתְעַלֵּם *occultare ſe*, Deut. 22, 3. fut. תִּתְעַלָּם *abſcondas te*, Ieſ. 58, 7. Pſ. 55, 2. יִתְעַלָּם *roborabit ſe*, i. e. *congeret ſe, multiplicabit ſe*, Hiob. 6, 16. ex ſignificatione radicis Chald. עלם *fortis, robuſtus fuit*, vnde הֶעְלֵם *coniunctio, congeries*: vocabula enim *roboris* etiam ad *multitudinem* et *copiam* referuntur, vt כַּבִּיר, עָצֵם, etc. Aliter SCHVLTENS exponit, conferens Arab. غلم in 8 Coniug. *excreuit, fines exceſſit* (mare concitatum).

עוֹלָם m. *ſeculum, aeternitas, tempus diutiſſime durans*, Gen. 9, 12. 16. Exod. 12, 14. 17. 23. Leuit. 3, 17. Num. 10, 8. etc. ſic ſec. Kethibh Ier. 49, 36. (vbi Kri habet עֵילָם *Elam*, Nomen *Propr*.) metonymice *mundus, diutiſſime durans*, Gen. 49, 26. Pſ. 24, 7. Pſ. 73, 12. Vulgo ad rad. עלם refertur, vt denotet *tempus*, cuius terminus *occultatur* et *ignoratur*. Sed obſtat ſeq. ſynonymum עֵילוֹם, quod inter Nomina *Nuda* ſic ſui ſimile plane non haberet: quare עוֹלָם et עֵילוֹם potius deriuo à rad. Aethiop. ወዐለ: *diem egit, transegit, manſit, durauit*, per Aphaereſin primae radicalis Iod, pro יְעוֹלָם, cum Mem Heemantico *augmentat*. vt adeo עוֹלָם deſignet *tempus diutiſſime durans*. Conf. I. G. GOELITZII Diſſert. de *Hebr. vocis* עולם *ſignificatione*. Cum Affixo עוֹלָמוֹ *aeternitas ſua*, Eccleſ. 12, 5. pl. עוֹלָמִים *ſecula*, 1 Reg. 8, 13. Pſ. 61, 5. in regim. עוֹלְמֵי Ieſ. 45, 17.

עֵילוֹם m. id. 2 Chron. 33, 7.

עָלַם m. Chald. id. Dan. 3, 33. c. 4, 31. c. 7, 18. 27. emphat. עָלְמָא Dan. 2, 24. c. 4, 31. c. 7, 18. Eſr. 4, 15. pl. עָלְמִין *ſecula*, Dan. 2, 4. 44. c. 3, 9. c. 5, 10. c. 6, 7. 22. 27. emphat. עָלְמַיָּא Dan. 2, 44. c. 7, 18.

עָלָם m. inuſit. vnde pl. foem. עֲלָמוֹת genus *inſtrumenti Muſici*

Musici, Ps. 46, 1. 1 Chron. 15, 20. Post varias sententias de h. n. quas collectas exhibet I. F. ZACHARIAE in Dissert. ad Ps. 9, 1. inserta *Bibliothecae Lubec.* Vol. VIII. afferam et ego coniecturam meam. Crediderim, עֲלָם esse ipsum Graec. ἔλυμος, genus *tibiarum ex buxo*, à Phrygibus inuentum, testibus ATHENAEO L. IV. et POLLVCE L. IV. c. 10. (conf. KIRCHMANNVS de *Funeribus Roman.* L. II. c. 6. et MAGIVS in *Miscell.* L. I. c. 15.) quo cum conuenit ὀλμὸς et ὑφόλμια *pars tibiae*, ἰάλεμος *cantus tristis*, etc. Fuit autem fortassis sic dictum à *forti sono*, quem edebat, coll. rad. Chald. עלם, alias אלם, *fortis fuit*, quo etiam alludit Arab. علم *sonora voce fuit*. Hebraeos enim instrumenta *Musica* ab exteris adsciuisse, patet inter alia ex instrumento *Musico* גִּתִּית. Quia itaque vox peregrina fuit, et Chald. עלם atque אלם eiusdem sunt significationis, pro עֲלָם scriptum etiam recurrit אֵלֶם, in inscriptione Ps. 56, 1. In peregrinis enim exprimendis scriptio subinde variat, vt Ier. 2, 16. c. 43, 7. 8. 9. c. 44, 1. c. 46, 14. coll. Ezech. 30, 18. Dan. 3, 5. 10. 15. coll. v. 7. 2 Reg. 24, 1. Esth. 2, 6. coll. Ier. 21, 2. 7. etc. maxime cum Psalmorum tituli recentioris sint aetatis, conf. IRHOVII *Coniectan.* de *Psalmorum Titulis* p. 21. seq. Verba autem l. c. עַל יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים sic verto: *super* vel *iuxta cantum tibiae longinquorum* vel *longe dissitorum*. יוֹנָה alias *pressionem*, *compressionem* siue *oppressionem* notet, à ינה; sed h. l. lucem accipit ex significatione radicis Aethiop. ወለ: *lusit*, quod non tantum de *ludo venereo* vsurpatur, vid. אֲבִיּוֹנָה sub rad. אבה, sed etiam de *ludo* siue *cantu, qui fit instrumentis Musicis*, vid. LVDOLFI *Lex. Aethiop.* col. 427. Conuenit Arab. وَنّ *instrumentum Musicum*. רְחֹקִים alludere videtur ad nomen *Phrygum*, sono quodammodo cognatum. Si haec non placent, עֲלָמוֹת per Metonymiam eaedem *tibiae* esse videntur, quas SOLINVS c. 5. dixit *puellatorias*, alii *puellares*, ATHENAEVS L. XIV. c. 4. et POLLVX L. IV. c. 10. αὐλὰς παρθενίας, vel à *claro sono*, vt addit SOLINVS, vel quod ad eas *puellae* saltarent. Ab עֲלָם porro formatum est

עַלְמוּת f. *cantus*, *cantio tibiarum Phrygiarum* vel *tibiis Phrygiis canenda*, (conf. עֲרוּת sub rad. עור,) Ps. 9, 1. Ps. 48, 15. vbi in multis codicibus עַל-מוּת legitur, duabus vocibus, quod priori in loco exponunt *de morte*, in altero *supra mortem*. Sed מות nuspiam pro *morte* occurrit; rectius itaque vt vna vox legitur: vnde

Pſ. 9, 1. per עַלְמוּת לַבֵּן intelligimus *cantionem tibiarum* vel *tibiis canendam pro Benitis* ſiue *Benitis* traditam. *Ben* Leuita fuit ex cantoribus ſacris, 1 Chron. 15, 18. qui canebant בִּנְבָלִים עַל עֲלָמוֹת *nabliis vna cum tibiis Phrygiis*, ib. v. 20. הַבֵּן *Benita*, et collectiue, *Benitae* ſignificat: ה enim Articulus, Nominibus Virorum *Propriis* praefixus, ex illis facit *Patronymica:* vt הַמְנַשֶּׁה *Manaſſita*, et collectiue, *Manaſſitae*, Deut. 3, 13. Ioſ. 1, 12. הַגָּד *Gaditae*, 2 Sam. 24, 5. הַמָּגוֹג *Magogitae*, Ezech. 28, 2. הָאַרְבַּע *Arbaitae*, Neh. 2, 25. etc. conſ. BVXTORFFII *Theſaur. Gram.* L. II. c. 5. p. m. 386. DANZII *Interpr.* §. 57. p. 68. not. (t) et noſtrum *Onomaſt. V. T.* p. 364. In altero loco Pſ. 48, 11. de Deo dicitur הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַלְמוּת *ille ducet* vel *ducit nos* (omiſſo ב,) *cum cantione tibiarum*, vt iam dudum SCHMIDIVS intellexit, i. e. *ducit nos laetabundos*, cum celebratione nominis ſui et quaſi cum choreis. *Tibiarum* enim *cantus* ſolenni laetitiae adhibebatur, conſ. 1 Reg. 1, 40. Ieſ. 30, 29. Ezech. 28, 13. Vel *ducet nos*, ſicut paſtores greges ſuos, *cum cantione tibiarum.* De *ductu* enim *pecudis* נהג proprie dicitur, Gen. 31, 18. Exod. 3, 1. 1 Sam. 23, 5. c. 30, 20. Ieſ. 11, 6. coll. c. 49, 9. 10. c. 63, 14. Pſ. 78, 52. Pſ. 80, 2. *tibiarum* autem vſus paſtoribus inter paſcendum et *ducendum* greges eſt frequentiſſimus. Conſ. de h. l. SLEVOGTI *Diſſertationes Academ.* p. 1488. ſeq.

עֶלֶם m. *adoleſcens*, 1 Sam. 17, 56. c. 20, 22. ſic dictus, quod domi adhuc ſub cura parentum *lateat inque coetu publico nondum compareat.* Alii deducunt ab Arab. غلم *coëundi cupidus fuit*, vnde golâmon *adoleſcens plenae aetatis.* Inde per Motionem fit

עַלְמָה *adoleſcentula, virgo*, Gen. 24, 43. Exod. 2, 8. Ieſ. 7, 14. Prou. 30, 19. pl. עֲלָמוֹת *virgines*, Pſ. 68, 20. Cant. 1, 3. c. 6, 8. Aliud vid. ſupra in עָלַם.

עֲלוּמִים m. plur. *adoleſcentia, anni* ſiue *tempora occultationis.* Cum Affixis עֲלוּמֶיךָ *adoleſcentia tua*, Ieſ. 54, 4. עֲלוּמָיו *adoleſcentia eius*, Pſ. 89, 26. Hiob. 20, 11. c. 33, 25.

תַּעֲלֻמָה f. (cum ת Heemantico ſenſus *reciproci*,) *id, quod ſe abſcondit, abſconditum*, Hiob. 28, 11. pl. תַּעֲלֻמוֹת *ea, quae ſe abſcondunt* vel *abſconderunt, abſcondita*, Pſ. 44, 22. Hiob. 11, 6.

עָלַס idem quod עָלַז et עָלַץ, *laetus, hilaris fuit, exſultauit.* Fut. יַעֲלֹס *exſultabit*, Hiob. 20, 18. Niph. part. foem. נֶעֱלָסָה q. d. *exſultans facta*, i. e. *cum laetitia ſeſe efferens*, Hiob. 39, 13. Hithpah.

pah. fut. pl. cum ה Paragog. נִתְעַלְּסָה *exhilaremus nos*, Prou. 7, 18.

עָלַע, vnde quidam deducunt יְעַלְעוּ *sorbent*, Hiob. 39, 30. ὀνοματοποιητικὸν esse putat ALB. SCHVLTENS. Posse tamen quoque deduci ab עלל Arab. *iterato bibit:* vt sit pro יְעַלְעֲלוּ, altera similium extrita, vt in multis aliis, eidem Viro docto videtur. Sed vulgo ad rad. לוע refertur.

עֲלַע com. Chald. *costa*, ab Hebr. צֶלַע, mutato צ in ע, vt in aliis, vnde pl. עִלְעִין *costae*, Dan. 7, 5.

עָלַף *texit*, *obtexit*, *obduxit*, in Pyh. עֻלַּף *tectus est*, metaphorice *animo defecit*, *elanguit*, *animi deliquium passus est*, vt alia *tegendi* Verba, conf. supra עטה et עטף. Praet. pl. עֻלְּפוּ *animo defecerunt*, *elanguerunt*, Ies. 51, 20. part. foem. מְעֻלֶּפֶת *tectum*, i. e. *inclusum*, Cant. 5, 14. Hithpah. cum Vau Conuers. וַיִּתְעַלָּף *et texit se*, i. e. *animo defecit*, *animi deliquium passus est*, Ion. 4, 8. וַתִּתְעַלָּף *et texit*, *obtexit se*, Gen. 38, 14. pl. foem. תִּתְעַלַּפְנָה *animo deficient*, Amos. 8, 13.

עֻלְפֶּה m. *ad languescentem* siue *animo deficientem accedens*, i. e. *languescenti similis*, Ezech. 31, 15. cum ה Paragog. quale est in לְבֵנָה, בְּטֶנָה etc. vid. בָּטְנָה.

עָלַץ *hilaris fuit*, *exsultauit*, 1 Sam. 2, 1. Infin. constr. עֲלֹץ *exsultare*, Prou. 28, 12. fut. cum ה Paragog. אֶעֶלְצָה *exsultabo*, Ps. 9, 3. יַעֲלֹץ *exsultet*, 1 Chron. 16, 32. pl. יַעַלְצוּ *exsultabunt*, *exsultent*, Ps. 25, 2. Ps. 68, 4. et יַעְלְצוּ (tanquam à sing. יַעֲלֹץ) Ps. 5, 12.

עֲלִיצוּת f. *hilaritas*, *gaudium*, cum Affixo עֲלִיצֻתָם *gaudium eorum*, Habac. 3, 14.

עֲלוּקָה f. Prou. 30, 15. *sanguisuga*, *hirudo*, q. d. *haeredo*, German. transpositis litteris Egel, *non missura cutem, nisi plena cruoris*, dicente HORATIO, à rad. Arab. עלק *adhaesit*, *infixus haesit*. Aliter BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. L. V. c. 19. cui עֲלוּקָה *fatum* est, contra quem vid. GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.* ad h. n. Denique *monstrosum malum* in genere intelligit SCHVLTENS in *Commentar.* ad Prou. l. c.

עַם vel עָם *populus*, et עִם *cum*, vid. infra sub rad. עמם.

עָמַד *stetit*, *adstitit*, *substitit*, *perstitit*, *mansit*, *permansit*. Per Metaphoram 1) *stare ab aliqua re* est *cessare* et *quiescere ab illa*, Gen. 29, 35. Ios. 1, 13. 1 Sam. 20, 38. 2) *stare* est *durare*, et *permanere in suo statu*, Leuit. 13, 5. 37. Ps. 19, 10. Ps. 102, 27. Eccles. 1, 4. etc. 3) *perseuerare*, Ps. 1, 1. Eccles. 8, 3. Hos. 10, 9. 2 Chron. 20, 17. Hiob. 30, 20.

30, 20. *ſtare ſuper gladio ſuo*, eſt *eo inniti* et *confidere*, Ezech. 33, 26. Per Metonymiam 1) *ſtare coram aliquo*, eſt *ei miniſtrare*, Gen. 18, 8. Exod. 18, 13. Deut. 10, 8. 1 Reg. 22, 19. Zach. 3, 7. 2) *ſtare* eſt *adſiſtere* et *defendere*, Eſth. 8, 11. c. 9, 16. Dan. 12, 1. vnde *à longinquo ſtare*, eſt *opem denegare*, Pſ. 10, 1. 3) *contra aliquem ſtare*, eſt *ſe ei opponere*, 2 Sam. 1, 9. 1 Chron. 21, 1. c. 26, 18. Dan. 8, 25. 4) *exiſtere*, Dan. 8, 22. Praet. עָמַדְתִּי *ſteti*, Deut. 10, 10. 1 Reg. 17, 1. *perſeueraui*, SCHVLTENSIO *omnibus viribus egi*, Hiob. 30, 20. ex Arab. quo ille etiam refert c. 37, 14. Part. praeſ. עֹמֵד *ſtans*, Gen. 18, 8. 22. Exod. 3, 5. pl. עֹמְדִים *ſtantes*, Exod. 26, 15. Ioſ. 4, 10. foem. עֹמֶדֶת *ſtans*, Pſ. 19, 10. Eccleſ. 1, 4. pl. עֹמְדוֹת *ſtantes*, Ioſ. 11, 13. Ier. 44, 15. Infin. abſol. עָמֹד *ſtando*, Eſth. 9, 16. infin. conſtr. עֲמֹד *ſtare*, Exod. 18, 23. Eſr. 2, 63. cum Affixis עָמְדִי τὸ *ſtare meum*, Ier. 18, 20. Dan. 11, 1. (aliud vid. in עֹמֶד,) עֲמָדְךָ τὸ *ſtare tuum*, Obad. 1, 11. cum Metheg, citra neceſſitatem. Imper. עֲמֹד *ſta*, *conſiſte*, Deut. 5, 31. Iud. 4, 20. foem. עִמְדִי Ieſ. 47, 12. Ier. 48, 19. pl. עִמְדוּ *ſtate*, Num. 9, 8. Ier. 6, 16. in pauſa עֲמֹדוּ Nah. 2, 9. Fut. cum Vau Conuers. וָאֶעֱמֹד *et ſteti*, 2 Sam. 1, 10. cum ה Parag. אֶעֱמֹדָה *ſtabo*, *ſto*, Habac. 2, 1. תַּעֲמֹד *ſtabis*, *ſtes*, Gen. 19, 17. Leuit. 19, 16. יַעֲמֹד *ſtabit*, Num. 27, 21. Ioſ. 10, 8. pl. נַעֲמֹד *ſtabimus*, 2 Reg. 10, 4. cum ה Paragog. נַעַמְדָה *ſtemus*, Ieſ. 50, 8. 2 Chron. 20, 9. יַעַמְדוּ *ſtabunt*, *ſtant*, Num. 1, 5. Deut. 27, 12. ſic ſec. Kethibh Ezech. 27, 10. (vbi Kri habet וְעָמְדוּ *et ſtabunt*, in praet. cum Vau Conuers.) in pauſa יַעֲמֹדוּ Pſ. 38, 12. Ieſ. 44, 11. foem. וַתַּעֲמֹדְנָה *et ſteterunt*, Gen. 41, 3. Num. 27, 2. ſed יַעֲמֹדְנָה Dan. 8, 22. mixtum eſt ex genere *maſc.* et *foem.* ad inſinuandum *vtrumque ſexum*. Vid. ſimile in rad. יחם. Hiph. praet. הֶעֱמִיד *ſtare fecit*, *ſtatuit*, *ſtitit*, *conſtituit*, *ſtabiliuit*, Eſth. 4, 5. 1 Chron. 6, 16. 2 Chron. 19, 8. הֶעֱמַדְתָּ *conſtituiſti*, Pſ. 31, 9. Neh. 6, 7. cum ה Parag. הֶעֱמַדְתָּה Pſ. 30, 8. ſed cum Vau Conuers. וְהַעֲמַדְתָּ *et ſiſtes*, Num. 3, 6. c. 8, 13. c. 27, 19. *et ſtare facies* ſiue *facis*, vt ſcil. progredi nequeant; vel potius ex ſignificatione radicis Arab. *grauas*, *frangis*, *doloribus crucias*, Ezech. 29, 7. vbi quidam Metatheſin ſubeſſe volunt pro וְהִמְעַדְתָּ *et vacillare facis*; ſed citra neceſſitatem. הֶעֱמַדְתִּי *conſtitui*, Neh. 6, 1. 2 Chron. 33, 8. ſed cum Vau Conuers. et Affixo וְהַעֲמַדְתִּיהוּ *et conſtituam eum*, 1 Chron. 17, 12. Part. מַעֲמִיד *ſubſiſtens*, intranſitiue, 2 Chron. 18, 34. coll. 1 Reg. 22, 35. Infin. הַעֲמִיד *conſtituere*, *ſtabilire*, 1 Reg. 15, 4. Dan. 11, 14. ſed הַעֲמִיד *conſtituendo*, ſcil. *conſtitui*, Neh. 7, 3. Imper. הַעֲמֵד *conſtitue*, Ieſ. 21, 6. Fut. cum Vau Conuers. וָאַעֲמִיד *et ſtatui*, *conſtitui*, Neh. 4, 13. c. 7, 1. cum ה

Parag.

Parag. וְאַעֲמִידָה Neh. 12, 31. c. 13, 30. יַעֲמִיר *stabilit, statuebat*, Prou. 29, 4. Neh. 3, 14. sic sec. Kri Neh. 3, 15. (vbi Kethibh habet יַעֲמִידוּ *statuebant*, scil. Sallum et socii eius, in plur.) sed וַיַּעֲמֵד *et stitit, statuit, constituit*, Num. 11, 24. et sequente voc. פָּנִים, *immoto vultu intuitus est*, 2 Reg. 8, 11. Hoph. part. מָעֳמָד *constitutus* vel *subsistere coactus*, 1 Reg. 22, 35. it. *stabilitus*, vnde אֵין מָעֳמָד *nihil est stabilitum* et *firmum*, Ps. 69, 3. vulgo tamen hoc מָעֳמָד ad Nomina referunt, vid. infra inter Nomina. Fut. יָעֳמַד *constituetur, sistetur, sistatur*, Leuit. 16, 10.

עֹמֶד m. *statio*, metonymice *locus, vbi statur*, vnde cum Affixis עָמְדִי *statio mea, locus, vbi sto*, Dan. 8, 17. 18. עָמְדֶךָ (in pausa) *statio tua*, Dan. 10, 11. עָמְדוֹ *statio sua*, 2 Chron. 34, 31. עָמְדָם *statio sua*, 2 Chron. 30, 17. c. 35, 10. Neh. 8, 7. c. 9, 3. c. 13, 11. etc. Aliis est Infin. nominascens.

עַמּוּד m. *columna*, (Verbale Pihelicum,) q. d. *stabilitio*, h. e. qua aliquid *stabilitur* et *confirmatur*, quaeque ipsa *firmiter stabilita est*, Exod. 13, 21. 22. Iud. 20, 40. 1 Reg. 7, 15. 21. Ier. 52, 22. etc. Cum Affixo עַמּוּדוֹ *columna eius*, 2 Chron. 23, 13. pl. עַמּוּדִים *columnae*, Exod. 27, 10. Iud. 16, 25. *Columnae coeli*, vocantur *montes altissimi*, Hiob. 26, 11. coll. Nah. 1, 5. *Montes* quoque *valde excelsos* Graecis κίονας, *columnas*, vocari, docet EVSTATHIVS ad HOM. *Odyss.* I. 53. Sic PINDARVS *Aetnam* vocat *coelestem columnam*, *Pyth.* I. 36. In regim. עַמּוּדֵי Exod. 26, 32. Iud. 16, 29. et עַמֻּדֵי Exod. 27, 17. Num. 3, 37. cum Affixo עַמּוּדָיו *columnae eius*, Exod. 36, 38. Num. 4, 31. et עַמֻּדָיו Exod. 27, 10. 11. Num. 3, 36.

עִמָּד m. proprie *firma statio*, metonymice *locus, vbi statur*: vnde *via* עִמָּדִי *stationis meae*, i. e. *via, in qua sto*, Hiob. 23, 10. coll. Ps. 1, 1. Ier. 6, 16. c. 48, 19. etc. Sed in Particulam abit: *apud, prope, penes, iuxta, erga*, per Ellipsin Praefixi, vnde cum Affixo עִמָּדִי, pro בְּעִמָּדִי, לְעִמָּדִי etc. proprie *in loco, vbi sto*, hinc *mecum*, Gen. 31, 5. Ps. 23, 4. *apud* vel *penes me*, Gen. 29, 19. 27. Leuit. 25, 23. Deut. 5, 28. Iud. 17, 10. etc. *erga* vel *aduersus me*, Gen. 3, 11. c. 19, 19. c. 20, 9. c. 21, 23. Exod. 17, 2. Ps. 55, 19. Ruth. 1, 8. *iuxta me*, Deut. 32, 39. Cum aliis Affixis non occurrit.

עֶמְדָּה f. *consistentia, subsistentia*, cum Affixo עֶמְדָּתוֹ *consistentiam, subsistentiam suam*, Mich. 1, 11.

מַעֲמָד m. *locus, in quo statur* siue *consistitur*, vulgo *statio*, in regim. מַעֲמַד 1 Reg. 10, 5. 2 Chron. 9, 4. cum Affixis מַעֲמָדְךָ *statio tua*, Ies. 22, 19. מַעֲמָדָם *statio eorum* vel *sua*, 1 Chron. 23, 28. 2 Chron. 35, 15.

עָמַל *laborauit.* Praet. foem. עָמְלָה *laborauit,* Prou. 16, 26. עָמַלְתָּ *laborasti,* Ion. 4, 10. fut. יַעֲמֹל *laborabit, laborat,* Eccleſ. 1, 3. c. 5, 15. 17.

עָמֵל m. *laborans, laborem ſuſtinens,* Eccleſ. 2, 22. c. 3, 9. c. 4, 8. c. 9, 9. Prou. 16, 26. it. *aerumnoſus, calamitoſus, moleſtiam ſuſtinens,* Hiob. 3, 20. c. 20, 22. pl. עֲמֵלִים *laborantes,* ſpecialiter de *fabris,* malleum *magno labore* tractantibus, dicitur Iud. 5, 26.

עָמָל m. (Nomen *Effectus,*) 1) *labor, effectus laborantis,* Eccleſ. 2, 10. 11. 18. 19. 2) *moleſtia, aerumna, miſeria, laboris effectus,* (vt Graec. κάματος et πόνος,) Gen. 41, 51. Exod. 18, 8. Num. 23, 21. Iud. 10, 16. Pſ. 55, 11. Pſ. 73, 16. 3) *res labore partae,* Pſ. 105, 44. Eccleſ. 2, 19. In regim. עֲמַל Iud. 10, 16. Ieſ. 53, 11. cum Affixo עֲמָלִי *labor meus, moleſtia mea,* Gen. 41, 51. Eccleſ. 2, 10. 18. 19.

עָמַם *texit, abſcondidit, celauit.* Praet. pl. עָמְמוּ, vnde cum Affixis עֲמָמוּךָ *texerunt tibi, celarunt te,* Ezech. 28, 3. Affixum in *dat.* exponendum eſt. עֲמָמֻהוּ *texerunt* vel *texiſſent eam,* Ezech. 31, 8. Hoph. fut. יוּעַם *tegitur,* i. e. *obſcuratur,* Thren. 4, 1. coll. Chald. עמא et עמם *obſcuratus eſt,* Arab. עמי *obſcurus, opertus fuit,* Syr. et Aethiop. עם *obſcurauit,* etc. Aliter tamen de hac radice ſentit SCHVLTENS in *Animaduerſ.* ad Ezech. 28, 3.

עָמָם vel עָמֹם m. in ſing. inuſit. *populus, copia hominum,* qua ſuperficies terrae *tegitur,* vt גוי et סך: vnde plur. עֲמָמִים *populi,* Neh. 9, 22. in regim. עַמְמֵי Neh. 9, 24. cum Affixo עֲמָמֶיךָ *populi tui,* Iud. 5, 14.

עֲמַם m. Chald. id. vnde plur. עַמְמִין *populi,* in Statu Emphat. עַמְמַיָּא Dan. 3, 4. 7. 31. c. 5, 19. c. 6, 26. c. 7, 14.

Ex עָמָם vel עָמֹם contractum eſt

עָם com. id. Gen. 14, 16. Exod. 1, 20. Leuit. 4, 3. Num. 11, 1. Deut. 4, 33. Iud. 5, 2. 13. etc. et ſaepius cum (ְ),

עַם com. id. Gen. 11, 6. Exod. 1, 9. Leuit. 16, 32. Num. 11, 29. Deut. 1, 28. etc. Metaphorice etiam de *animalium copia* dicitur, Ioël. 2, 2. Prou. 30, 25. Cum Affixo עַמְּךָ *populus tuus,* Exod. 9, 15. Deut. 9, 12. in pauſa עַמֶּךָ Exod. 5, 16. 23. Leuit. 19, 18. pl. עַמִּים *populi,* Gen. 17, 16. Exod. 15, 14. in regim. עַמֵּי Deut. 28, 10. Ioſ. 4, 24. cum Affixo עַמָּיו *populi eius* vel *ſui,* Gen. 25, 8. Exod. 30, 33.

עַם m. Chald. id. Dan. 2, 44. c. 3, 29. c. 7, 27. Eſr. 6, 12. in Statu Emphat. עַמָּא Eſr. 7, 13. 16. 25. et עַמָּה Eſr. 5, 12.

עִם (ex Forma originaria עָמַם, vnde cum Makkeph עִם־,) pro-

proprie *Nomen* est, exprimens eiusmodi *coniunctionem* et *propinquitatem*, qua res rei ita *incumbit* siue *imminet* et *adiacet*, vt eam vicinitate sua *circumdet* et *tegat;* sicut Arab. غشي est *tegere* et *proxime tangere*, לטם *tegere* et *affixum* siue *appactum esse*, etc. Lat. *tegere alicui latus*, est *ei propinquum* et *comitem esse*. Conf. infra עֻמָּה. Hinc מֵעִם *à coniunctione* siue *propinquitate, à latere*, Gen. 44, 32. Iud. 9, 37. 2 Sam. 3, 15. Sed in Praepositionem abit, notans *cum*, Exod. 17, 8. Num. 20, 3. Ios. 1, 5. 1 Sam. 9, 24. c. 14, 45. Prou. 29, 24. 2 Chron. 6, 11. etc. *cum sole*, i. e. *quamdiu sol erit*, Ps. 72, 5. (vid. tamen quoque supra in rad. נון,) sic Dan. 3, 33. c. 4, 31. עִם זֶה *cum hoc*, i. e. *nihilo minus*, *tamen*, (German. mit dem allen,) Neh. 5, 18. *vna cum*, Gen. 18, 23. 1 Sam. 16, 12. Nah. 3, 12. Eccles. 2, 16. 1 Chron. 25, 8. Ps. 106, 6. *iuxta*, Ps. 73, 25. Ps. 113, 8. Hiob. 30, 1. *apud, prope*, Gen. 27, 44. Exod. 22, 29. 2 Sam. 6, 7. 2 Reg. 8, 24. *coram*, Deut. 18, 13. 1 Sam. 2, 21. Hiob. 9, 2. c. 27, 13. *praesente*, Exod. 23, 5. *aduersus, erga*, Gen. 21, 23. c. 32, 10. Ios. 2, 12. 2 Sam. 3, 8. c. 13, 16. Ps. 119, 65. 2 Chron. 20, 17. *in*, (cum ablat.) Num. 14, 24. Deut. 8, 5. Ios. 14, 17. Ps. 120, 5. Hiob. 29, 18. *inter*, Ies. 38, 11. Ps. 69, 29. Interdum redundare videtur et saltem constructioni inseruit, Latine omittendum, vt Ruth. 2, 8. Ps. 143, 7. Dan. 7, 2. 1 Chron. 12, 21. etc. Cum Infinitiuo reddendum est per *dum* vel *cum*, vt Esr. 1, 11. Cum Affixis dicitur עִמִּי *mecum, apud me, coram me* etc. Leuit. 26, 23. 40. 1 Reg. 11, 22. Esth. 7, 8. sic עִמְּךָ Gen. 21, 22. Iud. 6, 12. et cum ה Parag. עִמְּכָה 1 Sam. 1, 26. in pausa עִמָּךְ Gen. 29, 25. Exod. 18, 18. quomodo alias cum Affixo *foem.* iungitur, vt 2 Sam. 13, 20. Cant. 6, 1. עִמּוֹ Gen. 13, 1. Exod. 13, 19. עִמָּהּ Gen. 3, 6. Iud. 13, 9. עִמָּנוּ Gen. 24, 25. Exod. 10, 26. עִמָּכֶם Gen. 23, 4. Deut. 4, 23. עִמָּהֶם Num. 22, 12. et עִמָּם Gen. 18, 16. Leuit. 26, 41. etc. Cum Praefixo מ, מֵעִם significat *a, ab*, (proprie *à coniunctione, à propinquitate*,) 1 Sam. 16, 14. 1 Reg. 11, 9. Ps. 121, 2. etc. quo etiam pertinet 2 Sam. 3, 28. *innocens ego et regnum meum* (scil. habebitur) *à Domino*.

עִם Chald. id. vt *cum*, Dan. 2, 43. c. 6, 22. c. 7, 21. *vna cum*, Dan. 2, 18. Esr. 6, 8. c. 7, 16. *apud*, Dan. 2, 11. c. 5, 21. Cum Affixis עִמִּי *erga me*, Dan. 3, 32. עִמָּךְ *tecum*, Esr. 7, 13. עִמֵּהּ *apud eum*, Dan. 2, 22. עִמְּהוֹן *cum illis*, Esr. 5, 2.

עֻמָּה f. *coniunctio, propinquitas, paritas*, vt עִם, vnde in regim. כָּל־עֻמַּת *omni coniunctione, omni paritate*, (qua venit, sic abit,) i. e. *aduentus et abitus* ita *coniuncti* et *vicini* sunt, vt nihil

hil differentiae intersit, Eccles. 5, 15. Sed saepius cum ל construitur et vt Particula vsurpatur: לְעֻמַּת *ad propinquitatem, ad vicinitatem*, i. e. *iuxta, prope, proxime ad*, Exod. 25, 27. Leuit. 3, 9. Ezech. 3, 8. Eccles. 7, 14. Neh. 12, 24. 1 Chron. 24, 30. etc. it. aduerbialiter, *coniunctim*, 1 Chron. 25, 8. Cum Praefixo מ, מִלְּעֻמַּת q. d. *versus ad vicinitatem*, i. e. *versus partem vicinam, prope ad*, 1 Reg. 7, 20. Cum Affixis לְעֻמָּתוֹ *ad vicinitatem eius, iuxta* vel *prope eum*, 2 Sam, 16, 13. לְעֻמָּתָם *iuxta* vel *prope eos*, Ezech. 1, 20. it. c. 3, 13. c. 10, 19. c. 11, 22. Plur. עֻמּוֹת *coniunctiones, propinquitates*, vnde לְעֻמּוֹת *ad propinquitates*, i. e. *iuxta, prope*, Ezech. 45, 7.

עָמַס *onus portandum imposuit*, et *impositum portauit*, (Verbum est *Praegnans*,) vel *onerauit*, et *onerauit se, portauit*. Part. praes. plur. עֹמְסִים *onus imponentes*, Neh. 13, 15. et cum שׂ pro ס, עֹמְשִׂים *onus sibi imponentes, portantes*, Neh. 4, 11. cum Affixo עֹמְסֶיהָ *portandum sibi imponentes eum, onerantes se eo*, Zach. 12, 4. Part. Pahul plur. עֲמֻסִים *portati*, Ies. 56, 3. foem. pl. עֲמוּסוֹת *ad portandum impositae*, Ies. 56, 1. Fut. יַעֲמָס *onus imponit*, Ps. 68, 20. cum ו Conuers. וַיַּעֲמֹס *et onus imposuit*, Gen. 44, 13. Hiph. praet. הֶעֱמִיס *portandum imposuit*, 2 Chron. 10, 11. et הֶעְמִיס 1 Reg. 12, 11.

מַעֲמָסָה f. *onus, quo quis oneratur*, Zach. 12, 3.

עָמַק *profundus fuit*, metaphorice *abstrusus, imperuestigabilis fuit*. Sic Graec. βαθύφρων est *astutus, sapiens, cuius mentem perscrutari non possumus*; conf. βάθος Rom. 11, 33. 1 Cor. 2, 10. Praet. pl. עָמְקוּ *profundae* i. e. *abstrusae fuerunt* vel *sunt*, Ps. 92, 6. part. Pahul foem. עֲמוּקָה *profunda*, Prou. 23, 27. Hiph. praet. הֶעֱמִיק *profundum fecit*, Ies. 30, 33. pl. הֶעֱמִיקוּ *profundum fecerunt* i. e. *immensum* et *magnum*, Ies. 31, 6. Hos. 5, 2. c. 9, 9. Sic Lat. *profundus* dicitur pro *immenso* et *magno*: vt *caedes, cupido, auaritia profunda, pax profundissima*, etc. et Graec. βαθύς: vt εἰρήνη βαθεῖα, γῆρας βαθύ, ἡ κατὰ βάθος πτωχεία 2 Cor. 8, 2. etc. Part. pl. מַעֲמִיקִים *profundum, abstrusum facientes*, Ies. 29, 15. conf. Prou. 20, 5. Imper. הַעֲמֵק *profundum fac* (roga), i. e. *in profundo roga*, Ies. 7, 11. sed pl. הֶעְמִיקוּ (pro הַעֲמִיקוּ) *profundum facite* (ad habitandum), i. e. *in profundo habitate*, Ier. 49, 8. 30.

עָמֹק m. *profundus, um*, Leuit. 13, 3. 4. 25. 30. 31. 32. 34. metaphorice *abstrusus, um, imperscrutabile*, Ps. 64, 7. Eccles. 7, 24. pl. עֲמֻקִּים *profundi, ae*, Prou. 18, 4. c. 20, 5. Foem. עֲמֻקָּה *profunda*, Prou. 22, 14. Ezech. 23, 32. pl. עֲמֻקּוֹת *profunda, abstrusa*, Hiob. 12, 22. vbi alii legunt עֲמֻקוֹת sine Dagesch, ex Forma particip. Pahul.

עֵמֶק m. 1) *profunditas*, vnde pl. in regim. עִמְקֵי *profunditates*, Prou. 9, 18. metaphorice *populus profunditatum labii* dicitur, cuius sermo aegre percipitur ac intelligitur, Ief. 33, 19. Ezech. 3, 5. 6. 2) *vallis*, *pars terrae profundior*, Gen. 14, 3. 10. 17. Iof. 7, 24. 26. Iud. 1, 19. 1 Sam. 31, 7. etc. cum Affixo עִמְקֵךְ *vallis tua*, Ier. 40, 15. pl. עֲמָקִים *valles*, Ier. 49, 4. Pf. 65, 14. cum Affixo עֲמָקַיִךְ *valles tuae*, Ief. 22, 7.

עֹמֶק m. *profunditas*, Prou. 25, 3.

עֲמִיק m. Chald. *profundus*, vnde foem. עֲמִיקָא, pl. עֲמִיקָן, in Statu Emphat. עֲמִיקָתָא *profunda*, i. e. *abstrusa*, Dan. 2, 22.

מַעֲמָק m. *locus profundus*, in pl. מַעֲמַקִּים *loca profunda*, Pf. 130, 1. in regim. מַעֲמַקֵּי Ief. 51, 10. Pf. 69, 3. 15.

עָמַר in genere *pressit*, *compressit*, *arctius colligauit*, vt Arab. غمر, hinc per Metaphoram *imperio pressit* et *coërcuit* : *dominatus est*, vt Samarit. עמר. Sic *premere imperio* pro *imperare* siue *dominari* dixit VIRGILIVS *Aeneid*. I. 58. et *premere ditione*, *Aeneid*. X. 54. Inde Hithpah. praet. הִתְעַמֵּר *dominum se fecit*, *dominium sibi sumsit*, Deut. 24, 7. LXX καταδυναστεύειν. Fut. תִּתְעַמֵּר *dominum te facies*, *dominium tibi sumes*, Deut. 21, 14.

עָמִיר m. *manipulus frugum pressus* et *arcte colligatus*, Ier. 9, 22. Amos. 2, 13. Mich. 4, 12. Zach. 12, 6. Inde formatum est Verbum in Pih. part. מְעַמֵּר *manipulos faciens*, Pf. 129, 7.

עֹמֶר m. 1) id. Leuit. 23, 10. 11. 12. 15. Deut. 24, 19. Hiob. 24, 10. pl. עֳמָרִים *manipuli*, Ruth. 2, 7. 15. 2) *mensurae* genus, decima pars Ephae, sic dictum, quod tantum fere contineret, quantum *vnius manipuli grana* conficiebant, Exod. 16, 16. 18. 22. 32. 33. 36.

עֲמַר m. Chald. *lana*, Dan. 7, 9. ab Hebr. צֶמֶר, mutato צ in ע, vt alibi.

עֲמַשׂ, vid. supra in rad. עמס.

עָמִית *socius*, *proximus*; siue deriues à Chald. עמא, Arab. عمي *tectus*, *obtectus*, *opertus*, *obscuratus est*, vt ת *seruile* sit; siue ab Arab. עמת (per *Gain*,) *texit*, vt ת sit *radicale* : proprie *tectionem* notat, i. e. *eum*, *qui propinquitate latus alterius tegit*. Ad nominis rationem conf. supra עַם et עֻמָּה. Occurrit cum solis Affixis: vt עֲמִיתִי *proximus meus*, Zach. 13, 7. עֲמִיתְךָ *proximus tuus*, Leuit. 18, 20. in pausa עֲמִיתֶךָ Leuit. 19, 15. 17. c. 25, 14. 15. עֲמִיתוֹ *proximus eius* vel *suus*, Leuit. 5, 20. c. 19, 11. c. 24, 19. c. 25, 17.

עֵנָב m. *uva*, Deut. 32, 14. sic dicta, (vi Formae,) quod acinos habeat

habeat *continuo iunctos*, à rad. Chald. ענב *coniunxit*. Plur. עֲנָבִים *uvae*, Gen. 40, 10. 11. Num. 6, 3. cum Affixo עֲנָבֵמוֹ *uvae eorum*, Deut. 32, 32.

עֵנָב m. id. vnde plur. in regim. עִנְּבֵי *vuae*, Leuit. 25, 5. Deut. 32, 32.

עָנַג *delicate vixit*, *delicatus fuit*, in Kal inusit. Pyh. part. foem. מְעֻנָּגָה *delicate habita* vel *educata*, Ier. 6, 2. Hithpah. הִתְעַנֵּג *delicate se habuit*, *oblectauit se*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְהִתְעַנְּגוּ *et delicate se habebunt*, *oblectabunt se*, Ps. 37, 11. וְהִתְעַנַּגְתֶּם *et oblectabitis vos*, Ies. 66, 11. infin. הִתְעַנֵּג *delicate se habere*, Deut. 28, 56. imper. הִתְעַנַּג *oblecta te*, Ps. 37, 4. fut. תִּתְעַנַּג *oblectabis te*, Ies. 58, 14. Hiob. 22, 26. יִתְעַנָּג *oblectabit se*, vel *oblectaret*, *oblectasset se*, Hiob. 27, 10. foem. תִּתְעַנַּג *delicate se habebit*, *oblectabit se*, Ies. 55, 2. pl. in pausa תִּתְעַנָּגוּ *oblectabitis vos*, Ies. 57, 4.

עָנֹג m. *delicatus forma*, *habitu* et *gestu*, (coll. rad. Arab. per *Gain*, *pulcher fuit* vel potius *pulchritudinem affectauit*, *gestu amatorio vsus est*,) Deut. 28, 54. foem. עֲנֻגָּה *delicata*, Deut. 28, 56. Ies. 47, 1. Conf. quae de Nominibus huius Formae annotaui ad אָיֹם.

עֹנֶג m. *deliciae*, *vita delicata*, Ies. 13, 22. c. 58, 14.

תַּעֲנוּג m. (cum ת notionis *reciprocae*, vt in Hithpah.) *oblectatio sui*, *deliciae*, quando quis *se delicate habet*, Prou. 19, 10. pl. תַּעֲנוּגִים *deliciae*, Cant. 7, 7. cum Affixis תַּעֲנוּגָיִךְ *deliciae tuae*, Mich. 1, 16. תַּעֲנֻגֶיהָ *deliciae eius*, Mich. 2, 9. plur. foem. תַּעֲנֻגוֹת *deliciae*, Eccles. 2, 8.

עָנַד *alligauit*, *circumligauit*. Imper. עֲנֹד, vnde cum Affixo עָנְדֵם *alliga*, *circumliga ea*, Prou. 6, 21. fut. אֶעֱנֹד, cum Affixo et Nun Epenthet. אֶעֶנְדֶנּוּ *alligabo*, *circumligabo eum*, Hiob. 31, 36.

עָנָה in genere notionem *aduersi* et *contrarietatis* habet, (quo sensu locum Ruth. 1, 21. exponit D. HEVMANNVS in *Poecil.* T. I. p. 369. coll. Arab. עני in 3 Coniug. *se opposuit*, *aduersatus est*,) siue in *voce* et *loquendo*, siue in *agendo*: hinc spec. notat 1) *respondit*, *vicissim locutus est*, *verba verbis opposuit*, vt Gen. 18, 27. 1 Sam. 4, 17. 1 Reg. 2, 22. etc. *respondere pro* vel *contra aliquem*, (cum ב,) est *testari pro eo*, Gen. 30, 33. vel *contra eum*, Exod. 23, 2. coll. v. 1. Deut. 19, 16. 18. Ruth. 1, 21. Hiob. 15, 6. Ies. 3, 9. Ier. 14, 7. habito respectu ad alterius preces, significat *exaudire*, Ps. 3, 5. Ps. 4, 2. Ps. 13, 4. Ps. 17, 6. Ies. 49, 8. etc. *argentum* Eccles. 10, 19. dicitur *exaudire omnem*, vel *respondere omni*, i. e. facere, vt responsum exoptatum reportet et exaudiatur. Similem ex Arabismo phrasin

ſin affert SCHVLTENS ad HARIRIVM p. 154. Per Synecdochen autem interdum denotat in genere *loqui, dicere*, citra reſpectum alloquentis, Deut. 21, 7. c. 26, 5. c. 27, 15. Ieſ. 14, 10. Hiob. 3, 2. vt Graec. ἀποκρίνομαι Matth. 17, 4. c. 27, 21. Luc. 7, 40. etc. it. *canère, certatim* ſcil. et *per reſponſoria*, (de quo more canendi conf. SALTILLII Sing-und Spiel-Kunſt der Hebräer p. 135. ſeq. et p. 524. ſeq.) Num. 21, 17. 1 Sam. 18, 7. c. 21, 12. c. 29, 5. Hoſ. 2, 17. Pſ. 147, 7. *clamare*, ita vt *alter alteri reſpondeat*, Exod. 32, 18. Ieſ. 13, 22. 2) *preſſit, compreſſit, depreſſit, oppreſſit, afflixit, humiliauit*, q. d. *contra alterum egit, aduerſatus eſt*, 2 Sam. 22, 36. 2 Chron. 6, 26. et intranſitiue, *depreſſit, afflixit, humiliauit ſe: depreſſus, afflictus, humiliatus eſt*, Ieſ. 31, 4. Zach. 10, 2. Pſ. 116, 10. Pſ. 119, 67. Eccleſ. 1, 13. c. 3, 10. niſi haec *opprimendi* et *affligendi* notio mutuata ſit à radice, ſono cognata, יגה, (quemadmodum ab Hebr. יבש *exaruit*, Arabes fecerunt عبس id.) vel tribuenda diuerſae litterae *Ain* pronunciationi, conf. ſupra p. 670. Praet. cum Affixis עָנָךְ *reſpondit tibi, exaudiuit te*, ex Chaldaiſmo pro עָנְךָ, Ieſ. 30, 19. Ier. 23, 37. עָנָהוּ *reſpondit ei*, 1 Sam. 9, 19. 1 Chron. 21, 28. עָנִיתִי *exaudiui*, aliis *afflixi*, Hoſ. 14, 9. it. *afflictus ſum*, Pſ. 116, 10. Part. praeſ. עֹנֶה *reſpondens, exaudiens*, Gen. 35, 3. Iud. 19, 28. cum Affixis עֹנֵהוּ *reſpondens ei*, 1 Sam. 14, 41. et ſimul cum Nun Epenthet. עֹנֶנְּךָ *reſpondens tibi*, Hiob. 5, 1. pl. עֹנִים *reſpondentes*, Ier. 44, 20. Infin. conſtr. עֲנוֹת *reſpondere, teſtari*, Gen. 45, 3. Deut. 19, 16. *clamare, clamandi*, Exod. 32, 18. *affligere, humiliare*, vnde cum Affixo עֲנוֹתְךָ τὸ *affligere* ſiue *humiliare tuum*, 2 Sam. 22, 36. it. *affligere ſe*, Eccleſ. 1, 13. c. 3, 10. Imper. עֲנֵה *reſponde, teſtare*, Prou. 26, 5. Mich. 6, 3. cum Affixo עֲנֵנִי *exaudi me*, 1 Reg. 18, 37. Pſ. 4, 2. et ſec. Kri Pſ. 60, 7. Pſ. 108, 7. (vbi Kethibh habet עֲנֵנוּ *exaudi nos*,) pl. עֲנוּ *teſtamini*, 1 Sam. 12, 3. ſed עֱנוּ *canite*, Num. 21, 18. Pſ. 147, 7. diſtinctionis ergo. Fut. אֶעֱנֶה *reſpondebo, exaudiam*, Prou. 1, 28. Ieſ. 65, 24. it. *affligebar*, Pſ. 119, 67. ſed Hiob. 32, 17. pro eo eſt אַעֲנֶה; niſi hoc potius ſit fut. Hiph. eiusdem tamen ſignificationis: vnde cum Vau Conuerſ. וָאַעַן *et reſpondi*, Ier. 11, 8. Zach. 4, 4. 11. 12. תַּעֲנֶה *reſpondebis, reſpondes, reſpondeas, teſteris*, Exod. 20, 16. Pſ. 22, 3. per Apocopen תַּעַן Prou. 26, 4. ſed תַּעֲנֵם *affliges eos*, 2 Chron. 6, 26. יַעֲנֶה *reſpondebit, reſpondebat, reſpondet, exaudiet, teſtetur* etc. Gen. 41, 16. Num. 35, 30. Hiob. 19, 16. etc. pl. יַעֲנוּ *reſpondebunt, exaudient, teſtabuntur*, Ieſ. 14, 10. Hoſ. 2, 23. 24. Hiob. 15, 6. *canebant*, 1 Sam. 21, 11. c. 29, 5. it. *affligebantur*, Hoſ. 10, 2. cum Affixo

fixo et ה Paragog. יַעֲנוּכָה *respondent tibi*, Ier. 7,27. foem. תַּעֲנֶנָּה *respondebant*, Iud. 5,29. pro תַּעֲנֶינָה; nisi potius sit sing. cum Affixo et Nun Epenthet. pro plur. per Enallagen Numeri: *respondebat illi*. Niph. נַעֲנָה *ad respondendum coactus est*, q. d. *respondens factus est*, it. *responsum est ei, exauditus est*, alibi *humiliatus, afflictus est*. Praet. נַעֲנֵיתִי *ad respondendum coactus* vel *adductus sum*, Ezech. 14,4. *afflictus sum*, Ps. 119,107. Part. נַעֲנֶה *coactus ad respondendum*, Ezech. 14,7. *afflictus*, Ies. 53,7. foem. נַעֲנָה *afflicta*, Ies. 58,10. Infin. הֵעָנֹת, vnde cum ל, exclusa Praeformante ה, לֵעָנֹת *humiliari, humiliare se*, Exod. 10, 3. Fut. אֵעָנֶה *respondetur mihi, exaudior*, Hiob. 19,7. יֵעָנֶה *responsum feret*, Hiob. 11,2. *exaudietur*, Prou. 21,13. Pih. praet. עִנָּה *oppressit, depressit, afflixit*, Ps. 102,24. Thren. 3,33. it. *compressit*, sensu *venereo*, Deut. 22,24.29. 2 Sam. 13,22. Ezech. 22,11. it. *cecinit*. Part. מְעַנֶּה *affligens*, pl. מְעַנִּים, vnde cum Affixo מְעַנַּיִךְ *affligentes te*, Ies. 60,14. Zeph. 3,19. Infin. עַנּוֹת *affligere, humiliare*, Num. 30,14. Ies. 58,5. it. *canere, canendi*, Exod. 32,18. Ps. 88,1. et Forma Chald. עַנֵּה *affligendo*, Exod. 22,22. Imp. pl. עַנּוּ *comprimite*, Iud. 19,24. *canite*, Ies. 27,2. Fut. אֲעַנֶּה, vnde cum Vau, וָאֲעַנֶּה (per Syncopen pro וָאֲעַנֶּה) *et affligam*, 1 Reg. 11,39. תְּעַנֶּה *affliges*, Gen. 31,50. Exod. 22,22. pl. תְּעַנּוּ *affligetis, humiliabitis*, Leuit. 16,29. cum Nun Parag. תְּעַנּוּן Exod. 22,21. etc. Pyh. praet. עֻנֵּיתִי *afflictus, humiliatus sum*, Ps. 119,71. part. מְעֻנֶּה *afflictus*, Ies. 53,4. infin. cum Affixo עֻנּוֹתוֹ τὸ *affligi eius*, Ps. 132,1. fut. תְּעֻנֶּה *affligetur, humiliabitur*, Leuit. 23,29. Hiph. part. מַעֲנֶה *respondens, respondet, exaudit*, (al. *respondere faciens*,) Eccles. 5,19. et sec. quosdam Prou. 29,19. fut. יַעֲנֶה *respondere facit*, al. *respondet*, Eccles. 10,19. cum Affixo יַעֲנֵנִי *respondere faciet me*, Hiob. 20,3. Hithpah. praet. הִתְעַנָּה *afflixit se, afflictioni se exposuit*, 1 Reg. 2,26. infin. הִתְעַנּוֹת *affligere, humiliare se*, Dan. 10,12. Esr. 8,21. imper. foem. הִתְעַנִּי *humilia te*, Gen. 16, 9.

עֲנָה Chald. *respondit*, it. *oppressit, afflixit*. Praet. foem. עֲנַת *respondit*, Dan. 5,6. pl. עֲנוֹ *responderunt*, Dan. 2,7.10. c. 3,9.16. c. 6,14. part. praes. עָנֵה *respondens, respondet*, Dan. 2,5.8.15.20. 26.27.47. c. 3,14.19.24.25.26.28. etc. part. praet. עֲנֵה *afflictus*, pl. עֲנַיִן *afflicti*, Dan. 4,24.

עָנָו m. (mutata tertia radicali ה in ו,) semel עָנָיו sec. Kri Num. 12,3. 1) *afflictus, miser*, pl. עֲנָוִים *afflicti, miseri*, Ps. 10,17. Ies. 29,19. pro quo interdum in Kethibh occurrit עֲנִיִּים, eodem sensu, vt Ps.

9,13.

9,13. Pf. 10,12. Prou. 3,34. c. 14,21. c. 16,19. etc. in regim. עֲנְוֵי Pf. 76, 10. 2) *animo depressus, humiliatus, humilis, mansuetus*, Num. 12, 3. Ief. 29,19. Zeph. 2,3. Pf. 147,6.

עֲנָוָה f. *depressio animi, humilitas, mansuetudo*, Prou. 15,33. c. 22, 4. Zeph. 2, 3.

עַנְוָה f. *afflictio, humiliatio*, (fcil. *actiua*,): vnde cum Affixo עַנְוָתְךָ *afflictio* fiue *humiliatio tua*, qua fcil. *me humiliasti*, Pf. 18, 36. Sed עַנְוָה Pf. 45,5. potius habet ה Parag. idemque fignificat quod יַעַן *propter*. SCHVLTENSIO de *Defect. ling. Hebr.* p. 222. eft Imperat. mutatâ tertiâ radicali ה in ו, qui verba l. c. exponit: *responde rigorem vigoremque iustissimum*.

עָנִי m. *afflictus, miser, pauper*, Deut. 24,12.14.15. Pf. 10,2. Prou. 15,22. Ief. 26,6. etc. pl. עֲנִיִּים *afflicti, miseri, pauperes*, Pf. 12,6. Hiob. 34,28. pro quo interdum in Kethibh legitur עֲנָוִים, eodem fenfu, vt Pf. 9,19. Ief. 32,7. Amof. 8,4. etc. In regim. עֲנִיֵּי Pf. 72,4. Ief. 10,2. cum Affixo עֲנִיֶּיךָ *afflicti, miseri tui*, Pf. 72, 2. Pf. 74, 19. Foem. עֲנִיָּה *afflicta, misera*, Ief. 10,30. c. 51, 21. c. 54, 11.

עֳנִי m. *afflictio, miseria*, Exod. 3,7.14. 1 Sam. 1,11. Pf. 107,10. Thren. 1,3. etc. in paufa עֹנִי Deut. 16,3. Pf. 88,10. femel cum Cholem pleno, עוֹנִי Pf. 107, 41. fic fec. Kethibh 2 Sam. 16,12. vbi Kri habet עֵינִי *oculus meus*, fcil. lacrymans. Cum Affixo עָנְיוֹ *afflictio, miseria eius*, Hiob. 36,15.

עֱנוּת f. *miseri hominis status: miseria*, Pf. 22, 25.

עִנְיָן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *afflictio magna*, metonymice *res, qua quis se valde affligit* et *excruciat*, Ecclef. 2,26. c. 3,10. c. 5,2. c. 8,16. in regim. עִנְיַן Ecclef. 1,13. c. 4,8. c. 5, 13. cum Affixo עִנְיָנוֹ *afflictio eius*, Ecclef. 2,23.

יַעַן Formam habet tanquam à יָעַן, fed fignificationem ab ענה, Arab. עני *voluit, intendit, spectauit res ad aliquem*, et proprie *intentionem* fiue *causam motiuam* atque *finalem* exprimit, quam agens *intendit: respectus* vulgo bene exponitur. Sed in Particulam abit, fignificans, cum Nominibus quidem, *propter*, vt Ezech. 5,9. Hagg. 1,9. cum Verbis autem, *quia, eo quod, quandoquidem*, idque vel nude pofitum, vt Num. 20,12. 1 Reg. 20,42. 2 Reg. 22, 19. Ief. 37,29. Ier. 5,14. etc. vel fequente אֲשֶׁר, vt Gen. 22,16. 1 Sam. 30,22. 1 Reg. 3,11. 2 Chron. 1,11. aut כִּי, vt Num. 11,20. 1 Reg. 13, 21. Ief. 7,5. femel cum אשר fumitur pro *vt, propterea vt*, Ezech.

 12,12.

12, 12. Aliquoties emphaseos causa geminatur, יַעַן וּבְיַעַן q. d. *quia et cum quia, propter et cum propter*, proprie *respectu et cum respectu*, i. e. *quia omnino, omninoque propter*, Leuit. 26, 43. Ezech. 13, 10. et sine ו, יַעַן בְּיַעַן Ezech. 36, 3.

יָעֵן m. (petita similiter Forma tanquam à rad. יען,) in plur. יְעֵנִים sec. Kri Thren. 4, 3. vulgo *vlulae*, sic dictae à *clamore*, quo *alternatim respondent*, coll. ענה Ies. 13, 22. quod pluribus defendit FVLLERVS in *Miscell. S.* L. VI. c. 7. sed BOCHARTVS intelligit *struthiones foeminas*, alias רְנָנִים. Kethibh l. c. pro כַּיְעֵנִים *sicut struthiones foeminae*, habet כִּי עֲנִים *quia sicut struthiones* (omisso כ *Similitudinis*) *in deserto*, scil. est: vt עֲנִים sit à sing. עָן, aliâ Formâ; vel lege כִּי עֹנִים *quando clamant*, scil. *filii* siue *paruuli eius*, ex v. 2. et 4.

יַעֲנָה f. *clamor*, ab ענה *clamauit*; sed Forma est tanquam à יען: vnde בַּת יַעֲנָה *filia clamoris*, i. e. *vlula*, quam explicationem pluribus tuetur FVLLERVS in *Miscell. S.* L. VI. c. 7. sed BOCHARTO est *struthio foemina*, tam *clamosa*, vt ad dimidiam leucam audiatur, Leuit. 11, 16. Deut. 14, 15. בְּנוֹת יַעֲנָה *vlulae* vel *struthiones foeminae*, Hiob. 30, 29. Ies. 13, 21. c. 34, 13. c. 43, 20. Ier. 50, 39. Mich. 1, 8.

מַעֲנֶה m. *responsio, responsum, exauditio*, Prou. 15, 1. c. 29, 19. Hiob. 32, 3. 5. in regim. מַעֲנֵה Prou. 15, 23. c. 16, 1. Mich. 3, 7. Inde per Apocopen factum

מַעַן (pro מַעֲנֶה, sicut מַעַל pro מַעֲלָה etc.) eiusdem originis et significationis cum praeced. יַעַן; sed semper habet praefixum ל, לְמַעַן q. d. *propter intentionem, propter* vel *ad respectum*. Nude positum, cum Nominibus et Pronominibus significat *propter*, vt 1 Reg. 8, 41. c. 11, 39. 2 Reg. 8, 19. Ies. 62, 1. Dan. 9, 17. Ps. 5, 9. 2 Chron. 21, 7. etc. cum Verbis autem, vel nude positum vel sequente אֲשֶׁר, *vt, propterea vt*, Gen. 27, 25. Exod. 4, 5. Deut. 4, 1. Ios. 3, 4. 2 Sam. 13, 5. Ies. 41, 20. Ier. 7, 10. Ezech. 12, 16. c. 20, 26. Amos. 2, 7. etc. Occurrit quoque cum Affixis: לְמַעֲנִי *propter me*, 2 Reg. 19, 34. c. 20, 6. Ies. 37, 35. c. 43, 25. c. 48, 11. לְמַעַנְךָ *propter te*, Hiob. 18, 4. Dan. 9, 19. לְמַעֲנֵהוּ *propter se ipsum*, Prou. 16, 4. לְמַעַנְכֶם *propter vos*, Deut. 3, 26. Ies. 43, 14. Ezech. 36, 23. 33.

מַעֲנָה f. *sulcus*, proprie *locus* vel *pars* terrae aratro *depressa* et *subacta*, 1 Sam. 14, 14. pl. מַעֲנוֹת *sulci*, vnde cum Affixo מַעֲנוֹתָם *sulcos suos*, sec. Kethibh Ps. 129, 3. sed Kri habet מַעֲנִיתָם *sulcum suum*, tanquam à מַעֲנִית.

תַּעֲנִית f. (cum ת Heemantico sensus *reciproci,*) *afflictio* vel *humiliatio sui*, cum Affixo תַּעֲנִיתִי *humiliatio mea*, qua *me ipsum afflixi* et *humiliaui*, Esr. 9, 5.

עָנַן in genere *texit*, *operuit*, *obduxit*, vt Arab. غان, per Formarum Verborum *Imperfectorum* alternationem. Part. praes. עוֹנֵן *tectas artes exercens*, *praestigiator*, 2 Reg. 21, 6. c. 33, 6. conf. suis locis לָט vel לַהַט et rad. כשף. Plur. עֹנְנִים *praestigiatores*, Ies. 2, 6. cum Affixo עֹנְנֵיכֶם *praestigiatores vestri*, Ier. 27, 8. foem. עֹנְנָה *praestigiatrix*, *tectas artes exercens*, Ies. 57, 3. Pih. infin. עַנֵּן *obducere*; aliis *nubes facere*, vt à Nomine עָנָן, *nubes*, formatum sit: vnde cum Affixo עַנְנִי (cum Scheua *Composito* loco *Simplicis*,) τὸ *obducere meum*, vel τὸ *nubes facere meum*, Gen. 9, 14. Est et alia Forma Coniugationis Pih. עוֹנֵן *tectas artes exercuit*, *praestigiis vsus est*, vnde part. מְעוֹנֵן *praestigiator*, Deut. 18, 10. pl. מְעֹנְנִים *praestigiatores*, Deut. 18, 14. fut. pl. תְעוֹנְנוּ *praestigiis vtemini* vel *vtamini*, Leuit. 19, 26.

עָנָן m. *nubes*, q. d. *tectio* siue *obductio coeli*, Gen. 9, 14. Exod. 13, 21. Num. 12, 5. Deut. 4, 11. etc. conf. synonym. עָב et Verbum כסה passim de *nubibus*, vt Exod. 24, 15. 16. Ps. 147, 8. etc. In regim. עֲנַן Exod. 40, 38. Hos. 6, 4. cum Affixo עֲנָנוֹ *nubes eius*, Hiob. 26, 9. c. 37, 15. pl. עֲנָנִים *nubes*, Ier. 4, 13.

עֲנָנָה f. id. Hiob. 3, 4.

עֲנָן m. Chald. id. pl. עֲנָנִין *nubes*, vnde in regim. עֲנָנֵי Dan. 7, 13.

עָנַף rad. inusit. Arab. عنف, et cum א, انف, in 8 Coniug. *primo exorsus est*, et spec. de *primo rei vigore* vsurpatur, vnde عنفوان *principium vigoris*, anson *prima germina*, anfson *ager primum germinans*. Inde sunt

עָנֵף m. inusit. in foem. עֲנֵפָה *germinans*, vulgo *ramosa*, Ezech. 19, 10.

עָנָף (Nomen *Effectus*,) m. *ramus*, q. d. *primum germinantis arboris principium*, Ezech. 17, 8. 23. c. 31, 3. Malach. 3, 19. in regim. עֲנַף Leuit. 23, 40. pl. עֲנָפִים *rami*, cum Affixo עֲנָפֶיהָ *rami eius*, Ps. 80, 11.

עָנָף m. id. cum Affixo עַנְפְּכֶם *ramus vester*, Ezech. 36, 8.

עֲנַף m. Chald. id. pl. עַנְפִּין *rami*, cum Affixo עַנְפּוֹהִי *rami eius*, Dan. 4, 9. 11. 18.

עָנַק *circumdedit*, *cinxit*, specialiter *collum*. Praet. foem. עֲנָקַתְ, vnde cum Affixo עֲנָקַתְמוֹ *cinxit eos* vel *eorum collum*, Ps. 73, 6. Hiph. הֶעֱנִיק *cingere fecit collum*, i. e. *collo imposuit*: Infin.

Infin. הַעֲנֵיק *collo imponendo*, Deut. 15, 14. fut. תַּעֲנִיק *collo impones* vel *imponas*, ib. sumta locutione à modo gestandi res, quae humeris imponuntur, sicque *collum circumdant*.

עֲנָק m. *torques*, *collare*, quo *collum cingitur*, Cant. 4, 9. pl. m. עֲנָקִים *torques*, *collaria*, Prou. 1, 9. pl. foem. עֲנָקוֹת Iud. 8, 26.

עָנַשׁ *mulctauit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְעָנְשׁוּ *et mulctabunt*, *mulctent*, Deut. 22, 19. part. Pahul pl. עֲנוּשִׁים *mulctati*, Amos. 2, 8. infin. absol. עָנוֹשׁ *mulctando*, Exod. 21, 22. infin. constr. עֲנוֹשׁ *mulctare*, *mulctam imponere*, Prou. 17, 26. c. 21, 11. fut. cum Vau Conuers. וַיַּעֲנֹשׁ *et mulctauit*, 2 Chron. 36, 3. Niph. praet. pl. in pausa נֶעֱנָשׁוּ *mulctati sunt*, Prou. 22, 3. c. 27, 12. fut. יֵעָנֵשׁ *mulctabitur*, *mulctetur*, Exod. 21, 22.

עֹנֶשׁ m. *mulcta*, 2 Reg. 23, 33. Prou. 19, 19.

עֲנָשׁ m. Chald. id. Esr. 7, 26.

עֶנֶת, vnde בְּעֶנֶת Chald. vid. infra sub rad. עתה.

עָסַס *calcauit*, *conculcauit*, *calcando pressit*, Chald. עסא. Praet. plur. defect. cum Vau Conuers. וְעַסּוֹתֶם *et conculcabitis*, Malach. 3, 21.

עָסִיס m. *succus*, *calcando expressus*, spec. *succus uvarum*, *mustum*, Ies. 49, 26. Ioël. 1, 5. c. 4, 18. Amos. 9, 13. in regim. עֲסִיס Cant. 8, 2.

עָעַר, vnde descendere videri queat יְעֹעֵרוּ Ies. 11, 5. vid. in rad. עור.

עֵפָה, vnde עֵפָתָה, vid. in עֵיפָה sub rad. עוף.

עֳפִי m. *frons arboris*, à rad. Syr. עפא *floruit*, in Aphel *creuit*, Arab. עפי *fronduit arbor*, it. *luxuriauit herba*. Inde est pl. עֳפָאִים *frondes*, Ps. 104, 12.

עֳפִי m. Chald. id. vnde cum Affixo עָפְיַהּ *frons eius*, et collectiue, *frondes eius*, Dan. 4, 9. 11. 18.

עָפַל *tumuit*, Arab. *tumore laborauit*. In Kal non occurrit. Hiph. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיַּעְפִּלוּ *et tumide* i. e. *arroganter*, *superbe egerunt*, Num. 14, 44. Sic Lat. *tumeo*, *tumor*, *tumidus*, Graec. οἴδημα vel οἶδμα, οἰδαίνω, ὄγκος, ὀγκηρός etc. de *arrogantia* dicuntur. Sed SCHVLTENS in *Animaduers.* exponit: *et neglexerunt*, scil. monita Mosis, coll. Arab. غفل, et Deut. 1, 42. quem etiam sequitur VRIEMOET in *Obseruat. Miscell.* p. 314. 315. Pyh. praet. foem. עֻפְּלָה *tumefacta*, *inflata est*, SCHVLTENSIO *neglectus sit*, Habac. 2, 4. vbi יָשְׁרָה ישר opponitur.

עֹפֶל m. *cliuus, tumulus*, Ief. 35, 14. Mich. 4, 8. alibi *Proprium* eſt. Sic Lat. *tumulus* dicitur à *tumendo*; *tumere* de terrae *collibus* dixit AVIENVS in *Deſcript. Orb.* v. 478. et 506. et *tumores terrae* ſunt *tumuli*. Plur. עֳפָלִים de *tumoribus ani* ſiue *mariſcis* dicitur, ſec. Kethibh Deut. 28, 27. 1 Sam. 5, 6. 9. 12. in regim. עָפְלֵי 1 Sam. 6, 4. cum Affixo עָפְלֵיכֶם *mariſcae veſtrae*, 1 Sam. 6, 4. ſed Kri vbique habet טְחוֹרִים, quod vid. ſuo loco. Idem morbus videtur eſſe, quem *tumores Syrios* dixit MARTIALIS L. III. *Epigr.* 43.

עָפַר Arab. *ſubalbus fuit*, et per *Gain*, *texit, operuit*. Inde eſt Hebr. part. praeſ. foem. *ſubſtantiue* vſurpatum, עֹפֶרֶת *plumbum*, Exod. 15, 10. Num. 31, 22. Ier. 6, 29. Ezech. 22, 18. 20. Zach. 5, 7. 8. etc. à *colore ſubalbo*, vnde German. bleyfarbig pro *liuido*, et *plumbum liuens* dixit MANTVANVS.

עֹפֶר m. *hinnulus ceruae aut capreae*, Cant. 2, 9. 17. c. 8, 14. à *colore ſubalbo*. Certe Arab. أعفر eſt 1) *ſubalbicans*, 2) *rubra* vel potius *ex albo ſubrubicunda arena*, 3) *dorcas* eiusdem *coloris*. Aliter ſentit BOCHARTVS, qui *hinnulum* ſic dictum putat à *lanugine* ſiue *pilis minutis*, eius cornibus adnaſcentibus, à rad. Arab. غفر *villoſus fuit*: vnde *hinnulus* NONNO vocatur δασύθριξ et λαχνήεσσα. Plur. עֳפָרִים *hinnuli*, Cant. 4, 5. c. 7, 4.

עָפָר m. *puluis*, proprie *craſſior, arena ſubalba* ſiue *ex albo ſubrubicunda*, vt Arab. modo adductum; vel q. d. *tectio terrae*, vt אָבָק, (coll. Ezech. 26, 10.) Gen. 2, 7. Deut. 32, 24. Ioſ. 7, 6. Pſ. 22, 30. etc. In regim. עֲפַר Gen. 13, 16. Exod. 8, 12. cum Affixo עֲפָרוֹ *puluis eius*, Deut. 9, 21. Inde formatum eſt Verbum in Pih. praet. עִפַּר *puluerem* vel potius *arenam ſparſit*, 2 Sam. 16, 13.

עַפְרָה f. id. Mich. 1, 10. vbi בֵּית לְעַפְרָה per Paronomaſian dicitur pro בֵּית עַפְרָה. Pl. עַפְרוֹת *pulueres*, in regim. עַפְרוֹת Prou. 8, 26. Hiob. 28, 6.

עֵץ m. *arbor*, it. *lignum ex arbore*, Gen. 1, 11. 12. c. 2, 9. 16. Exod. 9, 25. Leuit. 11, 32. Deut. 12, 2. etc. à rad. Arab. עצא, alias עטא, *germinauit, ramos expandit arbor*. *Lignum haſtae* eſt *haſtile*, ſec. Kri 1 Sam. 17, 7. vbi Kethibh habet חֵץ *haſtile acutum*. Cum Affixo עֵצוֹ *lignum ſuum*, Hoſ. 4, 12. pl. עֵצִים *arbores*, it. *ligna*, Leuit. 1, 7. Ioſ. 10, 26. in regim. עֲצֵי Gen. 6, 14. Exod. 25, 10. 13. cum Affixo עֵצֵינוּ *ligna noſtra*, Thren. 5, 4.

עֵצָה f. id. Ier. 6, 6. Aliud vid. ſub rad. יעץ.

עָצַב in genere, coll. Arab. *constrinxit*, *pressit*, *compressit*, (vid. vt radicem hanc ex Arab. illustrauerit b. SCHVLTENS de *Defect. ling. Hebr.* p. 142. seq. et in *Specim. Obseruat.* ad Gen. c. 2.) hinc spec. 1) *dolore, moerore affecit*, 1 Reg. 1, 6. Ies. 54, 6. et intransitiue, *dolore affectus est*, sec. quosdam, 1 Chron. 4, 10. conf. suo loco חָבַל. 2) *formauit, finxit*, proprie *premendo* et *compingendo*, vt *figulus facit*, in Pih. Hiob. 10, 8. Praet. Kal cum Affixo עֲצָבוֹ *dolore* siue *moerore affecit eum*, 1 Reg. 1, 6. Part. Pahul foem. עֲצוּבָה *dolore, moerore affecta*, in regim. עֲצוּבַת Ies. 54, 6. Infin. constr. עָצְבִּי *dolore, moerore affici*, vnde cum Affixo עָצְבִּי *dolore affici me*, 1 Chron. 4, 10. Niph. praet. נֶעֱצַב *dolore, moerore affectus est*, 1 Sam. 20, 34. 2 Sam. 19, 3. fut. יֵעָצֵב *dolore afficitur* vel *afficiatur*, 1 Sam. 20, 3. Eccles. 10, 9. pl. תֵּעָצְבוּ *dolore afficiamini*, Gen. 45, 5. in pausa תֵּעָצֵבוּ Neh. 8, 10. 11. Pih. praet. pl. עִצְּבוּ *dolore affecerunt*, Ies. 63, 10. sed cum Affixo עִצְּבוּנִי *formarunt me*, Hiob. 10, 8. fut. pl. in pausa יְעַצֵּבוּ *moerore afficiunt, moesta faciunt*, i. e. *faciunt*, vt verba *tristia* edam, conf. Chald. קָל עֲצִיב Dan. 6, 21. vel *exasperant*, (coll. דְּבַר עֶצֶב Prou. 15, 1. et rad. Aethiop. עצב *durus*, *asper fuit*,) SCHVLTENSIO *vexant*, *torquent*, Ps. 56, 6. Hiph. praet. הֶעֱצִיב id. quod Pih. vnde Infin. cum Praefixo et Affixo לְהַעֲצִיבָה (excidente Mappik pro לְהַעֲצִיבָהּ) *ad fingendum illud* (regimen coeli), *ad imaginem eius effingendam*, scil. placentis, (quod praecedit,) Ier. 44, 19. Certe apud Graecos in sacrificiis vsitata fuit *placenta cornuta*, ad speciem *lunae primum apparentis* efformata, conf. LACKEMACHERI *Antiquit. Graec.* P. III. c. 1. §. 13. Fut. pl. cum Affixo יַעֲצִיבוּהוּ *dolore afficiebant eum*, Ps. 78, 40. Hithpah. fut. וַיִּתְעַצֵּב *et dolore se affecit*, *doluit apud se*, Gen. 6, 6. pl. וַיִּתְעַצְּבוּ *et dolore se affecerunt*, *doluerunt apud se*, Gen. 34, 7.

עֲצַב Chald. id. vnde part. Pehil עֲצִיב *dolore*, *moerore affectus*, i. e. *tristis*, Dan. 6, 21.

עָצָב m. *simulacrum*, *idolum*, à *formando* siue *fingendo*. Pl. עֲצַבִּים *idola*, Hos. 4, 17. Zach. 13, 2. 2 Chron. 24, 18. in regim. עֲצַבֵּי Ps. 106, 38. Ps. 135, 15. cum Affixo עֲצַבֵּיהֶם *idola eorum* vel *sua*, 1 Sam. 31, 9. Ies. 46, 1.

עֶצֶב m. 1) *vas fictile*, (Samar. עזף,) Ier. 22, 28. 2) *dolor*, Gen. 3, 16. vnde *verbum doloris*, i. e. *dolorificum*, *asperum*, *durum*, Prou. 15, 1. metonymice *labor cum dolore coniunctus*, Prou. 10, 22. c. 14, 23. pl. עֲצָבִים *dolores*, *moerores*, Ps. 127, 2. metonymice *la-*

bores

bores cum dolore coniuncti, et noua Metonymia, *opes dolorifico labore partae*, vnde cum Affixo עֲצָבֶיךָ *labores tui*, *opes tuae*, SCHVLTENSIO *nerui tui*, tum corporis scil. tum crumenae, Prou. 5, 10.

עֹצֶב m. 1) *idolum*, cum Affixo עָצְבִּי *idolum meum*, Ief. 48, 5. 2) *dolor*, *moeror*, 1 Chron. 4, 9. vnde *via doloris*, i. e. *dolorem* et *moerorem pariens*, Pf. 139, 24. cum Affixis עָצְבִּי *dolor* fiue *moeror meus*, 1 Chron. 4, 10. עָצְבְּךָ *dolor*, *moeror tuus*, Ief. 14, 3.

עַצָּב m. in pl. עַצָּבִים *labores dolorifici*, vel potius *impofitiones laborum*: eft enim Verbale ex Pih. vnde plur. cum Affixo עַצְּבֵיכֶם *labores veftri* vel *laborum impofitiones veftrae*, SCHVLTENSIO *omnibus neruis veftris*, per Ellipfin Praefixi ב, Ief. 58, 3.

עַצֶּבֶת f. *dolor vehemens*, in regim. עַצֶּבֶת Prou. 15, 13. pl. עַצְּבוֹת, vnde cum Affixo עַצְּבוֹתָם *dolores eorum*, Pf. 16, 4. Pf. 147, 3.

עַצֶּבֶת f. id. Prou. 10, 10.

עִצָּבוֹן m. (cum terminatione *augmentat.*) *dolor magnus*, Gen. 3, 17. in regim. עִצְּבוֹן Gen. 5, 29. cum Affixo עִצְּבוֹנֵךְ *dolor tuus*, Gen. 3, 16.

מַעֲצֵבָה f. *dolor*, Ief. 50, 11.

עצד radix Hebraeis inufit. Arab. *cecidit*, *refecuit*, Samar. et Aethiop. *demeffuit*. Inde eft

מַעֲצָד m. *fecuris*, *afcia*, vt Arab. مِعْضَد, Ier. 10, 3. Sed Ief. 44, 12. vbi fermo eft de *ferro*, aliud inftrumentum intelligatur oportet, fortaffis *lima*, CLERICO *malleus*.

עָצָה *claufit*. Part. praef. עֹצֶה *claudens*, Prou. 16, 30.

עָצֶה m. Leuit. 3, 9. *fpina dorfi*, vel fec. BOCHARTVM in *Hieroz.* P. I. p. 497. *os coccygis*, fic dictum à *firmitate* et *robore*, ex fignificatione radicis Arab. עצא, alias עצץ, *durus*, *firmus fuit*. Conf. IKENII Differt. de *Ablegminibus facrificiorum* c. 1. §. 14.

עָצַל *piger fuit*. Niph. fut. pl. תֵּעָצְלוּ *pigri fiatis*, Iud. 18, 9.

עָצֵל m. *piger*, Prou. 6, 6. 9. c. 10, 26. c. 13, 4. c. 15, 19. c. 19, 24. c. 20, 4. c. 21, 25. etc.

עַצְלָה f. *pigritia*, Prou. 19, 15.

עַצְלוּת f. *ftatus pigri*: *pigritia*, Prou. 31, 27.

עֲצַלְתַּיִם f. *pigritia*, vnde dual. עֲצַלְתַּיִם *gemina pigritia*, *vtriusque* fcil. *manus*, DRVSIO *pigritia animi et corporis*, Ecclef. 10, 18. Sed

Dua-

Dualem vocis ſignificationem *intendere*, ſententia eſt ALBERTI in *Porta ling. S.* ad h. n. et ſic conf. ſuo loco אַשְׁרֵי et צְהֳרַיִם.

עָצַם et **עָצֹם** *valuit, inualuit*; idque vel *numero: multus*, *numeroſus fuit* vel *factus eſt*, *multiplicatus eſt*, vt Exod. 1, 7. Pſ. 40, 6. 13. Pſ. 69, 5. Ier. 15, 8. c. 30, 14. 15. etc. vel *robore: robuſtus*, *potens fuit* vel *factus eſt*, *roboratus eſt*, vt Gen. 26, 16. Dan. 8, 8. c. 11, 23. it. *clauſit*, ex ſignificatione rad. Chald. עמץ, alias עמץ, Arab. غمض *conniuit*, *arctauit oculum*; vel petita ſignificatione à radice cognata עצה, Ieſ. 29, 10. c. 33, 15. Praet. pl. עָצְמוּ *multi*, *multiplicati*, *a*, *ſunt*, Pſ. 40, 6. 13. Ier. 5, 7. in pauſa עָצֵמוּ *inualuerunt*, Pſ. 38, 20. part. praeſ. עֹצֵם *claudens*, Ieſ. 33, 15. part. Pahul עָצוּם *validus*, idque vel *numero: numeroſus*, *multus*, Deut. 9, 14. Pſ. 35, 18. Ieſ. 60, 22. Ioël. 1, 6. vel *robore: robuſtus*, *fortis*, Prou. 30, 26. pl. עֲצוּמִים *numeroſi*, it. *robuſti*, *fortes*, Pſ. 135, 10. Prou. 18, 18. Zach. 8, 22. et עֲצֻמִים Deut. 4, 38. Mich. 4, 8. etc. cum Affixo עֲצוּמָיו *robuſti eius*, ſcil. leunculi, Pſ. 10, 10. ſic bene Cl. I. W. SCHROEDERVS in *Commentar. Philol.* ad h. l. Infin. conſtr. עֲצֹם, vnde cum Affixo עָצְמוֹ τὸ *inualeſcere eius*, Dan. 8, 8. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיַּעַצְמוּ *et multiplicati ſunt*, Exod. 1, 7. 20. Pih. fut. cum Vau Conuers. וַיְעַצֵּם *et clauſit* vel *claudere fecit*, Ieſ. 29, 10. Alia ſignificatio recurret ſub Nomine עֶצֶם. Hiph. fut. cum Affixo et Vau Conuers. וַיַּעֲצִמֵהוּ *et numeroſum fecit eum*, Pſ. 105, 24.

עֶצֶם foem. ſemel maſc. *os*, *oſſis*, à *robore* et *firmitate*, quam corpori praeſtat, Gen. 2, 23. Exod. 12, 46. Num. 9, 12. Ezech. 37, 7. etc. per Synecdochen totum *corpus*, et *ſubſtantia corporis*, Exod. 24, 10. hinc ſumitur pro Pronomine, *ipſemet*, *idem*, Gen. 7, 13. Exod. 12, 17. Leuit. 23, 14. Ioſ. 10, 27. etc. Cum Affixo עַצְמִי *os meum*, Gen. 29, 14. 2 Sam. 19, 13. 14. plur. maſc. עֲצָמִים *oſſa*, Ezech. 24, 4. 5. Amoſ. 6, 10. cum Affixo עֲצָמַי *oſſa mea*, Pſ. 6, 3. Hiob. 30, 17. pl. foem. עֲצָמוֹת *oſſa*, Pſ. 51, 10. Prou. 14, 30. in regim. עַצְמוֹת Exod. 13, 19. Ioſ. 24, 32. cum Affixo עַצְמֹתָיו *oſſa eius*, 1 Reg. 13, 31. Pſ. 34, 21. Inde formatum eſt Verbum in Pih. praet. עִצֵּם *oſſa abſtulit*, *exoſſauit*, cum Affixo עִצְּמוֹ *exoſſauit eum*, Ier. 50, 17.

עֹצֶם m. *robur*, Deut. 8, 17. Hiob. 30, 21. cum Affixo עָצְמִי *robur meum*, al. *os meum* vel *ſubſtantia mea*, Pſ. 139, 15.

עָצוּם m. in pl. עֲצוּמִים *robora*, vnde ſec. quosdam cum Affixo עֲצוּמָיו *robora eius*, Pſ. 10, 10. vid. tamen antea עָצוּם in rad.

עָצְמָה f. id. Ies. 40, 29. Nah. 3, 9. it. *numerositas, multitudo,* n regim. עָצְמַת Ies. 47, 9.

עֲצֻמָה f. Verbale Pihelicum, vnde pl. עֲצֻמוֹת *confirmationes, assertiones, defensiones,* coll. Arab. عصمة *defensio.* Cum Affixo עֲצֻמוֹתֵיכֶם *confirmationes, defensiones, assertiones vestrae,* Ies. 41, 21.

תַּעֲצֻמוֹת pl. foem. *corroborationes sui,* Ps. 68, 36. cum ת Hemantico notionis *reciprocae.*

עֵצֶן m. idem quod Arab. غصن *thyrsus,* i. e. *hasta aculeata,* vnde cum Affixo עֶצְנוֹ *thyrsus* siue *hasta eius* vel *sua,* sec. Kethibh 2 Sam. 23, 8. Vid. supra עֲדִין.

עָצַר eiusdem significationis est cum Graeco κρατέω et Lat. *teneo* cum Compositis. Significat enim 1) *continuit, retinuit, detinuit, cohibuit,* Num. 17, 13. Iud. 13, 15. 16. 2 Sam. 24, 25. 1 Reg. 18, 44. Ps. 106, 30. Hiob. 4, 2. c. 12, 15. etc. prout Lat. dicitur *tenere iracundiam, lacrymas, linguam, risum, vocem, dolorem,* etc. pro *continere* siue *cohibere,* Graec. κρατεῖν: specialiter *clausum tenuit, conclusit,* Gen. 16, 2. Deut. 11, 17. 1 Reg. 8, 35. Ier. 33, 1. 2 Chron. 7, 13. etc. 2) *imperauit,* vel, vt CICERO dixit, *imperium tenuit,* aut, vt CAESAR, *imperii summam tenuit,* Graec. κρατεῖν, 1 Sam. 9, 17. 3) *tenuit* כֹּחַ (*vires,*) est vel *vires retinuit,* Dan. 10, 8. 16. vel *obtinuit* et *habuit,* siue *potuit, valuit,* 1 Chron. 29, 14. 2 Chron. 2, 6. c. 13, 20. Dan. 11, 6. sic vero Nomen כֹּחַ interdum per Ellipsin reticetur, vt 2 Chron. 14, 10. c. 20, 37. Praet. cum Affixo עֲצָרַנִי *cohibuit, conclusit me,* Gen. 16, 2. plur. עָצְרוּ *valuerunt, potuerunt,* 2 Chron. 20, 37. sed עָצְרוּ בְמִלִּים (cum ב *Obiecti*) *cohibuerunt verba,* (Latinis *tenuerunt vocem,*) i. e. *siluerunt,* Hiob. 29, 9. Part. Pahul עָצוּר *cohibitus, conclusus,* Deut. 22, 36. 1 Chron. 12, 1. Neh. 6, 10. Ier. 33, 1. et עָצֻר Ier. 20, 9. de *concluso et relicto in Israele,* 1 Reg. 9, 8. c. 14, 10. varias eruditorum sententias collegit E. F. COBIVS in Dissert. de *mingente in parietem* §. 14. seq. Foem. עֲצֻרָה *cohibita, conclusa,* 1 Sam. 21, 6. Infin. absol. עָצֹר *cohibendo, concludendo,* Gen. 20, 18. infin. constr. עֲצֹר *tenere, habere,* 2 Chron. 22, 8. vnde *tenere* בְּמִלִּין (cum ב *Obiecti*) *verba,* i. e. *silere,* Hiob. 4, 2. Fut. אֶעֱצֹר *cohibebo, concludam, clausum tenebo,* 2 Chron. 7, 13. תַּעְצֹר *cohibeas, detineas,* 2 Reg. 4, 24. sed cum Affixo תַּעְצְרֵנִי *cohibebis, retinebis me,* Iud. 13, 16. יַעְצוֹר *tenebit, habebit,* 2 Chron. 2, 6. it. *imperium tenebit,* 1 Sam. 9, 17. *valeat,* 2 Chron. 14, 10. sed

יַעְצֹר בַּמַּיִם (cum ב Obiecti) *cohibet aquam*, Hiob. 12, 15. cum Affixo et ה Parag. יַעַצָרְכָה *cohibeat*, *detineat te*, 1 Reg. 18, 44. cum Vau Conuers. et Affixo וַיַּעַצְרֵהוּ *et cohibuit*, *coërcuit eum*, vel *clausum tenuit eum*, vt sequitur, 2 Reg. 17, 4. etc. Niph. praet. foem. in pausa נֶעֱצָרָה *cohibita est*, Num. 17, 15. part. נֶעְצָר *conclusus*, 1 Sam. 21, 8. infin. הֵעָצֵר *cohiberi*, *concludi*, 1 Reg. 8, 35. 2 Chron. 6, 26. fut. תֵּעָצַר *cohibebitur*, 2 Sam. 24, 21. 1 Chron. 25, 22.

עֶצֶר m. *imperium*, Iud. 18, 7.

עֹצֶר m. *cohibitio*, *conclusio*: vnde *cohibitio* siue *conclusio vteri*, i. e. *vter à pariendo cohibitus* et *sterilis*, Prou. 30, 16. coll. Gen. 16, 2. c. 20, 18. specialiter *detentio* et *conclusio in carcere*, Ps. 107, 39. Ies. 53, 8. coll. Ier. 33, 1. c. 39, 15. c. 36, 5. aliis *pressura*, *angustia*, ex significatione radicis Chald. Syr. et Arab. עצר *pressit*.

עֲצָרָה f. *festum*, *dies feriatus*, q. d. *cohibitio à labore*, 2 Reg. 10, 20. Ies. 1, 13. Ioël. 1, 14. c. 2, 15. coll. Leuit. 23, 36. Num. 29, 35. Deut. 16, 8. conf. IKENII *Dissert. Philol. Theol.* p. 62. seq. Plur. עֲצָרוֹת *festa*, cum Affixo עַצְּרֹתֵיכֶם *festa vestra*, Amos. 5, 21.

עֲצֶרֶת f. id. Leuit. 23, 36. Num. 29, 35. Deut. 16, 8. Neh. 8, 18. 2 Chron. 7, 9. Sed Ier. 9, 1. per Metonymiam sumi videtur pro ipso *coetu feriante*.

מַעְצָר m. *cohibitio*, *coërcitio*, Prou. 25, 28.

מַעְצוֹר m. *id*, *quo* quis ab agendo *cohibetur* et *detinetur*, i. e. *impedimentum*, 1 Sam. 14, 6.

עָקַב in genere *pone fuit*, *à tergo secutus est*, vt Arab. specialiter *ad insidiandum*: hinc *circumuenit*, *defraudauit*, Chald. *insidiatus est*, (alias עקף *dolose egit*,) Aethiop. *callide et insidiose obseruauit*, Arab. *circumuenit*. Sic Arab. דבר *pone fuit*, in 2 Coniug. *dolose egit*. Infin. absol. עָקוֹב *circumueniendo*, Ier. 9, 3. fut. יַעְקֹב *circumuenit*, ibid. cum Vau Conuers. et Affixo וַיַּעְקְבֵנִי *et circumuenit me*, Gen. 27, 36. Pih. fut. cum Affixo יְעַקְּבֵם *inuestigari*, *obseruari sinit ea*, scil. fulgur et tonitru, Hiob. 37, 4. coll. v. seq. et rad. Syr. עקב *inuestigauit*. Alii aliter.

עָקֹב m. *fraudulentus*, *fallax*, Ier. 17, 9. metaphorice de *eo*, *in quo gressus tuto figi nequit*: *lubricus*, Ies. 40, 4. sic foem. עֲקֻבָּה Hos. 6, 8. Conf. de h. n. Celeb. WINCKLERI *Hypomnemat. Philol.* p. 30. seq.

עֵקֶב m. idem quod Arab. عقبي *finis*, q. d. *postremum rei*, it. *compensatio rei*, *praemium*, q. d. *postremum laboris*. Sic Graec.

Graec. λοισθήϊα (Ion. pro λοισθεῖα,) *praemia* significat, à λοῖσθος vel λοίσθιος *postremus*. Priori sensu occurrit Ps. 119, 33. 112. vbi tamen עֵקֶב potius *aduerbialiter* sumitur pro *finaliter*, *vsque ad finem*. Posteriori sensu exstat Ps. 19, 12. Ps. 40, 16. Prou. 22, 4. Alibi in Particulam abit, exprimens vel Praepositionem *ob*, *propter*, q. d. *in praemium*, *in compensationem*, vt Gen. 22, 18 Ies. 5, 23. vel Coniunctionem *quia*, *propterea*, *eo quod*, idque vel nude, vt Num. 14, 24. Deut. 8, 20. vel sequente כִּי, 2 Sam. 12, 10. Amos. 4, 12. aut אֲשֶׁר, Gen. 22, 18. c. 26, 5. 2 Sam. 12, 6.

עָקֵב m. in genere *postremum rei*, *id*, *quod pone est*, vel *sequitur*, spec. 1) *postremum exercitus*, Gen. 49, 19. Ios. 8, 13. 2) *calcaneus*, *pars pedis extrema*, (vt אֲפָסִים,) Gen. 3, 15. Ps. 41, 10. Hiob. 18, 9. in regim. עֲקֵב Gen. 25, 26. cum Affixo עֲקֵבוֹ *postremum*, *extremum eius*, Ios. 8, 13. pl. עֲקֵבִים *calcanei*, in regim. עִקְּבֵי Gen. 49, 17. Iud. 5, 22. vt recte et Formae conuenientius legitur; cum Affixo עֲקֵבַיִךְ *calcanei tui*, Ier. 13, 22. 3) *insidians*, *circumueniens*, vnde pl. cum Affixo עֲקֵבַי *insidiantes mihi*, *circumuenientes me*, Ps. 49, 7. Inde formatum est *Denominatiuum*, ad modum Coniugationis Pih.

עָקֵב masc. *impressio calcanei*, i. e. *vestigium*, in pl. עֲקֵבִים *vestigia*, in regim. עִקְּבֵי (excidente Dagesch Forti) *vestigia*, Cant. 1, 8. pl. foem. עִקְּבוֹת id. Ps. 89, 52. cum Affixo עִקְּבוֹתֶיךָ *vestigia tua*, Ps. 77, 20.

עָקְבָה f. *insidiae*, *fraus*, 2 Reg. 10, 19. In plerisque tamen codicibus ב sine Dagesch *Leni* scriptum legitur: quomodo *Infinitiuus* esset cum ה Paragog.

עָקַד *ligauit*, *circumligauit*. Fut. cum Vau Conuers. וַיַּעֲקֹד *et ligauit*, Gen. 22, 9.

עָקֹד m. *varius*, *variegatus*, proprie *variis circulis* quasi *circumligatus*, Gen. 30, 40. conf. suo loco בָּרֹד. Sic ab Arab. עצם *ligauit*, fit أعصم *variegatis pedibus animal*. Plur. עֲקֻדִּים *varii*, Gen. 30, 39. c. 31, 8. 10. 12. 35.

עָקָה radix Hebraeis inusit. Arab. עקא *retinuit*, *detinuit*. Inde est

מַעֲקֶה m. *peribolus tecti*, *quo* à delabendo *detinetur*, q. d. *retinaculum*, Deut. 22, 8.

עָקַל *intortus*, *tortuosus fuit*, in Kal inusit. Pyh. part. מְעֻקָּל *peruersus*, *intortus*, *um*, Habac. 1, 4.

עֲקַלָּתוֹן m. (tanquam à Primitiuo foem. עֲקַלָּה *tortuositas*, *intorsio*,) *valde tortuosus*, Ies. 27, 1.

עֲקַלְקַל m. id. vnde pl. foem. עֲקַלְקַלּוֹת *tortuosae*, *tortuosa*, Iud. 5, 6. cum Affixo עֲקַלְקַלּוֹתָם *tortuosa sua*, Ps. 125, 5.

עֲקַר Chald. *auulsit*, *abstulit*, *transtulit*, *traduxit*, Hebr. spec. *abstulit* siue *auulsit à radice*, siue alio *traducendum* et *transplantandum*, siue non: vulgo *eradicauit*. Infin. constr. עֲקוֹר *auellere à radice*, vulgo *eradicare*, Eccles. 3, 2. Niph. fut. תֵּעָקֵר *eradicabitur*, Zeph. 2, 4. Sed Pih. praet. עִקֵּר *neruos abstulit* siue *succidit*, *eneruauit*, Ios. 11, 9. per Metathesin formatum est à עָרָק *neruus*, *vena*, obseruante BOCHARTO in *Hieroz.* P. I. p. 178. quae Metathesis etiam obtinet in Arab. ערק *terrae radices auulsit*, in 4 Coniug. *radices egit*, ab Hebr. עקר. Praet. pl. עִקְּרוּ *eneruarunt*, Gen. 49, 6. fut. תְּעַקֵּר *eneruabis*, *enerues*, Ios. 11, 6. וַיְעַקֵּר *et eneruauit*, 2 Sam. 8, 4. 1 Chron. 18, 4.

עֲקַר Chald. id. vnde Ithpehel praet. plur. more Syrorum אֶתְעֲקַרוּ sec. Kethibh, vel אֶתְעֲקַרָה (in foem.) sec. Kri, *auulsa sunt*, Dan. 7, 8.

עֵקֶר m. *tradux*, *surculus*, *qui à radice auulsus alio traducitur* et *transplantatur*: vnde metaphorice עֵקֶר *tradux familiae peregrini*, dicitur *homo è familia peregrini oriundus*, Leuit. 25, 47.

עָקָר m. *sterilis*, Deut. 7, 14. q. d. *eradicatus*, i. e. *ex quo vis generandi eradicata est*, vel à rad. Arab. עקר *sterilis fuit*. Foem. עֲקָרָה *sterilis*, Gen. 11, 30. Exod. 23, 26. Iud. 13, 2. 3. 1 Sam. 2, 5. etc. et עֲקֶרֶת Ps. 113, 9.

עִקַּר m. Chald. vulgo *radix*; sed à *radice* distinguitur Dan. 4, 12. 20. 23. quare potius idem esse videtur cum Hebr. עֵקֶר.

עַקְרָב m. *scorpio*, Deut. 8, 15. cum HILLERO compono ex עקר Hebr. *eradicauit*, Arab. *interfecit*, et ex אָב *pater*; vnde et Lat. *nepa* dicitur, i. e. *necans patrem*, vt vetus Glossarium apud MARTINIVM in *Lex. Philolog.* sub voc. *Nepa* exponit. *Scorpionem* parentem necare, testantur PLINIVS L. XI. c. 25. et ARISTOTELES in *Histor. animal.* L. V. c. 26. Plur. עַקְרַבִּים *scorpiones*, metaphorice *homines pessimos* notat, Ezech. 2, 7. et genus *virgae* siue *scuticae*, 2 Reg. 12, 11. 14. 2 Chron. 10, 11. 14. de quo vid. BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. p. 644. HILLERVS tamen in *Hierophyt.* P. I. c. 42. intelligit *rhamnos* vel *rhamnorum aculeos*. Conf. FR. VLR. WALTHERI Dissert. de *poena flagellorum et scorpionum*.

עָקַשׁ *tortuosus, inuersus, peruersus fuit.* Niph. part. נֶעְקַשׁ *intortus, peruersus*, in regim. נֶעְקַשׁ Prou. 28, 18. Pih. praet. pl. עִקְּשׁוּ *peruerterunt*, Ies. 59, 8. part. מְעַקֵּשׁ *peruertens, intorquens*, Prou. 10, 9. fut. pl. in pausa יְעַקֵּשׁוּ *peruertunt, tortuosum faciunt*, Mich. 3, 9. Hiph. fut. cum Vau Conuers. et Affixo וַיַּעְקְשֵׁנִי *et peruersum me fecit* siue *arguit*, Hiob. 9, 20. ex Chaldaismo pro וַיַּעְקִישֵׁנִי, vt 1 Sam. 17, 25.

עִקֵּשׁ m. *peruersus*, Deut. 32, 5. 2 Sam. 22, 27. Ps. 101, 4. Prou. 8, 8. etc. pl. עִקְּשִׁים *peruersi*, Prou. 2, 15. in regim. עִקְּשֵׁי Prou. 11, 20.

עִקְּשׁוּת m. *status τοῦ* עִקֵּשׁ: *peruersitas*, Prou. 4, 24. c. 6, 12.

מַעֲקָשׁ m. *locus tortuosus et anfractuosus*, in pl. מַעֲקַשִּׁים *loca tortuosa*, Ies. 42, 16. vbi opponuntur *loco recto*.

עָרַב in genere *miscuit, permiscuit, inuicem commiscuit, permutauit*; hinc 1) *negotiatus est*, q. d. *permiscuit* et *permutauit merces*, Ezech. 27, 9. 27. 2) *spopondit, fideiussit, in fidem recepit*, quod fit sui cum alterius persona *permixtione* et *permutatione*, Gen. 43, 9. c. 44, 32. Prou. 11, 15. c. 22, 26. c. 27, 13. Ier. 30, 21. quam tamen significationem eliminatam vult OEDERVS in *Animaduers. S.* p. 261. seq. 3) *oppignerauit, pignus cum mutuo permutauit*, Neh. 5, 3. conf. עבט. 4) *gratus, suauis fuit, placuit, oblectauit*: *variatio* enim et *mutatio delectat*, Ps. 104, 34. Ps. 119, 122. Prou. 3, 24. c. 13, 19. Ies. 37, 14. Ier. 31, 26. etc. 5) *obscuratus, obtenebratus est*, q. d. *lux cum tenebris permixta* et *permutata est*, Iud. 19, 9. Ies. 24, 11. Praet. foem. עָרְבָה *obscurata, obtenebrata est*, Ies. 24, 11. it. *placuit, suauis fuit*, Ier. 31, 26. עָרַבְתְּ *grata fuisti*, Ezech. 16, 17. Part. praes. עֹרֵב *spondens*, Prou. 17, 18. Aliud vid. inter Nomina. Plur. עֹרְבִים *spondentes*, Prou. 22, 26. it. *oppignerantes*, Neh. 5, 3. in regim. עֹרְבֵי *negotiantes*, Ezech. 27, 27. Infin. constr. עֲרוֹב *negotiari*, Ezech. 27, 9. it. *obtenebrescere, vesperascere*, Iud. 19, 9. Imper. עֲרֹב *sponde*, aliis *oblecta*, Ps. 119, 122. cum Affixo עָרְבֵנִי *sponde pro me, in fidem tuam recipe me*, Ies. 38, 14. Hiob. 17, 3. Fut. אֶעֱרָב *spondebo*, cum Affixo et Nun Epenthet. אֶעֶרְבֶנּוּ *spondebo pro eo, in fidem meam recipiam eum*, Gen. 43, 9. יֶעֱרַב *gratus sit*, Ps. 104, 34. sed pl. יֶעֶרְבוּ *grata erunt*, Hos. 9, 4. Hiph. infin. הַעֲרֵב, vid. sub Nomine עֶרֶב *vespera.* Hithpah. הִתְעָרֵב *miscuit* siue *permiscuit se*, it. *sponsionem cum altero fecit, sponsione cum altero contendit*, German. wetten. Praet. plur. הִתְעָרְבוּ *miscuerunt se*, sequitur: *quoad semen sanctum*: vel *semine sancto cum gentibus terrarum*, Esr.

9, 2. imper. הִתְעָרֵב *sponsionem ini*, 2 Reg. 18, 23. Ies. 36, 8. fut. תִּתְעָרַב *miscebis, misceas te*, Prou. 20, 19. c. 24, 21. יִתְעָרַב *miscebit se*, Prou. 14, 10. pl. cum Vau Conuers. וַיִּתְעָרְבוּ *et commiscuerunt se*, Ps. 106, 35.

עֲרַב Chald. *miscuit*. Pahel part. praet. מְעָרַב *mixtum*, Dan. 2, 43. Ithpahal part. מִתְעָרַב *miscens se*, Dan. 2, 43. plur. מִתְעָרְבִין *miscentes se*, Dan. 2, 43.

עֹרֵב m. *coruus*, Gen. 8, 7. Leuit. 11, 15. Deut. 14, 14. Ps. 147, 9. etc. à *colore obscuro* et *nigro*, coll. rad. Arab. per Gain, *niger fuit*, et Cant. 5, 11. Sic Graec. δνοφερὸς et ὄρφνινος à *tenebris* ad *nigredinem* significandam transferuntur. Plur. עֹרְבִים *corui*, 1 Reg. 17, 4. 7. (vbi tamen quidam aliter exponunt,) in regim. עֹרְבֵי Prou. 30, 17.

עָרֵב m. *gratus, suauis*, Prou. 20, 17. Cant. 2, 14.

עָרֹב m. vulgo *mixtura* et *colluuies animalium*, BOCHARTO *musca nigra*, τοῖς LXX κυνόμυια; *curculionem* intelligit ZELTNERVS in not. ad Exod. 8, 21. *lupos* D. G. WERNER in *Nov. Miscell. Lips.* Vol. III. P. 2. Occurrit Exod. 8, 21. 22. 24. 29. 31. Ps. 78, 45. Ps. 105, 31.

עֵרֶב m. 1) *turba mixta, miscella hominum*, Exod. 12, 38. Neh. 13, 3. 2) *trama, subtegmen*, quod stamini ex aduerso *immiscetur* et *intertexitur*, Leuit. 13, 48. 51. 52. 53. 56-59.

עֶרֶב m. 1) *turba mixta*, Ier. 50, 37. 2) Nomen *Proprium* regionis, *Arabia*, 1 Reg. 10, 15. alias עֲרָב et עֲרַב, de quo vid. *Onomast. V. T.* p. 107. et 178. 3) *salix*, vnde pl. עֲרָבִים *salices*, Ps. 137, 2. Ies. 15, 12. c. 64, 4. sic dictae, quod virgis corbium palisque sepimentorum *tramae* instar *immisceantur* et *implicentur*; in regim. עַרְבֵי Leuit. 23, 40. Hiob. 40, 22. 4) עֶרֶב *vespera*, (quomodo semel foem. est, 1 Sam. 20, 5.) à *permixtione* et *permutatione lucis cum tenebris*; sicut Arab. שמיש *aurora*, similiter à *mixtione* dicitur, Gen. 1, 5. 8. Exod. 16, 6. Leuit. 23, 32. Deut. 23, 12. etc. Dual. עַרְבַּיִם *vesperae duae*, i. e. *vespera media*, Exod. 12, 6. c. 16. 12. Leuit. 23, 5. Num. 9, 3. 5. 11. etc. sicut צָהֳרַיִם *geminus splendor*, est *meridies*, et in *Propriis* שַׁחֲרַיִם *media aurora*, 1 Chron. 8, 8. conf. HILLERI *Syntagm. Hermeneut.* p. 216. Plur. עַרְבוֹת *vesperae*, Ier. 5, 6. coll. Habac. 1, 8. et Zephan. 3, 3. Inde formatum est Verbum in Hiph. הֶעֱרִיב *vesperi* aliquid *egit*, in infin. הַעֲרֵב *vesperi* id *agendo*, 1 Sam. 17, 16.

עֲרָבָה f. *locus campestris, planities*, Deut. 2, 8. Ios. 3, 16. 2 Sam. 4, 7. 2 Reg. 14, 25. Ier. 39, 4. etc. à *suauitate* et *amoenitate*, si nihil nisi *locum campestrem* significat. Sed quia etiam de *loco* mere *de-*

serto

ferto dicitur, vt Hiob. 24, 5. Ief. 35, 1. c. 51, 3. Ier. 50, 12. c. 51, 43. etc. et pro eo in Kethibh 2 Sam. 15, 28. c. 17, 16. exftat עֲבָרָה, rectius forfitan deducitur ab עבר Aethiop. *fterilis, aridus fuit* vel *factus eft.* Cum Affixo עַרְבָתָהּ *defertum eius*, Ief. 51, 3. pl. עֲרָבוֹת *loca campeftria*, metaphorice fec. quosdam *nubes* vel *coeli*, CLERICO *nubes obfcurae*, Pf. 68, 5. In regim. עַרְבוֹת Num. 22, 1. Deut. 34, 1. 8. Iof. 5, 10. etc.

עֲרֻבָּה f. *fponfio, vadimonium*, Prou. 17, 18. cum Affixo עֲרֻבָּתָם quod vulgo exponunt *arrbam* fiue *pignus eorum*, quo mediante fit *fponfio*, 1 Sam. 17, 18.

עֵרָבוֹן m. *pignus, arrhabo*, q. d. *fponfio firma* et *certa*, Gen. 38, 17. 18. 20.

מַעֲרָב m. 1) *commercium, negotiatio*, vel *merces, qua fit negotiatio*, cum Affixo מַעֲרָבֵךְ *commercium* vel *merces tua*, Ezech. 27, 9. 13. 17. 19. 25. 27. 34. pl. מַעֲרָבִים, cum Affixo מַעֲרָבַיִךְ *commercia* vel *merces tuae*, Ezech. 27, 33. 2) *occidens*, q. d. *locus vefperi, locus occafus folis, vbi occidente fole fit vefpera*, (coll. rad. Syr. et Arab. per *Gain*, *occidit fol*,) Ief. 43, 5. Pf. 75, 7. 1 Chron. 7, 28. Dan. 8, 5. etc. cum ה Parag. מַעֲרָבָה *occidentem verfus*, 1 Chron. 26, 30. 2 Chron. 32, 30. c. 33, 14.

מַעֲרָבָה f. *occidens*, Ief. 45, 6.

תַּעֲרוּבָה f. in pl. תַּעֲרֻבוֹת *fponfiones, vadimonia*, q. d. *permixtiones* fiue *permutationes fui cum perfona alterius:* vnde *filii fponfionum* fiue *vadimoniorum* dicuntur *obfides*, 2 Reg. 14, 14. 2 Chron. 25, 24.

עָרַג in genere *extulit*, Arab. et Aethiop. *afcendit*, q. d. *extulit fe*, fpecialiter *extulit vocem: vociferatus eft, clamauit.* Fut. תַּעֲרֹג *vociferatur, clamat*, Pf. 42, 2. Ioël. 1, 20.

עֲרוּגָה f. *areola horti*, q. d. *elatio terrae*, vt fynonym. מִגְדָּלוֹת, Cant. 5, 14. In regim. עֲרוּגַת Cant. 5, 13. pl. עֲרוּגוֹת *areolae*, Cant. 6, 2. et עֲרֻגוֹת Ezech. 17, 7. 10.

עָרוֹד m. *onager*, Hiob. 39, 5. fec. I. C. CLODIVM à rad. Arab. עָרַד *fugit, aufugit*: quod fit animal *timidum*; fed ex obferuatione SCHVLTENSII in *Commentar.* ad l. c. radix Arab. proprie notat *micare, emicare, celeriter profilire:* vnde potius à *celeritate curfus* fic dictus fit, vt פֶּרֶא. BOCHARTO denique eft ὀνοματοποιητικόν, vt Lat. *rudo.*

עֲרַד m. Chald. id. in pl. עֲרָדִין *onagri*, in Statu Emphat. עֲרָדַיָּא Dan. 5, 21.

עָרָה *nudus fuit*, vt Arab. ערי, *nudatus est*; sed in Kal non occurrit: עָרָה enim Ief. 32, 11. ratione Formae ad עור *pertinet*, vbi vid. Niph. נֶעֱרָה *nudatus est*, et de *vase aquae* et ipsa *aqua*, *euacuatus*, *effusus est*. Fut. יֵעָרֶה *effundetur*, Ief. 32, 15. Pih. praet. עֵרָה *nudum fecit*, *nudauit*, Ief. 22, 6. Zeph. 2, 14. it. *euacuauit*. Infin. עָרוֹת *nudando*, Habac. 3, 13. et alia Forma petita ab עור, עַרְעַר *nudando*, al. *euacuando*, Ier. 51, 58. Imper. pl. עָרוּ *nudate*, Ief. 3, 13. Fut. per Apocopen תְּעַר (Dagesch Forti ante ר non compensato,) *denudes*, *nudam relinquas*, al. *euacues*, Pf. 141, 8. cum Vau Conuers. f. וַתְּעַר *et euacuauit*, Gen. 24, 20. יְעָרֶה *denudabit*, Ief. 3, 17. pl. יְעָרוּ *euacuabant*, 2 Chron. 24, 11. Hiph. praet. הֶעֱרָה *nudauit*, Leuit. 20, 18. 19. Hithpah. part. מִתְעָרֶה *effundens*, *diffundens se*, Pf. 37, 25. coll. Niph. et Pih. in sensu *effundendi*, et rad. Arab. cognat. عرر in 5 Coniug. *diffusus est*, *creuit*. Fut. foem. 2 perf. תִּתְעָרִי *nudabis te*, Thren. 4, 21. sed foem. 3 perf. תִּתְעַרְעַר *denudabit* vel *euacuabit se*, Ier. 51, 58. Formam potius accipit ab עור.

עוֹר m. *cutis*, *pellis*, vid. sub rad. עור.

עָרָה f. *nuditas*, vnde pl. עָרוֹת *nuditates*, scil. erunt, Ief. 19, 7. vulgo *papyros* intelligunt, quod pluribus defendit I. G. VNGERVS in Differt. de *Papyro frutice* ad l. c.

עֶרְוָה f. (mutata tertia radicali ה in ו, Arab. per Metathesin عورة,) in genere *nuditas*, Gen. 42, 9. 12. Exod. 28, 42. Ezech. 16, 8. Hof. 2, 11. specialiter *nuditas pudendorum* fiue *pudenda nuda*, Gen. 9, 22. 23. Exod. 20, 23. Leuit. 18, 7. 8. 18. 19. metonymice, quia *nuditas turpis* et *dedecorosa* est, cuius nos pudet, *turpitudo*, *foeditas*, Deut. 23, 15. c. 24, 1. In regim. עֶרְוַת Gen. 9, 22. 23. Leuit. 18, 7. cum Affixo עֶרְוָתוֹ *nuditas eius*, Leuit. 20, 17.

עַרְוָה f. Chald, id. vnde in regim. עַרְוַת Efr. 4, 14.

עַרְעָר et **עֲרוֹעֵר** vid. sub rad. עור.

עֵרֹם m. (cum ם Heemantico *Intensiuo*,) *nuditas summa* et *omnimoda*, Hiob. 24, 7. it. *plane nudus*, *summe nudus*, 1 Sam. 19, 24. Ief. 20, 3. 4. Amof. 2, 16. Hiob. 1, 21. pl. עֲרוּמִּים (pro עֲרֻמִּים) *plane nudi*, Gen. 2, 25. Hiob. 22, 6. foem. עֵרֻמָּה *plane nuda*, Hof. 2, 5. sed **עֵירֹם** vel **עָרוֹם** vid. fub rad. עור, עָרוּם autem sub seq. rad. ערם.

מַעֲרֶה m. *locus nudus et planus nec montibus tectus*: *planities*, coll. rad. Aethiop. ዐረየ *planus*, *aequalis fuit*. In regim. מַעֲרֵה Jud. 20, 33.

מַעֲרָה f. id. vnde plur. in regim. מַעֲרוֹת *loca plana, planities*, sec. Kethibh 1 Sam. 17, 23. vbi Kri habet מַעַרְכוֹת *acies*. Sed

מְעָרָה f. (Verbale Pihelicum,) *locus euacuatus* et *excauatus*, *cauerna, spelunca*, Gen. 19, 30. Ios. 13, 4. 1 Sam. 24, 3. 8. 1 Reg. 19, 9. 13. etc. Vulgo tamen deducunt ab Arab. غار *profundus, cauus fuit*, vnde et gâron *cauerna, spelunca*. In regim. מְעָרַת Gen. 23, 9. 1 Sam. 22, 1. pl. מְעָרוֹת *speluncae*, Iud. 6, 2. Ies. 32, 14.

מַעַר m. (per Apocopen pro מַעֲרֶה,) *locus nudus*, i. e. *spatium*, 1 Reg. 7, 36. spec. *locus* vel *pars corporis nuda: nuditas*, vnde cum Affixo מַעְרֵךְ *corporis pars nuda tua, nuditas tua*, Nah. 3, 5.

מַעֲרֹם m. *locus* siue *pars corporis plane nuda: nuditas*, vnde pl. cum Affixo מַעֲרֻמֵּיהֶם *nuditates eorum*, 2 Chron. 28, 15.

תַּעַר com. (cum ת sensus *reciproci*,) in genere aliquid *se nudans* et *euacuans*, spec. 1) *nouacula*, quae dum ex vagina extrahitur, *se denudat*, Num. 6, 5. c. 8, 7. Ps. 52, 4. Ies. 7, 20. Ezech. 5, 1. 2) *vagina*, quae extracto gladio *se euacuat*, cum Affixis תַּעְרֵךְ *vagina tua*, Ier. 47, 6. תַּעְרָהּ *vagina sua*, 1 Sam. 17, 51. 2 Sam. 20, 8. Ezech. 21, 8. 9. 10. 35.

עָרַךְ *struxit, ordinauit, disposuit, vnum alteri aptauit*, Gen. 22, 9. Exod. 40, 4. 23. Leuit. 1, 7. spec. de *ordinatione* et *dispositione aciei*, Iud. 20, 22. 1 Chron. 22, 33. 35. etc. sic sec. quosdam Hiob. 37, 19. et intransit. *disposuit se*, vt Ps. 5, 4. Hiob. 33, 5. per Metonymiam *aestimauit, taxauit*, Leuit. 27, 8. 12. 14. 2 Chron. 23, 35. Hiob. 36, 19. it. *comparauit*, Ies. 40, 18. Hiob. 28, 17. 18. et intransitiue, *comparauit se*, Ps. 89, 7. Hiob. 28, 17. 19. quia res, cum aliis *aestimandae* et *comparandae*, iuxta se *ponuntur* et *disponuntur*. Alii tamen significationem *aestimandi* et *comparandi* ex notione *ordinandi aciem* per Metaphoram deducunt, q. d. *duas res ita iuxta se ponere*, vt quasi cum invicem *de valore certent*. Praet. foem. עָרְכָה *disposuit, apparauit*, Prou. 9, 2. Part. praes. pl. עֹרְכִים *instruentes, apparantes*, Ies. 65, 11. in regim. עֹרְכֵי 1 Chron. 12, 8. 33. 35. part. Pahul עָרוּךְ *instructus, apparatus*, Ies. 30, 33. Ier. 6, 23. Ezech. 23, 41. in regim. עֲרוּךְ Ioël. 2, 5. foem. עֲרוּכָה *disposita, ordinata, um*, 2 Sam. 23, 5. pl. עֲרֻכוֹת *dispositae*, Ios. 2, 6. Infin. absol. עָרֹךְ *instruendo*, Ies. 21, 5. infin. constr. עֲרֹךְ *instruere, apparare*, Iud. 20, 22. Ps. 78, 19. Imper. cum

cum ה Parag. עֶרְכָה *instrue*, scil. *verba*, (vt c. 37, 19. sec. quosdam,) vel potius intransit. *dispone te*, Hiob. 33, 5. pl. עִרְכוּ *apparate, instruite*, Ier. 46, 3. c. 50, 14. Fut. אֶעֱרֹךְ *disponam, apparabo*, aliis intransitiue, *disponam, apparabo me*, Ps. 5, 4. cum ה Parag. אֶעֶרְכָה Ps. 50, 21. Hiob. 23, 4. תַּעֲרֹךְ *instruis, apparas*, Ps. 23, 5. יַעֲרֹךְ *disponet*, Exod. 27, 21. Leuit. 24, 3. 4. it. *aestimabit*, Hiob. 36, 19. *comparabit se*, Ps. 89, 7. cum Affixo et Nun Epenthet. יַעַרְכֶנָּה *comparabit se* vel *comparabitur cum illa*, Hiob. 28, 17. 19. pl. cum Affixo יַעַרְכוּנִי *instruunt*, scil. *aciem*, Vulg. *militant contra me*, Hiob. 6, 4. pro יַעַרְכוּ עָלַי etc. Hiph. praet. הֶעֱרִיךְ *taxauit*, 2 Reg. 23, 35. fut. יַעֲרִיךְ *taxabit, aestimabit*, Leuit. 27, 14.

עֵרֶךְ m. *comparatio: id quod comparatur*, Ps. 40, 6.

עֵרֶךְ m. 1) *dispositio, instructio*, Exod. 40, 4. 23. 2) *aestimatio, taxatio*, vnde *aestimatio* i. e. *pretium vestium*, Iud. 17, 10. cum Affixis עֶרְכְּךָ *aestimatio, taxatio tua*, Leuit. 5, 15. Num. 18, 16. עֶרְכָּהּ *aestimatio* h. e. *pretium eius*, Hiob. 28, 13. 3) *comparatio, aequiparatio*, vnde cum Affixo, (homo) עֶרְכִּי *comparationis, aequiparationis mei*, i. e. *mihi par* et *aequalis*, Ps. 55, 14. *amicus meus* exponitur à LVDOLFO in *Lex. Aethiop.* p. 655. coll. Aethiop. arc *amicus, socius*.

מַעֲרָךְ m. *dispositio*, pl. מַעֲרָכִים *dispositiones*, in regim. מַעַרְכֵי Prou. 16, 1.

מַעֲרָכָה f. id. Exod. 39, 37. Iud. 6, 26. specialiter *dispositio* et *instructio aciei*, vel ipsa *acies instructa*, 1 Sam. 4, 2. 12. 16. c. 17, 20. 21. 22. 48. pl. מַעֲרָכוֹת *dispositiones, strues*, Leuit. 24, 6. in regim. מַעַרְכוֹת *acies*, 1 Sam. 17, 10. 26. 36. 45. c. 23, 3. et sec. Kri 1 Sam. 17, 23.

מַעֲרֶכֶת f. *dispositio, strues*, Leuit. 24, 6. 7. 1 Chron. 9, 32. Neh. 10, 34. it. *acies*, 1 Sam. 17, 8.

עָרֵל m. *praeputiatus, incircumcisus*, Gen. 17, 14. Exod. 12, 48. 1 Sam. 17, 26. 36. metaphorice *profanus, impurus*, Exod. 6, 12. 30. Leuit. 26, 41. Ies. 52, 1. etc. in regim. עֲרַל Exod. 6, 12. 30. pl. עֲרֵלִים *praeputiati*, Leuit. 19, 23. Ios. 5, 7. in regim. עַרְלֵי Ier. 9, 25. Ezech. 44, 7. Foem. עֲרֵלָה *incircumcisa*, metaphorice Ier. 6, 10. Inde formatum est et significationem accepit Verbum

עָרַל *praeputiatum* i. e. *profanum* et *impurum habuit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וַעֲרַלְתֶּם *et praeputiatum* i. e. *impurum habebitis*, Leuit. 19, 23. Niph. imper. הֵעָרֵל *praeputiatus habetor* vel *agnoscitor*, Habac. 2, 16.

עָרֵל m. *praeputiatus*, Ezech. 44, 9.

עָרְלָה f. *praeputium*, Gen. 34, 12. Ier. 9, 24. metaphorice 1) *impuritas*, Deut. 10, 16. Ier. 4, 4. 2) *fructus primi triennii*, pro *impuro* et *profano* habendus, Leuit. 19, 23. In regim. עָרְלַת Exod. 4, 25. Deut. 10, 16. cum Affixis עָרְלָתוֹ *praeputium eius* vel *suum*, Gen. 17, 14. 24. 25. Leuit. 12, 3. עָרְלַתְכֶם *praeputium vestrum*, Gen. 17, 11. pl. עֲרָלוֹת (tanquam ab עֲרָלָה,) *praeputia*, Ios. 5, 3. in regim. עָרְלוֹת 1 Sam. 18, 25. Ier. 4, 4. cum Affixo עָרְלֹתֵיהֶם *praeputia eorum*, 1 Sam. 18, 27.

עָרַם *callidus fuit*, it. *pressit*, *compressit*, *coarctauit*, *colligauit*, petita significatione ab עמר. Part. Pahul עָרוּם *callidus*, tam in *bonam*, quam in *malam* partem sumitur, Gen. 3, 1. Prou. 12, 16. 23. c. 13, 16. c. 14, 5. etc. pl. עֲרוּמִים *callidi*, Prou. 14, 18. Hiob. 5, 12. c. 15, 5. Infin. absol. עָרֹם *callide agendo*, q. d. *callidus existendo*, 1 Sam. 23, 22. Niph. praet. pl. נֶעֶרְמוּ *compressae*, *coarctatae sunt*, vulgo *coacervatae sunt*, Exod. 15, 8. Hiph. fut. יַעְרִים *callidum facit*, *callide agit*, 1 Sam. 23, 22. Prou. 15, 5. c. 19, 25. pl. יַעֲרִימוּ *callidum faciunt*, Ps. 83, 4.

עָרֹם et **עֵירוֹם** vid. sub rad. עור, עָרוּם autem sub rad. ערה.

עֹרֶם m. *calliditas*, vnde cum Affixo עָרְמָם *calliditas eorum*, Hiob. 5, 13.

עָרְמָה f. id. Exod. 21, 14. Ios. 9, 4. Prou. 1, 4. c. 8, 5. 12.

עֲרֵמָה f. *aceruus*, q. d. *coarctatio* siue *compressio* rerum, Ruth. 3, 7. in regim. עֲרֵמַת Cant. 7, 3. Hagg. 2, 16. plur. masc. עֲרֵמִים *acerui*, Ier. 50, 26. pl. foem. עֲרֵמוֹת 2 Chron. 31, 6-9. Neh. 3, 34. c. 13, 15.

עַרְמוֹן m. *platanus* arbor, Gen. 30, 37. sec. HILLERVM in *Hierophyt*. P. I. p. 402. sic dicta, quod sua sponte *cortice se nudet*, ex significatione radicis Arab. ערם *cortice nudauit arborem*. Plur. עַרְמֹנִים *platani*, Ezech. 31, 8.

מַעֲרוֹם vid. sub rad. ערה.

עֲרִיסָה f. *massa*, q. d. *mixtio farinae cum aqua*: *farina aqua mixta*, à rad. Chald. ערס *commiscuit*. Plur. עֲרִיסוֹת *massae*, cum Affixis עֲרִיסוֹתֵינוּ *massae nostrae*, Neh. 10, 38. עֲרִיסֹתֵיכֶם *massae vestrae*, Num. 15, 20. 21. Ezech. 44, 30.

עָרַף *abscidit*, *resecuit*, *amputauit*, vt Arab. per *Gain*, specialiter *caput* siue *ceruicem*, Exod. 13, 13. c. 34, 20. Deut. 21, 4. 6. Ies. 66, 3. metaphorice *destruxit*, Hos. 10, 2. it. *fluxit*, *stillauit*,

Deut. 32, 2. c. 33, 28. petita significatione à רעף. Praet. 2 perf. עָרַפְתָּ, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וַעֲרַפְתּוֹ *et decollabis eum*, Exod. 13, 13. c. 34, 20. pl. וְעָרְפוּ *et decollabunt*, Deut. 21, 4. part. praef. עֹרֵף *decollans*, Ief. 66, 3. part. Pahul foem. עֲרוּפָה *decollata*, Deut. 21, 6. fut. יַעֲרֹף *fluet, stillabit*, Deut. 32, 2. it. *destruet, diruet*, Hof. 10, 2. pl. יַעַרְפוּ *fluent, stillabunt*, Deut. 33, 28.

עֹרֶף m. *ceruix*, posterior colli pars, Gen. 49, 8. Exod. 23, 27. Deut. 9, 9. 13. 2 Reg. 17, 14. etc. fic dicta à *defluxu faliuae* vel potius *fucci neruei*, qui per illam è cerebro in reliquas corporis partes deriuatur. *Dare ceruicem*, est *fe auertere*, 2 Chron. 29, 6. fed *dare hostes* (cum) *ceruice*, est eos *in fugam conuertere*, Exod. 23, 27. 2 Sam. 22, 41. Pf. 18, 41. fic *obuertere* alicui *ceruicem*, est vel *fe* ab eo *auertere*, Ier. 2, 27. c. 18, 17. c. 32, 33. vel ab eo *fugere*, Lat. *vertere terga*, Iof. 7, 8. 12. Ier. 48, 39. Cum Affixo עָרְפִּי *ceruix mea*, Hiob. 16, 12.

עֲרִיפִים m. pl. *ruinae, destructa, diruta*, vnde cum Affixo עֲרִיפֶיהָ *ruinae eius, destructa eius*, Ief. 5, 30.

עֲרָפֶל m. *caligo maxima*, Exod. 20, 21. Deut. 4, 11. 2 Sam. 22, 10. 1 Reg. 8, 12. etc. fec. HILLERVM in *Onomast. S.* p. 411. et HOTTINGERVM in *Analyfi Iobi* c. 22, 13. compof. ex 2 fynonymis ערב *obtenebratus eft*, Arab. per *Gain, occidit fol*, et אפל id.

עָרַץ *validus, fortis, durus fuit, valuit, inualuit*, vt Arab. ערץ, Pf. 10, 18. Ief. 47, 12. it. *fregit, contriuit*, Hiob. 13, 25. petita fignificatione à רעץ: hinc metaphorice *terruit, perturbauit*, Ief. 2, 19. 21. Verba enim *frangendi* ad *metum* et *terrorem* referuntur: vt חתת; fic Graec. πλήσσω fiue πλήττω *frango*, cum Compofitis fuis, Lat. *frangi metu* etc. Alibi *intranfitiue* fumitur: *fractus eft metu, territus eft, conturbatus, perturbatus eft*, vt Arab. ערץ, Deut. 1, 29. Iof. 1, 9. Ief. 8, 12. Hiob. 31, 34. etc. Inf. construct. עֲרֹץ *terrere*, Ief. 2, 19. 21. it. *inualefcere*, fec. quosdam, (fi feq. אֱנוֹשׁ de *improbo* intelligatur,) vel potius *conturbari*, אֱנוֹשׁ intellecto de *homine mifero et afflicto*, Pf. 10, 18. Fut. אֶעֱרוֹץ *reformidabam*, Hiob. 31, 34. תַּעֲרֹץ *franges, conteres*, Hiob. 13, 25. it. *terrearis, expauefcas*, Deut. 7, 21. Iof. 1, 9. foem. in paufa תַּעֲרוֹצִי *inualefces*, Ief. 47, 12. pl. תַּעַרְצוּ *terreamini*, Deut. 20, 3. c. 31, 6. cum Nun Parag. תַּעַרְצוּן Deut. 2, 29. Niph. part. נַעֲרָץ *qui metuitur* vel *reformidatur: terribilis, formidabilis*, Pf. 89, 8. Hiph. fut. pl. תַּעֲרִיצוּ *reformidetis*, Ief. 8, 12. יַעֲרִיצוּ *metuent, timebunt*, Ief. 29, 23.

עָרוּץ m. *fractura, ruptura, fissura*, Hiob. 30, 16.

עָרִיץ (Formae *dagessandae*,) m. *valde validus, fortis, durus*, Ps. 37, 35. Ies. 29, 20. c. 49, 25. Ier. 20, 11. Hiob. 15, 20. pl. עָרִיצִים *validi, fortes, duri*, Ps. 54, 5. Ies. 13, 11. in regim. עָרִיצֵי Ezech. 28, 7. c. 30, 11.

מַעֲרִיץ m. *terror*, vel potius *id, quo* quis *terretur*, cum Affixo מַעֲרִיצְכֶם *terror vester*, Ies. 8, 13.

מַעֲרָצָה f. *fractio*, vel *fragor*, Ies. 10, 33.

עָרַק *fugit*. Part. praes. pl. עֹרְקִים *fugientes*, Hiob. 30, 3. et *substantiue*, vulgo *arteriae, venae*, coll. Arab. عِرْق *vena, arteria, neruus*, vnde cum Affixo עֹרְקַי *arteriae meae*, Hiob. 30, 17. Aliter SCHVLTENS in *Commentar*. cui et עֹרְקִים Hiob. 30, 3. *rodentes*, et עֹרְקַי *rodentes me*, ex significatione radicis Syr. et Arab.

עָרַר radix inusit. cui sensum *sterilitatis* tribuunt, conuenit cum עור et ערה *nudus fuit*, q. d. *nudus fuit liberis*. Inde est

עֲרִירִי m. (cum terminatione quasi *gentilitia*,) q. d. *qui est ex genere et classe sterilium*, (tanquam ab עָרִיר *sterilis, nudus liberis*,) Gen. 15, 2. Ier. 22, 30. pl. עֲרִירִים *steriles*, Leuit. 20, 20. 21.

עַרְעָר et עֲרוֹעֵר vid. sub rad. עור.

עֶרֶשׂ f. *sponda, lectus tecto instructus*, German. Himmel-Bett, Deut. 3, 11. Ps. 41, 4. Ps. 132, 3. Amos. 3, 12. à rad. Arab. عرش *opus pergulare struxit*, in 2 Coniug. *tecto instruxit*. Cum Affixo עַרְשִׂי *lectus meus*, Ps. 6, 7. Prou. 7, 16. plur. עֲרָשׂוֹת *lecti, spondae*, vnde cum Affixo עַרְשׂתָם *spondae suae*, Amos. 6, 4.

עָשׁ vid. supra sub rad. עוש, et aliud infra sub rad. עשש.

עֵשֶׂב m. *herba*, Gen. 1, 11. 12. 29. 30. Exod. 9, 22. 25. Deut. 11, 15. Ps. 92, 8. etc. à rad. Arab. عشب *germinauit*. Cum Affixo עֶשְׂבָּם *herba eorum*, Ies. 42, 15.

עֲשַׂב m. Chald. id. Dan. 4, 12. in Statu Emphat. עִשְׂבָּא Dan. 2, 30. c. 4, 22. 29.

עִשְּׂבָה f. (Verbale Pihelicum,) *productio herbae: herba à terra producta*, vnde pl. עִשְּׂבוֹת *herbae*, Prou. 27, 25.

עָשָׂה *fecit*, idque sensu pro substrata materia admodum diuerso, vt Lat. *facio*. Praeter consuetam enim *faciendi* significationem denotat 1) *operari, laborare*, Exod. 31, 5. Ruth. 2, 19. Neh. 4, 15. Prou. 13, 16. c. 31, 13. Ier. 8, 8. et *occupatum esse* in re, German.

man. zu thun haben, Exod. 5, 9. 1 Reg. 20, 40. 2) *restaurare*, q. d. *denuo facere*, 2 Reg. 12, 12. 3) *agere*, Prou. 13, 16. 4) *exercere*, ausüben: vt *strenuitatem*, Num. 24, 18. 1 Sam. 14, 48. Pf. 60, 14. *iustitiam*, Pf. 106, 3. *misericordiam*, Ier. 9, 24. *regiam potestatem*, 1 Reg. 21, 7. 5) *committere, perpetrare:* vt *mendacium*, 2 Sam. 18, 13. *fraudem*, Dan. 11, 23. ficut Lat. *facere adulterium, scelus* etc. 6) *exsequi, obseruare*, de *praeceptis* et *mandatis*, Leuit. 20, 22. Deut. 15, 5. Esth. 9, 1. 2 Chron. 34, 31. 7) *producere, proferre*, de *fructibus*, Gen. 1, 10. 11. c. 41, 45. Pf. 107, 37. Habac. 3, 17. etc. fic Lat. *prouentum facere*, pro *proferre*, dixit COLVMELLA. 8) *constituere, ordinare*, ad munus fcil. aliquod, 1 Sam. 12, 6. 1 Reg. 12, 31. 2 Chron. 13, 9. c. 33, 6. vt Lat. *facere magistratum.* 9) *acquirere, comparare*, Gen. 11, 4. c. 12, 5. c. 31, 1. Deut. 8, 17. 18. Ief. 19, 9. Ier. 17, 11. Ezech. 28, 4. c. 38, 12. vt Graec. ποιεῖν βίον *comparare victum*, et Lat. *facere pecuniam*, pró *acquirere:* quo et referri poteſt locutio: *facite* i. e. *comparate apud me benedictionem*, 2 Reg. 18, 31. 10) *parare, praeparare in cibum*, Gen. 18, 7. 8. 1 Sam. 25, 18. 2 Sam. 12, 4. aut *in sacrificium*, Iud. 6, 19. 1 Reg. 18, 23. 11) *in causa esse, facere, vt* aliquid *fiat*, Ier. 2, 18. c. 4, 18. 12) *facere* rem *in aliquid*, infert *mutationem* eius *in nouum statum* vel *vsum*, Gen. 12, 2. Num. 11, 8. Ier. 37, 15. et sec. quosdam Hof. 8, 10. 13) *facere festum*, eſt *celebrare festum*, Deut. 5, 15. c. 16, 10. Iof. 5, 10. Esth. 9, 27. 28. 14) *sacrificare*, Exod. 10, 25. Leuit. 16, 9. Num. 6, 17. Ezech. 45, 17. 22. Pf. 66, 15. vt Graec. δρᾷν, ἔρδειν, ποιεῖν et ῥέζειν, et Lat. *facere*. 15) *premere, contrectando comprimere*, Ezech. 23, 3. 8. 21. et sec. KIMCHIVM Pf. 139, 15. alias עסס, Chald. עסר vel עסא. De ipſo quoque *congressu venereo* fumendum eſſe Gen. 34, 31. coll. Arab. غشي *iniit mulierem*, contendit Cl. LETTE in *Symbolis Brem.* T. III, p. 579. quo fenſu et Graec. ποιεῖν fubinde venire, obſeruat ALOYS. NOVARINVS in *Electis S.* L. VI. c. 65. 16) *concinnare, adornare*, zurecht machen, *lauando, praecidendo* etc. Deut. 21, 22. 2 Sam. 19, 25. Sic Lat. *facere barbam*, eſt *radere barbam*, apud LAMPRIDIVM in *Heliogab.* conf. GATAKERI *Cinnus* L. II. c. 13. Aliquando per Pleonaſmum παρέλκει, vt Gen. 31, 26. Iud. 9, 16. 1 Reg. 8, 32. Dan. 8, 12. c. 11, 7. notat SCHVLTENS ad Gen. l. c. et Dan. 8, 12. Praet. cum Affixo עָשָׂהוּ *fecit illum* vel *illud*, Deut. 32, 15. Pf. 95, 5. foem. עָשְׂתָה *fecit*, Deut. 22, 21. Ruth. 2, 19. in pauſa עָשָׂתָה Gen. 27, 17. Esth. 2, 1. et ex Chaldaiſmo עָשָׂת Leuit. 25, 21. cum Affixo עָשָׂנִי *fecit me*, Hiob. 33, 4.

עָשִׂיתָ *fecisti*, Gen. 3, 14. Exod. 14, 11. cum ה Parag. עָשִׂיתָה 1 Sam. 14, 45. 2 Sam. 3, 24. foem. עָשִׂית id. Gen. 3, 13. Ier. 2, 34. et sec. Kethibh Ezech. 16, 59. (vbi Kri habet וְעָשִׂיתִי *et faciam*, in 1 pers. cum Vau Conuers.) et cum Iod Parag. sec. Kethibh, עָשִׂיתִי Ezech. 16, 31. 43. 47. 51. quod alias est 1 pers. *feci*, vt Gen. 7, 4. Exod. 19, 4. vnde cum Affixo עֲשִׂיתִנִי *feci mihi*, al. *feci me*, Ezech. 29, 3. Plur. cum Vau Conuers. וְעָשׂוּ *et facient*, sec. Kethibh Ezech. 46, 15. vbi Kri habet יַעֲשׂוּ *facient*, in fut. Part. praes. עֹשֶׂה *faciens*, *factor*, Gen. 1, 11. 12. Exod. 18, 14. 17. in regim. עֹשֵׂה Ps. 136, 4. 5. 7. cum Affixo עֹשׂוֹ *factor*, *creator eius*, Hiob. 40, 19. et עֹשֵׂהוּ Prou. 14, 31. Ies. 17, 7. pl. עֹשִׂים *facientes*, Gen. 24, 49. Exod. 5, 8, in regim. עֹשֵׂי Exod. 35, 35. 2 Reg. 12, 12. cum Affixo עֹשָׂיו *factores*, *creatores eius*, de *Deo triuno* Ps. 149, 2. foem. עֹשָׂה *faciens*, Deut. 20, 20. Ps. 118, 15. pl. עֹשׂוֹת *facientes*, Leuit. 18, 29. Ezech. 13, 18. Part. Pahul עָשׂוּי *factus*, *um*, Exod. 3, 16. Ezech. 40, 17. et sine Iod, עָשׂוּ Hiob. 41, 25. (vt צָפוּ c. 15, 22.) quod tamen aliis est praet. pl. *fecerunt*, scil. אֱלֹהִים *Deus triunus*; pl. עֲשׂוּיִם *facti*, *a*, Ps. 111, 8. et sec. Kri 2 Reg. 23, 4. vbi Kethibh עֲשׂוּוִם, mutata tertia radicali ה in ו, vt alibi quandoque. Foem. עֲשׂוּיָה *facta*, Ezech. 21, 2. Neh. 3, 16. et עֲשֻׂיָה Num. 28, 6. pl. עֲשׂוּיוֹת *factae*, *paratae*, sec. Kri 1 Sam. 25, 18. sed Kethibh habet עֲשׂוּוֹת, mutata tertia radicali ה in ו. Infin. absol. עָשֹׂה *faciendo*, Exod. 26, 25. 2 Sam. 9, 7. et עָשׂוֹ Ier. 7, 5. c. 22, 4. Ezech. 4, 18. c. 31, 11. infin. constr. עֲשׂה *facere*, Gen. 50, 20. Ps. 101, 3. עֲשׂוֹ Gen. 31, 28. et עֲשׂוֹת Gen. 2, 4. Leuit. 18, 30. it. *contrectando comprimere*, Ezech. 23, 21. cum Affixis עֲשׂהוּ *facere illud*, Exod. 18, 18. et עֲשׂתוֹ id. Gen. 41, 32. Exod. 12, 48. it. τὸ *facere eius*, Ier. 23, 20. Hiob. 23, 9. c. 28, 26. Imper. עֲשֵׂה *fac*, Gen. 6, 14. Exod. 32, 1. 23. foem. עֲשִׂי Gen. 16, 6. 1 Sam. 1, 23. sic sec. Kri Ies. 16, 3. vbi Kethibh habet עֲשׂוּ *facite*. Fut. אֶעֱשֶׂה *faciam*, Gen. 2, 18. Exod. 3, 20. sed cum Vau Conuers. et Apocope, וָאַעַשׂ *et feci*, Deut. 10, 3. Ezech. 12, 7. תַּעֲשֶׂה *facies*, *facias*, Gen. 6, 14. 15. 16. Exod. 4, 17. et ex Chaldaismo, תַּעֲשֵׂה Gen. 26, 29. Ios. 6, 9. sic sec. Kri Ier. 40, 16. (vbi Kethibh habet תַּעַשׂ, cum Apocope,) foem. תַּעֲשִׂי id. Gen. 20, 13. 1 Sam. 25, 17. et cum Nun Parag. תַּעֲשִׂין Ruth. 3, 4. יַעֲשֶׂה *faciet*, *faciat*, *facit*, Gen. 18, 25. Exod. 9, 8. sic sec. Kethibh Ruth. 1, 8. (vbi Kri habet יַעַשׂ, per Apocopen,) et sec. Kri 1 Sam. 20, 2. (vbi Kethibh habet עָשָׂה, in praet.) וַיַּעֲשֶׂה *et fecit*, 1 Reg. 16, 25. 2 Reg. 3, 2. et וַיַּעַשׂ Gen. 1, 7. 16, 25. Exod. 1, 21. sed 1 Sam. 14, 32. sec. Kethibh exponendum est: *et contendit*, ex significatione

ne radicis Arab. غشى *contendit ad aliquid*, vbi Kri habet ויעשו et; *inuolauit*, vid. rad. עטה. Pl. נעשה *faciemus, faciamus*, Gen. 1, 26. Exod. 19, 8. et cum terminatione Chald. ונעשה *et fecimus*, Ios. 9, 24. per Apocopen ונעש Ier. 35, 10. תעשו *facietis, faciatis*, Gen. 19, 8. Exod. 20, 23. cum Nun Parag. תעשון Exod. 4, 15. Num. 15, 20, 23. etc. Niph. praet. נעשה *factum est*, 1 Reg. 10, 20. 2 Reg. 23, 22. 23. sed foem. נעשתה Num. 15, 24. Deut. 13, 15. in pausa נעשתה Dan. 11, 36. pl. נעשו *facta sunt*, Leuit. 18, 30. Neh. 5, 18. part. נעשה *factum, paratum*, Neh. 5, 18. pl. נעשים *facta, quae fiunt*, Eccles. 4, 1. Esth. 9, 28. foem. נעשה *factum*, Leuit. 7, 9. pl. נעשות *facta, quae fiunt*, Ezech. 9, 4. Infin. העשות *fieri*, Esth. 9, 1. 14. Fut. יעשה *fiet, fiat, fit, fieri solet*, Gen. 29, 26. Exod. 2, 4. foem. תעשה id. Exod. 35, 2. Leuit. 2, 7. 11. et cum Iod Epenthet. תיעשה Exod. 25, 31. per Apocopen תעש Esth. 5, 6. c. 7, 2. c. 9, 12. etc. Pih. praet. pl. עשו *contrectando compresserunt*, Ezech. 23, 3. 8. Pyh. praet. עשיתי *factus sum*, KIMCHIO *compressus sum*, Ps. 139, 15. Quomodo *comprimendi* et *faciendi* siue *formandi* significationes conciliari queant, vid. in חבל, עצב et צור.

עשה f. *acquisitio: acquisitum*, (ad Formam מנה,) Ier. 48, 36. vt exponit VRIEMOET in *Obseruat. Miscell.* p. 240. (coll. rad. in sensu *acquirendi*,) qui etiam huc refert Ies. 15, 7. vbi tamen non fauet constructio.

מעשה m. *actio*, et *opus actione productum, factum*, Gen. 44, 15. Exod. 18, 20. 1 Sam. 20, 19. etc. *effectus*, Ies. 32, 17. *labor*, Gen. 8, 29. Exod. 5, 4. metonymice *labore paratum* et *acquisitum*, Gen. 33, 14. Exod. 23, 16. 1 Sam. 25, 2. Eccles. 5, 5. etc. it. *negotium* vel *vitae genus*, Handthierung, Gen. 46, 30. c. 47, 3. etc. In regim. מעשה Gen. 40, 17. Exod. 26, 1. cum Affixo מעשהו *opus, negotium eius*, Iud. 13, 12. 1 Sam. 25, 2. pl. מעשים *opera, facta*, Gen. 20, 9. 1 Sam. 8, 8. in regim. מעשי Ps. 107, 24. 2 Chron. 34, 25. cum Affixo מעשינו *opera nostra*, Ies. 26, 12. Esr. 9, 13.

עשן *fumauit*, metaphorice *iratus fuit, exarsit*. Praet. עשנת *fumasti, ira exarsisti*, Ps. 80, 5. fut. יעשן *fumabit, exardescet*, Deut. 29, 19. Ps. 74, 1. pl. in pausa יעשנו *fumant*, Ps. 104, 32. Ps. 144, 5.

עשן m. *fumans*, Exod. 20, 18. pl. עשנים *fumantes*, Ies. 7, 4.

עשן m. (Nomen *Effectus*,) *fumus*, Gen. 15, 17. Iud. 20, 40. metaphorice de *ira*, 2 Sam. 22, 9. Ps. 18, 9. Ies. 65, 6. etc. in regim. עשן Ios. 8, 20. 21. cum Affixo עשנו *fumus eius*, Exod. 19, 18.

עשן m. id. Exod. 19, 18.

עָשַׁק Verbum *Praegnans*, proprie *violentus*, *iniurius fuit*, *violenter egit*, hinc transitiue, *violenter tractauit*, *vi*, *iniuria* vel *dolo oppressit*, *defraudauit*. Conf. *Arcan. Form.* p. 15. 16. Praet. cum Affixo עֲשָׁקוֹ *oppressit eum*, Ies. 52, 4. Part. praes. עֹשֵׁק *opprimens*, *defraudans*, Ps. 72, 4. Prou. 14, 31. pl. עֹשְׁקִים *opprimentes*, *defraudantes*, in regim. עֹשְׁקֵי Malach. 3, 5. cum Affixo עֹשְׁקֵיהֶם *opprimentes eos*, Eccles. 4, 1. foem. pl. עֹשְׁקוֹת *opprimentes*, Amos. 4, 1. part. Pahul עָשׁוּק *oppressus*, Deut. 28, 29. 33. Hos. 5, 11. sed עָשֻׁק Prou. 28, 17. ex Verbi sensu *intransitiuo* exponendum est *violentus*, *iniurius*; alii tamen *actiue* explicant, intelligentes *oppressum* siue *vim passum* vel à propria conscientia, vel à vindicibus sanguinis profusi. Plur. עֲשׁוּקִים *oppressi*, Ps. 103, 6. Ier. 50, 33. et עֲשֻׁקִים Eccles. 4, 1. Aliud vid. inter Nomina. Infin. constr. עֲשֹׁק *opprimere*, Hos. 12, 7. cum Affixo עָשְׁקָם *opprimere eos*, 1 Chron. 16, 21. Fut. תַּעֲשֹׁק *opprimes*, *opprimas*, *defraudes*, Leuit. 19, 13. Deut. 24, 14. יַעֲשֹׁק *violenter aget*, *vi opprimet*, i. e. *exundabit*, de *flumine*, Hiob. 40, 23. in quem locum conf. SCHVLTENSII *Animaduers.* pl. in pausa תַּעֲשֹׁקוּ *opprimetis*, *opprimatis*, Ier. 7, 6. 10. Pyh. part. foem. מְעֻשָּׁקָה *oppressa*, Ies. 23, 12.

עָשׁוֹק m. *violentus*, *iniurius*, *violenter agens*, (ex Verbi notione *intransitiua*,) Ier. 22, 3.

עֲשׁוּק m. *violentia*, *iniuria*, *oppressio*, vnde pl. עֲשׁוּקִים *oppressiones*, Amos. 3, 9. et sec. quosdam Hiob. 35, 9. et עֲשֻׁקִים Eccles. 4, 1.

עֹשֶׁק m. *violentia*, *vis*, *iniuria*, Ies. 59, 13. Ier. 22, 17. Ezech. 22, 12. 29. it. *fraus*, Ezech. 22, 7. metonymice *vi* et *fraude ablatum* vel *acquisitum*, Leuit. 5, 23. Ps. 62, 11. Eccles. 7, 7.

עָשְׁקָה f. id. sec. quosdam codices Ies. 38, 14. sed alii habent עָשְׁקָה, vt sit praet. 3 pers. foem. *intransitiue* exponendum: *violenter actum*, *oppressio facta est*.

מַעֲשַׁקּוֹת f. pl. *oppressiones*, Prou. 28, 16. Ies. 33, 15.

עָשַׂק *litigauit*, in Kal inusit. Hithpah. praet. pl. הִתְעַשְּׂקוּ *mutuo litigarunt*, Gen. 26, 20.

עֵשֶׂק m. *lis*, *contentio*; sed in Nomen *Propr.* fontis abiit, Gen. 26, 20.

עָשַׁר *diues fuit* vel *factus est*, *ditatus est*. Praet. עָשַׁרְתִּי *ditatus sum*, Ezech. 12, 9. fut. יֶעְשַׁר *ditescet*, Hiob. 15, 29. Hiph. הֶעֱשִׁיר *ditauit*, et intransit. *ditatus est*. Praet. foem. הֶעֱשַׁרְתְּ *ditasti*,

tasti, Ezech. 27, 33. הֶעֱשַׁרְתְּ *ditaui*, Gen. 14, 23. part. מַעֲשִׁיר *ditans*, 1 Sam. 2, 7. infin. הַעֲשִׁיר *ditescere*, Prou. 23, 4. c. 28, 20. fut. אַעֲשִׁיר, vnde cum Praefixo וָאַעְשִׁר (ex Syrismo pro וְאַעֲשִׁיר) *et ditescam*, *et ditesco*, Zach. 11, 5. sed תַּעְשַׁר, (ex Chaldaismo pro תַּעֲשִׁיר,) vnde cum Affixo et Nun Epenthet. תַּעְשְׁרֶנָּה *ditas eam*, Pſ. 65, 10. יַעֲשִׁיר *ditescet*, *diues erit*, Pſ. 49, 17. Prou. 21, 17. Dan. 11, 2. sed יַעְשַׁר *ditabit*, similiter ex Chaldaismo, vnde cum Affixo et Nun Epenthetico יַעְשְׁרֶנּוּ *ditabit eum*, 1 Sam. 17, 25. Hithpah. part. מִתְעַשֵּׁר *diuitem se faciens* vel *gerens*, Prou. 13, 7.

עָשִׁיר m. *diues*, 2 Sam. 12, 1. Pſ. 49, 3. Prou. 10, 15. Ruth. 3, 10. etc. pl. עֲשִׁירִים *diuites*, Eccleſ. 10, 6. in regim. עֲשִׁירֵי Pſ. 45, 13. cum Affixo עֲשִׁירֶיהָ *diuites eius*, Mich. 6, 12.

עֹשֶׁר m. *diuitiae*, *opulentia*, 1 Sam. 17, 25. 1 Reg. 3, 11. 13. Pſ. 112, 3. Prou. 3, 16. etc. cum Affixo עָשְׁרָם *diuitiae eorum*, Pſ. 49, 7. Prou. 14, 24.

עֶשֶׂר m. *decem*, Gen. 14, 14. Exod. 24, 4. Leuit. 27, 7. Num. 1, 44. etc. sic sec. Kethibh 1 Reg. 22, 49. (quomodo Verbum עשה per Ellipsin deficit, vt 2 Sam. 15, 15. 1 Reg. 20, 4. 2 Chron. 16, 10. etc. sed Kri habet עָשָׂה *fecit*,) it. *decimus*, Gen. 7, 11. Exod. 12, 6. Leuit. 23, 5. etc. Dici videtur à *coniunctione* et *consociatione digitorum vtriusque manus*, qui *coniunctim* in numerando *decem* conficiunt, à rad. Arab. عَشَرَ in 3 Coniug. *consortio iunctus fuit*, vnde عَشِيرٌ *socius*, it. *coniux*, *maritus*, & مُعَاشَرَةٌ *associatio*, etc. Antiquos Graecos et Barbaros saltem ad *decem* vsque numerasse, memorat ALEXANDER *ab* ALEX. *Genial. Dier*. L. II. c. 25. vnde Latini *digitum* appellarunt *numerum omnem denario contentum*, teste CAELIO *Rhodig*. in *Lect. antiq*. XXII. 15. conf. suo loco חָמֵשׁ. Foem. (saltem terminatione,) עֲשָׂרָה *decem*, Gen. 18, 32. Exod. 27, 12. Ioſ. 22, 14. 1 Sam. 17, 18. etc. sic sec. Kethibh 2 Reg. 24, 14. pro quo in regim. semper vſurpatur עֲשֶׂרֶת q. d. *decas*, Gen. 31, 7. 41. Exod. 34, 28. Leuit. 27, 5. etc. plur. עֲשָׂרוֹת q. d. *decades*, Exod. 18, 21. 25. Deut. 1, 15. Inde autem significationem accepit Verbum

עָשַׂר *decimauit*, *decimam partem sumsit* vel *accepit*. Fut. יַעְשֹׂר *decimabit*, 1 Sam. 8, 15. 17. Pih. עִשֵּׂר *decimauit*, *decimam partem dedit*. Part. pl. מְעַשְּׂרִים *decimantes*, Neh. 10, 38. infin. עַשֵּׂר *decimando*, *decimas dando*, Gen. 28, 22. Deut. 14, 22. fut. אֲעַשֵּׂר, vnde cum Affixo et Nun Epenth. אֲעַשְּׂרֶנּוּ *decimabo eum*, *decimam partem eius dabo*, Deut. 28, 22. Hiph. infin. הַעְשֵׂר *decimare*,

cimare, decimam partem dare, vnde cum Praefixo exclusa Praeformante ה, בַּעְשֵׂר *in τῷ decimare*, Neh. 10, 39. sic cum ל, לַעְשֵׂר Deut. 26, 12.

עָשׂוֹר m. *decem*, Gen. 24, 55. it. *decimus*, Exod. 12, 3. Leuit. 16, 29. Num. 29, 7. Ios. 4, 19. etc. Est quoque genus instrumenti *Musici decem habens chordas: decachordum*, Ps. 33, 2. Ps. 92, 4. Ps. 144, 9.

עֶשֶׂר m. *decem*, Gen. 5, 14. Exod. 26, 1. 16. Leuit. 26, 26. Num. 14, 22. etc. cum ה Paragog. עֲשָׂרָה q. d. *ad decem*, Gen. 5, 8. 10. Exod. 15, 27. Leuit. 24, 5. Num. 7, 84. 86. etc. Ab עֲשָׂרָה porro formatur

עֶשְׂרִים com. pl. *viginti*, Gen. 28, 31. Exod. 26, 18. 19. 20. Leuit. 27, 3. 5. 25. Num. 1, 3. etc. it. *vigesimus*, Num. 10, 11. 1 Reg. 15, 9. c. 16, 10. 15. 2 Reg. 13, 1. c. 15, 30. 1 Chron. 25, 27. 2 Chron. 7, 10. etc.

עֲשַׂר masc. (saltem terminatione,) Chald. *decem*, Dan. 4, 26. c. 7, 7. 20. 24. f. עַשְׂרָה Dan. 7, 24. pl. עֶשְׂרִין *viginti*, Dan. 6, 2.

עֲשִׂירִי m. *decimus*, (tanquam ab עָשִׂיר *decem*,) Gen. 8, 5. Num. 7, 66. Deut. 23, 3. 4. 2 Reg. 25, 1. foem. עֲשִׂירִיָּה *decima*, scil. *pars*, Ies. 6, 13. et עֲשִׂירִית Exod. 16, 36. Leuit. 5, 11. Num. 28, 5. Ier. 32, 1. etc.

עִשָּׂרוֹן m. (Verbale ex Kal, cum terminatione *augmentatiua*,) *decimae partis sumtio largior: decima pars largius sumta*. Plur. עֶשְׂרֹנִים *decimae partes largius sumtae*, Leuit. 14, 10. c. 23, 13. 17. Num. 15, 6. 9. c. 28, 9. 12. 20. 28. etc.

עִשָּׂרֹן m. (Verbale Pihelicum,) *decimae partis datio largior: decima pars largius data*, Exod. 29, 40. Leuit. 14, 21. Num. 15, 4. c. 28, 13. 21. 29. etc.

מַעֲשֵׂר m. *decimatio: decima*, Gen. 14, 20. Num. 18, 21. 26. Neh. 10, 39. Malach. 3, 8. 10. in regim. מַעְשַׂר Leuit. 27, 30. 32. Num. 18, 24. cum Affixo מַעְשְׂרוֹ *decima sua*, Leuit. 27, 31. plur. foem. מַעְשְׂרוֹת *decimae*, Neh. 12, 44. cum Affixo מַעְשְׂרֹתֵיכֶם *decimae vestrae*, Num. 18, 28. Deut. 12, 6. 11. Amos. 4, 4.

עָשֵׁשׁ *contabuit*, proprie *erosus, depastus est*, coll. Arab. عثّ *erosit tinea lanam*. Praet. foem. עָשְׁשָׁה *contabuit*, Ps. 6, 8. Ps. 31, 10. pl. in pausa עָשֵׁשׁוּ *contabuerunt, depasta sunt*, Ps. 31, 11.

עָשׁ m. *tinea*, vestes, lanam etc. *erodens*, Ps. 39, 12. Hiob. 4, 19.

4, 19. c. 13, 28. c. 27, 18. Ies. 50, 9. c. 51, 8. Hos. 5, 12. Aliud est עָשׁ *arcturus*, quod vid. sub rad. עשׁ.

עָשַׁת *nituit, nitidus fuit* vel *euasit.* Praet. pl. עָשְׁתוּ *nitidi facti sunt* vel *nitidi sunt*, Ier. 5, 28. Hithpah. fut. יִתְעַשֵּׁת *nitidum* et *serenum* i. e. *beneuolum sese exhibebit*; aliis *apud se cogitabit*, ex Chald. Ion. 1, 6.

עֲשַׁת vel **עֲשִׁית** (pro עֲשַׁת) *cogitauit*, Dan. 6, 4.

עָשׁוֹת m. *nitidus, um*, Ezech. 27, 19.

עֶשֶׁת m. *nitor*, Cant. 5, 14. it. *cogitatio*, vnde pl. in regim. עַשְׁתֵּי Numerale, quod cum עָשָׂר, *decem*, coniunctum, *vndecim* et *vndecimum* denotat, Exod. 26, 7. 8. Num. 7, 72. Deut. 1, 3. 2 Reg. 25, 2. etc. q. d. *cogitationes vltra decem*, h. e. numerus *cogitatione* siue *mente* concipiendus; cum praecedentes numeri ad digitos numerarentur.

עַשְׁתּוּת f. *nitor, splendor*, Hiob. 12, 5. vbi *fax despecta* opponitur *splendori*. Aliis עַשְׁתּוּת est *cogitatio*, vel sec. alios codices עַשְׁתּוֹת *cogitationes*, in plur. constr. à sing. inusit. עַשְׁתָּה.

עֶשְׁתֹּנָה f. (cum terminatione *augmentatiua*,) *cogitatio magnifica*, pl. עֶשְׁתֹּנוֹת, vnde cum Affixo עֶשְׁתֹּנֹתָיו *cogitationes eius magnificae*, Ps. 146, 4.

עַשְׁתֶּרֶת f. *grex ouium*; aliis *foemella ouis*, à *summa foecunditate*, compos. ex 2 synonymis עשר *diues fuit* vel *euasit*, *abundauit*, et ex עתר Chald. et Syr. id. vnde et Hebr. עָתָר et עֲתֶרֶת *abundantia, copia*. De *ouium foecunditate* conf. suo loco צאן. Plur. עַשְׁתָּרוֹת *greges*, in regim. עַשְׁתְּרוֹת Deut. 7, 13. c. 28, 4. 18. 51. Aliud est Nomen *Propr.* de quo vid. *Onomast. V. T.* p. 444.

עֵת vid. infra sub rad. עתת.

עָתַד *paratus, promptus, praesto fuit, adfuit*, vt Chald. Syr. et Arab. sed in Kal non occurrit. Pih. עִתֵּד *paratum fecit, parauit*, vnde imp. עַתֵּד *para*, cum Affixo עַתְּדָהּ *para illud*, Prou. 24, 27. Hithpah. praet. pl. הִתְעַתְּדוּ *paratae, destinatae sunt*, (sensu *passiuo*, ex Chaldaismo vel Syrismo,) Hiob. 15, 28.

עָתִיד m. *paratus, qui praesto est*, Hiob. 15, 25. pl. עֲתִידִים *parati*, Hiob. 3, 7. Esth. 3, 14. c. 8, 13. in quo posteriori tamen loco Kethibh habet עֲתוּדִים, Forma Participii Pahul. Foem. pl. עֲתִידוֹת *parata*, Deut. 32, 35. cum Affixo עֲתִידֹתֵיהֶם *parata eorum*, (i. e. *opes, facultates*, Graec. τὰ ὄντα, τὰ ὑπάρχοντα, αἱ ὑπάρξεις, ἡ οὐσία,

ὑσία,) sec. Kethibh Ies. 10, 13. sed Kri habet עֲתוּדֹתֵיהֶם, similiter ormâ Participii Pahul.

עֲתִיד m. Chald. id. vnde pl. עֲתִידִין *parati*, Dan. 3, 15.

עַתּוּד m. *hircus*, exinde dictus, quod semper *paratus* sit et *romtus* ad pugnam; vel quod semper *paratus* sit et, teste CO-.VMELLA, iam septem mensium satis habilis ad procreandum; mo septem statim post ortum diebus eum congredi, testis est IORAPOLLO in *Hieroglyph.* I. 48. Plur. עַתּוּדִים *hirci*, Num. 7, 17. Deut. 32, 14. Ies. 1, 11. Ps. 50, 9. 13. et עַתֻּדִים Gen. 31, 10. 12. Num. 7, 23. etc. in regim. עַתּוּדֵי Ies. 14, 9. Metaphorice sumitur pro *ducibus populi*, Ies. 14, 9. Zach. 10, 3.

עָתַם in Kal inusit. Niph. praet. נֶעְתַּם *obscuratus est*, Ies. 9, 19.

עָתַק *translatus, prouectus est, processit*, Hiob. 14, 18. c. 18, 4. hinc ad *aetatem* refertur: *prouectus est aetate, senuit, consenuit, vetus euasit*. Conf. Verbum בוא de *aetate* Gen. 18, 11. 1 Sam. 17, 12. etc. Sic Arab. ظعن *processit*, Aethiop. חלף *progressus est*, Graec. προβαίνω Luc. 1, 7. c. 2, 36. Lat. *prouehor, prouectus, procedo, progredior*, etc. etiam de *aetate* dicuntur. Praet. foem. עָתְקָה *senuit*, Ps. 6, 8. pl. עָתְקוּ *consenuerunt*, Hiob. 21, 7. Fut. יֶעְתַּק *transfertur*, Hiob. 14, 18. c. 18, 4. Hiph. praet. pl. הֶעְתִּיקוּ *transtulerunt*, Prou. 25, 1. Hiob. 32, 15. in quo posteriore tamen loco quidam *intransitiue* exponere malunt: *translata, ablata sunt*. Part. מַעְתִּיק *transferens*, Hiob. 9, 5. Fut. cum Vau Conuers. וַיַּעְתֵּק *et transtulit, transfixit*, scil. tentorium, Gen. 12, 8. c. 26, 22.

עָתֵק m. *senescens, aetate procedens*, adeoque *perdurans*; vel, vt SCHVLTENS coll. Arab. exponit, *illibatus, intactus, à longo tempore congestus, nihil diminutus ac detritus*, Prou. 8, 18.

עָתָק m. *induratum, durum*, proprie *senio* siue *vetustate* tale factum: *inueteratum*, 1 Sam. 2, 3. Ps. 31, 19. Ps. 75, 6. Ps. 94, 4.

עָתִיק m. id. Ies. 23, 18.

עַתִּיק m. 1) *aetate valde prouectus, vetus, antiquus*, in plur. עַתִּיקִים *vetera, antiqua*, 1 Chron. 4, 22. 2) *translatus*, (Verbale Pihelicum,) vnde pl. in regim. עַתִּיקֵי *translati, ablati*, Ies. 28, 9.

עַתִּיק m. Chald. *antiquus*, Dan. 7, 9. 13. 22.

עֲתַר Chald. et Syr. *diues fuit: abundauit*, hinc Hebr. specialiter, *abundauit verbis, multa verba fecit*, quod proprium est 1) *suppliciter orantium*: quomodo significat *supplex orauit*, Gen.

 25, 21.

25,21. Exod. 8, 26. Iud. 13, 8. etc. et cum ל vel אֶל construitur; 2) *fallentium* et *mentientium:* quomodo significat *mentitus est, finxit*, vt Arab. عتر, Prou. 27, 6. et forsitan Ezech. 35, 13. Fut. יֶעְתַּר *supplex orabit*, Hiob. 33, 26. cum Vau Conuers. וַיֶּעְתַּר *et supplex orauit*, Gen. 25, 21. Exod. 8, 26. Iud. 13, 8. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנֶעְתַּר *et exorabitur*, Ies. 19, 22. sed 1 Chron. 5, 20. pro eo recurrit נַעְתּוֹר *exoratus est*. Part. foem. pl. נַעְתָּרוֹת *ficta*, *mentita*, *falsa*, Prou. 27, 6. Infin. הֵעָתֵר τὸ *exorari*, et nominaliter, *exoratio*, *exauditio*, 2 Chron. 33, 19. Fut. וַיֵּעָתֶר *et exoratus est*, Gen. 25, 21. 2 Sam. 21, 14. Esr. 8, 23. Hiph. הֶעְתִּיר *supplex orauit*, vt in Kal, q. d. *abundare fecit verba*. Praet. וְהַעְתַּרְתִּי (ob Vau Conuers. pro הַעְתַּרְתִּי) *et supplex orabo*, Exod. 8, 25. sed pl. הַעְתַּרְתֶּם *multiplicastis*, vel potius *mentiti estis*, *finxistis*, Ezech. 35, 13. imper. plur. הַעְתִּירוּ *supplices orate*, Exod. 8, 8. 24. c. 9, 28. c. 10, 17. fut. אַעְתִּיר *supplex orabo*, Exod. 8, 5. תַּעְתִּיר *supplex orabis*, Hiob. 22, 27.

עָתָר m. vnde deduci potest pl. עֲתָרִים *supplices*, *suppliciter orantes*, cum Affixo עֲתָרַי *supplices mei*, *suppliciter orantes me*, Zeph. 3, 10. Sed COCCEIVS refert ad seq. עָתָר idque exponit *copiae meae*.

עָתָר m. *abundantia*, *copia*, in regim. עֲתַר Ezech. 8, 11.

עֲתֶרֶת f. id. Ier. 33, 6.

עָתַת, vnde vulgo deducunt infin. עוּת pro עֻתּ vel עֵת *tempestiue loqui*, Ies. 50, 4. et Nomen

עֵת com. *tempus*, Gen. 29, 7. Exod. 18, 22. 26. Leuit. 16, 2. Ios. 8, 29. etc. Sed עוּת potius formatum est à Nomine עֵת, monente id quoque SCHVLTENSIO in *Animaduers.* ad Exod. 21, 10. Videtur itaque עֵת contractum ex עֶתֶר, absorpta littera molliori ר; sicut in אַחַת pro אַחֶדֶת, לַח pro לֶחֶת etc. vt adeo עֵת proprie notet *tempus, quod praesto est et iamiam instat*, vt foem. עֵתָּה. Cum Affixo עִתּוֹ *tempus suum*, Deut. 11, 14. Eccles. 9, 12. pl. m. עִתִּים *tempora*, 1 Chron. 29, 30. Esth. 1, 13. plur. foem. עִתּוֹת id. Ps. 9, 10. Ps. 10, 1. Ps. 31, 16.

עַתָּה f. (et sine ה sec. Kethibh Ps. 74, 6. Ezech. 23, 43. legendum עֵת *tempore praesente*,) id. quod עֵת: vnde מֵעַתָּה *à tempore praesente*, 2 Chron. 16, 9. Ies. 9, 6. Ier. 3, 4. Ps. 113, 2. etc. עַד עַתָּה *vsque ad praesens tempus*, Gen. 32, 4. c. 46, 34. Exod. 9, 15. 18. Deut. 12, 9. Ruth. 2, 7. etc. Sed saepius aduerbiascit, denotans *nunc*, *iam*, *mox*, Gen. 19, 9. c. 26, 22, 29. Ios. 14, 11. Ps. 12, 6. Ies. 43, 19. etc. et in oratione *conclusiua*, *itaque*, *ergo*, German. nun, Exod. 18, 19. 2 Reg. 4, 26. Ezech. 26, 18. Hos. 4, 16.

עִתִּי m. *in tempore praesens, tempestiuus,* Leuit. 16, 21.

עֶנֶת m. (cum (ֶ) pro (ֵ), vt differat ab Hebr. עֵת *tempus,*) Chald. *id, quod saepius dictum est et toties repetitum,* ab Arab. عنت *identidem dixit, repetitis verbis dixit.* Vnde cum כ, כְּעֶנֶת *secundum id, quod saepius dictum est et toties repetitum,* Lat. *et cetera,* vt bene vertit CLERICVS, Esr. 4, 17. pro quo, resoluto Dagesch Forti, litterae ת imprimendo, in Nun, recurrit כְּעֶנֶת Esr. 4, 10. 11. 12.

פ

פֹּא vid. statim in פֹּה.

פָּאָה Hebraeis inusit. Arab. فأى *fidit, diffidit,* et id. quod קטע *amputauit, scidit, truncauit, abrupit.* Inde sunt

פֵּאָה f. 1) *angulus, extremitas,* q. d. *abscissio, abruptio,* (vt synonymum מִקְצָע dicitur ab *amputando,*) Exod. 27, 9. specialiter *extremitas capillorum capitis* et *barbae,* Leuit. 19, 27. Ier. 9, 25, quo etiam pertinet Jer. 48, 45. 2) *pars, portio,* Neh. 9, 22. cuius loci sensum esse putem: *et diuisisti eos,* scil. populos Cananaeos, לְפֵאָה *in portionem.* In regim. פְּאַת Leuit. 19, 9. Num. 34, 3. pl. פֵּאוֹת *anguli, extremitates,* Exod. 25, 26. c. 37, 13. dual. פֵּאָתַיִם *vterque angulus, vtraque extremitas,* vnde in regim. פַּאֲתֵי Num. 24, 17. Inde formatum volunt Verbum in Hiph. cum Affixo irregulari אַפְאֵיהֶם pro אַפְאֵם, mutata tertia radicali ה in Iod, quod exponunt: *ad extremos angulos dissipabo eos,* vel *exscindam eos,* Deut. 32, 26. Sed durum est, in vna eademque voce duplicem statuere anomaliam, et Forma vocis aperte Nomen vel Particulam prodit. Quid? si pro eodem habeatur cum Aethiop. አፍአ: *foras:* vnde sub Forma plur. cum Affixo sit אַפְאֵיהֶם q. d. *foras illos!* hinaus mit ihnen! Conuenit Arab. أُفّ in 2 Coniug. *saepius repetiit offi* i. e. *apage.* Samaritanus Textus habet אפי הם, quasi sint duae voces, אֵפִי הֵם, quo cum conueniunt Syrus et Vulgatus: *vbi sunt?*

פֹּה (ex Syrismo pro פֵּאָה,) 1) *hic, hoc loco, illic,* Gen. 19, 12. Num. 22, 8. Deut. 5, 28. Ios. 18, 6. 8. Iud. 4, 20. etc. q. d. *in loco praeciso* et *determinato:* Verba enim *secandi* et *praecidendi* sensum quoque habent *definiendi,* coll. *Arcan. Form. Hebr.* p. 37. 66. 70. vnde cum Praefixo מִפֹּה *hinc,* Ezech. 40, 10. 12. 41. 48. 49. 2) *huc,* q. d. *ad locum praecisum* et *determinatum,* 1 Sam. 16, 11. Esr. 4, 2. vnde עַד פֹּה *huc vsque,* Hiob. 38, 11. Scribitur quoque פֹּא Hiob. 38, 11. et פוֹ, vnde מִפּוֹ *hinc,* Ezech. 40, 10. 12. 21. 26. 34. 37. 39. 48. c. 41,

 1. 2.

1. 2. 15. 19. 26. Cum אֵי *interrogatiuo* compoſitum, *interrogatiue* ſignificat: אֵיפֹה *vbi?* vid. ſuo loco אֵיפֹה.

פֶּה m. (per Syncopen pro פֵּאָה,) 1) *os, oris*, Exod. 4, 10. 11. 16. Num. 12, 8. Ieſ. 9, 11. metonymice *ſermo, dictum*, Ioſ. 9, 2. 1 Reg. 22, 13. etc. ſic dicitur, quod *fiſſuram* et *aperturam* quandam referat; ſicut Arab. ثغر *fiſſura* eſt et *os*. 2) *angulus, extremitas*, vt foem. פֵּאָה, 2 Reg. 10, 21. c. 21, 16. Eſr. 9, 11.

פִּי m. (ex Syriſmo pro פְּאִי,) 1) *os, oris*, Num. 22, 28. Deut. 8, 3. Pſ. 37, 30. Pſ. 63, 12. etc. metaphorice *orificium* et *apertura* rei, Gen. 29, 2. 3. 8. 10. c. 42, 27. Exod. 28, 32. Num. 16, 30. Ioſ. 10, 18. 22. 27. Prou. 8, 3. etc. metonymice *ſermo, dictum*, Deut. 17, 6. c. 34, 5. Hiob. 15, 5. Eccleſ. 8, 2, ſpeciatim *mandatum*, Gen. 45, 21. Exod. 17, 1. Num. 3, 16. 39. Deut. 1, 26. etc. 2) *pars, portio*, vt פֵּאָה, Deut. 21, 17. 2 Reg. 2, 9. Zach. 13, 8. 3) *mucro, acies*, ex Verbi notione *ſecandi*, Gen. 34, 26. Exod. 17, 13. Num. 21, 24. Deut. 13, 15. 1 Sam. 13, 21. Prou. 5, 4. Cum Affixis פִּי (pro פִּיִי) *os meum*, Gen. 45, 12. Num. 2, 24. פִּיו *os eius* vel *ſuum*, Num. 27, 21. 1 Sam. 14, 27. 28. et פִּיהוּ Exod. 4, 15. Pſ. 10, 6. פִּיהֶם *os eorum* vel *ſuum*, Deut. 21, 5. Iud. 7, 6. et פִּימוֹ Pſ. 17, 10. Pſ. 58, 7. Pſ. 59, 13. etc. Pl. m. פִּים (pro פִּיִּים) *acies*, 1 Sam. 13, 21. vid. ſuo loco פְּצִירָה. Pl. foem. פִּיּוֹת *acies*, Prou. 5, 4. Aliquando פִּי abit in Particulam *Expletiuam* cum Particulis עַל, לְ, בְּ, ſignificans *rationem* ſiue *tenorem* rei: vt עַל פִּי Gen. 43, 7. Exod. 34, 27. Leuit. 27, 28. Num. 26, 56. Deut. 17, 10. 11. לְפִי Exod. 12, 4. 1 Reg. 17, 1. Pſ. 141, 7. Prou. 12, 8. Ier. 29, 10. כְּפִי Exod. 16, 21. Num. 35, 8. Hiob. 33, 6. Malach. 2, 9.

פִּיפִיּוֹת pl. foem. 1) *geminae acies*: vnde *gladius* פִּיפִיּוֹת *duarum acierum* ſiue *anceps*, Graec. δίςομος, Pſ. 149, 6. 2) *variae* et *multiplices acies*: vnde *tribula* בַּעַל פִּיפִיּוֹת *habens varias* et *multiplices acies* ſiue *acumina*, Ieſ. 41, 15.

פִּיָּה f. *acies*, pro פֵּאָה, mutato א in Iod, vnde pl. פִּיּוֹת *acies*, Iud. 3, 16.

פֶּאֶם radix Hebraeis inuſit. Arab. *expleuit*, it. *os repletum habuit*, ſpec. *adipe impletus eſt*. Inde ſunt

פּוּם m. (per Syriſmum pro פְּאוּם) Chald. *os, oris*, ſic dictum, quod *cibo repleatur*, Dan. 4, 28. et פֻּם Dan. 6, 23. c. 7, 8. 20. metaphorice *oſtium*, Dan. 6, 18. Cum Affixo פֻּמַהּ *os ſuum*, Dan. 7, 5.

פִּימָה f. (ex Syriſmo pro פְּאִימָה) *adeps, pinguedo*, Hiob. 15, 27.

פֵּאֵר in Kal inuſit. Pih. פֵּאֵר *ornauit, decorauit, honorauit, glori-*

lorificauit, ſemel, petita ſignificatione à Nomine פֻּארָה vel פארה *ramus*, *ramos ſigillatim excuſſit* ſiue *ſcrutatus eſt*, Deut. 24, 20. Praet. cum Affixo פֵּאֲרָךְ (ex Chaldaiſmo pro פֵּאֶרְךָ vel פֵּאַרְךָ,) *ornauerit te*, Ieſ. 55, 5. c. 60, 9. infin. פָּאֵר *ornare*, Ieſ. 60, 13. Eſr. 7, 27. fut. אֲפָאֵר *ornabo*, Ieſ. 60, 7. ſed תְּפָאֵר *ramos excuties*, Deut. 24, 20. יְפָאֵר *ornabit*, Pſ. 149, 4. Hithpah. infin. הִתְפָּאֵר *ſe ipſum honorare*, *honorem ſibi ſumere*, *gloriari*, Ieſ. 60, 21. c. 61, 3. imperat. הִתְפָּאֵר *honorem tibi ſume*, al. *gloriare nunc*, Exod. 8, 5. fut. אֶתְפָּאָר *gloriabor*, Ieſ. 49, 3. יִתְפָּאֵר *gloriabitur*, *glorietur*, *gloriatur*, Iud. 7, 2. Ieſ. 10, 15. c. 44, 23.

פְּאֵר m. *ornamentum capitis*, ſcil. *cidaris*, *tiara*, Ieſ. 61, 3. 10. cum Affixo פְּאֵרְךָ *cidaris tua*, Ezech. 24, 17. pl. פְּאֵרִים *cidares*, *tiarae*, Ieſ. 3, 20. vbi per *cidares mulierum* Celeb. SCHRÖEDERVS de *Veſt. mulier. Hebr.* c. 7. *tutulos* intelligit: de quo *ornamenti* genere conf. IOH. NICOLAI de *Nimbis antiquorum* c. 9. aliique apud IARKIVM ad SCHEDIVM de *Diis German.* p. 381. In regim. פַּאֲרֵי Exod. 39, 28. Ezech. 24, 18. cum Affixo פְּאֵרְכֶם (pro פַּאֲרֵיכֶם) *cidares veſtrae*, Ezech. 24, 23.

פֻּארָה f. (ex Syriſmo pro פְּאֹרָה) *ramus*, proprie *frondoſus*, Ieſ. 10, 33. q. d. *decus arboris*: vnde חֹרֶף *hyems*, *priuatio* illius *decoris*. Sic κόσμον ἐλαίης, *decus oliuae*, PINDARVS dixit; SENECA in *Oedipo*: *veniet et ſyluis decor*; et *honorem* pro *ramis* ſiue *frondibus* dixerunt HORATIVS, VIRGILIVS et AVSONIVS. Conf. *De la* CERDA ad VIRGIL. *Georg.* II. 404.

פֹּארָה f. (ex Syriſmo pro פְּאֹרָה) id. Pl. פֹּארֹת *rami*, Ezech. 17, 6. cum Affixo פֹּארֹתָיו *rami eius*, Ezech. 31, 5. 6. 12. 13. ſed v. 8. ſcribitur פֹּראֹתָיו, vnde quidam deriuant à פרה *fructuoſus fuit*.

פָּארוּר m. (ex Syriſmo pro פְּאָרוּר, geminata tertia radicali,) *decus*, *nitor*, *pulchritudo eximia*: vnde *facies* dicuntur *contrahere* ſiue *retrahere nitorem* ſiue *pulchritudinem*, Ioël. 2, 6. Nah. 2, 11. eodem ſenſu, quo *ſtellae* dicuntur *contrahere* ſiue *retrahere nitorem* ſiue *ſplendorem*, Ioël. 2, 10. c. 4, 15. Sed פָּרוּר *olla*, vid. ſub rad. פור.

תִּפְאָרָה f. (Verbale, conueniens cum Coniug. Hithpah.) *ornatus ſui*, *ornamentum*, it. *gloriatio*, *gloria*, Ieſ. 28, 5. Ier. 48, 17.

תִּפְאֶרֶת f. id. Eſth. 1, 4. Prou. 4, 9. Ieſ. 3, 18. Thren. 2, 1. 1 Chron. 29, 11. etc. metonymice *gloriationis materia* ſiue *id*, *de quo* quis *gloriatur*, 1 Sam. 4, 21. Pſ. 78, 61. Pſ. 89, 18. Ieſ. 20, 5. etc. cum Affixo תִּפְאַרְתּוֹ *gloria eius*, Pſ. 78, 61. Prou. 19, 11.

פָּגַג radix inusit. *crudus, immaturus fuit*, vnde Arab. in 2 Coniug. *crudum reddidit*, et Syr. פג vel פגא *acerbus*, *immaturus*. Inde est

פַּג m. *grossulus, ficus immatura*, pl. פַּגִּים *grossuli*, cum Affixo פַּגֶּיהָ *grossulos suos*, Cant. 2, 13.

פִּגּוּל m. *foeditas* siue *impuritas: res foeda* siue *impura*, Leuit. 7, 18. c. 19, 7. Ezech. 4, 14. à rad. Chald. פגל *foetuit*, Aethiop. פחל *impurus fuit*, Arab. in 5 Coniug. *cibus foetidus fuit*, ג et ח permutatis, vt alibi nonnunquam. Plur. פִּגֻּלִים *foeditates: res foetidae*, Ies. 65, 4.

פָּגַע *occurrit, incurrit, incidit, obuiam venit, obuenit*, speciatim 1) *hostili animo: irruit, inuasit*, Iud. 8. 21. 1 Sam. 12, 17. 18. 2 Sam. 1, 15. 1 Reg. 2, 25. 29. 31. 32. 34. 46. Ruth. 2, 22. 2) *animo placandi* et *interpellandi: interuenit, intercessit, supplicauit*, Gen. 23, 8. Ies. 53, 12. c. 59, 16. Ier. 7, 16. vt Graec. ἀντιάω est *occurro* et *supplico*, et ἄντησις *occursus* et *supplicatio*. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וּפְגָעוֹ *et occurret, occurrat ei*, Amos. 5, 19. Infin. constr. פְּגֹעַ *irruere, inuadere*, 1 Sam. 22, 17. cum Affixo פִּגְעוֹ τὸ *occurrere* siue *incidere eius*, Num. 35, 19. 21. Imp. פְּגַע *irrue, inuade*, Iud. 8, 21. 1 Sam. 22, 18. pl. פִּגְעוּ *intercedite*, Gen. 29, 8. Fut. לֹא אֶפְגַּע *non occurram* (homini,) i. e. *nemini obuium et conspiciendum me exhibebo*, sed omnibus insciis et improuisis vindictam sumam, Ies. 47, 3. תִפְגַּע *occurres*, Exod. 23, 4. *intercedas*, Ier. 7, 16. foem. תִּפְגְּעִי *interpelles*, Ruth. 1, 16. etc. Hiph. praet. הִפְגִּיעַ *incurrere, irruere fecit* siue *siuit*, Ies. 53, 6. it. *interuenit, intercessit*. Praet. לֹא הִפְגַּעְתִּי *non irruere siui* (in te hostem), Ier. 15, 11. sed pl. הִפְגִּיעוּ *intercesserunt*, Ier. 36, 25. part. מַפְגִּיעַ *intercedens, interueniens*, Ies. 59, 16. Hiob. 36, 32. fut. יַפְגִּיעַ *intercedet, intercedit*, Ies. 53, 12.

פֶּגַע m. *casus incidens* siue *obueniens*, 1 Reg. 5, 4. Eccles. 9, 11.

מִפְגָּע m. *occursus*, al. *offendiculum, in quod incurritur*, Hiob. 7, 20.

פָּגַר in Kal inusit. Pih. פִּגֵּר *piger, lassus, viribus se mouendi destitutus fuit*. Praet. pl. פִּגְּרוּ *lassi fuerunt*, 1 Sam. 30, 10. 21.

פֶּגֶר *corpus mortuum, cadauer, viribus sese mouendi destitutum*, 1 Sam. 17, 46. Ies. 14, 20. Amos. 8, 3. Nah. 3, 3. pl. פְּגָרִים *cadauera*, Gen. 15, 11. 2 Reg. 19, 35. in regim. פִּגְרֵי Leuit. 26, 30. Ies. 66, 24. cum Affixo פִּגְרֵיכֶם *cadauera vestra*, Leuit. 26, 30. Num. 14, 29. 32. 33.

פָּגַשׁ *occurrit, obuiam venit.* Praet. pl. cum Vau Conuerſ. וּפָגְשׁוּ *et occurrent*, Ieſ. 34, 14. Infin. abſol. פָּגוֹשׁ *occurrendo*, ſcil. *occurrat*, Prou. 17, 12. infin. conſtr. פְּגשׁ *occurrere*, Ier. 41, 6. Fut. cum Affixo אֶפְגְּשֵׁם *occurram illis*, Hoſ. 13, 8. יִפְגָּשְׁךָ *occurret tibi*, Gen. 32, 17. foem. cum Vau Conuers. וַתִּפְגֹּשׁ *et occurrit*, 1 Sam. 25, 20. etc. Niph. נִפְגַּשׁ *alter alteri occurrit*, ſenſu *reciproco*. Praet. pl. in pauſa נִפְגָּשׁוּ *ſibi inuicem occurrerunt*, Pſ. 85, 11. Prou. 22, 2. c. 29, 13. Pih. fut. pl. יְפַגְּשׁוּ *occurrent, incurrent*, Hiob. 5, 14.

פָּדָה *redemit.* Praet. cum Affixo פָּדָם *redemit eos*, Pſ. 78, 42. פָּדִיתָ *redemiſti*, Deut. 9, 29. Pſ. 71, 23. cum ה Parag. פָּדִיתָה Pſ. 31, 6. Part. praeſ. פּוֹדֶה *redimens*, Pſ. 34, 23. cum Affixo ſimulque cum Articulo ה praeter morem, הַפֹּדְךָ *redimens te, redemtor tuus*, Deut. 13, 6. part. Pahul פָּדוּי, vnde pl. פְּדוּיִם *redemti*, Num. 3, 51. in regim. פְּדוּיֵי Ieſ. 35, 10. Infin. abſol. פָּדֹה *redimendo*, Num. 18, 15. Pſ. 49, 8. infin. conſtr. פְּדוֹת *redimere*, 2 Sam. 7, 23. 1 Chron. 17. 21. Imper. פְּדֵה *redime*, Pſ. 25, 22. Fut. אֶפְדֶּה *redimam*, Exod. 13, 15. תִּפְדֶּה *redimes, redimas*, Exod. 13, 13. Num. 18, 15. 16. 17. etc. Niph. praet. foem. in pauſa נִפְדָּתָה *redemta eſt*, Leuit. 19, 20. fut. יִפָּדֶה *redimetur*, Leuit. 27, 29. Hiph. praet. הֶפְדָּה (pro הִפְדָּה) *redimi fiuit* vel *curauit*, cum Affixo et Vau Conuers. וְהֶפְדָּהּ *et redimi ſinet* vel *ſinat eam*, Exod. 21, 8. Hoph. infin. cum terminatione Chald. הָפְדֵּה *redimendo*, Leuit. 19, 20.

פְּדוּי m. *redemtio*, metonymice *pretium redemtionis: lytron*, vnde pl. פְּדוּיִם *lytra*, ſec. quoſdam Num. 3, 51. in regim. פְּדוּיֵי Num. 3, 46. 48. 49. cum Affixo פְּדוּיָו *lytra eius*, Num. 18, 16.

פִּדְיוֹן vel **פִּדְיֹן** m. *redemtio*, metonymice *pretium redemtionis: lytron*, idque, vi Formae vocis, *intenſum* et *magnum*, Exod. 21, 30. Pſ. 49, 9.

פְּדוּיִם m. (cum ם *Collectiuo* et *Comprehenſiuo*,) *lytrorum ſumma*, Num. 3, 49.

פַּדָּן m. Nomen *Propr.* vid. in *Onomaſt. V. T.* p. 329.

אֲפַדֶּן, vid. in littera א p. 72.

פָּדַע *redemit*, vt פדה. Imper. פְּדַע *redime*, vnde cum Affixo פְּדָעֵהוּ *redime eum*, Hiob. 33, 24.

פֶּדֶר m. *adeps*, proprie *à carne ſeparatus*, vt eo tectae victimae facilius conſumerentur, Leuit. 1, 8. c. 8, 20. Dictum putatur pro פֶּרֶד, à פרד *ſeparauit.* Alii aliter, vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 472. et LEIGHII *Critica S.* ad h. n. Cum Affixo פִּדְרוֹ *adeps eius*, Leuit. 1, 12.

פָּח et פֵּה vid. ſupra ſub rad. פאה.

פוג proprie *frigere, frigeſcere*, vt Syr. et Arab. Graec. *ψύγω*, Lat. *frigeo*, interpoſito *r*; metaphorice *obrigeſcere, ceſſare à motu, deficere, remittere*, vt Lat. *frigeo*. Fut. יָפוּג, vnde cum Vau Conuers. וַיָּפָג *et motu ceſſauit, obriguit*, erſtarren, Gen. 45, 26. foem. תָּפוּג *friget, ceſſat, remittit*, Pſ. 77, 3. Habac. 1, 4. Niph. praet. נְפוּגוֹתִי *frigefactus ſum*, i. e. *remiſſus factus ſum*, vulgo *debilitatus ſum*, Pſ. 38, 9.

פוּגָה f: *ceſſatio à motu, remiſſio*, in regim. פוּגַת Thren. 2, 18.

הֲפוּגָה f. (Verbale Hiphilicum,) q. d. *refrigeratio, conceſſio ceſſationis à motu* ſiue *quietis*. Pl. הֲפֻגוֹת *refrigerationes, conceſſiones quietis*, Thren. 3, 49.

פזז *abſtergere, mundare*, vt Aethiop. פזז. Semel occurrit in Hoph. part. מוּפָז *mundatum, depuratum: purum*, vt bene vertit CLERICVS, 1 Reg. 10, 18. pro quo in loco parallelo 2 Chron. 9, 17. recurrit טָהוֹר *purum*. Inde eſt

פָּז m. *aurum depuratum*, Pſ. 19, 21. Pſ. 21, 4. Prou. 8, 19. Hiob. 29, 17. Cant. 5, 11. 15. Thren. 4, 2. Ieſ. 13, 12.

פוּחַ *ſpirare, flare, afflare, perflare, efflare, ſufflare*, alias נפח, metaphorice *eloqui*, Arab. *bullire*, ſcil. *ex calore*. Fut. יָפוּחַ *ſpirat*, ſcil. *calorem, incaleſcit*, Cant. 2, 17. c. 4, 6. coll. Arab. fihhon *calor vim acquirens, latè peruadens*, et faichon *vehementia caloris*, et cognato נפח (per *Cha*) *flauit*, in 8 Coniug. *alte prouectus eſt dies*. Hiph. imper. foem. הָפִיחִי *perfla*, Cant. 4, 16. ſed הָפֵחַ vid. ſub פחח. Fut. אָפִיחַ *ſufflabo*, i. e. *flatu incendam*, Ezech. 21, 36. יָפִיחַ *ſufflat, exſufflat*, Pſ. 10, 5. *ſpirat, efflat*, i. e. *eloquitur*, Prou. 6, 19. c. 12, 17. c. 14, 5. 25. c. 19, 5. 9. ſed יָפִיחַ לוֹ *reſpirabit ſibi*, Pſ. 12, 6. coll. Chald. פוח *reſpirare, reualeſcere*, Syr. in Pahel *refrigerare*; vel *ſpatium erit illi*, ex ſignificatione radicis Arab. media Ie, *late patuit*, vnde faichon *amplitudo, ſpatium*. Plur. יָפִיחוּ *ſufflant*, i. e. *flatu incendunt*, Prou. 29, 8.

פַּח vid. ſub פחח.

פִּיחַ m. *fuligo*, ab igne *efflata*, Exod. 9, 8. 10.

פּוּךְ m. 1) *fucus, ſtibium*, 2 Reg. 9, 30. Ier. 4, 30. Formam habet tanquam à פוך, ſed ſignificationem ab אפך Arab. *mentitus eſt, feſellit, fraudem fecit*; quomodo et Lat. *fucus* pro *fraude* dicitur. 2) *gemmae* ſpecies, alias נֹפֶךְ, vulgo *carbunculus*, rectius *Chalcedonius, rubini* ſpecies, forſitan inde nomen habens, quod eiuſ-

dem

dem coloris sit cum *fuco*, 1 Chron. 29, 2. Ies. 54, 11. *Gypsum* intelligit GVSSETIVS, quo etiam vtebantur pro *fuco*: vnde *manus gypsatissimae* apud CICER. *Epist. Fam.* VII. 6. et *facies gypseae* apud HIERONYM. ad *Marcell. Epistol.* 23. Conf. pluribus LVDOLFI *Commentar.* ad *Histor. Aethiop.* p. 108. seq. CONR. MEL in *Biblioth. Brem.* Class. VIII. p. 791. seq. et de *gypso* pro *fuco* adhibito MARTINIVS in *Lex. Philolog.* sub voc. *Gypsus*.

פול m. *faba*, 2 Sam. 17, 28. Ezech. 4, 9. sec. HILLERVM in *Hierophyt.* P. II. p. 129. à *magnitudine*, qua aliorum leguminum semina multum superat: nam radix Arab. فال (media *Ie*) significat *incremento auctus est*.

פום Chald. *os*, vid. supra sub rad. פאם.

פון *animi pendere, dubium, anxium esse*, conuenit cum Arab. פנן in 2 Coniug. *diuisit*, it. *varius fuit*, et אפן *consilii inops fuit*. Fut. cum ה Parag. אָפוּנָה *animi pendeo*, Ps. 88, 16.

פֶּן *ne*, vulgo huc referunt; sed (..) in (ְ) mutatum potius arguit radicem פנה, vbi vid.

פוץ *dispergere se, dispergi, diffundere se*, Arab. *exundare, abundare*. Part. Pahul פוץ *dispersus*, vnde pl. cum Affixo פוּצַי *dispersi mei*, Zeph. 3, 10. Imper. pl. פֻּצוּ *dispergite vos*, 1 Sam. 14, 35. Fut. pl. נָפוּץ *dispergamur*, Gen. 11, 4. יָפוּצוּ *dispergent se, dispergentur, dispergantur, diffundant se*, Ps. 68, 2. et יָפֻצוּ Num. 10, 35. Prou. 5, 16. Ezech. 46, 18. foem. תְּפוּצֶנָה (pro תְּפוּצֶינָה) *exundabunt, abundabunt*, Zach. 1, 17. et sine ה, תְּפוּצֶין *dispergentur*, Zach. 13, 7. וַתְּפוּצֶינָה *et dispersae sunt*, Ezech. 34, 5. Niph. praet. foem. נָפוֹצָה *dispersa est*, Ier. 10, 21. pl. נָפֹצוּ *dispersi, ae, sunt*, Gen. 10, 18. 2 Reg. 25, 5. נְפֹצוֹתֶם *dispersi estis*, Ezech. 11, 17. c. 20, 34. 41. part. נָפוֹץ, pl. נְפוֹצִים *dispersi*, 1 Reg. 22, 17. 2 Chron. 18, 17. foem. נְפֹצֶת *dispersum*, sec. Kri 2 Sam. 18, 8. sed Kethibh habet נְפֹצוֹת *dispersiones*, quod vid. in נפץ. Pih. פִּצֵּץ *fregit, diffregit*, petita significatione à נפץ. SCHVLTENS tamen peculiarem radicem facit פצץ, Arabibus quoque in sensu *diffringendi* vsitatam. Fut. יְפֹצֵץ *frangit*, Ier. 22, 29. et alia Forma, יְפַצְפֵּץ, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וַיְפַצְפְּצֵנִי *et diffregit me*, Hiob. 16, 12. Hiph. הֵפִיץ *dispersit, diffudit*, et aliquoties intransit. *dispersit se, diffudit se*. Praet. cum Vau Conuers. וְהֵפִיץ *et sparget, disperget, spargit*, Deut. 4, 27. Ies. 24, 1. c. 28, 25. cum Affixo הֱפִיצְךָ *dispersit te*, Deut. 30, 3. וַהֲפִיצוֹתִי *et dispergam*, Ezech. 22, 15. c. 29, 12. pl. cum Vau Conuers. et Affixo וֶהֱפִיצֻהוּ *et dispergent eum*, Hiob. 18, 11. sed הֲפִיצוֹתֶם *dispersistis*, Ier. 23, 2. Ezech. 34, 21.

34. 21. Part. מֵפִיץ *dispergens, dispersor*, Nah. 2, 1. pl. מְפִיצִים *dispergentes*, Ier. 23, 1. Aliud vid. inter Nomina. Infin. הָפִיץ *dispergere*, Ezech. 20, 23. Imper. הָפֵץ *disperge, diffunde*, Hiob. 40, 11. Fut. אָפִיץ *dispergam*, Neh. 1, 8. יָפִיץ *dispergit, diffundit*, Hiob. 37, 11. et יָפֵץ *dispergit se, diffundit se*, (intransitiue,) Hiob. 38, 24. cum Vau Conuers. וַיָּפֶץ *et dispersit*, Gen. 11, 8. et intransitiue, *et dispersit se*, Exod. 5, 12. 1 Sam. 13, 8. etc. Hithpah. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּתְפֹּצְצוּ *et disperserunt se*, i. e. *dissilierunt*, Habac. 3, 5.

מַפֵּץ m. *malleus, quo* res *franguntur*, Prou. 25, 18.

תְּפוֹצָה m. (cum ת notionis *reciprocae*,) *dispersio sui*, pl. תְּפוֹצוֹת *dispersiones sui*, cum Affixo תְּפוֹצוֹתֵיכֶם *dispersiones vestrae* vel *vestri*, Ier. 25, 34. sed plurimi codices habent תְּפוֹצוֹתִיכֶם, ac si Verbum sit *Denominatiuum*, q. d. וּתְפוֹצוֹתִיכֶם *et faciam vos dispersiones*.

פוק *titubare, vacillare*, it. *exire, prodire, progredi*, vt Chald. Syr. et Arab. נפק, Arab. وفق *bene cessit*. Praet. pl. פָּקוּ *titubarunt, titubant*, Ies. 28, 7. Hiph. הֵפִיק *vacillauit*, it. *exire, prodire, progredi fecit* siue *siuit, eduxit, protulit, exprompsit*, it. *reportauit*, q. d. ab alio ad se *prodire fecit*. Part. pl. מְפִיקִים *proferentes*, Ps. 144, 13. Fut. תָּפֵק *progredi sinas*, vel *bene cedere sinas*, Ps. 140, 9. it. *expromes, proferes*, Ies. 58, 10. יָפִיק *vacillet*, Ier. 10, 4. it. *profert*, Prou. 3, 13. *reportat*, Prou. 12, 2. sed cum Vau Conuers. וַיָּפֶק *et reportauit*, Prou. 8, 36. c. 18, 22.

פִּיק m. *vacillatio*, Nah. 2, 11.

פוּקָה f. id. metonymice *id, quo* quis *ad vacillandum impellitur: offendiculum*, 1 Sam. 25, 31.

פור *rumpi, disrumpi, frangi, conteri*. Infin. פּוֹר *disrumpendo*, Ies. 22, 19. Pih. praet. פּוֹרַרְתָּ *disrupisti*, Ps. 74, 13. et alia Forma fut. cum Vau Conuers. et Affixo וַיְפַרְפְּרֵנִי *et contriuit me*, Hiob. 16, 12. quod tamen etiam ad פרר referri potest. Hiph. praet. הֵפִיר *rupit, fregit*, metaphorice *irritum fecit*, Ps. 33, 10. Ezech. 17, 19. et הֵפַר Ies. 33, 8. c. 17, 16. in pausa הֵפָר Gen. 17, 14. Num. 15, 31. וְהֵפַרְתָּה *et irritum facies*, 2 Sam. 15, 34. pl. הֵפֵרוּ *irritum fecerunt*, Ps. 119, 126. Ies. 24, 5. Part. מֵפֵר *irritum faciens*, Ies. 44, 25. Hiob. 5, 12. Infin. הָפֵר *irritum facere* vel *faciendo*, Num. 30, 13. 16. et nominaliter Prou. 15, 22. cum Iod הָפִיר Zach. 11, 10. it. הָפַר, ex Chaldaismo, vnde cum Affixo הַפְרְכֶם τὸ *irritum facere vestrum*, Leuit. 26, 15. Imper. הָפֵר *irritum fac, rumpe, abrumpe, frange*, 2 Chron. 16, 3. Ps. 85, 5. cum ה Parag. הָפֵרָה 1 Reg. 15, 19. Fut. אָפֵר *ir-*

ritum

itum faciam, abrumpam, Iud. 2, 1. et אָפִיר Pſ. 89, 34. יָפֵר *irritum faciet*, Num. 30, 13. 16. Ieſ. 14, 27. pl. תָּפֵרוּ *irritum facietis*, Ier. 33, 20. etc. Hoph. fut. תֻּפַר *irritum fiet*, Ieſ. 8, 11. Ier. 33, 21. Hithpah. praet. foem. הִתְפּוֹרְרָה q. d. *rupit ſe, diſrupta eſt*, Ieſ. 24, 19.

פָּרוּר m. *olla*, Num. 11, 8. Iud. 6, 19. 1 Sam. 2, 14. pro פַּרְפּוּר, (ex Pihel פרפר *fregit, confregit, contriuit*, omiſſa altera ſimilium; ſicut in שַׁרְשָׁה pro שַׁרְשְׁרָה, בָּבֶל pro בַּלְבֶּל etc.) ob ſummam *fragilitatem*.

פַּר *taurus*, *iuuencus*, vid. ſub rad. פרר.

פּוּר m. *ſors*, Eſth. 3, 7. c. 9, 26. q. d. *diremtio rerum dubiarum*, ſec. illud Prou. 18, 18. Sic קרע *rupit, fregit*, Arab. notat *ſortitus eſt*. Conuenit Arab. פרר et بار *explorauit*, *indagauit*, et Graec. φώρα *indagatio*. Vulgo tamen *Perſicum* eſſe putatur, conf. PFEIFFERI *Dubia vex.* ad Eſth. 3, 7. et RELANDI *Antiquit. Hebr.* P. IV. c. 9. §. 1. Plur. פורים *ſortes*, Eſth. 9, 24. 26. et פֻּרִים Eſth. 9, 29. 31. 32.

פּוּרָה f. *torcular*, quo uvae *franguntur* et *conteruntur*, CLERICO *cupa*, Ieſ. 63, 3. Hagg. 2, 17.

פּוּשׁ *diffundere ſe, creſcere, augeſcere*, Arab. *ſpargi*, vt פרץ. Praet. pl. cum Vau Conuers. וּפָשׁוּ *et diffundent ſe*, *augeſcent*, Habac. 1, 8. וּפִשְׁתֶּם (ex terminatione ſingulari cum (..), פֵּשׁ, ad Formam מֵת,) *et creſcetis, augeſcetis*, Malach. 3, 20. Fut. pl. תָּפוּשׁוּ *creſcitis, augeſcitis*, ſec. Kri Ier. 50, 11. ſed Kethibh habet תָּפוּשִׁי *creſcis, augeſcis*, in ſing. foem. Niph. praet. plur. נָפֹשׁוּ *diffuſi, diſperſi ſunt*, Nah. 3, 18. Sic vulgo hoc Verbum explicatur, cui tamen SCHVLTENS in *Animaduerſ.* ad Ier. 50, 11. notionem *ſuperbiendi* et *gloriandi* (Arab. فاش) ſubſtituit; ſed vulgarem explicationem confirmat locus Nah. 3, 18.

פַּשׁ vid. ſub rad. פשה.

פֹּת vid. ſub rad. פתה.

פָּזַז *agilis, leuis fuit, ſaltauit*, vt Arab. quo cum conueniunt Chald. et Arab. אפז *ſubſiliit prae gaudio*, *exſiliit*, Arab. אבז et נפז *ſubſiliit*, etc. Fut. plur. cum Vau Conuers. וַיָּפֹזּוּ *et agilia*, *leuia fuerunt*, Gen. 49, 14. Pih. part. מְפַזֵּז *ſaltans*, 2 Sam. 6, 16. Sed part. Hoph. מוּפָז pertinet ad rad. פוז. Significationem *roboris*, quam vulgo huic radici tribuunt, recte eliminauit SCHVLTENS in *Animaduerſ. Philol.* ad Geneſ. 49, 14.

פָּז vid. ſupra ſub rad. פוז.

פָּזַר *ſparſit, diſperſit*, alias fere פרז. Part. Pahul foem. פְּזוּרָה *diſper-*

dispersum, Ier. 50, 17. Niph. praet. pl. נִפְּזְרוּ *dispersa sunt*, Ps. 141, 7. Pih. praet. פִּזַּר *sparsit, dispersit*, Ps. 53, 6. Ps. 112, 9. pl. פִּזְּרוּ *disperserunt*, Ioël. 4, 2. part. מְפַזֵּר *dispergens, dissipans*, Prou. 11, 24. fut. foem. cum Vau Conuers. וַתְּפַזְּרִי *et dispersisti* (vias tuas), i. e. *vagata es*, Ier. 3, 13. (coll. Chald. פַּרְדַּכְתָּא *vagatrix*, et rad. Arab. פזר *deuiauit*,) יְפַזֵּר *dispergit*, Ps. 147, 16. Pyh. part. מְפֻזָּר *dispersus*, Esth. 3, 8.

פָּחַד *trepidauit, pauit, expauit, metuit*, it. *festinauit*, Hos. 3, 5. vt חפז et חרד, et Lat. *trepidare* pro *festinare*. Praet. plur. פָּחֲדוּ *expauerunt*, Ps. 14, 5. Ies. 33, 14. in pausa פָּחָדוּ Ier. 36, 24. Ps. 78, 53. fut. אֶפְחַד *pauesco, expauescam, expauesco*, Ps. 27, 1. Hiob. 23, 15. יִפְחַד *pauebit*, Ies. 19, 17. etc. Pih. part. מְפַחֵד *vehementer metuens*, Prou. 28, 14. fut. cum Vau Conuers. וַתְּפַחֵד *et expauisti*, Ies. 51, 13. Hiph. praet. הִפְחִיד *expauefecit, terrefecit*, Hiob. 4, 14.

פַּחַד m. *pauor, terror, metus, timor*, Exod. 15, 16. 1 Sam. 11, 7. Ps. 36, 2. Ps. 64, 2. Hiob. 4, 14. metonymice eius *Obiectum*, Gen. 31, 42. 53. (in quem locum conf. ZORNII Dissert. de *timore Isaaci*, in *Nou. Miscellan. Lips.* Vol. II. p. 611. seq. et Celeb. I. D. WINCKLERI *Animaduers. Philol.* P. I. p. 21. seq.) Ps. 53, 6. Prou. 1, 26. 27. c. 3, 25. Hiob. 3, 25. Ies. 8, 13. Cum Affixo פַּחְדְּכֶם *terror vester*, Deut. 11, 25. Prou. 1, 26. 27. pl. פְּחָדִים *pauores, terrores*, Hiob. 15, 21. it. *testiculi*, (vt Chald. פַּחֲדִין, quomodo conuenit rad. Syr. פחז *salax, lasciuus fuit*,) aliis *femora*, coll. Arab. فخذ *femur, coxa*: vnde cum Affixo פַּחֲדָיו *testiculi* vel *femora eius*, Hiob. 40, 12.

פַּחְדָּה f. id. cum Affixo פַּחְדָּתִי *pauor, metus mei*, Ier. 2, 19.

פֶּחָה m. (pro פֵּחָה, Formae dagessandae, ad Formam Nominum *Actoris*, de quibus vid. *Arcan. Form. Hebr.* Sect. VI. §. 11.) *praefectus, princeps*, hodieque Turcis *Beg*, Neh. 5, 5. 18. c. 12, 26. q. d. *aequator*, i. e. *ius et aequum administrans*, suum cuique tribuendo, (coll. rad. משל,) à rad. Chald. פחא vel פחי *aequauit, aequum fecit*. Sed MAIO est à rad. Arab. פחא *voluit*, q. d. *iussor*, θελοντής. Conf. *Arcan. Form.* p. 428. In regim. cum Affixis et in plur. imitatur Nomina Foem. quasi terminatio ה֫ sit foem. vnde in regim. פַּחַת 2 Reg. 18, 24. Ies. 36, 9. cum Affixo פֶּחָתְךָ (in pausa) *princeps tuus*, Malach. 1, 8. In פֶּחָם *princeps eorum*, Neh. 5, 14. ה tamen excluditur. Plur. פַּחוֹת *principes*,

1 Reg. 10, 15. c. 20, 24. Ier. 51, 23. Ezech. 23, 6. 23. etc. vnde cum Affixo פַּחוֹתֶיהָ *principes eius*, Ier. 51, 28. 57. Format quoque plur. פַּחוֹת, (mutato ה in ו, vt alibi interdum,) vnde in regim. פַּחֲוֹת Neh. 2, 7. 9. Esr. 8, 36.

פֶּחָה m. Chald. id. Esr. 5, 14. in regim. פַּחַת Esr. 5, 3. c. 6, 7. pl. פַּחֲוָן *principes*, vnde in Statu Emphat. פַּחֲוָתָא Dan. 3, 2. 3. 27. c. 6, 8.

פָּחַז vulgo *leuis*, *instabilis fuit*, Chald. in Aphel *tumuit*, Arab. *superbiuit*. Part. praes. plur. פֹּחֲזִים *leues*, *temerarii*, Iud. 9, 4. Zeph. 3, 4.

פַּחַז m. *leuis*, *instabilis*, *proteruus*, Gen. 49, 4.

פַּחֲזוּת f. *status hominis leuis* et *proterui*: *leuitas*, cum Affixo פַּחֲזוּתָם *leuitas sua*, Ier. 23, 32.

פחח radix Hebraeis inusit. sensum habuit *expandendi*, *diducendi* sicque *attenuandi*, coll. rad. Syr. in Ethpeh. *attenuatus est*, et פחח in Pahel *dilatauit*, Arab. فخّ *diffusus est*, alias فاح. Inde est

פַּח m. 1) *laqueus*, vel *rete*, ab *expandendo*, Ios. 23, 13. Ps. 69, 23. Prou. 7, 23. Ies. 8, 15. Ier. 48, 43. 44. etc. conf. rad. פרש de *reti*, Ps. 140, 6. Prou. 29, 5. Ezech. 12, 13. etc. Pl. פַּחִים *laquei* vel *retia*, Ps. 11, 6. Prou. 22, 5. Inde formatum est Verbum in Hiph. infin. הָפֵחַ *illaqueando*, *irretiendo*, Ies. 42, 22. 2) *lamina*, *metallum diductum*, *expansum* et *attenuatum*, (vt Graec. πέταλον est à πετάω,) pl. פַּחִים *laminae*, Num. 17, 3. in regim. פַּחֵי Exod. 39, 3. Sed פַּחִים *prunae*, Ps. 11, 6. significationem accepit à נָפַח *sufflauit*, alias פוח, coll. Ies. 54, 16.

פֶּחָם m. (pro פַּחָם, cum Mem *Collectiuo* et *Comprehensiuo*,) *prunarum congeries* siue *strues*, Prou. 26, 21. Ies. 44, 12. c. 54, 16.

פֶּחָר m. (pro פַּחָר) *figulus*, Dan. 2, 41. à rad. Syr. פחר *formauit*, *finxit*, *plasmauit*, in Ethpah. *formatus*, *plasmatus est*.

פַּחַת m. *foramen*, *fouea*, 2 Sam. 18, 18. Ies. 24, 17. 18. Ier. 48, 27. 43. 44. Thren. 3, 47. à rad. Syr. פחת *fodit*, *effodit*, Arab. *incidit*, in 7 Coniug. *perforatus est*.

פְּחֶתֶת f. *corrosio in cute*, Leuit. 13, 55.

פִּטְדָה f. *gemmae* species, Graec. et Lat. transpos. *topazius* siue *topasius*, Exod. 28, 17. c. 30, 19. Ezech. 28, 13. in regim. פִּטְדַת Hiob. 28, 19. Dictum videtur פִּטְדָה pro טִפְדָה, (quomodo magis conue-

conuenit cum Graeco et Latino,) cuius radix est Arab. طفن *sepeliuit*, Graec. θάπτω, proprie et in genere *fodit*, *suffodit*, *effodit*. Rationem nominis tradit PLINIVS *Histor. Nat.* L. XXXVII. c. 8. *Troglodytae*, inquiens, (apud quos gemma illa reperitur,) *cum diutius fame et tempestate pressi, herbas radicesque effoderent, eruerunt topazion*. Addit idem ex IVBA, *topazin* Troglodytarum lingua significationem habere *quaerendi*. Verba scil. *fodiendi* etiam sensum habent *quaerendi* et *inquirendi*, vid. suis locis ברק, בקר, חפר, נחש etc. Sic Arab. نبش significat *fodere*, it. *humare*, *sepelire*, et *perquirere*. Abest autem Dagesch *Lene* ex ד in פִּטְדָה, vel quia scriptum est pro פִּטְדָּה; vel quia proprie est vox origine et vsu *Arabica*, Arabes autem Dagesch *Leni* destituuntur, conf. *Onomast. V. T.* p. 584. not. (x).

פָּטַר proprie *fidit*, vt Arab. hinc *aperuit*, *laxauit*, *libere dimisit*, et intransit. *prodiit*, *exiit*, *erupit*, q. d. *viam sibi aperuit*, vt Arab. Conf. suo loco rad. בקר. Part. praes. פּוֹטֵר *aperiens*, *laxans*, *libere dimittens*, Prou. 17, 14. part. Pahul plur. פְּטוּרִים *libere dimissi*, sec. Kri 1 Chron. 9, 33. sed Kethibh habet פְּטִירִים, Forma *Adiectiua* Verbali. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּפְטַר *et exiit*, *erupit*, *viam sibi aperuit*, 1 Sam. 19, 10. Hiph. fut. plur. יַפְטִירוּ *aperiunt*, i. e. *diducunt*, Ps. 22, 8.

פְּטוּר m. *fissio*, i. e. *apertio*, *apertura*, pl. פְּטוּרִים, vnde in regim. פְּטוּרֵי צִצִּים *fissiones*, *aperturae florum*, i. e. *flores primum se aperientes*, 1 Reg. 6, 18. 29. 32. 35.

פְּטִיר m. vid. פְּטוּר in rad.

פֶּטֶר m. *fissio*, i. e. *apertio*, BOCHARTO *initium*, ex significatione radicis Arab. פטר *incepit*: vnde פֶּטֶר רֶחֶם dicitur *foetus*, quo exeunte vulua primum *aperitur*, Exod. 13, 2. 12. 15. c. 34, 19. Num. 3, 12. c. 18, 15. Ezech. 20, 26. et sine רֶחֶם, Exod. 13, 12. 13. c. 34, 19. 20.

פִּטְרָה f. id. in regim. פִּטְרַת Num. 8, 16.

פָּטַשׁ radix Hebr. inusit. Arab. פטש et פטס *dilatauit*, spec. *ferrum*, Chald. et Syr. transpos. פשט *extendit*, *dilatauit*, Hebr. *extendit se*, *diffudit se*. Inde est

פַּטִּישׁ m. *malleus*, quo ferrum *dilatatur* et *diducitur*, Arab. *feddison*, Ies. 41, 7. Ier. 23, 29. c. 50, 23.

פַּטִּישׁ m. Chald. *petasus*, à *dilatatione*, pl. פַּטִּישִׁין *petasi*, cum Affixo פַּטִּישֵׁיהוֹן *petasi sui*, sec. Kethibh Dan. 3, 21. sed Kri habet פַּטְּשֵׁיהוֹן, tanquam à sing. פַּטַּשׁ.

פִּי, it. pl. פִּיפִיּוֹת et פֵּיוֹת vid. supra sub rad. פאה.

פִּיד m. *interitus*, Prou. 24, 22. Hiob. 31, 29. à rad. Arab. فاد *mortuus est*. Cum Affixo פִּידוֹ *interitus eius*, Hiob. 30, 24. quod forsitan aptius ad sensum exponeretur *lucratio*, *consecutio eius*, scil. *tumuli*, quod praecedit, ex eiusdem radicis significatione *lucrifaciendi* et *consequendi*.

פִּיחַ vid. sub rad. פוח.

פִּילֶגֶשׁ vid. infra פִּלֶגֶשׁ.

פִּימָה vid. supra sub rad. פאם.

פִּיק vid. sub rad. פוק.

פָּכָה *fluxit*, *stillauit*. Sed in Kal non occurrit. Pih. part. מְפַכֶּה *fluens*, pl. מְפַכִּים *fluentes*, Ezech. 47, 2.

פַּךְ m. *lenticula*, *lecythus*, vasculum *stillatorium*, 1 Sam. 10, 2. 2 Reg. 9, 1. 3. A sono factum putat MAIVS ad COCCEI *Lex*. p. 98. quomodo conuenit Lat. *bacchor* de *aula* siue *olla* apud PLAVTVM in *Milit. glor*. à sono *bac bac*.

פָּלָא in Kal inusit. Niph. נִפְלָא *occultus* eoque *mirabilis fuit*, et petita significatione à cognata radice פלה, (qua cum et saepe Formam suam permutat,) *separatus est*. Praet. foem. נִפְלָאת (ex Chaldaismo pro נִפְלְאָה,) *mirabile fuit*, Ps. 118, 23. et regulariter נִפְלְאָה, vnde cum ה Paragog. *Intensiuo*, נִפְלָאֲתָה *valde mirabilis fuit*, 2 Sam. 1, 26. quale ה etiam occurrit Ios. 6, 17. Hiob. 22, 21. etc. נִפְלֵיתִי vid. in פלה; pl. נִפְלְאוּ *occulta sunt*, al. *mirabilia sunt*, Prou. 30, 18. Part. pl. נִפְלָאִים *mirabilia*, Ps. 139, 14. foem. נִפְלֵאת (contract. ex נִפְלֵאֶת) *occultum*, Deut. 30, 11. pl. נִפְלָאוֹת *mirabilia*, Exod. 34, 10. Ios. 3, 5. et per Ellipsin, *mirabiles modi*, vel aduerbialiter, *mirabiliter*, Dan. 8, 24. (vt נוֹרָאוֹת *venerabiliter*, Ps. 139, 14.) in regim. נִפְלְאוֹת Hiob. 37, 14. cum Affixo נִפְלְאוֹתֶיךָ *mirabilia tua*, Ps. 9, 2. Neh. 9, 17. Fut. יִפָּלֵא *occultus*, *um*, *mirabilis*, *e*, *erit*, Gen. 18, 14. Deut. 17, 8. Pih. פִּלֵּא *separauit*, *segregauit*, vid. in פלה. Hiph. praet. הִפְלִיא *mirabilem*, *e*, *fecit*, *mirabiliter fecit* siue *egit*, Ps. 31, 22. 2 Chron. 26, 15. et petita Forma à פלה, הִפְלָא Ies. 28, 29. cum Vau Conuers. וְהִפְלָא *et mirabilem faciet*, Deut. 28, 59. Part. מַפְלִיא *mirabiliter agens*, Iud. 13, 19. Infin. הַפְלֵא *mirabiliter agendo*, Ies. 29, 14. 2 Chron. 2, 9. et הַפְלִיא *mirabiliter agere*, Ies. 29, 14. Ioël. 2, 26. Hithpah. fut. תִּתְפַּלָּא *mirabilem te exhibes*, Hiob. 10, 16.

פֶּלֶא m. *mirabile*, *res* vel *opus mirabile*, *miraculum*, Exod. 15, 11.

15, 11. Pſ. 77, 15. Ieſ. 9, 5. c. 25, 1. etc. cum Affixo פִּלְאֲךָ *opus tuum mirabile*, Pſ. 89, 6. in pauſa פִּלְאֶךָ Pſ. 77, 12. Pſ. 88, 13. pl. maſc. פְּלָאִים *mirabilia*, et aduerbialiter, *mirabiliter*, Thren. 1, 9. quod vt Nomen *Propr.* de *Peluſio*, vrbe Aegypti, intelligendum eſſe, contendit LACKEMACHER in *Obſeruat. Philolog.* P. VII. p. 31. ſeq. Pl. foem. פְּלָאוֹת *mirabilia*, Pſ. 119, 129. Dan. 12, 6.

פְּלִי id. petita Forma à פלה: vnde in pauſa פֶּלִי ſec. Kri Iud. 13, 18. ſed Kethibh habet פֶּלִיא.

פֶּלִיא vel פִּלְיא m. *mirabilis*, ſec. Kethibh Iud. 13, 18. (vbi Kri habet פֶּלִי,) vnde foem. פְּלִיאָה *mirabilis*, ſec. Kri Pſ. 139, 6. ſed Kethibh habet פְּלָאָה, cum Chirek defectiue ſcripto, in cuius ſignum Maſorethae pro more ſuo vtrobique Iod in Textu traiecerunt.

פְּלֹנִי m. (cum terminatione quaſi *gentilitia*,) ὁ δεῖνα, q. d. *qui eſt ex genere et claſſe rerum plane occultarum*, 1 Sam. 21, 3. 2 Reg. 6, 8. Ruth. 4, 1. *Denominatiuum* eſt tanquam à פְּלוֹן, (quod Formam habet à פלה) *occultatio omnimoda*, vel *res plane occulta*. Inde, et ex אַלְמֹנִי conflatum putatur

פַּלְמוֹנִי m. eiuſdem ſenſus, Dan. 8, 13.

מִפְלָאָה f. *actio mirabilis*, pl. מִפְלָאוֹת *actiones mirabiles*, in regim. מִפְלְאוֹת Hiob. 37, 16.

פָּלַג *diuiſit*, in Kal inuſit. Niph. praet. foem. נִפְלְגָה *diuiſa eſt*, Gen. 10, 28. 1 Chron. 1, 19. Pih. praet. פִּלַּג *diuiſit*, Hiob. 38, 25. imper. פַּלַּג *diuide*, Pſ. 55, 10. vbi *diuidere linguam*, eſt *diſſidium efficere*, reſpectu habito ad Gen. 11, 7. ſeq.

פְּלַג Chald. id. Part. Pehil foem. פְּלִיגָה *diuiſum*, Dan. 2, 41.

פֶּלֶג m. *riuus*, Pſ. 65, 10. (vbi per *riuum Dei* SCHVLTENS intelligit *pluuiam*, ſicque etiam Arabes loqui obſeruat,) q. d. *diuiſio terrae*: quod terram *diuidat*, per quam fluit. STRABO L. XV. Οἱ ποταμοὶ φυσικοί τινες ὅροι καὶ μεγεθῶν καὶ σχημάτων τῆς χώρας, et *fluuii* loca *ſecare* paſſim dicuntur, vid. GRONOVIVS ad MELAM L. I. c. 9. 105. Plur. פְּלָגִים *riui*, Ieſ. 30, 25. in regim. פַּלְגֵי Pſ. 1, 3. Prou. 5, 16. cum Affixo פְּלָגָיו *riui eius*, Pſ. 46, 5.

פְּלַג m. Chald. *dimidium*, q. d. *diuiſio* rei *in duo*, Dan. 7, 25.

פְּלַגָּה f. 1) *pars*, Effectus *diuiſionis*, vnde pl. פְּלַגּוֹת *partes*, Iud. 5, 15. 16. 2) *riuus*, vt maſc. פֶּלֶג, pl. פְּלַגּוֹת *riui*, Hiob. 20, 17.

פְּלֻגָּה f. *claſſis*, in pl. פְּלֻגּוֹת *claſſes*, 2 Chron. 35, 5.

פְּלֻגָּה vel פְּלֻגָּא f. Chald. id. pl. פְּלֻגָּן *claſſes*, vnde cum Affixo פְּלֻגָּתְהוֹן *claſſes ſuae*, Eſr. 6, 18.

מִפְלַגָּה f. id. in pl. מִפְלַגּוֹת *classes*, 2 Chron. 25, 12.

פִּלֶגֶשׁ f. *pellex, concubina*, 2 Sam. 21, 11. 1 Chron. 1, 32. c. 2, 46. sec. HILLERVM compos. ex פלג *diuisit*, et שֶׁגַל *coniux*, *vxor*, q. d. *diuisio vxoris legitimae*, vel *vxor diuisa* et quasi *dimidiata*. Saepius scribitur פִּילֶגֶשׁ, vt Gen. 35, 22. c. 36, 12. Iud. 19, 1. 2 Sam. 3, 7. 1 Chron. 2, 48. Cum Affixo פִּילַגְשׁוֹ *pellex eius*, Gen. 22, 24. Iud. 8, 31. c. 19, 9. 10. 25. 29. et פִּילַגְשֵׁהוּ Iud. 19, 24. pl. פִּלַגְשִׁים *pellices*, 2 Sam. 5, 13. c. 15, 16. c. 20, 3. 1 Reg. 11, 3. et פִּילַגְשִׁים Gen. 25, 10. Cant. 6, 8. 9. 1 Chron. 3, 9. Esth. 2, 14. in regim. פִּלַגְשֵׁי 2 Sam. 16, 21. 22. cum Affixis פִּלַגְשֵׁיהֶם *pellices eorum*, Ezech. 23, 20. פִּילַגְשֶׁיךָ *pellices tuae*, 2 Sam. 19, 6.

פְּלָדָה f. *falx*, à rad. Arab. فلذ *secuit*. Plur. פְּלָדוֹת *falces*, Nah. 2, 4. vbi *ignis* illis tribuitur, ob *splendorem*. Vulgo *lampadem* intelligunt, alias לַפִּיד, quasi per Metathesin pro לַפְּדָה.

פָּלָה *separauit, distinxit*, in Kal inusit. Formam suam saepe cum פָּלָא permutat. Niph. praet. נִפְלֵיתִי *separatus, distinctus sum*, Ps. 139, 14. pl. cum Vau Conuers. וְנִפְלִינוּ *et separabimur, distinguemur*, Exod. 33, 16. Pih. פִּלֵּא (petita Forma à פלא,) *separauit*. Infin. פַּלֵּא *separare*, Leuit. 22, 21. Num. 15, 3. 5. Fut. יְפַלֵּא *separabit*, Leuit. 27, 2. Hiph. praet. הִפְלָה *separauit, distinxit, eximium, singularem fecit*, Ps. 4, 4. cum Vau Conuers. וְהִפְלָה *et distinguet*, Exod. 9, 4. וְהִפְלֵיתִי *et distinguam*, Exod. 8, 22. Imp. הַפְלֵה *singularem fac*, Ps. 17, 7. Fut. יַפְלֶה *distinguit, distinguat*, Exod. 11, 7. et petita Forma à פלא, יַפְלִיא *separabit*, Num. 6, 2.

פָּלַח *fidit, secuit*, metaphorice *erupit, exortus est*, vt Aethiop. (conf. de Verbis *findendi*, ad *ortum* et *eruptionem* relatis, *Arcan. Form.* p. 296. et 511.) Arab. *secuit* i. e. *arauit terram*, conf. ibid. p. 36. et 618. Part. praes. פֹּלֵחַ *dissecans*, Ps. 141, 7. Pih. fut. יְפַלַּח *dissecabit, dissecat*, Prou. 7, 23. Hiob. 16, 13. sed pl. foem. תְּפַלַּחְנָה *erumpere faciunt*, i. e. *pariunt, excludunt*, Hiob. 39, 3.

פְּלַח Chald. *laborauit, operatus est, seruiuit*, proprie quidem *colendo terram*; metaphorice autem de *cultu Dei* vsurpatur. Part. praes. פָּלַח (pro פָּלֵחַ) *colens*, Dan. 6, 17. 21. pl. פָּלְחִין *colentes, colunt*, Dan. 3, 12. 14. 17. 18. in regim. פָּלְחֵי Esr. 7, 24. fut. pl. יִפְלְחוּן *colent, colunt*, Dan. 3, 28. c. 7, 14. 27.

פֶּלַח m. 1) *segmentum, frustum*, Iud. 9, 53. 1 Sam. 30, 12. 2 Sam. 11, 21. Hiob. 41, 15. 2) *fissio* i. e. *eruptio* floris, Cant. 4, 3.

פָּלְחָן m. Chald. *ministerium, cultus*, Esr. 7, 19.

פָּלַט *euasit, effugit, elapsus est, erupit*, vt מלט. Praet. pl. cum Vau Conuers. וּפָלְטוּ *et euadent*, Ezech. 7, 16. Pih. פִּלֵּט *euadere fecit*, i. e. *liberauit*. Part. מְפַלֵּט *liberans, liberator*, cum Affixo מְפַלְּטִי *liberans me, liberator meus*, 2 Sam. 22, 2. Pſ. 40, 18. Imper. פַּלֵּט, cum ה Paragog. פַּלְּטָה *libera*, Pſ. 17, 13. pl. פַּלְּטוּ *liberate*, Pſ. 82, 4. Fut. cum ה Parag. אֲפַלְּטָה *euaderem*, (intranſitiue,) Hiob. 23, 7. ſed cum Affixo אֲפַלְּטֵהוּ *liberabo eum*, Pſ. 91, 14. תְּפַלֵּט *liberabis*, Mich. 6, 14. וַתְּפַלְּטֵמוֹ *et liberaſti eos*, Pſ. 22, 5. foem. 3 perſ. תְּפַלֵּט *erumpere facit*, i. e. *parit, enititur*, Hiob. 21, 10. etc. Hiph. fut. תַּפְלִיט *liberabis, ſaluabis*, Mich. 6, 14. יַפְלִיט *liberabit*, Ieſ. 5, 29.

פָּלֵט m. *effugiens, fugâ elabens*, vnde plur. פְּלֵטִים *effugientes, fugâ elabentes*, Ier. 44, 14. c. 50, 28. c. 51, 50. et cum Iod, פְּלִיטִים Num. 21, 30. Ieſ. 66, 19.

פָּלִיט m. *qui euaſit, elapſus*, Gen. 14, 13. Ioſ. 8, 22. 2 Reg. 9, 15. Ier. 42, 17. Ezech. 24, 26. 27. etc. pl. פְּלִיטִים *qui euaſerunt, elapſi*, in regim. פְּלִיטֵי Iud. 12, 4. 5. Ieſ. 45, 20. cum Affixo פְּלִיטֵיכֶם *elapſi veſtri*, Ezech. 6, 9.

פַּלֵּט m. (Verbale Pihelicum,) *liberatio*, vel ex notione intranſit. *effugium*, Pſ. 32, 7. Pſ. 56, 8. cuius poſterioris loci ſenſus eſt: *per vanitatem* vel *in vanitate liberatio* vel *effugium illis* (eſt), i. e. in vanitate liberationem et effugium quaerunt.

פְּלֵיטָה f. *euaſio, effugium*, metonymice *id, quod euadit*, Gen. 32, 8. Iud. 21, 17. 2 Reg. 19, 31. Eſr. 9, 14. Neh. 1, 2. etc. et ter ſine Iod, פְּלֵטָה Exod. 10, 5. Ezech. 14, 22. 1 Chron. 4, 43. in regim. פְּלֵיטַת 2 Reg. 19, 30. Ieſ. 4, 2.

מִפְלָט m. *euaſio, effugium*, Pſ. 55, 9.

פֶּלֶךְ m. in genere *rotundum* quid, à rad. Arab. פלך in 5 Coniug. *rotundus fuit*, in ſpecie 1) *tractus terrae rotundior*, vt Arab. فلكة, Neh. 3, 9. 12. 14-19. cum Affixo פִּלְכּוֹ *tractus ſuus*, Neh. 3, 17. 2) *ſcipio, baculus rotundus*, 2 Sam. 3, 29. quem locum tamen SAVBERTVS in *Oper. Poſth.* p. 192. ſeq. ex ſequenti ſignificatione exponendum eſſe contendit. 3) *fuſus*, ſimilis *bacillo rotundo*, Prou. 31, 19.

פָּלַל proprie *ſeparauit, diremit, diuiſit*, vt פלה, Arab. פלל *rupit*, it. *ominatus eſt*; conf. *Arcan. Form.* p. 118. 119. et *Onomaſt. V. T.* p. 615. 616. et SCHVLTENS in *Animaduerſ.* ad Ezech. 28, 24. hinc ſpec. *diremit lites, iudicauit, adiudicauit, iudicium exercuit.*

cuit. Sed in Kal non occurrit. Pih. praet. cum Affixo et Vau Conuers. וּפִלְלוֹ *et iudicabit eum*, 1 Sam. 2, 25. פִּלַּלְתְּ *adiudicasti*, vel *ominata es*, Ezech. 16, 52. פִּלָּלְתִּי *iudicaui, ominatus sum*, Gen. 48, 11. Fut. cum Vau Conuers. וַיְפַלֵּל *et litem diremit*, al. *et iudicium exercuit*, Pf. 106, 30. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִפְלַל *et iudicabitur*, Ezech. 28, 23. vid. tamen fub rad. נפל. Hithpah. הִתְפַּלֵּל proprie *fe ipfum arbitrum interpofuit*, hinc *intercesfit pro alio*, rarius et per Synecdochen in genere, *orauit.* Praet. הִתְפַּלַּלְתָּ *orafti*, 2 Reg. 19, 20. Ief. 37, 21. Part. מִתְפַּלֵּל *intercedens, orans*, 1 Reg. 8, 28. Neh. 1, 4. 6. plur. מִתְפַּלְלִים *orantes*, Ief. 45, 20. Infin. הִתְפַּלֵּל *intercedere, orare*, 1 Sam. 1, 12. 26. c. 12, 23. Imper. הִתְפַּלֵּל *intercede*, Num. 21, 7. 1 Sam. 12, 19. Fut. אֶתְפַּלֵּל *intercedam, orabo*, 1 Sam. 7, 5. Pf. 5, 3. cum ה Paragog. et Vau Conuers. וָאֶתְפַּלְלָה *et intercesfi, oraui*, Dan. 9, 4. תִּתְפַּלֵּל *intercedas*, Ier. 7, 18. c. 11, 14. c. 14, 11. יִתְפַּלֵּל *intercedet, orabit*, 1 Reg. 8, 29. Hiob. 42, 8. pl. יִתְפַּלְלוּ *orabunt*, 1 Reg. 6, 21. 2 Chron. 7, 14. in paufa יִתְפַּלָּלוּ (tanquam à fing. יִתְפַּלֵּל) Ief. 45, 14.

פְּלִילָה f. *diremtio litis, iudicium, rei aestimatio, difcretio*, Ief. 16, 3. Inde fit *Denominatiuum Posfesfiuum*

פְּלִילִי m. 1) *iudicialis:* vnde *iniquitas iudicialis*, i. e. digna, in quam à *iudice* inquiratur et animaduertatur, Hiob. 31, 28. 2) *iudex*, q. d. *vir iudicialis*, Graec. κριτικός, *qui pertinet ad iudicium*, i. e. *ad confesfum iudicum*, intellecto Nomine פְּלִילָה per Metonymiam de *confesfu iudicum*, vt Lat. *iudicium.* ה foem. in *Denominatiuis* aliquando excludi folet: vt in *Propriis* בְּרִיעִי à בְּרִיעָה, חֶמְנִי à חֶמְנָה etc. Plur. פְּלִילִים *viri iudiciales, arbitri, iudices*, Exod. 21, 22. Deut. 32, 31. fed זִמָּה et עָוֹן *iudicialia* funt *fcelera, digna, quae à iudicibus puniantur*, Hiob. 31, 11.

פְּלִילִיָּה f. Ief. 28, 7. *iudicium, actio* τῶ פְּלִילִי, vnde illud formatum eft.

תְּפִלָּה f. (Verbale eiusdem notionis cum Coniug. Hithpah.) proprie *interpofitio fui, intercesfio*, 2 Reg. 19, 4. Ief. 37, 4. Ier. 7, 16. c. 11, 14. per Synecdochen quaeuis *oratio* fiue *precatio*, 1 Reg. 8, 38. Ief. 56, 7. Habac. 3, 1. etc. In regim. תְּפִלַּת Neh. 1, 6. 11. Prou. 15, 8. cum Affixo תְּפִלָּתִי *precatio mea*, Pf. 4, 2. vnde *domus precationis meae*, i. e. *domus mea precationis*, Ief. 56, 7. ficut *mons fanctitatis meae*, h. e. *mons meus fanctus*, Pf. 2, 6. Pl. תְּפִלּוֹת *orationes, preces*, Pf. 72, 20.

פַּלְמוֹנִי vid. fupra fub פלא.

פְּלֹנִי vid. supra sub rad. פלא.

פָּלַס in Kal inusit. Pih. פִּלֵּס *librauit, trutina examinauit*, metaphorice *exacte expendit* et *direxit*. Part. מְפַלֵּס *trutinans, expendens*, Prou. 5, 21. Imper. פַּלֵּס *trutina, expende*, Prou. 4, 26. Fut. תְּפַלֵּס *trutinas, expendis, dirigis*, Ies. 26, 6. יְפַלֵּס *exacte expendebat* et *dirigebat*, Ps. 78, 50. foem. פֶּן־תְּפַלֵּס *ne expendat* (semitam vitae), ideo scil. pedes eius ad mortem descendunt, et gressus eius infernum tenent; ne ita ad sanam mentem redeat, vt semitam vitae expendat, Prou. 5, 6. pl. in pausa et cum Nun Paragog. תְּפַלֵּסוּן *expenditis, trutinatis*, i. e. consilio et ex proposito agitis, Ps. 58, 3.

פֶּלֶס m. *libra, statera, bilanx*, qua res *trutinantur*, Prou. 16, 11. Ies. 40, 12.

מִפְלָשׂ (pro מִפְלָס) m. *libratio*, vel *libramentum, pondus, quo libratur*. Pl. מִפְלָשִׂים *librationes* vel *libramenta*, in regim. מִפְלְשֵׂי Hiob. 37, 16.

פָּלַץ *horruit, tremuit, concussus est*, Arab. פלט *attonitus pauorem concepit*. Sed tantum in Hithpah. occurrit. Fut. pl. in pausa cum Nun Paragog. יִתְפַּלָּצוּן *contremiscunt*, q. d. *concutiunt se*, Hiob. 9, 6.

פַּלָּצוּת f. *horror, tremor*, Ps. 55, 6. Hiob. 21, 6. Ies. 21, 4. Ezech. 7, 18.

מִפְלֶצֶת f. nomen *idoli*, à *terrore* et *metu* dicti, 1 Reg. 15, 13. 2 Chron. 15, 16. conf. אֵימִים de *idolis* Ier. 50, 38. Cum Affixo מִפְלַצְתָּהּ *Miphlezeth suum*, 1 Reg. 15, 13. 2 Chron. 15, 16. Vid. pluribus *Arcan. Form.* p. 507. et *Onomast. V. T.* p. 293. 635. et add. I. F. HOIERI Dissert. de *idolo Maachae*.

תִּפְלֶצֶת f. (Verbale eiusdem significationis cum Coniug. Hithpah.) *horror, tremor*, q. d. *concussio sui*, cum Affixo תִּפְלַצְתְּךָ *horror tuus, terror tuus*, Ier. 49, 16.

פָּלַשׁ *volutauit*, German. cognat. weltzen. Occurrit tantum in Hithpah. Imper. foem. הִתְפַּלְּשִׁי *voluta te*, Ier. 6, 26. in pausa הִתְפַּלָּשִׁי sec. Kri Mich. 1, 10. sed Kethibh habet הִתְפַּלָּשְׁתִּי *volutasti te*, in praet. foem. cum Iod Paragog. plur. הִתְפַּלְּשׁוּ *volutate vos*, scil. in cinere, Ier. 25, 34. Fut. pl. in pausa יִתְפַּלָּשׁוּ *volutabunt se*, Ezech. 27, 30.

פְּלֵתִי m. Nomen *Propr. Gentile, Plethaeus*, vid. *Onomast. V. T.* p. 384.

פֵּן et פִּנָּה *angulus*, vid. sub seq. rad. פנן.

פֶּן־ *ne*, vid. sub seq. rad. פנה.

פַּנַּג vox peregrina, Ezech. 27, 17. HILLERO in *Hierophyt.* P. II. p. 51. eadem cum Graec. πάναξ siue πάνακες, VRSINO in *Herbario Bibl.* p. 99. ὀποπάναξ i. e. *succus panacis*. *Ficus* intelligit Anonymus in Berlinischen Hebopffern T. II. p. 78. *panicum* RAVIVS in *Delineat. Orthograph. et Analog. Hebr.* p. 26.

פָּנָה *vertit*, *conuertit*, *obuertit*, *aduertit*, *auertit*, et intransitiue, *vertit se*, *conuertit*, *obuertit*, *auertit se*, pro vario respectu et constructionis ratione: vnde *obuertere ceruicem*, est *contemnere*, Ier. 2, 27. c. 32, 33. vt contrà *obuertere faciem*, est alicuius *rationem habere*, *eum suspicere* etc. ibid. Specialiter notat 1) sequente אֶל, *conuertere se ad* aliquem, Ies. 45, 22. Hos. 3, 1. Hiob. 5, 1. 2) *se conuertendo abire*, *alio se vertere*, Gen. 18, 22. Exod. 7, 23. Num. 14, 25. Deut. 1, 7. 40. Cant. 6, 1. etc. 3) *spectare*, *respicere*, q. d. *se ad* aliquid *vertere*, Exod. 16, 10. Num. 17, 7. Ios. 8, 21. etiam de *inanimatis*, 1 Reg. 7, 25. 2 Chron. 4, 4. Ezech. 8, 3. c. 11, 1. quomodo per Metaphoram vel Metonymiam saepius significat *rationem* alicuius rei *habere*, Gen. 4, 4. 5. Leuit. 19, 4. c. 26, 9. Deut. 9, 27. c. 29, 17. Ps. 25, 16. Ps. 102, 18. etc. 4) *retrospicere*, q. d. *se retro vertere*, 2 Sam. 1, 7. 2 Chron. 13, 14. c. 20, 24. Hiob. 8, 20. 5) *aduenire*, *appropinquare*, q. d. *se aduertere*, Gen. 24, 63. Exod. 14, 27. Deut. 23, 12. Iud. 19, 26. Ps. 46, 6. Praet. פָּנִיתָ *respexisti*, *rationem habuisti*, 2 Sam. 9, 8. פָּנִינוּ *spectauimus*, *respeximus*, vel *conuertimus nos*, Ies. 53, 6. Part. praes. פֹּנֶה *auertens se*, Deut. 29, 17. it. *spectans*, *respiciens*, Ios. 15, 2. 7. Ezech. 8, 3. aliud vid. inter Nomina; pl. פֹּנִים *spectantes*, *respicientes*, 2 Reg. 7, 25. 2 Chron. 4, 4. *conuertentes se*, Hos. 3, 1. foem. pl. פֹּנוֹת *spectantes*, Ezech. 46, 19. Infin. absol. פָּנֹה *respiciendo*, scil. respexistis, Hagg. 1, 9. infin. constr. פְּנוֹת *spectare*, *respicere*, Malach. 2, 13. it. *aduenire*, *appropinquare*, Gen. 24, 63. Exod. 14, 26. cum Affixo פְּנוֹתָם τὸ *retrospicere eorum*, Ezech. 29, 16. Imper. פְּנֵה *respice*, Ps. 25, 16. Ps. 69, 17. pl. פְּנוּ *respicite*, *conuertite vos*, Hiob. 6, 28. c. 21, 5. Ies. 45, 22. *vos conuertendo abite*, Num. 14, 25. Deut. 1, 7. 40. Fut. אֶפְנֶה *vertam me*, Gen. 24, 49. cum Vau Conuers. per Apocopen וָאֵפֶן *et verti me*, Deut. 9, 15: c. 10, 5. תִּפְנֶה *vertes*, *conuertes te*, 2 Reg. 2, 3. Hiob. 5, 1. per Apocopen תֵּפֶן *conuertas te*, Hiob. 36, 21. *respicias*, *rationem habeas*, Num. 16, 15. Deut. 9, 27. יִפְנֶה *auertet se*, Deut. 30, 17. *vertet se* vel *spectabit*, Hiob. 24, 18. *vertebat se*, 1 Sam.

1 Sam. 14, 49. Ezech. 10, 11. *spectabat*, 1 Sam. 13, 17. 18. *vertit se*, Prou. 17, 8. per Apocopen cum Vau Conuers. וַיִּפֶן *et vertit se*, *respexit* etc. Exod. 2, 12. Num. 12, 20. etc. Pih. פִּנָּה *è conspectu remouit*, *euerrit*, *expurgauit*, potius *Denominatiuum* est à פָּנִים *conspectus*, vid. ergo post פָּנִים. Hiph. praet. הִפְנָה *obuertit*, Ier. 48, 39. et intransit. *vertit se*, *respexit*, *retrospexit*, vnde foem. הִפְנְתָה *vertit se*, Ier. 49, 24. pl. הִפְנוּ *verterunt se*, Ier. 46, 21. *respexerunt*, *retrospexerunt*, Ier. 46, 5. c. 47, 3. Part. מַפְנֶה *retrospiciens*, Nah. 2, 9. Infin. הַפְנוֹת *vertere*, cum Affixo הַפְנֹתוֹ τὸ *vertere eius*, 1 Sam. 10, 9. Fut. per Apocopen cum Vau Conuers. וַיֶּפֶן *et conuertit*, *obuertit*, Iud. 15, 4. Hoph. imper. pl. הָפְנוּ *vertimini*, *conuertimini*, scil. in fugam, Ier. 49, 8. part. מָפְנֶת *versus*, *conuersus*, Ezech. 9, 2.

פּוֹנֶה m. *conuersio*, *reflexio*; vel *vertens*, *conuertens se*: vnde *porta* פּוֹנֶה *conuersionis*, *reflexionis*, vel *vertentis se*, i. e. vbi euntes *se conuertunt*, 2 Chron. 25, 23. quae alias *porta* פִּנָּה *anguli*, 2 Chron. 26, 9. Ier. 31, 38. *et* פִּנִּים *angulorum*, Zach. 14, 10. conf. *Onomast. V. T.* p. 216. et 240.

פָּנֶה m. vnde pl. פָּנִים in genere *partes* rei *aspectui se obuertentes* siue *in oculos cadentes*: vt sunt *partes* rei *anteriores*, 2 Sam. 10, 9. Ier. 1, 13. Ezech. 22, 10. Eccles. 10, 10. et *exteriores* siue *superficies*, Gen. 1, 2. 29. 2 Sam. 11, 11. Ies. 14, 21. c. 25, 7. Hiob. 41, 5. κατ' ἐξοχὴν vero *vultus* siue *facies* hominis, Gen. 38, 15. Leuit. 9, 24. Num. 14, 5. Iud. 13, 20. Ezech. 1, 9. etc. Sic autem per Synecdochen interdum pró toto *homine* sumitur, vt Gen. 19, 21. c. 32, 21. 2 Sam. 17, 11. 1 Reg. 2, 20. c. 10, 24. Ps. 42, 12. Prou. 28, 21. etc. et per Metonymiam de *affectibus animi* dicitur, qui se in *vultu* maxime produnt: vt de *tristitia* 1 Sam. 1, 18. Hiob. 9, 27. de *fauore* et *beneuolentia*, Prou. 16, 15. sic ἀνθρωποπαθῶς de Dei *fauore*, *gratia*, *cura*, etc. 1 Reg. 9, 7. Ps. 27, 8. Ps. 32, 21. Ps. 51, 13. Ps. 80, 4. 8. 2 Chron. 7, 14. vnde *eleuare faciem* suam *super* aliquem dicitur, quando ei *fauorem*, *gratiam* et *opem* suam praestat, Num. 6, 25. 26. Ps. 4, 7. Ps. 31, 17. Ps. 67, 2. et contra *abscondere faciem* suam, quando *fauorem*, *gratiam opemque* suam denegat, Deut. 31, 17. 18. Ps. 13, 2. Ies. 8, 17. Ier. 33, 5. Ezech. 39, 23. 24. 29. Mich. 3, 4. it. de *ira*, Gen. 32, 20. sic de *ira* Dei, Leuit. 17, 10. Ps. 9, 4. Ps. 21, 10. Ps. 34, 17. Ps. 68, 3. Hiob. 8, 27. Ier. 21, 10. Thren. 4, 16. quo GENSELIVS in *Obseruat. S.* p. 161. seq. etiam refert Exod. 33, 14. Alias de *Deo* vsurpatum, denotat eius *praesentiam*,

Exod. 33,13. 14. Ps.139,7. et *vbicunque* ille *se praesentem exhibet:* vt *arcam foederis*, Ps. 95,2. *locum conuentuum sacrorum*, Gen. 4,14. Exod. 23,15. Ps.42,3. Ps. 100,2. Ies.1,12. Ier. 7,10. Ezech. 46,9. In regim. פְּנֵי Gen.1,2. 20. Exod. 10,11. sic sec. Kethibh Prou. 15,14. (vbi Kri habet פִּי *os*,) cum Affixis פָּנֵינוּ *facies nostra*, Ier.51,51. פְּנֵיהֶם *facies eorum* vel *sua*, Leuit. 9,24. Num. 14,5. Saepe quoque Particulae naturam induit, maxime cum Praefixis ל et מ: vt לְפָנִים *antea, antehac*, Deut.2,10.12.20. Ios.11,10. Iud. 1,10.11.23. Ps.102,26.etc. *à fronte, ante*, Ier.7,24. Ezech.2,10. 1 Chron. 19,10. in regim. לִפְנֵי, et cum Affixis, significat *ante*, Gen.30,30. c.45,5. Exod.23,20. Esth.2,11. *coram, in conspectu*, Gen.18,22. c.41,46. c.43,15. Exod. 4,21. Num. 11,20. 1 Sam. 9,10. 1 Reg. 1,25. *contra*, 1 Sam.20,1. Ps. 57,7. 2 Chron.14,9. *extra*, Ezech. 4,47. *ob, propter*, 2 Sam.3,31. 1 Chron.21,30. etc. Significare quoque *ad modum, instar*, vt 1 Sam.1,1.6. Hiob.3,24. c.4,19. sicut Lat. *ad faciem* apud PLAVT. *Cist.* I.1.73. obseruat SCHVLTENS in *Comment.* ad Hiob. l. c. Infinitiuo praemissum, illum in Tempus *finitum* resoluit, notans *antequam, priusquam*, Gen. 13,10. c.27,7. מִלְּפָנִים vel absolute positum vel in regim. vel cum Affixis, significat *a, à conspectu*, q. d. *ab eo, quod est* לְפָנִים, Deut. 28,31. 2 Reg.5,27. Esth.1,19. Ion.1,3. 1 Chron.19,18. *ante, antea*, 1 Reg.8,54. Ies.41,26.. Eccles.1,10. Esr.10,6. *coram*, 1 Reg.21,29. Eccles.3,14. 1 Chron.16,30.33. Esth.7,6. Ps.97,5. *propter*, 1 Sam.8,18. 2 Chron.32,7. מִפְּנֵי, מִפָּנִים, et cum Affixis, denotat *à fronte, ante*, Exod.14,19. Deut.20,19. Ios.4,7. 2 Sam.10,9. *à, à conspectu*, Gen.16,6.8. Deut.9,4. Iud.6,6. 1 Sam.25,10. *coram*, Exod.10,3. Ios.4,23. Nah.1,5. Zeph.1,7. Ps.68,9. *propter*, Deut.28,20. Neh.5,15. Ier.9,6. (vnde מִפְּנֵי אֲשֶׁר *propterea quod, eo quod*, Exod.19,18. Ier.44,23.) *versus*, Ier.1,13. sic sine מ, Cant.7,5. Ezech.40,44. 2 Chron.20,16. *per*, Ezech.14,15. etc.

A לִפְנֵי *ante*, formatum est Adiectiuum *Possessiuum*

לִפְנַי m. *anterius*, 1 Reg.6,17. cum (ַ), quia descendit à Nomine *plur.* cum alia eiusmodi *Denominatiua*, quae formantur à Nominibus *sing.* habeant (ִי).

A פָּנִים *conspectus*, significationem accipit Pih.

פִּנָּה *à conspectu remouit*, Zeph.3,15. *expurgauit, euerrit*. Praet. cum ו Conuers. וּפִנָּה *et expurgabit*, vulgo *parabit*, Malach.3,1. פִּנִּיתָ *remouisti, expurgasti*, Germanice diceres: du hast aufgeräumet, Ps.80,10. פִּנִּיתִי *expurgaui*, Gen.24,31. pl. cum Vau Conuers. וּפִנּוּ *et expur-*

expurgabunt, Leuit. 14, 36. imper. pl. פַּנּוּ *expurgate*, vulgo *parate*, Ies. 40, 3. c. 57, 14. c. 62, 10.

פֶּן, et cum linea Makkeph פֶּן־ proprie *auersio*; sed in Particulam abit, significans *ne*, *ne forte*, q. d. *auersio sit*, *auertatur*, Gen. 19, 19. Exod. 34, 15. Leuit. 10, 7. Num. 16, 34. Deut. 4, 23. Ios. 24, 27. Ps. 2, 12. etc.

פְּנוֹת f. *respectus*, *conuersio*; sed in Praepositionem abit, notans *versus*, Ezech. 43, 17.

פְּנִים m. *interius*, 1 Reg. 6, 29. à rad. inusit. פנם. Vulgo ad פנה referunt, quasi ם seruile sit et Heemanticum. Sed 1) nulla *Aucta* per ם in (ִי) desinunt; 2) si פְּנִים esset à פנה, tunc potius *exterius*, quam *interius* designaret, coll. פָּנִים. Cum ה *Locali*, פְּנִימָה *introrsum*, *versus interius*, Leuit. 10, 18. 1 Reg. 6, 18. 2 Reg. 7, 11. Ps. 45, 14. vnde porro cum Praefixis לִפְנִימָה q. d. *ad introrsum*, *ad id*, *quod est versus interius*, 1 Reg. 6, 30. 2 Chron. 29, 16. Ezech. 40, 17. c. 41, 3. מִפְּנִימָה q. d. *ab introrsum*, *ab eo*, *quod est versus interius*, 1 Reg. 6, 19. 21. 2 Chron. 3, 4. Pl. פְּנִימִים *interiora*, 1 Chron. 28, 11. Inde descendit Adiectiuum *Possessiuum*

פְּנִימִי m. *qui* vel *quod est intus*: *intimus*, *um*, 1 Reg. 6, 27. c. 7, 3. Ezech. 40, 15. 19. 22. 23. 27. 44. c. 41, 15. 17. c. 42, 3. 15. c. 43, 5. foem. פְּנִימִית *intima*, *intimum*, 1 Reg. 6, 36. c. 7, 12. Esth. 4, 11. c. 5, 1. Ezech. 8, 16. c. 10, 3. etc. pl. פְּנִימִיּוֹת *intimae*, *intima*, 2 Chron. 4, 22.

פנן radix Hebraeis inusit. Arab. in 2 Coniug. *in varia genera distribuit*, *diuisit*, it. *varius fuit*. Inde sunt

פְּנִין m. in pl. פְּנִינִים *margaritae*, Graec. voce cognata πίνναι, Prou. 8, 11. c. 28, 18. c. 31, 10. Thren. 4, 7. sic dictae, quod varii sint *generis*, *originis*, *magnitudinis*, *formae* et *coloris*, adeo, vt, dicente PLINIO L. IX. c. 35. *nulli duo reperiantur indiscreti*, vnde et Lat. *uniones*. BOOTIVS in *Animaduers. S.* L. IV. c. 3. *corallia* intelligit, contra quem BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. L. V. c. 6. et 7. vulgarem de *margaritis* sententiam defendit. HILLERVS in *Syntagm. Hermeneut.* p. 29. de *gemmis angulosis* siue *in angulos sectis* exponit. Semel Kethibh habet פְּנִיִּים Prou. 3, 15. tanquam à sing. פְּנִי, petita Forma à פנה.

פִּן m. *angulus*, proprie *exterior*, quo aedificium et platea in duo latera diuiditur. Cum Affixo פִּנָּהּ *angulus eius*, Prou. 7, 8. pl. פִּנִּים *anguli*, Zach. 14, 10.

פִּנָּה f. id. 2 Reg. 14, 13. 2 Chron. 26, 9. Pſ. 118, 22. Prou. 7, 12. Neh. 3, 31. 32. etc. metaphorice *dux*, Ieſ. 19, 13. quod populi, in cuneum diuiſi, *angulum anteriorem* praecederet. In regim. פִּנַּת Prou. 21, 9. Ier. 31, 40. cum Affixo פִּנָּתָהּ *angulus eius*, Hiob. 38, 6. pl. פִּנּוֹת *anguli*, 1 Reg. 7, 34. Hiob. 1, 9. it. *duces*, Iud. 20, 2. 1 Sam. 14, 38. cum Affixo פִּנּוֹתָיו *anguli eius*, Exod. 27, 2.

פָּנַק in Kal inuſit. Pih. part. מְפַנֵּק *molliter* ſiue *delicate educans*, Prou. 29, 21.

פָּסַג *altus fuit*, vt Arab. فشغ: hinc Pih. פִּסֵּג *exaltauit*, *extulit*. Imper. pl. פַּסְּגוּ *exaltate*, *extollite*, Pſ. 48, 14.

פִּסְגָּה f. *mons altus*; ſed potius Nomen *Propr.* eſt, vid. *Onomaſt. V. T.* p. 178.

פָּסַח in genere *tranſiliit*, hinüber, vorbeyſpringen, vorbeyhüpfen, ſpec. 1) *cito tranſiit*, Exod. 12, 13. 23. 27. 2) *claudicauit*: quia *claudus* non tam per viam *incedit*, quam altero pede *tranſilit*, 1 Reg. 18, 21. 26. Praet. cum Vau Conuers. וּפָסַחְתִּי *et cito tranſibo*, Exod. 12, 13. Part. praeſ. pl. פֹּסְחִים *claudicantes*, 1 Reg. 18, 21. Infin. abſol. פָּסוֹחַ *tranſiliendo* vel *transeundo*, Ieſ. 31, 5. coll. ad ſenſum Exod. 12, 13. vel, vt exponit Celeb. VRIEMOET ad *Dicta Claſſ.* T. II. p. 180. *laxitatem largiendo*, (ex Arab.) qui etiam huc refert Exod. 12, 13. 23. 27. prout et SCHVLTENS in *Commentar.* ad Prou. 26, 7. huic radici coll. Arab. ſenſum *laxandi* et hinc *luxandi* tribuit. Niph. fut. cum Vau Conuers. וַיִּפָּסֵחַ *et claudus factus eſt*, 2 Sam. 4, 4. Pih. fut. pl. cum Vau Conuers. וַיְפַסְּחוּ *et claudicarunt*, 1 Reg. 18, 26.

פֶּסַח m. proprie *celer tranſitus*, metonymice 1) *agnus paſchalis*: quia ſanguis eius, domibus aſperſus, ſignum fuit *tranſitus* angeli percuſſoris, Exod. 12, 21. 2 Chron. 30, 18. pl. פְּסָחִים *agni paſchales*, 2 Chron. 30, 17. c. 35, 7. 8. 9. 2) *feſtum paſchale*, in ſignum illius *tranſitus* inſtitutum, 2 Reg. 23, 21. 22.

פִּסֵּחַ m. *claudus*, Leuit. 21, 18. Deut. 15, 21. 2 Sam. 5, 8. Ieſ. 35, 6. etc. pl. פִּסְחִים *claudi*, 2 Sam. 5, 6. 8. Ieſ. 33, 23.

פָּסַל *ſculpſit*, *dolauit*. Praet. cum Affixo פְּסָלוֹ *ſculpſit illud*, Habac. 2, 18. Imp. פְּסָל *dola*, Exod. 34, 1. Deut. 10, 1. Fut. cum Vau Conuers. וָאֶפְסֹל *et dolaui*, Deut. 10, 3. וַיִּפְסֹל *et dolauit*, Exod. 34, 4. pl. וַיִּפְסְלוּ *et dolarunt*, 1 Reg. 5, 18.

פֶּסֶל m. *ſculptum*, *idolum ſculptum*, *ſculptile*. Pl. פְּסִילִים *ſculptilia*, Iud. 3, 19. 26. Ier. 50, 38. in regim. פְּסִילֵי Deut. 7, 25. Ieſ. 21, 8.

cum Affixo פְּסִילֵיהֶם *sculptilia eorum* vel *sua*, Deut. 7, 5. 2 Reg. 17, 41.

פֶּסֶל m. id. Exod. 20, 4. Leuit. 26, 1. Deut. 4, 16. Iud. 17, 3. etc. cum Affixo פִּסְלִי *sculptile meum*, Ies. 48, 5.

פְּסַנְטֵר m. Chald. creditur esse Graec. ψαλτὴρ vel ψαλτήριον; quod tamen negant POLITIANVS in *Miscell.* c. 14. CANINIVS in *Hellenismo* p. 55. et IRHOVIVS de *Psalmorum Titulis* p. 69. seq. Pl. פְּסַנְטֵרִין *psalteria*, Dan. 3, 7. pro quo v. 5. 10. 15. recurrit פְּסַנְתֵּרִין, per ת.

פָּסַס *minutus fuit* vel *euasit*, *diminutus est*, *defecit*, alias fere אפס. Praet. pl. defect. פַּסּוּ *diminuti sunt*, *defecerunt*, Ps. 12, 2.

פַּס m. *pars*, proprie *minuta*: *frustum*. Pl. פַּסִּים *frusta*, vnde *tunica* פַּסִּים *frustorum*, i. e. cui varia *frusta* siue *limbi* et *fimbriae* assutae erant: sic BRAVNIVS de *Vest. sacerdot. Hebr.* L. I. c. 17. §. 278. seq. et SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* p. 246. 247. Aliis est *tunica manicata* siue *manuleata et talaris*, q. d. *tunica extremitatum*, manuum scil. et pedum, coll. פַּס Dan. 5, 5. Sed à Samar. פסס *conspersit*, deriuat PFEIFFERVS in *Dubiis vex.* ad Gen. 37, 3. vt *tunica* פַּסִּים sit *tunica tincturarum* siue *colorum*, i. e. *versicolor*. Occurrit Gen. 37, 3. 23. 32. 2 Sam. 13, 18. 19.

פַּס m. Chald. *pars*, al. *extremitas*, vt Hebr. אֶפֶס, Dan. 5, 5. in Statu Emphat. פַּסָּא Dan. 5, 24.

פִּסָּה f. *particula minuta*; vel *sparsio*, i. e. *grana sparsa*, *segetes*, al. *copia*, coll. Arab. فشى *diffudit*, et Chald. פסא *diffudit se*. In regim. פִּסַּת Ps. 72, 16.

פָּעָה *clamauit*, Graec. βοάω. Fut. אֶפְעֶה *clamabo*, Ies. 42, 14.

אֶפְעֶה f. (cum א Heemantico, *Continuitatis* et *firmae Consistentiae* nota,) *vipera*, Hiob. 20, 16. Ies. 15, 2. c. 59, 5. à *continuo* et *contento sibilo*, maxime in partu et cum diuexatur, vbi tantos sibilos edit, vt ad ictum lapidis audiatur. Vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. p. 363. SCHVLTENSII *Animaduers. Philolog.* ad Ies. 42, 14. et HEESERI *Lapis adiutor.* p. 311.

אֶפַע f. id. Ies. 41, 24. per Apocopen pro אֶפְעֶה; sicut מַעַל dicitur pro מַעֲלָה etc.

פָּעַל *operatus est*, *egit*, *fecit*, *parauit*. Praet. pl. in pausa פָּעָלוּ *operati sunt*, *fecerunt*, Zeph. 2, 3. Part. praes. פֹּעֵל *operans*, *faciens*, Ps. 15, 3. Habac. 1, 5. cum Affixo פֹּעֲלִי *factor*, *creator meus*, Hiob.

Hiob. 36,3. pl. פֹּעֲלִים *operantes, facientes, operatores*, in regim. פֹּעֲלֵי Pf. 5, 6. Ief. 31, 2. Fut. אֶפְעַל *faciam, agam*, Hiob. 7, 20. Ief. 43, 3. תִּפְעַל *ages, facies*, Hiob. 35, 6. et תִּפְעָל Hiob. 11, 8. יִפְעַל *faciet, facit, parat*, Pf. 7, 14. 16. Hiob. 22, 17. pl. in paufa cum Nun Parag. תִּפְעָלוּן *operamini, facitis*, Pf. 58, 3.

פֹּעַל m. 1) *paratio*, Prou. 21, 6. metonymice 2) *opus, quod paratur*, Deut. 33, 11. Pf. 44, 2. Pf. 64, 10, Ief. 5, 12. etc. fpec. *opus malum, flagitium*, vt vult b. SCHVLTENS, Pf. 9, 17. Pf. 18, 4. Hiob. 36, 9. 3) *merces operando parata*, Hiob. 7, 2. Ier. 22, 13. Cum Affixo פָּעָלְךָ *opus tuum*, Ief. 45, 9. Habac. 3, 1. in paufa פָּעֳלֶךָ Pf. 77, 13. Pf. 90, 16. pl. פְּעָלִים *opera*, 2 Sam. 23, 2. 1 Chron. 11, 22.

פֹּעַל m. (Verbale ex Pihel vel Pohel,) *opus*, et metonymice *operis effectus*, i. e. *merces*, vnde cum Affixo פֹּעֲלוֹ *opus eius*, Ief. 1, 31. it. *merces eius*, Ier. 22, 13.

פְּעֻלָּה f. *operatio, opus*, Pf. 28, 5. Prou. 11, 18. Ezech. 29, 20. 2 Chron. 15, 17. etc. metonymice 1) *merces operando parata*, Leuit. 19, 13. Pf. 109, 20. Ief. 40, 10. c. 49, 4. c. 62, 11. 2) *opes labore paratae*, Prou. 10, 16. In regim. פְּעֻלַּת Leuit. 19, 13. Prou. 11, 18. cum Affixis פְּעֻלָּתוֹ *opus fuum*, Ezech. 29, 20. *merces eius*, Ief. 40, 10. c. 62, 11. פְּעֻלַּתְכֶם *opus veftrum*, 2 Chron. 15, 7. pl. פְּעֻלּוֹת *opera*, Pf. 17, 4. Pf. 28, 5.

מִפְעָל m. *opus*, in quo agendo operans occupatur. Pl. מִפְעָלִים *opera*, cum Affixo מִפְעָלָיו *opera eius*, Prou. 8, 22.

מִפְעָלָה f. id. in pl. מִפְעָלוֹת *opera*, in regim. מִפְעֲלוֹת Pf. 46, 9.

פָּעַם *agitauit, pulfauit, impulit, concuffit*, in Kal inufit. Pih. infin. פַּעַם *agitare, impellere*, cum Affixo פַּעֲמוֹ *agitare, impellere eum*, Iud. 13, 25. quod tamen alii ad Kal referunt. Niph. praet. נִפְעַמְתִּי *concuffus fum*, Pf. 77, 5. fut. cum Vau Conuers. וַתִּפָּעֶם *et concuffus eft*, Gen. 41, 8. Dan. 2, 3. Hithpah. fut. cum fimili Vau וַתִּתְפָּעֶם *et concuffit fe*, Dan. 2, 1.

פַּעַם com. 1) *ictus, pulfus*, Ief. 41, 7. 2) *pes, agitationis* corporis animalis Medium, vel quod inter eundum *agitetur*, in pl. פְּעָמִים *pedes*, in regim. פַּעֲמֵי Ief. 26, 6. metaphorice de *curribus* dicitur Iud. 5, 28. cum Affixo פְּעָמָיו *pedes eius* vel *fui*, Pf. 58, 11. Pf. 85, 14. Prou. 29, 5. 3) *vice*: quia *vices ictu* quodam defignari folent, Exod. 8, 28. 2 Sam. 23, 8. הַפַּעַם *hac vice, nunc*, Gen. 2, 23. c. 18, 32. Exod. 9, 27. Iud. 6, 39. etc. כְּפַעַם בְּפַעַם *hac vice vt antea, ficut prima et altera vice*, German. einmahl wie das andere

dere mahl, Num. 24, 1. Iud. 16, 20. 1 Sam. 3, 10. dual. פַּעֲמַיִם *duabus vicibus*, Gen. 27, 36. Num. 20, 11. 1 Sam. 18, 11. 1 Reg. 11, 9. pl. פְּעָמִים *vices*, *vicibus*, Gen. 33, 3. Exod. 23, 17. Leuit. 4, 6. 17. Num. 14, 22. etc.

פַּעֲמָה f. in pl. פַּעֲמוֹת *pedes arte facti: anguli*, cum Affixo פַּעֲמֹתָיו *anguli eius*, Exod. 25, 12. c. 37, 3. 1 Reg. 7, 30.

פַּעֲמוֹן m. *tintinnabulum eximium*, ab *agitatione* et *pulsatione*, Exod. 28, 34. c. 39, 26. pl. פַּעֲמֹנִים *tintinnabula*, Exod. 39, 25. in regim. פַּעֲמֹנֵי Exod. 28, 33. c. 39, 25.

פַּעְנֵחַ, vid. infra suo loco צָפְנַת.

פָּעַר *distendit*, *distendendo aperuit*. Praet. foem. פָּעֲרָה *distendit*, Ies. 5, 14. פָּעַרְתִּי *aperui*, Ps. 119, 131. pl. פָּעֲרוּ *distenderunt*, Hiob. 16, 10. c. 19, 23.

פָּצָה *aperuit*, it. *aperiendo* (vincula) *liberauit*, ex vsu Chald. Ps. 144, 7. 10. 11. Sic פתח *aperuit*, it. *liberauit*. Praet. foem. פָּצְתָה *aperuit*, Gen. 4, 11. פָּצִיתָה *aperuisti*, Iud. 11, 36. part. praes. פֹּצֶה *aperiens*, Ies. 10, 14. it. *liberans*, Ps. 144, 10. imper. פְּצֵה *aperi*, Ezech. 2, 8. cum Affixo פְּצֵנִי *libera me*, Ps. 144. 7. 11. fut. יִפְצֶה *aperit*, Hiob. 35, 16.

פָּצַח *fregit*, hinc *sonum edidit*, *personuit*. Vocabula enim *frangendi* ad *sonos* referuntur: cuius rei exempla vid. in *Arcan. Form.* p. 212. conf. I. C. BIELII *Specimen Thesauri Philolog.* p. 95. et SCHVLTENSII *Animaduers.* ad Ies. 14, 7. Praet. pl. פָּצְחוּ *personuerunt*, Ies. 14, 7. imper. foem. פִּצְחִי *persona*, Ies. 54, 1. fut. pl. יִפְצְחוּ *personabunt*, *personent*, Ies. 55, 12. et sec. Kethibh c. 49, 13. vbi Kri habet וּפִצְחוּ *et personate*, scil. vos montes! in imper. Pih. praet. pl. in pausa, פִּצֵּחוּ *fregerunt*, Mich. 3, 3.

פָּצַל *decorticauit*, in Kal inusit. Pih. praet. פִּצֵּל *decorticauit*, Gen. 30, 38. fut. cum Vau Conuers. וַיְפַצֵּל *et decorticauit*, Gen. 30, 37.

פְּצָלוֹת pl. f. *decorticationes*, Gen. 30, 37.

פָּצַם *fregit*, in Kal inusit. Pih. praet. פְּצַמְתָּה (cum ה Parag.) *fregisti*, *diffregisti*, Ps. 60, 4.

פָּצַע *vulnerauit*, *laesit*. Praet. pl. cum Affixo פְּצָעוּנִי *vulnerarunt me*, Cant. 5, 7. part. Pahul פָּצוּעַ *laesus*, in regim. פְּצוּעַ Deut. 23, 2. infin. absol. פָּצֹעַ *vulnerando*, 1 Reg. 20, 37.

פֶּצַע m. *vulneratio*, *vulnus*, Exod. 21, 25. Prou. 20, 30. Ies. 1, 6. cum Affixo פִּצְעִי *vulnus meum*, Gen. 4, 23. pl. פְּצָעִים *vulnera*, Prou. 23, 29. in regim. פִּצְעֵי Prou. 27, 6. cum Affixo פְּצָעַי *vulnera mea*, Hiob. 9, 17.

פָּצַר *institit, vrsit*, proprie *obtudit*, (cum ב *Obiecti,*) vt Lat. *obtundere* est *pertinaciter instare* et *vrgere*. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּפְצַר *et institit*, Gen. 19, 3. Iud. 7, 2. 2 Reg. 5, 16. pl. וַיִּפְצְרוּ *et institerunt*, Gen. 19, 9. 2 Reg. 2, 17. Hiph. infin. nominascens, הַפְצַר, in pausa הַפְּצַר τὸ *pertinaciter instare: pertinacia;* vel τὸ *obtuse vrgere: obtusio*, aurium scil. et mentis, 1 Sam. 15, 23. *Obtusionem sensuum salutarium* dixit TERTVLLIANVS.

פְּצִירָה f. *obtusio*, vnde פְּצִירָה פִּים (pro בְּפִים) *obtusio in aciebus* vomerum et ligonum etc. 1 Sam. 13, 21.

פָּקַד in genere *attentionem* et *curam* alicuius rei vel *ipse habuit*, vel *aliis commisit;* in specie sensu priori 1) *visitando*, idque vel *in bonam partem*, vt Gen. 21, 1. Exod. 4, 31. Iud. 15, 1. 1 Sam. 17, 18. vel *in malam partem:* quomodo fere cum עַל et אֶל construi solet, vt Exod. 32, 34. Ier. 9, 24, 25. c. 50, 18. 21. Amos. 3, 14. Zeph. 1, 8. 9. 12. etc. 2) *censum instituendo, recensendo, lustrando*, Exod. 30, 12. Num. 1, 44. 45. 46. c. 3, 15. c. 4, 23. etc. 3) *requirendo*, vel, vt vulgo exponunt, *desiderando*, 1 Sam. 20, 6. c. 25, 15. vnde Aethiop. פקד *cupiit, desiderauit*, it. *inquisiuit, requisiuit*, Arab. *desiderauit*, it. *attendit*. Posteriori sensu 1) aliquid *committendo* et *commendando*, Num. 4, 27. 2 Reg. 5, 24. 2 Chron. 36, 23. Esr. 1, 2. 2) aliquem *praeficiendo*, Num. 3, 10. c. 27, 16. Deut. 20, 9. Ier. 51, 27. Praet. pl. פָּקְדוּ *recensuerunt*, Num. 26, 63. 64. sed in pausa פָּקָדוּ *requisiuerunt, desiderarunt*, Ies. 34, 16. cum Vau Conuers. וּפָקְדוּ *et praeficient*, Deut. 20, 9. cum Affixo פְּקָדוּךָ *visitarunt te*, Ies. 26, 16. Part. praes. פֹּקֵד *visitans*, Exod. 20, 5. Num. 14, 18. part. Pahul פָּקוּד *recensitus*, it. *praefectus*, pl. פְּקֻדִים *recensiti*, Exod. 30, 13. 14. Num. 1, 44. 46. *praefecti*, Num. 31, 48. in regim. פְּקוּדֵי *recensiti*, Exod. 38, 21. 25. Num. 1, 45. *praefecti*, Num. 31, 14. 2 Chron. 23, 14. et פְּקֻדֵי 2 Reg. 11, 15. cum Affixo פְּקוּדֵיהֶם *recensiti eorum*, Num. 3, 22. et פְּקֻדֵיהֶם Num. 1, 21. c. 2, 11. Infin. absol. פָּקֹד *visitando*, Gen. 50, 24. 25. Exod. 3, 16. infin. constr. פְּקֹד *visitare*, Ps. 59, 6. Ies. 26, 21. *recensere*, Exod. 30, 12. 2 Sam. 24, 4. cum Affixo פָּקְדִי τὸ *visitare meum*, Exod. 32, 34. Ier. 27, 21. Imper. פְּקֹד *visita*, Ps. 80, 15. *recense, lustra*, Num. 3, 15. 40. pl. פִּקְדוּ *visitate*, 1 Sam. 14, 17. 2 Reg. 9, 34. *recensete, lustrate*, 2 Sam. 24, 2. *praeficite*, Ier. 51, 27. Fut. אֶפְקֹד *visitabo*, Ies. 10, 12. Ier. 5, 9. 29. תִּפְקֹד *visitabis, visites*, 1 Sam. 17, 18. *recensebis, recenseas*, Num. 1, 49. c. 3, 21. 29. *praeficies, praeficias*, Num. 3, 10. יִפְקֹד *visitabit*, Gen. 50, 24. 25. Exod. 13, 19. *praeficiet*, Num. 27, 16. cum Vau Conuers. וַיִּפְקֹד *et visitauit*, Gen. 40, 4. Iud. 15, 1. *et recensuit*,

Num. 3, 16. 42. 1 Sam. 13, 15. *et commisit, deposuit*, Gen. 40, 4. 2 Reg. 5, 24. etc. Niph. praet. נִפְקַד *requisitus, desideratus est*, Num. 31, 49. 1 Sam. 25, 7. 21. cum Vau Conuers. וְנִפְקַדְתָּ *et requireris, desideraberis*, 1 Sam. 20, 18. Infin. הִפָּקֵד *requiri, desiderari, requirendo, desiderando*, Iud. 21, 3. 1 Reg. 20, 39. Fut. יִפָּקֵד *visitabitur*, Num. 16, 29. *requiretur, desiderabitur*, 1 Sam. 20, 18. 1 Reg. 20, 39. et retracto tono, יִפָּקֶד Prou. 19, 23. pl. in pausa יִפָּקֵדוּ *visitabuntur*, Ies. 24, 22. *requirentur, desiderabuntur*, Ier. 23, 4. cum Vau Conuers. וַיִּפָּקְדוּ *et requisiti, desiderati sunt*, 2 Sam. 2, 30. *et praefecti sunt*, Neh. 7, 1. c. 12, 44. Pih. part. מְפַקֵּד *recensens, lustrans*, Ies. 13, 4. Pyh. praet. פֻּקַּד *recensitus, recensitum est, recensio facta est*, Exod. 39, 21. פֻּקַּדְתִּי *visitatus sum*, al. *requirens, desiderans factus sum*, Ies. 38, 10. Hiph. praet. הִפְקִיד *praefecit*, Gen. 39, 5. 2 Reg. 7, 17. *commisit, commendauit, deposuit*, 2 Chron. 12, 10. הִפְקַדְתִּי *praefeci*, Ies. 62, 6. pl. וְהִפְקִידוּ *commiserunt, deposuerunt*, Ier. 36, 20. Imper. הַפְקֵד *praefice*, Num. 1, 50. Ps. 109, 16. Fut. אַפְקִיד *committo, commendo*, Ps. 31, 7. יַפְקִיד *committet*, Ies. 10, 28. sed יַפְקֵד *praeficiat*, Gen. 41, 34. Esth. 2, 3. etc. Hoph. praet. הָפְקַד *visitatio facta est*, Ier. 6, 6. al. *commissum, depositum est*, vt Leuit. 5, 23. Part. pl. מֻפְקָדִים *praefecti*, 2 Chron. 34, 10. 12. 17. et sec. Kri 2 Reg. 12, 12. vbi Kethibh habet פְּקֻדִים, in part. Pahul. Hithpah. praet. plur. הִתְפָּקְדוּ *se recenseri fecerunt, se recensendos exhibuerunt* siue *stiterunt*, Iud. 20, 15. 17. pro הִתְפַּקְּדוּ, resoluto Dagesch Forti et Vocali breui (ַ) in longam (ָ); vel potius, (vt monet Celeb. I. D. MICHAELIS in *Gram. Hebr.* p. 121.) ex Coniugat. Actiua פָּקַד, respondente Arabum et Aethiopum Coniugationi tertiae, de qua vid. pluribus *Onomast. V. T.* Sect. XI. §. 5. et conf. RHENFERDII *Gram. Harmon. LL. OO.* §. 101. Pro eo recurrit הָתְפָּקְדוּ (Forma compos. ex Hithpah. et Hoph.) q. d. *se recensendos stiterunt et recensiti sunt*, vel, vt eidem Viro docto placet, nouo quasi Passiuo Coniugationis Hithpahel, *iussi sunt se ipsos recensendos sistere*, Num. 1, 47. c. 2, 33. c. 26, 62. 1 Reg. 20, 27. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּתְפָּקְדוּ *et se recensendos stiterunt*, Iud. 20, 15.

פִּקּוּד m. *recensio, census*. Pl. פִּקּוּדִים et פְּקֻדִים *recensiones*, Exod. 30, 13. vnde cum Affixo פְּקוּדֵיהֶם *recensiones eorum* vel *suae*, Exod. 30, 12. Num. 3, 43. c. 26, 18. 22. 25. 27. 37. 43. 47. quae loca tamen alii ad part. Pahul referunt, exponentes: *recensiti eorum*.

פְּקֹד Nomen *Propr.* de quo Vid. *Onomast. V. T.* p. 90.

פָּקִיד m. *praefectus*, 2 Reg. 25, 19. Ier. 20, 1. Neh. 11, 9. 14. etc. in

in regim. פְּקִיד Neh. 11, 22. 2 Chron. 24, 11. cum Affixo פְּקִידוֹ *praefectus eius*, Iud. 9, 28. pl. פְּקִידִים *praefecti*, Gen. 41, 34. Esth. 2, 3.

פְּקֻדָּה 1) *visitatio*, Num. 16, 29. Hiob. 10, 12. Ies. 10, 3. Ier. 10, 15. Ezech. 9, 1. Mich. 7, 4. 2) *recensio, census*, 1 Chron. 23, 11. 3) *praefectio, praefectura, officium commissum*, Num. 3, 32. 1 Chron. 24, 3, 19. 2 Chron. 17, 14. Ps. 109, 8. metonymice *collegium praefectorum*, Ies. 60, 17. 1 Chron. 23, 11. 2 Chron. 24, 11. 4) *commissum, depositum*, Ies. 15, 17. In regim. פְּקֻדַּת Num. 3, 32. 36. 1 Chron. 26, 30. cum Affixo פְּקֻדָּתוֹ *praefectura, officium eius*, Ps. 109, 8. pl. פְּקֻדּוֹת *visitationes*, Ezech. 9, 1. *praefecturae*, 2 Reg. 11, 18. Ier. 52, 11. Ezech. 44, 11.

פְּקִדֻת m. *status* siue *officium* τȣ̃ פָּקִיד: *praefectura*, Ier. 37, 13.

פִּקּוּדִים m. pl. *cum cura commissa: mandata*, in regim. פִּקּוּדֵי Ps. 119, 9. 128. cum Affixo פִּקּוּדֶיךָ *mandata tua*, Ps. 119, 15. 27. 63. etc. et פִּקֻּדֶיךָ Ps. 119, 4. 43. 56.

פִּקָּדוֹן m. *res magna cura commissa* et *deposita*, Gen. 41, 36. Leuit. 5, 20. 23.

מִפְקָד m. 1) *recensio, lustratio*, 2 Sam. 24, 9. 1 Chron. 21, 5. et sec. quosdam Neh. 3, 31. 2) *cura* vel *commissio, mandatum*, 2 Chron. 31, 13. 3) *locus commissus* et *destinatus*, Ezech. 43, 21. In regim. מִפְקַד 2 Sam. 24, 9. 2 Chron. 31, 13.

פָּקַח *aperuit*, proprie de *oculis* et *auribus* dicitur. Praet. פָּקַחְתָּ *aperuisti*, Hiob. 14, 3. Part. praes. פֹּקֵחַ *aperiens*, Ps. 146, 8. part. Pahul pl. foem. פְּקֻחוֹת *aperti*, Ier. 32, 19. Infin. absol. פָּקוֹחַ *aperiendo*, Ies. 42, 20. infin. constr. פְּקֹחַ *aperire*, Ies. 42, 7. Imper. פְּקַח *aperi*, 2 Reg. 6, 17, 20. Prou. 20, 13. sic sec. Kri Dan. 9, 18. vbi Kethibh habet פְּקָחָה, cum ה Parag. Fut. אֶפְקַח *aperiam*, Zach. 12, 4. וַיִּפְקַח *et aperuit*, Gen. 21, 19. 2 Reg. 4, 35. Niph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְנִפְקְחוּ *et aperientur*, Gen. 3, 6. fut. pl. foem. תִּפָּקַחְנָה *aperientur*, Ies. 35, 8.

פִּקֵּחַ m. *apertus oculis: videns*, Exod. 4, 11. pl. פִּקְחִים *aperti oculis: videntes*, Exod. 23, 8.

פְּקַח־קוֹחַ m. *omnimoda apertio*, *oculorum* scil. *aurium* et *vinculorum*, Ies. 61, 1. Scribitur vt duae voces, sed legendum est vt vna, geminatis secunda et tertia radicalibus, quale etiam occurrit c. 2, 20. Quidam tamen pro duabus vocibus sumunt, קוֹחַ intelligentes de *carcere*. LVDOLFVS in *Lex. Aethiop.* p. 639. cum קוֹחַ confert Aethiop. ቀቀሕ: *compes, vinculum*.

פקע

פָּקַע radix Hebraeis inusit. Chald. et Syr. *fidit*, *rupit*, *scidit*, vt Hebr. בקע, et intransit. *fissus*, *scissus*, *ruptus est*. Inde sunt

פֶּקַע m. *colocynthis*, sic dicta, quod nimium matura *rumpatur*. Conf. *Relat. Malabar.* Continuat. XLIII. p. 883. Sed OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. I. p. 393. seq. *cucumerem agrestem* intelligit, qui maturus vel leuiter tactus, *rumpitur* semenque cum impetu eiaculatur. Alii ex Arab. de *fungo* exponunt, quem HILLERVS in *Hierophyt.* P. II. c. 39. sic dictum putat, quod in lamellas, textorio pectini non absimiles, *fissus* sit atque *discissus*. Plur. פְּקָעִים *colocynthides*, 1 Reg. 6, 18. c. 7, 24.

פַּקֻּעָה f. *colocynthis*, vel *cucumis agrestis*. Pl. פַּקֻּעֹת *colocynthides*, *cucumeres agrestes*, 2 Reg. 4, 39. conf. G. KIRSTENII Diss. de *Colocynthide prophetica*. *Intybum sylvestre* intelligit HERM. HARDTIVS in Dissert. de *Intybo sylvestri in mensa Eliae*.

פַּר et פָּר, foem. פָּרָה, vid. infra sub rad. פרה.

פֶּרֶא m. *onager*, Hiob. 6, 5. c. 39, 5. Ier. 2, 23. Hos. 8, 9. à *celeri cursu*, quo vulgarem asinum vincit et, teste LEONE AFRICANO L. IX. solis equis barbaricis cedit, (conf. pluribus BOCHARTI *Hieroz.* P. I. L. III. c. 16.) à rad. Chald. פרא *cucurrit*, *celeriter latus est*. Metaphorice pro *homine fero* sumitur Gen. 16, 12. Hiob. 11, 12. Plur. פְּרָאִים *onagri*, Ps. 104, 11. Hiob. 24, 5. Ies. 32, 14. Inde formatum est Verbum in Hiph. fut. יַפְרִיא *onagrum agit*, *ferox*, *ferus est* instar *onagri*, Hos. 13, 15. coll. Nomine פֶּרֶא de *homine fero*.

פַּרְבָּר m. *pars vrbis exterior: suburbium*, 2 Chron. 26, 18. compos. ex Chald. פַּר *pars*, et ex בַּר vel בָּרָא *foris*, *extra*. Pro eo etiam scribitur פַּרְוָר, vnde pl. פַּרְוָרִים *suburbia*, 2 Reg. 23, 11. permutatis ב et ו.

פָּרַד in genere *separauit*, *disiunxit*, *diuisit*, spec. *spargendo dispersit*. Part. Pahul foem. pl. פְּרֻדוֹת *separatae*, *disiunctae*, Ezech. 1, 11. it. *sparsa*, *sata*, al. *grana*, coll. Chald. פְּרַד et Syr. ܦܪܕܐ *granum*, Ioël. 1, 17. Niph. Praet. plur. נִפְרְדוּ *se diuiserunt*, Gen. 10, 6. 32. in pausa נִפְרָדוּ *separati sunt*, 2 Sam. 1, 23. Part. נִפְרָד *separatus*, *qui se separauit*, Iud. 4, 11. de *homine ab aliorum sententiis se separante* sibique soli sapiente Prou. 18, 1. pl. נִפְרָדִים *separati*, *disiuncti*, Neh. 4, 19. Infin. τὸ הִפָּרֵד *separare se*, Gen. 13, 14. Imp. הִפָּרֶד *separa te*, Gen. 13, 9. Fut. יִפָּרֵד *separatur*, Prou. 19, 4. *diuidebat se*, Gen. 2, 10. pl. in pausa יִפָּרֵדוּ *diuident se*, Gen. 25, 23. cum Vau Conuers. וַיִּפָּרְדוּ *et separati sunt*, *separauerunt se*, Gen. 13, 11.

Pih.

Pih. fut. pl. in pausa יְפָרֵדוּ vulgo *diuidunt*, aliis *secedunt*, (vt Verbum Arab. in 2 Coniug.) Hos. 4, 14. Pyh. part. מְפֹרָד *diuisus, dispersus*, Esth. 3, 8. Hiph. praet. הִפְרִיד *separauit*, Gen. 30, 40. Part. מַפְרִיד *disiungens, dissocians*, Prou. 16, 28. c. 17, 9. Infin. הַפְרִיד, cum Affixo הַפְרִידוֹ τὸ *diuidere* siue *dispergere eius*, Deut. 32, 8. Fut. יַפְרִיד *separabit, disiunget*, Ruth. 1, 17. *separat, separationem facit*, i. e. *lites dirimit*, Prou. 18, 17. pl. cum Vau Conuers. וַיַּפְרִידוּ *et separationem fecerunt*, 2 Reg. 2, 11. Hithpah. praet. pl. הִתְפָּרְדוּ *se ab inuicem disiunxerunt*, Ps. 22, 15. Fut. pl. יִתְפָּרְדוּ *se dispergent*, Ps. 92, 10. in pausa יִתְפָּרָדוּ *se separant, se dispergunt*, Hiob. 4, 11. *se disiungunt*, c. 41, 9.

פֶּרֶד m. *mulus*, 2 Sam. 18, 10. 1 Reg. 18, 5. Ps. 32, 9. Zach. 14, 15. sic dictus, quia *separati* est generis, nec illud propagat, coll. rad. Arab. פרד *simplex, solus, vnicus, singularis fuit*. Conuenit German. Pferd: vnde *equorum* genus nobile, in syluis nascens, intelligit GUSSETIUS. Cum Affixo פִּרְדּוֹ *mulus suus*, 2 Sam. 13, 29. pl. פְּרָדִים *muli*, 1 Reg. 10, 25. 1 Chron. 12, 40. cum Affixo פִּרְדֵיהֶם *muli eorum*, Esr. 2, 66. Neh. 7, 28. Inde per Motionem fit

פִּרְדָּה f. *mula*, 1 Reg. 1, 33. in regim. פִּרְדַּת 1 Reg. 1, 38. 44.

פְּרֻדוֹת f. pl. vid. antea in rad.

פַּרְדֵּס m. *paradisus, hortus arborum: arboretum*, Cant. 4, 13. Neh. 2, 8. proprie *locum septo separatum* dicit, compos. ex 2 synonymis פרד et פרס *separauit, diuisit*. Aliorum etyma vid. in *Arcan. Form.* p. 663. Plur. פַּרְדֵּסִים *paradisi, horti arborum*, Eccles. 2, 5.

פָּרָה in genere *tulit, protulit*, (vt cognat. Lat. *fero*, et Graec. φέρω,) Deut. 29, 17. Ies. 45, 8. spec. *tulit fructum*: hinc *fructifer fuit*, et tam de *animatis*, quam *inanimatis* siue *arboribus* et *plantis* dicitur. Praet. pl. cum Vau Conuers. וּפָרִינוּ *et fructuosi erimus*, Gen. 26, 22. Part. praes. פֹּרֶה *ferens, proferens*, Deut. 29, 17. foem. פֹּרִיָּה (mutata tertia radicali ה in Iod,) *fructifera*, Ps. 125, 3. Ies. 17, 6. Ezech. 19, 10. et alia terminatione foem. sine Iod, פֹּרָת Gen. 49, 22. conf. de Nominibus foem. in ת, *Arcan. Form.* p. 238. Imper. פְּרֵה *fructifer esto*, Gen. 35, 11. pl. פְּרוּ *fructiferi estote*, Gen. 1, 22. 28. c. 9, 1. 7. Fut. תִּפְרֶה *fructifer eris*, Exod. 23, 30. יִפְרֶה *fructifer erit*, Ies. 11, 1. pl. יִפְרוּ *fructificent*, scil. coeli et terra, Ies. 45, 8. sed יִפְרוּ esse fut. *sing.* ad Formam Arab. يفرو, contendit Cl. VRIEMOET in *Obseruat. Miscell.* L. I. p. 89. Hiph. praet. הִפְרָה *fructiferum fecit*, cum Affixo הִפְרַנִי *fructiferum fecit me*, Gen.

Gen. 41, 52. cum Vau Conuers. וְהִפְרֵיתִי *et foecundabo*, Gen. 17, 20. Leuit. 26, 9. et sine Iod, וְהִפְרֵתִי Gen. 17, 6. Part. מַפְרֶה, cum Affixo מַפְרְךָ *foecundans te*, Gen. 48, 4. Fut. יַפְרֶה, cum Affixo יַפְרְךָ *foecundabit te*, Gen. 26, 3. per Apocopen cum Vau Conuers. וַיֶּפֶר *et foecundauit*, Pſ. 105, 24.

פְּרִי m. *fructus*, ſiue *terrae*, Gen. 4, 3. Num. 13, 26. Deut. 26, 2. 10. Pſ. 105, 37. ſiue *arboris*, Gen. 1, 11. 12. 29. Exod. 10, 15. Leuit. 23, 40. Neh. 10, 36. ſiue *vteri*, i. e. *ſoboles*, Gen. 30, 2. Deut. 7, 13. c. 28, 4. metaphorice rei *effectus* et *conſequens*, Pſ. 58, 12. Prou. 1, 31. Ieſ. 3, 10. Ier. 6, 19. In pauſa dicitur פֶּרִי Ier. 12, 2. Ezech. 17, 8. 23. Eccleſ. 2, 5. etc. cum Affixis פִּרְיִי *fructus meus*, Prou. 8, 19. פִּרְיְךָ *fructus tuus*, Hoſ. 14, 9. f. פִּרְיֵךְ id. Ezech. 25, 4. פִּרְיוֹ *fructus eius* vel *ſuus*, Leuit. 19, 23. 24. 26. Pſ. 1, 3. f. פִּרְיָהּ id. Leuit. 25, 19. Num. 13, 27. פֶּרְיְכֶם *fructus veſter*, Ezech. 36, 8. פִּרְיָם *fructus eorum*, 2 Reg. 19, 29. Ieſ. 37, 30. et פִּרְיָמוֹ Pſ. 21, 11. atque פְּרִיהֶם Amos. 9, 14. f. פִּרְיָן id. Ier. 29, 5. et פְּרִיהֶן Ier. 29, 28.

פַּרְוָר vid. ſupra פַּרְבָּר.

פָּרַז radix Hebraeis inuſit. Arab. *ſeparauit, ſegregauit ab aliis*. Inde ſunt

פְּרָז vel פְּרָז m. *pagus*, vbi domus ſunt *ſeparatae* nec muris incluſae. Pl. פְּרָזִים *pagi*, cum Affixo פְּרָזָו (pro פְּרָזָיו) *pagi eius*, Habac. 3, 14. pl. foem. פְּרָזוֹת *pagi*, Eſth. 9, 19. Ezech. 38, 11. Zach. 2, 8.

פְּרָזִי m. *paganus*, *in pago habitans*, Deut. 3, 5. 1 Sam. 6, 18. pl. פְּרָזִים *pagani*, ſec. Kri Eſth. 9, 19. ſed Kethibh habet פְּרוֹזִים, tanquam à ſing. פְּרוֹזִי.

פְּרָזוֹן m. (*Augmentatiuum*,) *pagus magnus*, Iud. 5, 7. cum Affixo פִּרְזוֹנוֹ *pagus eius*, Iud. 5, 11.

פַּרְזֶל m. Chald. id. quod Hebr. בַּרְזֶל, *ferrum*, Dan. 2, 33. 41. 42. c. 4, 20. c. 7, 7. 18. emphat. פַּרְזְלָא Dan. 2, 34. 35. 40. 41. 43. 45. c. 5, 4. 23.

פָּרַח *germinauit, floruit, effloruit, refloruit*; metaphorice 1) de *lepra* et *vlcere erumpente*, Exod. 9, 9. 10. Leuit. 13, 12. ſeq. 2) de *ſtatu proſpero* et *vegeto*, Pſ. 62, 8. 13. 14. Prou. 11, 28. Ieſ. 27, 6. Ezech. 13, 20. Hoſ. 14, 6. 8. etc. Praet. foem. פָּרְחָה *floruit*, Cant. 6, 11. c. 7, 13. in pauſa פָּרָחָה *erupit*, Leuit. 13, 20. 25. Part. praeſ. פֹּרַחַת *erumpens*, Exod. 9, 10. foem. פֹּרַחַת *florens*, Exod. 40, 10. *erumpens*, Leuit. 13, 42. 57. plur. פֹּרְחוֹת *florentes*, לְפֹרְחוֹת *vt ſint florentes*, i. e. *felices*, Ezech. 18, 20. Infin. abſol. פָּרֹחַ *florendo*, Ieſ. 35, 2.

erum-

erumpendo, Leuit. 13, 20. infin. conſtr. פְּרֹחַ *florere*, *floreſcere*, Pſ. 92, 8. Fut. יִפְרַח *florebit*, Num. 17, 20. Pſ. 72, 7. pl. יִפְרְחוּ *florebunt*, Ieſ. 35, 1. in pauſa יִפְרָחוּ Prou. 11, 28. foem. תִּפְרַחְנָה *florebunt*, *floreſcent*, Ieſ. 66, 17. Hiph. הִפְרִיחַ *florere fecit*, et intranſitiue, *florem emiſit*, *floruit*. Praet. cum Vau Conuers. וְהִפְרַחְתִּי *et florere faciam* vel *facio*, Ezech. 17, 24. Fut. 2 perſ. foem. תַּפְרִיחִי *germinare*, *florere facies*, Ieſ. 17, 11. יַפְרִיחַ *floreſcet*, Prou. 14, 11. *refloreſcit*, Hiob. 14, 9. pl. יַפְרִיחוּ *florebunt*, Pſ. 92, 14.

פֶּרַח m. *germen*, Nah. 1, 4. *flos*, Exod. 25, 33. Num. 17, 23. 1 Reg. 7, 26. Ieſ. 18, 5. 2 Chron. 4, 5. metaphorice *proſperitas*, Ieſ. 5, 24. Cum Affixo פִּרְחָם *flos eorum*, Ieſ. 5, 24. pl. פְּרָחִים *flores*, cum Affixo פְּרָחֶיהָ *flores eius*, Exod. 25, 31. 34. c. 37, 17. 20.

פִּרְחַח m. (quidam legunt פִּרְחָה f.) vulgo *iuuentus*, *pubertas*, *florentior* et *vegetior aetas*, (SCHVLTENSIO in *Commentar. pullities*,) metonymice *iuuenes*; al. *petulans*, *proteruus*, ex ſignificatione rad. Arab. פרח *petulans*, *proteruus* (Lat. cognat. *ferox*, German. frech) *fuit*, Hiob. 30, 12.

אֶפְרֹחַ m. (cum א Heemantico, *Continuitatis* nota,) vnde pl. אֶפְרֹחִים *pulli*, *continuo florentes* et *vegeti*, ſpec. *pulli auium*, Deut. 22, 6. cum Affixo אֶפְרֹחֶיהָ *pulli eius*, Pſ. 84, 4.

פָּרַט Chald. *diuiſim* aliquid *fecit*, Syr. *ſecuit*, Arab. *oblitus eſt*, *reliquit*, hinc Hebr. *cecinit*, *modulatus eſt*, vt זמר. Part. praeſ. pl. פֹּרְטִים *canentes*, *modulantes*, Amos. 6, 5.

פֶּרֶט m. *racemus per obliuionem relictus*, Leuit. 19, 10.

פָּרַךְ radix Hebraeis inuſit. in genere *duriter tractauit*, hinc Chald. *fregit*, *rupit*, *diſrupit*, *diruit*, Syr. et Arab. *fricuit*, *confricuit*. Inde ſunt

פֶּרֶךְ m. *dura tractatio*, *durities*, *crudelitas*, Exod. 1, 13. 14. Leuit. 25, 43. 46. Ezech. 34, 4.

פָּרֹכֶת f. (Formae dageſſandae,) *velum*, quo Tabernaculi ſanctum à ſancto ſanctorum *ſeparabatur* et quaſi *abrumpebatur*, Exod. 26, 31. 33. 35. c. 27, 21. Leuit. 4, 17. c. 16, 15. Num. 18, 6. etc. Sed FORSTERVS et HILLERVS dictum volunt pro כפרת, à כפר *texit*, *operuit*.

פָּרַם *ſcidit*, *diſcidit*, *rupit*. Part. Pahul plur. פְּרֻמִים *diſciſſi*, *ae*, Leuit. 13, 45. fut. יִפְרֹם *diſcindet*, *diſcindat*, Leuit. 21, 10. pl. in pauſa תִּפְרֹמוּ *diſcindetis*, *diſcindatis*, Leuit. 10, 6.

פָּרַס et aliquoties פָּרַשׂ *fidit*, *diffidit*, *fregit*, *diuiſit*, *partitus*, *diſper-*

dispertitus est. Praet. pl. פָּרְשׂוּ *diuiserunt*, Mich. 3, 3. Part. praes. פֹּרֵשׂ *dispertiens* vel *frangens*, Thren. 4, 4. Infin. absol. פָּרֹס *frangendo, dispertiendo*, Ies. 58, 7. Fut. pl. יִפְרְסוּ *frangunt, dispertiuntur*, Ier. 16, 7. Hiph. praet. foem. הִפְרִיסָה *fidit*, Leuit. 11, 6. part. מַפְרִיס *findens*, Leuit. 11, 4. 7. Deut. 14, 8. pl. מַפְרִיסִים *findentes*, in regim. מַפְרִיסֵי Leuit. 11, 4. Deut. 14, 7. foem. מַפְרֶסֶת *findens*, Leuit. 11, 3. 26. Deut. 17, 6. fut. יַפְרִיס *findit*, Leuit. 11, 5.

פְּרֵס Chald. *diuisit*, Dan. 5, 28. quod tamen aliis est Part. Pehil, pro פְּרִיס *diuisum*, ad Formam Quiescentium tertia radicali, vt חֲקַל Dan. 5, 25. 27. Part. praes. pl. פָּרְסִין *diuidentes*, *diuidunt*, (irregulariter pro פָּרְסִין,) Dan. 5, 25. Praet. foem. à Participio Pehil deflexum, פְּרִיסַת *diuisum est*, Dan. 5, 28.

פֶּרֶס m. *ossifraga, aquilae* species, (quo cum conuenit παραίς, Macedonibus *aquila*, apud HESYCHIVM,) Leuit. 11, 13. Deut. 14, 12. conf. Verbum פרס Mich. 3, 3.

פַּרְסָה f. *vngula*, proprie *diuisa* siue *fissa*, Exod. 10, 26. Leuit. 11, 2. 4. 5. 6. Deut. 14, 6. 8. pl. masc. פְּרָסִים *vngulae*, cum Affixo פַּרְסֵיהֶן *vngulae earum*, Zach. 11, 16. pl. foem. פְּרָסוֹת *vngulae*, Leuit. 11, 3. Deut. 14, 6. in regim. פַּרְסוֹת Ies. 5, 28. Ier. 47, 3. cum Affixo פַּרְסֹתַיִךְ *vngulae tuae*, Mich. 4, 13.

פָּרַע in genere *liberum* (German. frey) *reddidit*: quod fit 1) *libere dimittendo*, Ezech. 24, 14. 2) *missum faciendo*, Prou. 1, 25. c. 4, 15. c. 8, 33. c. 13, 18. c. 15, 32. 3) *nudando*, Leuit. 10, 6. c. 13, 45. c. 21, 10. Num. 5, 18. 4) *dissolutum reddendo*, Exod. 32, 25. Semel ex vsu Chald. *vltus est*, proprie *retribuit*, *debitum dissoluit*, Iud. 5, 2. Praet. cum Affixo פְּרָעֹה *dissolutum reddidit eum*, Exod. 32, 25. Part. praes. פּוֹרֵעַ *missum faciens*, Prou. 13, 18. c. 15, 32. part. Pahul פָּרוּעַ *nudatum*, Leuit. 13, 45. sed פָּרֻעַ *dissolutus*, Exod. 32, 25. Infin. constr. פְּרֹעַ *vlcisci*, *retribuere*, Iud. 5, 2. Imper. פְּרַע, cum Affixo פְּרָעֵהוּ *missum fac eum*, Prou. 4, 15. Fut. אֶפְרַע *libere dimittam*, Ezech. 24, 14. יִפְרַע *nudabit*, *nudet*, Leuit. 21, 10. pl. in pausa תִפְרָעוּ *nudetis*, Leuit. 10, 6. *missam faciatis*, Prou. 8, 33. Niph. fut. יִפָּרַע *dissolutus redditur*, Prou. 29, 18. Hiph. praet. הִפְרִיעַ *dissolutum reddidit*, 2 Chron. 28, 19. fut. plur. תַּפְרִיעוּ *liberum facitis* vel *facere vultis*, *dissoluitis*, Exod. 5, 4.

פֶּרַע m. *capillus libere dimissus*, *caesaries*; vel *capillus longus* et *prolixus*, (ex significatione radicis Arab. *longus*, *prolixus fuit*,) Num. 6, 5. Ezech. 44, 20.

פְּרָעוֹת f. pl. *vltiones, retributiones*, Iud. 5, 2. in regim. פַּרְעוֹת Deut. 32, 42. quem locum tamen alii ad significationem *capilli* referunt: vt *caput capillorum* sit *caput capillatum*, coll. Ps. 68, 22. sed inuita accentuatione. Alii denique *denudationes* vertunt, vt sensus l. c. sit: *à capite denudationum hostis*, i. e. à capite ab hoste, detracta galea, nudato, vel, vt quidam intelligunt, *à capite ab hoste*, detracta cute cum capillis, *denudato:* qui mos olim apud Scythas obtinuit, teste HERODOTO L. IV. et hodienum apud gentem Americanam, *Iroquois* dictam, obtinet.

פַּרְעֹשׁ m. *pulex*, 1 Sam. 24, 15. compos. ex פרש *pupugit*, et ex עשש *erosit*, vel potius Arab. عاث *ictus inflixit*.

פָּרַץ proprie *violentus fuit, violenter egit*, Hos. 4, 2. et hinc magis *transitiue, vim intulit, violenter tractauit:* vt *obtundendo* et *vrgendo*, alias פצר, 1 Sam. 28, 23. 2 Sam. 13, 25. 27. 2 Reg. 5, 23. *perrumpendo* et *erumpendo*, Gen. 28, 14. c. 30, 43. Exod. 1, 10. 2 Sam. 5, 20. Hiob. 1, 10. Ies. 54, 3. Hos. 4, 10. *rumpendo* et *frangendo*, Prou. 25, 28. Neh. 2, 13. c. 4, 7. 2 Chron. 32, 5. *diruendo, euertendo, perdendo*, Exod. 19, 22. 24. 2 Sam. 5, 20. c. 6, 8. Ps. 60, 3. Eccles. 3, 3. *irrumpendo*, Exod. 19, 22. 24. Ps. 106, 29. etc. Conf. de eiusmodi Verbis *Praegnantibus Arcan. Form.* p. 15. 16. et CHR. SONNTAGII pec. *Dissertat.* Praet. pl. פָּרְצוּ *eruperunt*, 1 Chron. 4, 38. *diruerunt*, 2 Chron. 24, 7. *perruperunt*, Mich. 2, 13. in pausa פָּרָצוּ *violenter egerunt*, Hos. 4, 2. Part. praes. פֹּרֵץ *frangens, diruens*, Eccles. 10, 8. *perrumpens, perruptor*, Mich. 2, 13. part. Pahul pl. פְּרוּצִים *rupti, diruti, a*, Neh. 2, 13. et פְּרֻצִים Neh. 4, 7. foem. פְּרוּצָה *diruta*, Prou. 25, 28. 2 Chron. 32, 5. Infin. absol. פָּרוֹץ *frangendo, diruendo*, Ies. 5, 5. infin. constr. פְּרֹץ *diruere*, Eccles. 3, 3. *erumpere*, i. e. *emanare*, 2 Chron. 31, 5. Fut. 2 foem. in pausa תִּפְרֹצִי *erumpes, perrumpes*, Ies. 54, 3. יִפְרֹץ *erumpebat*, Exod. 1, 12. *irrumpat*, Exod. 19, 22. 24. etc. plur. cum ה Paragog. נִפְרְצָה *perrumpamus*, 1 Chron. 13, 2. etc. Niph. part. נִפְרָץ *eruptus*, i. e. *diuulgatus*, CLERICO *copiosus*, 1 Sam. 3, 1. Pyh. part. foem. מְפֹרָצָה *rupta, diruta*, Neh. 1, 3. Hithpah. part. pl. מִתְפָּרְצִים *se abrumpentes*, 1 Sam. 25, 10.

פָּרִיץ m. (Formae et *Leuis* et *dagessandae*,) *violentus*, Ps. 17, 4. Ezech. 18, 10. in regim. פְּרִיץ *violentum*, Ies. 35, 9. sed pl. פָּרִיצִים *violenti*, Ier. 7, 11. Ezech. 7, 22. in regim. פָּרִיצֵי Dan. 11, 14.

פֶּרֶץ m. *perruptio, irruptio*, 2 Sam. 5, 19. 1 Chron. 14, 11. *ruptura*, 1 Reg. 11, 27. Neh. 6, 1. Ies. 30, 13. Hiob. 30, 14. etc. metapho-

rice *strages*, Iud. 21, 15. 2 Sam. 6, 8. Pſ. 144, 14. etc. pl. maſc. פְּרָצִים *rupturae*, Amóſ. 4, 3. cum Affixo פִּרְצֵיהֶן *rupturae eorum*, Amoſ. 9, 11. pl. foem. פְּרָצוֹת *rupturae*, Ezech. 13, 8.

מִפְרָץ m. *locus ruptus*, Vulgato *portus*, q. d. *locus, in quem fluctus irrumpunt*, SCHVLTENSIO *locus inciſurae*, crebra ſcil. fluctuum alliſione, vt Arab. فرضة. Plur. מִפְרָצִים *loca rupta* vel *in quae fluctus irrumpunt*, *portus*, cum Affixo מִפְרָצָיו *loca rupta ſua*, Iud. 5, 17. conf. Verbum 2 Reg. 14, 13.

פָּרַק *fregit, rupit, diffregit, disrupit, dilacerauit, abrupit*, et bis *liberauit*, q. d. ex alterius poteſtate *erupit* ſiue *euulſit*, Pſ. 136, 24. Thren. 5, 8. Syr. et Samar. *diuiſit*, *ſeparauit*. Praet. cum Vau Conuers. וּפָרַקְתָּ *et rumpes*, Gen. 27, 40. Part. praeſ. פֹּרֵק *disrumpens, dilacerans*, Pſ. 7, 3. it. *liberans*, Thren. 5, 8. Fut. cum Vau Conuers. et Affixo וַיִּפְרְקֵנוּ *et liberauit nos*, Pſ. 136, 24. Pih. part. מְפָרֵק *diffringens, disrumpens*, 1 Reg. 19, 11. imper. pl. פָּרְקוּ *abrumpite*, Exod. 32, 2. fut. יְפָרֵק *abrumpit, auellit*, Zach. 11, 16. Hithpah. praet. pl. הִתְפָּרְקוּ *diffregerunt ſe*, Ezech. 19, 12. imper. pl. in pauſa הִתְפָּרָקוּ *abrumpite vobis*; aliis eſt praet. *abruperunt ſibi*, Exod. 32, 24. fut. pl. cum ו Conuers. וַיִּתְפָּרְקוּ *et abruperunt ſibi*, Exod. 32, 3.

פְּרַק Chald. *rupit, abrupit*. Imper. פְּרֻק *abrumpe*, Dan. 4, 24.

פָּרָק m. *fruſtum*, *fractionis* vel *ruptionis* Effectus. In regim. פְּרַק ſec. Kethibh Ieſ. 65, 4. ſed Kri habet מְרַק, à מָרָק *iuſculum*.

פֶּרֶק m. 1) *dilaceratio*, al. *praeda violenter auulſa*, Nah. 3, 1. conf. Verbum Pſ. 7, 3. 2) *biuium, compitum*, Obad. 1, 14. q. d. *diuiſio viae*, coll. rad. פרק Syr. et Samar. *diuiſit*, *ſeparauit*, Arab. *diuiſa, bifida ſe obtulit via*.

מַפְרֶקֶת f. *ceruix*, ſic dicta, quod in ea ſint diuerſa oſſis *fracturae ſeparataeque* vertebrae et internodia, numero ſeptem, Graecis ϛροφεῖς: vnde Samar. מרקה *vertebra*. Cum Affixo מַפְרַקְתּוֹ *ceruicem ſuam*, 1 Sam. 4, 18.

פָּרַר Arab. *fidit*, Chald. in Pahel *confregit, contriuit*, alias פרפר, Arab. *fregit, ſecuit*, it. *commouit, agitauit*. Inde eſt Pih. fut. cum Vau Conuers. et Affixo וַיְפַרְפְּרֵנִי *et contriuit*, vel, vt SCHVLTENS vertit, *et commouit, agitauit me*, Hiob. 16, 12.

פַּר m. *taurus, iuuencus*, Exod. 29, 3. 10. 11. 12. 14. Leuit. 4, 4. 5. 7. 11. 12. Num. 23, 2. 4. 14. 30. etc. ſic dictus, quod terram *aratro findat* et *frangat*, vt בָּקָר. Plur. פָּרִים *iuuenci, tauri*, Exod. 24, 5. Num. 7, 87. 88. cum Affixo פָּרֶיהָ *tauri, iuuenci eius*, Ier. 50, 27.

פַּר m. id. quod ſemper vſurpatur tum in regimine, vt Exod. 29, 36. Leuit. 4, 8. tum ſequente פַּר־בָּקָר, vt Exod. 29, 1. Leuit. 4, 14. Num. 8, 8. etc.

פָּרָה f. *vacca, iuuenca*, Num. 19, 2. 5. 6. 9. 10. Ieſ. 11, 7. Hoſ. 4, 16. cum Affixo פָּרָתוֹ *vacca eius*, Hiob. 21, 18. pl. פָּרוֹת *vaccae, iuuencae*, Gen. 32, 15. c. 41, 2. 3. 4. etc.

פָּרוּר m. *olla*, vid. ſub rad. פור.

פָּרַשׁ *ſeparauit, diſtinxit*, hinc *explicuit;* ſemel ex vſu Syriaco *pupugit*. Infin. conſtr. פְּרֹשׁ *explicare*, Leuit. 24, 12. Niph. part. plur. foem. נִפְרָשׁוֹת *ſeparatae*, ſcil. à reliquo grege, Ezech. 34, 12. ſed quidam codices habent נִפְרָשׂוֹת *diffuſae, diſperſae:* quomodo ad ſeq. rad. פרש pertinet. Hiph. fut. יַפְרִישׁ *pungit*, Prou. 23, 32. Pyh: praet. פֹּרַשׁ *explicatum, expoſitum erat*, Num. 15, 34. part. מְפֹרָשׁ *explicatum*, et aduerbialiter, *explicate*, Neh. 8, 8.

פְּרַשׁ Chald. id. Pahel part. Pehil מְפָרַשׁ *explicatum*, et aduerbialiter, *explicate*, Eſr. 4, 18.

פֶּרֶשׁ m. *fimus, ſtercus*, ſic dictum, quod à cibo vel chylo *ſeparetur*, (Samar. פרדה,) Malach. 2, 3. cum Affixo פִּרְשׁוֹ *fimus, ſtercus eius*, Exod. 29, 14. Leuit. 4, 11. c. 8, 17.

פָּרָשׁ m. (Formae dageſſandae,) *eques*, Ier. 4, 29. Nah. 3, 3. ſed vitioſum eſt פָּרַשׁ Ezech. 26, 10. in aliquot codicibus, vel, vt quidam volunt, Chaldaiſmo tribuendum. Sic vocatur, quod equum calcaribus *pungat*, q. d. *punctor equi*. Aliquoties catachreſtice pro *equo* ſumitur, vt 1 Sam. 8, 11. 2 Sam. 1, 6. Ieſ. 21, 7. 8. c. 28, 28. et ſec. quoſdam Ieſ. 22, 6. Habac. 1, 8. Similiter Latinos *equitem* pro *equo* dixiſſe, obſeruant BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. L. II. c. 6. aliique in *Arcano Form.* p. 429. et in *Onomaſt. V. T.* p. 632. excitati. Dubitat tamen SAL. TILLIVS in *Zoologia S.* Sect. I. p. 155. de explicatione illa vocis פָּרָשׁ per *equum*. Sic Graec. *ἱππαστής eques*, et interdum ipſe *equus*. Contra Lat. *equus publicus* pro *equite* occurrit in *Inſcript.* apud REINESIVM XIII. 65. qua de re diſputat SPONIVS in *Miſcell. erudit. antiquit.* VII. p. 259. Plur. פָּרָשִׁים *equites*, Gen. 50, 9. 1 Sam. 13, 5. cum Affixo פָּרָשָׁיו *equites eius*, Exod. 14, 9. 17. 18. 23. 26. 1 Sam. 8, 11.

פָּרָשָׁה f. *explicatio, expoſitio*, in regim. פָּרָשַׁת Eſth. 4, 7. c. 10, 2.

פָּרַשׂ *expandit, diffudit*, hinc *diſperſit*, et aliquoties pro פרס *diui-*

diuisit, fregit, vid. פרס. Praet. pl. פֵּרְשׂוּ *expanderunt*, Pf.140, 6. Ief.33, 23. it. *diuiserunt*, pro פָּרְסוּ Mich. 3, 3. Part. פֹּרֵשׂ *expandens*, Prou. 29, 5. it. *frangens, dispertiens*, pro פֹּרֵס, Thren. 4, 4. pl. פֹּרְשִׂים *expandentes*, 1 Reg. 8, 7. 2 Chron. 3, 13. לְפֹרְשִׂים *vt essent expandentes*, 1 Chron. 28, 18. (conf. fimile fupra in פרה, et Pf. 7, 14.) in regim. פֹּרְשֵׂי Exod. 25, 19. Ief. 19, 8. פָּרֻשׂ *expansus, diffusus, a*, Ioël. 2, 2. foem. פְּרוּשָׂה *expansum*, Hof. 5, 1. pl. פְּרֻשׂוֹת *expansae*, 1 Reg. 8, 54. Fut. אֶפְרֹשׂ *expandam*, Exod. 9, 29. Hof. 7, 12. cum ה Parag. et Vau Conuers. וָאֶפְרְשָׂה *et expandi*, Efr. 9, 8. יִפְרֹשׂ *expandet*, Ier. 49, 22. *expandit*, Hiob. 39, 26. *expandebat*, Deut. 32. 11. *diffundit*, Prou. 13, 16. etc. Niph. fut. pl. in paufa, יִפָּרֵשׂוּ *diffundentur, dispergentur*, Ezech. 17, 21. Pih. praet. cum Vau Conuers. וּפֵרַשׂ *et expandet*, Ief. 25, 11. f. פֵּרְשָׂה *expandit*, Thren. 1, 17. פֵּרַשְׂתִּי *expandi*, Pf. 143, 6. Ief. 65, 2. it. *diffudi, dispersi*, Zach. 2, 6. Infin. פָּרֵשׂ *diffundere, dispergere*, Pf. 68, 15. cum Affixo פָּרֶשְׂכֶם τὸ *expandere vestrum*, Ief. 1, 15. Fut. יְפָרֵשׂ *expandit*, Ief. 25, 11. f. תְּפָרֵשׂ id. Ier. 4, 31.

מִפְרָשׂ m. 1) *expansio*, pl. מִפְרָשִׂים *expansiones*, in regim. מִפְרְשֵׂי Hiob. 36, 29. 2) *velum*, quod *expanditur*, cum Affixo מִפְרָשֵׂךְ *velum tuum*, Ezech. 27, 7.

פַּרְשֶׁגֶן m. Hebr. et Chald. *exemplar, apographum*, Efr. 4, 11. 23. c. 5, 6. c. 7, 11. q. d. *explicatio* fiue *expositio diuersa*, compof. ex פרש, alias פשר et פתר, *exposuit*, et ex שגן Syr. *diuersus fuit*. Pro eo quoque dicitur פַּתְשֶׁגֶן, quod vid. infra fuo loco.

פַּרְשְׁדֹן m. *podex*, deriuant ex פֶּרֶשׁ *fimus, stercus*, et ex שדה Chald. *effudit, eiecit*, cum terminatione *augmentatiua*. Cum ה Parag. פַּרְשְׁדֹנָה *vsque ad podicem*, Iud. 3, 22.

פַּרְשֵׁז *separando vndique expandit*, Hiob. 26, 9. compof. ex 2 fynonymis פרש, et פרז Arab. *separauit*.

פַּרְתְּמִים pl. m. nomen dignitatis: *magnates, primates*, Efth. 1, 3. c. 6, 9. Dan. 1, 3. quibusdam origine Graecum, πρῶτοι vel πρότιμοι, παράτιμοι; aliis rectius Perficum, HOTTINGERO quidem et LVDOVICO *de* DIEU ex بار *altus*, et دم *spiritus*, q. d. *magnanimi*, PFEIFFERO autem et OPITIO à Verbo پرتمیدن (*partemiden*) h. e. *faciem prosternere, coniicere in terram*, q. d. *fortes heroës*, qui alios *prosternunt*, vel potius, quibus alii prae veneratione *faciem prosternunt*. Conf. DRVSIVS

sius in *Obseruat.* L. XII. c. 14. BARTH. MAYERUS in *Philolog. S.* P. I. p. 186. seq. et PERIZONIUS ad AELIAN. L. IX. c. 39.

פָּשָׁה radix Hebraeis inusit. respondens Arabico فسا *gloriatus est, superbiuit.* Inde est

פֶּשׁ m. *superbia,* Hiob. 35, 15.

פָּשָׂה *diffudit se, creuit.* Praet. foem. פָּשְׂתָה *diffudit se, creuit,* Leuit. 13, 8. in pausa פָּשָׂתָה Leuit. 13, 23. 28. infin. absol. פָּשֹׂה *diffundendo se, crescendo,* Leuit. 13, 7. 22. 27. 35. fut. יִפְשֶׂה *diffundet se, crescet,* Leuit. 13, 35. foem. תִפְשֶׂה id. Leuit. 13, 7. 22. 27.

פָּשַׁח in Kal inusit. Pih. פִּשַּׁח *discidit, discerpsit.* Fut. cum Vau Conuers. et Affixo וַיְפַשְּׁחֵנִי *et discerpsit me,* Thren. 3, 11.

פָּשַׁט *exuit, detraxit, spoliauit,* spec. *exuit vestem,* Gen. 37, 23. Leuit. 6, 4. 1 Sam. 18, 4. *detraxit pellem: excoriauit,* Leuit. 1, 6. 2 Chron. 29, 34. c. 35, 11. Habet quoque sensum *diffundendi se,* more scil. militum grassantium et praedantium, alias פטש, interueniente Metathesi, vt Iud. 9, 33. 44. 1 Sam. 23, 27. Hiob. 1, 17. 1 Chron. 14, 9. 13. etc. Praet. cum Vau Conuers. וּפָשַׁטְתָּ *et diffundes te,* Iud. 9, 33. פָּשַׁטְתִּי *exui,* Cant. 5, 3. Part. praes. pl. פֹּשְׁטִים *exuentes,* Neh. 4, 17. Imper. cum ה Paragog. פְּשֹׁטָה (tono praeter morem manente in penultima,) *exue,* scil. *vestes,* vel intransitiue, *exue te,* Ies. 32, 11. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּפְשֹׁט *et exuit,* 1 Sam. 19, 24. pl. יִפְשְׁטוּ *exuent, exuant,* Ezech. 44, 19. in pausa יִפְשֹׁטוּ Ezech. 26, 17. sed וַיִּפְשְׁטוּ *et diffuderunt se, grassati sunt,* Iud. 20, 37. 1 Sam. 27, 8. 2 Chron. 25, 13. Pih. infin. פַּשֵּׁט *exuere, spoliare,* 1 Sam. 31, 8. 2 Sam. 23, 10. 1 Chron. 10, 8. Hiph. praet. הִפְשִׁיט *exuit, detraxit,* Hiob. 19, 9. pl. הִפְשִׁיטוּ *detraxerunt, excoriarunt,* Mich. 3, 3. Part. pl. מַפְשִׁיטִים *excoriantes,* 2 Chron. 35, 11. Infin. הַפְשִׁיט *excoriare,* 2 Chron. 29, 34. Imper. הַפְשֵׁט *exue,* Num. 20, 26. Fut. אַפְשִׁיט, cum Affixo et Nun Epenthet. אַפְשִׁיטֶנָּה *exuam eam,* Hos. 2, 5. תַּפְשִׁיט *exuebas, detrahebas,* Hiob. 22, 6. וַיַּפְשֵׁט *et exuit,* Num. 20, 28. pl. cum Nun Paragog. תַּפְשִׁיטוּן *exuitis, detrabitis,* Mich. 2, 8. etc. Hithpah. fut. וַיִּתְפַּשֵּׁט *et exuit se,* 1 Sam. 18, 4.

פָּשַׁע *defecit, rebellauit, praeuaricatus est,* sequente vel ב vel עַל Obiecti. Praet. foem. פָּשְׁעָה (cum (ַ) Furtiuo sub ע,) *praeuaricata es,* Ier. 3, 13. Zeph. 3, 11. Part. praes. פֹּשֵׁעַ *praeuaricans, praeuaricator,* Ies. 48, 8. pl. פֹּשְׁעִים *praeuaricantes, praeuaricatores,* Ps. 51, 15. Ies. 46, 8. Infin. absol. פָּשֹׁעַ *praeuaricando,* Ies. 59, 13. infin. constr. פְּשֹׁעַ *praeuaricari,* Amos. 4, 4. Esr. 10, 13.

Imper. pl. פִּשְׁעוּ *praeuaricamini*, Amos. 4, 4. Fut. יִפְשַׁע *praeuaricatur*, Prou. 28, 21. foem. תִּפְשַׁע *deficiebat*, *rebellabat*, 2 Reg. 8, 22. 2 Chron. 21, 10. etc. Niph. part. נִפְשָׁע *rebellem* et *pertinacem sese gerens* siue *gerit*, (sensu *reciproco*, vt alibi in Niph.) Prou. 18, 19. in quem locum conf. SCHVLTENSII *Animaduers. Philol.*

פֶּשַׁע m. *defectio*, *praeuaricatio*, Gen. 50, 17. Exod. 22, 8. Num. 14, 18. Ps. 32, 1. etc. cum Affixo פִּשְׁעֲכֶם *praeuaricatio vestra*, Exod. 23, 21. Ios. 24, 19. pl. פְּשָׁעִים *praeuaricationes*, Ps. 37, 38. Prou. 10, 12. in regim. פִּשְׁעֵי Amos. 1, 3. 6. 9. 11. 13. Mich. 1, 13. cum Affixis פְּשָׁעֵינוּ *praeuaricationes nostrae*, Ps. 65, 4. Ies. 59, 12. פִּשְׁעֵיהֶם *praeuaricationes eorum* vel *suae*, Leuit. 17, 25. 1 Reg. 8, 50.

פָּשַׂע *gressus est*, *incessit*, q. d. *passus fecit*. Fut. cum ה Parag. אֶפְשְׂעָה (cum (ְ) sub שׂ, ad insinuandum Cholem originarium ex אֶפְשׂע) *graderer*, Ies. 27, 4.

פֶּשַׂע m. Lat. voce cognata *passus*, 1 Sam. 20, 3.

מִפְשָׂעָה f. *organon gressus*, *coxendix*, *os femoris*, cuius motu fit *gressus*, 1 Chron. 19, 4. conf. suo loco שׁוֹק.

פָּשַׂק *distendit*, *diuaricauit*. Part. praes. פֹּשֵׂק *distendens*, Prou. 13, 3. Pih. fut. foem. cum Vau Conuers. וַתְּפַשְּׂקִי *et diuaricasti*, Ezech. 16, 28.

פְּשַׁר Chald. *explicuit*, *interpretatus est*. Infin. מִפְשַׁר *explicare*, *interpretari*, Dan. 5, 16. Pahel part. praes. מְפַשַּׁר *explicans*, Dan. 5, 12. Inde est Hebr.

פֵּשֶׁר m. *explicatio*, *interpretatio*, Eccles. 8, 1.

פְּשַׁר m. Chald. id. Dan. 4, 3. c. 5, 15. 26. c. 7, 16. emphat. פִּשְׁרָא Dan. 2, 4. 16. 24. 25. 30. c. 4, 15. 21. c. 5, 17. et פִּשְׁרָה Dan. 2, 7. c. 5, 26. cum Affixo פִּשְׁרֵהּ *explicatio eius*, Dan. 2, 5. 6. 9. 26. 36. 45. c. 4, 4. 6. 16. c. 5, 7. 15. 16. pro quo recurrit פִּשְׁרֵא Dan. 4, 15. 16. c. 5, 8. sec. Litteras legendum פִּשְׁרָא in Statu Emphat. sec. Puncta autem פִּשְׁרֵהּ. Plur. פִּשְׁרִין *explicationes*, *interpretationes*, Dan. 5, 16.

פִּשְׁתָּה m. *linum*, compos. ex פשש Arab. *carminauit*, vnde Syr. פרושׁשא *carminatio*, et ex שׁתה vel שׁתא Chald. et Syr. *texuit*, vnde et Hebr. שְׁתִי *stamen*, Graec. ἱϛός: quia *linum carminari* et deinde *texi* solet. Nisi potius פְּ sit Articulus Aegyptiacus: quia *linum* ab omni aeuo in Aegypto maxime cultum fuit ibique forsitan primum nomen nactum. Conf. BRAVNIVS de *Vest. sacerdot. Hebr.* L. I. c. 7. §. 98. seq. et §. 124. 125. Cum Affixo פִּשְׁתִּי *linum meum*

neum, Hof. 2, 7. 11. pl. פִּשְׁתִּים *lina*, Leuit. 13, 47. 48. 52. 59. Deut. 22, 11. Iud. 15, 14. Prou. 31, 13. Ief. 19, 9. Ier. 13, 1. etc. in regim. פִּשְׁתֵּי עֵץ *lina arboris*, i. e. *goſſypia*, Iof. 2, 6.

פִּשְׁתָּה f. id. Exod. 9, 31. metonymice *ellychnium ex lino factum*, Ief. 42, 2. c. 43, 17.

פִּתְאֹם vid. ſub ſeq. rad. פתח.

פְּתִיגִיל m. *faſcia mulierum pectoralis rotunda*, Ief. 3, 24. ſec. HILLERVM ex פְּתִיל גָּלִיל *faſcia rotunda*. *Faſciis rotundis* mulieres mammas cinxiſſe et ligaſſe, conſtat ex MARTIALIS *Epigram*. XIV. 134. OVIDII *Remed. amor*. v. 338. et *Arte amandi* III. 274. 622. PROPERTII *Carm*. IV. 9. 49. etc. et Ief. l. c. פְּתִיגִיל diſerte opponitur *cincturae*, quae fit *ſacco*. Alii vero *zonam* intelligunt: quomodo Celeb. SCHROEDERVS de *Veſt. mulier. Hebr*. p. 138. compoſitum putat ex פָּתִיל *faſcia*, et גיל ſiue גול proprie *obire*, *cingere*.

פַּתְבַּג m. *cibus expetitus* et *gratus*, qualis eſt regum: *cupediae*, vt Syr. פטבגא, compoſ. ex פתה *allectus fuit*, Aethiop. פתו *deſiderauit*, *cupiuit*, et ex בַּג *cibus*. Conf. לחם חמודות Dan. 10, 3. In regim. פַּתְבַּג Dan. 1, 5. 8. cum Affixis פַּתְבָּגוֹ *cupediae eius*, Dan. 11, 26. פַּתְבָּגָם *cupediae eorum*, Dan. 1, 16.

פִּתְגָם m. *ſententia*, (Graec. voce cognat. φθέγμα,) *iudicium*, Eccleſ. 8, 11. compoſ. ex Arab. פתי in 4 Coniug. *iudicio de iure rei aliquem edocuit*, (vnde *fotja* et *fatwa* h. e. *iudicium*, *reſponſum ſapientis*,) et ex Chald. גמה vel גמא *decidit*, *decreuit*. In regim. פִּתְגַם Eſth. 1, 20.

פִּתְגָם m. Chald. id. Dan. 3, 16. emphat. פִּתְגָמָא Dan. 4, 14. Eſr. 4, 17. c. 5, 7. 11. c. 6, 11.

פָּתָה *improuidus*, *ſimplex*, *pellectu* et *perſuaſu facilis fuit*, Chald. *dilatatus*, *extenſus eſt*, quo cum conuenit Arab. פתא *extendit*, *dilatauit*. Part. praeſ. פֹּתֶה *improuidus*, *ſimplex*, Lat. voce cognat. *fatuus*, Prou. 20, 19. Hiob. 5, 2. foem. פּוֹתָה *improuida*, *ſimplex*, *fatua*, Hoſ. 7, 11. Fut. יִפְתֶּה *facile ſe pellici patiatur*, Deut. 11, 16. per Apocopen cum Vau Conuers. וַיִּפְתְּ *et facile ſe pellici paſſum eſt*, Hiob. 31, 27. Niph. praet. נִפְתָּה *facile pellectum eſt*, Hiob. 31, 9. Fut. אֶפָּתֶה, per Apocopen cum Vau Conuers. וָאֶפָּת *et facile pellectus* vel *perſuaſus ſum*, Ier. 20, 7. Pih. praet. 2 perſ. פִּתִּיתָ, cum Affixo פִּתִּיתַנִי *pellexiſti me*, *perſuaſiſti mihi*, Ier. 20, 7. cum Vau Conuers. et ה *interrogatiuo*, וַהֲפִתִּיתָ *et an facile perſuade-*

suadebis, Prou. 24, 28. פִּתִּיתִי *pellexi*, vel *infatuaui*, Ezech. 14, 9. Part. מְפַתֶּה, cum Affixo מְפַתֶּיהָ (mutata tertia rad. ה in Iod, vt 1 Reg. 20, 35. 37. Pf. 140, 10. Hos. 6, 2. etc.) *polliciens*, *infatuans eam*, Hos. 2, 16. aliis est pl. cum Affixo, vt sensus sit: *ego* (ero) *persuadentes ei*, i. e. ego vice plurium ei persuadentium defungar. Infin. cum Affixo פַּתֹּתְךָ *pellicere te*, *persuadere tibi*, 2 Sam. 3, 25. Imper. foem. פַּתִּי *pellice*, *persuade*, Iud. 14, 15. c. 16, 5. Fut. אֲפַתֶּה, cum Affixo et Nun Epenthet. אֲפַתֶּנּוּ *pelliciam eum*, *persuadebo ei*, 1 Reg. 22, 21. 2 Chron. 18, 20. תְּפַתֶּה *pellicies*, *persuadebis*, 1 Reg. 22, 22. 2 Chron. 18, 21. יְפַתֶּה *pelliciet*, *persuadebit*, Exod. 22, 16. 1 Reg. 22, 20. *pellicit*, *seducit*, Prou. 16, 29. pl. cum Vau Conuers. et Affixo וַיְפַתּוּהוּ *et deceperunt eum*, vel potius, *persuadere ei* siue *decipere eum conati sunt*, Ps. 78, 36. Hiph. fut. יַפְתֶּה, per Apocopen יַפְתְּ *dilatet*, *dilatationem*, *spatium faciat*, (ex vsu Chald.) Gen. 9, 27. Pyh. יְפֻתֶּה *pellicietur*, *seducetur*, Ier. 20, 10. Ezech. 14, 9. *persuadetur*, Prou. 25, 15.

פֹּת m. 1) *podex*, cum Affixo פָּתְהֶן *podex earum*, Ies. 3, 17. Non potest esse à rad. inusit. פוה, Arab. فوت, vt vult Celeb. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* p. 398. quia Cholem habet mutabile. 2) *cardo ianuae*, vnde pl. foem. פֹּתוֹת *cardines*, 1 Reg. 7, 50. Vtrumque à *crepitando* dicitur, ex significatione radicis Arab. פות *crepitauit*, *pepedit*.

פֶּתִי, in pausa פֶּתִי m. *fatuitas*, *simplicitas*, Prou. 1, 22. c. 9, 6. it. *improuidus*, *fatuus*, *simplex*, *pellectu* et *persuasu facilis*, Ps. 19, 8. Prou. 9, 4. 16. c. 14, 15. c. 19, 25. (vbi פֶּתִי exstat extra pausam,) c. 21, 11. Ezech. 45, 20. Pl. פְּתָיִים *fatuitates*, *simplicitates*, it. *simplices*, *fatui*, Ps. 119, 130. Prou. 1, 22. 32. c. 22, 3. et פְּתָאיִם vel, vt alii legunt, פְּתָאִים Ps. 116, 6. Prou. 1, 4. c. 7, 7. c. 8, 5. etc.

פְּתָי m. Chald. *latitudo*, cum Affixo פְּתָיֵהּ *latitudo eius*, Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

פְּתַיּוּת f. *status fatuorum et simplicium: fatuitas*, *simplicitas*, Prou. 9, 13.

פִּתְאֹם aduerb. (mutata tertia radicali ה in א, cum ם *augmentatiuo*,) q. d. *improuidissime*, *plane ex improuiso*, *subito*, Num. 6, 9. Ios. 10, 9. Ps. 64, 5. 8. Prou. 3, 25. Ies. 29, 5. etc.

פָּתַח proprie *fidit*, *incidit*, spec. 1) *arauit*, *sulcauit*, Ies. 28, 24. Verba enim *findendi* et *secandi* ad *arationem* referuntur, vid. *Arcan. Form.* p. 36. et 618. 2) *insculpsit*, *caelauit*, Exod. 28, 9. 1 Reg.

17, 36.

17, 36. Zach. 3, 9. 3) *aperuit*, idque vel *communicando* et *dando* aliquid, vt Deut. 28, 12. Pſ. 49, 5. Pſ. 78, 23. Amoſ. 8, 5. vel *rei clauſae apertum dando tranſitum*, vt Iud. 3, 25. 2 Reg. 13, 17. Ieſ. 14, 17. Prou. 24, 7. Neh. 7, 3. etc. vel *rem ligatam ſoluendo*, Gen. 24, 32. 1 Reg. 20, 11. Pſ. 102, 21. Ier. 40, 4. vel, vbi ſermo eſt de *gladio*, *euaginando* et *ſtringendo*, Pſ. 37, 14. Ezech. 21, 33. quomodo etiam VIRGILIVS et STATIVS *aperire* pro *euaginare* dixerunt. Praet. pl. פָּתְחוּ *aperuerunt*, it. *ſtrinxerunt*, Pſ. 37, 14. in pauſa פָּתָחוּ Pſ. 109, 2. Part. praeſ. פֹּתֵחַ *aperiens*, Iud. 3, 25. Pſ. 145, 16. part. Pahul פָּתוּחַ *apertus*, *um*, Num. 19, 15. Pſ. 5, 10. foem. פְּתוּחָה *aperta*, Ioſ. 8, 17. Neh. 6, 5. et de *gladio*, *ſtrictus*, Ezech. 21, 33. pl. פְּתוּחוֹת *aperti*, (de *oculis*,) Neh. 1, 6. 2 Chron. 6, 20. et פְּתֻחֹת 1 Reg. 8, 29. 52. 2 Chron. 6, 40. Infin. abſol. פָּתֹחַ *aperiendo*, Deut. 15, 8. 11. Neh. 3, 13. infin. conſtr. פְּתֹחַ *aperire*, Ieſ. 45, 1. Cant. 5, 5. cum Affixo פִּתְחִי τὸ *aperire meum*, Ezech. 37, 13. Imper. פְּתַח *aperi*, 2 Reg. 13, 17. Prou. 31, 8. 9. foem. פִּתְחִי id. Cant. 5, 2. Fut. אֶפְתַּח *aperiam*, Pſ. 39, 10. Ieſ. 41, 18. cum ה Parag. אֶפְתְּחָה Pſ. 78, 22. יִפְתַּח *aperiet*, *aperit*, Exod. 21, 23. Pſ. 38, 14. pl. cum Affixo יִפְתָּחוּם *aperient eos*, Neh. 13, 19. Niph. praet. נִפְתַּח *ſolutum eſt*, Ieſ. 5, 23. נִפְתְּחוּ *aperti*, *ae*, *ſunt*, Ezech. 1, 1. Nah. 3, 13. in pauſa נִפְתָּחוּ Gen. 7, 11. Ieſ. 24, 18. Part. נִפְתָּח *apertus*, SCHVLTENSIO *ſcaturiens*, (coll. ſynonym. בקע in Niph.) Zach. 13, 1. Infin. הִפָּתַח *ſolui*, Ieſ. 51, 14. Fut. יִפָּתַח *aperietur*, *aperitur*, Hiob. 12, 14. Ezech. 44, 2. et יִפָּתַח Ezech. 24, 27. foem. תִּפָּתַח *aperietur*, *aperiet ſe*, Ier. 1, 14. pl. תִּפָּתַחְנָה *aperientur*, Ieſ. 35, 5. Pih. praet. פִּתַּח *aperuit*, Hiob. 41, 6. *ſoluit*, Hiob. 12, 18. c. 39, 5. et פִּתֵּחַ *ſoluit*, Hiob. 30, 11. it. *incidit*, *inſculpſit*, 2 Chron. 3, 7. פִּתַּחְתָּ *ſoluiſti*, Pſ. 30, 12. Part. מְפַתֵּחַ *ſoluens*, 1 Reg. 20, 11. *inſculpens*, Zach. 3, 9. Infin. פַּתֵּחַ *ſoluere*, Ieſ. 58, 6. Pſ. 102, 21. *inſculpere*, 2 Chron. 2, 6. 13. Fut. אֲפַתֵּחַ *ſoluam*, Ieſ. 45, 1. תְּפַתֵּחַ *ſolues*, Hiob. 38, 31. *inſculpes*, *inſculpas*, Exod. 28, 11. etc. Pyh. part. pl. foem. מְפֻתָּחוֹת *inſculpti*, *ae*, Exod. 39, 6. Hithpah. imper. foem. הִתְפַּתְּחִי *ſolue te* vel *tibi*, ſec. Kri Ieſ. 52, 2. ſed Kethibh habet pl. הִתְפַּתְּחוּ *ſoluite vos* vel *vobis*, vel in praet. *ſoluerunt*, *aperuerunt ſe*.

פְּתַח Chald. *aperuit*. Praet. pl. à part. Pehil formatum, פְּתִיחוּ *aperti ſunt*, Dan. 7, 10. Part. Pehil foem. pl. פְּתִיחָן *apertae*, Dan. 6, 11.

פֶּתַח m. *apertura*, quo referunt Gen. 38, 14. ſpec. *ianua*, *oſtium*, *apertura domus*, *tentorii*, *portae*, etc. Gen. 18, 1. 10. c. 19, 11. Exod. 29, 4. 11. 32. 42. Num. 4, 28. Deut. 22, 21. Ioſ. 8, 29. etc. Cum Affixo פִּתְחוֹ *oſtium ſuum*, Prou. 17, 19. pl. פְּתָחִים *ianuae*, *oſtia*, *fores*, 1 Reg.

7, 5. Prou. 8, 3. in regim. פִּתְחֵי Pſ. 24, 7. 9. Ieſ. 13, 2. cum Affixis פְּתָחֵינוּ *fores noſtrae*, Cant. 7, 14. פִּתְחֵיהֶם *fores eorum*, Ezech. 42, 4.

פֵּתַח m. *apertio*, i. e. *communicatio* et *exhibitio*, Pſ. 119, 130.

פְּתִיחָה f. *ſtrictio gladii*, pl. פְּתִיחוֹת *ſtrictiones gladii*: *gladii ſtricti*, Pſ. 55, 22.

פִּתּוּחַ m. *ſculptura, caelatura*, 2 Chron. 2, 6. cum Affixo פִּתֻּחָהּ *ſculptura eius*, Zach. 3, 9. pl. פִּתּוּחִים *ſculpturae*, 2 Chron. 2, 6. in regim. פִּתּוּחֵי Exod. 28, 11. 21. 36. 1 Reg. 6, 29. cum Affixo פִּתּוּחֶיהָ *ſculpturae eius*, Pſ. 74, 6.

פִּתְחוֹן m. *apertio ampla* i. e. *totius oris*, Ezech. 16, 63. c. 29, 21.

מַפְתֵּחַ m. *clauis, qua aperitur*, Iud. 3, 25. Ieſ. 22, 22. 1 Chron. 9, 27.

מִפְתָּח m. *id, quo os aperitur* vel *quod ore aperto profertur*, in regim. מִפְתַּח Prou. 8, 6.

פָּתַל *torſit*, *contorſit*, *intorſit*, in Kal inuſit. Niph. נִפְתַּל *contortus, intortus eſt*, it. *luctatus eſt*, q. d. *contorſit, intorſit ſe*. Praet. נִפְתַּלְתִּי *luctata ſum*, Gen. 30, 8. Part. נִפְתָּל *contortum*, *intortum*, Prou. 8, 8. pl. נִפְתָּלִים *contorti, tortuoſi, intricati*, i. e. *verſuti*, τοῖς LXX πολύπλοκοι, vel *peruerſi*, Hiob. 5, 13. Hithpah. fut. תִּתְפַּתָּל *contortum, tortuoſum* vel *peruerſum te exhibes*, Pſ. 18, 27. pro quo 2 Sam. 22, 27. recurrit תִּתַּפָּל, ſecunda radicali ת cum prima transpoſita, cui ת Praeformantis per Dageſch Forte inſeritur, pro תִּתְפַּתָּל; ſicut in תִּתַּמָּם pro תִּתְתַּמָּם Pſ. 18, 26.

פָּתִיל m. *filum contortum*, *funiculus*: vnde צָמִיד פָּתִיל (pro בְּפָתִיל) *operculum cum filo*, i. e. *filo alligatum*, Num. 19, 14. In regim. פְּתִיל Exod. 28, 28. 37. c. 39, 21. 31. Num. 15, 38. Ezech. 40, 3. pl. פְּתִילִים *fila*, Exod. 39, 3. metonymice *faſciae ex filis contortis*, Gen. 38, 25. vnde cum Affixo פְּתִילֶךָ *faſciae tuae*, Gen. 38, 15. deficiente Iod *Multitudinis*, pro פְּתִילֶיךָ, ſicut Exod. 33, 13. Ier. 38, 22. etc.

פְּתַלְתֹּל m. *varie contortus, tortuoſus, peruerſus*, Deut. 32, 5.

נַפְתּוּל m. (Verbale ex Niph.) *luctatio*, plur. נַפְתּוּלִים *luctationes*, in regim. נַפְתּוּלֵי Gen. 30, 8.

פֶּתֶן m. *aſpis, morſu venenatu adurens*, Pſ. 58, 5. Pſ. 91, 13. Ieſ. 11, 8. à rad. Arab. פתן *vſſit*, *aduſſit*. Plur. פְּתָנִים *aſpides*, Deut. 32, 33. Hiob. 20, 14. 16.

מִפְתָּן m. *limen inferius*, 1 Sam. 5, 4. Zeph. 1, 9. vulgo à פֶּתֶן deducunt, q. d. *locus aſpidum*: quia ſub eo latere ſoleant iſtae beſtiolae; quod tamen longius petitum. Videtur potius Nun vltimum eſſe *Heemanticum*, et radix eius פתה vel פתא Chald. et Syr. *latus*

latus fuit,. *dilatatus est*, et מִפְתָּן *locus ante fores domus*, reliquo muro vel pariete *extensior* et *latior*, (alias סַף, eadem nominis ratione,) in quo egredientes et intrantes consistere queant. In regim. מִפְתַּן 1 Sam. 5, 5. Ezech. 9, 3. c. 10, 4. 18. etc.

פֶּתַע m. *minutissima* temporis pars, *momentum minutum*, à rad. Arab. פתע in 5 Coniug. *minutus*, *comminutus est*, Samarit. transpos. פעת *minor fuit*. Alii conferunt cum פִּתְאֹם à פתה; quemadmodum פרע idem sit cum פרה. Cum Praefixis בְּפֶתַע *in momento*, Num. 6, 9. c. 35, 22. לְפֶתַע *ad momentum*, Ies. 29, 5. c. 30, 13. et omisso Praefixo, פֶּתַע *momento*, *repente*, Prou. 6, 15. c. 29, 1. Habac. 2, 7.

פָּתַר *explicuit*, *interpretatus est*, vt פשר, Gen. 40, 16. 22. c. 41, 12. 13. Part. praes. פּוֹתֵר *explicans*, *interpretans*, Gen. 40, 8. c. 41, 8. 15. Infin. constr. פְּתֹר *interpretari*, Gen. 41, 15. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּפְתָּר *et interpretatus est*, Gen. 41, 12.

פִּתְרוֹן m. (cum terminatione *intensiua*,) *interpretatio accurata*, Gen. 40, 5. c. 41, 11. cum Affixo פִּתְרֹנוֹ *interpretatio eius*, Gen. 40, 12. 18. plur. פִּתְרֹנִים *interpretationes*, Gen. 40, 8.

פַּתְשֶׁגֶן m. id. quod פַּרְשֶׁגֶן, *exemplar*, *apographum*, Esth. 3, 14. c. 4, 8. q. d. *explicatio* siue *expositio diuersa*, compos. ex פתר *explicuit*, *exposuit*, et שׁגן Syr. *diuersus fuit*.

פָּתַת *fregit*. Infin. absol. פָּתוֹת *frangendo*, Leuit. 2, 6.

פַּת f. *frustum*, *buccella*, Gen. 18, 5. Iud. 19, 5. 1 Sam. 2, 36. 1 Reg. 17, 11. Prou. 17, 1. etc. cum Affixo פִּתִּי *frustum meum*, *buccella mea*, Hiob. 31, 17. pl. פִּתִּים *frusta*, Leuit. 2, 6. Ps. 147, 17.

פְּתוֹת m. id. vnde plur. פְּתוֹתִים *frusta*, in regim. פְּתוֹתֵי Ezech. 13, 19.

פַּתְבַּג vid. supra suo loco.

צ

צֹאָה, f. צֹאָה, it. צֵאָה, vid. sub rad. צוא.

צֶאֱלִים pl. vid. sub rad. צלל.

צֹאן, semel צאון Ps. 144, 13. (ex Syrismo pro צֹאן vel צְאוֹן,) com. *pecus*, proprie *paruum*, *oues* scil. et *caprae*, Gen. 4, 2. Exod. 2, 16. Num. 31, 32. Deut. 16, 2. etc. à *foecunditate*, cum BOCHARTO deriuo à rad. Arab. צנא *foecundus fuit*, *multam sobolem habuit*, per Metathesin litterarum: vnde etiam scribitur צֹנֶא Num. 32, 24. et צֹנֶה Ps. 8, 8. Cum Affixo צֹאנְכֶם *pecus vestrum*, Exod. 10, 24. 1 Sam. 8, 17. et צֹנַאֲכֶם (ex צֹנֶא) Num. 32, 24. צאצאים

צֶאֱצָאִים pl. vid. ſub rad. יצא.

צֵאת f. vid. ibid.

צָב vid. ſtatim ſub rad. צבב, et aliud ſub rad. צבה.

צָבָא *turmatim conuenit*, idque vel *ad militandum: militauit*, Aethiop. tranſitiue, *oppugnauit*, Arab. in 4 Coniug. *adortus fuit hoſtem*,) Num. 31, 7, 42. Ieſ. 29, 7. Zach. 14, 12. vel *ad miniſtrandum Deo* ſiue *ad cultum ſacrum*, Exod. 38, 8. Num. 4, 23. c. 8, 24. 1 Sam. 2, 22. Praet. pl. צָבְאוּ *turmatim conuenerunt, ad militandum* et *oppugnandum*, Zach. 14, 12. ad *cultum ſacrum*, Exod. 38, 8. Part. praeſ. צֹבֵא *militans*, pl. צֹבְאִים *militantes*, Num. 31, 42. Ieſ. 29, 7. 8. et petita Forma à צבה, צֹבֶה, vnde pl. צֹבִים, cum Affixo צֹבֶיהָ *oppugnantes eam*, Ieſ. 29, 7. foem. צֹבְאָה, in pl. צֹבְאוֹת *miniſtrantes, cultui ſacro vacantes*, Exod. 38, 8. 1 Sam. 2, 22. conf. A. D. HABICHHORSTII et IOH. MÜNSTERI Diſſert. de *Mulieribus Zobbeoth*. Infin. conſtr. צְבֹא *militare*, Num. 4, 23. Ieſ. 31, 4. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּצְבְּאוּ *et militarunt*, Num. 31, 7. Hiph. part. מַצְבִּיא *militare faciens*, i. e. *in re militari exercens*, 2 Reg. 25, 19. Ier. 52, 25.

צָבָא com. *conuentus ad militandum, concurſus bellicus, belligeratio, militia*, Ieſ. 40, 2. Hiob. 7, 1. c. 14, 14. Dan. 10, 1. metonymice *exercitus, agmen*, proprie quidem *militum*, Num. 1, 3. 45. Iud. 4, 7. 2 Sam, 2, 8. 2 Reg. 5, 1. metaphorice autem *angelorum*, 1 Reg. 22, 19. 2 Reg. 6, 17. Pſ. 103, 21. 2 Chron. 18, 18. *ſiderum*, 2 Reg. 17, 16. Ieſ. 44, 4. Ier. 8, 2. Zeph. 1, 5. etc. et aliarum *creaturarum*, Deo *miniſtrantium*, Gen. 2, 1. et vbicunque Deus vocatur *Deus* צְבָאוֹת *exercituum*, vt Ier. 5, 14. c. 38, 17. c. 44, 7. Amoſ. 5, 8. etiam per Ellipſin Nominis אֱלֹהֵי, vt Ieſ. 25, 6. c. 28, 5. 22. 29. c. 29, 6. c. 31, 4. 5. c. 37, 16. etc. In regim. צְבָא Num. 8, 25. Deut. 4, 19. cum Affixo צְבָאֲךָ *exercitus tuus*, Iud. 8, 6. c. 9, 29. pl. maſc. צְבָאִים *exercitus, agmina*, cum Affixo צְבָאָיו *exercitus eius*, Pſ. 103, 21. et ſine Iod, צְבָאָו Pſ. 148, 2. pl. foem. צְבָאוֹת *exercitus, agmina*, Deut. 20, 9. 1 Sam. 1, 3. 11. in regim. צִבְאוֹת Exod. 12, 41. 1 Reg. 2, 5. Ier. 3, 19. cum Affixo צִבְאֹתָם *exercitus eorum*, Exod. 6, 26. Num. 1, 3. 52.

צְבָא Chald. vid. ſtatim poſt צְבָה.

צָבַב radix Hebraeis inuſit. Arab. ضبب in 2 Coniug. *obduxit, texit, clauſit*. Inde eſt

צַב m. *obtectio* vel *tectum*: vnde *currus* צַב *obtectionis* ſiue *tecti*, i. e. *currus tecti*, Num. 7, 3. metonymice ipſe *currus tectus*, vnde

vnde pl. צַבִּים *currus tecti*, Ief. 66, 20. Sic reddunt ONKELOS, IONATHAN et Arabs. Aliud vid. fub צָבָה.

צָבָה *tumuit, intumuit*. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְצָבְתָה *et intumefcet*, Num. 5, 27. Hiph. infin. הַצְבוֹת, vnde cum Praefixo ל, excluſa Praeformante ה, לַצְבּוֹת *ad tumidum reddendum, ad tumefaciendum*, Num. 5, 22.

צְבָא Chald. *voluit, cupiuit, beneplacuit* fiue *complacuit illi*. Praet. 1 perf. צְבִית *volui, cupiui*, Dan. 7, 19. Part. praef. צָבֵא *volens, cupiens*, Dan. 5, 19. Infin. מִצְבֵּא *velle*; vnde cum Affixo מִצְבְּיֵהּ τὸ *velle eius: voluntas eius*, Dan. 4, 32. Fut. יִצְבֵּא *vult, placet illi*, Dan. 4, 14. 22. 29. c. 5, 21.

צָב m. Leuit. 11, 29. vulgo *bufo* vel *teſtudo*, BOCHARTO *lacertae* fpecies, *diſtentiore* corpore et cauda: *crocodilus terreſtris*.

צָבֶה m. inufit. foem. צָבָה *intumeſcens*, Num. 5, 21.

צְבוּ (per Aphaerefin pro צְבוּת,) f. Chald. *voluntas*, Dan. 6, 18. Sed SCHVLTENSIO eſt *res* in genere, vt Syr. צבותא.

צְבִי maſc. *complacentia, beneplacitum*, Ezech. 26, 20. metonymice *quicquid deſiderabile eſt* et *placet*, fpec. 1) *pulchritudo, decus*, Ief. 4, 2. c. 13, 19. Ier. 3, 19. Ezech. 7, 20. Dan. 11, 16. 41. 48. etc. in paufa צֶבִי Dan. 8, 9. 2) *caprea mas:* quidam vocant *capreum*, Deut. 12, 15. 22. 1 Reg. 4, 23. Ief. 13, 14. Prou. 6, 5. Cant. 2, 9. 17. etc. à *pulchritudine* et *decora forma*: vnde Orientales, maxime Arabes, omnia *pulchra capreis* comparare folent, obferuante THYSIO in *Exercitat. Miſcell.* VII. conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 899. et 925. et IOH. FABRICII *Specim. Arab.* p. 92. et 114. Plur. צְבָיִים *capreae*, 2 Sam. 2, 18. Neh. 7, 57. et צְבָאִים 1 Chron. 12, 9.

צְבִיָּה f. *caprea foemina*, Cant. 4, 5. c. 7, 3.

צְבָאוֹת f. pl. *capreae foeminae*, tanquam à fing. צְבָאָה, vnde in regim. צִבְאוֹת Cant. 2, 7. c. 3, 5. Aliud eſt à צָבָא, quod vid. fupra.

צָבַט *porrexit*. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּצְבָּט *et porrexit*, Ruth. 2, 14.

צְבַע Chald. *tinxit, intinxit, immerſit*, Arab. *indicauit, indicium fecit*. Part. Pahel pl. מְצַבְּעִין *tingentes, tingunt, imbuunt*, Dan. 4, 22. Ithpahel fut. יִצְטַבַּע (pro יִתְצַבַּע) *tingetur, tingatur*, Dan. 4, 12. 20. 30. c. 5, 21.

צֶבַע m. Hebr. *tinctura* vel *color, quo tingitur*, metonymice *tinctum, coloratum*, Iud. 5, 30. pl. צְבָעִים *tincta, colorata*, ibid.

צָבוּעַ m. nomen *ferae* et *ſerpenti* cuidam commune, à *varie-*

 tate

zate colorum: byaena vocatur Graecis ac Latinis, vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. L. III. c. 11. et P. II. L. III. c. 7. Pl. צְבָעִים *byaenae:* vnde nomen accepit vallis et vrbs in tribu Beniamin, 1 Sam. 13, 18. Neh. 11, 34.

אֶצְבַּע f. *digitus*, proprie *index*, qui *intingendo* adhibetur; vel ex significatione radicis Arab. ab *indicando*, Exod. 8, 19. c. 31, 18. Deut. 9, 10. Ief. 58, 9. cum א Heemantico, *Firmitatis* et *Roboris* indice, cuius et *digitus* symbolum est, vt Exod. et Deut. l. c. Pf. 8, 4. Luc. 11, 20. conf. simile א in אֶזְרוֹעַ. Cum Affixo (ַ) in (ָ) producitur: vt אֶצְבָּעוֹ *digitus index suus*, Leuit. 4, 6. 17. 34. Num. 19, 4. sic in plur. אֶצְבָּעוֹת, quod per Synecdochen de omnibus *digitis* vsurpatur, Ier. 52. 21. in regim. אֶצְבְּעוֹת 2 Sam. 21, 20. etiam *pedum*, 2 Sam. l. c. cum Affixo אֶצְבְּעֹתֶיךָ *digiti tui*, Pf. 8, 4. Prou. 7, 3. Inde formatum creditur Part. Pahul

צָבוּעַ m. *digitatus*, i. e. *vnguibus armatus*, Ier. 12, 9. sicut ab אַרְבַּע fit רָבוּעַ. Alii tamen referunt ad ipsam radicem צבע: vnde עַיִט צָבוּעַ l. c. fit *auis tincta*, i. e. *colorata, versicolor*; sicut Lat. *tinctus maculis* dicitur pro *versicolore* apud LVCAN. *picta volucris* apud VIRG. *picta perdix* apud MARTIAL. *pictis pennis enouata anas* apud PETRON. etc. Intelligit autem per *auem pictam* HIERONYMVS *pauonem*: quia haec auis *pictâ pandit spectacula caudâ*, vt FLACCVS canit; alii *noctuam*, BOCHARTVS vero *byaenam*, alias צָבֻעַ, Arab. ضبع, vocem עַיִט in genere de *fera rapaci* exponens, quem etiam CASTELLVS, IOB. LVDOLFVS, MAIVS, CYPRIANVS aliique sequuntur. Vid. *Arcan. Form.* p. 551.

אֶצְבַּע f. Chald. id. quod Hebr. vnde pl. אֶצְבְּעָן *digiti*, Dan. 5, 5. emphat. אֶצְבְּעָתָא de *digitis pedum*, Dan. 2, 41. sic in regim. אֶצְבְּעָת Dan. 2, 42.

צָבַר *congessit, coaceruauit.* Fut. יִצְבֹּר *congeret, coaceruabit*, Pf. 39, 7. Hiob. 27, 16. et cum Vau Conuers. Gen. 41, 49. Habac. 1, 10. foem. וַתִּצְבֹּר *et congessit, coaceruauit*, Zach. 9, 3. pl. יִצְבְּרוּ *coaceruabunt, coaceruent*, Gen. 41, 35.

צִבּוּר m. *aceruus*, pl. צִבֻּרִים *aceruí*, 2 Reg. 10, 8.

צֶבֶת m. *fasciculus, manipulus*, à rad. Chald. צבת *ligauit, copulauit.* Plur. צְבָתִים *fasciculi, manipuli*, Ruth. 2, 16.

צַד *latus*, q. d. *pars parti opposita*, Deut. 31, 26. Iof. 3, 16. 1 Sam. 20, 25. 2 Sam. 2, 16. Ief. 60, 4. etc. à rad. Arab. ضدّ *se opposuit*, *obsti-*

obstitit, aduersatus est, alias צרא, et per ע, ערא, Aethiop. עדר in 7 Coniug. Cum Affixo צִדּוֹ (mutato (ַ) in Chirek,) *latus eius*, Gen. 6, 16. Exod. 25, 32. pl. צִדִּים *latera*, in regim. צִדֵּי Exod. 26, 13. cum Affixo צִדָּיו *latera eius*, Exod. 30, 4. c. 37, 27. Sed Iud. 2, 3. צִדִּים ALB. SCHVLTENS per *hostes* siue *aduersarios* exponit.

צַד m. Chald. 1) *pars* siue *latus oppositum:* vnde מִצַּד *à latere, à parte*, i. e. *respectu*, Dan. 6, 5. 2) לְצַד *in oppositum*, i. e. *aduersus, contra*, Dan. 7, 25.

צָדָה *studiose quaesiuit, venatus, insidiatus est*, Exod. 21, 13. Chald. et Syr. *desolauit*, Arab. in 4 Coniug. *perdidit*. Vtriusque significationis conciliationem in sensu *rubiginis* quaerit SCHVLTENS de *Defect. ling. Hebr.* p. 89. seq. coll. Arab. צדי *rubiginem contraxit*. Part. praes. צֹדֶה *venans, insidiose quaerens*, 1 Sam. 24, 12. Niph. praet. pl. נִצְדּוּ *desolatae sunt*, (ex vsu Chald. et Syr.) Zeph. 3, 6.

צְדָא m. Chald. *studium, industria;* sed *aduerbialiter* vsurpatur: vnde cum ה *interrogatiuo*, הַצְדָא *an studio? an de industria?* Dan. 3, 14.

צְדִיָּה f. Hebr. id. al. *insidiae*, Num. 35, 20. 22.

צָדַק *iustus fuit* et *iustus factus, iustificatus est*, it. *iustus habitus est*, Arab. *verus fuit*. Praet. צָדְקָה *iusta est*, Gen. 38, 26. pl. צָדְקוּ *iusta sunt*, Ps. 19, 10. Fut. אֶצְדָּק *iustus sum*, Hiob. 9, 20. c. 13, 18. תִּצְדַּק *iustus haberis, iustus habearis, iustificeris*, Ps. 51, 6. Hiob. 22, 3. c. 40, 8. יִצְדַּק *iustus erit, iustificabitur, iustus est*, Ps. 143, 2. Hiob. 9, 2. pl. foem. תִּצְדַּקְנָה *iustae sunt*, Ezech. 16, 52. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִצְדַּק *et iustificabitur*, Dan. 8, 14. Pih. צִדֵּק *iustum fecit* vel *habuit, iustificauit*. Praet. foem. צִדְּקָה *iustificauit*, Ier. 3, 11. Infin. צַדֵּק, cum Affixo in pausa צַדְּקֶךָ *iustum habere* vel *declarare te*, Hiob. 33, 32. cum ה Paragog. צַדֶּקֶת, vnde cum Affixo צַדֶּקְתֵּךְ τὸ *iustum facere* siue *iustificare tuum*, Ezech. 16, 52. nisi potius sit Nomen Verbale, *iustificatio*, ad Formam דַּלֶּקֶת, Accusatiuum post se adsciscens, vt אַהֲבָה Gen. 29, 20. יִרְאָה 2 Sam. 3, 11. etc. Fut. foem. cum Vau Conuers. וַתְּצַדְּקִי *et iustam fecisti, iustificasti*, Ezech. 16, 51. Hiph. הִצְדִּיק *iustum fecit* vel *habuit, iustificauit, iustum declarauit*. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וְהִצְדַּקְתִּיו *et iustum declarabo* vel *declararem eum*, 2 Sam. 15, 4. Part. מַצְדִּיק *iustum declarans*, Prou. 17, 15. plur. מַצְדִּיקִים *iustum facientes, iustum declarantes*, in regim. מַצְדִּיקֵי Ies. 5, 23. Dan. 12, 3.

Infin. הַצְדִּיק *iustum habere* vel *declarare*, 1 Reg. 8, 32. 2 Chron. 6, 23. Imper. pl. הַצְדִּיקוּ *iustum declarate*, Pſ. 82, 3. Fut. אַצְדִּיק *iustum declarabo*, Exod. 23, 7. Hiob. 27, 5. יַצְדִּיק *iustum faciet*, *iustificabit*, Ieſ. 53, 11. Hithpah. fut. pl. נִצְטַדָּק (pro נִתְצַדָּק) *iustificabimus nos*, Gen. 43, 16.

צֶדֶק m. *iuſtitia*, Leuit. 19, 15. 36. Deut. 1, 16. Pſ. 4, 6. Prou. 1, 3. Ieſ. 1, 21. etc. cum Affixo צִדְקוֹ *iuſtitia eius* vel *ſua*, Pſ. 7, 18. Eccleſ. 7, 15.

צַדִּיק m. *iuſtus*, Gen. 6, 9. Deut. 32, 4. 1 Sam. 24, 17. Pſ. 5, 13. etc. Sed Ieſ. 49, 24. commodius exponitur *violentus*, *fortis*, vt Arab. صدق, vel, vt VITRINGA reddit, *ſeuerus*, SCHVLTENS *rigidus*: (qui etiam huc refert Eccleſ. 7, 16.) pro eo enim v. ſeq. recurrit גִּבּוֹר et עָרִיץ. Illam *rigoris* et *ſeueritatis* notionem radici צדק pluribus ex Arab. vindicauit laudatus SCHVLTENS de *Defectibus linguae Hebr*. c. 1. §. 217. ſeq. Alicubi, vt Ieſ. 41, 26. Neh. 9, 8. *verax* quoque exponi ſolet; quomodo et apud Latinos atque Atticos *veri* et *iuſti* notiones confundi, docet PRISCIANVS L. XVIII. Plur. צַדִּיקִים *iuſti*, Gen. 18, 24. 26. Exod. 23, 8.

צְדָקָה f. *iuſtitia*, Gen. 15, 6. Deut. 24, 13. Pſ. 33, 8. Prou. 8, 20. etc. metonymice 1) *factum iuſtum*, Pſ. 11, 7. Ieſ. 64, 5. ſpec. *praemium* vel *poena iuſta* et *promerita*, Gen. 30, 33. 1 Sam. 26, 23. 2) *ius*, 2 Sam. 19, 29. Neh. 2, 20. In regim. צִדְקַת Deut. 33, 11. Prou. 11, 5. 6. cum Affixo צִדְקָתִי *iuſtitia mea*, Gen. 30, 33. Deut. 9, 4. pl. צְדָקוֹת *iuſtitiae*, *facta iuſta*, Pſ. 11, 7. Ieſ. 33, 15. in regim. צִדְקוֹת Iud. 5, 11. 1 Sam. 12, 7. cum Affixo צִדְקֹתֵינוּ *iuſtitiae noſtrae*, *iuſta facta noſtra*, Ieſ. 64, 5. Ier. 51, 10.

צִדְקָה f. Chald. id. Dan. 4, 24.

צָהַב *ſplenduit*, *fulſit*, vt Chald. vnde Hoph. part. מֻצְהָב *ſplendens factum*, i. e. *politum*, vel *inauratum*, (coll. זָהָב *aurum*,) Eſr. 8, 27.

צָהֹב m. *ſplendens*, *fuluus*, Leuit. 13, 30. 32. 36.

צָהַל in genere *claram vocem edidit*, *alta voce clamauit*, eaque vel *triſti*: *eiulauit*, Ieſ. 10, 30. vel *laeta*: quomodo de *equis* dictum, *hinnire* denotat, vt Ier. 5, 8. de *hominibus*, *iubilare*, vt Eſth. 8, 15. Ieſ. 12, 6. c. 24, 14. c. 54, 1. Ier. 31, 7. Praet. foem. צָהֲלָה *iubilauit*, Eſth. 8, 15. pl. צָהֲלוּ *iubilarunt*, Ieſ. 24, 14. Imper. foem. צַהֲלִי *iubila*, Ieſ. 10, 30. c. 12, 6. c. 54, 1. pl. צַהֲלוּ *iubilate*, Ier. 31, 7. Fut. pl. תִּצְהֲלוּ *hinnitis*, ſec. Kri Ier. 50, 11. (ſed Kethibh habet תִּצְהֲלִי *hinnis*,)

innis,) יִצְהָלוּ (in pausa) *hinniunt*, Ier. 5, 8. Sed Hiph. infin. לְהַצְהִיל Pf. 104, 15. potius reddendum videtur *laeuigare*, *laeuem facere*, coll. rad. Arab. cognata זהל *planus*, *laeuis fuit*. Conf. I. W. BAIERI Differt. de *oleo exhilarante faciem* ad l. c.

מִצְהָלָה f. *hinnitus*, in pl. מִצְהָלוֹת *hinnitus*, in regim. מִצְהֲלוֹת Ier. 8, 16. cum Affixo מִצְהֲלוֹתַיִךְ *hinnitus tui*, Ier. 13, 27.

צָהַר radix inusit. sensum habuit *splendendi*, alias זהר, quo cum conuenit Arab. ظهر *apparuit*, *conspicuus fuit*. Sed Hiph. הִצְהִיר *Denominatiuum* est à יִצְהָר. Inde sunt

צֹהַר m. Gen. 6, 16. vulgo *fenestra*, à *luce*, aliis *lumen*; sed *tectum* intelligendum esse, pluribus ex Arab. ostendit SCHVLTENS in *Specim. Obseruat. ad Genesin* p. 179. seq. et in *Claue Dialect.* p. 287. cui subscribit I. P. HAHN in *Decade Obseruat. Philolog.* p. 27. צֹהַר fuisse *oleosae naturae spiritum*, contendit DICKINSON in *Physica vera et vetere* c. 20. Sed dual. צָהֳרַיִם *meridiem* significat, vt Gen. 43, 16. 25. Deut. 28, 29. 2 Sam. 4, 5. 1 Reg. 18, 26. 29. etc. q. d. *lucem geminam*, i. e. *maximam*, respectu scil. mane et vesperae. Sic voce *duplicis* etiam apud profanos *magnitudinem* praedicari, obseruat DOVGTAEVS in *Analect. S.* ad 2 Reg. 2, 9. Sed eiusmodi Forma duali *medium* exprimi, vt צָהֳרַיִם sit *medius splendor*, i. e. *medius dies* siue *meridies*, sicut עַרְבַּיִם *media vespera*, sententia est HILLERI in *Syntagm. Hermeneut.* p. 216.

יִצְהָר m. (cum Iod Heemantico *Continuitatis* indice,) proprie *olea*, sic dicta, quod *continuo* et *semper splendeat* i. e. *vireat*: *semper frondentem oliuam* dixit OVIDIVS, *aeternum virentem* SIDONIVS. Vocabula enim *splendoris* ad *virorem* referuntur: cuius rei exempla dedi in *Arcano Form.* p. 352. conf. *Onomast. V. T.* p. 629. יִצְהָר pro *olea* sumitur Ioël. 1, 10. coll. v. 12. vt recte intellexerunt KROMAYERVS in *Specim. fontium S. S. apertorum* ad h. l. aliique apud HEESERVM in *Lapide adiutor.* ad אמל. Alibi metonymice *oleum* notat, Num. 18, 12. Deut. 28, 51. 2 Reg. 18, 32. 2 Chron. 31, 5. etc. sicut זית *olea*, Arab. et Aethiop. pro *oleo* etiam sumitur. Conf. suo loco שֶׁמֶן, et רַעֲנָן de *olea* et *oleo* Pf. 52, 10. Pf. 92, 11. Cum Affixo in pausa יִצְהָרֶךָ *oleum tuum*, Deut. 7, 13. c. 11, 14. c. 12, 17. c. 14, 23. c. 18, 4. Inde formatum est Verbum in Hiph. fut. pl. יַצְהִירוּ *oleum exprimunt*; al. ex significatione radicis Arab. ظهر, *aestum meridiei patiuntur*, *ardore solis laeduntur*, Hiob. 24, 11.

צוא radix Hebraeis inusit. Aethiop. ጸለ : *foetuit*, Syr. in Pahel צאא *foedum reddidit, foedauit*. Conf. pluribus *Arcan. Form.* p. 355. Inde sunt

צוֹא m. *foetidus, sordidus*, pl. צוֹאִים *foetidi, sordidi, ae*, Zach. 3, 3. 4.

צוֹאָה f. *stercus foetidum, sordes, excrementum*, Ies. 28, 8. in regim. צֹאַת Ies. 4, 4. cum Affixis צֹאָתוֹ *sordes eius*, Prou. 30, 12. צוֹאָתָם *stercus, excrementum suum*, sec. Kri 2 Reg. 18, 27. Ies. 36, 12. sed Kethibh in priori loco habet חֲרֵיהֶם, in posteriori חֲרָאֵיהֶם, quae vid. sub rad. חרא.

צֵאָה f. id. in regim. צֵאַת Ezech. 4, 12. cum Affixo in pausa צֵאָתֶךָ *stercus, excrementum tuum*, Deut. 23, 14.

צַוָּאר *collum*, vid. sub rad. צור.

צוד proprie *studiose quaerere, insidiari*, vt צדה, hinc *venari, venando capere*. Praet. pl. צָדוּ *venati sunt*, Thren. 4, 18. Part. praes. צָד *venans, venator*, Gen. 27, 33. Infin. absol. צוֹד *venando*, Thren. 3, 52. infin. constr. צוּד *venari*, Gen. 27, 5. Imper. cum ה Parag. צוּדָה *venare, venando cape*, Gen. 27, 3. Fut. יָצוּד *venabitur, venando capiet*, Leuit. 17, 13. תָּצוּד *venaberis, venaris, venando capis*, Hiob. 38, 39. יָצוּד, cum Affixo et Nun Epenthet. יְצוּדֶנּוּ *venabitur eum*, Ps. 140, 12. etc. Pih. part. pl. foem. מְצוֹדְדוֹת *venantes, venando capientes*, Ezech. 13, 20. infin. צוֹדֵד *venari, venando capere*, Ezech. 13, 18 fut. pl. foem. תְּצוֹדֵדְנָה *venamini, venando capitis*, Ezech. 13, 18. Hithpah. vid. statim sub צַיִד.

צַיִד m. *venatio*, Gen. 10, 9. c. 25, 27. metonymice *fera venando capta*, et *esca* siue *cibus ex ea paratus*, Gen. 25, 28. c. 27, 5. 7. 33. et sec. Kri v. 3. per Synecdochen autem quiuis *cibus, commeatus*, Neh. 13, 15. In regim. צֵיד Gen. 27, 25. 31. Leuit. 17, 13. cum Affixis צֵידוֹ *venatio eius* vel *sua*, Gen. 27, 30. it. *cibus, commeatus eius* vel *suus*, Prou. 12, 27. Hiob. 39, 3. צֵידָם *commeatus eorum*, Ios. 9, 5. 14. Inde formatum est Verbum in

Hithpah. praet. pl. הִצְטַיַּדְנוּ (pro הִתְצַיַּדְנוּ) *commeatu nos instruximus, in cibum nobis sumsimus*, Ios. 9, 12.

צֵידָה f. Ios. 9, 11. Ps. 78, 25. et sec. Kethibh Gen. 27, 3. alibi semper sine Iod, צֵדָה *fera venando capta*, et *cibus exinde paratus*, per Synecdochen autem quiuis alius *cibus*, Gen. 42, 25. Exod. 12, 39. Ios. 1, 11. Iud. 7, 4. 1 Sam. 22, 10. etc.

צַיָּד m. *venator*. Pl. צַיָּדִים *venatores*, sec. Kri Ier. 16, 16. sed Kethibh habet צַוָּדִים, media radicali ו asseruata.

צִידֹן m. *piscatus copiosus*, Gen. 49, 13. qui scil. fiebat in mari Tiberiadis: sic locum hunc exponit Celeb. VRIEMOET in *Obseruat. Miscell.* L. I. c. 14. cum alias צִידוֹן sit Nomen *Propr.* vrbis.

מָצוֹד m. *rete, quo ferae capiuntur.* Cum Affixo מְצוּדוֹ *rete suum*, Hiob. 19, 6.

מָצוֹד m. 1) id. 2) *venatio*, vel metonymice, *praeda venando capta*, Prou. 12, 12. vt foem. מְצוּדָה. 3) *locus insidiarum*, *turris, specula, arx, in qua* hosti *insidiari* solent. In regim. מְצוֹד Prouf. 12, 12. pl. מְצוֹדִים *retia*, Eccles. 7, 26. it. *speculae, turres speculatoriae*, Esr. 9, 14.

מְצָד, semel מְצַד 1 Chron. 12, 8. (tanquam à צוד,) m. *locus insidiarum, specula, arx, vbi* hosti *insidiantur*, (cum (:) sub מ, ex Chaldaismo, prout Chald. e. g. מְדוֹר dicitur Dan. 5, 21. pro מָדוֹר,) 1 Chron. 11, 7. c. 12, 16.

מְצָדָה f. id. vnde pl. מְצָדוֹת *speculae, turres speculatoriae*, Iud. 6, 2. 1 Sam. 23, 14. 19. Ies. 33, 16. Ier. 48, 41. etc.

מְצוּדָה f. 1) *venatio*, metonymice *praeda venando capta*, Ezech. 13, 21. vbi tamen מְצָדָה scribitur. 2) *rete*, vt masc. מָצוֹד, cum Affixo מְצוּדָתִי *rete meum*, Ezech. 12, 13. 3) *locus insidiarum*, vt aquilae, Hiob. 39, 28. spec. *specula, turris speculatoria*, 1 Sam. 22, 4. 5. (pro quo v. 3. recurrit מִצְפָּה,) 2 Sam. 5, 9. 16. Ps. 66, 11. etc. In regim. מְצֻדַת 2 Sam. 5, 7. 1 Chron. 11, 5. cum Affixo מְצוּדָתִי *turris, arx mea*, Ps. 18, 3. *rete meum*, Ezech. 12, 13. et מְצֻדָתִי 2 Sam. 22, 2. pl. מְצוּדוֹת *speculae, turres speculatoriae*, Ps. 31, 3.

מְצוֹדָה f. 1) *rete*, Eccles. 9, 12. 2) *specula, turris, locus insidiarum*, cum Affixo מְצֹדָתָהּ *specula, turris eius*, Ies. 29, 7. pl. מְצֹדוֹת *speculae, turres*, Ezech. 19, 9.

צוה in Kal inusit. Pih. צִוָּה in genere *fieri* aliquid *curauit*: vt *ordinando, constituendo*, 2 Sam. 6, 21. c. 7, 11. 1 Chron. 17, 10. *disponendo* et *dirigendo*, 2 Sam. 17, 14. Ies. 23, 11. *efficaciter praestando*, maxime vbi de *Deo* sermo est, vt Deut. 28, 8. Ies. 48, 5. Ps. 42, 9. Ps. 44, 5. Ps. 71, 3. Ps. 111, 9. Ps. 133, 3. etc. *praecipiendo* et *mandando*, Gen. 6, 22. Exod. 7, 10. Deut. 1, 41. Ios. 1, 7. 1 Sam. 13, 14. etc. Construitur vel cum accusat. vel cum ל, אֶל et עַל. Praet. cum Affixis צִוְּךָ *praecepit tibi*, (pro צִוָּךָ, ex Chaldaismo,) Deut. 6, 17. 1 Sam. 13, 13. צִוָּהוּ *praecepit ei*, Gen. 7, 5. Exod. 4, 28. foem. צִוְּתָה *praecepit*, Esth. 4, 17. vnde cum Affixo צִוַּתָּה *praecepit ei*, Ruth. 3, 7. צִוִּיתָ *praecepisti*, Ps. 7, 7. Neh. 1, 7. 8. cum ה Parag. צִוִּיתָה Ps. 119, 4.

Ier. 32, 23. צִוִּיתִי *praecepi*, Exod. 29, 35. Deut. 17, 3. et צִוִּיתָ Leuit. 8, 31. Deut. 3, 21. Part. מְצַוֶּה *praecipiens*, Num. 32, 25. Deut. 4, 2. in regim. מְצַוֵּה q. d. *praeceptor*, *mandator*, Ies. 55, 4. cum Affixo מְצַוְּךָ *praecipiens tibi*, Exod. 34, 11. Deut. 4, 40. in pausa מְצַוֶּךָּ Deut. 6, 2. et insuper cum Nun Epenthet. מְצַוֶּךָּ Deut. 12, 14. 28. foem. מְצַוָּה *praecipiens*, Gen. 27, 8. Infin. צַוּוֹת *praecipere*, Gen. 49, 33. 2 Sam. 6, 21. Imper. צַוֵּה *praecipe*, Ios. 4, 16. Ps. 44, 5. per Apocopen צַו Leuit. 6, 2. Num. 5, 2. pl. צַוּוּ *praecipite*, Ios. 1, 11. c. 4, 3. Fut. אֲצַוֶּה *praecipiam*, *praecipio*, Exod. 25, 22. Ier. 7, 23. cum Vau Conuers. וָאֲצַוֶּה *et praecepi*, *demandaui*, sec. Kri Esr. 8, 17. (vbi Kethibh habet וָאוֹצִאָה *et egredi feci* vel *iussi*, cum ה Parag. et Chirek defectiue scripto, vt Hiob. 28, 11.) per Apocopen וָאֲצַו Deut. 3, 18. תְּצַוֶּה *praecipies*, *praecipias*, Exod. 27, 20. Ios. 3, 8. יְצַוֶּה *praecipiet*, *praecipit*, *praecipiat*, Gen. 18, 19. Num. 9, 8. cum Vau Conuers. per Apocopen וַיְצַו *et praecepit*, Gen. 2, 16. Exod. 1, 22. sic sec. Kethibh Iud. 21, 20. (vbi Kri habet וַיְצַוּוּ *et praeceperunt*,) cum Affixo וַיְצַוֵּהוּ *et praecepit ei*, sec. Kethibh, 2 Reg. 16, 15. (quomodo Affixum redundat, vt alibi interdum,) sed Kri habet וַיְצַוֶּה *et praecepit*, sine Apocope et Affixo. Puh. praet. צֻוָּה *praeceptum*, *mandatum est ei*, *iussus est*, Num. 3, 16. c. 36, 2. צֻוֵּיתָה (cum ה Paragog.) *iussus es*, Gen. 45, 19. צֻוֵּיתִי *iussus sum*, Leuit. 8, 35. Ezech. 12, 7. fut. יְצֻוֶּה *praecipiebatur ei*, *iubebatur*, Exod. 34, 34.

צַו m. *praeceptum*, Ies. 28, 10. 13. Hos. 5, 11.

צָו m. id. Ies. 28, 10. 13. quod tamen potius est Imp. Pih. *praecipe*.

מִצְוָה f. id. Deut. 5, 31. Ios. 22, 5. 1 Reg. 2, 43. Prou. 6, 23. Eccles. 8, 5. etc. in regim. מִצְוַת Ios. 22, 3. 1 Sam. 13, 13. cum Affixo מִצְוָתוֹ *praeceptum eius*, Num. 15, 31. pl. מִצְוֹת *praecepta*, Leuit. 4, 2. 13. 22. Deut. 4, 2. cum Affixis מִצְוֹתֶיךָ *praecepta tua*, Deut. 26, 13. 1 Chron. 29, 19. et sine Iod מִצְוֹתֶךָ Dan. 9, 5. מִצְוֹתָיו *praecepta eius*, Deut. 5, 9. Ios. 22, 5. et sine Iod, מִצְוֹתָו sec. Kethibh Deut. 5, 10. vbi Kri habet מִצְוֹתָי *praecepta mea*.

צָוַח *vociferatus est*. Fut. pl. in pausa יִצְוָחוּ *vociferentur*, Ies. 42, 11.

צְוָחָה f. *vociferatio*, *clamor*, Ps. 144, 14. Ies. 24, 11. in regim. צִוְחַת Ier. 14, 2. cum Affixo צִוְחָתֵךְ *clamor tuus*, Ier. 44, 12.

צוּל radix inusit. *profundum esse*, alias צלל. Inde sunt

צוּלָה f. *profunditas*, *profundum*, Ies. 44, 27. Sed ab Arab. صال *saeuiit vehementi impetu*, deducit SCHVLTENS ad HARIRIVM p. 152.

מְצוּלָה f. *locus profundus*, Pf. 69, 3. 16. Hiob. 41, 23. Ion. 2, 4. pl. מְצוּלוֹת *loca profunda*, Zach. 10, 11. et מְצֻלוֹת Pf. 68, 23. Mich. 7, 19.

מְצוֹלָה f. id. in plur. מְצוֹלוֹת *loca profunda*, Exod. 15, 5. Pf. 88, 7. Neh. 9, 11.

צוּם *ieiunare*. Praet. צַמְתָּ *ieiunasti*, 2 Sam. 12, 21. pl. צַמְתֶּם *ieiunastis*, Zach. 7, 5. vnde cum Affixo fit צַמְתֻּנִי *ieiunastis mihi*, pro צַמְתֶּם לִי, Zach. 7, 5. Part. praef. צָם *ieiunans*, 2 Sam. 12, 23. Neh. 1, 4. Infin. צוֹם *ieiunando*, Zach. 7, 5. Imper. pl. צוּמוּ *ieiunate*, Esth. 4, 16. Fut. אָצוּם *ieiunabo*, Esth. 4, 16. וַיָּצָם *et ieiunauit*, 2 Sam. 12, 16. et manente tono ob pausam, וַיָּצוֹם 1 Reg. 21, 26. pl. cum ה Paragog. וַנָּצוּמָה *et ieiunauimus*, Esr. 8, 23. יָצֻמוּ *ieiunabunt*, *ieiunant*, Ier. 14, 12.

צוֹם m. *ieiunium*, 2 Sam. 12, 16. 1 Reg. 21, 9. 12. Pf. 35, 13. Ief. 58, 5. 6. etc. cum Affixo צֹמְכֶם *ieiunium vestrum*, Ief. 58, 3. pl. foem. צוֹמוֹת *ieiunia*, Esth. 9, 31.

צוּן radix Hebraeis inusit. vnde Chald. Pah. צַיֵּן *signauit*, et Nom. Hebr.

צִיּוּן m. *signum*, *monumentum*, 2 Reg. 23, 17. Ezech. 39, 15. pl. צִיֻּנִים *signa*, Ier. 31, 21. Sed ab Arab. صان *custodiuit*, deducit HOTTINGERVS.

צוּע radix Hebraeis inusit. Arab. *separare*, *disgregare*, vnde Geminatum צעצע *separauit*, *diuisit*, *disgregauit*. Inde est

צַעֲצֻעַ m. *res in varias partes separata* vel *separabilis*, cuius plur. צַעֲצֻעִים de *Cherubim* in Templo dicitur 2 Chron. 3, 10. Optime ergo IVNIVS et TREMELLIVS reddunt *opus exemtile*. Fuerunt scil. *Cherubim* illi ex *variis partibus* compositi, quae *separari* poterant; cum contra *Cherubim* Tabernaculi, molis quippe longe minoris, toti essent מִקְשָׁה i. e. *opus solidum*, Exod. 25, 28. Aliam deriuationem habet HACKMANNVS in *Praecidaneis S.* p. 148. seq. ab Arab. صاغ *conflauit*, *formauit*, *finxit*: vnde *Cherubim* sic dicti sint, quod ex *variis partibus* vel *formis conflati* essent. Longius petita est deriuatio DORIENII in *Museo Brem.* Vol. II. p. 363. seq.

צוּף *fluere*, *effluere*, *exundare*, it. *natare*: quia *natans* vna cum aqua *fluere* videtur. Praet. pl. צָפוּ *fluxerunt*, *exundarunt*, Thren. 3, 54. Hiph. praet. הֵצִיף *fluere*, *exundare fecit*, Deut. 11, 4. Fut. cum Vau Conuers. וַיָּצֶף *et natare fecit*, 2 Reg. 6, 6.

צוּף m. *fauus melle fluens*, vel ipsum *mel*, (*per se fluens* dictum PLINIO L. XI. c. 15.) Prou. 16, 24. pl. צוּפִים *faui*, Ps. 19, 11.

צָפָה f. *fluxus, inundatio*, cum Affixo צָפָתֵךְ *fluxus, inundatio tua*, Ezech. 32, 6.

צַפְצָפָה f. Ezech. 17, 5. *fluxus copiosus, aquae copia*, מַיִם רַבִּים, vt explicatur v. 8.

צוּץ vel צִיץ proprie *splendere, micare, emicare, promicare*, alias נצץ, metaphorice de *terrae nascentibus, florere, florescere, efflorescere*; vt alia *splendoris* vocabula de *virore* et *flore* adhibentur. Praet. צָץ *floruit*, Ezech. 7, 10. Hiph. part. מֵצִיץ *emicans, promicans*, Cant. 2, 9. Fut. יָצִיץ *splendebit, micabit*, Ps. 132, 18. it. *florebit, florescet, floret, florescit*, Ps. 90, 6. Ps. 103, 15. Ies. 27, 6. cum Vau Conuers. וַיָּצֵץ *et floruit*, Num. 17, 23. pl. יָצִיצוּ *florebunt, florescunt*, Ps. 72, 16.

צִיץ m. 1) *bractea, lamina splendens*, Exod. 28, 36. c. 39, 30. Leuit. 8, 9. 2) *flos*, Num. 17, 23. Ps. 103, 15. Hiob. 14, 2. Ies. 28, 1. c. 40, 6. 7. 8. pl. צִצִּים (resoluto Chirek longo in breue et Dagesch Forte, pro צִיצִים,) *flores*, 1 Reg. 6, 18. 29. 32. 35. 3) *pluma*, quae ex cute quasi *effloruit*, alias נוֹצָה, Ier. 48, 9. conf. Verbum צמח de *pilis* Leuit. 13, 37. Iud. 16, 22. 2 Sam. 10, 5. etc. Sic *germinare* de *capillis* dixit PLINIVS.

צִיצָה f. *flos*, in regim. צִיצַת Ies. 28, 4.

צִיצִת f. *coma*, quae in homine idem est, quod *pluma* in auibus, spec. *coma capitis anterior, antiae, cincinnus*, (Arab. نُصَّةٌ et نَاصِيَةٌ,) Ezech. 8, 3. metaphorice *peniculatus filorum textus, peniculamentum, fimbria comata, comae* quodammodo similis, Num. 15, 38. 39.

צוּק *arctare, premere, comprimere, firmiter constringere*, (Aethiop. טוק,) et consequenter *firmare*, it. *fundere, effundere*, petita significatione à יצק. Fut. יָצוּק *arctabit, constringet*, sequente ב *Obiecti*, Ps. 41, 9. (quod tamen aliis est part. Pahul à יצק, *effusum*,) it. *fundit*, Hiob. 28, 2. *fundebat, effundebat*, c. 29, 6. Sed praet. pl. צָקוּן pertinet ad rad. צקה. Hiph. הֵצִיק *arctauit, pressit, anxit, angustiam fecit*. Construitur vel cum Accusat. vel cum ל. Praet. foem. הֵצִיקָה *arctauit, pressit, vrsit*, Iud. 16, 16. cum Affixo הֱצִיקַתְהוּ *arctauit, pressit, vrsit eum*, Iud. 14, 17. pers. 1. cum Vau Conuers. וַהֲצִיקוֹתִי *et premam, angustabo*, Ies. 29, 2. Part.

מֵצִיק *arctans, angens*, Ief. 51, 13. pl. מְצִיקִים *angentes*, Ief. 29, 7. Fut. יָצִיק *premet, anget*, Deut. 28, 53. 55. 57. Sed וַיָּצִיק cum Temporibus suis pertinet ad יצק. Hoph. part. מוּצָק *compressus, constrictus, compactus, consolidatus, um*, Hiob. 37, 10. c. 38, 38. Aliud vid. inter Nomina.

צוֹק m. *arctatio, pressio, angustia*, Dan. 9, 25.

צוּקָה f. id. Ief. 8, 22. c. 30, 6. Prou. 1, 27.

מָצוֹק m. id. Deut. 28, 53. 55. 57. 1 Sam. 22, 2. Pf. 119, 143. Ier. 19, 9.

מָצוּק m. 1) *locus arctatus* et *constrictus*, i. e. *arcte desinens, altus, praeruptus, accessu difficilis*, 1 Sam. 14, 5. conuenit cum Arab. طَاق, quod cum الجبل constructum, *rupem montis eminentem* notat. 2) *id, quo* aliquid *constringitur* et *firmatur: firmamentum, basis*, pl. מְצֻקִים *firmamenta, bases*, in regim. מְצֻקֵי 1 Sam. 2, 8. Vocabula *constrictionis* et *ligationis* ad *firmitatem* referuntur. Conf. infra rad. קשר.

מוּצָק m. *angustia, arctatio*, Ief. 8, 23. et cum (ְ), מוּצָק Hiob. 36, 16. Potest tamen etiam referri ad יצק.

מְצוּקָה f. id. Hiob. 15, 24. Zephan. 1, 15. pl. מְצוּקוֹת *angustiae*, cum Affixo מְצוּקוֹתֵיהֶם *angustiae eorum*, Pf. 107, 6. 17. 19. et מְצֻקוֹתֵיהֶם Pf. 107, 28.

צוּר 1) *arctare, premere, comprimere, arcte constringere*, semel intransit. *arctari*, Ief. 28, 20. hinc *ligare*, it. *obsidere:* quomodo fere cum עַל et אֶל construitur. 2) *formare*, petita significatione à יצר, Arab. *secare, dissecare*, et media Ie, *amputare*, it. *ire:* Verba enim *secandi* ad *itionem* et *celeritatem* referuntur, cuius rei exempla vid. *in Arcano Form.* p. 67. 70. 129. 158. 204. 342. et in *Onomast. V. T.* p. 616. et 622. sensum quoque habent *formandi*, vid. *Arcan. Form.* p. 112. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְצָרָה *et arctabitur*, Ief. 28, 20. וְצַרְתָּ *et ligabis*; Deut. 14, 25. it. *et obsidebis*, Deut. 20, 12. Ezech. 4, 3. Part. praes. צָר *obsidens*, pl. צָרִים *obsidentes*, Iud. 9, 31. 1 Reg. 15, 27. it. *prementes, angentes*, Esth. 8, 11. Aliud vid. sub rad. צרר. Infin. צוּר *obsidere*, 1 Sam. 23, 8. Imper. foem. צוּרִי *obside*, Ief. 21, 2. Fut. תָּצוּר *obsidebis*, Deut. 20, 19. (aliud vid. in צרר,) וַיָּצַר *et ligauit*, Exod. 32, 4. 2 Reg. 5, 23. it. *et formauit*, 1 Reg. 7, 15. *et obsedit*, 1 Reg. 20, 1. 2 Reg. 6, 24. Dan. 1, 1. (aliud vid. infra in Hiph. et in rad. אצר,) pl. נָצוּר *arctabimus, arcte constringemus, compingemus*, Cant. 8, 9. וַיָּצוּרוּ *et obsederunt*, 2 Sam. 20, 15. et וַיָּצֻרוּ 2 Sam.

2 Sam. 11, 1. 1 Reg. 16, 17. it. *et ligarunt*, 2 Reg. 12, 11. Hiph. הֵצַר (pro הֵצִיר) *arctauit, pressit, anxit, angustiam facit*, cum ל construitur, et etiam ad צור referri potest. Praet. cum Vau Conuers. וְהֵצַר *et premet, anget, angustiam faciet*, Deut. 28, 52. וַהֲצֵרֹתִי *et angam, angustiam faciam*, Ier. 10, 18. Zeph. 1, 17. sed Part. מְצֵרָה *dolores partus patiens, parturiens*, Ier. 48, 41. c. 49, 22. significationem accepit à צִיר *dolor parturientis*, Ies. 21, 3. Infin. הָצֵר *arctari, premi*, (*intransitiue*, vt semel in Kal,) 2 Chron. 28, 22. c. 33, 12. Fut. יָצֵר *anget, premet, angustiam faciet*, 1 Reg. 8, 37. 2 Chron. 6, 28. cum Vau Conuers. וַיָּצֶר *et anxit, pressit*, 2 Chron. 28, 20. sed pl. וַיָּצֵרוּ *et anxerunt, angustiam fecerunt*, Neh. 9, 27. Hithpah. vid. infra in צִיר.

צור m. 1) *rupes*, Deut. 32, 7. 9. 15. 18. 1 Sam. 2, 2. Ps. 18, 32. etc. proprie *acuta* et *praerupta*, qualem describit VIRGILIVS *Aeneid.* VIII. 233.

Stabat acuta silex, praecisis vndique saxis: ex significatione radicis Arab. *secuit*, et consequenter *acutus fuit*, (vnde et Graec. ξυρὸς *acutus*,) sicut Hebr. חרץ etc. Metaphorice dicitur tum de *loco firmo* et *tuto* siue *refugio* et *praesidio*, vt Ps. 27, 5. Ps. 61, 3. etc. tum de rei *principio*, prout lapides ex *rupe exscinduntur*, Deut. 32, 4. 18. 32. 1 Sam. 2, 2. Ies. 26, 4. c. 51, 1. Cum Affixo צוּרִי *rupes mea*, 2 Sam. 22, 3. 47. Ps. 19, 15. pl. m. צֻרִים *rupes*, Num. 23, 9. Ps. 78, 15. pl. foem. צוּרוֹת Hiob. 28, 10. 2) *acies*, vnde צוּר חֶרֶב *acies gladii*, Ps. 89, 44. et חַרְבוֹת צֻרִים *cultri aciorum*, i. e. *acuti*; aliis *cultri petrarum*, i. e. *saxei*, Ios. 5, 2. 3. conf. צֹר Exod. 4, 25. ibique CLERICVS in *Commentar.* it. RAMIRESIVS in *Pentecontarcho* c. 4. I. I. QVANDT in Dissert. de *cultris Hebraeorum*, VOETIVS in *Disputat. Select.* P. I. p. 675. DOVGTAEVS in *Analectis S.* ad Exod. 4, 18. aliique laudati in *Onomast. V. T.* p. 613. De cultellis ac securibus è *lapide* flauo et lucido, quibus vtuntur incolae insulae cuiusdam Americanae, vid. PETRVS MARTYR in *Ocean. Decad.* p. 239. 3) *forma*, (alias צוּרָה,) vnde cum Affixo צוּרָם *forma eorum*, sec. Kri Ps. 49, 15. sed Kethibh habet צִירָם, à צִיר.

צַוָּאר et semel sine א, צַוָּר Neh. 3, 5. masc. *collum*, Ps. 75, 6. Hiob. 15, 26. Ies. 8, 9. Habac. 3, 12. etc. sic dictum, quod *torquibus* et *collaribus ligari* soleat; sicut Lat. *collum* inde vocatum putatur, quod *torquibus coli* soleat, et Chald. עִנְקָא, Arab. عنق *collum*, est à rad. ענק *cinxit*, Aethiop. *collo circumdedit torquem*,

quem, Arab. in 4 Coniug. *collari cinxit*. Assumit autem ו otiosum, ne videatur esse Nomen *Actoris*, quae Nomina alias hac Forma veniunt, coll. *Arcan. Form.* Sect. VI. §. 11. Sed Iud. 5, 30. commodius exponitur *torques*, qui *collo alligatur*, alias צַוָּארֹן. In regim. צַוַּאר Ier. 28, 10. 11. 12. 14. cum Affixis צַוָּארֵנוּ *collum nostrum*, Thren. 5, 5. צַוָּרָם *collum suum*, Neh. 3, 5. pl. masc. צַוָּארִים *colla*, in regim. צַוְּארֵי Gen. 45, 14. Ios. 10, 24. it. *torques*, Iud. 5, 30. cum Affixis צַוְּארֵיכֶם *colla vestra*, Ier. 27, 12. צַוָּארָיו *colla eius*; de *vno* homine dicitur Gen. 27, 16. c. 33, 4. c. 45, 14. c. 46, 29. vt בַּרְזְרוֹת *guttura*, Chald. חֲדִין *pectora*; quod idem etiam Graeci imitantur: vt in νῶτος, σέρνον, μέτωπον etc. et Latini: vt in *collum*, *ceruix*, *tergum*, *pectus*, *guttur*, *faux*, *os*, aliisque *partium corporis* nominibus. Plur. foem. צַוָּארוֹת, vnde cum Affixo צַוְּארֹתֵיכֶם *colla vestra*, Mich. 2, 3.

צַוַּאר m. Chald. id. cum Affixo צַוְּארָךְ *collum tuum*, Dan. 5, 16. צַוְּארֵהּ *collum eius*, Dan. 5, 7.

צוּרָה f. *forma*, in regim. צוּרַת Ezech. 43, 11. cum Affixo צוּרָתוֹ *forma eius*, ibid. pl. צוּרוֹת *formae*, cum Affixo צוּרֹתָו (pro צוּרֹתָיו) *formae eius*, ibid.

צַוְּרֹן m. recte COCCEIVS explicat *collare*, *monile*, idque (vi Formae) *eximium*, à *ligando*; quo cum conuenit Arab. صِوَارٌ *armillae*, alias سِوَارٌ et سُوَارٌ, f. ة, *armilla*, *monile*, vnde Verbum سَوَّرَ in 2 Coniug. *induit armillas*. Conuenit quoque, vt sono, sic significatione שַׂהֲרֹן. Plur. צַוְּרֹנִים *collaria*, *monilia*, cum Affixo צַוְּרֹנַיִךְ *collaria*, *monilia tua*, Cant. 4, 9.

צִיר m. 1) *cardo ianuae*, q. d. *ligatura ianuae*, cum Affixo צִירָהּ *cardo suus*, Prou. 26, 14. 2) *vertebra*, *ligatura ossium*; sicut Graec. ὀχλεύς et σροφεύς, *cardo*, etiam de *vertebra* et *ligamine* accipiuntur, et γιγλυμοὶ, *cardines portarum*, apud HIPPOCRATEM etiam *commissuras cubitorum* et *coxendicum* significant. Plur. צִירִים *vertebrae*, *ligaturae ossium*, cum Affixis צִירַי *ligaturae* (ossium) *meae*, Dan. 10, 16. צִירֶיהָ *ligaturae ossium eius*, 1 Sam. 4, 19. 3) *forma*, *imago*, vt צוּר et צוּרָה, vnde cum Affixo צִירָם *forma eorum*, sec. Kethibh Ps. 49, 15. (vbi Kri habet צוּרָם,) pl. צִירִים *imagines*, Ies. 45, 16. et sec. quosdam c. 18, 2. 4) *dolor*, à *constringendo*, vt חֶבֶל et עֶצֶב, pl. צִירִים *dolores*, Ies. 13, 8. c. 21, 3. in regim. צִירֵי Ies. 21, 3. 5) *nuncius*, à *celeriter eundo*, Prou. 13, 17. c. 25, 13. Ier. 49, 14. Obad. 1, 1. pl. צִירִים *nuncii*, Ies. 18, 2. cum Affixo צִירַיִךְ *nuncii tui*, Ies.

, 9. Inde formatum eſt Verbum in Hithpah. fut. pl. in pau-
וַיִּצְטַיָּרוּ (pro יִתְצַיְּרוּ) *et nuncios* ſiue *legatos ſe ipſos fecerunt*
ſſerunt, Ioſ. 9, 4.

m. 1) *preſſura, anguſtia*, Pſ. 4, 2. Pſ. 32, 7. Pſ. 42, 11. Pſ. 60,
78, 42. Pſ. 108, 13. Hiob. 38, 23. Ieſ. 63, 9. 2) *arctatus, arctus,*
eſſus, *anguſtus*, Num. 22, 26. Hiob. 41, 7. foem. צָרָה *arcta,*
ta, Prou. 23, 27. Poteſt tamen etiam referri ad צרר, vt ſyn-
ium צַר et צָר *hoſtis*.

צָ f. *preſſura, anguſtia*, Gen. 42, 21. 1 Sam. 26, 24. 2 Sam. 4,
eg. 1, 29. Pſ. 20, 2. etc. in regim. צָרַת Gen. 42, 21. cum ה Pa-
. *Intenſiuo* צָרָתָה *anguſtia magna*, Pſ. 120, 1. cum Affixis צָרָתִי
tia mea, Gen. 35, 3. Pſ. 77, 3. צָרַתְכֶם *anguſtia veſtra*, Iud. 10, 14.
צָר *anguſtias*, Deut. 31, 17. 21. Pſ. 25, 17. cum Affixo צָרֹתֵיכֶם *an-*
e veſtrae, 1 Sam. 10, 19. Poteſt tamen etiam referri ad rad.
rt צָרָה *inimica, aemula*.

מְ vel מֵצָר vid. ſub rad. צרר.

מָצ m. *arctatio, preſſura*, Deut. 28, 53. 55. 57. Ier. 19, 9. ſpecia-
bſidio, Deut. 20, 19. 20. 2 Chron. 32, 10. Ier. 10, 17. Ezech. 4,
ach. 12, 2. etc. metonymice ipſum *propugnaculum* ſiue *val-*
quo fit *obſidio*; vel potius quiuis *locus munitus*, ſiue *vrbis*
, ſiue ab hoſtibus aduerſus vrbem exſtructus, vt obſeruat VI-
GA ad Ieſ. 29, 3. dictus vel ab *abſcindendo*, vt ſynonymum
vel à *ligando*, i. e. *firmando*, coll. de Verbis *ligandi Arcan.*
, p. 276. not. (h). Hoc ſenſu occurrit 2 Chron. 8, 5. Pſ. 31, 22.
, 11. etc. Eſt quoque Nomen *Paronomaſticum* Aegypti, allu-
ad מְצָרִים, 2 Reg. 19, 24. Ieſ. 19, 6. c. 37, 25. Mich. 7, 12. In
. מְצוֹר Ezech. 4, 7.

מָצ m. *obſidio*, vnde cum Affixo in pauſa מְצוּרֵךְ *obſidio tua*,
. 4, 8.

מְצוּ f. *munitio, munimentum*, Neh. 2, 1. 2 Chron. 14, 5. pl.
munitiones, *munimenta*, 2 Chron. 11, 10. 11. c. 21, 3. et מְצוּרוֹת
, 3. 2 Chron. 11, 23. c. 12, 4.

צ *incendi, accendi*, alias כצה יצה et נצה, vnde Hiph. fut. אַצִּית
lam, cum Affixo et Nun Epenthet. אֲצִיתֶנָּה *incendam, ſuc-*
m eam, Ieſ. 27, 4.

צָ radix Hebraeis inuſit. Chald. *ſitiit*, Arab. ضحا *ſuda-*
olem paſſus eſt. Inde ſunt

m. *ſiccus, aridus, ſiticuloſus*, Ieſ. 18, 4. Ier. 4, 11. Aliud
ub ſeq. rad. צחח

צִחֵה m. (Formae dageſſandae) *valde ſiccus*, *aridus* et *ſiticuloſus*, in regim. צְחֵה Ieſ. 5, 13.

צָחַח *candidus*, *nitidus*, *ſerenus fuit*, Syr. *aeſtuauit*, *incaluit*, Arab. *clarus fuit*. Praet. pl. defect. צַחוּ *candidi*, *nitidi fuerunt*, Thren. 4, 7.

צַח m. *candidus*, *nitidus*, Cant. 5, 10. foem. צַחָה, vnde pl. צַחוֹת *nitida*, *ſerena*, *clara*, Ieſ. 32, 4.

צְחִיחַ m. *ariditas*; aliis *nitidum*, i. e. *laeue*: vnde צְחִיחַ סֶלַע *ariditas* vel *nitidum* et *laeue petrae*, i. e. *petra laeuis*, Ezech. 24, 7. 8. c. 26, 4. 14. conf. חַלְּקִים Ieſ. 57, 6. coll. v. 5. cum Ezech. l. c. Pl. צְחִיחִים *ariditates*, metonymice *loca arida* et *ſaxoſa*, ſec. Kri Neh. 4, 7. ſed Kethibh habet צְחִיחִיִּים, tanquam à ſing. צְחִיחִי, cum Iod *gentilitio*, q. d. *quod eſt ex genere* et *claſſe ſiccorum*; vel Forma compoſ. ex צחח et צחה.

צְחִיחָה f. *ariditas*, *ſiccitas*, (ex ſignificatione radicis Syr. vel petita ſignificatione à צחה,) Pſ. 68, 7.

צַחְצָחָה f. *ariditas* ſiue *ſiccitas ſumma*, pl. צַחְצָחוֹת *ſiccitates ſummae*, Ieſ. 58, 11.

צַחֲנָה f. *foetor*, *ſordities*, à rad. Syr. צחן *ſordidus fuit*. Cum Affixo צַחֲנָתוֹ *foetor eius*, Ioël. 2, 20.

צָחַק *riſit*. Praet. foem. צָחֲקָה *riſit*, Gen. 18, 13. צָחַקְתְּ *riſiſti*, Gen. 18, 15. Fut. יִצְחַק (cum (ִ) ſub littera *non-gutturali*,) *ridebit*, Gen. 21, 6. ſed וַתִּצְחַק *et riſit*, Gen. 18, 12. Pih. צִחֵק *riſit*, *irriſit*, *luſit*, *illuſit*, *iocatus eſt*: quomodo cum ב et ל conſtruitur. Part. מְצַחֵק *irridens*, *irriſor*, Gen. 21, 9. *ludens*, *iocans*, Gen. 19, 14. c. 26, 8. Infin. צַחֵק *ludere*, *illudere*, Gen. 39, 14. 17. Exod. 32, 6. Fut. cum Vau Conuers. וַיְצַחֵק *et luſit*, Iud. 16, 25.

צְחֹק m. *riſus*, Gen. 21, 6. Ezech. 23, 32.

צָחַר radix inuſit. quae notionem *candoris* habuiſſe ex Deriuatis colligitur.

צַחַר m. *candor*, Ezech. 27, 18.

צָחֹר m. *candidus*, vnde foem. צְחֹרָה *candida*, *um*, pl. צְחֹרוֹת *candida*, Iud. 5, 10.

צִיָּה radix inuſit. *aridus*, *ſiccus fuit*, *aruit*, *exaruit*, Chald. et Syr. צהא *ſitiit*, Arab. צוא *exaruit*, ו et י permutatis; ſicut dicitur היה et הוה, חיה et חוה, ליה et לוה etc. Inde ſunt

צִי maſc. 1) *aridus*, *ſiticuloſus*, in plur. צִיִּים *aridi*, *ſiticuloſi*, i. e. per Metonymiam, *locorum aridorum incolae*, ſiue ſint *homines*,

nes, Pſ. 72, 9. Pſ. 74, 14. *accolas maris rubri* et *Ichthyophagos* intelligit BOCHARTVS in *Phaleg* p. 318. ſeq. ſiue *beſtiae*, Ieſ. 13, 21. c. 34, 13. Ier. 50, 39. *feles feras* ſic intelligunt BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. L. III. c. 15. et MAIVS in *Hiſtor. animal.* P. II. c. 11. vt Arab. ضيباون. 2) *nauis*, Ieſ. 33, 21. quam vulgo ſic dictam volunt, quod in ipſis aquis *ſicca* maneat; ſed vid. potius ſub rad. צו.

צִיָּה f. *ſiccitas, ariditas*, Hiob. 24, 19. vnde *terra* אֶרֶץ *ariditatis* i. e. *arida*, Pſ. 63, 2. Pſ. 107, 35. Ieſ. 41, 18. Ier. 2, 6. etc. metonymice *locus aridus*, Pſ. 78, 17. Hiob. 13, 3. Ieſ. 35, 1. Ier. 50, 12. Zephan. 2, 13. pl. צִיּוֹת *loca arida*, Pſ. 105, 41.

צִיּוֹן m. *ariditas magna: locus valde aridus*, (cum terminatione *augmentatiua*,) Ieſ. 25, 5. c. 32, 2.

צִיּוֹן m. id. vnde *montes* צִיּוֹן *ariditatis magnae*, i. e. *valde aridi*, (non *Zionis*, vt vulgo intelligunt,) Pſ. 133, 3. conf. Ier. 30, 17. Alii ante שֶׁיֹּרֵד l. c. ex praeced. repetendum eſſe putant כְּטַל *ſicut ros*.

צִיר et צֵידָה vid. ſub rad. צור.

צִיּוֹן vid. ſub rad. צין.

צִיץ vid. ſub ציץ.

צִיר vid. ſub צור.

צִית vid. צות.

צְלָא Chald. in Pehal inuſit. in Pahel צַלִּי *orauit*, vnde part. praeſ. מְצַלֵּא *orans*, Dan. 6, 11. pl. מְצַלַּיִן *orantes*, Eſr. 6, 10.

צָלָה *aſſauit*. Infin. conſtr. צְלוֹת *aſſare*, 1 Sam. 2, 15. fut. אֶצְלֶה *aſſabo*, Ieſ. 44, 19. יִצְלֶה *aſſat*, Ieſ. 44, 16.

צָלִי m. *aſſatus, aſſus, um*, Ieſ. 44, 16. in regim. צְלִי Exod. 12, 8. 9.

צָלַח *pertranſiit, proceſſit, pertigit, peruenit*, (vid. *Arcan. Form.* p. 204.) ſiue *ad locum*, vt 2 Sam. 19, 18. ſiue *in perſonam*, maxime vbi ſermo eſt de *aduentu Spiritus S.* vt Iud. 14, 6. 1 Sam. 10, 6. 10. c. 11, 6. c. 16, 13. et contra, *ſpiritus mali*, c. 18, 10. ſiue *ad alium ſcopum optatum*, vt Ezech. 16, 13. quomodo in ſpecie ſignificat 1) *proſpero ſucceſſu vſus eſt, proſpere ſucceſſit, proſper, felix* (German. ſeelig) *fuit*, vt Num. 14, 41. Ieſ. 53, 10. Ier. 12, 1. c. 22, 30. Ezech. 17, 10. 50. Dan. 11, 27. 2) *aptus, commodus, vtilis fuit*, (vt radix Arab.) Ier. 13, 7. 10. Ezech. 15, 4. Praet. foem. צָלְחָה *proſpere ſucceſſit, proſpera eſt*, Ier. 12, 1. ſed cum Vau Conuers. וְצָלְחָה *et perueniet, pertranſibit*, 1 Sam. 10, 6. pl. צָלְחוּ *pertranſierunt*, al. *peruenerunt*, 2 Sam. 19, 18. Imper. צְלַח *proſpero ſucceſſu vtere*, Pſ. 45, 5. Fut. 2 perſ.

2 perſ. foem. cum Vau Conuerſ. וְהִצְלַחְתְּ *et perueniſti*, Ezech. 16, 13. יִצְלַח, (ſemel יִצְלָח cum accentu miniſtro, Ezech. 17, 15.) *proſperum ſucceſſum habebit*, Ieſ. 53, 10. c. 54, 17. Ier. 22, 30. *aptum erat, aptum eſt*, Ier. 13, 7. 10. *perueniet*, Ezech. 15, 4. *peruadat, perueniat*, Amoſ. 5, 6. etc. Hiph. הִצְלִיחַ *proſpere ſuccedere fecit, proſperauit, ſecundauit*, Gen. 24, 21. 56. *ad ſcopum optatum peruenire fecit, proſpere peregit*, 2 Chron. 7, 11. et intranſitiue, *proſpero ſucceſſu vſus eſt, proſpere egit*, 2 Chron. 32, 21. Praet. cum Vau Conuerſ. וְהִצְלַחְתָּ *et proſperum ſucceſſum habebis*, 1 Chron. 22, 11. Part. מַצְלִיחַ *proſpere ſuccedere faciens*, Gen. 24, 42. c. 39, 3. 23. Pſ. 37, 7. it. *proſpero ſucceſſu vtens*, Gen. 39, 2. Imper. הַצְלַח *proſpero ſucceſſu vtere*, 1 Reg. 22, 12. 15. 2 Chron. 18, 11. ſed cum ה Paragog. הַצְלִיחָה (tranſitiue) *proſpere ſuccedere fac*, Pſ. 118, 25. Fut. תַּצְלִיחַ *proſpere ſuccedere facies*, Deut. 28, 29. Ioſ. 1, 8. it. *proſperum ſucceſſum habebis, proſpere ages*, 1 Chron. 22, 13. יַצְלִיחַ *proſpere ſuccedere faciet*, Neh. 2, 20. *proſpere peraget*, Pſ. 1, 3. *proſpero ſucceſſu vtetur*, Prou. 28, 12. ſed cum Vau Conuerſ. וַיַּצְלַח *et proſpere egit*, 1 Chron. 29, 23. 2 Chron. 32, 30. etc.

צְלַח Chald. *proceſſit, proſpero ſucceſſu vſus eſt, proſper, felix fuit*. Inde Aphel praet. הַצְלַח *procedere fecit*, i. e. *promouit*, vel *felices reddidit*, Dan. 3, 30. it. *proſpere egit*, Dan. 6, 29. Part. מַצְלַח *proſpero ſucceſſu vtens, feliciter procedens, procedit*, Eſr. 5, 8. pl. מַצְלְחִין *proſpero ſucceſſu vtentes, vtuntur*, Eſr. 6, 15.

צַלַּחַת f. *paropſis, catillus*, (Aethiop. tranſpoſ. ጸሕል: *patina*, Arab. ﺻﺤﻞ *patinae magnae*, et ﺻﻠﺤﻴﺔ *paropſis grandior*,) ſec. COCCEIVM ſic dicitur, quia *à manu in manum tranſit*: quod tamen magis in *calicem* quadrat, conf. Habac. 2, 16. quomodo conuenit Syr. ܠܚܬܐ *calix, patera*. Plur. צְלָחוֹת *catilli*, 2 Chron. 35, 13.

צְלֹחִית f. id. 2 Reg. 2, 20. Conuenit Graec. σελλίς, genus *vaſis* apud ATHENAEVM. Eius figuram ex mente Iudaeorum exhibet DASSOVIVS in Diſſert. ad *Tit. Celim*.

צַלַּחַת f. id. 2 Reg. 21, 13. Prou. 19, 24. c. 26, 15.

צָלַל tribus ſignificatibus venit: vno *proprio*, et duobus aliunde *mutuo petitis*. *Proprie* 1) ſignificat *tinniuit*, (Arab. *murmur edidit*, et Geminatum צלצל *ſtrepitum edidit, voce ſonora fuit*,) 1 Sam. 3, 11. 2 Reg. 21, 12. Ier. 19, 3. Habac. 3, 16. 2) à צול, (vnde Nomina צוּלָה, מְצוּלָה, et מְצוֹלָה,) licet inuſit. accipit notionem *profunditatis*: *profundus fuit* vel *factus eſt, in profundum merſus eſt*,

est, Exod. 15, 10. 3) à טלל mutuo petit sensum *obtectionis* et *obumbrationis: obtectus, obumbratus est*, Neh. 13, 19. vid. suo loco טלל. Praet. pl. צָלְלוּ *tinniuerunt*, vel potius *murmur ediderunt*, Habac. 3, 16. it. *in profundum mersi sunt*, Exod. 15, 10. *obumbratae sunt*, Neh. 13, 19. Fut. pl. תְּצִלֶּנָה (more Chald. secundâ radicali in prima compensatâ,) *tinnient*, 2 Reg. 21, 12. Ier. 19, 3. Hiph. part. מֵצַל (pro מֵצֵל,) *obumbrans, umbram faciens*, Ezech. 31, 3. sed fut. pl. תְּצִלֶּינָה *tinnient*, 1 Sam. 3, 11.

צְלוּל m. *strepitus*, sec. Kethibh Iud. 7, 13. sed Kri habet צְלִיל, aliâ Formâ.

צֵלֶל vel צְלָל m. *obumbratio, umbra*. Cum Affixo צִלְלוֹ *obumbratio eius*, al. *umbra sua*, Hiob. 40, 22. pl. צְלָלִים *umbrae*, Cant. 2, 17. c. 4, 6. in regim. צִלְלֵי Ier. 6, 4. Inde contractum est

צֵל m. 1) *obtectio, protectio*, Ps. 17, 8. Ps. 36, 8. Ps. 57, 2. Ps. 61, 5. Ps. 63, 8. Ps. 91, 1. Ps. 121, 5. Ies. 16, 12. c. 30, 2. 3. c. 49, 2. c. 51, 16. Thren. 4, 20. Eccles. 7, 22. 2) *obumbratio, umbra*, Iud. 9, 36. 2 Reg. 20, 9. 10. 11. Ier. 4, 6. metaphorice de *re fugaci* et *inani* dicitur, Ps. 102, 12. Ps. 144, 4. Hiob. 8, 9. Eccles. 6, 12. 1 Chron. 29, 15. Cum Affixo צִלָּהּ *umbra eius*, Ps. 80, 11. Hos. 4, 13. Pl. צִלִּים, pro quo per Syrismum dictum putatur צֶאֱלִים, (mutata altera similium in א,) *obumbrationes*, metonymice *arbores* et *frutices*, quibus res *obumbrantur*, Hiob. 40, 21. 22. sed *lotos syluestres* intelligit SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 491. et in *Commentar.* ad l. c. coll. Arab. ضال *lotus syluestris.*

צְלָצַל vel, vt alii legunt, צִלְצַל m. *locusta*, Deut. 28, 42. à *continuo strepitu* et *stridore*; (sicut Lat. *locusta* dicta putatur à *loquacitate*, et Graec. ἀκρὶς à *stridore*,) aliis ab *obtegendo*, quod terram *copia* sua *tegat*, vt חָגָב: quomodo tamen vi Formae potius de toto *agmine locustarum* intelligendum est. LXX et Vulgatus per *rubiginem* reddiderunt: quod alienum iudicat COCCEIVS in *Lex.* sed multis defendit IAC. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Class. VI. Fasc. 5. Diss. 1. §. 9. qui illud deriuat à צלה *torruit, adussit.*

צֶלְצַל m. *cymbalum*, à *continuo tinnitu*, in plur. צֶלְצְלִים *cymbala*, 2 Sam. 6, 5.

צִלְצַל m. id. vnde pl. צִלְצְלִים *cymbala*, in regim. צִלְצְלֵי Ps. 150, 5. Occurrit praeterea eadem vox צִלְצַל Ies. 18, 1. et Hiob. 40, 31. vbi varie exponitur. In priore quidem loco per צִלְצַל כְּנָפַיִם quidam intelligunt *strepitum alarum*, vel *bellicarum*, coll. c. 8, 8. Dan. 9, 27.

9,27. vel *nauium*, i. e. *velorum:* quomodo conf. צִי *nauis*, sub rad. נצה. Alii ad *cymbali* notionem referunt: vt *cymbalum alarum* sit *cymbalum alatum* siue *sistrum ex vtroque latere habens virgulas recuruas instar alarum*, conf. BOCHARTVS in *Phaleg* L. IV. c. 2. et HVETIVS in *Demonstrat. Euangel.* Propos. IV. c. 10. §. 4. De *locusta*, alias צְלָצַל, exponit HILLERVS in Diss. de *Calamitate Aethiopiae*; de *nauicula* siue *phaselo*, formam *cymbali* referente, IAC. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Class. V. Fasc. 4. Diss. 1. et porro Class. VII. Fasc. 2. Diss. 7. Quam apte vero Aegyptus vocetur *terra nauium*, pluribus ostendit THEOD. HASAEVS in *Biblioth.* cit. Class. VI. Fasc. 2. Diss. 8. Sed explicationi per *vmbram alarum*, quam defendit HOHEISELIVS in *Obs. in Iesai.* p. 129. seq. et comprobat MAIVS F. in *Obseruat. S.* L. III. p. 156. seq. Forma vocis minus fauet. In altero loco Hiob. 40, 31. *cymbali* quoque notionem tuetur SCHELHORNIVS in *Biblioth. Brem.* Class. IV. Fasc. 3. Differt. 6. Arab. ظُلَّة *iaculi* genus, à *stridore* dictum, confert BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. p. 773. *phaselum piscatorium* intelligit vterque HASAEVS l. c. *ferramenta piscatorum tinnientia*, ALB. SCHVLTENS in *Commentar.* p. 1177.

מְצֻלָה f. *locus profundus*, Zach. 1, 8.

מְצִלֶּת f. *tintinnabulum*, *cymbalum*, *quo tinnitur*, vnde dual. מְצִלְתַּיִם *tintinnabula*, *cymbala*, 1 Chron. 13, 8. c. 15, 16. 28. Esr. 3, 10. Neh. 12, 27. etc. sub Forma *Dualis*, ob *binas* laminas aereas, quae percussae inuicem se tangunt sonumque edunt, vt obseruat Anononymus in *Commentar.* de *Cymbalis*, qui eius *Fortuitis S.* subiectus est, p. 331. Sic Graec. κυμβάλω, κυμβάλοιν, in *Duali*, dixit ARRIANVS de *rebus Indicis*, conf. idem p. 318. seq. et LAMPIVS de *Cymbalis Veterum* L. II. c. 5.

צָלַם radix Hebraeis inusit. Aethiop. *obscurus*, *tenebrosus fuit*, Arab. ظلم. Inde sunt

צֶלֶם m. *imago*, Gen. 1, 27. c. 9, 6. Ps. 39, 7. proprie sec. quosdam *vmbra:* quia vetustissimi pictores hominem non aliter pingebant, quam *vmbra* eius lineis circumducta, teste PLINIO L. XXXV. c. 3. immo et inter picturae genera sunt σκιὰ et ἀποσκίασμα, vid. BOCHARTI *Phaleg* p. 392. vnde etiam pro *forma rei vmbratilis* et inanis sumitur Ps. 39, 7. Ps. 73, 20. quomodo Vlysses apud SOPHOCL. in *Aiace flagell.* v. 125. seq. inquit: *Video enim nos nihil esse aliud, quam simulacra, quotquot viuimus, aut leuem vmbram*, et OVIDIVS *Trist.* L. III. Eleg. 11. se *simulacro* comparat, at-

que APVLEIVS *Metamorph.* P. I. Socratem suum *laruale simulacrum* vocat; *σκιᾶς ὄναρ homines* dixit PINDARVS, *εἴδωλον σκιᾶς* AESCHYLVS. Cum Affixo צַלְמוֹ *imago sua*, Gen. 1, 27. c. 5, 3. plur. צְלָמִים *imagines*, in regim. צַלְמֵי 1 Sam. 6, 5. Ezech. 7, 20. cum Affixis צַלְמֵיכֶם *imagines vestrae*, Amos. 5, 26. צְלָמָיו *imagines eius*, 2 Reg. 11, 18. 2 Chron. 23, 17.

צְלֵם m. Chald. id. Dan. 3, 5. 7. 10. 12. 14. 18. pro quo, Forma magis Chaldaica, recurrit

צְלֵם m. id. Dan. 2, 31. c. 3, 1. 19. in Statu Emphat. צַלְמָא Dan. 2, 31. 32. 34. 38. c. 3, 2. 3. 15.

צַלְמוֹן m. *tenebrae* siue *obscuritas magna*, sec. quosdam, Ps. 68, 15. Aliis est Nomen *Propr.* montis, vt Iud. 9, 48.

צַלְמָוֶת m. *vmbra mortis*, i. e. *tenebrae summae*, quales in statu *mortis* concipiuntur, Ps. 23, 4. Hiob. 3, 4. Ies. 9, 1. Ier. 2, 6. Amos. 5, 8. etc. compositum putatur ex צֵל *vmbra*, et מָוֶת *mors*, *σκιὰ θανάτου* Matth. 4, 16. Luc. 1, 79. Sunt tamen, qui *Simplex* esse volunt: vt adeo צַלְמָוֶת sit pro צַלְמוּת vel צַלְמוּת, et per se *tenebras* designet, à radice modo adducta צלם *obscurus*, *tenebrosus fuit*. Sentiunt ita LVDOVICVS *de* DIEU ad Hiob. 12, 22. LAVRENT. FABRICIVS apud IOH. BOHEMVM in *Gram. Hebr.* p. 53. TROSTIVS in *Quadriga Quaestionum Hebr.* n. 2. GEIERVS ad Ps. 23, 4. et Ps. 107, 10. I. A. KROMAYERVS ad Hiob. 3, 10. et Amos. 5, 8. etc. Conf. pluribus de h. n. G. H. ZEIBICHIVS in pec. *Dissert.*

צָלַע *claudicauit*, proprie *incuruauit se*, *inclinauit se*, Arab. *inclinauit se*, it. *curuus fuit*. Part. praes. צֹלֵעַ *claudicans*, Gen. 32, 31. foem. צֹלֵעָה *claudicans*, *incuruata*, Mich. 4, 6. 7. Zeph. 3, 19.

צֵלָע com. *latus*, à *variis costarum curuaturis*: *καμπυλώταται γὰρ ἀνθρώπου πλευραί*, dicente EROTIANO in *Lex.* sub voce *ῥομβοειδέστατον*. Metaphorice etiam de aliis rebus vsurpatur: vt de aedificii *substructione laterali*, 1 Reg. 6, 8. Ezech. 41, 5. 6. 9. 11. Huc quoque refer, vbicunque quidem vulgo cum (ַ) scribitur, sed tamen cum tono in vltima, ex confusione cum Forma Segolata penacuta, צֶלַע, vt Gen. 2, 22. vbi tamen vulgo per *costam* exponunt. Sic *Proprium* Ios. 18, 27. coll. 2 Sam. 21, 14.

צֶלַע com. 1) *claudicatio*, *incuruatio*, Ps. 38, 18. cum Affixo צַלְעִי *claudicatio mea*, *incuruatio mei*, Ps. 35, 15. Ier. 20, 10. 2) idem quod צֵלָע *latus*, Hiob. 18, 12. sed fere semper, vt illud, metaphorice vsurpatur: vt de *latere montis*, 2 Sam. 16, 13. (quomodo et

Grae-

Graeci atque Latini *montium partibus* nomina imponunt à *membris corporis humani* desumta, obseruantibus SALMASIO ad TERTVLL. de *Pallio* p. 144. GATAKERO in *Cinno* L. II. c. 16. et SWARTIO in *Analect.* L. II. c. 8.) *Tabernaculi*, Exod. 26, 26. 27. *altaris*, Exod. 25, 14. c. 27, 7. *ianuae*, i. e. *valua*, 1 Reg. 6, 34. *plagae coeli*, Exod. 26, 35. it. de *substructione laterali*, 1 Reg. 6, 5. Ezech. 41, 6. 7. et porro metonymice de *iis, quibus latera aedificii construuntur*, (sicut *latus* constat ex *costis*,) vt sunt *trabes, asseres, tabulae*, 1 Reg. 6, 15. 16. c. 7, 3. Plur. masc. צְלָעִים *latera, valuae*, 1 Reg. 6, 34. pl. foem. צְלָעוֹת *latera, substructiones laterales*, it. *trabes, asseres*, 1 Reg. 6, 5. c. 7, 3. Ezech. 41, 6. 7. 8. 9. in regim. צַלְעוֹת Exod. 25, 14. 1 Reg. 6, 15. 16. Ezech. 41, 26. cum Affixo צַלְעֹתָיו *latera eius*, Gen. 2, 21. Exod. 30, 4. c. 37, 27.

צֶלַע com. alicubi legitur pro צֵלָע *latus*; sed codices non consentiunt.

צָמֵא *sitiit*. Praet. foem. צָמְאָה *sitiit, sitim concepit*, Ps. 42, 3. Ps. 63, 2. sed 2 pers. foem. cum Vau Conuers. וְצָמִית, vel sine Iod, וְצָמִת *et sities*, Ruth. 2, 9. Formam suam mutuatur tanquam à צמה; צָמֵאתִי *sitii, sitim concepi*, Iud. 4, 19. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּצְמָא *et sitiit*, Exod. 17, 3. Iud. 15, 18. pl. in pausa תִּצְמָאוּ *sitietis*, Ies. 65, 13. יִצְמָאוּ *sitient*, Ies. 49, 10.

צָמֵא m. *sitiens, sitibundus*, 2 Sam. 17, 29. Prou. 25, 21. Ies. 5, 13. c. 21, 14. etc. pl. צְמֵאִים *sitibundi*, Ps. 107, 5. foem. צְמֵאָה *sitibunda, um*, Deut. 29, 19.

צָמָא m. *sitis*, Exod. 17, 3. Deut. 28, 48. Iud. 15, 18. Ezech. 19, 13. Amos. 8, 11. cum Affixo צְמָאִי *sitis mea*, Ps. 69, 22.

צִמְאָה id. Ier. 2, 25.

צִמָּאוֹן m. (*Augmentatiuum*,) *locus summe siticulosus* et *aridus*, Deut. 8, 15. Ps. 107, 33. Ies. 35, 7.

צָמַד *copulauit, coniunxit, colligauit, alligauit*, in Kal inusit. Niph. part. נִצְמָד *copulatus, copulans se*, pl. נִצְמָדִים *copulati, copulantes se*, Num. 25, 5. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּצָּמֶד *et copulauit se*, Num. 25, 3. pl. וַיִּצָּמְדוּ *et copularunt se*, Ps. 106, 25. Pyh. part. foem. מְצֻמֶּדֶת *alligatus*, de *gladio*, 2 Sam. 20, 8. Hiph. fut. תַּצְמִיד *copulas, colligas, nectis*, vel in 3 foem. *copulat, nectit*, Ps. 50, 19. *Nectere dolos* etiam dixerunt Latini, ὑφαίνειν δόλους Graeci. Plura vid. in *Arcan. Form.* p. 543.

צָמִיד m. 1) *operculum, filô* vasi *alligatum*, Num. 19, 15. Arab. ضمام

صمان est *corium, quo operitur os ampullae.* 2) *armilla, brachio alligata,* Num. 31, 50. pl. צְמִידִים *armillae,* Gen. 24, 22. 30. 47. Ezech. 16, 11. c. 23, 42.

צֶמֶד m. *copulatio, copulatum,* spec. *par* siue *biga iumentorum copulatorum,* Graec. ξυνωρὶς et ζεῦγος, Lat. *iugum,* à *iungendo,* Iud. 19, 3. 10. 1 Sam. 11, 7. 2 Sam. 16, 1. 1 Reg. 19, 21. Hiob. 1, 3. Ies. 21, 7. 9. etc. metonymice *tantum agri spatium, quantum vno pari* siue *iugo boum arari potest,* (Lat. similiter *iugum,* apud VARRONEM de *re rust.* l. 10. 1. et *iugerum,*) 1 Sam. 14, 14. Cum Affixo צִמְדּוֹ *par, biga* (boum) *eius,* Ier. 51, 23. pl. צְמָדִים *paria, bigae,* 1 Reg. 19, 19. 2 Reg. 9, 25. it. *iugera,* in regim. צִמְדֵּי Ies. 5, 10.

צַמָּה vid. infra sub rad. צמם.

צָמַח *exortus est, prouenit, creuit, germinauit, progerminauit, effloruit:* tam de *terrae nascentibus,* quam de *pilis* dicitur. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְצָמְחוּ *et germinabunt,* Ies. 44, 4. Part. praes. צֹמֵחַ *germinans, crescens,* Exod. 10, 5. Eccles. 2, 6. pl. foem. צֹמְחוֹת *germinantes, progerminantes,* Gen. 41, 6. 23. Fut. יִצְמַח *germinabit, progerminat, progerminaret,* Gen. 2, 5. Hiob. 5, 10. Zach. 6, 12. pl. in pausa יִצְמָחוּ *progerminant, exoriuntur,* Hiob. 8, 19. foem. תִּצְמַחְנָה *germinent,* Ies. 42, 9. Pih. praet. צִמֵּחַ *creuerat,* Ezech. 16, 7. Infin. צַמֵּחַ *crescere,* Iud. 16, 22. Fut. יְצַמַּח *crescat,* 2 Sam. 10, 5. 1 Chron. 19, 5. Hiph. הִצְמִיחַ *germinare, progerminare fecit.* Praet. cum Affixo הִצְמִיחָהּ *germinare fecit eam,* Ies. 55, 10. Part. מַצְמִיחַ *germinare, progerminare faciens,* Ps. 104, 14. Ps. 147, 8. Infin. הַצְמִיחַ *progerminare facere,* Hiob. 38, 27. Fut. אַצְמִיחַ *crescere, prouenire faciam,* Ps. 132, 17. Ezech. 29, 21. *progerminare faciam,* Ier. 33, 15. יַצְמִיחַ *prouenire, progerminare facict,* 2 Sam. 23, 5. Ies. 61, 11. sed וַיַּצְמַח *et germinare, crescere fecit,* Gen. 2, 9. etc.

צֶמַח m. *germen,* Gen. 19, 25. Ezech. 16, 7. Hos. 8, 7. per Metaphoram passim de *Messia* vsurpatur, vt Ies. 4, 2. Ier. 23, 5. c. 33, 15. Zach. 3, 8. c. 6, 12. Cum Affixo צִמְחָהּ *germen eius,* Ps. 65, 11. Ies. 61, 11. Ezech. 17, 9. 10.

צָמַם radix Hebraeis inusit. Chald. *arctauit, constrinxit,* Aethiop. *ligauit, obligauit,* alias Hebr. זמם proprie *colligauit, nexuit,* Arab. ממם *plexuit, nexuit comam,* ضم *in fasciculum colligauit* et *constrinxit.* Inde est

צַמָּה f. *coma*, proprie *constricta* et *plexa*: *cirrus*. Cum Affixo צַמָּתֵךְ *coma plexa tua*, *cirrus tuus*, Ies. 47, 2. Cant. 4, 1. 3. c. 6, 7.

צַמִּים m. (Formae צַדִּיק etc.) Hiob. 5, 5. c. 18, 9. vulgo *comatus*, coll. praeced. צַמָּה, al. *latro*, coll. rad. Arab. צמם *percussit fuste* vel *lapide*. Sed neque à צַמָּה deriuari צַמִּים leges Grammaticae patiuntur, neque à Verbo *Actionis Transitiuae* צמם fieri potest Nomen *Actoris*, coll. *Arcan. Form.* Sect. VI. §. 7. SCHVLTENSII denique explicationi per *infortunium grauius* obstat, tum quod huic voci in priore membro c. 5, 5. respondeat רָעֵב, tum quod praeced. Verbum שאף alibi nunquam de *rebus inanimatis* vsurpetur. Magis placet sententia aliorum, qui hominem *durum* intelligunt, coll. rad. Arab. צמם *surdus fuit*, it. *obturauit*, (vnde صمم *obturatio aurium*,) quae in Deriuatis de *duritie* vsurpatur, qua scil. quis ita *surdus* est et *auribus obturatus*, vt flecti nequeat, siue ex *crudelitate*, siue ex *auaritia*: vnde صميم *durum*, it. *vir durus*, صم *homines bruti*, صمصم *valde auarus*, etc.

צָמַק *aruit*. Part. praes. pl. צֹמְקִים *arida*, *sicca*, Hos. 9, 14.

צִמּוּק m. (Verbale Pihelicum,) in plur. צִמּוּקִים *uvae arefactae* siue *siccatae*, *uvae passae*, 2 Sam. 16, 1. 1 Chron. 12, 40. et צִמֻּקִים 1 Sam. 25, 18. c. 30, 12.

צֶמֶר m. *lana*, Leuit. 13, 47. 48. 52. 59. Deut. 22, 11. Iud. 6, 37. 2 Reg. 3, 4. etc. dicta ab *abscindendo*, vt גֵּז, coll. rad. cognata זמר et Arab. transpos. צרם *abscidit*, *resecuit*, *auulsit*, vnde et صرام *pelles*. Aliis à rad. Chald. צמר *caluit*. Cum Affixo צַמְרִי *lana mea*, Hos. 2, 5. 9.

צַמֶּרֶת f. *ramus gracilior*, *ramusculus*, vel *pars rami gracilior*, Ezech. 17, 3. 22. à rad. Arab. צמר *imbecillis fuit*, et per Dad, *gracilis fuit*. Cum Affixo צַמַּרְתּוֹ *ramus eius gracilior*, Ezech. 31, 3. 10.

צָמַת *exscidit*. Praet. pl. צָמְתוּ *exsciderunt*, Thren. 3, 53. Niph. praet. נִצְמַתִּי (pro נִצְמַתְתִּי) *excisus sum*, Hiob. 23, 17. pl. in pausa נִצְמָתוּ *excisi sunt*, Hiob. 6, 17. Pih. צִמֵּת *penitus exscidit*. Praet. foem. צִמְּתָה, vnde cum Affixo צִמְּתַתְנִי *exscidit me*, Ps. 119, 139. pl. Forma plane singulari צִמְּתוּתֻנִי, conflatum ex צִמְּתוּ צִמְּתוּנִי *exsciderunt exsciderunt me*, i. e. *penitus exsciderunt me*, Ps. 88, 17. Hiph. הִצְמִית *exscidit*. Praet. cum ה Parag. הִצְמַתָּה (pro הִצְמַתָּ) *exscidisti*, Ps. 73, 27. Part. מַצְמִית, *exscindens*, pl. מַצְמִיתִים, cum Affixo מַצְמִיתַי *exscindentes me*, Ps. 69, 5. Imper. cum Affixo הַצְמִיתֵם *exscinde eos*,

Pſ. 54, 7. Fut. אַצְמִית *exſcindam*, Pſ. 101, 5. 8. תַּצְמִית *exſcindes*, Pſ. 143, 12. יַצְמִית, cum Affixo יַצְמִיתֵם *exſcindet eos*, Pſ. 94, 23.

צְמִיתֻת (pro צְמִיתוּת) f. *ſtatus excisi* vel *excisionem ſequens*, i. e. *finis*: vnde לִצְמִיתֻת *ad praecisionem*, i. e. *abſolute*, *prorſus*, (vt Arab. אצמת et צמאת,) *praeciſa* ſcil. *omni ſpe redemtionis*, Leuit. 25, 23. 30.

צֹנֶא et צֹנֶה vid. in צאן.

צָנַח *deſcendit*, *ſe demiſit*, German. ſincken, ſich ſencken. Fut. cum Vau Conuers. וַתִּצְנַח *et deſcendit*, Ioſ. 15, 18. Iud. 1, 14. c. 4, 21. Conuenit cum צנע.

צָנַם *extenuatus*, *macie confectus eſt*, coll. rad. Arab. transpoſ. ضمن, alias quadrilitt. צנמר *detrimentum corporis cepit ex morbo alioue malo*, *abſumtus eſt*. Part. Pahul foem. plur. צְנֻמוֹת *macie confectae*, *abſumtae*, Gen. 41, 23.

צָנַן radix inuſit. *protexit*, *cuſtodiuit*, *aſſeruauit*, *recondidit*, vt צן Aethiop. et Arab. Formis Verborum *Imperfect*. ſic alternantibus, vt alibi. Inde ſunt

צְנִין m. *ſpina*, *aculeo bene cuſtodita*, vt tangi nequeat, eadem etymi ratione, qua שָׁמִיר dicitur à שמר. Plur. צְנִינִים *ſpinae*, Num. 33, 55. Ioſ. 23, 13.

צֵן m. id. vnde pl. צִנִּים *ſpinae*, Prou. 22, 5. Sed Hiob. 5, 5. magis quadrat ſignificatio vocis Arab. vbi صن eſt *fiſcella*, *caniſtrum*, *in quo reponitur panis*, vt ſenſus ſit: *et prope ex caniſtris aufert eum*, ſcil. קָצִיר, h. e. *panem ex meſſe confectum*. Sic bene KROMAYERVS de *Vſu ling. Arab.* ad l. c. Pl. foem. צִנּוֹת *hami*, proprie *ſpinae*, Amoſ. 4, 2. ſicut חוֹחַ et חַח *ſpina* eſt et *hamus*, vel quod *hami* ex *ſpinis* fierent, vel ob ſimilitudinem; vt contra *ſentes hamatas* dixit OVIDIVS.

צִנָּה f. 1) *cuſtoditio*, *aſſeruatio*: vnde צִנַּת שֶׁלֶג *aſſeruatio niuis*, i. e. *nix aſſeruata*, Prou. 25, 13. 2) *clypeus*, *ſcutum*, q. d. *protectio corporis*, 1 Sam. 17, 7. 41. 1 Reg. 10, 16. 1 Chron. 12, 8. 24. Pſ. 5, 13. Pſ. 91, 7. etc. pl. צִנּוֹת *clypei*, 2 Chron. 11, 12. ſed *lanceam* ſiue *haſtam* ſignificare 1 Sam. 17, 7. 2 Chron. 11, 12. Pſ. 35, 2. contendit THEOD. HASAEVS in *Sylloge Diſſert. Philol.* p. 263. 3) *ſpina*, vid. antea in צֵן.

צִנְצֶנֶת f. *vrna*, *vaſculum*, *theca*, (vi Formae) *continuae* ſiue *frequentis reconditionis variarumque rerum aſſeruationis* Medium, Exod. 16, 33.

צנע

צָנַע *se demisit, se humiliauit*, alias fere צנח. Part. Pahul pl. צְנוּעִים *animo demissi, humiliati*, Prou. 11, 2. Hiph. imper. הַצְנֵעַ *humiliter age*, Mich. 6, 8.

צָנַף *circumuoluit, obuoluit*. Infin. absol. צָנוֹף *obuoluendo*, Ies. 22, 18. Fut. יִצְנֹף *circumuoluet, circumuoluat, obuoluet*, Leuit. 16, 4. cum Affixo יִצְנָפְךָ *obuoluet* i. e. *in figuram globosam colliget te*, Ies. 22, 18. in quem locum conf. SCHVLTENSII *Animaduers. Philol.* p. 346.

צָנִיף m. *tiara, cidaris*, vel potius *fascia*, capiti *circumuoluta*, Hiob. 29, 14. Zach. 3, 5. in regim. צְנִיף sec. Kri Ies. 62, 3. sed Kethibh habet צנוף, tanquam à צָנוֹף, alias inusit. Pl. foem. צְנִיפוֹת *cidares*, vel potius, quia de *mulieribus* sermo est, *vittae*, Ies. 3, 23. conf. pluribus Doctiss. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* c. 20.

צְנֵפָה f. *circumuolutio, obuolutio, conglobatio*, al. *rotatio*, Ies. 22, 18.

מִצְנֶפֶת f. *tiara, cidaris, fascia, qua* caput *obuoluebatur* et *circumligabatur*, Exod. 28, 4. 37. 39. c. 39, 6. 28. 31. Leuit. 8, 9. c. 16, 4. Ezech. 21, 31. Constabat enim *cidaris* illa ex *fascia* 16 vlnarum, qua caput variis spiris et inuolucris inuolui solebat. Qua ratione illa *obuolutio* fiebat, exponunt BRAVNIVS de *Vestitu sacerdot. Hebr.* L. II. §. 387. seq. LVNDIVS L. III. c. 7. et WICHMANSHAVSEN in Dissert. de *Tiara summi sacerdotis* §. 18.

צִנְצֶנֶת vid. antea sub rad. צנן.

צִינֹק m. id. quod Samar. [Samaritan] et Arab. زناق *compes*, qua pedes *arcte* et *firmiter religantur*, Ier. 29, 26. à rad. Samar. צנק *coarctauit, clausit*, Arab. זנק *compedibus constrinxit*.

צִנּוֹר m. 2 Sam. 5, 8. idem quod Arab. transpos. ناصور *canalis locusue, per quem aqua in alueum fluit*, spec. *canalis maior* quam תְּעָלָה, cuius radix est נצר *abunde rigauit pluuia*. Plur. צִנּוֹרִים *canales*, cum Affixo צִנּוֹרֶיךָ *canales tui*, Ps. 42, 8.

צַנְתְּרוֹת pl. foem. in regim. צַנְתְּרוֹת Zach. 4, 12. compos. ex צנור *canalis*, et ex נתר Chald. et Syr. *defluxit*, q. d. *canales defluxus*, scil. olei ex oliuis in lecythum (גֻּלָּה); sed *canaliculi*, quibus oleum porro ex lecytho in lucernas effundebatur, ibid. v. 2. מוּצָקוֹת vocantur.

צָעַד *gressus, progressus est, incessit, processit, scandit, iuit, abiit*. Praet. pl. צָעֲדוּ *progressi sunt* vel *essent*, 2 Sam. 6, 13. Infin. constr.

constr. צְעֹר, eum Affixo צַעְדְּךָ τὸ *procedere tuum*, Iud. 5, 4. Pſ. 68, 8. Fut. תִּצְעַד *progredieris*, Habac. 3, 12. יִצְעַד *incedebat*, Prou. 7, 8. pl. in pauſa יִצְעָדוּ *incedunt*, Ier. 10, 5. Hiph. fut. foem. תַּצְעִיד, cum Affixo תַּצְעִידֵהוּ *progredi, abire faciet eum;* vel in 2 perſ. maſc. *progredi, abire facies eum*, ſcil. tu, o Deus! (cuius nomen in Hiobo ſaepiſſime reticetur,) Hiob. 18, 14.

צַעַד m. *greſſus*, Prou. 30, 29. metonymice vel ſynecdochice *paſſus*, metaphorice *vitae ratio* et *actiones*. Similem Metaphoram frequentare Arabes, exemplis probat SCHVLTENS in *Commentar.* in Hiob. 18, 7. Cum Affixo צַעֲדוֹ *greſſus eius*, Prou. 16, 9. Ier. 10, 22. pl. צְעָדִים *greſſus*, it. *paſſus*, 2 Sam. 6, 13. in regim. צַעֲדֵי Hiob. 18, 7. cum Affixo צְעָדָיו *greſſus eius*, Hiob. 34, 21.

צְעָדָה f. *greſſus, inceſſus*, vel potius (vi Formae) eius *Effectus: ſonus* vel *ſtrepitus eundo excitatus*, 2 Sam. 5, 24. 1 Chron. 14, 15. 2) *armilla*, q. d. *comprehenſio, amplexus brachii*, ex ſignificatione radicis Samar. צער *prebendit, comprehendit*. Arab. transpoſ. معضد eſt *brachii ornamentum, brachiale*, cuius radix eſt عضد *comprehendit brachium, amplexus eſt*. Plur. צְעָדוֹת *armillae*, Ieſ. 3, 20. vbi tamen *ornamenta crurum* intelligunt KIMCHI et ABARBANEL, in ſpecie *catenulas crurales* SCHROEDERVS de *Veſt. mulier. Hebr.* c. 8. quo ſenſu Arab. مصعاد interdum venit.

אֶצְעָדָה f. (cum א Heemantico *firmae Conſiſtentiae* nota,) *armilla*, q. d. *firma brachii comprehenſio* et *amplexus*, Num. 31, 50. 2 Sam. 1, 10.

מִצְעָד m. in plur. מִצְעָדִים *greſſus, inceſſus*, in regim. מִצְעֲדֵי Pſ. 37, 27. cum Affixo מִצְעָדָיו *greſſus, inceſſus eius*, Dan. 11, 43.

צָעָה *properauit, celeriter progreſſus eſt*, vt Arab. وضع. Part. praeſ. צֹעֶה *properans, celeriter progrediens*, Ieſ. 51, 14. c. 63, 1. pl. צֹעִים *properantes, celeriter progredientes*, Ier. 48, 12. foem. צֹעָה *properans, currens*, Ier. 2, 20. Pih. צִעָה *properare fecit, propulit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. et Affixo וְצִעֻהוּ *et properare cogent* ſiue *propellent eum*, ſcil. in captiuitatem, Ier. 48, 12. coll. v. 11.

צָעַן *migrauit*, vt Arab. ظعن. Conf. SCHVLTENS in *Animaduerſ. Philol.* ad Ieſ. 33, 20. Fut. יִצְעַן *migrabit*, Ieſ. 33, 20.

צָעִיף m. *peplum muliebre tenue*, τοῖς LXX θέριστρον, quod HESYCHIVS deſcribit vt λεπτὸν ὕφασμα θερινὸν ἱμάτιον, Gen. 24, 65. c. 38, 14. à rad. Arab. צעף *debilis, tenuis fuit*. Cum Affixo צְעִיפָהּ *peplum ſuum*, Gen. 38, 19.

צַעֲצֻעִים pl. vid. supra sub rad. צעע.

צָעַק *clamauit*, it. *vocauit*, vt זעק, quod conf. Praet. pl. צָעֲקוּ *clamarunt*, Ps. 34, 18. Ies. 33, 7. in pausa צָעָקוּ 2 Reg. 4, 40. Part. praes. צֹעֵק, in plur. צֹעֲקִים *clamantes*, Gen. 4, 10. Exod. 5, 8. foem. צֹעֶקֶת *clamans*, 2 Reg. 8, 5. Infin. absol. צָעֹק *clamando*, Exod. 22, 22. infin. constr. צְעֹק *clamare*, 2 Reg. 8, 5. Imper. foem. צַעֲקִי *clama*, Ier. 22, 20. in pausa צְעָקִי (cum Scheua Compos. sub צ, praeter morem,) ibid. pl. foem. צְעַקְנָה *clamate*, Ier. 49, 3. Fut. אֶצְעַק *clamabo*, Hiob. 19, 7. cum ה Paragog. et in pausa אֶצְעָקָה Ps. 77, 2. תִּצְעַק *clamas*, Exod. 14, 15. יִצְעַק *clamabit*, Exod. 22, 13. 26. Ies. 42, 2. etc. Niph. fut. cum Vau Conuers. וַיִּצָּעֵק *et vocatus*, *conuocatus est*, Iud. 7, 23. 24. c. 12, 1. plur. וַיִּצָּעֲקוּ *et vocati*, *conuocati sunt*, Iud. 10, 17. 1 Sam. 13, 4. Pih. part. מְצַעֵק *intense clamans*, 2 Reg. 2, 12. Hiph. fut. cum Vau Conuers. וַיַּצְעֵק *et conuocauit*, 1 Sam. 10, 17.

צְעָקָה f. *vox clamantis*, *clamor*, Gen. 27, 34. Exod. 11, 6. Ies. 5, 7. Ier. 48, 3. Zephan. 1, 10. etc. in regim. צַעֲקַת Exod. 3, 9. Ps. 9, 13. cum Affixo צַעֲקָתָהּ *clamor eius*, Gen. 18, 21.

צָעַר *exiguus*, *paruus fuit* vel *factus est*, *diminutus est*. Part. praes. plur. צֹעֲרִים *parui*, Zach. 13, 7. fut. pl. יִצְעֲרוּ *diminuentur*, *diminuuntur*, Hiob. 14, 21. in pausa יִצְעָרוּ Ier. 30, 19.

צָעִיר m. *paruus*, *exiguus*, Iud. 6, 15. Ps. 119, 141. Ies. 60, 22. Mich. 5, 1. et respectu habito ad *aetatem*, *minor natu*, Gen. 25, 13. c. 43, 33. c. 48, 14. Hiob. 32, 7. cum Affixo צְעִירוֹ *natu minor eius*, Ios. 6, 26. 1 Reg. 16, 34. Pl. צְעִירִים *parui*, it. *natu minores*, Hiob. 30, 1. in regim. צְעִירֵי Ier. 49, 20. c. 50, 45. cum Affixo צְעִירֵיהֶם *parui sui*, Ier. 14, 3. Foem. צְעִירָה *parua*, *exigua*, 1 Sam. 9, 21. *minor natu*, Gen. 19, 31. 34. 35. 38. c. 29, 26. Aliud vid. statim.

צָעוֹר m. id. vnde צְעוֹרֶיהָ *parui eius*, sec. Kethibh Ier. 48, 4. sed Kri habet צְעִירֶיהָ. Sic צְעוֹרֵיהֶם *parui eorum*, sec. Kethibh Ier. 14, 3. vbi Kri habet צְעִירֵיהֶם.

צְעִירָה f. *paruitas*, *minorennitas*. Cum Affixo צְעִירָתוֹ *minorennitas sua*, Gen. 43, 33.

מִצְעָר m. 1) *locus paruus* siue *exiguus*, Gen. 19, 20. Ps. 42, 7. 2) *id*, *vnde diminutio facta est*: *paruum*, *exiguum*, *paucum*, *parum*, Hiob. 8, 7. לְמִצְעָר *ad exiguum*, i. e. *parum abest*, Ies. 63, 18. In regim. מִצְעַר 2 Chron. 24, 24.

מִצְּעִירָה f. *perexiguum*, q. d. *praeparuum*, *minus quam paruum*, Dan. 8, 9. compositum ex צְעִירָה et Praefixo מ, quod compa-

comparationi inseruit; sicut in מֵהֶבֶל *minus quam vanitas*, Ps.62, 10. מֵאֶפֶס *minus quam nihil*, Ies.40, 17. etc. Vel compositum est ex מִצְעָר *exiguum, paruum*, et ex צְעִירָה.

צָפַד *adstrictus est, adhaesit*, Thren. 4, 8.

צָפָה *speculatus, intuitus est, spectauit, circumspexit, obseruauit*, in Pih. per Metonymiam, *exspectauit, intentis* scil. *oculis speculando*, Ps. 5, 4. Thren. 4, 17. it. *obtexit, obduxit*, proprie (coll. rad. Arab.) *splendidum, nitidum reddidit*, auro scil. vel alio metallo *splendido inducto*. Part. praes. צוֹפֶה *speculans, speculator*, 2 Sam. 13, 34. 2 Reg. 9, 15. pl. צוֹפִים *speculantes, speculatores*, Num. 23, 14. 1 Sam. 14, 16. Hos. 19, 8. (quem locum posteriorem illustrauit LACKEMACHER in *Obseruat. Philol.* P. V. obs. 2.) cum Affixo צֹפָו (pro צֹפָיו) *speculatores eius*, Ies. 56, 10. foem. צוֹפִיָּה (mutata tertia radicali ה in Iod,) *speculans, circumspiciens*, Prou. 31, 17. sed pl. צוֹפוֹת *speculantes, obseruantes*, Prou. 15, 3. Part. Pahul צָפוּי *spectatus*, sec. Kri in quibusdam codicibus Hiob. 15, 22. vt sensus sit: *licet non fidat* siue *audeat ex tenebris redire et prodire, tamen* (à Deo) *spectatus, praeuisus* et *destinatus est ad gladium*; sed Kethibh habet צָפוּ, sine Iod, vt עָשׂוּ Hiob. 41, 25. quod tamen etiam legi potest in Infin. צָפוֹ *speculando, spectando*, scil. *spectabitur* siue *spectatur*. Alias Infin. absol. est צָפֹה *speculando*, Ies. 21, 5. Fut. יִצֶפֶה, per Apocopen יִצֶף *speculabitur, speculetur*, Gen. 31, 49. pl. foem. תִּצְפֶּינָה *speculantur*, Ps. 66, 7. Pih. צִפָּה *diligenter speculatus est, exspectauit*, it. *obduxit*. Praet. cum Vau Conuers. וְצִפִּיתָ *et obduces*, Exod. 25, 11. 13. 28. c. 26, 37. צִפִּינוּ *speculati sumus, exspectauimus*, Thren. 4, 17. Part. מְצַפֶּה *speculans, speculator*, 1 Sam. 4, 13. Ies. 1, 6. pl. מְצַפִּים, vnde cum Affixo מְצַפֶּיךָ *speculatores tui*, Mich. 7, 4. Imper. צַפֵּה *speculare*, Nah. 2, 2. foem. צַפִּי id. Ier. 48, 19. Fut. אֲצַפֶּה *speculabor, exspectabo*, Ps. 5, 4. Mich. 7, 7. Habac. 2, 1. תְּצַפֶּה *obduces, obducas*, Exod. 26, 29. וַיְצַף (per Apocopen,) *et obduxit*, Exod. 36, 34. 1 Reg. 6, 15. 20. 21. 28. etc. Pyh. part. מְצֻפֶּה *obductum*, Prou. 26, 23. pl. מְצֻפִּים *obducta*, Exod. 26, 32.

צָפָה vid. sub צוּף.

צִפּוּי m. *obductio, tectorium*, Exod. 38, 17. 19. Num. 17, 3. 4. Ies. 30, 22.

צְפִיָּה f. *diligens speculatio, exspectatio*, vnde cum Affixo צְפִיָּתֵנוּ *speculatio, exspectatio nostra*, Thren. 4, 17.

צַפְצָפָה vid. sub rad. צוּף.

צפית

צְפִית f. *ſpeculatio*, Ieſ. 21, 5.

צֶפֶת f. *coronamentum, epiſtylium, capitellum,* ab *obtegendo,* 2 Chron. 3, 15.

מִצְפֶּה m. *locus, vbi ſpeculantur: ſpecula*, Ieſ. 21, 8. 2 Chron. 20, 24. in regim. מִצְפֵּה 1 Sam. 22, 3. vbi tamen potius Nomen *Propr*. eſt.

מִצְפָּה f. id. Gen. 31, 49. Alibi eſt Nomen *Propr.*

צַפַּחַת f. *ampulla, lecythus*, 1 Sam. 26, 11. 12. 16. 1 Reg. 17, 12. 14. 16. c. 19, 6. Chald. טְפִיחָ, cuius radix eſt טפח Syr. *humectauit*, Arab. *repleuit*, alias צפק.

צַפִּיחִית f. *laganum, placenta*, Exod. 16, 31. quod deriuant à rad. Arab. צפח *dilatauit:* vt proprie ſit *placenta latior.* Arab. pro eo dicitur *tabchon*, cuius radix eſt טבח *coxit*.

צָפַן *texit, occultauit, abſcondidit, recondidit,* proprie *concluſit, cohibuit*, Prou. 27, 16. (coll. Arab. طفن *cobibitio*, mutato צ in ט,) et intranſitiue, *abſcondidit ſe ad inſidiandum: inſidiatus eſt*, vel ſignificatione petita à צָפָה, *ſpeculatus eſt, obſeruauit*, German. lauren, Pſ. 10, 8. Pſ. 56, 7. Prou. 1, 11. 18. Verba enim, quibus tertia radicalis eſt *Nun*, et Quieſcentia tertia radicali ה, aliquando eiusdem ſunt ſignificationis. Vid. ſupra in rad. ארן. Praet. צָפַנְתָּ *abſcondidiſti*, Hiob. 10, 13. c. 17, 4. *recondidiſti*, Pſ. 31, 20. Part. praeſ. צֹפֵן, vnde pl. cum Affixo צֹפְנֶיהָ *abſcondentes* i. e. *cohibentes eam*, Prou. 27, 16. Part. Pahul צָפוּן *reconditum*, Prou. 13, 22. cum Affixo צְפוּנְךָ *reconditum tuum*, i. e. *theſaurus tuus*, ſec. Kri Pſ. 17, 14. (ſed Kethibh habet צְפִינְךָ, à צָפִין, quod vid. inter Nomina,) plur. צְפוּנִים *abſconditi, reconditi*, cum Affixis צְפוּנֶיךָ *abſconditi tui*, i. e. *à te abſconditi* et *protecti*, Pſ. 83, 4. צְפוּנָיו *recondita eius*, Hiob. 20, 26. Fut. תִּצְפֹּן *recondes, recondas*, Prou. 2, 1. c. 7, 1. יִצְפּוֹן *recondit*, Hiob. 21, 19. et ſec. Kri Prou. 2, 7. (vbi Kethibh habet וְצָפַן *et recondet*, in Praet. cum Vau Conuers.) ſed cum Affixo יִצְפְּנֵנִי *abſcondet, abſcondit me*, Pſ. 27, 5. וַתִּצְפְּנוֹ *et abſcondidit eum*, i. e. *vtrumque eorum*, Ioſ. 2, 4. pl. cum ה Parag. נִצְפְּנָה *ſpeculabimur, inſidiabimur*, Prou. 1, 11. יִצְפְּנוּ *recondunt*, Prou. 10, 14. it. *ſpeculantur, inſidiantur*, Prou. 1, 18. ſic in pauſa יִצְפֹּנוּ Pſ. 10, 8. et ſec. Kri Pſ. 56, 7. vbi Kethibh habet יִצְפִּינוּ, ex Hiph. Niph. praet. נִצְפַּן *abſconditum eſt*, Ier. 16, 17. pl. נִצְפְּנוּ *abſconditi ſunt*, Hiob. 15, 20. it. *reconditi, a, ſunt*, (inſtar *theſauri*,) c. 24, 1. Hiph. infin. הַצְפִּין *abſcondere*, cum Affixo הַצְפִּינוֹ

qui-

(quidam codices habent הַצְּפִינוֹ, cum Dagesch Forti insolito, *celeritatis* et *festinationis* indice, conf. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 160.) *abscondere eum*, Exod. 2, 3. Fut. cum Affixo תַּצְפִּנֵנִי *abscondas, absconderes me*, Hiob. 14, 13.

צְפוּן m. *absconsio*, metonymice *latibulum, adytum, absconsionis* Medium. Cum Affixo צְפוּנִי *latibulum, adytum meum*, Ezech. 7, 22. conf. Ps. 27, 5. Ps. 31, 21.

צָפוֹן foem. *septentrio, plaga septentrionalis*, Exod. 26, 20. Num. 34, 7. Ps. 89, 13. Hiob. 26, 7. Eccles. 1, 6. etc. q. d. *absconditus*, respectu scil. meridiei, ob luminis solaris raritatem; vel sec. GVSSETIVM, quod niue *obtectus* sit. Conuenit Graec. ζόφος *caligo*, quod apud HOMERVM passim pro *septentrione* venit. *Septentrionem* enim veteres *caliginosum* esse *densisque obsitum tenebris* censebant, vid. *Arcan. Form.* p. 138. et conf. BOCHARTI *Canaan* L. I. c. 11. et Cl. CASSELII Differt. de *Frisonum nauigatione in Americam* p. 11. Sic Graec. ἑλίκη, *septentrio*, dicitur à rad. Arab. חלך *obscurus, niger fuit*. Metonymice sumitur pro *vento septentrionali* siue *aquilone*, Cant. 4, 16. In regim. צְפוֹן, sequente ל nota Genitiui, Ios. 8, 11. 13. c. 11, 2. c. 15, 6. c. 17, 9. c. 24, 30. Iud. 2, 9. c. 21, 19. cum ה Parag. צָפוֹנָה *versus septentrionem*, Gen. 13, 14. Exod. 40, 22. et cum ל, לְצָפוֹנָה q. d. *ad septentrionem versus*, per Pleonasmum, 1 Chron. 26, 17. מִצָּפוֹנָה q. d. *ab eo* siue *inde quod* (est) *versus septentrionem*, Ios. 15, 10. et simul in regim. sequente ל nota Genitiui, מִצְּפוֹנָה Iud. 21, 19.

צְפוֹנִי m. (Denominatiuum *Gentile*,) *aquilonaris, qui est ex septentrione*, Ioël. 2, 19.

צָפִין m. *thesaurus reconditus*, vnde cum Affixo צְפִינְךָ *reconditus thesaurus tuus*, sec. Kethibh Ps. 17, 14. sed Kri habet צְפוּנְךָ, quod vid. supra in ipsa rad.

צָפְנַת f. *absconditum, occultum*, Forma Aegyptiaca, de qua vid. pluribus *Onomast. V. T.* Sect. XI. §. 5. Cum פַּעְנֵחַ cognomen Iosephi Aegyptiacum format, Gen. 41, 45. de cuius explicatione vid. quae congessi in *Onomast. V. T.* p. 602. et conf. CLODII *Lex. Hebr. Select.* p. 438.

מַצְפּוּן m. *locus absconsionis: latibulum*; al. *thesaurus*. Pl. מַצְפֻּנִים, cum Affixo מַצְפֻּנָיו *latibula eius*, Obad. 1, 6. coll. Ier. 49, 10. vbi pro eo exstat מִסְתָּרָיו.

צֶפַע m. *basiliscus, serpens, flatu venenato interimens*, Ies. 14, 29.

14, 29. Conuenit Lat. *aspis*, et Arab. افعى *serpens*, cuius radix est דעה Hebr. *iratus fuit*, Chald. et Samar. *flauit*, *efflauit*, Arab. *interemit morte accelerata*. Sed BOCHARTVS et SCHVLTENS conferunt rad. Arab. ספע *flatu adussit*, AVENARIVS פצע *vulnerauit*. Eius *Augmentatiuum* foret צִפְעוֹן *basiliscus* siue *serpens maior*, vnde porro

צִפְעֹנִי m. (cum Iod quasi *patronymico* siue *gentilitio*,) aliud *serpentis* genus, q. d. *qui est ex genere serpentum maiorum*, Prou. 23, 32. Ies. 11, 8. c. 59, 5. pl. צִפְעֹנִים (vel à צִפְעוֹן vel à צִפְעֹנִי,) *basilisci*, *serpentes maiores*, Ier. 8, 17. Confer. de diuersa *serpentum magnitudine* BOCHARTVS in *Hieroz*. P. II. L. III. c. 9.

צָפִעַ m. in plur. צְפִיעִים *egesta*, *excrementa*, *stercora*, in regim. צְפִיעֵי sec. Kri Ezech. 4, 15. sed Kethibh habet צְפוּעֵי vel צְפֹעֵי, à sing. צָפוּעַ *egestum*, (Particip. Pahul,) vel צָפֹעַ, à rad. inusit. צפע in genere *eduxit*, *egessit*, spec. apud Arabes per *Dad*, *egessit stercus*, et transpos. פצע *eduxit*, it. *stercus excreuit*, vnde Aethiop. ፀፍዕ፡ *stercus*. Indidem est

צְפִיעוֹת pl. foem. *liberi*, *posteri*, ἔκγονοι, ab *eductione* et *productione ex vtero*, Ies. 22, 24.

צָפַף in Kal inusit. Pih. צִפְצֵף *pipiuit more auium*. Part. מְצַפְצֵף *pipiens*, Ies. 10, 14. pl. מְצַפְצְפִים *pipientes*, Ies. 8, 20. Fut. אֲצַפְצֵף *pipiebam*, Ies. 38, 14. תְּצַפְצֵף *pipiet*, Ies. 29, 4.

צַפְצָפָה vid. sub rad. צוף.

צָפַר *saltauit*, *cucurrit*, vt Arab. ضفر, quod praeterea etiam sensum habet *nectendi*, vt Aethiop. צפר, Chald. *circumdedit*. Fut. יִצְפֹּר *desiliat*, *decurrat*, Iud. 7, 3.

צָפִיר m. *hircus*, *animal saltatorium*, (*salientes hircos* dixit CALPVRNIVS,) Dan. 8, 5. 21. Aliam nominis rationem à *circumeundo* habet MAIVS in *Histor. anim.* p. 542. In regim. צְפִיר Dan. 8, 5. 8. pl. צְפִירִים *hirci*, in regim. צְפִירֵי Esr. 8, 35. 2 Chron. 29, 21.

צְפִיר m. Chald. id. pl. צְפִירִין *hirci*, in regim. צְפִירֵי Esr. 6, 17.

צְפִירָה f. 1) *cursus*, *periodus*, Ezech. 7, 7. 10. 2) *corona*, *diadema*, *cidaris*, (Aethiop. ዐፅፈርት፡ mutato Hebr. צ in ע,) vel à *plectendo*, vel q. d. *circumdatio*, *cinctura capitis*. In regim. צְפִירַת Ies. 28, 5.

צִפּוֹר com. *auis*, Gen. 7, 14. Leuit. 14, 5. 6. 7. 50-53. Deut. 4, 17. Ps. 8, 9. Prou. 7, 23. etc. à *frequenti* per arborum ramos *saltu*, MAIO et I. C. CLODIO ab Arab. צפר *sibilauit*, BOCHARTO

TO à Chald. צְפַר *mane*, quod *fummo mane furgat*, cum ferae rum altum dormiant, coll. Pf. 104, 32. Pl. צִפֳּרִים Leuit. 14, 4. 49. Pf. 9, 12. Ief. 31, 5.

צְפַר com. Chald. id. vnde pl. צִפְּרִין (cum (ְ) fub פ, ad infinuandum (ְ) originarium,) *aues*, Dan. 4, 30. in Statu Emphat. צִפְּרַיָּא Dan. 4, 11. in regim. צִפְּרֵי Dan. 4, 9. 18.

צְפַרְדֵּעַ com. *rana*, et collectiue, *ranae*, Exod. 8, 2. Pf. 77, 48. compof. ex צפר *faltauit*, et Arab. ردغ *limus*, q. d. *faltans in limo*. Alii aliter. Plur. צְפַרְדְּעִים *ranae*, Exod. 7, 27. 28. c. 8, 1. 3 - 9. Pf. 105, 30.

צִפֹּרֶן m. *vnguis*, q. d. *circumdatio* et *tectio* extremitatum digitorum; metaphorice *ftylus acutus* inftar *vnguis*, Ier. 17, 1. compof. ex צפר Chald. *circumdedit*, et צפן Hebr. *texit*. ARISTOTELES de *Partibus animalium* L. IV. c. 10. Ὄνυχες τοῖς ἀνθρώποις ἐπικαλυπτήριον· σκέπασμα γὰρ τῶν ἀκρωτηρίων εἰσίν. Plur. צִפָּרְנִים *vngues*, vnde cum Affixo צִפָּרְנֶיהָ *vngues fuos*, Deut. 21, 12.

צֶפֶת vid. fupra fub rad. צפה.

צָקָה *clamauit*, vt Arab. زقا et צקק: vnde praet. pl. cum Nun Paragog. צָקוּן *clamarunt*, Ief. 26, 16.

צִקְלוֹן m. *pera maior*, *faccus*, coll. Chald. עֲקַל *faccus*, (mutato צ Hebr. in ע, vt alibi,) Graec. θύλακος *faccus*, (mutato צ in θ, et interueniente Metathefi,) et Perf. سلك *pera*, (vid. ANGELI à S. IOSEPHO *Gazophylac. Perf.* p. 373.) fic dicitur, quod ex corio *laeuigato* fieri foleat, coll. rad. Arab. צקל *laeuigauit*, *poliuit*. Cum Affixo צִקְלֹנוֹ *pera fua* vel *faccus fuus*, 2 Reg. 4, 42.

צָרַב *vffit*, *aduffit*, *incendit*, in Kal inufit. conuenit cum זרב, שרב, סרף, צרף et שרף. Niph. praet. plur. cum Vau Conuerf. וְנִצְרְבוּ *et adurentur*, Ezech. 21, 3.

צָרֶבֶת f. (Formae dageffandae,) *incendium*, *inflammatio*, Leuit. 13, 23. vnde צָרֶבֶת הַמִּכְוָה *inflammatio partis* corporis *aduftae*, Leuit. 13, 28. אֵשׁ צָרֶבֶת *ignis inflammationis* fiue *incendii*, i. e. *ignis incenfus* fiue *ardens*, Prou. 16, 27.

צְרִי m. Gen. 37, 25. et צֳרִי Gen. 43, 11. Ier. 8, 22. c. 46, 11. c. 51, 8. *opobalfamum*; aliis ob foni vicinitatem, *refina*, Graec. ῥητίνη, (quod pluribus defendit BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 628. feq.) eaque *cedria*, vt vult NOLDIVS in *Concordant. Particul.* not. (1872.) vel potius *lentifci*, (Arab. ضري et ضرو,) fiue *maftix*, ex mente OL. CELSII in *Hierobot.* P. II. p. 183. feq. *Theriacam* intelligit

elligit CASTELLVS in *Lex.* ſed vid. MAIVS ad COCCEI *Lex.* Deriuant à rad. Arab. ضر *fluxit*, al. à rad. Chald. צרה *abſcidit.* In pauſa dicitur צֳרִי Ezech. 27, 17.

צָרַח in genere *extulit*, ſpec. *vocem*, ſiue *alta voce clamauit.* Part. praeſ. צֹרֵחַ *clamans*, Zeph. 1, 14. Hiph. fut. יַצְרִיחַ *elata voce clamabit*, Ieſ. 42, 13.

צְרִיחַ m. *turris elata*, Iud. 9, 46. 49. pl. צְרִיחִים *turres elatae*, 1 Sam. 13, 6.

צֹרֶךְ m. *indigentia*, *neceſſitas*, à rad. Arab. צרך *pauper fuit*, Chald. et Syr. in Ithpah. *indigus fuit*, *neceſſe habuit.* Cum Affixo in pauſa צָרְכֶּךָ *indigentia*, *neceſſitas tua*, 2 Chron. 2, 15.

צִרְעָה *f. crabro*, et collectiue, *crabrones*, Exod. 23, 28. Deut. 7, 20. Ioſ. 24, 12. Dictum volunt pro רְצִעָה per Metatheſin, à רצע *perforauit*, *transfixit*, Arab. *confodit*, *cuſpide intus penetrante*, vt ſcil. *apes* facere ſolent.

צָרַעַת f. *lepra*, (Formae dageſſandae,) Leuit. 13, 2. 3. 8. 9. c. 14, 32. 34. 44. Deut. 24, 8. 2 Reg. 5, 27. 2 Chron. 26, 19. etc. à *depreſſione carnis ſub cute*, quae *leprae* indicium erat, Leuit. 13, 3. 4. 20. 21. 25. 26. 30. 31. 32. 34. à rad. Arab. צרע *proſtrauit*, *deiecit*, et per Dad, *humiliauit ſe.* Cum Affixo צָרַעְתּוֹ *lepra eius*, 2 Reg. 5, 3. 6. 7. Inde ſignificationem accepit Pahul

צָרוּעַ m. *leprâ affectus*, Leuit. 13, 44. 45. c. 14, 3. c. 22, 4. Num. 5, 2. et Particip. Pyhal

מְצֹרָע id. Leuit. 14, 2. 1 Sam. 3, 29. 2 Reg. 5, 1. 11. 27. c. 15, 5. 2 Chron. 26, 20. 21. 23. pl. מְצֹרָעִים *leprâ affecti*, 2 Reg. 7, 3. 8. foem. מְצֹרַעַת *leprâ affecta*, Exod. 4, 6. Num. 12, 10.

צָרַף *igne liquauit*, *conflauit*, *purgauit*, *igne probauit*, vt *aurifabri* facere ſolent. Praet. foem. צָרְפָה, vnde cum Affixo צְרָפָתְהוּ *igne purgauit eum*, al. *probauit eum*, Pſ. 105, 19. צְרַפְתָּ *igne conflaſti* ſiue *probaſti*, cum Affixo צְרַפְתָּנִי *igne conflaſti*, *probaſti me*, Pſ. 17, 3. Part. praeſ. צוֹרֵף *igne conflans*, et ſubſtantiue, *conflator*, *aurifaber*, Iud. 17, 4. Prou. 25, 4. Ieſ. 40, 19. cum Affixo צוֹרְפָם *igne conflans eos*, Ier. 9, 7. pl. צוֹרְפִים *aurifabri*, Neh. 3, 8. 32. ſed צֹרְפִי, vel cum Articulo הַצֹּרְפִי Neh. 3, 31. potius Nomen *Propr.* eſt. Part. Pahul צָרוּף *igne conflatum et probatum*, Pſ. 12, 7. foem. צְרוּפָה *igne probatum*, 2 Sam. 22, 31. Prou. 30, 5. Infin. abſol. צָרוֹף *conflando*, Ier. 6, 29. infin. conſtr. צְרֹף *conflare*, *igne probare*, Pſ. 66, 10. Dan. 11, 35. Imper. צְרֹף,

 cum

cum ה Parag. צָרְפָה *igne proba*, sec. Kri Pf. 26, 2. sed Kethibh habe צְרוֹפָה, tono in penultima praeter morem seruato. Fut. צֹרֹף *igne expurgabo, probabo*, Ies. 1, 25. cum Affixo et Nun Epenthet. אֶצְרְפֶנּוּ *probabo eum*, Iud. 7, 4. Niph. fut. pl. יִצָּרְפוּ *igne purgabuntur*, Dan. 12, 10. Pih. part. מְצָרֵף *conflans, conflator*, Malach. 3, 3.

מַצְרֵף m. *vas, in quo metalla conflantur et purgantur*, Prou. 17, 3. c. 27, 21.

צָרַר *arcte constrinxit* siue *colligauit*, Prou. 30, 4. Hiob. 26, 8. Hos. 4, 19. etc. hinc *pressit, arctauit, anxit*, it. *aduersatus, aemulatus est, hostiliter egit*, vt Arab. per Dad, et transitiue, *hostiliter tractauit* siue *inuasit, impugnauit*. Praet. defect. cum Vau Conuers. וְצַרְתִּי *et aduersabor, hostiliter inuadam*, Exod. 23, 22. plur. וְצָרְרוּ *et arctabunt, angent*, Num. 33, 55. Part. praes. צֹרֵר *arctans, premens*, Num. 10, 9. it. *aduersans, hostis*, Esth. 3, 10. c. 8, 1. c. 9, 10. 24. cum Affixo צֹרְרִי *hostis meus*, Pf. 7, 5. pl. צֹרְרִים *aduersantes, hostes, hostiliter inuadentes*, Num. 25, 18. in regim. צֹרְרֵי Pf. 143, 12. Ies. 11, 13. cum Affixo צֹרְרֶיךָ *hostes tui*, Exod. 23, 22. Pf. 8, 3. Part. Pahul צָרוּר *colligatus*, Hos. 13, 12. foem. צְרוּרָה *colligata*, 1 Sam. 25, 29. pl. צְרֻרֹת *ligatae, colligatae*, Exod. 12, 34. 2 Sam. 20, 3. Infin. absol. צָרוֹר *hostiliter inuadendo*, Num. 25, 17. infin. constr. צְרוֹר *ligare, illigare*, sec. quosdam Prou. 26, 8. Imper. defect. צוֹר *liga*, Ies. 8, 17. Fut. תָּצוּר *hostiliter inuades, inuadas*, vnde cum Affixo תְּצֻרֵם *hostiliter inuadas, impugnes eos*, Deut. 2, 19. sed retracto tono, תָּצַר Deut. 2, 9. Pyh. part. pl. מְצֹרָרִים *colligati*, Ios. 9, 11.

צַר m. 1) *pressura, angustia*, Pf. 4, 2. Ies. 63, 9. 2) *compressus, arctus, angustus*, Num. 22, 26. Hiob. 41, 7. foem. צָרָה Prou. 23, 27. 3) *aduersarius, hostis*, Pf. 32, 7. Pf. 60, 13. Hiob. 3, 23. Thren. 1, 5. 7. 10. Esth. 7, 4. etc. cum Affixo צָרִי *hostis meus*, Hiob. 16, 9. pl. צָרִים *hostes*, Thren. 1, 7. in regim. צָרֵי Ies. 9, 10. Esr. 4, 1. cum Affixo צָרֵיהֶם *hostes eorum* vel *sui*, Pf. 81, 15. Neh. 9, 27. et צָרֵימוֹ Deut. 32, 27. foem. צָרָה *inimica, aemula*, cum Affixo צָרָתָהּ *aemula eius*, 1 Sam. 1, 6.

צָר m. vt praeced. 1) *pressura, angustia*, Deut. 4, 30. 1 Sam. 2, 32. Pf. 31, 10. Hiob. 15, 24. Ies. 5, 30. etc. 2) *compressus, arctus, angustus*, 2 Reg. 6, 1. Prou. 24, 10. Ies. 49, 20. 3) *aduersarius, hostis*, Num. 10, 9. Esth. 7, 6. Thren. 4, 12. Zach. 8, 10. etc. 4) *saxum acutum, silex*, Ies. 5, 28. alias צוּר et צֹר, quae vid. sub צור.

צָרַת f. *angustia*, vid. sub rad. צור.

צְרֹר m. 1) *ligatio, illigatio*, Prou. 26, 8. aliis est Infin. constr. 2) *aduersatio, aemulatio*, Leuit. 18, 18. 3) *fasciculus colligatus*, 1 Sam. 25, 29. Hiob. 14, 17. Cant. 1, 13. specialiter *fasciculus pecuniae* siue *crumena*, in quam pecunia *colligatur*, Gen. 42, 35. Prou. 7, 20. Hagg. 1, 6. pl. צְרֹרוֹת *fasciculi* siue *crumenae pecuniae*, Gen. 42, 35. 4) *silex* siue *lapillus acutus, scrupulus*, vt צוּר, צֹר et צַר, 2 Sam. 17, 13. Amos. 9, 9.

מֵצַר m. (quidam codices habent מֵצָר) *pressio, arctatio, angustia*, Ps. 118, 5. pl. מְצָרִים *angustiae*, Threni 1, 3. in regim. מְצָרֵי Ps. 116, 3.

ק

קָא vid. infra sub rad. קוא.

קָאָה id. quod קוֹא et קִיָה *vomuit, euomuit*. Inde enim est

קָאַת f. (vnde in regim. קְאַת Ps. 102, 7.) et alia terminatione foem. קָאָת Leuit. 11, 18. Deut. 14, 17. et sec. quosdam codices Ies. 34, 11. vbi alii habent קָאַת, vt Zeph. 2, 14. ad Formam *Perfectam* בְּרֵכָה, de qua conf. *Onomast. V. T.* Sect. XI. §. 5. Nomen est, sec. BOCHARTVM, *pelecano* et *ardeae stellari* siue *butauro* commune:, quia vtraque illa auis conchas iam absorptas *reuomit*, conf. *Relat. Malab.* Continuat. XXVIII. p. 322. seq. *Noctuam*, German. Kautz, intelligit DIETERICVS in *Antiquit. Bibl. V. T.* p. 508. Quo minus ad rad. קוֹא referri queat, obstat (ְ) penultimum mutabile.

קָבַב proprie *fodit, effodit, excauauit*, vt נקב et Arab. קוב, metaphorice *maledixit, exsecratus est*, vid. נקב. Praet. defect. קַב, vnde cum Affixo קַבֹּה (pro קַבּוֹ) *maledixit ei, exsecratus est eum*, Num. 23, 8. קַבֹּתָ *maledixisti*, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וְקַבֹּתוֹ *et maledices, maledicas ei*, Num. 23, 27. Infin. קֹב *maledicere, maledicendo*, Num. 23, 11. 25. c. 24, 1. Imper. קֹב *maledic*, vnde cum Affixo קָבְנוֹ *maledic ei*, (pro קָבּוֹ, resoluto Dagesch Forti in Nun, more Chaldaeorum et forsitan etiam Moabitarum: loquitur enim Balakus, rex Moabitarum,) Num. 23, 13. et קַב, vnde cum ה Parag. קָבָה pro קַבָּה, (resoluto Dagesch Forti et Vocali breui in Vocalem longam, propter affectum, conf. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 160.) Num. 22, 11. 17. Sed fut. אֶקֹּב Num. 23, 8. vid. in rad. נקב.

קַב m. *cabus*, genus *mensurae*, fortassis à *concauitate*, 2 Reg. 6, 25.

קֻבָּה f. Num. 25, 8. id. cum Arab. قُبَّةٌ *fornix, concamaratum opus*, à *concauitate*, vel ex significatione radicis Arab. *concamerato opere struxit*.

קֵבָה f. Deut. 18, 3. *ventriculus, stomachus*, vel potius *stomachi* illa pars, quae et Arab. dicitur قِبَّةٌ *echinus*, i. e. *stomachi pars pelliculata*, in quam cibi *ingeruntur*, cuius radix est קבב *congregauit, collegit, ingessit*. Conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p.

קֵבַת f. vnde cum Affixo קֳבָתָהּ Num. 25, 8. vid. sub rad. קבב.

קָבַל *aduenit, accessit, adstitit*, proprie à *parte anteriori et opposita*, Arab. *antecessit*, Syr. *obuius fuit;* sed in Kal non occurrit. Inde in Pih. est קִבֵּל *accepit, recepit*, q. d. *accedere, ad se venire fecit, sibi applicuit*. Praet. plur. קִבְּלוּ *receperunt*, Esr. 8, 30. et sec. Kri Esth. 9, 27. vbi Kethibh habet קִבֵּל *recepit*, scil. quiuis Iudaeorum, vt v. 23. Imper. קַבֵּל *accipe, recipe*, Prou. 19, 20. 1 Chron. 21, 11. Fut. יְקַבֵּל, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וַיְקַבְּלֵם *et recepit eos*, 1 Chron. 12, 18. pl. נְקַבֵּל *accipiemus, recipiemus, recipimus*, Hiob. 2, 10. Hiph. part. pl. foem. מַקְבִּילֹת *obuiae, obuersae*, Exod. 26, 5. c. 36, 12.

קַבֵּל Chald. id. vnde Pahel praet. קַבֵּל *accepit*, Dan. 6, 1. fut. pl. תְּקַבְּלוּן *accipietis*, Dan. 2, 6. יְקַבְּלוּן *accipient*, Dan. 7, 18.

קֳבֵל m. (cum (ֳ), vt in Chald. קֳבֵל,) proprie *oppositio: pars anterior* et *obuia* siue *opposita;* sed in Particulam abit notatque *coram:* vnde, per Makkeph ablato tono, קָבֶל־עָם *coram populo*, vt recte in aliquot codicibus legitur 2 Reg. 15, 10. Quibusdam קָבֶל־עָם est Nomen *Propr.*

קֹבֶל m. id. vnde sec. PAGNINVM cum Affixo est קָבָלּוֹ (cum (ֳ) sub ב, vt saepius alibi sub litteris *non-gutturalibus*, pro קָבְלוֹ,) *oppositio, oppositum eius*, quod cum מְחִי periphrasin facit *arietis bellici*, Ezech. 26, 9. Vid. מְחִי sub מחא.

קֳבֵל et קֳבָל m. Chald. 1) id. vnde cum Praefixo ל, לָקֳבֵל *ad* siue *versus partem anteriorem* et *obuiam*, i. e. *coram*, Dan. 3, 3. c. 5, 1. 5. cum Affixo לָקָבְלָךְ *ad* siue *versus partem tuam anteriorem*, i. e. *coram te*, Dan. 2, 31. 2) *respectus, ratio*, coll. rad. Arab. in 3 et 4 Coniug. *respexit*, vnde قبائل *rationes*, et قبالة *ratio* rei. Cum Praefixo ל, לָקֳבֵל *ad respectum, respectu, ratione, propter*, Dan. 5, 10. לָקֳבֵל דִּי *ad respectum, respectu eius quod*, i. e. *propterea quod*, Esr. 6, 13. לָקֳבֵל דְּנָה *ad respectum, respectu illius*

ius, propter id, propterea, Esr. 4, 16. et cum כָּל־, (quomodo nper dicitur קֳבֵל דִּי,) כָּל־קֳבֵל דִּי *omni respectu, omni ratione is quod,* i. e. *vtique propterea quod,* Dan. 2, 8. 10. 40. 41. 45. 3, 29. c. 4, 15. c. 5, 12. 22. c. 6, 4. 5. 11. 23. Esr. 4, 14. c. 7, 14. כָּל־קֳבֵל דְּ *omni respectu illius,* i. e. *omnino propter illud* siue *propterea,* Dan. 2, 12. 24. c. 3, 7. 8. 22. c. 6, 10. Esr. 7, 17.

קָבַע proprie *texit, abscondidit,* vt Arab. (Graec. σκέπω, praeposito σ, vt in aliis,) hinc *defraudauit,* scil. sec. MAIVM, *per occultas tectasque fraudes,* vel sec. SCHVLTENSIVM, *oculis caitique iniecto* quasi *operimento.* Praet. cum Vau Conuers. וְקָבַע *defraudabit,* Prou. 22, 23. pl. קְבַעֲנוּ, cum Affixo קְבַעֲנוּךָ *defraudauimus te,* Mal. 3, 8. Part. praes. pl. קֹבְעִים *defraudantes,* Malach. 3, 8. 9. cum Affixo קֹבְעֵיהֶם *defraudantes eos,* Prou. 22, 23. ut. יִקְבַּע *defraudabit,* Malach. 3, 8.

קוֹבַע m. *galea,* qua caput *tegitur,* pro קוֹבַע scribitur Ezech. 3, 24. sed 1 Sam. 17, 38. legitur קֹבַע, ad Formam Segolatorum.

קֻבַּעַת f. *faex,* q. d. *tectio* fundi vasis, Ies. 51, 17. 22.

קָבַץ *collegit, congregauit, contraxit,* 1 Reg. 20, 1. Aliquando ensum habere *sepeliendi,* vt Ezech. 29, 5. Hos. 9, 6. monet SCHVLTENS ad priorem locum; sicut eius synonym. אסף. Part. praes. קֹבֵץ *congregans, colligens,* Prou. 13, 11. Ezech. 22, 19. part. Pahul plur. קְבוּצִים *congregati,* Neh. 5, 16. Infin. constr. קְבֹץ, vnde cum Affixo קָבְצִי τὸ *congregare meum,* Zeph. 3, 8. Imper. קְבֹץ *congrega,* 1 Reg. 18, 19. pl. קִבְצוּ *congregate, colligite,* 1 Sam. 7, 5. 2 Chron. 24, 5. Fut. אֶקְבֹּץ *congregabo,* Ezech. 22, 20. cum ה Parag. אֶקְבְּצָה 2 Sam. 3, 21. תִּקְבֹּץ *congregabis, colliges,* Deut. 13, 16. יִקְבֹּץ *colligit,* Ps. 41, 7. etc. Niph. praet. pl. נִקְבְּצוּ *congregarunt se, congregati sunt,* Ios. 10, 6. Esr. 10, 1. in pausa cum Vau Conuers. וְנִקְבָּצוּ *et congregabunt se, congregabuntur,* Hos. 1, 11. Ioël. 4, 11. in posteriore tamen loco quibusdam est Imperatiuus sine Praeformante ה. Part. pl. נִקְבָּצִים *congregati,* Ier. 40, 15. cum Affixo נִקְבָּצָיו *congregati eius,* Ies. 56, 8. Infin. הִקָּבֵץ *congregare se, congregari,* Ps. 102, 23. Esth. 2, 8. 19. Imper. pl. הִקָּבְצוּ *congregate vos,* Gen. 49, 2. Ies. 45, 20. Fut. תִּקָּבֵץ *congregaberis,* Ezech. 29, 5. pl. יִקָּבְצוּ *congregabuntur, congregent se,* Ies. 60, 7. 1 Chron. 13, 2. Pih. praet. קִבֵּץ *sollicite collegit,* vnde cum Affixo et Vau Conuers. וְקִבֶּצְךָ *et colliget te,* Deut. 30, 3. et קִבֵּץ, vnde foem. in pausa קִבָּצָה *collegit,* Mich. 1, 7. pl. קִבְּצוּ *collegerunt, contraxerunt, retraxerunt,* vel *corrugarunt,* (coll. rad. Arab. in 5 Coniug. *corrugatus est,* quem-

quemadmodum et alia *colligendi* Verba ad *corrugationem* referuntur, conf. *Arcan. Form.* p. 606. 607.) Ioël. 2, 6. Nah. 2, 11. Sic Lat. *colligere hastam et gradum*, est *retro ferre*, *reducere*, *retrahere*, et *frons contracta* pro *rugosa*. Vid. et פָּארוּר sub rad. פאר. Part. מְקַבֵּץ *congregans*, Ies. 13, 14. Ier. 49, 5. pl. מְקַבְּצִים, vnde cum Affixo מְקַבְּצָיו *colligentes illud*, Ies. 62, 9. Infin. קַבֵּץ *congregare*, *congregando*, Ies. 66, 18. Mich. 2, 12. Imper. קַבֵּץ, cum Affixo קַבְּצֵנוּ *congrega nos*, Ps. 106, 47. 1 Chron. 16, 35. Fut. אֲקַבֵּץ *congregabo*, Ies. 56, 8. Ier. 23, 3. cum ה Parag. אֲקַבְּצָה Mich. 4, 6. יְקַבֵּץ *congregabit*, Ies. 11, 12. c. 40, 11. cum Affixo יְקַבֶּצְךָ *congregabit te*, Deut. 30, 4. etc. Pyh. part. foem. מְקֻבֶּצֶת *congregata*, Ezech. 38, 8. Hithpah. praet. pl. הִתְקַבְּצוּ *congregarunt se*, Iud. 9, 47. 1 Sam. 7, 7. imper. pl. הִתְקַבְּצוּ *congregate vos*, Ier. 49, 14. fut. pl. יִתְקַבְּצוּ *congregabunt se*, Ies. 44, 11.

קְבֻצָה f. *collectio*, *congregatio*, in regim. קְבֻצַת Ezech. 22, 20.

קִבּוּץ m. *collectio*, *collectum*: *caterua collecta*. Pl. קִבּוּצִים, vnde cum Affixo קִבּוּצַיִךְ *collectiones*, *cateruae collectae tuae*, Ies. 57, 3.

קָבַר *sepeliuit*. Praet. pl. קָבְרוּ *sepeliuerunt*, Gen. 49, 31. Num. 11, 34. cum Affixo קְבָרֻהוּ *sepeliuerunt eum*, 2 Chron. 24, 25. Part. praes. קֹבֵר *sepeliens*, 2 Reg. 9, 10. Ps. 79, 3. pl. קֹבְרִים *sepelientes*, 2 Reg. 13, 21. part. Pahul קָבוּר *sepultus*, 1 Reg. 13, 31. plur. קְבֻרִים *sepulti*, Eccles. 8, 10. Infin. absol. קָבוֹר *sepeliendo*, Deut. 21, 23. infin. constr. קְבֹר *sepelire*, Gen. 23, 6. 8. Ier. 19, 11. cum Affixo קָבְרוֹ *sepelire eum*, Gen. 50, 14. 1 Reg. 13, 29. 31. Imper. קְבֹר *sepeli*, Gen. 23, 6. 11. 15. c. 50, 6. Fut. cum ה Paragog. אֶקְבְּרָה *sepeliam*, Gen. 23, 4. 13. c. 50, 3. תִּקְבֹּר, cum Affixo תִּקְבְּרֵנִי *sepelies*, *sepelias me*, Gen. 47, 29. c. 50, 5. וַיִּקְבֹּר *et sepeliuit*, Deut. 34, 6. 2 Reg. 21, 26. etc. Niph. fut. אֶקָּבֵר *sepeliar*, Ruth. 1, 17. תִּקָּבֵר *sepelieris*, Gen. 15, 15. Ier. 20, 6. יִקָּבֵר *sepelietur*, Ier. 22, 19. pl. in pausa יִקָּבֵרוּ *sepelientur*, Hiob. 27, 15. Ier. 8, 2. Piss. part. מְקַבֵּר *sepeliens*, Ier. 14, 16. pl. מְקַבְּרִים *sepelientes*, Num. 33, 4. Ezech. 38, 15. infin. קַבֵּר *sepelire*, 1 Reg. 11, 15. fut. foem. תְּקַבֵּר, cum Affixo תְּקַבְּרֵם *sepeliet eos*, Hos. 9, 6. Pyh. praet. קֻבַּר *sepultus est*, Gen. 25, 10.

קֶבֶר m. *sepulcrum*, Gen. 23, 4. 9. 20. Num. 19, 18. Iud. 8, 32. 2 Sam. 3, 32. 1 Reg. 13, 22. etc. cum Affixo קִבְרוֹ *sepulcrum suum*, Gen. 23, 6. Ies. 22, 6. pl. קְבָרִים *sepulcra*, Exod. 14, 11. 2 Reg. 23, 16. in regim. קִבְרֵי Ier. 26, 23. Neh. 3, 16. cum Affixis קְבָרֵינוּ *sepulcra nostra*, Gen. 23, 6. קִבְרֵיהֶם *sepulcra eorum*, Ier. 8, 1. pl. foem.

קְ *sepulcra*, Hiob. 21,32. in regim. קִבְרוֹת Num. 11,34.35. Deut.
. cum Affixo קִבְרֹתֶיךָ *sepulcra tua*, 2 Reg. 22,20.

קְבוּרָה f. *sepultura*, Ier. 22,19. 2 Chron. 26,23. per Metony-
m *sepulturae Medium* siue *sepulcrum*, Gen. 35,20. c. 47,30.
ıt. 34,6. 1 Sam. 10,2. Ier. 22,19. In regim. קְבוּרַת 1 Sam. 10,2.
22,19. et קְבֻרַת Gen. 35,20. cum Affixo קְבֻרָתוֹ *sepulcrum eius*,
ıt. 34,6. 2 Reg. 21,16.

קָדַד Syr. *abscidit*, Arab. *diuisit*, *secuit*, proprie *per longum*.
Hebr. notio *inclinandi verticem* à Nomine קָדְקֹד petita est.

קִדָּה f. *casia* vel eius species, DIOSCORIDI L. I. c. 12. κιττώ
ἰα, Exod. 30,24. Ezech. 27,19. ab *abscissione* et *decorticatione*
longum fieri solita; sicut et eius synonymum קְצִיעָה ab *abscin-*
ndo dicitur. *Storacem* tamen intelligit HILLERVS in *Hiero-*
hyt. P. I. p. 228. alii aliud quid.

קָדְקֹד m. *vertex capitis*, Gen. 49,26. Deut. 33,16.20. Ps. 68,
. Ies. 3,7. Ier. 2,16. sec. KIMCHIVM et SCHVLTENSIVM à
iuisione siue *discriminatione capillorum*, eaque (vi Formae) *ge-*
mina i. e. *in vtramque partem*. Cum Affixis קָדְקֳדֶךָ (in pausa)
ertex tuus, Deut. 28,35. קָדְקֳדוֹ *vertex eius*, 2 Sam. 14,25. Ps. 7,
7. Hiob. 2,7. vtrobique cum (ֳ) sub ק, ad insinuandum Cho-
em originarium. Inde significationem accipit Verbum

קָדַד *inclinauit verticem* honoris caussa. Fut. cum Vau Con-
ers. media radicali deficiente in prima compensata, more Chald.
וָאֶקֹּד *et verticem inclinaui*, Gen. 24,48. וַיִּקֹּד *et verticem incli-*
nauit, Gen. 24,26. Exod. 12,27. Num. 22,31. f. וַתִּקֹּד id. 1 Reg. 1,16.
. pl. וַיִּקְּדוּ *et vertices inclinarunt*, Gen. 43,28. Exod. 4,31. Neh. 8,6.

קָדַח *accendit*, et intransit. *accendit se*, *accensus est*, *exarsit*.
raet. foem. קָדְחָה *accensus est*, *exarsit*, (de *igne*,) Deut. 32,22. Ier.
,14. pl. קְדַחְתֶּם *accendistis*, Ier. 17,4. part. praes. pl. קֹדְחִים *accen-*
entes, in regim. קֹדְחֵי Ies. 50,11. inf. constr. קְדֹחַ *incendere*, Ies. 64,1.

קַדַּחַת f. *febris ardens*, Leuit. 26,16. Deut. 28,22.

אֶקְדָּח m. (cum א Heemantico, *firmae Consistentiae* nota,)
arbunculus, gemma *dura* et *firmae consistentiae*, colore carbo-
em *ardentem* referens, Ies. 54,12.

קָדַם in Kal inusit. Pih. קִדֵּם *antecessit*, *praeiuit*, siue *tem-*
ore siue *loco* siue *robore*: *anteuenit*, *anteuertit*, *praeuenit*, *ob-*
iam venit, q. d. *à parte anteriore venit*. Praet. קִדַּמְתִּי *anteuer-*
i, *praeueni*, Ps. 119,147. pl. קִדְּמוּ *praecesserunt*, Ps. 68,26. *prae-*

uenerunt, obuiam venerunt, Deut. 23, 5. Ies. 21, 14. Neh. 13, 2. cum Affixo קִדְּמוּנִי *praeuenerunt me*, Ps. 18, 6. et קִדְּמֻנִי 2 Sam. 22, 6. Hiob. 30, 27. Sed Hiob. 3, 12. coll. Arab. conuenientius vertitur: *coram stiterunt me, obtulerunt me*, scil. patri, ex obseruatione SCHVLTENSII in *Animaduers. Philol.* ad h. l. qui tamen in *Commentar.* communem explicationem tuetur. Imper. cum ה Parag. קַדְּמָה *anteuerte, praeueni, praeoccupa*, Ps. 17, 13. Fut. אֲקַדֵּם *praeueniam, obuiam veniam*, Mich. 6, 6. תְּקַדֵּם, cum Affixo et Nun Epenthet. תְּקַדְּמֶנּוּ *praeuenis eum*, Ps. 21, 4. יְקַדֵּם, cum Affixis יְקַדְּמֵנִי *praeueniet me*, Ps. 59, 11. יְקַדְּמֶנָּה *praeueniet, praeoccupabit eam*, 2 Reg. 19, 32. Ies. 37, 33. pl. cum ה Paragog. נְקַדְּמָה *praeueniamus, praeoccupemus*, Ps. 95, 2. Hiph. הִקְדִּים id. Praet. cum Affixo הִקְדִּימַנִי *praeuenit me*, Hiob. 41, 3. fut. f. תַּקְדִּים *praeueniet*, Amos. 9, 10.

קֶדֶם m. in genere *prioritas, praecessio*, eaque 1) *temporis* et *durationis: aeternitas*, Deut. 33, 27. Ps. 55, 20. Mich. 5, 2. Habac. 1, 12. *antiquitas*, Deut. 33, 15. 2 Reg. 19, 25. Ps. 44, 2. Ps. 68, 37. Ps. 78, 2. Ies. 51, 9. Sic vero interdum in Particulam abit, significans vel *ante*, vt Prou. 8, 22. vel *olim, pridem, ab antiquo*, vt Ps. 119, 152. Ier. 30, 20. Thren. 5, 21. Pl. קְדָמִים *prioritates temporis, primordia*, in regim. קַדְמֵי Prou. 8, 23. 2) *loci* siue *situs: pars anterior*, et aduerbialiter, *antrorsum*, Ps. 139, 5. Hiob. 23, 8. it. *oriens, plaga orientalis*, vt Gen. 2, 28. c. 10, 30. c. 25, 6. c. 29, 1. Num. 27, 7. c. 34, 11. Ios. 7, 2. Iud. 8, 11. Ies. 2, 6. Neh. 12, 46. de cuius appellationis ratione conf. pluribus Celeb. C. B. MICHAELIS Differt. de *Locorum differentia ratione anticae, posticae, dextrae et sinistrae* §. 8. seq.

קֵדְמָה m. id. quod קֶדֶם *oriens*, vnde cum ה *Locali* קֵדְמָה *ad orientem, orientem versus*, Gen. 13, 14. c. 25, 6. Exod. 27, 13. Leuit. 11, 16. Num. 2, 3. Ios. 15, 5. etc.

קָדִים m. id. Ezech. 34, 17. c. 44, 1. c. 46, 1. cum ה *Locali*, קָדִימָה *orientem versus*, Ezech. 11, 1. c. 45, 7. c. 47, 1. metonymice *eurus, ventus orientalis*, Gen. 41, 6. 23. Exod. 10, 13. c. 14, 21. Ezech. 17, 10. c. 19, 12.

קְדוּמִים m. *praecessio* quoad *robur* et *fortitudinem: victoria*, vnde Kison vocatur *torrens* קְדוּמִים *victoriarum*, à *victoriis* Israelitarum, Iud. 5, 21. vid. *Onomast. V. T.* p. 45.

קֳדָם, et קֳדָם m. Chald. *prioritas situs, pars anterior, conspectus:* vnde מִן קֳדָם *à conspectu*, Dan. 2, 15. c. 6, 27. Esr. 7, 14.

plu

L. קֳדָמִין *partes anteriores, conſpectus*, vnde cum Affixis מִן קֳדָמַי *partibus meis anterioribus, à conſpectu meo*, Dan. 2, 6. c. 6, 7. מִן קֳדָמוֹהִי *à conſpectu eius*, Dan. 5, 19. 24. c. 7, 10. f. מִן קֳדָמַיהּ id. Dan. 7, 8. 20. Sed ſaepius in Praepoſitionem abit, ſignificans *coram, ante*, Dan. 2, 10. 11. 24. 25. 27. 36. c. 3, 13. c. 5, 13. 17. c. 6, 2. 11-14. Eſr. 4, 23. c. 7, 19. vnde cum Affixis ſub Forma plur. קָדָמָיךְ *coram te*, Dan. 5, 23. c. 6, 23. קֳדָמוֹהִי *coram eo*, Dan. 4, 5. c. 6, 19. 23. c. 7, 10. ſed קֳדָמוֹהִי *ante eum*, c. 7, 13. f. קֳדָמַיהּ *ante eam*, Dan. 7, 7. קֳדָמֵיהוֹן *coram illis*, Dan. 4, 4.

קַדְמָה f. *prioritas temporis, prior* ſiue *antiquus ſtatus*, cum Affixis קַדְמַתְכֶן *prior ſtatus veſter*, Ezech. 16, 55. קַדְמָתָהּ *prior ſtatus eius*, Ieſ. 23, 7. קַדְמָתָן *prior ſtatus earum* vel *ſuus*, Ezech. 16, 55. Pl. קַדְמוֹת, vnde cum Affixo קַדְמוֹתֵיכֶם *priores conditiones veſtrae*, Ezech. 36, 11. Semel quoque in regim. aduerbiaſcit, notans *antequam*, Pſ. 129, 6.

קַדְמָה vel קַדְמָא f. Chald. id. In regim. קַדְמַת, vnde מִן קַדְמַת *à prioritate temporis, à priori tempore*, i. e. *ante*, Dan. 6, 11. ſic מִקַּדְמַת Eſr. 5, 11.

קִדְמָה f. *prioritas loci* ſiue *ſitus*, i. e. *oriens, plaga orientalis*, in regim. קִדְמַת Gen. 2, 14. c. 4, 16. 1 Sam. 13, 5.

קַדְמַי m. Chald. *prior, antecedens*, vnde plur. emphat. קַדְמָיֵא *priores*, Dan. 7, 24. foem. קַדְמָאָה *prior, prima*, emphat. קַדְמָיְתָא Dan. 7, 4. plur. קַדְמָיָן *priores, priora*, emphat. קַדְמָיָתָא Dan. 7, 8.

קַדְמוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *omnibus prior* ſiue *ratione temporis*, adeoque *valde antiquus*; ſiue *ratione loci* et *ſitus*, i. e. *exacte ad orientem ſitus*. Plur. קַדְמֹנִים *omnibus priores, valde antiqui*, Hiob. 18, 20. (quem locum tamen SCHVLTENS de *orientalibus* intelligit,) Ezech. 38, 17. Foem. קַדְמוֹנָה *accurate orientalis, plane ad orientem ſita*, Ezech. 47, 8. Inde fit *Denominatiuum Poſſeſſiuum*

קַדְמֹנִי m. 1) *pertinens ad valde antiquos, qui eſt valde antiquorum*: vnde prouerbium קַדְמֹנִי, *quod eſt valde antiquorum*, 1 Sam. 24, 13. foem. pl. קַדְמֹנִיּוֹת *quae ſunt valde antiquorum, quae pertinent ad valde antiquos* ſiue *antiqua*, Ieſ. 43, 18. *anni* קַדְמֹנִיּוֹת h. e. *quibus vixerunt valde antiqui*, Malach. 3, 4. 2) *pertinens ad plagam exacte orientalem*, vulgo *orientalis*, Ezech. 10, 19. c. 11, 1. c. 47, 18. Ioël. 2, 2. Zach. 14, 8.

קָדַר *ater, niger*, et conſequenter *obſcurus fuit* vel *factus eſt*, *atra-*

atratus, obscuratus est, metaphorice vel metonymice *tristis, moestus fuit, contristatus est:* quia *nigredo* symbolum est *tristitiae* et *luctus*. Praet. קָדַרְתִּי *atratus* i. e. *contristatus sum, luxi*, Ier. 8, 21. קָדְרוּ *atrati, obscurati, ae, sunt*, Ier. 14, 2. in pausa קָדָרוּ Ioël. 2, 10. c. 4, 15. Part. praes. קֹדֵר *ater* vel *atratus, pullatus*, i. e. *moestus, lugens*, Ps. 35, 14. Ps. 38, 7. Hiob. 30, 28. pl. קֹדְרִים *atrati, pullati*, i. e. *lugentes*, Hiob. 5, 11. it. *abhorrentes*, al. *spurci, sordidi*, c. 6, 17. ex significatione radicis Arab. قذر *spurcus, sordidus fuit*, it. *abhorruit*. Hiph. הִקְדִּיר *atrum, obscurum reddidit, denigrauit, obscurauit*, it. *moestum fecit, lugere fecit*. Praet. cum Vau Conuers. וְהִקְדַּרְתִּי *et obscurabo*, Ezech. 32, 7. fut. וָאַקְדִּר *et atrum* i. e. *moestum reddidi, lugere feci*, Ezech. 31, 15. cum Affixo אַקְדִּירֵם *obscurabo ea*, Ezech. 32, 8. Hithpah. praet. הִתְקַדְּרוּ *atros, obscuros se exhibuerunt*, 1 Reg. 18, 45.

קַדְרוּת f. *status nigri* vel *obscuri: atror, obscuritas*, Ies. 50, 3.

קְדֹרַנִּית f. proprie *status plane nigri* vel *atrati*, i. e. *moesti* et *lugentis*, tanquam ab *Intensiuo* קְדֹרָן *valde niger*, i. e. *valde moestus, magnopere lugens;* sed in Aduerbium abit, significans *plane atrate, valde moeste* siue *lugubre*, Malach. 3, 14.

קָדַשׁ et קָדֵשׁ *ab usu* et *statu communi ad peculiarem* et *sacrum separatus est*, hinc *sanctus fuit* vel *factus est, sanctificatus, consecratus est*. Praet. cum Affixo קְדַשְׁתִּיךָ (pro קָדַשְׁתִּי מִמְּךָ) *sanctus sum prae te*, vel pro קָדַשְׁתִּי לְךָ *sanctus sum tibi* vel *ratione tui*, Ies. 65, 5. conf. simile Ier. 10, 20. pl. in pausa קָדֵשׁוּ *sanctificata sunt*, Num. 17, 2. Fut. יִקְדַּשׁ *sanctus erit* vel *sit, sanctus fiet, sanctificabitur*, Exod. 29, 37. c. 30, 29. c. 6, 11. 20. 1 Sam. 21, 6. Hagg. 2, 12. תִּקְדַּשׁ *sancta fiat*, i. e. *fisco sacro accidat* siue *adiudicetur*, Deut. 22, 9. pl. in pausa cum Vau Conuers. וַיִּקְדָּשׁוּ *et sanctificata sunt*, Num. 17, 3. Niph. praet. נִקְדַּשׁ *sanctus habitus* siue *agnitus, sanctificatus est*, Ies. 5, 16. Infin. cum Affixo הִקָּדְשִׁי τὸ *sanctificari meum*, Ezech. 36, 23. c. 38, 16. Fut. אֶקָּדֵשׁ *sanctificabor, sanctus agnoscar*, Leuit. 10, 3. וַיִּקָּדֵשׁ *et sanctificatus est*, Num. 20, 13. Pih. praet. קִדֵּשׁ *sanctificauit, consecrauit, ad usum sacrum separauit* et *dedicauit*, 1 Reg. 8, 64. it. *sacris ritibus apparauit* et *praeparauit*, Exod. 19, 10. 14. Ios. 7, 13. 1 Sam. 16, 5. spec. *milites ad bellum*, vt Ier. 22, 7. c. 51, 27. vel metonymice *bellum* ipsum, vt Ier. 6, 4. Ioël. 4, 9. Mich. 3, 4. *sancte habuit, sancte tractauit*, Exod. 20, 5. Deut. 5, 12. Neh. 13, 22. Ier. 17, 22. Ezech. 20, 20. etc. Praet. pl. קִדְּשׁוּ *consecrarunt*, 1 Sam. 7, 1. cum Affixo קִדְּשׁוּהוּ *sanctificarunt, initiarunt*

eum

um, Neh. 3, 1. Part. מְקַדֵּשׁ *sanctificans*, Ezech. 37, 28. cum Affixis מְקַדִּשְׁכֶם *sanctificans vos*, Exod. 31, 13 [illegible]u. 20, 8. מְקַדְּשׁוֹ *sanctificans eum*, Leu. 21, 15. pl. מְקַדְּשִׁים, vnde sec. quosdam מְקַדְּשֵׁיהֶם *sanctificantes eos*, i. e. *sacerdotes*, Ezech. 7, 24. sed potius ad Nomina pertinet, vid. infra. Infin. קַדֵּשׁ *sanctificare*, *consecrare*, *purificare*, *sancte habere* etc. Exod. 29, 1. 33. Ezech. 46, 20. 2 Chron. 29, 7. Imper. קַדֵּשׁ *sanctifica*, *consecra*, Exod. 13, 2. pl. קַדְּשׁוּ *purificate*, 2 Chron. 29, 5. in pausa קַדֵּשׁוּ *sancte habete*, Ezech. 20, 20. Fut. אֲקַדֵּשׁ *sanctificabo*, *consecrabo*, Exod. 29, 44. וַיְקַדֵּשׁ *et sanctificauit*, *consecrauit*, etc. Gen. 2, 3. Leuit. 8, 10. Num. 7, 1. *et praeparauit*, Exod. 19, 14. 1 Sam. 16, 5. pl. יְקַדְּשׁוּ *sanctificabunt*, Ezech. 44, 19. in pausa יְקַדֵּשׁוּ *sancte habebunt*, Ezech. 44, 24. Pyh. part. מְקֻדָּשׁ *sanctificatus*, *consecratus*, Ezech. 48, 11. pl. מְקֻדָּשִׁים *sanctificati*, *consecrati*, Esr. 3, 5. 2 Chron. 26, 18. c. 31, 6. cum Affixo מְקֻדָּשַׁי *apparati mei*, scil. *ad bellum*, Ies. 13, 3. Hiph. praet. הִקְדִּישׁ *sanctificauit*, *sanctum habuit*, *consecrauit*, *ad sacrum vsum separauit* et *dedicauit*, 2 Sam. 8, 11. 1 Chr. 18, 11. *sacris ritibus praeparauit*, Zeph. 1, 7. it. *separando destinauit*; cum ה Relat. הַהִקְדִּישׁ *quod consecrauit*, 1 Chr. 26, 28. pl. הִקְדַּשְׁנוּ *sanctificauimus*, *consecrauimus*, 2 Chron. 29, 19. Part. מַקְדִּישׁ *consecrans*, Leuit. 27, 15. 19. 1 Chron. 26, 28. pl. מַקְדִּשִׁים *consecrantes*, Leuit. 22, 2. Neh. 12, 47. Imper. הַקְדֵּשׁ, vnde cum Affixo הַקְדִּשֵׁם *separando destina eos*, Ier. 12, 3. Infin. הַקְדֵּשׁ *consecrando*, Iud. 17, 3. et הַקְדִּישׁ *consecrare*, 2 Chron. 2, 3. c. 30, 17. cum Affixo הַקְדִּישֵׁנִי *sanctum habere* vel *declarare me*, Num. 20, 12. c. 27, 14. Fut. יַקְדִּישׁ *consecrabit*, Leuit. 27, 14. 16. 17. 18. pl. יַקְדִּישׁוּ *consecrabunt*, Exod. 28, 38. Leuit. 22, 3. *sanctum habebunt*, *sanctum declarabunt*, Ies. 29, 23. cum Vau Conuers. וַיַּקְדִּשׁוּ *et consecrarunt*, *ad vsum sacrum separarunt*, Ios. 20, 7. Hithpah. praet. cum Vau Conuers. וְהִתְקַדִּשְׁתִּי *et sanctum me exhibebo*, Ezech. 38, 23. pl. הִתְקַדְּשׁוּ *se sanctificauerunt*, i. e. *se purificauerunt*, 2 Chron. 30, 3. in pausa הִתְקַדָּשׁוּ 2 Chron. 5, 11. c. 30, 7. Part. pl. מִתְקַדְּשִׁים *sanctificantes se*, Ies. 66, 17. foem. מִתְקַדֶּשֶׁת *sanctificans se*, i. e. *purificans se*, 2 Sam. 11, 4. Infin. הִתְקַדֵּשׁ *purificare se*, 2 Chron. 29, 34. vnde לֵיל הִתְקַדֶּשׁ חָג *nox praeparandi se* siue *qua se praeparant ad festum*, Ies. 30, 29. Imper. plur. הִתְקַדְּשׁוּ *sanctificate*, *purificate vos*, 1 Chron. 15, 12. 2 Chron. 29, 5. in pausa הִתְקַדָּשׁוּ *praeparate vos*, Ios. 3, 5. Fut. plur. יִתְקַדְּשׁוּ *sanctificabant*, *sanctificent*, *purificent se*, 2 Chron. 29, 34. c. 31, 18. in pausa יִתְקַדָּשׁוּ Exod. 19, 22.

קָדוֹשׁ m. *sanctus*, *um*, it. *sacer*, *consecratus*, *um*, Exod. 19, 6. Leuit.

Leuit. 6, 9. 19. 20. Num. 6, 5. Deut. 7, 6. etc. in regim. קְדוֹשׁ 2 Reg. 19, 22. Ies. 1, 4. Aliud vid. statim. Cum Affixo קְדוֹשְׁכֶם *sanctus vester*, Ies. 43, 15. Pl. קְדוֹשִׁים *sancti, sacri*, Leuit. 11, 44. 45. Num. 5, 17. cum Affixo קְדֹשָׁיו *sancti eius* vel *sui*, Deut. 33, 3. Ps. 34, 10.

קָדוֹשׁ m. *sanctitas, sanctum*, Ps. 46, 5. Ps. 65, 5.

קֹדֶשׁ m. (semel cum Cholem pleno קוֹדֶשׁ Dan. 11, 30.) *sanctitas*, Exod. 3, 5. c. 15, 11. Deut. 33, 2. Ps. 60, 8. Ps. 89, 36. Amos. 4, 2. etc. metonymice *persona, res* vel *locus sanctus* siue *sacer* et *consecratus*, Exod. 28, 29. 35. 36. c. 29, 33. 34. c. 30, 32. Ios. 5, 15. 1 Sam. 21, 6. 7. Ps. 15, 1. Ps. 114, 2. etc. vnde קֹדֶשׁ קָדָשִׁים *sanctitas sanctitatum*, i. e. *sanctissimus*, sec. quosdam, Dan. 9, 24. *res sanctissima*, Exod. 26, 33. c. 29, 37. Leuit. 7, 1. 6. Num. 4, 19. c. 18, 9. etc. specialiter sic dicitur *adytum* siue *intimum sanctuarii*, Exod. 26, 33. 34. 1 Reg. 6, 16. Ezech. 41, 4. 2 Chron. 3, 8. 10. etc. Cum Affixo קָדְשׁוֹ *sanctitas eius* vel *sua*, Ps. 3, 5. Esr. 9, 8. Pl. קֳדָשִׁים *sanctitates* it. *res sanctae* siue *sacrae*: sic semper occurrit, quoties Articulus ה praefigitur, vt Exod. 26, 33. 34. Leu. 21, 22. Num. 4, 4. 19. 1 Reg. 6, 16. etc. alias semper pro eo dicitur קָדָשִׁים, cum (ָ) *longo* sub ק, quod vid. statim. In regim. קָדְשֵׁי Leu. 22, 15. Num. 5, 9. et sec. Kri 1 Reg. 15, 15. vbi Kethibh habet קָדְשׁוֹ (pro קֳדָשָׁיו) *res sanctas suas*, scil. *detulit*, בֵּית יְהוָה *in domum Domini*. Sed SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 501. Kethibh legit קָדְשׁוּ, quod sit pl. constr. Formae Arab. ab absol. קָדְשִׁין. Cum Affixis קָדְשֵׁיכֶם *res sanctae vestrae*, Ezech. 20, 40. קֳדָשָׁיו *res sanctae eius*, Num. 5, 10. 2 Reg. 12, 19.

קָדָשׁ m. id. cum (ָ) penultimo immutabili, ex Coniugatione, quae respondet Arabum et Aethiopum Coniugationi tertiae, vnde supersunt in *Propriis* בְּרַכְאֵל et כְּנַנְיָהוּ. Vid. de illa pluribus *Onomast. V. T.* Sect. XI. §. 5. Plur. קָדָשִׁים *sanctitates: res sanctae*, Exod. 29, 37. c. 30, 10. 29. 36. Leu. 2, 3. 10. Num. 18, 9. Ezech. 36, 38. Dan. 9, 24. 1 Chron. 23, 13. etc. cum Affixis קָדָשַׁי *res sanctae meae*, i. e. *mihi consecratae*, Ezech. 22, 8. 26. c. 44, 8. 13. קָדָשֶׁיךָ *res sanctae tuae*, i. e. *à te consecratae*, Deut. 12, 26. קָדָשָׁיו *res sanctae* siue *consecratae eius*, 2 Chron. 15, 18.

קָדֵשׁ m. *cinaedus*, Veneris cultui *consecratus*, Deut. 23, 18. 1 Reg. 14, 24. c. 22, 47. pl. קְדֵשִׁים *cinaedi*, 1 Reg. 15, 12. 2 Reg. 23, 7. Hiob. 36, 14. Foem. קְדֵשָׁה *meretrix*, Veneris cultui *consecrata*, Gen. 38, 21. 22. Deut. 23, 18. pl. קְדֵשׁוֹת *meretrices*, Hos. 4, 14. conf. ad rem Baruch. 6, 42. 43. inque eum locum DILHERRI *Disput. Academ.* T. I. p. 166. seq. et VRSINI *Analect. S.* L. II. c. 29. vid. quo-

quoque SELDENUS de *Dis Syr.* Syntagm. II. c. 2. ZORNIUS in Dissert. de קְדֵשִׁים, inserta *Miscellaneis Groning.* T. III. p. 643. seq. SPENCERUS de *Leg. Hebr. rit.* L. II. c. 35. et 36. et CLERICUS ad Gen. 38, 21.

קַדִּישׁ m. Chald. *sanctus*, Dan. 4, 2. 10. pl. קַדִּישִׁין *sancti*, Dan. 4, 5. 6. 14. 15. c. 5, 11. c. 7, 21. 22. in regim. קַדִּישֵׁי Dan. 7, 18. 22. 25. 27.

מִקְדָּשׁ m. *locus sanctus*, *sanctuarium*, Exod. 25, 8. Leu. 12, 4. Num. 10, 21. Ief. 8, 15. Neh. 10, 40, etc. in regim. מִקְדַּשׁ Leu. 16, 33. Num. 19, 20. cum Affixo מִקְדָּשְׁךָ *sanctuarium tuum*, Dan. 9, 17. in pausa מִקְדָּשֶׁךָ Ief. 63, 18. Pl. מִקְדָּשִׁים *loca sancta*, *sanctuaria*, Ezech. 21, 7. in regim. מִקְדְּשֵׁי Pf. 73, 17. Ier. 51, 51. cum מִקְדָּשַׁי *loca sancta mea*, *sanctuaria mea*, Leuit. 21, 23.

מִקְּדָשׁ m. id. femel occurrit Exod. 15, 17. cum Dagefch Forti infolito, quod vel affectui, vel, vt TARNOVIO videtur in *Gram. Hebraeo-Bibl.* p. 33. metro numeroque oratorio tribuendum eft. Sed pro מִבְּקְדָשׁ dictum putat SCHULTENS in *Gram. Hebr.* p. 155. vt fit *locus sanctificatus* et *consecratus*.

מִקְדָּשׁ m. *consecratio*, metonymice *res consecrata*, vnde cum Affixo מִקְדָּשׁוֹ *consecratum eius*, Num. 18, 29.

מִקְדָּשׁ m. id. in pl. מִקְדָשִׁים (excidente Dagefch Forti,) vnde cum Affixo מִקְדְשֵׁיהֶם *consecrata eorum*, Ezech. 7, 24.

קָהָה *obtusus fuit* vel *factus est*, *bebetatus est*, vt כהה. Fut. pl. foem. תִּקְהֶינָה *bebescent*, *bebescunt*, Ier. 31, 29. 30. Ezech. 18. 2. Pih. praet. קֵהָה *bebetauit*, fcil. aliquis, vel intranfitiue, *bebetatum est*, Ecclef. 10, 10.

קָהַל *congregauit*, *collegit*, *contraxit*, (vt קבץ,) Arab. *exaruit cutis*, alias קחל *aridam cutem babuit senex*, כהל *prouectiore aetate*, *senex fuit*, כלח *corrugato vultu fuit*, etc. Inde eft Part. praef. terminatione quidem foemin. fed fignificatione interdum mafc. קֹהֶלֶת *senex*, *colligens* fiue *contrabens* i. e. *corrugans cutem:* nomen Salomonis aenigmaticum, conftructum mox cum Verbo mafc. vt Ecclef. 1, 2. c. 12. 8. 9. 10, mox cum foem. vt Ecclef. 7, 27. Occurrit praeterea Ecclef. 1, 1. 12. Scripfit enim Salomo Ecclefiaften in fenectute, idque nominis fub terminatione foem. fibi tribuiffe videtur, ad infinuandum animum fuum *effoeminatum*, quo fenex ad idololatriam à foeminis fe pellici paffus fuerat: vt fic perpetuum ignitae iftius vanitatis teftimonium Ecclefiae relinqueret; quemadmodum et alibi genus *foem.* pro *masc.* eandem ob caufam venire folet,

solet, vt Ezech. 28, 14. c. 33, 26. conf. Celeb. HEVMANNI Dissert. de *Iobanna Papissa* §. 15. Sic HOMERO Graeci *timidi* et *effeminati* vocantur Ἀχαιΐδες, ὐκ ἔτ' Ἀχαιοὶ, *Iliad.* II. 235. Nouam coniecturam haud ita pridem attulit Cl. C. S. MEINTELIVS in *Obseruat. Philol.* ad Eccles. 7. De Celeb. SCHVLTENSII F. sententia vid. CLODIVS in *Lex. Hebr. Select.* sub h. n. de aliorum autem explicationibus conf. *Arcan. Form.* p. 606. 607. Niph. praet. pl. נִקְהֲלוּ *congregati sunt, congregarunt se*, Esth. 9, 16. 18. 1 Chron. 20, 26. Part. pl. נִקְהָלִים *congregati*, Ezech. 38, 7. Infin. הִקָּהֵל *congregari, congregare se*, Num. 17, 7. Esth. 8, 11. Fut. וַיִּקָּהֵל *et congregauit se*, Exod. 32, 1. Ier. 26, 9. plur. וַיִּקָּהֲלוּ *et congregati sunt, congregarunt se*, Num. 16, 3. c. 20, 2. Ios. 18, 1. et semel transpositis litteris sec. Kethibh, וַיִּקָּלְהוּ 2 Sam. 20, 14. Hiph. הִקְהִיל *congregauit.* Praet. 2 pers. הִקְהַלְתָּ *congregasti*, Ezech. 38, 13. pl. הִקְהִילוּ *congregarunt*, Num. 1, 18. Infin. הַקְהִיל *congregare*, Num. 10, 7. Imper. הַקְהֵל *congrega*, Leuit. 8, 3. Deut. 4, 10. pl. הַקְהִילוּ *congregate*, Deut. 31, 28. Fut. יַקְהֵל *congregabat*, 1 Reg. 8, 1. sic cum Vau Conuers. Exod. 35, 1. Num. 16, 19. et cum Iod, יַקְהִיל 2 Chron. 5, 2. et יַקְהִיל *congregabit*, i. e. *in iudicium vocabit*, vt SCHVLTENS interpretatur, Hiob. 11, 10. coll. Prou. 5, 15. Ezech. 16, 39. 40. c. 23, 46. pl. וַיַּקְהִלוּ *et congregarunt*, Num. 20, 10.

קָהָל m. *coetus, congregatione* hominum existens, Exod. 16, 3. Leuit. 4, 13. 14. 21. Num. 10, 7. Deut. 9, 10. etc. in regim. קְהַל Gen. 35, 11. Exod. 12, 6. cum Affixis קְהַלְכֶם *coetus vester*, Deut. 5, 22. קְהָלָם *coetus eorum*, Gen. 49, 6.

קְהִלָּה f. *congregatio, coetus congregatus*, Neh. 5, 7. in regim. קְהִלַּת Deut. 33, 4.

מַקְהֵלִים pl. m. proprie *loca congregationum*, Ps. 26, 12.

מַקְהֵלוֹת pl. f. id. Ps. 68, 27.

קוֹא *vomere, euomere*, Part. praes. foem. קָאָה *euomens, euomit*, Leuit. 18, 28. Hiph. הֵקִיא *euomuit.* Praet. 2 pers. cum Affixo et Vau Conuers. וַהֲקֵאתוֹ *et euomes, euomas illud*, Prou. 25, 16. Fut. תָּקִיא *euomes*, cum Affixo et Nun Epenthet. תְּקִיאֶנָּה *euomes, euomas eam*, Prou. 23, 8. וַיָּקֵא *et euomuit*, Ion. 2, 12. cum Affixo יְקִאֶנּוּ *et euomuit eum*, Hiob. 20, 15. foem. תָּקִיא *euomat*, Leuit. 18, 28. c. 20, 22.

קֵא m. *vomitus: euomitum*, cum Affixo קֵאוֹ *euomitum suum*, Prou. 26, 11.

קִיא m. *vomitus*, Ief. 28, 8. cum Affixo קִיאוֹ *vomitus suus*, Ief. 19, 14. Ier. 48, 26.

קָאַת et **קָאָת** vid. sub rad. קאה.

קִיקָיוֹן *ricinus* frutex, Ion, 4, 6. 7. 9. 10. Aegyptiis *κίκι*, fic dictus, quod grana eius, teste DIOSCORIDE, *vehementem vomitum* excitent, compof. ex 2 fynonymis קִיא *vomitus*, et inufit. קִיוֹן *vomitus vehemens*, à rad. קיה Ier. 25, 27. Plura de h. n. eiusque varia expofitione dabunt auctores laudati in *Arcan. Form.* p. 669. et in *Onomaft. V. T.* p. 642. adde OL. CELSII *Hierobotan.* P. II. p. 273. feq. *Relat. Malabar.* Continuat. XXIX. p. 433. feq. et IAC. IOH. HEERFORTI *Differt. de* h. n.

קִיקָלוֹן m. Habac. 2, 16. *vomitus ignominiae*, i. e. *ignominiofus*, compof. ex קִיא *vomitus*, et קָלוֹן *ignominia*.

קָוָה in genere *direxit, tendit, extendit, intendit*, fpec. 1) *fpem* et *defiderium; exfpectauit;* 2) *fonum* vel *vocem*, Arab. cum ה mobili, *clamauit*, *exclamauit*. Conf. POCOCKII *Notae Mifcell.* c. 3. p. 48. feq. et BANGII *Caelum Orientis* p. 157. et 201. feq. Part. praef. קֹוֶה *exfpectans*, pl. קֹוִים *exfpectantes*, in regim. קֹוֵי Pf. 37, 9. Ief. 40, 30. cum Affixo קֹוֶיךָ *exfpectantes te*, Pf. 25, 3. Pf. 69, 7. Niph. praet. pl. cum Vau Conu. וְנִקְווּ *et dirigent fe*, et de *aquis*, *et confluent*, Ier. 3, 17. fut. pl. יִקָּווּ *dirigent fe, confluent, confluant*, Gen. 1, 9. Pih. praet. foem. קִוְּתָה *exfpectauit*, Pf. 130, 5. קִוִּיתִי *exfpectaui*, Gen. 49, 18. Pf. 25, 5. pl. קִוּוּ *exfpectarunt*, Pf. 56, 7. Hiob. 6, 19. Infin. קַוֵּה *exfpectando*, Pf. 40, 2. et more Chald. קַוֵּה Ier. 8, 15. c. 14, 19. Imper. קַוֵּה *exfpecta*, Pf. 27, 14. Prou. 20, 22. Fut. אֲקַוֶּה *exfpectabo*, *exfpecto*, Pf. 52, 11. Hiob. 17, 14. יְקַוֶּה *exfpectabit*, *exfpectat*, Hiob. 7, 2. Mich. 8, 6. per Apocopen יְקַו *exfpectet*, Hiob. 3, 9. pl. נְקַוֶּה *exfpectabimus*, *exfpectamus*, Ief. 59, 9. 11. Ier. 14, 22.

קָו m. *amuffis*, *funiculus* fiue *filum longe extenfum*, Ief. 28, 10. 13, 17. Thren. 2, 8. 2 Chron. 4, 2. fed à *contorquendo* et *complicando* dictum vult SCHVLTENS ad HARIRIVM p. 136. 137. coll. rad. Arab. קוי, cui ille notionem *complicandi* et *contorquendi* tribuit.

קַו m. id. 2 Reg. 21, 13. Ief. 18, 2. 7. c. 28, 10. 13. Ezech. 47, 3. etc. Cur Aegyptii vocentur *gens* קַו קָו Ief. 18, 2. 7. pluribus exponit THEOD. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Claff. VII. p. 485. feq. CLERICVS in *Commentar.* per קוקו intelligit *fructum fillicypriorum*, Aegyptiis *κίκι* dictum et vnguento adhiberi folitum. Cum Affixo קַוָּם *amuffis eorum*, aliis *fonus eorum*, Pf. 19, 5. coll. Rom. 10, 18. conf. IS. FAVSTI Differt. de *voce* קַוָּם ad Pf. 19, 5.

קָוֶה m. id. sec. Kethibh 1 Reg. 7, 23. Ier. 31, 39. Zach. 1, 16 sed Kri habet קַו.

מִקְוֵא m. 2 Chron. 1, 16. et cum ה, מִקְוֵה 1 Reg. 10, 28. *vulgo netum, à contorquendo*; aliis *merx*, quam emtores *licitantur et emendo acquirunt*, à rad. Arab. קוי in 6 Coniug. *licitati fuit inter se et sibi quisque vindicare studuerunt*, in 8 Coniug. *licitatus est rem, auctoque ad summum pretio acquisiuit*. Sed *mercatum* intelligit GVSSETIVS, *vectigal* BOCHARTVS.

מִקְוֶה m. 1) *locus, ad quem aquae confluentes tendunt*, in regim. מִקְוֵה Gen. 1, 10. Exod. 7, 21. Leuit. 11, 36. 2) *Obiectum, ad quod exspectatio* siue *spes dirigitur*, 1 Chron. 29, 15. Esr. 10, 2 in regim. מִקְוֵה, Ier. 14, 8. c. 17, 13. c. 50, 7.

מִקְוָה f. id. quod מִקְוֶה sensu priori, Ies. 22, 11.

תִּקְוָה f. cum ת Heemantico notionis *reciprocae*, 1) *exspectatio, spes*, p. d. *extensio* et *directio sui* vel *animi sui* ad aliquid, Ruth 1, 12. Hiob. 17, 15. Zach. 9, 12. sed Hiob. 4, 6. et alterum c. 17, 15. SCHVLTENS exponit per *pietatem* siue *timorem Dei*, vt Arab. תקוי. Metonymice *spei Obiectum*, Ps. 71, 5. etc. In regim. תִּקְוַת Ps. 9, 9. Prou. 11, 23. cum Affixo תִּקְוָתִי *spes mea*, Ps. 62, 6. Hiob. 6, 8. 2) *filum, funiculus longe se extendens*, in regim. תִּקְוַת Ios. 2, 18. 21. Sic Graec. *πεῖσμα fiducia* est et *funis*. *Pannum* quoque siue *contextum* significare, post MASIVM contendunt CLERICVS in *Comment.* ad Ios. l. c. I. G. ABICHT in *Animaduers.* ad R. ESAIAE *Commentarium* in Ios. l. c. et STARCKIVS in *Notis Select.* ad Ies. 38, 12. *Radium textoris* Hiob. 7, 6. et Ies. 38, 12. intelligit THEOD. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Class. VII. p. 504. Conf. CHR. PETRAEI pec. Dissert. de *voc.* תקוה.

קָוַח id. quod נקח et לקח *accepit, sumsit*. Inde enim sunt Praet. קָח *accepit, sumsit*, Ezech. 17, 5. et Part. praes. קָח, cum Affixo קָחָם *accipiens eos*, Hos. 11, 3.

קוֹחַ m. sec. RASCHIVM et LVD. *de* DIEU *carcer*, vnde fit פְּקַח־קוֹחַ *apertio carceris*, Ies. 61, 1. vid. tamen supra sub rad. פקח.

קוּט *fastidire, fastidio habere*. Fut. אָקוּט *fastidio habeo* vel *habebam*, Ps. 95, 10. יָקוּט *fastidiet*; al. *abscindit*, scil. Deus, vel intransitiue, *abscinditur*, ex significatione radicis Arab. קטט *praesecuit*, Hiob. 8, 14. Niph. נָקוֹט *fastiditus, fastidio habitus est*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְנָקֹטּוּ *et fastidio habebuntur*, Ezech. 6, 9. cum Dagesch Forti *affectuoso*, conf. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 160.

r 160. וּנְקֹטֹתֶם *et fastidio habebimini*, Ezech. 20, 43. c. 36, 31. d נָקְטָה Hiob. 10, 1. vid. in rad. נקט. Hithpah. הִתְקוֹטֵט vel הִתְקוֹטֵב *fastidium apud se concepit*. Conf. de eiusmodi Verbis *ffectus* sub Forma Coniugationis Hithpah. *Arcan. Form.* p. 524. ar. אֶתְקוֹטָט *fastidium apud me concipio*, Ps. 139, 21. cum Vau onuers. et ה Paragog. in pausa, וָאֶתְקוֹטָטָה *et fastidium apud ne concepi*, Ps. 119, 158.

קַט m. *fastidium*, vnde כִּמְעַט קַט *fere ad fastidium*, vel *fere astidium* (fuit), Ezech. 16, 47. Aliter SCHVLTENS in *Animadvers.* ad h. l. cui קַט idem est cum Arab. قَطْ *duntaxat*.

קַיִט m. Chald. *aestas*, Dan. 2, 35. ab Hebr. קַיִץ, mutato צ in ט, more solito.

קוֹל m. *vox, sonus; sonitus*, etiam rerum *inanimatarum*, pec. *tonitru*, vt Exod. 9, 23. 28. Ps. 29, 3. Ier. 10, 13. etc. à rad. Arab. قال *dixit*. Cum Affixis קֹלְךָ *vox tua*, Gen. 3, 10. Iud. , 18. 25. in pausa קוֹלֶךָ Prou. 2, 3. Ies. 58, 1. קוֹלָן *vocem suam*, Ruth. , 9. 14. Ier. 4, 16. pl. foem. קֹלוֹת *voces, soni, tonitrua*, Exod. , 23. 28. 29. 33. Ps. 93, 4.

קָל m. Chald. id. Dan. 3, 5. 7. 10. 15. c. 4, 28. c. 6, 21. c. 7, 11.

קוּם 1) *stare, consistere, subsistere, perstare*, Arab. *firmum esse*, it. *congelascere, rigescere*. 2) *existere, surgere, assurgere, resurgere, insurgere*, q. d. *stantem fieri* siue *stare coepisse*. 3) *confirmari, stabiliri*. Etiam significationem habere *regnandi* siue *imperium habendi*, vt Arab. sententia est SCHVLTENSII, qui huc refert Prou. 28, 12. 28. Praet. קָם *stetit, surrexit, exstitit* etc. Deut. 34, 10. Ios. 8, 19. et cum א, קָאם Hos. 10, 14. קַמְתִּי *steti, surrexi*, Cant. 5, 5. Esr. 9, 5. foem. קָמָה *stetit, perstitit, insurrexit*, Gen. 37, 7. Ios. 2, 11. it. *riguit*, 1 Sam. 4, 15. pl. קָמוּ *steterunt, surrexerunt*, Exod. 9, 23. Ios. 3, 16. it. *riguerunt*, 1 Reg. 14, 4. cum Vau Conuers. וְקָמוּ *et stabunt, consistent, exsistent, perstabunt, surgent*, Gen. 41, 30. Num. 30, 5. 8. 12. sed in pausa וָקָמוּ Ies. 49, 7. Part. praes. קָם, pl. קָמִים *insurgentes*, Deut. 28, 7. Ps. 3, 2. cum Affixo קָמֵיהֶם *insurgentes eorum* i. e. *in eos*, Exod. 32, 25. et alia terminatione, קוֹם, vnde pl. קוֹמִים *insurgentes*, 2 Reg. 16, 7. foem. קָמָה *insurgens, insurgit*, Mich. 7, 6. Infin. absol. קוֹם *stando*, Ier. 44, 29. infin. constr. קוּם *stare, consistere, persistere, surgere* etc. Gen. 31, 35. Ps. 18, 39. cum Affixo קוּמָהּ τὸ *surgere eius*, Gen. 19, 33. et קֻמָהּ v. 35. Imper. קוּם *surge*, Gen. 13, 17. Exod. 32, 1. et קֻם Ios. 7, 10.

7, 10. 13. cum ה Paragog. קוּמָה Num. 10, 35. Iud. 18, 9. pl. קוּמוּ *surgite*, Gen. 19, 14. Exod. 12, 35. et קֻמוּ Deut. 2, 13. foem. קֹמְנָה Ief. 32, 9. Fut. אָקוּם *surgam, surgo*, Pf. 12, 6. Ief. 33, 10. cum ה Parag. אָקוּמָה 2 Sam. 3, 21. Cant. 3, 2. sed Hiob. 19, 18. spec. *surgo ad corrigendum, corrigo*, (coll. Arab.) יָקוּם *stabit, surget, consistet, perstabit*, Exod. 21, 19. Leuit. 27, 14. 17. Deut. 19, 15. et יָקֹם *surgat*, Gen. 27, 31. cum Vau Conuers. וַיָּקָם *et surrexit, exstitit, confirmatus est*, Gen. 4, 8. c. 23, 17. Exod. 1, 8. pl. יָקוּמוּ *stabunt, consistent, perstabunt, surgent*, Exod. 33, 8. Deut. 29, 21. et יָקֻמוּ Num. 30, 8. Pf. 1, 5. cum Nun Paragog. יְקוּמוּן Deut. 33, 11. 2 Sam. 22, 39. Pih. praet. קִיֵּם *stare, consistere fecit, stabiliuit*, Esth. 9, 31, 32. it. *surgere fecit, erexit*. Pl. קִיְּמוּ *stabiliuerunt*, Esth. 9. 27. 31. Infin. קַיֵּם *stabilire*, Ruth. 4, 7. Ezech. 13, 6. Imp. קַיֵּם, cum Affixo קַיְּמֵנִי *erige me*, Pf. 119, 28. Fut. אֲקַיֵּם, vnde cum Vau Conuers. et ה Parag. in pausa, וָאֲקַיֵּמָה *et consistere feci*, i. e. *ratum feci*, Pf. 119, 106. et alia Forma, אֲקוֹמֵם *erigam*, Ief. 44, 26. תְּקוֹמֵם *eriges*, Ief. 58, 12. יְקוֹמֵם (in hostem i. e. pro hoste vel vt hostis) *insurgit*, (intransitiue,) Mich. 2, 8. plur. in pausa יְקוֹמֵמוּ *erigent*, Ief. 61, 4. Hiph. praet. הֵקִים *stare* vel *surgere, existere, perstare fecit, stabiliuit, ratum fecit, statuit, constituit, suscitauit, excitauit, erexit*, Num. 30, 15. Iof. 4, 9. 20. Iud. 2, 18. וַהֲקֵמֹתָ *et eriges*, Exod. 26, 30. Deut. 27, 2. הֲקִימֹתִי *erexi, stabiliui, statui, ratum feci*, Gen. 9, 17. Exod. 6, 4. 1 Sam. 15, 13. pl. הֵקִימוּ *erexerunt, constituerunt, ratum fecerunt*, Iud. 7, 19. Ief. 23, 13. Ier. 23, 13. וַהֲקֵמֹנוּ *et constituemus*, Mich. 5, 4. Part. מֵקִים *erigens, excitans, stabiliens, ratum faciens*, Gen. 9, 9. 2 Sam. 12, 11. Ief. 44, 26. cum Iod Paragog. מְקִימִי Pf. 113, 7. Infin. הָקִים *erigere, constituere, excitare, ratum facere*, Num. 9, 15. Deut. 8, 18. et הָקֵם *erigendo, constituendo, ratum faciendo*, Deut. 22, 4 Iud. 7, 19. et cum Iod, הָקִים Ier. 44, 25. Imper. הָקֵם *erige, excita, ratum fac*, Gen. 35, 8. 2 Sam. 7, 25. c. 24, 18. et הָקִים, vnde cum Affixo הֲקִימֵנִי *erige me*, Pf. 41, 11. Fut. אָקִים *erigam, constituam, excitabo, ratum faciam*, Gen. 17, 21. Deut. 18, 18. 1 Sam. 3, 12. יָקִים *eriget, excitabit, ratum faciet*, Deut. 18, 15. 1 Reg. 2, 4. Eccles. 4, 10. et יָקֵם *ratum faciet*, 1 Sam. 1, 23. Ier. 28, 6. *constituebat*, al. *consistere faciebat*, i. e. *sedabat*, Pf. 107, 29. וַיָּקֶם *et erexit, excitauit, constituit, ratum fecit*, Exod. 40, 18. 33. Iud. 2, 16. Pf. 40, 3. Dan. 9, 12. cum Affixo יְקִימֶהָ *erigebat illud*, Iof. 24, 26. cum Nun Epenthet. יְקִימֶנָּה *stabiliet illud*, Num. 23, 19. pl. יָקִימוּ *erigent*,

-igent, erigant, Num. 1, 51. cum Nun Parag. יְקִימוּן erigebant, Hiob. 4, 4. foem. תְּקִימֶנָּה ratum, rata facitis, Ier. 44, 25. Hoph. praet. הוּקַם erectum est, Exod. 40, 17. ratum factum est, Ier. 35, 14. et הֻקַם constitutus est, 2 Sam. 23, 1. Hithpah. part. מִתְקוֹמֵם erigens, insurgens, cum Affixo מִתְקוֹמְמִי insurgens meus i. e. contra me, Hiob. 27, 7. pl. מִתְקוֹמְמִים se erigentes, insurgentes, Pf. 17, 7. cum Affixo מִתְקוֹמְמַי insurgentes contra me, Pf. 59, 2. foem. alia terminatione מִתְקוֹמְמָה erigens se, erigit se, insurgit, Hiob. 20, 27. Quibusdam compositum est ex Hoph. et Hithpah. Sed תְקוֹמְמֶיךָ Pf. 139, 21. vid. inter Nomina.

קוּם Chald. id. Praet. קָם surrexit, Dan. 3, 24. pl. קָמוּ surrexerunt, Esr. 5, 2. Part. praef. קָאֵם stans, Dan. 2, 31. pl. קָאֲמִין stantes, sec. Kethibh Dan. 3, 3. (vbi Kri habet קָיְמִין,) emphat. קָאֲמַיָּא Dan. 7, 16. Imper. foem. קוּמִי surge, Dan. 7, 5. Fut. יְקוּם exsurget, existet, Dan. 7, 24. surgebat, Dan. 6, 21. foem. תְּקוּם exsurget, existet, Dan. 2, 39. consistet, perstabit, Dan. 2, 44. pl. יְקוּמוּן exsurgent, Dan. 7, 17. stabant, Dan. 7, 10. et יְקֻמוּן Dan. 7, 24. Pahel infin. קַיָּמָה statuere, constituere, Dan. 6, 8. Aphel praet. הֲקִים erexit, Dan. 3, 2. 3. 5. 7. constituit, Dan. 6, 2. et Forma Hebraica, הֵקִים, vnde cum Affixo הֲקִימֵהּ constituit eum, Dan. 5, 11. et cum א, אֲקִים, vnde cum Affixo אֲקִימֵהּ erexit eam, Dan. 3, 1. הֲקֵימְתָּ erexisti, Dan. 3, 1. הֲקֵימֶת (irregulariter,) erexi, Dan. 3, 14. pl. הֲקִימוּ statuerunt, constituerunt, Esr. 6, 18. Part. מְהָקֵים constituens, Dan. 2, 21. Infin. cum Affixo הֲקָמוּתֵהּ constituere eum, Dan. 6, 4. Fut. תְּקִים statues, statuas, constituas, Dan. 6, 9. יְקִים excitabit, Dan. 2, 44. constituit, constituat, Dan. 4, 14. et יְהָקֵים constituit, Dan. 5, 21. c. 6, 21. Hophal, ad imitationem Hebraeorum, praet. foem. הֳקִימַת erecta, constituta est, Dan. 7, 4. et sec. quosdam codices v. 5. vbi tamen alii habent הֲקִימַת, in Aphel, vt sensus l. c. sit: latus vnum erexit.

קוֹמָה f. erectio rei, statura, altitudo, Exod. 27, 18. 1 Reg. 7, 35. Ies. 10, 33. Ezech. 13, 18. etc. in regim. קוֹמַת 1 Reg. 7, 15. 16. 26. 32. 2 Reg. 19, 23. sic sec. Kri Ier. 52, 21. vbi Kethibh habet קֹמָה quoad staturam (erat) columna vna. Cum Affixo קוֹמָתוֹ altitudo, statura eius vel sua, Exod. 25, 10. 23. 1 Sam. 28, 20.

קִים m. qui contra alterum insurrexit, aduersarius, al. subsistentia, substantia. Cum Affixo קִימָנוּ (pro קָמֵנוּ, vt Ruth. 3, 2. Ies. 47, 10.) aduersarius noster, Hiob. 22, 20.

קְיָם m. Chald. statutum firmiter consistens, Dan. 6, 8. 16.

קִימָה f. surrectio, cum Affixo קִימָתָם surrectio eorum, Thren. 3, 63.

 קמה

קָמָה f. *seges adhuc stans et in culmum erecta*, Exod. 22, 5. ...ut. 16, 9. Iud. 15, 8. 2 Reg. 19, 26. etc. in regim. קָמַת Deut. 23, 26. pl. קָמוֹת *segetes*, Iud. 15, 5.

קַיָּם m. Chald. *firmiter consistens et persistens, stabilis*, ...1. 6, 27. foem. קַיָּמָה *stabile*, Dan. 4, 23.

קוֹמְמִיּוּת f. proprie *status erecti;* sed *aduerbialiter vsu*...ar pro *erecte*, Leuit. 26, 13. tanquam à קוֹמְמִי *qui est ex genere*... *lasse erectorum.*

יְקוּם m. (cum Iod Heemantico *Continuitatis* nota, et cum ... pro (ְ), more Chaldaeorum, quo sic differat à fut. יָקוּם,) *sub*... *itia, res continuo subsistens*, Gen. 7, 4. 23. Deut. 11, 6.

מָקוֹם com. *locus, in quo* quid *stat* vel *subsistit* aut *subsistens* *est*, Gen. 1, 9. Exod. 21, 13. Leuit. 4, 12. Num. 18, 31. Deut. 1, 33. ...1, 3. conf. Exod. 3, 5. Iof. 5, 15. In regim. מְקוֹם Gen. 12, 6. ...od. 3, 8. cum Affixo מְקוֹמוֹ *locus eius* vel *suus*, Exod. 18, 23. ...h. 4, 10. pl. מְקוֹמוֹת *loca*, Deut. 12, 2. Iud. 19, 13. cum Affixo מְקוֹמ... *loca eorum* vel *sua*, Gen. 36, 9. Neh. 12, 27.

הִתְקוֹמֵם m. (cum ה notionis Hithpahelicae,) *se erigens, in*... *gens*, pl. הִתְקוֹמְמִים, vnde cum Affixo הִתְקוֹמְמֶיךָ *erigentes se, in*... *gentes contra te, aduersarii tui*, Pf. 139, 21.

תְּקוּמָה f. (cum ה similis significationis,) *erectio sui*, Leuit. ... 37.

אַלְקוּם m. Prou. 30, 31. *inuictus, aduersus quem non potest*... *i*, ex אַל *non*, et קוּם *stare*. Sed POCOCKIO in *Not.* ad *Spec.* *Histor. Arab.* p. 203. et CASTELLO in *Lex.* idem est cum ...b. ﺍﻟﻘﻮﻡ *populus, coetus hominum*, quasi אַל sit Articulus Arab. ...e מֶלֶךְ אַלְקוּם עִמּוֹ *rex, quo cum populus est.* Sed prius sim...ius est. Conf. pluribus de h. v. I. F. NICOLAI *Schediasma* ...*ent. complectens* V *disquirendorum spatia*, num. I.

קון in Kal inusit. Pih. קוֹנֵן *lamentatus est, deplorauit.* Praet. cum Vau Conuers. וְקוֹנְנוּ *et lamentabuntur*, Ezech. 27, 32. ... pl. foem. מְקוֹנְנוֹת *lamentantes, lamentatrices, praeficae*, ...9, 16. Fut. cum Vau Conuers. וַיְקוֹנֵן *et lamentatus est*, 2 Sam. ...c. 3, 33. 2 Chron. 35, 25. pl. foem. תְּקוֹנֵנָּה (pro תְּקוֹנֵנְנָה) *lamen*...*ntur*, Ezech. 32, 16.

קַיִן m. *lancea*, ex significatione radicis Arab. media Ie ﻗﺎﻥ ...*it ferrum*, vel petita significatione ab Aethiop. קנו *confodit*, *...ifixit*; sicut ab Hebr. קנה fit Nomen *Propr.* קַיִן. Cum Af... קֵינוֹ *lancea eius*, 2 Sam. 21, 16.

קִינָה

קִינָה f. *lamentatio, lamentum*, 2 Sam. 1, 17. Ier. 7, 29. Ezech. 19, 1. 11. Amos. 5, 1. pl. masc. קִינִים *lamenta*, Ezech. 2, 10. pl. foem. קִינוֹת id. Ezech. 35, 25. cum Affixo קִינוֹתֵיהֶם *lamenta sua*, 2 Chr. 35, 25.

קוס in Kal inusit. vnde deducunt Pih. fut. יְקוֹסֵס *succidet*, Ezech. 17, 9. Aliis radix est קסס.

קוף *circuire, circumagi, reuolui*, Arab. *sequi vestigia* alicuius, *sequi* aliquem, alias קפא. Inde sunt

קוֹף m. *simia*, vel eius species *cephus*, Graec. κῆφος vel κῆβος, in lingua Grendica *kapi*, vid. *Relat. Malabar.* Continuat. 38. p. 131. et Continuat. 39. p. 428. sic dicta à *sequendo* et *imitando*: quia nullum aliud animal adeo ingeniose *imitari* omnia solet; vnde et posterioribus Graecis μιμώ vocatur à μιμεῖσθαι, German. nachäffen, et *simiae* dicuntur, quocunque modo alios *imitantes*. Plur. קוֹפִים *simiae*, 1 Reg. 10, 22. 2 Chron. 9, 21.

תְּקוּפָה f. *circumactio, reuolutio sui*, in regim. תְּקוּפַת Exod. 34, 22. 2 Chron. 24, 23. cum Affixo תְּקוּפָתוֹ *reuolutio eius*, Ps. 19, 7. pl. תְּקֻפוֹת *reuolutiones*, 1 Sam. 1, 20.

קוץ 1) *secare, abscindere, exscindere*, vt קצה et קצץ, Arab. قاض *diruit*. 2) *fastidire, fastidio* siue *taedio affici*, petita significatione à קוּט, vel quia *contemtus* et *fastidium* est quasi *abscissio* et *separatio* à re minus grata; sicut Lat. *temno* et *contemno* est à Graeco τέμνω *abscindo, reseco*. 3) *euigilare, expergisci*, petita significatione à יקץ. 4) *aestiuare*, petita significatione à Nomine קַיִץ *aestas*. Praet. cum Vau Conuers. וְקָץ *et aestiuabit*, Ies. 18, 6. sed foem. קָצָה *fastidio affecta est, fastidium concepit*, Num. 21, 5. קַצְתִּי *taedio affecta sum, taedium concepi*, Gen. 27, 46. Part. praes. קָץ *fastidiens*, i. e. vt SCHVLTENS explicat, *qui obsidione premitur*, sicut Arab. ضيق est *taedio affici* et *obsidione premi*, Ies. 7, 16. Fut. cum Vau Conuers. וָאָקֻץ *et fastidiui*, Leuit. 20, 23. תָּקֹץ *fastidias*, Prou. 3, 11. וַיָּקָץ *et fastidiuit, abhorruit*, Num. 22, 3. 1 Reg. 11, 25. pl. וַיָּקֻצוּ *et fastidiuerunt, abhorruerunt*, Exod. 1, 12. Hiph. הֵקִיץ *euigilauit*, 2 Reg. 4, 31. Ezech. 7, 10. וַהֲקִיצוֹתָ *et euigilabis, euigilaueris*, Prou. 6, 22. הֱקִיצֹתִי *euigilaui*, Ps. 3, 6. Ier. 31, 26. Infin. הָקִיץ *euigilare*, Ps. 17, 15. Ps. 73, 20. Imper. cum ה Parag. הָקִיצָה *euigila*, Ps. 35, 23. Habac. 2, 19. pl. הָקִיצוּ *euigilate*, Ies. 26, 19. Ioël. 1. 5. Fut. אָקִיץ *euigilabo*, Prou. 23, 35. pl. יָקִיצוּ *euigilabunt*, Hiob. 14, 12. Ier. 51, 39. 57. Dan. 12, 2. sed נְקִיץ, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. נְקִיצֶנָּה *exscindemus, diruemus eam*, al. *taedio*

taedio efficiemus eam, i. e. ex interpretatione SCHVLTENSII, *obsidione cingemus eam*, Ies. 7, 6.

קוֹץ m. *spina*, Gen. 3, 18. 2 Sam. 23, 6. Ies. 32, 13. Ezech. 2, 24. dicta vel à *fastidiendo* et *auersando*, vt סִלּוֹן, סִיר et סְנֶה; vel ab *acumine: secantia* enim *acuta* sunt. Plur. קֹצִים *spinae*, Exod. 22, 5. Ies. 33, 12. Ier. 4, 3. in regim. קוֹצֵי Iud. 8, 7. 16.

קַיִץ m. 1) *aestas*, proprie *messis*, q. d. *abscissio frugum*, Gen. 8, 22. Ps. 32, 4. Prou. 6, 8. Ies. 28, 4. Ier. 8, 20. etc. cum Affixo קֵיצֵךְ *aestas, messis tua*, Ies. 16, 9. Ier. 48, 32. 2) *fructus, qui abscinditur*, 2 Sam. 16, 1. 2. Ier. 40, 10. 12. Amos. 8, 1. 2.

קְוֻצּוֹת f. pl. (mutato ו *quiesc.* in *mobile*, vel per Metathesin pro קְצוּוֹת à קָצָה) *capilli apte praecisi;* BOCHARTO et SCHVLTENSIO *antiae*, coll. rad. Arab. קצץ *praecidit forfice comas*, vnde قُصَّةٌ *capillus frontis, antiae*. Solebant enim veteres *comas* in certam formam *praecidere:* de quo more vid. PEITHIVS in *Antiquit. Homer.* L. III. c. 10. §. 5. et HADR. IVNIVS de *Coma* c. 6. Cum Affixis קְוֻצּוֹתַי *antiae meae*, Cant. 5, 2. קְוֻצּוֹתָיו *antiae eius*, Cant. 5, 12.

קִיצוֹן vid. sub rad. קצה.

קוּר *fodere, effodere, suffodere*, alias נקר, Arab. *incidere, exscindere*, it. *circumuenire*, *captare* etc. Praet. קַרְתִּי *fodi*, 2 Reg. 19, 24. Ies. 37, 25. Pih. קַרְקַר *suffodit, exscidit, euertit*. Praet. cum Vau Conuers. וְקַרְקַר *et exscindet, euertet*, Num. 24, 17. part. מְקַרְקַר *suffodiens, euertens*, Ies. 22, 5. Hiph. הֵקַר *promanare* siue *erumpere fecit*, *eructauit*, *ebulliuit*, proprie *fodere* siue *findere fecit:* Verba enim *findendi* ad *eruptionem* et *ortum* rei referuntur, vid. suo loco בקר. Praet. foem. הֵקֵרָה *eructauit*, *ebulliuit*, Ier. 6, 7. infin. הָקִיר *eructare, ebullire*, ibid.

קוּר m. *tela, reticulum aranearum*, q. d. *circumuentio, captatio* muscarum, culicum etc. Pl. קוּרִים *telae*, in regim. קוּרֵי Ies. 59, 5. cum Affixo קוּרֵיהֶם *telae eorum*, Ies. 59, 6.

קִיר com. *paries, murus*, q. d. *circumuentio* siue *circumdatio* domus vel vrbis, (vnde Chald. pro *taenia* siue *peribolo* sumitur,) Leuit. 1, 15. Num. 22, 25. 1 Sam. 20, 25. 1 Reg. 6, 5. etc. Pl. קִירוֹת *parietes*, Leuit. 14, 37. 39. 1 Reg. 6, 5. 6. 15. 16. 29. metaphorice de *corde* dictum, *praecordia* notat, Ier. 4, 19. cum Affixo קִירוֹתָיו *parietes eius*, Exod. 30, 3. 2 Chron. 3, 7.

קוֹרָה f. *trabs*, vid. sub rad. קרה.

מָקוֹר m. *locus, vbi aqua promanat: fons, scaturigo*, Zach. 13, 1. in regim. מְקוֹר Leuit. 12, 7. Pf. 36, 10. Ier. 2, 13. cum Affixo מְקוֹרוֹ *fons, scaturigo eius*, Hof. 13, 15.

קוּשׁ *aucupari, tendicula* siue *laqueo posito insidiari*, alias יקשׁ et נקשׁ. Fut. pl. cum Nun Paragog. יְקֹשׁוּן *insidiantur*, Ief. 29, 21.

יָקוֹשׁ m. (cum Iod *Continuitatis*,) *auceps*, auibus *continue insidians*, Hof. 9, 8. Vid. pluribus *Arcan. Form.* p. 556. 557.

יָקוּשׁ m. id. Pf. 91, 3. Prou. 6, 5. pl. יְקוּשִׁים *aucupes*, Ier. 5, 26.

קָטַב Hebraeis inusit. Chald. et Arab. *secuit, succidit, excidit*, Hebr. קצב, חצב, חטב etc. Inde sunt

קֶטֶב m. *excidium, exitium*, spec. *lues, pestilentia*, Deut. 32, 24. Pf. 91, 6. Ief. 28, 2.

קֹטֶב m. id. vnde cum Affixo קָטָבְךָ *exitium tuum*, Hof. 13, 14. ad Formam אָהָלְךָ, ט imitante litteras *gutturales*, cum gemino (ָ) breui. Quo minus enim ex קֶטֶב deduci queat, vt vulgo volunt Lexicographi, obstat significatio Formae. Conf. simile קָטֹן.

קָטַל *occidit, interfecit*. Fut. תִּקְטֹל *occides*, Pf. 139, 19. יִקְטֹל *occidit*, Hiob. 24, 14. cum Affixo יִקְטְלֵנִי *occidet, occideret me*, Hiob. 13, 15.

קְטַל Chald. id. Part. praef. קָטֵל *occidens*, Dan. 5, 19. part. Pehil קְטִיל *occisus*, fcil. eft, Dan. 5, 30. vel eft ipsum Praet. ex Pehil formatum, vnde et foem. קְטִילַת *occisa est*, Dan. 7, 11. Ithpehel infin. הִתְקְטָלָה *occidi*, Dan. 2, 3. Pahel praet. קַטֵּל *occidit*, Dan. 3, 22. infin. קַטָּלָה *occidere*, Dan. 2, 14. Ithpah. part. pl. מִתְקַטְּלִין *qui occiduntur*, vel *occisi*, fcil. sunt, Dan. 2, 13.

קֶטֶל m. *caedes*, Obad. 1, 9.

קָטֹן *paruus, exiguus fuit*, siue ratione *quantitatis* et *aetatis*, siue ratione *qualitatis* et *dignitatis*. Praet. קָטֹנְתִּי *paruus sum*, Gen. 32, 10. Fut. cum Vau Conuers. וַתִּקְטַן *et parum fuit*, 2 Sam. 7, 19. 1 Chron. 17, 17. Hiph. infin. הַקְטִין *paruum facere, minuere*, Amof. 8, 5.

קָטֹן m. *paruus*, et in locutione *comparatiua, minor, minimus, um*, siue *quantitate, mole, statura, numero* et *viribus*, siue *aetate*, siue *qualitate* et *dignitate*, Gen. 1, 16. Exod. 18, 22. 26. Iud. 1, 13. 1 Sam. 2, 19. 1 Reg. 3, 7. Ief. 11, 6. Ier. 49, 15. etc. In regim. קְטֹן 2 Chron. 21, 17.

קָטָן m. id. Gen. 9, 24. 1 Sam. 16, 11. 1 Reg. 11, 17. Esth. 1, 5. 20. Ier. 22, 24. etc. cum Affixo קְטַנָּם *minimus eorum*, Ier. 6, 13. c. 31, 34. Ion. 3, 5. pl. קְטַנִּים *parui*, *minores*, *minimi*, *a*, 2 Reg. 2, 24. Ier. 16, 6. Ps. 115, 13. in regim. קְטַנֵּי 1 Sam. 9, 21. Foem. קְטַנָּה *parua*, *minor*, *minima*, *um*, Gen. 29, 16. 18. Num. 22, 18. 2 Sam. 12, 3. 1 Reg. 2, 20. pl. קְטַנּוֹת *paruae*, *minores*, *a*, Ps. 104, 25. Ezech. 16, 61. Zach. 4, 10.

קֹטֶן m. τοῖς LXX *μικρότης*, Chaldaeo חלשות *debilitas*, vulgo *digitus minimus*, *membrum paruum*: vnde cum Affixo קָטָנִּי *paruitas mea*, vel *digitus paruus meus*, 1 Reg. 12, 10. 2 Chron. 10, 10. pro קָטְנִי, ט imitante litteras *gutturales*, quod et alibi saepissime fieri solet, e. g. in קָסֳמִי 1 Sam. 28, 8.

קָטַף *decerpsit*, *auulsit*, *euulsit*. Praet. cum Vau Conuers. וְקָטַפְתָּ *et decerpes*, *auelles*, Deut. 23, 26. Part. praes. pl. קֹטְפִים *euellentes*, Hiob. 30, 4. Fut. אֶקְטֹף *decerpam*, *auellam*, Ezech. 17, 22. Niph. fut. יִקָּטֵף *decerpitur*, Hiob. 8, 12.

קָטַר Chald. *ligare*, *alligare*. Inde est Hebr. part. Pahul plur. foem. קְטֻרוֹת *alligata*, scil. muro atrii maioris, Ezech. 46, 22. aliis *parua*, *minora*, proprie *decurtata*, i. e. *humiliora*, pro קְצֻרוֹת, mutato ex Chaldaismo צ in ט, (vid. *Onomast. V. T.* ad Nomen *Propr.* קִטְרוֹן p. 345.) quomodo conf. קְצֻרוֹת c. 42, 5. Sed Pih. קִטֵּר *suffiuit*, *adoleuit*, *suffumigauit*. Praet. pl. קִטְּרוּ *adoleuerunt*, 2 Reg. 23, 8. Ies. 65, 7. Part. plur. מְקַטְּרִים *adolentes*, 1 Reg. 22, 24. Ier. 11, 12. foem. מְקַטְּרוֹת id. Ier. 44, 15. Infin. קַטֵּר *adolere*, *adolendo*, 1 Sam. 2, 16. Ier. 7, 9. Fut. יְקַטֵּר *adolebat*, 2 Chron. 25, 14. pl. cum Vau Conuers. וַיְקַטְּרוּ *et adoleuerunt*, sec. Kri 2 Chron. 34, 25. (vbi Kethibh habet וַיַּקְטִירוּ, ex Hiph.) in pausa יְקַטֵּרוּ *adolent*, Ier. 18, 15. Hos. 4, 13. simulque cum Nun Paragog. יְקַטְּרוּן Hos. 11, 2. Pyh. part. foem. מְקֻטֶּרֶת *suffumigata*, Cant. 3, 6. Hiph. praet. הִקְטִיר id. quod Pih. Leuit. 9, 10. 2 Chron. 28, 3. וְהִקְטַרְתָּ *et adolebis*, Exod. 29, 13. 18. 25. Part. מַקְטִיר *adolens*, 1 Reg. 3, 3. Ier. 33, 18. pl. מַקְטִירִים *adolentes*, 1 Reg. 13, 20. 1 Chron. 6, 34. foem. מַקְטִירוֹת id. 1 Reg. 11, 8. Infin. הַקְטִיר *adolere*, *adolendo*, Exod. 30, 20. Num. 17, 8. Imper. הַקְטֵר *adole*, 2 Reg. 16, 15. Fut. תַּקְטִיר *adolebis*, *adoles*, Num. 18, 17. Hos. 2, 15. יַקְטִיר *adolebit*, *adoleat*, Leuit. 4, 26. c. 16, 25. וַיַּקְטֵר *et adoleuit*, Exod. 40, 27. Leuit. 8, 16. 20. 21. 28. pl. cum Nun Parag. יַקְטִירוּן *adolebant*, *adolent*, 1 Sam. 2, 15. 16. Hoph. part. מֻקְטָר *quod adoletur*, Malach. 1, 11. fut. תָּקְטַר *adolebitur*, *adoletur*, Ier. 6, 15.

קְטַר m. Chald. 1) *nodus*, à *ligando*. 2) *ligamentum*. In pl. קִטְרִין *nodi*, Dan. 5,12. 16. in regim. קִטְרֵי *ligamenta*, Dan. 5,6.

קִיטוֹר m. proprie *fumus adolendo factus*; sed per Synecdochen quiuis alius *fumus*, Gen. 19, 28. Pf. 119, 83. immo et *vapor*, *fumo* similis, sec. quosdam, Pf. 148, 8. sed citra necessitatem: mentio enim ibi fit *ignis*, cui commode subiungitur *fumus*.

קְטוֹרָה f. *suffimentum*, *quod adoletur* vel *quo suffitur*, Deut. 33, 10.

קְטֹרֶת f. id. Exod. 30, 1. 7. 9. 27. 35. Leuit. 4, 7. Num. 7, 14. Pf. 65, 15. Ies. 1, 13. etc. cum Affixo קְטָרְתִּי *suffimentum meum*, Ezech. 16, 18. c. 23, 41.

מִקְטָר m. *locus*, *in quo adoletur*, in regim. מִקְטַר Exod. 30, 1.

מִקְטֶרֶת f. *thuribulum*, *quo suffitur*, 2 Chron. 26, 19. cum Affixo מִקְטַרְתּוֹ *thuribulum eius*, Ezech. 8, 11.

מְקַטְּרוֹת f. pl. (Verbale Pihelicum,) *arae*, *in quibus adoletur*, 2 Chron. 30, 14.

קִיא vid. sub rad. קוא.

קָיָה *vomuit*, *euomuit*, alias קאה et קוא: vnde Imper. pl. קְיוּ *vomite*, *euomite*, Ier. 25, 27.

קְיָם Chald. vid. sub rad. קום.

קִיּוּם et קִימָה vid. sub rad. קום.

קַיִן et קִינָה vid. sub rad. קון.

קַיִץ vid. sub rad. קוץ.

קִיקָיוֹן et קִיקָלוֹן vid. sub rad. קוא.

קִיר vid. sub rad. קור.

קִיתָרֹס vel קִיתְרֹס m. Chald. *cithara*, sec. Kethibh Dan. 3, 5. 7, 10. 15. sed Kri habet קַתְרֹס. Idem esse putatur cum Graeco κιθαρις vel κιθάρα.

קַל vid. infra sub rad. קלל.

קָלִי Chald. vid. supra sub Hebr. קול.

קָלָה *assauit*, *torruit*, *torrefecit*, it. *leuis*, *vilis fuit*, petita significatione à קלל. Praet. cum Affixo קָלָם *assauit eos*, Ier. 29, 22. Part. Pahul קָלוּי *tostus*, *um*, Leuit. 2, 14. Ios. 5, 11. Niph. נִקְלָה *tostus est*, it. *leuis*, *vilis factus est*, *vilis habitus*, *vilipensus est*. Praet. cum Vau Conuers. וְנִקְלָה *et vilis fiet*, *vilescet*, *vilescat*, Deut. 25, 2. Ies. 16, 14. Part. נִקְלֶה *tostum*, *adustum*, Pf. 38, 8. it. *vilis habitus*, *qui vilis habetur*, 1 Sam. 18, 23. Prou. 12, 9. Ies. 3, 5.

 sed

sed fut. וַיִּקָּלְהוּ sec. Kethibh 2 Sam. 20, 14. per Metathesin dicitur pro וַיִּקָּהֲלוּ. Hiph. part. מַקְלֶה *vilipendens*, in regim. מַקְלֵה Deut. 27, 16.

קָלִי m. *frumentum frixum* siue *tostum*, *hordeum* scil. vel *triticum*, vel potius *cicer*, Leuit. 23, 14. 1 Sam. 25, 18. 2 Sam. 17, 28. Ruth. 2, 14. semel קָלִיא 1 Sam. 17, 17. tanquam à קלא. Orientalium *Cahwé*, nobis *Caffé*, intelligunt LVDOLFVS in *Lex. Aethiop.* p. 192. et 552. (qui tamen in litteris ad LEYDECKERVM huius sententiae accedit,) MAIVS in *Supplem.* ad COCCEI *Lex.* p. 110. STEPH. BLANCARDVS in *Haustu Polychresti* Sect. II. c. 1. §. 4. STERRINGA in *Animaduers. Philol.* in Pentateuch. p. 48. E. L. GEIERVS in Differt. *an potus Coffée vestigia in S. S. reperiatur?* LEYDECKERVS de *Republ. Hebr.* L. XII. c. 7. §. 6. (qui tamen sententiam suam mutauit in litteris ad IOB. LVDOLFVM, vbi קָלִי de *oryza tosta* exponit, vid. *Noua litteraria Hamburg.* an. 1742. p. 391. seq. et Celeb. I. D. WINCKLERI Theologische und Philologische Abhandlungen P. II. p. 13. seq.) I. I. SCHVDT in *Memorabil. Iud.* P. II. p. 367. coll. P. IV. p. 176. modo laudatus WINCKLERVS l. c. p. 27. 28. et in *Hypomnemat. Philol.* p. 317. aliique. Vid. *Bibliothec. Theolog. Select.* P. XLV. p. 830. et VERDRIES in *Physiologiae Bibl. Select. Capit.* §. 7. Plura aliquando dabimus in Differt. de *Itinerariorum Orientalium vsu.*

קָלוֹן m. (cum terminatione *intensiua*,) *vilitas*, *vilipendium* siue *ignominia magna*, Ps. 83, 17. Prou. 3, 35. Hos. 4, 7. 18. Habac. 2, 16. etc. in regim. קְלוֹן Ies. 22, 18. cum Affixo קְלוֹנֵךְ *vilitas, ignominia tua*, Ier. 13, 26. c. 46, 12. Nah. 3, 8.

קִיקָלוֹן vid. sub rad. קוא.

קָלֵת pro קָהַל vid. in rad. קהל.

קַלַּחַת f. 1 Sam. 2, 14. Mich. 3, 3. id. quod transpos. Graec. χαλκίον, et Arab. חלקין *ahenum, olla*, cuius radix est חלק *repleuit.*

קְלַט Chald. *collegit*, *contraxit*, *recepit*, et intransit. *receptus est*, Arab. קלץ *contraxit se*, *contractus*, *diminutus est*. Inde est Part. Pahul קָלוּט *contractus*, *diminutus*, *solito minor*, i. e. *pumilio*, (vt Arab. *kalataj*,) Leuit. 22, 23.

מִקְלָט m. *asylum*, *locus*, *ad quem* homicida *se recipit*, Num. 35, 6. 11-15, Ios. 20, 2. 3. c. 21, 13. 21. 27. 32. 38. 1 Chron. 6, 52. 55. cum Affixo מִקְלָטוֹ *asylum suum*, Num. 35, 25-28. 32.

קָלַל 1) *leuis fuit* vel *factus est*: 2) *minutus*, *imminutus est*, Gen. 8, 8. 11. quia, quae *minuuntur*, *leuiora* fiunt. Similiter Lat. *leuis* pro *paruo* siue *exiguo* dicitur: vt *dolor*, *iactura*, *impensa leuis*, etc. 3) *agilis*, *velox*, *celer fuit*: quia *leuia citius mouentur*. Sic Graec. ἐλαφρός *leuis* est et *celer*. 4) metaphorice, *vilis fuit* vel *uasit*, *euiluit*: cuius oppositum est כבד. Praet. defect. קַלּוֹתָ *euiluisti*, Nah. 2, 14. pl. קַלּוּ *imminutae sunt*, Gen. 8, 8. 11. *veloces fuerunt*, 2 Sam. 1, 23. Hiob. 7, 6. c. 9, 25. Ier. 4, 13. Niph. נָקַל *leuis*, *vilis factus* vel *habitus est*, it. *facilis fuit*, q. d. *alleuiatus est*; sicut German. leicht et de *leui* et de *facili* dicitur. Praet. cum Vau Conuers. וְנָקַל *et leue*, *vile habebitur* siue *videbitur*, 2 Reg. 3, 18. et cum (..), נָקֵל *leue*, *vile habitum* siue *visum est*, 1 Reg. 16, 31. Ies. 49, 6. Ezech. 8, 17. it. *facile est*, 2 Reg. 20, 10. וּנְקַלֹּתִי *et vilis habebor* siue *videbor*, 2 Sam. 6, 22. Part. נָקֵל *facilis*, *e*, Prou. 14, 3. foem. נְקַלָּה *leue*, *vile*, 1 Sam. 18, 26. Ier. 6, 14. c. 8, 11. Fut. cum Vau Conuers. וָאֵקַל *et vilis habita sum*, Gen. 16, 5. pro וָאֵקַּל, Dagesch Forti neglecto, de cuius caussa vid. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 160. וַתֵּקַל *et vilis habita* vel *visa est*, Gen. 16, 4. pl. יֵקָלּוּ *viles habebuntur*, 1 Sam. 2, 30. sed alia significatione, יִקַּלּוּ *veloces reddentur*, Ies. 30, 16. Pih. praet. קִלֵּל *vilem habuit*, *contemsit*, *exsecratus est*, Leuit. 20, 9. 2 Sam. 19, 22. cum Affixo קִלְלַנִי *exsecratus est me*, 1 Reg. 2, 8. Part. מְקַלֵּל *exsecrans*, Exod. 21, 17. Leuit. 24, 14. 23. cum Affixo מְקַלֶּלְךָ *exsecrans te*, Gen. 12, 3. in pausa מְקַלְלֶךָ (excidente Dagesch Forti,) Eccles. 7, 21. sed מְקַלְלַוְנִי *summopere exsecrans me*, Ier. 15, 10. compositum est ex 2 synonymis, *intensionis* ergo, מְקַלְלַנִי et מְקַלְּוֵנִי, à מְקַלֵּל pro מְקַלֶּה, à קלה, mutata tertia radicali ה in ו. Aliis compos. est ex part. et praet. vel ex part. et fut. Sed pl. מְקַלְלִים *exsecrationem facientes* vel *accersentes*, 1 Sam. 3, 13. Infin. קַלֵּל *exsecrari*, Gen. 8, 21. Ios. 24, 9. cum Affixo קַלְלוֹ τὸ *exsecrari eius*, 2 Sam. 16, 7. it. *exsecrari eum*, Neh. 12, 2. קַלְלֶךָּ (cum Nun Epenthet.) *exsecrari te*, Deut. 23, 5. Imper. קַלֵּל *exsecrare*, 2 Sam. 16, 10. Fut. תְקַלֵּל *exsecraberis*, *exsecreris*, Exod. 22, 27. Eccl. 10, 20. יְקַלֵּל *exsecrabitur*, Leu. 20, 9. 2 Sam. 16, 9. 10. cum Affixo יְקַלֶּלְךָ *exsecretur te*, Prou. 30, 10. pl. יְקַלֵּלוּ *exsecrantur*, *maledicunt*, Ps. 62, 5. Ps. 109, 28. Aliud est Pih. praet. קִלְקַל (radicalibus geminatis,) *purgauit*, *tersit*, *poliuit*, Ezech. 21, 21. Eccles. 10, 10. quod conuenit cum Syr. נקל *purgauit*, *mundauit*, alias חלל *tersit*, *purificauit*, Chald. גְּלָל *politura*, Arab. גלא *nitidum reddidit*, *detersit*, *poliuit*, etc. Pyh. part. מְקֻלָּל *maledictus*, pl. מְקֻלָּלִים, vnde cum Affixo מְקֻלָּלָיו *maledicti eius*, Ps. 37, 22. Fut.

יקלל

יְקֻלָּל *maledictus erit*, Ief. 65, 20. f. תְּקֻלָּל *maledicta erit*, Hiob. 24, 18. Hiph. praet. הֵקַל *leuem fecit*, *leuauit*, it. *vilem reddidit* vel *habuit*, *vilipendit*, Ief. 8, 23. הֵקַלֹּתָ, vnde cum Affixo הֱקִלֹּתַנִי *vilipendisti me*, 2 Sam. 19, 44. pl. הֵקַלּוּ *vilipenderunt*, Ezech. 22, 7. Infin. הָקֵל *leuare*, Ion. 1, 5. Imper. הָקֵל *leua*, Exod. 18, 22. 1 Reg. 12, 4. 9. 10. Fut. יָקֵל *leuem faciet*, *leuabit*, 1 Sam. 6, 5. Hithpah. praet. pl. in pausa הִתְקַלְקָלוּ *leues*, *agiles se exhibuerunt*, commouendo scil. se et quasi saltando, Ier. 4, 24. coll. Pf. 114, 4. 6. atque Arab. et Aethiop. קלקל *commotus est*.

קַל m. *leuis*, *agilis*, *e*, *velox*, *celer*, 2 Sam. 2, 18. Ief. 8, 26. c. 19, 1. Amof. 2, 15. etc. fpec. *animal velox*: vt *equus*, *dromedarius*, etc. Ief. 30, 16. et aduerbialiter, *velociter*, *celeriter*, Ief. 5, 26. Ioël. 4, 4. pl. קַלִּים *veloces*, Ief. 18, 2. Thren. 4, 19. foem. קַלָּה *velox*, Ier. 2, 23.

קֹל m. *leuitas*, CLERICO *infamia*, Ier. 3, 9. fed alii referunt ad קוֹל *vox*, *fama*.

קָלָל m. *tersum*, *politum*, Ezech. 1, 7. Dan. 10, 6. vid. קִלְקֵל in rad.

קְלָלָה f. *vilipendium*, *exfecratio*, *maledictio*, (fignificationem accepit ex Pihel, licet Forma fit ex Kal,) Gen. 27, 12. Deut. 11, 29. 1 Reg. 2, 5. Pf. 109, 17. 18. Prou. 27, 14. etc. metonymice eius *Obiectum*: *maledictus*, Deut. 21. 23. In regim. קִלְלַת Iud. 9, 57. Prou. 26, 2. cum Affixo קִלְלָתוֹ *exfecratio*, *maledictio eius*, (actiue,) fec. Kri 2 Sam. 16, 12. fed Kethibh habet קִלְלָתִי *exfecratio mei*, paffiue. Pl. קְלָלוֹת *exfecrationes*, *maledictiones*, Deut. 28, 15. 45.

קְלֹקֵל m. *vilissimus*, Num. 21, 6. compof. ex 2 fynonymis, קלל et קלה.

מַקֵּל *baculus*, quod quidam huc referunt, vid. fub rad. נקל.

קָלַס in Kal inufit. Pih. קִלֵּס *illufit*, *irrifit*, Aethiop. סלק. Infin. קַלֵּס *irridere*, Ezech. 16, 31. Hithpah. fut. יִתְקַלָּס *irriforem se gerit*, *ludificatur*, Habac. 1, 10. pl. יִתְקַלָּסוּ *irrifores se gerent*, *ludificabuntur*, Ezech. 22, 5.

קֶלֶס m. *irrifio*, *illufio*, Pf. 44, 14. Ier. 20, 8.

קַלָּסָה f. *irrifio*, metonymice eius *Obiectum*, Ezech. 22, 4.

קָלַע in genere *torquendi* et *rotandi* notionem habere videtur, vt Syr. גלע, et Graec. λυγόω vel λυγίζω: hinc in fpecie 1) *fundâ emifit* vel *proiecit*, quod *torquendo* et *rotando* fieri folet. Part. praef. קֹלֵעַ *fundâ emittens* fiue *proiiciens*, Iud. 20, 16. Ier. 10, 18. Pih. fut. cum Vau Conuers. וַיְקַלַּע *et fundâ proiecit*, 1 Sam. 17, 49. cum Affixo et Nun Epenthet. יְקַלְּעֶנָּה *fundâ proiiciat eam*, 1 Sam. 25, 29.

5, 29. 2) *sculpsit, insculpsit*, proprie *tornando*, 1 Reg. 6, 29. 32. 35.

קֶלַע m. 1) *funda*, quae inter proiiciendum *torqueri* et *rotari* solet, 1 Sam. 17, 50. c. 25, 29. Hiob. 41, 20. Zach. 9, 15. cum Affixo קַלְעוֹ *funda eius*, 1 Sam. 17, 40. pl. קְלָעִים *fundae*, 2 Chron. 26, 14. 2) *velum, cortina*, facta ex *bysso* מָשְׁזָר i. e. *contorta*, vt dicitur Exod. 27, 9. c. 38, 9. pl. קְלָעִים *vela, cortinae*, Exod. 27, 9. 11. 12. 14. 15. c. 38, 12. 14. in reg. קַלְעֵי Exod. 35, 17. Num. 3, 26. c. 4, 26. 3) *valua ianuae*, quae cardinibus *torquetur* et *voluitur*, pl. קְלָעִים *valuae*, 1 Reg. 6, 34.

קַלָּע m. *funditor*, pl. קַלָּעִים *funditores*, 2 Reg. 3, 25.

מִקְלַעַת f. *sculptura*, 1 Reg. 6, 18. pl. מִקְלָעוֹת *sculpturae*, 1 Reg. 7, 31. in regim. מִקְלְעוֹת 1 Reg. 6, 29. 32.

קִלְּשׁוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *furca maior*: coniungitur cum שָׁלֹשׁ, q. d. *trias collectionis*, h. e. *tridens*, quo foenum, stramen, fimus etc. *colliguntur*, 1 Sam. 13, 21. Dictum volunt per Metathesin pro לִקְשׁוֹן, à לקש *collegit*.

קֶמַח m. *farina, frumentum concisum*, Gen. 18, 6. Num. 5, 15. Iud. 6, 19. 1 Sam. 1, 24. 1 Reg. 4, 22. Ies. 47, 2. etc. à קמח Rabbin. *moluit*, Arab. *concîdit*, Aethiop. *edit*. Sed Hos. 8, 7. קֶמַח KROMAYERVS in *Specim. fontium S. S. apertorum* ad l. c. mauult exponere *triticum*, vt Arab. قمح.

קָמַט vulgo *corrugauit*, vt Chald. et Syr. aliis *constrinxit manibus pedibusque*, vt Arab. proprie *ad iugulandum*, sicut ouibus et captiuis fieri solet. Fut. cum ו Conuers. et Affixo וַתִּקְמְטֵנִי *et corrugasti me*, al. *et constrinxisti me*, Hiob. 16, 8. Pyh. praet. pl. קֻמְּטוּ *constricti sunt*, vt scil. iugulentur, Hiob. 22, 16. aliis *excisi sunt*: quomodo conuenit transpos. קטם Chald. Syr. et Arab. *secuit, excîdit, abscidit*.

קָמַל Ies. 33, 9. et קָמֵל *marcuit, emarcuit*, Syr. *aegrotauit, infirmatus est*, Arab. in 4 Coniug. *gramina arida reddidit, in foliis flauedo apparuit*. Praet. pl. in pausa קָמֵלוּ *emarcuerunt*, Ies. 19, 6.

קָמַץ *collegit*, proprie *in pugillum*, Arab. קמז *collegit, accepit extremis digitis*. Praet. cum ו Conuers. וְקָמַץ *et colliget, pugilla accipiet*, Leuit. 2, 2. c. 5, 12. Num. 5, 26.

קֹמֶץ m. *pugillus*. Cum Affixo קֻמְצוֹ *pugillus suus*, Leuit. 2, 2. c. 5, 12. Leuit. 6, 8. plur. קְמָצִים *pugilli*, vel *manipuli*, coll. Arab. قفز, Gen. 41, 47.

קִמּוֹשׁ m. Ies. 34, 13. et קִימוֹשׁ Hos. 9, 6. *vrtica*. OL. CELSIVS in *Hiero-*

Hierobot. P. II. p. 207. 208. deriuat à rad. Arab. קמש *edit, quicquid inueniret, quamuis vilissimum:* fuit enim *vrtica* inter *cibos,* sed *viliores*, conf. Hiob. 30, 7.

קִמְּשׁוֹן m. (tanquam à קָמַשׁ,) *vrtica maior*, vnde pl. קִמְּשֹׂנִים *vrticae*, Prou. 24, 31.

קֵן vid. infra p. 864.

קָנָא in Kal inusit. Pih. קִנֵּא *aemulatus est, zelauit, zelo persecutus est*, it. *inuidit.* Construitur vel cum אֵת vel cum ב *Obiecti*, et vt plurimum cum ל exprimente *id, pro quo* quis zelo afficitur, vt Num. 25, 13. Aliquoties significat *ad zelum commouit*, vt Deut. 32, 21. 1 Reg. 14, 22. Praet. קִנֵּאתִי *zelaui*, 1 Reg. 19, 10. 14. Ps. 73, 3. pl. cum Affixo קִנְאוּנִי (excidente Dagesch Forti,) *ad zelum commouerunt me*, Deut. 32, 21. Part. מְקַנֵּא *zelans*, Num. 11, 29. Infin. קַנֹּא (petita punctatione à Quiescentibus tertia radicali ה,) *zelando*, 1 Reg. 19, 10. 14. et קַנֵּא *zelare*, vnde cum Affixo קַנְאוֹ τὸ *zelare eius*, Num. 25, 11. et simul cum terminatione ות, ex Forma Quiescentium tertia radicali ה, קַנֹּאת, vnde cum Affixo קַנֹּאתוֹ τὸ *zelare eius*, 2 Sam. 21, 2. Fut. תְּקַנֵּא *zeles, inuideas*, Ps. 37, 1. Prou. 3, 31. יְקַנֵּא *aemulabitur, inuidebit, inuideat*, Prou. 23, 17. Ies. 11, 13. pl. cum Vau Conuers. וַיְקַנְאוּ *et inuiderunt*, Gen. 26, 14. c. 37, 11. Ps. 106, 16. it. *et ad zelum commouerunt*, 1 Reg. 14, 2. Hiph. הִקְנִיא *ad zelum commouit* siue *prouocauit.* Part. מַקְנֶה (petita Forma à Quiescentibus tertia radicali ה,) *ad zelum prouocans*, Ezech. 8, 3. Fut. cum Affixo אַקְנִיאֵם *ad zelum, ad aemulationem commouebo eos*, Deut. 32, 21. pl. cum Affixo יַקְנִיאֻהוּ *ad zelum prouocabant eum*, Ps. 78, 58. et יַקְנִאֻהוּ Deut. 32, 16.

קַנָּא m. *aemulator, zelotes*, Exod. 20, 5. c. 34, 14. Deut. 4, 24. c. 5, 9. c. 6, 15.

קַנּוֹא m. *aemulus, zelotypus*, Ios. 24, 19. Nah. 1, 2.

קִנְאָה f. *zelus, zelotypia*, it. *inuidia*, Num. 5, 14. Hiob. 5, 2. Prou. 6, 34. c. 14, 30. c. 27, 4. Cant. 8, 6. Ies. 42, 13. etc. In regim. קִנְאַת 2 Reg. 19, 31. Ps. 69, 10. cum Affixo קִנְאָתִי *zelus meus*, Num. 25, 11. 2 Reg. 10, 16. pl. קְנָאוֹת *zelotypiae*, Num. 5, 15. 18. 25. 29.

קָנָה *possessor fuit* vel *factus est*, adeoque 1) *possedit*, 2) *acquisiuit, comparauit, emit.* Verba enim, quae τὸ *esse* notant, etiam τὸ *fieri* connotant. Praet. cum Affixo קָנָנִי *possedit me*, Prou. 8, 22. foem. קָנְתָה *acquisiuit*, Ps. 78, 54. קָנִיתָ *acquisiuisti* Exod. 15, 16. Ps. 74, 2. sic sec. Kri Ruth. 4, 5. sed Kethibh habet קָנִיתִי *acquirentem*,

scil. pari gradu cognatus ac tu tuoque loco essem. Part: praes. קֹנֶה *possidens, possessor*, Leuit. 25,28. it. *acquirens, emens, emtor*, Deut. 28,68. Ies. 24,2. Prou. 20,14. in regim. קֹנֵה *possidens, possessor*, Gen. 14,19.22. pl. קֹנִים, cum Affixo קֹנֵיהֶן *possessores eorum*, Zach. 11,5. Infin. absol. קָנוֹ *emendo*, 2 Sam. 24,24. et קָנֹה Leuit. 25,14. 1 Chron. 21,24. infin. constr. קְנֹה *acquirere, emere*, Prou. 16,16. et קְנוֹת 2 Sam. 24,21. Prou. 16,16. Imper. קְנֵה *acquire, eme*, Gen. 47,19. Ruth. 4,4.5. Fut. אֶקְנֶה *acquiram, emam*, 2 Sam. 24,24. 1 Chr. 21,24. יִקְנֶה *acquiret, emet, acquirit*, Leu. 22,11. Prou. 1,5. c. 18,15. per Apocopen cum Vau Conuers. וַיִּקֶן *et emit*, Gen. 33,19. 2 Sam. 24,24. pl. יִקְנוּ *ement*, Ier. 32,44. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִקְנוּ *et acquiretur, emetur*, Ier. 32.43. fut. pl. יִקָּנוּ *acquirentur, ementur*, Ier. 32,15. Hiph. praet. הִקְנָה *comparauit, emit*, vt Kal, vnde cum Affixo הִקְנַנִי *emit me*; aliis ex significatione radicis Aethiop. *seruire coëgit me, sibi subiecit me*, Zach. 13,5. part. מִקְנֶה vid. supra in קנא.

קְנָא Chald. id. Fut. תִּקְנֵא *comparabis, emes, emas*, Esr. 7,17.

קָנֶה m. *canna, arundo, calamus*, siue *naturalis*: vt *palustris*, 1 Reg. 14,15. Ies. 19,6. Hiob. 40,21. *aromaticus* et *odoratus*, (de quo conf. WEDELIVS in *Exercitat. Med. Philolog.* Centur. II. Decad. 3. Exercit. 5.) Exod. 30,23. Ies. 43,24. Ier. 6,20. et *culmus frugum*, Gen. 41,5.22. siue *calamus artificialis*: vt *mensorius*, Ezech. 40,5-8. *candelabri*, Exod. 25,31.32.33.35. c. 37,18. (quo I. H. MAIVS (fil.) in *Obseruat. S.* L. III. p. 24. seq. etiam refert Ies. 42,3.) et *staterae*, vnde vtrinque bilances pendent, Ies. 46,6. Sic dicitur, quod intus *cauus* sit et *perforatus*, à rad. Aethiop. קנו *perfodit, perforauit*, vnde et Graec. κενὸς, *vacuus*, descendit. In regim. קְנֵה Exod. 30,23. Ezech. 40,3. cum Affixo קָנָהּ *calamus, scapus eius*, Exod. 25,31. c. 37,17. pl. קָנִים *calami*, Exod. 25,32.35. Ezech. 42,16. in regim. קְנֵי Exod. 25,32. c. 37,18.

קָנָה f. id. sed metaphorice sumitur de *superiore brachii osse cauo*, Hiob. 31,22. pl. קָנוֹת *calami candelabri*, vnde cum Affixo קְנֹתָם *calami eorum*, Exod. 25,36. c. 37,22.

קִנְיָן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *acquisitio, emtio rei carioris* et *amplioris*, Leu. 22,11. metonymice *possessio amplior, opes*, Gen. 34,22. c. 36,6. Ps. 105,21. Prou. 4,7. Ezech. 38,12.13. In regim. קִנְיַן Leuit. 22,11. cum Affixo קִנְיָנְךָ *possessio tua, opes tuae*, Prou. 4,7. pl. קִנְיָנִים, cum Affixo קִנְיָנֶיךָ *possessiones, opes tuae*, Ps. 104,24. vbi *creaturae* vocantur *Dei possessiones*.

מִקְנֶה m. *acquisitio, emtio, possessio*, metonymice *res emta* vel *acquisita:* vnde מִקְנֵה הַשָּׂדֶה *pars agri pretio emta*, Gen. 49, 32. specialiter *opes*, quae consistunt in *pecude*, Gen. 26, 14. c. 47, 17. 18. 2 Chr. 32, 29. hinc *pecus* ipsum, Gen. 13, 7. c. 31, 9. Exod. 9, 6. 7. c. 17, 3. Num. 20, 19. c. 32, 16. Ios. 22, 8. 1 Sam. 30, 20. 2 Reg. 3, 17. Hiob. 1, 3. 2 Chron. 14, 15. etc. sicut Graec. κτῆνος, *pecus*, dicitur à κτάομαι. Veterum enim *diuitiae* maxime *pecude* constabant, conf. FEITHII *Antiquit. Homer.* L. IV. c. 1. §. 4. In regim. מִקְנֵה Gen. 13, 7. Exod. 9, 4. 6. cum Affixo מִקְנֵהוּ *pecus eius* vel *suum*, Gen. 3, 18. Exod. 9, 20. 21. pl. מִקְנִים *pecora*, cum Affixo מִקְנֵיכֶם *pecora vestra*, Gen. 47, 16. Ios. 1, 14. et sine Iod, מִקְנְכֶם Deut. 3, 19.

מִקְנָה f. *acquisitio, emtio*, Leu. 27, 22. Ier. 32, 11. 12. 14. 16. *possessio*, Gen. 23. 18. metonymice 1) *res pretio emta*, Gen. 17, 12. 13. 23. 27. Exod. 12, 44. 2) *pretium, quo emitur*, Leuit. 25, 16. 51. In regim. מִקְנַת Gen. 17, 12. Exod. 12, 44. cum Affixo מִקְנָתוֹ *emtio sua*, Leuit. 27, 22. it. *pretium eius*, Leuit. 25, 16. 51.

קִנָּמוֹן m. *cinnamomum*, Prou. 7, 17. Cant. 4, 14. sic dictum pro קְמַנּוֹן, per Metathesin, à rad. Arab. קמן *gratus*, *suauis fuit*, conf. Sirac. 24, 20. vt terminatio וֹן sit seruilis *intensiua;* vel potius, quia Cholem habet mutabile, quod alias in terminatione illa *Heemantica* constanter manet, compositum est ex קֵן *nidus*, et ex praedicta radice קמן *gratus fuit*, HILLERO ex קֵן et אָמוֹן *securus, tutus*. Veteres enim crediderunt, *cinnamomum* auium *nidis* et priuatim phoenicis ex inuiis rupibus arboribusque decuti, teste PLINIO L. XII. c. 19. vnde AVSONIVS de *phoenice:*

Ales cinnameo radiatus tempora nido. In regim. et cum Makkeph dicitur קִנְּמָן־ Exod. 30, 23.

קֵן m. *nidus*, Deut. 22, 6. Prou. 27, 8. Hiob. 39, 10. metonymice *pulli in nido*, Deut. 32, 11. Ies. 16, 11. vt Lat. *nidus;* metaphorice quaeuis *mansiuncula*, Gen. 6, 14. Num. 24, 21. Hiob. 29, 18. Ier. 22, 23. c. 49, 16. Obad. 1, 4. Habac. 2, 9. Formam habet à קנן, sed significationem à rad. Arab. قان (media *k*) *recte composuit, concinnauit, formauit*. Quam *concinne* enim aues *nidos* suos *componant*, nemo non miratur. In regim. et cum Makkeph semel occurrit קַן־ Deut. 22, 6. cum Affixo קִנִּי *nidus meus*, Hiob. 29, 18. pl. קִנִּים *nidi, mansiunculae*, Gen. 6, 14. Inde formatum est Verbum in Pih.

קִנֵּן *nidificauit*. Praet. foem. קִנְּנָה *nidificauit*, Ies. 34, 15. pl. קִנְּנוּ *nidificarunt*, Ezech. 31, 6. Fut. foem. תְּקַנֵּן *nidificat*, Ier.

8, 28. pl. in pausa יְקַנֵּנוּ *nidificant*, Ps. 104, 17. Pyh. part. foem. um Iod Paragog. מְקֻנַּנְתִּי *nidulans facta*, vel *nido instructa*, sec. Kethibh Ier. 22, 23. sed Kri habet מְקֻנֶּנֶת pro מְקֻנֶּנֶת, per concisionem terminationis Segolatae; sicut in יוֹלֶדֶת pro יוֹלֶדֶת, et in Verbis יַפְּתְּ pro יָפֵת, וַיַּרְא pro וַיֵּרָא etc.

קָנֶץ, vnde pl. constr. קִנְצֵי, vide in קֵץ à קצץ.

קָסַם *diuinauit*. Part. praes. קֹסֵם *diuinans*, *diuinator*, Deut. 18, 10. Ios. 13, 23. Ies. 3, 2. pl. קֹסְמִים *diuinantes*, *diuinatores*, Deut. 18, 14. 1 Sam. 6, 2. cum Affixo קֹסְמֵיכֶם *diuinatores vestri*, Ier. 27, 8. c. 29, 8. Infin. constr. קְסוֹם *diuinare*, Ezech. 21, 21. 23. 59. Mich. 3, 6. Imper. foem. קָסֳמִי (pro קִסְמִי) *diuina*, sec. Kri 1 Sam. 28, 8. sed sec. Kethibh קְסוֹמִי, retracto accentu, ob vicinitatem sequentis, ideoque Vocali terminali asseruata. Fut. pl. in pausa יִקְסֹמוּ *diuinant*, Mich. 3, 11. cum Vau Conuers. וַיִּקְסְמוּ *et diuinarunt*, 2 Reg. 17, 17. foem. תִּקְסַמְנָה *diuinabitis*, Ezech. 13, 23.

קֶסֶם m. *diuinatio*, Num. 23, 23. 1 Sam. 15, 23. Prou. 16, 10. Ier. 14, 14. etc. pl. קְסָמִים *diuinationes*, Deut. 18, 10. 2 Reg. 17, 17. metonymice *diuinationum praemia*, Num. 22, 7. sicut בְּשׂוֹרָה est *laetum nuntium* et eius *praemium*.

מִקְסָם m. id. in regim. מִקְסַם Ezech. 12, 24. c. 13, 7.

קסס vid. קוס.

קֶסֶת vid. infra sub rad. קשה.

קַעֲקַע vid. sub rad. יקע.

קְעָרָה f. *scutella*, proprie *profundior*, Num. 7, 85. à rad. Arab. קער *profundus fuit*. In regim. קַעֲרַת Num. 7, 13. 19. 25. 31. plur. קְעָרוֹת *scutellae*, Num. 4, 7. in regim. קַעֲרוֹת Num. 7, 84. sed cum Affixo קְעָרֹתָיו *scutellae eius*, Exod. 25, 28. c. 37, 16. manente (ָ) sub ע, tanquam ad Formam פְּלֻגּוֹת, Dagesch Forti sic compensato.

קָפָא *concreuit*, *coagulatus*, *condensatus est*. Praet. pl. קָפְאוּ *concreuerunt*, *coagulatae sunt*, Exod. 15, 8. Part. praes. pl. קֹפְאִים *concreti*, *condensati*, Zeph. 1, 12. Fut. pl. cum Nun Paragog. in pausa יִקְפָּאוּן *condensabuntur*, sec. Kethibh Zach. 14, 6. sed Kri habet וְקִפָּאוֹן, vid. statim קִפָּאוֹן. Hiph. fut. cum Affixo תַּקְפִּיאֵנִי *coagulabas me*, Hiob. 10, 10.

קִפָּאוֹן m. *concretio*, *condensatio intensa*, sec. Kri Zach. 14, 6.

קָפַד in Kal inusit. Pih. קִפֵּד *abscidit*, *praecidit*, *excidit*. Praet. קִפַּדְתִּי *abscidi*, *praecidi*, i. e. *peregi*, (coll. Arab. קפד *peregit opus*,) Ies. 38, 12.

קֶפֶד m. *excidium*, cum ה Paragog. *intensiuo*, קְפָדָה *excidium totale*, Ezech. 7, 25.

קִפֹּד m. *histrix* siue *erinaceus*, Ies. 14, 23. c. 34, 11. Zeph. 2, 14 ab *horridis aculeis*, ex significatione radicis Syr. קפד *horruit*, *horripilauit*. *Noctuam* cum quibusdam intelligit HILLERVS in *Hierophyt*. P. I. p. 149. seq. Aliorum explicationes collegerunt FVLLERVS in *Miscell. S.* L. I. c. 18. et BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. L. III. c. 36.

קִפּוֹז m. Ies. 34, 15. BOCHARTO l. c. P. II. L. III. c. 11. et in *Phaleg* p. 116. *serpens iaculus*, à *saltu* sic dictus, quo in arbores et in viatores *insilit*, à rad. קפז Chald. et Arab. *subsiliit*, *insiliit*, alias Arab. קפס et קפס, Chald. קפץ.

קָפַץ *contraxit*, *constrinxit*, *conclusit*, *occlusit*, *obturauit*, Chald. *subsiliit*, alias קפז. Praet. foem. קָפְצָה *occlusit*, Ps. 107, 42. Hiob. 5, 16. Fut. תִקְפֹּץ *occludes*, *occludas*, Deut. 15, 7. plur. יִקְפְּצוּ *occludent*, *obturabunt*, Ies. 52, 15. Niph. fut. pl. cum Nun Parag. יִקָּפֵצוּן *constringentur*, vt se loco mouere nequeant, SCHVLTENSIO *occidentur*, (coll. Arab. קפז et קפס *mortuus est*, proprie *subito*, vnde קפציאל *angelus occidens iuuenes*, apud Talmud.) Hiob. 24, 24. Pih. part. מְקַפֵּץ *subsiliens*, Cant. 2, 8.

קֵץ vid. sub rad. קצץ.

קָצַב *praecidit*, *abscidit*, (alias חצב et קטב,) Chald. et Aethiop. *determinauit*, *ordinauit*. Part. Pahul foem. pl. קְצוּבוֹת *praecisae: determinatae; ordinatae*, i. e. *inuicem similes*, vt BOCHARTVS et CLERICVS interpretantur; vel *lotae*, *ablutae*, coll. cognat. חצב Arab. (per *Cha* et *Dad*) *tinxit*, *intinxit*, Aethiop. *lauit*, *abluit*, Cant. 4, 2. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּקְצָב *et abscidit*, 2 Reg. 6, 6.

קֶצֶב et קֶצֶב m. 1) *praecisio*, *caesura*, i. e. *formatio*, *forma*, 1 Reg. 7, 25. 37. Verba enim *secandi* sensum quoque habent *formandi*, cuius rei exempla plurima vid. in *Arcano Form*. p. 112. 2) pl. קְצָבִים *fines*, *extremitates*, q. d. *abscissiones*, in regim. קִצְבֵי Ion. 2, 7.

קָצָה *abscidit*, *excidit*, *detruncauit*, *abrasit*. Infin. constr. קְצוֹת *exscindere*, Habac. 2, 10. Pih. part. מְקַצֶּה *abscindens*, *detruncans*, *detruncat*, Prou. 26, 6. Infin. קַצּוֹת *exscindere*, aliis *abscindere*, *detruncare*; vel petita significatione à קוץ, *taedio affici*. 2 Reg. 10, 32. Hiph. praet. pl. הִקְצוּ *abraserunt*, Leuit. 14, 41. infin. הִקְצוֹת (irregulariter pro הַקְצוֹת) *abradere*, Leuit. 14, 43.

קצה

קָצֶה m. *extremum*, *extremitas*, *finis*, q. d. *à reliquo abscissum*, Exod. 26, 28. c. 36, 33. Nah. 2, 10. etc. Aliquando pro *vniuersitate* siue *toto* sumi volunt, vt Gen. 19, 4. Ier. 51, 33. Pf. 19, 5. etc. quomodo et Arabes loqui, obseruat SCHVLTENS ad Gen. 19, 4. *Extrema* enim pertinent ad *complementum* rei, neque vllus dici potest orbem peragrasse, donec venerit ad *extrema*, dicente BOCHARTO in *Hieroz*. P. I. p. 356. In regim. קְצֵה Exod. 26, 35. Num. 20, 16. vnde cum Praefixo מִקְצֵה pro *à fine*, *post finem*, Gen. 8, 3. Deut. 4, 32. c. 14, 28. Ios. 3, 2. 2 Reg. 9, 10. etc. it. *ab vniuersitate*, Gen. 47, 2. cum Affixo קָצֵהוּ *extremum eius*, Gen. 47, 21. Exod. 19, 12. it. *vniuersitas eius*, i. e. *ad vnum omnes*, Ief. 56, 11. Pl. קָצִים, vnde cum Affixo et Praefixo מִקְצֵיהֶם *ex vniuersitatibus suis*, *ex omnibus se*, Ezech. 33, 2.

קֵצָה m. *extremitas*, *finis*, Ief. 2, 7. Nah. 2, 10. c. 3, 3. 9.

קָצָה f. id. Exod. 25, 19. c. 26, 4. c. 36, 11. c. 37, 8. in regim. קְצָת, cum Praefixo מִקְצָת (excidente Dagesch Forti,) sec. multos codices Dan. 1, 15. 18. vbi alii habent מִקְּצָת. Cum Affixo קְצָתָם, et cum Praefixo מִקְצָתָם (excidente similiter Dagesch,) *à fine illorum*, scil. annorum, Dan. 1, 5. Pl. קְצוֹת *extremitates*, *fines*, in regim. קְצוֹת Exod. 25, 18. 1 Reg. 6, 24. Ief. 40, 28. cum Praefixo מִקְּצוֹת *ab extremitatibus*, 1 Reg. 6, 24. Ief. 41, 9. et excidente Dagesch, מִקְצוֹת *ab vniuersitatibus*, i. e. *ab omnibus*, *ab vniuersis*, 1 Reg. 12, 31. c. 13, 33. cum Affixo קְצוֹתָם *extremitates eorum*, Pf. 19, 7. Sed cum Praefixo מ, מִקְצוֹתָם *ex vniuersitatibus suis*, i. e. *ex omnibus se*, Iud. 18, 2. 2 Reg. 17, 32.

קְצָת f. Chald. id. vnde in regim. קְצָת Dan. 4, 26. 31.

קָצוּ m. (mutata tertia radicali ה in ו,) id. Pl. קְצָוִים *extremitates*, *fines*, in regim. קַצְוֵי Pf. 48, 11. Pf. 65, 6. Ief. 26, 15.

קְצָוָה f. id. vnde pl. קְצָוֹת *extremitates*, Exod. 38, 5. Pf. 65, 9. cum Affixo קְצוֹתָיו *extremitates eius*, sec. Kethibh Exod. 37, 8. c. 39, 4. sed Kri habet קְצוֹתָיו, à sing. קָצָה.

קְצָת f. Chald. *pars*, à toto *abscissa*, Dan. 2, 24.

קִיצוֹן m. (pro קִצְיוֹן, vt אִיתוֹן pro אִתְיוֹן, סִיוָן pro סִוְיָן etc.) *extremus*, vnde foem. קִיצוֹנָה *extrema*, *extremum*, Exod. 26, 4. 10. c. 36, 11. 17.

מִקְצָת f. *pars*, à toto *abscissa*, Dan. 1, 2. Neh. 7, 70. Huc sec. quosdam pertinet מִקְצָתָם *pars illorum*, Dan. 1, 5.

קֶצַח m. Ief. 28, 25. 27. *nigella*, *melanthium*, *git*, (quod ab Hebr.

Hebr. ortum videtur, omissa vltima *gutturali* ח,) feminis genus, panibus et cibis loco condimenti indi solitum: confero cum ra. Arab. קוח *semina* siue *aromata ad condimentum cibi indita*, permutatis ו et צ, vnde قزح eiusmodi *semina*, *leguminis* vel *aromata*. PLINIVS L. XIX. c. 8. *Inferiorem crustam* (panis) *apium gitque cereali sapore condiunt*, et L. XX. c. 17. *Melanthii semen gratissimie panes condit*. Vid. quoque DIOSCORIDES L. III. c. 93.

קָצִין m. *dux*, *princeps*, Iud. 11, 6. 11. Prou. 6, 7. Ies. 3, 6. Dan. 11, 18. ignotae originis. Non abludit tamen radix Arab. חצן in 5 Coniug. *nobilis et praeclarus fuit*: Verba enim incipientia à litteris חצ et קצ in multis conueniunt. In regim. קְצִין Ies. 3, 7. pl. קְצִינִים *duces*, *principes*, in regim. קְצִינֵי Iof. 10, 24 Ies. 1, 10. Mich. 3, 1. 9. cum Affixo קְצִינַיִךְ *principes, duces tui*, Ies. 22, 3.

קָצַע *abscidit*, *abrasit*, *decorticauit*, Aethiop. *incuruauit*, Arab. *curuatus est*; sed Hebr. in Kal non occurrit. Hiph. fut. יַקְצִעַ *abradet*, *abradat*, Leuit. 14, 41.

קְצִיעוֹת pl. foem. *cortices casiae abrasi* et *decorticati*, Ps. 45, 9. Conf. SALMASIVS ad SOLINVM p. 920. seq. et HILLERVS in *Hierophyt*. P. I. p. 443. seq.

מִקְצוֹעַ m. *angulus*, q. d. *locus* aedificii *abscissus* siue *abruptus*; vel ex significatione radicis Aethiop. et Arab. *locus* aedificii *incuruatus*, Ezech. 46, 21. Neh. 3, 2. 19. 24. 25. 2 Chron. 26, 9. Pl. masc. מִקְצוֹעִים *anguli*, in regim. מִקְצוֹעֵי Ezech. 46, 22. plur. foem. מִקְצֹעוֹת Exod. 26, 24. c. 36, 29. cum Affixo מִקְצֹעֹתָיו *anguli eius*, Ezech. 41, 22. Inde formata sunt Participia 1) in Pyh. pl. foem. מְקֻצָּעוֹת *in angulum formata*: *angulata*, *angularia*, in regim. מְקֻצְעֹת (excidente Dagesch Forti,) Exod. 26, 23. c. 36, 28. 2) in Hoph. pl. foem. מְהֻקְצָעוֹת id. Ezech. 46, 22. Praeformante ה asseruata, more Chaldaeorum, pro מֻקְצָעוֹת.

מַקְצוּעָה f. *scalprum*, *quo abscinditur* et *abraditur*, vt Arab. مِقْطَع. Pl. מַקְצֻעוֹת *scalpra*, Ies. 44, 13.

קָצַף *ferbuit*, *efferbuit*, *aestuauit*, *spumauit*, metaphorice *grauiter succensuit*, *vehementer iratus est*. Praet. קָצַפְתִּי *irâ efferbui*, Ies. 47, 6. Zach. 1, 15. Part. קֹצֵף *succensens*, *irascens*, Zach. 1, 15. Infin. constr. קְצֹף *irâ efferuescere*, Ies. 57, 16. Fut. אֶקְצֹף

irascar, succensebo, Ies. 57, 16, 17. תִּקְצֹף succensebis, succen- succenseas, Num. 16, 22. Ies. 64, 8. יִקְצֹף succensebit, succenseat uit. 19, 6. Ios. 22, 18. Eccles. 5, 5. etc. Hiph. הִקְצִיף irâ efferuescere fit, ad iram concitauit. Praet. הִקְצַפְתָּ ad iram prouocasti, Deut. 7. Part. pl. מַקְצִיפִים ad iram concitantes, Deut. 9, 22. Infin. בְּהַקְצִיף iram prouocare, Zach. 8, 14. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיַּקְצִיפוּ ad iram prouocarunt, Ps. 106, 32. Hithpah. praet. cum Vau Conuers. וְהִתְקַצַּף et irâ apud se efferuescet, Ies. 8, 21. conf. de Verbis ffectuum sub Forma Coniugationis Hithpah. Arcan. Form. p. 524.

קְצַף Chald. id. Dan. 2, 12.

קֶצֶף m. 1) spuma aquae efferuescentis et aestuantis, Hos. 10, 7. ed cremium siue quisquilias cum LXX et KIMCHIO h. l. intelligit SCHVLTENS, fragmentum arboris siue rami KROMAYERVS, rad. Arab. קצף fregit. 2) Metaphorice ira vehemens, aestus irae, Num. 1, 23. Deut. 29, 28. Ios. 9, 20. 2 Reg. 3, 27. Ies. 34, 2. etc. cum ffixo קִצְפִּי ira mea, Ies. 60, 10. sed קֶצְפְּךָ ira tua, Ps. 38, 2.

קְצַף m. Chald. ira vehemens, Esr. 7, 23.

קְצָפָה f. Ioël. 1, 7. vulgo spuma, i. e. res nihili; rectius BOCHARTO in Hieroz. P. II. p. 469. fractio, fractura, ex significatione adicis Arab. HILLERO denique in Hierophyt. P. I. p. 161. languor, imiliter ex Arab.

קָצַץ abscidit, concidit, praecidit, amputauit, truncauit. Praet. defect. cum Vau Conuers. et ה Parag. וְקַצֹּתָה et amputabis, Deut. 5, 12. Part. Pahul קָצוּץ praecisus, amputatus, pl. קְצוּצִים praecisi, mputati, in regim. קְצוּצֵי Ier. 9, 26. c. 25, 23. c. 49, 32. Pih. praet. קִצֵּץ abscidit, amputauit, truncauit, Ps. 129, 4. et קִצַּץ 2 Reg. 18, 16. ut. cum Vau Conuers. וַיְקַצֵּץ et abscidit, truncauit, it. et concidit, 2 Reg. 16, 17. c. 24, 13. 2 Chron. 28, 24. Pyh. part. plur. מְקֻצָּצִי amputati, truncati, Iud. 1, 7.

קְצַץ Chald. id. vnde Pahel imper. pl. קַצִּצוּ abscindite, amputate, Dan. 4, 11.

קֵץ m. finis, extremitas, q. d. abscissio rei, Gen. 4, 3. Exod. 41. Ps. 119, 96. Hiob. 22, 5. etc. cum Affixo קִצּוֹ extremitas, finis ius vel suus, Ies. 37, 24. Dan. 9, 26. c. 12, 45. et קִצֹּה 2 Reg. 19, 23. l. קִצִּים fines, in regim. קִצֵּי, pro quo, resoluto Dagesch Forti in Nun, more Chaldaeorum, dictum putatur קִנְצֵי Hiob. 18, 2. Quidam tamen rectius per aucupia exponunt, SCHVLTENS per cautiosos laqueos, à rad. Arab. קנץ venatus est, venando cepit: vt נ t radicale.

קָצַר *fecuit, abfcidit, abbreuiauit, decurtauit,* fpec. *abfcidit fruges, meffuit, demeffuit,* et intranfitiue, *abbreuiatus, decurtatus eft.* Metaphorice, iunctum 1) cum Nomine יָד, indicat *abbreuiationem* et *imminutionem potentiae agendi,* Num. 11, 23. Ief. 50, 2. c. 59, 1. 2) cum Nomine נֶפֶשׁ et רוּחַ, opponitur *longanimitati* et *patientiae,* adeoque eius *abbreuiationem,* fcil. *indignationem, taedium* et *impatientiam* exprimit, Num. 21, 5. Iud. 10, 16. c. 16, 16. Hiob. 21, 4. Mich. 2, 7. Zach. 11, 8. etc. Praet. foem. קָצְרָה *abbreuiata eft,* Ief. 50, 2. c. 59, 1. pl. in paufa קָצֵרוּ *meffuerunt,* Ier. 12, 13. קְצַרְתֶּם *meffuiftis,* Hof. 10, 13. Part. praef. קוֹצֵר *metens, meffor,* Pf. 129, 7. Ier. 9, 21. pl. קוֹצְרִים *metentes, meffores,* 1 Sam. 6, 13. Ruth. 2, 3-7. part. Pahul pl. foem. קְצֻרוֹת *abbreuiatae,* i, e. *humiliores,* Ezech. 42, 5. Infin. abfol. קָצוֹר *abbreuiando,* Ief. 50, 2. infin. conftr. קְצֹר *metere,* Leu. 19, 9. 1 Sam. 8, 12. cum Affixo קְצִרְכֶם τὸ *metere fiue demetere veftrum,* Leu. 19, 9. c. 23, 22. Imper. pl. קִצְרוּ *metite,* 2 Reg. 19, 29. Ief. 37, 30. Fut. תִּקְצֹר *metes, metas,* Leu. 25, 5. Deut. 24, 19. fed תִּקְצַר *abbreuiabitur, abbreuiaretur,* Num. 11, 23. Hiob. 21, 4. יִקְצוֹר *metet,* Ief. 17, 5. Prou. 22, 8. Ecclef. 11, 4. pl. in paufa יִקְצוֹרוּ *metent, metunt, demetunt,* Pf. 126, 5. et fec. Kri Hiob. 24, 6. (vbi Kethibh habet יַקְצִירוּ in Hiph.) et fimul cum Nun Paragog. יִקְצְרֻהוּ Hiob. 4, 8. fed foem. תִּקְצֹרְנָה *abbreuiantur, decurtantur,* Prou. 10, 27. Pih. praet. קִצַּר *abbreuiauit, decurtauit,* Pf. 102, 24. Hiph. praet. הִקְצַרְתָּ *abbreuiafti, decurtafti,* Pf. 89, 45.

קָצֵר m. *abbreuiatus, decurtatus: curtus, breuis;* metaphorice, iunctum 1) cum יָד, *impotens, imbecillus, potentia agendi abbreuiatus* et *imminutus,* 2 Reg. 19, 26. Ief. 37, 27. quomodo et Arabes loquuntur; conf. SCHVLTENSII *Clauis Dialect.* p. 328. et *Notae* ad *Excerpta* ex *Ifpahanenfi,* poft *Vitam Saladini,* num. 8. 2) cum רוּחַ vel אַפַּיִם, *praeceps ad iram:* Germani dicunt kurtz angebunden, Prou. 14, 17. 29. In regim. קְצַר Prou. 14, 17. 29. Hiob. 14, 1. pl. קְצָרִים *abbreuiati, curti, breues,* 2 Reg. 19, 26. Ief. 37, 27.

קֹצֶר m. *abbreuiatio,* vnde קֹצֶר רוּחַ *abbreuiatio fpiritus,* i. e. *taedium* et *impatientia,* Exod. 6, 9. vid. antea in Verbo.

קָצִיר m. 1) *meffis, tempus abfciffionis frugum,* Gen. 8, 22. c. 30, 14. c. 45, 6. Iof. 3, 15. etc. (conf. de Nominibus *Temporis* fub hac Forma *Arcan. Form.* p. 103.) metonymice, ipfae *fruges,* Leu. 19, 9. c. 23, 22. Deut. 24, 19. 1 Sam. 8, 12. Ief. 16, 9. quo etiam pertinet קָצִיר Ief. 17, 5. quod vel dictum eft pro בְּקָצִיר *tempore meffis,* vel cum feq. קָמָה cohaeret, fiue per Afyndeton, *fruges et feges,* fiue

per

er Appositionem, *fruges*, *seges* scil. *stans* et *in culmum erecta.* regim. קְצִיר Gen. 30, 14. Exod. 34, 22. cum Affixo קְצִירְךָ *messis tua*, *fruges tuae*, Leu. 19, 9. Deut. 24, 19. 2) *frons*, *ramus viridis*, Ps. 80, 12. Hiob. 14, 9. c. 18, 16. et sec. quosdam c. 29, 19. dictus à *secando*, i. e. ab *acuto* et *viridi colore*. Vocabula enim *secandi* et *acuminis* ad *colores* referuntur, quos Graeci ὀξεῖς, Latini *acutos* vocant, conf. pluribus *Arcan. Form.* p. 65. 66. 68. 102. 110. 174. Sic Arab. خضر est *succidit*, *abscidit*, vt Hebr. קצר, it. *viruit*. Cum Affixo קְצִירוֹ *ramus eius*, Hiob. 18, 16. pl. קְצִירִים *rami*, vnde cum Affixo קְצִירֶיהָ *ramos suos*, Ps. 80, 12. 3) *arx*, *castellum*, *locus munitus* et quasi *abscissus*, (sicut מִבְצָר dicitur ab *abscindendo*,) Arab. قصر, Aethiop. ቅጽር: vti exponunt LVD. CAPELLVS et ALB. SCHVLTENS, 2 Sam. 23, 13.

קָר, קַר et קֹר vid. infra sub rad. קרר.

קָרָא in genere *sonum edidit*, Graec. φωνεῖν, quocunque modo id fiat, spec. 1) *vocauit*, *aduocauit*, *inuocauit*, vt Exod. 2, 7. Leu. 9, 1. Deut. 4, 7. c. 25, 8. 1 Sam. 9, 22. 1 Reg. 1, 41. Ps. 14, 4. etc. 2) *nominauit*, *nuncupauit*, vel nude, vt Gen. 1, 5. 1 Sam. 4, 21. Ruth. 1, 20. 21. vel addito Nomine שֵׁם, vt Gen. 11, 9. 19. 22. c. 27, 36. Exod. 15, 23. Ios. 7, 26. Aliud autem est *vocare nomen alicuius*, aliud *vocare* בְּשֵׁם, quod interdum significat vel *publice celebrare* et *praedicare*, vt Gen. 12, 8. c. 13, 4. Ps. 80, 19. Ps. 105, 1. Ies. 12, 4. Ier. 10, 25. 1 Chron. 16, 8. etc. vel *diserte* et *nomine tenus* ad aliquid *denominare* et *designare*, vt Exod. 31, 2. c. 35, 30. Ios. 21, 9. Esth. 2, 14. vel *ab alterius nomine denominare* et *cognominare*, Iud. 18, 29. Ies. 43, 7. c. 44, 5. 8. c. 48, 1. c. 65, 1. etc. quo HILLERVS in *Onomast. S.* p. 263. aliique etiam referunt Gen. 4, 26. quibus tamen contradicunt NEVBAVER in Dissert. de *varia indole Interpretum S. S.* p. 29. et Cl. I. G. PRIES in Dissert. de b. *Lutheri versione verborum* Gen. 4, 26. 3) *clamauit*, Deut. 24, 15. 2 Sam. 22, 7. Ps. 3, 5. Hiob. 5, 1. Ies. 40, 3. etc. 4) *proclamauit*, *indixit*, 1 Reg. 21, 9. Ier. 36, 9. Ion. 3, 5. Ioël. 1, 14. Esr. 8, 21. 5) *legit*, Exod. 24, 7. Deut. 17, 19. 2 Reg. 5, 7. Ies. 29, 11. Ier. 36, 6. 13. 15. Habac. 2, 2. Metonymice *vocari* interdum idem est, quod *reuera esse*, vt Ies. 14, 20. c. 56, 7. Sed significatio *occurrendi* pertinet ad rad. קרה, quae saepe Formam suam à קרא mutuatur. Denique Prou. 27, 16. magis quadrat significatio radicis Arab. קרא *collegit in vnum*, it. *arcte tenuit*, et Ies. 41, 3. SCHVLTENS exponit *docuit*, similiter ex Arab. Con-

ftruitur cum Accusat. vel cum ב, ל, אל, על. Praet. קָרָא vocauit, Gen. 1, 5. 10. Exod. 35, 30. et saepius, per Ellipsin Nominis איש quiuis, impersonaliter, vocatum est, man hat genennet, vt Gen. 11, 9. c. 16, 14. c. 19, 22. c. 25, 30. etc. foem. קָרְאָה vocauit, Gen. 29, 35. 1 Chron. 4, 9. et cum terminatione Chald. וְקָרָאת et vocabit, Ies. 7, 14. quod alibi est pers. 2 foem. et vocabis, Gen. 16, 11. Ies. 60, 18. sic sec. Kri Ier. 3, 4. vbi Kethibh habet קָרָאתִי vocasti, cum Iod Parag. Aliud vid. in rad. קרה. Pl. קְרָאתֶם vocastis, Iud. 14, 15. Part. praes. קוֹרֵא vocans, inuocans, clamans, Ps. 42, 8. Ies. 21, 11. Aliud vid. inter Nomina. Plur. קֹרְאִים (ex Syrismo pro קוֹרְאִים,) vocantes, inuocantes, clamantes, Ps. 99, 6. in regim. קֹרְאֵי ibid. cum Affixo קֹרְאָיו inuocantes eum, Ps. 145, 18. Part. Pahul קָרוּא vocatus, inuitatus, Esth. 8, 12. pl. קְרוּאִים vocati, inuitati, 1 Sam. 9, 22. it. celebrati, famigerati, sec. quosdam, Ezech. 23, 23. et קְרֻאִים 1 Sam. 9, 13. 1 Reg. 1, 41. in regim. קְרוּאֵי sec. Kri Num. 1, 16. et Kethibh c. 26, 9. (vbi altera lectio habet קְרִיאֵי,) cum Affixo קְרֻאֶיהָ inuitati eius, Prou. 9, 18. Infin. constr. קְרֹא vocare, inuocare, legere, proclamare etc. Gen. 4, 26. 1 Sam. 3, 6. 8. et simul assumta terminatione ות, à Quiescentibus tertia radicali ה, קְרֹאות (cum ו otioso,) Iud. 8, 1. cum Affixo קָרְאִי τὸ vocare siue clamare meum, Ps. 4, 2. 4. Ps. 69, 4. Imper. קְרָא voca, clama, lege etc. Deut. 31, 14. Iud. 7, 3. cum Affixo et Nun Epenthet קְרָאֶנָּה lege illud, Ier. 36, 15. pl. קִרְאוּ vocate, proclamate, Iud. 16, 25. 1 Reg. 21, 9. 12. in pausa קְרָאוּ legite, Ies. 34, 16. cum Affixo קְרָאֻהוּ inuocate eum, Ies. 55, 6. foem. קְרֶאןָ קְרָאן vocate, Ruth. 1, 20. et per Apocopen קְרָאֶן Exod. 2, 20. Fut. cum Vau Conuers. וָאֶקְרָא et vocaui, clamaui, Gen. 39, 14. 15. 18. Ies. 45, 4. cum ה Parag. וָאֶקְרָאֶה 1 Sam. 28, 15. תִּקְרָא vocabis, inuocabis, leges etc. Gen. 17, 15. Deut. 31, 11. foem. תִּקְרְאִי id. Hos. 2, 18. et sec. Kri Ier. 3, 19. (vbi Kethibh habet תִּקְרְאוּ vocabitis, in plur.) יִקְרָא vocabit, inuocabit, clamabit etc. Gen. 2, 19. Leuit. 13, 45. sed Prou. 17, 16. colligit vel tenet, (ex significatione radicis Arab.) LVTHERVS: er will das Oel mit der Hand fassen, et sic quoque MOERLIVS in Scholiis Crit. ad l. c. cum Vau Conuers. וַיִּקְרָא et vocauit, inuocauit, clamauit, legit, Gen. 1, 5. 8. 10. Exod. 1, 18. et impersonaliter, (vt in praet.) et vocatum est, man hat genennet, Gen. 35, 8. Num. 11, 34. Iud. 6, 32. etc. cum Affixo יִקְרָאוֹ vocabit eum, irregulariter pro יִקְרָאֵהוּ, Ier. 23, 6. pl. יִקְרְאוּ vocabunt, vocant etc. Deut. 2, 11. 20. Iud. 10, 4. in pausa et cum Vau Conuers. וַיִּקְרָאוּ et proclamarunt, 2 Reg. 10, 20. cum Affixo

יִקְרָאֻנְנִי, ex Syrismo, adscito Nun, inuocabunt me, Prou. 1, 28. Item תִּקְרֶאנָה vocabitis, vocetis, Ruth. 1, 20. 21. Niph. praet. נִקְרָא vocatus, inuocatus, lectus, um, est etc. Deut. 28, 10. Neh. 13, 1. נִקְרֵאתִי vocata sum, Esth. 4, 11. Part. נִקְרָא vocatus, Ies. 43, 7. pl. נִקְרָאִים vocati, Ies. 48, 1. Esth. 6, 1. Fut. יִקָּרֵא vocabitur, vocatur, etc. Gen. 2, 23. Deut. 3, 13. pl. יִקָּרְאוּ vocabuntur, vocabantur, 1 Chron. 23, 14. Pyh. praet. קֹרָא vocatus, um, est, Ies. 48, 8. c. 65, 1. Ezech. 10, 13. part. מְקֹרָא vocatus, cum Affixo מְקֹרָאִי vocate mi, i. e. à me, Ies. 48, 12. Reliqua vid. in rad. קרה.

קְרָא vel קְרָה Chald. id. Part. praes. קָרֵא clamans, Dan. 3, 4. c. 4, 11. c. 5, 7. part. Pehil קְרִי lectus, a, scil. est, vel potius Pehil abiit in Verbum Finitum, lectum est, Esr. 4, 18. 23. conf. similia in rad. Chald. זרב. Infin. מִקְרָא legere, Dan. 5, 8. 16. fut. אֶקְרֵא legam, Dan. 5, 17. יִקְרֵה leget, Dan. 5, 7. pl. יִקְרוֹן legerent, Dan. 5, 15. Ithpehel fut. יִתְקְרֵי vocetur, Dan. 5, 12.

קֹרֵא m. nomen auis, à clamando, 1 Sam. 26, 20. Ier. 17, 11. vulgo perdix vel coturnix, vt Arab. [illegible], conf. VRSINI Quaestion. Bibl. L. VI. num. 3. BOCHARTVS rusticulae vel gallinaginis speciem intelligit, Chald. קוראה et קוריה, Arab. قارية. Conuenit German. Krähe: hinc de cornice exponit THEOD. HASAEVS in Biblioth. Brem. Class. III. Fasc. III. Differt. 8.

קָרִיא m. vocatus, et quidem diserte et nomine tenus, siue denominatus, deputatus. Pl. קְרִיאִים vocati, deputati, in regim. קְרִיאֵי Num. 16, 2. et sec. Kethibh c. 1, 16. et sec. Kri c. 26, 9. vbi in altera lectione exstat קְרוּאֵי.

קִרְאָה f. occursus, vid. sub rad. קרה.

קְרִיאָה f. proclamatio, praeconium, Ion. 3, 2.

מִקְרָא m. 1) conuocatio populi: populus conuocatus, coetus, Exod. 12, 16. Leuit. 23, 3. 7. 8. Num. 10, 2. Ies. 1, 13. etc. pl. מִקְרָאִים conuocationes, coetus, in regim. מִקְרָאֵי Leuit. 23, 2. 4. 37. cum Affixo מִקְרָאֶהָ (pro מִקְרָאֶיהָ) conuocationes, coetus eius, Ies. 4, 5. 2) scriptura, quae legitur, Neh. 8, 8.

קָרַב et קָרֵב propinquus fuit vel factus est, appropinquauit, accessit; speciatim de appropinquatione siue aggressione hostili vsurpatur, (Syr. קרב, Arab. חרב bellauit,) vt Deut. 20, 2. 10. Ps. 27, 2. vt et de congressu venereo, Gen. 20, 4. Leu. 18, 6. 14. Ies. 8, 3. Ezech. 18, 6. sicut Graec. πλησιάζω 2 Macc. 6, 4. et apud alios scriptores, obseruante GATAKERO de Stylo N. T. c. 11. Praet. foem. קָרְבָה appropinquauit, Deut. 15, 9. in pausa קָרָבָה Zeph. 3, 2. Infin. constr.

constr. קְרֹב *appropinquare, accedere*, 2 Sam. 15, 5. Pf. 27, 2. cum ה Parag. קָרְבָה Exod. 36, 2. cum Affixis קָרְבְכֶם τὸ *accedere vestrum*, Deut. 20, 2. (cum gemino (ְ) breui, quorum prius ortum est ex (ְ) simplici, ficut in praeced. קָרְבָה, alterum ex (ֲ), pro ר, קֳרָבְכֶם imitante litteras *gutturales*, ficut in קָטָנְךָ et קָטְנִי;) קָרְבָתָם τὸ *accedere eorum*, Exod. 40, 32. Leu. 16, 1. ex קָרְבָה, mutato ה Parag. in ת, instar ת foem. Imper. קְרַב *appropinqua, accede*, Leuit. 9. 7. Deut. 5, 22. cum ה Parag. קָרְבָה Pf. 69, 19. pl. קִרְבוּ *appropinquate, accedite*, Exod. 16, 9. Leu. 10, 4. Fut. cum Vau Conuers. וַתִּקְרַב *et accessi*, Deut. 22, 14. Ief. 8, 3. תִּקְרַב *accedes, accedas*, Exod. 3, 5. Leu. 18, 14. 19. יִקְרַב *accedet, accedat*, Gen. 37, 18. Exod. 12, 48. pl. נִקְרַב *accedemus*, Iof. 8, 5. cum ה Parag. נִקְרְבָה *accedamus*, 1 Sam. 14, 36. in pausa נִקְרָבָה Ief. 41, 1. וַתִּקְרְבוּ *et accesserunt*, Ezech. 37, 7. in *foem.* pro וַתִּקְרַבְנָה, cum Afformante *masc.* conf. SCHVLTENSII *Gram. Hebr.* p. 280. Archaismo id tribuit Celeb. C. B. MICHAELIS in Differt. de *Soloecismo Generis* p. 9. Niph. נִקְרַב *adductus est*, q. d. *appropinquans factus est: stitit se*. Praet. cum Vau Conuers. וְנִקְרַב *et sistet se, sistetur*, Exod. 22, 8. pl. וְנִקְרַבְתֶּם *et sistetis vos*, Iof. 7, 14. Pih. קֵרַב *propinquum* siue *appropinquare fecit, adduxit, aduertit, admonuit, applicauit*, et intransitiue, *cito* vel *proxime appropinquauit*. Praet. קֵרַבְתִּי *propinquam feci*, Ief. 46, 13. pl. קֵרְבוּ *aduerterunt, applicarunt*, Hof. 7, 6. it. *appropinquarunt*, Ezech. 36, 8. Imper. קָרֵב *admoue*, Ezech. 37, 17. pl. קָרְבוּ *adducite*, Ief. 41, 21. Fut. cum Affixo et Nun Epenthet. אֲקָרְבֶנּוּ *accedere facerem* siue *finerem eum*, fcil. ad bellum inferendum, Hiob. 31, 37. תְּקָרֵב *appropinquare facis* siue *finis, propius admittis*, Pf. 65, 5. Hiph. הִקְרִיב *appropinquare fecit, adduxit, attulit*, et de *sacrificiis, obtulit*, Leu. 7, 8. 35. Num. 7, 18. 19. et intransitiue, *appropinquauit*, Gen. 12, 12. Exod. 14, 10. Praet. foem. הִקְרִיבָה *attulit*, Iud. 5, 25. Part. מַקְרִיב *afferens, offerens*, Leu. 3, 1. 7. Num. 7, 12. pl. מַקְרִיבִים *offerentes*, Leu. 21, 6. in regim. מַקְרִיבֵי Num. 16, 35. Infin. הַקְרִיב *offerre*, Leu. 7, 38. Num. 9, 7. Imper. הַקְרֵב *accedere fac* siue *iube, adduc*, it. *offer*, Exod. 28, 1. Leu. 9, 2. cum Affixo הַקְרִיבֵהוּ *offer illud*, Malach. 1, 8. Fut. תַּקְרִיב *accedere iubebis* siue *iubeas, adducas*, it. *offeres, offeras*, Exod. 29, 4. Leuit. 2, 4. יַקְרִיב *offeret*, Leuit. 1, 2. 3. Num. 16, 5. cum Vau Conuers. וַיַּקְרֵב *et accedere iussit, adduxit*, it. *et attulit, obtulit*, Leuit. 8, 6. 13. 18. Num. 16, 10. pl. תַּקְרִיבוּ *offeretis, offeratis*, Leuit. 1, 2. c. 2, 11. et cum Nun Parag. תַּקְרִיבוּן *adducetis, afferetis, afferatis*, Deut. 1, 17.

קְרֵב Chald. id. Dan. 3, 26. Praet. קִרְבֵת *accessi*, Dan. 7, 17. plur. קְרֵבוּ (cum Chirek,) *accesserunt*, Dan. 3, 8. c. 6, 13. infin. מִקְרַב, vnde cum Affixo מִקְרְבֵהּ τὸ *accedere eius*, Dan. 6, 21. Pahel fut. תְּקָרֵב *offeres, offeras*, Esr. 7, 17. Aphel praet. pl. הַקְרִיבוּ *obtulerunt*, Esr. 6, 17. cum Affixo הַקְרְבוּהִי *accedere fecerunt, adduxerunt eum*, Dan. 7, 13. part. pl. מְהַקְרְבִין *offerentes*, Esr. 6, 10.

קָרֵב m. *appropinquans, accedens*, Num. 1, 51. c. 3, 10. 38. c. 17, 28. c. 18, 7. 1 Sam. 17, 41. 2 Sam. 18, 25. 1 Reg. 4, 27. pl. קְרֵבִים *appropinquantes, accedentes*, Deut. 20, 3. Ezech. 40, 45. c. 45, 4.

קָרוֹב m. 1) *propinquus, um*, siue *loco*, Gen. 19, 20. Deut. 22, 2. 1 Reg. 8, 46. etc. siue *tempore*, Deut. 32, 35. Ies. 13, 6. Ier. 48, 16. Ezech. 7, 7. siue *cognatione* et *affinitate*, 2 Sam. 19, 43. Ruth. 2, 20. Ps. 38, 12. Hiob. 19, 14. Neh. 13, 4. siue *dignitate*, Esth. 1, 14. siue *frequentiori vsu: bene notus, um*, Ps. 75, 2. Ier. 12, 2. prout et Arab. קרב *bene notum esse* significat, (conf. contra רחק Deut. 30, 11. et vid. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Ps. 75, 2.) siue *fauore* et *ope*, Ps. 34, 19. Ps. 119, 151. Ps. 145, 18. etc. 2) *qui appropinquat, appropinquans*, Leuit. 10, 3. Ezech. 42, 13. c. 43, 19. 3) *breuis, e*, Hiob. 20, 5. ex Arab. Cum Affixo קְרֹבוֹ *propinquus suus*, Exod. 32, 27. Ps. 15, 3. קְרֹבִים *propinqui*, Deut. 4, 7. Ios. 9, 16. cum Affixo קְרֹבַי *appropinquantes ad me*, Leu. 10, 3. *propinqui mei*, Ps. 38, 12. Hiob. 19, 14. foem. קְרוֹבָה *propinqua, um*, Gen. 19, 20. Leu. 21, 3. Deut. 21, 3. 1 Reg. 8, 46. etc. pl. קְרֹבוֹת *propinqua*, Ier. 48, 23. Ezech. 22, 5.

קְרָב *appropinquatio hostilis, aggressio, praelium, conflictus*, 2 Sam. 17, 11. Ps. 55, 19. 22. Ps. 78, 9. Hiob. 38, 23. Eccles. 9, 18. Zach. 14, 3. etc. pl. קְרָבוֹת *praelia, bella*, Ps. 68, 31.

קְרָב m. Chald. id. Dan. 7, 21.

קֶרֶב m. 1) *breuitas*, vnde בְּקֶרֶב *in breuitate (annorum,)* i. e. *breui tempore*, Habac. 3, 2. מִקֶּרֶב *post breuitatem*, i. e. *breui*, sec. Kethibh Ps. 74, 11. in quem locum conf. SCHVLTENSII *Animaduers. Philol.* 2) *intimum*, centro rei *proximum*, Gen. 45, 6. Ps. 55, 12. Ps. 101, 2. Ies. 5, 25. etc. specialiter *intimum corporis animalis:* vt *cor, intestina, venter, vterus* etc. Gen. 25, 22. c. 41, 21. Exod. 12, 9. Leuit. 1, 13. Ier. 4, 14. Prou. 26, 24. et *animi:* vt *mens* siue *cogitatio, desiderium* etc. Ps. 5, 10. Ps. 49, 12. Cum Affixis קִרְבִּי *intimum mei*, Ies. 16, 11. קִרְבֶּנָה *intimum, venter illarum*, cum ה Paragog. et (ֶ) loco (ָ), pro קִרְבָּן, Gen. 41, 21. pl. קְרָבִים *intima*, vnde cum Affixo קְרָבַי *intima mea*, Ps. 103, 1.

קִרְבָה f. *propinquitas*, vnde in regim. קִרְבַת Pſ. 73, 28. Ieſ. 58, 2. Aliis eſt Infinit. nominaſcens, cum ה Parag. קָרְבָה.

קָרְבָן ſec. plurimos codices Ezech. 40, 43. (ex Pihel,) alibi ſemper קָרְבָּן m. *oblatio*, *donum*, idque (vi Formae) *largum et eximium*, Leuit. 1, 20. c. 7, 14. c. 17, 4. c. 27, 9. 11. in regim. קָרְבַּן Leuit. 2, 1. Num. 7, 7. cum Affixis קָרְבָּנִי *oblatio mea*, Num. 28, 2. קָרְבַּנְכֶם *oblatio veſtra*, Leuit. 1, 2. plur. קָרְבָּנִים *oblationes*, cum Affixo קָרְבְּנֵיהֶם *oblationes ſuas*, Leuit. 7, 38.

קֻרְבָּן m. id. in regim. קֻרְבַּן Neh. 10, 35. c. 13, 31.

קַרְדֹּם m. *ſecuris*, compoſ. ex 2 ſynonymis קרט Arab. *ſecuit*, (Syr. חרט) et רדם Hebr. *abſcidit*, *ſuccidit*. Cum Affixo קַרְדֻּמּוֹ *ſecurim ſuam*, 1 Sam. 13, 20. pl. maſc. קַרְדֻּמִּים *ſecures*, 1 Sam. 13, 21. pl. foem. קַרְדֻּמּוֹת Iud. 9, 48. Pſ. 74, 5. Ier. 46, 22.

קָרָה *occurrit*, *obuenit*, *euenit*, *accidit*. Formam ſuam ſaepiſſime à קרא mutuatur. Praet. cum Affixo קָרָהוּ *euenit illi*, Eſth. 4, 7. c. 6, 13. cum Vau Conuers. et petita Forma à קרא, וּקְרָאָהוּ *et eueniet illi*, Gen. 42, 38. foem. more Chald. וְקָרָאת *et obueniet*, Deut. 31, 29. Aliud vid. in קרא. Pl. cum Affixo קְרָאֻנִי *euenerunt*, *acciderunt mihi*, Ier. 13, 22. Part. praeſ. pl. קֹרוֹת Gen. 42, 29. et קֹראוֹת *euenientia*, *accidentia*, vnde cum Affixo קֹראֹתֶיךָ *accidentia tibi*, Ieſ. 51, 19. Fut. יִקְרֶה *eueniet*, *euenit*, Eccleſ. 2, 14. c. 9, 11. Dan. 10, 14. et יִקְרָא Gen. 49, 1. cum Vau Conuers. per Apocopen וַיִּקֶר *et accidit*, Ruth. 2, 3. cum Affixis יִקְרֵנִי *eueniet*, *euenit mihi*, Eccleſ. 2, 15. יִקָּרְךָ *eueniet tibi*, 1 Sam. 28, 10. (cum Dageſch Forti *affectuoſo*, de quo vid. infra in Nom. מִקְרֶה,) יִקְרָאֶנּוּ *eueniet illi*, Gen. 42, 4. pl. foem. תִּקְרֶינָה *euenient*, Ieſ. 41, 22. et תִּקְרֶאנָה Exod. 1, 10. Niph. praet. נִקְרָה *obuiam factus eſt*, Exod. 3, 18. et נִקְרָא Exod. 5, 3. 2 Sam. 20, 1. Ier. 4, 20. נִקְרֵיתִי *obuiam factus ſum*, 2 Sam. 1, 6. Infin. נִקְרֹא q. d. *obuiam euadendo*, *incidendo*, 2 Sam. 1, 6. ſine Praeformante Temporis ה, vt Iud. 11, 25. 1 Sam. 2, 27. 2 Sam. 6, 20. Ier. 50, 5. Hoſ. 10, 15. Fut. אִקָּרֶה *obuiam fiam*, Num. 23, 15. יִקָּרֶה *obuiam fiet*, Num. 23, 3. (vnde cum Vau Conuers. per Apocopen וַיִּקָּר *et obuiam factus eſt*, Num. 23, 4. 16.) et יִקָּרֵא Deut. 22, 6. וַיִּקָּרֵא *et obuiam factus eſt*, 2 Sam. 18, 8. Pihel קֵרָה *contignauit*, ſignificationem accipit à קוֹרָה *tignus*, *trabs*, vid. ergo poſt קוֹרָה. Hiph. praet. הִקְרָה *obuenire fecit*, Gen. 27, 20. pl. cum Vau Conuers. וְהִקְרִיתֶם *et occurrere facietis*, i. e. *quaeretis*, Num. 35, 11. imper. הַקְרֵה *obuenire fac*, Gen. 24, 12. fut. cum Vau Conuers. וַתַּקְרֵא *et euenire feciſti*, Ier. 32, 23.

קְרָה Chald. *vocauit*, it. *legit*, vid. antea קְרָא.

קֹרָה f. *tignus*, *trabs*, sic dicta putatur, quod *trabes* in aedificiis ita disponantur, vt altera alteri *occurrat* et *opposita* sit, 2 Reg. 6,2.5. Cum Affixo קֹרָתִי *trabs mea*, per Synecdochen vel Μετωνυμ pro *domus mea*, Gen. 19,8. pl. קֹרוֹת *trabes*, Cant. 1,17. 2 Chron. 3,7. Aliud vid. supra in ipso Verbo. Inde formatum est Verbum in Pihel

קֵרָה *contignauit*. Praet. pl. cum Affixo קֵרוּהוּ *contignarunt eam*, Neh. 3,3. 6. Part. מְקָרֶה *contignans*, metaphorice dicitur Ps. 104,3. Aliud vid. inter Nomina. Infin. קָרוֹת *contignare*, Neh. 2,8. 2 Chron. 34,11.

קֶרִי, in pausa קֶרִי *occursus*: vnde *ira* קֶרִי *occursus*, qua quis alteri *iratus occurrit*, Leuit. 26,28. בְּקֶרִי *cum occursu*, i. e. *contra*, *in aduersum*, Leuit. 26,24. 27. 40. 41. et omisso ב, eodem sensu, Leuit. 26,21. 23. 28.

קְרָאָה m. id. In regim. קְרַאת, et per Syrismum, קְרָאת, vnde semper cum ל, לִקְרַאת *in occursum*, *obuiam*, Gen. 15,10. Exod. 4, 27. Num. 21,24. Ios. 8, 14. etc. cum Affixis קְרָאתִי (ex simili Syrismo pro קְרָאתִי,) et cum ל, לִקְרָאתוֹ *in occursum eius*, *obuiam ei*, Gen. 14,13. Exod. 7, 15. לִקְרַאתְכֶם (pro לִקְרַאתְכֶם) *obuiam vobis*, Deut. 1,44. 2 Reg. 1,7. etc.

קִרְיָה f. *vrbs*, *ciuitas*, Deut. 2,36. 1 Reg. 1, 41. 45. Prou. 11, 10. Hiob. 39,7. etc. à *frequenti occursu* hominum; vel potius à *congregatione* hominum, ex significatione radicis Arab. קרא *collegit*, *congregauit in vnum*. In regim. קִרְיַת Ps. 48,3. Prou. 10,15.

קִרְיָא Chald. id. Esr. 4,15. et קִרְיָה Esr. 4,10. in Statu Emphat. קִרְיְתָא Esr. 4,12. 13. 15. 16. 19.

קֶרֶת f. id. Prou. 8,3. c. 9,3,14. c. 11, 11. Hiob. 29,7.

מִקְרֶה m. *euentus*, *casus*, *accidens*, 1 Sam. 6,9. c. 20,26. Eccles. 2,14. c. 3,19. c. 9,2.3. in regim. מִקְרֵה Eccles. 2,5. et cum Dagesch, מִקְּרֵה Deut. 23,11. vbi tamen ex Arab. per *fluxum* exponunt GVISIVS ad *Berachoth* c. 3. §. 4. et CLERICVS in *Commentar*. Dagesch Forte *affectuosum* est et nota *celeritatis*, coll. *Introduct. in ling. Hebr*. p. 160. Cum Affixo מִקְרֶהָ *casus eius*, Ruth. 2, 3.

מְקָרֶה m. *contignatio*: *contignatum*, *contabulatum*, Eccles. 10,18. Verbale ex Coniug. Pih. קֵרָה *contignauit*.

קָרַח *glabrauit*, *decaluauit*: *decaluauit se*, *glabrauit se*. Imper. Foem. קָרְחִי *decalua te*, Mich. 1,16. Fut. cum ה Paragog. יִקְרְחָה *decal-*

decaluabit se, *decaluet se*, sec. Kethibh Leuit. 21, 5. sed Keri יִקְרְחוּ *decaluent se*, in plur. Niph. fut. יִקָּרֵחַ *decaluabitur*, vel potius sensu *reciproco*, *decaluabit se*, Ier. 16, 6. Hiph. praet. pl. cum Vau Conuers. וְהִקְרִיחוּ *et caluitium facient* siue *inducent*, Ezech. 27, 31. Hoph. part. מֻקְרָח *caluitio affectum*, *decaluatum*, Ezech. 29, 18.

קֶרַח m. 1) *gelu*, *frigus*, q. d. *decaluatio terrae et arborum*, Gen. 31, 40. Ier. 36, 30. Hiob. 6, 16. 2) *glacies*, Hiob. 37, 10. c. 38, 29. sicut Lat. *gelu* et *frigus* et *glaciem* denotat, per Metonymiam *Causae Efficientis* pro *Effecto*, vel à *glabritie*; sicut Lat. *glacies* dicitur ab Hebr. חלק *glaber fuit*. 3) *crystallus*, Ezech. 1, 22. ob similitudinem cum *glacie*, vel quod *crystallus* fiat ex *gelu* vehementer concreto, teste PLINIO L. XXXVII. c. 2. sicut Graec. κρύσταλλος *glaciem* et *crystallum* significat.

קֶרַח m. *glacies*, vel potius *grando*. Cum Affixo קַרְחוֹ *glaciem* siue *grandinem suam*, Ps. 147, 17.

קֵרֵחַ (Formae dagessandae,) m. *decaluatus*, *caluus*, Leuit. 30, 40. 2 Reg. 2, 23.

קָרְחָה f. *decaluatio*, *caluitium*, Leuit. 21, 5. Deut. 14, 1. Ies. 3, 24. Ier. 47, 5. Ezech. 7, 18. etc. et semel cum א pro ה, קָרְחָא Ezech. 27, 31. cum Affixo קָרְחָתֵךְ *caluitium tuum*, Mich. 1, 16.

קָרַחַת (Formae dagessandae,) f. id. Leuit. 13, 42. cum Affixo קָרַחְתּוֹ *caluitium eius*, Leuit. 13, 43. 55.

קָרַם *obduxit*, *incrustauit*. Praet. cum Vau Conuers. וְקָרַמְתִּי *et obducam*, Ezech. 37, 6. fut. וַיִּקְרַם *et obduxit*, scil. *Deus*, vel *caro*, (quod praecessit,) aliis intransit. *et obduxit se*, *obducta est*, Ezech. 37, 8.

קָרַן in genere *emisit*, *exseruit*, spec. 1) *radios*, siue *splenduit*, *radiauit*, Exod. 34, 29. 30. 35. 2) *cornua*, vnde in Hiph. part. מַקְרִן *cornua emittens* siue *gerens*, Ps. 69, 32. quod tamen etiam à seq. Nomine קֶרֶן formatum esse potest.

קֶרֶן com. 1) *cornu*, ex capite animalis *exsertum*, Dan. 8, 5. 8. 9. 21. per Metonymiam, *vasculum corneum*, 1 Sam. 16, 1. 1 Reg. 1, 39. et *buccina* siue *tuba*, vt Graec. κέρας et Lat. *cornu*, Ios. 6, 4. 5. et sec. quosdam 1 Chron. 25, 5. Metaphorice symbolum est *potentiae* et *roboris*, 1 Sam. 2, 1. Ps. 75, 6. 11. Ier. 48, 25. Ezech. 29, 21. Amos. 6, 13. it. *regni* siue *imperii*, 1 Sam. 2, 10. Ps. 132, 17. Inde cum Affixo est קַרְנִי *cornu meum*, 1 Sam. 2, 1. Ps. 92, 11. Dual. קַרְנַיִם *duo*

duo cornua, vtrumque cornu, Amos. 6, 13. Habac. 3, 4. in regim. קַרְנֵי Deut. 33, 17. 1 Reg. 22, 11. cum Affixo קַרְנָיו *cornua sua*, Gen. 22, 13. Plur. קְרָנוֹת *cornua*, Zach. 2, 2. 4. in regim. קַרְנוֹת Pf. 75, 11. Zach. 2, 4. 2) *vertex* siue *iugum montis alte exsertum*, Ies. 5, 1. Arab. karnon *cornu* et *vertex montis* dicitur. Sic Lat. *cornu Parnassi* dixit STATIVS *Theb.* V. 532. Graec. κέρατα etiam de *montibus* et *promontoriis* adhibetur, et multi montes in regionibus septentrionalibus, vt et in Heluetia, à voce German. Horn denominantur: vt Schreckhorn, Buchhorn etc. 3) *eminentia* in 4 angulis altaris; sicut Graec. κέρατα quasuis *eminentias* denotat, testibus HESYCHIO et EVSTATHIO. Plur. קְרָנוֹת *eminentiae*, Ezech. 43, 15. in regim. קַרְנוֹת Exod. 29, 12. Leuit. 4, 7. 18. 25. 30. 34. cum Affixo קַרְנֹתָיו *eminentiae eius*, Exod. 27, 12. 1 Reg. 1, 50.

קֶרֶן com. *cornu*, vnde dual. קְרָנַיִם *duo cornua*, *vtrumque cornu*, Dan. 8, 3. 6. 20. cum Affixo קְרָנָיו *cornua eius*, Dan. 8, 7.

קֶרֶן com. Chald. id. Dan. 7, 8. in Statu Emphat. קַרְנָא Dan. 3, 5. 7. 10. 15. c. 7, 8. 11. 20. 21. Dual. קַרְנַיִן proprie quidem *duo cornua*, sed Dan. 7, 7. abusiue de *decem cornibus* vsurpatur. In Statu Emphat. קַרְנַיָּא Dan. 7, 8. 20. 24.

קָרַס *curuus fuit*, *curuatus*, *inflexus est*. Praet. pl. קָרְסוּ *incuruati sunt*, Ies. 46, 2. part. praes. קֹרֵס *incuruatus*, Ies. 46, 1.

קֶרֶס m. *ansula*, *vncinus*, à *curuitate* et *forma inflexa*. Pl. קְרָסִים *ansulae*, *vncini*, Exod. 26, 6. 11. 33. c. 36, 13. in regim. קַרְסֵי Exod. 26, 6. 11. c. 36, 13. 18. cum Affixo קְרָסָיו *ansulae*, *vncini eius*, Exod. 35, 11. c. 39, 33.

קַרְסֹל m. *talus*, *incurua* et *mollior* illa calcanei pars, qua mediante *molliter incedimus*, compos. ex קרס *curuus fuit*, et רסל Arab. *molliter incessit*. Plur. קַרְסֻלִּים, vel dual. קַרְסֻלַּיִם, vnde cum Affixo קַרְסֻלָּי *tali mei*, 2 Sam. 22, 37. Pf. 18, 37.

קָרַע 1) *scidit*, *rupit*, *lacerauit*: de *scissione altaris*, 1 Reg. 13, 3. 5. *vestium* etc. 2) *abscidit*, *abrupit*, 1 Reg. 15, 28. Ezech. 13, 20. 21. 3) *incidit*, *excidit*: vt *foramina* pro fenestris; aut, si mauis, *formauit*, *parauit*, (coll. de Verbis *secandi* rad. צור etc.) Ier. 22, 14. 4) *proscidit verbis*, *lacerauit famam* alicuius, Pf. 35, 15. conf. statim Chald. קְרַץ. 5) *rumpere oculos stibio*, Ier. 4, 30. dicitur pro *vltra modum implere*, vt Lat. *rumpere*, quo sensu VIRGILIVS *Georg.* III. 328. dixit:

Et cantu querulae rumpent arbusta cicadae, et *Georg.* I. 49.

Illius

Illius immensas ruperunt horrea messes, i. e. *vltra modum impleuerunt*, et IVVENALIS l. 18. *assiduo ruptae lectore columnae.* Similia Graecorum dedit GRAEVIVS in *Lection. Hesiod.* c. 2. Nisi locutio illa hoc velit, nimio *stibii* vsu cutem *lacerari* et *arrodi:* est enim *acre* et vim συπτικὴν habet, teste DIOSCORIDE V. 99. quae sententia est Celeb. SCHLICHTERI in *Decimis S.* Obseru. 4. vel potius, quod adhibita *acu stibium* superciliis illineretur, sec. illud *Iuuenalis* Satyr. II. 92.

Ille supercilium madida fuligine tinctum
Obliqua producit acu etc. Certe Arab. وشم (quo cum SCHVLTENS confert Hebr. שׂרט 2 Reg. 9, 30.) notat *acu scalptam punctimue in summa cute insperso glasti puluere pinxit manum aliamue corporis partem.* Conf. IAC. GRANDII Dissert. de *Stibio eiusque vsu apud antiquos in re cosmetica*, et TENZELII *Colloquia menstrua* an. 1689. p. 499. Praet. f. in pausa קָרָעָה *lacerauit*, 2 Sam. 13, 19. pl. קָרְעוּ *lacerarunt*, Num. 14, 6. Ier. 36, 24. it. *prosciderunt verbis*, Ps. 35, 15. Part. praes. קֹרֵעַ *abscindens*, *abrumpens*, 1 Reg. 11, 31. part. Pahul קָרוּעַ *laceratus*, 2 Sam. 15, 32. pl. קְרֻעִים *lacerati*, *a*, 1 Sam. 4, 12. 2 Sam. 1, 2. in regim. קְרוּעֵי 2 Reg. 18, 37. Ies. 36, 22. et קְרֻעֵי 2 Sam. 13, 31. Ier. 41, 5. Infin. absol. קָרֹעַ *abscindendo*, *abrumpendo*, 1 Reg. 11, 11. infin. constr. קְרוֹעַ *lacerare*, Eccles. 3, 7. cum Affixo קָרְעִי τὸ *lacerare meum*, Esr. 9, 5. Imper. pl. קִרְעוּ *lacerate*, 2 Sam. 3, 31. Ioël. 2, 13. Fut. אֶקְרַע *abscindam*, *abrumpam*, 1 Reg. 11, 11. 13. Hos. 13, 8. cum Affixo et Nun Epenthet. אֶקְרָעֶנָּה *abscindam*, *abrumpam illud*, 1 Reg. 11, 12. foem. תִּקְרְעִי *laceras*, *rumpis*, Ier. 4, 30. יִקְרָעֶהָ *lacerabat illud*, Ier. 36, 23. Niph. part. נִקְרָע *scissum*, *ruptum*, 1 Reg. 13, 3. 5. fut. יִקָּרֵעַ *laceretur*, Exod. 28, 32. c. 39, 23. sed וַיִּקָּרַע *et laceratum est*, 1 Sam. 15, 27.

קְרָעִים m. pl. *frusta*, *panni laceri*, 1 Reg. 11, 30. 31. 2 Reg. 2, 12. Prou. 23, 21.

קָרַץ vulgo *mouit*, et de *oculis*, *nictauit*, it. *abscidit*, *excidit*, petita significatione à קצר vel חרץ; potius *comprimendo vellicauit*, vt Arab. obseruante SCHVLTENSIO in *Origin. Hebr.* T. II. c. 2. et in *Animaduers.* ad Hiob. 33, 6. Part. praes. קֹרֵץ *comprimens*, Prou. 16, 30. *nictans*, quod fit *compressione oculorum*, Prou. 6, 13. c. 10, 10. Fut. pl. יִקְרְצוּ *nictant*, *nictent*, Ps. 35, 19. Pyh. praet. קֹרַצְתִּי *formatus sum*, Hiob. 33, 6. desumta Metaphora à *figulis*, qui vasa formaturi, massam *compressis digitis* à luto *auellunt*.

קֶרֶץ Ier. 46, 20. vulgo *excidium*, SCHVLTENSIO *morsus ellicans oestri*.

קְרַץ m. Chald. proprie *frustum*, à massa totius *abscissum et uulsum*. Pl. קַרְצִין *frusta*, vnde cum Affixis קַרְצוֹהִי *frusta eius*, Dan. 6, 25. קַרְצֵיהוֹן *frusta eorum*, Dan. 3, 8. Iungitur l. c. cum Verbo אכל *comedit:* qua phrasi, etiam in Targum et in N. T. Syriaco frequentata, *obtrectatio* et *calumnia* exprimitur. Proponuntur scil. *calumniatores*, *obtrectatores* et *sycophantae* sub emblemate *canum rabidorum*, qui *frusta*, corporibus *auulsa*, quide *deuorant:* vnde אֲכַלוּ קַרְצוֹהִי *comederunt frusta eius*, et אֲכַלוּ קַרְצֵיהוֹן *comederunt frusta eorum*, l. c. idem est, ac *calumniati sunt eum* et *eos*. Similes phrases etiam apud Latinos occurrunt: vt *mordere*, *proscindere*, *rodere*, *lacerare*, *dente Theonino rodere*, *dente carpere* etc. vnde MARTIALIS in *obtrectatorem:* - *Quid dente iuuabit*

Rodere? carne opus est, si satur esse velis. Sic apud Arabes *comedere carnem fratris*, esse *famam* eius *lacerare*, obseruat SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. 19, 22.

קַרְקַע m. *fundum*, *solum*, proprie *stratum*, Num. 5, 17. 1 Reg. 6, 15. 16. 30. c. 7, 7. Amos. 9, 3. compos. ex קער Arab. *profundus fuit*, *fundum petiit*, (vnde قعر *fundus*,) et ex קרע Arab. *laterculis strauit*, vnde قريعة *fundamentum*.

קַרְקַר vid. in קור.

קָרַר Hebraeis inusit. Chald. Syr. et Arab. *friguit*, Arab. *quieuit*, (alias fere وقر *quietus*, *modestus*, *mansuetus fuit*,) Aethiop. *remissior facta est ira*. Inde sunt

קַר vel קָר m. 1) *frigidus*, pl. קָרִים *frigidi*, *ae*, Prou. 25, 25. Ier. 18, 14. 2) *quietus*, *mansuetus*, sec. Kethibh Prou. 17, 27. sed Kri habet יְקַר, à יָקַר, eodem sensu. Vid. יָקַר.

קֹר m. *frigus*, Gen. 8, 22.

קָרָה f. id. Prou. 25, 20. Hiob. 24, 7. c. 27, 9. Nah. 3, 17. cum Affixo קָרָתוֹ *frigus eius*, Ps. 107, 17.

מְקֵרָה f. *locus frigoris* vel *refrigerii*, Iud. 3, 20. 24.

קֶרֶשׁ m. *asser*, *tabula*, *trabs secta*, (vt גֵּב,) Exod. 26, 16-25. à rad. Arab. קרש *scidit*, *amputauit*. Cum Affixo קַרְשֵׁךְ *asser tuus*, vel collectiue, *asseres tui*, Ezech. 27, 6. pl. קְרָשִׁים *asseres*, Exod. 26, 15.

26, 15. 18. c. 36, 23. in regim. קַרְשֵׁי Exod. 26, 17. 26. Num. 3, 36. cum Affixo קְרָשָׁיו *asseres eius*, Exod. 35, 11. c. 39, 33. c. 40, 18.

קֶרֶת f. *vrbs*, vid. supra sub rad קרה.

קַשׁ vid. infra sub' rad. קשש.

קִשֻּׁאִים pl. *cucumeres*, vid. sub seq. rad. קשה.

קָשַׁב *auscultauit, attentus fuit*. Construitur cum Particulis ב, ל, אֶל et עַל. Fut. pl. foem. תִּקְשַׁבְנָה *auscultabunt, attentae erunt*, Ies. 32, 3. Hiph. praet. הִקְשִׁיב *attendit*, Ps. 66, 19. Ier. 23, 18. הִקְשַׁבְתָּ *attendisti*, Ies. 48, 18. Part. מַקְשִׁיב *attendens*, Prou. 1, 24. c. 17, 4. c. 29, 12. plur. מַקְשִׁיבִים *attendentes*, Cant. 8, 13. Infin. הַקְשִׁיב *attendere*, 1 Sam. 15, 22. Ier. 6, 10. Imper. הַקְשֵׁב *attende*, Hiob. 33, 31. sed cum ה Parag. הַקְשִׁיבָה Ps. 5, 3. Prou. 4, 20. Fut. יַקְשִׁיב *attendet*, Ies. 42, 23. cum Vau Conuers. וַיַּקְשֵׁב *et attendit*, Malach. 3, 16. foem. תַּקְשִׁיב *attendet, attendit*, Ps. 10, 17. pl. נַקְשִׁיב *attendemus*, Ier. 6, 17. cum ה Parag. נַקְשִׁיבָה *attendamus*, Ier. 18, 18.

קֶשֶׁב m. *auscultatio, attentio*, 1 Reg. 18, 29. 2 Reg. 4, 31. Ies. 21, 7.

קַשּׁוּב m. inusit. *valde attentus*, vnde pl. foem. קַשֻּׁבוֹת *valde attentae*, Ps. 130, 2. 2 Chron. 6, 40. c. 7, 15.

קַשָּׁב m. id. vnde foem. קַשֶּׁבֶת *valde attenta*, Neh. 1, 6. 11.

קָשָׁה *compactus, solidus*, et consequenter *durus, grauis, difficilis fuit*, siue *physice* siue *moraliter*. Praet. foem. קָשְׁתָה *dura, grauis fuit*, 1 Sam. 5, 7. in pausa קָשָׁתָה Gen. 49, 7. Fut. יִקְשֶׁה *durum, graue, difficile erit* vel *sit*, Deut. 1, 17. c. 15, 18. cum Vau Conuers. per Apocopen וַיִּקֶשׁ *et durum, graue fuit*, 2 Sam. 19, 44. Niph. part. נִקְשֶׁה *induratus* vel *grauatus*, scil. peccatis suis; aliis *duris rebus* et *difficultatibus pressus*, SCHVLTENSIO spec. *fame pressus*, coll. Arab. قساوة *annonae angustia*, Ies. 8, 21. Pih. fut. foem. תְּקַשֶּׁה, vnde cum Vau Conuers. וַתְּקַשׁ *et dura passa est* vel *pertulit*, (vt Arab. in 3 Coniug.) Gen. 35, 16. Hiph. (ו)הִקְשָׁה 1) *durum, graue, difficile fecit, indurauit, obdurauit*, Deut. 2, 30. 1 Reg. 22, 4. 2 Chron. 10, 4. 2) *duriter* i. e. *obstinate egit*, Exod. 13, 15. Hiob. 9, 4. 3) *dura passus est* vel *pertulit*, vt in Pih. Praet. הִקְשִׁיתָ *duriter egisti*, 2 Reg. 2, 10. Part. מַקְשֶׁה *indurans, obdurans*, Prou. 28, 14. c. 29, 1. Infin. הַקְשֹׁת, vnde cum Affixo הַקְשֹׁתָהּ τὸ *dura pati* siue *perferre eius*, Gen. 35, 17. Fut. cum Vau Conuers. וַיַּקֶשׁ *et indurauit*, 2 Chron. 36, 13. pl. תַּקְשׁוּ *induretis*, Deut. 10, 16. Ps. 95, 8. etc.

קָשֶׁה m. *durus, grauis, grauatus, difficilis*, Exod. 18, 26. Deut. 26, 6.

ı, 6. 1 Sam. 25, 3. Ief. 19, 4. etc. In regim. קְשֵׁה Exod. 32, 9. Deut. 6. 13. vnde קְשֵׁה יוֹם *grauatus die* siue *tempore aduerso*, quo sen- Graeci dicunt δυσημερεῖν, Hiob. 30, 25. Plur. קָשִׁים *duri*, *gra- ıs*, 2 Sam. 3, 39. in regim. קְשֵׁי *duri*, *obdurati*, i. e. *impudentes*, zech. 2, 4. c. 3, 7. Foem. קָשָׁה *dura*, *grauis*, *grauata*, *difficilis*, *urum*, Exod. 1, 14. Iud. 2, 19. 1 Sam. 20, 10. 1 Reg. 12, 13. etc. in re- im. קְשַׁת *grauata*, 1 Sam. 1, 15. pl. קָשׁוֹת *dura*, Gen. 42, 7. 30.

קְשִׁי m. *durities*, Deut. 9, 26.

קִשֻּׁאִים m. pl. *cucumeres*, (mutata tertia radicali ה in א,) ıum. 11, 5. (Graec. σίκυοι, litteris transpositis,) à *duritie* et *diffi- ultate concoctionis*. PLINIVS L. XIX. c. 5. de *cucumeribus*: *Vi- unt hausti in stomacho in posterum diem, nec perfici queunt in ibis*.

מִקְשֶׁה m. *id, cui inest soliditas*: *opus compactum* et *soli- ум*, Ief. 3, 24.

מִקְשָׁה f. 1) id. Exod. 25, 18. 31. 36. c. 37, 7. 17. 22. Num. 8, 4. c. 10, 2. er. 10, 5. 2) *locus* siue *hortus cucumerum*: *cucumerarium*, Ief. 1, 8.

קָשָׂה radix Hebraeis inusit. Arab. قشا *decorticauit*, it. *do- auit*, *opere tornatili elaborauit*. Inde descendunt

קְשָׂוָה f. *vrna*, *patera*, vel simile *vasculum*, proprie *tornatile*. l. קְשָׂוֹת *vrnae*, *paterae*, in regim. קְשׂוֹת Num. 4, 7. cum Affixo קְשׂוֹתָיו *vrnae*, *paterae eius*, Exod. 25, 29.

קַשְׂוָה f. id. mutata tertia radicali ה in ו, vnde pl. קְשָׂוֹת *vr- nae*, *paterae*, Exod. 37, 16. 1 Chron. 28, 17.

קֶסֶת f. (permutatis ס et שׂ, vt alibi nonnunquam,) *vascu- lum*, proprie *tornatile*, vnde קֶסֶת הַסֹּפֵר *vasculum scribae*, i. e. *atramentarium*, Ezech. 9, 2. 3. 11.

קַשְׂקֶשֶׂת m. *squama squamae adhaerens*, quae instar *corticis decorticari* potest. Pl. קַשְׂקַשִּׂים *squamae*, 1 Sam. 17, 5.

קַשְׂקֶשֶׂת f. id. Leu. 11, 9. 10. 12. Deut. 14, 9. 10. pl. קַשְׂקְשׂוֹת vel קַשְׂקְשׂוֹת *squamae*, vnde cum Affixo קַשְׂקְשֹׂתֶיךָ *squamae tuae*, Ezech. 29, 4.

קָשַׁח *praedurus fuit*: conuenit cum קשה, nisi quod fortior adspiratio etiam significationem augere videatur, obseruante BO- CHARTO in *Hieroz*. P. II. p. 254. Sed in Kal non legitur. Hiph. praet. הִקְשִׁיחַ *duriter habuit* siue *tractauit*, Hiob. 39, 16. it. *in- durauit*, *obdurauit*, vnde fut. תַּקְשִׁיחַ *indurabis*, *induras*, Ief. 63, 17.

קֹשֶׁט m. *veritas*, Pſ. 60, 6. à rad. Arab. قسط *iuſtus*, *aequus fuit*; vt contra צדק Arabibus notat *verax fuit*: quia *veritas* est ſpecies *iuſtitiae*. Conſ. SCHVLTENS in *Animaduerſ. Philol.* ad Ieſ. 41, 26. Pro eo recurrit קֹשְׁטְ Prou. 22, 21.

קְשׁוֹט m. Chald. id. Dan. 4, 34. מִן־קְשֹׁט *ex veritate*, *ex vero*; i. e. *vere*, Dan. 2, 47.

קְשִׂיטָה f. genus *nummi*, (quam explicationem pluribus defendit BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. L. IV. c. 43.) Gen. 33, 19. Ieſ. 24, 32. Hiob. 42, 11. ſec. eundem à *vero* et *iuſto* ſiue قسط ſic dictum. Scribitur per שׂ, vt ipſa radix Arab. quod innuit, *nummi* ſpeciem illam aliunde et forſitan ab Arabibus primum ad Hebraeos delatam fuiſſe. Alii *agnum* intelligunt: quod multis tuetur SPANHEMIVS in *Hiſtor. Iobi* c. 8. §. 6. ſeq. conf. BREREWOODVS de *Ponderibus et pretiis vet. nummorum*, C. L. WASERVS de *Nummis Hebr.* L. II. c. 15. HENR. OPITIVS in *Ogdoade Quaeſtion. Philol.* quaeſt. 8. aliique, laudati in *Arcano Form.* p. 127.

קָשַׁר *ligauit*, *alligauit*, *colligauit*, metaphorice 1) de *anima*, *arcte iunxit*, Gen. 44, 30. 1 Sam. 18, 1. 2) *ligam* ſiue *conſpirationem fecit*: *conſpirauit*, *coniurauit*, q. d. *colligauit ſe cum aliis*, 1 Sam. 22, 8. 2 Sam. 15, 31. 1 Reg. 15, 27. 2 Reg. 15, 10. 2 Chron. 24, 21. Neh. 4, 8. etc. 3) de *corpore*, *roborauit*, *firmauit*, Gen. 30, 41. 42. Verba enim *ligandi* in linguis orientalibus ad *robur* referuntur, quod multis exemplis oſtenderunt BOCHARTVS l. c. p. 514. et SCHVLTENS in *Obſeruat. in Geneſin* p. 187. ſeq. 4) de *muro* et *aedificio*, *compegit*, *conſeruit*, Neh. 3, 38. conf. ſuo loco אָזַר. Praet. קָשְׁרָה, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וּקְשַׁרְתָּם *et ligabis*, *alligabis ea*, Deut. 6, 8. pl. קְשַׁרְתֶּם *conſpiraſtis*, 1 Sam. 22, 8. 13. Part. praeſ. plur. קֹשְׁרִים *conſpirantes*, 2 Sam. 15, 31. 2 Reg. 21, 24. part. Pahul קָשׁוּר, plur. קְשֻׁרִים *colligatae*, i. e. *corpore compactae*, *robuſtae*, Gen. 30, 42. foem. קְשׁוּרָה *alligata*, i. e. *arcte iuncta*, Gen. 44, 30. Prou. 22, 15. Imper. קְשֹׁר, vnde cum Affixo קָשְׁרֵם *alliga ea*, Prou. 3, 3. c. 6, 21. c. 7, 3. Fut. תִּקְשֹׁר *ligabis*, *alligabis*, *alliges*, Ier. 51, 63. Hiob. 39, 10. foem. תִּקְשְׁרִי id. Ioſ. 2, 18. וַיִּקְשֹׁר *et conſpirauit*, 1 Reg. 15, 27, 2 Reg. 15, 10. 25. etc. Niph. praet. foem. נִקְשְׁרָה *arcte iuncta eſt*, 1 Sam. 18, 1. Fut. cum ו Conuers. וַתִּקָּשֵׁר *et colligatus* i. e. *compactus*, *conſertus eſt*, Neh. 4, 6. Pih. fut. תְּקַשֵּׁר *ligabis*, *colligabis*, Hiob. 38, 31. foem. תְּקַשְּׁרִי, vnde cum Affixo תְּקַשְּׁרִים *alligabis eos*, Ieſ. 49, 18. Pyh. part. foem. pl. מְקֻשָּׁרוֹת *colligatae*, i. e. *corpore compactae*, *robuſtae*, Gen. 30, 41. Hithpah.

praet.

ıet. pl. הִתְקַשְּׁרוּ *conspirarunt inter se*, 2 Chron. 24, 26. fut. cum u Conuers. וַיִּתְקַשֵּׁר *et conspirationem cum aliis iniit*, 2 Reg. 14.

קֶשֶׁר m. *liga*, *conspiratio*, *coniuratio*, 2 Sam. 15, 12. 2 Reg. 11, 14. :hron. 23, 13. Ies. 8, 13. etc. cum Affixo קִשְׁרוֹ, *liga*, *conspiratio* *us*, 1 Reg. 16, 20. 2 Reg. 15, 15.

קִשֻּׁרִים pl. masc. (Verbale Pihelicum,) *redimicula*, *taeniae*, *sciae*, genus ornamenti muliebris, Ies. 3, 20. sed *cingula* intelli- t Celeb. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* c. 9. Cum Affi-) קִשֻּׁרֶיהָ *taeniae*, *fasciae*, *redimicula* vel *cingula sua*, Ier. 2, 32.

קָשַׁשׁ *scrutatus est*, *inquisiuit*, *conquisiuit*, Arab. *collegit*. Im- er. pl. קוֹשׁוּ *scrutamini*, *inquirite*, Zeph. 2, 1. Pih. praet. pl. cum au Conuers. וְקֹשְׁשׁוּ *et conquirent*, *colligent*, Exod. 5, 7. Part. מְקֹשֵׁשׁ *nquirens*, *colligens*, Num. 15, 32. 33. foem. מְקֹשֶׁשֶׁת id. 1 Reg. 17, . 12. Infin. קֹשֵׁשׁ *conquirere*, *colligere*, Exod. 5, 12. Hithpah. im- er. pl. הִתְקוֹשְׁשׁוּ *scrutamini vos ipsos*, *inquirite vos ipsos*, Zeph. 2, 1.

קַשׁ m. *stipula*, proprie *quae vndique colligitur*, vt videre est x Exod. 5, 12. Occurrit praeterea Exod. 15, 7. Ps. 83, 14. Ies. 5, 23. :r. 13, 24. Hiob. 13, 25. etc.

קֶשֶׁת foem. (non gen. *commun.* conf. Celeb. C. B. MICHAELIS)iss. de *Soloecismo Generis* p. 36.) *arcus*, à *curuitate*, (vnde τόξα ϰαμπύλα apud HOMER. et HESIOD.) Gen. 21, 16. 1 Sam. 2, 4. 2 Reg. ;, 19. Ps. 11, 2. Hiob. 20, 24. etc. metaphorice *iris*, Gen. 9, 13. 18. st Formae זֶפֶת *pix*, et שַׁחַת *fouea*, (pro שֶׁחֶת,) à rad. Arab. قاس *uruus*, *incuruus fuit*, vnde قَوْس *arcus*, quo cum conuenit mhar. *kaus* h. e. *sagittarius*. Comprobat quoque hoc etymon CHVLTENS ad HARIRII *Consessum* V. p. 99. Pro *titulo carminis* uiusdam sumunt nonnulli 2 Sam. 1, 18. conf. IOH. GREGORII *Not.* : *Obseruat.* c. 1. (quae recusae exstant in *Bibl. Crit.* T. VII.) et OHLREIFII pec. Differt. ad l. c. Cum Affixo קַשְׁתּוֹ *arcus eius* el *suus*, Gen. 49, 24. 1 Sam. 18, 4. pl. קְשָׁתוֹת *arcus*, Ies. 13, 18. Chron. 26, 14. Neh. 4, 10. cum Affixo קַשְּׁתוֹתָם *arcus eorum*, Ps. , 15. Ier. 51, 56. et קַשְּׁתֹתֵיהֶם Neh. 4, 7. Inde ad modum Coniuga- onis Pihel formatum est Nomen *Actoris*

קַשָּׁת m. *sagittarius*, Gen. 21, 20.

קַתְרֹס Chald. vid. קִיתָרֹס.

ר

רָאָה *vidit, conſpexit, aſpexit, inſpexit*, ſpecialiter *cum voluptate* et *complacentia:* quomodo fere cum ב conſtruitur, vt Pſ. 22, 18. Pſ. 54, 9. Ieſ. 66, 24. *viſit, inuiſit*, 2 Sam. 13, 5. 2 Reg. 8, 29. Metaphorice, ad *animum* relatum, *percepit, ſenſit, expertus eſt*, Gen. 26, 28. Exod. 20, 15. Pſ. 16, 10. Eccleſ. 8, 16. Ier. 5, 12. c. 42, 14. etc. *cognouit, intellexit*, Gen. 42, 1. 1 Reg. 10, 4. *conſiderauit*, Gen. 49, 15. Exod. 2, 11. *praeuidit, praecognouit*, Prou. 22, 23. Metonymice 1) *re conſpecta fruitus eſt*, Pſalm. 27, 13. Pſalm. 34, 13. Eccleſ. 2, 1. c. 3, 13. 2) *proſpexit, prouidit*, Gen. 41, 33. Deut. 12, 13. Pſ. 64, 6. 3) *deſpexit*, Hiob. 40, 11. c. 41, 26. Cant. 1, 6. 4) de *Deo* dictum, inſuper exprimit tum eius *commiſerationem, fauorem* atque *auxilium*, vt Gen. 29, 32. Exod. 4, 31. 1 Sam. 1, 11. 2 Reg. 14, 26. Pſ. 9, 14. etc. tum eius *iram* ac *vindictam*, vt 1 Chron. 12, 17. Ier. 3, 8. Ezech. 16, 50. Habac. 3, 6. Thren. 3, 36. 5) In Hithpah. *alter alterum vidit*, eſt *belligerauit*, 2 Reg. 14, 8. 11. 2 Chron. 25, 17. 21. Simili modo loqui Arabes et Perſas, obſeruat SCHVLTENS ad 2 Reg. 14, 8. Praet. רָאִיתָ *vidiſti*, Gen. 20, 10. Deut. 1, 31. et cum ה Paragog. רָאִיתָה 2 Sam. 18, 21. Pſ. 10, 14. foem. רָאִית id. 1 Sam. 28, 13. plur. רְאִיתֶם *vidiſtis*, Gen. 45, 13. Exod. 14, 13. cum ה *interrogatiuo* et Dageſch *affectuoſo*, הַרְּאִיתֶם *an vidiſtis?* 1 Sam. 10, 24. c. 17, 25. 2 Reg. 6, 32. Part. praeſ. רֹאֶה *videns*, Gen. 13, 15. Exod. 32, 9. ſpecialiter de *propheta* dicitur, qui occulta *videt* ſiue *cognoſcit* et futura *praeuidet*, 1 Sam. 9, 9. 1 Chron. 26, 28. c. 29, 29. Occurrit quoque רֹאֵי Pſ. 64, 9. vel in regim. vel ad Formam Quieſcentium tertia radicali א. Aliud vid. inter Nomina. Cum Affixis רֹאִי *videns, aſpiciens me*, Gen. 16, 13. 14. c. 24, 62. Hiob. 7, 8. et רֹאָנִי *videns me*, Ieſ. 47, 10. in pauſa pro רֹאֵנִי, et hoc pro רֹאֵנִי. Plur. רֹאִים *videntes*, Exod. 20, 18. Deut. 4, 12. *prophetae*, Ieſ. 30, 10. in regim. רֹאֵי Eſth. 1, 14. Eccleſ. 7, 11. cum Affixo רֹאֵיהֶם *videntes eos*, Ieſ. 61, 9. Foem. רֹאָת *videns*, Prou. 20, 12. pl. רֹאוֹת *videntes*, Gen. 45, 12. Deut. 28, 32. Part. Pahul foem. pl. רְאֻיוֹת *viſae, complacitae*, Eſth. 2, 9. Infin. abſol. רָאֹה *videndo*, Exod. 3, 7. 1 Sam. 1, 11. et רָאוֹ Gen. 26, 28. Ieſ. 6, 9. it. רָאוֹת ſec. Kri Ieſ. 42, 20. ſed Kethibh habet רָאִיתָ *vidiſti*. Infin. conſtr. רְאוֹת *videre*, Gen. 48, 11. et רְאוֹת Exod. 10, 28. 29. Num. 35, 23. Aliud vid. inter Nomina. Cum ה Parag. mutata tertia radicali ה in ו, רָאֲוָה Ezech. 28, 17. quod tamen aliis

Nomen

omen est. Imper. רְאֵה *vide*, Gen. 27, 27. Exod. 4, 21. foem.
ך 1 Sam. 25, 35. 1 Reg. 17, 23. sic sec. Kethibh Ier. 13, 20. (vbi Kri
bet רְאוּ *videte*, in plur.) pl. רְאוּ *videte*, Gen. 39, 14. Exod.
, 10. foem. רְאֶינָה Cant. 3, 11. Fut. אֶרְאֶה *videbo, video, videam*,
en. 21, 16. Num. 11, 15. per Apocopen cum Vau Conuers. וָאֵרֶא
vidi, Gen. 31, 10. Deut. 9, 16. et sec. Kri Ios. 7, 21. (vbi Kethibh
abet וָאֶרְאֶה, ה seruato, vt Iud. 12, 3. Ies. 6, 1. et alibi,) cum Af-
xo et Nun Epenthet. אֶרְאֶךָּ *respiciam te*, 2 Reg. 3, 14. תִּרְאֶה *vi-
bis, vides, videas*, Exod. 6, 1. Num. 11, 23. et cum terminatione
hald. תִּרְאֵה Dan. 1, 13. per Apocopen תֵּרֶא Prou. 23, 31. Obad. 1,
. 13. יִרְאֶה *videbit, videt; videat*, Gen. 22, 8. 14. Leuit. 13, 31. 53.
er Apocopen יֵרֶא Gen. 41, 33. Exod. 5, 21. sic sec. Kethibh Ier.
, 8. (vbi Kri habet יִרְאֶה, sine Apocope,) sed cum Vau Conuers.
וַיַּרְא (plane irregulariter,) *et vidit*, Gen. 1, 4. 10. 13. Exod. 2, 11.
. 25. sic sec. Kethibh Ezech. 18, 14. Hiob. 42, 16. vbi Kri ha-
et וַיִּרְאֶה, sine Apocope, vt 1 Sam. 17, 42. 2 Reg. 5, 21. Foem.
er Apocopen וַתֵּרֶא *et vidit*, Gen. 3, 6. Exod. 2, 2. 5. sic sec.
ri Ier. 3, 7. vbi Kethibh habet וַתִּרְאֶה, sine Apocope. Plur. per
pocopen נֵרֶא *videbimus*, sec. Kethibh Ies. 41, 13. sed Kri
abet נִרְאֶה, sine Apocope, vt Gen. 37, 20. Ps. 36, 10. תִּרְאֶינָה
idebunt, 2 Reg. 22, 20. Ies. 17, 7. et cum Dagesch Forti *affectuoso*,
תִּרְאֶינָּ *cito, mox videbunt*, Mich. 7, 10. Niph. praet. נִרְאָה *visus,
onspectus est, apparuit, comparuit*, Gen. 48, 3. Exod. 3, 16. cum
Articulo *Relatiuo*, הַנִּרְאָה *qui apparuit*, 1 Reg. 11, 9. Dan. 8, 1. quod
amen etiam Participium esse potest, cum terminatione ex Quie-
centibus tertia radicali א, pro הַנִּרְאֶה, quod occurrit Gen. 12, 7.
. 35, 1. Infin. הֵרָאֵה *videri, conspici, apparere, comparere*, Iud.
3, 21. 1 Sam. 3, 21. et הֵרָאוֹת Leu. 13, 14. vnde cum ל, לְהֵרָאוֹת 1 Sam.
7, 17. 1 Reg. 18, 2. et exclusa Praeformante ה, לֵרָאוֹת Exod. 34, 24.
Deut. 31, 11. Imper. הֵרָאֵה *compare*, 1 Reg. 18, 1. Fut. אֵרָאֶה *appa-
rebo, comparebo*, Leuit. 16, 2. 1 Reg. 18, 15. cum Vau Conuers.
per Apocopen וָאֵרָא *et apparui*, Exod. 6, 3. יֵרָאֶה *conspicietur, ap-
parebit, apparet, compareat* etc. Gen. 22, 14. Exod. 13, 7. per Apoco-
pen יֵרָא Exod. 34, 3. Leuit. 9, 6. Pyh. praet. pl. רֻאּוּ (cum Dagesch
Forti, praeter morem,) *visa sunt, apparuerunt*, Hiob. 33, 21.
Hiph. הִרְאָה, et aliquoties הֶרְאָה, (vt Gen. 41, 28. c. 48, 11. Exod.
27, 8. Num. 8, 4. etc.) *videre, aspicere, sentire, frui fecit, osten-
dit, monstrauit*. Praet. cum Affixo הִרְאַנִי *ostendit mihi*, 2 Reg.
8, 13. Ier. 24, 1. הִרְאִיתָ *sentire fecisti*, Ps. 60, 5. cum Affixo הִרְאִיתַנִי
vide-

videre fecisti me, sec. Kri Ps. 71, 20. sed Kethibh habet הִרְאִיתָנוּ *videre fecisti nos*, etc. וְהַרְאֵיתִי *et ostendam*, Nah. 3, 5. (cum (..) sub ר, more litterarum *gutturalium*,) sed cum Affixo הֶרְאִיתִיךָ *videre feci te*, Deut. 34, 4. Part. מַרְאֶה *ostendens*, Exod. 25, 9. Ezech. 40, 4. Aliud vid. inter Nomina. Infin. הַרְאוֹת *ostendere*, Deut. 3, 24. Esth. 1, 11. cum Affixis הַרְאוֹתְךָ *ostendere tibi*, Exod. 9, 16. et cum ה Parag. הַרְאוֹתְכָה Ezech. 40, 4. לִרְאֹתְכֶם (exclusa Praeformante ה,) *ad ostendendum vobis*, Deut. 1, 33. Imper. הַרְאֵה, vnde cum Affixo הַרְאֵנִי *ostende mihi*, Exod. 33, 18. foem. הַרְאִי, cum Affixo הַרְאִינִי *ostende mihi*, Cant. 2, 14. Fut. אַרְאֶה, vnde cum Affixo אַרְאֵהוּ *ostendam ei*, Ps. 91, 16. יַרְאֶה *ostendet*, Ies. 30, 30. per Apocopen cum Vau Conuers. וַיַּרְא *et ostendit*, 2 Reg. 11, 4. etc. Hoph. praet. cum Vau Conuers. וְהָרְאָה *et ostendetur*, Leuit. 13, 49. הָרְאֵיתָ *ostensus, ostensa est tibi*, q. d. *videre factus es*, Exod. 26, 30. Deut. 4, 35. part. מָרְאֶה q. d. *videre factus*, Exod. 25, 40. Hithpah. fut. pl. נִתְרָאֶה *videamus nos inuicem*, 2 Reg. 14, 8. 2 Chron. 25, 17. תִּתְרָאוּ *aspicitis vos inuicem*, Gen. 42, 1. וַיִּתְרָאוּ *et viderunt se inuicem*, i. e. *belligerarunt*, 2 Reg. 14, 11. 2 Chron. 25, 21.

רֹאֶה m. *visio*, Ies. 28, 7. mutato accentu, pro רֹאֶה, conf. *Arcan. Form.* p. 359.

רָאָה f. vulgo *cornix*, à *visus* acumine, Deut. 14, 13. vid. tamen דָּאָה sub rad. דאה.

רְאִי m. *speculum*, formae *conspiciendae* Medium, Hiob. 37, 18.

רֳאִי m. *visio, visus, aspectus*, Gen. 16, 13. in pausa רֹאִי 1 Sam. 16, 12. Hiob. 33, 21. metonymice *res, quae spectatur: spectaculum*, Nah. 3, 6.

רְאוּת f. id. sec. Kri Eccles. 5, 10. sed Kethibh habet רְאִית, alia terminatione foem.

רְאוֹת f. *visio*, proprie est Infinitiuus nominascens, 2 Chr. 26, 5.

רֵו m. Chald. *aspectus*, mutata media radicali א in ו; vel ex Syrismo pro רְאֵו, mutata tertia radicali ה in ו: vnde cum Affixo רֵוֵהּ *aspectus eius*, Dan. 2, 31. c. 3, 25.

מַרְאֶה m. *visio, intuitus, aspectus*, Leuit. 13, 12. Num. 12, 8. Ies. 11, 3. *rei conspectae fruitio*, Eccles. 6, 9. metonymice *visionis* siue *aspectus Obiectum, id, quod conspicitur* et *in oculos cadit*, spec. *forma, species*, (sicut Lat. *species* est à *specio*, et Graec. εἶδος ab εἴδω,) Gen. 12, 11. Leuit. 13, 43. 2 Sam. 11, 2. Esth. 1, 11.

ri. Ezech. 1, 16. etc. vnde אִישׁ מַרְאֶה *vir adſpectus*, i. e. *ſpectabilis* et *formâ inſignis*, ſec. Kri 2 Sam. 23, 21. ſed Kethibh habet אֲשֶׁר מַרְאָ *qui* (erat) *Obiectum adſpectus*, i. e. in quem omnes oculi coniiciebant. Aliter FRANC. TSEPREGI in Diſſert. II. de *ſubſtantia ſelectiorum Kethibhim* §. 8. cui אשר l. c. eſt *praeſtans* ſiue *eximius*, coll. Arab. أثر *praedicauit, bonorauit*, in 10 Coniug. praecelluit, vnde أثير *excellens, eximius*. In regim. מַרְאֵה Exod. 24, 17. Leuit. 13, 3. 12. cum Affixis מַרְאֶהָ *aſpectus, ſpecies, forma* eius, Leuit. 13, 4. 20. Pl. מַרְאִים *aſpectus, ſpecies*, in regim. מַרְאֵי Eccleſ. 11, 9. ſec. Kethibh, ſed Kri habet מַרְאֵה in ſing. Cum Affixis מַרְאֵיהֶם *aſpectus, ſpecies eorum*, Ezech. 1, 3. Dan. 1, 15. מַרְאַיִךְ *aſpectus tui*, per Enallagen *Numeri* cum ſeq. Adiectiuo *ſing*. conſtructum, ſec. Kethibh Cant. 2, 14. ſed Kri habet מַרְאֵךְ *aſpectus tuus*, in ſing.

מַרְאָה f. 1) *viſio*, proprie *prophetica*, metonymice *id, quod per viſionem conſpiciendum exhibetur*, Num. 12, 6. 1 Sam. 3, 15. Dan. 10, 7. 8. 16. Quid differat à מַרְאֶה, docet Celeb. C. B. MICHAELIS in Diſſert. de *Soloeciſmo Generis* p. 3. Pl. מַרְאוֹת *viſiones*, Gen. 46, 2. Ezech. 1, 1. c. 8, 3. 2) *ſpeculum, quo forma conſpicienda exhibetur*, pl. מַרְאוֹת *ſpecula*, Exod. 38, 8. *Specula* tamen hanc vocem h. l. notare, poſt HVLSIVM negant H. G. CLEMENS in Diſſert. de *Labro aeneo* c. 2. §. 2. ſeq. et Doctiſſ. SCHLICHTER in *Decimis S.* p. 383.

מוֹרְאָה f. Zeph. 3, 1. vid. in rad. מרא.

מֻרְאָה f. *ingluuies*, vid. ſub eadem rad. מרא.

רָאַם *extulit ſe, elatus, exaltatus eſt*, alias ארם, (vnde *Propr.* אֲרָם,) אמר, ימר, מרא, רום et רמם. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְרָאֲמָה *et exaltabitur*, Zach. 14, 10. Part. praeſ. foem. pl. רָאמוֹת (ex Syriſmo pro רָאֲמוֹת,) *altae, alta*, Prou. 24, 7. huc referri poteſt. Vid. tamen rad. רום.

רְאֵם m. Num. 23, 22. Deut. 33, 17. et cum Iod, רְאֵים Pſ. 92, 11. et per Syncopen ex Syriſmo, רֵים Hiob. 39, 9. 10. (quod tamen etiam ad רום referri poteſt,) nomen animalis *proceri*, coll. Num. 23, 22. c. 24, 8. vulgo *monoceros*, BOOTIO in *Animaduerſ. S.* L. III. c. 1. ſpecies *bouis feri, vrus*: quod etiam placet GVSSETIO et CYPRIANO in *Continuat.* FRANZII *Hiſtor. animal.* p. 616. nec renuit ALB. SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. 39, 9. qui et ipſe *bouem ſylueſtrem* intelligit, cuiuscunque ſpeciei ille

ille sit. Conf. IOBI LVDOLFI *Histor. Aethiop.* L. I. c. 10. et *Commentar.* p. 155. qui AQVILAM secutus, *rhinocerotem* intelligit: quam explicationem etiam tuentur OLEASTER, STEVCHVS, FORERIVS, MARIANA, DEVSINGIVS aliique apud BOCHARTVM in *Hieroz.* P. I. L. III. c. 27. et CYPRIANVM l. c. p. 614. Sed de *capreae* specie explicat BOCHARTVS l. c. quae Arab. رئم dicitur: eo quod caput et aures *in altum erigat*. Vid. STEPH. CLERICI *Quaest. S.* I. I. M. HENNII Dissert. de *animali Reem*, et Celeb. I. D. WINCKLERI *Animaduers. Philol.* P. III. p. 491. seq. Plur. רְאֵמִים Ps. 29, 6. Ies. 34, 7. et per Syncopen ex Syrismo, רֵמִים Ps. 22, 22.

רָאמוֹת f. pl. (ex Syrismo pro רְאָמוֹת,) Ezech. 27, 16. Hiob. 28, 18. vulgo *gemmae* species; aliis *corallia*, quae sic dicta videri queant ex significatione radicis Arab. ראם *consolidauit*, it. *coaluit*, (ex qua *coalescendi* notione etiam locum Zach. 14, 10. exponi posse putat SCHVLTENS in *Commentar.* ad Prou. 47, 7.) quia ex mucilagine quadam, rimis petrarum adhaerescente, sensim *consolidari* et *coalescere* creduntur. *Serica* tamen, Versiones AQVILAE, Syri et Arabis secutus, intelligit CASTELLVS: quomodo MAIVS ad COCCEI *Lex.* deriuat ab eadem rad. Arab. in sensu *valide contorquendi.*

רָאשׁ *pauper*, vid. in rad. רוש, et aliud sub seq. rad.

רָאשׁ radix Hebraeis inusit. Arab. رأس *inflammauit*, (aliis أرش et أرث,) it. *praecessit*. Inde sunt

רֹאשׁ m. (ex Syrismo pro רְאִשׁ,) 1) *venenum*, Chald. רישׁ et אירסא, ab *inflammatione* et *aestu*, vt חֵמָה, (vnde *venenum ardens* apud Ovid.) Deut. 32, 33. et sec. quosdam Ps. 140, 10. hinc *herba venenata, cicuta, aconitum*, Deut. 29, 17. Hos. 10, 4. Thren. 3, 19. quomodo etiam scribitur רוֹשׁ, exspirante א, Deut. 32, 32. et, ob acerrimam veneni herbarumque venenatarum *amaritudinem*, etiam pro *felle* sumitur, Ier. 8, 14. c. 9, 14. c. 23, 15. Ps. 69, 22. Sic ἰός, *venenum*, dicitur χολόεις et χολοιβόρος apud NICANDR. ζαμενήχολος apud OPPIAN. et μελάγχολος apud SOPHOCL. 2) *id, quod quauis ratione praecedit*, in specie a) *caput*, pars corporis *praecipua*, Leuit. 4, 4. 29. Num. 6, 9. Deut. 21, 22. 1 Sam. 1, 11. 2 Reg. 6, 25. etc. metaphorice *princeps*, *dux*, Exod. 6, 14. Num. 14, 4. Iud. 11, 8. 9. 1 Reg. 21, 9. Ies. 7, 8. 9. 2 Chron. 19, 11. c. 24, 11. etc. *summum* rei, *vertex*, *apex*, *cacumen* etc. Gen. 8, 5. c. 11, 4.

xod. 17, 9. 10. c. 36, 38. Num. 23, 9. Pf. 24, 7. 9. Hiob. 24, 24.
zech. 13, 18. c. 17, 4. etc. *praecipuum, potissimum*, *praestantissimum*: vt de *aromate*, Exod. 30, 23. Cant. 4, 14. Ezech. 27, 22. : *laetitia*, Pf. 137, 6. it. *metropolis*, Ief. 7, 8. 9. *lapis angularis*, f. 118, 22. *summus numerus*, *summa rerum numeratarum*, Exod. o, 12. Num. 4, 2. 22. c. 26, 3. c. 31, 26. Pf. 119, 160. Pf. 139, 17. 'rou. 8, 26. vnde *sumere* ראש, est *censum instituere*, vid. נשא; pec. sumitur pro *summa militum numeratorum*, i. e. *coborte* iue *agmine*, Iud. 7, 16. c. 9, 34. 37. 43. 1 Sam. 11, 11. 1 Chron. 12, 23. Iiob. 1, 17. Per Synecdochen designat totam *personam*, vel per Aethiopifmum Pronomen *ipse*, (obferuantibus id HILLIGERO n *Summario ling. S.* p. 60. et HAENERO in *Obferuat. Philolog. Crit.* §. 3.) vt Iud. 5, 30. 2 Reg. 2, 3. Pf. 7, 17. Pf. 66, 12. Prou. o, 6. Ief. 35, 10. quo etiam referri poteft Gen. 40, 13. et fec. SCHVLTENSIVM 2 Sam. 3, 8. qui et Arabes, Graecos ac Latinos fic loqui notat, conf. Cl. LETTE ad *Canticum Deborae* p. 178. 179. IOH. VRIEMOET in *Obferuat. in Matthaeum* p. 68. feq. DOVGTAEVS n *Analectis S.* ad Prou. 10, 6. et PFOCHENIVS de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 80. b) Cuiusque rei *initium* fiue *principium*, vt Num. 10, 10. Ief. 51, 20. Ezech. 16, 25. 31. c. 40, 1. c. 42, 12. Nah. 3, 10. Thren. 2, 19. Cum Affixis רֹאשִׁי *caput meum*, Gen. 40, 16. 17. Iud. 16, 13. 17. רֹאשָׁן *caput earum*, Thren. 2, 10.

רָאשׁ m. (ex Syrifmo pro רֹאשׁ,) id. Inde enim fit pl. רָאשִׁים *capita, principes, vertices* etc. Gen. 2, 10. Exod. 18, 25. Deut. 1, 15. etc. in regim. רָאשֵׁי Gen. 8, 5. Exod. 6, 14. 25. fic fec. Kri Neh. 12, 46. (vbi Kethibh habet ראש, in fing.) cum Affixo רָאשֵׁיכֶם *capita vestra*, Leuit. 10, 6. Deut. 29, 10. Aliud רָאשׁ vid. in rad. רוש.

רֵאשׁ m. (ex Syrifmo pro רֹאשׁ,) Chald. id. Dan. 7, 1. Emphat. רֵאשָׁא Dan. 2, 38. cum Affixis רֵאשִׁי *caput meum*, Dan. 4, 2. 7. 10. 15. רֵאשָׁךְ *caput tuum*, Dan. 2, 28. רֵאשֵׁהּ *caput eius*, Dan. 2, 32. c. 7, 1. 9. f. רֵאשֵׁהּ id. Dan. 7, 20. רֵאשְׁהוֹן *caput eorum*, Dan. 7, 20. pl. רָאשִׁין *capita*, Dan. 7, 6. Aliud Hebr. vid. fub rad. רוש.

רָאשׁ m. Chald. id. in pl. רָאשִׁין, vnde cum Affixo רָאשֵׁהֹם (pro רָאשֵׁיהֹם,) *capita, principes eorum*, Efr. 5, 10.

רֹאשָׁה f. id. quod mafc. ראש, vnde *lapis* רֹאשָׁה *capitis*, i. e. *angularis*, Zach. 4, 7.

רַאֲשׁוֹת foem. fing. (vt חַכְמוֹת etc.) vnde pl. רַאֲשֹׁתִים, (cum terminatione mafc. vt faciunt אֲחוֹת Ezech. 16, 51. Hof. 2, 5. et plurima Nomina in וֹת et יָת,) *partes priores* fiue *quae sunt ad caput*, in regim. רַאֲשֹׁתָי 1 Sam. 26, 12.

רְאָשָׁת f. (ex Syrismo pro רֵאשָׁה,) *initium, principium*, q. d. *praecessio temporis* siue *tempus praecedens*. Pl. ראשות, vnde cum Affixo רָאשֹׁתֵיכֶם *initia, principia vestra*, Ezech. 36, 11.

רֵאשִׁית f. (ex Syrismo pro רֵאשִׁית,) semel רֵשִׁית, א exspirante, Deut. 11, 12. 1) id. Gen. 1, 1. Deut. 11, 12. Prou. 8, 22. Ier. 26, 1. c. 27, 1. et *status prior*, Hiob. 8, 7. c. 42, 12. 2) *id, quod praecedit*, siue ratione *dignitatis*: *praecipuum, praestantissimum*, Num. 24, 20. 1 Sam. 15, 21. Ier. 49, 35. Amos. 6, 6. Hiob. 40, 19. vt Graec. ἀρχὴ Sirac. 11, 3. siue ratione *temporis*: *primitiuum, primitiae*, Gen. 49, 3. Exod. 23, 19. Leuit. 2, 12. Num. 15, 20. Deut. 18, 4. Ps. 78, 51. Prou. 3, 9. Ier. 2, 3. etc. Cum Affixo רֵאשִׁיתָם *primitiae eorum*, Num. 18, 12.

רִאשׁוֹן (ex Syrismo pro רֵאישׁוֹן, vt regulariter habet Kethibh Hiob. 15, 7.) et exspirante א, רִישׁוֹן Hiob. 8, 8. (cum terminatione *augmentatiua*,) *omnium primus, um, omnibus prior, us*, siue *tempore*, vt Exod. 34, 1. Deut. 10, 2. Ies. 41, 22. Hiob. 8, 8. etc. siue *ordine* et *loco*, vt Gen. 32, 18. Exod. 12, 2. Dan. 8, 21. siue *dignitate*, vt 1 Chron. 18, 17. Pl. ראשֹׁנִים *primi, priores, a*, Exod. 34, 1. Num. 6, 12. Foem. רִאשֹׁנָה, semel sec. Kethibh רְאִישֹׁנָה regularius, Ios. 21, 10. *omnium prima, um, omnibus prior, us*, siue *tempore*, vt Leuit. 5, 8. siue *ordine* et *loco*, vt 1 Chron. 27, 2. 2 Chron. 29, 3. siue *dignitate*, vt Esth. 1, 14. Saepe per Ellipsin Nominis עֵת vel פַּעַם pro *Aduerbio* venit: vt ראשֹׁנָה *primo, prius*, Gen. 33, 2. c. 38, 29. Num. 2, 9. 1 Reg. 18, 25. Esth. 1, 14. etc. maxime cum Praefixis: vt cum ב, Gen. 13, 14. Num. 10, 13. 14. Deut. 13, 9. c. 17, 7. Ios. 8, 6. 8. 33. Iud. 20, 32. etc. cum כ, Deut. 9, 18. Dan. 11, 29. cum ל, Iud. 18, 29. לְמַבָּרִאשֹׁנָה vid. in מָה sub rad. מהה. Sic masc. cum מ, מֵרִאשׁוֹן *primo tempore, à principio*, Ier. 17, 12. Plur. ראשֹׁנוֹת *primae, priores, a*, Gen. 41, 20. Ies. 41, 22. c. 42, 9. Inde fit *Possessiuum*

רִאשׁוֹנִי m. *qui est ex ordine* et *classe primorum, pertinens ad primos* siue *prima*, vnde foem. רִאשֹׁנִית Ier. 25, 1.

מְרַאֲשׁוֹת f. pl. *loca* vel *partes, vbi caput est*, al. *principatus*, q. d. *praecessiones*. Inde cum Affixo est מַרְאֲשׁוֹתֵיכֶם *partes capitum vestrorum*, per Ellipsin Praefixi מ, pro ממראשותיכם, (descendit) *de partibus capitum vestrorum* (corona gloriae vestrae), Ier. 13, 18.

מְרַאֲשׁוֹת f. pl. id. cum Affixo מְרַאֲשֹׁתָיו, per similem Ellipsin Praefixi ב vel מ, *in* vel *à partibus capitis eius* vel *sui*, Gen. 28, 11. 18. 1 Sam. 19, 13. 16. c. 26, 7. 11. 16. 1 Reg. 19, 6. Verbale est ex Pih. ad Formam מְקַטְּרוֹת, non compensato ante א Dagesch Forti, sicut Num. 14, 11. Deut. 24, 20. (sec. quosdam codices,) c. 27, 8. Ps. 10, 3. 13. Ps. 74, 19. Eccl. 2, 20. Ier. 29, 23. etc.

רָבַב *magnus fuit*, idque vel *quantitate continua* siue *magnitudine*, vel *quantitate discreta* siue *numero: multus fuit* vel *factus est, multiplicatus est*, it. *iaculatus est*, Gen. 49, 23. Pſ. 18, 15. petita significatione à רבה. Praet. defect. רַב *iaculatus est*, Pſ. 18, 15. foem. רַבָּה *multa* vel *magna est*, Gen. 18, 20. pl. רַבּוּ *multi sunt, multiplicati sunt*, 1 Sam. 25, 10. Pſ. 3, 2. Ieſ. 59, 12. ſed רֹבּוּ *iaculati sunt*, Gen. 49, 23. Infin. רֹב *multiplicari*, Gen. 6, 1. Sed part. Pyh. pl. מְרֻבָּבוֹת Pſ. 144, 13. vid. infra in רְבָבָה.

רַב et **רָב** m. 1) *multus, copiosus, um, abundans, satis*, Gen. 24, 25. c. 45, 28. Exod. 23, 29. Num. 26, 54. Ioſ. 22, 8. Iud. 9, 40. 1 Reg. 19, 2. Ezech. 47, 9. etc. 2) *magnus*, Pſ. 48, 3. 2 Chron. 21, 15. et ſubſtantiue, *magnas, princeps, praefectus*, 2 Reg. 25, 8. Ier. 39, 3. c. 41, 1. Ion. 1, 6. Dan. 1, 6. 3) *multus et magnus simul*, Deut. 1, 1. Pſ. 19, 14. Pſ. 25, 11. Pſ. 32, 6. 10. Prou. 13, 7. Neh. 9, 35. 4) *sagitta, iaculum, quod iaculando emittitur*, Hiob. 16, 13. Plur. רַבִּים *multi, magni, a*, Gen. 21, 34. Num. 20, 11. 15. quo etiam pertinet Ier. 50, 29. *magnates, principes*, it. *iacula*, in regim. רַבֵּי *magnates, principes*, Ier. 39, 13. c. 41, 1. cum Affixo רַבָּיו *iacula eius*, Hiob. 16, 13. vbi vulgo vertunt *iaculatores eius*; ſed inuita Forma vocis. Sic etiam ſing. רַב Prou. 26, 10. COCCEIO et SCHVLTENSIO *iaculator* eſt; vbi tamen ipſa quoque *iaculi* notio magis conuenit, vt ſenſus ſit: *iaculum vulnerans omnes.* Foemininum

רַבָּה 1) *multitudo, magna pars*, Ezech. 24, 12. 2 Chron. 30, 17. 18. 2) *multa, copiosa, um, abundans, satis*, Gen. 26, 14. 1 Chron. 28, 8. Hiob. 1, 3. Ion. 4, 11. etc. et aduerbialiter, *multum, valde*, Pſ. 62, 3. Pſ. 89, 8. 3) *magna, um*, Gen. 7, 11. Num. 11, 33. Deut. 25, 3. Ioſ. 11, 8. Pſ. 36, 7. Pſ. 101, 6. etc. 4) *multa et magna simul*, Gen. 6, 5. c. 18, 20. 2 Chron. 21, 15. etc. Cum Iod Parag. רַבָּתִי *copiosa, abundans*, Thren. 1, 1. in regim. רַבַּת *copiosa, abundans*, 1 Sam. 2, 5. Ier. 51, 13. Ezech. 22, 5. et ſubſtantiue, *multitudo*, Ezech. 24, 12. *magna pars*, 2 Chron. 30, 17. 18. vbi pro ſtatu *absoluto* ponitur, quomodo et *aduerbialiter* vſurpatur pro *multum, copiose, valde*, Pſ. 65, 10. Pſ. 120, 6. Pſ. 123, 4. Pſ. 129, 1. 2. Pl. רַבּוֹת *multae, magnae, a*, Gen. 30, 48. Deut. 31, 17.

רַב m. Chald. 1) *magnus, um*, Dan. 2, 31. 35. 45. c. 5, 1. c. 7, 20. Esr. 5, 11. emphat. רַבָּא Dan. 7, 2. Esr. 4, 10. c. 5, 8. 2) ſubſtantiue, *magnas, princeps, praefectus*, Dan. 2, 10. 14. 48. c. 4, 6. c. 5, 11. Foem. רַבְּתָה *magna*, Dan. 4, 27.

רֹב, et aliquoties cum Cholem pleno, רוֹב, vt Hiob. 35, 9. Esth. 10, 3.

10, 3. 1 Chron. 4, 38. 2 Chron. 31, 10. 1) *magnitudo*, Pſ. 33, 16. Pſ. 66, 2) *multitudo, copia, amplitudo, maxima pars*, Gen. 13, 10. c. 27, 1 Reg. 3, 9. Eſth. 5, 11. Ieſ. 43, 13. Ezech. 14, 3. Hoſ. 10, 13. 3) *magnitudo et multitudo ſimul*, vt Pſ. 51, 3. Pſ. 69, 16. Thren. 1, 5. Ier. 21. Ezech. 28, 16. Cum Affixis רֻבְּכֶם *multitudo veſtra*, Deut. רֻבָּם *multitudo ſua*, Hoſ. 4, 7. pl. רַבִּים *multitudines*, vnde in reg. רֻבֵּי ſec. Kri Hoſ. 8, 12. ſed Kethibh habet רבו *myrias*, vt Ion. 4, 11. 1 Chron. 29, 7. SCHVLTENS in *Gram. Hebr.* p. 501. legit ... quod ſit pl. conſtr. Formae Arab. ab abſol. רִבּוֹן.

רִבּוֹא et רִבּוֹ vid. ſub rad. רבה.

רְבָבָה *myrias, decem millia*, et per Synecdochen, in genere *numerus magnus*, Gen. 24, 60. Leu. 26, 8. Deut. 32, 30. Iud. 20, 10. Ezech. 16, 7. Pſ. 91, 7. Cant. 5, 10. Pl. רְבָבוֹת *myriades*, 1 Sam. 18, 8. in regim. רִבְבוֹת Num. 10, 36. Deut. 33, 2. cum Affixo רִבְבֹתָיו *myriades ſuae*, 1 Sam. 18, 7. c. 21, 12. c. 29, 5. Inde formatum eſt Part. Pyh. foem. pl. מְרֻבָּבוֹת *in myriades auctae* ſiue *multiplicatae*, Pſ. 144, 13.

רִבָּבָה vel רִבְּבָא f. Chald. id. vnde plur. רִבְבָן *myriades*, ſec. Kri Dan. 7, 10. ſed Kethibh habet רִבְבָן, mutato ב in ו.

רְבִיבִים m. pl. *imbres*, q. d. *pluuiae copioſae*, vel, ſi רבב proprie ſit *ſpiſſari*, (vt paſſim monet SCHVLTENS,) *pluuiae ſpiſſae* ſiue *denſae*, Deut. 32, 2. Ier. 3, 3. c. 14, 22. Mich. 5, 7. Pſ. 65, 11. Pſ. 72, 6.

רִבּוֹת f. (cum terminatione *ſing.* non *plur.*) *myrias*, Neh. 7, 71. Dual. רִבֹּתַיִם *duae myriades*, Pſ. 68, 18.

רַבְרַב m. Chald. *valde magnus, um*. Plur. רַבְרְבִין *valde magni, a, valde grandes, ia*, Dan. 3, 33. plur. foem. רַבְרְבָן id. Dan. 2, 48. c. 7, 3. 7. 8. 20. emphat. רַבְרְבָתָא Dan. 7, 11. 17.

רַבְרְבָן m. Chald. *magnas, princeps*. Plur. רַבְרְבָנִין *magnates, principes*, cum Affixis רַבְרְבָנַי *magnates mei*, Dan. 4, 33. רַבְרְבָנָךְ *magnates tui*, Dan. 5, 23. רַבְרְבָנוֹהִי *magnates eius* vel *ſui*, Dan. 5, 1. 2. 3. 9. 10. c. 6, 18.

רָבַד vulgo *ſtrauit*, rectius *ligauit, reuinxit*, coll. ſeq. Nom. רָבִיד, vt et rad. Arab. cognat. רבט *ligauit, reuinxit*, et רפד *obligauit, ſtipauit*. Praet. רָבַדְתִּי *ligaui, reuinxi*, LXX *extendi*, Vulgat. *intexui*, Prou. 7, 16.

רָבִיד m. *torques, collare*, collo *alligatum*, Gallice *rabat*, Ezech. 16, 11. in regim. רְבִיד Gen. 41, 42.

מַרְבַד m. in plur. מַרְבַדִּים vulgo *stragulae, quibus lecti sternuntur*, rectius sec. LXX et Vulgat. *funes, fasciae, quibus lecti vinciuntur*, Prou. 7, 16. c. 31, 22. Dagesch Lene in ב negligitur, rtassis, quia vox origine et primo vsu fuit peregrina. Vid. suo co אֵטוּן, et conf. simile פִּטְדָה.

רָבָה *magnus fuit*, idque vel *quantitate continua: magnus ctus, auctus est, creuit*; vel *quantitate discreta* siue *numero: ultus fuit* vel *factus est, multiplicatus est*; semel *iaculatus est*, ti vulgo volunt, Gen. 21, 20. quae significatio petita videtur à id. cognat. רמה. Praet. foem. רָבְתָה *magna, maior facta est*, Sam. 14, 30. pl. רָבוּ *aucti, multiplicati sunt*, Gen. 8, 13. 1 Chron. , 9. Part. praes. רוֹבֶה *iaculans, iaculator*, rectius *adolescens* el *dum adolescebat*, (coll. Pih. in sensu *educandi*, et Chald. Syr. tque Arab. רבא *adoleuit, educatus est*,) Gen. 21, 20. Infin. constr. רְבוֹ *augeri, multiplicari*, Exod. 11, 9. Prou. 29. 2. 16. Imper. רְבֵה *augesce, multiplicare*, Gen. 35, 11. pl. רְבוּ *multiplicamini*, Gen. , 22. 28. Ier. 29, 6. Fut. foem. cum Vau Conuers. וַתִּרְבִּי *et aucta s*, Ezech. 16, 7. יִרְבֶּה *magnus est*, Hiob. 33, 12. it. *augebitur, multiplicabitur, augeatur, multiplicetur*, Exod. 1, 10. 12. Deut. 8, 13. per Apocopen יֶרֶב Gen. 1, 22. sic sec. Kri 2 Chron. 24, 27. vbi subest Ellipsis *Relatiui* אשר, vt sensus sit: *quam multiplicabatur* vel *multiplicata sit prophetia*; sed Kethibh habet רב *multitudo*, scil. prophetiae. Foem. תִּרְבֶּה id. quod masc. Deut. 7, 22. Dan. 12, 4. cum Conuers. per Apocopen וַתֵּרֶב *et magna, maior fuit*, Gen. 43, 34. Reg. 4, 30. pl. תִּרְבּוּ *augescetis*, Ier. 3, 16. cum Nun Parag. תִּרְבּוּן Deut. 6, 3. יִרְבּוּ *multiplicabuntur, multiplicentur*, Deut. 11, 21. Prou. 9, 11. cum Iod Paragog. יִרְבּוּן *multa, plura sunt* vel *essent*, Ps. 139, 18. et mutata tertia radicali ה in Iod, יִרְבְּיֻן *multiplicentur, augescant*, Deut. 8, 13. foem. cum Vau Conuers. וַתִּרְבֶּינָה *et auctae sunt*, Ezech. 31, 8. Pih. רִבָּה *magnum* vel *multum fecit, auxit, multiplicauit*, it. *educauit*. Praet. foem. רִבְּתָה *educauit*, Ezech. 8, 2. רִבִּיתָ *magnum* siue *multum fecisti, auxisti*, Ps. 44, 13. רִבִּיתִי *educaui*, Thren. 2, 22. Imper. רַבֵּה *auge, multiplica*, Iud. 9, 29. irregulariter cum (..), pro רַבֵּה. Hiph. praet. הִרְבָּה *auxit, multiplicauit*, Deut. 1, 10. Iud. 16, 24. foem. הִרְבְּתָה id. 1 Sam. 1, 12. הִרְבִּיתָ *multiplicasti*, Ies. 9, 2. Neh. 9, 23. foem. הִרְבֵּית id. Nah. 3, 16. et sec. Kri Ier. 46, 11. vbi Kethibh habet הִרְבֵּיתִי *multiplicaui*, vt Hos. 2, 10. c. 12, 11. sed cum Vau Conuers. et Affixo, וְהִרְבִּיתִים *et multiplicabo eos*, Ier. 30, 19. Part. מַרְבֶּה *multiplicans*, Exod. 16, 17. 18. Ies.

33, 23

33, 23. Aliud vid. inter Nomina. In regim. מַרְבֵּה Leuit. 11, 42. pl. מַרְבִּים *multiplicantes*, Exod. 36, 5. 1 Chron. 8, 40. foem. מַרְבָּה *multiplicans, multiplicat*, Neh. 9, 37. Infin. הַרְבּוֹת *multiplicare*, Deut. 17, 16. Prou. 22, 16. Amos. 4, 9. cum terminatione Chald. הַרְבֵּה *multiplicari*, (intransitiue,) Ezech. 21, 20. (aliud vid. inter Nomina,) cum ה Parag. הַרְבָּה *multiplicando*, Gen. 3, 16. c. 16, 10. c. 22, 17. et instar Nominis in regim. הַרְבַּת sec. Kri 2 Sam. 14, 11. sed Kethibh habet הַרְבִּית *multiplicatio*: vt adeo etiam הַרְבַּת ad Nomina referri queat. Imper. הַרְבֵּה *multiplica, auge*, Ezech. 24, 10. et sec. Kethibh Ps. 51, 4. per Apocopen הֶרֶב Iud. 20, 38. et sec. Kri Ps. 51, 4. Fut. אַרְבֶּה *multiplicabo, augebo*, Gen. 3, 16. Exod. 32, 13. cum Vau Conuers. per Apocopen וָאֶרֶב *et multiplicaui*, sec. Kethibh Ios. 24, 3. (sed Kri habet וָאַרְבֶּה, ה seruato,) תַּרְבֶּה *augebis*, Leuit. 25, 16. Num. 26, 54. per Apocopen תֶּרֶב *auges*, Ps. 71, 21. Hiob. 10, 17. יַרְבֶּה *augebit, multiplicabit, multiplicet*, Exod. 30, 15. Deut. 17, 16. 17. per Apocopen יֶרֶב Hiob. 34, 37.

רְבָה Chald. *magnus* vel *multus fuit, magnus* vel *multus factus est, auctus est, creuit*, Dan. 4, 8. Praet. foem. רְבָת *aucta est, creuit*, Dan. 4, 19. רְבִית vel רְבַיְתְ *auctus es, creuisti*, Dan. 4, 19. Pah. praet. רַבִּי *magnum fecit, magnificauit*, Dan. 2, 48.

רְבוּת f. Chald. *magnitudo, amplitudo*, per Apocopen רְבוּ Dan. 4, 33. emphat. רְבוּתָא Dan. 5, 18. cum Affixo רְבוּתָךְ *magnitudo tua*, Dan. 4, 19.

רִבּוֹא f. *myrias, numerus valde magnus*, (Verbale a Pih. mutata tertia radicali ה in א,) Esr. 2, 64. Neh. 7, 66. 72. et sine א, רִבּוֹ 1 Chron. 29, 7. Ion. 4, 11. sic sec. Kethibh Hos. 8, 12. (vbi Kri habet רֻבֵּי *multitudines*, à רֹב,) pl. רִבְּאוֹת *myriades*, Dan. 11, 12.

רִבֹּאת f. id. vnde pl. רִבְּאוֹת *myriades*, Esr. 2, 69. ex Syrismo pro רִבְּאוֹת. Sed רִבּוֹת, vnde dual. רִבֹּתַיִם Ps. 68, 18. vid. sub rad. רבב

אַרְבֶּה m. (cum א Heemant. *Continuitatis* nota,) *locusta, continuo sese multiplicans*, Exod. 10, 4. 12. 13. 14. 19. Leuit. 11, 22. Deut. 28, 38. etc. vid. Iud. 6, 5. c. 7, 12. Ier. 46, 23. et quae de *locustarum augmento* habent BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. p. 442. seq. et LVDOLFVS in *Commentar.* ad *Histor. Aethiop.* p. 173. seq.

הַרְבֵּה m. proprie est Infin. Hiph. cum terminatione Chald. nominascens: *augmentatio, multiplicatio*, hinc *auctus, magnificatus, multiplicatus, magnus, multus, um*, Gen. 15, 1. Deut. 3, 5. Ios. 13, 1. 1 Sam. 26, 21. 2 Sam. 1, 4. 1 Reg. 4, 29. etc. et aduerbialiter, *multum, valde*, Neh. 2, 2. Eccles. 5, 16. *magis*, 2 Reg. 10, 18. Semel legitur cum (ֶ), הַרְבֶּה Ier. 42, 2.

הַרְבָּה f. id. vnde in regim. et cum Praefixo מ, מֵהַרְבָּה *ne sit* el *fiat multiplicatio*, (ſicut מִמֶּלֶךְ *ne ſit rex*, etc.) ſec. Kri 2 Sam. 1, 11.

הַרְבִּית f. id. ſec. Kethibh 2 Sam. 14, 11.

מַרְבֶּה m. 1) *augmentatio*, *amplificatio*, in regim. מַרְבֵּה Ieſ. ,6. 2) *multiplicatus*, *multus*, Ieſ. 33, 23.

מַרְבָּה f. *cui ineſt magnitudo* ſiue *amplitudo*: *magnum*, *am-lum*, Ezech. 23, 32.

מַרְבִּית f. 1) *multitudo*, 2 Chron. 9, 6. c. 30, 18. 2) *pars multa* el *magna*, vnde cum Affixo מַרְבִּיתָם *magna pars illorum*, 1 Chron. 2, 29. 3) *ſoboles*, q. d. *augmentatio* ſiue *multiplicatio generis* et *amiliae*, 1 Sam. 2, 33. 4) *foenus*, q. d. *augmentatio ſortis princi-alis*, Leuit. 25, 37.

תַּרְבּוּת f. (cum ת notionis *reciprocae*,) *ſoboles*, *progenies*, q. l. *multiplicatio ſui*, Num. 32, 14.

תַּרְבִּית f. (cum ſimili ת,) *foenus*, quo ſors capitalis *ſe multi-licat*, Leuit. 25, 36. Prou. 28, 8. Ezech. 18, 8. 13. 17. c. 22, 12.

רָבַךְ *frixit*. Conuenit cum Graeco φρύγω et Lat. *frigo*, inter-eniente Metatheſi. Hoph. part. foem. מֻרְבֶּכֶת *frixum*, Leuit. 6, 4. c. 7, 11. 1 Chron. 23, 29.

רָבַע *cubuit*, *accubuit*, it. *concubuit*: de ſolo *concu-bitu* ſiue *coitu animalium*. Infin. conſtr. רְבַע *concumbere*, *coi-re*, vnde cum Affixo רִבְעָהּ *coire cum ea*, Leuit. 18, 23. cum ה Paragog. רִבְעָה *coire*, Leuit. 20, 16. Part. Pahul רָבוּעַ *quadra-tus*, *um*, Exod. 27, 1. c. 28, 16. c. 30, 2. Ezech. 43, 16. etc. q. d. *cubare* ſiue *cubans factus*: quia *quadrata* firmiter *cubant*, cum *rotunda* facile voluterntur; vel potius ſignificationem acci-pit à Nomine אַרְבַּע, ſicut צָבוּעַ ab אֶצְבַּע. Plur. רְבֻעִים *quadrati*, 1 Reg. 7, 5. Foem. רְבֻעָה *quadrata*, Ezech. 41, 21. Hiph. fut. תַּרְבִּיעַ *coire facias* ſiue *ſinas*, Leuit. 19, 19. Pyh. part. מְרֻבָּע *quadratus*, *um*, Ezech. 45, 2. foem. מְרֻבַּעַת *quadrata*, Ezech. 40, 47. pl. מְרֻבָּעוֹת *quadratae*, 1 Reg. 7, 31.

רֶבַע m. 1) *cubatus*, vnde cum Affixo רִבְעִי *cubatus meus*, Pſ. 139, 3. 2) *quadratura*, vel *diuiſio in quatuor partes*, ſigni-ficationem accipit ab אַרְבַּע *quatuor*: hinc *quarta pars*, Exod. 29, 40. 1 Sam. 9, 8. it. *latus corporis quadrati*, pl. רְבָעִים, cum Af-fixis רְבָעָיו *latera ſua*, Ezech. 43, 16. רְבָעֶיהָ id. Ezech. 43, 17. רִבְעֵיהֶן *latera earum*, Ezech. 1, 17.

רֹבַע m. *quadratura: quarta pars*, (vt praeced.) Num. 23,10. 2 Reg. 6, 25.

רְבִיעִי m. *Numerale Ordinale*, *quartus*, (tanquam à רְבַע *quatuor*,) Gen. 1, 19. Exod. 28, 20. Num. 7, 30. Iof. 19, 17. Iud. 19, 5. etc. pl. רְבִיעִים *quarti, quartani*, scil. *generatione*, 2 Reg. 10, 30. c. 15, 12. Foem. רְבִיעִית *quarta*, Leuit. 19, 24. 1 Reg. 6, 1. 37. 2 Reg. 18, 9. Ier. 25, 1. Zach. 6, 3. etc. et *substantiue*, per Ellipsin Nominis חֶלְקָה, *quarta pars*, *quadrans*, Exod. 29, 40. Leuit. 23, 13. Num. 15, 5. 1 Reg. 6, 33. Neh. 9, 3. etc.

רְבִיעַי m. Chald. *quartus*, emphat. רְבִיעָיָא vel רְבִיעָיָא sec. Kethibh, sed sec. Kri רְבִיעָאָה Dan. 2, 40. c. 3, 25. c. 7, 7. 23. foem. רְבִיעָיָא *quarta*, emphat. רְבִיעָיְתָא Dan. 7, 23.

רִבֵּעִים m. pl. *quarta generatione generati*, q. d. *quartiti*, Exod. 20, 5. c. 34, 7. Num. 14, 18. Deut. 5, 9.

אַרְבַּע masc. (saltem terminatione,) proprie *quadratus*, *quadratum*, cum א *Consistentiae* et *Firmitatis*: quia *quadrata firmiter cubant*, cum contra, quae *rotundam* habent figuram, ipsa illa *rotunditate* figurae suae circumuoluantur, dicente SCHEFFERO ad PETRONII *Satyr*. c. 43. vnde et *quadratum* symbolum est *firmitatis* rei ac *constantiae*, conf. PIERII *Hieroglyph*. L. 39. c. 29. seq. Fit autem *Numerale Ordinale*, *quatuor*, *numerus quaternarius*, tot monades complectens, quot latera habet *quadratum*, Gen. 15, 13. c. 33, 1. Exod. 25, 12. c. 17, 2. etc. it. per solitam Numeralium *Cardinalium* et *Ordinalium* Enallagen, *quartus*, Gen. 15, 5. Ies. 36, 1. Ezech. 40, 1. Zach. 7, 1. etc. Pl. אַרְבָּעִים *quadraginta*, Gen. 8, 13. c. 18, 28. 29. c. 25, 20. c. 26, 34. c. 32, 15. etc. et aduerb. *quadragies*, (nisi subintelligendum Nomen מַכָּה *plaga*,) Deut. 25, 3. 4. Foem. (saltem terminatione,) אַרְבָּעָה *quatuor*, Gen. 46, 22. Exod. 12, 6. Num. 1, 27. Iud. 9, 34. etc. sic sec. Kri Prou. 30, 18. vbi Kethibh habet אַרְבַּע, it. *quarta*, Exod. 12, 18. Leuit. 23, 5. Num. 9, 3. 11. c. 28, 16. 2 Chron. 30, 15. et alia terminatione foem. אַרְבַּעַת Num. 7, 7. Iud. 11, 40. 1 Sam. 4, 2. 2 Sam. 21, 22. 1 Reg. 7, 32. et sec. Kethibh Ezech. 7, 2. (vbi Kri habet אַרְבַּע,) vnde cum Affixis אַרְבַּעְתָּם *quatuor illi*, *a*, Ezech. 1, 8. 10. c. 10, 10. 12. c. 46, 22. 23. Dan. 1, 17. אַרְבַּעְתָּן *quatuor illae*, *a*, Ezech. 1, 10. 16. 18. et dual. אַרְבַּעְתַּיִם *quadruplum*, 2 Sam. 12, 6.

אַרְבַּע m. (saltem terminatione,) Chald. id. Dan. 7, 2. 3. 6. 17. Esr. 6, 17. foem. אַרְבְּעָה *quatuor*, Dan. 3, 25. c. 7, 6. 17.

רָבַץ *cubuit*, *recubuit*, *incubuit*, *succubuit*, proprie de *animalibus*

ibus dicitur. Praet. foem. cum Vau Conuerſ. וְרָבְצָה *et incumbet*, Deut. 29, 19. in pauſa רָבָצָה *recubuit*, Ezech. 19, 20. Part. praeſ. רֹבֵץ *cubans, recubans, ſuccumbens*, Gen. 4, 7. Exod. 23, 5. in loco tamen priore à G. I. LETTE in *Symbolis Brem.* T. III. p. 562. ſeq. haud inconcinne exponitur ſubſtantiue, *excubitor*. Pl. רֹבְצִים *cubantes, recubantes*, Gen. 29, 2. Foem. רֹבֶצֶת *cubans, incubans*, Gen. 49, 25. Deut. 22, 6. Fut. יִרְבַּץ *cubabit, recubabit*, Ieſ. 11, 6. c. 13, 10. pl. יִרְבְּצוּ *cubabunt, recubabunt*, Ieſ. 11, 7. in pauſa יִרְבָּצוּ Ieſ. 14, 30. cum Nun Parag. יִרְבָּצוּן *recubant, recumbunt*, Pſ. 104, 22. Zeph. 2, 7. foem. תִּרְבַּצְנָה *cubabunt, recubabunt*, Ezech. 34, 14. Hiph. part. מַרְבִּיץ *cubare faciens, reponens*, Ieſ. 54, 11. pl. מַרְבִּיצִים *recubare facientes*, Ier. 33, 11. Fut. אַרְבִּיץ, cum Affixo אַרְבִּיצֵם *faciam eos recubare*, Ezech. 34, 15. תַּרְבִּיץ *recubare facis*, Cant. 1, 7. יַרְבִּיצֵנִי *recubare me facis*, Pſ. 23, 2. etc.

רֵבֶץ m. *cubatus, recubitus*, metonymice *locus, vbi recubatur: cubile*, Ieſ. 65, 10. cum Affixis רִבְצוֹ *cubile eius*, Prou. 24, 15. רִבְצָהּ *cubatus, recubitus eius*, Ieſ. 35, 7. רִבְצָם *cubile ſuum*, Ier. 50, 6.

מַרְבֵּץ m. *locus, vbi cubatur: cubile*, Zeph. 2, 15.

מִרְבָּץ m. id. in regim. מִרְבַּץ Ezech. 25, 5.

רבק Hebr. inuſit. Chald. *ſaginauit*, Arab. *religauit*, ſpec. *fune in collo*. Indè eſt

מַרְבֵּק m. *locus, vbi pecus ſaginatur: ſaginarium*, 1 Sam. 28, 24. Ier. 46, 21. Amos. 6, 4. Malach. 3, 20. Sed BOCHARTO in *Hieroz.* P. I. p. 302. ſeq. eſt *vinculum, quo pecus religatur*.

רֶגֶב m. *gleba, agri terra mollis* ſiue *pluuiâ mollita*, vt Arab. *ragabon*, ſic dicta, quod pluuiam cupide quaſi imbibat, à rad. رغب *deſiderauit, expetiuit*, it. *ampla cauitate, guloſus fuit*. Plur. רְגָבִים *glebae*, Hiob. 38, 38. in regim. רִגְבֵי Hiob. 21, 33.

רָגַז *commouit ſe, commotus eſt*, et de *animo, commotus eſt dolore*, vt 2 Sam. 19, 1. vel *metu: contremuit*, vt Exod. 15, 14. Deut. 2, 25. Ieſ. 32, 11. Ier. 33, 9. Ioël. 2, 1. vel *irâ*, vt Gen. 45, 24. Eſth. 4, 26. Pſ. 4, 5. Prou. 29, 9. Ieſ. 28, 21. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְרָגְזוּ *et commouebuntur, contremiſcent*, Deut. 2, 25. Ier. 33, 9. Imper. רְגַז, cum ה Parag. in pauſa רְגָזָה *contremiſce*, Ieſ. 32, 11. pl. רִגְזוּ *commouemini*, Pſ. 4, 5. Fut. אֶרְגַּז *contremiſcebam*, Habac. 3, 16. וַתִּרְגְּזִי *et commouiſti te*, al. *et irata es*, Ezech. 16, 43. יִרְגַּז *commouebitur, commoueatur*, 2 Sam. 7, 10. Ieſ. 28, 21. pl. יִרְגְּזוּ *commouebuntur, commoueantur*, Ioël. 2, 1. Mich. 7, 17. in pauſa

יִרְגְּזוּ 2 Sam. 22, 8. Ies. 64, 2. cum Nun Paragog. יִרְגָּזוּן *commouebantur*, Habac. 3, 6. et simul in pausa, יִרְגָּזוּן Exod. 15, 14. foem. הִרְגַּזְנָה *commouebuntur*, *contremiscent*, Ies. 32, 10. Hiph. praet. הִרְגִּיז *commouit*, Ies. 23, 11. הִרְגַּזְתַּנִי *commouisti me*, 1 Sam. 28, 15. Part. מַרְגִּיז *commouens*, Ies. 14, 16. Hiob. 9, 6. pl. מַרְגִּיזִים *commouentes*, scil. *ad iram*, in regim. מַרְגִּיזֵי Hiob. 12, 6. Infin. cum (.) pro (_) sub ה, הַרְגִּיז *commouere*, Ier. 50, 34. Fut. אַרְגִּיז *commouebo*, Ies. 13, 13. Hithpah. infin. הִתְרַגֵּז *commouere se ad iram*, *commoueri ira*, cum Affixo הִתְרַגֶּזְךָ τὸ *commoueri tuum*, 2 Reg. 19, 27. 28. Ies. 37, 28. 29.

רְגַז Chald. id. vnde Aphel praet. pl. הַרְגִּזוּ *ad iram commouerunt*, Esr. 5, 12.

רֹגֶז m. *commotio*, spec. *tremor*, it. *ira*, Habac. 3, 1. Hiob. 3, 16. 25. c. 14, 1. c. 37, 2. c. 39, 24. cum Affixo in pausa רָגְזֶךָ *commotio tua*, Ies. 14, 3.

רְגַז m. Chald. *commotio ad iram*, *ira*, Dan. 3, 13.

רַגָּז m. *qui* vel *quod vehementer commouetur*: *trepidus*, *um*, Deut. 28, 65.

רָגְזָה f. *commotio*, *tremor*, Ezech. 12, 28.

אַרְגָּז *arca*, vid. suo ordine p. 77.

רָגַל in genere *loco mouit*, *tulit*, *protulit*, *extulit*, *detulit*, hinc *calumniatus est*, Ps. 15, 3. (vt Lat. *deferre* est *clam accusare* et *calumniari*,) *exploratum extulit*, *diuulgauit*, vt Lat. *efferre*, et Graec. ἐκφέρειν, Germ. austragen. Part. praes. רֹגֵל *fullo*, 2 Sam. 17, 17. 1 Reg. 1, 9. significationem accipit à Nomine רֶגֶל *pes*, q. d. *inter lauandum pannos pedibus calcans*: vnde veteres Aegyptii, *fullonem* indicaturi, geminos hominis *pedes* in aqua pingebant, teste HORAPOLLINE *Hieroglyph.* I. 65. Sed potius *Proprium* est. Pih. part. pl. מְרַגְּלִים *rei exploratae delatores*, vulgo *exploratores*, Gen. 42, 9. 11. 14. 16. 31. 34. Ios. 2, 1. c. 6, 22. 23. etc. Infin. רַגֵּל *rem exploratam deferre*, vulgo *explorare*, Num. 21, 32. Ios. 6, 25. Imper. pl. רַגְּלוּ *explorate*, Ios. 7, 2. Fut. cum Vau Conuers. וַיְרַגֵּל *et detulit*, *calumniatus est*, 2 Sam. 19, 28.

רֶגֶל com. *pes*, quo mediante corpus animale *loco mouetur* et *fertur*, Leuit. 11, 23. Num. 22, 25. Hos. 3, 13. c. 4, 3. 9. 18. etc. Per Metonymiam sumitur 1) pro ipso *motu* et *gressu*, Gen. 33, 14. et hinc porro metaphorice, (vt alia *gressus* Nomina; e. gr. אֲשׁוּר, הֲלִיכָה etc.) pro *actione*, *conatu*, *studio*, *motu* et *affectu animi*,

vt

t Gen. 30, 30. Pſ. 119, 59. 105. Prou. 4, 26. 27. Hiob. 23, 11. Eccleſ. , 17. etc. 2) pro *veſtigiis ſiue ductu*, 1 Sam. 25, 42. Ieſ. 41, 1. 3. etc. :um Affixis רַגְלְךָ *pes tuus*, Deut. 28, 34. Ioſ. 14, 7. ſic ſec. Kri Ec- leſ. 4, 17. (vbi Kethibh habet רַגְלֶיךָ *pedes tui*,) רַגְלוֹ *pes eius* vel *ius*, Gen. 41, 44. Leuit. 8, 23. ſic ſec. Kri Pſ. 105, 18. vbi Kethibh abet רַגְלָיו *pedes eius*. Dual. רַגְלַיִם *vterque pes, duo pedes*, et ca- ıchreſtice de animalibus *quadrupedibus*, *duo paria pedum*, Le- it. 11, 23. 42. 2 Sam. 4, 4. in regim. רַגְלֵי Ioſ. 3, 13. 1 Sam. 2, 9. cum ıffixo רַגְלַי *pedes mei*, 2 Sam. 22, 39. Pſ. 18, 34. 39. et ſec. Kri 2 Sam. 2, 34. vbi Kethibh habet רַגְלָיו *pedes eius*, ſcil. qui integer eſt. ed pl. רְגָלִים *vices*, q. d. *motus pedis in terram*: quia *vices* ſic ndicari ſolent, Exod. 23, 14. Num. 22, 28. 32. 33. Sic Perſ. پاي *edem* denotat, it. *rurſus*, *iterum*. Inde formatum eſt Verbum luriliterum, cum ת ſeruili, ad Formam 5 et 6 Coniugat. apud Arabes,

תִּרְגַּל *ſenſim pedes mouit, pedetentim inceſſit*. Praet. 1 perſ. תִּרְגַּלְתִּי *pedes ſenſim moui, pedetentim inceſſi*, inſtar matris, inceſ- ſum ſuum ad infantis greſſus accommodantis, Hoſ. 11, 3. Conf. CHR. GRABE in *Examine vocis* תרגלתי.

רֶגֶל vel רְגַל com. Chald. *pes*. Dual. רַגְלַיִן *vterque pes, duo pedes*, et de animalibus, *duo paria pedum*, Dan. 7, 4. in Statu Em- phat. רַגְלַיָּא Dan. 2, 41. 42. cum Affixis רַגְלוֹהִי *pedes eius*, Dan. 2, 33. 34. רַגְלַיהּ *pedes ſui*, Dan. 7, 7.

רַגְלִי m. *pedes*, q. d. *qui eſt ex genere* et *claſſe eorum, qui pedes mouent* ſiue *pedibus incedunt*, Exod. 12, 37. Num. 11, 21. Iud. 20, 2. 1 Sam. 4, 10. 2 Sam. 8, 4. 1 Reg. 20, 29. etc. pl. רַגְלִים *pedi- tes*, Ier. 12, 5.

מַרְגְּלוֹת pl. foem. (formatum à רֶגֶל,) *loca* ſiue *partes inferio- res, vbi pedes ſunt*, cum Affixo מַרְגְּלֹתָיו *partes inferiores eius*, Ruth. 3, 5. 7. 8. 14. Dan. 10, 6. Quidam tamen de ipſis *pedi- bus* exponunt: quomodo מַרְגְּלוֹת ad Nomina *Inſtrumentorum* pertinet, q. d. *quibus corpus animale loco mouetur* et *fertur*.

תִּרְגַּלְתִּי vid. antea ſub רֶגֶל.

רָגַם in genere *iecit*, vt Chald. ſpec. *lapidibus*: *lapidauit*. Conſtruitur vel cum accuſat. vel cum ב et עַל. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְרָגְמוּ *et lapidabunt, lapident*, Leuit. 24, 14. Ezech. 16, 39. cum Affixo וּרְגָמֻהוּ *et lapidabunt, lapident eum*, Deut. 21, 21. Infin. abſol. רָגוֹם *lapidando*, Leuit. 24, 16. Num. 15, 35. infin. conſtr.

constr. רְגוֹם *lapidare*, Num. 14, 10. Fut. pl. יִרְגְּמוּ *lapidabunt*, *lapident*, Leuit. 20, 27. c. 24, 16. cum Affixo יִרְגְּמֻהוּ *lapidabunt*, *lapident eum*, Leuit. 20, 2. Inde formatum est Verbum pluriliterum ad Formam 5 et 6 Coniug. apud Arabes, cum ת notionis *reciprocae*,

תִּרְגֵּם *iecit vnum in locum alterius, inter se traiecit, transtulit, vertit*, spec. *ex vna lingua in aliam: interpretatus est*. Inde est Part. pass. מְתֻרְגָּם *translatum, expositum*, Esr. 4, 7.

רִגְמָה f. *caterua, agmen*, ex significatione radicis Arab. in 8 Coniug. *accumulatus, congestus est*, alias רכם *congessit, coaceruauit*, in 8 Coniug. *densus, compactus fuit*, vnde racamon *densum et compactum agmen*. Cum Affixo רִגְמָתָם *caterua, agmen eorum*, Ps. 68, 28.

מַרְגֵּמָה f. Prou. 26, 8. *locus, quo lapides proiiciuntur*, SCHVLTENSIO *tumulus lapidati*, al. *funda, qua lapides proiiciuntur*.

רָגַן *murmurauit, mussitauit, susurrauit*. Part. praes. pl. רֹגְנִים *murmurantes*, Ies. 29, 24. Niph. נִרְגַּן *inter se* vel *vnus cum altero murmurauit* siue *susurrauit*. Part. נִרְגָּן *cum altero susurrans, susurro*, Prou. 16, 28. c. 18, 8. c. 26, 20. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַתֵּרָגְנוּ *et inter vos murmurastis*, Deut. 1, 27. וַיֵּרָגְנוּ *et inter se murmurarunt*, Ps. 106, 25.

רָגַע radix vexata, cui notionem et *quietis* et *commotionis* tribuunt: quae cum sint ἀσύςατα, ALB. SCHVLTENS in *Origin. Hebr.* T. I. c. 10. et in *Vindic.* p. 115. seq. illam contulit cum rad. Arab. רעג, interueniente Metathesi litterarum. Significat autem Arab. רעג 1) *commouit, vibrauit*, (German. regen,) Hebr. רגע quoque intransit. *commotus est*, (German. sich regen,) *tremuit, inhorruit, trepidauit*. 2) *coruscauit*: quo sensu et Lat. *vibrare* sumitur. 3) *multae fuerunt opes, opibus abundauit*. Aliter rem expedit Celeb. VRIEMOET in *Annotat.* ad *Dicta Class.* T. I. p. 79. seq. Praet. רָגַע *commouit*, Hiob. 26, 12. et intrans. *tremuit, trepidauit, inhorruit*, Hiob. 7, 5. Part. praes. רֹגֵעַ, in reg. רֹגַע *commouens*, Ies. 51, 15. Ier. 31, 35. Niph. imp. foem. הֵרָגְעִי *commouetor, vibrator*, (et deinde quiesce,) Ier. 47, 6. Hiph. הִרְגִּיעַ *trepidare fecit, commouit*, it. *coruscare, promicare fecit*, it. *abundare fecit, ditauit*, et intransit. *abundauit, vbertate circumfluxit*. Praet. foem. הִרְגִּיעָה *vbertate circumfluxit, abundauit*, Ies. 34, 14. Infin. הַרְגִּיעַ *commouere, trepidare facere*, Ier. 50, 34. cum ( ) pro ( ); sed cum Affixo הַרְגִּיעוֹ *abundare facere, vbertate donare eum*, Ier. 31, 2. Fut.

אַרְגִּיעַ

אַרְגִּ coruſcare, promicare faciam, Ieſ. 51, 4. cum ה Parag. אַרְגִּיעָה mouebo, concitabo, Ier. 49, 19. c. 50, 44. it. oculis vibrabo, nictabol. momentum transigam, petita ſignificatione à רֶגַע momentum, ou. 12, 19. Fut. תַּרְגִּיעַ abundabis, opibus circumflues, Deut. 28, 65.

רָגֵעַ m. trepidus, timidus, pl. רְגֵעִים trepidi, timidi, in regim. רִגְ Pſ. 35, 20.

רֶגַע m. momentum, q. d. motus ſiue vibramen oculi, vt Lat. omentum pro mouimentum, Exod. 33, 5. Pſ. 30, 6. Hiob. 20, 5. c. , 13. c. 27, 3. Ieſ. 54, 7. et aduerbialiter, momento, Num. 16, 21. c. , 10. Pſ. 6, 11. Hiob. 34, 20. Thren. 4, 6. Ieſ. 47, 9. Pl. רְגָעִים momenta, Ieſ. 27, 3. Ezech. 26, 16. c. 32, 10. Hiob. 7, 18.

מַרְגּוֹעַ m. locus ſiue ſedes diuitiis affluens, Ier. 6, 16.

מַרְגֵּעָה f. id. Ieſ. 28, 12.

רָגַשׁ cum ſtrepitu concurrit, tumultuatus eſt. Praet. pl. רָגְשׁוּ um ſtrepitu concurrerunt, tumultuati ſunt, Pſ. 2, 1.

רְגַשׁ Chald. id. vnde Aphel pl. הַרְגִּישׁוּ cum ſtrepitu conuenerunt, Dan. 6, 7. 12. 16.

רֶגֶשׁ m. turba cum ſtrepitu concurrens, Pſ. 55, 15.

רִגְשָׁה f. id. in regim. רִגְשַׁת Pſ. 64, 3.

רָדַד extendit, diduxit, quod fit partes exſtantiores ſternen- o ſiue deprimendo et complanando: hinc etiam denotat ſtrauit, epreſſit, deiecit, ſubiecit, ſubſtrauit, et intranſit. extendit ſe, delinauit; ſicut נטה extendere eſt et declinare. Sed generalem ſinificationem huius radicis in calcando et conculcando, indeque in itum expandendo, ponit Cel. SCHROEDERVS de Veſt. mulier. Iebr. p. 378. ſeq. Praet. defect. רַד extendit ſe, i. e. declinauit, ud. 9, 11. conf. מרד Hiob. 7, 4. Part. praeſ. רֹדֵד ſubiiciens, ſubſterens, Pſ. 144, 2. Infin. defect. רַד ſubiicere, ſubſternere, Ieſ. 45, 1. liph. fut. יָרֵד, vnde cum ו Conuers. וַיָּרֶד et diduxit, 1 Reg. 6, 32.

רְדִיד m. veſtis genus extenſum ſiue diductum, i. e. laxum et nue: peplum, palliolum, vt Arab. redâon. Cum Affixo רְדִידִי peplum, alliolum meum, Cant. 5, 7. pl. רְדִידִים pepla, palliola, Ieſ. 3, 23. conf. luribus de h. v. SCHROEDERVS l. c. c. 21.

מוֹרָד 1 Reg. 7, 28. pertinet ad rad. ירד.

רָדָה accepit, tenuit, Iud. 14, 9. ſpec. tenuit imperium: impeuit, dominatus eſt; ſicut Graec. κρατεῖν, et Lat. orbem tenere apud VCAN. alterum cornu tenere, it. exercitum tenere apud NEOT. dominatu teneri, it. imperio teneri apud CICER. imperii

 ſum-

summam tenere, it. *regna tenere* apud OVID. etc. Conf. rad. ... Semel notat *extendit*, *diduxit*, Thren. 1, 13. petita significatione à רדד. Praet. pl. רְדִיתֶם *dominati estis*, Ezech. 34, 4. Part. praes. רֹדֶה *dominans*, *dominator*, 1 Reg. 4, 24. Ies. 14, 6. cum Affixo רֹדָם (irregulariter pro רֹדָם, vt Ies. 63, 11.) *dominans illis*, *dominator illorum*, Ps. 68, 28. pl. רֹדִים *dominantes*, 1 Reg. 5, 16. c. 9, 23. 2 Chron. 8, 10. Infin. constr. רְדוֹת *dominari*, Ezech. 29, 15. Imper. רְדֵה *dominare*, Ps. 110, 2. pl. רְדוּ *dominamini*, Gen. 1, 28. Sed Ioël. 4, 13. POCOCKIVS et KROMAYERVS exponunt *calcate*, ex significatione radicis Arab. ردي *calcauit*. Aliud quoque vid. in rad. ירד. Fut. יִרְדֶּה, vnde cum Affixis יִרְדֶּנּוּ *dominabitur*, *dominetur ei*, Leuit. 25, 53. וַיִּרְדֵּהוּ *et accepit illud*, Iud. 14, 9. sed וַיִּרְדֶּנָּה *et extendit*, *diduxit eum*, Thren. 1, 13. per Apocopen יֵרְדְּ *dominabitur*, Num. 24, 19. Ps. 72, 8. pl. יִרְדּוּ *dominantur*, Ier. 5, 31. *dominentur*, Gen. 1, 26. Pih. fut. יְרַדֶּה, per Apocopen יְרַד *dominari faciet*, *dominatum concedet*, al. *dominabitur*, Iud. 5, 13. Hiph. fut. יַרְדֶּה, per Apocopen יַרְדְּ *dominari faciet*, Ies. 41, 2.

רָדַם *sopiuit*, in Kal inusit. Niph. praet. נִרְדַּם *sopitus est*, *somno obdormiuit*, proprie *somno profundiore*, Iud. 4, 21. Ps. 76, 7. part. נִרְדָּם *dormiens*, Prou. 10, 5. Ion. 1, 6. Dan. 10, 9. fut. וַיֵּרָדַם *et dormiuit*, Ion. 1, 5. in pausa pro וַיֵּרָדֵם.

תַּרְדֵּמָה f. (cum ת Heemant. notionis *reciprocae*,) *somnus profundior*, q. d. *sopitio sui*, Gen. 2, 21. c. 15, 12. Prou. 19, 15. Hiob. 4, 13. Ies. 29, 10. in regim. תַּרְדֵּמַת 1 Sam. 26, 12.

רָדַף *insecutus*, *sectatus*, *persecutus est*. Construitur vel cum Accusat. vel cum Particula אַחֲרֵי. Praet. pl. רָדְפוּ *persecuti sunt*, Gen. 35, 5. Ios. 2, 7. in pausa רָדָפוּ Ps. 69, 27. cum Affixo רְדָפוּנִי *persecuti sunt me*, Ps. 119, 86. 161. Part. praes. רֹדֵף *persequens*, Leuit. 26, 17. 36. Iud. 4, 22. pl. רֹדְפִים *persequentes*, *sectantes*, Ios. 2, 7. 16. 22. in regim. רֹדְפֵי Ps. 119, 150. Ies. 51, 1. cum Affixo רֹדְפַי *persequentes me*, Ps. 7, 2. Ier. 17, 18. Infin. constr. רְדֹף *persequi*, Ios. 8, 16. 1 Sam. 23, 28. cum Affixo רָדְפִי τὸ *sectari meum*, sec. Kri Ps. 38, 21. sed Kethibh habet רְדוֹפִי, retracto accentu ob vicinitatem sequentis. Imper. רְדֹף *persequere*, Gen. 44, 4. 1 Sam. 30, 8. cum Affixo רָדְפֵהוּ *sectare eam*, Ps. 34, 15. Fut. אֶרְדֹּף *persequar*, Exod. 15, 9. 1 Sam. 30, 8. cum ה Paragog. אֶרְדְּפָה 2 Sam. 22, 38. יִרְדֹּף *persequetur*, *persequatur*, Deut. 19, 6. Ios. 20, 5. cum Affixo in pausa יִרְדֳּפֶךָּ *persequetur te*, Ezech. 35, 6. sed יִרַדֹּף Ps. 7, 7. compos. est ex יִרְדֹּף, et ex fut. Pih. יְרַדֵּף, q. d. *persequitur* et *alios ad persequendum incitat*. Plur.

יִרְדְּפוּ

יִרְדְּפוּ *persequentur, persequuntur, sectantur, persequebantur,* Sam. 2, 28. in pausa יִרְדֹּפוּ Leuit. 26, 8. Ief. 5, 11. Niph. pl. נִרְדָּפְנוּ *persecutionem passi sumus,* Thren. 5, 5. additur: *super collo nostro,* unde SCHVLTENS coll. Arab. vertit: *super collo* vel *ceruice nostra insessores passi sumus.* Part. נִרְדָּף *persecutionem patiens,* Eccles. 3, 15. Pih. רִדֵּף *acerrime persecutus, sectatus est.* Praet. foem. cum Vau Conuers. וְרִדְּפָה *et sectabitur,* Hof. 2, 7. Part. מְרַדֵּף *sectans,* Prou. 11, 19. c. 12, 11. c. 15, 9. Fut. יְרַדֵּף *persequetur,* Nah. 1, 8. תְּרַדֵּף *persequetur, persequitur,* Prou. 13, 21. Pyh. praet. cum Vau Conuers. וְרֻדַּף *et persecutionem patietur,* i. e. *propelletur, agitabitur,* Ief. 17, 13. Hiph. praet. pl. cum Affixo הִרְדִּיפֻהוּ *persecuti sunt eum,* Iud. 20, 43. Hoph. part. מֻרְדָּף *persecutionem patiens* vel *patitur,* Ief. 14, 6.

רָהַב *robustus, fortis fuit,* it. *ex robore* et *vigore ferociuit, insolenter egit,* et *transitiue,* (vt alia Verba *Roboris,* vid. *Arcan. Form.* p. 16.) *fortiter institit, vrsit.* Imper. רְהַב *fortiter insta, vrge,* Prou. 6, 3. Fut. pl. יִרְהֲבוּ *insolenter, ferociter agunt,* Ief. 3, 5. Hiph. praet. pl. cum Affixo הִרְהִיבֻנִי *ferocem, animosum me reddiderunt,* al. *fortiter me mouerunt,* Cant. 6, 5. Fut. cum Affixo תַּרְהִבֵנִי *corroboras me, valere me facis,* Pf. 138, 3.

רַהַב m. *ferocia, insolentia, ex robore* scil. et *vigore,* Ief. 51, 9. Hiob. 9, 13. c. 26, 12. it. *ferox, insolens, superbus,* Pf. 89, 11. vnde pl. רְהָבִים *feroces, insolentes,* Pf. 40, 5.

רֹהַב m. *robur* vel *ferocia ex robore* et *vigore,* vnde cum Affixo רָהְבָּם *robur* vel *ferocia eorum* (dierum), i. e. *aetas robustior, vegetior* et *ferocior,* Pf. 90, 10.

רָהָה *timuit, expauit.* Fut. pl. תִּרְהוּ *timeatis, expauescatis,* Ief. 44, 8.

רְהַט Chald. *cucurrit,* (Syr. הרט,) ab Hebr. רוץ. Inde sunt

רַהַט m. *aqualis, canalis, cursus aquae* Medium, in plur. רְהָטִים *aquales, canales,* Gen. 30, 38. 41. Exod. 2, 16. Cant. 7, 6.

רָהִיט m. (Formae dagessandae,) vulgo *ambulacrum,* per quod *curritur* et *ambulatur;* aliis rectius *tubulus aquarum pluuialium: incile, impluuium.* Plur. רָהִיטִים, cum Affixo רָהִיטֵינוּ *impluuia nostra,* sec. Kri Cant. 1, 17. sed Kethibh habet רחיטֵינוּ vel רַחִיטֵינוּ, quod conferri potest cum Arab. طَرَحٌ vel طَرْحَةٌ *aquae receptaculum, vbi aqua colligitur ad exitum canalis,* interueniente Metathesi litterarum.

רֵו Chald. *aspectus*, vid. sub rad. ראה.

רוּב et **רִיב** *litigare, contendere* cum aliquo, *causam agere*. Construitur vel cum Accusat. vel cum Particulis אֶת, עַל et בְּ. Praet. רָב *litigauit, contendit*, Iud. 11, 25. 1 Sam. 15, 39. רַבְתָּ *litigasti*, Thren. 3, 58. Part. praes. רָב *litigans, contendens*, Ies. 45, 9. Ier. 51, 36. Infin. absol. רֹב *contendendo*, Iud. 11, 25. sic Hiob. 40, 2. vbi Verbum *finitum* in Fut. subintelligendum, vid. suo loco יסר. Fut. תָּרוּב vel תָּרֹב *contendas, litiges*, sec. Kethibh Prou. 3, 30. Hiph. praet. cum Aphaeresi Praeformantis ה, (vt vulgo volunt) רִיבוֹתָ *litigasti*, Hiob. 33, 13. Part. מֵרִיב *contendens*, pl. מְרִיבִים *contendentes*, in regim. מְרִיבֵי Hos. 4, 4. cum Affixo מְרִיבָיו *contendentes cum eo*, 1 Sam. 2, 10. Infin. רִיב (pro הָרִיב,) *litigando*, Ier. 50, 34. cum Praefixo ל, לָרִיב *ad contendendum*, sec. Kri Iud. 21, 22. sed Kethibh habet לָרוּב, ex Kal. Imper. רִיב *litiga*, Prou. 25, 9. Mich. 6, 1. cum ה Parag. רִיבָה Ps. 35, 1. Ps. 43, 1. Fut. אָרִיב *contendam, litigabo*, Ies. 49, 25. Ier. 2, 9. cum ה Parag. et Vau Conuers. וָאָרִיבָה *et contendi*, Neh. 5, 7. c. 13, 11. 17. תָּרִיב *litiges*, sec. Kri Prou. 3, 30. (vbi Kethibh habet תָּרוּב, in Kal,) cum Affixo תְּרִיבֵנִי *contendes, contendis mecum*, Hiob. 10, 2. יָרִיב *contendet, contendit, contendat*, Iud. 6, 31. Ps. 103, 9. et יָרֶב Iud. 6, 32. Hos. 4, 4. 1 Sam. 24, 16. Aliud vid. inter Nomina. Plur. cum Vau Conuers. וַיָּרִיבוּ *et litigarunt*, Gen. 26, 20. 21. cum Nun Paragog. יְרִיבֻן *litigabunt*, Exod. 21, 18. וַיְרִיבוּן *et litigarunt*, Iud. 8, 1.

רִיב m. *lis, contentio, controuersia, causa*, de qua *contenditur*, Gen. 13, 7. Exod. 17, 7. 1 Sam. 24, 15. Ps. 43, 1. Hiob. 31, 13. etc. Sed Hiob. 33, 19. commodius redditur per *inquietudinem* siue *inquietam commotionem*, (coll. Ps. 38, 4. et rad. Arab. راب *turbatus fuit*,) vbi Kri habet רוֹב *multitudo, magna pars*. Cum Affixo רִיבוֹ *lis, causa eius* vel *sua*, Exod. 23, 3. 6. Prou. 18, 17. plur. masc. רִיבִים *lites*, in regim. רִיבֵי 2 Sam. 22, 44. Thren. 3, 58. plur. foem. רִיבוֹת *lites, contentiones*, Deut. 17, 8. Hiob. 13, 6.

יָרֵב m. (cum Iod Heemantico, *Continuitatis* nota,) *continuo litigans, litigiosus, rixosus*, Hos. 5, 13. c. 10, 6.

יָרִיב m. id. Cum Affixo יְרִיבֶךָ *continuo litigans tecum, litigator tuus*, Ies. 49, 28. pl. יְרִיבִים *continuo litigantes, litigiosi*, cum Affixo יְרִיבָי *litigatores mei*, Ps. 35, 1. Ier. 18, 19.

מְרִיבָה f. *lis, contentio*, Gen. 13, 8. in regim. מְרִיבַת Num. 27, 14. Est quoque Nomen *Propr.* loci. Pl. מְרִיבוֹת *lites, contentiones*, Ezech. 47, 19. c. 48, 28.

רדד COCCEIO *obstinare animo, obstinate perseuerare, obfirmare se,* spec. *precibus,* Arab. *petere, rogare, velle,* Aethiop. *persui.* Praet. רָד *firmiter perseuerauit,* Hos. 12, 1. pl. רַדְנוּ *obfirmauimus nos, firmiter decreuimus,* Ier. 2, 31. Hiph. fut. אָרִיד *firmiter perseuero, pertinaciter pergo,* Ps. 55, 3. תָּרִיד *obstinabis, firmabis te,* Gen. 27, 40.

מָרוּד m. vulgo *planctus,* al. *obstinatio, instantia in precibus;* vel ex significatione radicis Aethiop. *persecutio.* Cum Affixo מְרוּדִי *planctus meus,* vel *persecutio mea,* Thren. 3, 19. pl. מְרוּדִים, vnde cum Affixo מְרוּדֶיהָ *planctus eius,* vel *persecutiones eius,* Thren. 1, 7. Aliud vid. in rad. מרד.

רָוָה *vbertim expletus, satiatus est,* spec. *potu: inebriatus, irrigatus,* q. d. Lat. *riuatus est.* Praet. foem. cum ו Conuers. וְרָוְתָה *et vbertim explebitur,* Ier. 46, 10. Fut. pl. cum נ Parag. et mutata tertia rad. ה in Iod, יִרְוְיֻן *vbertim explebuntur, inebriabuntur,* Ps. 36, 9. Pih. רִוָּה *vbertim expleuit, inebriauit, irrigauit,* et intransit. *vbertim expletus est, irrigatus est.* Praet. foem. רִוְּתָה *vbertim expleta, irrigata est,* Ies. 34, 5. sed וְרִוֵּיתִי *et inebriabo,* Ier. 31, 14. Imper. רַוֵּה *irriga,* Ps. 65, 11. Fut. irregul. cum Affixo, אֲרַיָּוֶךְ (manente accentu in penultima, tertia radicali ה mutata in Iod et transpositis litteris pro אֲרַוְּיֵךְ, et hoc pro אֲרַוֵּךְ,) *irrigabo te,* Ies. 16, 9. pl. cum Affixo יְרַוֻּךְ *vbertim expleant te,* Prou. 5, 19. Hiph. praet. הִרְוָה *vbertim expleuit, irrigauit,* Ies. 55, 10. הִרְוִיתָ, vnde cum Affixo הִרְוִיתָנִי *vbertim expleuisti me,* Ies. 43, 24. הִרְוֵיתִי *vbertim expleui, satiaui,* Ier. 31, 25. Part. מַרְוֶה *vbertim explens, satians,* Prou. 11, 25.

רָוֶה m. *irriguus,* Ies. 58, 11. Ier. 31, 12. foem. רָוָה *irrigua, irriguum,* Deut. 29, 19.

רִי m. (pro רְוִי, vt בִּי pro בְּוִי etc.) *irrigatio,* (Arab. *rijon,*) sec. quosdam, Hiob. 37, 11. vt ב in בְּרִי l. c. sit *Praefixum.* Vid. tamen בְּרִי sub rad. ברה.

רְוָיָה f. (mutata tertia rad. ה in Iod,) *exuberantia, larga repletio,* Ps. 23, 5. (vbi repetendum est Nomen כוס: vt *poculum exuberantiae* sit *poculum exuberans* et *vbertim repletum,*) Ps. 66, 12.

רוז radix inusit. quae sensum habuit *latendi, subducendi et abscondendi se,* coll. cognatis Arab. رز *subducere se, latere,* ארז *in latibulum se recepit,* vnde مارز *latibulum.* Inde est

רָז m. Chald. *arcanum, secretum,* (Syr. cum א, ܐܪܙܐ,) Dan. 4, 6.

4, 6. in Statu Emphat. רָזָא Dan. 2, 18. 19. 27. 30. 47. pl. רָזִין *arcana secreta*, Dan. 2, 47. emphat. רָזַיָּא Dan. 2, 29. Sed Hebr. רָז *emaciatio*, vid. ſub rad. רזה.

רָוַח *laxus, ſpatioſus, latus fuit* vel *factus eſt, dilatatus, relaxatus eſt*, et imperſonaliter, *dilatatio, relaxatio facta eſt, laxum factum eſt*, Samar. רבח, quod conuenit cum Hebr. רחב. Conſtruitur cum Dat. vnde רָוַח לְשָׁאוּל *relaxatio facta eſt, laxius factum eſt Saulo*, 1 Sam. 16, 23. Fut. יִרְוַח *relaxatio, laxius fiat*, Hiob. 32, 20. Pyh. part. pl. מְרֻוָּחִים *dilatata*, Ier. 22, 14.

רֶוַח m. 1) *relaxatio*, Eſth. 4, 14. 2) *ſpatium*, Gen. 32, 16.

רְוָחָה f. *relaxatio, dilatatio*, Exod. 8, 11. cum Affixo רְוָחָתִי *relaxatio, dilatatio mea*, Thren. 3, 56.

רוּחַ *ſpirare*, (media *quieſcente*, vt Arab. رَاحَ) ſpec. *odorem*, conf. *Arcan. Form.* p. 344. Inde eſt Hiph. הֵרִיחַ *odorem ſpirare fecit*, Exod. 30, 38. it. *odoratus eſt, olfecit*, per Synecdochen, *ſenſu percepit, ſenſit*, Iud. 16, 9. Hiob. 39, 25. metaphorice de *Deo* vſurpatum, exprimit eius *complacentiam* et *gratiam*, Gen. 8, 21. Leuit. 26, 31. 2 Sam. 26, 19. Ieſ. 11, 3. Amos. 5, 21. Infin. הָרִיחַ *odorem ſpirare facere*, Exod. 30, 38. ſed cum Affixo הֲרִיחוֹ τὸ *odorari eius*, Iud. 16, 9. Ieſ. 11, 3. Fut. אָרִיחַ *odorabor*, Leuit. 26, 31. Amoſ. 5, 21. יָרִיחַ *odoratur, odoretur*, Hiob. 39, 25. et יָרַח 1 Sam. 26, 19. pl. cum Nun Paragog. יְרִיחוּן *odorantur*, Pſalm. 115, 6. et יְרִיחֻן Deut. 4, 28.

רוּחַ com. (in vtroque Genere occurrit Prou. 18, 14. cuius cauſam aperit Celeb. C. B. MICHAELIS in Diſſert. de *Soloeciſmo Generis* p. 4.) *ſpiratio aëris, ventus*, Gen. 8, 1. Exod. 10, 19. metonymice *plaga coeli*, vnde *ventus ſpirat*, (vt Lat. *auſter, boreas* etc.) Ier. 49, 32. c. 52, 32. Ezech. 5, 12. c. 42, 20. 1 Chron. 9, 24. Sed רוּחַ הַיּוֹם Gen. 3, 8. eſt *veſpera diei*, coll. rad. Arab. رَاحَ veſpertino tempore aliquid *fecit*, vnde رَوَاحٌ *tempus pomeridianum, veſpera*. Metaphorice ſic dicitur 1) *res vana et nihili*, Ieſ. 26, 18. Ier. 5, 12. Hoſ. 12, 2. Hiob. 15, 2. Eccleſ. 5, 15. 2) *ſubſtantia inuiſibilis et incorporea: ſpiritus*, ſua ſubtilitate *aëri* vel *vento* quodammodo ſimilis, vt Graec. πνεῦμα, conf. VORSTIVS de *Hebraiſmis N. T.* P. II. c. 22. quomodo vſurpatur a) de *tertia S. S. Trinitatis perſona*, idque vel *abſolute*, vt Gen. 6, 3. Num. 11, 26. Pſ. 139, 7. vel additis criteriis *epithetis*, eius *eſſentiam, munus* et *operationes deſignantibus*, vt Gen. 1, 2. Exod. 31, 3. Iud. 6, 34. 1 Sam.

am. 10, 6. Pſ. 51, 13. Pſ. 143, 10. Ieſ. 4, 4. c. 11, 2. c. 63, 10. Zach. 10. etc. et metonymice de eius *effectibus*, *operationibus* et *donis*, Num. 11, 17. 25. 2 Reg. 2, 9. 15. Pſ. 51, 12. 14. Ieſ. 11, 4. Ezech. 11, 19. 37, 1. etc. b) de *angelo*, ſiue *bono*, vt Pſ. 104, 4. ſiue *malo*, vt Reg. 22, 21. 22. 23. c) de *anima hominis*, Pſ. 31, 6. Eccleſ. 12, 7. ch. 12, 1. (vt contra Lat. *anima* pro *vento* venit apud Poëtas,) etonymice de *animae* ſiue *animi vi* et *fortitudine*, *inclinatio-*, *affectu*, *motu* et *impetu*, Gen. 41, 8. Ioſ. 2, 11. c. 5, 1. Iud. 8, 3. am. 11, 6. Pſ. 77, 4. 7. Prou. 15, 13. c. 17, 22. c. 18, 14. c. 29, 11. Eccl. 7, 9. ſ. 30, 28. Ier. 51, 11. Zach. 6, 8. Habac. 1, 11. Hagg. 1, 14. Eſr. 1, 1. 5. Chron. 21, 16. c. 36, 22. d) de *anima bruti*, Gen. 6, 17. c. 7, 22. iob. 32, 18. 20. Cum Affixo רוּחֲךָ *ventus tuus*, it. *ſpiritus tuus*, Exod. 15, 10. 1 Reg. 21, 5. in pauſa רוּחֶךָ Pſ. 139, 7. Hiob. 15, 13. cum Paragog. רוּחָה *verſus ventum*, (vt *vento* agitari poſſent,) Ier. , 23. Plur. רוחות *venti*, *plagae coeli*, it. *ſpiritus*, Num. 16, 22. Chron. 9, 25. et רֻחוֹת Ier. 49, 36.

רוּחַ com. Chald. *ventus*, it. *ſpiritus*, Dan. 4, 5. 6. 15. c. 5, 11. 14. c. 6, 4. in Statu Emphat. רוּחָא Dan. 2, 35. cum Affixis רוּחִי *ſpiritus meus*, Dan. 7, 15. רוּחֵהּ *ſpiritus eius*, Dan. 5, 20. pl. רוּחִין *venti*, in regim. רוּחֵי Dan. 7, 2.

רֵיחַ m. *odor*, *odoratus*, Gen. 27, 27. Cant. 2, 13. c. 7, 14. Hoſ. 14, etc. metaphorice *fama*, Exod. 5, 21. it. de *Deo*, eius *gratia* et *complacentia:* quomodo ſemper cum נִיחֹחַ iungitur, vt Gen. 8, 21. Exod. 29, 18. Leuit. 1, 9. 13. 17. Num. 15, 3. etc. Per Synecdochen denotat *ſenſum* et *perceptionem*, Hiob. 14, 9. Cum Affixo רֵיחוֹ *odor eius* vel *ſuus*, Ier. 48, 11. Cant. 1, 12. Sed רֵחַיִם et רֵחַת vid. ſub rad. רחה.

רֵיחַ m. Chald. id. Dan. 3, 27.

רוּם *altum*, *arduum*, *excelſum eſſe* vel *fieri*, *exaltari*, *efferri*, *eleuari*, *efferre ſe*, ſiue ratione *loci*, ſiue ratione *conditionis* et *status*. Praet. foem. רָמָה *elata*, *elatum eſt*, *extulit ſe*, Deut. 32, 27. Sam. 2, 1. Ieſ. 26, 11. ſed רָאֲמָה Zach. 14, 10. vid. in rad. ראם. Part. Praeſ. רָם vid. inter Nomina. Infin. רוּם *efferri*, *extolli*, *efferre ſe*, Deut. 17, 20. Ezech. 10, 16. et רֻם Pſ. 12, 9. it. רוֹם, vnde cum Affixo רוֹמָם τὸ *extolli eorum*, Ezech. 10, 17. Imper. cum ה Parag. רוּמָה *effer te*, *extolle te*, Pſ. 21, 14. Pſ. 57, 6. 12. Fut. אָרוּם *exaltabor*, Pſ. 46, 11. יָרוּם *altus erit*, *exaltabitur*, *exaltetur*, *extollet ſe*, *extollit ſe*, Pſ. 13, 3. Pſ. 18, 47. Ieſ. 30, 18. ſic ſec. Kethibh Dan. 11, 12. (vbi Keri habet וְרָם *et extollet ſe*, in Praet. cum Vau Conuers.) et יָרֻם 2 Sam. 22, 47. it. יָרֹם Num. 24, 7. (quod tamen eſſe poteſt à רמם,)

cum

cum Vau Conuers. וַיָּרָם *et extulit ſe*, Ezech. 10, 4. Hoſ. 13, 6. pl. יָרוּמוּ *extollent, extollant ſe*, Pſ. 89, 17. Pſ. 140, 9. et ſec. Kri Pſ. 66, 7. (vbi Kethibh habet יָרִימוּ *efferant* : quomodo ſeq. לָמוֹ in Accuſat. exponendum eſt, *ſe*; vel *elate agant*,) cum Nun Paragog. יְרֻמוּן *exaltabuntur*, i. e. *aggerentur, attollentur*, Ieſ. 49, 11. Pih. רוֹמֵם *altum fecit, exaltauit, extulit*. Praet. foem. רֹמְמָה, vnde cum Affixo רֹמְמַתְהוּ *altam facit eam*, Ezech. 31, 4. רוֹמַמְתִּי *proceros, proceras feci*, i. e. *educaui*, (Germani dicunt: in die Höhe bringen, aufbringen,) Ieſ. 1, 2. c. 23, 4. Part. מְרוֹמֵם *exaltans, extollens*, 1 Sam. 2, 7. cum Affixo מְרוֹמְמִי *exaltans me*, Pſ. 9, 14. Infin. רוֹמֵם *exaltare, extollere*, Eſr. 9, 9. Imper. pl. רוֹמְמוּ *exaltate, extollite*, Pſ. 99, 5. 9. Fut. אֲרוֹמֵם, vnde cum Affixo אֲרוֹמִמְךָ *extollam te*, Pſ. 30, 2. Ieſ. 25, 1. in pauſa אֲרוֹמְמֶךָּ Pſ. 118, 28. cum Nun Epenthet. אֲרֹמְמֶנְהוּ *extollam eum*, Exod. 15, 2. תְּרוֹמֵם *exaltabis, extolles*; vel potius, *explorare, meditari, attendere, curare facis* ſiue *ſinis*, (ſcil. *cor illorum*, quod praecedit, ex ſignificatione rad. Arab.) Hiob. 17, 4. יְרוֹמֵם *extollit*, vel potius intranſitiue, *extollit ſe, erigit ſe*, ſcil. אֶל־עַל *ſurſum*, quod praecedit, Hoſ. 11, 7. pl. cum ה Parag. נְרוֹמְמָה *extollamus*, Pſ. 34, 4. Pyh. praet. רוֹמַם, in pauſa רוֹמָם *exaltatus eſt*, Pſ. 66, 17. part. מְרוֹמָם *exaltatum*, Neh. 9, 5. fut. pl. תְּרוֹמַמְנָה *exaltabuntur*, Pſ. 75, 11, Hiph. הֵרִים *eleuauit, extulit*, vt 1 Reg. 11, 27. it. *ſeparando de toto abſtulit, ſuſtulit*, (ſicut Lat. *tollere* eſt *auferre* et *efferre*,) vt Leu. 2, 19. c. 6, 3. 8. hinc *obtulit*. Praet. הֲרִימוֹתָ *extuliſti*, 2 Reg. 19, 22. Pſ. 89, 43. cum ה Parag. הֲרִימוֹתָה Ieſ. 37, 23. ſed cum Vau Conuers. וַהֲרֵמֹתָ *et tolles*, Num. 31, 28. pl. cum ה *Relatiuo* הֵהֵרִימוּ *quam obtulerunt*, Eſr. 8, 25. ſed וַהֲרֵמֹתֶם *et tolletis* vel *offeretis*, (cum ו Conuers.) Num. 18, 26. Part. מֵרִים *extollens*, Pſ. 3, 4. *tollens, auferens, tollit*, SCHVLTENSIO *celſos* i. e. *conſpicuos et inſignes facit, nobilitat*, Prou. 3, 35. (quomodo et c. 14, 29. reddi poſſet: *conſpicuam* et *inſignem reddit*,) it. *offerens*, Exod. 35, 24. pl. מְרִימִים *attollentes*, in regim. מְרִימֵי Hoſ. 11, 4. cum Affixo מְרִימָיו *attollentes eum*, Ieſ. 10, 15. Infin. הָרִים *exaltare, extollere*, Ieſ. 10, 15. (vbi tamen הָרִים per *montes* exponere mauult OEDERVS in *Obſeruat. S.* n. 16.) 1 Chron. 15, 16. Imper. הָרֵם *tolle, extolle, attolle*, Exod. 14, 16. Ieſ. 58, 1. cum ה Paragog. הָרִימָה Pſalm. 74, 3. Fut. אָרִים *exaltabo, eleuabo*, Ieſ. 14, 14. c. 49, 22. תָּרִים *exaltabis, exaltas*, Hiob. 38, 34. et ſec. Kethibh Pſ. 89, 18. (*exaltas*, o Deus! cornu noſtrum,) ſed Kri habet תָּרוּם *exaltat, extollit ſe* cornu noſtrum. יָרִים *tollet, attollet, extollet, tollat* etc. Gen. 41, 44.

41. 44. Exod. 17, 11. Leu. 4, 8. 19. et יָרֵם Num. 17, 2. 1 Sam. 2, 10. vnde cum Vau Conuers. וַיָּרֶם *et sustulit, extulit*, Exod. 7, 20. Num. 20, 11. etc. Hoph. praet. הוּרַם *sublatum est*, Exod. 29, 27. et sec. Kri Dan. 8, 11. vbi Kethibh habet הֵרִים *sustulit*. Fut. יוּרַם, in pausa יוּרָם *tolletur*, Leu. 4, 10. Hithpahł. fut. יִתְרוֹמֵם *extollet se*, Dan. 11, 36. Huc quoque referendum est אֵרוֹמָם *extollam me*, Ies. 33, 10. pro אֵרוֹמֵם, et hoc pro אֶתְרוֹמֵם, ת characteristico litterae seq. per Dagesch Forte inscribendo, et deinde ob ר indagessabile (ַ) in (ָ) producto: prout ת illud inseritur litteris ז Ies. 1, 16. כ Ps. 59, 5. Prou. 26, 26. נ Num. 24, 7. Ezech. 5, 13. c. 37. 10. ש Eccles. 7, 16.

רום Chald. id. Part. Pehil רִם *elatum factum*, scil. est, Dan. 5, 20. Pahel part. מְרוֹמֵם *extollens*, Dan. 4, 34. Aphel part. מָרִים *exaltans, extollens*, Dan. 5, 19. Ithpahel praet. ad Formam Hebr. הִתְרוֹמַמְתָּ *extulisti te*, Dan. 5, 23.

רָם m. (Particip. vel Adiectiv.) *altus, elatus, excelsus, um*, Deut. 1, 28. c. 27, 14. Ps. 113, 4. Ies. 6, 1. etc. pl. רָמִים *excelsi*, Deut. 12, 2. Ps. 78, 69. Sed Hiob. 21, 22. רָמִים *vermibus exesum* (à רמם) exponendum esse, contendit SCHVLTENS in *Commentar*. In regim. רָמֵי Ies. 10, 33. Foem. רָמָה *elata, excelsa, um*, Exod. 14, 8. Num. 15, 30. Ezech. 6, 13. etc. Anonymi in *Symbolis Bremens.* T. I. P. II. p. 14. seq. vocis רָמָה Hiob. 38, 15. per *sagittarium* explicatio et vsui et Formae vocis repugnat. Pl. רָמוֹת *elati*, (de *oculis*,) Ps. 18, 28. Prou. 6, 17. et cum א, distinctionis caussa, רָאמוֹת *ardua, res arduae*, Prou. 24, 7. Sed רָאמוֹת Hiob. 28, 18. Ezech. 27, 16. vid. sub rad. ראם. Aliud est

רָמָה f. *excelsum:* sic dicebatur *locus in montibus* vel *collibus*, cultui sacro destinatus. Cum Affixo רָמָתֵךְ *excelsum tuum*, Ezech. 16, 25. 31. pl. רָמוֹת *excelsa*, cum Affixo רָמֹתַיִךְ *excelsa tua*, Ezech. 16, 39.

רוֹם m. *altitudo: altum*, Habac. 3, 10.

רוּם m. *altitudo, elatio*, Prou. 21, 4. c. 25, 3. Ies. 2, 11. 17. c. 10, 12. et רָם Ier. 48, 29.

רוּם m. Chald. *altitudo*, cum Affixo רוּמֵהּ *altitudo eius*, Dan. 3, 1. c. 4, 17. Esr. 6, 3.

רוֹמָה f. *elatio*, et aduerbialiter, (omisso Praefixo ב,) *elate*, Mich. 2, 3.

רָמוּת f. *status rei altae: altitudo*. Cum Affixo in pausa רָמוּתֶךָ *altitudine tua*, Ezech. 32, 5.

רוֹמֵם m. inusit. (Verbale Pihelicum,) *exaltatio*, *elatio*, metonymice *elatus*, vnde foem. רוֹמֵמָה *elata*, Ps. 118, 16. pl. רוֹמֵמוֹת *elationes*, in regim. רוֹמְמוֹת Ps. 149, 6.

רֹמֵמוּת f. *status rei exaltatae: exaltatio*, *elatio*, cum Affixo in pausa רֹמְמֻתֶךָ *exaltatio*, *elatio tua*, Ies. 33, 3.

מָרוֹם m. *locus altus*, spec. *coelum*, 2 Sam. 22, 17. Ies. 24, 21. c. 26, 5. Ier. 17, 12. Mich. 6, 6. Habac. 2, 9. Ps. 7, 8. Ps. 71, 19. Hiob. 5, 11. c. 39, 21. etc. Saepe per Ellipsin deest vel ל, *in locum altum*, *in coelum*, vt Num. 19, 22. Ies. 37, 23. c. 40, 26. vel ב, *in loco alto*, spec. *in coelo*, vt Ps. 56, 3. Ps. 92, 9. Ies. 22, 16. it. *in loco remoto*, Ps. 10, 5. *Alta* enim à nobis *remota* sunt. Conf. suo loco שָׁם. In regim. מְרוֹם 2 Reg. 19, 23. Ies. 24, 4. Pl. מְרוֹמִים *loca alta*, Ps. 148, 1. Hiob. 16, 19. Eccl. 10, 6. in regim. מְרוֹמֵי Iud. 5, 18. Prou. 9, 3. 14. cum Affixo מְרוֹמָיו *loca alta eius* vel *sua*, Hiob. 25, 2.

תְּרוּמָה f. (cum ת Heemantico, notionis *reciprocae* et *mutuitatis*,) *oblatio*, q. d. *sublatio* et *separatio vnius ab altero*, *partis* scil. *à toto: (donum de summa ablatum*, coll. Ezech. 45, 1. 6. 7. τοῖς LXX ἀφαίρεμα, bene exponit TILLIUS de *Tabernaculo Mosis* p. 9.) Exod. 25, 2. 3. Leu. 7, 14. 32. 34. Num. 5, 9. Deut. 12, 17. Ies. 40, 20. Ezech. 45, 1. 13. 16. Malach. 3, 8. etc. In regim. תְּרוּמַת Exod. 30, 14. 15. Num. 18, 11. 26. 28. 29. et תְּרֻמַת Deut. 12, 11. cum Affixis תְּרוּמָתִי *oblatio mea*, Exod. 25, 2. תְּרוּמַתְכֶם *oblatio vestra*, Num. 18, 27. Pl. תְּרוּמוֹת *oblationes*, Num. 18, 19. 2 Sam. 1, 21. cum Affixo תְּרוּמֹתֵינוּ *oblationes nostrae*, Neh. 10, 31.

תְּרוּמִיָּה f. (cum terminatione *Possessiua* et quasi *gentilitia*,) q. d. *oblatio de oblatione*, vt statim additur, Ezech. 48, 12.

רוּעַ *malum esse*, et cum בְּעֵינַיִם *in oculis*, constructum, *malum videri*, *displicere*. Praet. רַע *malum visum est*, *displicuit*, Num. 11, 10. foem. cum Vau Conuers. וְרָעָה *et malus*, *malignus*, *malum erit*, Deut. 15, 9. 2 Sam. 19, 8. Hiph. praet. הֵרַע *malum fecit*, *malefecit*, *male egit*, *malo affecit*, (cum dat. vel accusat.) Exod. 5, 23. Ruth. 1, 21. 2 Reg. 21, 11. Ps. 74, 3. et הֵרַע, vnde הֲרֵעוֹתָ *male fecisti*, Num. 11, 11. 1 Reg. 17, 20. et cum ה Parag. הֲרֵעֹתָה Exod. 5, 22. pl. הֵרֵעוּ *malefecerunt*, Ier. 7, 26. Mich. 3, 4. etc. Part. מֵרַע *malefaciens*, *maleficus*, Prou. 17, 4. Ies. 9, 17. in pausa מֵרָע Dan. 11, 27. et מֵרֵעַ, vnde pl. מְרֵעִים *malefacientes*, *malefici*, Ps. 22, 17. Ies. 1, 4. Infin. הָרֵעַ *malefacere*, *malum inferre*, Gen. 31, 7. Leu. 5, 4. (aliud vid. in רעע,) et הָרֵעַ *malefacere*, *malefaciendo*, 1 Sam. 12, 25. Ps. 37, 8. Fut. אָרַע *malefaciam*, 1 Sam. 26, 21. Ier. 25, 6. תָּרַע *malo afficiebas*,

Pf. 44, 3. יָרֵעַ *malefaciet*, Zeph. 1, 12. pl. נָרֵעַ *malefaciemus*, Gen. 19, 9. יָרֵעוּ *malefacient*, Prou. 4, 16. Ief. 11, 9. Sed Hiph. הֵרִיעַ *clanxit, vociferatus eft*, vid. in רוע.

רַע m. *malus, malignus, malum*, fiue *phyfice* (et fic quoque *infelix, mifer, calamitofus*,) fiue *moraliter*, Gen. 31, 24. 29. Leu. 27, 12. 14. Deut. 15, 21. 1 Sam. 29, 7. etc. et

רַע (petita Forma à רוע,) *malitia*, vt Pf. 7, 10. it. *malus, malum*, Gen. 6, 5. Leu. 27, 10. Num. 11, 1. Iof. 24, 15. etc. Pl. רָעִים *mali, mala*, Gen. 13, 13. Deut. 28, 59. in regim. רָעֵי Ezech. 7, 24. Foem. רָעָה *malitia*, vt Gen. 39, 9. 1 Sam. 24, 11. etc. *difplicentia*, Neh. 2, 10. it. *mala, malum*, Gen. 26, 29. Exod. 10, 10. Leu. 26, 6. Num. 13, 18. Iud. 9, 23. etc. fic fec. Kethibh Ier. 18, 10. Mich. 3, 5. vbi Kri habet רַע et רַע, in mafc. In regim. רָעַת *malitia*, Gen. 6, 5. Iud. 9, 56. 57. cum Affixis רָעָתֵךְ *malitia tua*, Ier. 2, 19. Ezech. 16, 23. 57. et more Chald. רָעָתְכִי Ier. 11, 15. רָעַתְכֶם *malitia veftra*, 1 Sam. 12, 17. Hof. 10, 15. Pl. רָעוֹת *malae, mala*, Gen. 28, 8. Deut. 31, 17. 21. Pf. 34, 20. cum Affixo רָעוֹתֵיכֶם *mala veftra*, 1 Sam. 10, 19. Ier. 34, 9. Ezech. 20, 43.

רֹעַ vel רֹעַ m. *malitia, malignitas*, tam *phyfica*, vt Gen. 41, 19. Ier. 24, 2. 3. 8. fpec. *in vultu fe prodens*, i. e. *moeror, triftitia*, Ecclef. 7, 3. quam *moralis*, Deut. 28, 20. 1 Sam. 17, 28. Ief. 1, 16. Ier. 4, 4. Pf. 28, 4. Neh. 2, 2. etc.

תְּרוּעָה *clangor, vociferatio*, vid. fub rad. רוע.

רוף *contundere, quaffare, concutere*. Semel occurrit in Pyh. fut. pl. in paufa יְרוֹפָפוּ *concutiuntur*, Hiob. 26, 11. cuius tamen radicem alii conftituunt רפף, Arab. *motitauit, palpitauit*, alias fere Chald. et Arab. רפרף.

רִיפוֹת foem. pl. *grana contufa*, 2 Sam. 17, 19. Prou. 27, 22. Sed effe Nomen *fing.* cum ת *radicali*, ad Formam קִיטוֹר, notans *eruum* vel *cicer frefum*, à rad. Arab. רפת *fregit, contriuit*, contendit SCHVLTENS in *Comment.* ad Hiob. 26, 11. et Prou. 27, 22.

תְּרוּפָה *curatio* fiue *fanatio fui*, Formam habet à רוף, ratione autem fignificationis ad רפא pertinet, vbi vid.

רוּץ *celeriter ferri, currere, accurrere, difcurrere, excurrere*. Praet. רָץ *accurrit*, Gen. 18, 7. רַצְתָּה (cum ה Parag.) *cucurrifti*, Ier. 12, 5. pl. רָצוּ *cucurrerunt*, Ier. 23, 21. Part. praef. רָץ *currens*, 2 Sam. 18, 22. 24. 26. 2 Reg. 5, 21. pl. רָצִים *currentes*, et fubftantiue, *curfores*, 2 Sam. 15, 1. 1 Reg. 14, 27. 28. et cum terminatione Chald. רָצִין 2 Reg. 11, 13. Infin. רוּץ *currere*, 1 Sam. 20, 6. Pf. 19, 6. fed רָצוֹא

Mmm — vid.

vid. in rad. רצא. Imper. רוץ *curre*, 2 Sam. 18, 23. 2 Reg. 4, 26. et רֻץ 1 Sam. 20, 36. Zach. 2, 8. Fut. אָרוּץ *curram*, 2 Sam. 18, 23. Pf. 119, 32. (sed אָרוּץ et אָרֻץ *contundam*, *conteram*, ratione significationis pertinent ad rad. רצץ,) cum ה Paragog. אָרוּצָה 2 Sam. 18, 19. 2 Reg. 4, 22. et אָרֻצָה 2 Sam. 18, 22. יָרוּץ *curret*, *currit*, *currat*, Pf. 147, 15. Prou. 18, 10. (aliud vid. in rad. רצץ,) et יָרֻץ Hiob. 16, 14. cum Vau Conuers. וַיָּרָץ *et cucurrit*, Gen. 18, 2. Num. 11, 27. in pausa וַיָּרֹץ 2 Sam. 18, 21. foem. וַתָּרָץ id. Gen. 24, 20. 28. Iud. 13, 10. sed וְתָרֻץ Eccles. 12, 6. vid. in רצץ. Plur. יָרוּצוּ *current*, *currunt*, Prou. 1, 16. Ies. 55, 5. et יָרֻצוּ Ies. 40, 31. cum Nun Parag. יְרוּצוּן Ioël. 2, 4. 7. et יְרֻצוּן Pf. 59, 5. Ioël. 2, 9. Amos. 6, 12. Pih. fut. plur. in pausa יְרֹצֵצוּ *cito currunt*, Nah. 2, 5. Hiph. imper. הָרֵץ *cito ferri fac*, *cito fer*, 1 Sam. 17, 17. Fut. אָרִיץ *currere faciam*, *fugabo*, vnde cum Affixis אֲרִיצֶנּוּ *fugabo eum*, aliis *currere faciam eum*, Ier. 49, 19. אֲרִיצֵם *fugabo eos*, vel *currere faciam eos*, sec. Kri Ier. 50, 44. sed Kethibh habet אֲרוּצֵם *contundam*, *conteram*, *quassabo eos*, ex significatione radicis רצץ, vt יָרוּץ et יָרֻץ. Foem. תָּרִיץ *accurrere faciet*, i. e. *cito afferet* siue *admouebit*, Pf. 68, 32. pl. cum Vau Conuers. וַיָּרִיצוּ *et cito attulerunt*, 2 Chron. 35, 13. cum Affixo וַיְרִיצֻהוּ *et cito attulerunt* siue *adduxerunt eum*, Gen. 41, 14.

מֵרוֹץ m. *cursus*, Eccles. 9, 11.

מְרוּצָה f. 1) id. in regim. מְרוּצַת 2 Sam. 18, 27. et מְרֻצַת ibid. cum Affixo מְרוּצָתָם *cursus eorum* vel *suus*, Ier. 23, 10. et מְרֻצָתָם sec. Kri Ier. 8, 6. sed Kethibh habet מְרֻצוֹתָם *cursus sui*, in pl. 2) *contritio*, *concussio*, vel *fractio animi*, sec. quosdam Ier. 22, 7. petita significatione à רצץ.

רוק, vnde Hiph. הֵרִיק, vid. infra רִיק.

רוּר vel רִיר *saliuare*, Arab. رال (mutato ר in ל) *mucilaginem*, *saliuam emittere*. Praet. רָר *saliuauit*, *saliuam emisit*, Leuit. 15, 3.

רִיר m. 1) *saliua*, cum Affixo רִירוֹ *saliuam suam*, 1 Sam. 21, 14. 2) vulgo *albumen oui*, potius *serum lactis*, *saliuae* et *pituitae* quodammodo simile, Hiob. 6, 6.

רוּשׁ *egere*, *pauperem esse* vel *fieri*, *depauperari*. Praet. plur. רָשׁוּ *depauperati sunt*, *egent*, Pf. 34, 11. Pih. fut. יְרֹשֵׁשׁ *depauperabit*, *despoliabit*, Ier. 5, 17. Hithpah. part. מִתְרוֹשֵׁשׁ *pauperem se gerens*, Prou. 13, 7.

רָשׁ (Particip. vel Adiect.) m. *pauper*, *egenus*, 1 Sam. 18, 23. Prou. 14, 20. c. 18, 23. c. 19, 1. 6. 22. Eccles. 4, 14. etc. et cum א, רָאשׁ

2 Sam.

Sam. 12, 1. 4. Prou. 10, 4. pl. רָשִׁים *pauperes, egeni*, Prou. 22, 7. et um א, רָאשִׁים Prou. 13, 23.

רוֹשׁ m. *fel*, vid. ſub rad. ראש.

רֵישׁ m. *paupertas*, Prou. 13, 18. et cum א, רֵאשׁ Prou. 30, 8. cum Affixo in pauſa רֵישֶׁךָ *paupertas tua*, Prou. 24, 34. et רֵאשֶׁךָ c. 6, 11.

רִישׁ m. id. Prou. 28, 29.

רָזָה *emaciauit*, proprie *tenuem, rarum fecit*, (coll. rad. Arab. רזא *detrimento affecit, diminuit*,) Zeph. 2, 11. Niph. fut. יֵרָזֶה *emaciabitur*, Ieſ. 17, 4.

רָזֶה m. inuſit. *emaciatus*, *macilentus*, vnde foem. רָזָה *macilenta, um*, Num. 13, 21. Ezech. 34, 20.

רָז m. *emaciatio, macies*, vnde cum Iod Parag. רָזִי Ieſ. 24, 16. *Calamitatem* ſiue *malum* exponit MOERLIVS in *Scholiis Philol.* ex ſignificatione radicis Arab. רזא *malo affecit*. Aliud Chald. vid. ſub rad. רזז.

רָזוֹן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *emaciatio* ſiue *macies magna*, Ieſ. 6, 16. *extenuatio* ſiue *diminutio magna*, Mich. 6, 10. metaphorice *conſumtio, eneruatio*, Pſ. 106, 15. et ſec. quosdam Prou. 14, 28. vid. ſtatim ſub rad. רזן.

רָזַח radix inuſit. ſimilis ſignificationis fuiſſe videtur cum cognata צרח *clamauit, vociferatus eſt, vocem extulit*, ſiue *prae laetitia*, ſiue *prae luctu*. Inde ſunt

מַרְזֵחַ m. *elatio vocis lugubris: luctus, planctus*, Ier. 16, 5.

מִרְזַח m. *elatio vocis* ſiue *vociferatio prae laetitia*, in regim. מִרְזַח Amoſ. 6, 7.

רָזַם *innuit*, *deſignauit*, *indicium fecit*, vt Chald. Syr. et Arab. transpos. רמז. Semel occurrit in fut. pl. cum Nun Parag. יִרְזְמוּן *innuunt*, Hiob. 15, 12.

רָזַן Arab. *grauis fuit moribus*. Inde eſt Hebr. Part. praeſ. pl. רֹזְנִים *principes*, à *morum grauitate* et *auctoritate*, Iud. 5, 3. Pſ. 2, 2. Prou. 8, 15. Ieſ. 40, 23. Habac. 1, 10. etc.

רָזוֹן m. *princeps*, ſec. quosdam, Prou. 14, 28. Alii referunt ad notionem *maciei*, de qua vid. ſub praeced. rad. רזה.

רָחַב *latum eſſe* vel *fieri, dilatari*, vt Ezech. 41, 7. Metaphorice *cor* ex anguſtia *per laetitiam dilatari* dicitur, Ieſ. 60, 5. et *os per gloriationem*, 1 Sam. 2, 1. Praet. foem. רָחֲבָה *dilatata eſt*, Ezech. 40, 7. Niph. part. נִרְחָב *dilatatus, um*, Ieſ. 30, 23. Hiph. praet. הִרְחִיב *latum fecit, dilatauit, ſpatium fecit*, Gen. 26, 22. Ieſ. 30, 33. Habac.

2, 5. הִרְחַבְתְּ f. *dilatasti*, Ies. 57, 8. sed pl. הִרְחִיבוּ Ps. 25, 17. vulgo *intransitiue* intelligunt, *dilatarunt se*, i. e. *auctae sunt*, cui explicationi etiam accentuatio fauet; sed SCHVLTENS *actiue* interpretatur: *dilatarunt* i. e. *sapiens reddiderunt*, coll. 1 Reg. 5, 9. et similibus Arabum phrasibus. Part. מַרְחִיב *dilatans*, *amplificans*, Deut. 33. 20. Infin. הַרְחִיב *dilatare*, Amos. 1, 13. Imp. הַרְחֵב *dilata*, Ps. 81, 11. foem. הַרְחִיבִי id. Ies. 54, 2. Mich. 1, 16. Fut. תַּרְחִיב *dilatabis*, *dilatas*, 2 Sam. 22, 37. Ps. 119, 32. יַרְחִיב *dilatabit*, Deut. 12, 20. c. 19, 8. *spatium facit*, Prou. 18, 16.

רָחָב m. *latus*, *amplus*, Hiob. 30, 14. metaphorice de *corde*, *inflatus*, *superbus*, *insolens*, Ps. 101, 5. de נֶפֶשׁ siue *appetitu animae*, *vastus cupiditate*, *insatiabilis*, sec. SCHVLTENSIVM, Prou. 28, 25. coll. integra phrasi Ies. 5, 14. Habac. 2, 5. In regim. רְחַב Ps. 101, 5. Ps. 104, 25. Prou. 28, 25. Aliud vid. in seq. רַחַב. Foem. רְחָבָה *lata*, *ampla*, *um*, Exod. 3, 8. Ps. 119. 96. Hiob. 11, 9. in regim. רַחֲבַת Gen. 34, 21. Iud. 18, 10.

רַחַב m. *latitudo*, Hiob. 36, 16. metaphorice de *cordis inflatione*, *fastu* et *insolentia*, cum linea Makkeph רְחַב־ Prou. 21, 4 sicut זְרַע־ pro זֶרַע Num. 11, 7. קְחַח־ pro קַחַח 2 Reg. 12, 9. etc. plur. רְחָבִים *latitudines*, vnde in regim. רַחֲבֵי Hiob. 38, 18.

רֹחַב m. id. Exod. 26, 16. 1 Reg. 6, 3, 20. Ies. 8, 9. etc. metaphorice cum לֵב in *bonam* partem sumitur de *amplitudine intellectus* et *sapientiae*, 1 Reg. 5, 9. Cum Affixo רָחְבָּן *latitudo illarum*, Ezech. 42, 11.

רְחוֹב com. *platea*, à *latitudine*, vt Graec. πλατεῖα, et Lat. *platea*, Ezech. 16, 24. 31. Esth. 4, 6. Neh. 8, 1. 3. etc. Cum Affixo רְחֹבָהּ *platea eius*, Deut. 13, 16. Ps. 55, 12. pl. רְחֹבוֹת *plateae*, Prou. 1, 20. Cant. 3, 2. cum Affixo רְחֹבֹתֵינוּ *plateae nostrae*, Ps. 144, 14. Thren. 4, 18.

מֶרְחָב m. *locus latus* et *amplus*, 2 Sam. 22, 20. Ps. 31, 9. Ps. 118, 5. Hos. 4, 16. pl. מֶרְחָבִים *loca lata* et *ampla*, in regim. מֶרְחֲבֵי Habac. 1, 6.

רָחָה Hebraeis inusit. Arab. רחא *conuertit*, spec. *molam*, et intransit. *conuertit se*, *contorsit se in spiram*. Inde sunt

רֵחַיִם m. dual. *mola*, constans ex 2 partibus, *meta* scil. et *catillo*, à *conuertendo* et *versando*, Exod. 11, 5. Num. 11, 8. Deut. 24, 7. Ies. 47, 2. Ier. 15, 10.

רַחַת (Formae קָרַחַת, דָּלֶת etc.) f. *vannus*, à *conuertendo* et *versando*, Ies. 30, 24.

רָחֵל f. *ouis*, proprie *foemina*, Ief. 53, 7. à *patientia*, coll. rad. Arab. רחל *se subiecit iniuriis easque patienter tulit*. De *patientia* et *mansuetudine ouium* vid. quae collegerunt BOCHARTVS in *Hieroz*. P. I. p. 520. et MAIVS in *Histor. animal.* p. 485. vnde et *innocentiae* atque *mansuetudinis* symbolum est apud PIER. VALERIANVM in *Hieroglyph*. L. X. c. 21. Plur. רְחֵלִים *oues*, Gen. 32, 14. Cant. 6, 6. cum Affixo רְחֵלֶיךָ *oues tuae*, Gen. 31, 38.

רָחַם proprie *mollis*, *tener fuit*, vt Arab. رخم et رخف, specialiter *affectu:* vt vel *amoris*, hinc transitiue, *tenerrime dilexit*, semel in Kal fut. ארחם, cum Affixo אֶרְחָמְךָ *tenerrime diligo te*, Pf. 18, 2. vel *misericordiae*, vnde transitiue, *misertus est*, vt in Pih. praet. רִחַם *misertus est*., Pf. 103, 13. cum Affixo et Vau Conuers. וְרִחַמְךָ *et miserebitur*, *misereatur tui*, Deut. 13, 18. in pausa וְרִחֲמֶךָ Deut. 30, 3. Part. מְרַחֵם *miserans*, *misericors*, Ief. 49, 15. Pf. 116, 5. Inf. רַחֵם *misereri*, *miserendo*, Pf. 103, 13. Ier. 31, 20. Fut. אֲרַחֵם *miserebor*, *misereor*, Exod. 33, 19. Ier. 13, 13. יְרַחֵם *miserebitur*, Ief. 9, 16. Ier. 21, 7. cum Affixo יְרַחֲמֵהוּ *miserebitur eius*, Ief. 55, 7. et cum Nun Epenthet. יְרַחֲמֶנּוּ Ief. 27, 11. Mich. 7, 19. plur. in pausa יְרַחֵמוּ *miserebuntur*, *misereantur*, Ief. 13, 18. Ier. 6, 23. Pyh. praet. foem. in pausa רֻחָמָה *misericordiâ affecta est*, Hof. 2, 3. et לֹא רֻחָמָה *non affecta est misericordiâ*, Hof. 1, 6. 8. c. 2, 25. nomina sunt populi Israëlis *mystica* et *prophetica*. Fut. יְרֻחָם *misericordiâ afficietur*, Prou. 28, 13. Hof. 14, 4.

רָחָם m. Leuit. 11, 18. quibusdam *pelecanus*, aliis *merops*, BOCHARTO *vulturis* species, sic dicta à φιλοςοργίᾳ, cuius symbolum apud Aegyptios fuit *vultur*. Pro eo recurrit רָחָמָה Deut. 14, 17. cum ה Paragog. (non *foemin*. vt putat BOCHARTVS in *Hieroz*. P. II. p. 310.) fortassis *intensiuo*, ad insinuandum illius genus *maius*.

רֶחֶם m. semel foem. Ier. 20, 17. 1) *vterus*, *vulua*, Gen. 20, 18. Exod. 13, 2. 12. 15. Num. 3, 12. Pf. 22, 11. etc. et רַחַם Gen. 49, 25. Prou. 30, 16. Ief. 46, 3. Ezech. 20, 26. à *teneritate* et *mollitie*; sicut Arab. نُعْد *res mollis* et *muliebria*, νηδὺν ἁπαλὴν dixit Q. CALABER, *vterum mollem* STATIVS. Cum Affixo רַחְמָהּ *vterus eius*, Gen. 29, 31. 1 Sam. 1, 5. 6. et excidente Mappik, רַחְמָה Ier. 20, 17. Per Synecdochen et contemtum sumitur pro *puella*, (nisi ea potius, vt vult Cl. LETTE ad *Canticum Deborae* p. 178. sic dicta sit à *molli* et *blando sermone*, vt Arab. رخيمة,) Iud. 5, 30. vbi etiam

etiam occurrit dual. רַחֲמָתַיִם *duae puellae*, tanquam à sing. רַחֲמָה. 2) רָחָם *amicus intime dilectus*, sec. ALB. SCHVLTENSIVM in *Animaduers.* Hiob. 24, 20. sicut רָחָם Amos. 1, 11. in *Commentar.* tamen notionem *vteri* retinet.

רַחוּם (Formae dagessandae,) m. *summe misericors*, de solo *Deo*, Exod. 34, 6. Deut. 4, 31. Ps. 78, 38. Neh. 9, 17. 31. Ioël 2, 13. Ion. 4, 2. etc.

רַחַם (Verbale Pihelicum,) m. *commiseratio.* Pl. רַחֲמִים *commiserationes*, Gen. 43, 14. Deut. 13, 17. Ps. 103, 4. Ies. 47, 6. etc. in regim. רַחֲמֵי Prou. 11, 10. (vbi quidam *viscera*, *commiserationis* Subiectum, intelligunt,) cum Affixo רַחֲמֶיךָ *commiserationes tuae*, Ps. 25, 6. Ies. 63, 15. Sed Amos. 1, 11. b. SCHVLTENS intelligit *amicos intime dilectos*, citra necessitatem: quidni enim *commiserationes exstirpare* dici possit, qui fratrem iniuste persequitur?

רַחֵם m. Chald. id. vnde pl. רַחֲמִין *commiserationes*, Dan. 2, 18.

רַחֲמָנִי m. inusit. (cum Iod quasi *gentilitio*, ab inusit. Nomine *Intensiuo* רַחֲמָן *valde misericors*,) vnde foem. pl. רַחֲמָנִיּוֹת q. d. *quae sunt ex genere et classe valde misericordium*, Thren. 4, 10.

רָחַף *mouit se, commouit, agitauit se, commotus, agitatus est.* Praet. pl. רָחֲפוּ *commota sunt*, Ier. 23, 9. Pih. part. foem. מְרַחֶפֶת *motitans se, motitabat se*, Gen. 1, 2. fut. יְרַחֵף *motitat se*, Deut. 32, 11.

רָחַץ *lauit*, et intransit. *lauit se*. Praet. foem. רָחַצְתְּ *lauisti te*, Ier. 23, 40. pl. רָחֲצוּ *lauerunt*, 1 Reg. 22, 38. Part. praes. foem. רֹחֶצֶת *lauans se*, 2 Sam. 11, 2. pl. רֹחֲצוֹת *lauantes se, loti*, Cant. 5, 12. Infin. constr. רְחֹץ *lauare*, Gen. 24, 32. Hiob. 29, 6. cum ה Parag. רָחְצָה Exod. 30, 18. 2 Chron. 4, 6. Imper. רְחַץ *laua*, 2 Sam. 11, 8. it. *laua te*, 2 Reg. 5, 13. plur. רַחֲצוּ *lauate*, Gen. 18, 4. c. 19, 2. *lauate vos*, Ies. 1, 16. Fut. אֶרְחַץ *lauabo me, lauo me*, 2 Reg. 5, 12. Ps. 26, 6. sed וָאֶרְחַץ *et laui*, Ps. 73, 13. יִרְחַץ *lauabit, lauet*, Leuit. 1, 9. 13. c. 17, 16. Ps. 58, 11. *lauabit se, lauet se*, Deut. 23, 12. etc. Pyh. praet. רֻחַץ *ablutus, abluta est*, Prou. 30, 12. רֻחַצְתְּ *lota, abluta es*, Ezech. 16, 4. Hithpah. praet. הִתְרָחַצְתִּי *laui me*, Hiob. 9, 30.

רְחַץ Chald. vnde Ithpehel praet. plur. הִתְרְחִצוּ *confisi sunt*, proprie *se commiserunt* siue *permiserunt*, German. sich verlassen pro überlassen, Dan. 3, 28. coll. rad. Arab. رخص in 2 Coniug. *concessit, permisit*.

רַחַץ m. *lotio*, vnde cum Affixo רַחְצִי *lotio mea*, Ps. 60, 10. Ps. 108, 10.

רַחְצָה f. id. aliis *lauacrum*, Cant. 4, 2. c. 6, 6.

רָחַק *procul* siue *longe abfuit, longinquus, dissitus fuit* vel *factus est, elongatus, remotus est, elongauit se, longe discessit, recessit, longe abiit.* Praet. pl. רָחֲקוּ *elongarunt se*, Prou. 19, 7. Ier. 2, 5. in pausa רָחָקוּ Ps. 119, 150. Infin. constr. רְחֹק *longe abesse*, Ps. 103, 12. it. *elongare se, longe discedere*, Eccles. 3, 5. cum ה Parag. רָחֳקָה Ezech. 8, 6. Imper. רְחַק, vnde foem. רַחֲקִי *longe abesto, longe recede*, Ies. 54, 14. pl. רַחֲקוּ *procul abeste*, Ezech. 11, 15. Fut. תִּרְחַק *longe absis, longe recedas*, Exod. 23, 7. Ps. 22, 12. 20. יִרְחַק *longe aberit, longe absit*, Deut. 12, 21. Prou. 22, 5. etc. Pih. praet. רִחַק *elongauit, procul remouit*, Ies. 29, 13. רִחַקְתָּ *elongasti, in longum extendisti*, Ies. 26, 15. Fut. plur. יְרַחֲקוּ *procul remouebunt*, Ezech. 43, 9. Hiph. praet. הִרְחִיק *elongauit, longe remouit*, Ps. 103, 12. Hiob. 19, 13. Ier. 27, 9. et intransit. *longe discessit.* Pl. הִרְחִיקוּ *longe discesserunt*, Gen. 44, 4. Iud. 18, 22. Infin. הַרְחֵק *longe discedendo*, Gen. 21, 16. Exod. 8, 28. c. 33, 7. Ios. 3, 16. sed cum Affixo הַרְחִיקָם *longe remouere eos*, Ioël. 4, 6. Imper. הַרְחֵק *longe remoue*, Prou. 4, 24. c. 5, 8. c. 30, 8. in pausa הַרְחַק Hiob. 13, 21. sed cum Affixo הַרְחִיקֵהוּ *procul remoue eum*, Hiob. 11, 14. Fut. אַרְחִיק *elongabo, elongarem*, Ps. 55, 8. Ioël. 2, 20. תַּרְחִיק *longe remouebis, remoueas*, Hiob. 22, 23. sed pl. תַּרְחִיקוּ *longe discedatis, procul abeatis*, Exod. 8, 28. Ios. 8, 4.

רָחֵק m. *elongans se, longe recedens.* Pl. רְחֵקִים, cum Affixo רְחֵקֶיךָ *elongantes se, longe recedentes à te*, Ps. 73, 27.

רָחוֹק m. *longinquus, longe remotus, um*, siue ratione *loci*, vt Gen. 37, 18. Exod. 2, 4. 1 Reg. 8, 41. 46. Ies. 66, 19. Ier. 25, 26. Esth. 9, 20. etc. siue ratione *temporis*, vt 2 Sam. 7, 19. Ps. 139, 2. Ies. 25, 1. Ier. 30, 10. c. 46, 27. et de *Deo*, ratione *auxilii* et *praesentiae gratiosae*, vt Ps. 10, 1. Prou. 15, 29. *Longinquum pretium* rei dicitur, quae difficulter comparatur, Prou. 31, 10. eodem modo, vt Arab. בעיד אלקדר *longinquum pretio*, i. e. *difficillime comparandum*, et contra קריב אלקדר *propinquum pretio*, h. e. *facillime coëmendum.* לְמֵרָחוֹק *inde à longinquo*, 2 Sam. 7, 19. 2 Reg. 19, 25. Esr. 3, 13. etc. Pl. רְחֹקִים *longinqui, longe remoti, a*, Ios. 9, 22. Iud. 18, 7. Foem. רְחוֹקָה *longinqua, longe remota, um*, Num. 9, 10. Deut. 29, 22. pl. רְחוֹקוֹת *longinquae, a*, Deut. 20, 15. Ezech. 22, 5.

רַחִיק (Formae dagessandae,) m. Chald. *longe remotus*, pl. רַחִיקִין *longe remoti*, Esr. 6, 10.

מֶרְחָק m. *locus longinquus* siue *dissitus*, 2 Sam. 15, 17. Ps. 138, 6. Ies. 10, 3. Ier. 5, 15. etc. pl. מֶרְחַקִּים *loca dissita*, Zach. 10, 9. in regim. מֶרְחַקֵּי

מֶרְחַקֵּי Ief. 8, 10. Pro מֶרְחָק dictum videtur מֶחְקַר Pf. 95, 4. coll. Ief. 8, 9.

מֶרְחָק m. id. vnde pl. מֶרְחַקִּים *loca diſſita*, Ief. 33, 16. Ier. 8, 19.

רָחַשׁ *bulliuit, ebulliuit, aeſtuauit, exaeſtuauit*, Pf. 45, 2.

מַרְחֶשֶׁת f. *vas, in quo res feruefactae ebulliunt* ſiue *exaeſtuant: cacabus, ahenum*, Leuit. 2, 7. c. 7, 9. Quomodo differat à מַחֲבַת, docet Celeb. I. G. MICHAELIS de *Cruſtulis Pontificis M.* Exercit. VI. §. 9.

רַחַת *vannus*, vid. ſub rad. רחה.

רָטַב *maduit, humuit*. Fut. pl. in pauſa יִרְטָבוּ *madent*, Hiob. 24, 8.

רָטֹב m. *humidus, ſucculentus, um*, Hiob. 8, 16.

רָטָה *proiecit, coniecit*, vt Arab. רטא, alias ورط, vnde Fut. cum Affixo יִרְטֵנִי *coniicit, proiicit me*, Hiob. 16, 11.

רֶטֶט m. *terror, horror*, Ier. 49, 24. à rad. Chald. רטט *tremuit, horruit*, alias רתת.

רֻטֲפַשׁ Hiob. 33, 25. Verbum plurilitterum, ad Formam Coniugationis Pyh. compoſ. ex רטב *ſucculentus fuit*, et ex טפש *pinguis fuit*; vnde רֻטֲפַשׁ *ſucculentus et pinguis factus eſt*; al. ex רטב et פרש *creſcere*. Conuenit Arab. transpoſ. כרפש, quod in *Camuſch* exponitur *conualeſcere, poſt ſterilitatem pluuia et ubertate gaudere*.

רָטַשׁ *colliſit, alliſit*, ſcil. ſolo vel parieti. Pih. fut. תְּרַטֵּשׁ *allides*, 2 Reg. 8, 12. pl. foem. תְּרַטַּשְׁנָה *allident*, Ief. 13, 18. Pyh. praet. foem. in pauſa רֻטָּשָׁה *alliſa fuit*, Hof. 10, 14. Fut. pl. יְרֻטְּשׁוּ *allidentur*, Ief. 13, 17. Nah. 3, 10. in pauſa יְרֻטָּשׁוּ Hof. 14, 1.

רִי m. quod deriuant à רוה, vt ſit pro רְוִי. Sed vid. potius בְּרִי ſub rad. ברה.

רִיב vid. in rad. רוב.

רֵיחַ vid. ſupra in rad. רוּחַ.

רִיעַ, vnde deducunt Hiph. הֵרִיעַ, (quod tamen alii ad רוע referunt, vt ſola diuerſa litterae ע pronunciatione à רוּעַ, *malum eſſe*, differat,) in genere *intenſum ſonum edidit*, ſiue *ore* ſiue *tuba* alioue inſtrumento *muſico*, eumque, vti volunt, *fractum*, coll. rad. cognat. רעע *fregit*; ſpec. 1) *vociferatus eſt, iubilauit*, 2) *clangxit*. Praet. plur. הֵרִיעוּ *vociferati ſunt*, Iud. 15, 14. Efr. 3, 11. cum Vau Conuerſ. וַהֲרֵעֹתֶם *et clangetis*, Num. 10, 9. et תָּרִיעוּ *et vociferabimini*, Iof. 6, 10. Part. pl. מְרִיעִים *vociferantes*, Efr. 3, 13. Infin.

Infin. הָרִיעַ *clangere*, 2 Chron. 13, 12. 15. Imper. foem. הָרִיעִי *vociferare, iubila*, Zach. 9, 9. pl. הָרִיעוּ *vociferamini, clangite*, Iof. 6, 10. 16. Pf. 47, 2. Fut. יָרִיעַ *vociferabitur, iubilabit*, Pf. 41, 12. Ief. 42, 13. fed וַיָּרַע *et vociferatus eft*, Iof. 6, 20. pl. נָרִיעַ *iubilemus, clangamus*, Pf. 95, 2. cum ה Paragog. נָרִיעָה Pf. 95, 1. etc. Pyh. fut. יְרֹעַע *iubilabitur, vociferatio fiet*, Ief. 16, 10. Hithpah. הִתְרֹעַע *alter alteri acclamauit, alter cum altero iubilauit*. Imper. foem. in paufa הִתְרֹעָעִי *conclama, iubila*, Pf. 60, 10. fut. אֶתְרוֹעָע *conclamabo, iubilabo*, Pf. 108, 10. pl. יִתְרוֹעֲעוּ *inter fe iubilabunt*, Pf. 65, 14. Aliud vid. in רעע.

רֵעַ m. *vociferatio*, Mich. 4, 9. cum Affixo רֵעֹה *vociferatio eius*, Exod. 32, 17. Aliis eft Infin. cum Aphaerefi Praeformantis ה. Sed Hiob. 36, 33. רֵעַ potius idem eft cum Arab. ريع *cuiusuis rei primordium*, fpec. *aurorae* fiue *diluculi albedo* et *fplendor*, à rad. راع *augmentum cepit*. Vt adeo fenfus loci vexatiffimi fit: *nuncium fert de ea*, (luce vel fole, ex v. 30. et 32. conf. Verb. הגיד cum עַל 1 Sam. 27, 11.) רֵעוֹ *aurora eius; pecus* (nuncium fert) *etiam de oriente*, fcil. luce vel aurora, coll. Verb. עלה de *aurorae ortu*, Gen. 19, 15. c. 32, 25. 27. etc. vnde *aurora* Arab. dicitur جولس, ab *afcendando*. Aliud רֵעַ vid. fub rad. רעה.

תְּרוּעָה (Verbale fimilis fignificationis cum Coniug. Hithpah.) f. *vociferatio inter fe, acclamatio mutua, iubilatio*, Iof. 6, 5. 20. 1 Sam. 4, 5. 2 Sam. 6, 5. Pf. 47, 6. Hiob. 8, 21. Efr. 3, 11. 12. 13. Amos. 1, 14. it. *clangor*, Num. 10, 5. 6. c. 29, 1. Pf. 150, 5. in regim. תְּרוּעַת Num. 23, 21. Ier. 4, 19.

רִיפוֹת vid. fub rad רוף.

רִיק vel רוּק *vacuum effe*, vnde Hiph. הֵרִיק *euacuauit, exferuit, eduxit, expromfit*, et de *gladio, euaginauit, ftrinxit*. Praet. cum Vau Conuers. וַהֲרִיקֹתִי *et euaginabo, ftringam*, Leuit. 26, 33. pl. וְהֵרִיקוּ *et euaginabunt, ftringent*, Ezech. 28, 7. 30. Part. plur. מְרִיקִים *euacuantes, effundentes*, Gen. 42, 35. Zach. 4, 12. Infin. הָרִיק *euacuare*, Ief. 32, 6. Imp. הָרֵק *educ, exprome, exfere*, Pf. 35, 3. Fut. אָרִיק *euaginabo, ftringam*, Exod. 15, 9. Ezech. 5, 2. 12. fed cum Affixo אֲרִיקֵם *attenuabo eos*, Pf. 18, 43. fignificatione petita à דקק, coll. 2 Sam. 22, 43. יָרִיק *euacuabit*, al. *educet*, Habac. 1, 17. fed וַיָּרֶק *et eduxit, expromfit*, al. *euaginare fecit*, Gen. 14, 14. pl. יָרִיקוּ *euacuabunt, euacuant, expromunt*, Ier. 48, 12. Ecclef. 11, 3. Hoph. praet. הוּרַק *euacuatum eft*, Ier. 48, 11. Fut. foem. תוּרַק *euacuatur*,

מֶרְחַקֵּי Ief. 8, 10. Pro מֶרְחָק dictum videtur מֶחְקָר Pf. 95, 4. coll. Ief. 8, 9.

מֶרְחָק m. id. vnde pl. מֶרְחַקִּים *loca diffita*, Ief. 33, 16. Ier. 8, 19.

רָחַשׁ *bulliuit, ebulliuit, aeftuauit, exaeftuauit*, Pf. 45, 2.

מַרְחֶשֶׁת f. *vas, in quo res feruefactae ebulliunt* fiue *exaeftuant: cacabus, ahenum*, Leuit. 2, 7. c. 7, 9. Quomodo differat à מַחֲבַת, docet Celeb. I. G. MICHAELIS de *Cruftulis Pontificis M.* Exercit. VI. §. 9.

רַחַת *vannus*, vid. fub rad. רחה.

רָטַב *maduit, humuit*. Fut. pl. in paufa יִרְטָבוּ *madent*, Hiob. 24, 8.

רָטֹב m. *humidus, fucculentus, um*, Hiob. 8, 16.

רָטָה *proiecit, coniecit*, vt Arab. רטא, alias ورط, vnde Fut. cum Affixo יִרְטֵנִי *coniicit, proiicit me*, Hiob. 16, 11.

רֶטֶט m. *terror, horror*, Ier. 49, 24. à rad. Chald. רטט *tremuit, horruit*, alias רתת.

רֻטֲפַשׁ Hiob. 33, 25. Verbum plurilitterum, ad Formam Coniugationis Pyh. compof. ex רטב *fucculentus fuit*, et ex טפש *pinguis fuit*; vnde רֻטֲפַשׁ *fucculentus et pinguis factus eft*; al. ex רטב et פּרשׁ *crefcere*. Conuenit Arab. transpof. طرفش, quod in *Camufch* exponitur *conualefcere, poft fterilitatem pluuia et vbertate gaudere*.

רָטַשׁ *collifit, allifit*, fcil. folo vel parieti. Pih. fut. תְּרַטֵּשׁ *allides*, 2 Reg. 8, 12. pl. foem. תְּרַטַּשְׁנָה *allident*, Ief. 13, 18. Pyh. praet. foem. in paufa רֻטָּשָׁה *allifa fuit*, Hof. 10, 14. Fut. pl. יְרֻטְּשׁוּ *allidentur*, Ief. 13, 17. Nah. 3, 10. in paufa יְרֻטָּשׁוּ Hof. 14, 1.

רִי m. quod deriuant à רוה, vt fit pro רְוִי. Sed vid. potius בְּרִי fub rad. ברה.

רִיב vid. in rad. רוב.

רֵיחַ vid. fupra in rad. רוח.

רִיעַ, vnde deducunt Hiph. הֵרִיעַ, (quod tamen alii ad רוע referunt, vt fola diuerfa litterae ע pronunciatione à רוע, *malum effe*, differat,) in genere *intenfum fonum edidit*, fiue *ore* fiue *tuba* alioue inftrumento *mufico*, eumque, vti volunt, *fractum*, coll. rad. cognat. רעע *fregit*; fpec. 1) *vociferatus eft, iubilauit*, 2) *clanxit*. Praet. plur. הֵרִיעוּ *vociferati funt*, Iud. 15, 14. Efr. 3, 11. cum Vau Conuerf. וַהֲרֵעֹתֶם *et clangetis*, Num. 10, 9. et וַהֲרִיעֹתֶם *et vociferabimini*, Iof. 6, 10. Part. pl. מְרִיעִים *vociferantes*, Efr. 3, 13.

Infin.

Infin. הָרִיעַ *clangere*, 2 Chron. 13, 12. 15. Imper. foem. הָרִיעִי *vociferare, iubila*, Zach. 9, 9. pl. הָרִיעוּ *vociferamini, clangite*, Iof. 6, 10. 16. Pf. 47, 2. Fut. יָרִיעַ *vociferabitur*, *iubilabit*, Pf. 41, 12. Ief. 42, 13. fed וַיָּרַע *et vociferatus est*, Iof. 6, 20. pl. נָרִיעַ *iubilemus, clangamus*, Pf. 95, 2. cum ה Paragog. נָרִיעָה Pf. 95, 1. etc. Pyh. fut. יְרֹעַע *iubilabitur, vociferatio fiet*, Ief. 16, 10. Hithpah. הִתְרֹעַע *alter alteri acclamauit, alter cum altero iubilauit.* Imper. foem. in paufa הִתְרֹעָעִי *conclama, iubila*, Pf. 60, 10. fut. אֶתְרוֹעַע *conclamabo, iubilabo*, Pf. 108, 10. pl. יִתְרוֹעֲעוּ *inter se iubilabunt*, Pf. 65, 14. Aliud vid. in רעע.

רֵעַ m. *vociferatio*, Mich. 4, 9. cum Affixo רֵעֹה *vociferatio eius*, Exod. 32, 17. Aliis eft Infin. cum Aphaerefi Praeformantis ה. Sed Hiob. 36, 33. רֵעַ potius idem eft cum Arab. ريع *cuiusuis rei primordium*, fpec. *aurorae* fiue *diluculi albedo* et *splendor*, à rad. راع *augmentum cepit.* Vt adeo fenfus loci vexatiffimi fit: *nuncium fert de ea*, (luce vel fole, ex v. 30. et 32. conf. Verb. הגיד cum על 1 Sam. 27, 11.) רֵעוֹ *aurora eius; pecus* (nuncium fert) *etiam de oriente*, fcil. luce vel aurora, coll. Verb. עלה de *aurorae ortu*, Gen. 19, 15. c. 32, 25. 27. etc. vnde *aurora* Arab. dicitur جولس, ab *ascendando.* Aliud רֵעַ vid. fub rad. רעה.

תְּרוּעָה (Verbale fimilis fignificationis cum Coniug. Hithpah.) f. *vociferatio inter se, acclamatio mutua, iubilatio*, Iof. 6, 5. 20. 1 Sam. 4, 5. 2 Sam. 6, 5. Pf. 47, 6. Hiob. 8, 21. Efr. 3, 11. 12. 13. Amos. 1, 14. it. *clangor*, Num. 10, 5. 6. c. 29, 1. Pf. 150, 5. in regim. תְּרוּעַת Num. 23, 21. Ier. 4, 19.

רִיפוֹת vid. fub rad רוף.

רִיק vel רוּק *vacuum esse*, vnde Hiph. הֵרִיק *euacuauit, exseruit, eduxit, exprompsit*, et de *gladio, euaginauit, strinxit.* Praet. cum Vau Conuers. וַהֲרִיקֹתִי *et euaginabo, stringam*, Leuit. 26, 33. pl. וְהֵרִיקוּ *et euaginabunt, stringent*, Ezech. 28, 7. 30. Part. plur. מְרִיקִים *euacuantes, effundentes*, Gen. 42, 35. Zach. 4, 12. Infin. הָרִיק *euacuare*, Ief. 32, 6. Imp. הָרֵק *educ, exprome, exsere*, Pf. 35, 3. Fut. אָרִיק *euaginabo, stringam*, Exod. 15, 9. Ezech. 5, 2. 12. fed cum Affixo אֲרִיקֵם *attenuabo eos*, Pf. 18, 43. fignificatione petita à דקק, coll. 2 Sam. 22, 43. יָרִיק *euacuabit*, al. *educet*, Habac. 1, 17. fed וַיָּרֶק *et eduxit, exprompsit*, al. *euaginare fecit*, Gen. 14, 14. pl. יָרִיקוּ *euacuabunt, euacuant, expromunt*, Ier. 48, 12. Ecclef. 11, 3. Hoph. praet. הוּרַק *euacuatum est*, Ier. 48, 11. Fut. foem. תּוּרַק *euacuatur*,

cuatur, effunditur, al. rectius in 2 perf. masc. *euacuaris, effunderis*, Cant. 1, 3.

רִיק m. *vacuitas*, Ier. 51, 34. metaphorice *inanitas*, *vanitas*, Pf. 2, 1. Ief. 30, 7. et aduerbialiter, *inaniter, vane, frustra*, fiue cum Praepofitione, vt Leuit. 26, 16. 20. Ief. 65, 22. Ier. 51, 58. fiue fine illa, vt Pf. 73, 13.

רֵיק, et faepius fine Iod, רֵק m. *vacuus*, Gen. 37, 24. c. 41, 27. Iud. 7, 16. 2 Reg. 4, 13. metaphorice *inanis, vanus*, Deut. 32, 47. it. *leuis, virtute* ac *rationis iudicio vacuus*, Iud. 9, 4. c. 11, 3. 2 Sam. 6, 20. 2 Chron. 30, 7. Plur. רֵיקִים et רֵקִים *vacui, a, inanes, vani, leues*, Iud. 7, 16. 2 Reg. 4, 3. Prou. 12, 11. Foem. רֵקָה *vacua*, Ief. 29, 5. Ezech. 24, 11. pl. רֵקוֹת *vacuae*, Gen. 41, 27.

רֵיקָם (cum Mem *augmentatiuo*,) *penitus vacuus*, Gen. 31, 42. Deut. 15, 13. c. 16, 16. metaphorice *penitus vanus, um, inanis*, et aduerbialiter, *penitus vacue*, Exod. 3, 21. c. 21, 15. c. 34, 20. Ier. 14, 3. Ruth. 3, 18. *penitus inaniter, plane frustra*, 2 Sam. 1, 22. Pf. 7, 5. Pf. 25, 3. Hiob. 22, 9.

רִיר vid. fupra רור.

רֵישׁ et רִישׁ vid. fub rad. רוש.

רַךְ et רֹךְ vid. infra fub rad. רכך.

רָכַב *infedit, vectus eft*, fiue *curru*, fiue *iumento: equitauit*. Conftruitur cum ב vel עַל. Praet. רָכַבְתָּ *equitafti*, Num. 22, 30. Part. praef. רוֹכֵב *qui vehitur, infidens, equitans*, Num. 22, 23. Deut. 33, 26. et fubftantiue, *eques*, vnde cum Affixo רֹכְבוֹ *eques eius*, Exod. 15, 1. 21. Hiob. 39, 18. Zach. 12, 4. pl. רֹכְבִים *equitantes*, Iud. 10, 4. 2 Reg. 9, 25. in regim. רֹכְבֵי Iud. 5, 10. Efth. 8, 10. 14. cum Affixo רֹכְבֶיהָ *infidentes ei, infeffores eius*, Hagg. 2, 22. foem. רֹכֶבֶת *equitans*, 1 Sam. 25, 20. Infin. conftr. רְכֹב *equitare*, 2 Sam. 16, 2. 1 Reg. 4, 24. Imper. רְכַב *infide, vehere*, Pf. 45, 5. Fut. אֶרְכַּב *equitabo*, 2 Sam. 19, 27. יִרְכַּב *infidebit, vehetur, equitabit*, Leuit. 15, 9. pl. נִרְכָּב *equitabimus*, Ief. 30, 16. Hof. 14, 4. וַתִּרְכַּבְנָה *et equitarunt*, Gen. 24, 61. Hiph. praet. הִרְכַּבְתָּ *infidere, equitare, vehi fecifti*, Pf. 66, 12. pl. cum Affixo et Vau Conuers. וְהִרְכִּיבֻהוּ *et equitare facient eum*, Efth. 6, 9. Imp. הַרְכֵּב *infidere fac*, i. e. *impone*, 2 Reg. 13, 16. Fut. אַרְכִּיב *equitare faciam* vel *finam*, Hof. 10, 11. וַיַּרְכֵּב *et infidere fecit, vehi iuffit*, Gen. 41, 43. *et impofuit*, 2 Reg. 13, 16. cum Affixo וַיַּרְכִּיבֻהוּ *et equitare fecit* fiue *iuffit eum*, Efth. 6, 11. etc.

רֶכֶב m. 1) *currus*, 2 Reg. 9, 21. et collectiue, *plures currus* siue *expeditio curruum*, Exod. 14, 23. Iof. 24, 6. Iud. 4, 13. 1 Sam. 13, 5. 2 Sam. 10, 18. 1 Reg. 22, 38. Cum Affixo בְּרֹב רִכְבִּי *cum multitudine curruum meorum*, sec. Kri 2 Reg. 19, 23. sed Kethibh habet בְּרֶכֶב רִכְבִּי *cum curribus curruum meorum*, i. e. *cum vniuersis curribus meis*, vel בִּרְכֹּב רִכְבִּי *vehendo* siue *vectione curruum meorum*. Plur. רְכָבִים *currus*, in regim. רִכְבֵי Cant. 1, 9. metonymice *equi curruum*, 2 Sam. 8, 4. et *homines curribus insidentes*, 2 Sam. 10, 18. 2) *catillus*, vel potius *meta*, *superior molae pars*, quae inferiori *insidet* et super ea *vehitur*, Deut. 9, 53. *Metam* enim esse *superiorem molae partem*, *catillum* vero *inferiorem*, ostenderunt SALMASIVS ad SOLINVM p. 852. LVDOLFVS in *Commentar.* ad *Histor. Aethiop.* p. 565. FRANC. MARIVS GRAPALDVS de *Partibus aedium* L. II. c. 4. p. 187. et SCALIGER ad MANIL. III. 307. quibus tamen contradicunt IOH. HERINGIVS de *Molendinis* quaest. 4. n. 38. p. 83. et F. L. GOETZIVS de *Pistrinis veterum* c. 3. §. 15.

רְכוּב m. *vehiculum*, *currus*, cum Affixo רְכוּבוֹ *vehiculum suum*, Pf. 104, 3.

רַכָּב m. 1) *equitator*, *eques*, 2 Reg. 9, 17. 2) *auriga*, *insessor currus*, 2 Chron. 18, 33. cum Affixo רַכָּבוֹ *auriga suus*, 1 Reg. 22, 34.

רִכְבָּה f. *currus*, al. *stragula* vel *sedile*, (vt seq. מֶרְכָּב,) Ezech. 27, 20.

אַרְכֻּבָה f. Chald. *genu*, per Metathesin pro אַבְרוּךְ, (Hebr. בֶּרֶךְ,) pl. אַרְכֻּבָן *genua*, emphat. אַרְכֻּבָתָא, vnde cum Affixo אַרְכֻּבָתֵהּ *genua eius*, Dan. 5, 6.

מֶרְכָּב m. 1) *currus*, *quo vehitur*, cum Affixo מֶרְכָּבוֹ *currus eius*, 1 Reg. 4, 26. 2) *stragula* vel *sedile*, *cui insidetur*, sec. plurimos, Leuit. 15, 9. Cant. 3, 10.

מַרְכָּבָה f. *currus*. Pl. מַרְכָּבוֹת *currus*, Ioël. 2, 5. Zach. 6, 1. 2 Chron. 9, 25. c. 14, 9. in regim. מַרְכְּבוֹת Exod. 15, 4. 2 Reg. 23, 11. Cant. 6, 12. cum Affixo מַרְכְּבֹתֶיךָ *currus tui*, Mich. 5, 10. Hab. 3, 6.

מֶרְכָּבָה f. id. Iud. 4, 15. 2 Sam. 15, 1. 1 Reg. 7, 33. 2 Reg. 5, 21. Zach. 6, 2. 3. etc.

מֶרְכֶּבֶת f. id. Cum Affixo מֶרְכַּבְתּוֹ *currus suus*, Gen. 46, 29. 1 Sam. 8, 11. 2 Reg. 5, 26. et collectiue, *currus sui*, 1 Sam. 8, 11.

מִרְכֶּבֶת f. id. Gen. 41, 43.

רָכַךְ *mollis fuit* vel *factus est*, *mollitus*, *emollitus est*. Metaphori-

phorice 1) *cor mollescere* dicitur, tum *consternatione* et *timore*, vt Deut. 20, 3. Ies. 7, 4. Ier. 51, 46. tum *contritione* et *poenitentia*, vt 2 Reg. 22, 19. 2 Chron. 34, 27. 2) *verba mollia* sunt *verba blanda*, Ps. 55, 22. Praet. defect. רַךְ *mollitum est*, 2 Reg. 22, 19. 2 Chron. 34, 27. pl. רַכּוּ *mollia* i. e. *blanda sunt*, Ps. 55, 22. Niph. fut. יֵרַךְ *molle* i. e. *timidum reddatur*, *consternetur*, Deut. 20, 3. Ies. 7, 4. Ier. 51, 46. Pyh. praet. foem. רֻכְּכָה *emollita*, *emollitum est*, Ies. 1, 6. Hiph. praet. הֵרַךְ *molle* i. e. *timidum reddidit*, Hiob. 23, 16.

רַךְ m. *mollis*, *e*. Metaphorice 1) *tener*, Gen. 33, 13. Prou. 4, 3. 1 Chron. 22, 5. c. 29, 1. adeoque *debilis* et *infirmus*, vt Gen. 29, 17. (vbi de *oculis lippis* intelligunt; sed de *facie tenui* i. e. *gracili* et *macilenta* exponit LACKEMACHER in *Obseruat. Philol.* P. II. obs. 1. §. 3. et 4.) 2 Sam. 3, 39. 2) *delicatus*, Deut. 28, 54. 56. Ies. 47, 1. 3) *timidus*, si iungitur cum לֵב, vt Deut. 20, 8. 2 Chron. 13, 7. 4) *blandus*, Prou. 15, 1. c. 25, 15. Plur. רַכִּים *teneri*, Gen. 33, 13. Foem. רַכָּה *mollis*, *delicata*, *blanda*, Deut. 28, 56. Ies. 47, 1. Prou. 25, 15. pl. רַכּוֹת *infirmi*, *debiles*, de *oculis*, Gen. 29, 17. it. *blanda*, Hiob. 40, 27.

רֹךְ m. *mollities*, Deut. 28, 56.

יָרֵךְ foem. *femur*, pars vtriusque lateris *mollior* et *carnosior*, (cum Iod Heemantico, *Consistentiae* et *Roboris* indice, quod in *femore* maximum est; vel per Formarum *Imperfectarum* alternationem: vt Forma sit à ירך, sed significatio à רכך,) Gen. 32, 32. Num. 5, 22. Iud. 15, 8. Ier. 31, 19. Ezech. 21, 17. c. 24, 4. metonymice vel synecdochice *membrum genitale*, Gen. 46, 26. Exod. 1, 5. Iud. 8, 30. metaphorice de rebus *inanimatis*, *latus*, Exod. 25, 31. c. 37, 17. Num. 8, 4. *Carpum* quoque *manus* significare Gen. 24, 2. 9. c. 48, 29. contendit HERMAN. HARDTIVS in Differt. de *Iuramento per dextrae carpum*, coll. Arab. cognat. يارق et يارج *carpus*. Cum Affixo יְרֵכוֹ *femur eius* vel *suum*, Gen. 32, 25. 31. Exod. 32, 27. Dual. יְרֵכַיִם *vtrumque femur*, Exod. 28, 42. cum Affixo יְרֵכַיִךְ *femora tua*, Cant. 7, 2.

יֶרֶךְ f. id. Gen. 24, 9. Exod. 1, 5. Leuit. 1, 11. Num. 3, 29. 35. etc.

יַרְכָה f. id. sed semper de *inanimatis* pro *latere* sumitur. Cum Affixo יַרְכָתוֹ *latus eius*, Gen. 49, 13. Dual. יַרְכָתַיִם *vtrumque latus*, Exod. 26, 23. 27. c. 36, 28. 32. et sec. Kri Ezech. 46, 19. vbi Kethibh habet יַרְכָתָם *latus eorum*, scil. *conclauium*, (לְשָׁכוֹת,) per Enallagen Generis, cum Affixo et in sing. In regim. יַרְכְּתֵי Exod. 26, 22.

26, 22. Iud. 19, 1. 18. 1 Sam. 24, 3. et sec. Kri 1 Reg. 6, 16. vbi Kethibh habet יַרְכוֹתֵי, tanquam ex יַרְכוֹתַיִם, ad Formam חמוֹתַיִם.

יַרְכָה f. Chald. id. Pl. יַרְכָן *femora, latera*, emphat. יַרְכָתָא, vnde cum Affixo יַרְכָתֵהּ *femora* siue *latera eius*, Dan. 2, 32.

מֹרֶךְ m. *mollitio*, i. e. *consternatio, metus*, Leuit. 26, 36.

רָכַל *negotiatus, mercatus, nundinatus est*. Part. praes. רֹכֵל *mercator*, spec. vti volunt, *aromatarius*, vel potius *institor*, Cant. 3, 6. pl. רֹכְלִים *mercatores, institores, circumforanei*, 1 Reg. 10, 15. Ezech. 17, 4. Neh. 3, 31. 32. in regim. רֹכְלֵי Ezech. 27, 13. cum Affixo רֹכְלַיִךְ *mercatores tui*, Ezech. 27, 15. 17. 22. 24. Nah. 3, 16. foem. רֹכֶלֶת *negotiatrix*, Ezech. 27, 3. cum Affixo רֹכַלְתֵּךְ *negotiatrix tua*, Ezech. 27, 20. 23.

רָכִיל m. proprie *tempus negotiationis*, i. e. *mercatus, nundinae*, vt alia huius Formae Nomina, אָסִיף, בָּצִיר, זָמִיר, חָרִישׁ, et קָצִיר, *Tempus* denotant, de quibus vid. *Arcan. Form.* p. 103. vnde אַנְשֵׁי רָכִיל *viri nundinarum*, i. e. *nundinatores, institores*, metaphorice, *homines fraudulenti* et *mendaces*, *calumniarum caupones*, vulgo *obtrectatores*, Ezech. 22, 9. et *ire* siue *obire* רָכִיל *nundinas*, i. e. *deferre, obtrectare*, alterius *famam* quasi quaestus causa *venum exponere*, Leuit. 19, 16. Prou. 11, 13. c. 20, 9. Ier. 6, 28. c. 9, 3. Sic à Graeco κάπηλος *institor*, fit καπηλικὸς *fraudulentus*, καπηλεύω et καταχαπηλεύω *adultero, lucro prostituo*, etc.

רְכֻלָּה f. *negotiatio, mercatura, delatio mercium*. Cum Affixo רְכֻלָּתְךָ *negotiatio, mercatura tua*, Ezech. 28, 5. 16. 18.

מַרְכֹּלֶת f. *mercatus, nundinae, quo merces deferuntur*, vnde cum Affixo מַרְכֻלְתֵּךְ *mercatus tuus, nundinae tuae*, Ezech. 27, 24.

רָכַס, Arab. ركس *constrinxit*, it. *inuertit, subuertit, praecipitem dedit*. Fut. pl. יִרְכְּסוּ *constringant, ligent*, Exod. 28, 28. cum Vau Conuers. וַיִּרְכְּסוּ *et constrinxerunt, ligarunt*, Exod. 39, 21.

רֶכֶס m. in pl. רְכָסִים *praecipitia, loca praerupta*, Ies. 40, 4.

רֹכֶס m. vnde pl. in regim. רֻכְסֵי Ps. 31, 21. *peruersitates*, q. d. *inuersiones, peruersiones*; al. *cateruae*, (quomodo conf. suo loco אֲגֻדָּה,) vel *doli, consilia*, à *ligando* et *nectendo*: quomodo conf. זִמָּה, תַּחְבֻּלָה etc.

רָכַשׁ *acquisiuit, comparauit*. Praet. pl. רָכְשׁוּ *acquisiuerant*, Gen. 46, 6. in pausa רָכָשׁוּ Gen. 12, 5.

רְכוּשׁ m. *acquisitio, acquisitum, substantia, facultates acquisitae*, Num. 16, 32. 1 Chron. 27, 31. Dan. 11, 24. Esr. 1, 4. 6. etc. et רְכֻשׁ Gen.

Gen. 14, 11. 16, 21. c. 15, 24. cum Affixo רְכוּשׁוֹ *facultates eius* vel *suae*, 2 Chron. 31, 3. Esr. 10, 8. et רְכֻשׁוֹ Gen. 14, 12. 16. c. 31, 18.

רֶכֶשׁ m. sec. quosdam in genere *pecus* vel *iumentum*, ab *acquisitione*, vt Graec. κτῆνος à κτάομαι, specialiter et κατ' ἐξοχὴν *equus*. Sed BOCHARTO est *equi velocioris* genus, Arab. الركض, *currens*, *saltans equus*, cuius radix est ركض, *cucurrit*, *saltauit*, צ et שׁ permutatis. Occurrit 1 Reg. 4, 28. Esth. 8, 10. 14. Mich. 1, 13.

רָם *altus*, et רָמָה *excelsum*, vid. sub rad. רום.

רָמָה *iecit*, *deiecit*, *proiecit*, Exod. 15, 1. 21. it. *iaculatus est*. Part. praes. רֹמֵה *iaculans*, *iaculator*, in regim. רֹמֵה Ier. 4, 29. pl. רוֹמִים *iaculantes*, *iaculatores*, in regim. רוֹמֵי Ps. 78, 9. Pih. רִמָּה *decepit*, *fefellit*, q. d. *proiecit*, *prostrauit*, *supplantauit*, vel *praecipitauit*; sicut Graec. σφάλλω *proiicio*, *prosterno*, it. *fallo*, *circumuenio*, vnde et Lat. *fallo*. Praet. cum Affixo רִמָּנִי *decepit me*, 2 Sam. 19, 27. רִמִּיתָ, vnde cum Affixo רִמִּיתָנִי *decepisti me*, Gen. 29, 25. 1 Sam. 28, 12. foem. רִמִּית, vnde cum Affixo רִמִּיתִנִי id. 1 Sam. 19, 17. pl. רִמִּיתֶם *decepistis*, Ios. 9, 22. Infin. רַמּוֹת, cum Affixo רַמּוֹתֵנִי *decipere me*, pro רַמּוֹתֵנִי, 1 Chron. 12, 17.

רְמָה vel רְמָא Chald. *iecit*, *deiecit*, *proiecit*, *iniecit*. Praet. pl. רְמוֹ *proiecerunt*, *deiecerunt*, Dan. 6, 17. sed alia Forma, deflexa à Part. Pehil, רְמִיו *deiecti*, *proiecti sunt*, Dan. 3, 21. it. *positi sunt*, Dan. 7, 9. (Verba enim *iaciendi* etiam sensum habent *ponendi*, vt ירה,) רְמֵינָא *proiecimus*, Dan. 3, 24. Infin. מִרְמֵא *proiicere*, Dan. 3, 20. *iniicere*, *imponere*, Esr. 7, 24. Ithpeh. fut. יִתְרְמֵא *proiicitur*, Dan. 3, 6. pl. תִּתְרְמוֹן *proiiciemini*, Dan. 3, 15.

רָמָה f. *proiectio*, vel potius (vi Formae) *proiectionis Effectus*: *cauitas* scil. *proiectione* maxillae asini facta. Inde in regim. est רָמַת (manente (ָ), sicut in אֵלָה etc.) Iud. 15, 17. coll. מַכְתֵּשׁ v. 19. Alii tamen referunt ad רָמָה *excelsum*, à רום.

רִמָּה *vermis*, vid. sub seq. rad. רמם.

רְמִיָּה f. 1) *deceptio*, *fraus*, *dolus*, Ps. 32, 2. Ps. 52, 4. Ps. 78, 57. Ps. 120, 2. 3. Hiob. 13, 7. c. 27, 4. Hos. 7, 16. Mich. 6, 12. 2) *deiectio manuum*, i. e. *remissio*, *ignauia*, (alias שִׁפְלוּת יָדַיִם Eccles. 10, 18.) vel q. d. *abiectio è manu*, coll. rad. Arab. רמי *abiecit rem ex manu*, in 6 Coniug. *laxum*, *remissum fuit negotium*. SCHVLTENS in *Commentar*. ad Prou. 10, 4. radici רמה in genere sensum *laxandi* et *relaxandi* tribuit: vnde רְמִיָּה sit *laxatio*, *laxitas*, *remissio*, et *arcus* רְמִיָּה *laxationis*, i. e. *relaxatus*, *laxus*, Ps. 78, 57. Hos. 7, 16.

Nisi

Nisi dicendum, רְמִיָּה stare pro רְפִיָּה, מ et פ permutatis. Occurrit praeterea Prou.10,4.c.19,15. Ier.48,10. Metonymice, posito *Abstracto* pro *Concreto*, sumitur pro *homine remisso et ignauo*, Prou.12,27.

רִמּוֹן m. *malus punica* et *malum punicum*, vid. sub seq. rad. רמם.

מִרְמָה f. *deceptio, fraus, dolus, impulsio ad ruinam*, Gen. 27, 35. 2 Reg. 9, 23. Ps. 5, 7. Ies. 53, 9. Ier. 5, 27. etc. metonymice *homo fraudulentus*, Prou. 12, 17. c. 14, 25. vel ex praeced. repetendum est יָפִיחַ *efflat, spirat*. Pl. מִרְמוֹת *fraudes, doli*, Ps. 10, 7. Ps. 35, 20. Ps. 38, 13.

תָּרְמָה f. (cum ת Heemantico significationis *reciprocae*,) *fraus, dolus*, quo *alter alterum proiicere* siue *supplantare* atque sic superare studet, Iud. 9, 31. Quibusdam tamen est Nomen *Propr.*

תַּרְמוּת f. id. sec. Kethibh Ier. 14, 14. sed Kri habet תַּרְמִית.

תַּרְמִית f. id. Ier. 8, 5. c. 23, 26. Zephan. 3, 13. cum Affixo תַּרְמִיתָם *dolus eorum*, Ps. 119, 118.

רֹמַח m. *lancea, hasta, confossionis* Medium, Num. 25, 7. Iud. 5, 8. Ezech. 39, 9. 1 Chron. 12, 24. etc. à rad. Arab. רמח *confodit*, specialiter *hastâ*. Plur. רְמָחִים *lanceae*, 1 Reg. 18, 28. Ier. 46, 4. Neh. 4, 16. 21. cum Affixo רָמְחֵיהֶם *lanceae suae*, Neh. 4, 13.

רַמָּךְ f. *equa*, Arab. رمكة, sec. MAIVM genus *equorum corpore gracillimum* eoque celerrimum, à rad. Arab. רמך *tenuis et gracilis fuit corpore*. Conf. praeter BOCHARTVM, GVISIVS ad *Tract. Talmud. Kilaim* c. 8. §. 5. Plur. רַמָּכִים *equae*, Esth. 8, 10.

רָמַם *excelsus, altus fuit* vel *factus est, elatus est, sustulit* siue *extulit se*. Sed significatio *verminandi* petita est à Nomine רִמָּה *vermis*. Praet. pl. defect. רֹמּוּ *altae, elatae sunt*, Hiob. 22, 12. et רֹמּוּ *extulerunt se*, Hiob. 24, 24. Fut. cum Vau Conuers. וַיָּרֻם *et verminauit*, Exod. 16, 20. cum (ֻ), vt differat à וַיָּרָם *et exaltatus est*. Niph. imper. pl. הֵרֹמּוּ *tollite vos*, (sensu *reciproco*, vt alibi in Niph.) Num. 16, 10. Fut. pl. יֵרֹמּוּ *extollebant, attollebant se*, Ezech. 10, 17. Pih. רוֹמֵם vid. in רום.

רִמָּה f. *vermis*, sic dictus, quod caput et ventrem inter rependum *attollat*; vel ex significatione radicis Arab. רמם *comedit, vorauit*: quia omnia *adedit* et *consumit*, (coll. eius synonymo חוֹלֵעַ,) Exod. 16, 24. Ies. 14, 11. Hiob. 7, 5. c. 17, 15. c. 24, 20. c. 25, 6.

רִמּוֹן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *malus punica*, Num. 20, 5. Deut. 8, 8. 1 Sam. 14, 2. Ioël. 1, 12. Hagg. 2, 19. et *malum puni-*

punicum siue *granatum*, Cant. 4, 3. etiam *arte factum*, Exod. 28, 33. c. 39, 24. 26. 1 Reg. 7, 42. Ier. 52, 22. Sic autem dicitur à *valde verminando*, (vid. rad. Exod. 16, 20.) quia *verme*, Talmudicis רמה dicto, vt plurimum infestatur, conf. RELANDI *Palaestin.* p. 950. Alii tamen referunt ad רמה *decepit, fefellit*: quod nullum sit illius arboris malum, in quo non insit granum nequam; vnde prouerbium: *In omni malo punico granum aliquod putidum*, apud VRSINVM in *Analect. S.* p. 255. Sed W. C. STARCKIVS in Tract. de *Arbore cognitionis boni et mali*, per quam ipse *malum punicum* intelligit, p. 476. à *deceptione* protoplastorum sic dictam putat. Cum Affixo רִמֹּנִי *malum punicum meum*, vel collectiue, *mala punica mea*, Cant. 8, 2. *Adiectiuum* esse, formatum à רִמּוֹן, volunt HOTTINGERVS in *Smegm. Orient.* L. I. c. 7. et SCHVLTENS ad h. l. sed obstat Regimen praecedentis עסים, et quod Hebraei non habeant *Adiectiua*, à *Substantiuis* formata, ad materiam indicandam, vt recte monet VORSTIVS in *Philolog. S.* P. I. c. 9. Pl. רִמֹּנִים *mala punica*, Exod. 39, 25. Cant. 4, 13. in regim. רִמֹּנֵי Exod. 28, 33. c. 39, 24. Aliud est רִמּוֹן Nomen *Propr.* de quo vid. *Onomast. V. T.* p. 346. 347.

רָמַס *calcauit, proculcauit, conculcauit*, alias רפס. Praet. cum Vau Conuers. וְרָמַס *et proculcabit*, Mich. 5, 7. Part. praes. רוֹמֵס *conculcans, conculcator*, Ies. 16, 4. Infin. constr. רְמֹס *calcare*, Ies. 1, 12. Imper. foem. רִמְסִי *conculca*, Nah. 3, 14. Fut. אֶרְמֹס, cum Affixo אֶרְמְסֵם *calcabo eos*, Ies. 63, 3. תִּרְמוֹס *conculcabis*, Ps. 91, 13. יִרְמֹס *conculcabit, conculcat*, Ps. 7, 6. Ies. 41, 25. Ezech. 26, 11. pl. תִּרְמְסוּ *conculcatis*, Ezech. 34, 18. etc. Niph. fut. pl. foem. תֵּרָמַסְנָה *conculcabuntur*, Ies. 28, 3. pro תֵּרָמַסְנָה, propter pausam.

מִרְמָס m. semel מִרְמָס Ies. 10, 6. et sec. quosdam codices Mich. 7, 10. *locus, qui pedibus conculcatur*, Ies. 5, 5. c. 28, 8. Dan. 8, 13. in regim. מִרְמַס Ies. 7, 25. Ezech. 34, 19.

רָמַשׂ *repsit, reptauit, prorepsit*. Particip. praes. רֹמֵשׂ *repens*, Gen. 1, 26. 30. c. 7, 8. 14. 21. Leu. 11, 44. Ps. 69, 35. foem. רֹמֶשֶׂת Gen. 1, 21. 28. Leu. 11, 46. Fut. תִּרְמֹשׂ *repit*, Gen. 9, 2. Leu. 20, 25. *prorepit, proreptat*, Ps. 104, 20.

רֶמֶשׂ m. *reptile*, Gen. 1, 24. 25. 26. Deut. 4, 18. 1 Reg. 4, 33. Ps. 104, 25. Ezech. 8, 10. Hos. 2, 18. Habac. 1, 14. etc.

אַרְנֶבֶת *lepus*, vid. suo ordine in littera א p. 82.

רָנַה *sonuit, sonum edidit*. Fut. תִּרְנֶה *sonat*, Hiob. 39, 23. de phare-

pharetra vel eius *sagittis*: λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, dixit HOMERVS *Iliad.* IV. 125.

תֹּרֶן m. huc refero, vt ת sit Heemanticum, *Continuitatis* nota, (sicut ab עלה fit מַעַל, à רמה, תְּרֻמָה etc.) proprie *abies*, arbor in montibus altis frequens, Ies. 30, 17. (vnde VIRGILIVS: *abies in montibus altis*,) à *continuo sonitu*, quem ventis agitata edit, (conf. חדר,) metonymice *malus nauis*, ex *abiete* factus, Ezech. 27, 5. vbi LXX recte habent ἱςὺς ἐλατίνυς *malos abiegnos*. Nautum enim *malis antennisque* propter leuitatem praefertur *abies*, testibus THEOPHRASTO de *Plantis* L. V. c. 2. et PLINIO L. XVI. c. 76. ἱςὸς ἐλάτινος etiam celebratur HOMERO. Cum Affixo תָּרְנָם *malus eorum* vel *suus*, Ies. 33, 23.

רָנַן in genere *sonuit*, *sonitum edidit*, vt praeced. רנה, et Arab. رنّ, specialiter 1) *vociferando* siue *clamando*, Prou. 1, 20. c. 8, 3. Thren. 2, 19. et *iubilando* siue *ouando*, Ies. 12, 6. c. 35, 6. c. 42, 11. c. 54, 1. Zeph. 3, 14. Zach. 2, 14. 2) *cantando* et *decantando*, Ps. 20, 6. Ps. 51, 16. Ps. 59, 17. Ier. 31, 7. Infin. defect. רן *iubilare*, *cantare*, Hiob. 38, 7. Imper. foem. רָנִּי *clama*, *iubila*, *canta*, Ies. 12. 6. Thren. 2, 19. pl. רָנּוּ *iubilate*, *cantate*, Ies. 44, 23. Ier. 31, 7. Fut. יָרוּן *iubilabit*, Prou. 29, 6. quod tamen Formam suam potius habet tanquam à רון, à SCHVLTENSIO autem coll. Arab. ران (media Ie,) exponitur: *opprimetur* siue *obfuscatur*, scil. vel *peccato* vel *aerumnis* et *miseria*. Foem. תָּרֹן *iubilabit*, Ies. 35, 6. plur. יָרֹנּוּ *iubilabunt*, *cantabunt*, *iubilent*, Ps. 38, 27. Ies. 24, 14. foem. תָּרֹנָּה *clamant*, *vociferantur*, Prou. 1, 20. c. 8, 3. Pih. רִנֵּן *contenta voce iubilauit* et *cantauit* siue *decantauit*, etiam per Prosopopoeiam de rebus *inanimatis*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְרִנְּנוּ *et iubilabunt*, *cantabunt*, Ier. 31, 12. c. 51, 48. Infin. רַנֵּן *iubilare*, *cantare*, *iubilando*, *cantando*, Ps. 132, 16. Ies. 35, 2. Imp. pl. רַנְּנוּ *iubilate*, *cantate*, Ps. 33, 1. Ies. 52, 9. Fut. אֲרַנֵּן *iubilabo*, *cantabo*, Ps. 59. 16. Ps. 63, 8. תְּרַנֵּן *cantabit*, *decantabit*, Ps. 51, 16. pl. cum ה Parag. נְרַנְּנָה *iubilabimus*, *cantabimus*, Ps. 20, 6. Ps. 90, 14. foem. תְּרַנֵּנָּה (pro תְּרַנֵּנְנָה) *cantabunt*, Ps. 71, 23. Pyh. fut. יְרֻנַּן *iubilabitur*, *cantabitur*, Ies. 16, 10. Hiph. הִרְנִין *iubilare fecit*, i. e. *exhilarauit*, et intransit. *iubilauit*, *cantauit*. Imper. pl. הַרְנִינוּ *iubilate*, *cantate*, Deut. 32, 43. Ps. 32, 11. Ps. 81, 2. Fut. אַרְנִין *iubilare faciebam*, i. e. *exhilarabam*, Hiob. 29, 13. תַּרְנִין *iubilare facis*, *exhilaras* Ps. 65, 9. Hithpah. part. מִתְרוֹנֵן *continuo* vel *apud se vociferans*, Ps. 78, 65.

רְנָנ m. vnde pl. רְנָנִים Hiob. 39, 13. vulgo *pauones*; aliis *alaudae*,

dae, à *canendo*, BOCHARTO *struthiones foeminae*, à *voce canora*, quae Arab. dicitur رَنِينٌ i. e. *cantus*. Conf. CYPRIANI *Continuat.* FRANZII *Histor. animal.* p. 882. seq.

רְנָנָה f. *iubilum*, *cantus*, Ps. 100, 2. Hiob. 3, 6. in regim. רְנָנַת Hiob. 20, 5. pl. רְנָנוֹת *iubila*, *cantus*, Ps. 63, 6.

רֹן m. id. vnde pl. רָנִּים *iubila*, in regim. רָנֵּי Ps. 32, 7.

רִנָּה f. 1) *clamor*, *vociferatio*, 1 Reg. 8, 28. c. 22, 36. 2 Chron. 6, 19. Ies. 43, 14. Ier. 7, 16. c. 11, 14. Ps. 17, 1. Ps. 61, 2. Ps. 88, 3. etc. 2) *iubilus*, Ps. 30, 6. Ps. 42, 5. Ps. 47, 2. Prou. 11, 10. Ies. 14, 7. c. 35, 10. etc. Cum Affixo רִנָּתִי *clamor meus*, Ps. 17, 1. Ps. 61, 2. Ps. 119, 169.

רֶסֶן m. *frenum*, *lupatum*, *capistrum*, quo animal *ligatur*, Ps. 32, 9. à rad. Arab. רסן *ligauit fune*, *capistro* etc. Metonymice pars oris, *mandibula*, cui *lupatum* siue *capistrum illigatur*, Hiob. 41, 5. Metaphorice symbolum est *coërcitionis*, Ies. 30, 28. Hiob. 30, 11. Cum Affixo רִסְנוֹ *mandibula eius*, Hiob. 41, 5.

רָסַס *consperfit*, *aspersit*, Arab. رَسَّ, (vnde Lat. *ros*,) Chald. *rupit*, *confregit*, et intransit. *ruptus est*, Hebr. רצץ. Infin. defect. רֹס *conspergere*, Ezech. 46, 14.

רָסִיס m. vnde pl. רְסִיסִים 1) *guttae*, *sparsiones roris*, in regim. רְסִיסֵי Cant. 5, 2. 2) *rupturae*, *ruinae*, Amos. 6, 11.

רַע et רָע *malus*, et רֹעַ *malitia*, vid. sub rad. רעע; sed רֵעַ *socius*, *amicus*, et *cogitatio*, sub rad. רעה, et aliud רֵעַ sub rad. רוע.

רָעֵב *esuriuit*, *fame laborauit*. Praet. pl. in pausa רָעֵבוּ *esurierunt*, Ps. 34, 11. Fut. אֶרְעַב *esuriam*, *esurirem*, Ps. 50, 12. יִרְעַב *esuriet*, *esurit*, Ies. 8, 21. Prou. 6, 30. וַתִּרְעַב *et fame laborauit*, Gen. 41, 55. pl. in pausa יִרְעָבוּ *esurient*, Ies. 49, 10. Hiph. fut. יַרְעִיב *esurire finet*, Prou. 10, 3. cum Vau Conuers. et Affixo in pausa וַיַּרְעִבֶךָ *et esurire fecit te*, Deut. 8, 3.

רָעֵב m. *esuriens*, *famelicus*, 2 Sam. 17, 29. Prou. 25, 21. Ies. 8, 22. Ezech. 18, 7. 17. etc. metonymice *fame eneruatus*, Hiob. 18, 12. pl. רְעֵבִים *esurientes*, *famelici*, 1 Sam. 2, 5. 2 Reg. 7, 12. Ps. 107, 5. 36. Foem. רְעֵבָה *esuriens*, *famelica*, Ps. 107, 9. Prou. 27, 7.

רָעָב m. *fames*, *cibi penuria*, Gen. 12, 10. Deut. 32, 24. 2 Sam. 21, 1. 1 Reg. 8, 37. etc. cum Affixo רְעָבָם *fames eorum*, Neh. 9, 15.

רְעָבוֹן m. *fames magna*, Ps. 37, 19. in regim. רַעֲבוֹן Gen. 42, 19. 33.

רָעַד *tremuit*, *trepidauit*. Fut. f. cum Vau Conuers. וַתִּרְעַד *et tremuit*, Ps. 104, 33. Hiph. part. מַרְעִיד *tremens*, Dan. 10, 11. pl. מַרְעִידִים *trementes*, Esr. 10, 9.

רַעַד m. *tremor*, Exod. 15, 15. Pſ. 55, 6.

רְעָדָה f. id. Pſ. 2, 11. Pſ. 48, 7. Hiob. 4, 14. Ieſ. 33, 14.

רָעָה in genere *ſociauit*, *conſociauit*, *congregauit*, ſpecialiter *gregem ad paſtum*, ſiue *paſtum egit*, *pauit*, vt Gen. 30, 36. c. 37, 5. Exod. 3, 1. et intranſitiue, *ſociauit* ſiue *aſſociauit ſe*, Prou. 13, 20. c. 28, 7. c. 29, 3. *pauit ſe*, *paſtus eſt*, Ieſ. 5, 17. c. 11, 7. c. 65, 24. Ier. 6, 3. Metaphorice 1) *rexit*, *curauit*, Gen. 48, 15. 2 Sam. 5, 2. Pſ. 23, 1. Pſ. 28, 9. Pſ. 78, 71. Ier. 3, 15. Ezech. 34, 2. 23. Mich. 5, 3. etc. 2) *oblectatus*, *delectatus eſt*, Lat. *animum pauit*, Pſ. 37, 3. Prou. 15, 14. Ieſ. 44, 20. Hoſ. 12, 2. 3) *conſumſit*, *abſumſit*, q. d. *depauit*, Pſ. 49, 15. Ier. 2, 16. Mich. 5, 5. Praet. רָעִיתִי, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וְרָעִיתִים *et paſcam eos*, Ezech. 34, 13. Part. praeſ. רֹעֶה *paſcens*, et ſubſtantiue, *paſtor*, Gen. 30, 36. Exod. 3, 1. it. *conſocians ſe*, *aſſocians ſe*, Prou. 13, 20. c. 28, 7. c. 29, 3. in regim. רֹעֵה *paſtor*, Gen. 4, 2. Ieſ. 38, 12. cum Iod Paragog. רֹעִי Zach. 11, 17. quo etiam referri poteſt Ieſ. 38, 12. ſed cum Affixo רֹעִי *paſtor meus*, Pſ. 23, 1. pl. רֹעִים *paſcentes*, Gen. 37, 13. 16. *inſtar paſtorum vagantes*, Num. 14, 33. *paſtores*, Exod. 2, 17. 19. Ieſ. 31, 4. metaphorice *principes*, *duces populi*, Ier. 2, 8. c. 3, 15. (quo LACKEMACHER in *Obſeruat. Philol. P. X.* obſ. 4. §. 4. etiam refert 1 Sam. 21, 8.) HOMERO ποιμένες λαῶν. In regim. רֹעֵי Gen. 13, 7. c. 26, 20. cum Affixo רֹעֵיהֶם *paſtores illorum*, Ier. 50, 6. Zach. 11, 5. Foem. רֹעָה *paſcens*, Gen. 29, 9. pl. רֹעוֹת *paſcentes ſe*, Hiob. 1, 14. Infin. conſtr. רְעוֹת *paſcere*, Gen. 37, 12. Cant. 6, 2. Imper. רְעֵה *paſce*, Mich. 7, 14. Zach. 11, 4. *paſce te*, *oblecta te*, Pſ. 37, 3. cum Affixo רְעֵם *paſce eos*, Pſ. 28, 9. foem. רְעִי *paſce*, Cant. 1, 8. Fut. אֶרְעֶה *paſcam*, Gen. 30, 31. Ezech. 34, 14. 15. יִרְעֶה *paſcet*, Ieſ. 40, 11. Ezech. 34, 23. *paſcet ſe*, Ieſ. 27, 10. c. 30, 23. *oblectat ſe*, *oblectatur*, Prou. 15, 14. per Apocopen יֵרַע (ad Formam יֵרֶא Exod. 5, 21.) *depaſcet*, *conſumet* (ignis reſiduum in tentorio eius), Hiob. 20, 26. conf. Pſ. 49, 15. pl. יִרְעוּ *paſcent*, Ezech. 34, 2. 10. *paſcent ſe*, *paſcentur*, Ieſ. 49, 9. c. 65, 25. Mich. 7, 14. Zephan. 3, 13. *paſcunt*, Prou. 10, 21. *paſcant ſe*, *paſcantur*, Exod. 34, 3. Ion. 3, 7. cum Nun Parag. יִרְעוּן *paſcentur*, Zeph. 2, 7. f. תִּרְעֶינָה *paſcentur*, Ieſ. 11, 7. Ezech. 34, 14. 19. Pih. praet. רֵעָה *aſſociauit*, *ſocium adiunxit*, vel intranſ. *aſſociauit ſe*, *amicitiam coluit*, Iud. 14, 20. Hithpah. fut. תִּתְרָעֶה, per Apocopen תִּתְרַע *conſocies* ſiue *aſſocies te*, Prou. 22, 24.

רֵעַ m. 1) *ſocius*, *amicus*, 2 Sam. 13, 3. Pſ. 35, 14. Prou. 17, 17. Hiob. 30, 29. Ier. 9, 3. etc. cum Affixo רֵעֲךָ *ſocius*, *amicus tuus*, Leuit. 19, 18.

19,18. 1 Sam. 15,29. sic sec. Kri Prou. 3,28. vbi Kethibh habet רֵעֶיךָ *socii tui*, ex plur. רֵעִים *socii, amici*, Prou. 18,24. Ier. 3,1. quod tamen etiam à sequenti dagessando רֵעָה esse potest. *Vir amicorum* dicitur, *qui multos habet amicos*, Prou. 18,24. 2) *voluntas, cogitatio*, ex significatione radicis Chald. רעה *voluit*, Syr. רעא in Ethpah. *cogitauit*. Sed hanc significationem eliminatam volunt GVSSETIVS et ALB. SCHVLTENS in *Animaduers.* qui tamen eam in *Commentar.* ad Prou. 6,3. denuo adsciuit. Inde cum Affixo est רֵעִי *cogitatio mea*, Ps. 139,2. רֵעֶיךָ *cogitationes tuae*, Ps. 139,17.

רֵעַ m. sec. quosdam id. cum רֵעַ *socius*, Ps. 15,4.

רֵעֶה (Formae dagessandae,) m. *amicus, socius arcte iunctus*, 2 Sam. 15,37. c. 16,16. 1 Reg. 4,5. et sec. Kethibh Prou. 27,10. (vbi Kri habet רֵעַ) semel cum Iod, רֵיעֶה Hiob. 6,27. Cum Affixo רֵעֵהוּ *socius, amicus eius* vel *suus*, Gen. 11,3.7. Exod. 11,2. pl. רֵעִים *socii, amici*, in regim. רֵעֵי Hiob. 2,11. cum Affixis רֵעֵהוּ (deficiente Iod *Multitudinis*, pro רֵעָיו, sicut in אַשְׁרֵהוּ Prou. 29,18.) *amici sui*, 1 Sam. 30,26. Hiob. 42,10. רֵעֵיהֶם *socii, amici sui*, Ps. 28,3. Ier. 29,23.

רֹעִי (*Possessiuum* à רֹעֶה *pastor*,) m. *pastoralis, e*, Ies. 38,12. nisi Iod sit *Paragog.* vt Zach. 11,17.

רְעִי m. *pastio, pastus*: vnde *boues pastus*, i. e. *qui pascuntur*; al. רְעִי est *pascuum*, 1 Reg. 4,23.

רַעְיָה f. (tanquam à masc. רְעִי) *socia, amica*, cum Affixo רַעְיָתִי *socia, amica mea*, Cant. 1,9.15. c. 2,2.10.13. c. 4,1.7. c. 5,2. c. 6,4. pl. רַעְיוֹת, vnde cum Affixo רַעְיֹתַי *sociae, amicae meae*, sec. Kethibh Iud. 11,37. sed Kri habet רֵעוֹתַי, à sing. רֵעָה.

רְעוּת f. 1) *associatio, societas*, metonymice *socia, amica*, cum Affixo רְעוּתָהּ *socia, amica eius* vel *sua*, Exod. 11,2. Ies. 34,15.16. Ier. 9,19. 2) *depastio, consumtio, absumtio*, Eccles. 1,14. c. 2,14.17.26. c. 4,4.6. c. 6,9.

רְעוּת f. Chald. *voluntas*, (à rad. רעה *voluit*, Hebr. רצה,) Esr. 5,17. c. 7,18.

רַעְיוֹן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *depastio, consumtio, absumtio totalis*, Eccles. 1,17. c. 2,22. c. 4,16.

רַעְיוֹן m. Chald. *cogitatio*. Pl. רַעְיוֹנִין *cogitationes*, in regim. רַעְיוֹנֵי Dan. 2,30. cum Affixis רַעְיוֹנַי *cogitationes meae*, Dan. 7,28. רַעְיוֹנָךְ *cogitationes tuae*, Dan. 2,29. c. 5,10. רַעְיוֹנֹהִי *cogitationes eius*, Dan. 4,16. c. 5,6.

מֵרֵעַ m. *socius, amicus*, מ habet non *Heemanticum*, sed *Praefixum*, cum Nomine in vnam vocem coiens, (sicut ל in לְבַד et לְבַ,) q. d. *qui est de societate*, à רֵעַ *societas*, hoc sensu tamen insit. Inde est cum Affixis מֵרֵעֲךָ (in pausa,) *socius, amicus tuus*, Iud. 15, 2. מֵרֵעֵהוּ *socius, amicus eius* vel *suus*, Gen. 26, 26. Iud. 14, 20. pl. מֵרֵעִים *socii, sodales*, Iud. 14, 11. cum Affixo מֵרֵעֵהוּ *socii eius*, pro מֵרֵעָיו, Prou. 19, 7.

מִרְעֶה m. *locus, vbi pascitur* pecus: *pascuum*, Gen. 47, 4. Chron. 4, 39. 40. 41. Ezech. 34, 14. 18. etc. in regim. מִרְעֵה Ies. 32, 4. cum Affixo מִרְעֵהוּ *pascuum eius*, Hiob. 39, 8. pl. מִרְעִים *pascua*, cum Affixo מִרְעֵיכֶם *pascua vestra*, Ezech. 34, 18.

מַרְעִית f. id. metonymice *greges pecudum in pascuo*, Ier. 10, 21. cum Affixo מַרְעִיתוֹ *pascuum eius*, Ps. 95, 7. Ps. 100, 3.

רָעַל *tremuit, horruit*. Hoph. praet. pl. in pausa הָרְעָלוּ q. d. *tremulo motu agitatae* vel *quassatae sunt*, Nah. 2, 4.

רַעַל m. *tremor, vertigo*, Zach. 12, 2. Sed pl. foem. רְעָלוֹת *ornamenti* genus, à *tremulo motu* sic dictum, Ies. 3, 19. *vela* siue *pepla muliebria* intelligit VITRINGA, et pluribus probat Celeb. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* c. 6.

תַּרְעֵלָה f. *tremor, vertigo*, q. d. *concussio sui*, Ps. 60, 5. Ies. 51, 17. 22.

רָעַם *commotus est, tremuit*, al. *fremuit*, spec. *prae ira*, vt Arab. רעם (per *Gain*) in 3 Coniug. et transpos. רמע. Praet. pl. רָעֲמוּ *commotae sunt, tremuerunt*; vel potius *expalluerunt*, (de faciebus, coll. eadem rad. Arab. רמע, quae etiam significat *pallida facie esse*,) Ezech. 27, 35. Fut. יִרְעַם *commoueatur*, al. *fremat*, Ps. 96, 11. Ps. 98, 7. 1 Chron. 16, 32. Hiph. praet. הִרְעִים *tonuit, intonuit*, q. d. *commotionem fecit*, *aërem commouit* siue *concussit*, Ps. 29, 3. it. *ad iram* siue *indignationem commouit, irritauit*, vnde in Infin. cum Affixo הַרְּעִמָהּ *ad indignationem commouere* siue *irritare eam*, 1 Sam. 1, 6. cum Dagesch Forti *insolito* in ר, vehementis *affectus* indice. Fut. תַּרְעֵם *tonabis*, Hiob. 40, 9. יַרְעֵם *tonabit*, 1 Sam. 2, 10. 2 Sam. 22, 14.

רַעַם m. *tonitru, tremulus motus aëris*, Ies. 29, 10. Ps. 81, 7. Hiob. 26, 14. c. 39, 25. cum Affixo רַעַמְךָ *tonitru tuum*, Ps. 77, 19. Ps. 104, 7.

רַעְמָה f. *fremitus* vel *sonus tremulus*, et de *equo*, *hinnitus*, Hiob. 39, 19. Sed *iubam colli* intelligunt BOOTIVS in *Animaduers.*

uerſ. S. L. III. c. 6. et BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. p. 118. ſeq. contra quos vid. GVSSETIVS in *Commentar. ling. Hebr.* ſub h. n. et SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. l. c.

רַעֲנַן (Verbum plurilitterum, Coniugationi Pihel reſpondens,) *viruit.* Praet. foem. in pauſa רַעֲנָנָה *viruit*, vel, ob praeced. Verbum in Fut. *virebit*, Hiob. 15, 32.

רַעֲנָן m. *viridis, virens*, Deut. 12, 20. 1 Reg. 16, 4. Pſ. 37, 35. Ier. 57, 5. Ier. 2, 20. etc. pl. רַעֲנָנִים *virentes*, metaphorice *vegeti*, Pſ. 92, 15. Foem. רַעֲנָנָה *viridis, virens*, Cant. 1, 16.

רַעֲנַן m. Chald. *viridis, virens, florens*, Dan. 4, 1.

רָעַע *fregit, confregit, contriuit*, et intranſit. *fractus eſt*, metaphorice 1) *metu fractus, territus eſt*, vt alia *frangendi* Verba. 2) *damnum paſſus eſt*, Lat. *detrimento fractus eſt.* Praet. pl. defect. cum Vau Conuers. וְרָעוּ *et frangent*, al. *et depaſcent, abſument*, (à רעה,) Ier. 11, 16. Infin. רַע *damnum patiendo*, Prou. 11, 15. et רֹעַ, cum ה Parag. רֹעָה *frangendo*, Ieſ. 24, 19. Imper. pl. רֹעוּ *metu frangimini, terremini*, Ieſ. 8, 9. Fut. תָּרֹעַ, vnde cum Affixo תְּרֹעֵם *franges, confringes eos*, Pſ. 2, 9. יָרֹעַ *franget*, Ier. 15, 12. *frangit, conterit*, Hiob. 34, 24. Niph. fut. יֵרוֹעַ *detrimento frangetur, damno afficietur*, Prou. 11, 15. c. 13, 20. Hiph. infin. הָרַע *damnum facere* vel *pati*, Pſ. 15, 4. Hithpah. praet. foem. הִתְרֹעֲעָה *ſe ipſam diffregit*, Ieſ. 24, 19. Infin. cum ל, לְהִתְרֹעֵעַ *ad ſe ipſum detrimento afficiendum*, ſcil. *erit*, i. e. *ſe ipſum detrimento afficiat neceſſe eſt*, Prou. 18, 24. Alia ſignificatio pertinet ad רעה.

רְעַע Chald. id. vnde Fut. foem. תֵּרֹעַ *franget, confringet*, Dan. 2, 40. Pahel part. praeſ. מְרָעַע *confringens, conterens, conterit*, Dan. 2, 40.

רַע vid. ſupra ſub rad. רוע.

רֹעָה f. *fractio*, vnde *dens* רֹעָה *fractionis* i. e. *fractus*, Prou. 25, 19.

רָעַף *ſtillauit.* Fut. pl. יִרְעֲפוּ *ſtillabunt, ſtillant*, Pſ. 65, 13. Prou. 3, 20. Hiob. 36, 28. cum Nun Paragog. יִרְעֲפוּן Pſ. 65, 12. Hiph. imper. הַרְעִיפוּ *ſtillate, deſtillate*, Ieſ. 45, 8.

רָעַץ vulgo *fregit, confregit*; potius *exagitauit, conturbauit, perturbauit*, vt Arab. רעץ. Fut. foem. תִּרְעַץ *perturbabat*, Exod. 15, 6. coll. c. 14, 24. pl. cum Vau Conuers. וַיִּרְעֲצוּ *et conturbarunt, exagitarunt*, Iud. 10, 8.

רָעַשׁ *commouit ſe, commotus, concuſſus eſt: tremuit*, vt Arab

ab. רעש et רעם. Praet. foem. רָעֲשָׁה *commota, concussa est*, Iud. 5,4. Ps. 68,9. Part. praes. pl. רֹעֲשִׁים *commouentes se, contremiscentes*, Ier. 4,24. Fut. יִרְעַשׁ *commouebit se, commouebitur*, Ps. 72, 16. foem. תִּרְעַשׁ id. Ies. 13,13. pl. יִרְעֲשׁוּ *commouebuntur, concutientur*, Ps. 46,21. Ezech. 26,15. foem. תִּרְעַשְׁנָה id. Ezech. 26,10. Niph. praet. foem. נִרְעֲשָׁה *commota, concussa est*, Ier. 50,26. Hiph. praet. הִרְעַשְׁתָּה (cum ה Paragog.) *commouisti, concussisti*, Ps. 60,4. הִרְעַשְׁתִּי *commoui*, Ezech. 31,16. Part. מַרְעִישׁ *commouens*, Ies. 14, 16. Hagg. 2, 6. 21. Fut. cum Affixo et Nun Epenthet. תַּרְעִישֶׁנּוּ *commouebis eum*, scil. *ad saltandum*, al. *tremere facies, terrebis eum*, Hiob. 39,20.

רַעַשׁ m. *commotio, concussio, tremor*, Hiob. 11,20. c. 39,24. Ies. 9,4. Ier. 47,3. Ezech. 12,18. etc. spec. *motus terrae*, 1 Reg. 19,11. Amos. 1,1. Zach. 14,5.

רָפָא proprie *sarsit, resarsit*, vt Arab. et Aethiop. רפא, et Graec. ῥάπτω; quo referri potest Hiob. 13,4. vbi iungitur cum טפל. Metaphorice 1) *reparauit, restaurauit*, 1 Reg. 18,30. Ps. 60,4. 2 Chron. 7,14. alibi 2) *reparauit* siue *restaurauit valetudinem, medicatus est, sanauit, curauit*, vt Graec. ἀκέομαι: quomodo vel cum Accusat. vel cum Dat. construitur et cum Verbo רפה Formam suam saepe permutat. Praet. cum Vau Conuers. וְרָפָא לוֹ *et medeatur sibi*, vel potius *impersonaliter* et *passiue, et curatio fiat illi*, (CLERICO רָפָא est Nomen, *curatio, sanitas*,) Ies. 6,10. רָפָאתִי *sanaui*, vnde cum Affixo רְפָאתִים *sanaui eos*, Hos. 11,3. Part. praes. רֹפֵא *sanans, curans*, 2 Reg. 20,5. Ps. 103,3. Ps. 147,3. et substantiue, *medicus*, Ier. 8,22. cum Affixo in pausa, רֹפְאֶךָ *medicus tuus*, Exod. 15,26. pl. רֹפְאִים *medici*, Gen. 50,2. 2 Chron. 16,12. in regim. רֹפְאֵי Hiob. 13,4. Infin. absol. רָפוֹא *sanando*, Ies. 19,22. infin. constr. רְפוֹא *sanare, curare*, Eccles. 3,3. Hos. 5,13. cum Affixo רָפְאִי *sanare meum*, Hos. 7,1. Imper. רְפָא *sana*, Num. 12,3. et cum ה, רְפָה (à רפה,) *repara, restaura*, Ps. 60,4. cum ה Parag. רְפָאָה *sana*, Ps. 41,5. cum Affixo רְפָאֵנִי *sana me*, Ps. 6,3. Ier. 17,14. Fut. אֶרְפָּא *sanabo*, Deut. 32,39. Ier. 3,22. *reparabo, restaurabo*, 2 Chron. 7,14. יִרְפָּא *sanabit*, 2 Reg. 20,8. Thren. 2,13. pl. foem. תְּרַפֶּינָה *sanant*, Hiob. 5,18. petita Forma à רפה. Niph. praet. נִרְפָּא *sanatus, curatus est*, Leuit. 13,37. c. 14,3.48. *sanatio facta est*, Ies. 53,5. foem. in pausa נִרְפָּתָה (petita Forma à רפה,) *curata est*, Ier. 51,9. pl. cum Vau Conuers. וְנִרְפְּאוּ *et sanabuntur, et sanantur*, Ezech. 47,8. ex Syrismo pro נִרְפְּאוּ. Infin. הֵרָפֵא *sanari, curari*, Deut. 28,27. 35.

 Ier.

Ier. 15, 18. et cum ה, הֵרָפֵה Ier. 19, 11. Fut. אֵרָפֵא *sanabor*, Ier. 17, 14. תֵּרָפֵא *sanaberis*, Ier. 51, 8. pl. יֵרָפְאוּ *sanabuntur*, Ezech. 46, 11. sed וַיֵּרָפוּ *et sanatae sunt*, 2 Reg. 2, 22. petita Forma à רפה. Pih. רִפֵּא *sanari curauit*, it. *sanauit*. Praet. רִפֵּאתִי *sanaui*, 2 Reg. 2, 21. (petita punctatione à רפה,) pl. רִפֵּאתֶם *curastis*, Ezech. 34, 4. רִפִּינוּ *sanauimus* vel *sanari curauimus*, Ier. 51, 9. Infin. רַפֹּא *sanari curando*, (petita punctatione à רפה,) Exod. 21, 19. Fut. יְרַפֵּא *sanari curabit*, Exod. 21, 19 *sanabit*, *curabit*, Zach. 11, 16. sed וַיְרַפֵּא *et resarsit*, *reparauit*, 1 Reg. 18, 30. pl. וַיְרַפְּאוּ *et sanarunt*, *curarunt*, Ier. 6, 14. et petita Forma à רפה, וַיְרַפּוּ Ier. 8, 11. Hithpah. infin. הִתְרַפֵּא *sanare se*, *curare se*, vel potius *se sanari curare*, 2 Reg. 8, 29. c. 9, 15. 2 Chron. 22, 6.

רֹפֵא *medicus*, vid. in rad.

רָפָא *gigas*, vid. sub rad. רפה.

רְפֻאָה f. vnde pl. רְפֻאוֹת *sanationes*, Ezech. 30, 21. metonymice *medicamenta*, *sanationis* Media, Ier. 30, 13. c. 46, 11.

רִפְאוּת f. *sanatio*, Prou. 3, 8.

מַרְפֵּא m. *sanatio*, *curatio*, 2 Chron. 21, 18. Ier. 14, 19. c. 33, 6. Mal. 4, 2. et semel cum ה, (ex permutatione cum rad. רפה,) מַרְפֵּה Ier. 8, 15. metonymice *remedium*, *medicamentum*, *sanationis* Medium, 2 Chr. 36, 16. Prou. 6, 15. c. 12, 18. c. 29, 1. Aliud vid. sub rad. רפה.

תְּרוּפָה f. *sanatio* siue *curatio sui*, Ezech. 47, 12. petita Forma à רוף.

רָפַד *strauit*, *substrauit*, al. *suffulciuit*, vt Arab. רפד. Fut. יִרְפַּד *substernit*, al. *fulcit*, *sustinet*, Hiob. 41, 22. Pih. praet. רִפַּדְתִּי *straui*, al. *fulciui*, Hiob. 17, 14. Imper. pl. cum Affixo רַפְּדוּנִי *fulcite* i. e. *confirmate me*, Cant. 2, 5.

רְפִידָה f. *stratum*, SCHVLTENSIO *fultura*, *fulcrum*. Cum Affixo רְפִידָתוֹ *stratum* vel *fulcrum eius*, Cant. 3, 10.

רָפָה *remissus fuit* vel *factus est*, *remisit*, *cessauit*, *defecit*, *destitit*. Praet. foem. רָפְתָה *remissa facta est*, Ier. 49, 24. *remisit*, *cessauit*, Iud. 8, 3. pl. רָפוּ *remissae factae sunt*, Ier. 6, 24. Fut. יִרְפֶּה *remittit*, *deficit*, *cessat*, Ies. 5, 24. per Apocopen cum Vau Conuers. וַיִּרֶף *et remisit*, *destitit*, Exod. 4, 26. pl. foem. תִּרְפֶּינָה *remissae erunt* vel *fient*, Ies. 13, 7. Ezech. 7, 17. Niph. part. נִרְפֶּה, vnde pl. נִרְפִּים *remissi facti*, Exod. 5, 8. 17. Pih. praet. רִפָּה *remissum fecit*, *remisit*, *laxauit*, Hiob. 12, 21. Part. מְרַפֵּא (petita Forma à רפא,) *remissas faciens*, Ier. 38, 4. pl. מְרַפִּים *remissas facientes*,

Esr.

[I]ſr. 4, 4. Fut. pl. f. תִּרְפֶּינָה *remiſſas faciebant, remittebant*, Ezech. [7], 24. 28. Hiph. הִרְפָּה *remiſſum fecit, remiſit, ſiuit, deſeruit, dimiſit*, et intranſit. *ceſſauit, deſtitit*. Imper. הַרְפֵּה *ſine, remitte, ceſſa, deſiſte*; Iud. 11, 37. 2 Reg. 4, 27. per Apocopen הֶרֶף Deut. 9, 14. [1] Sam. 11, 3. 2 Sam. 24, 16. Pſ. 37, 8. pl. הַרְפּוּ *deſiſtite*, Pſ. 46, 11. Fut. אַרְפֶּה, vnde cum Affixo et Nun Paragog. אַרְפֶּנּוּ *ſinam eum*, Cant. [3], 4. תַּרְפֶּה, cum Affixo תַּרְפֵּנִי *ſinas me*, Hiob. 7, 19. per Apocopen תֶּרֶף *remittas, ſinas, deſeras*, Ioſ. 10, 6. Pſ. 138, 8. Prou. 4, 13. יַרְפֶּה, cum Affixo יַרְפְּךָ *ſinet, deſeret te*, Deut. 4, 31. c. 31, 6. 8. 1 Chron. 28, 20. Hithpah. praet. הִתְרַפִּיתָ *remiſſum te geſſiſti*, Prou. 24, 10. part. מִתְרַפֶּה *remiſſum ſe gerens*, Prou. 18, 9. pl. מִתְרַפִּים *remiſſos ſe gerentes*, Ioſ. 18, 3.

רָפֶה m. *remiſſus*, Num. 13, 18. in regim. רְפֵה 2 Sam. 17, 2. foem. רָפָה, vnde pl. רָפוֹת *remiſſae*, Hiob. 4, 3. Ieſ. 35, 3.

רָפָה m. *gigas*, 2 Sam. 21, 16. 18. 20. 22. q. d. *remiſſio*, i. e. quo viſo homines *remiſſi* fiunt; vel *obſtupefactio*, ex ſignificatione radicis Chald. רפה vel רפא *obſtupuit*, conf. *Arcan. Form.* p. 183. Saepius ſcribitur per א, רָפָא 1 Chron. 20, 4. 6. 8. vnde pl. רְפָאִים *gigantes*, Gen. 14, 5. Deut. 2, 11. 20. Ioſ. 12, 4. etc. Aliud eſt

רָפָא m. vnde plur. רְפָאִים *mortui*, *qui viuere deſierunt*, Pſ. 88, 11. Prou. 2, 17. c. 9, 18. Ieſ. 14, 9. c. 26, 14. 19. etc.

רִפְיוֹן m. *remiſſio intenſa*, Ier. 47, 3.

מַרְפֵּא (petita Forma à רפא,) m. *ratio agendi remiſſa* i. e. *lenis* et *tranquilla: lenitas, tranquillitas*, (ſic bene CLERICVS,) coll. rad. Arab. רפא *quiete vixit, tranquillus fuit:* vnde *cor remiſſionis* ſiue *tranquillitatis* eſt *cor tranquillum*, Prou. 14, 30. *remiſſio* ſiue *lenitas linguae*, Prou. 15, 4. *lenitas ſedat peccata*, Eccleſ. 10, 4. Aliud vid. ſub rad. רפא.

רָפַס, et per שׂ, רָפַשׂ *conculcauit*, *pedibus calcando turbauit*. Fut. cum Vau Conuers. וַתִּרְפֹּשׂ *et conculcaſti, calcando turbaſti*, Ezech. 32, 2. pl. cum Nun Paragog. תִּרְפֹּשׂוּן *conculcatis*, Ezech. 34, 18. Niph. part. נִרְפָּשׂ *calcando turbatus*, Prou. 25, 26. Hithpah. part. מִתְרַפֵּס *conculcari ſe faciens*, *conculcandum ſe exhibens*, i. e. *ſe ſubſternens* vel *ſubiiciens*, Pſ. 68, 31. Imper. הִתְרַפֵּס *conculcandum te exhibe*, i. e. *te ſubiice* et *humilia*, Prou. 6, 3.

רְפַס Chald. id. vnde Part. praeſ. foem. רָפְסָה *conculcans, conculcat, conculcabat*, Dan. 7, 7.

מִרְפָּשׂ m. *locus* vel *pars aquae*, *conculcando turbata*, in regim. מִרְפַּשׂ Ezech. 34, 19.

רַפְסֹדוֹת f. pl. *rates*, 2 Chron. 2, 6. compos. ex רפד *strauit*, et ex אַסְדָּה vel אַסְדָּא *ratis*, apud Talmudicos superstite; vel ex רסד, et inusit. רסם, Aethiop. ረምሰ፡ Arab. رمث *ratis*, q. d. *strata ratium*.

רָפַק *recubuit*, *innixus est*, vt Arab. et Aethiop. Hithpah. part. מִתְרַפֶּקֶת *se recumbere* vel *inniti faciens*, i. e. *se reclinans*, Cant. 8, 5.

רֶפֶשׁ m. *stercus*, per Metathesin pro פֶּרֶשׁ, Ies. 57, 20.

רָפַשׂ vid. antea רפס.

רְפָתִים pl. m. Habac. 3, 16. vulgo *bouilia*, al. *stramina*, coll. Arab. rofaton *stramen*, per Metonymiam scil. vt intelligantur *loca straminum*, i. e. *straminibus strata*; SCHVLTENSIO *crus fressa*, à rad. Arab. רפת *fregit*, *comminuit*.

רָצָא *cucurrit*, *procurrit*, alias רוץ, vnde Infin. absol. רָצוֹא *procurrendo*, scil. *procurrerunt*, Ezech. 1, 14.

רָצַד vulgo *exsiliuit*, *exsultauit*, quasi idem sit cum רקד; alii rectius *insidiose obseruauit*, vt Arab. Pih. fut. pl. cum Nun Parag. תְּרַצְּדוּן Ps. 68, 17. *insidiose obseruatis*, o montes (reliqui!) gibbositates (illas) siue montem (illum) variarum gibbositatum, de quo v. praeced.

רָצָה *gratum*, *acceptum habuit*, *approbauit*, *acquieuit*, *bene voluit*, *placuit illi*, *cum beneplacito*, *delectatione* ac *beneuole accepit*, *acceptauit*, siue *personam* siue *rem*. Construitur cum Accusat. vel cum ב et עם. Praet. cum Affixo רָצָם *acceptos habuit eos*, *accepta habuit ea*, Ier. 14, 10. Hos. 8, 13. foem. רָצְתָה *acceptum*, *accepta habuit*, *placuit ei*, Ies. 42, 1. 1 Chron. 36, 21. רָצִיתָ *acceptum habuisti*, Ps. 85, 2. cum Affixo רְצִיתָם *acceptos habuisti eos*, Ps. 44, 4. et cum Vau Conuers. וּרְצִיתָם *et beneuole accipies eos*, 2 Chron. 10, 7. וְרָצְאתִי (cum א, tanquam à רצא,) *et acceptos habebo*, Ezech. 43, 27. pl. רָצוּ *acceptos habuerunt*, *placuerunt illis*, Ps. 102, 15. Part. praes. רוֹצֶה *acceptum*, *acceptos habens*, Ps. 147, 11. Ps. 149, 4. Pahul רָצוּי *gratus*, *acceptus*, Esth. 10, 3. in regim. רְצוּי Deut. 33, 24. Infin. construct. רְצוֹת *acceptum habere*, *approbare*, *bene velle*, Ps. 77, 8. Prou. 16, 7. cum Affixo רְצוֹתִי τὸ *bene velle meum*, 1 Chron. 29, 3. Imper. רְצֵה *acceptum habe*, *placeat tibi*, Ps. 40, 14. Ps. 119, 108. Fut. אֶרְצֶה *acceptum habebo*, *acceptabo*, Ezech. 20, 41. Malach. 1, 10. 13. תִּרְצֶה *acceptum habebis*, *acceptabis*, *approbabis*, *acceptas*, Deut. 33, 11. Ps. 51, 18. cum Vau Conuers. per Apocopen וַתִּרֶץ *et acquieuisti*, *delectasti te*, Ps. 50, 18.

יִרְצֶה *acceptum, gratum habet, acceptat, bene placet illi*, Psalm. 47, 10. Prou. 3, 12. Hiob. 14, 6. foem. תִּרְצֶה *acceptabit, placebit illi, acquiescet*, Leuit. 26, 34. per Apocopen וַתֶּרֶץ *et acceptauit, acquieuit*, Leuit. 26, 43. plur. יִרְצוּ *acceptabunt, acquiescent, approbabunt* (poenam iniquitatis suae), Leuit. 26, 41. 43. *approbant, gratum habent, placuit illis*, Ps. 49, 14. Ps. 62, 5. foem. תִּרְצֶינָה (pro תִּרְצֶינָה) *delectentur*, sec. Kethibh Prou. 23, 26. sed Kri habet תִּצֹּרְנָה *custodiant*, à נצר. Niph. praet. נִרְצָה *acceptata, approbata est* (poena inquitatis eius), Ies. 40, 2. coll. Leuit. 26, 41. 43. cum Vau Conuers. וְנִרְצָה *et acceptum habebitur, acceptabitur*, Leuit. 1, 4. Fut. יֵרָצֶה *acceptum habebitur, acceptabitur*, Leuit. 7, 18. c. 19, 7. c. 22, 23. 27. plur. יֵרָצוּ *acceptabuntur*, Leuit. 22, 25. Pih. fut. plur. יְרַצּוּ *acquiescere, bene velle facient*, Hiob. 20, 10. Hiph. praet. foem. cum Vau Conuers. וְהִרְצָת *et accepta habebit, acceptabit*, Leuit. 26, 34. Formâ Chald. Hithpah. fut. יִתְרַצֶּה *bene velle sibi faciet, beneuolentiam sibi conciliabit*, 1 Sam. 29, 4.

רָצוֹן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *beneuolentia* siue *beneplacitum intensum, acceptatio* siue *approbatio admodum beneuola*, tam *subiectiue* et *actiue*, quam *obiectiue* et *passiue* considerata, Exod. 28, 38. Leuit. 22, 20. 21. Deut. 33, 23. Ps. 5, 13. Ps. 19, 15. Prou. 8, 35. Ies. 49, 8. Malach. 2, 13. etc. In regim. רְצוֹן Deut. 33, 16. Ps. 106, 4. cum Affixo רְצֹנְכֶם *acceptatio vestri beneuola*, Leuit. 19, 5. c. 22, 19. 29. c. 23, 11.

רָצַח *occidit, interfecit*. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וּרְצָחוֹ *et occidet eum*, Deut. 22, 26. Part. praes. רֹצֵחַ *occidens*, et substantiue, *occisor, homicida*, Num. 35, 6. Deut. 4, 42. Infin. absol. רָצֹחַ *occidendo*, Ier. 7, 9. Hos. 4, 2. Fut. תִּרְצָח *occides, occidas*, Exod. 20, 13. Deut. 5, 17. יִרְצַח *occidet*, Num. 35, 30. Deut. 4, 42. Niph. part. foem. נִרְצָחָה *occisa*, Iud. 20, 4. Fut. אֵרָצֵחַ *occidar*, Prou. 22, 13. Pih. part. מְרַצֵּחַ *frequenter occidens, occisor, homicida*, 2 Reg. 6, 32. pl. מְרַצְּחִים *homicidae*, Ies. 1, 21. Fut. pl. יְרַצְּחוּ *occidunt*, Hos. 6, 9. in pausa יְרַצֵּחוּ Ps. 94, 6. Pyh. fut. pl. תְּרָצְּחוּ *occidemini*, Ps. 62, 4.

רֶצַח m. *occisio, caedes*, Ps. 42, 11. Ezech. 21, 27.

רָצַע m. *perforauit*. Praet. cum Vau Conuers. וְרָצַע *et perforabit*, Exod. 21, 6.

מַרְצֵעַ m. *subula, framea, qua perforatur*, Exod. 21, 6. Deut. 15, 17.

רָצַף *strauit*, proprie *pauimentum lapidibus*. Part. Pahul רָצוּף *stratum*, Cant. 3, 10.

רִצְפָּה foem. 1) *pauimentum ſtratum*, 2 Chron. 7, 3. Ezech. 40, 17. 18. c. 42, 3. in regim. רִצְפַּת Eſth. 1, 6. vbi tamen multi codices habent רִֽצְפַּת: quomodo potius foret ab abſoluto רִצְפָּה. 2) *pruna, carbo*, (alias רֶשֶׁף,) Ieſ. 6, 6. BOCHARTVS tamen *lapidem ignitum* ſiue *candefactum* intelligit, quo coquere et carnes ad eſum aſſare ſolebant, Arab. رضفة, cuius radix eſt رضف, *vſſit*, (Hebr. fere צרף,) *coxit lapide ignito*. Plur. רְצָפִים *prunae, carbones*, vel *lapides igniti*: vnde *placenta prunarum* vel *lapidum ignitorum*, i. e. *prunis* vel *lapidibus ignitis cocta*, 1 Reg. 19, 6. Conf. pluribus de h. n. ALB. SCHVMACHERI Diſſert. de רצפה ſiue de *pruna ab altari ſumta* ad Ieſ. 6, 6. §. 8. ſeq.

מַרְצֶפֶת f. *locus lapidibus ſtratus: pauimentum*, 2 Reg. 16, 17.

רָצַץ *fregit, confregit, contudit, contriuit*, metaphorice *oppreſſit, vim intulit, violenter tractauit*, Deut. 28, 33. Iud. 10, 8. 1 Sam. 12, 3. 4. Hiob. 20, 19. Amos. 4, 1. 2 Chron. 16, 10. etc. et intranſit. *fractus, confractus eſt*, Eccleſ. 12, 6. metaphorice *animo fractus, debilitatus eſt*, Ieſ. 42, 4. Praet. defect. רַצּוֹתִי *contriui*, i. e. *violenter tractaui, vim intuli*, 1 Sam. 12, 3. Part. praeſ. foem. pl. רֹצְצוֹת *conterentes*, i. e. *violenter tractantes, vim inferentes*, Amos. 4, 1. Pahul רָצוּץ *fractus, contritus*, 2 Reg. 18, 21. Ieſ. 36, 6. c. 42, 3. *violenter tractatus, oppreſſus*, Deut. 28, 33. in regim. רְצוּץ Hoſ. 5, 11. pl. רְצוּצִים *violenter tractati, oppreſſi*, Ieſ. 58, 6. Fut. יָרוּץ *animo frangetur*, Ieſ. 42, 4. (pro יֵרַץ, petita Forma à רוּץ,) ſic foem. תָּרֻץ *frangetur, frangitur*, Eccleſ. 12, 6. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנָרֹץ *et frangetur*, Eccleſ. 12, 6. Fut. תֵּרוֹץ *frangeris*, Ezech. 29, 7. Pih. praet. רִצַּץ *violenter tractauit, oppreſſit*, Hiob. 20, 19. רִצַּצְתָּ *confregiſti, contudiſti*, Pſ. 74, 14. Fut. cum Vau Conuers. וַיְרַצֵּץ *et violenter tractauit, oppreſſit*, 2 Chron. 16, 10. pl. alia Forma, וַיְרֹצְצוּ *et violenter tractarunt, oppreſſerunt*, Iud. 10, 8. Aliud vid. in רוּץ. Hiph. fut. cum Vau Conuers. וַתָּרָץ *et confregit*, Iud. 9, 53. cum ( ), vt differat à וַתָּרֶץ *et currere fecit*, quod foret à רוּץ. Hithpah. fut. plur. cum Vau Conuers. וַיִּתְרֹצֲצוּ *et contuderunt ſe mutuo*, Gen. 25, 22.

רַץ m. *fragmentum*, in plur. רַצִּים *fragmenta*, in regim. רַצֵּי Pſ. 69, 31.

מְרוּצָה m. *tractatio violenta, oppreſſio*, Ier. 22, 17. Formam habet à רוּץ. Aliud vid. ſub rad. רוּץ.

רָקַב *putruit.* Fut. יִרְקַב *putrefcet, putrefcit,* Prou. 10. 7. Ief. 10, 20.

רָקָב m. *putredo,* Prou. 12, 4. Habac. 3, 16. Hiob. 13, 28. metonymice *teredo,* fec. quosdam, Hof. 5, 11. In reg. רְקַב Prou. 14, 30.

רִקָּבוֹן m. *putredo totalis,* Hiob. 41, 18.

רָקַד *faltit, fubfiliit.* Praet. pl. רָקְדוּ *fubfilierunt,* Pf. 114, 4. Infin. conftr. רְקוֹד *fubfiliendi,* fcil. prae gaudio, Ecclef. 3, 4. Fut. pl. תִּרְקְדוּ *fubfiliebatis,* Pf. 114, 6. Pih. part. מְרַקֵּד *faltans, fubfultans,* 1 Chron. 15, 29. foem. מְרַקֵּדָה id. Nah. 3, 2. Fut. pl. יְרַקְּדוּ *fubfultabunt, fubfultant,* Ief. 13, 21. cum Nun Paragog. et in paufa יְרַקֵּדוּן Hiob. 21, 11. Ioël. 2, 5. Hiph. fut. cum Vau Conuers. et Affixo וַיַּרְקִידֵם *et fubfilire fecit eas,* Pf. 29, 6.

רָקַח *aromata mifcuit* ex iisque *vnguenta* vel *condimenta confecit : condiuit.* Part. praef. רוֹקֵחַ *vnguenta* fiue *condimenta faciens,* et fubftantiue, *vnguentarius, pigmentarius,* Exod. 30, 35. c. 37, 29. Ecclef. 10, 1. pl. רֹקְחִים *vnguenta conficientes,* in regim. רֹקְחֵי 1 Chron. 9, 30. Fut. יִרְקַח *vnguentum conficiet,* Exod. 30, 33. Pyh. part. pl. מְרֻקָּחִים *arte vnguentaria confecta,* 2 Chron. 16, 14. Hiph. infin. הַרְקַח *vnguentum faciendo,* al. *condiendo,* Ezech. 24, 10.

רֶקַח m. *conditura,* Cant. 8, 2.

רֹקַח m. *vnguentum,* Exod. 30, 25. 35.

רַקָּח m. *vnguentarius, pigmentarius, conditor.* Pl. רַקָּחִים *vnguentarii, conditores,* Neh. 3, 8. Foem. רַקָּחָה, vnde pl. רַקָּחוֹת *vnguentariae, conditrices,* 1 Sam. 8, 13.

רִקּוּחַ m. in pl. רִקֻּחִים *vnguenta bene mixta,* cum Affixo רִקֻּחַיִךְ *vnguenta tua,* Ief. 57, 9.

מֶרְקָח m. in pl. מֶרְקָחִים *condimenta,* Cant. 5, 13.

מֶרְקָחָה f. *vnguentum,* Ezech. 24, 10. Hiob. 41, 23.

מִרְקַחַת f. *mixtura aromatum, conditura,* Exod. 30, 25. 2 Chron. 16, 14. metonymice *condimentum,* al. *vnguentum,* 1 Chron. 9, 30.

רָקַם *variegauit,* fpec. *arte phrygionica : acu pinxit.* Part. praef. רֹקֵם *acu pingens,* et fubftant. *acupictor, phrygio,* Exod. 26, 36. c. 27, 16. c. 28, 39. etc. Pyh. praet. רֻקַּמְתִּי *variegatus fum,* i. e. *variis membris ornatus fum,* Pf. 139, 15.

רִקְמָה f. 1) *variegatio* quafi *acu pingendo facta,* Ezech. 17, 3. 2) *acu pictum, opus phrygionicum,* Iud. 5, 30. 1 Chron. 29, 2. Ezech. 26, 10. 13. c. 27, 7. 16. 24. cum Affixo רִקְמָתָם *opus phrygionicum eorum,* Ezech. 26, 16. dual. רִקְמָתַיִם *opus phrygionicum duplex,* i. e. ab

ab vtroque latere acu pictum, Iud. 5, 30. pl. רְקָמוֹת *acu picta, vestes acu pictae*, Pf. 45, 15.

רָקַע *extendit, diduxit, expandit, diducendo attenuauit*, spec. *extendit pedes, plausit pedibus*, Ezech. 6, 11. c. 25, 6. Sed generalem huius radicis notionem in *calcando*, et hinc *pedibus diducendo*, ponit Cl. SCHROEDERVS de *Vest. mulier. Hebr.* p. 380. Part. praes. רֹקַע *expandens, expansor*, pro רֹקֵעַ, propter Regimen, Pf. 136, 6. Ies. 42, 5. c. 44, 24. Infin. constr. רְקַע, vnde cum Affixo רַקְעֲךָ τὸ *extendere* siue *plaudere tuum*, Ezech. 25, 6. Imper. רְקַע *extende, plaude*, Ezech. 6, 11. Fut. אֶרְקַע, cum Affixo אֶרְקָעֵם *attenuabo eos*, 2 Sam. 22, 43. Pih. fut. יְרַקַּע, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. יְרַקְּעֶנּוּ *diducit illud*, Ies. 40, 19. pl. cum Vau Conuers. וַיְרַקְּעוּ *et diduxerunt, diducendo attenuarunt*, Exod. 39, 3. Pyh. part. מְרֻקָּע *diductum*, Ier. 10, 9. Hiph. fut. תַּרְקִיעַ *expandis, diducis*, Hiob. 37, 18.

רָקִיעַ m. *expansum, spatium extensum*: spec. sic vocatur *coelum aërium et aethereum*, Gen. 1, 4. 6. 7. 8. Pf. 19, 2. Ezech. 1, 22. 23. 25. 26. Dan. 12, 3. coll. Ies. 44, 24. Ezech. 1, 22. et Hiob. 37, 18. In regim. רְקִיעַ Gen. 1, 14. 15. 17. 20. Pf. 150, 1. Conf. I. C. EHRLICHII pec. Differt. de רקיע ad Gen. 1, 6. FVLLERI *Miscell. S.* L. I. c. 6. et HOTTINGERI *Historia creat.* p. 70. seq.

רָקַק *tenuis fuit* vel *factus est, attenuatus est*, it. *spuit, exspuit*, petita significatione à ירק. Fut. יָרֹק *spuet, exspuet*, Leu. 15, 8. Hiph. fut. אָרִיק, (petita Forma à רוק vel ריק,) vnde cum Affixo אֲרִיקֵם *attenuabo eos*, Pf. 18, 43. pro quo recurrit אֲרִקֵּם 2 Sam. 22, 43.

רָקִיק m. *placenta tenuis*: *laganum*, Exod. 29, 23. Leu. 8, 26. Num. 6, 19. pl. רְקִיקִים *lagana*, in regim. רְקִיקֵי Exod. 29, 2. 1 Chron. 23, 29.

רֹק m. *sputum*, Hiob. 30, 10. Ies. 50, 6. cum Affixo רֻקִּי *sputum meum*, Hiob. 7, 19.

רַק m. 1) *tenuis*, vnde foem. רַקָּה, in pl. רַקּוֹת *tenues*, Gen. 41, 19. 20. 27. 2) abit in Particulam *extenuandi* et *excipiendi*, significans *saltem, tantum, modo, praeterquam*, vt Gen. 6, 5. c. 19, 8. Exod. 9, 26. c. 10, 17. Num. 12, 2. Deut. 2, 37. c. 3, 11. Ios. 1, 17. c. 11, 22. 1 Reg. 15, 4. etc. *certe*, (tam *exceptiue*, quam *assertiue*, vt Lat. *certe*,) Gen. 20, 11. Deut. 4, 6. Iud. 14, 16. Pf. 32, 6. Sed Prou. 13, 10. quidam vt Nomen accipiunt, *tenuis, vilis, homo nauci*, (vt Syr. רק vel רקא Matth. 5, 22.) SCHVLTENSIO *tantulum*.

רַק vid. ſub rad. ריק.

רַקָּה f. *tempus*, pars capitis, à *tenuitate oſſis*. Cum Affixis רַקָּתֵךְ *tempus tuum*, Cant. 4, 3. c. 6, 7. רַקָּתוֹ *tempus eius*, Iud. 4, 21. 22. c. 5, 26.

רְשָׁה radix Hebraeis inuſit. Chald. et Samar. *potuit, poteſtatem* ſiue *facultatem habuit*. Inde eſt

רְשִׁיוֹן m. *facultas* ſiue *poteſtas plenaria*, Eſr. 3, 7.

רָשַׁם *ſignauit, conſignauit, exarauit*. Part. Pahul רָשׁוּם *conſignatum, exaratum*, Dan. 10, 21.

רְשַׁם Chald. id. Dan. 6, 10. Praet. רְשַׁמְתָּ *conſignaſti*, Dan. 6, 13. c. 7, 17. Part. Pehil רְשִׁים *conſignatum, exaratum*, Dan. 5, 24. 25. c. 6, 11. Fut. תִּרְשֻׁם *conſignabis, conſignes*, Dan. 6, 9.

רָשַׁע *improbus fuit*, proprie (à Deo) *ſe auertit*, *auerſus eſt*, *receſſit*, vt Chald. רחע, (mutato Hebr. ש in ח, vt alibi,) vnde et cum Praefixo מ conſtruitur. Praet. רָשַׁעְתִּי *improbus fui*, proprie *auerti me*, (ſequitur, *à Deo*) 2 Sam. 22, 22. Pſ. 18, 22. Fut. אֶרְשָׁע *improbus* i. e. *reus, ſons ſum*, Hiob. 9, 29. c. 10, 7. תִּרְשַׁע *improbus ſis*, Eccleſ. 7, 17. Hiph. praet. הִרְשִׁיעַ *improbe fecit* ſiue *egit*, 2 Chron. 20, 35. etc. et tranſit. *improbum pronunciauit, condemnauit*. Plur. cum Vau Conuers. וְהִרְשִׁיעוּ *et improbum pronunciabunt, condemnabunt*, Deut. 25, 1. Part. מַרְשִׁיעַ *condemnans*, Prou. 17, 15. ſed pl. מַרְשִׁיעִים *improbe agentes*, potius *recedere facientes, repellentes, eiicientes*, in regim. מַרְשִׁיעֵי Dan. 11, 32. Infin. הַרְשִׁיעַ *improbum pronunciare, condemnare*, 1 Reg. 8, 32. *improbe agere*, 2 Chron. 22, 3. Fut. תַּרְשִׁיעַ *condemnabis, improbitatis argues*, Hiob. 34, 17. foem. תַּרְשִׁיעִי id. Ieſ. 54, 17. יַרְשִׁיעַ *improbe agit*, Prou. 12, 2. Hiob. 34, 12. *improbitatis arguet*, al. *commouebit, exagitabit*, (quaſi ſit pro יַרְעִישׁ: opponitur enim שׁקט יַשְׁקִט,) Hiob. 34, 29. it. *recedere faciebat, repellebat*, ſcil. *hoſtes*, 1 Sam. 14, 47. pl. יַרְשִׁיעוּ *condemnant*, Pſ. 94, 21. cum Nun Parag. יַרְשִׁיעֻן *condemnabunt*, Exod. 22, 9.

רָשָׁע m. *improbus*, Gen. 18, 23. Exod. 23, 1. 7. Num. 35, 31. 1 Reg. 8, 32. Pſ. 9, 6. 17. etc. pl. רְשָׁעִים *improbi*, 2 Sam. 4, 11. Pſ. 1, 1. 5. 6. in regim. רִשְׁעֵי Pſ. 75, 9. Ezech. 7, 21. Foem. רְשָׁעָה *improba*, Ezech. 3, 18. 19.

רֶשַׁע m. *improbitas*, 1 Sam. 24, 13. Pſ. 5, 5. Prou. 4, 17. Hiob. 34, 10. etc. cum Affixo רִשְׁעוֹ *improbitas eius* vel *ſua*, Deut. 9, 27. Ezech. 3, 19. pl. רְשָׁעִים *improbitates*, Hiob. 34, 26. et ſec. quosdam Ieſ. 53, 9. Prou. 21, 12.

רִשְׁעָה f. id. Prou. 13, 6. Ief. 9, 18. Ezech. 5, 6. Zach. 5, 8. etc. in regim. רִשְׁעַת Deut. 9, 4. 5. Ezech. 18, 20. cum Affixo רִשְׁעָתוֹ *improbitas eius* vel *ſua*, Deut. 25, 2. Prou. 11, 5.

מִרְשַׁעַת f. proprie *receſſio*, *auerſio* (à Deo), *improbitas*, metonymice *recedens*, *ſe auertens*, *improbe agens*, 2 Chron. 24, 7. Aliis eſt Part. Hiph. cum (.) pro (ֵ) ſub מ, quemadmodum in Infinit. ſub Praeformante ſubinde (.) eſt pro (ֵ).

רֶשֶׁף m. in genere *ardor*, vt Cant. 8, 6. Habac. 3, 5. à rad. Samar. רשף *incendit: incenſus eſt*, *arſit;* ſpecialiter 1) *inflammatio*, *morbus ardens*, Deut. 32, 24. et ſec. quoſdam Habac. 3, 5. 2) *ſagitta*, *ardenti veneno infecta*, Pſ. 76, 4. et metaphorice *fulmen*, Pſ. 78, 48. conf. SCHVLTENSII *Orig. Hebr.* T. II. p. 127. 3) *pruna ardens:* vnde *filii prunae ardentis* dicuntur *ſcintillae*, vti vulgo exponitur Hiob. 5, 7. ſed SCHVLTENSIO h. l. רֶשֶׁף eſt *coruſcatio*, et *filii coruſcationis* ſunt *fulmina coruſca*. Pl. רְשָׁפִים *fulmina*, Pſ. 78, 48. in regim. רִשְׁפֵּי *ardores*, Cant. 8, 6. it. *ſagittae*, Pſ. 76, 4. cum Affixo רְשָׁפֶיהָ *ardores eius*, Cant. 8, 6.

רָשַׁשׁ *contudit: contuſus*, *contritus*, *diſſolutus eſt*, vt Syr. רשש et Arab. رَشَّ. Pyh. praet. pl. רֻשַּׁשְׁנוּ *contuſi*, *diſſoluti ſumus*, Malach. 1, 4.

תַּרְשִׁישׁ (cum ת *Continuitatis* et *firmae Conſiſtentiae*,) m. *gemmae* ſpecies, ſic dicta, quod *contuſa firmiter conſiſtat* nec facile frangatur: vulgo *chryſolithus*, Exod. 28, 20. c. 39, 13. Ezech. 1, 16. c. 10, 9. c. 28, 13. Cant. 5, 14. Dan. 10, 6. Secundum quoſdam alicubi quoque *mare* ſignificat, vt Ief. 23, 10. quod ſic dictum videri queat à *mutua fluctuum contuſione*, coll. ſuo loco מִשְׁבָּר. Alii tamen ſic vbique Nomen *Propr.* eſſe volunt, vel *Tarſi* Ciliciae, vel *Tarteſſi* Hiſpaniae, vel regionis Indiae Orientalis, vid. *Onomaſt. V. T.* p. 305. Inde vero nomen *gemmae* inditum eſſe, quod primum ex *Tarſchiſch* allata ſit, ſententia eſt BRAVNII de *Veſt. ſacerdot. Hebr.* L. II. c. 17. §. 587.

רֶשֶׁת *rete*, vid. ſub rad. ירשׁ.

רָתַח *ferbuit*, *ebulliuit*. Pih. imper. רַתַּח *feruefac*, *ebullire fac*, Ezech. 24, 5. Pyh. praet. pl. רֻתְּחוּ *feruefacta ſunt*, Hiob. 30, 27. Hiph. fut. יַרְתִּיחַ *feruefacit*, Hiob. 41, 23.

רֶתַח m. *feruefactio*, *ebullitio*, vnde plur. רְתָחִים, cum Affixo רְתָחֶיהָ *feruefactiones* ſiue *ebullitiones eius*, Ezech. 24, 5.

רָתַם *ligauit*, *alligauit*. Imper. רְתֹם *liga*, *alliga*, *iunge*, Mich. 1, 13.

רֹתֶם com. 1 Reg. 19, 4. 5. vulgo *iuniperus:* quam explicationem defendunt HILLERVS in *Hierophyt.* P. I. c. 26. et IOH. STENGELIVS in *Biblioth. Brem.* Claſſ. VII. Faſc. 5. Aliis potius *geniſta* eſt: quia 1) eadem ſic vocatur in lingua Arab. et Hiſpan. 2) vmbram praebet cubantibus, coll. 1 Reg. 19, 4. 5. it. VIRGIL. *Georg.* II. 434. 435. et CALPVRN. *Eclog.* I. 3) eius radices ſunt eſculentae, coll. Hiob. 30, 4. 4) eius vſus eſt ad *ligandum*, vt conſtat ex GALENO, PLINIO etc. vnde MARTIALIS:

Non pira, quae lenta pendent religata geniſta.

Quae ſingula in *iuniperum* non quadrant. Conf. b. SCHVLTENSII *Commentarius* in Hiob. 30, 4. Plur. רְתָמִים *geniſtae*, Pſ. 120, 4. Hiob. 30, 4.

רָתַק *ligauit, vinxit*, Arab. *clauſit*; ſicut et Germani ſchließen dicunt pro *vincire*. Niph. fut. יֵרָתֵק *ligatus erit*, ſec. Kri Eccl. 12, 6. cuius ſenſus eſt: *vsque dum* vel *antequam non* (amplius) *ligatus erit*; ſed Kethibh habet יִרְחַק *recedet*, hoc ſenſu: *vsque dum non recedet*, i. e. *quamdiu non recedet.* Puh. praet. pl. רֻתְּקוּ *vincti ſunt*, Nah. 3, 10.

רְתוּקָה f. *catena*, *ligationis* Medium, in plur. רְתֻקוֹת *catenae*, Ieſ. 40, 19.

רַתּוֹק (Verbale ex Pih.) m. *catena*, qua *firmiter vincitur*, Ezech. 7, 23.

רַתּוּקָה f. id. in pl. רַתּוּקוֹת *catenae*, ſec. Kri 1 Reg. 6, 21. ſed Kethibh habet רַתִּיקוֹת, aliâ Formâ.

רְתֵת m. *tremor*, Hoſ. 13, 1. à rad. רתת Chald. Syr. et Samar. *tremuit, horruit*, alias רטט. Sed *vitulum* eiusque cultum, à Ieroboamo inſtitutum, intelligit I. A. KROMAYERVS in *Specim. fontium S. S. apertorum* ad l. c. coll. Arab. رَتّ *vitulus.*

שׁ et שׂ.

שׁ, *Schin*, in Alphabeto Hebr. cum שׂ, *Sin*, pro eadem littera habetur, à quo ſolo ſpiritu, eius pronunciationi admixto, differt; ſicut litterae *adſpiratae* בגדכפת eaedem ſunt cum *leniter dageſſatis* בּגּדּכּפּתּ. Quidam τὸ *Sin* pro littera ſpuria ſimilisque poteſtatis habent cum *Samech*, qua cum ſaepe permutatur: qua de re conf. noſtra *Introductio in ling. Hebr.* p. 76. Quod attinet ad ſignificationem τῦ שׁ (*Schin*), vbi *ſeruile* eſt, illud ad *Praefixa* refertur et decerptum creditur ex integro Pronomine אֲשֶׁר, quo

 cum

cum similem habet potestatem. Frequentius sic occurrit in scriptis Salomonis: quare sequiori aeuo in linguam Hebr. introductum, credunt RVSCHATVS in *Gram. Hebr.* p. 56. et Cl. IOH. FR. BERNDIVS in *Exercitat.* de *voc.* בשגם Gen. 6, 3. p. 6. Occurrit tamen iam in libro Iudic. vnde potius *Poëticum* esse videtur GESENIO in *Commentar. ling. Hebr.* p. 811. Sumitur autem, vt אשר, 1) pro Pronomine *Relatiuo*, *qui*, *quae*, *quod*, Iud. 7, 12. Ps. 122, 3. Ps. 124, 6. Thren. 2, 16. Cant. 4, 1. 2. Eccles. 1, 3. 9. 14. etc. *ille qui*, *illa quae*, *illud quod*, Ps. 146, 5. Cant. 1, 7. Eccles. 1, 9. II. 1 Chron. 27, 27. 2) pro *Coniunctione*, *quod*, Iud. 6, 17. Hiob. 19, 29. Cant. 1, 6. Eccles. 2, 13. 14. 15. *quia*, Ps. 122, 4. Cant. 1, 6. 7. c. 5, 2. Eccles. 2, 18. c. 12, 9. *vt*, Eccles. 2, 24. c. 3, 13. 14. c. 5, 4. 6. c. 7, 14. Sic cum aliis constructum, שֶׁלִּי *quae mihi*, i. e. *mea*, Cant. 1, 6. c. 8, 12. עַד שֶׁ *vsque*, *quo*, *donec*, Iud. 5, 7. Cant. 2, 7. בְּשֶׁ *propterea quod*, *eo quod*, Eccles. 2, 16. sed בְּשַׁגָּם Gen. 6, 3. vid. in שגג. Praefigitur per (ֶ), rarius per (ַ), sequente Dagesch Forti, quod ante litteras *ingressabiles* compensatur productio (ַ) in (ָ): vt שָׁאַתָּה *quod tu*, Iud. 6, 17. in שֶׁרֹאשׁ tamen Cant. 5, 2. ipsi adeo ש Dagesch Forte impressum est. Bis habet (ְ): in שְׁהוּא Eccles. 2, 22. et in שְׁהֵם, vel ob Makkeph שְׁהֶם־ *quod illi*, Eccles. 3, 18. Quidam Grammatici litteram ש etiam *Heemanticis* accensent, eo referentes ש in שַׁלְהֶבֶת; sed vnum exemplum, idque dubium, rem non conficit.

שָׁאַב *hausit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וּשְׁאַבְתֶּם *et hauritis*, Ies. 12, 3. Part. שֹׁאֵב *hauriens*, *haustor*, Deut. 21, 11. pl. שֹׁאֲבֵי *haurientes*, *haustores*, in regim. שֹׁאֲבֵי Ios. 9, 21. 23. 27. foem. plur. שֹׁאֲבֹת *haurientes*, Gen. 24, 11. Infin. constr. שְׁאֹב *haurire*, Gen. 24, 13. 20. 23. 1 Sam. 9, 11. Imper. שְׁאַב, vnde foem. שַׁאֲבִי *hauri*, Nah. 3, 14. Fut. אֶשְׁאַב *hauriam*, Gen. 24, 19. 44. וַתִּשְׁאַב *et hausit*, Gen. 24, 20. 45. pl. וַיִּשְׁאֲבוּ *et hauserunt*, 1 Sam. 7, 6. 2 Sam. 23, 16. cum Nun Paragog. יִשְׁאֲבוּן *haurient*, Ruth. 2, 9.

מַשְׁאָב m. *locus*, *vbi aqua hauritur*; aliis *haustrum*, quo aqua *hauritur*, vel *vter*. Pl. מַשְׁאַבִּים Iud. 5, 11. *loca*, *vbi aqua hauritur*, al. *haustra*, HILLERO in *Syntagmate Hermeneut.* p. 271. *vtres*, metaphorice *nubes*, coll. Arab. *mes'abon* h. e. *vter*, et נֵבֶל Hiob. 38, 37. cuius sententiam pluribus confirmauit Celeb. I. C. KALLIVS ad *Cantici Deborae* Com. X. et XI. Diss. III. §. 41. et 42. Arabibus solenne esse, *nubes* vocare *vtres*, exemplis quoque adstruxit SCHVLTENS in *Commentar.* ad Hiob. l. c.

שָׁאַג *rugiit*: proprie de *leone* dicitur, metaphorice autem etiam

ım de aliis. Praet. pl. שָׁאֲגוּ *rugiuerunt*, Pſ. 74, 4. Part. praeſ. שֹׁאֵג *ugiens*, Ind. 14, 5. Pſ. 22, 14. pl. שֹׁאֲגִים *rugientes*, Pſ. 104, 21. Zeph. , 3. Infin. abſol. שָׁאֹג *rugiendo*, Ier. 25, 30. Fut. יִשְׁאַג *rugiet*, *rugit*, Hiob. 37, 4. et ſeq. Kri Ieſ. 5, 29. (vbi Kethibh habet וְשָׁאַג *et rugi-t*, in Praet. cum Vau Conuers.) pl. יִשְׁאֲגוּ *rugient*, *rugiunt*, Ier. , 15. in pauſa יִשְׁאָגוּ Ier. 51, 38.

שְׁאָגָה f. *rugitus*, Ieſ. 5, 29. in regim. שַׁאֲגַת Hiob. 4, 10. Zach. 1, 3. cum Affixo שַׁאֲגָתוֹ *rugitus eius*, Ezech. 19, 7. pl. שַׁאֲגוֹת *rugi-us*, vnde cum Affixo שַׁאֲגֹתָי *rugitus*, *clamores mei*, Hiob. 3, 23.

שָׁאָה geminam ſignificationem habet, *inanitatis* ſiue *vaſtita-tis*, et *ſtrepitus* ſiue *tumultus*: alteram quidem *propriam*, alteram vero *mutuatitiam* à rad. שׁוֹא, vnde et pleraque Nomina Deriuati-ua deſcendunt. Praet. pl. שָׁאוּ *vaſtatae ſunt*, Ieſ. 6, 11. Niph. fut. foem. תִּשָּׁאֶה *vaſtabitur*, Ieſ. 6, 11. ſed pl. cum Nun Parag. יִשָּׁאוּן *inter ſe tumultuantur*, (ſenſu *reciproco*, vt alibi in Niph.) Ieſ. 17, 12. 13. Hiph. infin. cum Praefixo לְהַשְׁאוֹת *ad vaſtum reddendum*, *ad vaſtandum*, Ieſ. 37, 26. pro quo recurrit לַהְשׁוֹת 2 Reg. 19, 25. ex-cluſo א ex Syriſmo, vnde et praecedentia Puncta mutationem ſubeunt. Hithpah. part. מִשְׁתָּאֵה (pro מִתְשָׁאֵה) *apud ſe ſtupens*, *ani-mo* quaſi *vaſtatus*, (cum (ָ) pro (ֵ), ex Forma Quieſcentium tertia radicali א,) Gen. 24, 21. conf. infra rad. שׁמם.

שׁוֹא m. et שׁוֹאָה f. *vaſtitas*, *vaſtatio*, pertinent ad rad. שׁוֹא, vbi vid.

שַׁאֲרוּ f. *vaſtatio*, vel potius *ſtrepitus*: *procella ſtrepens*, ſec. Kethibh Prou. 1, 27. tertia radicali ה mutata in ו. Niſi potius l. c. ו in שַׁאֲוָה traiectum ſit ex Cholem perfecte ſcripto, pro שׁוֹאָה, vt alibi fieri ſolet.

שְׁאִיָּה f. *vaſtatio*, Ieſ. 24, 12.

שֵׁאת f. id. Thren. 3, 47. contractum eſt ex שְׁאֵת, ad For-mam קֶרֶת à קרה.

שָׁאוֹן m. *tumultuatio* ſiue *ſtrepitus ingens*, Pſ. 40, 3. Ieſ. 13, 4. Ier. 25, 31. Hoſ. 10, 14. Amoſ. 2, 2. in regim. שְׁאוֹן Pſ. 65, 8. Ieſ. 17, 12. 13. cum Affixo שְׁאוֹנָהּ *tumultuatio ſua*, Ieſ. 5, 14.

שַׁאֲנָן vid. infra ſub rad. שאן.

מְשׁוֹאָה f. vid. ſub rad. שׁוֹא.

מַשּׁוּאָה f. *locus vaſtus*, vulgo *vaſtitas*, pro מַנְשׁוּאָה, For-ma petita à נשא. Plur. מַשּׁוּאוֹת *loca vaſta*, *vaſtitates*, Pſ. 73, 18. et מַשֻּׁאוֹת Pſ. 74, 3.

תְּשׁוּאָה f. vid. sub rad. שוא.

שְׁאָט m. *contemtus*, Ezech. 25, 15. c. 36, 5. à rad. inusit. שאט *contemsit*, Chald. et Syr. שוט; sicut dicitur לאט et לוט, ראם et רום, et contra טוב, Chald. et Syr. טאב etc. Pro שְׁאָט per Syriismum occurrit שְׁאָט, vnde cum Affixo שְׁאָטְךָ *contemtus tuus*, Ezech. 25, 6. Aliud vid. in rad. שוט.

שָׁאַל et שָׁאֵל in genere *rogauit*, *poposcit*, Deut. 10, 12. spec. 1) *precando siue petendo*, vt Deut. 18, 16. Iud. 5, 25. 1 Sam. 1, 20. 27. 1 Reg. 3, 10. 11. 2) *interrogando* et *consulendo*, vt Gen. 24, 57. c. 43, 7. Num. 27, 21. Deut. 18, 11. Iof. 9, 14. 1 Sam. 14, 39. 3) *mendicando*, Pf. 109, 10. Prou. 20, 4. 4) *mutuum petendo*, Exod. 3, 22. c. 11, 2. c. 12, 35. 2 Reg. 4, 3. 5) *salutando*, vel potius de *salute* et *quomodo quis valeat? interrogando*, Gen. 43, 27. 1 Sam. 10, 4. c. 17, 22. c. 25, 5. 2 Sam. 8, 10. 1 Chron. 18, 10. Construitur cum Accusatiuo *personae* et *rei*, vel cum ל, ב, מן aut מ. Praet. cum Vau Conuers. וְשָׁאַל *et consulet*, Num. 27, 21. *et mendicabit*, sec. Kri Prou. 20, 4. (vbi Kethibh habet יִשְׁאַל *mendicabit*, in fut.) sed cum Affixo וּשְׁאֵלְךָ *et interrogabit te*, Gen. 32, 18. שְׁאִלְתִּי *rogaui*, *petii*, 1 Sam. 1, 27. Pf. 27, 4. sed cum Affixo שְׁאִלְתִּיו (ex שָׁאַל) *petiui*, *expetiui eum*, 1 Sam. 1, 20. et שְׁאִלְתִּיהוּ *interrogaui eum*, Iud. 13, 6. pl. שְׁאֶלְתֶּם (ex שָׁאַל) *rogastis*, 1 Sam. 12, 13. *interrogastis*, Hiob. 21, 29. Part. praes. שֹׁאֵל *rogans*, *petens*, *expetens*, *interrogans*, Deut. 10, 12. c. 18, 11. 2 Sam. 3, 13. pl. שֹׁאֲלִים *petentes*, 1 Sam. 8, 10. foem. שֹׁאֶלֶת *rogans*, *petens*, 1 Reg. 2, 20. 22. Pahul שָׁאוּל *rogatus*, *petitus*, vel *mutuo petitus*, 1 Sam. 1, 28. 2 Reg. 6, 5. Infin. absol. שָׁאוֹל *interrogando*, *consulendo*, Gen. 43, 6. 1 Sam. 22, 13. 2 Sam. 20, 18. infin. constr. שְׁאֹל *rogare*, *petere*, *interrogare*, *consulere* etc. Iof. 15, 18. 1 Sam. 12, 17. 19. Imper. שְׁאַל *roga*, *pete*, *interroga*, *consule* etc. Deut. 4, 32. Iud. 18, 5. cum ה Parag. in pausa שְׁאָלָה Ies. 7, 11. foem. שַׁאֲלִי id. 1 Reg. 2, 20. 22. 2 Reg. 4, 3. pl. שַׁאֲלוּ *rogate*, *petite*, *expetite*, Pf. 122, 6. Ier. 18, 13. cum Affixo שְׁאָלוּנִי *rogate me*, Ies. 45, 11. Fut. אֶשְׁאַל *rogabo*, *petam*, Ies. 7, 12. cum ה Parag. אֶשְׁאֲלָה Iud. 8, 24. תִּשְׁאַל *interrogas*, Gen. 32, 29. Iud. 13, 18. יִשְׁאַל *interrogat*, *consulit*, *consulerent*, 2 Sam. 16, 23. Hof. 4, 12. *mutuo petet*, Exod. 22, 13. pl. יִשְׁאֲלוּ *mutuo petent*, Exod. 11, 2. in pausa יִשְׁאָלוּ *interrogabunt*, Ier. 50, 15. (quod tamen SCHULTENS eodem modo intelligit, quo Lat. *petere*, et quaedam Arabum Verba *quaerendi* et *orandi* sumuntur, scil. pro *tendere* aliquo.) cum Nun Parag. יִשְׁאָלוּן Iof. 4, 6. 21. Niph. praet. נִשְׁאַל *petendo expositus est*, *precibus* scil. parentis et familiae, 1 Sam. 20, 6.

, 6.28. בִּשְׁאֶלְתִּי *petendo expostus sum*, scil. *precibus* Iudaeorum, eh. 13, 6. Infin. בִּשְׁאֹל (deficiente ה characterist.) *petendo*, 1 Sam. ,6.28. Pih. praet. pl. cum ו Conu. in pausa וְשִׁאֵלוּ *et mendicabunt*, [. 109, 10. fut. pl. יְשַׁאֲלוּ *consulebant*, 2 Sam. 20, 18. Hiph. הִשְׁאִיל *mutuo dedit*, q. d. *mutuo petere fecit*. Praet. cum Affixo הִשְׁאִלְתִּיהוּ *mutuo dedi eum*, 1 Sam. 1, 28. fut. cum Affixo et Vau Conuers. וַיַּשְׁאִלוּם *et mutuo dederunt illis*, Exod. 12, 36.

שְׁאֵל Chald. id. Dan. 2, 10. Praet. pl. שְׁאֵלְנָא *interrogauimus*, Esr. 9. 10. part. praes. שָׁאֵל *poscens* vel *interrogans*, *interrogat*, Dan. 11. 27. fut. יִשְׁאַל, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. יִשְׁאֲלִנְכוֹן *rogabit vos*, *petet à vobis*, Esr. 7, 21.

שְׁאוֹל com. *sepulcrum*, *infernus*, *inferior terrae locus*, *receptaculum mortuorum*, vel potius ipse *status mortuorum*, Prou. 1, 22. Ps. 139, 8. Ps. 141, 7. Prou. 27, 20. c. 30, 16. Hiob. 17, 14. Ies. 5, 14. metaphorice *grauis calamitas* et *periculum*, Ps. 30, 4. Ps. 86, 13. Ps. 116, 3. Vulgo sic dictum putant, quod omnes homines *petat*, sed inuita Formae analogia. Malim itaque deducere à שאל Syr. *subduxit*, *è medio abstulit*, q. d. *subductio* siue *ablatio è medio viuentium*. Conf. de h. n. peculiar. *Dissert.* BENZELII, BUSMANNI, IOH. CYPRIANI, NIC. IOH. LETH, et I. B. CARPZOVII, et. CRINESII *Exercitat. Hebr.* P. I. Exercit. I. quaest. 2. Cum ה Locali שְׁאֹלָה *in sepulcrum*, *in statum mortuorum*, Gen. 37, 35. Num. 16, 30. 33. Ezech. 31, 15. 16. 17. et deficiente ה Locali, שְׁאֹל *in sepulcrum*, *vsque ad sepulcrum*, 1 Sam. 2, 6. 1 Reg. 2, 6. 9. Ps. 55, 16. Ps. 139, 8. Hiob. 7, 9. c. 24, 19. Ies. 14, 11.

שְׁאֵלָה f. *petitio*, metonymice *id*, *quod petitur* vel *petitum est*, Iud. 8, 24. 1 Sam. 2, 20. 1 Reg. 2, 16. 20. Cum Affixis שְׁאֵלָתִי *petitio mea*, 1 Sam. 1, 27. Esth. 5, 7. 8. c. 7, 3. et (..) mutato, שְׁאֶלָתִי Hiob. 6, 8. שְׁאֵלָתֵךְ *petitio tua*, Esth. 5, 6. c. 7, 2. c. 9, 12. et facta ex Syrismo Syncope, שֵׁלָתֵךְ 1 Sam. 1, 17. שְׁאֵלָתָם *petitio eorum*, Ps. 106, 15.

שְׁאֵלָה vel שְׁאֵלָא f. Chald. *rogatio*, spec. *rogatio consilii* siue *sententiae*: *sententia rogata*, quam et Latini *rogationem* dicunt. In Statu Emphat. שְׁאֶלְתָּא Dan. 4, 14. Sed SCHULTENSIO est *res* siue *negotium* in genere, ex Arab.

מִשְׁאָלָה f. *petitio*, *petitum*. Pl. מִשְׁאָלוֹת *petitiones*, *petita*, in regim. מִשְׁאֲלוֹת Ps. 37, 4. cum Affixo מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ *petitiones tuae*, *petita tua*, Ps. 20, 6.

שָׁאַן *tranquillus*, *securus fuit*, radix inusit. vnde Syr. in Pah. (muta-

(mutato א in Iod, sicut in aliis Verbis, quibus media radicalis א est,) ... *tranquillauit, pacauit.* Indidem fit Verbum Geminatum

שַׁאֲנַן *summe tranquillus fuit* vel *factus est*, Ier. 30, 10. c. 46, 27. c. 48, 11. pl. in pausa שַׁאֲנָנוּ *summe tranquilli facti sunt*, Hiob. 3, 18.

שַׁאֲנָן m. *summa tranquillitas* siue *securitas*, 2 Reg. 19, 28. Ies. 37, 29. it. *summe tranquillus*, Ies. 33, 20. Hiob. 12, 5. Cum Affixo שַׁאֲנַנְךָ *summa securitas tua*, 2 Reg. 19, 28. Ies. 37, 27. pl. שַׁאֲנַנִּים *summe securi*, Ps. 123, 4. Amos. 6, 1. Zach. 1, 15. foem. שַׁאֲנַנּוֹת *summe securae*, Ies. 32, 9. 11. 18.

שַׁלְאֲנַן vid. sub rad. שלה.

שָׁאַס, vnde Part. pl. שֹׁאסַיִךְ, vid. in שסס.

שָׁאַף *anhelauit, adspirauit*, metaphorice *cum anhelitu inhiauit* siue *cupiuit*, German. nach etwas schnappen. Praet. cum Affixo שְׁאָפַנִי *anhelauit me, anhelans mihi inhiauit*, Ps. 56, 2. Part. praes. שׁוֹאֵף *anhelans, adspirans*, Eccles. 1, 5. cum Affixo שֹׁאֲפִי *anhelans me, inhians mihi*, Ps. 56, 4. pl. שֹׁאֲפִים *anhelantes, inhiantes*, Amos. 2, 7. c. 8, 4. Infin. absol. שָׁאֹף *anhelando, inhiando*, scil. inhiant, Ezech. 36, 3. Fut. אֶשְׁאַף *anhelabo, inhiabo*, Ies. 42, 14. cum Vau Conuers. et ה Parag. in pausa וָאֶשְׁאָפָה *et anhelaui, inhiaui*, Ps. 119, 131. תִּשְׁאַף *anheles*, Hiob. 36, 20. יִשְׁאַף *anhelat*, Hiob. 7, 2.

שָׁאַר *reliquus, residuus fuit, superfuit, remansit*, 1 Sam. 16, 11. Niph. praet. נִשְׁאַר *reliquus factus, relictus est*, Gen. 47, 18. Exod. 8, 27. sed בְּאִשָּׁאֵר vid. inter Nomina. Foem. נִשְׁאֲרָה *relicta est*, Ios. 13, 1. Dan. 10, 17. in pausa נִשְׁאָרָה 2 Sam. 14, 7. Part. נִשְׁאָר *reliquus factus, relictus*, Gen. 32, 8. 1 Sam. 9, 24. pl. נִשְׁאָרִים *relicti*, Deut. 7, 20. Ios. 23, 4. foem. נִשְׁאָרָה *relicta, relictum*, 2 Reg. 19, 30. Ies. 37, 31. et נִשְׁאֶרֶת Exod. 10, 5. Ios. 13, 2. pl. נִשְׁאָרוֹת *relictae, relicta*, Zach. 11, 9. c. 12, 14. Fut. יִשָּׁאֵר *relinquetur*, Ies. 11, 11. 16. תִּשָּׁאֵר id. Exod. 10, 26. pl. foem. תִּשָּׁאַרְנָה *relinquentur*, Exod. 8, 9. 11. Hiph. praet. הִשְׁאִיר *reliquum fecit, reliquit*, Exod. 10, 12. Num. 21, 36. pl. הִשְׁאַרְנוּ *reliquum fecimus*, Deut. 2, 34. Infin. הַשְׁאִיר *relinquere*, Esr. 9, 8. Fut. אַשְׁאִיר *reliquum faciam*, 1 Sam. 25, 22. Ier. 50, 20. יַשְׁאִיר *relinquet*, Deut. 28, 51. etc.

שְׁאָר m. *reliquiae, reliquum, residuum*, 1 Chron. 11, 8. Ies. 10, 19. 20. Esth. 9, 12. 16. Esr. 3, 8. Neh. 10, 29. etc.

שְׁאָר m. Chald. id. Dan. 2, 18. Esr. 4, 7. 9. 10. 17. et שְׁאָר Esr. 7, 18. 20. emphat. שְׁאָרָא Dan. 7, 7. 19.

שאר

שְׁאֵר m. *caro*, Pſ. 73, 26. Pſ. 78, 20. 26. Prou. 5, 11. c. 11, 17. Ier. 51, Mich. 3, 2. 3. vulgo ſic dictam volunt, quod poſt animam ſit qua hominis vel animalis *pars*; mihi autem nominis ratio po- à *re ſacrificali* deriuanda eſſe videtur: vt proprie ſit *caro*, ab ſo ſanguine et incenſis ablegminibus *reſidua*, et partim ſacer- tibus, partim poſſeſſoribus ſacrificantibus in cibum cedens; vn- et pro *cibo* ſiue *alimento* ſumitur Exod. 21, 10. per Synecdochen tem deinde de quauis *carne* dicitur. Metonymice transfertur ad *ſanguineos*, qui de eadem *carne* ſunt, Leu. 18, 6. 12. 13. c. 20, 19. 21, 2. c. 25, 49. Num. 27, 11. vt בָּשָׂר Gen. 29, 14. c. 37, 27. Iud. 9, 2. Sam. 19, 13. Ieſ. 58, 7. Cum Affixo שְׁאֵרִי *caro mea*, Pſ. 73, 26. Ier. 51, 35.

שַׁאֲרָה f. *caro*, metonymice *conſanguinitas*; Leuit. 18, 17.

שְׁאֵרִית f. *reliquiae*, *reliquum*, *reſiduum*, Gen. 45, 7. 2 Sam. , 7. 2 Reg. 19, 4. 31. Pſ. 76, 11. Ieſ. 15, 9. etc. et contract. ex Sy- ſmo, שֵׁרִית 1 Chron. 12, 38. Cum Affixo שְׁאֵרִיתְךָ *reliquiae tuae*, *re- luum tuum*, Ieſ. 14, 30. in pauſa שְׁאֵרִיתֶךָ Ezech. 5, 10.

שְׂאֹר m. *fermentum*, Exod. 12, 15. 19. c. 13, 7. Leuit. 2, 11. Deut. , 4. à *feruendo*, vt Lat. *fermentum*, et Graec. ζύμη à ζέειν, ſigni- catione petita à rad. Arab. سار (media *quieſcente*,) *ferbuit*, *ferbuit*. Verba enim, quibus media radicalis א eſt, cum Quie- entibus media interdum eiusdem ſunt ſignificationis; vid. ſupra שֵׂ. Conuenit German. ſauer, vnde Sauerteig.

מִשְׁאֶרֶת f. *mactra*, dici videtur pro מִשְׂאֶרֶת, ש et שׂ permu- tis: quod *in ea maſſa farinae feruescat*. Similis permutatio lit- tarum ש et שׂ occurrit infra ſub rad. שער. Plur. מִשְׁאֲרוֹת *ma- rae*, cum Affixis מִשְׁאֲרוֹתֶיךָ *mactrae tuae*, Exod. 7, 28. מִשְׁאֲרֹתָם *actrae eorum*, Exod. 12, 34.

מִשְׁאֶרֶת f. id. vnde cum Affixo in pauſa מִשְׁאַרְתֶּךָ *mactra tua*; ut. 28, 5. 17.

שָׁבַב Talmudicis *fregit*, Arab. *accendit*, et intranſit. *exar-* Syr. שוב: quo etiam referri poteſt Hebr. Pih. fut. תְּשׁוֹבֵב *exar- ias*, i. e. *iraſceberis*, Pſ. 60, 3. Inde ſunt

שָׁבִיב m. *incenſio*, *flamma*, Hiob. 18, 5.

שְׁבִיב m. Chald. id. emphat. שְׁבִיבָא Dan. 3, 22. pl. שְׁבִיבִין *nmae*, Dan. 7, 9.

שְׁבָבִים m. pl. *fragmenta*, Hoſ. 8, 6. SCHVLTENS intel- t *fragmenta ligni*, quibus *ignis accendi* et foueri ſolet; ſicut ec. φρύγανα dicuntur à φρύγω, et Lat. *cremia* à *cremo*.

שָׁבָה *captiuauit, captiuum cepit, abduxit et tenuit.* Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וְשָׁבָם *et captiuos abducet eos*, Ier. 43, 12. Part. praes. שֹׁבֶה, in plur. שֹׁבִים *captiuantes, captiuos abducentes*, Ies. 14, 2. cum Affixo שׁוֹבֵינוּ *captiuos tenentes nos*, Ps. 137, 3. Part. Pahul שָׁבוּי *in captiuitatem abductus: captiuus*, pl. שְׁבוּיִם *captiui*, Ies. 61, 1. foem. pl. שְׁבֻיוֹת *captiuae*, Gen. 31, 26. Infin. constr. שְׁבוֹת *in captiuitatem abducere*, Obad. 1, 11. Imper. שְׁבֵה (pro שְׁבֵה) *in captiuitatem abduc*, Iud. 5, 12. Fut. יִשְׁבֶּה, per Apocopen cum Vau Conuers. וַיִּשְׁבְּ *et in captiuitatem abduxit*, Num. 21, 1. foem. תִּשְׁבֶּה, cum Affixo et Nun Epenthet. in pausa תִּשְׁבֶּךָּ *captiuum tenebit te*, Num. 24, 22. pl. וַיִּשְׁבּוּ *et captiuarunt*, Num. 31, 9. 1 Sam. 30, 2. Niph. praet. נִשְׁבָּה *captiuus abductus est*, Gen. 14, 14. Exod. 22, 9. pl. נִשְׁבּוּ *captiui abducti, captiuae abductae sunt*, 1 Sam. 30, 3. 5. Ezech. 6, 9.

שְׁבוֹ m. vulgo *amethystus*, aliis *achates*; rectius *chrysoprasius, gemma viridis, splendore aureo renitens*, Exod. 28, 19. c. 39, 10. sic dicta à *renitendo*, ex significatione radicis Arab. שבא *renituit*.

שְׁבִי m. *captiuatus, in captiuitatem abductus, captiuus*, vnde cum Affixo שְׁבִיכֶם *captiuus vester*, Num. 31, 19. foem. שְׁבִיָּה *captiuata, captiua*, Ies. 52, 2.

שְׁבִי m. *captiuitas*, Deut. 21, 13. 2 Chron. 6, 3. Esr. 2, 1. c. 9, 7. Neh. 7, 6. c. 8, 17. metonymice ipsi *captiui: turba captiua*, Num. 31, 12. Deut. 21, 10. Iud. 5, 12. Ies. 20, 4. Ps. 68, 19. etc. in pausa שֶׁבִי Num. 21, 2. Deut. 28, 41. Cum Affixis שִׁבְיוֹ *captiua turba eius*, Deut. 21, 10. שִׁבְיָהּ *captiuitas sua*, Deut. 21, 13. שֶׁבְיְךָ *captiua turba tua*, Iud. 5, 12. שִׁבְיָם *captiuitas eorum* vel *sua*, Ier. 30, 10. 2 Chron. 6, 37.

שִׁבְיָה f. *captiuitas*, Neh. 3, 36. Ier. 48, 46. metonymice ipsi *captiui: turba captiua*, Deut. 21, 11. c. 32, 42. 2 Chron. 28, 5. 11. 13. 14. 15.

שִׁיבָה f. id. petita Forma à שׁוּב, in regim. שִׁיבַת Ps. 126, 1. Aliud vid. sub ישׁב.

שְׁבוּת f. id. Ps. 14, 7. Ier. 30, 3. 18. c. 49, 6. Hos. 6, 11. Amos 9, 14. cum Affixo שְׁבוּתְךָ *captiuitas tua*, Deut. 30, 3.

שְׁבִית f. id. Num. 21, 29. Cum שְׁבוּת frequenter in Kri et Kethibh permutatur, vt Ier. 29, 14. c. 49, 30. Ezech. 16, 53. c. 39, 25. Zeph. 2, 7. Ps. 85, 2. Hiob. 42, 10. Thren. 2, 14. Cum Affixo שְׁבִיתְהֶן *captiuitas illarum*, sec. Kri Ezech. 16, 53.

שָׁבַח in Kal inusit. Pih. שִׁבַּח in genere *mulsit, demulsit, permulsit*, spec. 1) *laudauit*, q. d. *laudibus mulsit*, quod Lat. dixit PACVVIVS

vivs. 2) *leniuit, sedauit, mitigauit*, eo sensu, quo Lat. dicitur *mulcere fluctus* et *procellas, permulcere iram*, etc. Praet. שִׁבַּחְתִּי *laudaui*, Eccles. 8, 15. Infin. שַׁבֵּחַ *laudando*, scil. *laudaui*, Eccles. 4, 2. Imper. foem. שַׁבְּחִי *lauda*, Ps. 147, 12. pl. cum Affixo שַׁבְּחוּהוּ *laudate eum*, Ps. 117, 1. Fut. cum Affixo תְּשַׁבְּחֵם *sedas eos*, Ps. 89, 10. יְשַׁבַּח *laudabit*, Ps. 145, 4. sed cum Affixo et Nun Epenthet. יְשַׁבְּחֶנָּה *sedat eam*, Prou. 29, 11. pl. יְשַׁבְּחוּן, vnde cum Affixo יְשַׁבְּחוּנְךָ *laudabunt te*, Ps. 63, 4. Tales Formas cum Nun ante Affixa ex Syrismo vulgo deducunt; sed *stylo Poëtico* eas tribuit RVSCHATVS in *Gram. Hebr.* p. 251. Hiph. part. מַשְׁבִּיחַ *sedans*, Ps. 65, 8. Hithpah. infin. הִשְׁתַּבֵּחַ (pro הִתְשַׁבֵּחַ) *laudare se, gloriari*, Ps. 106, 47. 1 Chron. 16, 35.

שַׁבַּח Chald. Pah. *laudauit*. Praet. שַׁבַּחְתָּ *laudasti*, Dan. 5, 23. שַׁבְּחֵת *laudaui*, Dan. 4, 31. pl. שַׁבַּחוּ *laudarunt*, Dan. 5, 21. part. praes. מְשַׁבַּח *laudans*, Dan. 2, 23. c. 4, 34.

שֵׁבֶט et frequentius שֶׁבֶט com. 1) *virga, baculus*, Exod. 21, 20. 2 Sam. 7, 14. Prou. 10, 13. c. 13, 24. Ies. 28, 26. quod sit *extensionis et inclinationis* Medium, (sicut Graec. σκῆπτρον est à σκήπτω *innitor*,) à rad. Syr. שבט *extendit: extendit se*. Conf. suis locis מַטֶּה, חֲנִית et מִשְׁעָן. Metonymice notat *hastile* vel potius *spiculum*, ex *baculo* factum, 2 Sam. 18, 14. quo cum conuenit Lat. *spatha*, genus *gladii*. Specialiter designat *baculum principis* siue *sceptrum*, Esth. 4, 11. Amos. 1, 5. 8. metonymice *imperium, dominatum*, Gen. 49, 10. Num. 24, 17. Ps. 125, 3. Ies. 14, 5. Zach. 10, 11. it. *baculum* siue *virgam pastoris*, Leuit. 27, 32. Ps. 23, 4. Mich. 7, 14. et *virgam metientium* siue *perticam mensoriam*, metonymice *portionem*, eiusmodi *pertica demensam*, sec. quosdam Ps. 74, 2. Ier. 10, 16. c. 51, 19. 2) *tribus*, q. d. *extensio* et *augmentatio familiae*, (conf. מִשְׁפָּחָה,) Gen. 49, 16. 28. Exod. 28, 21. Deut. 29, 21. c. 33, 8. Ios. 4, 5. 8. c. 24, 1. Iud. 18, 1. etc. Cum Affixo שִׁבְטְךָ *virga* siue *baculus tuus*, Ps. 23, 4. Mich. 7, 14. pl. שְׁבָטִים *tribus*, Ios. 13, 7. 2 Sam. 18, 14. in regim. שִׁבְטֵי Gen. 49, 16. 28. Exod. 24, 4. Cum Affixis שְׁבָטֶיךָ *tribus tuae*, Deut. 12, 14. c. 16, 18. שִׁבְטֵיהֶם *tribus eorum*, Ezech. 45, 8.

שְׁבַט vel שֵׁבֶט com. Chald. *tribus*, in plur. שִׁבְטִין *tribus*, in regim. שִׁבְטֵי Esr. 6, 17.

שְׁבָט m. *mensis* anni ecclesiastici vndecimus, Ianuario nostro ex parte respondens, Zach. 1, 7. à *frigore*, (vt בְּבָלוֹ,) coll. rad. Arab. سبط *febri frigida laborauit*.

שׂוֹבֶךְ m. *perplexitas*, 2 Sam. 19, 8. à rad. סבך *plexuit*, *implexuit*, *perplexuit*, *implicauit*. Vid. סבך.

שְׂבָךְ m. in pl. שְׂבָכִים *reticula plexa*, 1 Reg. 7, 17.

שְׂבָכָה f. *opus plexum* et *reticulatum*, 1 Reg. 7, 17. 18. 20. 22. 2 Reg. 25, 17. Ier. 52, 22. 23. 2 Chron. 4, 13. spec. *rete*, Hiob. 18, 8. *clatbrum*, *transenna*, vt Arab. شباكة, 2 Reg. 1, 2. pl. שְׂבָכוֹת *opera plexa*, *reticula*, 1 Reg. 7, 22. 41. 2 Chron. 4, 12. 13.

שַׂבְּכָא f. Chald. *sambuca*, Dan. 3, 7. 10. 15. idem quod סַבְּכָא, quod vid. suo loco.

שָׁבַל *processit*, *progressus est*, idque vel *crescendo*, vel *fluendo*, vel *eundo*, Hebraeis inusit. Syr. in Pahel *procedere fecit*, *duxit*, *deduxit*. Inde sunt

שְׁבִיל m. *semita*, *via*, qua *proceditur*. Cum Affixo שְׁבִילְךָ *semita tua*, sec. Kri, Ps. 77, 20. sed Kethibh habet שְׁבִילֶיךָ *semitae tuae*. Plur. שְׁבִילִים *semitae*, *viae*, in regim. שְׁבִילֵי sec. Kri Ier. 18, 15. sed Kethibh habet שְׁבוּלֵי vel שְׁבוּלֵי, à sing. שְׁבוּל vel שְׁבוֹל.

שֹׁבֶל m. Ies. 47, 2. idem quod Arab. سبولة *coma*, *caesaries*, à *fluendo*: quo sensu *fluere* de *crinibus* etiam dixit TIBVLLVS, *fluenter abundare* APVLEIVS. Alii de *pede* vel *crure*, *gressus* Medio, exponunt.

שַׁבְּלוּל m. *termes*, à *crescendo*. Pl. שִׁבֳּלִים *termites*, in regim. שִׁבֲּלֵי Zach. 4, 12. cum (ֲ) sub בּ; ad insinuandum (ֲ) originarium.

שִׁבֹּלֶת f. 1) *fluxus aquae*, *fluentum*, (Ephraimitice סִבֹּלֶת,) Iud. 12, 6. Ps. 69, 3. 16. Ies. 27, 12. 2) *spica*, Hiob. 24, 24. pl. masc. שִׁבֳּלִים *spicae*, Gen. 41, 5. 6. 7. 22-27. Ruth. 2, 2. Ies. 17, 5.

שַׁבְּלוּל m. *limax*, *cochlea*, Ps. 58, 9. BOCHARTO aliisque compositum ex ישב *habitauit*, et ex בְּלוּל *in cochlea*: quod in *testa*, *graduum* instar *inflexa*, *habitet*.

שְׁבִיסִים pl. masc. Ies. 3, 18. τοῖς LXX ἐμπλόκια *plectae*, Haarzöpffe: quomodo conuenit Chald. שבש *implicauit*, et Syr. שבש *confudit*, *miscuit*. KIMCHIO est *vestimentum* factum *opere* תַּשְׁבֵּץ i. e. *tessellato*. *Calceamentorum* genus *reticulatum* intelligit HOHEISELIVS in *Obseruat. Philol.* ad l. c. *bullas*, ad *solis* imaginem efformatas, Celeb. SCHROEDERVS de *Vestitu mulierum Hebr.* c. 2. quale ornamentum Arab. dicitur شميسة, ב et מ sic permutatis. Plura vid. apud CHR. GOTTL. BLVMBERGIVM in pec. *Dissert.* de h. n.

שָׁבַע *iurauit*, in Kal inusit. licet Nomina שְׁבוּעָה *iuratio*, et

שְׁבוּעָה iuramentum, inde superfint. Nam שְׁבוּעַ potius à Nomine שֶׁבַע formatum est. Niph. praet. נִשְׁבַּע alter alteri iurauit vel iuramento sese obstrinxit, (sensu reciproco,) Gen. 24, 7. Exod. 13, 11. pl. נִשְׁבְּעוּ mutuo sibi iurarunt vel iuramento sese obstrinxerunt, Gen. 21, 31. Ios. 9, 18. in pausa נִשְׁבָּעוּ Ps. 102, 9. 2 Chron. 15, 15. Part. נִשְׁבָּע iurans, Ps. 63, 12. Eccles. 9, 2. pl. נִשְׁבָּעִים iurantes, Ies. 48, 1. Amos. 8, 14. foem. נִשְׁבַּעַת id. Ies. 19, 18. Inf. הִשָּׁבַע iurare, Ier. 7, 9. c. 12, 16. et הִשָּׁבֵעַ iurando, Num. 30, 3. Imper. cum Paragog. הִשָּׁבְעָה iura, Gen. 21, 23. 1 Sam. 24, 21. Fut. אִשָּׁבַע iurabo, Gen. 21, 24. sed וָאִשָּׁבַע et iuraui, 1 Reg. 2, 8. Ezech. 16, 8. יִשָּׁבַע iurabit, iuret, Leuit. 5, 24. 1 Reg. 1, 51. foem. תִּשָּׁבַע id. Leuit. 5, 4. etc. Hiph. praet. הִשְׁבִּיעַ iurare fecit siue iussit, adiurauit, Exod. 13, 19. 1 Sam. 14, 29. הִשְׁבַּעְתִּי adiuraui, Cant. 2, 7. c. 3, 5. Part. cum affixo in pausa מַשְׁבִּעֶךָ adiurans te, 1 Reg. 22, 16. 2 Chron. 18, 15. Infin. הַשְׁבִּיעַ adiurare, 1 Sam. 14, 28. c. 20, 17. et הַשְׁבֵּעַ adiurando, Exod. 13, 19. 1 Sam. 14, 29. Fut. cum Vau Conuers. וָאַשְׁבִּיעַ et adiuraui, Ier. 5, 7. sed וַיַּשְׁבַּע et adiurauit, Gen. 50, 25. Ios. 6, 26. cum Affixo וַיַּשְׁבִּעֵנִי et adiurauit me, Gen. 24, 37. pl. תַּשְׁבִּיעוּ adiurabitis, adiuretis, Ios. 23, 7.

שָׁבוּעַ m. iuratio. Pl. שְׁבֻעִים iurationes, in regim. שְׁבֻעֵי Ezech. 21, 28. vbi iurationes iuramentorum sunt iuramenta iurata.

שְׁבוּעָה f. iuramentum, Leuit. 5, 4. Ios. 9, 20. Iud. 21, 5. 1 Sam. 14, 27. etc. et שְׁבֻעָה Gen. 26, 3. Num. 5, 21. c. 30, 3. 11. Deut. 7, 8. etc. In regim. שְׁבוּעַת Eccles. 8, 2. et שְׁבֻעַת Exod. 22, 10. Num. 5, 21. 1 Sam. 21, 7. etc. cum Affixo שְׁבוּעָתוֹ iuramentum suum, Ps. 105, 9. 1 Chron. 16, 16. pl. שְׁבֻעוֹת iuramenta, Ier. 5, 24. Ezech. 21, 28. Habac. 3, 8.

שֶׁבַע masc. (saltem terminatione,) Numerale Cardinale, septem, Gen. 5, 7. 25. 31. Exod. 2, 16. Leuit. 4, 6. Num. 13, 22. Deut. 7, 1. etc. it. septimus, Gen. 23, 1. 1 Reg. 16, 10. 15. 2 Reg. 13, 10. c. 15, 10. et aduerbialiter, septies, Ps. 119, 164. septuplo, Leuit. 26, 18. 21. per Synecdochen pro multo et frequentiori, vt Ies. 4, 1. Ezech. 39, 9. 12. Prou. 24, 16. Sic dicitur q. numerus, quo iuratur: quia iuramenta septem testibus siue pignoribus confirmabantur, coll. Gen. 21, 28. 29. 30. Sic HERODOTVS L. VIII. Arabum foedera describens, 7 lapides sanguine tinctos allegat, et HOMERVS Iliad. IX. 243. Agamemnonem, Achilli iusiurandum praestantem, inducens, 7 tripodes dono illi misisse, memorat. Conf. IAC. LYDIVS Differt. de iureiurando c. 4. §. 8. et OMEISIVS de Numero

septe-

septenario. Vulgo tamen Verbum שָׁבַע ab hoc *Numerali* שֶׁבַע deflexum putatur. Foem. (saltem terminatione,) שִׁבְעָה *septem*, Gen. 7, 4. Exod. 25, 37. c. 37, 23. Num. 23, 1. c. 29, 32. etc. it. *septimus*, Gen. 7, 11. c. 8, 4. 14. 2 Reg. 15, 8. Ezech. 45, 20. et geminatum, שִׁבְעָה שִׁבְעָה *septem septem*, i. e. *septena*, (*distributiue*,) vt Gen. 7, 2. Per Synecdochen sumitur pro *multo* et *frequentiori*, 1 Sam. 2, 5. Ruth. 4, 15. Ier. 15, 9. In regim. שִׁבְעַת Gen. 8, 10, 12. Exod. 7, 25. Dual. שִׁבְעָתַיִם non *duplum* Singularis exprimit, sed eiusdem repetitas vices: *septuplum*, *septies*, Gen. 4, 15. 24. Ps. 12, 7. Ps. 79, 12. Prou. 6, 31. Ies. 30, 26. et seq. Kethibh 2 Sam. 21, 9. vbi Kri habet שִׁבְעָתָם *septem illi*.

שְׁבַע m. id. Forma Chaldaica, in regim. vsitata, Gen. 5, 26. 31. Num. 4, 36. Iud. 20, 15. 16. 2 Sam. 10, 18. etc. Inde fit

שִׁבְעִים pl. *septuaginta*, Gen. 5, 12. Exod. 1, 5. Num. 5, 13. Iud. 1, 7. etc. et aduerbialiter, *septuagies*, Gen. 4, 24.

שִׁבְעַת f. vnde cum Affixo שִׁבְעָתָם *septem illi*, q. d. *heptas illorum*, sec. Kri 2 Sam. 21, 9. sed Kethibh habet שִׁבְעָתַיִם *septuplum*; scil. loco vnius Sauli, hac in causa rei.

שִׁבְעַת foem. (saltem terminatione,) Chald. *septem*, Dan. 3, 19. 4, 13. 20. 22. 29. in regim. שִׁבְעַת Esr. 7, 14.

שִׁבְעָנָה occurrit Hiob. 42, 13. cum Nun, quod vulgo pro *Epenthetico* habetur; sicut in בְּשְׁנָה Hos. 10, 6. יְשַׁכְנוּ 1 Sam. 14, 39. Esth. 3, 8. et קָבְנוֹ Num. 23, 13. Potest tamen etiam esse *Augmentatiuum*, cum ה Paragog. q. d. *omnino septem*, *vsque adeo septem!*

שָׁבוּעַ (formatum à שֶׁבַע,) m. *septimana*, q. d. *septata*, i. e. *in 7 dies diuisa* siue 7 *diebus constans*, Dan. 9, 27. In regim. שְׁבֻעַ Gen. 29, 27. 28. Dual. שְׁבֻעַיִם *duae septimanae*, Leuit. 12, 5. Plur. masc. שָׁבֻעִים (manente (ֻ), distinctionis ergo à שְׁבֻעִים *iurationes*,) *septimanae*, Dan. 9, 24. 25. 26. c. 10, 2. 3. plur. foem. שָׁבֻעוֹת (manente similiter (ֻ), vt differat à שְׁבֻעוֹת *iuramenta*,) *septimanae*, Exod. 34, 22. Deut. 16, 9. 10. 16. 2 Chron. 8, 13. sed in regim. שְׁבֻעֹת Ier. 5, 24. Ezech. 45, 31. cum Affixo שָׁבֻעֹתֵיכֶם *septimanae vestrae*, Num. 28, 26.

שְׁבִיעִי (tanquam à שְׁבִיעַ) m. Adiectiuum *Numerale Ordinale*, *septimus*, Gen. 2, 2. 3. Exod. 12, 15. 16. Leu. 13, 5. 6. Num. 6, 9. Deut. 5, 14. etc. foem. שְׁבִיעִית *septima*, *septimum*, Exod. 21, 2. Leu. 23, 16. Deut. 15, 12. Ios. 6, 16. etc.

שָׂבַע et שָׂבֵעַ *satur fuit* vel *factus est*, *saturatus*, *satiatus est*.

est. Praet. foem. שָׂבַעַתְּ (cum (ַ) Furtiuo sub ע, pro שָׂבַעַתְּ;) *saturata es*, Ezech. 16, 28. 29. pl. שָׂבְעוּ *saturati sunt*, Hos. 13, 5. in pausa שָׂבָעוּ Ies. 9, 9. Infin. absol. שָׂבוֹעַ *satiando*, 2 Chron. 31, 10. Ioël. 2, 27. infin. constr. שְׂבֹעַ *saturari*, Exod. 16, 8. Thren. 5, 6. Imp. שְׂבַע *satiare*, *satia te*, Prou. 20, 13. Fut. אֶשְׂבַּע *saturabor*, Prou. 30, 9. cum ה Parag. אֶשְׂבְּעָה Ps. 17, 15. תִשְׂבַּע *satiaberis*, Mich. 6, 16. cum Affixo et Nun Epenthet. תִּשְׂבָּעֶנּוּ *satieris illo*, Prou. 25, 26. יִשְׂבַּע *satiabitur*, *satiatur*, Prou. 12, 11. 14. Eccl. 5, 9. pl. יִשְׂבְּעוּ *satiabuntur*, *satiantur*, Ps. 17, 14. Hiob. 27, 14. in pausa יִשְׂבָּעוּ Ps. 37, 9. Prou. 1, 31. cum Nun Parag. יִשְׂבְּעוּן Ps. 104, 28. Pih. שִׂבַּע *saturum fecit*, *saturauit*, *satiauit*. Imper. cum Affixo שַׂבְּעֵנוּ *satura nos*, Ps. 90, 14. fut. pl. in pausa יְשַׂבֵּעוּ *saturabunt*, Ezech. 7, 19. Hiph. praet. הִשְׂבִּיעַ *satiauit*, Ps. 107, 9. הִשְׂבַּעְתְּ *satiasti*, Ezech. 27, 33. Part. מַשְׂבִּיעַ *satians*, Ps. 103, 5. Ps. 145, 16. Infin. הַשְׂבִּיעַ *satiare*, Hiob. 38, 27. Fut. אַשְׂבִּיעַ *saturabo*, Ps. 132, 15. תַּשְׂבִּיעַ *saturabis*, Ies. 58, 18. יַשְׂבִּיעַ, cum Affixo יַשְׂבִּיעֵם *saturabat illos*, Ps. 105, 40.

שָׂבֵעַ m. *satur*, Gen. 25, 8. Prou. 19, 23. in regim. שְׂבַע Gen. 35, 29. Deut. 33, 23. pl. שְׂבֵעִים *saturi*, 1 Sam. 2, 5. foem. שְׂבֵעָה *satura*, Prou. 3, 10.

שָׂבָע (Nomen *Effectus*,) m. *satietas*, *saturationis* Effectus, Gen. 49, 30. 31. 34. 47. 53. Eccles. 5, 11.

שֹׂבַע m. *saturitas*, *satietas*, Exod. 16, 3. Leuit. 25, 19. c. 26, 5. Ps. 16, 11. Ps. 78, 25. Prou. 13, 25. cum Affixo in pausa שָׂבְעֶךָ *saturitas tua*, Deut. 25, 23.

שִׂבְעָה f. id. Ruth. 2, 18. Ies. 23, 18. Ezech. 39, 19. Hagg. 1, 4. cum Affixo שָׂבְעָתֵךְ *saturitas tua*, Ezech. 16, 25.

שִׂבְעָה f. id. in regim. שִׂבְעַת Ezech. 16, 49.

שָׁבַץ proprie *miscuit*, *confudit*, vt Syr. hinc *alterum alteri interseruit* siue *inclusit*, *intertexuit*, vulgo *ocellatum* siue *tessellatum fecit*. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְשִׁבַּצְתָּ *et intertexes* vel *tessellatum facies*, Exod. 28, 39. Pyh. part. plur. מְשֻׁבָּצִים *interserti*, *inclusi*, ae, Exod. 28, 20.

שָׁבָץ m. 2 Sam. 1, 9. *perturbatio*, *confusio animi*, *horror*, quo cum conueniunt Chald. שבש, Arab. سبس et غبس *conturbatus est*. Quibusdam idem est cum *tunica* תַּשְׁבֵּץ i. e. *ocellata*. Conf. BRAVNIVS de *Vest. sacerdot. Hebr.* L. I. c. 17. §. 261. seq. et Celeb. N. W. SCHROEDERVS de *Vestitu mulierum Hebr.* p. 22.

מִשְׁבְּצוֹת pl. foem. 1) *fundae* siue *palae*, quibus gemmae *interse-*

terseruntur siue *includuntur*, Exod. 28, 11. 13. 14. 25. c. 39, 13. 16. 2) *vestes*, quibus aurum *intertextum est*, vel *ocellatae*, Ps. 45, 14.

תַּשְׁבֵּץ (cum ת Heemantico notionis *reciprocae*,) m. *intertextio*, vulgo *ocellatio*, q. d. *mixtio vnius cum altero*, Exod. 28, 4.

שְׁבַק Chald. *reliquit*, *siuit*. Inf. מִשְׁבַּק *relinquere*, Dan. 4, 23. Imper. pl. שְׁבֻקוּ *relinquite*, *sinite*, Dan. 4, 12. 20. Ithpehel fut. foem. תִּשְׁתְּבִק (pro תִּתְשְׁבִק) *relinquetur*, Dan. 2, 44.

שָׁבַר *fregit*, *diffregit*, *effregit*, *perfregit*. Metaphorice 1) *destruxit*, *perdidit*, Ies. 24, 10. Ier. 19, 11. c. 51, 8. Dan. 8, 25. c. 11, 4. 20. 22. 2) *contristauit*, *dolore affecit*, *afflixit*, maxime cum רוּחַ et לֵב, Lat. *animum fregit*, (Graec. ἐμοὶ κατεκλάσθη ἦτορ dixit HOMERVS,) Ies. 61, 1. Ier. 8, 21. Ps. 34, 19. Ps. 51, 19. Ps. 69, 21. Ps. 147, 3. 3) *vi sua priuauit*, (vt Graec. θραύω et Lat. *frango*,) *curuando*, *domando*, *compescendo* et *sedando*, Leuit. 26, 19. Ps. 104, 11. Hos. 2, 20. Semel ex Arab. *dimensus est*, Hiob. 38, 10. coll. Ies. 40, 12. Sed significatio *annonam emendi*, Gen. 41, 57. c. 42, 3. 5. 7. 10. c. 43, 2. 20. Deut. 2, 6. Ies. 55, 1. et *vendendi*, Gen. 41, 56. c. 42, 6. Deut. 2, 28. Amos. 8, 5. 6. Prou. 11, 26. petita est à Nomine שֶׁבֶר *annona*; diuerso tamen respectu. Praet. cum Affixo שְׁבָרֵךְ *fregit te*, Ezech. 27, 26. שָׁבַרְתִּי *fregi*, Ier. 28, 2. Ezech. 48, 38. sed Ier. 2, 20. LXX et Vulgatus acceperunt in 2 pers. foem. cum Iod Parag. (quae Forma frequentissime in Kethibh occurrit, vt suis locis notamus,) *fregisti*: et sic quoque MOERLIVS in *Scholiis Philol.* Part. praes. שֹׁבֵר *frangens*, Ps. 29, 5. Ier. 49, 35. sed pl. שֹׁבְרִים *ementes*, Gen. 47, 14. Pahul שָׁבוּר *fractus*, *fractum*, Leuit. 22, 22. pl. שְׁבוּרִים *fracti*, in regim. שְׁבוּרֵי Ps. 147, 3. Infin. constr. שְׁבֹר *frangere*, *effringere*, Gen. 19, 9. Ier. 28, 12. it. *emere*, Gen. 41, 57. c. 42, 3. 5. cum Affixo שִׁבְרִי τὸ *frangere meum*, Leu. 26, 26. Ezech. 30, 18. Imp. שְׁבֹר *frange*, Ps. 10, 15. cum Affixo שָׁבְרֵם *frange vos*, Ier. 17, 18. sed pl. שִׁבְרוּ *emite*, Gen. 42, 2. c. 43, 2. Ies. 55, 1. Fut. אֶשְׁבֹּר *frangam*, Ier. 19, 11. Hos. 2, 3. וָאֶשְׁבֹּר *et fregi*, Leuit. 26, 13. it. *et demensus sum*, Hiob. 38, 10. יִשְׁבֹּר *franget*, Ies. 42, 3. Ier. 19, 11. sed וַיִּשְׁבֹּר *et vendidit*, Gen. 41, 56. pl. cum ה Paragog. נִשְׁבְּרָה *emimus*, Gen. 43, 4. תִשְׁבְּרוּ *frangetis*, Exod. 12, 46. in pausa תִשְׁבֹּרוּ Leuit. 11, 33. it. תִּשְׁבְּרוּ *emetis*, Deut. 2, 6. Niph. praet. נִשְׁבַּר *fractus*, *fractum est*, Exod. 22, 10. Ies. 14, 25. et sensu reciproco atque *mutuo*, (sicut alias in Hithpah.) *alter alterum fregit* et *contriuit*, vnde נִשְׁבַּרְתִּי *mutuo contritus sum et contriui*, Ezech. 6, 9. conf. de Verbis *mutuae collisionis* in Hithpah. *Arcan. Form.* p. 524.

. 524. pl. נִשְׁבְּרוּ *fracti, ae, sunt*, 2 Chron. 14, 12. Ier. 22, 20. c. 1, 30. et sec. Kri 1 Reg. 22, 49. vbi Kethibh habet נִשְׁבְּרָה in sing. *distributiue* intelligendo. Part. נִשְׁבָּר *fractus, um*, Ps. 51, 19. pl. נִשְׁבָּרִים *fracti*, Ier. 2, 13. in regim. נִשְׁבְּרֵי Ps. 34, 19. Ies. 61, 1. foem. נִשְׁבָּרָה *fractus, a*, Ps. 51, 19. et נִשְׁבֶּרֶת Ezech. 27, 34. Dan. 8, 22. Infin. הִשָּׁבֵר *frangi*, Ion. 1, 4. Fut. תִּשָּׁבֵר *frangeris*, Ezech. 29, 7. et תִּשָּׁבֵר Ezech. 32, 28. יִשָּׁבֵר *frangetur*, Leuit. 6, 21. Prou. 6, 15. pl. in pausa יִשָּׁבֵרוּ *frangentur*, Dan. 11, 22. foem. תִּשָּׁבַרְנָה id. Ps. 37, 15. 17. Ies. 27, 11. Pih. praet. שִׁבֵּר *penitus fregit, confregit*, Exod. 9, 25. et שִׁבַּר Ps. 76, 4. Ies. 21, 9. pl. שִׁבְּרוּ *fregerunt*, 2 Reg. 11, 18. Ier. 52, 7. in pausa שִׁבֵּרוּ 2 Chron. 23, 17. Part. מְשַׁבֵּר *confringens*, 1 Reg. 19, 11. Infin. שַׁבֵּר *frangendo*, Exod. 23, 24. Fut. אֲשַׁבֵּר *frangam*, Ies. 45, 2. תְּשַׁבֵּר *franges, frangis*, Exod. 23, 24. Ps. 48, 8. יְשַׁבֵּר *frangit, frangebat*, Ps. 46, 10. Ies. 48, 13. pl. in pausa תְּשַׁבֵּרוּ *frangetis*, Deut. 7, 5. et simul cum Nun Paragog. תְּשַׁבֵּרוּן Exod. 34, 13. Hiph. הִשְׁבִּיר *annonam vendidit*, it. *frangere* vel *frangi fecit*, eo sensu, quo Graec. ῥήγνυσθαι et Lat. *rumpi, rumpere se, erumpere* dicitur, it. *annonam vendidit*, q. d. *emere fiuit*. Part. מַשְׁבִּיר *vendens*, Gen. 42, 6. Prou. 11, 26. Fut. אַשְׁבִּיר *frangere* i. e. *erumpere faciam*, Ies. 66, 9. sed תַּשְׁבִּירֵנִי *vendes mihi*, Deut. 2, 28. pl. נַשְׁבִּיר *vendemus*, Amos. 8, 6. cum ה Paragog. נַשְׁבִּירָה Amos. 8, 5. Hoph. praet. הָשְׁבַּרְתִּי *fractus sum dolore*, Ier. 8, 21.

שֶׁבֶר m. et ter שֵׁבֶר Ies. 30. 14. c. 65, 14. Amos. 6, 6. 1) *fractio, fractura*, Leu. 21, 18. c. 24, 20. Ies. 30, 14. metaphorice *dolor, cruciatus*, Prou. 15, 4. (vbi tamen alii sensum proprium retinent, reddentes: *fractio per ventum*,) it. *afflictio, calamitas, aerumna*, Ies. 30, 13. c. 51, 19. c. 60, 18. Ier. 4, 6. 20. c. 6, 14. c. 8, 11. 21. c. 30, 12. 15. Thren. 2, 11. c. 3, 47. Nah. 3, 19. etc. *terror*, Hiob. 41, 17. (vocabula enim *frangendi* passim ad *terrorem* referuntur,) *destructio, perditio, excidium*, Prou. 16, 18. Ies. 1, 26. c. 18, 12. *solutio, explicatio*, alias פֵּשֶׁר, q. d. *fractio corticis, enucleatio*, Iud. 7, 15. 2) *annona, frumentum*, Gen. 42, 1. 2. 19. 26. c. 43, 2. c. 44, 2. c. 47, 14. Exod. 8, 5. Neh. 10, 32. q. d. *fractio* siue *sedatio famis*, coll. Verbo Ps. 104, 11. vel quia *mola frangitur*; sicut Graec. ἀκταὶ *fruges*, dicuntur ab ἄγω *frango*, et *molis frangere* pro *molere* dixit PLINIVS: hinc Graec. μυλόκλαστος *mola fractus*, i. e. *molitur*. Cum Affixo שִׁבְרוֹ *fractio, perditio, exscidium eius*, Iud. 7, 15. it. *annona eius*, Gen. 44, 2. plur. שְׁבָרִים *fractiones*, i. e. *terrores*, Hiob. 41, 17. cum Affixo שְׁבָרֶיהָ *fracturae eius*, Ps. 60, 4.

שִׁבָּרוֹן m. *fractio totalis*, *contritio*, metaphorice *destructio*, *perditio*, *excidium*, Ier. 17, 18. it. *dolor*, vnde in regim. שִׁבְּרוֹן (pro שִׁבָּרוֹן) Ezech. 21, 11.

מַשְׁבֵּר m. *matrix*, *locus*, *per quem* foetus *erumpit*, vel *quem* foetus *frangit* et *aperit*, dum nascitur, (vid. rad. in Hiph.) al. *os matricis*, quod in partu *frangitur* et *separatur*, 2 Reg. 19, 3. Ies. 37, 3.

מִשְׁבָּר m. 1) id. in regim. מִשְׁבַּר Hos. 13, 13. vt vulgo exponitur; sed *fractionem*, *contritionem*, *perditionem* intelligit KROMAYERVS in *Specim. fontium S. S. apertorum* ad h. l. 2) pl. מִשְׁבָּרִים *fluctus*, *quibus* naues *confringuntur*, coll. rad. 1 Reg. 22, 49. 2 Chron. 20, 37. Ps. 48, 8. vel q. d. *fractiones aquae*, eo sensu, quo Lat. *frangi* dicuntur *fluctus*, *gurges*, *vnda*, *aequor* sine *mare* etc. conf. pluribus *Arcan. Form.* p. 512. In regim. מִשְׁבְּרֵי 2 Sam. 22, 5. Ps. 93, 7. cum Affixo מִשְׁבָּרֶיךָ *fluctus tui*, Ps. 42, 8. Ps. 88, 8. Ion. 2, 4.

שָׂבַר *spectauit*, *respexit* ad aliquid, id vel *considerans* et *explorans*, (vt Arab. سبر,) quomodo cum ב construitur, vt in Kal; vel *desiderans* et *exspectans*: quomodo cum ל et אֶל construitur, vt in Pih. Part. praes. שֹׂבֵר *considerans*, *explorans*, Neh. 2, 13. 15. Pih. praet. שִׂבַּרְתִּי *exspectaui*, Ps. 119, 166. pl. שִׂבְּרוּ *exspectarunt*, *sperarunt*, Esth. 9, 1. Fut. pl. תְּשַׂבֵּרְנָה *exspectabitis*, Ruth. 1, 13. יְשַׂבְּרוּ *exspectabunt*, Ies. 38, 18. in pausa יְשַׂבֵּרוּ *exspectant*, Ps. 145, 15. et simul cum Nun Paragog. יְשַׂבֵּרוּן Ps. 104, 27.

שֶׂבֶר m. *exspectatio*, *spes*. Cum Affixis שִׂבְרִי *exspectatio mea*, Ps. 119, 117. שִׂבְרוֹ *exspectatio*, *spes eius*, Ps. 146, 5.

שָׁבַשׁ Chald. vnde Ithpahal part. pl. מִשְׁתַּבְּשִׁין (pro מִתְשַׁבְּשִׁין) *confusi*, *perturbati*, *perplexi*, Dan. 5, 9. Vid. supra שָׁבַץ.

שָׁבַת *cessauit*, siue *ab opere* et *labore*: *quieuit*, *feriatus est*, Gen. 2, 2. 3. Exod. 23, 12. c. 34, 21. c. 36, 30. siue *ab existendo*: *esse desiit*, Gen. 8, 22. Ios. 5, 12. Prou. 22, 10. Ies. 14, 5. c. 24, 8. Ier. 31, 35. Neh. 6, 3. etc. Praet. foem. שָׁבְתָה *quieuit*, Leuit. 26, 35. *cessauit*, *esse desiit*, Ies. 14, 5. pl. in pausa שָׁבָתוּ *cessarunt*, *esse desierunt*, Thren. 5, 14. Fut. תִּשְׁבֹּת *quiesces*, Exod. 23, 12. c. 34, 21. יִשְׁבֹּת *cessat*, Hos. 7, 4. pl. יִשְׁבְּתוּ *cessabunt*, Ier. 31, 36. in pausa יִשְׁבֹּתוּ Gen. 8, 22. Hiph. praet. הִשְׁבִּית *cessare fecit*, siue *ab opere* et *labore*, siue *ab existendo*: *aboleuit*, *remouit*, 2 Reg. 23, 5. Ier. 36, 29. הִשְׁבַּתָּ (pro הִשְׁבַּתְּתָּ) *cessare fecisti*, *aboleuisti*, *remouisti*, Ps. 89, 45. Ps. 119, 119. הִשְׁבַּתִּי (pro הִשְׁבַּתְּתִּי) *cessare feci*, *aboleui*, Ies. 16, 10.

5, 10. Ier. 21, 2. pl. cum Vau Conuers. וְהִשְׁבַּתֶּם (pro הִשְׁבַּתֶּם) *t quiescere, feriari facietis*, Exod. 5, 5. Part. מַשְׁבִּית *cessare fa-iens, abolens*, Ps. 46, 10. Ier. 16, 9. Infin. cum ל, לְהַשְׁבִּית, *ad cessa-e faciendum, ad abolendum*, Ps. 8, 3. et excluso ה, לַשְׁבִּית Amos. , 4. Imper. pl. הַשְׁבִּיתוּ *remouete*, Ies. 30, 11. Fut. cum ה Parag. אַשְׁבִּיתָה *abolebo*, Deut. 32, 26. תַּשְׁבִּית *cessare sinas, aboleas*, Leuit. , 13. יַשְׁבִּית *cessare faciet, abolebit, cessare facit*, Prou. 18, 18. Dan.), 27. cum Vau Conuers. וַיַּשְׁבֵּת *et cessare fecit, aboleuit*, 2 Reg. 3, 11. 2 Chron. 16, 5.

שֶׁבֶת m. *cessatio, quies*, Prou. 20, 3. et sec. quosdam Ps. 127, 2. es. 30, 7. it. *finis*, vt exponi potest 2 Sam. 23, 10. Cum Affixo שִׁבְתּוֹ *essatio eius*, Exod. 21, 19. Aliud vid. sub rad. ישב.

שַׁבָּת com. quod tamen, saltem in gen. foem. ABEN ESRA d Exod. 16, 23. KIMCHIVS in *Michlol* fol. נב b. CEVALLERIVS n *Rudiment. Hebr.* p. 197. et ALTINGIVS in *Parallelism. pro-het. V. T. et Matthaei*, contractum volunt ex שַׁבֶּתֶת, (sicut אַחַת x אַחֶדֶת, מִשְׁרַת ex מִשְׁרֶתֶת etc.) idque 1) ob Formae vocis signi-icationem; 2) ob Dagesch Forte Compensatiuum, in incremento subinde accedens; 3) quia cum (ָ) occurrit Num. 28, 10. 1 Chr. , 32. conf. Celeb. C. B. MICHAELIS Dissert. de *Soloecismo Gene-is* p. 44. Denotat autem proprie *cessationem et quietem ab opere t labore*, spec. 1) *sabbathum*, idque vel *dierum* siue *septimum ebdomadis diem*, Exod. 20, 8. 11. c. 31, 13. Leuit. 23, 3. Num. 15, 32. 5. etc. per Synecdochen totam *septimanam*, Leuit. 23, 15. coll. uc. 18, 12. vel *annorum* siue *septimum annum*, Leuit. 25, 4. 2) *fe-tum*, Leuit. 16, 31. c. 23, 32. Cum Affixis שַׁבַּתּוֹ *sabbathum suum*, Num. 28, 10. Ies. 66, 23. שַׁבַּתְּכֶם *sabbathum vestrum*, Leuit. 23, 32. l. שַׁבָּתוֹת *sabbatha*, Leuit. 23, 15. Ezech. 45, 17. in regim. שַׁבְּתוֹת eu. 23, 38. c. 25, 8. cum Affixo שַׁבְּתֹתֵיכֶם *sabbatha vestra*, Leu. 26, 35.

שַׁבָּתוֹן m. *quies summa, cessatio ab omni opere et labore*, Exod. 16, 23. c. 31, 15. c. 35, 2. Leu. 16, 31. c. 23, 3. 24. 32. 39. c. 25, 5. 6.

מִשְׁבָּת m. *cessatio*, in pl. מִשְׁבַּתִּים, vnde cum Affixo מִשְׁבַּתֶּהָ *essationes eius, quibus* scil. *esse desinit*, Thren. 1, 7. conf. c. 5, 14. 15.

שְׁגִיאוֹת *error*, vid. sub seq. rad. שגה.

שָׂגָא *magnus fuit* vel *factus est, creuit, auctus est*, idque *uantitate* vel *continua*, vel *discreta* siue *numero*, alias שגה. Fut. יִשְׂגֶּא *crescet, crescit*, secundum quosdam codices, Hiob. 8, 11. sed lii habent יִשְׂגֶּה, à שגה. Hiph. part. מַשְׂגִּיא *crescere faciens*, *augens*,

augens, vel *incrementum dans*, Hiob. 12, 23. Fut. תַּשְׂגִּיא *magnum faciebas*, *magnificabas*, Hiob. 36, 24.

שְׂגָא Chald. id. Fut. יִשְׂגֵּא *augeatur*, *multiplicetur*, Dan. 3, 31. c. 6, 26. Esr. 4, 22.

שַׂגִּיא m. *permagnus*, Hiob. 36, 26. c. 37, 23.

שַׂגִּיא. m. Chald. id. Dan. 2, 31. c. 4, 7. it. *permultus*, Dan. 2, 6. c. 4, 9. c. 7, 5. et aduerbialiter, *valde*, Dan. 2, 12. c. 5, 9. c. 6, 15. 24. c. 7, 28. Foem. שַׂגִּיאָה, vnde pl. שַׂגִּיאָן *permultae*, *a*, Dan. 2, 48. Esr. 5, 11.

שָׂגַב *altus*, *sublimis*, *arduus fuit* vel *factus est*, *exaltatus*, *elatus est*. Praet. foem. שָׂגְבָה *alta* i. e. *alte munita* vel *inaccessa* et *tuta fuit*, Deut. 2, 36. pl. שָׂגְבוּ *elati sint*, Hiob. 5, 11. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִשְׂגַּב *et extolletur*, Ies. 2, 11. 17. Prou. 18, 10. foem. נִשְׂגְּבָה *elata est*, i. e. *in arduo* et *ultra ingenii vires posita est*, Ps. 139, 6. Part. נִשְׂגָּב *exaltatus*, *elatus*, *um*, Ps. 148, 13. Ies. 12, 4. foem. נִשְׂגָּבָה *exaltata*, *elata*, Ies. 26, 5. Prou. 18, 11. Pih. fut. אֲשַׂגֵּב, vnde cum Affixo אֲשַׂגְּבֵהוּ *exaltabo* i. e. *in tuto ponam eum*, Ps. 91, 14. תְּשַׂגְּבֵנִי *exaltabis*, *exaltas* i. e. *in tuto ponis me*, Ps. 59, 2. Pyh. fut. יְשֻׂגָּב *exaltabitur*, *in tuto ponetur*, Prou. 29, 25. Hiph. fut. יַשְׂגִּיב *sublimiter*, *ardue agit*, Hiob. 36, 22.

מִשְׂגָּב m. *locus sublimis* eoque *tutus*, Ps. 9, 10. Ps. 46, 8. 12. Ps. 48, 4. Ps. 59, 17. Sed Ier. 48, 1. *Proprium* est loci Moabitidis. In regim. מִשְׂגַּב Ies. 25, 6. (vbi *munitio loci sublimis* est *munitio alta* et *inaccessa*,) cum Affixo מִשְׂגַּבִּי *locus altus meus*, 2 Sam. 22, 3. Ps. 59, 10. 18.

שָׁגַג, et semel שָׁגַג extra pausam Leu. 5, 18. *errauit*, *à via recta declinauit*. Part. praes. שֹׁגֵג *errans*, Ps. 119, 67. Hiob. 12, 16. foem. שֹׁגֶגֶת id. Num. 15, 28.

שְׁגָגָה f. *erratum*, *error*, Leuit. 4, 2. 22. 27. Num. 15, 24-29. Ios. 20, 3. 9. Eccles. 10, 5. cum Affixo שִׁגְגָתוֹ *error eius*, Leuit. 5, 18.

מְשׁוּגָה f. vid. sub rad. שׁוּג.

שָׁגָה *errauit*, propric *declinauit*, spec. *affectu desiderii* et *amoris* ad aliquid *declinauit*, sequente ב *Obiecti*, Prou. 5, 19. 20. c. 20, 1. Arab. (alia Forma *Imperfecta*) شغف *appetiuit*, in 4 Coniug. *declinauit*, it. *adamauit*. Praet. שָׁגִיתִי *erraui*, *declinaui*, Hiob. 6, 24. c. 19, 4. pl. שָׁגוּ *errarunt*, Ies. 28, 6. Part. praes. שֹׁגֶה *errans*, Ezech. 45, 20. it. *appetens*, vulgo *se oblectans*, Prou. 20, 1. pl. שֹׁגִים *errantes*, Ps. 119, 21. 118. Infin. constr. שְׁגוֹת *errare*, *declinare*,

nare, Prou. 19, 27. Fut. cum ו Conuers. וָאֶשְׁגֶּה *et erraui*, 1 Sam. 26, 21. תִּשְׁגֶּה *appetes, appetas*, vulgo *te oblectabis, te oblectes*, Prou. 5, 19. 20. יִשְׁגֶּה *errabit, errat*, Prou. 5, 21. pl. יִשְׁגּוּ *errabunt*, Leu. 4, 13. *errant, oberrant*, Ezech. 34, 6. Pih. infin. cum terminatione Chald. שַׁגֵּה *errare facere, seducere*, vnde cum Affixo et Praefixo בְּשַׁגָּם *in τῷ seducere eos*, i. e. *dum seducit eos* (ipsa caro), Gen. 6, 3. Vulgo tamen constructum volunt ex Praefixis ב et ש, et ex גַּם *etiam*. Hiph. part. מַשְׁגֶּה *errare faciens*, Deut. 27, 18. Prou. 28, 10. Hiob. 12, 16. Fut. תַּשְׁגֶּה, cum Affixo תַּשְׁגֵּנִי *errare sinas me*, Pf. 119, 10.

שְׁגִיאָה f. *error, erratum*, in pl. שְׁגִיאוֹת *errores, errata*, Pf. 19, 13. mutata tertia radicali ה in א.

שִׁגָּיוֹן m. Pf. 7, 1. *carmen admodum amabile* et *oblectabile*, si fit à שגה *appetiuit, adamauit, oblectauit se*. Quidam conferunt radicem Arab. שנא *anxius, moestus fuit*: vt potius denotet *canticum triste*. Neque etiam abludit rad. Arab. כשא *flendo vix emittere potuit vocem, in gutture reciprocauit cantum*. Alii demum aliter. Conf. *Arcan. Form.* p. 581. Plur. foem. שִׁגְיוֹנוֹת (excidente Dagesch,) *carmina oblectabilia* vel *tristia*, Habac. 3, 1.

מִשְׁגֶּה m. *error*, Gen. 43, 12. Sed מִשְׁנֶה vid. sub rad. שוב.

שָׁגָה id. quod שגא, *magnus fuit* vel *factus est, creuit, auctus est*, idque *quantitate* vel *continua*, vel *discreta* siue *numero*. Fut. יִשְׂגֶּה *augebitur, crescet, crescit*, Pf. 92, 13. Hiob. 8, 7. 11. Pih. geminatis radicalibus שִׂגְשֵׂג, vnde Fut. foem. in pausa תְּשַׂגְשֵׂגִי *crescere, augescere facies*, Ief. 17, 11. Hiph. praet. pl. הִשְׂגּוּ *crescere fecerunt, auxerunt*, Pf. 73, 12. Reliqua vid. in שגא.

שָׁגַח in Kal inusit. Hiph. praet. הִשְׁגִּיחַ *prospexit*, Pf. 33, 14. Part. מַשְׁגִּיחַ *prospiciens*, Cant. 2, 9. Fut. pl. יַשְׁגִּיחוּ *prospicient*, Ief. 14, 16.

שָׁגַל *concubuit, iniit mulierem*. Fut. יִשְׁגַּל, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. יִשְׁגָּלֶנָּה *inibit eam, concumbet cum illa*, sec. Kethibh Deut. 28, 30. sed Kri habet יִשְׁכָּבֶנָּה, eodem sensu. Niph. fut. pl. foem. תִּשָּׁגַלְנָה *inibuntur, cum illis concumbetur*, sec. Kethibh Ief. 13, 16. Zach. 14, 2. Pyh. praet. foem. שֻׁגַּלְתְּ *frequenter inita fuisti* siue *tecum concubitum fuit*, Ier. 3, 2.

שֵׁגַל f. *vxor*, (vi Formae) *qua cum saepius concumbitur*, Pf. 45, 10. Neh. 2, 6.

שֵׁגַל f. Chald. id. Pl. שֵׁגְלָן *vxores*, emphat. שֵׁגְלָתָא, vnde cum Affixis שֵׁגְלָתֵהּ *vxores eius*, Dan. 5, 2. 3. שֵׁגְלָתָךְ *vxores tuae*, Dan. 5, 23.

שָׁגַע *amens, insanus fuit; insaniuit*, in Kal inusit. Pyh. part. מְשֻׁגָּע *dementatus, mente captus, ad insaniam redactus*, Deut. 28, 34. 2 Reg. 9, 11. Ier. 29, 26. Hos. 9, 7. pl. מְשֻׁגָּעִים *dementati, mente capti*, 1 Sam. 21, 16. Hithpah. part. מִשְׁתַּגֵּעַ (pro מִתְשַׁגֵּעַ) *amentem, insanum se gerens*, 1 Sam. 21, 15. Infin. הִשְׁתַּגֵּעַ (pro הִתְשַׁגֵּעַ) *amentem, insanum se gerere*, 1 Sam. 21, 16.

שִׁגָּעוֹן m. *amentia* siue *insania magna*, Deut. 28, 28. 2 Reg. 9, 20. Zach. 12, 4.

שָׁגַר Hebraeis inusit. Chald. *emisit, edidit*. Inde sunt

שֶׁגֶר m. *foetus partu editus*, in regim. שְׁגַר Deut. 7, 13. c. 28, 4. 19. 51.

שֶׁגֶר m. id. Exod. 13, 12.

שַׁד *mamma*, vid. infra sub rad. שדה.

שֵׁד *daemon*, vid. in rad. שוד.

שָׁדַד *vastauit, deuastauit, destruxit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְשָׁדְדוּ *et vastabunt, destruent*, Ezech. 32, 12. et defectiue cum Affixo שַׁדּוּנִי *deuastarunt me*, Ps. 17, 9. Part. praes. שׁוֹדֵד *vastans*, et substantiue, *vastator*, Hiob. 15, 21. Ies. 16, 4. Ier. 4, 30. in quo posteriori loco iungitur cum Pronomine et Verbo *foem.* quae diuersitas Generis frequens est in Nominibus *vrbium* et *regionum*, conf. Celeb. C. B. MICHAELIS Dissert. de *Soloecismo Generis* §. 28. Pl. שֹׁדְדִים *vastatores*, Ier. 12, 12. Hiob. 12, 6. in regim. שֹׁדְדֵי Obad. 1, 5. Pahul שָׁדוּד *vastatus, destructus, perditus*, Iud. 5, 27. Ies. 33, 1. foem. שְׁדוּדָה *vastata*, Ps. 137, 8. Infin. absol. שָׁדוֹד *vastando*, Mich. 2, 4. infin. constr. שְׁדֹדָה *vastare*, Ier. 47, 7. Imper. pl. שִׁדְדוּ *deuastate*, Ier. 49, 28. Fut. יָשֹׁד, vnde cum Affixo יְשָׁדֵּם *vastabit, destruet illos*, sec. Kri Prou. 11, 3. vbi Kethibh habet וְשָׁדָם *etiam destruet illos*, in Praet. cum Vau Conuers. Conf. de h. l. SCHVLTENSII *Animaduers. Philol.* Sed יָשׁוּד Ps. 91, 6. vid. in שוד. Niph. praet. pl. נְשַׁדְּנוּ (irregulariter pro נִשְׁדַּדְנוּ) *vastati, destructi sumus*, Mich. 2, 4. Pih. part. מְשַׁדֵּד *penitus destruens, perdens*, Prou. 19, 26. Fut. תְּשַׁדֵּד *deuastes, destruas*, Prou. 24, 15. et alia Forma, יְשֹׁדֵד *vastabit, destruet*, Hos. 10, 2. Occurrit quoque cum Affixo יְשָׁדְדֵם *vastabit eos*, Ier. 5, 6. quod alii dictum volunt pro יְשֹׁדְדֵם, mutato Cholem, alias immutabili, in Kamez-chatuph; alii pro יְשֻׁדֵּם, ex Kal, resoluto Dagesch Forti in ד originarium; vtrumque sine simili exemplo. Videtur potius legendum esse יְשָׁדְדֵם, cum Kamez *longo* et Accentu *Euphonico*, qui et alibi saepis-

ſepiſſime deſideratur, conf. *Introduct. in ling. Hebr.* p.123. vt it Fut. ex Coniugatione, cum Pohel conueniente, de qua plurimus diſſerui in *Onomaſt. V. T.* Sect. XI. §. 5. Vide ſimilia in אכל, אם, פקד etc. Pyh. praet. שֻׁדַּד *deuaſtatum eſt*, Ier. 10, 20. foem. שֻׁדְּדָה *deuaſtata eſt*, Ier. 4, 20. Zach. 11, 3. et cum (ֲ) chatuph, שֻׁדְּדָה Nah. 3, 7. in pauſa שֻׁדָּדָה Ier. 48, 1. plur. שֻׁדַּדְנוּ *deuaſtati ſumus*, Ier. 4, 13. c. 9, 18. Infin. שֹׁד *vaſtari*, vnde *nox* כְּשֹׁד *vaſtari*, i. e. *cum vaſtaretur*, Ieſ. 15, 1. Hoph. fut. תּוּשַׁד *vaſtaberis*, Ieſ. 31, 1. ſed in יוּשַׁד *vaſtabitur*, Hoſ. 10, 14. pro יוּשַׁד, media radicalis deficiens compenſatur in prima, more Chaldaeorum.

שֹׁד m. *vaſtatio*, Pſ. 12, 6. Prou. 21, 7. Ieſ. 13, 6. Ier. 6, 7. Ezech. 45, 9. etc. cum Cholem pleno שׁוֹד Hiob. 5, 21. quod tamen ad שוד referri poteſt. Sed Hiob. 5, 22. et Ieſ. 51, 9. SCHVLTENS per *famem* exponit, vt Arab. شدة. Aliud vid. ſub rad. שרה.

שִׁדָּה f. *cantus*, *cantio*, pl. שִׁדּוֹת *cantiones*, Eccleſ. 2, 8. Formam habet à שדד, ſed ſignificationem à שרה, Arab. שרא *altiore et canora voce cecinit*; vel dictum eſt per Aphaereſin pro נְשִׁדָּה, (ad Formam כְּלִמָּה,) à rad. Arab. נשד *cantauit*.

שַׁדַּי m. nomen *diuinum*, Gen. 17, 1. Exod. 6, 3. Num. 24, 4. 16. Pſ. 68, 15. Ruth. 1, 20. 21. Hiob. 5, 17. etc. proprie *plurale* eſt Formâ infrequentiore, *excellentiae* ergo de *vno* dictum, vt אֲדֹנָי, tanquam à ſing. שַׁד *validus*, *fortis*, vel *eminens*, ex ſignificatione radicis Arab. שדד, quae ſenſum habet *roboris* et *eminentiae*. In *Arcano Form.* p. 671. deriuaui ex שדד et דַּי *ſufficientia*, q. d. *valens ſufficientiâ*. Alii demum aliter. Conf. de h. n. DEYLINGII *Obſeruat S.* P. I. n. 10. et IKENII *Diſſert. Philol. Theolog.* I.

שָׂדַד proprie *rectus*, *planus fuit*, Arab. سد *bene directus fuit*, in 2 Coniug. *rectum fecit*, in 10 Coniug. *rectus fuit*. Inde eſt Pih. שִׂדֵּד *rectum*, *planum fecit*, ſpec. *occando*. Fut. יְשַׂדֵּד *occabit*, *occat*, Hiob. 39, 10. Ieſ. 28, 24. Hoſ. 10, 11.

שדה Hebraeis inuſit. Chald. et Syr. שרא *fudit*, *effudit*. Inde ſunt

שַׁד m. *mamma*, *vber*, q. d. *effuſio lactis*, Thren. 4, 3. Dual. שָׁדַיִם *vtraque mamma*, Gen. 49, 25. Hiob. 3, 11. Ieſ. 28, 9. in regim. שְׁדֵי Pſ. 22, 10. Cant. 8, 1. cum Affixis שָׁדַיִךְ *mammae*, *vbera tua*, Cant. 4, 5. Ezech. 23, 34. שְׁדֵיהֶן *mammae earum*, Ezech. 23, 3.

שֹׁד m. id. Hiob. 24, 9. Ieſ. 60, 16. c. 66, 11.

שָׂדֶה m. idem quod Arab. سد *rore madens terra: campus*, *ager*

ager, (à rad. Arab. סרא *rore adspersa fuit maduitque terra*,) Gen. 25, 27. Exod. 22, 4. Leuit. 27, 24. Num. 16, 14. etc. In regim. שְׂדֵה Gen. 14, 7. Leuit. 28, 31. cum Affixo שָׂדֵהוּ *campus*, *ager eius* vel *suus*, Gen. 23, 9. Exod. 22, 4. Plur. Forma infrequentiore שָׂדַי *campi*, *agri*, Deut. 32, 13. Psl. 8, 8. in regim. שְׂדֵי 2 Sam. 1, 21. Ruth. 1, 1. cum Affixo שָׂדֵינוּ *campi*, *agri nostri*, Mich. 2, 4. plur. foem. שָׂדוֹת *campi*, *agri*, Exod. 8, 9. 1 Sam. 22, 7. in regim. שְׂדוֹת Neh. 12, 29. cum Affixo שְׂדֹתֵיהֶם *agri illorum*, Ier. 8, 10. Neh. 5, 11. et שְׂדֹתָם Neh. 11, 25.

שְׂדֵמָה f. idem quod seq. שְׂדֵפָה *ager*, *aruum*, proprie *adustum* et *torridum*, Ies. 37, 27. permutatis מ et פ, litteris eiusdem organi, coll. 2 Reg. 19, 26. cum Ies. 37, 27. Pl. שַׁדְמוֹת *agri*, *arua*, Habac. 3, 17. et sec. Kri Ier. 31, 40. vbi Kethibh habet שְׁרֵמוֹת, permutatis ד et ר, ob figurae similitudinem; conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. p. 191. et CAPPELLI *Critica S.* L. III. c. 8. §. 5. seq. vel à rad. Arab. سرم, alias شرم *secuit*, *concîdit*, *discidit*, *excîdit*, coll. de vocabulis *secandi*, ad *sterilitatem* relatis, *Arcan. Form.* p. 32. In regim. שַׁדְמוֹת Deut. 32, 32. 2 Reg. 23, 4. Ies. 16, 8.

שָׁדַף *adussit*. Part. Pahul pl. foem. שְׁדוּפוֹת *adustae*, Gen. 41, 6. et שְׁדֻפוֹת Gen. 41, 23. 27.

שְׁדֵפָה f. *aruum adustum* et *torridum*, 2 Reg. 19, 26.

שִׁדָּפוֹן m. *adustio intensa: vredo*, Deut. 28, 22. 1 Reg. 5, 37. 2 Chron. 6, 28. Amos. 4, 9. Hagg. 2, 17.

שְׁדַר Chald. in Pehal inusit. in Ithpahal part. מִשְׁתַּדַּר (pro מִתְשַׁדַּר) *contendens*, *moliens*, *conans*, Dan. 6, 15. Inde est Verbale

אֶשְׁתַּדּוּר (pro אֶתְשַׁדּוּר) m. Chald. *contentio*, *molimen*, *conatus*, spec. *ad rebellionem* siue *conspiratio*, vel ad *bellum*, Esr. 4, 15. 19. coll. Syr. ܡܫܬܕܪܢܘܬܐ *accinctio*, *praeparatio*, et Arab. شذر in 5 Coniug. *accinxit se ad pugnam*.

שְׂדֵרָה f. vnde pl. שְׂדֵרוֹת *dispositiones*, *ordinationes: ordines*, 1 Reg. 6, 9. 2 Reg. 11, 8. 15. 2 Chron. 23, 14. dictum est pro סְדֵרוֹת, à rad. Chald. סדר *disposuit*, *ordinauit*. Vid. rad. סדר.

שֶׂה *pecus*, vid. infra in שֵׂיָה.

שָׂהַד vel שָׂהֵד radix Hebraeis inusit. Chald. et Syr. סהד *testatus est*, Arab. شهد *praesens adfuit*, id. *testatus est*. Inde sunt

שָׂהֵד (Formae dagessandae,) m. *testis*, proprie *qui praesens adfuit*. Cum Affixo שָׂהֲדִי *testis praesentissimus meus*, Hiob. 16, 19.

שָׂהֲדוּתָא (similiter Formae dagessandae,) foem. Chald. vel Aram. *testimonium*, emphat. שָׂהֲדוּתָא Gen. 31, 47.

שֹׁהַם m. *onyx*, vel potius *sardonyx*, Gen. 2, 12. Exod. 25, 7. Chron. 29, 2. Hiob. 28, 16. Ezech. 28, 13. etc. à *pallore*, quo *vnucm* humanum refert, à rad. Arab. سهم *palluit*.

שַׂהֲרֹן m. in pl. שַׂהֲרֹנִים vulgo *lunulae*, eaeque (vi Formae) *ximiae*, Graec. μηνίσκοι, Iud. 8, 21. 26. Ief. 3, 19. coll. סַהַר *rotunlitas*, Chald. סִיהֲרָא et Arab. شهر *luna*. Conf. BYNAEVS de *Calceis Hebr.* L. I. c. 9. §. 4. feq. et Celeb. SCHROEDERVS de *Vest. mulierum Hebr.* c. 3. et vid. הַסִּבִיךְ p. 245.

שוֹא (vt בּוֹא,) id. quod שָׁאָה, quo cum alterutram, vel *vastiatis* et *inanitatis*, vel *tumultus* fignificationem permutat. Inde nim funt

שׁוֹא m. *strepitus, tumultuatio*. Pl. שֹׁאִים *strepitus, tumultuaiones*, cum Affixo שֹׁאֵיהֶם *tumultus eorum*, Pf. 35, 17.

שָׁוְא (pro שָׁוְא, Formae מָוֶת, abforpto vltimo (ְ), ficut in קֹשְׁי,) et porro per Apocopen litterae א, שָׁו Hiob. 15, 31. (fec. itteras legendum שָׁו, vid. infra fub rad. שוה,) proprie *vastitas, nanitas, defectus realitatis: inane, vanum*, Pf. 108, 13. Pf. 119, 37. Hiob. 11, 11. c. 20, 31. Ief. 5, 18. Ier. 18, 15. Hof. 12, 12. etc. hinc *falitas, defectus veritatis, mendacium: falsum*, Exod. 23, 1. Deut. ,20. Pf. 4, 7. Pf. 12, 3. Prou. 30, 8. Ief. 59, 4. Ezech. 12, 24. Zach. o, 2. Thren. 2, 14. etc. *inutilitas, defectus vtilitatis: inutile, rustraneum*, Pf. 127, 2. Malach. 3, 14. et aduerbialiter, *frustra*, Pf. 127, 1. Ief. 49, 4. Ier. 2, 30. c. 6, 29. c. 46, 11. *temere*, Exod. 20, 7.

שׁוֹאָה f. 1) *vastitas, vastatio*, Pf. 63, 10. Ief. 10, 3. Hiob. 30, 3. .38, 27. 2) *tumultus, strepitus: turbo strepens, procella*, Pf. 35, 8. Ezech. 38, 9. Zeph. 1, 15. et fec. quosdam Hiob. 30, 14. it. fec. Kri Prou. 1, 27. vbi Kethibh habet שַׁאֲוָה, quod vid. fub rad. שאה. In egim. שֹׁאַת Prou. 3, 25.

מְשׁוֹאָה f. 1) *locus vastus*, Hiob. 30, 3. c. 38, 27. 2) *tumultus, trepitus*, Zeph. 1, 15.

תְּשׁוּאָה (cum ת fenfus *reciproci*,) f. *strepitus* fiue *tumultuaia inter se*. Pl. תְּשֻׁאוֹת *tumultuationes inter se, strepitus*, Hiob. 6, 29. c. 39, 7. Ief. 22, 2. Zach. 4, 7.

שׁוּב *reducere, restituere*, Deut. 30, 3. Pf. 14, 7. Pf. 53, 7. Pf. 82, . 5. Pf. 126, 1. 4. Hiob. 42, 10. Ier. 14, 11. c. 30, 3. 18. c. 31, 23. c. 48, 47. Ezech. 16, 53. c. 29, 14. Hof. 6, 11. Amof. 9, 14. Nah. 2, 3. Zeph. 2, 7. c. 3, 20. alibi femper intranfitiue, *redire, reuerti, auerti, recedere*, fiue *à loco*, fiue *à statu*, fiue *à functione priore*, vt Gen.

Gen. 22, 19. Num. 8, 25. Ies. 29, 17. siue *à peccatis*, vt 1 Reg. 8, 35. it. *restitui, reddi*, 1 Reg. 2, 33. 2 Reg. 5, 10. Ps. 7, 17. Ezech. 35, 9. Obad. 1, 15. Speciatim aliquis *ab ira* sua vel ipsa eius *ira* dicitur *recedere*, quando *placatur*, vt Gen. 27, 45. Exod. 32, 12. Num. 25, 4. 2 Reg. 23, 26. Ies. 5, 25. c. 9, 11. 16. 20. Ier. 2, 35. etc. Interdum aliis Verbis praemissum, exprimit *iterationem actionis*, et commode sic Lat. redditur per *iterum, denuo*, vt Gen. 26, 18. c. 30, 31. Deut. 30, 3. Ies. 6, 13. Ier. 18, 4. Thren. 3, 3. Praet. foem. שָׁבָה *rediit, reuersa est*, Exod. 4, 7. Ruth. 1, 15. et ex Chaldaismo וְשָׁבַת (cum Vau Conuers.) *et redibit*, Ezech. 46, 17. שַׁבְתָּ *reduxisti*, Ps. 85, 2. sed וְשַׁבְתָּ *et reuerteris*, Deut. 4, 30. c. 23, 14. Part. praes. שָׁב *reducens*, Ier. 30, 18. it. *rediens, reuertens*, 1 Sam. 17, 15. Zach. 7, 14. pl. שָׁבִים *reuertentes*, 1 Sam. 7, 3. Eccles. 1, 7. in regim. שָׁבֵי Ies. 59, 20. cum Affixo שָׁבֶיהָ *reuertentes eius*, Ies. 1, 27. Infin. absol. שׁוֹב *redeundo, reuertendo*, Gen. 18, 10. Num. 14, 3. Ios. 23, 12. Ier. 42, 10. infin. constr. שׁוּב *reducere*, Ps. 14, 7. Ps. 53, 7. Ps. 126, 1. it. *redire, reuerti*, 1 Sam. 18, 6. Ps. 9, 4. cum Affixo τὸ שׁוּבִי *reducere meum*, Ier. 31, 23. Hos. 6, 11. it. τὸ *reuerti meum*, Iud. 8, 9. c. 11, 31. et שֻׁבִי sec. Kethibh Hiob. 6, 29. vbi Kri habet שֻׁבוּ *reuertimini*. Imper. שׁוּב *redi, reuerte*, Gen. 31, 13. Ios. 5, 2. et שֻׁב Exod. 4, 19. 1 Reg. 18, 23. cum ה Parag. שׁוּבָה *reduc*, Ps. 126, 4. *redi, reuerte*, Ps. 6, 5. Ies. 44, 22. et שֻׁבָה 2 Sam. 15, 27. Ier. 40, 5. cum Affixo שׁוּבֵנוּ *reduc nos*, Ps. 85, 5. pl. foem. שֹׁבְנָה *reuertimini*, Ruth. 1, 8. 11. 12. Fut. אָשׁוּב *reducam*, sec. Kethibh Ier. 33, 26. c. 49, 39. Ioël. 4, 1. (vbi Kri habet אָשִׁיב ex Hiph.) et intransit. *reuertar*, Gen. 18, 10. 14. 1 Sam. 15, 26. cum ה Paragog. אָשׁוּבָה Gen. 30, 31. Exod. 4, 18. תָשׁוּב *reuerteris*, Gen. 3, 19. Deut. 24, 19. et תָשֹׁב Hiob. 10, 16. יָשׁוּב *reducet, reddet*, sec. Kethibh Ps. 54, 7. Hiob. 39, 12. (sed Kri habet יָשִׁיב, ex Hiph.) it. *reddetur*, sec. Kethibh Prou. 12, 14. *reuertetur, reuertatur*, Leuit. 13, 16. Num. 8, 25. *retrocedit*, Hiob. 39, 22. et יָשֹׁב Ps. 146, 4. Thren. 3, 3. it. יָשֵׁב Num. 25, 4. Iud. 7, 3. cum Vau Conuers. וַיָּשָׁב *et reuersus est*, Gen. 22, 19. Exod. 4, 18. 20. sic sec. Kri Ezech. 18, 28. (vbi Kethibh habet וַיָּשׁוּב, tono manente in vltima,) in pausa וַיָּשֹׁב 2 Sam. 3, 16. 1 Reg. 2, 41. pl. נָשׁוּב *reuertemur*, Exod. 24, 14. Num. 32, 18. cum ה Paragog. נָשׁוּבָה Gen. 22, 5. Num. 14, 4. et sec. Kri Thren. 5, 21. et נָשׁוּבָה Ier. 46, 16. וַנָּשָׁב *et reuersi sumus*, sec. Kri Neh. 4, 9. (sed Kethibh habet וַנָּשׁוּב, tono manente in vltima,) תָשׁוּבוּ *reuertemini*, Ios. 23, 12. 2 Chron. 30, 9. sic sec. Kethibh Ier. 3, 19. (vbi Kri habet תָשׁוּבִי *reuerteris*, in

n fing. f.) et תָּשֹׁבוּ Leu. 25, 10. 13. Num. 32, 22. יָשׁוּבוּ *reuertentur,* Gen. 15, 16. 1 Reg. 22, 17. et יָשֻׁבוּ Iud. 2, 19. 2 Sam. 23, 10. et cum Nun Paragog. יְשׁוּבוּן 1 Reg. 8, 35. Hiob. 36, 10. vel יְשׁוּבוּן Pf. 104, 9. Ief. 35, 10. וַיָּשֻׁבוּ *et reuerfi, ae, funt,* Gen. 8, 3. Num. 11, 4. fic fec. Kri 2 Chron. 34, 9. vbi Kethibh habet וְיֹשְׁבֵי *et* (ab) *habitatoribus* (Hierofolymae). Foem. תְּשׁוּבֶנָה *reuertentur*, *reftituentur*, fec. Kri Ezech. 35, 9. (fed Kethibh habet תֵּישַׁבְנָה *habitabunt*,) et fic cum Vau Conuers. 1 Sam. 7, 14. et fine ה, תָּשֹׁבְןָ Ezech. 16, 55. cum Iod Epenthet. תְּשֻׁבֶינָה ibid. Pih. שׁוֹבֵב *redire fecit*, *reduxit*, *reftituit*, it. *recedere fecit*, *reuertit*, *auertit*. Praet. foem. שׁוֹבְבָה, cum Affixo שׁוֹבְבָתֶךְ (in paufa) *auertit te*, Ief. 47, 10. cum Vau Conuers. וְשֹׁבַבְתִּי *et reducam*, Ier. 50, 19. Part. מְשׁוֹבֵב *reftituens*, Ief. 58, 12. Infin. שׁוֹבֵב *reducere*, *reftituere*, Ief. 49, 5. Mich. 2, 4. cum Affixo שׁוֹבְבִי τὸ *reducere meum*, Ezech. 39, 27. Pyh. שׁוֹבַב *reductus eft*, it. *auerfus eft*. Praet. foem. שׁוֹבֵבָה *auerfa eft*, Ier. 8, 5. part. foem. מְשׁוֹבֶבֶת *reducta*, Ezech. 38, 8. Hiph. הֵשִׁיב 1) *redire fecit*, *reduxit*, *reftituit*, Gen. 14, 16. 1 Sam. 30, 19. 2 Reg. 14, 25. 26. etc. 2) *recedere fecit*, *auertit*, Num. 25, 11. Iof. 8, 26. 3) *reddidit*, *rependit*, Iud. 9, 57. 1 Sam. 25, 39. fpec. *munera*, *facrificia* etc. Num. 5, 7. 1 Sam. 6, 3. 2 Reg. 17, 3. Ezech. 27, 15. Pf. 72, 10. 4) *refpondit*, *verba reddidit* fiue *retulit*, Num. 22, 8. Iof. 24, 7. 2 Sam. 24, 13. 1 Reg. 12, 16. Hiob. 33, 5. 32. c. 35, 4. c. 40, 4. etc. 5) *reducere* fiue *reftituere animam*, eft *recreare*, *reficere*, Pf. 19, 8. Pf. 23, 3. Pf. 60, 3. Ruth. 4, 15. Thren. 1, 11. 16. 6) *reducere ad cor*, eft *ad animum reuocare*, *perpendere*, Deut. 4, 39. c. 30, 1. 1 Reg. 8, 47. 2 Chron. 6, 37. Ief. 44, 9. c. 46, 8. 7) *auertere faciem* alterius, eft *denegare*, 1 Reg. 2, 16. 20. 2 Chron. 6, 42. Aliquoties quoque *intranfitiue* fumitur pro *reuerti*, *auerti*, vt Pf. 85, 4. Ezech. 14, 6. c. 18, 30. Praet. cum Affixo הֱשִׁיבַנִי *reduxit me*, Ruth. 1, 21. *recedere fecit*, *auertit me*, Thren. 1, 13. cum Vau Conuers. וֶהֱשִׁיבַנִי *et reducet me*, 2 Sam. 15, 25. fed וַהֲשִׁיבְךָ *et reducet te*, Gen. 40, 13. Deut. 28, 68. הֱשִׁיבוֹתָ *reuerfus es*, *auertifti te*, Pf. 85, 4. fed cum Vau Conuers. וַהֲשֵׁבֹתָ *et reduces*, Deut. 4, 39. c. 30, 1. et cum Affixo וַהֲשֵׁיבוֹתָם *et reduces eos*, 2 Chron. 6, 25. et fine Iod, 1 Reg. 8, 34. fed וְהוֹשְׁבוֹתִים Zach. 10, 6. mixtum eft ex ישב et שוב, q. d. *et reducam et habitare faciam eos*. Plur. הֵשִׁיבוּ *reduxerunt*, *reftituerunt*, *reddiderunt*, 1 Sam. 6, 17. 21. 2 Chron. 27, 5. Part. מֵשִׁיב *reducens*, *reftituens*, *auertens*, *refpondens*, Gen. 20, 7. Prou. 17, 13. c. 18, 13. pl. מְשִׁיבִים *reducentes*, Iud. 11, 9. in regim. מְשִׁיבֵי *auertentes*, Ief. 28, 6. *re-*

 fpon-

spondentes, Prou. 26, 16. foem. מְשִׁיבָה *reducens, restituens*, in regim. מְשִׁיבַת, Pf. 19, 8. Infin. הָשִׁיב *reducere, restituere, reddere, respondere*, Leuit. 25, 28. Num. 5, 8. 2 Sam. 3, 11. vnde cum Affixo הֲשִׁיבָהּ *reducere eam*, fcil. concubinam, fec. Kri Iud. 19, 3. vbi Kethibh habet הֲשִׁיבוֹ *reducere illud*, fcil. cor concubinae. Sed הָשֵׁב *reducendo, reddendo*, Gen. 24, 5. Exod. 23, 4. Deut. 22, 1. Imper. הָשֵׁב *reduc, restitue, redde*, Gen. 20, 3. Exod. 4, 7. in paufa הָשֵׁב Ief. 42, 22. Ezech. 21, 35. fed cum ה Paragog. הָשִׁיבָה Iud. 11, 13. Pf. 35, 17. Fut. אָשִׁיב *reducam, reddam, respondebo*, Gen. 24, 5. Deut. 32, 41. 2 Sam. 24, 13. cum Vau Conuers. וָאָשֵׁב *et respondi*, Iof. 14, 7. fed cum ה Paragog. וָאָשִׁיבָה *et reduxi*, Pf. 119, 59. Neh. 13, 9. תָּשִׁיב *reduces, reducas, reddes, auertes, reducis, auertis*, Gen. 24, 6. Deut. 24, 13. 2 Reg. 18, 24. Pf. 74, 11. et תָּשֵׁב Gen. 24, 8. 2 Reg. 6, 42. Pf. 90, 3. et retracto accentu, תָּשֶׁב 1 Reg. 2, 20. יָשִׁיב *reducet, reducit* etc. Gen. 50, 19. Exod. 21, 34. fic fec. Kethibh 2 Sam. 5, 8. Pf. 73, 10. (vbi Kri habet יָשׁוּב, ex Kal,) pl. foem. תְּשִׁבְנָה *restituent, reddent*, Hiob. 20, 10. Hoph. praet. הוּשַׁב *restituta est*, Gen. 42, 28. Part. מוּשָׁב *restitutus, um*, Gen. 43, 12. Num. 5, 8. pl. מוּשָׁבִים *reducta, restituta*, Ier. 27, 15. Fut. cum Vau Conuers. וַיּוּשַׁב *reductus est*, Exod. 10, 8. fed תּוּשַׁב Ief. 44, 26. pertinet ad rad. ישב.

שׁוּבָה f. *reuerfio*, fcil. à peccatis ad Deum, Ief. 30, 15.

שִׁיבָה f. vid. fub rad. ישב, et aliud fub rad. שבה.

שׁוֹבָב m. *iterum iterumque recedens* et *se auertens*, Ief. 57, 17. pl. שׁוֹבָבִים *iterum iterumque recedentes: rebelles, refractarii*, Ier. 3, 14. 22. et fec. Kethibh c. 50, 6. vbi Kri habet שׁוֹבְבוּם *recedere fecerunt eos; montes* autem *rebelles* fec. Kethibh l. c. SCHVLTENS intelligit de *difficilibus accessu, altis* et *praeruptis*, phrafi Arabibus frequentata.

שׁוֹבֵב m. inufit. (Verbale Pihelicum,) vnde foemin. שׁוֹבֵבָה *auersa*, Ier. 31, 22. c. 49, 4.

מְשׁוּבָה et מְשֻׁבָה f. *auerfio*, Ier. 8, 5. metonymice *se auertens, recedens*, Ier. 3, 6. 8. 11. 12. In regim. מְשׁוּבַת Prou. 1, 32. cum Affixo מְשׁוּבָתִי *auerfio mea*, fcil. ab illis, Ifraëlitis, Hof. 11, 7. pl. מְשׁוּבוֹת *auerfiones*, cum Affixis מְשׁוּבֹתֵינוּ *auerfiones nostrae*, Ier. 14, 7. מְשֻׁבוֹתַיִךְ *auerfiones tuae*, Ier. 2, 18.

תְּשׁוּבָה (cum ת fenfus *reciproci*,) f. 1) *reuerfio* fiue *conuerfio fui, reditus*, in regim. תְּשׁוּבַת 2 Sam. 11, 1. 1 Reg. 20, 22. 26. 1 Chron. 20, 1. 2 Chron. 36, 10. cum Affixo תְּשׁוּבָתוֹ *reditus, regref-*

fus

us eius, 1 Sam. 7, 17. 2) *responsio*, qua *verba in locum verborum* *redeunt, mutua verborum redditio*, vnde in pl. תְּשׁוּבֹת *responsiones*, Hiob. 34, 36. cum Affixo תְּשׁוּבֹתֵיכֶם *responsiones vestrae*, Hiob. 21, 34.

שׂוּב *canum esse* vel *fieri, canescere, incanescere*. Praet. שַׂבְתִּי *incanui*, 1 Sam. 12, 2.

שָׂב m. *canus, senex*, Hiob. 15, 10.

שָׂב m. Chald. id. in pl. שָׂבִין *senes*, emphat. שָׂבַיָּא Esr. 5, 9. in regim. שָׂבֵי Esr. 5, 5. c. 6, 7. 8. 14.

שֵׂיב vel שֵׂב m. *canities, senium*, cum Affixo שֵׂיבוֹ *canities, senium eius*, 1 Reg. 14, 4.

שֵׂיבָה f. id. Gen. 15, 15. Deut. 32, 25. Iud. 8, 32. 1 Chron. 29, 28. Ies. 46, 4. Hos. 7, 9. metonymice ipse *homo canus*, Leuit. 19, 32. In regim. שֵׂיבַת Gen. 44, 31. cum Affixis שֵׂבָתְךָ (sine Iod,) *canities tua*, Ruth. 4, 15. שֵׂיבָתוֹ *canities eius*, 1 Reg. 2, 6. 9.

שׁוּג idem quod שגג et שגה. Inde enim est

מְשׁוּגָה f. *error*, cum Affixo מְשׁוּגָתִי *error meus*, Hiob. 19, 4.

שׂוּג et שִׂיג vid. in סוג.

שׁוּד *vastare, destruere*, alias שדד. Part. praes. שֵׁד *daemon*, proprie *vastans, vastator*, (ἀπολλύων Apoc. 9, 11.) ad Formam מֵת, לָ etc. quod tamen alii deducunt ab Arab. سات *dominatus est*. Conf. HOTTINGERI *Analecta* p. 258. Plur. שֵׁדִים *daemones*, Deut. 32, 17. Ps. 106, 37. Fut. יָשׁוּד *vastatur*, *destruit*, Ps. 91, 6.

שׁוֹד m. *vastatio*, plene scriptum, vt Hiob. 5, 21. huc referri potest.

שׂוּד in genere *tegere, obtegere, obducere*, (vid. suo loco סוד,) in specie *calce*. Praet. cum Vau Conuers. וְשַׂדְתָּ *et obduces, obllines*, Deut. 27, 2. 4.

שִׂיד m. *calx*, qua paries, murus etc. *obducuntur*, Deut. 27, 2. 4. Ies. 33, 12. Amos. 2, 1.

שָׁוָה *aequus, aequalis, par, conueniens, congruus, aptus fuit* vel *factus est, aequatus, adaequatus, coaequatus est*. Construitur cum ל vel ב: vt שָׁוָה לִי *conueniens fuit mihi*, al. *adaequatum est mihi*, i. e. *redditum, quod merui*, Hiob. 33, 27. Part. praes. שֹׁוֶה *aequalis, e, par, conueniens*, Esth. 3, 8. c. 5, 13. c. 7, 4. Fut. אֶשְׁוֶה *aequalis ero*, Ies. 40, 25. תִּשְׁוֶה *aequalis fias*, Prou. 26, 4. pl. יִשְׁווּ *aequalia sunt* vel *aequantur*, Prou. 3, 15. c. 8, 11. Pih. praet. שִׁוָּה *aequum, aptum fecit, aequauit, adaptauit*, Ies. 28, 25. it. *aequaliter, conue-*

ueniemer et *apte posuit*, *disposuit*, vnde שִׁוִּיתִי *apte* et *ex a-*
posui, Pf.16,8. Pf. 89,20. Pf. 119,30. Pf. 132,2. et fec. quosdam
uaui, fcil. Deum, Ief. 38,13. Part. מְשַׁוֶּה *apte*, *congrue ponu-*
onens, 2 Sam. 22,34. Pf. 18,34. Fut. תְּשַׁוֶּה *pones*, Pf. 21, 6.
uum facit, *aequat*, Hof. 10,1. Hiph. הִשְׁוָה *aequum*, *aequa-*
t, *aequiparauit*. Fut. אַשְׁוֶה *aequiparabo*, Thren. 2,13. pl.
iparabitis, Ief. 46,5. Sed נִשְׁתָּוָה (pro נִתְשַׁוָּה) eft part. foem.
tum ex Niph. et Hithpah. q. d. *aequiparatur et se ipsam ae-*
lem facit, Prou. 27, 15.

שְׁוָא Chald. id. Part. Pehil שְׁוִי (ad Formam גְּלִי vel גֻּלִי et
,) *aequale factum*, *aequatum*, fcil. *est*, vel legendum eft שַׁוִּי *ae-*
uit, *imperfonaliter* intelligendum, pro *aequatum est*, fec. Ke-
h Dan. 5, 21. fed Kri habet שַׁוִּיו *aequale fecerunt*, (in Pahel 3
. plur.) quod tamen in multis codicibus deficit: vt ipfa lectio
שַׁוִּי *aequauit*, fcil. Deus, vel ipfe Nebucadnezar, in Pahel 3 perf.
. Ithpahal fut. יִשְׁתַּוֵּה (pro יִתְשַׁוֵּה) *ponetur*, Dan. 3, 29.

שָׁוֶה m. *aequatio*, *exaequatio*, i. e. *retributio*, fec. litteras Hiob.
. pro quo ibidem recurrit תְּמוּרָה, eodem fenfu. Sed scri-
is intelligit *summum* et *aequatum fastigium fortunae*, ex A-
indeque illuftrat Verbum שוה Pf. 21, 6.

שׁוֹא vid. fub rad. שׁוא.

שָׁוֵה Gen. 14, 5. potius Nomen *Propr.* eft, coll. v. 17.

שׁוּחַ *inclinari*, *deprimi*. Praet. foem. שָׁחָה *inclinata est*, Pf.
26. Prou. 2,18. Fut. foem. תָּשׁוּחַ *deprimitur*, fec. Kri Thren.
). fed Kethibh habet תָּשִׂיחַ *loquitur*, *meditatur*.

שׁוּחָה f. *fouea*, q. d. *terrae depressio*, Prou. 22, 14. c. 23, 27.
2, 6. c. 18, 20. et fec. Kri Ier. 18, 22.

שִׁיחָה f. id. fec. Kethibh Ier. 18, 22. pl. שִׁיחוֹת *foueae*, Pf. 119, 85.

שַׁחַת f. id. (Formae נַחַת *quies*, à נוח,) Pf. 7, 16. Pf. 9, 16. Pf.
o. Pf. 35, 7. Hiob. 9, 31. c. 33, 18. 21. 22. 24. 28. 30. Ezech. 28, 8. etc.
ı Affixo שַׁחְתָּם *fouea ipsorum*, Ezech. 19, 4. 8. Poffet quoque
rri ad rad. שחת. Aliud vid. fub rad. שחת.

שׂוּחַ in genere *producere*, *proferre*, fpec. *verba*: *loqui*, *eloqui*,
e *animo*, *meditari*, *cogitare*. Infin. שׂוּחַ *meditari*, al. *orare*,
. 24, 63. Pih. fut. אֲשׂוֹחֵחַ *meditor*, *loquor*, Pf. 143, 5. יְשׂוֹחֵחַ *elo-*
ur, Ief. 53, 8. Hiph. infin. per Aphaerefin Praeformantis ה, vti
o volunt, שִׂיחַ *loquere*, Hiob. 12, 8. pl. שִׂיחוּ *meditamini*, al.
imini, Iud. 5, 10. Pf. 105, 2. 1 Chron. 16, 9. Fut. אָשִׂיחַ *meditabor*,
loquar,

quar, loquor, Pſ. 119, 78. cum ה Parag. אָשִׂיחָה Pſ. 55, 18. Pſ. 77, 4. 13. Hiob. 7, 11. יָשִׂיחַ meditatur, al. loquitur, Pſ. 119, 23. foem. cum affixo in pauſa תָשִׂיחֶךָ loquetur tecum, (pro תשיח עמך) Prou. 6, 2. pl. יָשִׂיחוּ loquuntur, Pſ. 69, 13.

שֵׂחַ m. cogitatio, cum Affixo שֵׂחוֹ cogitatio eius, Amoſ. 4, 13.

שִׂיחַ m. 1) frutex, virgultum à terra productum, Gen. 2, 5. Hiob. 12, 8. c. 30, 4. pl. שִׂיחִים virgulta, Gen. 21, 15. Hiob. 30, 7. 2) eloquium, ſermo, oratio, Pſ. 64, 2. Hiob. 7, 13. c. 21, 4. ſpeci ſermo querulus, 1 Sam. 1, 16. Prou. 23, 29. Hiob. 9, 27. c. 10, 1. 3) cogitatio, meditatio, quae eſt animi quidam ſermo, 1 Reg. 18, 27. Pſ. 55, 3. Pſ. 102, 1. Cum Affixo שִׂיחִי meditatio mea, it. oratio ſiue ſermo meus, 1 Sam. 1, 16. Pſ. 104, 34. Hiob. 7, 13.

שִׂיחָה f. 1) oratio, ſermo, Hiob. 15, 4. 2) meditatio, Pſ. 119, 99. cum Affixo שִׂיחָתִי meditatio mea, Pſ. 119, 97.

שׁוּט proprie caedere, ſecare, hinc 1) pertranſire, percurrere, currere, vt alia ſecandi Verba, vid. rad. צלח. 2) remigare, q. d. ſecare aquas, Lat. ſecare altum, vnde et ἐρέσσω eſt ab Hebr. חרש, vid. pluribus Arcan. Firm. p. 427. 3) contemnere; ex vſu Chald. et Syr. conf. rad. קוץ. Praet. pl. שָׁטוּ cucurrerunt, Num. 11, 8. Part. praeſ. pl. שָׁטִים remigantes, et ſubſtantiue, remiges, Ezech. 27, 8. 26. it. contemnentes, Ezech. 27, 26. et cum א, (ſicut in קָאם et רָאשׁ,) שָׁאטִים Ezech. 28, 24. 26. foem. שָׁאטוֹת contemnentes, Ezech. 16, 9. Infin. שׁוּט pertranſire, percurrere, Hiob. 1, 7. et שׁוּט c. 2, 2. Imp. שׁוּט pertranſi, 2 Sam. 24, 2. Fut. pl. cum Vau Conuerſ. וַיָּשֻׁטוּ et pertranſierunt, 2 Sam. 24, 8. Pih. part. pl. מְשׁוֹטְטִים pertranseuntes, Zach. 4, 10. foem. מְשׁוֹטְטוֹת id. 2 Chron. 16, 9. Imper. plur. שׁוֹטְטוּ pertranſite, Ier. 5, 1. Fut. pl. יְשֹׁטְטוּ percurſitabunt, ſcil. librum eiusque verba, Dan. 12, 4. pertranſibunt, vel curſitabunt, Amoſ. 8, 12. Hithpah. imper. pl. foem. הִתְשׁוֹטַטְנָה continuo, indeſinenter percurrite, Ier. 49, 3.

שְׁאָט contemtus, vid. in שְׁאָט.

שׁוֹט m. flagellum, ſcutica, qua caeditur, Ieſ. 10, 26. c. 28, 18. Nah. 3, 2. et ſec. Kri Ieſ. 28, 15. vbi Kethibh habet שַׁיִט.

שַׁיִט m. 1) id. ſec. Kethibh Ieſ. 28, 15. 2) remus, quo aqua caeditur et ſecatur, Ieſ. 33, 21.

שֹׁטֵט (Verbale ex Pihel,) m. flagellum, ſcutica, Ioſ. 23, 13.

מָשׁוֹט m. remus, Ezech. 27, 29.

מִשּׁוֹט m. id. petita Forma à נשט, pro מִנְשׁוֹט. Pl. מְשׁוֹטִים remi, cum Affixo מְשׁוֹטַיִךְ remi tui, Ezech. 27, 6.

... שׂוּט *declinare, deflectere*. Part. praes. שָׂט *declinans*, pl. *declinantes*, in regim. שָׂטֵי Ps. 40,8.

שֵׂטִים pl. masc. *declinationes*, Hos. 5,2. et per ס, Ps. 101, 3.

שׂוּךְ *sepire, obsepire, sepem facere*. Praet. שַׂכְתָּ *obsepiuisti, sepem fecisti*, Hiob. 1,10. Part. praes. שָׂךְ *obsepiens*, Hos. 2,6. Pih. *sepiuit, obsepiuit*. Fut. cum Affixo תְּשֹׂכְכֵנִי *sepiebas me*, Hiob. 10, 11. Alii referunt ad סכך *texit, obtexit*.

שׂוֹךְ m. *ramus*, sic dictus putatur, quia *sepibus* adhibetur potius à *tegendo* et *vmbram praebendo*, petita significatione à ... Cum Affixo שׂוֹכֹה (pro שׂוֹכוֹ) *ramum suum*, Iud. 9,49.

שׂוֹכָה f. id. vnde in regim. שׂוֹכַת Iud. 9,48.

שְׂכִים et שֻׂכּוֹת pl. vid. sub rad. שׂכך.

מְשׂוּכָה, et per ס, מְסוּכָה f. *sepes, spinetum*, quo *sepitur*, Mich. 7,4. in regim. מְשֻׂכַת Prou. 15,19. Sed מְשׂוּכָה pro מְשֻׂכָּה vid. sub rad. שׂכך.

שׁוּל *trahere, extrahere*, (vt Arab. شال, et Graec. ...) alias שלל Ruth. 2, 16. (Arab. سل,) שלה Hiob. 27,8. et נשל, Arab. نشل. Inde sunt

שׁוּל m. *fimbria, lacinia*, sic dicta, quod per terram *trahitur*; sicut Graec. *σύρμα* est à *σύρω trabo*. Plur. שׁוּלִים *fimbriae*, in regim. שׁוּלֵי Exod. 28, 34. c. 39, 24. 25. 26. cum Affixo שׁוּלַיִךְ *fimbriae tuae*, Ier. 13, 22. Nah. 3,5.

שִׁיל m. *foetus, proles* ex vtero *extracta*, Chald. שִׁלְיָא et שִׁילָא, Arab. *salilon* et *naslon*. Inde cum Affixo est שִׁילֹה (pro שִׁילוֹ) *proles* siue *filius eius*, Gen. 49,10. Plura de h. n. vid. in *Arcan. Form*. p. 131. et in *Onomast. V. T.* p. 617. Vulgo referunt ad שִׁיל, sed inuita Formarum analogia.

שׁוּם m. *allium*, à *vehementi odore*, significationem habet à נשם Syr. *odoratus est*, Arab. שמם. Plur. שׁוּמִים *allia*, Num. 11, 8.

שׂוּם et שִׂים in genere *ponere, reponere, statuere*, Gen. 28, 11. c. 44, 2. Exod. 9,5. Leuit. 6,3. Deut. 10,2. etc. *imponere*, Dan. 1,7. Zach. 6,11. spec. 1) *in dignitate constituere*, Gen. 45,9. Exod. 2,14. Deut. 17,15. 1 Sam. 10,19. Hos. 2,2. 2) *ponere in esse* suo, i.e. *facere*, (vt Lat. *ponere* pro *facere* dicitur, idque more Graecorum quo sensu HOMERVS saepenumero *τιθέναι* vsurpat, obseruante

TVB

TVRNEBO, conf. VECHNERI *Hellenolex.* L. II. c. 2. et PFOCHE-NII Diatr. de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 70.) Gen. 17, 5. Exod. 4, 11. c. 10, 2. Deut. 10, 22. Ies. 13, 9. Ier. 13, 16. c. 32, 20. Ps. 89, 41. Hiob. 34, 13. etc. 3) vsurpatur de *exercitu* et *militibus praesidiariis*, vt itidem Lat. *ponere*, Ios. 8, 13. 2 Sam. 8, 6. 1 Reg. 20, 12. 1 Chr. 6, 6. 4) *reputare, existimare, ducere,* (vt Graec. τίθεσθαι, et Lat. *ponere* atque *statuere*,) Ps. 52, 9. Ier. 17, 5. 5) *imputare*, q. d. *imponere vt onus*, (vt Graec. ἀνατιθέναι,) 1 Sam. 22, 15. 6) *ponere cor* suum *ad* aliquid, est *ad animum reuocare, attendere, animum aduertere, perpendere,* (vt Graec. συντίθεσθαι, vnde et νουθετεῖν pro *commonefacere*,) Exod. 9, 21. Deut. 32, 46. 2 Sam. 19, 20. Hagg. 1, 5. 7. c. 2, 15. 18. Malach. 2, 2. Hiob. 1, 8. c. 2, 3. et sine לֵב vel לְבָב, Iud. 19, 30. Ies. 41, 20. 22. Hiob. 4, 20. c. 23, 6. c. 24, 12. et sec. quosdam c. 17, 3. c. 34, 23. c. 37, 15. Neh. 8, 8. sic *ponere* aliquid *super* vel *ad cor* suum, 2 Sam. 18, 3. Ies. 42, 25. Ier. 12, 11. sed hoc semel Dan. 1, 8. denotat *in animum inducere*, vt Graec. ἐντίθεσθαι. 7) *ponere filios*, est *parere*, (vt Lat. *oua ponere*,) Esr. 10, 44. 8) *ponere faciem* suam aliquo, est *animum* suum aliquo *intendere* et *dirigere*, 1 Reg. 2, 15. Ier. 42, 15. 17. c. 44, 12. 9) *ponere* aliquid *coram se*, est eius *rationem habere*, Ps. 54, 5. Ps. 86, 14. 10) *ponere in ore* alicuius, est eum *instruere, quid loqui debeat*, Num. 23, 5. 12. 16. c. 22, 38. Esr. 8, 17. 11) *ponere gloriam*, est *dare* siue *tribuere gloriam*, Iud. 7, 19. Ps. 66, 2. etc. 12) *ponere oculos in stibio*, est *iis stibium inducere*, 2 Reg. 9, 30. quomodo SCHVLTENS confert Arab. وشم, de quo vid. in rad. קרע, et in Nom. חֲכַלָה, sub rad. כלה. 13) *ponere iram*, sec. quosdam est *iram reponere*, et quasi *thesaurizare*, Hiob. 36, 13. coll. Rom. 2, 5. et seq. Nom. אָשָׁם. Praet. cum Affixo שָׂמוֹ *posuit eum*, Ps. 81, 6. Ezech. 17, 4. 5. et שָׂמָהוּ Ezech. 7, 20. foem. שָׂמָה *posuit*, 1 Sam. 19, 13. cum ה *Relatiuo*, הַשָּׂמָה *quod posuit*, Ies. 21, 10. שַׂמְתָּ *posuisti*, Ies. 47, 6. 7. Ezech. 23, 41. cum Vau Conuers. וְשַׂמְתְּ *et pones*, sec. Kri Ruth. 3, 3. sed Kethibh habet וְשַׂמְתִּי, cum Iod Parag. Part. Praes. שָׂם *ponens*, Ps. 66, 9. Ies. 63, 11. pl. שָׂמִים *ponentes, facientes*, Ies. 5, 20. Malach. 2, 2. Pahul foemin. שׂוּמָה *positum, impositum*, sec. Kri 2 Sam. 13, 32. sed Kethibh habet שִׂימָה *impositio*, i. e. *commissum, mandatum*, nominaliter. Infin. absol. שׂוֹם *ponendo, constituendo*, Deut. 17, 15. Ier. 42, 15. *attendendo*, Neh. 8, 8. conf. Chald. Dan. 3, 12. c. 6, 14. 15. Infin. constr. שׂוּם *ponere* etc. Gen. 45, 7. Num. 11, 11. cum Affixo שׂוּמוֹ τὸ *ponere eius*, Prou. 8, 29. Ies. 37, 9. et sec. Kri c. 10, 5. (vbi Kethibh שִׂימוֹ, ex Hiph.) et שׂוּמוֹ Num.

24, 23.

24, 23. Fut. יָשׂוּם *ponit, facit*, Exod. 4, 11. Hiph. part. מֵשִׂים *attendens*, Hiob. 4, 20. Infin. cum Aphaeresi Praeformantis ה, שִׂים *ponendo*, scil. positus est, Hiob. 20, 4. *ponere*, sec. Kri 2 Sam. 14, 7. vbi Kethibh habet שׂוּם, ex Kal. Imper. cum simili Aphaeresi, שִׂים *pone*, etc. Gen. 24, 2. Iud. 18, 19. cum ה Parag. שִׂימָה. 1 Sam. 8, 5. Psalm. 56, 9. sed Hiob. 17, 3. specialiter significat *pone pignus*. Foemin. שִׂימִי *pone*, Ier. 31, 21. et sine Aphaeresi, הָשִׂימִי *pone*, scil. faciem tuam, vel intransitiue, *pone te*, Ezech. 21, 21. Fut. אָשִׂים *ponam*, etc. 1 Reg. 18, 23. Hiob. 5, 8. cum ה Parag. אָשִׂימָה Gen. 44, 21. Deut. 17, 14. תָּשִׂים *pones, ponis*, Gen. 6, 16. Exod. 21, 1. et תָּשֵׂם Hiob. 13, 23. יָשִׂים *ponet, ponit, ponat, ponebat*, Gen. 30, 42. Leu. 5, 11. *facit*, vt exponi potest Hiob. 24, 12. et יָשֵׂם Num. 6, 26. 1 Sam. 2, 20. Ps. 107, 33. sic sec. Kri Dan. 11, 18. (vbi Kethibh habet יָשֵׁב *reuertet*, à שׁוּב,) vnde cum ו Conuers. וַיָּשֶׂם *et posuit*, Gen. 2, 8. pl. תָּשִׂימוּ *ponetis, ponatis*, Gen. 32, 16. Exod. 5, 8. cum Nun Parag. תְּשִׂימוּן Exod. 22, 24. Hiob. 18, 2. יָשִׂימוּ *ponent*, Deut. 33, 10. 2 Sam. 18, 3. Hoph. fut. cum Vau Conuers. וַיּוּשַׂם (irregulariter cum (ֻ), pro וַיּוּשַׂם,) *et positum, appositum est*, sec. Kri Gen. 24, 33. sed Kethibh habet וַיִּישֶׂם, vt Gen. 50, 24. quod vid. in שׂוּם.

שׂוּם Chald. id. Praet. שָׂם *posuit*, Dan. 5, 12. Esr. 5, 3. 9. 13. c. 6, 1. 3. *attendit*, Dan. 6, 14. 15. cum Affixo שָׂמֵהּ *posuit, constituit eum*, Esr. 5, 14. שָׂמְתָּ *posuisti*, Dan. 3, 10. שָׂמֶת *posui, constitui*, Esr. 6, 12. pl. שָׂמוּ *posuerunt, attenderunt*, Dan. 3, 12. Part. Pehil שִׂים *positus, um*, scil. est, Dan. 3, 29. c. 4, 3. c. 6, 27. Esr. 4, 19. c. 5, 17. c. 6, 8. 11. c. 7, 13. 21. Inde formatum est nouum Praet. foem. שָׂמַת *positum est*, pro שִׂימַת, (Formâ ab Hebr. petitâ,) Dan. 6, 18. Aphel imper. pl. cum Aphaeresi Praeformantis, שִׂימוּ *ponite, constituite*, Esr. 4, 21. Ithpehel part. מִתְּשָׂם *ponitur*, Esr. 5, 8. Fut. יִתְּשָׂם *ponetur, constituetur*, Esr. 4, 21. pl. יִתְּשָׂמוּן *ponentur, reddentur*, Dan. 2, 5.

אָסָם (pro אָשָׂם, cum א Heemantico, *Continuitatis* nota,) m. *horreum*, vel in genere *repositorium*, in quo *continuo reponitur* et *reconditur*, coll. rad. Syr. סום *thesaurizare*, et סימא *thesaurus*, Arab. سام *recondidit*. Plur. אֲסָמִים *repositoria, reconditoria, horrea*, cum Affixo אֲסָמֶיךָ *horrea tua*, Deut. 28, 8. Prou. 3, 10. Conf. simile יַלְקוּט.

תְּשׂוּמֶת (cum ת Heemantico notionis *reciprocae*,) f. *positio sui* siue *manus suae*, i. e. *stipulatio*; vel *initio societatis* et *commercii mutua*, coll. Exod. 23, 1. 1 Sam. 22, 17. 2 Sam. 3, 13. In regim. תְּשׂוּמֶת (pro תְּשׂוּמַת, vt lectum olim fuit in codice Hilleliano,) Leuit.

.euit. 5,21. Nisi potius חֲשׁוּמַת sit absolutum, ad Formam Nominis *Propr.* תַּנְחֻמֶת 2 Reg. 25, 23. Ier. 40, 8.

שׁרן *meiere*, radix Hebraeis inusit. Aethiop. ሠይን: Syr. חרך, mutato ש in ח, vt alibi: vnde et Arab. مَثَانَة *vesica vrinaria*, Conf. DANZII *Litterat.* p. 77. et 427. Conuenit Arab. שנן *sparsim fudit*. Inde est

שַׁיִן vel שִׁין m. *vrina*, in pl. שֵׁינִים *vrinae*, cum Affixo שֵׁינֵיהֶם *vrinas suas*, sec. Kethibh 2 Reg. 18, 27. Ies. 36, 12. sed Kri habet מֵימֵי רַגְלֵיהֶם *aquas pedum suorum*.

שׁוע *vociferari*, *clamare*. Imper. pl. שׁעו *clamate*, Ies. 29, 9. Pih. שִׁוַּע *intense clamauit*. Praet. שִׁוַּעְתִּי *clamaui*, Ps. 30, 3. Ion. 2, 3. Part. מְשַׁוֵּעַ *clamans*, Ps. 72, 12. Hiob. 29, 12. Infin. שַׁוֵּעַ, cum Affixo τό שַׁוְּעִי *clamare meum*, Ps. 28, 2. Ps. 31, 23. Fut. אֲשַׁוֵּעַ *clamabo*, *clamo*, Ps. 18, 7. Hiob. 19, 7. cum Vau Conuers. et ה Parag. in pausa, וָאֲשַׁוֵּעָה *et clamaui*, Ps. 119, 147. תְּשַׁוֵּעַ *clamabis*, Ies. 58, 9. pl. יְשַׁוְּעוּ *clamabunt*, *clamant*, Ps. 18, 42. Hiob. 35, 9. in pausa יְשַׁוֵּעוּ Hiob. 38, 41. Sed Pih. geminat. שִׁעֲשַׁע vid. in rad. שעע.

שׁוּעַ m. 1) *clamor*, *vociferatio*, vt vulgo exponitur, Hiob. 30, 24. aliis est *salus*, vel, vt SCHVLTENS habet, *laxamentum*, coll. rad. Arab. وسع *amplus*, *patulus fuit*. 2) *diuitiae*, *opes*, sec. quosdam, quod est ab eadem rad. Arab. quomodo notat *opibus polluit*, in 8 et 10 Coniug. *liberalitate vsus est*, per Formarum alternationem, vel per Aphaeresin pro יְשׁוּעַ. Cum Affixo שׁוּעֲךָ *diuitiae*, *opes tuae*, Hiob. 36, 19.

שׁוֹעַ m. 1) *clamor*, *vociferatio*, Ies. 22, 5. 2) *opibus affluens*, *liberalis*, Ies. 32, 5. Hiob. 34, 19. Sed Ezech. 23, 23. est Nomen *Propr.*

שֶׁוַע m. *clamor*, cum Affixo שַׁוְעִי *clamor meus*, Ps. 5, 3.

שַׁוְעָה f. id. in regim. שַׁוְעַת 1 Sam. 5, 12. Ier. 8, 19. cum Affixo שַׁוְעָתָם *clamor eorum*, Exod. 2, 23. Ps. 34, 16.

תְּשׁוּעָה f. (Formam habet à שוע, sed significationem à ישע.) proprie, vi Formae, *saluatio*, *conseruatio sui*: vulgo *salus*, Iud. 15, 3. 1 Sam. 11, 9. 13. 2 Sam. 23, 10. 2 Reg. 5, 1. etc. et תְּשֻׁעָה 2 Sam. 19, 3. in regim. תְּשׁוּעַת Ps. 37, 39. Ies. 45, 17. cum Affixo תְּשׁוּעָתְךָ *salus tua*, Ps. 40, 11. Ps. 119, 42. in pausa תְּשׁוּעָתֶךָ Ps. 40, 17. Ps. 71, 15.

שׁוּף in genere *premere*, spec. *premendo terere* et *conterere*. Fut. תְּשׁוּף, cum Affixo et Nun Epenthet תְּשׁוּפֶנּוּ *conteres eum*, Gen. 3, 15. יְשׁוּף, cum Affixis יְשׁוּפֵנִי *conteret me*, Hiob. 9, 17. it. *premet* i. e. *occultabit me*, Ps. 139, 11. vt Lat. *premere dolorem* pro occul-

occultare, et *nocte premi* pro *tenebris occultari* etiam VIRGILIVS dixit *Aeneid. VI.* 827. יְשׁוּפְךָ *conteret te*, Gen. 3, 15.

יָשְׁפֵה vel, vt alii codices habent, יָשְׁפָה (cum Iod Heemantico, *firmae Consistentiae* nota,) m. *gemmae durissimae* species, quae dum *teritur*, *firma* manet nec *deteri* potest, coll. similibus *gemmarum* nominibus, חַרְשִׁישׁ, יַהֲלֹם, לֶשֶׁם etc. vulgo *iaspis*, compos. ex 2 synonymis שׁוּף, (vnde foret יָשֻׁף,) et ex שׁפה Chald. *contriuit*, *contudit*, vnde ה in fine; nisi hoc potius sit Parag. eiusdem significationis cum ה in בְּטְנָה, לְבֵנָה etc. q. d. *gemma accedens ad iaspidem* siue *iaspidi affinis*, forte, ex coniectura CLERICI, *iasponyx*. Sinicum *yusepe*, i. e. *lapis pretiosus diuersicolor*, confert MASSON in *Histor. Crit. Reipubl. Litterar.* T. IV. p. 53. Occurrit Exod. 28, 20. c. 39, 13. Ezech. 28, 11.

שׁוּק *abundare*, *exundare*. Sed significatio *eundi* siue *currendi* et *appetendi*, in Nominibus Deriuatis residua, petita est à rad. שׁקק. Pih. fut. תְּשֹׁקֵק, vnde cum Vau Conuers. et Affixo וַתְּשֹׁקְקֶהָ *et abundare fecisti* vel *abundantem reddidisti eam*, Ps. 65, 10. Hiph. praet. pl. הֵשִׁיקוּ *exundarunt*, Ioël. 4, 13. sic cum Vau Conuers. c. 2, 24.

שׁוּק m. *vicus*, *platea*, per quam *itur* et *curritur*, Prou. 7, 8. Eccles. 2, 4. 5. pl. שְׁוָקִים (tanquam à sing. שֶׁוֶק,) *plateae*, Cant. 3, 2.

שׁוֹק com. *crus*, *gressus* organon, Exod. 29, 22. 26. Leuit. 7, 32. 33. Num. 6, 20. Iud. 15, 8. 1 Sam. 9, 24. Ies. 47, 2. etc. Sed ab Aethiop. ሰወቀ: *suffulsit*, *sustentauit*, deducit MAIVS ad COCCEIO *Lex.* q. d. *sustentaculum corporis*. Dual. שֹׁקַיִם *vtrumque crus*, Deut. 28, 35. Prou. 26, 7. in regim. שׁוֹקֵי Ps. 127, 10. cum Affixo שׁוֹקָיו *crura eius*, Cant. 5, 15.

שָׁק m. Chald. id. vnde dual. vel plur. cum Affixo שָׁקוֹהִי *crura eius*, Dan. 2, 33.

תְּשׁוּקָה f. *appetitus*, *desiderium*, proprie *motus sui ipsius* vel *animi sui* et q. d. *tendentia* ad aliquid. Vid. rad. שׁקק. Per *obligationem* exponit G. I. LETTE in *Symbolis Brem.* T. III. p. 560. ex significatione radicis Arab. شاق *ligauit*. Cum Affixis תְּשׁוּקָתֵךְ *desiderium tuum*, *tendentia tua*, Gen. 3, 16. תְּשׁוּקָתוֹ *appetitus*, *tendentia eius*, Gen. 4, 7. Cant. 7, 11.

שׁוּר in genere *dirigere*, (coll. radice cognata יָשַׁר,) in specie 1) *dirigere vocem secundum certos modos* et *melodias*, i. e. *canere*. 2) *dirigere oculos* ad aliquid: *intueri*, *contemplari*. 3) *sensum*

munus afferre, Ief. 57, 9. petita significatione à Nomine תְּשׁוּרָה *munus*. Praet. שָׁר *cecinit*, Pf. 7, 1. Part. praef. שָׁר *canens*, Prou. 25, 20. pl. שָׁרִים *canentes*, et fubftantiue, *cantores*, 2 Sam. 19, 36. Pf. 68, 27. foem. pl. שָׁרוֹת *cantatrices*, 2 Sam. 19, 36. Eccleſ. 2, 8. cum Affixo שָׁרוֹתַיִךְ *decantantes te*, al. *cantatrices tuae*, Ezech. 27, 25. Imper. שׁוּר *intuere*, Hiob. 35, 5. Fut. אֲשׁוּר *intuebor*, *contemplabor*, Num. 23, 9. c. 24, 17. fed Hof. 13, 7. magis quadrare fignificationem radicis Chald. שׁוּר, Arab. سار *affiliit*, *infiliit*, *impetum fecit*, contendit KROMAYERVS in *Specim. fontium S. S. apertorum* ad l. c. תְּשׁוּר, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. תְּשׁוּרֶנּוּ *vides illum* vel *illud*, Hiob. 35, 14. foem. תָּשׁוּרִי *profpicias*, *contempleris*, Cant. 4, 8. fed וַתָּשֻׁרִי *et munera attulifti*, Ief. 57, 9. יָשׁוּר *fpeculatur*, Ier. 5, 26. et יָשֹׁר *refpiciet*, Hiob. 33, 27. quod tamen potius radicem שׁרר arguit: quomodo fortaffis melius conuenit rad. Arab. שׁרר in 2 Coni. *euulgauit inter viros*. Cum Affixo et Nun Epenth. יְשׁוּרֶנָּה *refpiciet illud*, Hiob. 33, 14. foem. תְּשׁוּר, cum Affixo תְּשׁוּרֵנִי *intuebitur*, *videbit me*, Hiob. 7, 8. c. 24, 15. fed וַתָּשַׁר *et cecinit*, Iud. 5, 1. Pih. praet. pl. שֹׁרְרוּ *contemplati funt*, al. *decantarunt*, Hiob. 36, 24. Part. מְשֹׁרֵר *cantans*, *cantor*, 1 Chron. 6, 18. 2 Chron. 29, 28. pl. מְשֹׁרְרִים *cantores*, 1 Chron. 9, 33. Efr. 2, 41. foem. pl. מְשֹׁרְרוֹת *cantatrices*, Neh. 7, 47. Fut. יְשׁוֹרֵר *canet*, Zeph. 2, 14. Hiph. infin. שִׁיר (per Aphaerefin Praeformantis ה,) *canere*, cum Praefixo לָשִׁיר *ad canendum*, fec. Kri 1 Sam. 18, 6. fed Kethibh habet לָשׁוּר, ex Kal. Imper. plur. cum fimili Aphaerefi, שִׁירוּ *canite*, Exod. 15, 21. Ief. 42, 10. Fut. אָשִׁיר *canam*, Pf. 59, 17. cum ה Parag. אָשִׁירָה Exod. 15, 1. Iud. 5, 3. יָשִׁיר *canebat*, Exod. 15, 1. Num. 21, 18. pl. נָשִׁיר *canemus*, Pf. 137, 4. cum ה Parag. נָשִׁירָה Pf. 21, 14. יָשִׁירוּ *canent*, Pf. 65, 14. Pf. 106, 12. Hoph. fut. יוּשַׁר *canetur*, Ief. 26, 1.

שׁוּר *murus*, it. *hoftis*, et שׁוֹר *taurus*, *bos*, Formam quidem habent à שׁוּר, fed fignificationem à שׁרר, vbi vid.

שִׁיר m. *cantio*, *canticum*, Iud. 5, 12. Pf. 30, 1. Eccleſ. 7, 5. Ief. 24, 9. Ezech. 33, 32. etc. cum Affixo שִׁירוֹ *canticum eius*, vel collectiue, *cantica eius*, 1 Reg. 4, 32. et שִׁירֹה Pf. 42, 9. pl. שִׁירִים *cantica*, Gen. 31, 27. Cant. 1, 1. cum Affixo שִׁירֵיכֶם *cantica veftra*, Amof. 8, 10.

שִׁירָה f. id. Exod. 15, 1. Num. 21, 18. Deut. 31, 19. 21. 22. 30. 44. Pf. 18, 1. etc. in regim. שִׁירַת Ief. 5, 1. c. 23, 15. pl. שִׁירוֹת *cantica*, Amof. 8, 3.

תְּשׁוּרָה (cum ת Heemantico notionis *reciprocae*,) f. *munus*, *donum*.

donum, quo quis *se spectandum exhibet* et ad conspectum principis admittitur, 1 Sam. 9, 7. conf. Ies. 57, 9. et Gen. 33, 10. 11. inque hunc locum LACKEMACHERI *Obs. Phil.* P. I. obs. 4. Sic Graec. ἄθρημα, ἀνακαλυπτήριον, θεώρητρον et ὀπτήριον à *videndo* dicuntur.

שׁוּר *principatum tenere*, it. *diuidere, dissecare*, alias שׂרר, quod vid. Fut. cum Vau Conuers. וַיָּשַׂר *et principatum tenuit*, Iud. 9, 22. Hos. 12, 5. pl. יָשֹׂרוּ *principatum tenebunt* vel *tenent*, Ies. 32, 1. Prou. 8, 16. Hiph. praet. plur. הֵשִׂירוּ *principem* vel *principes fecerunt* siue *constituerunt*, Hos. 8, 4. Sed fut. cum Vau Conuers. וַיָּשַׂר *et dissecare fecit* siue *coëgit*, 1 Chron. 20, 3.

שַׂר m. *princeps*, vid. sub rad. שׂרה.

שָׂר m. *princeps*, 1 Sam. 22, 2. 2 Sam. 23, 19. 2 Reg. 9, 5. 1 Chron. 11, 6. 2 Chron. 17, 14. 15. etc. Pl. שָׂרִים *principes*, Num. 21, 18. 2 Sam. 19, 6. in regim. שָׂרֵי Gen. 12, 15. Exod. 1, 11. cum Affixo שָׂרֵיהֶם *principes eorum*, Ies. 3, 4. Ier. 2, 26. Foem. שָׂרָה *princeps foemina*, cum Iod Paragog. שָׂרָתִי Thren. 1, 1. pl. שָׂרוֹת *principes foeminae*, 1 Reg. 11, 3. Esth. 1, 18. cum Affixo שָׂרוֹתֶיהָ *principes eius*, Iud. 5, 29.

שׂוֹרָה f. vulgo *principale*, potius *pingue*: de *tritico*, Ies. 28, 25. (à rad. Arab. شرن *pinguis fuit*,) alias חלב חטה Ps. 81, 17. חלב חטים Ps. 147, 14. et חלב כליות חטה Deut. 32, 14.

מְשׂוּרָה f. *mensura*, q. d. *diuisio* rerum, Leuit. 19, 35. Ezech. 4, 11. 16. 1 Chron. 23, 29.

שׁוּשׁ radix inusit. quae significationem *albedinis* et *canitiei* habuisse, ex Deriuatis colligitur. Inde enim sunt

שַׁיִשׁ m. *marmor candidum: alabastrites*, Syr. שישא, 1 Chron. 29, 2.

שֵׁשׁ m. 1) id. Esth. 1, 6. 2) *byssus*, genus *lini candidi*: *linum xylinum* intelligunt SANCTIVS, IVNIVS et TREMELLIVS aliique, Gen. 41, 42. Exod. 25, 4. Prou. 31, 22. Cant. 5, 15. etc. Semel pro eo Kethibh habet מֶשִׁי, ad Formam פְּרִי; vel potius שֵׁשִׁי *byssi*, cum terminatione plur. infrequentiore, Ezech. 16, 13. Aliud vid. infra suo loco.

יָשֵׁשׁ m. *senex*, à *canitie*, 2 Chron. 36, 17. Formam habet à ישש, sed significationem à שוש.

יָשִׁישׁ m. id. Hiob. 15, 10. pl. יְשִׁישִׁים *senes*, Hiob. 12, 12. c. 29, 8. c. 32, 6.

שׁוֹשַׁן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *lilium*, à *summo candore*, 1 Reg. 7, 19. vbi tamen vulgo male et contra omnem analo-

nalogiam legitur שׁוּשַׁן. De *candore liliorum* conf. PASCHALIVS de *Coronis* L. III. c. 8. vnde κρίνον λευκὸν apud THEOCRIT. ἰργεννὸν et λευκόχροον in *Epigram. lilium candidum, canens* et *album* apud OVID. Est quoque nomen instrumenti *musici*, à forma *lilii: cymbalum* fortassis, cuius figura quam bene cum *lilio conuallium* conueniat, ostendit LAMPIVS in Ps. 45. *Exercitat.* . §. 14. conf. THEOD. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Class. I. p. 57. 68. Certe et Botanicis nostris genus *lilii*, alias *intortum* et *martagum* dictum, *cymbalum* vocatur. Inde in reg. est שׁוּשַׁן Ps. 60, 1.

שׁוֹשָׁן m. id. 1 Reg. 7, 22. 26. Pl. שׁוֹשַׁנִּים *lilia*, Cant. 2, 16. c. 4, 5. c. 5, 13. c. 6, 2. 3. c. 7, 3. et de instrumentis *musicis*, ad formam *liliorum* factis, Ps. 45, 1. Ps. 69, 1. Ps. 80, 1.

שׂוּשׂ *gaudere, laetari, prae gaudio exsultare.* Praet. שַׂשְׂתִּי *gauisus sum*, Ps. 119, 14. pl. שָׂשׂוּ *gauisi sunt*, Thren. 1, 21. Part. praes. שָׂשׂ *gaudens*, Ps. 119, 162. Ies. 64, 4. Infin. absol. שׂוֹשׂ *gaudendo*, Ies. 61, 10. infin. constr. שׂוּשׂ *gaudere*, Deut. 30, 9. Fut. pl. cum Affixo יְשֻׂשׂוּם *gaudebunt illis*, Ies. 35, 1. Hiph. imper. foem. cum Apocope Praeformantis ה; שִׂישִׂי *gaude*, Thren. 4, 21. plur. שִׂישׂוּ *gaudete*, Ies. 65, 18. c. 66, 10. Fut. אָשִׂישׂ *gaudebo*, Ies. 61, 10. יָשִׂישׂ *gaudebit, gaudet*, Deut. 28, 63. Ps. 19, 6. foem. תָּשִׂישׂ *gaudet*, Ps. 35, 9. נָשִׂישׂ *gaudebimus*, Ezech. 21, 15. יָשִׂישׂוּ *gaudebunt, gaudent*, Ps. 40, 17. Hiob. 3, 21.

שָׂשׂוֹן m. *gaudium ingens*, Ps. 45, 8. Ies. 22, 13. Ier. 7, 34. Esth. 8, 16. 17. etc. metonymice *materia gaudii* siue *id, quo gaudetur*, Ps. 51, 10. Ps. 119, 111. Ier. 15, 16. Ioël. 1, 1. 12. In regim. שְׂשׂוֹן Ps. 51, 14. Ps. 119, 111. mutato (ָ), vnde Formam accepisse colligitur tanquam à שׂשׂה.

מָשׂוֹשׂ m. *gaudium, exsultatio prae gaudio*, Ies. 24, 8. c. 62, 5. Thren. 5, 15. metonymice *materia gaudii*, Ps. 48, 3. Ies. 24, 11. c. 32, 14. c. 65, 18. Ier. 49, 25. Hos. 2, 11. Thren. 2, 15. In regim. מְשׂוֹשׂ Ps. 48, 13. Hiob. 8, 19. cum Affixo מְשׂוֹשִׂי *gaudium meum*, Ier. 49, 25.

שׁוּת et שִׁית in genere *ponere, reponere, statuere*, Ps. 88, 7. Prou. 26, 24. Ruth. 4, 16. *apponere*, Exod. 33, 4. *imponere*, Gen. 46, 4. c. 48, 17. Ps. 21, 4. spec. 1) *ponere in dignitate: constituere*, Gen. 41, 33. 1 Sam. 11, 34. Ps. 41, 7. 2) *ponere in* τῷ *esse*, i. e. *facere*, Gen. 3, 15. Exod. 10, 1. Ps. 84, 7. Ps. 88, 9. Ies. 26, 1. Ier. 2, 14. c. 13, 16. c. 22, 6. c. 50, 3. Hos. 2, 3. 3) *ponere in manu* et *potestate*, i. e. *dare*, Gen. 4, 25. Hos. 6, 11. 4) *ponere aciem* vel *castra*, Ps. 3, 7. Ies. 22, 7. et sec. quosdam Hiob. 10, 20. 5) *imputare*, q. d. *impu-*

imponere tanquam onus, Num. 12, 11. 6) *ponere cor* suum *ad* aliquid, est *ad animum reuocare, attendere, animum aduertere, aestimare*, Exod. 7, 23. 1 Sam. 4, 20. Ps. 62, 11. Prou. 27, 23. Hiob. 7, 17. 7) *ponere pullos*, est *excludere*, *parere*, Ps. 84, 4. Conf. supra rad. שום. Praet. foem. שָׁתָה *posuit*, 1 Sam. 4, 20. Ps. 84, 4. pers. 2. שַׁתָּה (cum ה Paragog. pro שַׁתָּ) *posuisti*, Ps. 8, 7. et sec. Kri Ps. 90, 8. vbi Kethibh habet שַׁתָּ, sine ה Parag. cum Affixo שַׁתַּנִי *posuisti me*, Ps. 88, 7. 9. שַׁתִּי (pro שַׁתְּתִּי) *posui*, Ps. 73, 28. pl. שָׁתוּ *posuerunt, apposuerunt*, Exod. 33, 4. Ps. 140, 6. *posuerunt aciem* vel *castra*, Ps. 3, 7. Ies. 22, 7. et petita Forma à שָׁתַת, שַׁתּוּ *posuerunt*, Ps. 73, 9. et intransitiue, *positi sunt*, *ponuntur*, Ps. 49, 15. Infin. absol. שׁת *ponendo*, Ies. 22, 7. Hiph. infin. cum Aphaeresi Praeformantis ה, שִׁית *ponere*, Hiob. 30, 1. *ponendo*, scil. *ponat*, sec. Kri Ier. 13, 16. sed Kethibh habet יָשִׁית *ponat*. Imper. cum simili Aphaeresi, שִׁית *pone*, Prou. 27, 23. Hiob. 22, 24. et sec. Kri Hiob. 10, 20. vbi tamen rectius exponitur *cessa, desiste*, (iungitur enim cum חדל,) petita significatione à שתת Aethiop. *cessauit, destitit*; sed Kethibh habet יָשִׁית *cesset, desistat*. Cum ה Parag. שִׁיתָה Ps. 9, 21. Ps. 141, 3. cum Affixo שִׁיתֵמוֹ *pone, fac eos*, Ps. 83, 12. 14. Fut. אָשִׁית *ponam*, Gen. 3, 15. Ps. 12, 6. תָּשִׁית *pones, ponis, ponas, poneres*, Ps. 21, 4. Hiob. 7, 17. et תָּשֶׁת Num. 12, 11. et retracto tono, תָּשֶׁת Exod. 23, 1. Ps. 104, 20. יָשִׁית *ponet, ponit, ponat, reponat*, Gen. 46, 4. Prou. 26, 24. et יָשֵׁת Hiob. 9, 33. et retracto tono, יָשֶׁת Ps. 18, 12. Sed Hiob. 38, 11. commodius exponitur *cessabit*, (vt Kethibh c. 10, 20.) vel potius impersonaliter, *cessatio erit*. Hoph. fut. יוּשַׁת *ponetur, imponetur*, Exod. 21, 30.

שַׁיִת m. *vepres*, sic dictus putatur, quod circa hortos, segetes et arbores *poni* soleat, Ies. 5, 6. c. 7, 23. 24. 25. c. 9, 17. c. 27, 4. cum Affixo שִׁיתוֹ *vepres eius*, Ies. 10, 17. sicut ab עַיִר fit עִירֹה Gen. 49, 11.

שִׁית m. *ornatus*, ab *apponendo* vel *imponendo*, Ps. 73, 6. Prou. 7, 10. conf. rad. Exod. 33, 4. Ps. 21, 4. et synonymum שׁוּב Ies. 61, 4.

שָׁתָה f. *fundamentum*, à *ponendo*. Pl. שָׁתוֹת *fundamenta*, Ps. 11, 3. cum Affixo שָׁתֹתֶיהָ *fundamenta eius*, Ies. 19, 10.

שֵׁיזִב Chald. plurilitt. *liberauit*, Dan. 3, 28. c. 6, 28. part. מְשֵׁיזִב *liberans*, ibid. inf. cum Affixo שֵׁיזָבוּתָךְ *liberare te*, c. 6, 21. sic c. 3, 17. c. 6, 15. fut. יְשֵׁיזִב *liberabit*, c. 3, 17. cum Affixo יְשֵׁיזְבִנָךְ *liberet te*, c. 6, 17. sic c. 3, 15.

שָׁזַף *adspexit, conspexit*. Praet. foem. שָׁזְפָה, vnde cum Affixis שֶׁזָּפַתְנִי *adspexit me*, Cant. 1, 6. שְׁזָפַתּוּ (pro שְׁזָפַתְהוּ) *conspexit eum*, Hiob. 20, 9. c. 28, 7.

שָׁזַר *torſit, contorſit.* Hoph. part. מָשְׁזָר *contortum*, Exod. 1. 31. 36. c. 27, 9. 18. c. 28, 6. 8. 15. etc.

שָׁחַד *munerauit, donauit, munus dedit.* Imper. plur. שִׁחֲדוּ *munera date*, Hiob. 6, 22. Fut. foem. cum Vau Conuers. וַתִּשְׁחֲדִי *munerasti, donaſti*, Ezech. 16, 33. cum (ֲ) ſub ח, ad inſinuandum Cholem originarium.

שֹׁחַד m. *munus*, Exod. 23, 8. Deut. 10, 17. 1 Sam. 8, 3. Pſ. 15, 5. Eſ. 1, 23. etc.

שָׁחָה *inclinari, deprimi, ſe inclinare, ſe incuruare*, vt שׁוּחַ, ec. *honoris* et *cultus cauſa*. Imper. foem. שְׁחִי *inclina, incurua te*, Eſ. 51, 23. Hiph. fut. foem. תַּשְׁחֶה, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. יַשְׁחֶנָּה *deprimit illud*, Prou. 12, 25. Hithpah. הִשְׁתַּחֲוָה (pro הִתְשַׁחֲוָה, tertia radicali ה geminata et altero ה in ו mutato,) *inclinauit* ſiue *incuruauit ſe, honoris* ſcil. *cauſa: adorauit.* Praet. cum Vau Conuers. וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ *et adorabis*, Deut. 4, 19. c. 8, 19. הִשְׁתַּחֲוֵיתִי *incuruaui me*, 2 Sam. 16, 4. pl. הִשְׁתַּחֲווּ *adorarunt*, Ier. 8, 2. Part. מִשְׁתַּחֲוֶה *incuruans ſe, adorans*, 2 Reg. 19, 37. Eſth. 3, 5. pl. מִשְׁתַּחֲוִים *incurantes ſe*, Eſth. 3, 2. Neh. 9, 3. Sed מִשְׁתַּחֲוִיתֶם Ezech. 8, 16. compoſitum eſt ex Particip. et Praet. vel, vt alii volunt, ex Particip. et Pronom. אַתֶּם, idque more Chald. q. d. *incuruant ſe et vos incuruaſtis vos.* Infin. הִשְׁתַּחֲוֹת *incuruare ſe, adorare*, Gen. 37, 10. Leuit. 26, 1. Imper. foem. הִשְׁתַּחֲוִי *incurua te*, Pſ. 45, 12. pl. הִשְׁתַּחֲווּ *incuruate vos*, Pſ. 29, 2. 1 Chron. 19, 29. Fut. אֶשְׁתַּחֲוֶה *incuruabo me*, 1 Sam. 15, 25. Pſ. 5, 8. יִשְׁתַּחֲוֶה *incuruabit ſe, incuruabat ſe*, 2 Sam. 15, 32. Eſth. 3, 2. per Apocopen וַיִּשְׁתַּחוּ (cum Vau quieſc.) *et incuruauit ſe*, Gen. 18, 2. Exod. 18, 7. ſic in foem. Exod. 34, 8. Ioſ. 5, 14. plur. יִשְׁתַּחֲווּ *incuruabunt ſe*, Gen. 49, 8. Pſ. 66, 4. et abiecto Vau, ex ה geminato orto, יִשְׁתַּחוּ ſec. Kethibh Gen. 27, 29. ſic c. 43, 28. 1 Reg. 9, 9. foem. cum Vau Conuers. וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ *et incuruabant ſe*, Gen. 33, 6. c. 37, 7.

שׁוּחָה f. *fouea*, q. d. *depreſſio terrae*, cum Affixo שׁוּחָתוֹ *foueam ſua*, Prou. 28, 10.

שְׁחִית f. id. vnde pl. שְׁחִיתוֹת *foueae*, cum Affixo שְׁחִיתוֹתָם *foueae illorum* vel *ſuae*, Pſ. 107, 20. Thren. 4, 20.

הִשְׁתַּחֲוָיָה f. *incuruatio ſui, adoratio*, Verbale Hithpahelicum, cui ſimile exſtat Chald. Dan. 2, 25. Cum Affixo הִשְׁתַּחֲוָיָתִי *adoratio mea*, ſi legatur Milra, ſec. quosdam codices, vel cum Iod nude Paragog. *adoratio*, ſi legatur Milel.

שָׂחָה *natauit*. Part. praes. שֹׂחֶה *natans*, Ies. 25, 11. Infin. constr. שְׂחוֹת *natare*, Ies. 25, 11. Hiph. fut. אַשְׂחֶה *natare facio*, Ps. 6, 7.

שָׂחוּ m. *natatio*, Ezech. 47, 8.

שָׁחַח *deprimi, inclinari, se incuruare*, vt שׁוּחַ et שָׁחָה. Praet. defect. שַׁחוֹתִי *inclinatus, depressus sum*, Ps. 35, 14. Ps. 38, 7. pl. שָׁחֲחוּ *depressi sunt*, Hiob. 9, 13. et defectiue שַׁחוּ Prou. 14, 19. Habac. 3, 5. Fut. יָשֹׁחַ *deprimitur*, Ps. 10, 10. pl. יָשֹׁחוּ *incuruant, demittunt se*, Hiob. 38, 40. Niph. fut. cum Vau Conuers. וַיִּשַּׁח *et depressus est*, Ies. 2, 9. c. 5, 15. f. תִּשַּׁח *deprimetur*, Ies. 29, 4. pl. יִשַּׁחוּ *deprimentur, deprimuntur*, Eccles. 12, 4. Hiph. praet. הֵשַׁח *depressit, humiliauit*, Ies. 25, 12. c. 26, 5. Hithpah. fut. foem. 3 pers. תִּשְׁתּוֹחַח (pro תִּתְשׁוֹחַח) *deprimit se*, Ps. 42, 7. pers. 2. תִּשְׁתּוֹחֲחִי *deprimis te*, Ps. 42, 10. 12. Ps. 43, 5.

שְׁחוּחַ m. *incuruatio, humiliatio*, Ies. 60, 14.

שַׁח m. *depressus, demissus, humilis*, Hiob. 22, 29.

שָׁחַט proprie, vt Arab. شحط, *pungendi vi praeditus, acutus fuit*, et transit. *pupugit*, stechen, *confodit, iugulauit*, erstechen, *iugulando mactauit*. Praet. cum Affixo et ו Conu. וְשָׁחֲטוֹ *et iugulabit eum*, Leu. 3, 2. pl. שָׁחֲטוּ *iugularunt*, 2 Reg. 25, 7. Part. praes. שׁוֹחֵט *iugulans*, Ies. 66, 3. it. *acutus, a*, sec. Kethibh Ier. 9, 8. pl. שֹׁחֲטִים *iugulantes*, in regim. שֹׁחֲטֵי Ies. 57, 5. Pahul שָׁחוּט *acutus, a*, sec. Kri Ier. 9, 8. it. *splendidus, um*, de *auro* 2 Chron. 9, 15. 16. (vocabula enim *acuminis* ad *splendorem* referuntur, vid. suo loco חָרוּץ,) al. *expansum, diductum*, quasi dictum sit pro שָׁטוּחַ. Sed foem. שְׁחוּטָה *iugulata*, Leuit. 14, 51. et שְׁחֻטָה Leuit. 14, 6. Infin. absol. שָׁחוֹט *iugulando*, Ies. 22, 13. infin. constr. שְׁחוֹט *iugulare*, Gen. 22, 10. Ezech. 40, 39. et שְׁחֹט, vnde cum ה Parag. שַׁחֲטָה Hos. 5, 2. et cum Affixo שַׁחֲטָם τὸ *iugulare eorum*, Ezech. 23, 39. Imper. pl. שַׁחֲטוּ *iugulate*, Exod. 12, 21. 2 Chron. 35, 6. Fut. תִּשְׁחַט *iugulabis*, Exod. 34, 25. יִשְׁחַט *iugulabit*, Leu. 4, 33. c. 14, 13. 19. pl. יִשְׁחֲטוּ *iugulabunt*, Leu. 6, 25. Ezech. 40, 42. in pausa יִשְׁחָטוּ Ezech. 40, 41. Niph. fut. יִשָּׁחֵט *iugulabitur*, Num. 11, 22. foem. תִּשָּׁחֵט id. Leuit. 6, 25.

שְׁחִיטָה f. *iugulatio*, in regim. שְׁחִיטַת 2 Chron. 30, 17.

שָׂחַט *expressit*, vt Chald. סחט. Fut. cum Vau Conuers. וָאֶשְׂחַט *et expressi*, Gen. 40, 11. Sed SCHVLTENS in *Animaduers.* non differre à שחט, *iugulauit*, putat: eo quod *iugulare vinum* tritissima phrasis sit Arabum, pro *miscere* siue *temperare aquâ*, vnde et سحط atque شحط *aquâ diluit*. Sic Lat. *iugulare Falernum* dixit MARTIALIS I. 19.

שַׁחַל m. *leo*, Prou. 26, 13. Hiob. 4, 10. c. 10, 16. c. 28, 8. Hos. ,14. c. 13, 7. sec. OPITIUM et MAIUM à *rugitu*, qui in *leone* erribilis est, de quo conf. BOCHARTI *Hieroz. P.* I. p. 729. seq. ı rad. Arab. سحل *rugiit*. Sed *Ps.* 91, 13. de genere *serpentis* in-erpretes veteres explicant, vid. BOCHARTUS l. c. *P.* II. L. II. c. 3.

שְׁחֵלֶת f. Exod. 30, 34. vulgo *onyx*, *aromaticus* scil. siue *vn-guis odoratus*, alias *blatta byzantina*, descripta à DIOSCORIDE L. II. c. 8. Cum vero reliquae suffimenti sacri species ex *resina* vel *gummi* quodam constarent indeque סַמִּים vocentur Exod. l. c. malumus cum BOCHARTO l. c. L. V. c. 20. et DAN. WEYMARO in Differt. de *Suffitu aromatico* C. I. §. 4. intelligere *bdellium*, cui PLINIUS L. XII. c. 19. *candidos vngues* tribuit, quodque à GA-LENO vocatur *bdella onyx*, à DAMOCRATE et DIOSCORIDE ὄνυχι ἰωνικός, Arab. per Metathesin خشل. Neque etiam sic ab-ludit radix שחל Syr. *stillauit*, *exsudauit*: est enim *bdellium* gum-mi, quod ex arbuscula quadam *exsudauit* et *destillauit*.

שְׁחִין m. *inflammatio*, *pustula ardens*, Exod. 9, 9. 10. 11. Le-uit. 13, 18. 19. 20. Deut. 28, 27. 35. 2 Reg. 20, 7. Hiob. 2, 7. etc. à rad. שחן Chald. et Syr. *caluit*, *incaluit*.

שָׁחִיס m. Ies. 27, 30. id. quod סָחִישׁ, quod vid.

שָׁחַף radix Hebraeis inusit. Chald. *tabuit*, Arab. سخف *tenuis ac macer euasit*. Inde sunt

שְׁחִיף m. *tenuitas*: vnde *tenuitas ligni*, i. e. *lignum tenue* et *leue*; al. *tectorium*, Ezech. 41, 16.

שַׁחַף m. *larus*, *cepphus*, auis *carnis* fere *expers*, quasi *tabe* laboret, Leuit. 11, 16. c. 14, 15.

שַׁחֶפֶת f. *tabes*, Leuit. 26, 16. Deut. 28, 22.

שַׁחַץ m. *elatio*, *proceritas*, à rad. Arab. شخص *elatus fuit*: vn-de *filii elationis* siue *proceritatis* sunt *animalia procera*, Hiob. 28, 8.

שָׁחַק *attenuauit*, *comminuit*. Praet. cum Vau Conuers. וְשָׁחַקְתָּ *et attenuabis*, *comminues*, Exod. 30, 36. pl. שָׁחֲקוּ *attenu-arunt*, *comminuerunt*, Hiob. 14, 18. Fut. cum Affixo אֶשְׁחָקֵם *at-tenuabo*, *comminuam illos*, 2 Sam. 22, 43. *Ps.* 18, 43.

שַׁחַק m. 1) *puluis*, terra *attenuata* et *comminuta*, Ies. 40, 15. 2) *nubes*, proprie *tenuis*, vel ex significatione radicis Arab. سحق

procul remotus fuit, Pſ. 89, 7. 38. pl. שְׁחָקִים *nubes*, Deut. 33, 26. Pſ. 36, 6. Ieſ. 45, 8. etc. per Metonymiam *coelum*, Pſ. 18, 12. Pſ. 89, 7.

שָׂחַק, alias צחק, *riſit*, Pſ. 52, 8. *Prou.* 31, 25. Hiob. 5, 22. et cum ב, ל, אֶל et עַל conſtructum, *irriſit*, *deriſit*, Pſ. 2, 4. Pſ. 37, 13. Pſ. 59, 9. Prou. 1, 26. Hiob. 29, 24. c. 30, 1. c. 39, 22. c. 41, 21. it. *luſit*, etiam *inſtrumentis muſicis*, Iud. 16, 27. 2 Sam. 18, 7. 2 Sam. 2, 14. c. 6, 5. 21. 1 Chron. 13, 8. c. 15, 29. Pſ. 104, 27. Prou. 8, 30. 31. Hiob. 40, 20. Zach. 8, 5. Praet. pl. שָׂחֲקוּ *riſerunt*, *irriſerunt*, Hiob. 30, 1. Thren. 1, 7. Infin. conſtr. שְׂחוֹק *ridere*, it. *ludere*, Iud. 16, 27. Eccleſ. 3, 4. Fut. אֶשְׂחָק *ridebo*, *irridebo*, *ridebam*, Prou. 1, 26. Hiob. 29, 24. יִשְׂחָק *ridebit*, *ridet*, *irridet*, Pſ. 2, 4. Hiob. 41, 21. pl. in pauſa יִשְׂחָקוּ *ridebunt*, Pſ. 52, 8. Pih. שִׂחֵק *riſit*, *deriſit*, it. *luſit*. Praet. cum Vau Conuers. וְשִׂחַקְתִּי *et ludam*, 2 Sam. 6, 21. Part. מְשַׂחֵק *ludens*, 1 Chron. 15, 29. *iocans*, Prou. 26, 19. pl. מְשַׂחֲקִים *ludentes*, 2 Sam. 6, 5. Zach. 8, 5. foem. מְשַׂחֶקֶת *ludens*, Prou. 8, 30. 31. pl. מְשַׂחֲקוֹת *ludentes*, 1 Sam. 18, 7. Infin. שַׂחֵק *ludere*, Pſ. 104, 26. Fut. תְּשַׂחֶק *ludes*, Hiob. 40, 29. יְשַׂחֵק *ludat*, Iud. 16, 25. pl. יְשַׂחֲקוּ *ludent*, *ludant*, *ludunt*, 2 Sam. 2, 14. Hiob. 40, 20. Hiph. part. pl. מַשְׂחִיקִים *deridentes*, *irridentes*, 2 Chron. 30, 10.

שְׂחוֹק m. 1) *riſus*, Pſ. 126, 1. Prou. 14, 13. Hiob. 8, 21. c. 14, 13. Eccleſ. 2, 2. c. 7, 3. 6. 7. metonymice *materia riſus* ſiue *Obiectum irriſionis*, Hiob. 12, 4. Ier. 20, 7. c. 48, 26. 27. 39. Thren. 3, 14. 2) *luſus*, Prou. 10, 23.

מִשְׂחָק m. *Obiectum irriſionis*, Habac. 1, 10.

שָׁחַר 1) *niger fuit* vel *factus eſt*, *denigratus eſt*, Hiob. 30, 30. 2) *quaeſiuit*, *inquiſiuit*, proprie *ſcidit*, *fidit*, vt. Arab. شحر. Verba autem *findendi* referuntur tum ad rei *ortum* et *eruptionem*, vnde et Arab. شحر *apertura*; tum ad rei *explorationem* et *inquiſitionem*. Vid. ſuo loco בקר. Duae iſtae ſignificationes, toto coelo diuerſae, forſitan quondam in Hebraiſmo florente diuerſa litterae ח pronunciatione, de qua conf. ſupra p. 279. diſtinctae fuerunt. Part. praeſ. שֹׁחֵר *quaerens*, Prou. 11, 27. Pih. שִׁחֵר *ſtudioſe quaeſiuit* et *inueſtigauit*, it. *mane fecit*, q. d. *matutinauit*, petita ſignificatione à שַׁחַר *aurora*, *diluculum*. Praet. cum Affixo שִׁחֲרוֹ pro שִׁחֵר לוֹ, q. d. *matutinauit* i. e. *mature adhibuit ei*, *Prou.* 13, 24. qui tamen locus commode explicari poteſt: *diligenter inquiſiuit eum diſciplinâ*, ne ſcil. degeneret. Cum Vau Conuers. et Affixo וְשִׁחַרְתַּנִי *et quaeres me*, Hiob. 7, 21. Part. pl. משחרים

מְשַׁחֲרֵי *studiose quaerentes*, al. *mane surgentes*, in regim. מְשַׁחֲרֵי
Hiob. 24, 5. cum Affixo מְשַׁחֲרַי *studiose quaerentes me*, Prou. 8, 17.
Infin. שַׁחֵר *quaerere*, Prou. 7, 15. Fut. cum Affixo et Nun Epen-
thet. אֲשַׁחֲרֶךָּ *quaeram, quaero te*, Ps. 63, 2. Ies. 26, 9. תְּשַׁחֵר *quae-
res*, Hiob. 8, 5. pl. cum Nun Parag. יְשַׁחֵרוּן, vnde porro cum Af-
fixo יְשַׁחֲרֻנְנִי *studiose quaerent* vel *quaerunt me*, Prou. 1, 28. Hos. 5, 15.

שָׁחֹר m. *niger, nigrum*, Leuit. 13, 31. 37. pl. שְׁחֹרִים *nigri*, Zach. 6, 2. 6. f. שְׁחוֹרָה *nigra*, Cant. 1, 5. pl. שְׁחֹרוֹת *nigrae*, Cant. 5, 11.

שְׁחוֹר m. *nigredo*, Thren. 4, 8.

שַׁחַר m. 1) *fissio*, i. e. *ortus, eruptio*, vnde cum Affixo שַׁחְרָהּ *ortus, eruptio eius*, Ies. 47, 11. 2) *aurora, diluculum*, q. d. *ortus et eruptio lucis*, (vt בֹּקֶר,) Gen. 19, 15. c. 32, 24. 26. Ios. 6, 15. Iud. 19, 25. etc. conf. Verbum בקע de *aurora* Ies. 58, 8. *Obscuritatis* quoque notionem alicubi habere, vt Ies. 8, 20. c. 14, 12. Hos. 10, 15. Ioël. 2, 2. Amos. 4, 13. maxime vero in inscriptione Psalmi XXII. pluribus contendit THEOD. HASAEVS in *Histor. Crit. Reipubl. Litterar.* T. XII. p. 225. et T. XIII. Differt. 2. vt et in *Bibliothec. Brem.* Class. I. Fasc. 1. Differt. 3. cui tamen contradixerunt HILLERIVS in pec. Differt. ad Ies. 8, 20. et Celeb. VRIEMOET in *Obseruat. Miscell.* L. I. c. 10. §. 16. seq. qui admodum probabile fecit, Ps. 22, 1. per אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר intelligendam esse *tibiam*, ex osse *cervino* factam, quae *matutino tempore* primi diei paschatis siue 15 Nisan sacrificiis adhiberetur; conf. RELANDI *Antiquit. Hebr.* P. IV. c. 5. §. 14.

שַׁחֲרוּת f. (Nomen *Status*, à praecedenti *Denominatiuum*,) *iuuentus*, Eccles. 11, 10. q. d. *tempus aetatis matutinum*. Alii sic dictum volunt à *nigris capillis*, opposite ad *canitiem*.

שְׁחַרְחֹרֶת f. q. d. *nigra nigra*, i. e. *tota nigra, admodum nigra*, Cant. 1, 6.

מִשְׁחָר m. ABEN ESRAE et COCCEIO *tempus orientis aurorae* siue *diluculi*; potius *locus, plaga coeli, vbi aurora oritur et erumpit*: cui per Metaphoram tribuitur *vterus*, vnde *ros* prouenit, Ps. 110, 3.

שָׁחַת *corrupit, perdidit*, proprie, coll. Arab. *exstirpauit*. Sed in Kal non occurrit. Niph. praet. נִשְׁחַת *corruptus, um, est* vel *erat*, idque vel *physice* vel *moraliter*, Ier. 13, 7. c. 18, 4. foem. in pausa נִשְׁחָתָה *corrupta erat*, Gen. 6, 12. Part. foem. pl. נִשְׁחָתוֹת *corruptae, perditae*, Ezech. 20, 44. Fut. foem. תִּשָּׁחֵת *perdetur*, Exod.

Exod. 8, 24. Pih. שִׁחֵת *corrupit, perdidit*, idque vel *physice, abolendo, destruendo*, vt Gen. 13, 10. c. 19, 14. 29. Exod. 21, 20. Ier. 36, 29. c. 48, 18. c. 51, 20. etc. *exstirpando*, Amos. 1, 11. *occidendo*, Gen. 6, 17. c. 9, 15. Exod. 12, 23. *male impendendo*, (vt Lat. *perdere*,) Prou. 23, 8. Ezech. 28, 17. vel *moraliter*, subintellecto דֶּרֶךְ i. e. *vitae ratio*, (quod additur Gen. 6, 12.) vel עֲלִילוֹת, (quod additur Zephan. 3, 7. conf. Ezech. 20, 44.) *perdite egit*, Exod. 22, 7. Deut. 4, 16. c. 31, 29. Iud. 2, 19. Ps. 14, 1. Ies. 1, 4. Ezech. 16, 47. 2 Chron. 29, 2. etc. Praet. שִׁחַתָּ (pro שִׁחַתְּתָּ) *corrupisti, perdidisti*, Ies. 14, 20. Ezech. 28, 17. pl. שִׁחֲתוּ *perdiderunt*, 2 Reg. 18, 12. Ier. 12, 10. in pausa שִׁחֵתוּ Hos. 9, 9. Nah. 2, 3. שִׁחַתֶּם (pro שִׁחַתְּתֶּם) *corrupistis, perdidistis*, Malach. 2, 8. Infin. שַׁחֵת *perdere*, Gen. 6, 17. c. 13, 10. cum Affixo שַׁחֶתְכֶם *perdere vos*, Ezech. 5, 16. Imper. pl. in pausa שַׁחֵתוּ *perdite*, Ier. 5, 10. Hiph. praet. הִשְׁחִית *corrupit, perdidit*, (vario sensu, vt in Pih.) Gen. 6, 12. cum ו Conuers. וְהִשְׁחַתִּי (pro וְהִשְׁחַתְּתִּי) *et perdam, disperdam*, Ier. 51, 20. sic in pl. וְהִשְׁחַתֶּם *et perdite agetis*, Deut. 4, 25. Part. מַשְׁחִית *perdens*, et substantiue, *perditor*, Gen. 19, 14. 1 Sam. 13, 17. 2 Sam. 24, 16. Aliud vid. inter Nomina Deriuata. Pl. מַשְׁחִתִים *perdentes, corrumpentes, perdite agentes*, Gen. 19, 13. Ies. 1, 4. Ier. 6, 28. Infin. הַשְׁחִית *perdere, corrumpere, perdite agere* vel *agendo*, Deut. 31, 29. 1 Sam. 26, 15. Fut. אַשְׁחִית *perdam*, Gen. 18, 28. 31. 32. 2 Sam. 20, 20. תַּשְׁחִית *perdes, perdas*, Gen. 18, 28. Leuit. 19, 27. Sed אַל תַּשְׁחֵת *ne perdas*, Deut. 9, 26. ex quo loco desumta est inscriptio Psalmorum 57. 58. 59. et 75. vbi אַל תַּשְׁחֵת *materialiter* sumendum est, q. d. *Psalmus Al taschcheth*, i. e. *perditionis deprecatorius*. יַשְׁחִית *perdet, corrumpet, perdit, perdebat*, Ps. 78, 38. Prou. 11, 9. cum Vau Conuers. וַיַּשְׁחֵת *et perdidit*, 1 Chron. 20, 1. pl. cum Nun Parag. תַּשְׁחִתוּן *perdite agetis* vel *agatis*, Deut. 4, 16. c. 31, 29. Hoph. part. מָשְׁחָת *corruptus, um*, Prou. 25, 26. Aliud vid. statim inter Nomina. Foem. מָשְׁחָת *corruptum*, Malach. 1, 14. per Syncopen pro מָשְׁחֶתֶת.

שְׁחַת Chald. id. vnde Part. Pehil foem. שְׁחִיתָה *corruptum*, Dan. 2, 9. Aliud est

שְׁחִיתָה f. Chald. *corruptio*, i. e. *actio corrupta* et *mala*, Dan. 6, 5.

מַשְׁחִית m. *corruptio, perditio*, Exod. 12, 13. 2 Chron. 20, 23. c. 22, 4. Ezech. 5, 16. c. 9, 6. c. 21, 36. c. 25, 15. Dan. 10, 5. etc. Sic quoque dicitur *mons oliueti* prope Hierosolymam, 2 Reg. 23, 13. per Paronomasian quandam alludendo ad משח *oleo vnxit*.

מַשְׁחֵת m. *perditio*, cum Affixo מַשְׁחֵתוֹ *perditio sua*, Ezech. 9, 1.

מִשְׁחַת, masc. vel potius foem. per Syncopen ex מִשְׁחָתֶת, (vt מִשְׁרַת ex מִשְׁרֶתֶת,) *corruptio*, metonymice *res corrupta*, *corruptum*, Ies. 52, 14.

מָשְׁחָת m. *corruptio*, vnde cum Affixo מָשְׁחָתָם *corruptio eorum*, Leuit. 22, 25. Aliud vid. in rad.

שִׁטָּה f. Ies. 41, 19. vulgo *cedri* species, à *longitudine* et *proceritate*, coll. rad. Arab. שטט *longus, recta statura fuit*. Alii, vt BOCHARTVS in *Hieroz.* P. II. p. 402. et in *Phaleg* L. I. c. 4. SALMASIVS in *Homonym. Hyles Iatr.* c. 102. ANDR. MÜLLERVS in *Glossar. S.* p. 97. seq. RELANDVS in *Palaestin.* p. 521. OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. I. p. 499. seq. Celeb. SEB. RAV in Dissert. de *iis, quae ex Arabia in vsum Tabernaculi fuerunt petita* p. 17. seq. ex descriptione *Hieronymi* ad Ioël. 3. et Mich. 6. colligunt, esse *acaciam* siue *spinam Arabicam*, Arab. *santon*, Aegyptiis *schont*: vt שִׁטָּה dictum sit pro שִׁנְטָה; quod tamen negat CLERICVS ad Exod. 25, 5. quia ex *acacia* tabulae fieri nequeant, cum frutex sit nequaquam *procerus*. Conf. pluribus VRSINVS in *Arboret. Bibl.* p. 317. seq. HILLERVS in *Hierophyt.* P. I. c. 48. I. C. BIEL de *lignis ex Libano* Sect. I. §. 4. seq. et THEOD. HASAEVS in *Sylloge Dissert. et Obseruat. Philolog.* Diss. 4. Plur. masc. שִׁטִּים *acaciae*, Exod. 25, 5. 10. 13. 23. 28. c. 26, 15. 26. 32. 37. etc.

שָׂטָה *declinauit*, alias שׂוּט. Praet. foem. שָׂטִית *declinasti*, Num. 5, 19. 20. Imper. שְׂטֵה *declina*, Prou. 4, 15. Fut. יִשְׂטֶה, per Apocopen יֵשְׂטְ *declinet*, Prou. 7, 25. foem. תִשְׂטֶה *declinabit*, Num. 5, 12. 29.

שֵׂט m. *declinatio*, vid. sub rad. שׂוּט.

שָׁטַח *expandit*. Praet. pl. שָׁטְחוּ, vnde cum Vau Conuers. et Affixo וּשְׁטָחוּם *et expandent ea*, Ier. 8, 2. Part. שֹׁטֵחַ *expandens*, *expansionem faciens*, Hiob. 12, 23. Infin. absol. שָׁטוֹחַ *expandendo*, Num. 11, 32. Fut. cum Vau Conuers. וַתִּשְׁטַח *et expandit*, 2 Sam. 17, 19. pl. וַיִּשְׁטְחוּ *et expanderunt*, Num. 11, 32. Pih. praet. שִׁטַּחְתִּי *expandi*, Ps. 88, 10.

מִשְׁטַח m. *locus expansionis*, in regim. מִשְׁטַח Ezech. 26, 5. 14.

מִשְׁטוֹחַ m. id. Ezech. 47, 10.

שָׂטַם *odit*, *odio habuit*, *odio prosecutus est*. Fut. תִּשְׂטֹם, vnde cum Affixo תִּשְׂטְמֵנִי *odio prosequeris me*, Hiob. 30, 21. וַיִּשְׂטֹם *et odio habuit*, Gen. 27, 41. pl. cum Affixo יִשְׂטְמוּנִי *odio habent me*, Ps. 55, 4.

משטמה

מַשְׂטֵמָה f. *odium, infestatio*, Hos. 9, 7. 8.

שָׂטַן *aduersarius, infestus fuit*, et transitiue, *aduersatus est*, cum Accusat. Part. praes. שֹׂטֵן *aduersarius*, pl. שֹׂטְנִים *aduersarii*, in regim. שֹׂטְנֵי Ps. 71, 13. cum Affixo שֹׂטְנַי *aduersarii mei*, Ps. 109, 20. 29. Infin. constr. שְׂטֹן, vnde cum Affixo שִׂטְנוֹ *aduersari illi*, Zach. 3, 1. Fut. pl. cum Affixo יִשְׂטְנוּנִי *aduersantur mihi*, Ps. 38, 21. Ps. 109, 4.

שָׂטָן m. *aduersarius*, siue *homo*, vt 1 Sam. 29, 4. 2 Sam. 19, 23. 1 Reg. 5, 4. c. 11, 14. 23. 25. siue *angelus*, isque vel *bonus*, Num. 22, 22. 32. vel *malus* siue *diabolus*, qui *κατ' ἐξοχὴν Satan* vocatur, Ps. 109, 6. Hiob. 1, 6. 8. c. 2, 1. Zach. 3, 1. 2. 1 Chron. 21, 1.

שִׂטְנָה f. *aduersatio*, Esr. 4, 6. Est quoque Nomen *Propr. fontis*, Gen. 26, 21.

שָׁטַף *inundare, exundare:* dicitur tam de *aqua exundante*, Ps. 78, 20. 2 Chron. 32, 4. Ies. 30, 28. quam de *eo, qui* aliquid *aquae immergit* et *submergit*, vt *inundetur* sicque *abluatur*, Leuit. 6, 21. c. 15, 11. 12. 1 Reg. 22, 38. Ies. 43, 2. Ezech. 16, 9. metaphorice 1) de *copia*, *redundauit*, Ies. 10, 22. 2) de *equo*, *cum impetu currente*, instar *aquae inundantis*, (coll. Chald. שטף,) Ier. 8, 6. Praet. foem. שָׁטְפָה, cum Affixo שְׁטָפַתְנִי *inundauit me*, Ps. 69, 3. pl. שָׁטְפוּ, cum Affixo שְׁטָפוּנוּ *inundarunt nos*, Ps. 124, 4. Part. praes. שׁוֹטֵף *inundans, exundans*, Ies. 10, 22. Ezech. 13, 11. 13. *cum impetu currens*, Ier. 8, 6. pl. שֹׁטְפִים *inundantes, exundantes*, Ies. 26, 2. Fut. cum Vau Conuers. וָאֶשְׁטֹף *et immergendo ablui*, Ezech. 16, 9. תִּשְׁטֹף *inundas* (tu, o Deus! sponte nata eius puluere terrae), Hiob. 14, 19. transpositis vocibus, pro: *inundas puluere terrae sponte nata eius*, vt 1 Chron. 8, 8. vel תִּשְׁטוֹף est foem. referendum ad עָפָר siue eius synonym. עֲפָרָה, hoc sensu: *immergit sicque abluit puluis terrae sponte nata sua.* Aliter SCHVLTENS in *Animaduers.* et *Commentar.* יִשְׁטוֹף *inundabit*, Dan. 11, 26. pl. יִשְׁטְפוּ *inundent*, Ies. 47, 2. in pausa יִשְׁטֹפוּ *inundabunt*, Ies. 28, 17. *inundabant*, Ps. 78, 20. Niph. fut. יִשָּׁטֵף *immergetur, immergendo abluetur*, Leuit. 15, 12. pl. יִשָּׁטְפוּ *inundabuntur*, Dan. 11, 22. Pyh. praet. cum Vau Conuers. וְשֻׁטַּף *et immergetur, immergendo abluetur*, Leuit. 6, 21.

שֶׁטֶף et שֵׁטֶף m. *inundatio, exundatio;* sed fere vbique metaphorice sumitur, Ps. 32, 6. Prou. 27, 4. Hiob. 38, 25. Nah. 1, 8. Dan. 9, 27. c. 11, 22.

שָׁטַר, radix Hebraeis inusit. Arab. سطر *delineauit, scripsit*, vel potius سيطر *praefuit vt inspector.* Part. praes. שׁוֹטֵר *scriptor publicus*, vel potius *praefectus, inspector*, Prou. 6,7. 2 Chron. 26, 11. pl. שֹׁטְרִים *praefecti, inspectores*, Deut. 20,5.8.9. Iof. 3,2. 1 Chron. 26,29. in regim. שֹׁטְרֵי Exod. 5,14.15.19. Iof. 1,10. cum Affixo שֹׁטְרָיו *praefecti eius*, Exod. 5,6,10. Num. 11,16.

מִשְׁטָר m. *praefectura, moderatio*, cum Affixo מִשְׁטָרוֹ *praefectura, moderatio eius*, Hiob. 38,33.

שְׂטַר, vel potius per ש, שְׁטַר m. Chald. *latus*, Dan. 7,5. alias in Targum et Syr. סְטַר; Arab. *schatron*, Chald. item et Samar. צטר, q. d. *pars parti aduersa* siue *opposita*, vt צַד, à rad. Arab. شطر *aduersus fuit*.

שַׁי m. *munus*, Ps. 68,30. Ps. 76,12. Ies. 18,7. q. d. *exaequatio, retributio*, vt שַׁו, tanquam à שׁיה, alias שׁוה, *aequatus, exaequatus est*; sicut dicitur היה et הוה, חיה et חוה, ליה et לוה etc. vid. שַׁו sub שׁוה.

שִׂיא vid. sub rad. נשׂא.

שִׁיבָה vid. sub rad. ישׁב, et aliud sub rad. שׁבה.

שֵׂיב et שֵׂיבָה vid. sub rad. שׂוב.

שִׂיג m. 1 Reg. 18, 27. vid. sub rad. סוג.

שִׁיד vid. sub rad. שׂוד.

שָׁיָה, Arab. سوي, alias سلء, *missum fecit, dereliquit:* vnde Fut. foem. תֶּשִׁי (in pausa pro תְּשִׁי, ad Formam יְהִי et יְחִי,) *missum facis* vel *faciebas*, Deut. 32,18. Ad permutationem mediae Iod et Vau conf. praeced. שַׁי.

שֶׂיָה com. *pecus, paruum* proprie et *vilius*, vt *ouis* et *capra*, Arab. شوي, cuius radix est شوي in 4 Conj. *residuum mansit*, it. *pecudes viliores sibi comparauit*, alternantibus ו et י, vid. antea שַׁי. Inde cum Affixo est שֵׂיֵהוּ *pecus suum*, 1 Sam. 14,35.

שֵׂית com. id. vnde cum Affixo שֵׂיוֹ *pecus eius*, Deut. 22, 1.

שֶׂה com. id. contractum ex שֶׂיָה, Gen. 30,32. 34. Exod. 12,3.5. Leuit. 5,7. Deut. 18,3. etc. in regim. שֵׂה Deut. 14,4. Ies. 43,23.

שֵׁיזִב Chald. vid. supra שֵׁזִיב.

שִׂיחַ vid. sub שׂוח.

שַׁיִט vid. sub rad. שׁוט.

שֵׁין vel שֵׁין vid. sub rad. שׁון.

שֵׁיצִא vel שֵׁיצִי Chald. *absoluit, perfecit*, Verbum plurilitterum:

rum: vnde Part. Pehil שֵׁיצִיא vel sec. Kri שֵׁיצִי *absolutum, perfectum*, scil. est, Esr. 6, 15.

שִׁיר et שִׁירָה vid. sub rad. שור.

שַׁיִשׁ vid. sub rad. שוש.

שַׁיִת et. שִׁית vid. sub rad. שות.

שָׁכַב proprie *fudit, effudit*, Hiob. 38, 37. vt Arab. سكب, *diffudit, expandit*, et intransit. *diffudit se, extendit se*, hinc *decubuit, recubuit, cubuit*. Per Metonymiam 1) *concubuit*, vt Gen. 19, 32. 33. Leu. 18, 12. Deut. 22, 22. etc. 2) *aegrotus decubuit*, 2 Sam. 13, 8. 3) *mortuus iacuit*, Gen. 47, 30. 2 Sam. 7, 12. Ps. 41, 9. etc. 4) *securus iacuit*, Leuit. 26, 6. Hos. 2, 18. 5) *quieuit*, Eccles. 2, 23. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְשָׁכָבְתְּ *et cubabis*, sec. Kri Ruth. 3, 4. sed Kethibh habet שָׁכַבְתִּי, cum Iod Parag. Part. praes. שֹׁכֵב *cubans, concumbens*, Gen. 28, 13. Exod. 22, 18. pl. שֹׁכְבִים *cubantes, iacentes*, 1 Sam. 26, 6. Ies. 56, 10. in regim. שֹׁכְבֵי Ps. 88, 6. foem. שֹׁכֶבֶת *cubans*, Ruth. 3, 8. Mich. 7, 5. Infin. absol. שָׁכֹב *concumbendo*, Leuit. 15, 24. infin. constr. שְׁכַב *cubare, decumbere, concumbere*, Gen. 34, 7. 2 Reg. 14, 22. cum Affixo שִׁכְבָהּ τὸ *decumbere eius*, Gen. 19, 33. 35. et שְׁכֹב, vnde cum Affixo שָׁכְבְּךָ τὸ *decumbere tuum*, Deut. 6, 7. Prou. 6, 22. Imper. שְׁכַב *cuba, decumbe*, 1 Sam. 3, 5. 6. Ezech. 4, 4. cum ה Parag. שִׁכְבָה *concumbe*, Gen. 39, 7. 12. Fut. אֶשְׁכַּב *cubabo, recumbam*, Hiob. 7, 21. cum ה Parag. אֶשְׁכְּבָה *cubo*, Ps. 4, 9. Ps. 57, 5. יִשְׁכַּב *cubabit, concumbet*, Gen. 30, 15. Leuit. 15, 4. 18. cum Affixo et Nun Parag. יִשְׁכָּבֶנָּה *concumbet cum illa*, sec. Kri Deut. 28, 30. pl. cum Nun Parag. תִּשְׁכְּבוּן *cubabitis, iacebitis*, Ps. 68, 14. et simul in pausa תִּשְׁכָּבוּן Ies. 50, 11. Niph. fut. pl. foem. תִּשָּׁכַבְנָה *concumbetur cum illis*, Zach. 14, 2. Pyh. praet. foem. שֻׁכַּבְתְּ *frequenter concubitum est tecum*, sec. Kri Ier. 3, 2. De Kethibh horum locorum vid. in rad. שגל. Hiph. praet. foem. הִשְׁכִּיבָה *cubare fecit, collocauit*, 1 Reg. 3, 20. pers. 1. cum Vau Conuers. et Affixo וְהִשְׁכַּבְתִּים *et cubare faciam illos*, Hos. 2, 20. Infin. הַשְׁכֵּב *decumbere faciendo* vel *cogendo*, 2 Sam. 8, 2. Fut. יַשְׁכִּיב *effundit*, Hiob. 38, 37. sed cum Affixo et ו Conuers. וַיַּשְׁכִּבֵהוּ *et cubare fecit, deposuit, collocauit eum*, 1 Reg. 17, 19. etc. Hoph. praet. cum Vau Conuers. וְהָשְׁכַּב *et cubare cogetur*, Ezech. 32, 32. part. מֻשְׁכָּב *collocatus*, q. d. *cubare factus*, 2 Reg. 4, 32. imper. cum ה Parag. הָשְׁכְּבָה *ad cubandum cogitor*, Ezech. 32, 19.

שְׁכָבָה f. proprie *fusio, effusio, diffusio*, vt bene exponunt KIMCHIVS, LVD. CAPELLVS in *Notis Crit.* ad Exod. 16, 13. et MAIVS in *Supplem.* ad COCCEI *Lex.* Inde in regim. est שִׁכְבַת טַל *fusio, diffusio*,

iffusio roris, i. e. *ros* per terram *diffusus*, Exod. 16, 13. 14. et שִׁכְבַת
זֶרַע *effusio seminis*, Leu. 15, 16-18. 32. c. 19, 20. c. 22, 4. Num. 5, 13.

שְׁכֹבֶת f. *effusio*, spec. *effusio seminis*: vnde cum Affixis שְׁכָבְתְּךָ
eminis effusio tua, Leu. 18, 20. 23. שְׁכָבְתּוֹ *seminis effusio sua*, Leuit. 0, 9. Num. 5, 20.

מִשְׁכָּב m. 1) *cubatus*, *decubitus*, 2 Sam. 4, 5, Ps. 42, 4. 2) *con-ubitus*, Leu. 18, 22. c. 20, 13. Num. 31, 17. 18. Iud. 21, 11. 12. 3) *locus*, *vbi ubatur*: *lectus*, *cubile*, Gen. 49, 4. Exod. 7, 28. 2 Sam. 13, 5. Ps. 41, 4. Prou. 7, 17. Hiob. 33, 15. Sed 2 Sam. 17, 28. quidam cum KIMCHIO *gutturnium* intelligunt, *quo aqua effunditur*. In regim. מִשְׁכַּב Leu. 5, 26. Num. 31, 17. 18. 35. cum Affixis מִשְׁכָּבוֹ *decubitus eius*, it. *cubile eius* vel *suum*, 2 Sam. 4, 7. 11. Ps. 41, 4. מִשְׁכַּבְכֶם *cubile vestrum*, Ps. 4, 5. Pl. מִשְׁכָּבִים *cubilia*, in regim. מִשְׁכְּבֵי Gen. 49, 4. Leu. 18, 22. ol, foem. מִשְׁכָּבוֹת, cum Affixo מִשְׁכְּבוֹתָם *cubilia sua*, Ps. 149, 5. Ies. 57, 2.

מִשְׁכַּב m. Chald. *lectus*, *cubile*. Cum Affixis מִשְׁכְּבִי *cubile meum*, Dan. 4, 2. 7. 10. מִשְׁכְּבָךְ *cubile tuum*, Dan. 2, 28. 29. מִשְׁכְּבֵהּ *cubile suum*, Dan. 7, 1.

שָׂכָה radix Hebraeis inusit. Chald. סכה *speculatus*, *contemplatus est*, *perspexit*, *adspexit*, Arab. شكا *animo proposuit*. Inde sunt

שֶׂכְוִי m. (mutata tertia radicali ה in ו, vt alibi,) *speculatio*, *perspectio animi*, i. e. *intellectus*, al. *mens*, BOCHARTO *cor*, cum Iod Parag. שֶׂכְוִי Hiob. 38, 36. Talmudici *gallum* intellexerunt, quos contra BOCHARTVM defendit SAVBERTVS in *Oper. Posthum.* p. 18. 19.

שְׂכִיָּה f. proprie *adspectus*, metonymice eius *Obiectum*: *spectaculum*, *species*, *forma*, vt מַרְאֶה *forma*, *species*, est à ראה, et Lat. *species* à *specio*, i. e. *video*. Plur. שְׂכִיּוֹת *species*, *formae*, al. *spectacula*, Ies. 2, 16.

מַשְׂכִּית f. proprie *speculatio*, *adspectus*, per Metonymiam eius *Obiectum*: *species*, *forma*, *figura*, *imago*, Leu. 26, 1. Num. 33, 52. Ezech. 8, 12. Prou. 25, 11. per Metaphoram *imaginatio*, *cogitatio*, Ps. 73, 7. Prou. 18, 11. Cum Affixo מַשְׂכִּיתוֹ *imago*, *pictura sua*, Ezech. 8, 12. it. *imaginatio*, *cogitatio eius*, Prou. 18, 11. pl. מַשְׂכִּיּוֹת *imagines*, *figurae*, Prou. 25, 11. *imaginationes*, *cogitationes*, Ps. 73, 7.

שָׁכַח et שָׁכֵחַ *oblitus est*, metaphorice *luxatus est*, q. d. *sedis suae oblitus est*, Ps. 137, 5. et sec. SCHVLTENSIVM Hiob. 28, 4. vt

Arab. فسخ est *obliuisci* et *luxari*. Praet. foem. שָׁכְחָה *oblita es* Hos. 2, 15. in pausa שָׁכֵחָה Prou. 2, 17. שָׁכַחַתְּ (cum (ַ) Furtiuo sub ח,) *oblita es*, Ies. 17, 10. Ier. 13, 25. pl. שָׁכַחְנוּ *obliti sumus*, Ps. 44, 21. sed cum Affixo שְׁכַחֲנוּךָ *obliti sumus te*, Ps. 44, 18. שָׁכְחוּ *obliti sunt*, Ps. 106, 13. 21. Ier. 3, 21. cum Affixo שְׁכֵחוּנִי *obliti sunt me*, Hiob. 19, 14. Ier. 2, 32. et שְׁכֵחֻנִי Ier. 18, 15. Part. praes. שֹׁכֵחַ *obliuiscens*, pl. שֹׁכְחִים *obliuiscentes*, in regim. שֹׁכְחֵי Ps. 50, 22. Hiob. 8, 13. *Infin.* absol. שָׁכֹחַ *obliuiscendo*, Deut. 8, 19. Imper. foem. שִׁכְחִי *obliuiscere*, Ps. 45, 11. Fut. אֶשְׁכַּח *obliuiscar*, *obliuiscor*, Ps. 119, 16. 93. Hos. 4, 6. cum ה Parag. אֶשְׁכְּחָה Hiob. 9, 27. יִשְׁכַּח *obliuiscetur*, *obliuiscatur*, Deut. 4, 31. Prou. 31, 5. 7. cum Affixo יִשְׁכָּחֵהוּ *obliuiscetur eum*, Hiob. 24, 20. foem. תִּשְׁכַּח *obliuiscetur*, *obliuiscitur*, Ies. 49, 15. Ier. 2, 32. it. *luxetur*, Ps. 137, 5. pl. foem. תִּשְׁכַּחְנָה *obliuiscantur*, Ies. 49, 15. Niph. praet. נִשְׁכַּח *obliuioni traditus, a, est*, Eccles. 9, 5. plur. נִשְׁכְּחוּ *obliuioni traditae sunt*, Ies. 65, 17. Part. pl. נִשְׁכָּחִים *obliuioni traditi*, *obliuioni traduntur*, i. e. *non frequentantur*, Hiob. 28, 4. foem. נִשְׁכָּחָה *obliuioni tradita*, Ies. 23, 16. et נִשְׁכַּחַת Ies. 23, 15. quod aliis est Praet. cum Vau Conuers. *et obliuioni tradetur*, ex dialecto Chald. pro וְנִשְׁכְּחָה; sed sine simili exemplo: de נֹכַחַת enim Gen. 20, 16. vid. in יכח et נכח, et conf. KÜHNII *Quaest. Philol.* Pentad. IV. p. 4. Fut. יִשָּׁכַח *obliuioni tradetur*, Ps. 9, 19. f. תִּשָּׁכֵחַ id. Ier. 20, 11. c. 23, 40. c. 50, 5. et תִּשָּׁכַח Deut. 31, 21. Pih. praet. שִׁכַּח *obliuisci* vel potius *obliuioni tradi fecit*, Thren. 2, 6. Hiph. inf. הַשְׁכִּיחַ *obliuisci facere*, Ier. 23, 27. Hithpah. fut. pl. יִשְׁתַּכְּחוּ (pro יִתְשַׁכְּחוּ) *obliuioni se tradunt*, Eccles. 8, 10.

שְׁכַח Chald. *inuenit*. Ithpehel praet. הִשְׁתְּכַח (pro הִתְשְׁכַח) *inuentus, um, est*, Dan. 2, 35. c. 6, 24. Esr. 6, 2. foem. הִשְׁתְּכַחַת *inuenta est*, Dan. 5, 11. 12. 14. c. 6, 8. 9. pers. 2 masc. הִשְׁתְּכַחַתְּ (cum (ַ) Furtiuo sub ח,) *inuentus es*, Dan. 5, 27. Aphel praet. 1 pers. הַשְׁכַּחַת (irregulariter pro הַשְׁכְּחֵת,) *inueni*, Dan. 2, 25. pl. הַשְׁכַּחוּ *inuenerunt*, Dan. 6, 12. Esr. 4, 9. הַשְׁכַּחְנָא *inuenimus*, *inuenerimus*, Dan. 6, 6. infin. הַשְׁכָּחָה *inuenire*, Dan. 6, 5. Fut. תְהַשְׁכַּח *inuenies*, Esr. 4, 15. pl. נְהַשְׁכַּח *inueniemus*, Dan. 6, 6.

שָׁכֵחַ m. *obliuiscens*, (*participialiter* et *actiue*, ex Chaldaismo,) pl. שְׁכֵחִים *obliuiscentes*, Ies. 65, 11. in regim. שְׁכֵחֵי Ps. 9, 18.

שָׁכַךְ *desedit*, *sedatus est*. Praet. foem. in pausa שָׁכָכָה *desedit, sedata est*, Esth. 7, 10. Infin. defect. שֹׁךְ *sedari*, Esth. 2, 1. et cum (ַ), שַׁךְ *desidere*, Ier. 5, 26. quod tamen Nomen esse potest. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיָּשֹׁכּוּ *et desederunt*, Gen. 8, 1. Hiph.

השכ desidere fecit, sedauit. Praet. cum Vau Conuers. וַהֲשִׁכֹּתִי et sedabo, Num. 17, 20.

שָׂכַךְ texit, obtexit, operuit, vt סכך. Praet. defect. cum Vau Conuers. וְשַׂכֹּתִי et tegam, obtegam, Exod. 33, 22. Sed Pih. שׂוֹכֵךְ vid. in rad. שׂוּךְ.

שֹׂךְ m. sepes, qua horti, agri etc. teguntur et proteguntur; vel potius significationem accepit à rad. שׂוּךְ sepire, obsepire. Cum Affixo שֻׂכּוֹ sepes eius, Thren. 2, 6.

שֵׂךְ m. vepres, spinis tectus, coll. צָנִין et שָׁמִיר, sed sec. HILLERVM, quod agri vepribus tegantur et sepiantur; potius ipsa spina, à transfigendo, ex significatione radicis Arab. شَكَّ, alias شاك, pupugit, transfixit, spec. spinâ. Plur. שִׂכִּים spinae, Num. 33, 55.

שֻׂכָּה f. vnde pl. שֻׂכּוֹת spinae, rectius BOCHARTO missilia, Hiob. 40, 31. ab eadem rad. Arab. coll. شوكة telum, missile, et شكي missile acutum. Nauiculas pellibus obtectas intelligit THEOD. HASAEVS in Disquisit. de Leuiathan p. 141. seq.

שָׁכֹל et שָׁכֵל orbus fuit vel factus est, orbatus est, priuatus est sobole et foetu, hinc abortiuit; metaphorice etiam de terra et arboribus. Praet. כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי cum orbatus fuero, orbatus fuero, komm ich dann um die Kinder, so komm ich drum, Gen. 43, 14. vt Esth. 14, 16. Part. Pahul foem. שְׁכוּלָה orbata, Ies. 49, 21. Fut. אֶשְׁכַּל orbabor, orber, Gen. 27, 45. תִּשְׁכַּל orbabitur, orbetur, 1 Sam. 15, 33. Pih. שִׁכֵּל orbauit, (transitiue,) it. abortiuit, intransitiue. Praet. foem. שִׁכְּלָה orbauit, 1 Sam. 15, 33. Thren. 1, 20. cum Affixo et Vau Conuers. וְשִׁכְּלָתְהּ et orbabit eam, Ezech. 14, 15. שִׁכַּלְתִּי orbaui, Ier. 15, 7. pl. in pausa שִׁכֵּלוּ abortiuerunt, q. d. orbatae sunt foetibus, Gen. 31, 38. sed cum Affixo וְשִׁכְּלֻךְ et orbabunt te, Ezech. 5, 17. Part. foem. מְשַׁכֵּלָה abortiens, de terra infrugifera, Exod. 23, 26. et מְשַׁכָּלֶת 2 Reg. 2, 19. 21. it. orbans, Ezech. 36, 13. Infin. cum Affixo שַׁכְּלָם orbare eos, Ezech. 36, 12. Fut. foem. 2 pers. תְשַׁכְּלִי orbabis, sec. Kri Ezech. 36, 14. (sed Kethibh habet תְכַשְּׁלִי impingere facies,) pers. 3. תְּשַׁכֶּל orbabit, Deut. 32, 25. it. abortiet, abortit, Hiob. 21, 10. et metaphorice de vite Malach. 3, 11. Hiph. part. מַשְׁכִּיל orbans, Ier. 50, 9. abortiens, Hos. 9, 14.

שְׁכוֹל m. orbitas, Ps. 35, 12. Ies. 47, 8. 9.

שַׁכּוּל (Verbale ex Pih.) m. orbatus, 2 Sam. 17, 8. Prou. 17, 12. Hos. 13, 8. foem. שַׁכֻּלָה orbata, vel potius abortum passa, Cant. 4, 2. c. 6, 6. pl. שַׁכֻּלוֹת orbatae, Ier. 18, 21.

שִׁכּוּל m. *orbatio*, in pl. שִׁכֻּלִים *orbationes*, cum Affixo שִׁכֻּלַיִךְ *orbationes tuae*, Ief. 49, 20.

אֶשְׁכּוֹל (cum א Heemantico, *Continuitatis* nota,) m. *botrus, uva, racemus*, nomen generale, ficut Lat. *racemus* et *uva*: vt *vitium*, Num. 13, 23. 24. Ief. 65, 8. Mich. 7, 1. *cypri* fiue *palmae*, Cant. 1, 14. Sic dicitur, quod deficiente fucco, maxime in terris orientalibus, *continuo* acinis fiue baccis aliquot, veluti totidem *foetibus*, *orbetur*, coll. Malach. 3, 11. quod quam bene in *palmae botros* quadret, P. HIERONYMVS in *Defcript. palmae* p. 75. 76. docet his verbis: *Quia caudicis fuccus omnibus palmae nucleis fiue nucibus non fufficit, maxima illorum pars decidit, ita vt paucae remaneant et vix 12 vel 14, pro loci et culturae conditione, ad maturitatem perueniant.* Sed ab Arab. שכל *ligauit*, deriuat COCCEIVS, quem etiam fequitur A. M. VERPORTENN in *Fafciculo Differt.* p. 335. feq. quomodo א Heemanticum foret nota *Firmitatis*: quod in eo baccae acinique varii inter fe naturae *nexu firmiter deuincti* fint et *colligati*. Conf. fic אֵגֶב. Plur. f. in regim. אַשְׁכְּלוֹת, *botri, uvae*, Cant. 7, 9. (mutato Cholem terminali,) et cum (ֲ) fub א, אֲשְׁכֹּלוֹת Cant. 7, 8. (tanquam à fing. אֶשְׁכֹּל,) cum Affixo אַשְׁכְּלֹתֶיהָ *botri, racemi eius*, Gen. 40, 10.

שַׁכְלֵל vel שַׁכְלִל Chald. *perfecit*, ab Hebr. כלל, praepofito fibilo ש, quod etiam Graeci et Germani faciunt: qua de re vid. plura in *Arcano Form.* p. 671. et in *Onomaft. V. T.* p. 642. Praet. cum Affixo שַׁכְלְלַהּ *perfecit eam*, Efr. 5, 11. pl. שַׁכְלִלוּ *perfecerunt*, Efr. 6, 14. et fec. Kri c. 4, 12. vbi Kethibh habet אַשְׁכְלִלוּ, in Aphel. Infin. שַׁכְלָלָה *perficere*, Dan. 5, 3. 9. Paffiu. (ad Formam Ithpahal) Fut. pl. יִשְׁתַּכְלְלוּן (pro יִתְשַׁכְלְלוּן) *perficientur*, Efr. 4, 13. 14.

שָׂכַל *prudens, intelligens fuit, prudenter egit*, 1 Sam. 18, 30. Pih. Praet. שִׂכֵּל *prudenter agere fecit*, Gen. 48, 14. Hiph. הִשְׂכִּיל *intelligentem reddidit, intelligere fecit, erudiuit, informauit*, 1 Chron. 28, 19. it. *prudenter, intelligenter egit*, et tranfitiue, *intellexit, cognouit, percepit, attendit*, it. (vt vulgo volunt,) per Metonymiam *Antecedentis* pro *Confequente*, *profpere egit*. Praet. cum ו Conuers. וְהִשְׂכִּיל *et prudenter aget*, Ier. 23, 5. הִשְׂכַּלְתִּי *intelligens fum*, Pf. 119, 99. pl. הִשְׂכִּילוּ *prudenter egerunt*, Ier. 10, 21. c. 20, 11. *intellexerunt, attenderunt*, Pf. 64, 10. Hiob. 34, 27. Part. מַשְׂכִּיל *intelligentem reddens, erudiens, informans*: vnde titulus Pfalmorum aliquot, fubintellecto מִזְמוֹר, q. d. *Pfalmus erudiens*

iens et *didaſcalicus*, Pſ. 32, 1. Pſ. 42, 1. Pſ. 44, 1. Pſ. 45, 1. etc. ſic
. 47, 8. conf. למד Pſ. 60, 1. it. *prudenter*, *intelligenter agens*,
Sam. 18, 14. 15. Pſ. 14, 2. Prou. 10, 5. 19. Hiob. 22, 2. etc. et tranſi-
ue, *attendens*, Pſ. 41, 2. pl. מַשְׂכִּילִים *intelligentes facientes*, *in-
rmantes*, i. e. *doctores*, Dan. 12, 3. al. *intelligentes*, vt Dan. 1, 4.
12, 10. 2 Chron. 30, 22. in regim. מַשְׂכִּילֵי Dan. 11, 33. foem. מַשְׂכָּלֶת
ntelligens, Prou. 19, 14. Infin. הַשְׂכֵּל *intelligendo*, Ier. 9, 23. et
ominaliter, *intelligentia*, Prou. 1, 3. c. 21, 16. Ier. 3, 15. Dan. 1, 17.
: הִשְׂכִּיל *intelligentem reddere*, Gen. 3, 6. *erudire*, Prou. 21, 11.
. *intelligere*, *cognoſcere*, *attendere*, Pſ. 36, 4. Ieſ. 44, 18. Neh.
, 13. Dan. 9, 13. et nominaliter, *intelligentia*, Hiob. 34, 35. Ier. 3, 15.
um Affixis הַשְׂכִּילְךָ *intelligere facere*, *informare te*, Dan. 9, 20.
הַשְׂכִּילָ *intelligentes reddere*, *erudire eos*, Neh. 9, 20. Imper. pl.
הַשְׂכִּי *intelligite*, *percipite*, Pſ. 2, 10. Fut. cum ה Parag. אַשְׂכִּילָה
rudenter agam, al. *intelligam*, *attendam*, Pſ. 101, 2. ſed cum Af-
xo אַשְׂכִּילְךָ *erudiam te*, Pſ. 32, 8. תַּשְׂכִּיל *prudenter ages* vel *agas*,
oſ. 1, 7. 8. 1 Reg. 2, 3. ſed תַּשְׂכֵּל *intelligas*, *percipias*, Dan. 9, 25.
יַשְׂכִּי *prudens fecit* (os ſuum), al. *attendit* (ad os ſuum), Prou.
6, 23. it. *intelligens*, *prudens erit* ſiue *habebitur*, al. *feliciter*
get, Prou. 17, 8. *prudenter aget*, Ieſ. 52, 13. *prudenter agebat*,
Sam. 18, 5. pl. תַּשְׂכִּילוּ *prudenter agatis*, Deut. 29, 8. *intelligetis*,
'ſ. 94, 8. יַשְׂכִּילוּ *intelligant*, *intelligerent*, Deut. 32, 29. Ieſ. 41, 20.

שְׂכַל Chald. id. Ithpahal part. מִשְׂתַּכַּל (pro מִתְשַׂכַּל) *apud ſe
ttendens*, Dan. 7, 8.

שֶׂכֶל et שֵׂכֶל m. *intellectus*, *intelligentia*, 1 Sam. 25, 3. Pſ. 101, 10.
'rou. 3, 4. Hiob. 17, 4. 1 Chron. 26, 14. Eccleſ. 10, 6. etc. Cum Af-
ixo שִׂכְלוֹ *intellectus ſuus*, Prou. 12, 8. Dan. 8, 25.

שִׂכְלוּת f. *ſtatus prudentis* et *intelligentis*: *prudentia*, *intel-
igentia*, Eccleſ. 1, 17. Vulgo ſcriptum volunt pro סִכְלוּת *ſtultitia*;
ed citra neceſſitatem: poteſt enim ſenſus eſſe, Salomonem in-
uiſiuiſſe in diſcrimen *intelligentiae* et *inſaniae*, quomodo etiam
Chaldaeus, Syrus et Arabs acceperunt.

שָׂכְלְתָנוּת f. Chald. *ſtatus valde prudentis* et *intelligentis*:
rudentia ſiue *intelligentia magna*, (tanquam à Nomen *Concreti*
שָׂכְלְתָן, cum terminatione *augmentatiua*,) per Apocopen litterae
ו, שָׂכְלְתָנוּ Dan. 5, 11. 12. 14.

שָׁכַם in Kal Hebraeis inuſit. Samar. *poſuit*, *repoſuit*, Ae-
hiop. *tulit*, *baiulauit*, *portauit*, Arab. *remuneratus eſt*, q. d.
raemium retulit. Hiph. autem Hebr. הִשְׁכִּים à ſeq. Nomine ſi-
gnificationem accepit.

שְׁכֶם m. (ad Formam Chald. לְחֶם Dan. 5, 1.) semel Forma regulariori שֶׁכֶם Pſ. 21, 13. *humerus*, vel potius vtriusque *humeri posterior compages: dorſum, cui onus imponitur* et *quo portatur*, Gen. 9, 33. *Deus hoſtes ponere* dicitur בְּשֶׁכֶם *cum dorſo*, i. e. *vt dorſum* fugientes *obuertant*, Pſ. 21, 13. coll. 1 Sam. 10, 9. et ſimili phraſi Pſ. 18, 41. *Humero* ſiue *dorſo vno Deo ſeruire*, eſt eius *iugum vnanimi conſenſu portare*, Zeph. 3, 9. deſumta Metaphora à *bobus*. Cum Affixo שִׁכְמוֹ *humerus, dorſum eius* vel *ſuum*, Gen. 49, 15. Ioſ. 4, 5. 2) *pars, portio repoſita*, vel *munus*, ex ſignificatione radicis Arab. Gen. 48, 22.

שִׁכְמָה f. *humerus, dorſum*, Hiob. 31, 22. vel excidit Mappik, pro שִׁכְמָהּ *humerus* ſiue *dorſum ſuum:* vt pertineat ad praeced. שְׁכֶם. Inde formatum eſt Verbum in Hiphil

הִשְׁכִּים *mane ſurrexit*, proprie *manticam* ſiue *ſarcinas ſuas humero impoſuit*, 2 Sam. 15, 2. Hiob. 1, 5. prouerbialis eſt locutio, deſumta ab hominibus, maxime viatoribus et rure verſantibus, qui *mane ſurgentes, manticas ſarcinasque humeris ſuis imponunt* ſicque abeunt. Praet. plur. cum Vau Conuers. וְהִשְׁכַּמְתֶּם *et mane ſurgetis*, Gen. 19, 2. Iud. 19, 9. Part. מַשְׁכִּים *mane ſurgens*, Hoſ. 6, 5. c. 13, 3. (vbi metaphorice de *rore*, mane oriente ſole, humo *ſurgente* et in auras abeunte vſurpatur,) pl. מַשְׁכִּימִים *mane ſurgentes*, in regim. מַשְׁכִּימֵי Pſ. 127, 2. Ieſ. 5, 11. Huc quoque vulgo referunt Ier. 5, 8. vbi מַשְׁכִּים dictum volunt pro מַשְׁכִּימִים, per Syncopen; ſed ſine ſimili exemplo. *Neque* etiam placet SCHVLTENSII ſententia in *Animaduerſ.* ad l. c. quae et ipſa analogiae Hebraiſmi repugnat. Crediderim ego, vel כ *Similitudinis* ſubintelligendum eſſe: *ſicut mare ſurgens;* vel potius eſt Part. Hiph. pl. à ſing. מַשְׁכֶּה, à rad. alias inuſit. שכה, Aethiop. ሰከየ: *oberrauit, vagatus eſt*, vnde מַשְׁכִּים *vagantes:* quod bene quadrat tum in *equos indomitos*, tum in *homines libidine aeſtuantes*, coll. Prou. 5, 6. c. 7, 11. Infin. הַשְׁכֵּם *mane ſurgendo*, 1 Sam. 17, 16. 2 Chron. 36, 15. cum Iod הַשְׁכֵּים Prou. 27, 14. et cum א ex Chald. אַשְׁכֵּים Ier. 25, 3. Imper. הַשְׁכֵּם *mane ſurge*, Exod. 8, 20. 1 Sam. 29, 10. Fut. תַּשְׁכִּים *mane ſurges, ſurgas*, Iud. 9, 33. וַיַּשְׁכֵּם *et mane ſurrexit*, Gen. 19, 26. Exod. 24, 4. plur. cum ה Parag. נַשְׁכִּימָה *mane ſurgemus*, Cant. 7, 13.

שָׁכַן et שָׁכֵן in genere, coll. Arab. *quieuit, requieuit, cubuit*, vt Num. 24, 2. Deut. 33, 20. Pſ. 16, 9. Pſ. 94, 17. Ieſ. 26, 19. Nah. 3, 18. hinc *habitauit, inhabitauit, adhabitauit*. Praet. foem. cum Vau

Vau Conuers. וְשָׁכַנְתְּ *et habitabis*, Mich. 4, 10. pl. שָׁכְנוּ *inhabitarunt*, Pſ. 69, 7. Part. praeſ. שֹׁכֵן *habitans, inhabitans*, Gen. 14, 13. Pſ. 135, 21. Ieſ. 33, 5. *inhabitans* i. e. *possidens aeternitatem*, *aeternum manens*, dicitur *Deus* Ieſ. 57, 15. cum Iod Parag. שֹׁכְנִי Deut. 33, 16. Ier. 49, 16. Obad. 1, 3. Mich. 7, 14. pl. שֹׁכְנִים *habitantes, inhabitantes*, Ier. 25, 24. it. *cubantes*, *requiescentes*, in regim. שֹׁכְנֵי Ieſ. 18, 3. c. 26, 19. cum Affixo שֹׁכְנֵיהֶם *inhabitantes eas, incolae earum*, Hiob. 26, 5. foem. שֹׁכַנְתְּ *habitans*, per Syncopen pro שֹׁכֶנֶת, ſec. Kri Ier. 51, 13. ſed Kethibh habet שֹׁכַנְתִּי, cum Iod Parag. Infin. conſtr. שְׁכֹן *habitare*, Num. 9, 22. 1 Reg. 8, 12. cum Affixo τὸ שָׁכְנִי *habitare meum*, Exod. 29, 46. cum Praefixo לִשְׁכֹּן *ad habitandum*, Num. 8, 22. 1 Reg. 8, 12. etc. it. *habitandum erat* vel *est*, Hiob. 30, 6. ſed Pſ. 68, 19. commodius explicatur *ad quiescendum*, i. e. *quiescere debet:* quomodo praeced. אַף exponendum eſt *ira*, coll. rad. Arab. سكن *quieuit*, in 2 Coniug. *sedauit*. Sic bene LVD. *de* DIEV. Imper. שְׁכֹן *habita, inhabita*, Gen. 26, 2. Pſ. 37, 3. *requiesce*, Pſ. 37, 27. Fut. אֶשְׁכּוֹן *habitabo, habito, habitabam*, Ieſ. 57, 15. Hiob. 29, 25. cum ה Parag. אֶשְׁכְּנָה *habitarem*, Pſ. 139, 9. in pauſa אֶשְׁכֹּנָה Pſ. 55, 7. יִשְׁכֹּן *habitabit*, Gen. 16, 12. Num. 23, 9. *habitat, inhabitat*, Ieſ. 33, 16. Hiob. 38, 19. *requiescet*, Pſ. 16, 9. *habitabat, residebat*, Num. 9, 17. 18. Iud. 5, 17. foem. תִּשְׁכּוֹן id. Ier. 33, 15. Hiob. 37, 8. quo etiam referunt c. 18, 15. vt ſenſus ſit: *habitabit*, per Syntheſin pro *habitabunt*, ſcil. terrores, ex v. praeced. Poteſt tamen eſſe perſ. 2 maſc. *habitabis*, ſcil. tu Hiobe! et quiuis alius. Pl. foem. תִּשְׁכֹּנָּה (pro תִּשְׁכֹּנְנָה) *habitabant*, Ezech. 17, 23. Pih. praet. שִׁכֵּן *habitare, residere fecit*, Pſ. 78, 60. שִׁכַּנְתִּי *habitare, residere feci*, Ier. 7, 12. Inf. שַׁכֵּן *habitare* ſiue *residere facere*, Num. 14, 30. Deut. 12, 11. Fut. cum ה Parag. אֲשַׁכְּנָה *habitare faciam*, Ier. 7, 3. Hiph. praet. cum Vau Conuers. וְהִשְׁכַּנְתִּי *et habitare faciam*, Ezech. 32, 4. Fut. תַּשְׁכֵּן *habitare facias*, Hiob. 11, 14. יַשְׁכֵּן *cubare faciat*, *deprimat* vel *collocet*, Pſ. 7, 6. pl. cum Vau Conuers. וַיַּשְׁכִּינוּ *et residere fecerunt*, Ioſ. 18, 1.

שְׁכֵן Chald. id. Fut. pl. foem. יִשְׁכְּנָן *habitabant*, Dan. 4, 18. Pahel praet. שַׁכִּן *habitare, residere fecit*, Eſr. 6, 12.

שָׁכֵן m. 1) *habitans, inhabitans, incola*, Ieſ. 33, 24. Ier. 6, 21. in regim. שְׁכַן Hoſ. 10, 5. 2) *adhabitans, vicinus*, Prou. 27, 10. cum Affixo שְׁכֵנוֹ *vicinus eius*, Exod. 12, 4. pl. שְׁכֵנִים *vicini*, cum Affixo שְׁכֵנַיִךְ *vicini tui*, Ezech. 16, 26. et cum Affixo Chald. שְׁכֵנָיְכִי ſec. Kethibh 2 Reg. 4, 3. ſed Kri habet שְׁכֵנָיִךְ. Foem. שְׁכֵנָה *vicina*,

na, in plur. שְׁכֵנוֹת *vicinae*, Ruth. 4, 17. et שְׁכֵנָה, vnde cum Affixo שְׁכֶנְתָּהּ *vicina sua*, Exod. 3, 22.

שִׁכּוּן m. *habitatio*, (coll. Nom. similis Formae זְבוּל,) vnde pl. שִׁכּוּנִים *habitationes*, in regim. שִׁכּוּנֵי Iud. 8, 11.

שֵׁכֶן m. id. metonymice *habitaculum*, vnde cum Affixo שִׁכְנוֹ *habitaculum eius*, Deut. 12, 5.

מִשְׁכָּן m. 1) *locus, vbi habitatur: habitaculum, tabernaculum*, Exod. 25, 9. Leuit. 8, 10. Num. 1, 50. 1 Chron. 23, 26. 2) *locus, vbi mortuus cubat* et *requiescit: sepulcrum*, Ies. 22, 16. In regim. מִשְׁכַּן Exod. 35, 21. Leuit. 17, 4. cum Affixo מִשְׁכָּנוֹ *habitaculum, tabernaculum eius*, Ios. 22, 29. pl. מִשְׁכָּנִים *habitacula*, in regim. מִשְׁכְּנֵי Ps. 46, 5. cum Affixo מִשְׁכְּנֵיהֶם *habitacula sua*, Ezech. 25, 4. pl. foem. מִשְׁכָּנוֹת *habitacula*, Ps. 132, 5. Habac. 1, 6. in reg. מִשְׁכְּנוֹת Ps. 87, 2. Hiob. 18, 21. cum Affixo מִשְׁכְּנוֹתָיו *habitacula eius* vel *sua*, Ps. 78, 28. Hiob. 39, 6.

מִשְׁכַּן m. Chald. id. cum Affixo מִשְׁכְּנֵהּ *habitaculum eius*, Esr. 7, 15.

שַׂכִּין m. *culter, gladius, iugulationis* Medium, (Chald. סַכִּין,) Prou. 23, 2. per Metathesin pro נַכִּים; à rad. נכס Chald. et Syr. *iugulauit*, Arab. נכה *confodit:* qualis transpositio etiam regnat in סוֹכֵן et נֶכֶס. Sed quibusdam שַׂכִּין est plur. Formae Chald. pro שַׂכִּים, à sing. שַׂךְ, eiusdem originis cum שֵׂךְ et שֻׂכָּה, quae vid. antea sub rad. שׂכך.

שָׁכַר *bibit ad satietatem* et *ebrietatem vsque, largius potu se repleuit*, et hinc *inebriatus est*. Sic quoque Latini *ebrium* dicunt pro *eo, qui quacunque re plenus est*, obseruante HADR. IVNIO in *Animaduers.* L. III. c. 6. Eodem sensu etiam Graecum μεθύειν *excessum* rei *exprimere*, obseruat VECHNERVS in *Hellenolex.* L. II. c. 4. Praet. pl. שָׁכְרוּ *inebriati sunt*, Ies. 29, 9. Part. Pahul foem. שְׁכֻרַת *inebriata*, in regim. שְׁכֻרַת Ies. 51, 21. Imp. pl. שִׁכְרוּ *inebriamini, largius replemini*, Cant. 5, 1. Ier. 25, 27. Fut. foem. תִּשְׁכְּרִי *inebriaberis*, Nah. 3, 11. Thren. 4, 21. וַיִּשְׁכַּר *et inebriatus est*, Gen. 9, 21. pl. cum Nun Parag. et in pausa יִשְׁכְּרוּן *inebriabuntur*, Ies. 49, 26. Pih. part. foem. מְשַׁכֶּרֶת *inebrians*, Ier. 51, 7. Infin. שַׁכֵּר *inebriando*, Habac. 2, 15. Fut. cum Affixo אֲשַׁכְּרֵם *inebriabo eos*, Ies. 63, 6. וַיְשַׁכְּרֵהוּ *et inebriauit eum*, 2 Sam. 11, 13. Hiph. praet. cum Vau Conuers. וְהִשְׁכַּרְתִּי *et inebriabo*, Ier. 51, 57. Imper. pl. cum Affixo הַשְׁכִּירֻהוּ *inebriate eum*, Ier. 48, 26. Fut.

אֲשְׁכִּיר *inebriabo*, *largiter replebo*, Deut. 32, 42. Hithpah. fut. foem. cum Nun Parag. in pausa, תִּשְׁתַּכָּרִין (pro תִּשְׁתַּכְּרִין) *inebriabis te*, 1 Sam. 1, 14.

שֵׁכָר m. *sicera*: in specie *vinum palmeum* intelligunt RELANDVS in Dissert. de *Persicis Talmudis* §. 62. et F. M. LVFFT in *Illustrat. Bibl. ex Itinerar*. p. 96. seq. Proprie et vi Formae est *potus*, quo *continuo* et *copiose* sumto *inebriatur*, Leu. 10, 9. Num. 6, 3. Deut. 14, 26. Ies. 28, 7. Mich. 2, 11. etc. Conf. de h. n. DILHERRI *Disput. Acad.* T. II. p. 9. seq. et MEINHARDI Diss. II. de *Naziraeis* §. 1. seq.

שִׁכּוֹר (Verbale ex Pih.) m. *inebriatus*, 1 Sam. 25, 36. 1 Reg. 16, 9. Ps. 107, 27. Prou. 26, 9. Ies. 19, 14. etc. Pl. שִׁכּוֹרִים *inebriati*, Ioël. 1, 5. in regim. שִׁכּוֹרֵי Ies. 28, 1. 3. Foem. שִׁכֹּרָה *inebriata*, 1 Sam. 1, 13.

שִׁכְרָה f. *inebriatio*, Hagg. 1, 6. Aliis est Infin. cum ה Parag.

שִׁכָּרוֹן m. *inebriatio intensa*, Ezech. 39, 19.

אֶשְׁכָּר (cum א Heemantico, *Continuitatis* et *Perpetuitatis* nota,) m. *donum*, *munus*, Ps. 72, 10. quod datur *perpetuas* et *immortales gratias agendi causa*, siue *ex animo beneficiorum perpetuo memore*, ex significatione radicis Arab. שכר *gratias egit*. Cum Affixo אֶשְׁכָּרֵךְ *donum, munus tuum*, i. e. *tibi datum*, Ezech. 27, 15.

שָׂכַר *mercede conduxit*, *mercedem dedit*. Praet. cum Affixis שְׂכָרוֹ *mercede conduxit eum*, Neh. 6, 12. שְׂכַרְתִּיךָ *mercede conduxi te*, Gen. 30, 16. Part. praes. שֹׂכֵר *mercede conducens*, Prou. 26, 10. pl. שֹׂכְרִים *mercede conducentes*, 2 Chron. 24, 12. et per ס, סֹכְרִים, Esr. 4, 5. Pahul שָׂכוּר *mercede conductus*, Neh. 7, 13. Infin. absol. שָׂכֹר *mercede conducendo*, Gen. 30, 16. infin. constr. שְׂכֹר *mercede conducere*, 1 Chron. 19, 7. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּשְׂכֹּר *et mercede conduxit*, Iud. 9, 4. Neh. 13, 2. plur. יִשְׂכְּרוּ *mercede conducunt*, Ies. 46, 6. Niph. praet. pl. in pausa נִשְׂכָּרוּ *mercede conducti sunt*, 1 Sam. 2, 5. Hithpah. part. מִשְׂתַּכֵּר (pro מִתְשַׂכֵּר,) *pro mercede se elocans*, al. *mercedem sibi lucrans*, Hagg. 1, 6.

שָׂכִיר m. *mercede conductus*, *mercenarius*, Exod. 12, 45. Leuit. 19, 13. Deut. 15, 18. Hiob. 7, 1. 2. Ies. 17, 14. etc. In regim. שְׂכִיר Leuit. 25, 53. cum Affixo שְׂכִירֶךָ *mercenarius tuus*, Leuit. 25, 6. pl. שְׂכִירִים *mercenarii*, cum Affixo שְׂכִירֶיהָ *mercenarii eius*, Ier. 46, 21. Foem. שְׂכִירָה *mercede conducta*, *mercenaria*, Ies. 7, 20.

שָׂכָר m. (Nomen *Effectus*,) *merces*, operae elocatione *promerita*, Num. 18, 31. Pf. 127, 3. Eccleſ. 4, 9. Ier. 31, 16. Ezech. 29, 18. etc. In regim. שְׂכַר Deut. 15, 18. 1 Reg. 5, 6. cum Affixo שְׂכָרִי *merces mea*, Gen. 30, 18. 32. 33. Zach. 11, 12.

שֶׂכֶר m. id. Prou. 11, 18. Sed Ieſ. 19, 9. quidam intelligunt *clauſuram*, *excipulum*, quo aqua *concluditur*, VITRINGA rete, quo piſces *concluduntur*, pro סֶכֶר, à סכר *clauſit*, *concluſit*. LXX reddiderunt per ζῦθος, illud legentes per שׁ: quam explicationem defendit WEDELIVS in *Exercitat. Med. Philol.* Centur. II. Decad. 4.

מַשְׂכֹּרֶת f. *merces*, *qua conducitur*, vnde cum Affixis מַשְׂכֻּרְתִּי *merces mea*, Gen. 31, 7. 41. מַשְׂכֻּרְתֵּךְ *merces tua*, Ruth. 2, 12.

שֶׁל Particula compoſ. ex 2 Praefixis, שׁ et ל, nota Genitiui, tam ſeparatim occurrens, quam aliis vocibus, ſequente Dageſch Forti, praefigi ſolita: vt שֶׁלִּשְׁלֹמֹה *Salomonis*, Cant. 3, 7. Cum ב autem ſignificat *propter*: vt בְּשֶׁל אֲשֶׁר *propter quod*, Eccleſ. 8, 17. בְּשֶׁלִּי *propter me*, Ion. 1, 12. בְּשֶׁלְּמִי *propter quem*, Ion. 1, 7. etc.

שַׁל vid. ſub rad. שלה.

שַׁלְאֲנָן vid. infra ſub rad. שלה.

שָׁלָב m. vnde pl. שְׁלַבִּים vulgo *iuncturae*, rectius *prominentiae graduatae* et *ſenſim contractiores*, 1 Reg. 7, 25. 29. coll. Talmud. שְׁלִיבָה et Syr. cognat. סבולתא *gradus*, *ſcala*. Inde formatum eſt Pyh. part. pl. foem. מְשֻׁלָּבוֹת *graduatim factae*, i. e. *crenatim inciſae*, vt altera alteri ex oppoſito reſponderet eique *inhaereret*, Exod. 26, 17. c. 36, 22. coll. rad. Chald. שלב, Arab. transpoſ. لسب, *inhaeſit*. Sed Arab. ثلب *rupit in ora*, it. *ruptus*, *fiſſus fuit*, confert ALB. SCHVLTENS.

שֶׁלֶג m. *nix*, Exod. 4, 6. Num. 12, 10. 2 Sam. 23, 20. 1 Chron. 11, 22. Pſ. 51, 9. Prou. 25, 13. etc. à rad. Arab. ثلج *ninxit coelum*. Inde formatum eſt Verbum in Hiph. fut. foem. תַּשְׁלֵג *inſtar niuis albeſcet* vel *albeſcit*, Pſ. 68, 15.

שְׁלָה *petitio*, vid. ſub rad. שאל.

שָׁלָה et שָׁלַו *tranquillus fuit*, it. *errauit*, *errore deceptus eſt*. Videntur diuerſa eſſe Verba, quae Formam et ſignificationem ſuam permutant. Semel ſignificat *extrahere* vel *excutere*, vt נשל vel שלל, Hiob. 27, 8. vnde et שִׁלְיָה *ſecundina*. Praet. שָׁלַוְתִּי *tranquillus fui*, Hiob. 3, 26. pl. שָׁלוּ *tranquilli ſunt*, Ier. 12, 1. Thren. 1, 5. Fut. יִשְׁלֶה, per Apocopen יֵשֶׁל *extrahet*, *excutiet*, Hiob. 27, 8. pl.

8. pl. in pausa יִשְׁלָיוּ *tranquilla sunt*, (mutata tertia radicali ה vel ו in Iod,) Ps. 122, 7. sic irregulariter extra pausam Hiob. 12, 6. Niph. fut. pl. תִּשָּׁלוּ *errore decipiamini, in errorem inducamini*, 2 Chron. 29, 11. Hiph. fut. תַשְׁלֶה *errore decipias*, 2 Reg. 4, 28.

שְׁלָה Chald. id. Part. Pehil שְׁלֵה *tranquillus*, Dan. 4, 1.

שִׁילֹה Gen. 49, 10. vid. in שִׁיל sub rad. שׁוּל.

שָׁלֵו m. *tranquillus, um*, Hiob. 16, 12. c. 20, 20. Ezech. 23, 42. et cum Iod, שָׁלֵיו Hiob. 21, 23. pl. שְׁלֵוִים *tranquilli*, in regim. שַׁלְוֵי Ps. 73, 12. Foem. שְׁלֵוָה *tranquilla*, 1 Chron. 4, 40. Zach. 7, 7.

שְׁלֵיו m. *tranquillitas*: vnde *gens* שְׁלֵיו *tranquillitatis*, i. e. *tranquilla*, Ier. 49, 31.

שֶׁלֶו m. id. vnde cum Affixo שַׁלְוִי *tranquillitas mea*, Ps. 30, 7.

שַׁלְוָה f. id. Ps. 122, 7. Prou. 17, 1. Dan. 8, 25. c. 11, 21. 24. in regim. שַׁלְוַת Prou. 1, 32. Ezech. 16, 49. Pl. שְׁלָווֹת *tranquillitates*, cum Affixo שַׁלְוֹתַיִךְ *tranquillitates tuae*, Ier. 22, 21.

שְׁלֵוָה f. Chald. id. cum Affixo שְׁלֵוְתָךְ *tranquillitas tua*, Dan. 4, 24.

שַׁל m. *error*, 2 Sam. 6, 7.

שְׁלִי m. *deceptio, fraus*, in pausa שֶׁלִי 2 Sam. 3, 27.

שִׁלְיָה f. *secundina*, quae ex vtero *extrahitur* coll. Verbo Hiob. 27, 8. Cum Affixo שִׁלְיָתָהּ *secundina eius*, Deut. 28, 57.

שַׁאֲנַן m. *summe tranquillus*, Hiob. 21, 23. compos. ex 2 synonymis, שָׁלָה et שַׁאֲנַן *tranquillus fuit*.

שָׁלוּת f. Chald. *error*, per Apocopen שָׁלוּ Dan. 6, 5. Esr. 4, 22. c. 6, 9. et sec. Kri Dan. 3, 29. vbi Kethibh habet שָׁלָה vel שְׁלָה, aliâ Formâ.

שָׁלוֹם m. *pax*, it. *pacatus, tranquillus*, huc pertinet, cum Mem Heemantico *Intensiuo*, q. d. *summa tranquillitas: summe tranquillus*. Sed Lexicographi vulgo ad rad. שלם referunt, vbi vid.

שְׂלָו f. in pausa שְׂלָו, et sec. Kri שְׂלָיו Exod. 16, 13. Num. 11, 32. Ps. 105, 40. pl. שַׂלְוִים Num. 11, 31. vulgo *coturnices*, sec. SCHVLTENSIVM in *Origin. Hebr.* T. II. p. 73. 74. dictae à *pinguedine*, coll. rad. Arab. سلا in 4 Coniug. *pinguis fuit*, et alio *coturnicis* nomine سماني, similiter à *pinguedine*, quo alluditur Ps. 78, 31. Singularis est sententia IOBI LVDOLFI in *Commentar.* ad *Histor. Aethiop.* p. 168. seq. et in Append. II. P. II. qui; *locustae* speciem intelligit: quam etiam comprobant WORMIVS de *Corrupt. Antiquit. Hebr.* L. II. c. 14. SCHEVCHZERVS in

in *Specim. Physic. S.* de *locustis* §. 15. seq. et Celeb. B. L. ESKVCHI in *Illustrat. Bibl. ex Itinerar.* Tentam. IV. De *attelabo, locustu* specie, ob soni vicinitatem, (q. d. הַשְׁלָו, mutato ו in *t,*) exponunt MAIVS et CLERICVS. Dubia tamen in contrarium mouerunt BVDDEVS in *Histor. Eccles. V. T.* T. I. p. 472. seq. CYPRIANVS in *Continuat.* FRANZII *Histor. animal.* p. 1394. seq. I. B. HAHN in pec. Dissert. et SAM. ANDREAE in *Disquisitione* mscr. ad LVDOLFVM missa. Conf. GVSSETIVS in *Commentar. Ling. Hebr.* ad h. n. MARCKIVS in *Exercitat. Bibl.* X. DEYLINGIVS in *Obseruat.* S. P. III. p. 256. I. P. HEBENSTREIT in Dissert. de *Locustis* p. 15. 16. et porro p. 46. seq. Penitus illam sententiam refellere voluit RVDBECKIVS fil. in *Ichthyologia Bibl.* P. I. vocem שְׂלָו explicans per Gothicum *sylu*, i. e. *piscis:* fuisse ergo שלוים *pisces volatiles;* quod etiam placet CASP. ABELIO in *Antiquit. Iud.* p. 186. et in *Histor. Monarch.* p. 231. ZELTNERO in *Not.* ad *Bibl. German.* et Celeb. I. D. MICHAELIS in *Relation. Litterar. Hamburg.* an. 1749. p. 17. Denique *Salwin* Doctiss. RATHLEFIO in Append. II. ad *Acridotheologiam* sunt aues *Seleucides*, quarum mentionem facit PLINIVS L. X. c. 27.

שַׁלְהֶבֶת *flamma vehementissima*, Hiob. 15, 30. Ezech. 20, 47. compos. ex שבב Arab. *accendit*, vel potius ex Arab. شهاب *ignis accensus, flamma*, et ex לֶהָבָה *flamma*. Vulgo ש volunt esse *Hemanticum*, vel *Prosthеticum* ex Chaldaismo, cui sensum *intensiuum* tribuit HOTTINGERVS in *Analysi Iobi* c. 15, 13. sed desiderantur alia similia exempla in Hebraismo. Inde porro descendit

שַׁלְהֶבֶתְיָה *flamma Domini*, Cant. 8, 6. compos. cum Nomine diuino יָה, excidente Mappik, vt passim in fine Nominum *Propr.* Sed BEN NAPHTALI et qui eum sequuntur, diuisim legunt שַׁלְהֶבֶת יָה.

שָׁלַח proprie *laxauit*, (obseruante SCHVLTENSIO in *Commentar.* ad Prou. 6, 14.) hinc *misit, immisit, dimisit, emisit; extendit*, maxime cum Nomine יָד. *Manum* autem *extendere in aliquem*, interdum est *laedere, vim inferre*, vt Gen. 22, 10. 12. c. 37, 22. 1 Sam. 22, 17. c. 24, 7. 10. c. 26, 9. 2 Sam. 1, 14. Ps. 55, 21. Hiob. 1, 12. Esth. 2, 21. etc. sed *manum extendere ad rem* aliquam, est eam *aggredi* vel *contrectare*, Gen. 3, 22. Exod. 4, 4. Iud. 5, 26. *surripere*, vt Exod. 22, 7. 10. c. 24, 11. Esth. 9, 10. 15. 16. sic Obad. 1, 13. vbi יָד subintelligitur. *Os laxare ad malitiam*, est *maledicere*, Psalm. 50, 19. Praet. cum Affixo שְׁלָחָם *misit eos*, Ezech. 13, 6. שְׁלָחוּם *miserunt eos*,

eos, Ier.14,14.15. c.23,32. Part. praef. שֹׁלֵחַ *mittens*, Exod.9,14. 2 Reg.1,6. cum Affixo שֹׁלֵחֲךָ *mittens te*, 1 Sam.21,3. pl. שֹׁלְחִים *mittentes*, Ier.42,6. Ezech.8,17. cum Affixo שֹׁלְחָיו *mittentes eum*, Prou.10,26. c.25,13. Part. Pahul שָׁלוּחַ *missus*, 1 Reg.14,3. Ier.49, 14. foem. שְׁלוּחָה *missa, emissa, extensa*, Gen.32,18. Ezech.2,9. et שְׁלֻחָה Gen.49,21. vbi per *ceruam missam* Cl. VRIEMOËT in *Obseruat. Miscell.* L.I. c.15. §.7. intelligit *ceruam admissam ad coitum* indeque foetu abundantem, (sicut Lat. dicitur *admittere ouibus arietes*, vnde *equus admissarius*, et *admissura*, et VIRG. *Georg.* III. 64. *mittere in Venerem*,) alii *ceruam dono missam*, coll. seq. Nom. שִׁלּוּחִים. Conferri quoque posset Hiob.21,11. Infin. absol. שָׁלוֹחַ *mittendo*, Num.22,37. Ier.7,25. infin. constr. שְׁלֹחַ *mittere*, Num.22,15. Ios.14,11. vnde cum Affixo שָׁלְחִי τὸ *mittere meum*, Num.32,8. et שְׁלֹחַ *emittere, extendere*, Ies.58,9. Imper. שְׁלַח *mitte, emitte, extende*, Exod.4,4.13. Num.13,2. cum ה Parag. שִׁלְחָה Gen.43,8. 1 Sam.16,11.19. cum Affixo שָׁלְחֵנִי *mitte me*, Ies.6,8. pl. שִׁלְחוּ *mittite*, Gen.42,16. 2 Sam.13,17. in pausa שְׁלָחוּ 2 Reg.2,17. Fut. אֶשְׁלַח *mittam*, 2 Reg.6,13. Ies.42,19. תִּשְׁלַח *mittes, mittas, emittas*, Gen.22,12. Exod.33,12. et cum Nun Epenthet. atque ה Parag. תִּשְׁלַחְנָה Obad.1,13. (quale נ est in קַבֶּנּוּ, יְשַׁבְּנוּ etc.) יִשְׁלַח *mittet, mittat, emittat, mittebat*, Gen.3,22. 2 Sam. 22,17. foem. cum Vau Conuers. וַתִּשְׁלַח *et misit*, Gen.27,42. Exod. 2,5. sed Iud.7,26. est תִּשְׁלַחְנָה *emittebat, extendebat*, cum simili Nun Epenthet. et ה Parag. pro quo, mutatis Punctis, DANZIVS in Corollar. 14. ad Differt. de *diuina inter coaequales deliberatione* ad Gen.1,26. legendum vult תִּשְׁלָחֶנָּה *emittebat eam*, scil. *manum*. Plur. cum ה Parag. נִשְׁלְחָה *mittemus, mittamus*, Deut. 1,22. 1 Sam.11,3. תִּשְׁלַחְנָה *mittebatis*, Ezech.23,40. Niph. infin. deficiente Praeformante ה, נִשְׁלוֹחַ *mittendo*, Esth.3,13. Pih. praet. שִׁלַּח *cum cura* vel *vi misit, immisit, dimisit, emisit, eiecit, expulit, excussit*, Gen.28,6. Exod.8,28. Iud.7,8. Hiob.39,5. cum Affixis שִׁלַּחֲךָ *dimisit te*, 1 Sam.20,22. שִׁלְּחוֹ *dimisit eum*, 2 Sam.3,22. foem. שִׁלְּחָה *emisit, extendit*, Prou.31,19.20. et excidente Dagesch, שִׁלְחָה Ezech.17,7. c.31,4. pl. שִׁלְּחוּ *miserunt, dimiserunt, immiserunt*, Iud.1,8. Ier.34,11. 2 Chron.24,43. et excidente Dagesch, שִׁלְחוּ Ps.74,7. in pausa שִׁלֵּחוּ *dimiserunt*, Iud.1,25. *emiserunt*, i.e. *excusserunt*, Hiob.30,11.12. Part. מְשַׁלֵּחַ *mittens, dimittens, immittens, emittens*, Gen.43,4.5. Exod.8,17. Ier.8,17. Ps.104,10. cum Affixo מְשַׁלֵּחֲךָ *mittens te*, Ier.28,16. pl. מְשַׁלְּחִים *mittentes*,

dimit-

dimittentes, 1 Sam. 6, 3. 2 Chron. 32, 31. in regim. מְשַׁלְּחֵי Ief. 32, 20. Infin. שַׁלַּח *mittere*, *dimittere*, *dimittendo*, Deut. 22, 7. 1 Reg. 11, 22. et שַׁלַּח Gen. 8, 10. Neh. 8, 12. et nominaliter, τὸ *dimittere*, *dimissio*, ſcil. vxoris, Malach. 2, 16. Imper. שַׁלַּח *mitte*, *dimitte*, Exod. 4, 23. Eccleſ. 11, 1. foem. שַׁלְּחִי, vnde cum Affixo שַׁלְּחֵנִי *dimitte me*, 1 Sam. 19, 17. Fut. אֲשַׁלַּח *mittam*, *dimittam*, *immittam*, *immittebam*, Exod. 5, 2. et אֲשַׁלַּח Gen. 38, 17. Zach. 8, 10. cum ה Paragog. אֲשַׁלְּחָה Exod. 8, 4. c. 9, 28. cum Affixo אֲשַׁלֵּחֲךָ *dimittam te*, *dimiſiſſem te*, Gen. 31, 27. c. 32, 26. cum Nun Epenthet. in pauſa אֲשַׁלְּחֶנְּךָ 2 Sam. 11, 12. 1 Reg. 20, 34. יְשַׁלַּח *mittet*, *dimittet*, *immittet*, *immittebat*, Ieſ. 45, 13. Prou. 6, 14. et יְשַׁלַּח Exod. 3, 20. Pſ. 78, 45. 49. pl. foem. תְּשַׁלַּחְנָה *emittunt*, Hiob. 39, 3. Pyh. praet. שֻׁלַּח *miſſus*, *immiſſus*, *emiſſus eſt*, Iud. 5, 15. Obad. 1, 1. ſic Hiob. 18, 8. *miſſus* ſiue *immiſſus eſt* in rete pedibus ſuis. Foem. שֻׁלְּחָה *dimiſſa eſt*, Ieſ. 50, 1. pl. שֻׁלְּחוּ *dimiſſi ſunt*, Gen. 44, 3. Part. מְשֻׁלָּח *dimiſſus*, *eiectus*, *um*, Prou. 29, 15. Ieſ. 16, 2. c. 27, 10. Fut. יְשֻׁלַּח *immittetur*, Prou. 17, 11. Hiph. praet. cum Vau Conuers. וְהִשְׁלַחְתִּי *et mittam*, *immittam*, Leuit. 26, 22. Ezech. 14, 12. Amoſ. 8, 11. Part. מַשְׁלִיחַ *immittens*, Exod. 8, 21. Infin. הַשְׁלִיחַ *mittere*, *immittere*, 2 Reg. 15, 37.

שְׁלַח Chald. id. Dan. 3, 2. 28. c. 6, 23. Eſr. 4, 17. c. 5, 6. c. 6, 13. Praet. pl. שְׁלַחוּ *miſerunt*, Eſr. 4, 11. c. 5, 7. שְׁלַחְתּוּן *miſiſtis*, Eſr. 4, 18. שְׁלַחְנָא *miſimus*, Eſr. 4, 14. Part. Pehil שְׁלִיחַ *miſſus*, *emiſſus*, Dan. 5, 24. Eſr. 7, 14. fut. יִשְׁלַח *mittet*, *mittat*, Eſr. 5, 17. *extendet*, Eſr. 6, 12.

שֶׁלַח m. 1) *miſſile*, *telum*, quod in hoſtem *emittitur*, et collectiue, *miſſilia*, *tela*, 2 Chron. 32, 5. Hiob. 33, 18. c. 36, 12. Ioel. 2, 8. Neh. 4, 11. cum Affixo שִׁלְחוֹ *miſſile*, *telum eius*, aliis *gladius eius*, 2 Chron. 23, 10. et ſec. quoſdam Neh. 4, 17. 2) *propago*, ab arbore *emiſſa*, alias שְׁלוּחָה, conf. Verbum Ier. 17, 8. Ezech. 17, 6. 7. c. 31, 5. Pſ. 80, 12. Pl. שְׁלָחִים, cum Affixo שְׁלָחַיִךְ *propagines tuae*, Cant. 4, 13. Aliud eſt Nomen *Propr.* Viri, Gen. 10, 24. et piſcinae Hieroſolymitanae, Neh. 3, 15. alias שִׁלֹחַ Ieſ. 8, 6.

שְׁלוּחָה f. *propago*, ab arbore *emiſſa*. Pl. שְׁלֻחוֹת, cum Affixo שְׁלֻחוֹתֶיהָ *propagines eius*, Ieſ. 16, 8.

שַׁלֵּחַ Infinit. nominaſcens, vid. ſupra in rad.

שִׁלּוּחַ m. *dimiſſio*, vnde cum Affixo שִׁלּחוֹ (excidente Dageſch,) *dimiſſio eius*, 1 Chron. 8, 8. ſequente Accuſatiuo אֹתָם; quemadmodum et alia Verbalia ſubinde Accuſatiuum poſt ſe adiiciſcunt. Conf. ſuo loco יִרְאָה. Huc quoque referri poteſt Neh. 4, 17.

שִׁלּוּחִים m. pl. 1) *munera*, proprie *missa*, Mich. 1, 14. et שִׁלֻּחִים 1 Reg. 9, 16. 2) *dimissiones*, cum Affixo שִׁלּוּחֶיהָ *dimissiones eius*, Exod. 18, 2.

שֻׁלְחָן (cum Nun *augmentatiuo*,) m. *mensa*, proprie *maior*, Exod. 25, 23. 27. 28. 30. Num. 3, 31. Pſ. 23, 5. Ieſ. 65, 11. etc. ſic dicta, quod *extendatur* et *diſtendatur*, dum inſtruitur: quomodo et HOMERVS τανύειν τράπεζαν aliquoties dixit. In regim. שֻׁלְחַן Num. 4, 7. 1 Sam. 20, 29. cum Affixo שֻׁלְחָנִי *menſa mea*, Iud. 1, 7. 2 Sam. 9, 7. 10. 11. pl. foem. שֻׁלְחָנוֹת *menſae*, 2 Chron. 4, 8. Ieſ. 28, 8. Ezech. 40, 39. 40. 41. 42. in regim. שֻׁלְחֲנוֹת 1 Chron. 28, 16.

מִשְׁלָח m. in regim. מִשְׁלַח, 1) *locus*, *quo mittuntur* pecudes ad paſcendum, Ieſ. 7, 25. 2) *res*, *in quam* mantis *immittitur*, Deut. 12, 7. c. 15, 10. c. 23, 21. c. 28, 8. 20.

מִשְׁלוֹחַ m. 1) *tempus*, *quo* munera *mitti* ſolent; vel ipſa *miſſio*, cum מ *Occupationis*, vbi ſcil. homines *mittendis* muneribus occupati ſunt, Eſth. 9, 19. 22. 2) *res*, *in quam* manus *immittitur*, Ieſ. 11, 14.

מִשְׁלַחַת f. *miſſio*, Pſ. 78, 49. *dimiſſio*, Eccleſ. 8, 8.

שָׁלַט proprie *potens fuit*, *valuit*, vt Arab. سلط, hinc *dominatus eſt*, *poteſtatem habuit*. Praet. pl. שָׁלְטוּ *dominati ſunt*, Neh. 5, 15. Infin. conſtr. שְׁלוֹט *dominari*, Eſth. 9, 1. Fut. יִשְׁלַט *dominabitur*, Eccleſ. 2, 19. pl. יִשְׁלְטוּ *dominarentur*, Eſth. 9, 1. Hiph. praet. cum Affixo et Vau Conuerſ. וְהִשְׁלִיטוֹ *et dominari faciet eum*, Eccleſ. 5, 18. Fut. תַּשְׁלֶט *dominari facias* vel *finas*, Pſ. 119, 133. יַשְׁלִיטֶנּוּ *dominari faciet eum*, *dominium concedet ei*, Eccleſ. 6, 2.

שְׁלֵט Chald. id. Dan. 3, 27. Praet. pl. שְׁלִטוּ (cum Chirek,) *dominati ſunt*, Dan. 6, 25. fut. תִּשְׁלַט *dominaberis*, Dan. 5, 16. יִשְׁלַט *dominabitur*, Dan. 5, 7. foem. תִּשְׁלַט id. Dan. 2, 39. Aphel praet. הַשְׁלֵט *dominari fecit*, *dominum conſtituit*, cum Affixis הַשְׁלְטָךְ *dominari fecit te*, Dan. 2, 38. הַשְׁלְטֵהּ *dominari fecit eum*, Dan. 2, 48.

שֶׁלֶט m. *ſcutum*, German. Schild, *validum* proprie et *impenetrabile*, HOMERO ἀσπὶς κρατερή *Iliad.* III. 349. et XV. 45. Pl. שְׁלָטִים *ſcuta*, 2 Reg. 11, 10. 2 Chron. 23, 9. Ier. 51, 11. in regim. שִׁלְטֵי 2 Sam. 8, 7. Cant. 4, 4. cum Affixo שִׁלְטֵיהֶם *ſcuta ſua*, Ezech. 27, 11.

שַׁלִּיט m. *dominus valde potens*, vulgo *dominator*, Gen. 42, 6. Eccleſ. 8, 8. c. 10, 5. pl. שַׁלִּיטִים *domini valde potentes*, *dominatores*, Eccleſ. 7, 19.

שלטן

שַׁלִּיט m. Chald. id. Dan. 2, 10. c. 4, 14. 22. 29. c. 5, 21. 29 Esr. 7, 24. emphat. שַׁלִּיטָא Dan. 2, 15. pl. שַׁלִּיטִין *domini, dominatores*, Esr. 4, 20.

שַׁלֶּטֶת f. *dominatrix, domina*, (tanquam à masc. שַׁלָּט *dominator*,) de *meretrice*, amatoribus suis *dominante*, (vt Lat. *domina*, et Gallic. *maitresse*,) Ezech. 16, 30.

שִׁלְטוֹן m. *potentia* siue *potestas magna*, *dominatus*, Eccles. 8, 8. metonymice *verbum regis* dicitur *potentia* siue *potestas*, Eccles. 8, 4.

שִׁלְטוֹן m. Chald. id. Pl. שִׁלְטוֹנִין *dominatus*, metonymice *dominatores*, (vt Lat. *magistratus* etc.) in regim. שִׁלְטוֹנֵי Dan. 3, 2. 3.

שָׁלְטָן m. Chald. id. Dan. 7, 6. 14. emphat. שָׁלְטָנָא Dan. 7, 27. in regim. שָׁלְטָן Dan. 7, 14. cum Affixis שָׁלְטָנָךְ *dominatus tuus*, Dan. 4, 19. שָׁלְטָנֵהּ *dominatus eius*, Dan. 3, 33. c. 6, 27. c. 7, 14. 26. שָׁלְטָנְהוֹן *dominatus eorum*, Dan. 7, 12. pl. שָׁלְטָנִין *dominatus*, metonymice *dominatores*, emphat. שָׁלְטָנַיָּא Dan. 7, 27.

שָׁלַךְ in Kal inusitat. Hiph. הִשְׁלִיךְ *iecit*, Ios. 18, 8. 10. *deiecit, proiecit, coniecit*, Exod. 4, 3. c. 32, 19. Iud. 15, 17. 2 Reg. 9, 25. 26. etc. *eiecit*, Neh. 13, 8. Hiob. 29, 17. Ies. 14, 19. *disiecit*, Eccles. 3, 5. *abiecit*, 1 Reg. 14, 8. 2 Reg. 17, 20. Ps. 2, 3. Ps. 71, 9. etc. *Abiicere animam* vel *vitam*, est eius *periculum subire*, vt Iud. 9, 17. quomodo et HOMERVS dixit τὴν ψυχὴν παραβάλλεσθαι *Iliad.* IX. 322. Praet. foem. הִשְׁלִיכָה *deiecit, coniecit*, 2 Sam. 11, 21. pl. foem. cum Vau Conuers. et ה Parag. וְהִשְׁלַכְתֶּנָה *et proiicietis* (partes ruptas illas), vel potius *intransitiue*, (vt Arab. سلك,) *et iniicietis vos*, i. e. *ibitis, procedetis*, Amos. 4, 3. Part. מַשְׁלִיךְ *iaciens, proiiciens*, Ps. 147, 17. Mich. 2, 5. pl. מַשְׁלִיכִים *proiicientes*, in regim. מַשְׁלִיכֵי Ies. 19, 8. Infin. הַשְׁלִיךְ *proiicere, disiicere, abiicere*, Eccles. 3, 5. 6. et הַשְׁלֵךְ *proiiciendo*, Ier. 22, 19. Imper. הַשְׁלֵךְ *proiice*, Exod. 7, 9. Ps. 55, 23. cum Affixo הַשְׁלִיכֵהוּ *proiice, abiice eum*, Exod. 4, 3. 2 Reg. 9, 25. 26. Fut. אַשְׁלִיךְ *iaciam, abiiciam*, Ios. 18, 8. 2 Chron. 7, 20. *eiciebam, excutiebam*, Hiob. 29, 17. תַּשְׁלִיךְ *proiicies*, Mich. 7, 19. cum Vau Conuers. וַתַּשְׁלֵךְ *et proiecisti, abiecisti*, Ps. 50, 17. foem. וַתַּשְׁלִיכִי *et proiecisti*, Ezech. 23, 35. יַשְׁלִיךְ *abiiciet, proiiciet, eiiciet*, Ies. 2, 20. et יַשְׁלֵךְ Hiob. 15, 33. sed c. 27, 22. rectius vertitur intransitiue, *iniiciet se, procedet*, vt in Praet. Amos. 4, 3. Hoph. praet. הָשְׁלַךְ *proiectus, deiectus est*, Dan. 8, 11. foem. in pausa הֻשְׁלָכָה *proiecta, deiecta est*, Ezech. 19, 12. sed הָשְׁלַכְתָּ *proiectus, eiectus es*, Ies. 14, 19. הָשְׁלַכְתִּי *proiectus sum*, Ps. 22, 11. Part. מֻשְׁלָךְ *proiectus*, 2 Sam. 20, 21. pl. מֻשְׁלָכִים *proiecti*, Ier. 14, 16.

foem

foem. מֻשְׁלָכָה *proiectum*, 1 Reg. 13, 24. 25. 28. Ier. 36, 30. Fut. foem. cum Vau Conuers. וַתֻּשְׁלְכִי *et proiecta es*, Ezech. 16, 5. pl. in pausa יֻשְׁלָכוּ *proiiciantur* Ief. 34, 3.

שָׁלָךְ m. vulgo *mergus*, BOCHARTO *catarrhactes*, auis de fummis fcopulis et è fublimi aëre ad orgyiae fpatium in aquas, vt praedam inde extrahat, *fe deiiciens*, Leuit. 11, 17. Deut. 14, 17.

שַׁלֶּכֶת f. *abiectio, deiectio foliorum*, Ief. 6, 13. Aliis eft Nomen *Propr.* vt 1 Chron. 26, 16.

שָׁלַל proprie *extraxit, detraxit*, vt שׁול, hinc *fpoliauit*. Praet. defect. שַׁלּוֹתָ *fpoliafti*, Habac. 2, 8. pl. cum Vau Conuers. וְשָׁלְלוּ *et fpoliabunt*, Ezech. 26, 12. c. 39, 10. Part. praef. pl. שֹׁלְלִים *fpoliantes*, Zach. 2, 12. cum Affixo שֹׁלְלֶיהָ *fpoliantes eam*, Ier. 50, 10. Infin. abfol. defect. שׁל *extrahendo, detrahendo*, Ruth. 2, 17. infin. conftr. שְׁלֹל *fpoliare*, Ief. 10, 6. Ezech. 38, 12. 13. Fut. pl. תָּשֹׁלּוּ *extrahetis, extrahatis*, Ruth. 2, 17. יָשֹׁלּוּ, vnde cum Affixo יְשָׁלּוּךָ *fpoliabunt te*, Habac. 2, 8. Niph. fut. יִשַּׁל *fpoliabitur*, fec. quosdam, Deut. 28, 40. fed pertinet potius ad נשל. Hithpah. praet. pl. אֶשְׁתּוֹלְלוּ (pro אֶתְשׁוֹלְלוּ, et hoc ex Syrifmo pro הִתְשׁוֹלְלוּ,) *praedam fe fecerunt, fpoliandos fe exhibuerunt*, Pf. 76, 6. part. מִשְׁתּוֹלֵל *praedam fe faciens*, Ief. 59, 15.

שָׁלָל m. *praeda, fpolium*, hofti *detractum*, Gen. 49, 27. Exod. 15, 9. Iud. 5, 30. Pf. 68, 13. Prou. 1, 13. Ief. 8, 1. 4. etc. In regim. שְׁלַל Deut. 2, 38. Iof. 8, 27. cum Affixis שְׁלַלְכֶם *fpolium veftrum*, Ief. 53, 4. שְׁלָלָם *fpolium illorum*, Ief. 10, 2. Efth. 3, 13.

שׁוֹלָל m. femper cum Verbo ילך conftruitur, ideoque commode (vi Formae) exponitur *error*, quo quis *hinc inde oberrat*: *oberratio*; metonymice *errabundus, hinc inde oberrans*, (petita fignificatione à שלה *errauit*,) Hiob. 12, 17. 19. et fec. Kri Mich. 1, 8. vbi Kethibh habet שֵׁילָל, aliâ Formâ.

שָׁלֵם *integer, incolumis, faluus fuit*, (vt Arab. سلم,), et *integer factus, completus, confummatus, integratus, redintegratus eft*, it. petita fignificatione à Nomine שָׁלוֹם *pax*, vti vulgo volunt, *pacem habuit*. Praet. pl. cum Vau Conuers. וְשָׁלְמוּ *et confummabuntur*, Ief. 60, 20. Part. praef. שֹׁלֵם, vnde cum Affixo שׁוֹלְמִי (pro שֹׁלֵם עִמָּדִי) *integer erga me*, vulgo *pacem habens mecum*, Pf. 7, 5. Pahul שָׁלוּם, vid. inter Nomina. Imper. שְׁלַם *integer efto*, id. *pacem habe*, Hiob. 22, 21. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּשְׁלָם *et incolumis, faluus fuit* vel *manfit*, Hiob. 9, 4. foem. וַתִּשְׁלַם *et con-*

summatum est, 1 Reg. 7, 51. 2 Chron. 5, 1. Neh. 6, 15. Pih. שִׁלֵּם et שַׁלֵּם *integrum fecit*, *consummauit*, *perfecit*, *absoluit*, 1 Reg. 9, 25. *incolumem*, *saluum praestitit*, Hiob. 8, 6. it. *redintegrauit*, *compensauit*, Iud. 1, 7. spec. de *persolutione votorum*. Praet. pl. cum Vau Conuers. in pausa וְשִׁלֵּמוּ *et persoluent*, Ies. 19, 21. Part. מְשַׁלֵּם *redintegrans*, *compensans*, Deut. 7, 10. Ps. 31, 24. pl. מְשַׁלְּמִים *compensantes*, Ioël. 4, 4. in regim. מְשַׁלְּמֵי Ps. 38, 21. Infin. שַׁלֵּם *compensando*, *compensare*, Exod. 21, 36. Prov. 22, 27. cum Affixo שַׁלְּמִי το *compensare*, *persoluere meum*, Ps. 61, 9. Imper. שַׁלֵּם *persolue*, Ps. 50, 14. Eccles. 5, 3. foem. שַׁלְּמִי id. 2 Reg. 4, 7. Nah. 1, 15. Fut. אֲשַׁלֵּם *compensabo*, *persoluam*, Deut. 32, 41. Ps. 22, 26. cum ה Paragog. אֲשַׁלְּמָה Prou. 20, 22. in pausa אֲשַׁלֵּמָה Ion. 2, 10. יְשַׁלֵּם *compensabit*, Exod. 21, 34. 36. Leuit, 5, 16. *persoluit*, Ps. 37, 21. cum Affixo יְשַׁלֶּמְךָ *compensabit tibi*, 1 Sam. 24, 19. Pyh. part. מְשֻׁלָּם *consummatus*, *perfectus*, Ies. 42, 19. Fut. יְשֻׁלַּם *persoluetur*, *persoluitur*, Ps. 65, 2. *compensabitur*, *compensetur*, Ier. 18, 20. *compensatione afficietur*, *retributionem accipit*, Prou. 11, 31. c. 13, 13. Hiph. הִשְׁלִים *integrum fecit*, hinc *consummauit*, *perfecit*, *finiuit*, it. *pacificauit*, i. e. *pacem fecit* siue *initt*, et *pacatum reddidit*, petita significatione à Nomine שָׁלוֹם *pax*, it. *pacatus*, *tranquillus*. Praet. foem. הִשְׁלִימָה *pacem fecit*, Ios. 10, 4. c. 11, 19. pl. הִשְׁלִימוּ *pacem fecerunt*, Ios. 10, 1. Fut. תַּשְׁלִים, cum Affixo תַּשְׁלִימֵנִי *consummabis*, *finies*, *finis me*, Ies. 38, 12. 13. יַשְׁלִים *pacatos reddit*, Prou. 16, 7. it. *consummabit*, *perficiet*, Ies. 44, 26. 28. *perficit*, SCHVLTENSIO *dedit*, *tradit* (ius meum), i. e. *non defendit*, Hiob. 23, 14. cum Vau Conuers. וַיַּשְׁלֵם *et pacem iniit*, 1 Reg. 22, 45. foem. תַּשְׁלִים *pacem inibit*, Deut. 20, 12. pl. וַיַּשְׁלִימוּ *et pacem inierunt*, 2 Sam. 10, 19. 1 Chron. 19, 19. Hoph. praet. foem. הָשְׁלְמָה *pacata redditur*, (in *fut.* ob י in praeced. voce חַיַּת,) Hiob. 5, 23.

שְׁלַם Chald. id. Part. Pehil שְׁלִים *consummata*, *absoluta*, Esr. 5, 16. Aphel imper. הַשְׁלֵם *perfice*, *comple*, Esr. 7, 19.

שָׁלֵם m. *integer*, *physice* talis, i. e. *nulla ex parte diminutus*, *perfectus*, *consummatus*, *completus*, *absolutus*, Gen. 15, 16. Deut. 25, 15. c. 27, 6. Ios. 8, 31. 2 Chron. 8, 16. Prou. 11, 1. Amos. 1, 6. 9. metaphorice 1) *incolumis*, *saluus*, Gen. 33, 18. 2) *integer animo*, Gen. 34, 21. 1 Reg. 8, 61. 2 Reg. 20, 3. 1 Chron. 12, 38. 2 Chron. 15, 17. Ies. 38, 3. etc. Plur. שְׁלֵמִים *integri*, Gen. 34, 21. Nah. 1, 12. Foem. שְׁלֵמָה *integra*, *perfecta*, Deut. 25, 15. 1 Reg. 6, 7. Ruth. 6, 7. Prou. 11, 1. Amos. 1, 6. 9. pl. שְׁלֵמוֹת *integri*, *integrae*, Deut. 27, 6. Ios. 8, 31. שלום

שָׁלוּם m. *perfectus, consummatus*. Pl. שְׁלֻמִים *perfecti*, in regim. שְׁלֻמֵי 2 Sam. 20, 19. vbi *perfecti fidelium Israelis* sunt *perfecti inter fideles* vel *perfecte fideles Israelis*.

שָׁלוֹם m. 1) *pax*, Gen. 29, 6. Levit. 26, 6. Num. 6, 26. Deut. 2, 26. Iof. 9, 15. Iud. 4, 17. etc. vulgo huc refertur; sed invita significationis Formae פָּקוּד analogia, quae non est *Abstractorum*, sed *Concretorum*, coll. *Arcan. Form*. Sect. II. c. 5. Potius ergo pertinet ad rad. שלה *tranquillus fuit*, vnde cum Mem Heemantico *augmentatiuo*, שָׁלוֹם *tranquillitas summa* et *omnimoda*. In regim. שְׁלוֹם Gen. 37, 14. Esth. 2, 11. cum Affixo שְׁלוֹמְךָ *pax, tranquillitas tua*, Ier. 38, 22. in pausa שְׁלוֹמֶךָ Ief. 48, 18. Obad. 1, 7. 2) *summe tranquillus, pacatus*, 1 Reg. 2, 13. Pf. 120, 7. Pf. 147, 14. Hiob. 5, 24. c. 21, 7. pl. שְׁלֹמִים *tranquilli*, cum Affixo שְׁלֹמָיו *tranquilli ipsius*, i. e. tranquille cum ipso viuentes, Pf. 55, 21. Aliud est

שָׁלוֹם m. (cum ם *radicali* à שלם,) *saluus, incolumis*, Gen. 43, 27. 1 Sam. 25, 6. 2 Sam. 17, 3. c. 20, 9. 2 Reg. 9, 31. Ief. 41, 3. Zach. 8, 12.

שְׁלָם m. Chald. *pax*, Esr. 4, 17. emphat. שְׁלָמָא Esr. 5, 7. cum Affixo שְׁלָמְכוֹן *pax vestra*, Dan. 3, 31. c. 6, 26.

שִׁלּוּם m. in pl. שִׁלּוּמִים *redintegrationes, compensationes, retributiones*, Ier. 13, 19. Pf. 69, 23.

שֶׁלֶם m. *sacrificium eucharisticum*, Amos. 5, 22. q. d. *redintegratio, compensatio* beneficiorum diuinorum, coll. Verbo שלם in Pih. passim de *persolutione votorum*, vt Deut. 23, 22. Ief. 19, 21. Prou. 7, 14. sicut Lat. *hostia* dicitur ab *hostio* i. e. *penso, aequo*. Plur. שְׁלָמִים *sacrificia eucharistica*, Exod. 24, 5. Leu. 3, 1. In regim. שַׁלְמֵי Levit. 10, 14. cum Affixis שְׁלָמֶיךָ *sacrificia eucharistica tua*, Exod. 20, 24. שַׁלְמֵיכֶם *sacrificia eucharistica vestra*, Leuit. 7, 32. Num. 10, 10.

שׁוּלַמִּית f. *ex omni parte perfecta*: nomen mysticum sponsae Christi, Cant. 7, 1. alludens ad nomen vel *Salomonis*, vel *Hierosolymae*, tanquam à masc. שׁוּלָם (vi Formae) *perfectus perfectus*, i. e. *ab omni parte perfectus*.

שִׁלֵּם m. (Verbale Pihelicum,) *compensatio, retributio*, Deut. 32, 35.

שִׁלּוּם m. id. Mich. 7, 3. et שִׁלֻּם Hof. 9, 7. pl. שִׁלּוּמִים *compensationes, retributiones*, Ief. 34, 8.

שִׂלְמָה f. id. in regim. שַׂלְמַת Pſ. 91, 8.

שִׁלֻּמֹן (cum terminatione *augmentatiua,*) m. *compenſatio larga* et *ampla.* Pl. שַׁלְמֹנִים *compenſationes,* i. e. *praemia,* Ieſ. 1, 23.

שַׁלְמָן m. id. ſec. HILLERVM in Differt. de *Schod Schalman Beth Arbel,* et in *Syntagm. Hermeneut.* p. 257. ſeq. vnde in regim. שַׁלְמַן Hoſ. 10, 14.

שַׂלְמָה f. transpoſitis litteris id. cum שִׂמְלָה *veſtis,* (quod vid. infra,) Exod. 22, 8. 1 Reg. 11, 29. 30. Pſ. 104, 2. Mich. 2, 8. *In* regim. שַׂלְמַת Exod. 22, 25. cum Affixo שַׂלְמָתוֹ *veſtis ſua,* Deut. 24, 13. pl. שְׂלָמוֹת *veſtes,* Ioſ. 9, 5. 1 Reg. 10, 25. cum Affixo שַׂלְמוֹתֵינוּ *veſtes noſtrae,* Ioſ. 9, 13.

שָׁלַף *extraxit,* Ruth. 4, 7. et *imperſonaliter,* per Ellipſin Nominis אִישׁ, Pſ. 129, 6. et de *gladio, ſtrinxit,* Iud. 3, 22. c. 8, 20. Hiob. 20, 25. Part. praeſ. שֹׁלֵף *ſtringens,* Iud. 8, 10. 2 Sam. 24, 9. pl. שֹׁלְפִים *ſtringentes,* in regim. שֹׁלְפֵי Iud. 20, 25. Pahul foem. שְׁלוּפָה *ſtrictus,* (de *gladio,*) Num. 22, 23. Ioſ. 5, 13. et שְׁלֻפָה Num. 22, 31. Imper. שְׁלֹף *ſtringe,* Iud. 9, 54. 1 Sam. 31, 4. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּשְׁלֹף *et extraxit,* Ruth. 4, 8. ſed cum Affixo וַיִּשְׁלְפָהּ *et ſtrinxit eum,* 1 Sam. 17, 51.

שָׁלוֹשׁ maſc. (ſaltem terminatione,) *Numerale Cardinale, tres, tria,* Gen. 11, 13. Exod. 6, 18. Leuit. 19, 23. Num. 22, 28. 32. 33. etc. numerus dictus à *firmitate* et *robore,* ſiue id referas ad *digitum medium,* in quem inter numerandum ad digitos numerus *ternarius* incidit, quique reliquos digitos *robore* ſuperat; ſiue potius, quia quicquid *triplicatum* eſt, habetur pro *firmiore,* ſec. illud Salomonis Eccleſ. 4, 12. et ore *trium* teſtium veritas ita *confirmabatur,* vt pluribus non eſſet opus, Deut. 17, 6. Sic Aduerbium Graec. τρὶς in Compoſitis ſignificationem intendere ſolet. Graeci pro eo dicunt τρεῖς, Lat. *tres,* (mutato pro more priore ש in τ,) vnde videri queat, שָׁלוֹשׁ dici pro שָׁרוֹשׁ, et hoc pro שְׁרָשׁ, à rad. שׁר *firmus fuit,* vltimo ר abiecto; ſicut in שַׁרְשָׁה pro שַׁרְשְׁרָה *catena,* pro quo Chaldaei dicunt שַׁלְשֶׁלֶת, mutato ſimiliter ר in ל. Poteſt tamen etiam deriuari à rad. Arab. ثلث, quae notionem habet *firmitatis:* vnde fut. يثلث *ſtabilis* ſiue *firmus eſt,* et ذو ثلاث *funis firmus,* ذو ثلاثة أركان *ſtabilis et conſtans,* etc. In reg. שְׁלֹשׁ Gen. 5, 22. Num. 31, 36. 43. שְׁלֹשׁ קִלְּשׁוֹן vid. ſuo loco קִלְּשׁוֹן. Foem. (ſaltem terminatione,) שְׁלֹשָׁה *tres, tria,* Gen. 6, 10. Exod. 2, 2. Num. 1, 43. Deut. 17, 6. Ioſ. 15, 14. Iud. 1, 20. etc. it. *tertius, tertia,*

Eſth.

Esth. 3, 12. 13. c. 8, 9. 12. c. 9, 1. 18. 1 Chron. 25, 20. 30. et שְׁלֹשֶׁת Gen. 30, 36. Exod. 3, 18. Leuit. 27, 6. Num. 4, 44. Ios. 1, 11. Cum Affixis שְׁלָשְׁתְּכֶם *tres vos*, Num. 12, 4. שְׁלָשְׁתָּם *tres illi*, q. d. *trias illorum*, Num. 12, 4. Ezech. 40, 10. c. 41, 16. Pl. שְׁלֹשִׁים *triginta*, Gen. 5, 16. Exod. 12, 40. 41. Leuit. 27, 4. Num. 4, 3. etc. sic sec. Kethibh 2 Sam. 23, 13. vbi Kri habet שְׁלֹשָׁה, it. *trigesimus, a, um*, 1 Reg. 16, 23, 29. 2 Reg. 13, 10. c. 15, 8. 13. 17. 2 Chron. 15, 19. c. 16, 1. 12. Neh. 5, 14. etc. Inde formatum est Verbum in Pihel

שִׁלֵּשׁ 1) *in tres partes diuisit*, 2) *tertio* aliquid *fecit*, q. d. *tertiauit*, 3) *tertio die* aliquid *fecit*. Praet. cum Vau Conuers. וְשִׁלַּשְׁתָּ *et in tres partes diuides*, q. d. *tripartieris*, Deut. 19, 3. it. *tertio die* id *facies*, 1 Sam. 20, 19. Imp. pl. in pausa שַׁלֵּשׁוּ *tertio facite*, 1 Reg. 18, 34. Fut. pl. cum ו Conuers. in pausa וַיְשַׁלֵּשׁוּ *et tertio fecerunt*, ibid. Pyhal part. מְשֻׁלָּשׁ *triplicatus*, Eccles. 4, 12. it. *triplicatus anno* siue *cui triplicatus est annus*, i. e. *triennis*, KIMCHIO et BVXTORFIO *triplicatum partu* siue *tertium partu*, Gen. 15, 9. foem. מְשֻׁלֶּשֶׁת *triennis*, Gen. 15, 9. sed pl. מְשֻׁלָּשׁוֹת *triplicata*, per *tres* scil. *contignationes*, Ezech. 42, 6.

שְׁלִישִׁי m. Adiect. *Numerale, Ordinale, tertius*, (tanquam à שָׁלִישׁ,) Gen. 2, 14. Exod. 19, 1. 16. Leuit. 7, 17. 18. Num. 7, 24. Ios. 9, 17. etc. sic sec. Kethibh 2 Sam. 23, 18. vbi Kri habet שְׁלֹשָׁה *trium*. Pl. שְׁלִישִׁים *tertii, tertiani, a*, Gen. 6, 16. Num. 2, 24. 1 Sam. 19, 21. 2 Reg. 1, 13. Ezech. 42, 3. Foem. שְׁלִישִׁיָּה *tertia*, scil. *regio*, Ies. 19, 24. et subintellecto שָׁנָה, *tertius annus*, Ies. 15, 5. Ier. 48, 34. (vbi tamen aliter intelligit LIGTFOOT, vid. *Onomast. V. T.* p. 400.) et alia terminatione foem. שְׁלִישִׁית *tertius, a, um*, 1 Reg. 18, 1. 2 Reg. 19, 29. Hiob. 42, 14. Ies. 37, 30. Zach. 6, 3. etc. et (subintellecto חֵלֶק *pars*,) *tertia pars*, Num. 15, 6. 7. 2 Sam. 18, 2. 2 Reg. 11, 5. 2 Chron. 23, 4. Neh. 10, 33. Ezech. 5, 2. Zach. 6, 3. etc. cum ה Paragog. שְׁלִישִׁתָה *vsque ad tertium, vsque ad tertiam vicem*, Ezech. 21, 19. cum Affixo שְׁלִישִׁיתֵךְ (cum Iod superfluo, pro שְׁלִישִׁתֵךְ) *tertia pars tui*, Ezech. 5, 12.

שָׁלִישׁ 1) *mensurae species, tres partes* Totius continens, scil. (vt quidam volunt,) *bathi*: vulgo *triens* siue *triental*; rectius sec. LVD. de DIEV id. cum סְאָה *satum*, quod est *tertia* pars Ephae, coll. Aethiop. ሥለስ, (quod in Versione N. T. ponitur pro σάτον,) Ps. 80, 6. Ies. 40, 12. 2) instrumentum *musicum, tribus fidibus constans*: vt עָשׂוֹר *decem*,) *trichordium*, al. *triangulum*, in pl. שָׁלִשִׁים (seruato (ָ), distinctionis ergo à שְׁלִישִׁים *tertii*,) 1 Sam. 18, 6. 3) nomen

men dignitatis, *dux*, *tribus* cohortibus praefectus, vt שַׂר vniuersi exercitui; vel, vt alii volunt, *tertius à rege*, 2 Reg. 7, 2. 17. 19. cum Affixo שָׁלִישׁוֹ (seruato similiter Kamez,) *dux eius* vel *suus*, 2 Reg. 15, 25. et secundum Kri 2 Reg. 9, 25. vbi Kethibh habet שָׁלִשׁוֹ. Plur. שָׁלִישִׁים *duces*, Exod. 14. 7. 2 Reg. 10, 25. Ezech. 23, 15. 23. et sec. Kri 1 Chron. 11, 11. c. 12, 19. vbi Kethibh habet שְׁלוֹשִׁים *triginta*. Cum Affixo שָׁלִישָׁיו *duces eius*, Exod. 15, 4. 1 Reg. 9, 22. 2 Chron. 8, 9. Eius *Denominatiuum* est

שָׁלִישִׁי m. *ducalis*, *e*; vnde *caput* siue *princeps ducalis*, i. e. *ducalis dignitatis*, 2 Sam. 23, 8. Pl. שָׁלִישִׁים *ducalia*, i. e. *ducibus digna*, *excellentia*, sec. Kri Prou. 22, 20. quod quidam exponunt *triplicata*, i. e. *triplici filo nexa*, coll. Eccles. 4, 12. sed Kethibh habet שִׁלְשׁוֹם *nudius tertius*, i. e. *iam dudum*.

שִׁלֵּשִׁים pl. m. (Verbale Pihelicum,) *tertiae generationes*, q. d. *generationes triplicatae*, Gen. 50, 23. Exod. 20, 5. c. 34, 7. Num. 5, 9. Deut. 14, 18.

שִׁלְשׁוֹם *nudius tertius*, compos. ex שָׁלשׁ יוֹם, per Synecdochen, *antea*, *iam dudum*, Gen. 31, 2. 5. Exod. 4, 10. Deut. 4, 42. Ios. 3, 4. 1 Sam. 4, 7. Ruth. 2, 11. etc.

מְשַׁלֵּשׁ m. *triplicatio*, *trias*, Gen. 38, 24. nisi מ potius sit Praefixum, excidente Dagesch Forti; sicut in מִלְאֹם Gen. 25, 23. מִקְצֵה Deut. 28, 64. etc. Sic certe LXX intellexerunt.

שָׁם *ibi*, vid. infra sub rad. שמה.

שֵׁם m. *nomen*, Gen. 2, 11. Exod. 1, 15. Leuit. 18, 21. Num. 11, 34. Deut. 9, 11. Ios. 8, 9. etc. vulgo deducunt à rad. Syr. שמה vel שמי, Aethiop. שמי *nominauit*; sed haec potius à Nomine שֵׁם formata est, vt recte monet SCHULTENS in *Comment.* ad Hiob. 1, 1. Mallem ego cum HILLERO in *Gram. Hebr.* p. 425. deducere à rad. Arab. وسم *designauit*, in 4 Coniug. *notauit*, *notum fecit*, (vt sit pro וְשֵׁם, per Aphaeresin primae radicalis Iod, ad Formam יֵדַע à ידע,) sicut Lat. *nomen* dicitur à *noscendo*. *Nomina* enim sunt rerum *notae* et *signa*, dicentibus ARISTOTELE et CICERONE. Quae deriuatio confirmare posset sententiam PERIZONII in *Origin. Babylon.* c. 11. qui שֵׁם Gen. 11, 4. per *signum* exponit, (coll. Ies. 55, 13. vbi שֵׁם et אוֹת coniunguntur, 2 Sam. 8, 13. et Graec. σῆμα *signum*; sicut et Lat. *signum* pro *nomine* dicitur;) cui quoque assentitur IOH. WESSELIUS in *Dissert. S.* p. 140. 141. Vid. tamen in contrarium DEYLINGIUS in *Obseruat. S.* P. III. p. 36. seq. et SCHARBAU in *Parerg. Philol. Theol.* P. III. p. 152. Meto-

nimice denotat 1) *famam*, vt Gen. 6, 4. Deut. 26, 19. Pf. 22, 3. E. 48, 11. Pf. 135, 13. Eccl. 7, 1. ficut *nomen* pro *fama* etiam apud Latinos frequens eft, vid. *De la* CERDA ad VIRGIL. *Aeneid.* I. 613. 2) ipfam *perfonam nominatam*, fpec. *Deum* eiusque *virtutes*, Leu. 24, 11. 16. Deut. 28, 58. (vbi Textus Samarit. pro שֵׁם habet יהוה,) Pf. 20, 2. Pf. 72, 9. Pf. 113, 1. Pf. 115, 1. Ief. 30, 27. Ier. 44, 26. Mich. 5, 4. (conf. FESSELII *Aduerfar. S.* L. I. c. 18. et noftrum *Onomaft.* p. 481.) et *quicquid de eo praedicatur*: vt eius *mandatum*, Deut. 18, 19. Ier. 14, 14. et *auxilium*, 1 Sam. 17, 45. Pf. 20, 8. 2 Chron. 13, 11. 3) *filium* vel *pofteritatem*, per quam nomen paternum propagatur, Deut. 25, 7. 1 Sam. 24, 22. quo fenfu et HOMERVS *Odyff.* V. 710. ὄνομα de *prole* dixit. Cum Affixis שְׁמִי *nomen meum*, Gen. 48, 16. Exod. 3, 15. שִׁמְךָ *nomen tuum*, Gen. 17, 8. 2 Sam. 7, 26. In paufa שְׁמֶךָ Gen. 12, 2. Iud. 13, 17. cum ה Parag. שִׁמְכָה Ier. 29, 25. Plur. foem. שֵׁמוֹת *nomina*, Gen. 2, 20. Num. 1, 17. 20. in regim. שְׁמוֹת Gen. 25, 13. Exod. 1, 1. cum Affixo שְׁמוֹתָן *nomina earum*, Ezech. 23, 4.

שֻׁם (per Aphaerefin pro יְשֻׁם,) m. Chald. id. Dan. 4, 5. Efr. 5, 1. et שֵׁם, vnde cum Affixo שְׁמֵהּ *nomen eius*, Dan. 2, 20. 26. c. 4, 5. c. 5, 12. Pl. foem. שְׁמָהָן *nomina*, (affumto ה Epenthet.) in ftatu Emphat. שְׁמָהָתָא, vnde in regim. שְׁמָהַת Efr. 5, 4. cum Affixo שְׁמָהָתְהֹם vel, vt alii legunt, fed irregularius, שְׁמָהָתְהֹם *nomina illorum*, Efr. 5, 10.

שְׂמֹאל *finiftrum latus*, vid. infra fub rad. שמל.

שָׁמַד *perdidit, disperdidit, deleuit*, in Kal inufit. Niph. praet. cum Vau Conuerf. וְנִשְׁמַד *et perdetur*, Ier. 48, 8. 42. Ezech. 32, 12. וְנִשְׁמַדְתִּי *et perdar, delebor*, Gen. 34, 30. pl. נִשְׁמַדְנוּ *perditi fumus*, 2 Sam. 21, 5. Inf. הִשָּׁמֵד *perdendo*, vel potius, *pereundo*, Deut. 4, 26. cum Affixo הִשָּׁמְדָךְ *perdi te*, Deut. 28, 20. et more Chald. הִשָּׁמְדָךְ Deut. 28, 24. 45. 51. 61. Fut. יִשָּׁמֵד *perdetur*, Prou. 14, 11. Ief. 48, 19. Pl. cum Nun Parag. et in paufa תִּשָּׁמֵדוּן *perdemini*, Deut. 4, 26. Hiph. praet. הִשְׁמִיד *perdidit*, Deut. 2, 22. 2 Reg. 21, 9. הִשְׁמַדְתִּי *perdidi*, Amos. 2, 9. Infin. הַשְׁמֵד *perdendi*, vel nominaliter, *perditio*, Ief. 14, 23. et cum Iod הַשְׁמִיד *perdendo*, Amos. 9, 8. et הַשְׁמִד *perdere*, Deut. 9, 8. 19. 25. 2 Sam. 14, 16. et feruata punctatione Praeteriti, הִשְׁמִיד, vnde cum Affixis הִשְׁמִידְךָ τὸ *perdere tuum*, Deut. 7, 24. et הִשְׁמִידָם τὸ *perdere eorum*, Iof. 11, 14. Imper. הַשְׁמֵד *perde*, Deut. 33, 27. Fut. אַשְׁמִיד *perdam*, Ezech. 34, 16. Amos. 9, 8. יַשְׁמִיד *perdet*, Deut. 31, 3. Pf. 145, 20. cum Vau Con-

Conuerſ. וַיַּשְׁמֵד et perdidit, 1 Reg. 17, 12. 2 Reg. 10, 28. cum Affix. יַשְׁמִידֵם perdet eos, Deut. 9, 3. pl. cum ה Paragog. נַשְׁמִידָה perdamus. 2 Sam. 14, 7.

שְׁמַד Chald. id. Aphel infin. הַשְׁמָדָה perdere, disperdere, Dan. 7, 26.

שָׁמָה Hebraeis inuſit. Arab. سما altus fuit, et conſequenter, remotus fuit; ſicut à רום altum eſſe, eſt מָרוֹם locus remotus, Pſ. 10, 5. Sic Graecis veteribus σάμοι ſublimitates ſignificaſſe, teſtantur STRABO L. VIII. et X. et EVSTATHIVS ad HOMER. Iliad. XIII. et XXIV. Inde ſunt

שָׁם proprie remotum; ſed in Particulam abit, ſignificans ibi, illic, q. d. in loco remotiori, Gen. 2, 12. Deut. 10, 5. Pſ. 133, 3. Hiob. 3, 17. Amos. 7, 12. etc. it. eo, illuc, Deut. 1, 37. Iud. 18, 3. 1 Sam. 2, 14. 2 Sam. 17, 18. Ieſ. 57, 7. etc. Aliquando etiam de tempore vſurpatur, ſignificans tunc, q. d. tempore remotiori, (ſicut Lat. ibi et vbi etiam de tempore dicuntur,) Pſ. 14, 5. Pſ. 36, 13. Pſ. 132, 17. Prou. 8, 27. Hiob. 35, 12. Eccleſ. 3, 17. Ieſ. 48, 16. Cum ה Parag. accipit Dageſch Forte, שָׁמָּה, (vt alia finita in Kamez, e. g. בָּמָּה;) notatque eo, illuc, Gen. 19, 20. Deut. 4, 42. c. 12, 5. 11. Hiob. 1, 21. rarius ibi, illic, vt Ieſ. 34, 15. Ier. 18, 2. 1 Chron. 4, 41. etc. ſic ſec. Kri 2 Sam. 21, 12. vbi Kethibh habet שָׁם. Cum Praefixo מ. מִשָּׁם inde, illinc, Gen. 2, 10. c. 11, 8. 2 Reg. 7, 2. Hoſ. 2, 17. Praecedente Pronomine Relat. אשר, etiam שָׁם ſignificationem Relatiuam accipit: vt אֲשֶׁר שָׁם vbi, Gen. 13, 3. rarius quo, vt Iud. 18, 10. alias אֲשֶׁר שָׁמָּה Exod. 29, 42. Num. 35, 25. Iud. 18, 10. אֲשֶׁר מִשָּׁם vnde, Gen. 3, 23. c. 10, 14. etc.

שָׁמַיִם dual. maſc. coeli, ab altitudine, ſub Forma Dualis, ob geminum coelum, aëreum et ſidereum, Gen. 1, 1. 8. 9. Exod. 9, 22. 23. Deut. 32, 14. Ioſ. 10, 11. 13. 1 Sam. 5, 12. etc. Cum ה Parag. שָׁמַיְמָה in coelum, verſus coelum, Gen. 15, 5. Exod. 9, 8. 10. Ioſ. 8, 20. in regim. שְׁמֵי Deut. 10, 14. Pſ. 20, 7. cum Affixis שָׁמֶיךָ coeli tui, Deut. 28, 23. שְׁמֵיכֶם coeli veſtri, Leuit. 26, 19. Coelum coelorum eſt coelum altiſſimum, Deut. 10, 14. 1 Reg. 8, 27. Pſ. 68, 34. etc. Conf. GODOFR. THYMI pec. Diſſ. de voce שמים.

שְׁמַיִן dual. maſc. Chald. id. in Statu Emphat. שְׁמַיָּא coeli, Dan. 2, 18. 37. 38. 44. c. 4, 8. 10. c. 5, 26. c. 7, 2. Eſr. 5, 11. 12. c. 6, 9. 10. c. 7, 12. etc. metonymice Deus, Dan. 4, 23. Coelum pro Deo in ſcriptis Iudaeorum et gentilium frequenter occurrere, multis exemplis probant auctores, laudati à LAMPIO in Commmentar. in Iob T. I. p. 561. WOLFFIO in Curis Crit. ad Matth. 21, 25. et Ven

SCHLICH

SCHLICHTERO in *Decimis S.* p. 58. Conf. DEYLINGII *Obseruat.* P. I. n. 24. et PFOCHENII Diatr. de *linguae Graec. N. T. puritate* §. 50.

שָׂמַח et שָׂמֵחַ *gauisus, laetatus est,* sequentibus Particulis בְּ, עַל, אֶל, לְ et מִן, *Obiectum* siue *materiam laetitiae* designantibus. Praet. pl. שָׂמְחוּ *laetati sunt,* Ps. 35, 15. Ies. 9, 2. in pausa שָׂמֵחוּ Neh. 12, 43. Infin. constr. שְׂמֹחַ *gaudere, laetari,* Ps. 106, 5. Eccles. 3, 12. Imper. שְׂמַח *gaude, laetare,* Deut. 33, 18. Prou. 5, 18. Foem. שִׂמְחִי id. Thren. 4, 21. Zach. 2, 14. in pausa שְׂמָחִי Ioël. 2, 21. Fut. אֶשְׂמַח *gaudebo, laetabor,* Ps. 104, 34. Hiob. 31, 25. 28. cum ה Paragog. אֶשְׂמְחָה Ps. 9, 3. יִשְׂמַח *laetabitur, laetatur, laetetur,* Ps. 14, 7. Prou. 17, 21. pl. תִּשְׂמְחוּ *gaudebitis,* sec. Kri Ies. 50, 11. (sed Kethibh habet תִּשְׂמְחִי *gaudebis,* in sing. foem.) יִשְׂמְחוּ *laetabuntur, laetantur, laetentur,* Ps. 35, 19. 24. 1 Chron. 16, 31. in pausa יִשְׂמָחוּ Ps. 34, 3. Ies. 65, 13. foem. תִּשְׂמַחְנָה *laetentur,* 2 Sam. 1, 20. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְשִׂמַּח *et laetificabit, exhilarabit,* Deut. 24, 5. cum Affixo שִׂמְּחָהוּ *exhilarauit eum,* Ier. 20, 15. pl. cum Affixo שִׂמְּחוּךָ *exhilararuut te,* Ps. 45, 9. Part. מְשַׂמֵּחַ *exhilarans,* Iud. 9, 13. pl. מְשַׂמְּחִים *exhilarantia,* in regim. מְשַׂמְּחֵי Ps. 19, 9. Infin. שַׂמֵּחַ *exhilarando,* Ier. 20, 15. Imper. שַׂמַּח *exhilara,* Ps. 86, 4. et שַׂמֵּחַ Prou. 27, 11. Fut. יְשַׂמַּח *exhilarabit, exhilarat,* Ps. 104, 15. Prou. 10, 1. cum Affixo et Nun Epenthet. יְשַׂמְּחֶנָּה *exhilarat illud,* Prou. 12, 25. pl. יְשַׂמְּחוּ *exhilarabunt, exhilarant,* Ps. 45, 5. Hos. 7, 3. Hiph. praet. הִשְׂמַחְתָּ *exhilarasti,* Ps. 89, 43.

שָׂמֵחַ m. *laetus, gaudens,* Deut. 16, 15. 2 Reg. 11, 14. 1 Chron. 29, 13. Esth. 5, 9. 14. Prou. 15, 13. Eccles. 2, 10. etc. Pl. שְׂמֵחִים *laeti, gaudentes,* Prou. 2, 14. Hiob. 3, 21. Amos. 6, 13. in regim. שְׂמֵחֵי Ps. 35, 26. et שִׂמְחֵי Ies. 24, 7. Foem. שְׂמֵחָה *laeta, gaudens,* Esth. 8, 15.

שִׂמְחָה f. *gaudium, laetitia,* 1 Reg. 1, 40. 1 Chron. 12, 40. Neh. 8, 12. 17. Ps. 4, 8. Prou. 10, 28. etc. metonymice *Obiectum* siue *materia gaudii,* Ps. 51, 11. Prou. 15, 23. Ies. 22, 13. In regim. שִׂמְחַת Ps. 43, 4. Ies. 30, 29. cum Affixis שִׂמְחָתִי *gaudium meum,* Ps. 137, 6. שִׂמְחַתְכֶם *laetitia vestra,* Num. 10, 10. Ies. 66, 5. pl. שְׂמָחוֹת *gaudia,* Ps. 16, 11. Ps. 45, 16.

שָׁמַט *misit, missum fecit, reliquit, dimisit, remisit, demisit,* (sinken oder fallen lassen,) *omisit, intermisit, intermissionem fecit.* Praet. cum Vau Conuers. et ה Paragog. וְשָׁמַטְתָּה *et intermissionem facies,* Ier. 17, 4. plur. שָׁמְטוּ *miserunt, demiserunt,* vel *deturbarunt, decusserunt,* (ex significatione radicis Samar.) 2 Sam.

6. 1 Chron. 13, 9. Infin. abfol. שָׁמוֹט *remittendo*, fcil. *remittat*, Deut. 15, 2. Imper. pl. cum Affixo שִׁמְטוּהָ *demittite eam*, fec. Kri 2 Reg. 9, 33. fed Kethibh habet שִׁמְטוּהוּ *demittite illud*, fcil. גֵּו vel גְּוִיָּה *corpus* Isabelis: quod Nomen etiam ad גֵּוֹ fubintelligendum eft Gen. 23, 3. 4. 6. 8. 11. 13. 15. Fut. cum Affixo et Nun Epenthet. תִּשְׁמְטֶנָּה *omittes, relinquat eum*, fcil. prouentum, Exod. 23, 11. coll. v. 10. pl. cum Affixo et Vau Conuers. וַיִּשְׁמְטוּהָ *et demiferunt eam*, 2 Reg. 9, 33. Niph. praet. pl. נִשְׁמְטוּ *demiffi funt*, al. *relicti funt*, Pf. 141, 6. Hiph. fut. תַּשְׁמֵט *omittat, relinquat, remittat*, Deut. 15, 3.

שְׁמִטָּה f. *omiffio, remiffio, intermiffio*: dicitur de *anno feptimo*, quo debita *remittebantur*, opus agricolationis *intermittebatur* et, vt quidam volunt, ferui atque feruae *dimittebantur*, Deut. 15, 1. 2. 9. c. 31, 10.

שְׂמִיכָה f. *fagma, ftragula villofa*, Iud. 4, 18. à *craffitie* et *denfitate*, vti volunt, coll. Chald. סומכא et Arab. سمك *craffities*; potius, quod in ea *cubari* foleat, pro סְמִיכָה, à rad. סמך *incubuit*, Syr. *difcubuit*, Aethiop. per *Sât*, *reclinauit*, *iacuit*, *recubuit*.

שָׂמַל radix Hebraeis inufit. Arab. شمل *undique comprehendit, cinxit, circumdedit, ambiuit*. Inde funt

שְׂמֹאל, et cum Vau otiofo, ex Cholem relicto, שְׂמאוֹל m. *finiftrum latus, finiftra manus*, Gen. 13, 9. Num. 20, 17. Deut. 2, 27. Iof. 1, 7. 1 Sam. 6, 12. 1 Reg. 7, 49. etc. et fec. quosdam *aquilo* fiue *pars mundi borealis*, Gen. 14, 15. Iof. 19, 27. et aduerbialiter, *finiftrorfum*, Hiob. 23, 9. Dicitur per geminum Syrismum, tum *Punctorum*, pro שְׂמָאל, tum *Litterarum*, pofito א pro ל geminando, pro שְׂמַלּוֹל, ad Formam בַּרְזֶל à ברל. Vocatur autem *finiftrum latus* à *cingendo* vel *circumdando* et *ambiendo*: quia *exteriori vefte*, (שִׂמְלָה) in humerum *finiftrum* reiecta, *circumdabatur*, cum è contrario latus *dextrum*, vt liberius agi poffet, magis nudum relinqueretur. Cum Affixo שְׂמֹאלוֹ *dextrum latus, dextra manus eius* vel *fua*, Gen. 48, 14. Iud. 3, 21. Inde formatum eft Verbum in Hiph.

הִשְׂמְאִיל et ex Syrifmo הִשְׂמִאל *finiftra manu egit, finiftra vfus eft*, it. *ad finiftrum latus deflexit*, q. d. *finiftrauit*. Part. pl. מַשְׂמְאִלִים *finiftra manu agentes, finiftra vtentes*, 1 Chron. 12, 2. Infin. הַשְׂמִיל (excluso א, pro הַשְׂמְאִיל,) *finiftrum latus petere, ad finiftrum latus deflectere*, 2 Sam. 14, 19. fic Imper. foem. הַשְׂמִילִי *ad finiftrum latus deflecte*, Ezech. 21, 21. Fut. cum ה Parag. אַשְׂמְאִלָה *ad finiftrum latus deflectam*, Gen. 13, 9. pl. תַּשְׂמְאִילוּ *ad finiftrum latus deflectetis*, Ief. 30, 21.

שְׂמָאלִי (cum terminatione *Possessiua*, tanquam à שְׂמָאל) et xcidente א, שְׂמָלִי m. *qui* vel *quod est ad latus sinistrum:* vulgo *inistir, um*, 1 Reg. 7, 21. 2 Chron. 3, 18. Ezech. 4, 4. Foem. שְׂמָאלִית *quae* vel *quod est ad latus sinistrum: sinistra, um*, Leuit. 14, 15. 6. 26. 27. 2 Reg. 11, 11. 2 Chron. 23, 10.

שִׂמְלָה f. *vestis*, proprie *exterior*, qua corpus, maxime vero atus *sinistrum, cingitur* et *circumdatur*, vt dextra manus libera naneat, obseruante Celeb. DAV. MILLIO in Differt. de *Commutatione vestium vtriusque sexus probibita* §. 16. qua ratione etiam Graeci sua ἱμάτια, et Romani *togas* suas gestabant. Conf. FERRARIVS de *re vestiar.* P. II. L. I. c. 6. et L. IV. c. 8. Occurrit Gen.), 23. Deut. 10, 18. Iud. 8, 25. Prou. 30, 4. Ies. 3, 6. 7. In regim. שִׂמְלַת Deut. 21, 13. c. 22, 5. cum Affixo שִׂמְלָתוֹ *vestis eius*, Exod. 22, 26. Deut. 22, 3. pl. שְׂמָלוֹת *vestes*, Gen. 45, 22. Exod. 3, 22. cum Affixo שִׂמְלֹתָיו *vestes suas*, Gen. 37, 34. Ios. 7, 6.

שָׁמַם *vastus fuit* vel *factus est*, *desolatus*, *vastatus est*, et liquoties, vti volunt, *actiue*, *desolauit*; metaphorice *obstupuit*, . d. *mente vastatus* et *disturbatus est*. Praet. foem. in pausa שָׁמֵמָה *desolata est*, Ezech. 35, 15. pl. שָׁמְמוּ *obstupuerunt*, Ies. 52, 14. Ezech. 27, 35. in pausa שָׁמֵמוּ *desolati sunt*, sec. Kri Ezech. 35, 12. bi Kethibh habet שְׁמָמָה *desolatio*, *solitudo*, scil. sunt, coll. Leit. 26, 33. Part. praes. שֹׁמֵם *desolatus, um*, Dan. 8, 13. (vbi *praeuaricatio deuastata* per Metonymiam est vrbs Hierosolyma *praeuaricata* ideoque *deuastata*,) c. 9, 27. Aliud vid. inter Nomina. lur. שֹׁמְמִים *desolati*, Thren. 1, 16. et terminatione Chald. שֹׁמְמִין Thren. 1, 4. foem. שֹׁמֵמָה *desolata*, 2 Sam. 13, 20. Ies. 54, 1. Thren. 13. pl. שֹׁמֵמוֹת *desolatae*, Ies. 49, 8. et pereunte (ֹ), שֹׁמְמוֹת Ezech. 6, 4. Aliud vid. inter Nomina: quo etiam pertinet שַׁמּוֹת Ezech. 6, 3. quod vulgo Infinitiuum esse volunt Formae mixtae. Imper. l. שֹׁמּוּ *obstupescite*, Ier. 2, 12. Fut. אֶשֹּׁם (more Chald. quo media radicalis deficiens in prima radicali compensatur,) vulgo *desolabo*, Ies. 42, 14. Sed incerta est Verbi significatio *actiua*. Malim rgo exponere *obstupesco*; sequitur: *et bio pariter*, i. e. *miror*; quemadmodum Graec. χαίνειν et Lat. *biscere* de *admirantibus* et *obstupescentibus* dici solet. Sic TREBELLIVS POLLIO in *Gallien.* c. 9. *Mira inbiatione mirantes*. Conf. Ezech. 36, 3. et de simili *stupore* Messiae Ies. 59, 16. c. 63, 5. Fut. 3 perf. יִשֹּׁם *obstupescet*, 1 Reg. 9, 8. Ier. 18, 16. sed pl. יָשֹׁמּוּ *obstupescent*, Ps. 40, 16. Iob. 17, 9. Niph. praet. foem. נָשַׁמָּה *desolata est*, Ier. 12, 11. Ezech. 28, 3.

28, 3. Zach. 7, 14. pl. נָשַׁמּוּ *desolati, ae, sunt*, Ies. 34, 8. Ioel. 1, 17. Zeph. 3, 6. it. *obstupefacti sunt*, Hiob. 18, 20. Part. foem. נְשַׁמָּה *desolata*, Ps. 69, 26. Ezech. 32, 15. pl. נְשַׁמּוֹת *desolatae*, Ies. 54, 3. Ier. 33, 10. Pih. part. מְשֹׁמֵם *deuastans*, Dan. 9, 27. c. 11, 31. it. *vehementer stupens, attonitus*, Esr. 9, 3. 4. Hiph. הֵשַׁם *desolauit*, it. *obstupuit, attonitus fuit*. Praet. הֲשִׁמּוֹתָ *desolasti*, Hiob. 16, 7. וַהֲשִׁמּוֹתִי *et desolabo*, Leuit. 26, 31. 32. Ezech. 30, 14. cum Affixo וַהֲשִׁמּוֹתִיהוּ *et desolabo eum*, Ezech. 14, 4. petita Forma tanquam à שׁוּם; sicut in חתם Ies. 33, 1. et חתת Habac. 2, 17. sed Versiones Orientales legerunt וַהֲשִׂמֹתִיהוּ *et ponam eum*, per שׂ. Pl. הֵשַׁמּוּ *desolarunt*, Ps. 79, 7. Ier. 10, 25. Part. Forma *Perfecta*, מַשְׁמִים *stupens, attonitus*, Ezech. 3, 15. Infin. similiter *perfecte*, הַשְׁמֵם *obstupescendo*, al. *desolando*, Mich. 6, 13. Imper. pl. הָשַׁמּוּ, in pausa pro הָשֵׁמּוּ, *obstupescite*, Hiob. 21, 5. Fut. אָשֵׁם, cum Affixo אֲשִׁמֵּם *desolem eos*, al. *in stuporem agerem eos*, Ezech. 20, 26. יַשִּׁים (more Chaldaico,) *deuastabit*, Ier. 49, 20. et regularius, יָשֵׁם, vnde cum Affixo et Vau Conuers. וַיְשִׁמֵּם *et desolauit eos*, 1 Sam. 5, 6. pl. וַנַּשִּׁים *et desolauimus*, Num. 21, 30. Hoph. infin. (more Chald.) הָשַּׁם *desolari*, vnde cum Affixo foem. sed excidente Mappik, הָשַּׁמָּה τὸ *desolari eius*, Leuit. 26, 34. 2 Chron. 36, 21. (vbi media radicalis deficiens dupliciter compensatur, sicut Iud. 18, 23.) et regularius, הוּשַׁם, cuius tamen ו, deducto accentu, praeter morem abiicitur, הָשַׁמָּה, (cum eodem Affixo sine Mappik,) vnde porro cum ב, בְּהָשַׁמָּה (pro בְּהָשַׁמָּהּ) *in τῷ desolari eius*, Leuit. 26, 43. Hithpah. fut. אֶשְׁתּוֹמֵם (pro אֶתְשׁוֹמֵם,) *obstupescebam apud me*, Ies. 63, 5. sic cum Vau Conuers. Dan. 8, 27. sed תִּשּׁוֹמֵם *deuastabis* siue *destrues te ipsum*, pro תִּתְשׁוֹמֵם, ת per Dagesch Forte sequenti שׁ inserto, Eccles. 7, 16. יִשְׁתּוֹמֵם *obstupescit apud se*, Ps. 143, 4. sic cum ו Conuers. Ies. 59, 16.

שְׁמַם vel שָׁמַם Chald. id. vnde Ithpahal praet. אֶשְׁתּוֹמַם pro אִתְשׁוֹמַם, et hoc ex Syrismo pro אִתְשׁוֹמַם,) *obstupuit apud se*, Dan. 4, 16.

שָׁמֵם m. *vastus, desolatus, um*, Thren. 5, 18. Dan. 9, 17. foem. שְׁמֵמָה *vasta, desolata*, Ier. 12, 11.

שׁוֹמֵם (Verbale ex Pih.) m. *desolatio*, metonymice *desolatum*, Thren. 3, 11. Dan. 9, 27. Huc quoque referri possunt הַפֶּשַׁע שֹׁמֵם *praeuaricatio desolationis*, Dan. 8, 13. (non obstante Articulo ה in voce *regente*, vt ibid. dicitur הֶחָזוֹן הַתָּמִיד,) et שִׁקּוּץ שֹׁמֵם *abominatio desolationis*, Dan. 12, 11. coll. 1 Macc. 1, 54. Matth. 25, 15. Vid. et supra in rad.

שׁוֹמֵמָה f. id. vnde pl. שׁוֹמֵמוֹת *desolationes*, Dan. 9, 26. in reg. שֹׁמְמוֹת Ies. 61, 4. cum Affixis שֹׁמְמֹתֵינוּ *desolationes nostrae*, Dan. 9, 18. שֹׁמְמֹתַיִךְ *desolationes tuae*, Ies. 49, 19. Aliud vid. in ipsa rad.

שְׁמָמָה f. *desolatio: desolatum*, Exod. 23, 29. Leuit. 26, 33. os. 8, 25. Ies. 1, 7. Ier. 4, 27. Ezech. 6, 14. etc. Plur. שְׁמָמוֹת *desolationes: desolata*, in regim. שִׁמְמוֹת Ier. 51, 26. 63.

שִׁמָמָה (Verbale Pihelicum, excidente Dagesch Forti ex litera scheuata,) f. *desolatio*, Ezech. 35, 7. pl. שִׁמָמוֹת *desolationes: desolata*, Ier. 25, 12. Ezech. 35, 9.

שַׁמָּה f. 1) *vastitas, desolatio*, 2 Chron. 30, 9. Ps. 73, 19. Ies. 5, . c. 13, 9. Ier. 2, 15. c. 14, 7. c. 18, 16. etc. 2) *stupor*, Ier. 8, 21. metonymice *Obiectum* siue *materia stuporis*, Deut. 28, 37. 2 Reg. 22, 19. Chron. 29, 8. Ier. 5, 30. c. 19, 18. c. 25, 9. etc. Pl. שַׁמּוֹת *desolationes*, Ps. 46, 9. quo etiam pertinet Ezech. 36, 3. (vbi vulgo Infinitiuum Formae compositae esse volunt,) qui locus reddi potest: *omnino propter desolationes et quia* (repetendo יַעַן) *inhiando* (scil. inhiant) *vobis*; vel *omnino propter stupores et quia inhiando* (inhiant) *vobis, admirabundi* scil. coll. supra Fut. Kal אָשֵׁם.

שִׁמָּמוֹן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *stupor maximus*, Ezech. 4, 16. c. 12, 19.

מְשַׁמָּה f. 1) *locus desolatus*, Ezech. 6, 14. c. 33, 28. 29. c. 35, 3. . מְשַׁמּוֹת *loca desolata*, Ies. 15, 11. Ier. 48, 34. 2) *Obiectum* siue *materia stuporis*, Ezech. 5, 15.

שְׂמָמִית vel, sec. alios codices, שְׁמָמִית f. Prou. 30, 28. vulgo *aranea*, BOCHARTO in *Hieroz*. P. I. L. IV. c. 7. *stellio, lacertae venenatae* species, (Graecis hodiernis voce cognata σαμιαμίνθη vel σαμίαμιθος, Arab. *samon* et *sowâmon*,) à rad. Arab. سم *veneno fecit*. Vid. de illo animalculo *Relat. Malabar*. Continuat. XIV. 1010. et XXXIX. p. 429.

שָׁמֵן vel שָׁמֵן *crassus, pinguis fuit* vel *factus est, pinguefactus est*. Praet. שָׁמַנְתָּ *pinguefactus es*, Deut. 32, 15. pl. שָׁמְנוּ *pinguefacti sunt*, Ier. 5, 25. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּשְׁמַן *et pinguefactus est*, Deut. 32, 15. Hiph. imper. הַשְׁמֵן *crassum redde*, Ies. 6, 10. Vid. suo loco אֱוִיל. Fut. pl. וַיַּשְׁמִינוּ *et pinguefacti sunt*, (intransitiue,) Neh. 9, 25.

שָׁמֵן m. *crassus*, Iud. 3, 29. *pinguis, e*, Ies. 30, 23. Ezech. 34, 14. Hab. 1, 16. Foem. שְׁמֵנָה *pinguis, e*, Gen. 49, 20. Num. 13, 20. Ezech. 34, 16. Neh. 9, 25. 35.

שֶׁמֶן

שֶׁמֶן m. 1) *pinguedo*, Pf.109,24. Ief. 10, 27. c. 25, 6. c. 28, 1. 4 et fec. quosdam Pf. 104, 15. 2) *oleum*, à *pinguedine*, Gen. 28, 18. Exod. 25, 6. Leuit. 2, 1. Num. 4, 16. Deut. 8, 8. etc. Ipfam quoque *oleam* fignificare putatur 1 Reg. 6, 23. 32. 33. Ief. 41, 19. Pf. 92, 11. Neh. 8, 15. in quo poftremo tamen loco diferte à זית diftinguitur, vnde h. l. *citrum* intelligit CASTELLVS. Cum Affixo שַׁמְנִי *oleum meum*, Ezech. 16, 18. Hof. 2, 7. pl. שְׁמָנִים *pinguedines*, Ief. 25, 6. c. 28, 1. 4. it. *olea, vnguenta ex oleo*, Amof. 6, 6. cum Affixis שְׁמָנֶיךָ *olea, vnguenta tua*, Cant. 1, 3. f. שְׁמָנַיִךְ id. Cant. 4, 10.

אַשְׁמָן, vid. fub rad. אשם.

מִשְׁמָן m. proprie *locus, in quo eft pinguedo* fiue *pinguis*: vt *pars terrae pinguis*, Gen. 27, 28. 39. Dan. 11, 24. *pars carnis pinguis*, Ief. 10, 16. c. 17, 4. Pf. 78, 31. In regim. מִשְׁמַן Ief. 17, 4. pl. מִשְׁמַנִּים *loca pinguia*, in regim. מִשְׁמַנֵּי Gen. 27, 28. 39. Dan. 11, 24. cum Affixo מִשְׁמַנָּיו *carnis partes pingues eius*, Ief. 10, 16.

מַשְׁמָן m. id. in pl. מַשְׁמַנִּים *carnis partes pingues*, Neh. 8, 10.

שְׁמֹנָה mafc. (faltem terminatione,) *Numerale Cardinale*, *octo*, Gen. 5, 4. Exod. 26, 2. Iud. 3, 8. 14. 2 Sam. 23, 8. 1 Reg. 7, 10. etc. it. *octauus*, 1 Reg. 15, 1. 2 Reg. 3, 1. c. 24, 12. 2 Chron. 13, 1. c. 34, 8. Ier. 52, 29. etc. Exinde nomen habet, quod in numerando ad digitos, digitus *medius*, reliquis *craffior*, numerum *octonarium* conficiat, ab inufit. שָׁמֵן *craffus*, vnde cum ה Parag. שְׁמֹנָה q. d. *ad craffum digitum vsque*. Foem. (faltem terminatione,) שְׁמֹנֶה *octo*, Gen. 14, 14. Exod. 26, 25. Num. 29, 29. Iud. 20, 44. 1 Sam. 17, 12. etc. it. *octauus, a*, 1 Chron. 24, 15. c. 25, 25. 2 Chron. 29, 17. in regim. שְׁמֹנַת Gen. 17, 12. Num. 2, 24. Plur. שְׁמֹנִים *octoginta*, Gen. 5, 25. 26. 28. Exod. 7, 7. Iud. 3, 30. 1 Sam. 22, 18. etc.

שְׁמִינִי m. (tanquam à שְׁמִין,) *Numerale Ordinale*, *octauus*, Exod. 22, 29. Leuit. 9, 1. Num. 6, 10. 1 Reg. 6, 38. etc. Foem. שְׁמִינִית *octauus, a*, Leuit. 25, 22. Aliud eft שְׁמִינִית 1 Chron. 15, 21. et in infcriptione Pfalmorum VI. et XII. Fuiffe genus inftrumenti *mufici*, colligitur ex 1 Chron. l. c. vbi עַל הַשְּׁמִינִית refpondet τῷ עַל עֲלָמוֹת *vna cum Alamoth* v. 20. fuit autem עֲלָמוֹת genus inftrumenti *mufici*: ergo et שְׁמִינִית. Qui *octochordon* exponunt, iis non fauet Forma vocis, quae potius *octauam* dicit: vnde patet, fuiffe potius inftrumentum reliquis *octauâ* (vt Muficis dicitur) refpondens, quale e. g. eft, quod *Violam* vulgo vocant.

שָׁמַע et שָׁמֵעַ in genere *audiuit, auribus percepit*, fpec. cum atten-

ttentione: *auscultauit*; (quomodo interdum cum ל vel אֶל con-
truitur, vt Ps. 34, 12. Hiob. 31, 35. Ies. 46, 3. 12.) et de *Deo*, *exau-*
diuit, Gen. 16, 11. c. 17, 20. Exod. 2, 24. c. 22, 22. 1 Reg. 8, 30.
Chron. 2, 6. Ps. 66, 19. Ies. 37, 4. etc. it. *cum assensu* et *obsequio*, *o-*
bediuit, constructum cum אֶת, Ios. 1, 18. Iud. 2, 17. cum אֶל, Gen.
8, 7. Deut. 18, 19. Ios. 1, 17. 2 Reg. 18, 31. 32. et frequentius cum
בְּקוֹל et לְקוֹל, vt Gen. 3, 17. c. 21, 17. c. 27, 13. Exod. 18, 19. Deut. 26,
4. Ios. 24, 24. Iud. 2, 20. 1 Sam. 12, 15. etc. sicut Graec. ἀκούειν et
Lat. *audire* atque *auscultare* etiam pro *obedire* veniunt; conf.
ECHNERI *Hellenolex.* L. II. c. 5. Metaphorice *intellexit*, Gen.
, 7. c. 41, 15. c. 42, 23. Deut. 28, 49. 2 Reg. 18, 26. Ies. 36, 11. Ier.
, 15. sicut idem Graec. ἀκούειν, obseruante PFOCHENIO de *lin-*
uae Graec. N. T. puritate §. 49. Praet. foem. שָׁמְעַתְּ (cum (ַ)
urtiuo sub ע,) *audiuisti*, *obediuisti*, 1 Reg. 1, 11. Ier. 22, 21. et cum
od שָׁמַעְתִּי (sec. Kethibh legendum שָׁמַעְתְּי, cum Iod Parag.) Ier.
, 19. pl. שָׁמְעוּ *audiuerunt*, *auscultarunt*, *obediuerunt*, Gen. 43,
5. Exod. 6, 9. Num. 14, 22. in pausa שָׁמֵעוּ Iud. 2, 17. 2 Reg. 17, 14.
o. Part. praes. שֹׁמֵעַ *audiens*, *auscultans*, *exaudiens*, *obediens*,
Gen. 42, 23. Deut. 21, 18. 20. 1 Sam. 2, 23. 24. cum Affixo שֹׁמְעוֹ *au-*
iens illud, 1 Sam. 3, 11. pl. שֹׁמְעִים *audientes* etc. Leuit. 24, 14.
Deut. 4, 12. in regim. שֹׁמְעֵי Ezech. 13, 19. Nah. 3, 19. cum Affixo
שֹׁמְעָ *audientes illud*, sec. Kethibh 2 Reg. 21, 12. sed Kri habet
שֹׁמְעָהּ *audiens illud*. Foem. שֹׁמַעַת Gen. 18, 10. 1 Reg. 10, 1. Infin.
bsol. שָׁמֹעַ *audiendo* etc. Exod. 15, 26. Deut. 1, 16. infin. constr.
שְׁמֹעַ *audire* etc. Num. 30, 9. Deut. 17, 12. et cum Cholem pleno
s. 28, 12. Ier. 19, 15. sic sec. Kri Ier. 17, 23. (in cuius signum Maso-
thae ו in Textu pro more traiecerunt,) cum Affixo שָׁמְעֲךָ τὸ
udire tuum, 2 Sam. 5, 23. 2 Reg. 22, 9. cum ה Paragog. שָׁמְעָה,
uod deinde cum Affixo in ת mutatur, vti volunt, שָׁמְעָתוֹ τὸ *au-*
re eius, Ies. 30, 19. Imper. שְׁמַע *audi* etc. Gen. 21, 12. Exod. 18, 19.
um ה Paragog. שִׁמְעָה Ps. 17, 1. Hiob. 32, 10. in pausa שְׁמָעָה Dan.
19. pl. שִׁמְעוּ *audite*, Gen. 37, 5. Num. 12, 6. in pausa שְׁמָעוּ Ies.
, 18. Ezech. 33, 30. cum Affixo שְׁמָעוּנִי *audite me*, Gen. 23, 8.
Chron. 28, 2. foem. שְׁמַעְנָה *audite*, Ies. 32, 9. Ier. 9, 19. et abiecto
, שְׁמַעַן (cum (ַ) Furtiuo sub ע, vti volunt,) Gen. 4, 23. Fut. אֶשְׁמַע
diam etc. Exod. 5, 2. 2 Sam. 19, 36. cum ה Paragog. אֶשְׁמְעָה Num.
8. Ps. 85, 9. יִשְׁמַע *audiet* etc. Exod. 6, 30. Deut. 18, 19. pl. נִשְׁמַע
diemus, Exod. 24, 7. Ios. 1, 17. cum ה Paragog. נִשְׁמְעָה 2 Sam. 17,
in pausa נִשְׁמָעָה Exod. 20, 19. תִּשְׁמְעוּ *audietis*, *auscultabitis* etc.

Gen.

Gen. 34, 17. Exod. 19, 5. in pausa תִּשְׁמָעוּ Deut. 13, 4. 2 Sam. 15, 36.
cum Nun Paragog. תִּשְׁמְעוּן Deut. 7, 12. Ier. 17, 24. et simul in pausa
תִּשְׁמָעוּן Deut. 1, 17. c. 18, 15. etc. Niph. praet. נִשְׁמַע *auditus, auditum est*, Gen. 45, 16. 1 Reg. 6, 7. it. *auscultans* vel *obediens factus est*, vel sensu *reciproco, auscultantem, obedientem se praebuit*. Pl. נִשְׁמְעוּ *audita, exaudita sunt*, Dan. 10, 12. Part. pl. נִשְׁמָעִים *qui, quae audiuntur*, Eccles. 9, 16. 17. foem. נִשְׁמָעָה *audita*, Ier. 51, 46. Infin. הִשָּׁמַע *audiri*, Esth. 2, 8. Fut. יִשָּׁמַע *audietur*, *audiatur*, *audiebatur*, 1 Sam. 1, 13. Ies. 60, 18. pl. יִשָּׁמְעוּ *auscultantes, obedientes fiunt*, vel *reciproce, auscultantes, obedientes se praebent*, 2 Sam. 22, 45. Ps. 18, 45. sed וַיִּשָּׁמְעוּ *et audita sunt*, 1 Sam. 17, 31. Pih. fut. cum Vau Conuers. וַיְשַׁמַּע *et audire fecit*, *audiendum proposuit*, 1 Sam. 15, 4. c. 23, 8. Hiph. הִשְׁמִיעַ *audire fecit*, 1 Reg. 15, 22. 2 Reg. 7, 6. it. *audiri fecit*, *audiendum dedit*, Ies. 45, 21. c. 62, 11. et in re *musica*, *personuit*. Praet. הִשְׁמַעְתָּ *audiri fecisti*, Ps. 76, 9. Part. מַשְׁמִיעַ *audiri faciens*, *audiendum dans*, *personans*, 1 Chron. 16, 5. Ies. 41, 26. pl. מַשְׁמִיעִים *audiri facientes*, *personantes*, 1 Chron. 15, 16. 28. c. 16, 42. Infin. cum ל, לְהַשְׁמִיעַ *ad faciendum audiri*, *ad personandum*, Ies. 58, 4. 1 Chron. 15, 19. 2 Chron. 5, 13. et excluso ה, לַשְׁמִיעַ Ps. 26, 7. Imper. הַשְׁמַע, cum Affixo הַשְׁמִיעֵנִי *audire me fac*, Ps. 143, 8. foem. הַשְׁמִיעִי, vnde cum Affixo הַשְׁמִיעִנִי id. Cant. 2, 14. c. 8, 13. Fut. אַשְׁמִיעַ *audire faciam*, Ies. 42, 9. *audiri faciam* vel *sinam*, Ezech. 36, 15. תַּשְׁמַע *audiri facias*, Iud. 18, 25. sed תַּשְׁמִיעֵנִי *audire facias me*, Ps. 51, 10. יַשְׁמִיעַ *audiri facit*, Ps. 106, 2. Ies. 42, 2. etc.

שְׁמַע Chald. id. Dan. 6, 15. Praet. שִׁמְעֵת *audiui*, Dan. 5, 14. 16. part. praes. plur. שָׁמְעִין *audientes*, *audiunt*, Dan. 3, 7. c. 5, 23. fut. יִשְׁמַע *audiet*, Dan. 3, 10. pl. תִּשְׁמְעוּן *audietis*, Dan. 3, 5. 15. Ithpehel fut. pl. יִשְׁתַּמְעוּן (pro יִתְשַׁמְעוּן) *auscultantes*, *obedientes fient* vel *sese exhibebunt*, Dan. 7, 27.

שֵׁמַע et שֶׁמַע m. *auditio*, *auditus*, Ps. 18, 45. Hiob. 42, 5. metonymice *id, quod auditur*, vel *auditum est*: vt *sonus*, (cantum exponit SCHVLTENS,) Ps. 150, 5. *fama*, *rumor*, (sicut Graec. ἀκοὴ et Lat. *auditio*,) Gen. 29, 13. Exod. 23, 1. Num. 14, 15. Deut. 2, 25. 1 Reg. 10, 1. Hiob. 28, 22. Ies. 23, 5. etc. Cum Affixo שִׁמְעֲךָ *fama tua* vel *de te*, Num. 14, 15. Deut. 2, 25.

שֹׁמַע m. *fama*, vnde cum Affixo שָׁמְעוֹ *fama eius*, Ios. 6, 27. c. 9, 9. Ier. 6, 24. Esth. 9, 4.

שְׁמוּעָה et שְׁמֻעָה f. proprie *auditio rei nouae*, hinc 1) *nuncium*,

ium, 1 Sam. 4, 19. 2 Sam. 4, 4. c. 13, 20. 2 Reg. 19, 7. 8. Pſ. 112, 7. Prou. 25, 25. Ieſ. 37, 7. Ier. 10, 22. Ezech. 7, 26. etc. ſpec. *diuinum: praedicatio*, Ieſ. 28, 9. c. 53, 1. 2) *fama*, 1 Sam. 2, 24. 1 Reg. 10, 1. Prou. 15, 30. 2 Chron. 9, 6. metonymice *res, de qua rumor vel fama eſt, de qua nuncium fertur*, Ezech. 16, 56. In regim. שְׁמֻעַת 1 Sam. 4, 4. cum Affixo שְׁמֻעָתֵנוּ *nuncium noſtrum, praedicatio noſtra*, Ieſ. 53, 1. pl. שְׁמֻעוֹת *rumores*, Dan. 11, 44.

הַשְׁמָעוּת (Verbale ex Hiph.) f. q. d. *audire factio*, i. e. *relatio, annunciatio*, Ezech. 24, 26.

מִשְׁמָע m. *id, de quo auditur, auditum*, in regim. מִשְׁמַע Ieſ. 11, 3.

מִשְׁמַעַת f. 1) *auditio, audientia, interior ad audiendum admiſſio*: vnde cum Affixis מִשְׁמַעְתֶּךָ (in pauſa,) *interior admiſſio ad audiendum te*, 1 Sam. 22, 14. (de Dauide, *interioris admiſſionis* apud Saulem,) מִשְׁמַעְתּוֹ *interior admiſſio ad ſe*, 2 Sam. 23, 23. 1 Chron. 11, 25. de Benaja, *praefecto interiori admiſſioni* apud regem: *admiſſionum magiſter* diceretur Latine. 2) *obedientia*, cum Affixo מִשְׁמַעְתָּם *obedientia illorum*, per Metonymiam, poſito Abſtracto pro Concreto, *obedientes illis*, Ieſ. 11, 14.

שָׁמַץ radix inuſit. quae ſignificationem *minuendi* ſiue *imminuendi*, ſpec. *exiſtimationem* alicuius, habuiſſe colligitur ex Deriuatis. Sic צער *paruus fuit*, Syr. in Pahel notat *contumelia afficere*; Lat. *gloriam, laudem, exiſtimationem* alicuius *imminuere*, Germ. verkleinern. Inde ſunt

שֶׁמֶץ m. *particula minuta, pauxillum*, Hiob. 4, 12. c. 26, 14.

שִׁמְצָה f. *imminutio famae, ignominia*, Exod. 32, 25.

שָׁמַר *cuſtodiuit, ſeruauit, aſſeruauit, reſeruauit, obſeruauit*, Arab. *vigilauit*, ſpec. *ſeruauit memoriâ*: quo SCHVLTENS refert Gen. 37, 11. Conſtruitur vel cum Accuſat. vel cum Particulis אֶל, עַל et לְ. Praet. cum Affixo שְׁמָרָהּ *ſeruauit eam*, vnde retracto accentu, ob vicinitatem ſequentis, et excidente Mappik, (idque, ob abſentiam toni, neceſſario,) fit שְׁמָרָה Amos. 1, 11. pl. שָׁמְרוּ *obſeruarunt*, Deut. 33, 9. Pſ. 78, 10. in pauſa שָׁמָרוּ Num. 9, 23. Pſ. 78, 56. Part. praeſ. שֹׁמֵר *ſeruans, obſeruans, cuſtodiens*, et ſubſtantiue, *cuſtos*, Deut. 7, 9. 1 Sam. 17, 20. 22. cum Affixo in pauſa שֹׁמְרֶךָ *cuſtodiens te, cuſtos tuus*, Pſ. 121, 3. pl. שֹׁמְרִים *obſeruantes*, Num. 3, 38. Malach. 2, 9. *cuſtodientes, cuſtodes, vigiles*, Iud. 1, 24. 1 Reg. 14, 27. Ieſ. 62, 6. in regim. שֹׁמְרֵי Num. 3, 28. 32. Pſ. 106, 3. Eccleſ. 12, 3. Part. Pahul שָׁמוּר *cuſtoditus, aſſeruatus, re-*

 ſerua-

seruatus, um, 1 Sam. 9, 24. Eccles. 5, 12. foem. שְׁמֻרָה *seruatus* *obseruatum*, al. *obseruandum*, 2 Sam. 23, 5. Infin. absol. שָׁמוֹר *obseruando*, Deut. 5, 12. c. 6, 17. infin. constr. שְׁמֹר *custodire, obseruare*, Gen. 3, 24. Deut. 8, 11. cum Affixis שָׁמְרְךָ *custodire te*, Exod. 23, 20. Prou. 6, 24. שָׁמְרָם *custodire, obseruare eos* vel *ea*, Ios. 10, 18. Ps. 19, 12. Imper. שְׁמֹר *custodi, serua, obserua*, Deut. 12, 28. 1 Reg. 8, 25. Hiob. 2, 6. cum ה Paragog. שָׁמְרָה Ps. 25, 20. 1 Chron. 29, 18. Fut. אֶשְׁמֹר *custodiam, obseruabo, obseruem*, Gen. 30, 31. Ps. 119, 8. 101. cum ה Parag. אֶשְׁמְרָה Ps. 39, 2. in pausa אֶשְׁמֹרָה Ps. 59, 10. יִשְׁמֹר *custodiet, obseruabit, custodiat*, 1 Sam. 2, 8. Ps. 121, 7. 8. cum Affixis יִשְׁמָרְךָ *custodiet, custodiat te*, Num. 6, 24. Ps. 121, 7. et cum Nun Epenth. יִשְׁמְרֶךָּ Prou. 4, 6: foem. תִּשְׁמֹר *custodiet, obseruabit, obseruet*, Iud. 13, 14. Prou. 6, 22. et cum terminatione Chald. תִּשְׁמוֹר, vnde cum Affixo תִּשְׁמוּרֵם *seruat, obseruat ea*, Prou. 14, 3. pl. תִּשְׁמְרוּ *obseruabitis, obseruetis*, Gen. 17, 10. Leuit. 18, 4. in pausa תִּשְׁמֹרוּ Exod. 31, 13. Leuit. 19, 3. 19. cum Nun Parag. תִּשְׁמְרוּן Deut. 6, 17. 2 Reg. 17, 37. Niph. נִשְׁמַר *custoditus, seruatus est*, et sensu *reciproco, custodiuit se, cauit sibi*, German. sich hüten. Praet. cum Vau Conuers. וְנִשְׁמַרְתָּ *et cauebis tibi*, Deut. 23, 9. pl. נִשְׁמְרוּ *cauerunt sibi*, 1 Sam. 21, 5. sed in pausa נִשְׁמָרוּ *custoditi sunt*, Ps. 37, 28. Imper. הִשָּׁמֶר *caue tibi*, Ies. 7, 4. et retracto tono, הִשָּׁמֶר Gen. 24, 6. Exod. 10, 28. foem. הִשָּׁמְרִי id. Iud. 13, 4. pl. הִשָּׁמְרוּ *cauete vobis*, Exod. 19, 12. Deut. 4, 23. in pausa הִשָּׁמֵרוּ Ier. 9, 3. Fut. foem. תִּשָּׁמֵר *cauebit, caueat sibi*, Iud. 13, 13. pl. in pausa תִּשָּׁמֵרוּ *cauebitis, caueatis vobis*, Exod. 23, 13. Pih. part. pl. מְשַׁמְּרִים *diligenter seruantes, obseruantes*, Ion. 2, 9. Hithpah. fut. cum Vau Conuers. וָאֶשְׁתַּמֵּר (pro וָאֶתְשַׁמֵּר) *et caui mihi*, Ps. 18, 24. cum ה Paragog. וָאֶשְׁתַּמְּרָה 2 Sam. 22, 24. sed יִשְׁתַּמֵּר *continuo obseruat*, q. d. *se obseruare facit*, Mich. 6, 16.

שָׁמִיר com. 1) idem cum Arab. *samoron* h. e. *spina Aegyptia* vel *sidrae* species, Ies. 5, 7. c. 7, 23. 24. 25. c. 9, 17. c. 27, 4. c. 32, 13. q. d. *custodita* et *tuta* ab accessu et tactu, vel ab eradicatione. Cum Affixo שְׁמִירוֹ *spina eius*, Ies. 10, 17. 2) idem quod Arab. *samiron adamas*, al. ob soni vicinitatem, *smiris*, (conf. BOCHARTI *Hieroz.* P. II. L. VI. c. 11.) q. d. *indomitus lapis*, duritie sua *custoditus à contritione*, Ier. 17, 1. Ezech. 3, 9. Zach. 7, 12.

שֶׁמֶר m. *faex*, sic dicta, quod ad vltimum vsque *reseruetur* et *remaneat*. Sed *vtrem* vel *cadum*, in quo vinum *asseruatur*, intelligit GVSSETIVS. Plur. שְׁמָרִים *faeces*, Ies. 25, 6. cum Affixis שְׁמָרָיו *faeces suae*, Ier. 48, 11. שְׁמָרֶיהָ *faeces eius*, Ps. 75, 9. שִׁמְרֵיהֶם *faeces suae*, Zeph. 1, 12.

שמרה

שְׁמֻרָה f. vnde pl. שְׁמֻרוֹת *vigiliae*, al. *palpebrae*, q. d. *custodiae culorum*, Pſ. 77, 5.

שִׁמְרָה f. *custodia*, Pſ. 141, 3.

שִׁמֻּרִים m. pl. (Verbale ex Pih.) *studiosae obseruationes*, :xod. 12, 42.

אַשְׁמוּרָה (cum א Heemantico, *Continuitatis* indice,) f. *peruigilium, vigilia continua, excubiae*; vbi vigil vigilem excipit, 'ſ. 90, 4. pl. אַשְׁמֻרוֹת *vigiliae*, Pſ. 63, 7. Pſ. 119, 148. Thren. 2, 19.

אַשְׁמֹרֶת f. id. Exod. 14, 24. Iud. 7, 18. 1 Sam. 11, 11.

מִשְׁמָר m. 1) *locus custodiae*, Gen. 40, 3. 4. 7. c. 41, 10. Leuit. 4, 12. Num. 15, 37. etc. metonymice ipſi *custodes* ſiue *excubiae*, Chron. 26, 16. Neh. 4, 3. 16. quo etiam referri poteſt Hiob. 7, 12.) *custodia, officium* ſiue *functio custodiendi* et *excubandi*, Num. , 38. 2 Reg. 11, 5. etc. In regim. מִשְׁמַר Gen. 40, 3. 7. c. 41, 10. cum Affixis מִשְׁמָרוֹ *locus custodiae suae*, Neh. 7, 3. מִשְׁמַרְכֶם *locus custodiae vestrae*, Gen. 42, 19. pl. מִשְׁמָרִים *custodiae*, cum Affixo מִשְׁמָרָיו *custodiae eius*, Neh. 13, 14.

מִשְׁמֶרֶת f. 1) *locus custodiae, statio custodis*, Ieſ. 21, 8. Habac. , 1. 2) *custodia, officium* ſiue *functio custodiendi* et *excubandi*, Num. 1, 53. c. 3, 28. c. 18, 3. 2 Reg. 11, 5. 6. 7. Neh. 12, 45. 1 Chron. 2, 29. 2 Chron. 13, 11. etc. Metonymice 3) *id, quod custoditur*, Sam. 22, 23. vel *custodiendum* et *obseruandum traditur: praeceptum*, Gen. 26, 5. Leuit. 8, 35. c. 18, 30. 2 Chron. 23, 6. etc. Cum Affixo מִשְׁמַרְתּוֹ *custodia eius*, Num. 3, 7. Deut. 11, 1. pl. מִשְׁמָרוֹת *loca custodiae, stationes custodum*, it. *custodiae*, 1 Chron. 9, 23. Neh. 12, 8. n regim. מִשְׁמְרוֹת Neh. 7, 3. cum Affixo מִשְׁמְרוֹתָם *stationes custodiae suae, custodiae* vel *functiones custodiendi* et *excubandi eorum*, Num. 8, 26. 2 Chron. 7, 6. c. 31, 16.

מַשְׁמְרוֹת pl. foem. *claui*, vid. ſub rad. סמר.

שְׁמַשׁ Chald. *ministrauit*, in Pehal inuſit. Pahel fut. pl. cum Affixo יְשַׁמְּשׁוּנֵהּ *ministrant illi*, Dan. 7, 10. excidente Dageſch forti.

שֶׁמֶשׁ com. *sol*, Gen. 15, 12. 17. Exod. 16, 21. Leuit. 22, 7. Deut. 4, 9. 47. Ioſ. 8, 19. Iud. 5, 31. etc. dictus à *ministrando*, vti volunt: quod t quidam ſummi numinis in natura *minister*. Aliam derivationem edi in *Arcano Form.* p. 672. Cum Affixis שִׁמְשֵׁךְ *sol tuus*, Ieſ. 60, 20. שִׁמְשׁוֹ *sol eius*, Ier. 15, 9. pl. שְׁמָשׁוֹת *soles*, vnde cum Affixo שִׁמְשֹׁתַיִךְ *soles tui*, Ieſ. 54, 12. vbi Deus promittit: *et ponam pyropum soles tuos*,

tuos, i. e. faciam, vt vndique *pyropis* veluti totidem *solibus* collustreris et splendeas. Alii aliter.

שֵׁן *dens*, vid. sub rad. שנן.

שְׁבָא, vnde שְׁבָאִן, vid. in שנה.

שָׂנֵא *odit, odio habuit*, it. *ex odio persecutus est*, Ps. 63, 3. Ps. 106, 10. per Catachresin 1) *minus dilexit*, Gen. 29, 31. Malach. 1, 3. 2) *fastidiuit*, velut rem *minus gratam*, Ies. 1, 14. Amos. 5, 21. Eccles. 2, 17. 18. 3) *neglexit, contemsit*, Ps. 50, 17. Prou. 1, 12. c. 8, 36. c. 12, 1. c. 15, 10. Praet. cum Affixo שְׂנֵאָהּ *odit eam*, 2 Sam. 13, 15. שָׂנֵאתָ *odisti*, Ps. 5, 6. Ezech. 35, 6. cum Affixo שְׂנֵאתַנִי *odisti me*, Iud. 14, 16. foem. שָׂנֵאת *odisti*, Ezech. 16, 37. c. 23, 28. plur. שָׂנְאוּ *oderunt*, Prou. 1, 29. Amos. 5, 10. cum Affixo שְׂנֵאוּנִי *oderunt me*, Ps. 25, 19. Part. praes. שׂוֹנֵא *odio habens, osor*, Deut. 4, 42. Ios. 20, 5. sic sec. Kri Prou. 28, 16. vbi Kethibh habet שֹׂנֵאי, in pl. vel potius cum Iod Parag. שֹׂנֵאי. Cum Affixo שֹׂנַאֲךָ *odio habens te, osor tuus*, Exod. 23, 5. Prou. 25, 21. Pl. שֹׂנְאִים *osores*, in regim. שֹׂנְאֵי Exod. 18, 21. Ps. 34, 22. cum Affixo שֹׂנְאֶיךָ *osores tui*, Deut. 7, 15. Ps. 21, 9. foem. pl. שֹׂנְאוֹת *odio habentes, inimicae*, cum Affixo שֹׂנְאֹתַיִךְ *odio habentes te, inimicae tuae*, Ezech. 16, 27. Pahul שָׂנוּא *odio habitus, exosus*, pl. שְׂנוּאִים *exosi*, in regim. שְׂנֻאֵי sec. Kri 2 Sam. 5, 8. sed Kethibh habet שְׂנֻאֵי (cum Ellipsi Pronominis אשר,) *quorum quemuis odit* (anima Dauidis): quomodo נֶפֶשׁ, quod est gen. *com.* construitur cum Verbo *masc.* ZELTNERVS in Diss. de *Praemio Iebusaeorum castri expugnati*, legit שְׂנֵאוֹ, idque exponit: *secundum à rege constituit eum*, per ש, à שנה, mutato ה in א, et posito *Praet.* pro *Fut.* sed contra codicum Hebr. fidem et Verbi שנה vsum in Pih. Foem. שְׂנוּאָה *exosa*, Gen. 29, 31. 33. Deut. 21, 15. 16. 17. Ies. 60, 15. Prou. 30, 23. Infin. absol. שָׂנֹא *odio habendo*, Iud. 15, 2. infin. constr. שְׂנֹא *odisse, odio habere*, Gen. 37, 5. 8. Ps. 36, 3. et adscita terminatione ות, ex Forma Quiescentium tertia rad. ה, שְׂנֹאת Prou. 8, 13. Imper. pl. שִׂנְאוּ *odio habete*, Ps. 97, 10. Amos. 5, 15. Fut. אֶשְׂנָא *odio habeo*, Ps. 139, 21. תִּשְׂנָא *odio habebis, habeas*, Leuit. 19, 17. יִשְׂנָא *odio habebit, habet*, Prou. 13, 5. c. 26, 28. cum Affixo et Nun Epenthet. יִשְׂנָאֶךָּ *odio habebit te*, Prou. 9, 8. pl. יִשְׂנְאוּ *odio habent*, Prou. 1, 22. c. 29, 10. Niph. fut. יִשָּׂנֵא *odio habetur*, Prou. 14, 17. 20. Pih. part. מְשַׂנֵּא *valde odio habens, osor*, cum Affixo מְשַׂנְאִי (excidente Dagesch,) *osor meus*, Ps. 55, 13. Hiob. 31, 29. pl. מְשַׂנְאִים *osores*, in regim. מְשַׂנְאֵי Ps. 81, 16. cum Affixo מְשַׂנְאַי *osores mei*, Deut. 32, 41. Ps. 18, 41.

שְׂנָא vel שְׂנֵא Chald. id. vnde Part. praes. שָׂנֵא odio habens, l. שָׂנְאִין, cum Affixo שָׂנְאָךְ odio habentes te, osores tui, Dan. 4, 16.
שָׂנִיא masc. inusit. exosus, vnde foem. שְׂנִיאָה exosa, Deut. 21, 15.
שִׂנְאָה f. odium, Num. 35, 20. 2 Sam. 13, 15. Ps. 109, 3. 5. Prou.), 12. 18. Eccles. 9, 1. etc. In regim. שִׂנְאַת Deut. 1, 27. Ps. 25, 19. cum Affixo, retracto accentu vel ob pausam, vel ob vicinitatem accentus equentis, שִׂנְאָתְךָ, et cum Iod superfluo, (quale est Ps. 9, 15. et zech. 5, 12.) שִׂנְאָתֶיךָ odium tuum, Ezech. 35, 11.
שָׁנַב radix Hebraeis inusit. Arab. frigidus fuit; vel potius er Metathesin dicitur pro נָשַׁב flauit, inflauit, perflauit. Inde est אֶשְׁנָב, (cum א Heemantico, Continuitatis nota,) m. fenestra, piraculum, foramen semper apertum, per quod aura frigidior ontinuo perspirat: frigidarium, Iud. 5, 28. Cum Affixo אֶשְׁנַבִּי enestra mea, Prou. 7, 6.
שָׁנָה, et aliquoties שָׁנָא, in genere transiit, vt Syr. שׁנא, spec. et à statu priori in alium: mutauit se, mutatus est, in diuersum conf. suo loco חָלַף; vel ab vna actione ad alteram: secunda bit, ecit, iterauit, vt 2 Sam. 20, 10. Praet. שָׁנִיתִי mutaui me, mutatus um, Malach. 3, 6. Part. praes. שֹׁנֶה iterans, Prou. 17, 9. c. 26, 11. pl. שׁנים in diuersum, in duas partes abeuntes, Prou. 24, 21. (qui v. sq. licuntur שְׁנֵיהֶם i. e. duae illae partes, sententiis ab inuicem di- lantes,) it. diuersa, Esth. 1, 7. pl. foem. שׁנוֹת diuersae, Esth. 3, 8. mper. pl. שְׁנוּ iterate, 1 Reg. 18, 34. Fut. אֶשְׁנֶה iterabo, 1 Sam. 26, 8. יִשְׁנֶא (cum א loco ה,) mutatur, Thren. 4, 1. pl. תִּשְׁנוּ iterabitis, Neh. 13, 21. יִשְׁנוּ iterabant, Hiob. 29, 22. Niph. infin. הִשָּׁנוֹת itera- i, Gen. 41, 32. Pih. praet. שִׁנָּה mutauit, q. d. transire fecit à pri- ri statu in alium, Ier. 52, 32. et cum א, שִׁנָּא 2 Reg. 25, 29. Part. מְשַׁנֶּה mutans, Hiob. 14, 20. Infin. שַׁנּוֹת mutare, variare, Ier. 2, 36. um Affixo שַׁנּוֹתוֹ τὸ mutare eius, Ps. 34, 1. Fut. אֲשַׁנֶּה mutabo, Ps. 89, 35. יְשַׁנֶּה mutet, Prou. 31, 5. cum Vau Conuers. et י Paragog. el Affixo, sed pleonastico ex Syrismo, וַיְשַׁנּוֹ et mutauit, 1 Sam. 1, 14. Pyh. fut. cum א, יְשֻׁנָּא mutabitur, mutatur, Eccles. 8, 1. Hithpah. praet. foem. cum Vau Conuers. וְהִשְׁתַּנִּית (pro הִתְשַׁנִּית) t mutabis, mutes te, i. e. formam et vestitum alium induas, Reg. 14, 2.
שְׁנָא Chald. id. Praet. pl. שְׁנוֹ mutarunt se, mutata sunt, Dan. , 27. cum Affixo שַׁנִּיו mutati sunt ipsi, proprie transierunt eum, Dan. 5, 6. Part. praes. שָׁנֵא, in pl. שָׁנַיִן mutantes se, mutabant se, Dan.

Dan. 5, 9. foem. שָׁנְיָא *in diuersum abiens*, *diuersa*, Dan. 7, 19. pl. שָׁנְיָן *diuersae*, Dan. 7, 3. Fut. יִשְׁנֵא *in diuersum abibit*, *diuersum erit*, Dan. 7, 24. foem. תִּשְׁנֵא *diuersum erit*, Dan. 7, 23. *mutaretur*, Dan. 6, 18. Pahel praet. pl. שַׁנִּיו *mutarunt*, Dan. 3, 7. Part. praet. foem. מְשַׁנְיָה (excidente Dagesch, pro מְשַׁנְּיָה,) *mutata*, i. e. *diuersa*, Dan. 7, 7. Fut. pl. יְשַׁנּוֹן *mutabunt*, impersonaliter, pro *mutabitur*, Dan. 4, 13. Ithpahal praet. אֶשְׁתַּנִּי (pro אֶתְשַׁנִּי, et hoc ex Syrismo pro אִתְשַׁנִּי,) *mutatus*, *mutata est*, scil. forma narium siue faciei eius, sec. Kri Dan. 3, 19. sed Kethibh habet אֶשְׁתַּנּוּ *mutatae sunt*, scil. nares eius. Fut. יִשְׁתַּנֵּא *mutabitur*, Dan. 2, 9. pl. יִשְׁתַּנּוֹן *mutabantur*, Dan. 7, 28. Aphel part. מְהַשְׁנֵא *mutans*, Dan. 2, 21. Infin. הַשְׁנָיָא *mutare*, Esr. 6, 12. et cum ה, הַשְׁנָיָה Dan. 6, 9. 16. c. 7, 25. Fut. יְהַשְׁנֵא *mutabit*, Esr. 6, 11.

שָׁנָה f. *annus*, q. d. *iteratio eiusdem cursus solis cum mutationibus consequentibus*, Gen. 5, 3. Exod. 6, 16. Leuit. 9, 3. Num. 1, 3. Deut. 1, 3. Ios. 5, 6. etc. שָׁנָה שָׁנָה *annuatim*, *quotannis*, Deut. 14, 22. שָׁנָה בְּשָׁנָה *anno cum anno* vel *in annum*, i. e. *quotannis*, Leuit. 25, 53. Deut. 15, 20. 1 Sam. 1, 7. 1 Reg. 5, 11. etc. In regim. שְׁנַת Gen. 41, 50. Leuit. 25, 5. et sec. Kethibh Ier. 28, 1. c. 32, 1. vbi Kri habet שָׁנָה. שְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה proprie *iteratio quinquaginta annorum*, siue *quinquagesimi anni*: quomodo vocatur *annus iubilaeus*, Leuit. 25, 10. 11. Cum Affixo שְׁנָתוֹ *annus suus*, Leu. 25, 6. Num. 6, 12. 14. Dual. שְׁנָתַיִם *duo anni*, *biennium*, Gen. 11, 10. 2 Sam. 14, 28. 1 Reg. 15, 25. שְׁנָתַיִם יָמִים proprie *duae iterationes dierum*, i. e. *biennium*, Gen. 41, 1. Pl. masc. שָׁנִים (tanquam à sing. שֵׁן;) Gen. 5, 6. Exod. 21, 2. Leuit. 19, 23. sic sec. Kri 2 Reg. 8, 17. (sed Kethibh habet שָׁנָה, in sing.) in regim. שְׁנֵי Gen. 23, 1. Exod. 6, 16. 18. 20. cum Affixis שָׁנָיו *anni eius*, Levit. 25, 52. Eccles. 6, 3. שְׁנֵיהֶם *anni eorum*, Hiob. 36, 11. pl. foem. שָׁנוֹת *anni*, in regim. שְׁנוֹת Deut. 32, 7. Psal. 77, 6. cum Affixo שְׁנוֹתֶיךָ *anni tui*, Psal. 102, 25. Hiob. 10, 5.

שְׁנָא vel שְׁנַת f. Chald. id. In regim. שְׁנַת Dan. 7, 1. Esr. 4, 24. c. 5, 13. pl. masc. שְׁנִין *anni*, Dan. 6, 1. Esr. 5, 11.

שֵׁנָה *somnus*, vid. sub rad. ישן.

שְׁנַיִם dual. masc. (tanquam à sing. שֵׁן,) *Numerale Cardinale*, *duo*, q. d. *iterata*, *geminata*, Gen. 6, 19. 20. Exod. 22, 3. 8. Num. 1, 35. Deut. 17, 6. Ios. 2, 1. etc. שְׁנַיִם שְׁנַיִם *duo duo*, i. e. *bini*, *a*, Gen. 7, 9. 1 Chron. 26, 17. Sequente עָשָׂר *decem*, semper punctatur שְׁנֵים, vt Gen. 17, 20. c. 25, 16. c. 35, 22. c. 42, 13. etc. quod diuer-

ersam lectionem insinuare videtur, alteram sec. *Litteras*, Formae *olut.* שְׁנַיִם, alteram sec. *Puncta, construct.* שְׁנֵי; licet in Kri rginali non notetur: quia semper sic occurrit. Masorethae im scripturam diuersam, semper sic occurrentem, non notare lent. In regim. שְׁנֵי Gen. 1, 16. Exod. 2, 13. cum Affixo שְׁנֵיהֶם *o illi*, Gen. 2, 25. Exod. 22, 8. Foem. שְׁתַּיִם *duae, duo*, Gen. 5, 18. . 26. Exod. 5, 28. Leuit. 23, 17. Ios. 15, 60. etc. cui similiter duplex tio subest: altera sec. *Litteras*, שְׁתַּיִם, tanquam à sing. שֵׁת vel שְׁת ntr. ex שְׁנַת, (sicut ex בֶּנֶת fit בַּת, ex חֶנֶת fit חֵת etc.) altera sec. *ncta*, שְׁנַיִם, quod tamen in Kri marginali non notatur: quia mper sic occurrit, Conf. pluribus nostra *Introduct. in ling. ebr.* p. 140, 141. Sumitur quoque pro *Ordinali, secundus, a, um*, t reliqua *Numeralia Cardinalia*,) 1 Reg. 15, 25. 2 Reg. 1, 17. c. 14, 1. 15, 32. Dan. 2, 1. Hagg. 1, 1. 15. Neh. 5, 14. c. 13, 6. 2 Chron. 34, 3. et o Aduerbio, *bis, secundo, iterum*, idque vel nude, vt 2 Reg. 6, 10. iob. 40, 5. Neh. 13, 20. vel cum בּ, vt Hiob. 33, 14. quo quidam iam referunt 1 Sam. 18, 21. Sequente עֶשְׂרֵה *decem*, semper punatur שְׁתֵּים, (vt masc.) Gen. 14, 4. Exod. 15, 27. Leuit. 24, 5. Num. 84. 86. Ios. 4, 3. In regim. שְׁתֵּי Gen. 4, 19. Exod. 12, 7. quomodo mel legitur שְׁתֵי Iud. 16, 18. cum Affixo שְׁתֵּיהֶן *duae illae*, 1 Sam. , 43. pro quo per Enallagen *Generis* recurrit שְׁתֵּיהֶם Ruth. 1, 19. 4, 11.

שֵׁנִי m. *Numerale Ordinale, secundus*, (tanquam à שֵׁן,) Gen. 8. Exod. 2, 13. Num. 1, 1. Ios. 6, 14. Iud. 6, 25. 26. 28. etc. Pl. שְׁנִי *secundi, secundani*, Gen. 6, 16. Num. 2, 16. Foem. שֵׁנִית *secunda, sequens*, Gen. 4, 19. Exod. 1, 15. Num. 1, 1. Ruth. 1, 1. Neh. 11. etc. et *aduerbialiter*, (per Ellipsin Nominis פַּעַם,) *secundo, altera vice*, Gen. 22, 15. Leuit. 13, 5. Ios. 5, 2. 2 Sam. 14, 29. etc.

שָׁנִי m. *iteratum*, scil. tingendo: *dibaphum*, Gen. 38, 28. 30. od. 25, 4. Num. 4, 8. Ios. 2, 18. 21. 2 Sam. 1, 24. Ier. 4, 30. Cant. 3. etc. Sed KIMCHIUS, PAGNINUS, BRAUNIUS, VITRINGA ique deducunt à שׁנן *acuit*, per Formarum *Imperfectarum* alterationem, vt שָׁנִי sit *acutum colore*: quomodo conf. quae notauius ad חָמוּץ, חָרוּץ et שָׁחוּט. Neque etiam abludit radix Arab. *splenduit*: *splendor* enim ad *colores*, maxime *purpureum*, fertur. Vid. *Arcan. Form.* p. 102. et *Onomast. V. T.* p. 614. et nf. אוֹרָה sub rad. אור. In regim. שְׁנִי Leuit. 14, 4. 6. Num. 19, 6. שָׁנִים *dibapha*, Ies. 1, 18. Prou. 31, 21.

שִׁנְאָן (cum terminatione *augmentatiua*,) m. *iteratio multa*, *mul-*

multiplicatio: vnde *millia iterationis*, i. e. *multoties iterata*, *multa millia*, Pf. 68, 18.

מִשְׁנֶה m. proprie *iteratio:* hinc 1) *secundum*, quod est *iteratio primi*, spec. *secundus numero*, *secundo genitus*, 1 Sam. 8, 2. c. 17, 13. *secundus ordine* et *dignitate*, *secundarius*, Gen. 41, 43. 1 Sam. 23, 17. 2 Reg. 25, 18. 1 Chron. 5, 12. 2 Chron. 35, 24. Ier. 52, 24. etc. et fubftantiue, *secundus ordo*, 2 Reg. 23, 4. *secunda pars*, fpec. vrbis Hierofolymae, 2 Reg. 22, 14. 2 Chron. 34, 22. Zeph. 1, 10. Neh. 11, 9. 17. 2) *duplicatum*, *duplum*, quod eft *iteratio vnius*, Gen. 43, 12. 15. Exod. 16, 15. 22. Ief. 61, 7. Ier. 17, 18. Zach. 9, 12. Hiob. 42, 10. 3) *exemplar*, barbare *Copiam* vocant, q. d. *iteratio autographi*, Deut. 17, 18. Iof. 8, 32. In regim. מִשְׁנֵה Deut. 15, 18. (fec. quosdam codices,) c. 17, 18. Iof. 8, 32. 2 Chron. 28, 7. Ier. 16, 18. cum Affixo מִשְׁנֵהוּ *secundus eius* fiue *ab eo*, 1 Sam. 8, 2. c. 17, 13. 2 Sam. 3, 3. Pl. מִשְׁנִים *secundi*, *secundarii*, *secundi ordinis*, Efr. 1, 10. 1 Chron. 15, 18. De *ouibus* מִשְׁנִים 1 Sam. 15, 9. vid. BOCHARTI *Hieroz.* P. I. p. 430. feq. et MAII *Histor. animal.* p. 471. feq.

שֶׁנְהַבִּים m. pl. *dens elephantorum* fiue *ebur*, 1 Reg. 10, 22. 2 Chron. 9, 21. fec. BOCHARTVM compof. ex שֵׁן *dens*, et ex Arab. *àkhabo* h. e. *elephas*. Alias compofitiones habent MAIVS l. c. p. 133. feq. et HILLERVS in *Syntagm. Hermeneut.* p. 237.

שָׁנַן *acuit*, *exacuit*; metaphorice 1) *instigauit*, *inculcauit*, Deut. 6, 7. it. *exacerbauit*, Pf. 73, 21. vt Graec. ὀξύνω et παροξύνω, et Lat. *acuo*, *exacuo*. Praet. defect. שַׁנּוֹתִי *acui*, *exacui*, Deut. 32, 41. pl. שָׁנְנוּ *exacuerunt*, Pf. 64, 4. Pf. 140, 4. Part. Pahul שָׁנוּן *acutus*, *a*, Prou. 25, 18. pl. שְׁנוּנִים *acuti*, *ae*, Pf. 45, 6. Ief. 5, 28. Pih. שִׁנֵּן *valde acuit*, *frequenter inculcauit*. Praet. שִׁנַּנְתָּ, cum Vau Conuers. et Affixo וְשִׁנַּנְתָּם *et inculcabis ea*, Deut. 6, 7. Hithpah. fut. אֶשְׁתּוֹנָן (pro אֶתְשׁוֹנָן) *exasperabam me*, *exasperabar apud me*, Pf. 73, 21. conf. de *Verbis Affectuum* in Hithpah. *Arcan. Form.* p. 524.

שֵׁן com. 1) *dens*, proprie *acutus*, Exod. 21, 24. 27. Leu. 24, 20. Deut. 19, 21. Prou. 28, 19. Thren. 2, 16. etc. per Synecdochen *dens elephanti* fiue *ebur*, 1 Reg. 10, 18. c. 22, 38. 2 Chron. 9, 17. Pf. 45, 9. Cant. 5, 14. c. 7, 5. Ezech. 27, 6. 15. Amos. 3, 15. c. 6, 4. Cum Affixo שִׁנּוֹ *dens eius*, Exod. 19, 21. Dual. שִׁנַּיִם *vtraque series dentium*, Gen. 49, 12. 1 Sam. 2, 13. Prou. 10, 27. Amos. 4, 6. in regim. שִׁנֵּי Pf. 3, 8. Ier. 31, 29. cum Affixo שִׁנֵּימוֹ *dentes eorum* vel *sui*, Pf. 35, 16. Pf. 58, 7. 2) *scopulus acutus*, 1 Sam. 14, 4. 5. Hiob. 39, 28.

שְׁנַחֲבִּים m. pl. vid. antea post מִשְׁנֶה.

שְׁנִינָה f. *dicterium, dictum acutum*, i. e. *solers*, Deut. 28, 37. Reg. 9, 7. Ier. 24, 9. 2 Chron. 7, 20. Sic quoque Lat. *acutus* dicitur pro *solerte*.

שנס in Kal inusit. Pih. שִׁנֵּס *accinxit, succinxit*. Fut. cum Vau Conuers. וַיְשַׁנֵּס *et accinxit*, 1 Reg. 18, 46.

שָׁסָה *diripuit, depraedatus est*. Praet. pl. שָׁסוּ *diripuerunt*, Ps. 44, 11. Part. praes. שֹׁסֶה, vnde cum Affixo שֹׁסֵהוּ *diripiens eum*, 1 Sam. 14, 50. pl. שֹׁסִים *diripientes, direptores*, Iud. 2, 14. Sam. 23, 1. 2 Reg. 17, 20. in regim. שֹׁסֵי Ier. 50, 11. cum Affixis שׁוֹסֵינוּ *diripientes nos*, Ies. 17, 14. שֹׁאסַיִךְ *diripientes te*, Ier. 30, 16. cum א iuxta Masorethas otioso; sed litterae potius insinuant lectionem שֹׁאֲסַיִךְ, ex Syrismo pro שֹׁסַיִךְ, altera similium mutata in א, à שסס. Part. Pahul שְׁסוּי *direptus*, Ies. 42, 22. Fut. יִשְׁסֶה *diripiet*, Hos. 13, 15. Pihel vel potius Pohel, (de qua Coniugatione vid. *Introduct. in ling. Hebr.* p. 198.) שׁוֹשָׂה (pro שׁוֹסָה) *penitus diripuit*. Praet. שׁוֹשֵׂתִי *diripui*, Ies. 10, 13.

שָׁסַס *diripuit, depraedatus est*, vt praeced. שסה. Praet. pl. defect. שַׁסּוּ, vnde cum Affixo שַׁסֻּהוּ *diripuerunt eum*, Ps. 89, 42. Part. praes. שֹׁאֵס *diripiens*, ex Syrismo pro שֹׁסֵס, pl. שֹׁאֲסִים, vnde cum Affixo שֹׁאֲסַיִךְ *diripientes te*, sec. litteras Ier. 30, 16. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיָּשֹׁסּוּ *et diripuerunt*, Iud. 2, 14. 1 Sam. 17, 53. Niph. נָשַׁס *direptus est*. Praet. plur. cum Vau Conuers. וְנָשַׁסּוּ *et diripientur*, Zach. 14, 2. Fut. pl. יִשַּׁסּוּ *diripientur*, Ies. 13, 16.

מְשִׁסָּה f. *direptio, depraedatio*, 2 Reg. 21, 14. Ies. 42, 22. Ier. 30, 16. Zeph. 1, 13. et sec. Kri Ies. 42, 24. vbi Kethibh habet משׁוּסָּה vel מְשִׁסָּה, alià Formâ. Plur. מְשִׁסּוֹת *direptiones*, Habac. 2, 7.

שָׁסַע *fidit, diffidit, discidit*, Arab. *longius remotus fuit*. Part. praes. שֹׁסַע (pro שֹׁסֵעַ, propter *Gutturalem*, vel propter *Regimen*,) *findens*, i. e. *fissum habens*, Leu. 11, 7. foem. שֹׁסַעַת id. Leu. 11, 3. 26. Deut. 14, 6. Pahul foem. שְׁסוּעָה *fissa*, Deut. 14, 7. Pih. praet. cum Vau Conuers. וְשִׁסַּע *et diffindet, discindet*, Leuit. 1, 17. Infin. שַׁסַּע *discindere*, Iud. 14, 6. Fut. cum Vau Conuers. וַיְשַׁסַּע *et abscidit, remouit*, 1 Sam. 24, 7. cum Affixo וַיְשַׁסְּעֵהוּ *et discidit eum*, Iud. 14, 6.

שֶׁסַע m. *fissura*, Leuit. 11, 3. 7. 26. Deut. 14, 6.

שָׁסַף in Kal inusit. Pih. שִׁסֵּף *discidit, dissecuit*. Fut. cum Vau Conuers. וַיְשַׁסֵּף *et dissecuit*, 1 Sam. 15, 33.

שָׁעָה *adſpexit, reſpexit, diſpexit*, pro diuerſa constructione. Nam cum בְּ, עַל et אֶל constructum, eſt *adſpicere* ſiue *reſpicere cum attentione* et *acquieſcentia*, Gen. 4, 4. 5. Exod. 5, 9. Pſ. 119, 117. Ieſ. 17, 7. 8. c. 31, 1. cum מ vel מֵעַל, eſt *retroſpicere, viſum auertere, deſiſtere*, vt Ieſ. 22, 4. Hiob. 6, 19. c. 14, 6. abſolute poſitum, *hinc inde diſpicere*, vel *ex negligentia* et *incuria*, vt Ieſ. 32, 3. vel *cum anxio auxilii deſiderio*, vt 2 Sam. 22, 42. Praet. pl. שָׁעוּ *reſpexerunt*, Ieſ. 31, 1. Imper. שְׁעֵה *retroſpice, vultum auerte, deſiſte*, Hiob. 14, 6. pl. שְׁעוּ *deſiſtite*, Ieſ. 22, 4. Fut. אֶשְׁעֶה (cum (ֶ) pro (ֵ), ex Forma Quieſcentium tertia radicali א, vel cum ה Parag.) *reſpiciam, reſpicio*, Pſ. 119, 117. תִּשְׁעֶה *deſiſtis*, Hiob. 6, 19. יִשְׁעֶה *reſpiciet*, Ieſ. 17, 7. 8. cum Vau Conuerſ. per Apocopen וַיִּשַׁע *et aſpexit*, Gen. 4, 4. pl. יִשְׁעוּ *reſpiciant*, Exod. 8, 9. *diſpiciunt*, 2 Sam. 22, 42. foem. תִּשְׁעֶינָה *diſpicient*, Ieſ. 32, 3. Hithpah. הִשְׁתָּעָה (pro הִתְשָׁעָה) *continuo reſpexit, diſpexit*, q. d. *ſe ad ſpectandum excitauit*, idque vel *cum anxio auxilii deſiderio*, vel *cum exſpectatione rei futurae*. Fut. per Apocopen תִּשְׁתָּע *continuo et anxie diſpicias*, Ieſ. 41, 10. pl. cum ה Paragog. et in pauſa נִשְׁתָּעָה *continuo diſpiciemus*, Ieſ. 41, 23. Sed Pihel Geminat. שַׁעֲשַׁע, cum Pyhal et Hithpah. inde deſcendentibus, it. Hiph. imp. הָשַׁע, pertinent ad rad. שעע, vbi vid.

שָׁעָה f. Chald. *hora*, Dan. 4, 16. et שַׁעָה, vnde in Statu Emphat. eſt שַׁעֲתָא Dan. 3, 6. 15. c. 4, 30. c. 5, 5. Sic dicta videtur, quod *reſpiciendo* ad ſolis ſtationes, vel ad ſciaterica, (iam tempore Ahaſi vſitata, 2 Reg. 20, 11. Ieſ. 38, 8.) *obſeruari* ſoleat. Sed SCHVLTENS in *Animaduerſ.* ad Dan. 4, 19. per שָׁעָה *breue* ſaltem *tempus intelligit*.

מַשְׁעֶה m. *adſpectus cum acquieſcentia*. Cum Affixo מַשְׁעִי *adſpectus meus*, Ezech. 14, 4.

שַׁעֲטָה f. *plauſus, ſtrepitus, ſonitus*, à rad. Arab. transpoſ. سطع *plauſit*. Inde in regim. eſt שַׁעֲטַת Ier. 47, 3.

שַׁעַטְנֵז m. *heterogeneum, ex diuerſae materiae filis contextum*, Leuit. 19, 19. Deut. 22, 11. compoſ. ex שַׁע עַט נֵז i. e. *mixtura veſtis filo*, i. e. *veſtis mixta filo*: שַׁע eſt à שעע vel שעשע Arab. *commiſcuit*, עַט ab עטה *amiciuit, veſtiuit*, et נֵז à נוז Chald. *fila contorquere*, vnde נִיז *netum*. De aliorum compoſitionibus, longius petitis, vid. *Arcan. Form.* p. 673.

שָׁעַל radix Hebraeis inuſit. Arab. ثعل *confertus, compreſſus fuit*. Inde ſunt

שֹׁעַל m. *pugillus*, q. d. *manus conferta et compressa*. Cum Affixo שָׁעֳלוֹ *pugillus suus*, Ies. 40, 12. plur. שְׁעָלִים *pugilli*, 1 Reg. 20, 10. in regim. שַׁעֲלֵי, (quod tamen potius est à sing. שַׁעַל,) Ezech. 13, 19.

שׁוּעָל m. *vulpes*, Neh. 3, 35. BOCHARTO dicta videtur à *tussi*, quam gannitu suo referat, à rad. שעל Arab. et Aethiop. *tussiuit*. Bene tamen monet HILLERVS in *Hierophyt*. P. I. p. 178. Verbum potius à Nomine factum esse, q. d. *vulpis in morem tussiuit*. Malo ergo cum MAIO in *Histor. animal*. P. II. c. 11. deriuare à rad. Arab. שעו *parte caudae* vel *antiarum candicauit*: vnde שועל (vi Formae) erit animal *hinc inde candicans*, *auribus* scil. *pedibus* et *cauda*, quale genus *vulpium* Graecis vocatur λαμπουρίς, German. Roth-Fuchs. Pl. שׁוּעָלִים *vulpes*, Iud. 15, 4. Thren. 5, 18. et שֻׁעָלִים Ps. 63, 11. Cant. 2, 15. Ezech. 13, 4.

מִשְׁעוֹל m. *locus compressus* et *angustus*, Num. 22, 24.

שָׁעַן in Kal inusit. Niph. נִשְׁעַן *innixus fuit*, *incubuit*, *recubuit*; metaphorice ad *animi confidentiam* in aliqua re refertur, et cum עַל, rarius cum אֶל, ל et ב construitur. Praet. נִשְׁעַנְתָּ *innixus es*, 2 Chron. 16, 7. pl. נִשְׁעַנּוּ (pro נִשְׁעַנְנוּ) *innixi sumus*, 2 Chron. 14, 11. Part. נִשְׁעָן *innitens*, *innixus*, 2 Sam. 5, 18. c. 7, 2. 17. Infin. הִשָּׁעֵן *inniti*, Ies. 10, 20. cum Affixo הִשָּׁעֶנְךָ τὸ *inniti tuum*, 2 Chron. 17, 7. 8. Imper. plur. הִשָּׁעֲנוּ *recumbite*, Gen. 18, 4. Fut. אֶשָּׁעֵן *innitar*, Iud. 16, 26. יִשָּׁעֵן *innitetur*, *innititur*, Hiob. 8, 15. pl. in pausa יִשָּׁעֵנוּ *innituntur*, Ies. 31, 1. et extra pausam, praeter morem, Mich. 3, 11.

מַשְׁעֵן m. *sustentaculum*, *subsidium*, *cui* quis *innititur*, 2 Sam. 22, 19. Ps. 18, 19. in regim. מִשְׁעַן Ies. 3, 1.

מַשְׁעֵן m. et מַשְׁעֵנָה f. id. Vulgo tamen *baculum* vel *scipionem* exponunt. Vtrumque coniungitur Ies. 3, 1. ad innuendum *omnis generis subsidia*, *fortiora* et *debiliora*, *maiora* et *minora*; vel potius *vtriusque sexus sobolem*, quae cum *baculo* comparatur, conf. Tob. 5, 17. et quae ex profanis hanc in rem congessit I. H. MAIVS F. in *Obseruat*. S. L. I. p. 47. seq.

מִשְׁעֶנֶת f. *baculus*, *scipio*, *cui* quis *innititur*, Iud. 6, 21. 2 Reg. 4, 31. c. 18, 21. Ies. 36, 6. Ezech. 29, 6. Cum Affixo מִשְׁעַנְתִּי *baculus meus*, 2 Reg. 4, 29. Pl. מִשְׁעֲנוֹת (tanquam à sing. מִשְׁעָנָה) *baculi*, vnde cum Affixo מִשְׁעֲנֹתָם *baculi sui*, Num. 21, 19.

שָׁעַע in Kal inusit. (nisi huc referri velis Imper. pl. שֹׁעוּ Ies. 29, 9.)

29, 9.) Chald. *oblevit*, (alias שוע,) it. *laevis*, *mollis fuit*, metaphor. *blanditus est*, vt Hebr. חלק. Hinc fit Pih. Gemin. praet. שִׁעֲשַׁע proprie *mulsit*, i. e. (vt FESTVS exponit,) *molliuit*, metaphorice *oblectauit*, et intransit. *oblectauit se*; prout et Lat. *mulcere* dicitur pro *oblectare*: vt *mulcet animum voluptas*, et *mentes carmina mulcent*; *aures mulcere* dixit OVIDIVS, *mulcere carmine*, pro *oblectare*, HORATIVS. Sic Graec. θέλγω et κηλέω *mulceo*, et *oblecto*. Praet. cum Vau Conuers. וְשִׁעֲשַׁע *et oblectabit se*, Ies. 11, 8. שִׁעֲשַׁעְתִּי *oblectaui me*, Ps. 119, 80. Fut. pl. יְשַׁעַשְׁעוּ *oblectant*, Ps. 94, 19. Pyh. שֻׁעֲשַׁע *mulsus est*. Fut. pl. in pausa תְּשָׁעֳשָׁעוּ *mulcebimini*, vt infantibus fieri solet, Ies. 66, 12. coll. Prou. 8, 30. Ier. 31, 20. Hiph. imper. הָשַׁע *oblinе*, Ies. 6, 10. et petita significatione à שעה, *retrospice*, *desiste*, Ps. 39, 14. Hithpah. imper. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ (pro הִתְשַׁעַשְׁעוּ) *oblectate vos*, vel *mollibus verbis vobis blandimini*, Ies. 29, 9. Fut. אֶשְׁתַּעֲשָׁע *oblectabo*, *oblecto me*, Ps. 119, 16. 47.

שַׁעֲשֻׁעִים m. pl. *oblectationes*, *deliciae*, Prou. 8, 30. Ier. 31, 20. cum Affixo שַׁעֲשֻׁעָי *oblectationes*, *deliciae meae*, Ps. 119, 24. 77. 92. 143. 174. Prou. 8, 31.

שְׂעִפִּים pl. m. *cogitationes*, vid. in סָעִיף.

שָׁעַר *diuisit*, *rupit*, *fregit*, *fidit*, *aperuit*, vt Arab. ثغر, Chald. et Syr. תרע (vnde et Chald. תַּרְעָא *ruptura*, *apertura*, it. *ianua*,) metaphorice *iudicauit*, *aestimauit*, Prou. 23, 7. sicut פתח *aperuit*, Arab. et Aethiop. quoque est *iudicare*, Graec. κρίνειν *iudicare*, proprie *separare*, *secernere*, German. urtheilen, ex ur et theilen, etc. Inde est

שַׁעַר m. 1) *porta*, q. d. muri vel aedificii *apertura*, Gen. 23, 10. 18. Exod. 35, 17. Deut. 22, 24. Ios. 8, 29. Iud. 9, 35. 44. metaphorice *locus inter montes angustior*, Arab. ثَغْر, Graec. πύλη, Ier. 15, 7. per Metonymiam *vrbs*, Gen. 22, 17. Exod. 20, 17. Deut. 12, 12. c. 14, 27. c. 16, 5. 18. Ps. 87, 2. et *incolae vrbis*, Ruth. 3, 11. c. 4, 10. *principes* et *iudices*, (quia *portae* erant *loca iudicii*,) Ies. 14, 31. per Synecdochen *aula*, Esth. 2, 19. 21. c. 3, 2. 3. Dan. 2, 49. vt hodienum *porta Ottomannica* est *aula Ottomannica*; conf. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Dan. 2, 49. Cum ה Parag. *Locali*, שַׁעְרָה *in* vel *ad portam*, Deut. 22, 15. c. 25, 7. Ies. 22, 7. c. 28, 6. Pl. שְׁעָרִים *portae*, Iud. 5, 8. 11. 2Sam. 18, 24. in regim. שַׁעֲרֵי 1Sam. 17, 52. Neh. 2, 8. cum Affixis שְׁעָרֶיךָ *portae tuae*, Exod. 20, 10. Deut. 12, 15. שַׁעֲרֵיהֶם *portae illorum*, Ezech. 21, 20. c. 48, 34

2) *me-*

:) *mensura*, q. d. *diuisa* rerum, vnde pl. שְׁעָרִים *mensurae*, Gen. :6,12. A שַׁעַר *porta*, formatum est

שׁוֹעֵר m. *ianitor*, 2 Reg. 7, 10. 2 Chron. 31, 14. pl. שֹׁעֲרִים *ianitores*, 2 Reg. 7, 11. 1 Chron. 9, 17. 18. 24. 26. in reg. שֹׁעֲרֵי 2 Chron. 23, 4.

שׁוֹעָר m. q. d. (vi Formae) *horribilis horribilis*, i. e. *ob foeditatem summe horribilis*, vt horror horrorem excipiat. Pl. שֹׁעָרִים *ob foeditatem summe horribiles*, Ies. 29, 17. Scribitur pro שׂוֹעָר, שׁ et שׂ permutatis. Vid. seq. rad. שׂער.

שַׁעֲרוּר m. *summe horribilis*, geminata tertia radicali, vnde foem. שַׁעֲרוּרָה *summe horribile*, Ier. 5, 30. c. 23, 14. Inde fit *Denominatiuum*

שַׁעֲרוּרִי m. *qui* vel *quod est ex genere et classe rerum summe horribilium*, in foem. שַׁעֲרוּרִיָּה *summe horribile quid*, sec. Kri Hos. 6, 10. (vbi Kethibh habet שַׁעֲרִירִיָּה) et alia terminatione foem. שַׁעֲרֻרִיו id. Ier. 18, 13.

שָׂעַר 1) *horruit*, *horripilauit*, Arab. *pilosus fuit*. 2) id. quod סער, quod conf. suo loco. Praet. pl. שָׂעֲרוּ *horruerunt*, Ezech. :7, 35. cum Affixo שְׂעָרוּם *horruerunt eos*, i. e. *timuerunt eos*, (vt Lat. *horrere* dicitur pro *timere*,) Deut. 32, 17. Imper. pl. שַׂעֲרוּ *horrescite*, Ier. 2, 12. Fut. pl. יִשְׂעֲרוּ *horrebunt*, *horrescent*, Ezech. 32, 10. sed sing. cum Affixo יִשְׂעָרֶנּוּ vid. in סער. Niph. praet. foem. נִשְׂעֲרָה vid. in סער. Pih. fut. cum Affixo יְשַׂעֲרֶהוּ vid. in סער. Hithpah. fut. יִשְׂתָּעֵר (pro יִתְשָׂעֵר) vid. ibid.

שָׂעִיר 1) *pilosus*, *hirsutus*, (ex significatione radicis Arab.) Gen. 27, 11. foem. שְׂעִירָה, in pl. שְׂעִירוֹת *pilosae*, *hirsutae*, Gen. 27, 23. 2) substantiue, *hircus villosus*, Leuit. 4, 24. c. 16, 9. 10. 18. 20. 21. 22. 26. Dan. 8, 21. sicut Graec. τράγος dicitur quasi τραχὺς, et Lat. *hircus* q. *hirtus*: vnde *hirtae capellae* apud VIRG. et Graec. τράγος λάσιος atque δασύτριχος apud THEOCRIT. τρηχὺς et δασυτρίχας in *Epigram*. δασὺς apud NONN. In regim. שְׂעִיר Gen. 37, 31. Leuit. 4, 23. pl. שְׂעִירִים *hirci*, Leuit. 16, 7. 8. in regim. שְׂעִירֵי Leuit. 16, 8. Num. 7, 87. Sed שְׂעִירִים *imbres*, Deut. 32, 2. vulgo q. d. *pilosi*, i. e. in decidendo *pilorum* speciem referentes siue per *filamenta* descendentes, malo deducere à rad. Arab. ثغر *effluxit*, *manauit*, *pluit*, mutato שׂ in ח, vt alibi. Sic vero sing. potius est שָׂעִיר. Foem. שְׂעִירָה *capra*, in regim. שְׂעִירַת Leuit. 4, 28. c. 5, 6. 3) *Satyrus*, *daemon syluester*, Ies. 34, 14. quia sub *hirci* forma gentilibus colebatur. Plur. שְׂעִירִים *satyri*, *daemones*, Leu. 17, 7.

Deut.

Deut. 32, 2. Ief. 13, 21. 2 Chron. 11, 15. *Idola*, *hircorum* formam referentia, hac voce indicari, non *daemones*, multis contendit Anonymus in *Biblioth. Brem.* Claff. VIII. p. 305. feq. qui praeterea Ief. 13, 21. c. 34, 14. *facrificulos Zabios* intelligit.

שֵׂעָר m. (vi Formae) *pilus pilus*, i. e. *pilorum congeries*, Gen. 25, 25. 2 Reg. 1, 8. Zach. 13, 4. *capillus*, Leuit. 13, 3. 10. 21. Pf. 68, 22. In regim. שְׂעַר Num. 6, 5. 18. Iud. 16, 22. cum Affixo שְׂעָרָהּ *capillus eius*, Leuit. 13, 20. et excidente Mappik, שְׂעָרָה ib. v. 4.

שְׂעַר m. Chald. id. Dan. 3, 27. c. 7, 9.

שַׂעַר m. 1) *procella, turbo*, Ief. 28, 2. pro סַעַר, vid. fub rad. סער. 2) *horror*, Hiob. 18, 20. Ezech. 27, 35. c. 32, 10. 3) *pilus, capillus*, Ief. 7, 20. ab *horrore:* quia in *horrore pili horrefcunt* motusque ille in *pilis* primum confpicitur.

שַׂעֲרָה f. *pilus*, Iud. 20, 16. it. *capillus*. In regim. שַׂעֲרַת 1 Sam. 14, 46. 2 Sam. 14, 11. Hiob. 4, 9. cum Affixo שַׂעֲרָתוֹ *capillus eius*, 1 Reg. 1, 52. pl. שְׂעָרוֹת *pili*, in regim. שַׂעֲרוֹת Pf. 40, 13. Pf. 69, 5.

שְׂעֹרָה f. *hordeum*, Exod. 9, 31. Deut. 8, 8. Hiob. 31, 40. Ief. 28, 25. Ioël. 1, 11. fic dictum, quia *pilofum* eft et *hirfutum;* ficut Lat. *hordeum* q. d. *horridum:* quo fenfu et HOMERVS *Iliad.* XXIII. 600. *fegetes* φρίσσειν, et VIRGILIVS *Georg.* III. 199. *fegetes horrefcere* dixit. Plur. mafc. (tanquam à שְׂעוֹר,) שְׂעֹרִים *hordea*, Leuit. 27, 16. Num. 5, 15.

שְׂעָרָה f. *turbo*, pro סְעָרָה, vid. fub rad. סער.

שָׂפָה *extulit fe*, *eminuit*, *prominuit*, in Kal inuf. Niph. part. נִשְׂפֶּה *elatus*, Ief. 13, 2. Pyh. praet. pl. cum Vau Conuerf. וְשֻׁפּוּ *et prominentia reddentur* vel *redduntur*, al. ex fignificatione radicis Chald. *conteruntur*, vel ex Arab. *emaciantur*, fec. Kri Hiob. 33, 21. fed Kethibh habet שְׁפִי *prominentia* (fiunt offa eius), pofito *Abftracto* שְׁפִי pro *Concreto*, i. e. *maxime prominent*.

שְׁפִי m. *elatio*, *prominentia*, *eminentia*, fec. Kethibh Hiob. 33, 21. fpec. *elatio* fiue *eminentia terrae*, i. e. *cliuus*, in paufa שֶׁפִי Num. 23, 3. Pl. שְׁפָיִם vel שְׁפָיִים *colles*, *elationes terrae*, Ief. 41, 18. c. 49, 9. Ier. 3, 2. 21. c. 4, 11. etc.

שְׁפָה f. *cafeus*, ab *acrimonia*, vt חָרִיץ, coll. rad. Samar. שפי *fecuit*, *abfcidit*, et Arab. שפף *pupugit*, et confequenter *acutus fuit*. Plur. שְׁפוֹת *cafei*, in regim. שְׁפוֹת 2 Sam. 17, 29.

שָׂפָה f. in genere *extremitas*, *ora*, fcriptum pro סָפָה, à rad. ספה *finitus eft*, fpec. 1) *extremitas fluuii*, fiue *ripa*, Gen. 41, 3. 17. Exod.

Exod. 2, 3. c. 7, 17. 2 Reg. 2, 13. Dan. 12, 8. et *maris*, siue *littus*, Gen. 22, 17. Exod. 14, 30. Iof. 11, 4. Iud. 7, 12. 1 Reg. 4, 19. 2) *extremitas loci*, siue *limes*, Iud. 7, 22. 3) *extremitas vestis*, siue *fimbria*, Exod. 28, 32. 4) *extremitas* siue *ora cortinae*, Exod. 26, 4. 36, 11. 5) *extremitas* siue *margo vasis*, 1 Reg. 7, 26. 2 Chron. 4, 5. 6) *extremitas oris*, siue *labium*, 2 Reg. 18, 20. Pf. 22, 8. etc. metonymice *sermo*, *eloquium*, Gen. 11, 1. 7. 9. Ief. 33, 19. Zeph. 3, 9. Pf. 12, 2. 3. Pf. 31, 19. Prou. 12, 19. c. 17, 4. 7. In regim. שְׂפַת Gen. 11, 9. Exod. 2, 3. cum Affixo שְׂפָתוֹ *labium eius*, *ora eius*, Exod. 28, 6. 1 Reg. 7, 23. fic fec. Kri Prou. 16, 27. vbi Kethibh habet שְׂפָתָיו *labia eius*. Dual. שְׂפָתַיִם *vtrumque oris labium*, 2 Reg. 18, 20. Ief. 5. in regim. שִׂפְתֵי Pf. 12, 4. Prou. 5, 3. cum Affixis שְׂפָתֵימוֹ *labia eorum* vel *sua*, Pf. 59, 13. Pf. 140, 4. 10. שִׂפְתֵיהֶם id. Prou. 24, 2.

שֶׂפֶת f. *labium*, vnde pl. שְׂפָתוֹת *labia*, in regim. שִׂפְתוֹת Ecclef. 10, 12. cum Affixo שִׂפְתוֹתֶיךָ *labia tua*, Pf. 45, 3.

שָׂפָם (cum ם *augmentatiuo*,) m. *mentum* vel *mystax*, q. d. *pars faciei omnium extrema*, Leuit. 13, 25. Ezech. 24, 17. 22. Mich. 3, 7. ab eodem Verbo ספה *finitus est*. Cum Affixo שְׂפָמוֹ *mystacem suum*, 2 Sam. 19, 25.

שָׁפַח radix Hebraeis inusit. Aethiop. *extendit*, *diffudit*. Inde funt

שִׁפְחָה f. *ancilla*, Gen. 16, 1. Exod. 11, 5. Leuit. 19, 20. 1 Sam. 25, 41. etc. q. d. *extensio*, *diffusio rei domesticae* et *facultatum*, vt eius fynonymum אָמָה: *serui* enim et *ancillae* paffim *facultatibus* accenfentur. In regim. שִׁפְחַת Gen. 16, 8. c. 25, 11. cum Affixo שִׁפְחָתִי *ancilla mea*, Gen. 16, 2. 5. c. 30, 18. pl. שְׁפָחוֹת *ancillae*, Gen. 16. 2 Reg. 5, 26. cum Affixo שִׁפְחוֹתָיו *ancillae suae*, Gen. 32, 22.

מִשְׁפָּחָה f. *familia*, *tribus*, *natio*, *in quam parentes sese extendunt* et *diffundunt*, Deut. 29, 18. Iof. 7, 15. Iud. 18, 19. 1 Sam. 20, 6. 2 Sam. 14, 7. Efth. 9, 28. etc. conf. שטח Hiob. 12, 23. et נטה c. 29. Pl. מִשְׁפָּחוֹת *familiae*, Iof. 7, 14. Pf. 107, 41. in regim. מִשְׁפְּחוֹת Gen. 10, 18. 32. Exod. 6, 15. 19. 24. cum Affixo מִשְׁפְּחֹתָיו *familiae suae*, Num. 2, 34. 1 Sam. 10, 23.

שִׂפֵּחַ Pih. et Nomen מִשְׂפָּח vid. fub rad. ספח.

שָׁפַט (femel שָׁפָט, extra paufam, 1 Sam. 7, 17.) proprie *ordinauit*, *disposuit*, hinc *iudicauit*, *iudicium exercuit*, tam *sententiam ferendo*, quam eam *exsequendo*, iam *iustos absoluendo* et *vindicando*, iam *iniustos condemnando* et *puniendo*. Praet. cum Affixo

שפטך

שְׁפָטְךָ *iudicauit, vindicauit te*, 2 Sam. 18, 31. pl. שָׁפְטוּ *iudicarunt* 2 Reg. 23, 22. in pausa שָׁפָטוּ Ier. 5, 28. Part. praes. שֹׁפֵט *iudicans*, et substantiue, *iudex*, 1 Sam. 3, 13. 2 Sam. 15, 4. pl. שֹׁפְטִים *iudicantes*, *iudices*, Deut. 16, 18. 1 Sam. 8, 1. 2. in regim. שֹׁפְטֵי Num. 25, 5. Ps. 2, 10. cum Affixo שֹׁפְטָיו *iudices eius*, Ios. 8, 33. c. 23, 2. foem. שֹׁפְטָה *iudicans*, *iudicabat*, Iud. 4, 4. quod tamen alii ad Pih. siue Pohel referunt. Infin. absol. שָׁפוֹט *iudicando*, Gen. 19, 19. infin. constr. שְׁפֹט *iudicare*, Exod. 18, 13. Ruth. 1, 1. et sec. Kethibh Ezech. 44, 24. vbi Kri pro לִשְׁפֹּט habet לְמִשְׁפָּט *ad iudicium*. Imper. שְׁפֹט *iudica*, Prou. 31, 9. cum ה Parag. שָׁפְטָה Ps. 82, 8. Thren. 3, 59. Fut. אֶשְׁפֹּט *iudicabo*, Ps. 75, 3. Ezech. 11, 10. יִשְׁפֹּט *iudicabit*, *iudicet*, Gen. 16, 5. Iud. 11, 27. pl. יִשְׁפְּטוּ *iudicabunt*, *iudicent*, Gen. 31, 53. Exod. 18, 22. et cum י, more Chaldaico, יִשְׁפּוּטוּ Exod. 18, 26. in pausa יִשְׁפֹּטוּ Ies. 1, 23. Mich. 3, 11. cum Affixo יִשְׁפְּטֻהוּ *iudicabunt illum*, sec. Kri Ezech. 44, 24. sed Kethibh habet וּשְׁפָטֻהוּ *et iudicabunt illum*, in Praet. cum Vau Conuers. Niph. נִשְׁפַּט *iudicatus est*, it. sensu *reciproco*, *iudicauit cum altero*, i. e. *disceptauit*, *contendit*. Praet. נִשְׁפַּטְתִּי *disceptaui*, Ezech. 20, 36. Part. נִשְׁפָּט *disceptans*, Prou. 29, 9. Ies. 59, 4. Infin. הִשָּׁפֵט *disceptare*, 2 Chron. 22, 8. sed cum Affixo הִשָּׁפְטוֹ τὸ *iudicari eius*, Ps. 37, 33. Ps. 109, 7. Fut. אִשָּׁפֵט *disceptabo*, Ezech. 20, 36. cum ה Paragog. אִשָּׁפְטָה 1 Sam. 12, 7. pl. cum simili ה, נִשָּׁפְטָה *disceptemus*, Ies. 43, 26. יִשָּׁפְטוּ *iudicabuntur*, *iudicentur*, Ps. 9, 20. Pihel vel Pohel שׁוֹפֵט *frequenter iudicauit* vel *iudicium exercuit*. Praet. foem. שֹׁפְטָה *iudicauit*, sec. quosdam, Iud. 4, 4. Part. מְשֹׁפֵט *iudicans*, *iudex*, cum Affixo מְשֹׁפְטִי *iudex meus*, Hiob. 9, 15.

שְׁפַט Chald. id. Part. praes. שָׁפֵט *iudicans*, et substantiue, *iudex*, vnde pl. שָׁפְטִין *iudices*, Esr. 7, 25.

שְׁפוֹט m. *iudicium*, *poena*, 2 Chron. 20, 9.

שְׁפוּט m. id. in pl. שְׁפוּטִים *iudicia*, Ezech. 23, 10.

שֶׁפֶט m. id. vnde pl. שְׁפָטִים *iudicia*, *poenae*, Exod. 6, 6. c. 7, 4. Num. 33, 4. Prou. 19, 29. Ezech. 5, 10. 15. etc. cum Affixo שְׁפָטַי *iudicia mea*, Ezech. 14, 21.

מִשְׁפָּט m. 1) *locus*, *vbi iudicatur*, vt Deut. 25, 1. 1 Reg. 7, 7. Hiob. 9, 32. 2) *processus iudicialis*, *quo iudex occupatur*, Leu. 19, 15. 35. Deut. 1, 17. 1 Chron. 18, 14. Ps. 9, 5. Ps. 143, 2. Prou. 16, 10. Ier. 7, 5. et sec. Kri Ezech. 44, 24. quique absoluitur tum *sententiae latione*, Ies. 26, 11. tum *sententiae exsecutione*, 1 Reg. 20, 40.

ſ. 7, 7. Pſ. 35, 23. Hiob. 17, 7. Thren. 3, 59. Ier. 48, 21. 47. Hoſ. 2, 19.
Iich. 7, 9. etc. metonymice *cauſa, circa quam iudicium verſatur,*
Ium. 27, 5. Deut. 21, 22. 1 Reg. 8, 45. Pſ. 37, 6. Hiob. 13, 18. c. 23, 4.
er. 22, 11. 16. etc. 3) *id, ſecundum quod iudicatur:* vt *lex,* Exod.
4, 3. Deut. 7, 11. Pſ. 18, 23. Pſ. 19, 10. Ier. 5, 1. 4. 5. 2 Chron. 33, 8. *ius,*
Deut. 18, 3. c. 21, 17. 1 Sam. 2, 13. c. 8, 9. 11. c. 10, 25. et *id, quod iuſtum*
ſt, Deut. 32, 4. Pſ. 29, 9. Hiob. 31, 13. c. 34, 23. Ieſ. 5, 7. Ezech. 20, 11.
nos, conſuetudo, ritus, vitae agendi ratio, Gen. 40, 13. Leu. 5, 10.
Num. 9, 14. c. 29, 6. Iud. 13, 12. 1 Sam. 27, 11. 2 Reg. 1, 7. 2 Reg. 11, 14.
. 17, 26. 27. 2 Chron. 35, 13. 4) *ordinatio, diſpoſitio,* (ex prima Verbi
notione,) Exod. 26, 30. In regim. מִשְׁפַּט Exod. 23, 6. Deut. 10, 18.
um Affixo מִשְׁפָּטָן *iudicium, cauſa earum,* Num. 27, 5. pl. מִשְׁפָּטִים
iudicia, leges, iura, Exod. 21, 1. Deut. 4, 5. 8. 14. in regim. מִשְׁפְּטֵי
Pſ. 19, 10. Ezech. 16, 38. cum Affixis מִשְׁפָּטֶיךָ *iudicia, leges, iura*
tua, Deut. 33, 10. Pſ. 10, 5. מִשְׁפְּטֵיהֶם *iudicia, leges, iura eorum* vel
ua, Ezech. 20, 18. c. 23, 24.

שָׁפַךְ *fudit, effudit, profudit.* Praet. foem. שָׁפְכָה *effudit,* ſec.
Kethibh Deut. 21, 7. *diſtributiue* intelligendum: *effudit vnaquae-*
que manuum noſtrarum, (ſed Kri habet שָׁפְכוּ *effuderunt,*) it. Pſ.
3, 2. *effudit* (pes meus) *greſſus meos,* vbi Kri habet שֻׁפְּכוּ
effuſi ſunt, ſcil. *greſſus mei,* ex Pyh. Cum Affixo שְׁפָכַתְהוּ *effudit*
eum, Ezech. 24, 7. perſ. 2. שָׁפַכְתְּ *effudiſti,* Ieſ. 57, 6. Ezech. 22, 4.
Part. praeſ. שֹׁפֵךְ *effundens,* Gen. 9, 6. Pſ. 107, 40. cum Affixo שֹׁפְכוֹ
effundens eum, Num. 35, 33. pl. שֹׁפְכִים *effundentes,* Thren. 4, 13.
foem. שֹׁפֶכֶת *effundens,* Ezech. 22, 3. pl. שֹׁפְכוֹת *effundentes,* Prou. 6,
7. Ezech. 16, 38. Pahul שָׁפוּךְ *effuſus,* Pſ. 79, 10. foem. שְׁפוּכָה *effuſa,*
Ezech. 20, 33. 34. Infin. conſtr. שְׁפֹךְ *effundere,* 1 Reg. 18, 28. Ezech.
7, 17. cum Affixo שָׁפְכְּךָ τὸ *effundere tuum,* Ezech. 9, 8. Imper.
שְׁפֹךְ *effunde,* Iud. 8, 20. Ier. 6, 11. Fut. יִשְׁפֹּךְ *effundet, effundat,* Leu.
, 7. 18. 25. 2 Reg. 19, 32. pl. תִּשְׁפְּכוּ *effundatis,* Gen. 37, 22. Ier. 7, 6.
n pauſa תִּשְׁפֹּכוּ *effunditis,* Ezech. 33, 25. Niph. praet. נִשְׁפַּךְ *effuſum*
eſt, Thren. 2, 11. נִשְׁפַּכְתִּי *effuſus ſum,* Pſ. 22, 15. Infin. הִשָּׁפֵךְ *effundi,*
profundi, Ezech. 16, 36. Fut. יִשָּׁפֵךְ *effundetur, effundatur,* Gen. 9, 6.
Deut. 12, 27. Pyh. praet. שֻׁפַּךְ *effuſus eſt,* Num. 35, 33. plur. שֻׁפְּכוּ
effuſi ſunt, et de *greſſibus, prolapſi ſunt,* (ſicut Lat. *equo effuſus* LI-
VIVS dixit pro *delapſus,* et *humi fuſus* VIRGILIVS pro *humi*
proſtratus,) ſec. Kri Pſ. 73, 2. ſed Kethibh habet שֻׁפְּכָה, vid. antea in
Kal. Hithpah. infin. הִשְׁתַּפֵּךְ (pro הִתְשַׁפֵּךְ) *effundere ſe,* Thren. 2, 12.
Fut. f. תִּשְׁתַּפֵּךְ *effundit ſe,* Hiob. 30, 16. pl. תִּשְׁתַּפֵּכְנָה *effundunt ſe,* i. e.

 dila-

dilabuntur, Thren. 4, 1. ficut Lat. *fundi* dicuntur, quaecunque *dilabuntur*.

שֶׁפֶךְ m. *effusio*, metonymice *locus effusionis*, Leuit. 4, 12.

שָׁפְכָה f. *testiculus*, al. *veretrum*, quo vrina et semen virile *effunditur*, Deut. 23, 2. Sed Infinitiuum nominascentem esse, cum ה Paragog. arguit absentia Dagesch *Lenis* in כ: vnde l. c. כרות שָׁפְכָה *excisus τῦ effundere* siue *effusionis*, i. e. *ita excisus, vt semen effundere nequeat*.

שָׁפֵל *humilis fuit* vel *factus est*, *humiliatus*, *depressus*, *demissus est*. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְשָׁפַלְתְּ *et humiliaberis*, Ies. 29, 4. Infin. שְׁפַל *humilem esse*, Prou. 16, 18. it. *demitti*, Eccles. 12, 4. Aliis Nomen est. Fut. cum Vau Conuers. וַיִּשְׁפַּל *et humiliatus est*, Ies. 2, 9. c. 5, 15. f. תִּשְׁפַּל *humiliabitur*, Ies. 32, 18. pl. in pausa יִשְׁפָּלוּ *humiliabuntur*, Ies. 10, 33. c. 40, 4. f. תִּשְׁפַּלְנָה id. Ies. 5, 15. Hiph. praet. הִשְׁפִּיל *humiliauit*, *depressit*, Ies. 25, 12. it. *humiliter egit*. הִשְׁפַּלְתִּי *humiliaui*, Ezech. 17, 24. Part. מַשְׁפִּיל *humilians*, 1 Sam. 2, 7. Ps. 147, 6. cum Iod Parag. מַשְׁפִּילִי Ps. 113, 6. Infin. הַשְׁפִּיל *humiliando*, Ezech. 21, 31. Imper. pl. הַשְׁפִּילוּ *humiliter agite*, *humiliate vos*; sequitur שֵׁבוּ *sedete*, i. e. *humiliter* siue *humi sedete*, Ier. 13, 18. Fut. אַשְׁפִּיל *humiliabo*, Ies. 13, 11. תַּשְׁפִּיל *humiliabis*, *humilias*, 2 Sam. 22, 28. Ps. 18, 28. sed foem. וַתַּשְׁפִּילִי *et humiliter egisti*, *humiliasti te*, Ies. 57, 9. יַשְׁפִּיל *humiliabit*, *humiliat*, Ps. 75, 8.

שְׁפַל Chald. id. vnde Aphel praet. הַשְׁפֵּלְתְּ *humiliasti*, Dan. 5, 22. part. מַשְׁפִּיל *humilians*, *deprimens*, Dan. 5, 19. infin. הַשְׁפָּלָה *humiliare*, Dan. 4, 34. fut. יְהַשְׁפִּל *humiliabit*, Dan. 7, 24.

שָׁפָל m. *humilis*, *e*, *demissus*, *um*, Leuit. 13, 20. 2 Sam. 6, 22. Ps. 138, 6. Ezech. 17, 24. cum ה Parag. *Intensiuo*, שָׁפָלָה *valde humilis*, Ezech. 21, 31. in regim. שְׁפַל Ies. 57, 15. Prou. 29, 23. et sec. quosdam c. 16, 18. pl. שְׁפָלִים *humiles*, *humilia*, Hiob. 5, 11. Ies. 57, 15. Malach. 2, 9. Foem. שְׁפָלָה *humilis*, *e*, *depressa*, *um*, Leuit. 13, 21. 26. in regim. שִׁפְלַת Ezech. 17, 6.

שְׁפַל m. Chald. id. Dan. 4, 14.

שֵׁפֶל *humilitas*, *depressio*, Eccles. 10, 6. cum Affixo שִׁפְלֵנוּ *humilitas*, *depressio nostra*, Ps. 137, 23.

שִׁפְלָה f. id. Ies. 32, 19.

שְׁפֵלָה f. *humilitas*, metonymice *locus humilis* et *planus*, Deut. 1, 7. Ios. 9, 1. Iud. 1, 9. Ier. 17, 26. Obad. 1, 19. Zach. 7, 7. etc. Cum Affixo שְׁפֵלָתוֹ *planities eius*, sec. Kri Ios. 11, 16. sed Kethibh habet שפלתה

שִׁפְלֵךְ, cum Affixo foem. quod referendum ad praeced. אֶרֶץ vel עִרְב.

שִׁפְלוּת f. *demissio, remissio*, i. e. *segnities*, Eccles. 10, 18. coll. d. Eccles. 12, 4. et Arab. transpos. בשל *languit*, (Syr. שלף,) *torpore segnis, piger fuit*.

שָׂפָם *mentum* siue *mystax*, vid. supra sub שָׂפָה.

שָׁפָן m. *cuniculus*, Leuit. 11, 5. Deut. 14, 7. sic dictus, quod terram *effodiat* et *euerrat*, à rad. Arab. سفن, alias سفر, *rasit, auerrit, euerrit*, spec. *terram*. Ab *intelligentia* et *astutia* dictum putat SCHVLTENS, ab Arab. שפן, (vnde *schafnon* et *schanon* h. e. *ingenio pollens, astutus, intelligens*,) alias שפנ *limis oculis aspexit*, it. *intelligens fuit*. Plur. שְׁפַנִּים *cuniculi*, Ps. 104, 18. Prou. 30, 26. BOCHARTVS intelligit *muris maioris* speciem, quae Graecis ἀρκτόμυς vocatur.

שָׁפַן, vnde Part. Pahul סְפֻנֵי, vid. in rad. ספן.

שָׁפַע Hebraeis inusit. Chald. et Syr. *affluxit, abundauit, redundauit*. Inde sunt

שֶׁפַע m. *affluentia, abundantia*, Deut. 33, 19.

שִׁפְעָה f. *copia*, in regim. שִׁפְעַת Hiob. 22, 11. c. 38, 34. spec. *copia* siue *agmen hominum*, 2 Reg. 9, 17. et *animalium*, Ies. 60, 6. Ezech. 26, 6.

שְׁפִיפֹן m. Gen. 49, 17. genus *serpentis maioris*, *cerastes* vel *haemorrhous*, à rad. Arab. שפף *pupugit*: quo *pungendi* sensu etiam quidam explicant שוף Gen. 3, 15. Sed BOCHARTVS dictum vult à Chald. שפף *claudicauit*, cuius rationem vide apud illum in *Hieroz*. P. II. p. 419.

שָׂפַק *suffecit, satis fuit*, it. *plausit, complosit*; pro ספק. Fut. יִשְׂפֹּק *sufficiet*, 1 Reg. 20, 10. it. *complodet*, Hiob. 26, 23. Hiph. fut. יַשְׂפִּיקוּ *satis habent, abundant*, al. *plaudent*, Ies. 2, 6.

שֶׂפֶק m. *complosio manuum*, pro סֵפֶק, Hiob. 36, 18. Sed

סֵפֶק m. (pro שֵׂפֶק,) *sufficientia*, vnde cum Affixo סִפְקוֹ *sufficientia eius*, Hiob. 20, 22.

שָׁפַר *pulcher, elegans, decorus fuit: placuit*, Praet. foem. שָׁפְרָה *pulchra est*, vel *placuit*, Ps. 16, 6.

שְׁפַר Chald. id. Dan. 3, 32. c. 6, 2. Fut. יִשְׁפַּר *placeat*, Dan. 4, 24.

שׁוֹפָר m. *tuba*, Exod. 19, 16. Leuit. 25, 9. Iud. 3, 27. 1 Sam. 13, 3. 1 Reg. 1, 34. 39. Ps. 47, 6. etc. Quia Arab. scribitur שבור, per ב, potius ad שָׁבַר, *fregit*, pertinere videtur, permutatis ב et פ: vt

sic dicta sit à *soni fracti ingeminatione*. Vocabula enim *frangendi* ad *sonos* referri solent, cuius rei exempla vid. in *Arcano Form[arum]* p. 212. In regim. שׁוֹפַר Leuit. 25, 9. pl. שׁוֹפָרוֹת *tubae*, Iosl. 6, 4. Iud. 7, 16. 17. in regim. שׁוֹפְרוֹת Iosl. 6, 4. 6. 8. 13. cum Affixo שׁוֹפְרֹתֵיהֶם *tubae illorum*, Iud. 7, 8.

שֶׁפֶר m. *pulchritudo, elegantia*, Gen. 49, 21.

שִׁפְרָה f. id. Hiob. 26, 13. vbi *coeli* dicuntur *pulchritudo*, posito *Abstracto* pro *Concreto*, i. e. *pulcherrimi*, vel ex significatione radicis Arab. *nitidissimi*.

שַׁפִּר m. Chald. *pulcher, decorus*, Dan. 4, 9. 18.

שַׁפְרִיר vel sec. Kethibh שַׁפְרוּר m. *tentorium* vel *aulaeum*, vulgo ab *exquisita pulchritudine*: proprie enim de *tentorio regio* dicitur. Cum Affixo שַׁפְרִירוֹ vel sec. Kethibh שַׁפְרוּרוֹ *tentorium suum*, Ier. 43, 10.

שְׁפַרְפָּרָא f. *aurora*, Dan. 6, 20. à *summo splendore*, coll. rad. Arab. سفر *illuxit, nituit, splenduit*.

אֶשְׁפָּר m. 2 Sam. 6, 19. 1 Chron. 16, 3. quod vulgo huc referunt, vid. suo loco in littera א p. 86.

שָׁפַת *posuit, apposuit*. Imper. שְׁפֹת *pone, appone*, 2 Reg. 4, 38. Ezech. 24, 3. Fut. תִּשְׁפֹּת *pones*, i. e. *dabis*, Ies. 26, 12. Verba enim *ponendi* etiam sensum habent *dandi*, vid. נתן, שׂוּם et שׁית. Cum Affixo תִּשְׁפְּתֵנִי *ponis me*, Ps. 22, 16.

שָׁפַת m. vnde dual. שְׁפַתַּיִם *duo lapides focarii*, quibus olla imponitur, Ps. 68, 14. Ezech. 40, 43. coll. rad. 2 Reg. 4, 38. Ezech. 24, 3. Sed GVSSETIVS intelligit *duos asseres* siue *limbos mensae*, intra quos aliquid *deponitur*, ut à lapsu prohibeatur.

אַשְׁפֹּת (cum א Heemantico, *Continuitatis* indice,) m. *sterquilinium*, q. d. *positio quisquiliarum* et *stercorum continua*, 1 Sam. 2, 8. Ps. 113, 7. Neh. 2, 13. c. 3, 14. c. 12, 31. Cum Articulo הַשְּׁפֹת, per Crasin pro הָאַשְׁפֹּת, Neh. 3, 13.

אַשְׁפָּה m. vel אַשְׁפָּה f. id. vnde plur. אַשְׁפַּתּוֹת *sterquilinia*, Thren. 4, 5.

מִשְׁפָּת m. vnde dual. מִשְׁפְּתַיִם sec. GVSSETIVM *duo repagula* siue *vectes ad latera iumentorum in stabulis*, Gen. 49, 14. Iud. 5, 16.

שֶׁצֶף m. *vehementia, grauitas*, Ies. 54, 8. à rad. Arab. شظف *durus, vehemens fuit*.

שַׂק m. *saccus*, Gen. 42, 25. 27. 35. Leuit. 11, 32. Iosl. 9, 4. metaphorice *tegumentum* instar *sacci asperum et vile*, vulgo *cilicium*,

Gen.

Gen. 37, 34. 2 Sam. 21, 10. 1 Reg. 21, 27. Pf. 30, 12. Ief. 3, 24. Efth. 4, 1. 2. etc. conf. I. D. THOENNICKERI Differt. de *Cilicio veterum.* dicitur pro שַׂק, (vt אֵף pro אַנְף,) coll. Aethiop. ሠዐቀ: *faccus, quo viaticum portatur,* (vt Iof. 9, 4.) cuius radix eft ሠዐቀ: *viaticum faccum tulit.* Cum Affixo שַׂקִּי *faccus meus,* Pf. 30, 12. pl. שַׂקִּים *facci,* Iof. 9, 4. 2 Sam. 3, 31. cum Affixo שַׂקֵּיהֶם *faccos fuos,* Gen. 42, 35.

שָׁקַד *gnauus,* (German. munter,) *alacris, promtus, feftinus, agilis, vigil fuit:* hinc *vigilauit, inuigilauit,* it. *feftinauit.* Praet. שָׁקַדְתִּי *vigilaui, inuigilaui,* Pf. 102, 8. Ier. 31, 28. Part. praef. שֹׁקֵד *inuigilans,* Ier. 1, 12. c. 8, 6. c. 46, 27. pl. שֹׁקְדִים *inuigilantes,* in regim. שֹׁקְדֵי Ief. 29, 20. Infin. conftr. שְׁקֹד *vigilare,* Prou. 8, 34. Imper. pl. שִׁקְדוּ *vigilate,* Efr. 8, 29. Fut. אֶשְׁקֹד *vigilabo, inuigilabo,* Ier. 31, 28. יִשְׁקוֹד *feftinat,* vel ex fignificatione radicis Arab. *bibit,* Hiob. 21, 32.

שָׁקֵד m. *amygdala* arbor, florem ac fructum ante reliquas arbores *feftinans* fiue *maturans,* Ier. 1, 11. Ecclef. 12, 5. vid. PLINIVS L. XVI. c. 25. et THEOPHRASTVS in *Hiftor. plant.* L. I. c. 5. et conf. BOCHARTI *Canaan* p. 697. et HILLERI *Hierophyt.* P. I. c. 22. GVSSETII, SEB. SCHMIDII, HENR. OPITII aliorumque dubium de *amygdala,* ex Ecclef. 12, 5. praefertim fubnatum, diluit Ven. SCHLICHTER in *Decimis S.* obf. 28. Inde formatum eft Pyh. part. pl. מְשֻׁקָּדִים *amygdalata,* i. e. *ad formam amygdalorum facta,* Exod. 25, 33. 34. c. 37, 19. 20.

שָׂקַד *ligauit,* in Kal inufit. Niph. praet. נִשְׂקַד *ligatum eft,* Thren. 1, 14.

שָׁקָה *bibit, rigauit fe,* in Kal inufitat. Niph. praet. cum Vau Conuers. וְנִשְׁקָה *et irrigabitur,* fec. Kethibh Amos. 8, 8. fed Kri habet וְנִשְׁקְעָה *et fubmergetur.* Hiph. הִשְׁקָה *bibere fecit, bibendum dedit, potum praebuit,* de *animalibus, adaquauit,* et de rebus *inanimatis, irrigauit.* Praet. foem. in paufa הִשְׁקָתָה *bibendum dedit, adaquauit,* Gen. 24, 46. וְהִשְׁקִיתָ *et bibendum dabis,* Num. 20, 8. Deut. 11, 10. cum ה Parag. וְהִשְׁקִיתָה Ier. 25, 15. וְהִשְׁקֵיתִי *et irrigabo,* Ezech. 32, 6. fed cum Affixo וְהִשְׁקִיתִים *et bibendum dabo illis,* Ier. 9, 14. c. 23, 15. Part. מַשְׁקֶה *irrigans,* Pf. 104, 13. *potum praebens,* et fubftantiue, *pincerna,* Gen. 40, 5. Neh. 1, 11. in regim. מַשְׁקֵה Gen. 40, 1. Habac. 2, 15. cum Affixo מַשְׁקֵהוּ *pincerna eius,* Gen. 40, 13. 21. pl. מַשְׁקִים *pincernae,* Gen. 40, 2. 9. 20. 21. 23. c. 41, 9. cum Af-

fixo מַשְׁקָיו *pincernas eius*, 1 Reg. 10, 5. 2 Chron. 9, 4. Aliud vid. inter Nomina. Infin. הַשְׁקוֹת *bibendum dare*, *adaquare*, *irrigare*, Gen. 2, 10. Exod. 2, 16. Esth. 1, 7. Imper. הַשְׁקֵנִי cum Affixo הַשְׁקֵהוּ *bibendum da illi*, Prou. 25, 21. foem. הַשְׁקִינִי, cum Affixo הַשְׁקִינִי *bibendum da mihi*, Gen. 24, 43. 45. Iud. 4, 19. Fut. אַשְׁקֶה *adaquabo*, Gen. 24, 14. 46. cum Affixo אַשְׁקְךָ *bibendum dabo tibi*, Cant. 8, 2. תַּשְׁקֵה *irrigas*, *bibendum das*, Pſ. 36, 9. cum Affixo et Vau Conuers. וַתַּשְׁקֵמוֹ *et bibendum dedisti illis*, Pſ. 80, 6. יַשְׁקֶה *bibendum dabit*, Num. 5, 26. per Apocopen וַיַּשְׁקְ *et bibendum dedit*, *adaquauit*, Gen. 29, 10. Exod. 32, 20. foem. וַתַּשְׁקְ id. Gen. 21, 18. cum Affixo וַתַּשְׁקֵהוּ *et bibendum dedit illi*, Gen. 24, 18. Iud. 4, 19. pl. foem. וַתַּשְׁקֶיןָ *et bibendum dederunt*, Gen. 19, 33. 35. Pyh. fut. יְשֻׁקֶּה *irrigabitur*, Hiob. 21, 24.

שֹׁקֶת f. *canalis*, *aquarium*, *adaquationis* Medium, Gen. 24, 20.

שֶׁקֶת f. id. vnde pl. שְׁקָתוֹת *canales*, *aquaria*, in regim. שִׁקְתוֹת Gen. 30, 38.

שִׁקּוּי (Verbale Pihelicum) *irrigatio*, Prou. 3, 8. metonymice *potus*, *quo irrigatur*, vnde pl. שִׁקּוּיִם *potus*, cum Affixo שִׁקּוּיָי *potus mei*, Hoſ. 2, 7. et mutato priori Iod in Vau, שִׁקּוּי Pſ. 102, 10.

מַשְׁקֶה m. 1) *locus irriguus*, Gen. 13, 10. in regim. מַשְׁקֵה Ezech. 45, 15. 2) *potus*, *quo irrigatur*, Leuit. 11, 34. Ieſ. 32, 6. in regim. מַשְׁקֵה 1 Reg. 10, 21. 2 Chron. 9, 20.

שָׁקַט *quietus*, *tranquillus fuit*, *quieuit*. Praet. foem. שָׁקְטָה *tranquilla fuit*, Ioſ. 11, 23. Ieſ. 14, 7. in pauſa שָׁקָטָה 2 Reg. 11, 20. 2 Chron. 23, 21. שָׁקַטְתִּי *quietus fui*, Hiob. 3, 25. Part. praeſ. שֹׁקֵט *quietus*, *quieſcens*, Iud. 18, 7. 27. Ier. 48, 11. plur. שֹׁקְטִים *quieti*, Ezech. 38, 11. foem. שֹׁקֶטֶת *quieta*, Zach. 1, 11. 1 Chron. 4, 40. Fut. אֶשְׁקוֹט *quietus ero*, *quieſcam*, Ieſ. 62, 1. Hiob. 3, 13. cum ה Parag. אֶשְׁקֳטָה ſec. Kri Ieſ. 18, 4. ſed Kethibh habet אֶשְׁקוֹטָה, tono minente. תִּשְׁקֹט *quieſcas*, Pſ. 83, 2. foem. in pauſa תִּשְׁקֹטִי *quieſcet*, Ier. 47, 6. 7. יִשְׁקוֹט *quieſcet*, Ruth. 3, 19. Hiph. הִשְׁקִיט *quieſcere* vel *quietum fecit*, *quietem dedit*, *ſedauit*, it. *tranquille*, *quiete agit*. Infin. הַשְׁקֵט *tranquille agere*, Ieſ. 57, 20. Ier. 49, 23. Hiob. 37, 17. et nominaliter, *quies*, *tranquillitas*, Ieſ. 30, 15. c. 32, 17. Ezech. 16, 49. ſed הַשְׁקִיט (cum Iod) *quietem dare*, Pſ. 94, 13. Imper. הַשְׁקֵט *quieta age*, Ieſ. 7, 4. Fut. יַשְׁקִיט *quieſcere facit*, *ſedat*, Prou. 15, 18. et יַשְׁקִט *quietem dat*, al. *quiete agit*, *quieſcit*, Hiob. 34, 29.

שֶׁקֶט m. *quies, tranquillitas*, 1 Chron. 22, 9.
הַשְׁקֵט Infinitiuus nominascens, vid. in rad.
שָׁקַל *perpendit, appendit, librauit, ponderauit*, 2 Sam. 14, 26. quem locum, male vulgo intellectum, optime illustrauit D. OEDERVS in *Obseruat. S.* p. 738. seq.) Ies. 40, 12. metaphorice *perpendit, examinauit*, Ies. 33, 18. Hiob. 6, 2. c. 31, 6. Part. praes. *pendens, appendens*, 2 Sam. 18, 12. *ponderans, perpendens*, Ies. 33, 18. Infin. absol. שָׁקוֹל *appendendo, ponderando*, Hiob. 6, 2. in constr. שְׁקוֹל *pendere, appendere*, Esth. 4, 7. Fut. אֶשְׁקֹל *pendam*, Esth. 3, 9. cum Vau Conuers. וָאֶשְׁקֹל *et appendi*, Ier. 32, 10. cum ה Parag. וָאֶשְׁקֲלָה Esr. 8, 26. et sec. Kri v. 25. (vbi Kethibh habet וָאֶשְׁקוֹלָה, ו quiescente praeter morem,) et cum (ֲ) sub ק, tanquam ab אֶשְׁקַל,) וָאֶשְׁקֲלָה Ier. 32, 9. יִשְׁקוֹל *pendet, pendat*, Exod. 22, 16. pl. תִּשְׁקְלוּ *appenditis*, Ies. 55, 2. in pausa תִּשְׁקֹלוּ *appendatis*, Esr. 8, 29. Niph. praet. נִשְׁקַל *pensum, appensum est*, Esr. 8, 33. Fut. יִשָּׁקֵל *appendetur, ponderabitur*, Hiob. 6, 2. c. 28, 15.
שֶׁקֶל m. 1) *siclus*, monetae species, sic dicta, quia *appendi* solebat, 2 Reg. 7, 1. 16. 18. etc. 2) *ponderis* species quaedam, Exod. 30, 24. 1 Sam. 17, 5. 7. 2 Sam. 14, 26. Amos. 8, 5. Plur. שְׁקָלִים *sicli*, Exod. 21, 32. Leuit. 5, 66. in regim. שִׁקְלֵי 1 Chron. 21, 25.
מִשְׁקָל m. *pondus, quo rerum grauitas examinatur, quo ponderatur*, Leuit. 19, 35. 2 Reg. 25, 16. Hiob. 28, 25. Ezech. 4, 16. etc. et sec. quosdam *valor ex pondere*, 2 Sam. 12, 30. 1 Chron. 21, 25. in regim. מִשְׁקַל Iud. 8, 26. 1 Sam. 17, 5. cum Affixo מִשְׁקָלוֹ *pondus eius*, Gen. 24, 22. Ios. 7, 21.
מִשְׁקוֹל m. id. Ezech. 4, 10.
מִשְׁקֶלֶת f. *perpendiculum, quo rerum rectitudo examinatur*, *trutina*, Ies. 28, 17.
מִשְׁקֹלֶת f. id. 2 Reg. 21, 13.
שִׁקְמִים (Verbale Pihelicum, excidente Dagesch Forti pro שִׁקְּמִים,) pl. m. *sycomori*, 1 Reg. 10, 27. 1 Chron. 27, 28. 2 Chron. 1, 15. Ies. 9, 9. Amos. 7, 14. à rad. Arab. سقم *male habuit, aegrotauit*, vnde Pih. Hebr. foret, *male habere* siue *aegrotare fecit, morbos creauit*. *Sycomori* enim, vt alii eiusmodi fructus, concoctu sunt difficiliores, eoque facile *morbos creant*. A. M. MILLERVS in *Itiner. Orient.* p. 579. de *sycomoro*: die Frucht ist nicht allerdings gesund. Fructum κακοστόμαχον vocat DIOSCORIDES L. I. 182.

שִׁקְמוֹת (pro שִׁקְמוֹת) pl. foem. id. vnde cum Affixo שִׁקְמוֹתָם *fycomori eorum*, Pf. 78, 47.

שָׁקַע *defedit, in profundius fubfedit, in profundum defcendit*. Praet. foem. cum Vau Conuers. וְשָׁקְעָה *et fubfidit*, Amos. 9, 5. Fut. תִּשְׁקַע *in profundum defcendet*, Ier. 51, 64. וַתִּשְׁקַע *et defedit*, Num. 11, 2. Niph. praet. foem. cum Vau Conuers. וְנִשְׁקְעָה *et fubmergetur*, fec. Kri Amos. 8, 8. fed Kethibh habet וְנִשְׁקָה *et irrigabitur*. Hiph. הִשְׁקִיעַ *defidere, fubfidere fecit*, it. *demerfit, immerfit*. Fut. אַשְׁקִיעַ *defidere, fubfidere faciam*, Ezech. 32, 14. תַּשְׁקִיעַ *demerges, immerges*, al. *ligabis*, ex fignificatione radicis Arab. Hiob. 40, 25.

מִשְׁקָע m. *locus, vbi aqua defedit* et limpida facta eft: *pars aquae limpida*, in regim. מִשְׁקַע Ezech. 34, 18.

שְׁקַעֲרוּרֹת pl. foem. *demerfiones profundae*, cum quid profunde defidet, Leuit. 14, 37. compof. ex 2 radicibus cognatis שקע *defedit, fubfedit*, et קער Arab. *defcendit ad fundum, fundum petiit*, it. *profundus fuit*, vnde et קְעָרָה *patina profundior*.

שָׁקַף proprie *prominuit, exftitit, protendit* fiue *exferuit fe*, coll. Num. 21, 20. 1 Sam. 13, 18. et rad. Arab. (quae fenfum habet *longitudinis procuruatae*, obferuante SCHVLTENSIO in *Commentar.* ad Prou. 7, 6.) hinc *profpectauit*. Sed in Kal non occurrit. Niph. praet. foem. נִשְׁקְפָה *protendit fe, profpectauit*, Iud. 5, 28. 2 Sam. 6, 16. Ier. 6, 1. נִשְׁקַפְתִּי *profpectaui*, Prou. 7, 6. Part. נִשְׁקָף *protenfus, exporrectus, exfertus: profpectans*, Num. 23, 28. 1 Sam. 13, 18. Pf. 85, 12. cum ה Paragog. נִשְׁקָפָה Num. 21, 20. vt Ier. 48, 19. fed foem. נִשְׁקָפָה *profpectans, promicans*, Cant. 6, 10.

שְׁקֻפִים m. *protenfio, proiectura, prominentia fuper feneftris* aut *ianua*. Pl. שְׁקֻפִים *proiecturae*, 1 Reg. 6, 4. c. 7, 4.

שֶׁקֶף m. id. 1 Reg. 7, 5.

מַשְׁקוֹף m. *locus* vel *pars aedificii, vbi eft proiectura*: vulgo *fuperliminare*, fupra ianuam *protenfum* et *exfertum*, Exod. 12, 7. 22. 23.

שָׁקַץ *abominabilis fuit*, in Kal inufit. Pih. שִׁקֵּץ *abominabilem fecit*, it. *abominabilem habuit, abominatus, deteftatus eft*, Pf. 22, 25. Infin. שַׁקֵּץ *deteftando*, Deut. 7, 26. Fut. תְּשַׁקֵּץ cum Affixo et Nun Epenthet. תְּשַׁקְּצֶנּוּ *deteftaberis, detefteris illud*, ibid. plur. תְּשַׁקְּצוּ *abominabiles reddatis*, Leuit. 11, 43. c. 20, 25. it. *deteftabimini, deteftemini*, Leuit. 11, 13. in paufa תְּשַׁקֵּצוּ Leuit. 11, 11.

שֶׁקֶץ m. *res abominabilis et detestabilis*, Leuit. 7, 21. c. 11, 10. 13. Ies. 66, 17. Ezech. 8, 10. etc.

שִׁקּוּץ (Verbale ex Pih.) m. *abominatio, detestatio*, metonymice eius *Obiectum*, Dan. 11, 31. c. 12. 11. et שִׁקֻּץ 1 Reg. 11, 5. 7. 2 Reg. 3, 13. Pl. שִׁקּוּצִים *abominationes: res abominandae*, Hos. 9, 10. Dan. 9, 27. 2 Chron. 15, 8. et שִׁקֻּצִים 2 Reg. 23, 24. Nah. 3, 6. in regim. שִׁקּוּצֵי Ezech. 20, 7. 8. cum Affixo שִׁקּוּצַיִךְ *abominationes tuae*, Ier. 4, 1. Ezech. 5, 11.

שקק *discurrit, discursauit, vagatus est*. Part. praes. שׁוֹקֵק *discursans, vagans*, Prou. 28, 15. Ies. 33, 4. Aliud vid. in rad. שוק. Fut. יָשֹׁקּוּ *discursabunt*, Ioël. 2, 9. Hithpah. fut. pl. cum Nun parag. יִשְׁתַּקְשְׁקוּן (pro יִתְשַׁקְשְׁקוּן) *continuo discursant*, (Germani dicunt ſich zerlauffen, phrasi sensus *reciproci*,) Nah. 2, 5.

מֶשֶׁק m. Gen. 15, 2. quod vulgo huc referunt, vid. sub rad. משק.

מַשָּׁק (more Chald. secunda radicali deficiente in prima compensata,) m. *discursitatio, vagatio*, in regim. מַשַּׁק Ies. 33, 4.

שָׁקַר *mentitus est*. Fut. תִּשְׁקֹר *mentieris*, Gen. 21, 23. Pih. שִׁקֵּר *frequenter mentitus est, mendaciter, fallaciter egit*. Praet. שִׁקַּרְנוּ *fallaciter egimus*, Ps. 44, 18. Fut. אֲשַׁקֵּר *mendaciter agam*, Ps. 89, 34. יְשַׁקֵּר *mendaciter aget* vel *agit*, 1 Sam. 15, 29. pl. in pausa יְשַׁקֵּרוּ *mendaciter agent*, Ies. 63, 8.

שֶׁקֶר m. *mendacium, fraus, dolus*, Exod. 23, 7. Deut. 19, 18. Sam. 18, 13. 1 Reg. 22, 22. 23. Ps. 27, 12. etc. לַשָּׁקֶר *per mendacium*, i.e. *mendaciter, falso*, Leuit. 5, 24. c. 19, 12. Deut. 5, 11. Ier. 5, 2. Zach. 5, 4. Malach. 3, 5. it. *frustra*, 1 Sam. 25, 21. בַּשֶּׁקֶר et בְּשֶׁקֶר *cum mendacio, mendaciter, falso*, Ier. 3, 10. c. 5, 31. c. 20, 6. c. 29, 9. et sine Praefixis, שֶׁקֶר *falso, minime*, 2 Reg. 9, 12. Ier. 37, 14. *sine causa, immerito*, Ps. 35, 19. Ps. 38, 20. Ps. 69, 5. Ps. 119, 78. 86. Ezech. 13, 22. Pl. שְׁקָרִים *mendacia*, Ps. 101, 7. Prou. 12, 17. c. 19, 5. 9. cum Affixo שִׁקְרֵיהֶם *mendacia sua*, Ier. 23, 31.

שָׂקַר in Kal inusit. Pih. שִׂקֵּר id. quod Chald. et Syr. סקר, alias סר, *fucauit, colore infecit:* vnde part. pl. foem. מְשַׂקְּרוֹת *fucantes*, Ies. 3, 16.

שֹׁר *vmbilicus*, vid. sub rad. שרר.

שַׂר *princeps*, et foem. שָׂרָה, vid. sub rad. שור.

שׂרה id. vid. sub seq. rad. שׂרה.

שרא Chald. vid. sub rad. Hebr. שרה.

שָׁרָב m. *exsiccatio, aestus, sitis*, Ies. 49, 10. metonymice ex-

siccatum, combustum, Ies. 35, 7. à rad. שׁרב Chald. *arsit, combustum est*, Syr. *aruit*, Arab. *sitiit*. Conuenit cum צרב et חרב. Quidam cum שָׁרָב Iesaiae, conferunt Arab. *Serabon* speciem aquae, meridiano tempore in arenosis campis apparentem, ex repercussione lucis solaris, cuius etiam CVRTIVS L. VII. c. 5. et MOHAMMEDES in *Corano* Sur. 24, 39. meminerunt. Conf. GOLII *Adagia Arab.* p. 93. et *Notas* ad ALFRAGANVM p. 111. ZORNII *Biblioth. Antiquar.* p. 207. 208. Celeb. C. B. MICHAELIS *Naturalia quaedam et Artificialia ex Corano illustrata* §. 10. b. SCHVLTENSII *Animaduers.* ad Ies. 35, 7. et RADZIVILII *Itinerar.* Orient. p. 151.

שַׁרְבִיט m. *sceptrum*, Esth. 4, 11. c. 5, 2. c. 8, 4. ab *extensione* dictum, vt שֵׁבֶט, à rad. Chald. quadrilittera שַׁרְבֵּט *extendit*, quae composita est ex 2 synonymis שרב et שבט Syr. *extendit*. Scribitur sine Dagesch *Leni*: quia proxime ex lingua Persica assumtum fuit, Persae autem Dagesch *Leni* carent, coll. similibus Persicis, de quibus vid. *Onomast. V. T.* p. 584. Vel status *absolutus* ponendus est שַׁרְבִּיט, vnde deinde in regim. שַׁרְבִיט.

שָׂרַג *implicuit, intricauit*, in Kal inusit. Conuenit cum שָׂרַךְ. Pyh. fut. pl. in pausa יְשֹׂרָגוּ *implicantur*, Hiob. 40, 17. Hithpah. fut. pl. יִשְׂתָּרְגוּ (pro יִתְשָׂרְגוּ) *implicant se, intricant se*, Thren. 1, 14.

שָׂרִיג (Formae dagessandae;) m. idem quod Arab. شرج *palmes vitis*, sic dictus, quia habet capreolos *valde implicatos*. Plur. שָׂרִיגִים *palmites*, Gen. 40, 10. 12. cum Affixo שָׂרִיגֶיהָ *palmites eius*, Ioel. 1, 7.

שָׂרַד *superfuit*, Arab. سرد *suit, consuit, contexuit*. Praet. pl. שָׂרְדוּ *superfuerunt*, Ios. 10, 20.

שָׂרִיד *superstes, residuus, reliquus*, Num. 21, 35. Deut. 2, 34. Ios. 8, 22. Iud. 5, 13. 2 Reg. 10, 11. Pl. שְׂרִידִים *residui*, Ios. 10, 20. Ioel. 2, 2. in regim. שְׂרִידֵי Ier. 31, 2. cum Affixo שְׂרִידָיו *residui eius*, Hiob. 27, 15. Obad. 1, 14.

שְׂרָד m. *textura*: vnde *vestes texturae*, i. e. *textae*, Exod. 31, 10. c. 35, 18. c. 39, 1. 41. Aliis בִּגְדֵי שְׂרָד sunt *tapetes*, vt Chald. סְרָדִין, quibus vasa sacra tecta fuerint, coll. Num. 4, 5. seq. quomodo שְׂרָד deriuari posset à rad. Syr. transposit. סדר *strauit mensam*.

שֶׂרֶד m. in genere *filum*, quo *suitur* et *consuitur*, spec. *filum menso-*

tensorium: amussis, Ies. 44, 13. Quibusdam est rubrica, quod defendit BOCHARTVS in Hieroz. P. II. p. 696. seq.

שַׁרְשְׁרָה catena, vid. infra sub rad. שרש.

שָׁרָה soluit, aperuit, Arab. شرا micuit, coruscauit; Chald. diuersatus, commoratus est, habitauit. Fut. אֶשְׁרֶה, vnde cum Vau Conuers. per Apocopen וָאֵשֵׁר et commoratus sum, consedi, habitaui, sec. Kethibh Ezech. 3, 15. vbi Kri habet וָאֵשֵׁב, eodem sensu. יִשְׁרֵהוּ soluit, quo referri potest יִשְׁרֵהוּ soluit i. e. libere ire facit illud, scil. tonitru vel vocem suam, Hiob. 37, 3. vid. quoque יָשַׁר sub rad. ישר. Piel שֵׁרָה soluit, liberum fecit. Praet. cum Affixo שֵׁרִיתִךָ solui, liberum feci te, sec. Kri Ier. 15, 11. sed Kethibh habet שֵׁרוּתְךָ solutio, liberatio tua, scil. erit, à שרות solutio, alias inusit.

שְׁרָא Chald. id. vnde Part. Pehil שְׁרֵא solutus, pl. שְׁרַיִן soluti, Dan. 3, 25. infin. מִשְׁרֵא soluere, Dan. 5, 16. Pahel part. praes. מְשָׁרֵא soluens, Dan. 5, 12. Ithpahal part. plur. מִשְׁתָּרַיִן (pro מִתְשָׁרַיִן) solutae, dissolutae, Dan. 5, 6. Metaphorice significat 1) diuersatus, hospitatus, commoratus est, habitauit, vt Graec. καταλύω, desumta phrasi ab iis, qui in hospitium diuertentes, sarcinas suas et iumenta soluere solent. Hinc Part. Pehil שְׁרֵא commorans, habitans, (proprie solutus,) Dan. 2, 22. 2) incepit; sicut Hebr. פתח est soluere siue aperire et incipere; conf. et חלל. Inde Pahel praet. pl. שָׁרִיו inceperunt, Esr. 5, 2.

שָׂרוֹן (pro יָשָׁרוֹן) pertinet ad Nomina Propr. vid. Onomast. V. T. p. 349.

שִׁרְיָה f. lorica, à splendore, Hiob. 41, 18. Armorum splendor veteribus admodum affectabatur. Conf. FEITHII Antiquit. Homer. L. IV. c. 10. §. 4. BOCHARTVS aliique spiculum intelligunt, Arab. سرية; sed vid. COCCEIVS in Lexico.

שִׁרְיָן (cum terminatione augmentatiua,) m. lorica eximia, 1 Reg. 22, 34. 2 Chron. 18, 33. Ies. 59, 17.

שִׁרְיוֹן (cum simili terminatione,) m. id. 1 Sam. 17, 5. 38. pl. m. שִׁרְיֹנִים loricae, Neh. 4, 10. pl. foem. שִׁרְיֹנוֹת id. 2 Chron. 26, 14. Pro שִׁרְיוֹן quoque scribitur סִרְיֹן, vnde cum Affixo סִרְיֹנֵי lorica mea, Ier. 51, 3. pl. סִרְיֹנוֹת Ier. 46, 4. fortassis ex dialecto Ephraimitarum, coll. Iud. 12, 6.

מִשְׁרָה f. id, in quo aliquid solutum et maceratum est, vnde in regim. מִשְׁרַת עֲנָבִים id, in quo maceratae sunt uvae, Num. 6, 3. Orien-

Orientalium *Arab sorbet* intelligit F. M. LVFFT in *Illustrat. Bibl. ex Itinerar.* p. 83.

שָׂרָה *principatum tenuit*, Hos. 12, 3. Praet. שָׂרִיתָ *principatum tenuisti*, Gen. 32, 25.

שַׂר m. *princeps*, Exod. 2, 14. 2 Sam. 3, 38. 1 Chron. 27, 8. Potest tamen etiam referri ad rad. שׂרר.

שַׂר m. id. vnde in regim. שַׂר Gen. 21, 22. 32. Ios. 5, 14. 15. 1 Sam. 12, 9. 2 Sam. 2, 8. etc. quod tamen et ipsum ad rad. שׂרר referre licet. Aliud שַׂר ex Forma Quiescentium media radicali, vnde pl. שָׂרִים et foem. שָׂרָה, vid. sub rad. שׂור.

שָׂרַט *cecidit, incidit, lacerauit, lancinauit*. Infin. absol. שָׂרוֹט *lacerando, lancinando*, Zach. 12, 3. Fut. pl. יִשְׂרְטוּ *incident*, Leuit. 21, 5. Niph. fut. pl. in pausa יִשָּׂרֵטוּ *lacerabuntur*, *lancinabuntur*, Zach. 12, 3.

שֶׂרֶט m. *caesura, incisura*, Leuit. 19, 28.

שָׂרֶטֶת (Formae dagessandae,) f. id. Leuit. 21, 5.

שָׂרַךְ *implicuit, intricauit*, Chald. סְרַךְ *peruertit*, *inuertit*. Pih. part. foem. מְשָׂרֶכֶת *implicans, intricans*, *inuertens*, *peruertens*, Ier. 2, 23. coll. c. 3, 21.

שְׂרוֹךְ m. *corrigia:* quia *implicari* solet, Gen. 14, 23. Ies. 5, 27.

שְׂרֵמָה f. Ier. 31, 40. vid. supra in שְׁדֵמָה.

שָׂרַע *extendit, exporrexit:* quam *extensionis* significationem pluribus ex Arab. vindicauit ALB. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Ies. 28, 20. Part. Pahul שָׂרוּעַ *extensus, protensus*, (vt Syr. סְרִיעַ,) i. e. *praelongus*, *qui est membris iusto longioribus*, Leuit. 21, 18. c. 22, 23. Hithpah. infin. הִשְׂתָּרֵעַ (pro הִתְשָׂרֵעַ) *se extendere*, Ies. 28, 20. coll. rad. cognata סרח Amos. 6, 4.

שַׂרְעַף m. *cogitatio sollicita*, *multiplex animi diuisio*, eiusdem originis cum סַרְעַפָּה, quod vid. et conf. suo loco סְעִיף. Plur. שַׂרְעַפִּים, cum Affixo שַׂרְעַפַּי *cogitationes meae*, Ps. 94, 19. Ps. 139, 23.

שָׂרַף *vssit, combussit, exussit, adussit, coxit*. Praet. foem. שָׂרְפָה, vnde cum Affixo שְׂרָפָתַם *combussit eos*, Ies. 47, 12. Part. praes. שׂרֵף *comburens*, Leuit. 16, 28. Num. 19, 8. pl. שֹׂרְפִים *comburentes*, Num. 17, 4. 2 Reg. 17, 31. Pahul foem. שְׂרוּפָה *combusta*, 1 Sam. 30, 3. et שְׂרֻפָה Ps. 80, 17. pl. שְׂרוּפוֹת *combustae*, Neh. 3, 34. et שְׂרֻפוֹת Ies. 1, 7. Infin. absol. שָׂרוֹף *comburendo*, 2 Sam. 23, 7. infin. constr. שְׂרֹף *comburere*, Ier. 7, 31. c. 36, 25. 27. cum Affixo

שׂרפו

שָׂרְפָם τὸ *comburere eius*, Amos. 2, 1. it. *comburere eum*, Iud. 9, 52.
Fut. cum Vau Conuers. וָאֶשְׂרֹף *et combussi*, Deut. 9, 21. תִּשְׂרֹף
combures, *comburas*, Exod. 29, 14. Ios. 11, 6. יִשְׂרֹף *comburet*, *comburit*, *comburat*, Num. 19, 5. Ps. 46, 10. pl. נִשְׂרֹף *comburemus*, *comburamus*, Iud. 12, 1. c. 14, 15. cum ה Parag. נִשְׂרְפָה *vramus*, *coquamus*, Gen. 11, 3. תִּשְׂרֹפוּ (in pausa) *combureti*s, *comburatis*, Exod. 12, 10. Leuit. 8, 32. cum Nun Paragog. תִּשְׂרְפוּן Deut. 7, 5. 25. c. 12, 3. Niph. fut. יִשָּׂרֵף *comburetur*, *comburatur*, Leuit. 4, 12. Ios. 7, 15. foem. תִּשָּׂרֵף id. Gen. 38, 24. Leuit. 6, 23. pl. יִשָּׂרְפוּ *comburentur*, 2 Sam. 23, 7. Mich. 1, 7. foem. תִּשָּׂרַפְנָה id. Prou. 6, 27. Pyh. praet. שֹׂרַף *combustus est*, Leuit. 10, 17.

שָׂרָף m. *prester*, *causon*, BOCHARTO *hydrus*, qui aestate fit *chersydrus*, morsu suo *adurens*, quicquid attingit; (sicut Graec. πρηστὴρ est à πρήθω, et καύσων à καίω,) Num. 21, 9. Deut. 8, 15. Ies. 5, 2. c. 30, 6. Pl. שְׂרָפִים *presteres*, *chersydri*, Num. 21, 7.

שָׂרָף m. vnde pl. שְׂרָפִים Ies. 6, 2. 6. genus *angelorum*, *Seraphim*, q. d. *ardentes*, conf. Ps. 104, 4.

שְׂרֵפָה f. *vstio*, *combustio*, *adustio*, *crematio*, *coctio*, Gen. 11, 3. Leuit. 10, 6. Num. 17, 2. Deut. 29, 23. Ies. 9, 4. Amos. 4, 11. etc. in regim. שְׂרֵפַת Num. 19, 6. 17. 2 Chron. 21, 19.

מִשְׂרָפוֹת vel מִשְׂרְפוֹת f. pl. in regim. מִשְׂרְפוֹת *vstiones*, *cremationes*, *coctiones*: vt *calcis*, Ies. 33, 12. *aromatum*, Ier. 34, 5. *salis*, vt intelligunt Ios. 11, 8. c. 13, 6. *vstrinas* ibi vertit MASIVS, q. d. *loca coctionum*.

שָׁרַץ *se mouit*, *repsit*, *scatuit*, *abunde produxit*, (Aethiop. ሠረጸ: *propullulauit*, German. wimmeln,) nunc *transitiue*, nunc *intransitiue* sumitur. Praet. pl. שָׁרְצוּ *abunde produxerunt*, Gen. 1, 21. Part. praes. שֹׁרֵץ *repens*, Gen. 7, 21. Leuit. 11, 29. 41-43. foem. שֹׁרֶצֶת id. Leuit. 11, 46. Imp. pl. שִׁרְצוּ *abunde producite*, Gen. 9, 7. Fut. יִשְׁרֹץ *repit*, Ezech. 47, 9. pl. יִשְׁרְצוּ *abunde producant*, Gen. 1, 20.

שֶׁרֶץ m. *reptile*, et collectiue, *reptilia*, Gen. 1, 20. c. 7, 21. c. 11, 31. 41-44. Leuit. 5, 2. etc.

שָׁרַק *sibilauit*: quomodo vel absolute vel cum ל construitur, it. *exsibilauit*, (Graec. σαρκάζειν,) quomodo cum עַל coniungitur. Praet. pl. שָׁרְקוּ *sibilarunt*, *exsibilarunt*, Thren. 2, 15. 16. Ezech. 27, 36. Fut. cum ה Parag. אֶשְׁרְקָה *sibilabo*, Zach. 10, 8. יִשְׁרֹק *sibilabit*, *exsibilabit*, Ies. 7, 18. Zeph. 2, 15. Hiob. 27, 23.

שְׁרֵקָה

שְׁרֵקָה f. *sibilus*, it. *exsibilatio*, Ier. 19, 8. c. 25, 9. 18. c. 29, 18. c. 51, 37. Mich. 6, 16. 2 Chron. 29, 8.

שְׁרִיקוֹת f. pl. *sibili*, Iud. 5, 16. *exsibilationes*, sec. Kri Ier. 18, 16. sed Kethibh habet שרוקות vel שְׁרוּקוֹת, aliâ Formâ.

מַשְׁרֹקִית f. Chald. *fistula*, *qua sibilatur*, emphat. מַשְׁרוֹקִיתָא Dan. 3, 5. 7. 10. 15.

שָׂרַק, cui BOCHARTVS et MAIVS tribuunt notionem *flauedinis*, malim ego conferre cum Syr. מסרקותא *caesietas*, *color caesius*, et זרקא *coeruleus*, Arab. זרק *glaucus*, *coeruleus fuit*, etc. Inde sunt

שֹׂרֵק m. *vitis praestantioris* genus, Ies. 5, 2. Ier. 2, 21. BOCHARTO, MAIO aliisque à *flauedine*: quomodo ἀμπέλους χλωρέας dixit ANACREON. Sed videtur potius intelligi *vitis uuarum coerulearum ferax*, quae vinum *rubrum* fundunt: Vinum enim *rubrum* habebatur praestantius; conf. MAII F. *Obseruat. S.* L. III. p. 18. seq. et ZORNII *Opusc. S.* T. II. p. 16.

שֹׂרֵקָה f. id. Gen. 49, 11.

שָׂרֹק m. BOCHARTO aliisque *giluus*; mihi potius *glaucus*, *caesius*, vnde pl. שְׂרֻקִּים de *equis glaucis* siue *caesiis*, Zach. 1, 8. (quos praestantissimos esse, iudicat SCALIGER ad ARISTOTELIS L. II. de *Histor. animal. Apotelesm.* 130. κυανοχαίτας eos vocat HOMERVS *Iliad.* XX. 224. κυανότριχας ORPHEVS in *Argonaut.*) it. de *vitibus*, *coerulearum uuarum feracibus*, cum Affixo שְׂרוּקֶּיהָ (pro שְׂרֻקֶּיהָ) *vites eius*, Ies. 16, 8.

שְׂרִיקוֹת f. pl. *lina bene pexa*, Ies. 19, 9. ex significatione radicis Chald. et Syr. סרק *pexuit*. Conf. BRAVNIVS de *Vest. sacerdot. Hebr.* L. I. c. 8. §. 119. 120.

שָׁרַר Syr. *firmus fuit* vel *factus est*, *confirmatus est*, in Pah. *firmum fecit*, *confirmauit*, *stabiliuit*, vnde Chald. שְׁרִיר *firmum*, *stabile*, et שְׁרִירוּתָא *firmitas*. Arab. autem שרר significat *malum esse*, *malum facere*, *aduersari*. Inde est Hebr. Part. praes. שֹׁרֵר *aduersarius*, *inimicus*, *alteri male faciens*, (alias צֹרֵר,) in pl. שֹׁרְרִים *aduersarii*, cum Affixo שֹׁרְרָי *aduersarii mei*, Ps. 8, 9. Ps. 27, 11. Ps. 54, 7. Ps. 56, 3. Ps. 59, 11.

שֹׁרֶר m. *vmbilicus*, sic dictus, quod eo mediante infans ventri *catenula* quadam ad placentam vterinam *firmetur*. Cum Affixo שָׁרְרֵךְ *vmbilicus tuus*, Cant. 7, 3. Eius *Defectiuum* est

שֹׁר m. id. vnde cum Affixis et Dagesch Forti insolito שָׁרֶּךָ (in pausa,) *vmbilicus tuus*, Prou. 3, 8. f. שָׁרֵּךְ id. Ezech. 16, 4.

שְׁרִירִים pl. m. *nerui*, à *firmitate*, quam corpori praestant. In regim. שְׁרִירֵי Hiob. 40, 16. Conueniunt Aethiop. ሥርው: *nerus*, et שְׁרִין Talmud. Syr. et Arab. *arteria*.

שְׁרִירוּת f. *malitia*, *prauitas*, Deut. 29, 19. Ier. 3, 17. c. 7, 24. 9, 13. c. 11, 8. Ps. 81, 13. etc.

שׁוֹר m. (Forma petita à שׁוּר,) 1) *aduersarius*, pl. שׁוֹרִים, cum Affixo שׁוֹרַי *aduersarii mei*, Ps. 92, 12. 2) *murus*, à *firmitate*, Gen. 49, 22. (vbi tamen HACKMANNVS in *Praecidan. S.* p. 59. sepem *edamentum vitis* intelligit,) 2 Sam. 22, 30. Ps. 18, 30. Pl. foem. שׁוּרֹת *muri*, cum Affixo שׁוּרֹתָם *muri eorum*, Hiob. 24, 11. sed SCHVLTENS h. l. *lapidum strues* siue *series vitium pergulatas* exponit, qualis *strues* etiam Arab. سورة dicitur.

שׁוּר m. Chald. *murus*, pl. שׁוּרִין *muri*, emphat. שׁוּרַיָּא Esr. 4, 13. et sec. Kri v. 12. (vbi Kethibh habet שׁוּרֵי, ad Formam Hebr. זְבוּל חוֹר etc.) et cum ה, שׁוּרַיָּה Esr. 4, 16.

שׁוֹר m. (Forma similiter petita à שׁוּר,) *taurus*, *bos*, Gen. 32, 5. Exod. 21, 28. 29. Leuit. 7, 23. Num. 18, 17. Deut. 14, 4. Ios. 6, 21. etc. a *firmitate* et *robore* membrorum: vnde *tauri* אַבִּירִים Ps. 22, 13. Ps. 50, 13. Ps. 68, 31. conf. כֹּחַ de *boue* Prou. 14, 4. *fortes tauros* dixerunt VIRGILIVS et OVIDIVS, *validum bouem* TIBVLLVS, ταῦρον βριαρὸν ORPHEVS, etc. Etiam de *vacca* vulgo dictum putatur Hiob. 21, 10. sed Verba *masc.* עִבַּר et יְגָעִיל potius de *tauro* agi suadent; vid. in rad. געל et עבר. Cum Affixo שׁוֹרְךָ *bos tuus*, Iud. 12, 29. Deut. 5, 14. in pausa שׁוֹרֶךָ Deut. 15, 19. pl. שְׁוָרִים *boues*, Hos. 12, 12.

שָׁרָה f. *murus*, vt שׁוּר. Pl. שָׁרוֹת *muri*, SCHVLTENSIO *series vitium pergulatae*, HACKMANNO *ordines vitium*. Cum Affixo שָׁרוֹתֶיהָ *muri eius*, Ier. 5, 10.

שֵׁרָה f. *catena*, *catenula*, qua aliquid *firmatur*, siue à *firmitate*. Pl. שֵׁרוֹת *catenae*, *catenulae*, i. e. *armillae*, Ies. 3, 19. Sed quia Chald. שֵׁיר et Arab. سوار *armilla*, radicem media littera quiescentem prodit, ideo Celeb. SCHROEDERVS de *Vestitu mulierum Hebr.* c. 5. שֵׁרָה deriuat ab Arab. سار, quod proprie sit *nectere* et *struere*, et hinc *aedificare*.

שַׁרְשְׁרָה (geminatis radicalibus,) f. *catena*, *continuis ligaturis firmiter cohaerentibus* constans. Pl. שַׁרְשְׁרוֹת *catenae*, Exod. 28, 14. c. 39, 15. 1 Reg. 7, 17. 2 Chron. 3, 5. 16. Pro eo, altero ר exuto, dicitur

שַׁרְשָׁה f. in pl. שַׁרְשׁוֹת *catenae*, in regim. שַׁרְשׁוֹת Exod. 28, Idem factum videtur in

שֹׁרֶשׁ (pro שרשר, sicut in *Propriis* יָדָע siue יְדַע 1 Chro 2, 6. pro יְדִיעַ 1 Reg. 5, 11. חַסְרָה 2 Chron. 34, 22. pro חַרְחַס 2 Re 22, 14. פִּסְפָּה pro פַּסְפְּסָה 1 Chron. 7, 38. *Golgotha* pro *Golgoltha*, et conf. de eiusmodi litterarum similium omissione *Arcan. Form* p. 217. et *Onomast. V. T.* p. 134.) m. *radix*, q. d. *firmatio arboris multiplex* siue *in diuersas extremitates exiens*, Deut. 29, 18 2 Reg. 19, 30. Ies. 11, 10. Prou. 12, 3. 12. Hiob. 19, 28. etc. Metaphorice denotat *infimum rei*: vt *maris* Hiob. 36, 30. Cum Affixo שָׁרְשָׁם *radix eorum*, Iud. 5, 14. Ies. 5, 24. pl. שָׁרָשִׁים *radices*, vnde in regim. שָׁרְשֵׁי Hiob. 13, 27. c. 36, 30. Aliud est

שֹׁרֶשׁ (pro שֹׁרֶשׁ vel שֹׁרְשׁ, et hoc pro שׁרשׁר, Dagesch Forti per (ֻ) compensato, vel ad Formam קֹדֶשׁ, quod vid.) m. id. vnde pl. שָׁרָשִׁים *radices*, cum Affixis שָׁרָשָׁיו *radices eius* vel *suae*, Hiob. 8, 17. c. 18, 16. Ier. 17, 8. Ezech. 17, 6. Hos. 14, 6. Amos. 2, 9. שָׁרָשֶׁיהָ id. Ps. 80, 10. Ezech. 17, 7. 8. Dan. 11, 7. Inde formatum est Verbum *Denominatiuum* in Pihel, Pohel et Hiph.

שֵׁרֵשׁ praet. Pih. *eradicauit*, cum Affixo et Vau Conuers. וְשֵׁרֶשְׁךָ *et eradicabit te*, Ps. 52, 7. Fut. תְּשָׁרֵשׁ *eradicabit*, Hiob. 31, 12. Sed

שֹׁרֵשׁ praet. Pohel, *radicauit*, *radices egit*, (alio respectu à Nomine formatum,) Ies. 40, 24. et cum (ָ), שֹׁרָשׁ, vnde pl. in pausa שֹׁרָשׁוּ *radices egerunt*, Ier. 12, 2.

הִשְׁרִישׁ Hiph. *radicare fecit*, et intransit. *radices egit*. Part. מַשְׁרִישׁ *radicans*, *radices agens*, Hiob. 5, 3. Fut. cum Vau Conuers. וַתַּשְׁרֵשׁ *et radicare fecisti*, Ps. 80, 10. יַשְׁרֵשׁ *radicabit*, *radices aget*, Ies. 27, 6.

שֹׁרֶשׁ m. Chald. *radix*, in pl. שָׁרְשִׁין, vnde cum Affixo שָׁרְשׁוֹהִי *radices eius*, Dan. 4, 12. 20. 23.

שְׁרֹשִׁי vel שְׁרֹשׁוּ f. Chald. *eradicatio*, per Apocopen שְׁרֹשִׁי seq. Kri, sed Kethibh habet שרשו, Esr. 7, 26.

שָׂרַר *principatum tenuit*, vt שור et שרה. Part. praes. שֹׂר *principatum tenens*, Esth. 1, 22. Hithpah. infin. הִשְׂתָּרֵר (pro הִתְשָׂרֵר) *principem se faciendo*, *principatum sibi sumendo*, Num. 16, 13. Fut. תִּשְׂתָּרֵר *principem te facis*; *principatum tibi sumis*, ibid.

שַׂר *princeps*, vid. supra sub rad. שרה.

שָׁרַת in Kal inusit. Pih. שֵׁרֵת *ministrauit*. Praet. pl. cum Vau Conuers.

[C]onium. יְשָׁרְתוּ et ministrabunt, ministrent, Num. 3, 6. Part. מְשָׁרֵת ministrans, et substantiue, minister, Num. 11, 28. Ios. 1, 1. Sam. 2, 11. 18. cum Affixo מְשָׁרְתוֹ minister eius, Exod. 24, 13. Sam. 13, 17. pl. מְשָׁרְתִים ministrantes, ministri, 1 Chron. 6, 17. [E]sr. 8, 17. in regim. מְשָׁרְתֵי Ies. 61, 6. Ier. 33, 32. cum Affixo מְשָׁרְתָיו [m]inistri eius vel sui, 1 Reg. 10, 5. Ps. 103, 21. foem. מְשָׁרַת (per [s]yncopen pro מְשָׁרֶתֶת) ministrans, 1 Reg. 1, 15. Infin. שָׁרֵת mini[s]trare, Exod. 25, 43. Deut. 18, 5. et retracto tono, שָׁרֶת Deut. 17, 2. cum Affixo שָׁרְתוֹ ministrare illi, Deut. 10, 8. Ies. 56, 6. Fut. יְשָׁרֵת, cum Vau Conuers. וַיְשָׁרֶת et ministrauit, Gen. 39, 4. c. 40, 4. pl. יְשָׁרְתוּ ministrabunt, Num. 3, 31. 2 Reg. 25, 14. cum Af[f]ixo יְשָׁרְתוּךָ ministrabunt tibi, Num. 18, 12. cum Affixo foem. [i]ntercedente Nun Epenthet. vel Paragog. et retracto tono, יְשָׁרְתוּנֶךְ id. Ies. 60, 7. 10.

שָׁרֵת m. ministerium, Num. 4, 12. 2 Chron. 24, 14.

שְׁרִית pro שְׁאֵרִית vid. sub rad. שׁאר.

שָׁרַת radix inusit. quae notionem frigendi habuisse colligi[t]ur tum ex Nomine Deriuato, tum ex cognatis Lat. *sartago*, et [G]erman. transpos. Rost, rösten. Inde est

מַשְׂרֵת m. *sartago*, Chald. מַסְרֵת, 2 Sam. 17, 9.

שֵׁשׁ *byssus*, vid. sub rad. שׁושׁ. Aliud est

שֵׁשׁ masc. (saltem terminatione,) *Numerale Cardinale, sex*, [G]en. 7, 6. 11. Exod. 14, 7. Leuit. 24, 6. Deut. 15, 12. 19. Ios. 15, 41. etc. [i]t. *sextus*, Gen. 8, 13. 1 Reg. 16, 8. 2 Reg. 18, 10. 2 Chron. 16, 1. [D]ici videtur, per Aphaeresin vel Formarum *Imperfectarum* alter[n]ationem, pro נָשֵׁשׁ, à rad. נשׁשׁ Syr. *infirmus, debilis fuit* vel [f]actus est, debilitatus est; vel ab Arab. شسّ *tenuis, macer,* [g]racilis fuit, vnde شاسّ *tenuis*, mutato altero ש in س, sicut [i]n شمس *sol*, ab Hebr. שֶׁמֶשׁ. In numerando enim ad digitos [n]umerus *senarius* incidit in digitum alterius manus *minimum*, [q]ui est digitorum *infirmissimus* et *gracillimus*: vnde pro קֹטֶן [d]igitus *minimus*, 1 Reg. 12, 10. Chaldaeus posuit חולשׁות *debili[t]as*. Foem. (saltem terminatione) שִׁשָּׁה *sex*, Gen. 30, 20. Exod. [2]5, 32. Num. 1, 21. Ios. 7, 5. Iud. 20, 15. etc. it. *sextus, a*, [1] Chron. 24, 14. c. 25, 23. 2 Chron. 29, 17. et alia terminatione [f]oem. שֵׁשֶׁת *sex*, Exod. 16, 26. Leuit. 23, 3. Num. 3, 34. Deut. [5], 13. Ios. 3, 6. 14. etc. Plur. שִׁשִּׁים *sexaginta*, Gen. 5, 15. c. 25,

 26.

26. Leuit. 27, 3. 7. Num. 7, 88. Deut. 3, 4. Ios. 13, 30. etc. Inde formatum est Verbum in Pihel

שִׁשָּׁה *sextauit*. Praet. cum Vau Conuers. et Affixo וְשִׁשֵּׁאתִיךָ (pro וְשִׁשִּׁיתִיךָ) *et sextabo te*, i. e. *sextam partem de te relinquam* vel *ad sextam partem redigam te*, Ezech. 39, 2. pl. וְשִׁשִּׁיתֶם *et sextabitis*, i. e. *sextam partem dabitis*, Ezech. 45, 13.

שִׁשִּׁי m. *Numerale Ordinale*, *sextus*, Gen. 1, 31. Exod. 16, 5. 22. 29. Num. 7, 42. Ios. 19, 32. 2 Sam. 3, 5. etc. Foem. שִׁשִּׁית *sexta*, Exod. 26, 9. Leuit. 25, 21. Ezech. 8, 1. et *substantiue*, (per Ellipsin Nominis חֲלָקָה,) *sexta pars*, Ezech. 4, 11. c. 45, 13. c. 46, 14.

שָׁשַׁר m. Ier. 22, 14. Ezech. 23, 14. vulgo *minium*, coll. Arab. אשור *rubicundus*, et שורה *rubedo*. Scriptio adeo et Forma vocis eius peregrinitatem prodit.

שֵׁת vid. infra sub rad. שתת, et aliud sub rad. שתה.

שֵׁת masc. (saltem terminatione,) Chald. *sex*, Dan. 3, 1. ab Hebr. שֵׁשׁ, mutato altero ש in ת, vt in aliis.

שֵׁת m. Chald. id. it. *sextus*, (vt Hebr. שֵׁשׁ,) Esr. 6, 15. Pl. שִׁתִּין *sexaginta*, Dan. 3, 1. c. 6, 1. Esr. 6, 3.

שָׁתָה *bibit*, *potauit*, *compotauit*, et hinc per Synecdochen, *conuiuatus est*, Esth. 7, 1. Praet. foem. שָׁתִית *bibisti*, Ies. 51, 17. pl. שָׁתִינוּ *bibimus*, Thren. 5, 4. Part. praes. שֹׁתֶה *bibens*, 1 Reg. 16, 9. Ies. 29, 8. pl. שֹׁתִים *bibentes*, 1 Sam. 30, 13. 1 Reg. 1, 25. in regim. שֹׁתֵי Ps. 69, 13. Ezech. 31, 14. 16. cum Affixo שֹׁתָיו *bibentes eum*, Ies. 24, 9. Foem. שֹׁתָה *bibens*, Hiob. 6, 4. Infin. absol. שָׁתֹה *bibendo*, 1 Sam. 1, 9. (vbi subintellige Verbum *Finitum* שָׁתוּ, coll. אַחֲרֵי cum similibus Praeteritis, vt Leuit. 25, 48. 1 Sam. 5, 9. etc.) Ies. 21, 5. Ier. 49, 12. et שָׁתוֹ Exod. 32, 6. Ies. 22, 13. it. שָׁתוֹת Ies. 22, 13. Infin. constr. שְׁתוֹת Gen. 24, 19. 22. Ier. 35, 8. 14. Imper. שְׁתֵה *bibe*, Gen. 24, 14. 18. 1 Reg. 18, 41. plur. שְׁתוּ *bibite*, 1 Reg. 18, 31. Cant. 5, 1. Fut. אֶשְׁתֶּה *bibam*, *bibo*, Gen. 24, 14. Ps. 50, 13. cum Vau Conuers. per Apocopen וָאֵשְׁתְּ *et bibi*, Gen. 24, 46. תִּשְׁתֶּה *bibes*, *bibas*, Deut. 11, 11. 1 Reg. 13, 9. per Apocopen תֵּשְׁתְּ Leuit. 10, 9. Iud. 13, 14. foem. תִּשְׁתִּי id. Iud. 13, 4. 7. Ezech. 23, 32. יִשְׁתֶּה *bibet*, *bibit*, *bibat*, Gen. 44, 5. Num. 6, 3. 20. cum Vau Conuers. וַיֵּשְׁתְּ *et bibit*, Gen. 9, 21. Iud. 15, 19. pl. יִשְׁתּוּ *bibent*, *bibant*, Gen. 32, 38. Ps. 75, 9. cum Nun Parag. et in pausa mutataque tertia radicali ה in Iod, יִשְׁתָּיוּן *bibebant*, Ps. 78, 44. foem. תִּשְׁתֶּינָה *bibunt*, Ezech. 34, 19. Niph. fut. יִשָּׁתֶה *bibitur*, Leuit. 11, 34.

שתי

שְׁתָה vel אִשְׁתָּא Chald. id. Part. praes. שָׁתֵה *bibens, potans*, Dan. 5, 1. pl. שָׁתַיִן *bibentes, potantes,* Dan. 5, 23. fut. pl. יִשְׁתּוֹן *bibent, bibant*, Dan. 5, 2. Aphel אִשְׁתִּי vel אִשְׁתִּי *bibit*, cum (.) sub א, ex Hebraismo: vnde praet. plur. אִשְׁתִּיו *biberunt, potarunt*, Dan. 5, 3. 4.

שֵׁת m. Num. 24, 27. ab HILLERO in *Onomast. S.* p. 65. 568. et in *Syntagm. Hermeneut.* p. 247. seq. *appellatiue* exponitur, *bibitio, potatio*: vt *filii potationis* sint Moabitae et Ammonitae, à Loto *inebriato progeniti*. Eius sententiam quoque sequitur STEPH. HATHVANVS in *Museo Heluet.* P. VIII. p. 575. seq. Sed vid. E. F. NEVBAVERI Differt. de *Varia indole Interpretum S. S.* p. 29. seq. Per *filios Seth* SAM. SEELANDIVS in *Biblioth. Brem. et Verd.* Vol. II. P. II. *Aegyptios* intelligit, à rege ipsorum *Seth, Sethos* siue *Sethosis* sic dictos.

שְׁתִי m. 1) *potatio, compotatio*, Eccles. 10, 17. 2) *stamen*, Graec. ἱστός, Leuit. 13, 48. 49. 51. 52. 53. 56-59. quod significationem habet à rad. Chald. et Syr. שתה vel אשתי *texuit*, Arab. أسنى *staminibus positis aptauit telam*. Vtraque et *bibendi* et *texendi* significatio ex *miscendi* notione generali orta esse potuit: quia *potius* plerumque ex *vino aqua mixto* constitit, *stamen* autem texendo cum subtegmine *miscetur*.

שְׁתִיָּה f. *potatio*, Esth. 1, 8.

מִשְׁתֶּה m. *bibitio, potatio, compotatio*, Eccles. 7, 2. Esth. 5, 6. c. 7, 7. 8. Dan. 1, 8. etc. metonymice *potus, qui bibitur*, Dan. 1, 10. Esr. 3, 7. synecdochice *conuiuium*, Gen. 19, 3. Iud. 14, 10. 1 Sam. 25, 36. 2 Sam. 3, 20. 1 Reg. 3, 15. Esth. 1, 3. 5. etc. In regim. מִשְׁתֵּה 1 Sam. 25, 36. Esth. 1, 9. pl. מִשְׁתִּים *potus, potiones*, cum Affixo מִשְׁתָּיו *potiones eius*, Dan. 1, 5. 8.

מִשְׁתֵּה m. Chald. id. emphat. מִשְׁתְּיָא, mutato ה in Iod, Dan. 5, 10.

שְׁתַּיִם vid. in שְׁנַיִם sub rad. שנה.

שָׁתַל *plantauit*. Praet. cum Vau Conuers. וְשָׁתַלְתִּי *et plantabo*, Ezech. 17, 22. Part. Pahul שָׁתוּל *plantatus, a*, Ps. 1, 3. Ier. 17, 8. plur. שְׁתוּלִים *plantati*, Ps. 92, 14. foem. שְׁתוּלָה *plantata*, Ezech. 17, 7. 8. Hos. 9, 13. Fut. אֶשְׁתֹּל, vnde cum Affixo et Nun Epenthet. אֶשְׁתֳּלֶנּוּ *plantabo eum*, Ezech. 17, 23.

שָׁתִיל m. *planta*, in pl. שְׁתִילִים *plantae*, in regim. שְׁתִילֵי Ps. 128, 3.

שָׁתַם *aperuit*, Chald. *perforauit*, et consequenter *aperuit*,

 coll.

coll. rad. חלל. Part. Pahul שְׁתוּם *apertus, reclusus*, in regim. שְׁתֻם Num. 24, 3. 15. Sed

שָׂתַם *occlusit, obstruxit, obturauit*, scribitur pro סתם, quod vid. suo loco.

שָׁתַן in Kal inusit. in Hiph. part. מַשְׁתִּין *mingens*, 1 Sam. 25, 22. 34. 1 Reg. 14, 10. c. 16, 13. c. 21, 21. 2 Reg. 9, 8. *Mingens ad parietem* vulgo de *cane* intelligitur, vel de *mare*, spec. *puero:* qua de re pluribus E. F. COBIVS in Dissert. de *Mingente in parietem*. Conuenit Pers. schaschîden *mingere*, et Aethiop. transpos. sat *urina*.

שָׁתַק *siluit, quieuit*. Fut. יִשְׁתֹּק *silet, sileat, quiescit, quiescat*, Prou. 26, 20. Ion. 1, 11. 12. pl. in pausa יִשְׁתֹּקוּ *silebant, quiescebant*, Ps. 107, 30.

שָׁתַר id. quod Arab. شتر, et Aethiop. ሰተረ: *scidit, amputauit*, it. *fidit*, prout ex Deriuatis colligitur. Inde est Niph. fut. plur. cum Vau Conuers. וַיִּשָּׁתְרוּ *et fissae sunt*, i. e. *exortae sunt, eruperunt*, 1 Sam. 5, 9. Verba enim *findendi* de *ortu* et *eruptione* rei vsurpantur; vid. suo loco בָּקַר, et conf. simile Niphal à בקע Gen. 7, 11. Ies. 35, 6. c. 58, 8. c. 59, 5. Sic bene SCHVLTENS in *Animaduers. Philol.* ad Prou. 3, 20. Vulgo tamen scriptum esse volunt pro וַיִּסָּתְרוּ, à סתר, vbi vid.

שָׁתַת id. quod שׁוּת *ponere*. Inde enim est Praet. pl. שַׁתּוּ *posuerunt*, Ps. 73, 9. et intransitiue, *positi sunt, ponuntur*, Ps. 49, 15. et Nomina

שְׁתוֹת m. *nates*, q. d. *positio*, German. das Gesäß: vnde plur. שְׁתוֹתִים, vel dual. שְׁתוֹתַיִם *nates*, cum Affixo שְׁתוֹתֵיהֶם *nates eorum*, 2 Sam. 10, 4.

שֵׁת m. id. (Arab. ست,) Ies. 20, 4.

ת

ת, vltima Alphabeti littera, quoties *seruilis* est, I) *ab initio Nominum Heemantica*, conuenit partim cum ת charactere Coniugationis *Hithpahel*, (vbi tamen insuper praemittitur ה, Praeformans mere *Verbalis*, conf. *Arcan. Form.* p. 524.) adeoque significationem habet *reciprocam;* partim vero cum *Heemanticis initialibus Iod* et *Aleph:* sicque sensum habet *Continuitatis*. II) *Ab initio Verborum, sola*, tam apud Hebraeos, quam apud Chaldaeos, *Praeformantem* facit *personae tertiae foem.* nec non *secundae vtriusque Generis Futurorum;* sed vna cum ה, characte-

...terem format Coniug. *Hithpah.* הִת, apud Chaldaeos autem cum singularum Coniugationum *passiu.* אִת. III) *In fine Nominum,* mere est indicium *Generis foemin.* si excipias Nomina in desinentia, quae fere *Statum Primitiui* sui simul indicare solent. IV) *In fine Verborum, Afformantem* constituit *personae secundae Praeteritorum,* in sing. quidem *sola, masc.* תָּ, *foem.* תְּ, plur. vna cum *Mem* et *Nun, masc.* תֶּם, *foem.* תֶּן, nec non *personae primae sing.* תִּי; apud Chaldaeos insuper *personae tertiae sing. foem. Praeteritorum.*

תָּא m. *thalamus, conclaue, procoeton,* 1 Reg. 14, 28. 2 Chron. ..., 11. Ezech. 40, 7. 12. à quibusdam refertur ad rad. תאה *determinauit;* ab aliis rectius deducitur ab Arab. ثوى *substitit, commoratus est, habitauit:* vnde et Chald. scribitur תְּוָא. Plur. תָּאִים *thalami,* Ezech. 40, 7. 16. in regim. תָּאֵי Ezech. 40, 10. cum Affixo תָּאָיו *thalami eius,* Ezech. 40, 21. 29. 33. 36. pl. foem. תָּאוֹת Ezech. ...o, 12.

תָּאַב *ardenter desiderauit* et *expetiuit.* Praet. תָּאַבְתִּי *expetii,* Ps. 119, 40. 174. Sed in Pih. part. מְתָאֵב *abominans,* Amos. 6, 8. ...x confusione cum radice cognata תעב: cuius rei plura exempla ...id. in *Arcano Formar.* p. 17. 18. Conf. quoque VRIEMOET ad ...*Dicta Class. V. T.* T. II. p. 321.

תַּאֲבָה f. *desiderium ardens,* Ps. 119, 20.

תָּאָה *determinauit, definiuit, designauit,* in Kal inusit. Pih. ...t. pl. תְּתָאוּ *designabitis, designetis,* Num. 34, 7. 8. Sed הִתְאַוִּיתֶם Num. 34, 10. vid. in אוה.

תַּאֲוָה f. (mutata tertia radicali ה in ו,) *terminus,* vnde in regim. תַּאֲוַת Gen. 49, 26. Aliud vid. sub rad. אוה.

תְּאוֹ m. Deut. 14, 5. et per Metathesin vel Syrismum, תוא Ies. ...1, 20. vulgo *bos syluestris, bubalus,* BOCHARTO *oryx,* à *sono,* quem edit, vt Graec. θῶς. LXX, Syrus et Arabs in posteriore loco herbam *betam* verterunt: quod pluribus defendit Anonymus quidam in *Miscell. Duisburg.* T. I. p. 519. seq.

תָּאַם *geminus, duplex fuit,* Arab. *socium habuit in partu,* alias תמם *duplex fuit.* Part. praes. תוֹאַם *geminus,* in plur. תֹּאֲמִים *gemini, ae,* Exod. 26, 24. c. 36, 29. Hiph. part. pl. foem. מַתְאִימוֹת *gemellos parientes, gemelliparae,* Cant. 4, 2. c. 6, 6. nisi hoc potius à sequenti Nomine תָּאוֹם formatum sit.

תָּאוֹם m. *geminus, gemellus,* in pl. תְּאוֹמִים *gemelli,* Gen. 38, 27.

38, 27. et per Syrismum, תֹּומִם Gen. 25, 24. in reg. תְּאוֹמֵי Cant. 4, 5.

תְּאֹם m. id. vnde pl. in regim. תָּאֳמֵי *gemelli*, Cant. 7, 4.

תָּאֹם m. id. vnde pl. תְּאֹמִים, et porro per Syrismum, תֹּמִים *gemini*, sec. quosdam, Exod. 26, 24. c. 36, 29. Posset et singularis esse תָּם, ex significatione radicis Arab. תמם *duplex fuit*. Alii tamen referunt ad rad. Hebr. תמם *integer*, *completus*, *totus fuit*.

תְּאֵנָה *ficus*, vid. sub rad. אנן.

תְּאֵנִים pl. vid. ibid.

תַּאֲנָה, תֹּאֲנָה et תַּאֲנִיָּה vid. sub rad. אנה.

תָּאַר *definiuit*, *delineauit*, *descripsit*, *formauit*, Ios. 15, 9. 11. c. 18, 14. 17. vbi tamen alii *passiue* exponunt, *definitus*, *descriptus est*, COCCEIVS autem *circumflexit se*, petita significatione à תור, Arab. تار. Pih. fut. יְתָאֵר, vnde cum Affixo יְתָאֲרֵהוּ *delineat*, *describit illud*, Ies. 44, 11. pro quo ibid. in multis codicibus recurrit יְתָאֲרֵהוּ, cum (ֲ), quasi praeced. (ֵ) breue sit, quod vitiosum esse videtur.

תֹּאַר m. *formatio*: *forma*, Gen. 29, 17. Deut. 21, 11. Iud. 8, 18. 1 Sam. 16, 18. 1 Reg. 1, 6. etc. cum Affixis תָּאֳרוֹ *forma eius*, 1 Sam. 28, 14. תָּאֳרָם *forma eorum*, Thren. 4, 8.

תֹּאַר m. id. (ex Coniugatione sic dicta *Pohel*,) vnde cum Affixo תֹּאֲרוֹ *forma eius*, Ies. 52, 14.

תֵּבָה f. *arca*, in quam res *congregantur* siue *colliguntur*, Gen. 6, 14-19. c. 7, 1. c. 8, 1. Exod. 2, 5. etc. à rad. Arab. ثاب *congregatus est*, alias fere ثبي *collegit*. In regim. תֵּבַת Gen. 6, 14. Exod. 2, 3.

תֵּבֵל f. *orbis*, *terra habitabilis et frugifera*, 1 Sam. 2, 8. 2 Sam. 22, 16. Ps. 18, 16. Ps. 19, 5. Prou. 8, 24. 31. Hiob. 18, 18. etc. compos. ex Arab. ثوي *habitauit*, (vnde et תָּוָא,) et יבל *prouenit*, (vnde יְבוּל et בּוּל *prouentus*,) vel בלל Arab. *seminauit terram*, in 4 Coniug. *fructum protulit*. Inter *Simplicia* enim sui simile non habet. Metonymice sumitur pro *incolis terrae*, Ps. 9, 9.

תֶּבֶל *confusio*, vid. sub rad. בלל.

תֶּבֶן m. *stramen*, *palea*, Gen. 24, 25. 36. Exod. 5, 7. 10-13. 16. 18. Iud. 19, 19. Ies. 11, 7. Hiob. 21, 18. etc. Deriuant à rad. Arab. תבן *stramine nutriuit*; quod tamen potius à Nomine Hebr. formatum esse videtur.

מַתְבֵּן *stramen*, *quo pecus nutritur*, Ies. 25, 10.

תְּבַר Chald. *fregit*, ab Hebr. שבר, vnde Part. Pehil foem. תְּבִירָה *fractum, fragile*, Dan. 2, 42.

תְּדִירָא Chald. vid. sub rad. דור.

תֹּהוּ m. *vastitas, inanitas*, Ies. 24, 10. c. 34, 9. à rad. Chald. תְּוַהּ *stupuit*, it. *vastus, inanis fuit.* Metonymice sumitur pro *lo*et *re vasta* atque *inani*, Gen. 1, 2. Deut. 32, 10. 1 Sam. 12, 21. 107, 40. Hiob. 6, 18. Ies. 40, 17. 23. c. 44, 9. etc. Semel quoque *Aduerbio* venit, *inaniter*, Ies. 45, 19. pro לְתֹהוּ, vt occur- c. 49, 4. De *Forma* vocis vid. *Arcan. Form.* Sect. V. §. 14.

תָּהֳלָה f. Hiob. 4, 18. HOTTINGERO in *Analysi Iobi* ad l. c. *fectus, carentia totalis perfectionis*, à rad. Arab. تهل *erra-*, *non omnia sciuit*, SCHVLTENSIO in *Animaduers. Philol.* ad l. *vanitas*, in *Commentar.* autem *lapsatio.*

תְּהוֹם com. *abyssus maris stupendae profunditatis*, Gen. 1, 2. eut. 33, 13. Ps. 36, 7. Prou. 8, 27. 28. Ies. 51, 10. Ezech. 27, 19. etc. à d. Arab. תהם *stupuit, admiratus est*, Hebr. תמה. Plur. תְּהוֹמוֹת *yssi aquarum*, Exod. 15, 5. 8. Deut. 8, 7. Ps. 33, 7. Prou. 3, 20. Ies. , 13. etc.

תּוּב Chald. *redire, reuerti*, ab Hebr. שׁוּב. Fut. יְתוּב *redibat*, an. 4, 31. 33. Aphel praet. הֲתִיב *redire fecit, reddidit, retulit*, an. 2, 14. it. *respondit*, q. d. *verba reddidit* siue *retulit*, vnde l. cum Affixo הֲתִיבוּנָא *responderunt nobis*, Esr. 5, 11. Infin. cum ffixo הֲתָבוּתָךְ *respondere tibi*, Dan. 3, 16. Fut. pl. יְתִיבוּן *reddebant*, sr. 5, 5. et seruata Praeformante Coniugationis, יְהָתִיבוּן *reddant*, *stituant*, Esr. 6, 5.

תְּוַהּ Chald. *obstupuit*, al. *expauit*, Dan. 3, 24. Conuenit cum תוה et Hebr. תמה.

תָּוָה in Kal inusit. Pih. תִּוָּה *signauit, designauit, descripsit*, Pih. fut. יְתַוֶּה, vnde cum Vau Conuers. per Apo- ias fere תאה. Pih. fut. יְתַוֶּה, vnde cum Vau Conuers. per Apo- open וַיְתָו (cum (ָ) pro (ֶ), Dagesch Forti sic quasi compen- to,) *et signauit, descripsit*, 1 Sam. 21, 14. Hiph. praet. cum Vau onuers. וְהִתְוִיתָ *et signabis*, Ezech. 9, 4. pl. הִתְווּ vulgo *circumscri- ferunt, determinarunt*, rectius sec. MOERLIVM in *Scholiis Phi- l.* (ex significatione radicis Syr. תוא, Chald. תוה,) *poenitere* vel *olere fecerunt, contristarunt*, Ps. 78, 41. Sed הִתְאַוִּיתֶם vid. in אוה.

תָּו m. (Nomen *Effectus*,) *signum*, Ezech. 9, 4. 6. it. *verba* vel *ermo designantis* et *describentis, designatio*, i. e. *tabula signata*, qua

qua causa defenditur in iudicio: vnde cum Affixo תָּוִי *designi mei* vel *causae meae*, Hiob. 31, 35.

תוך Hebraeis inusit. Syr. *quiescere*. Inde sunt

תָּוֶךְ m. *medietas, medium, centrum*, in quo res circumstantes *quiescunt*, Gen. 15, 10. Num. 35, 5. Ios. 8, 22. Iud. 15, 4. Ies. 6, 17. Ier. 39, 3. In regim. תּוֹךְ Gen. 1, 6. Exod. 14, 23. cum Affixis foem. תּוֹכֵכִי *medium tui*, Ezech. 5, 8. 10. 12. c. 7, 4. 9. et ex Chaldaismo תּוֹכֵכִי Ps. 116, 19. Ps. 135, 9. תּוֹכֵהֶנָה *medium illarum*, Ezech. 16, 53. cum ה tam Epenthetico quam Paragogico, pro תּוֹכָן, sicut in ... 1 Reg. 7, 37. Sed תֹּךְ *fraus*, vid. sub rad. תכך.

תִּיכוֹן m. *accurate medius, um*, Exod. 26, 28. Ezech. 47, 16. foem. תִּיכוֹנָה *media, um*, Iud. 7, 19. 1 Reg. 6, 6. 8. 2 Reg. 20, 4. Ezech. 41, 6. pl. תִּיכוֹנוֹת *mediae, a*, Ezech. 42, 5. 6.

תור proprie *circuire, conuerti, circumuerti oculis circumquaque conuersis*, vt Arab. hinc *explorare circumeundo* et *perlustrando*. Praet. תַּרְתִּי *exploraui*, Ezech. 20, 6. Eccles. 2, 3. pl. תָּרוּ *explorarunt*, Num. 13, 31. Part. praes. תָּר, vnde pl. תָּרִים *explorantes*, Num. 14, 6. it. *mercatores*, iique, vti volunt R. LEVI et GVSSETIVS, *maiores*, varias terras *circumeuntes*, (alias תָּיָרִים, similiter à *circumeundo*,) 1 Reg. 10, 14. 2 Chron. 9, 14. Pro תָּרִים *explorantes, exploratores*, dictum volunt אֲתָרִים Num. 21, 1. à sing. אָתָר, per Formarum *Imperfectarum* alternationem; quod tamen aliis Nomen *Propr*, est. Vid. suo loco אתר et conf. *Onomast. V. T.* p. 157. Infin. תּוּר *explorare*, Num. 10, 33. Deut. 1, 33. Fut. תָּתוּרוּ *exploretis* vel potius *circumeatis*, Num. 15, 39. יָתֻרוּ *explorent*, Num. 13, 2. Hiph. fut. יָתֵר *explorat*, Prou. 12, 26. vid. quoque sub rad. יתר. Plur. cum Vau Conuers. וַיָּתִירוּ *et explorari fecerunt* siue *curarunt*, vel simpliciter, *et explorarunt*, Iud. 1, 23.

תּוֹר m. 1) *periodus, ordo, series circumiens*, Esth. 2, 12. 15. 1 Chron. 17, 17. 2) *torques, collum circumiens*, pl. תּוֹרִים *torques*, Cant. 1, 10. in regim. תּוֹרֵי Cant. 1, 11. 3) *turtur*, Gen. 15, 9. Leuit. 12, 6. Ier. 8, 7. Cant. 2, 12. vox à sono facta, vt Lat. et plurima auium nomina. ATHENAEVS *Deipnosoph.* L. IX. Σχεδὸν τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν. Sed ab *explorando* nomen accepisse, quod anni tempestates *exploret*, coll. Ier. 8, 7. sententia est Doctiss. SCHLICHTERI in Dissert. de *Turture* §. Cum Affixo in pausa תּוֹרֶךָ *turtur tuus*, Ps. 74, 19. pl. תֹּרִים *turtures*, Leuit. 1, 14. Num. 6, 10.

תור m. Chald. *bos*, Lat. *taurus*, ab Hebr. שור, mutato ש in ת, vt alibi. Plur. תורין *boues*, Dan. 4, 22. 29. 30. c. 5, 21. Esr. 6, 9. 17. c. 7, 17.

תּוֹרַת f. *ordo*, in regim. תורת 2 Sam. 7, 19. coll. תור 1 Chron. 17, 17. Sed תורה *lex*, vid. sub rad. ירה.

יָתוּר Hiob. 39, 8. pertinet ad rad. יתר.

תּוֹתָח vid. sub rad. יתח.

תָּזַז in Kal inusit. Hiph. praet. הֵתַז, in pausa הֵתָז *amputauit*, Ies. 18, 5.

תַּחְמָס vid. sub rad. חמס.

תַּחְרָא *lorica*, et Verbum חָרָה vid. sub rad. חרה.

תַּחַשׁ m. Num. 4, 6. 8. 10. 11. 12. 14. 25. Ezech. 16, 6. varie exponitur. *Colorem* intelligunt BOCHARTVS in *Hieroz.* P. I. L. III. c. 30. et BYNAEVS de *Calceis Hebr.* L. I. c. 3. aliis vero *animalis* genus est: vt GESNERO et HARENBERGIO in *Museo Brem.* Vol. II. p. 312. *thos*, ob soni vicinitatem, HASAEO autem in *Sylloge Dissertat.* IX. §. 17. seq. animal illud, quod *Manathi* vocant. Vulgo tamen *taxus* exponitur, similiter ob soni cognationem. Equidem in *Arcano Form.* p. 529. et 691. 692. תַּחַשׁ deriuaui à rad. Aethiop. ሐሰየ፡ *fricauit*, quod specialiter de *praeparatione pellium* vsurpatur, vnde *pellis* ሐሲይ፡ *fricando praeparata*, quod ab Interprete Habessino pro ipso Hebr. עֹרֹת תְּחָשִׁים Exod. 25, 5. ponitur. Neque etiam abludit radix Arab. transpos. سحى *rasit pellem*, vnde Arab. et Pers. *sehhtijan* h. e. *corium ex pelle caprina praeparatum* siue *Corduanum*: quomodo etiam CONR. MEL in *Antiquario S.* p. 32. et 169. et b. LVTHERVS Ezech. 16, 10. intellexerunt. Sic ergo ת in תַּחַשׁ *Heemanticum* foret notaque *mutuae attritionis* et *affrictus*, quo *pelles* eiusmodi praeparantur. Parum tamen abest, quin in sententiam concedam Celeb. SEBALDI RAV, qui in Dissert. de *iis*, *quae ex Arabia in vsum Tabernaculi fuerunt petita*, תַּחַשׁ de *phoca* exponit, coll. Arab. دخس, (addi quoque poterat ex CASTELLO, ne opus sit permutatione litterarum ד et ת, تُخس) *delphin*, quem Arabes saepe cum *phoca* confundunt. *Pellibus* enim *phocarum* veteres sua texisse tabernacula, PLINIVS memorat. Plur. תְּחָשִׁים, vnde עֹרֹת תְּחָשִׁים *pelles fricationum* siue *fricatae* et *praeparatae*, vel *pelles phocarum*, Exod. 25, 5. c. 26, 14. c. 35, 23. c. 36, 19. c. 39, 34. Num. 4, 25.

תָּחַת radix Hebraeis inusit. Aethiop. *humilis*, *demissus*, *inferior fuit*. Inde est

תַּחַת m. proprie *demissio*, *subiectio*, *substratio*, et quasi *inferioritas*, metonym. *pars* vel *locus inferior* et *substratus*. Vnde תַּחְתָּה *ad partem* siue *locum inferiorem* et *substratum*, Ier. 3, 6. מִתַּחַת *à parte inferiore* siue *substrata*, *versus partem inferiorem* siue *substratam*, Gen. 1, 7. Exod. 20, 4. cum ה Parag. מִתַּחְתָּה sec. Kethibh Ezech. 42, 9. sed in Kri ה ad seq. vocem refertur. Cum Affixo תַּחְתָּם (pro בְּתַחְתָּם) *in loco ipsis substrato*, Ios. 5, 8. Dualis תַּחְתַּיִם *partes* siue *loca vtroque pede* vel *vtroque latere inferiora*: vnde cum Affixis תַּחְתָּיו (pro בְּתַחְתָּיו) *in partibus* vel *locis ipsi substratis*, Exod. 16, 29. 2 Sam. 2, 23. מִתַּחְתָּיו *à partibus* vel *locis ipsi substratis*, Exod. 10, 23. Zach. 6, 12. תַּחְתֶּיהָ *partes eius inferiores*, Hiob. 28, 5. it. *in partibus* vel *locis ipsi substratis*, Leuit. 13, 23. *ad partes* siue *loca ei subiecta*, Ios. 6, 5. תַּחְתֵּיכֶם *partes vestrae inferiores*, Amos. 2, 13. etc. Sed saepius in Particulam abit: vt vel in *Aduerbium*, significans *infra*, *inferne*, Gen. 49, 25. Deut. 33, 13. Hiob. 18, 18. vel in *Praepositionem*, notans vel *sub*, ratione siue *situs*, Gen. 18, 8. Cant. 2, 6. siue *substrationis* et *subiectionis*, Ps. 18. 39. 40. Ps. 45, 6. Ps. 47, 4. vel *pro*, ratione siue *substrationis* et *substitutionis* rei *in alterius locum*, Gen. 2, 21. c. 22, 13. Leuit. 16, 32. 2 Sam. 3, 12. 1 Reg. 8, 20. 1 Chron. 6, 10. Prou. 11, 8. Ies. 43, 3. 4. c. 60, 17. sic Ezech. 23, 5. sec. SCHVLTENSIVM; siue *substitutionis*, *compensationis* et *permutationis*, Exod. 21, 23. 24. 25. Deut. 28, 47. 1 Reg. 21, 2. Ies. 53, 12. Ier. 5, 19. Zephan. 2, 10. (quo etiam referri potest Hiob. 34, 26. vt seq. רְשָׁעִים exponatur per *impietatis*,) vnde תַּחַת מָה *pro quo*, *in cuius compensationem?* Ier. 5, 19. Vel in *Coniunctionem Causalem*, *eo quod*, *propterea quod*, *quia*, q. d. *in substitutionem* et *compensationem*, sequente vel אֲשֶׁר, vt Num. 25, 23. Deut. 21, 14. 1 Sam. 26, 21. 2 Reg. 22, 17. Ies. 53, 12. Ier. 29, 19. Ezech. 36, 34. etc. vel כִּי, vt Deut. 4, 37. Prou. 1, 29.

תְּחֹת m. Chald. id. vnde in dual. vel plur. cum Affixo מִן־תְּחֹתוֹהִי *à partibus eius inferioribus*, Dan. 4, 11.

תְּחוֹת m. Chald. id. vt מִן־תְּחוֹת *à parte* vel *loco substrato*, Ier. 10, 11. et sine מִן, *sub*, Dan. 7, 26. in dual. vel plur. cum Affixo תְּחוֹתוֹהִי *sub ea*, Dan. 4, 9. 18.

תַּחְתִּי m. (*Denominatiuum*, cum Iod *Possessiuo*,) *qui* vel *quod est infra* siue *in loco* et *parte inferiore*: *inferior*, *us*, *imum*, vnde

pl.

תַּחְתִּיִּים *inferiora*, Gen. 6, 17. Foem. תַּחְתִּיָּה *quae* vel *quod est* *fra*: *inferior*, *us*, Pſ. 86, 13. et תַּחְתִּית Exod. 19, 17. Deut. 32, 22. Ezech. 31, 14. quod ſpecialiter per Ellipſin ſubſtantiui אֶבֶן de *molae lapide inferiore* ſiue *catillo* vſurpatur, Hiob. 41, 16. Pl. תַּחְתִּיּוֹת *inferiores*, *inferiora*, Ioſ. 15, 19. Pſ. 63, 10. Ieſ. 44, 23. Ezech. 26, 20. etc.

תַּחְתּוֹן m. (cum terminatione *augmentatiua*,) *infimus*, *um*, Ioſ. 18, 13. cum ה Paragog. תַּחְתּוֹנָה *verſus infimum*, Ezech. 40, 19. Foem. תַּחְתּוֹנָה *infima*, *infimum*, 1 Reg. 6, 6. Ieſ. 22, 9. Ezech. 40, 18. 41, 7. plur. תַּחְתּוֹנוֹת *infima*, Ezech. 42, 5. 6.

תַּיִשׁ m. *caper*, *hircus*, Prou. 30, 31. Formam habet tanquam חרש, ſed ſignificationem à נחש *auulſit*: quia herbas et frondes arborum *auellit*. Conf. ſuo loco גְּדִי. Sed ab Arab. تاس *truſit*, deducit SCHVLTENS in *Commentar.* ad Prou. 30, 31. Plur. תְּיָשִׁים *hirci*, *capri*, Gen. 30, 35. c. 32, 14. 2 Chron. 17, 11.

תָּכָה *recubuit*, *innixus eſt*, vt Arab. תכא, vnde Pyh. praet. pl. תֻּכּוּ *ſubſtrati ſunt*, q. d. *recumbere facti ſunt*, Deut. 33, 3.

תָּכַךְ radix Hebraeis inuſit. Chald. *laeſit*, *damno affecit*. Vnde ſunt

תְּכָכִים m. pl. *fraudes malitioſae*, *oppreſſiones*, Prou. 29, 13.

תֹּךְ m. Pſ. 10, 7. Pſ. 55, 12. et ſemel cum Cholem pleno תּוֹךְ Pſ. 72, 14. *fraus malitioſa*, *ſtudium laedendi*, *oppreſſio*.

תֻּכִּיִּים m. pl. 1 Reg. 10, 22. et תּוּכִּיִּים 2 Chron. 9, 21. terminationem habet *gentilitiam* et l. c. cum *ſimiis* ſiue *cephis* iungitur: vnde colligunt, fuiſſe *animalia*, à loco quodam ſic dicta, et *aues* quidem tantum non omnes intelligunt, quae et alias à *locis* denominari ſolent: vt *phaſiani*, *aues Afrae* et *Numidicae*, *Seleucides*, *Garamantides* etc. obſeruante BOCHARTO in *Hieroz.* P. II. p. 136. quamuis pro *ſimiis* pugnet IAC. HASAEVS in *Biblioth. Brem.* Claſſ. II. Faſc. III. De *Pſittacis* quidam accipiunt: quae ſententia probabilior videtur HVETIO de *Nauigat. Salom.* c. 7. §. 6. VRSINO in *Analect. S.* L. III. c. 22. et L. V. c. 31. et RELANDO in *Diſſert. Miſcell.* P. I. p. 183. ſeq. BOCHARTVS in *Phaleg* L. IV. c. 29. de *meleagridibus* ſiue *gallopauonibus* expoſuerat, quae תֻּכִּיִּים dictae ſint pro סֻכִּיִּים, in *Hierozoico* tamen P. II. L. I. c. 20. et L. II. c. 16. תוכיים tranſpoſitum eſſe putat ex טוחיים, et omnino *pauones* intelligit, cui et ego quoad rem ipſam lubens ſubſcribo, ob ſequentes rationes: 1) *pauones* explicant Chaldaeus, Syrus, Arabs

Arabs et Latinus interpretes, et ex Hebraeis, quotquot sunt ai cuius nominis; à qua recepta versione recedere, parum tutum est, nisi graues caussae subsint. 2) *Pauones* à veteribus vocantur aues *Medicae* et *Persicae*, quorum loca BOCHARTVS collegit: quia ex *India*, loco ipsorum natali, in *Persiam*, inde in *Mediam*, et porro in terras occidentales primum allati sunt. Sic vero nomen תוכיים ipsis impositum esse potuit à portu et vrbe regia Persidis ad sinum Persicum, *Taoca*, cuius meminerunt PTOLEMAEVS, ARRIANVS et STRABO L. XV. (apud quem tamen vulgo legitur Ὀκη, pro quo restituendum esse Ταώκη, recte monent CASAVBONVS et SALMASIVS;) vnde *Taocene* regio, et *Taoci* populi apud DIONYSIVM *Perieg.* v. 1069. vbi tamen pro Τασκοὶ legendum Ταωκοὶ, ex emendatione eiusdem SALMASII: *Pasargatis* enim illos iungit, *Tasci* autem nulli auctori memorantur. *Pauones* itaque ex India per oceanum et sinum Persicum *Taocam* primum delatos, ibi nominis illud accepisse, admodum verisimile est. 3) Neque abludit nomen *pauonis* Graecum ταὼς, mutato κ (in quod vocabula Graeca non desinunt,) in ς, pro ταὼκ; maxime quia Persarum ك Graeci aliter exprimere nescierunt, quam per ς, et alia quoque peregrina in ς terminare solent: vt Ἀννίβας pro Ἀννίβαλ, Ἀσδρούβας pro Ἀσδρούβαλ etc. 4) Hodienum *pauo* in veteri lingua Malabarica vocatur *togei*, obseruante BENIAM. WALTHERO in *Relat. Malabar.* Continuat. 38. p. 230. et Continuat. 39. p. 428.

תִּכְלַת vid. sub rad. כלל.

תָּכַן *ad trutinam* vel *pondus* vel *mensuram* rei *disposuit*, et (vt Lat. *librare* dicitur pro *aequaliter*, velut *libra* adhibita, *diuidere* siue *definire*,) *definiuit, librauit, appendit*; metaphorice *examinauit, perpendit*. Part. praes. תֹּכֵן *librans, examinans, perpendens*, Prou. 16, 2. c. 21, 2. c. 24, 12. Niph. praet. pl. נִתְכְּנוּ *ad trutinam disposita, librata, perpensa sunt*, 1 Sam. 2, 3. Fut. יִתָּכֵן *ad trutinam* i. e. *recte* et *aeque disponitur*, Ezech. 18, 25. 29. c. 33, 17. 20. plur. יִתָּכְנוּ *ad trutinam disponuntur*, Ezech. 18, 29. in pausa יִתָּכֵנוּ Ezech. 18, 25. 29. Pih. praet. תִּכֵּן *exacte ad trutinam disposuit, librauit, examinauit, perpendit*, Hiob. 28, 25. Ies. 40, 12. 13. תִּכַּנְתִּי *ad trutinam disposui*, Ps. 75, 4. de *aqua* et *terrae columnis*. Sic CICERO *terram libratam ponderibus*, OVIDIVS *tellurem ponderibus libratam suis*, CLAVDIANVS *tellurem medio librare axe*, dixerunt; et *libratores* sunt, *qui aquam ad libellam librant*

brant. Pyh. part. מְתֻכָּן *libratum, appensum*, (*demensum* vocat LAVTVS,) 2 Reg. 12, 12.

תֹּכֶן m. *mensura*, Ezech. 45, 11. *demensum*, Exod. 5, 18.

תְּכוּנָה f. *dispositio mensurae* et *ponderis* rerum: *mensura*, vt *auri* et *argenti*, Nah. 2, 9. coll. 2 Reg. 12, 12. Cum Affixo תְּכוּנָתוֹ *dispositio eius secundum mensuram: mensura eius*, Ezech. 43, 11. coll. v. 10. et metaphorice, *examinatio, examen eius*, Hiob. 23, 3. coll. rad. de *Deo* Prou. 21, 2. c. 24, 12.

תַּבְנִית f. *mensura*, Ezech. 28, 12. c. 43, 10.

מַתְכֹּנֶת f. *dispositio* et *definitio mensurae* ac *ponderis*: *proportio*, Exod. 5, 8. Cum Affixis מַתְכֻּנְתּוֹ *dispositio mensurae eius: proportio eius*, Exod. 30, 32. 2 Chron. 24, 13. Ezech. 45, 11. מַתְכֻּנְתָּהּ id. Exod. 30, 7.

תִּיכוֹן vid. supra sub תוך.

תֵּל vid. statim sub תלל.

תְּלָאוּבָה vid. sub rad. לאב.

תְּלַג vel, vt alii analogiae conuenientius legunt, תְּלַג m. Chald. *nix*, ab Hebr. שֶׁלֶג, Dan. 7, 9.

תָּלָה *suspendit*, Gen. 40, 22. c. 21, 13. Ios. 8, 29. Praet. cum Vau Conuers. וְתָלִיתָ *et suspendes*, Deut. 21, 22. pl. תָּלוּ *suspenderunt*, Esth. 8, 7. c. 9, 14. cum Affixo תְּלוּם *suspenderunt eos*, sec. Kethibh 2 Sam. 21, 12. sed Kri habet תְּלָאוּם, petita Forma à תָּלָא. Part. praes. תֹּלֶה *suspendens*, Hiob. 26, 7. Pahul תָּלוּי *suspensus*, Deut. 21, 23. 2 Sam. 18, 10. Cant. 4, 4. pl. תְּלוּיִם *suspensi*, Ios. 10, 26. et iterum petita Forma à תלא, תְּלוּאִים Hos. 7, 11. atque תְּלֻאִים Deut. 28, 66. vbi tamen metaphorice sumitur, vt Lat. *suspensus* pro *dubio* et *incerto*. Sed apud Hoseam l. c. *affixi haerentes* exponitur à LACKEMACHERO in *Obseruat. Philol.* P. VI. obs. 3. Infin. constr. תְּלוֹת *suspendere*, Esth. 6, 4. Ezech. 15, 3. Imper. pl. תְּלוּ, cum Affixo תְּלֻהוּ *suspendite eum*, Esth. 7, 9. Fut. יִתְלֶה, vnde וַיִּתְלֵם *et suspendit eos*, Ios. 10, 26. pl. יִתְלוּ *suspendant, suspendebant*, Esth. 9, 14. c. 9, 13. Niph. praet. pl. נִתְלוּ *suspensi sunt*, Thren. 5, 12. Fut. plur. cum Vau Conuers. וַיִּתָּלוּ *et suspensi sunt*, Esth. 2, 22. Pih. praet. pl. תִּלּוּ *suspenderunt*, Ezech. 27, 10. 11.

תְּלִי m. *pharetra*, sic dicta, quod de tergo *suspendi* soleat. Sed *gladium* cum ONKELOSO, Syro, KIMCHIO et IARCHIO intelligunt FVLLERVS in *Miscell. S.* L. I, c. 17. et HEIDEGGERVS in *Histor. Patriarch.* T. II. Exercit. 14. §. 2. vid. tamen CLERICVS in

in Commentar. ad Gen. 27, 3. Cum Affixo תֶּלְיְךָ pharetra tu Gen. 27, 3.

תַּלְפִּיּוֹת f. pl. armamentaria, in quibus suspenduntur arma Cant. 4, 4. conf. Ezech. 27, 10, 11. compos. ex תלה et ex פיות gladii vel quaeuis arma acuta.

תָּלַל aggerauit, aggessit, accumulauit. Part. Pahul תָּלוּל aggestus, Ezech. 17, 22.

תֵּל m. agger, tumulus, Deut. 13, 16. Ios. 8, 25. Ier. 49, 2. Alias vt Ezech. 3, 15. Esr. 2, 59. Neh. 7, 61. est Nomen Propr. Cum Affixo תִּלָּהּ tumulus suus, Ier. 30, 18. תִּלָּם id. Ios. 11, 13.

תּוֹלָלֵינוּ Ps. 137, 3. pertinet ad rad. ילל.

תַּלְתַּל m. vnde pl. תַּלְתַּלִּים copiose penduli, i. e. crispi, vt, vt APVLEIVS Metamorph. L. V. vocat, alii antependuli, alii propenduli, (sicut à Lat. cinnus per geminationem fit cincinnus) Cant. 5, 11. Formam habet à תלל, sed significationem à תלה. Conuenit Arab. תרלרל pendula fuit res, Chald. מדולדל et Aethiop. dellûl pendulus.

תֶּלֶם m. sulcus, porca, Hiob. 27, 3. q. d. fractio terrae vel glebarum, à rad. Arab. ثلم fregit. Frangere glebas, it. terram rumpere et findere pro arare etc. dicunt quoque Latini. Plur. תְּלָמִים sulci, vnde in regim. תַּלְמֵי Hos. 10, 4. c. 12, 12. cum Affixo תְּלָמֶיהָ sulci eius, Ps. 65, 11. Hiob. 31, 38.

תַּלְפִּיּוֹת vid. ante sub rad. תלה.

תָּלַע fregit, discerpsit, vt Chald. תלע et Arab. ثلع. Inde sunt

תּוֹלָע m. vermis: quia herbas, folia arborum etc. discerpit et corrodit. Sed ex eiusdem radicis Arab. significatione eminendi sic dictum putat SCHVLTENS, à collo aut capite semper exserto, vt synonymum רִמָּה est à רמם. Metonymice, (vt Lat. vermiculus,) sumitur pro coccino colore, qui ex vermibus arboris, Alkermes vulgo dictae, conficitur, Ies. 1, 18. et nouâ Metonymiâ, pro eo colore infecto, Thren. 4, 5. Pl. תּוֹלָעִים vermes, Exod. 16, 20. Inde formatum est Pyh. part. pl. מְתֻלָּעִים coccino induti, q. d. coccinati, Nah. 2, 4.

תּוֹלֵעָה f. id. Ies. 14, 11. Hiob. 25, 6.

תּוֹלַעַת f. id. Deut. 28, 39. Ps. 22, 7. Ies. 41, 14. Ion. 4, 7. cum Affixo תּוֹלַעְתָּם vermis eorum, Ies. 66, 24. Metonymice color coccinus, et eo colore infectum, Exod. 28, 5. 6. Leu. 14, 4. 6. Num. 4, 8. etc.

מְתַלְּעוֹת (Verbale Pihelicum,) pl. foem. dentes molares, qui

us cibus *frangitur, discerpitur* et *commolitur*, Ioël. 1, 6. Hiob. 9, 17. Sed dentes *prominentes* intelligit SCHVLTENS in *Comment.* ad Hiob. l. c. et ad Prou. 30, 14. deriuans ab Arab. חלע *prominuit*. Cum Affixo מַחְלְעֹתָיו *dentes molares eius*, Prou. 30, 14. Pro o per Metathesin recurrit

מַלְתָּעוֹת foem. pl. *dentes molares*, in regim. מַלְתְּעוֹת Ps. 58, 7.

תְּלָת masc. (saltem terminatione,) Chald. *tres, tria*, ab Hebr. שָׁלֹשׁ, Dan. 7, 5. 8. 20. cum Affixo תְּלָתְהוֹן *tres illi*, Dan. 3, 23. per ..), more pluralium, quia *plures* significat. In Statu Emphat. תְּלָתָא *tertius*, Esr. 6, 15. (alias תְּלִיתָא,) sicut Hebr. אֶחָד *vnus* et *primus*, אַרְבַּע *quatuor* et *quartus*, שֶׁבַע *septem* et *septimus*, שְׁמֹנֶה *octo* et *octauus*, etc. Foem. (saltem terminatione,) תְּלָתָא *tres, tria*, Esr. 6, 4. et תְּלָתָה Dan. 3, 24. c. 6, 3. 11. 14. Plur. תְּלָתִין *triginta*, vt Hebr. שְׁלֹשִׁים,) Dan. 6, 8. 13.

תְּלַת m. Chald. proprie *tres, tria*, vt praeced. sed sumitur pro *tertio*: vnde in Statu Emphatico, vel foemin. more Hebraeorum construct. cum Nomine *masc.* תַּלְתָּא *tertius*, Dan. 5, 16. 29.

תַּלְתִּי m. *tertius*, à praeced. תְּלַת, Dan. 5, 7.

תְּלִיתַי m. (Hebr. שְׁלִישִׁי,) id. vnde foem. תְּלִיתָאָה *tertium*, Dan. 2, 39.

תָּם et תֹּם vid. sub seq. rad. תמם.

תַּמָּן Chald. id. cum Hebr. שָׁם *ibi, illic*, proprie *locus remotus*, vnde in Statu Emphat. תַּמָּה Esr. 5, 17. c. 6, 1. 12. מִן־תַּמָּה *illinc, inde*, Esr. 6, 6.

תָּמִיד vid. sub rad. מוד.

תָּמַהּ *obstupuit, miratus est*. Praet. pl. in pausa תָּמָהוּ *obstupuerunt, mirati sunt*, Ps. 48, 6. Imper. pl. in pausa תְּמָהוּ *obstupescite*, Ies. 29, 9. Habac. 1, 5. Fut. תִּתְמַהּ *mireris*, Eccles. 5, 7. pl. יִתְמָהוּ *obstupescent*, Hiob. 26, 11. in pausa יִתְמָהוּ Ies. 13, 8. Ier. 4, 9. Hithpah. imper. plur. הִתַּמְּהוּ (pro הִתְתַּמְּהוּ) *obstupescite apud vos* vel *inter vos*, Habac. 1, 5.

תְּמַהּ m. Chald. *res stupenda et admirabilis: miraculum*, vnde pl. תִּמְהִין *miracula*, Dan. 6, 21. emphat. תִּמְהַיָּא Dan. 3, 32. cum Affixo תִּמְהוֹהִי *miracula eius*, Dan. 3, 33.

תִּמָּהוֹן m. *stupor magnus*, Zach. 12, 4. in regim. (excidente Dagesch,) תִּמְהוֹן Deut. 28, 28.

תַּמּוּז Nomen *Propr.* deastri, Ezech. 8, 14. de quo vid. nostrum *Onomast. V. T.* p. 604. et pluribus pec. Diss. de *Thamuz*.

תמך

חָמַךְ (Verbum *Praegnans*,) *prehendit*, *tenuit*, *obtinuit*, *finiuit*, *sustentauit*, Exod. 17, 12. Ps. 41, 13. Ps. 63, 9. Ies. 41, 10. Construitur cum Accusat. vel cum ב *Obiecti*. Praet. foem. *sustentauit*, Ps. 63, 9. תָּמְכָה, vnde cum Affixo תְּמָכַתְךָ *sustentauit te*, Ies. 41, 10. pl. תָּמְכוּ *prehenderunt*, Prou. 31, 19. *sustentarunt*, Exod. 17, 12. Part. praes. תּוֹמֵךְ *tenens*, Amos. 1, 5. 8. et irregulariter cum Chirek, תּוֹמִיךְ *sustentans*, Ps. 16, 5. cui simile est Ies. 29. 14. c. 38, 5. Eccles. 1, 18. et *Propria* אֲבִיגַיִל 1 Chron. 27, atque אוֹפִיר, de quibus vid. *Onomast*. *V*. *T*. p. 411. 412. sed ab Arab. [Arabic] *amplus fuit*, deducit SCHVLTENS in *Gram. Arab*. vt תּוֹמִיךְ sit fut. Hiphil, *amplificat*. Plur. תֹּמְכִים, cum Affixo תֹּמְכֶיהָ *tenentes eam*, Prou. 3, 18. Infin. absol. תָּמוֹךְ *sustentando*, Ps. 17, 5. infin. constr. תְּמֹךְ *prehendere*, Ies. 33, 15. Fut. אֶתְמָךְ *sustentabo*, Ies. 42, 1. יִתְמֹךְ *tenebit*, *obtinebit*, *teneat*, Prou. 4, 4. c. 29, 23. pl. יִתְמְכוּ *tenent*, *obtinent*, Prou. 11, 16. *prehendant*, Prou. 28, 17. in pausa יִתְמֹכוּ *sustentabunt*, scil. *te*, Hiob. 36, 17. *tenent*, *obtinent*, Prou. 5, 5. Niph. fut. יִתָּמֵךְ *prehendetur*, *tenebitur*, Prou. 5, 22.

תְּמוֹל *heri*, *antea*, vid. in אֶתְמוֹל vel אֶתְמוּל sub את nota Accusatiui pag. 93.

תָּמַם *consummationem* et *complementum* rei exprimit, siue ea sic *perfecta* et *integra fiat*, siue *esse desinat* et *absumatur*: hinc *absoluit*, *finiuit*, *consumsit*, Ier. 27, 8. et intransitiue, *finitus*, *consummatus*, *completus*, *integer factus*, *perfectus est*, it. *absumtus*, *consumtus est*, *defecit*. Aliquoties Formam suam mutuatur tanquam à יתם et תום: vnde et Nomen תּוֹם, cum Cholem pleno, Prou. 10, 9. Praet. defect. תַּם *finitus*, *consummatus*, *completus est*, Ios. 4, 11. Thren. 4, 22. *consumtus est*, *defecit*, Gen. 47, 18. sed cum (ֹ), ex Forma Quiescentium media radicati, תֹּם *consumtus est*, sec. Kri Ier. 6, 29. pl. תַּמּוּ *consummati*, *finiti sunt*, Deut. 2, 16. 1 Sam. 16, 11. Hiob. 31, 40. *consumti sunt*, 2 Reg. 7, 13. תַּמְנוּ (petita Forma à Quiescentibus media rad. ad Formam קַמְנוּ,) *consummati*, *consumti sumus*, Num. 17, 28. Ps. 64, 7. Ier. 44, 18. Thren. 3, 22. Infin. תֹּם *consummari*, *finiri*, it. *consumi*, Leu. Num. 14, 33. cum Affixis תֻּמִּי τὸ *consumere*, *absumere meum* (transitiue,) Ier. 27, 8. Fut. אֵיתָם, in pausa אֵיתָם, (ex Forma Quiescentium prima rad. Iod, ad Formam יִיקַר Ps. 72, 14.) *consummabor*, *perficiar*, *integer*, *perfectus fiam*, Ps. 19, 14. sed יִתֹּם *consumitur*, *deficit*, Ezech. 47, 12. f. תֵּתֹם *absumatur*, Ezech. 24, 11. sed cum Vau Conuers. וַיִּתֹּם *et finitus*, *consummatus*, *um*, *est*, Gen. 47,

1 Re

Reg. 7, 22. in quibus singulis media radicalis deficiens more haldaeorum in prima compensatur. Sic in plur. יִתַּמּוּ, (ad Foram יִקֹּדוּ Exod. 4, 31. à קדד, יִדְּמוּ Exod. 15, 16. à דמם etc.) et um Vau Conuers. Deut. 34, 8. vnde porro in pausa יִתָּמּוּ *consummabuntur, finientur*, Ps. 102, 28. tanquam à sing. יִתַּם. Niph. it. pl. יִתַּמּוּ *finientur, consumentur*, Num. 14, 35. Ps. 104, 35. Ier. 4, 5. c. 44, 12. cum Vau Conuers. וַיִּתַּמּוּ *et finiti sunt*, Deut. 34, 8. Hiph. הֵתֵם *integrum fecit, consummauit, finiuit, perfecit, consumsit, absumsit*. Praet. cum Vau Conuers. וַהֲתִמֹּתִי *et consumam, absumam*, vel *faciam, vt absumatur*, Ezech. 22, 15. Infin. הָתֵם *consummare, finire*, Dan. 8, 23. et sec. Kri c. 9, 24. *consumendo*. Ezech. 24, 10. et petita Forma à Quiescentibus media rad. הָתִים, vnde um Affixo τὸ הֲתִימְךָ *consummare, finire tuum*, Ies. 33, 1. Fut. תַּתֵּם media radicali deficiente more Chald. in prima compensata,) *consummas, perficis, integras facis*, Hiob. 22, 3. sic יַתֵּם *integram faciat, compleat*, 2 Reg. 22, 4. Hithpah. fut. תִּתַּמָּם (pro תִּתְתַּמָּם) *integrum te exhibes*, 2 Sam. 22, 26. Ps. 18, 26.

תָּמִים m. *perfectus, integer*, siue *physice*, vt Exod. 12, 5. Leuit. 1, 3. c. 3, 9. c. 25, 30. Ios. 10, 13. siue *moraliter*, vt Gen. 6, 9. Deut. 18, 13. 2 Sam. 22, 24. 26. 31. Ps. 15, 2. Prou. 1, 12. etc. Aliquoties sumitur *aduerbialiter*, vel *substantiue*, vt Ios. 24, 14. Iud. 9, 16. 19. Ps. 84, 12. (vbi דֶּרֶךְ subintelligit GVSSETIVS, alii autem לְ, quod additur Ps. 119, 80.) quo etiam referri potest 1 Sam. 14, 41. In regim. תְּמִים Hiob. 36, 4. c. 37, 16. pl. תְּמִימִים *perfecti, integri*, Exod. 29, 1. Leuit. 9, 2. 3. in regim. תְּמִימֵי Ps. 119, 1. Prou. 11, 20. Foem. תְּמִימָה *perfecta, integra, um*, Leuit. 3, 9. Num. 6, 14. Ps. 19, 18. pl. תְּמִימוֹת *perfectae, integrae*, Leuit. 23, 15.

תָּם m. id. quod vbique de *perfectione* et *integritatate morali* adhibetur, vt Gen. 25, 27. Ps. 37, 37. Prou. 29, 10. Hiob. 1, 1. 8. c. 2, 3. c. 8, 20. c. 9, 21. 22. etc. Sed pl. תַּמִּים Exod. 26, 24. c. 36, 29. dictum putatur pro תְּאֹמִים *gemini*, ex Syrismo, vid. תָּאֹם sub rad. תאם. Foem. תַּמָּה, vnde cum Affixo תַּמָּתִי *perfecta, integra mea*, Cant. 5, 2. c. 6, 9.

תֹּם m. semel cum Cholem pleno תּוֹם Prou. 10, 9. cum Makkeph תָּם־, *perfectio, integritas, simplicitas*, Gen. 20, 5. 6. 1 Reg. 9, 4. Ps. 25, 21. Prou. 2, 7. etc. it. *integer, perfectus*, Prou. 10, 29. c. 13, 6. Cum Affixo תֻּמִּי *integritas mea*, Ps. 7, 9. Ps. 26, 1. 11. pl. תֻּמִּים *perfectiones*: vnde *Vrim et Thümmim*, peculiare reuelatio-

lationis diuinae species, Exod. 28, 30. Leuit. 8, 8. Esr. 2, 63. Ne 6, 68. cum Affixo תמיך *Thümmim tua*, Deut. 33, 8.

תמה f. id. in regim. תמת Prou. 11, 13. cum Affixo תמתי *integritas mea*, Hiob. 26, 5. c. 31, 6.

מתם m. (cum (ְ) sub מ, pro מתם, ex Chaldaismo,) *locus* vel *pars* corporis, *in qua est integritas*, Ps. 38, 4. 8. Ies. 1, 6. Aliud vid. sub rad. מתה.

תמר m. *palma*, Ioël. 1, 12. Ps. 92, 13. Cant. 7, 9. sec. VRSINVM in *Arboret. Bibl.* à rad. Arab. ثمر *fructuosa fuit arbor. Palmam* etiam apud Romanos fuisse symbolum *fertilitatis*, notat VAILLANT in Praefat. ad *Numismata aerea Imperatorum, Augustarum et Caesarum*, et DEYLINGIVS in *Obseruat. S.* T. III. p. 376. Vid. de *palmae fertilitate* KAEMPFERVS in *Amoenit. Exot.* Fasc. IV. Relat. 5. §. 3. OL. CELSIVS in *Hierobotan.* P. II. p. 523. seq. et IKENIVS in Dissert. de 12 *fontibus* et 70 *palmis in Elim* p. 14. atque conf. nostrum *Onomast.* p. 619. Aliud etymon habet HILLERVS in *Onomast. S.* p. 198. 576. et in *Hierophyt.* P. I. p. 123. Plur. תמרים *palmae*, Exod. 15, 27. Leuit. 23, 40. Num. 33, 9. etc.

תמר m. id. Ier. 10, 8.

תמרה f. *palma factitia* siue *figura palmae*, (tanquam ex Pih. תמר *palmam fecit*,) Ezech. 41, 18. 19. Pl. m. תמרים *palmae factitiae, figurae palmarum*, Ezech. 41, 18. cum Affixo תמריו *palmae factitiae eius*, Ezech. 40, 22. pl. foem. תמרות *palmae factitiae, figurae palmarum*, 1 Reg. 6, 29. 32. 35. c. 7, 36. Aliud est תימרות vel תמרות, quod vid. sub rad. ימר.

תמרורים m. pl. Ier. 31, 21. vid. sub rad. מרר.

תן vid. statim sub rad. תנן.

תנה *liberaliter, largiter donauit*, vt Arab. وثن. Fut. pl. יתנו *largiter donant*, Hos. 8, 10. Hiph. praet. pl. התנו *largiter fecerunt dari*, i.e. *largis donis compensarunt*, vulgo *conduxerunt*, Hos. 8, 9. Sed Pih. תנה vulgo exponitur *confabulatus, collocutus est*; rectius *gratiarum actione* siue *laude celebrauit* et quasi *remuneratus est*, vt Arab. ثنى in 4 Coniug. sicut Arab. شكر *mercede donauit*, vt Hebr. שכר, it. *gratias egit, laude celebrauit*. Conf. SCHVLTENS in *Animaduers.* ad Ps. 8, 2. Infin. לתנות *laude celebrare*, Iud. 11, 40. fut. pl. יתנו *laude* vel *gratiarum actione celebrabunt*, Iud. 5, 11. Conf. ZORNII *Biblioth. Antiquar.* p. 590.

תנין

אֶתְנָה f. *donum, praemium, merces*, Hos. 2, 4. Formam ha- et ab אתן, sed significationem à תנה.

אֶתְנַן m. (cum terminatione *augmentatiua*, Forma similiter etita ab אתן,) *donum, praemium, merces largissima*, Graec. ἕδνον, Ezech. 16, 31. 34. Hos. 9, 1. quomodo et legendum est pro אֶתְנָן Ezech. 16, 34. 41. quia *Aucta à fine per Nun* alias in statu *absoluto* nunquam in (ָ) terminantur, sed vel in (ִ) vel in (וֹ). Aliud est אֶתְנַ in regim. Deut. 23, 19. Mich. 1, 7. Cum Affixo אֶתְנַנָּהּ *praemium, merces eius*, Ies. 23, 17. 18. pl. אֶתְנַנִּים, cum Affixo אֶתְנַנֶּיהָ *praemia, dona eius*, Mich. 1, 7.

תִּנְיָן m. Chald. *secundus*, à rad. תנא, Hebr. שנה *iterauit*: vnde foem. תִּנְיָנָה *secunda, secundum*, Dan. 7, 5.

תִּנְיָנוּת f. Chald. proprie *iteratio*; sed *aduerbialiter* vsurpatur pro *secundum, secundo*, Dan. 2, 7.

תְּנוּךְ m. *extremitas* siue *extremum*, spec. *extremum et infimum auris*, Exod. 29, 20. Leuit. 8, 23. 24. c. 14, 14. 17. 25. 28. à rad. Syr. חנך *defecit, finitus est*, vt Hebr. סוף.

תָּנַן radix inusit. cui notionem *extensionis* competere, ex harmonia linguarum admodum probabile fecit THEOD. HASAEVS in Disquisit. de *Leuiathan Iobi et Ceto Ionae* c. 3. §. 6. seq. coll. Aethiop. חני *latitudo*, Pers. תן *corpus*, Sinic. *than* h. e. *res sine termino lata*, Graec. τείνω, τανύω et τιταίνω *extendo*, ταναὸς *extensus, protensus*, Germ. dehnen, Tanne, etc. Inde sunt

תַּן vel תָּן m. *animal extensum*, i. e. *grande et longum*, vt *draco, serpens, balaena, crocodilus*, vnde pl. תַּנִּים *dracones, serpentes*, it. *cete*, Ps. 44, 20. Hiob. 30, 29. Ies. 13, 22. Ier. 9, 10. Ezech. 32, 2. *crocodili*, Mich. 1, 8. Sed Ezech. 29, 3. תַּנִּים vt *singulare* vsurpari videtur; potest tamen subintelligi Praefixum ב; vel terminatio plur. animalis *magnitudinem* insinuat, sicut terminatio foem. וֹת in בְּהֵמוֹת. Contra pro תַּנִּים occurrit תַּנִּין, cum terminatione Chald. Thren. 4, 3. Plur. foem. תַּנּוֹת *dracones*, Malach. 1, 3.

תַּנִּין m. id. Exod. 7, 9. 10. Ps. 91, 13. Hiob. 7, 12. Ies. 27, 1. Ier. 51, 34. pl. תַּנִּינִים *dracones, serpentes*, it. *cete, crocodili*, Gen. 1, 21. Exod. 7, 12. Deut. 32, 33. Ps. 74, 13.

תַּנּוּר m. *fornax, furnus*, Gen. 15, 17. Leuit. 2, 4. Ps. 21, 10. Ies. 31, 9. Hos. 7, 6. 7. etc. compos. ex אתון Chald. Syr. Arab. et Aethiop. *fornax*, (quod est à תנן Arab. *fumauit*,) et ex נור Chald. *ignis*,

ignis, q. d. *fornax ignis*, pro quo Chald. diuisim dicitur תנור נורא Dan. 3, 6. 11. Plur. תַּנּוּרִים *fornaces*, *furni*, Neh. 3, 11. c. 12, 38. cum Affixo תַּנּוּרֶיךָ *fornaces*, *furni tui*, Exod. 8, 3.

תָּעַב in Kal inusit. Niph. praet. נִתְעַב *abominabile habitum fuit*, *visum est*, 1 Chron. 21, 6. Part. נִתְעָב *abominabilis habitus*, Ies. 14, 19. Pih. תִּעֵב *abominabilem habuit*, *abominatus est*, it. *abominabile fecit*. Praet. pl. cum Affixo תִּעֲבוּנִי *abominati sunt me*, Hiob. 19, 19. c. 30, 10. Part. pl. מְתַעֲבִים *abominantes*, Mich. 3, 9. Infin. תַּעֵב *abominando*, Deut. 7, 26. Fut. cum Vau Conuers. et ה Parag. in pausa וָאֲתַעֵבָה *et abominatus sum*, Ps. 119, 163. תְּתַעֵב *abominaberis*, *abomineris*, Deut. 23, 8. foem. וַתְּתַעֲבִי *et abominabilem fecisti*, Ezech. 16, 25. יְתָעֵב (Dagesch Forti compensato,) *abominatur*, Hi. 5, 7. pl. in pausa יְתָעֵבוּ *abominantur*, Amos. 5, 10. Hiph. הִתְעִיב *abominabile fecit*, *abominabiliter egit*. Praet. הִתְעַבְתְּ *abominabiliter egisti*, Ezech. 16, 52. pl. הִתְעִיבוּ *abominabile fecerunt*, Ps. 14, 1. Ps. 53, 2. Fut. cum Vau Conuers. וַיַּתְעֵב *et abominabiliter egit*. 1 Reg. 21, 26.

תּוֹעֵבָה f. *abominabile*, *res abominabilis*, Gen. 43, 32. Leuit. 18, 22. Deut. 7, 26. Ies. 1, 13. Ier. 6, 15. etc. Vel Participium est ex Kal, vel Verbale ex Coniugatione sic dicta *Pohel*. In regim. תּוֹעֲבַת Gen. 46, 34. Exod. 8, 26. sic sec. Kri Prou. 6, 16. vbi Kethibh habet תּוֹעֲבוֹת, in plur. Pl. תּוֹעֵבוֹת *abominabilia*, Leuit. 18, 26. Ps. 88, 9. in regim. תּוֹעֲבוֹת Deut. 18, 9. 1 Reg. 14, 24. cum Affixo תּוֹעֲבוֹתָם *abominabilia sua*, Deut. 20, 18. Ezech. 7, 20.

מְתָעֵב m. (Verbale Pihelicum, cum מ *Occupationis* siue *Obiecti*,) *abominatio*, metonymice eius *Obiectum*: *abominabilis*, Ies. 47, 7.

תָּעָה *errauit*, *oberrauit*, siue *corpore* siue *animo*, alias תעא. Praet. תָּעִיתִי *erraui*, Ps. 119, 110. 176. pl. תָּעוּ *errarunt*, *oberrarunt*, Ps. 58, 4. Ps. 107, 4. Part. praes. תֹּעֶה *errans*, *oberrans*, Gen. 37, 15. Exod. 23, 4. pl. תֹּעִים *errantes*, in regim. תֹּעֵי Ps. 95, 10. Ies. 29, 24. Infin. constr. תְּעוֹת *errare*, Ezech. 44, 10. 15. c. 48, 11. Fut. תִּתְעֶה, vnde per Apocopen תֵּתְעְ *erres*, Prou. 7, 25. foem. cum Vau Conuers. וַתֵּתַע *et errauit*, *oberrauit*, Gen. 21, 14. pl. יִתְעוּ *errant*, *oberrant*, Prou. 14, 22. Hiob. 39, 3. Niph. praet. נִתְעָה *seductus est*, q. d. *errare factus est*, Hiob. 15, 31. cum Ellipsi *Relatiui* אשר; nisi potius sit Part. *seductus*, pro נִתְעֶה, petita punctatione tanquam à תעא. Infin. הִתָּעוֹת *seduci*, Ies. 19, 13. Pih. part. מְתַעְתֵּעַ vid. statim

m in חעע. Hiph. praet. הִתְעָה *errare, oberrare fecit, seduxit,* Ios. 4, 12. pl. הִתְעוּ *oberrare fecerunt* vel *siuerunt*, Gen. 20, 13. הִתְעֵיתֶם *seduxistis*, sec. Kri Ier. 42, 20. sed Kethibh habet הִתְעֵתִים *errores*, tanquam à sing. תְּעוּת *error*, Formae זְנוּת, (vnde plur. זְנוּתַיִךְ Num. 14, 34. Ier. 3, 2.) vel Iod, in Textu à Masorethis trajectum, index est alterius scriptionis, הִתְעֵתֶם, sicut alibi fieri solet. Part. מַתְעֶה *seducens*, Prou. 10, 17. Ies. 30, 28. pl. מַתְעִים *seducentes*, Ies. 3, 12. Mich. 3, 5. Fut. תַּתְעֶה, per Apocopen cum Affixo תַּתְעֵנוּ *errare sinis nos*, Ies. 63, 17. יַתְעֶה, vnde cum Vau Convers. וַיַּתַע *et errare fecit, seduxit*, 2 Chron. 33, 9. etc.

תּוֹעָה f. *error*, Neh. 4, 2.

תָּעַע vel תּוּעַ in Kal inusit. vnde cum CASTELLO deduco Pih. Geminat. תִּעְתֵּעַ *risit, subsannauit*, coll. Arab. نَغْ نَغْ *vox ridentis iterato cachinno*, نغنغة *sonus ridentis*, نَغي *in risum erupit*, etc. Part. מְתַעְתֵּעַ *ridens, subsannans, irrisor*, Gen. 27, 12. Hithpah. part. pl. מִתַּעְתְּעִים (pro מִתְתַּעְתְּעִים) *apud se* vel *inter se ridentes* siue *subsannantes*, 2 Chron. 36, 16.

תַּעְתֻּעִים m. pl. (Verbale ex Pih.) *irrisiones, subsannationes*: vnde *idola* dicuntur *opus irrisionum*, i. e. *ridiculum*, Ier. 10, 15. c. 51, 18.

תַּעַר m. *nouacula*, it. *vagina*, vid. sub rad. ערה.

תֹּף *tympanum*, vid. statim sub תפף.

תַּפּוּחַ *malus* arbor et *malum* fructus, vid. sub rad. נפח.

תָּפַל vel תָּפֵל radix Hebraeis inusit. Chald. *adhaesit*, Arab. *foetuit, minime fragrante odore fuit*, spec. *ob neglectum aromatum vsum*, it. *detestatus est*. Sed תִּתַּפָּל 2 Sam. 22, 27. dictum est pro תתפתל, à פתל.

תָּפֵל m. *insulsum, insipidum, aromatibus non conditum, id, quod detestationi est*, metaphorice *ineptum*, Hiob. 6, 6. Thren. 2, 14. Aliud est Ezech. 13, 10. 11. 14. 15. c. 22. 28. scil. *lutum, calx, caementum*, vt Chald. טפל, Arab. *tafâlon*, à תפל Chald. *adhaesit*, it. *oblitus, circumlitus est*: quia parietibus *illitum adhaerescit*.

תִּפְלָה f. *insulsitas*, vel *detestatio*: *insulsum, ineptum*, vel *detestabile*, Hiob. 1, 22. c. 24, 12. Ier. 23, 13.

תְּפִינִים vid. sub rad. יפן.

תָּפַף *pulsauit*, Graec. τύπτειν, Arab. דפף, (vnde doffon *tympanum*, Hispan. *adufe*,) spec. *pulsauit tympanum*: Verbum à sono factum.

factum. Part. praes. pl. foem. תוֹפְפוֹת *pulsantes tympana, tympanizantes*, Psal. 68, 26. Pih. part. plur. foem. מְתֹפְפוֹת *pulsantes* Nah. 2, 8.

תֹּף m. *tympanum*, Gen. 31, 27. Exod. 15, 2. 1 Sam. 10, 5. Psal. 81, Ies. 5, 12. etc. pl. תֻּפִּים *tympana*, Exod. 15, 20. Iud. 11, 34. 1 Sam. 18, 6. cum Affixo תֻּפֶּיךָ *tympana tua*, Ezech. 28, 13. Ad hanc radicem quidam referunt

תֹּפֶת f. Hiob. 17, 16. quod *tympanizationem* explicant; sed inuita analogia et sensu longius petito. Est potius à rad. Chald. תוף, vel Aethiop. ... *spuit, exspuit*, quo cum conuenit Arab. ... *detestatus est*: vnde תֹּפֶת *detestatio*, *exsecratio*. Aliud est ... Nomen *Propr*. loci prope Hierosolymam, ab *exsecranda idololatria* sic dicti: vnde cum ה Paragog. תָּפְתֶּה *ad Tophet*, vel, vt MILLERVS explicat, *locus Tophet* illi quodammodo *similis*. Vid. nostrum *Onomast. V. T.* p. 124.

תָּפַר *consuit*. Praet. תָּפַרְתִּי *consui*, Hiob. 16, 15. Infin. constr. תְּפוֹר *consuere*, Eccles. 3, 7. Fut. pl. cum Vau Conuers. וַיִּתְפְּרוּ *et consuerunt*, Gen. 3, 7. Pih. part. pl. foem. מְתַפְּרוֹת *consuentes*, Ezech. 13, 18.

תָּפַשׂ *tenuit, prehendit, comprehendit, cepit, manibus tractauit*, German. fassen. Praet. cum Affixo et Vau Conuers. וּתְפָשָׂהּ *et prehendet eam*, Deut. 22, 28. plur. תְּפַשְׂתֶּם *cepistis*, Ier. 40, 10. Part. praes. תוֹפֵשׂ *tenens, prehendens, manibus tractans*, Gen. 4, 21. Ier. 50, 16. Amos. 2, 15. cum Iod Paragog. תֹּפְשִׂי *tenens*, Ier. 49, 16. pl. תֹּפְשִׂים *tenentes, tractantes*, in regim. תֹּפְשֵׂי Num. 31, 27. Ier. 46, 9. Pahul תָּפוּשׂ *comprehensus*, i. e. *obductus*, German. eingefasset, Habac. 2, 19. Infin. absol. תָּפֹשׂ *capiendo*, Ier. 34, 3. infin. constr. תְּפֹשׂ *tenere, capere*, Ezech. 14, 4. c. 21. 11. c. 30, 21. cum Affixo תָּפְשָׂם τὸ *capere* siue *prehendere eorum*, Ezech. 29, 7. i. e. *capere eos*, 1 Sam. 23, 26. Imper. plur. תִּפְשׂוּ *capite, prehendite*, 1 Reg. 18, 40. cum Affixo תִּפְשֻׂהוּ *prehendite eum*, Psal. 71, 11. et תִּפְשֻׂהוּ 1 Reg. 13, 4. Fut. cum Vau Conuers. וָאֶתְפֹּשׂ *et prehendi*, Deut. 9, 17. יִתְפֹּשׂ *prehendet*, Ies. 3, 6. pl. cum Affixo נִתְפְּשֵׂם *capiamus eos*, 2 Reg. 7, 12. Niph. praet. נִתְפַּשׂ *captus est*, Ezech. 19, 4. 8. foem. נִתְפְּשָׂה *capta est*, Ier. 50, 46. in pausa נִתְפָּשָׂה *prehensa est*, Num. 5, 13. נִתְפַּשְׂתְּ *capta es*, Ier. 50, 24. pl. in pausa נִתְפָּשׂוּ *capti sunt*, Ier. 51, 32. Infin. הִתָּפֵשׂ *capi*, Ezech. 21, 28. Fut. ...

capie-

pieris, Ier. 34, 3. c. 38, 23. pl. in pausa תִּתָּפֵשׂוּ *capiemini*, Ezech. 29. Pih. fut. f. תְּתַפֵּשׂ *tenet, prehendit*, Prou. 30, 28.

תֹּפֶת f. vid. antea sub תפה.

תִּפְתָּיֵא Chald. pl. masc. in Statu Emph. (tanquam à sing. תִּפְתָּי,) *re consulti*, Dan. 3, 2. à rad. Arab. פתא in 4 Coniug. *edoçuit responso iudicioque de iure rei*, vnde *fotja* et *fotwa* h. e. *responsum* eiusmodi. Aliam explicationem ex Pers. dedit PFEIFFEVS in *Dub. Vexat.* ad l. c.

תְּקַל *ponderauit, appendit*, metaphorice *examinauit*, ab Hebr. שקל. Part. Pehil תְּקִל (pro תְּקִיל, ad Formam Quiescentium tertia rad.) *ponderatus, appensus*, Dan. 5, 25. 27. Inde formatum est nouum Praet. significationis *passiuae*, sicut ab aliis, תְּקַלְתָּה *appensus es*, Dan. 5, 27.

תָּקַן *rectus fuit* vel *factus est, rectificatus, correctus est*. Infin. constr. תְּקֹן *rectificari*, Eccles. 1, 15. Pih. praet. תִּקֵּן *rectum fecit, rectificauit, correxit, in rectum ordinem redegit, recte disposuit*, Eccles. 12, 9. Infin. תַּקֵּן *rectificare, corrigere*, Eccles. 7, 13.

תְּקַן Chald. *firmatus, confirmatus, stabilitus est*, vt Syr. vnde Arab. in 4 Coniug. *firmauit*. Hophal ex Hebr. mutuatitium הָתְקַן, vnde pers. 1. הָתְקְנַת *confirmatus, stabilitus sum*, Dan. 4, 33. irregulariter pro הָתְקְנֵת.

תָּקַע *fixit, defixit, infixit, illisit*, spec. 1) *sonum* vel *halitum in tubam*, siue *clanxit*, 2) cum יָד et כַּף coniunctum, *fideiussit*, q. d. *manum* suam *in manum creditoris defixit*, it. *complosit*, q. d. *manum ad manum illisit*. Praet. תָּקַעְתָּ *fixisti*, i. e. *fideiussisti*, Prou. 6, 1. וְתָקַעְתִּי *et clangam*, Iud. 7, 18. cum Affixo וּתְקַעְתִּיו *et figam eum*, Ies. 22, 23. pl. תָּקְעוּ *fixerunt, suffixerunt*, 1 Sam. 31, 10. 1 Chron. 10, 10. *clanxerunt*, Ezech. 7, 14. *comploserunt*, Nah. 3, 19. Part. praes. תּוֹקֵעַ *clangens*, 2 Reg. 11, 14. 2 Chron. 23, 13. Neh. 4, 12. *fideiubens*, Prou. 17, 18. pl. תּוֹקְעִים *fideiubentes*, Prou. 11, 15. it. *clangentes*, in regim. תֹּקְעֵי Prou. 22, 26. sic sec. Kri Ios. 6, 9. vbi Kethibh habet תָּקְעוּ *clanxerunt*. Pahul foem. תְּקוּעָה *infixus*, (de clauo,) Ies. 22, 25. Infin. absol. תָּקוֹעַ *clangendo*, Ios. 6, 13. infin. constr. תְּקֹעַ *clangere*, Iud. 7, 20. Ies. 18, 3. Imper. pl. תִּקְעוּ *figite*, Ier. 6, 3. *clangite*, Ps. 81, 4. Ier. 4, 5. c. 6, 1. c. 51, 27. Hos. 5, 8. Ioël. 2, 1. 15. *complodite*, Ps. 47, 2. Fut. יִתְקַע *clanget*, Zach. 9, 14. cum Affixis

Affixis et Vau Conuers. וַיִּתְקָעֵהוּ *et illisit eum*, Exod. 10, 19. וַיִּתְקָעֵהוּ *et infixit eum*, Iud. 3, 21. pl. יִתְקְעוּ *clangent*, Num. 10, 6. 8. in paus. יִתְקָעוּ Num. 10, 4. Iof. 6, 4. Niph. fut. יִתָּקֵעַ *manu infixa* fi *fideiubendo obligabitur*, Hiob. 17, 3. fed יִתָּקַע *clangetur*, Ies. 27, 13. Amos. 3, 4.

תֵּקוֹעַ m. *fonus, qui tubae infigitur: clangor*, Ezech. 7, 14.

תֵּקַע m. id. Pf. 150, 3.

תָּקַף *durus, firmus, robuftus fuit*, et tranfitiue, (vt Arab.) *robore vicit*, vel *dure tractauit*. Fut. cum Affixo תִּתְקְפֵהוּ *robore vincis eum*, vel *dure tractas eum*, Hiob. 14, 20. c. 15, 20. יִתְקְפוֹ *robore vincit eum*, Ecclef. 4, 12.

תְּקֵף Chald. *durus, firmus, robuftus fuit* vel *euafit, robuftus, obduratus eft*. Praet. foem. תִּקְפַת *obduratus eft*, Dan. 5, 20. תְּקֵפְתְּ *robuftus factus es, inualuifti*, Dan. 4, 19. Part. Pehil תְּקִיפָה *robufta facta*, Dan. 4, 8. Pahel infin. תַּקָּפָה *roborare, firmare*, Dan. 6, 8.

תֹּקֶף m. *robur, potentia*, Efth. 9, 29. Dan. 11, 17. cum Affixo תָּקְפּוֹ *robur, potentia eius*, Efth. 10, 2.

תְּקֹף m. Chald. id. Dan. 4, 27.

תְּקָף m. Chald. id. emphat. תָּקְפָּא Dan. 2, 37.

תַּקִּיף m. *robuftus, validus*, Ecclef. 6, 10.

תַּקִּיף m. Chald. *durus, robuftus, um*. Pl. תַּקִּיפִין *robufta, valida, fortia*, Dan. 3, 33. foem. תַּקִּיפָא *durum, robuftum*, Dan. 2, 42. et תַּקִּיפָה Dan. 2, 40.

תִּרְגַּל Verbum quadrilitterum, vid. in רָגַל.

תִּרְגֵּם fimile Verbum, vid. in rad. רגם.

תִּרְזָה f. Ief. 44, 14. arboris *durae* fpecies, coll. rad. Arab. תרז *durus, validus, rigidus fuit*. HEINSIVS in *Exercitat.* ad NONNVM c. 1. cum Iudaeis *pinum* intelligit, coll. Graec. θύρσος, Lat. *thyrfus*; in quam tamen etymi ratio non quadrat, vnde alii vel *fagum* vel *ilicem* exponunt: quod pofterius defendit OLCELSIVS in *Hierobotan.* P. II. p. 269. feq.

תרין

תְּרֵין dual. m. Chald. *duo*, dictum putatur pro תְּנֵין, ab Hebr. שְׁנַיִם vel שְׁנֵים: vnde in regim. תְּרֵי Dan. 4, 26. Esr. 4, 17. Foem. תַּרְתֵּין *duo, duae*, Dan. 6, 1. it. *secundus, a*, Esr. 4, 24. conf. supra !.

תֹּרֶן vid. sub rad. רנה.

תְּרַע m. Chald. *porta, ianua*, Dan. 2, 49. c. 3, 26. ab Hebr. שַׁעַר, mutato ש in ת et transpositis litteris; vel potius à rad. תרע Chald. et Syr. *rupit, aperuit*. Vid. rad. Hebr. שער. Inde formatum est

תָּרָע m. (Formae dagessandae,) Chald. *ianitor*, in pl. תָּרָעִין *ianitores*, emphat. תָּרָעַיָּא Esr. 7, 24.

תְּרָף m. vnde pl. תְּרָפִים nomen *simulacrorum*, sic dictorum, quod ea de rebus dubiis et occultis *percontarentur* et *consulerent*, à rad. Syr. תרף *percontatus est*, coll. Ezech. 21, 21. Zach. 10, 2. Quid vero proprie fuerint, incertum est, quamuis plurima eruditorum de illis exstent scripta, ceu videre est ex *Arcan. Form.* 256. et *Onomast. V. T.* p. 624. quibus add. G. H. ANTAST in Dissert. de *Diis familiae Iacobi in itinere tutelaribus*, aliique laudati à LILIENTHALIO in *Archiuar. Bibl.* ad Gen. 31, 19. Occurrit haec vox Gen. 31, 19. 34. 35. Iud. 17, 5. c. 18, 14. 17. 18. 20. 1 Sam. 15, 23. c. 19, 13. 16. 2 Reg. 23, 25. Ezech. 21, 26. Hos. 3, 4. Zach. 10, 2.

תִּרְשָׁתָא cognomen Nehemiae, coll. Esr. 2, 63. cum Neh. 7, 65. 70. c. 8, 9. c. 10, 2. quod ei adhaesit à *seueritate*, quam saepius prodidit, vt Neh. 5, 6. seq. c. 13, 8. 11. 17. 21. 25. 28. Persicum esse, vel sola terminatio et accentus innuit, coll. similibus Nominibus Pers. Esth. 1, 14. c. 3, 1. c. 8, 5. c. 9, 7. 8. 9. Deriuant à Pers. *torsch* vel *torosch, torschi*, h. e. *austerus, tetricus, seuerus, tristis*, alias *toroscht* h. e. *durus, morosus, tetricus* etc. Proprium *Tithrautes* GVSSETIVS, German. Drost CASP. ABEL confert. Conuenit quoque Lat. *tristis* pro *seuero*, vnde *tristis iudex* pro *seuero* apud CICERON.

תֵּשַׁע masc. (saltem terminatione,) *Numerale Cardinale*, *nouem*, Gen. 5, 27. Exod. 38, 24. Leuit. 25, 8. Deut. 3, 11. Ios. 15, 24. 32. 54. etc. Pro eodem etiam dicitur, Formâ Chald. in regim. vsitatâ, תְּשַׁע Gen. 8, 5. Ios. 19, 38. Iud. 4, 3. 13. Foemin. (saltem termina-

 natio-

natione,) תִּשְׁעָה nouem, Num. 1, 23. 2 Sam. 2, 30. 1 Chron. 3, 8. 1, 9. etc. it. nonus, a, Leuit. 23, 32. 2 Reg. 25, 3. Ier. 39, 2. c. 52 1 Chron. 25, 26. in regim. תִּשְׁעַת Num. 34, 13. Iof. 13, 7. c. 14, 2. P תִּשְׁעִים nonaginta, (à fing. תֵּשַׁע) Gen. 5, 9. 17. 30. 1 Sam. 4, 15. 52, 23. Ezech. 4, 5. etc. Proprie תֵּשַׁע digitum indicem defig re videtur, in quem, vbi ad digitos numeratur, numerus nonar incidit: cui id nominis inhaeserit ex Fut. Kal תֵּשַׁע (pro תִּשְׁעָה rowo, ad Formam תֵּתַע Prou. 7, 25. ficut alterum תִּשַׁע ex Fut. Pi תְּשַׁעָה,) h. e. respicias, adspicias: quod ea voce vteretur digi indice vel nuendo alium vocans, vel aliquid monstrans.

תְּשִׁיעִי (tanquam à תְּשִׁיעַ,) m. Numerale Ordinale, num. Num. 7, 60. 1 Chron. 12, 12. Ier. 36, 9. 21. Zach. 7, 1. Efr. 10, 9. Foem. תְּשִׁיעִית nonus, nona, Leuit. 25, 22. 2 Reg. 17, 6. c. 25, 1. I 31, 1. c. 52, 4. Ezech. 24, 1.

תּוֹתָח vid. fub rad. יתח.

ADDEN

I pag. 232. lin. penult. adde S. R. PFAFFIVM in *Histor. Theolog. litterar.* P. I. p. 298. 299.

233. ad rad. הון conferri potest Arab. آن (media *Ie*) *opportunus fuit*, it. *adfuit*, *aduenit*, vnde آن آنك *aduenit tempus tuum*, et آن إنكِ *tempus idoneum tibi fuit*: permutatis ה et א; sicut in أفك ab Hebr. הפך etc.

289. lin. 10. post m. add. *id.*

315. lin. 4. add. Simili ratione sumitur Lat. *recludere*: vt *ense* vel *ferro recludere pectus*, *iugulum* etc.

331. ad חֲנִית add. De more *hastas terrae infigendi* conf. HIER. MAGII *Miscellan.* L. III. c. 2.

362. lin. 20. add. §. 10. seq.

422. lin. 35. add. Samar. בצץ *succensus*, *accensus est.*

488. lin. 24. loco ex Ps. 7, 17. adde Ezech. 18, 20. 1 Chron. 20, 18.

563. lin. 4. add. 466.

587. ad נָזִיר. De נְזִירִים *ex ordine procerum viris principibus* conf. ZORNII Dissert. in *Nouis Miscellan. Lips.* Vol. IV. P. III. p. 426. seq.

p. 707. ad עֲלִיָּה. *Coenaculum superius* pro *coelo* dixit quoque PLAVTVS in *Amphitr.* III. 1. 3. *coenacula maxima coeli* ENNIVS apud TERTVLLIAN. *aduers. Valentin.* VII.

p. 684. ad עֲרוּת. Aliis עֲרוּת Ps. 60, 1. Ps. 80, 1. est species *tibiae*, ἰδυδὸς apud POLLVCEM in *Onomast.* L. IV. sect. 77.

p. 951. post Nomen שְׁאֵרִית add. בְּאַשְׁאָר Ezech. 9, 8. HILLERO compos. ex בְּשְׁאָר שְׁאָר q. d. *relictus reliquiarum*; aliis ex 1 pers. Fut. Kal vtriusque Numeri, vel ex 3 pers. sing. Praet. Niph. et 1 pers. sing. Fut. Kal. Posset et compositum esse ex 2 synonymis, כאש Arab. in 6 Coniug. *retromansit*, et Hebr. שאר *reliquus fuit*, *remansit*.

p. 976. lin. 6. ad שִׂימָה. Sic Arab. وضع *posuit*, in 3 Coniug. specialiter significat *deposito pignore certauit*, *deposuit pignus sponsionis ergo*; et Lat. *ponere* absolute dicitur pro *pignus* siue *pignori*

guori ponere, vt apud PLAVTVM in *Curcul.* II. 3. 76. et V[IR]GILIVM *Eclog.* III. 36. Sic Graec. τίθημι. Posset et l. c. [i]ntelligi יָד *manus*, coll. seq. Nom. חֲשׂוּפָה.

p. 982. ad שֵׁיזִב. Ne qua Forma vocum Chald. in Lexico n[ostro] deficiat, adde Infinit. cum Affixis שֵׁיזָבוּתֵהּ *liberare, eripere eum*, Dan. 6, 15. שֵׁיזָבוּתַנָא *liberare nos*, Dan. 3, 17. Fut. c[um] Affixo et Nun Epenthet. יְשֵׁיזְבִנְכוֹן *liberabit vos*, Dan. 3, 15.

CORRIGENDA.

Pag. 25. lin. 3. lege 1) pro 2). p. 37. l. 3. אֲחִיהוּ. p. 43. l. 7. noctu. p. 60. l. 14. [...] p. 183. l. 8. κλέπτειν. p. 256. l. 24. Chaldaeis. p. 272. l. 36. בְּזַעֲקָתָהּ. p. 47[...] *intermenstruum*. p. 486. l. 1. כְּהֻנָּה. p. 615. l. 23. *monumentum*. [...] l. 33. *declarauit*. p. 653. l. 11. lege 43. pro 34. p. 772. l. 17. פֻּלַּץ. Alicubi [...] typorum punctulum se ingessit, vt p. 762. in הֲפוּגָה, maxime [...] p. 530. in מַמְתַּקִּים; aut *Cholem*, vt p. 715. in עֲלָטָה etc.

INDEX

INDEX LATINVS.

ante-

brutus

cedrus

coenum

conci-

cultura,

delicatum

existe-

G.

latitare

ordinare

phoe-

pro-

san-

aegy-

subli-

T.

tem-

vtili

SPICILEGIVM
VOCVM CHALD. IN LEXICO OMISSARVM.

Ad pag. 224. דֶּתֶא m. Chald. idem quod Hebr. דֶּשֶׁא *berba tenera, gramen*, vnde emphat. דִּתְאָה Dan. 4, 12. 20.

דְּתָבָר m. *legis peritus*, ex דָּת *lex*, et syllaba בָר, (de qua vid. in גִּזְבָּר) in pl. דְּתָבְרִין *legis periti*, emphat. דְּתָבְרַיָּא Dan. 3, 2. 3.

Ad pag. 387. דָּת f. Chald. id. quod Hebr. Dan. 6, 6. emphat. דָּתָא Dan. 2, 13. Esr. 7, 12. cum Affixo דָּתְכוֹן *lex vestra*, Dan. 2, 9. pl. דָּתִין *leges*, in regim. דָּתֵי Esr. 7, 25.

Ad p. 541. מִנְחָה f. Chald. id. quod Hebr. Dan. 2, 46. in plur. מִנְחָן, cum Affixo מִנְחָתְהוֹן *dona, oblationes eorum*, Esr. 7, 17.

HW 2QHD E

